

**KADIN
SAĞLIĞI
HEMŞİRELİĞİ
DERNEĞİ**

KASHEK 2025

**III ULUSLARARASI VE IV ULUSAL
KADIN SAĞLIĞI
HEMŞİRELİĞİ
KONGRESİ**

1 - 3 MAYIS 2025

Atlas Üniversitesi
Dr. Ralph A. Defronzo
Oditoryumu, İstanbul

*Kadın Sağlığı
Hemşireliği için
Yeni Ufuklar:
Kadın Sağlığında
Sürdürülebilirlik ve
Liderlik*

BİLDİRİ KİTABI

İÇİNDEKİLER

KURULLAR

BİLİMSEL PORGRAM

SÖZLÜ BİLDİRİLER

POSTER BİLDİRİLER

KURULLAR

Onursal Başkanlar

Dr. Yusuf ELGÖRMÜŞ, *İstanbul Atlas Üniversitesi*
Prof. Dr. Ersoy KOCABIÇAK, *İstanbul Atlas Üniversitesi*
Prof.Dr.Aytolan YILDIRIM, *İstanbul Atlas Üniversitesi*
Prof.Dr.M.Anahit ÇOŞKUN, *İstanbul Atlas Üniversitesi*
Prof. Dr. Lale TAŞKIN, *Emekli Öğretim Üyesi*

Kongre Başkanları

Prof.Dr. Nevin HOTUN ŞAHİN, *İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa*
Prof.Dr. Kafiye EROĞLU, *İstanbul Atlas Üniversitesi*

Bilimsel Sekreteryaya

Doç.Dr. Yeliz DOĞAN MERİH, *Sağlık Bilimleri Üniversitesi*
Doç.Dr.Feride YİĞİT, *İstanbul Topkapı Üniversitesi*

Sosyal Sekreteryaya

Dr.Öğr.Üyesi Sermin DİNÇ, *İstanbul Atlas Üniversitesi*
Dr.Öğr.Üyesi Yeliz YILDIRIM VARIŞOĞLU, *İstanbul Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi*

Düzenleme Kurulu

Prof.Dr. Kerime Derya BEYDAĞ, *Yalova Üniversitesi*
Prof.Dr. İkbâl ÇAVDAR, *İstanbul Atlas Üniversitesi*
Prof.Dr.Selda SEÇGİNLİ, *İstanbul Atlas Üniversitesi*
Prof. Dr. Gülay RATHFİSCH, *İstanbul Atlas Üniversitesi*
Prof.Dr. Hüsnîye Şeyda ÖZCAN, *İstanbul Atlas Üniversitesi*
Dr.Öğr.Üyesi Zübeyde EKŞİ GÜLOĞLU, *Marmara Üniversitesi*
Dr.Öğr.Üyesi Mukaddes MİRAL, *İstanbul Kültür Üniversitesi*
Dr.Öğr.Üyesi Fatma SOYLU ÇAKMAK, *İstanbul Atlas Üniversitesi*
Dr.Öğr.Üyesi Özlem Akgöl, *İstanbul Okan Üniversitesi*
Arş.Gör. Burcu DİŞLİ OKTAR, *İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa*
MSc. Elif ÖZER EKİZ, *Zeynep Kamil Kadın ve Çocuk Hastalıkları Eğitim Araştırma Hastanesi*
Dr. Hemşire Emine BAKIR, *İskenderun Devlet Hastanesi, Gebe Okulu, Hatay*

BİLİMSEL PROGRAM

1 Mayıs 2025, Perşembe / KURSLAR

REFLEKSOLOJİ VE BİYOENERJİ TEKNİKLERİ İLE DOĞUMA HAZIRLIK KURSU

HEMŞİRELİK ARAŞTIRMALARINDA KURAM/MODEL KULLANMA KURSU

KADIN SAĞLIĞINDA İNOVATİF ÜRÜN GELİŞTİRME VE BELGELENDİRME KURSU

SAKİN VE DOYUMLU EMZİRME DÖNEMİ İÇİN "HİPNOEMZİRME"

NİTEL ÇALIŞMALAR İÇİN BİR ARAÇ: MAXQDA KULLANIMI

2 Mayıs 2025, Cuma / Ana Salon

09:00 - 09:45

AÇILIŞ SERONOMİSİ

Müzik Dinletisi (İstanbul Atlas Üniversitesi Müzik Kulübü)

Prof. Dr. Kafiye EROĞLU

Kongre Eş Başkanı

Prof. Dr. Nevin HOTUN ŞAHİN

Kongre Eş Başkanı

Prof. Dr. Aytolan YILDIRIM

Atlas Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dekanı

Prof. Dr. Ersoy KOCABIÇAK

Atlas Üniversitesi Rektörü

09:45 - 10:30

Konferans: Gezegen Sağlığı: Kadın Sağlığı İçin Yeni Umut

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Anahit COŞKUN, Prof. Dr. Nevin ŞAHİN

Konuşmacı: Teddie M. POTTER

10:30 - 11:00

KAHVE ARASI

11:00 - 12:30

Panel: Kadın Sağlığı Hemşireliğine Bakış: Roller, Liderlik ve Stratejiler

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Lale TAŞKIN, Prof. Dr. Kafiye EROĞLU

11:00 - 11:25

Kadın Sağlığında Öncelikler ve Güncel TÜSEB Projeleri

Prof. Dr. Şirin GÜVEN

11:25 - 11:50

Kadın Sağlığı Hemşireliğinde Liderlik ve Örgütlenme

Prof. Dr. Elif GÜRSOY

11:50 - 12:15

Kadın Sağlığı Hemşireliğinin Güncel Durum Çalıştay Sonuçları

Prof. Dr. Hatice YILDIZ

12:15 - 12:30

Kadın Sağlığını Destekleyici İnovatif Ürünler Yarışması Ödül Töreni

12:30 - 13:30

ÖĞLE YEMEĞİ

13:30 - 14:45

Panel: Kadın Sağlığına Güncel Bakış

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Gülşen VURAL, Prof. Dr. İlkey GÜNGÖR SATILMIŞ

13:30 - 13:55

Kadın Sağlığını İyileştirmede Yeni Yaklaşımlar

Prof. Dr. Metin GÜLMEZOĞLU

13:55 - 14:20

Orta Yaşı Güçlendirmek: Kadın Sağlığını Orta Yaş ve Ötesine Taşımak

Prof. Dr. Robin AUSTIN

14:20 - 14:45

Kadın Sağlığında Etik Değerler: Hemşirelerin Zorlukları

Prof. Dr. Shahla MEEDYA

14:45 - 16:00

Panel: İyileşmek ve İyileştirmek İçin Bakımı Anlamak

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Hediye ARSLAN ÖZKAN, Prof. Dr. Nuran KÖMÜRCÜ

14:45 - 15:10

Bakımda Ben Ötesi Olmanın Anlamı ve Bakım Anı İlişkisi

Prof. Dr. Özen KULAKAÇ

15:10 - 15:35

Bakımda Karşılıklılık İlişkisi

Prof. Dr. İlkey BOZ

15:35 - 16:00

Bakım Koçluğu: Stanford Healthcare Center Örneği

Grissel HERNANDEZ

16:00 - 16:30

KAHVE ARASI

16:30 - 17:30

FORUM: Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliğinin Çalışma Alanları, Görev, Yetki ve Sorumluluklarına İlişkin Mevcut Yönetmelikte Güncelleme: Yol Haritamız

Moderatörler: Prof. Dr. Hülya OKUMUŞ, Prof. Dr. Hatice YILDIZ, Doç. Dr. Gülten KOÇ

2 Mayıs 2025, Cuma / B Salonu

14:30-15:30

SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU I

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Emel TAŞÇI DURAN, Prof. Dr. Ayşe KILIÇ UÇAR

S-115

Gebelikte Beden İmajının Cinsel Fonksiyonun Üzerine Etkisi

Arzu Akdemir

S-148

Gebelerin endokrin bozucular hakkında bilgi ve tutumları

Sevilay Aydın Çelik

S-149

Gebelikte uygulanan non-farmakolojik yöntemlerin gebe kadınların stresi üzerine etkisinin network meta-analiz yöntemi ile karşılaştırılması

Filiz Degirmenci

S-156

Gebe ve gebe olmayan kadınlarda mikrobiyota farkındalığı

Zilan İzgi

S-177

Sağlıklı Gebelerde Müziğin Elektronik Fetal Monitörizasyon Üzerine Etkisi: Sistemik Derleme ve Meta-Analiz

Ezgi Keskin

S-182

Gebelerde Uyku Sorunları ve İlişkili Faktörlerin Belirlenmesi

Talha Muhammed Sabah

S-208

Gebelerin tanımlayıcı özelliklerinin prenatal bağlanmaya etkisi

Ayfer Öztünç

S-383

Primipar Gebelerde Prenatal Bağlanmanın Yordayıcısı Olarak Sosyal Medya Bağımlılığı ile Beden İmajı Algısı

Dicle Filiz Yıldırım Gökşen

15:30-16:30

SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU VIII

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Şenay ÜNSAL ATAN, Doç. Dr. Aynur KIZILIRMAK

S-85

Sosyoekonomik Gelişmişlik Düzeyi Düşük Olan Bölgelerde Çocuğu Hastanede Yatan Annelerin Koruyucu Sağlık Hizmetini Kullanma Durumları Ve Etkileyen Faktörler: Kesitsel Bir Çalışma

Nazire Bahar

S-161

Preadölesan dönemde çocuğu olan annelerin endokrin bozucular hakkında bilgi düzeyleri ile endokrin bozuculara yönelik tutumlarının belirlenmesi

Ayşe Salk

S-330

Türkiye’de Doğurganlığın En Yüksek Olduğu Bölgede Yüksek Riskli Doğurganlık Davranışları ve Bunlarla İlişkili Faktörler

Zozan Duran Aysel

S-333

Kadınların gebelik, doğum, lohusalık ve bebek bakımında fonksiyonel olmayan inanç ve uygulamalarının belirlenmesi: Tanımlayıcı bir çalışma

Hilal Begüm Çayır

S-339

MISP Hedeflerinin Açıklanması ve Hedefler Doğrultusunda Kahramanmaraş Depremlerindeki Uygulama Örnekleri

İbrahim Gökçe

S-341

Ebelik ve Hemşirelik Öğrencilerinin Dikkat Kontrol Düzeyleri ve Akılcı-Sezgisel Karar Verme Becerilerinin Tıbbi Hataya Eğilimleri ile İlişkisi

Fatma Öztürk

S-378

Görme Engelli Kadınlara Farklı Eğitim Yöntemleri Kullanılarak Verilen Genital Hijyen Yönetimi Eğitiminin Kadınların Bilgi Düzeyi, Eğitim Yöntemi Memnuniyeti ve Genital Yol Enfeksiyonu Yaşama Durumuna Etkisi: Kontrol Gruplu Müdahale Çalışması

Serpil Abalı Çetin

S-427

Göçmen Kadınlar ve Şiddet Döngüsü: Küresel Perspektiften Yaşanan Tehlikeler

Melissa Sıdan

2 Mayıs 2025, Cuma / C Salonu

14:30-15:30

SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU II

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Ahsen ŞİRİN, Doç. Dr. Melike DİŞSİZ

- S-136 Yaş Kuşaklarına Göre Hemşirelerde Kadına Yönelik Şiddeti Tanımanın Bildirim Yapma Niyetine Etkisi
Semra Acet
- S-137 Obstetrik Şiddet Algısının Saygılı Anne Bakımı Algısı Üzerindeki Etkisi: Etik Tutumun Düzenleyici Rolü
Semra Acet
- S-207 Acil Serviste Kadına Yönelik Şiddet Olgusuna LIVES Modeli Doğrultusunda Hemşirelik Yaklaşımı
Kardelen Bilgi
- S-310 Sağlık Profesyonellerinin Şiddet Mağduru Olan Kadınlara Müdahalede Bilgi ve Şiddeti Yönetme Konusundaki Hazıroluşluklarının Değerlendirilmesi: Nitel Bir Araştırma
Ruşen Öztürk
- S-331 Gebelikte Uygulanan Cinsel Şiddetin Doğum Sonu Depresyon Düzeyine Etkisi
Yaren Bozkurt
- S-366 Hemşirelik Öğrencilerinin Obstetrik Şiddet Algısı, Gebelik Öncesi Doğum Korkusu ve Ahlaki Duyarlılık İlişkisi: Tanımlayıcı ve İlişki Arayıcı Çalışma
Hilal Gül Boyraz Yanık
- S-386 Kaçış Odası Oyunu ve Rol Oynamanın Hemşirelik Öğrencilerinin Kadına Yönelik Şiddeti Değerlendirme Becerilerine ve Kadına Yönelik Şiddete İlişkin Tutumuna Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma
Pınar Akbaş
- S-398 Dünyada ve Türkiye’de İnfertilite ve Şiddet Arasındaki İlişki:Sistematik Derleme
Müge Yılmaz

15:30-16:30

SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU IX

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Sevil ŞAHİN, Prof. Dr. Kamile ALTUNTUG

- S-88 Suriyeli göçmen kadınların kumalık kültürü üzerine bir incelenme
Eda Yakıt Ak
- S-239 Regl Yoksulluğu Ve Regl Yoksulluğuyla Mücadelenin Tarihi
Çağla Çilgin
- S-309 Depremi Regl Yoksulluğu ve Genital Hijyen Uygulamaları Üzerine Etkisi
Ceylan Güzel İnal
- S-356 Yurtta Kalan Üniversite Öğrencilerinin Regl Yoksulluğu ve Genital Hijyen Davranışları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi
Gamze Diker
- S-381 Türk Kadınlarda Adet Yoksulluğunu Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi: Kesitsel Bir Araştırma
Dicle Filiz Yıldırım Gökşen
- S-497 Pender Sağlığı Geliştirme Modelinin Kadın Sağlığı Sürdürülebilirliği Açısından Kullanımı
Pınar Doğancı Karaman
- S-498 Genç Kızların Sağlığı Geliştirici ve Koruyucu Davranışları ile Menstrüasyon (Regl/Adet) Semptom ve Tutumları Arasındaki İlişki
Nurten Denizhan Kırca
- S-511 Sosyal Medya İle Oluşturulan Güzellik Algısı Ve Kozmetik Ürün Kullanımı: Kadın Sağlığına Etkileri
Melisa Sarılı

2 Mayıs 2025, Cuma / D Salonu

14:30-15:30 SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU III

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Samiye METE, Dr. Öğr. Üyesi Nurten DENİZHAN KIRCAN

- S-377 Doğum öncesi dönemde organoklorlu bileşik maruziyetin yenidoğan sağlık sonuçları üzerindeki etkilerinin araştırılması: Sistematik bir inceleme
Sermin Dinç
- S-397 Bebeği Yenidoğan Yoğun Bakımda Yatan Annelerde Suçluluk Duygusunun Psikolojik Yansımaları: Çoklu Moderetör Etki Analizi
Şehadet Taşkın
- S-413 Meme Sorunlarını Tanılayıcı Aplikasyon Destekli Sütyenin Geliştirilmesi
Sena Üngör
- S-429 Yenidoğanlarda Göbek Koruyucu Akıllı Aparatın (KONFORAT) Geliştirilmesi
Dilek Coşkun Potur
- S-495 Eş Desteğinin Menopoz Semptomları Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi
Serap Tekbaş
- S-502 İnovatif Bir Ürünün Geliştirilmesi: Safe-Click Göbek Klempisi
Mehlika Aslan
- S-508 Anne Olma Yolculuğunda İnovasyon ve Yapay Zekâ: Prekonsepsiyondan Postpartum Döneme
İlksen Sarı
- S-509 Jinekolojik kanserlerde sanal gerçeklik müdahaleleri
Ece Özkaradığın

15:30-16:30 SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU X

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Yıldı Arzu ABA, Dr. Öğr. Üyesi Pınar AKTAŞ

- S-101 Adolesan Gebelik Dostu Sağlık Bakım Stratejilerinin İncelenmesi
Emine Neslihan Demir
- S-116 Üreme Çağındaki Kadınların İleri Glikasyon Son Ürün Düzeylerinin Menstrüel Semptomlar Üzerine Etkisi: Kesitsel Bir Çalışma
Tuğba Öz
- S-138 15-49 Yaş Kadınların Üreme Sağlığına İlişkin Tutumlarının ve Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi
Nevin Utkualp
- S-263 Transteoretik Modele Dayalı Postpartum Kontraseptif Yöntem Danışmanlığının Kontraseptif Yöntem Kullanımına Etkisi
Esra Tavukçu
- S-387 Aile Planlaması Yöntemi Mitleri: Bir Ölçek Geliştirme Çalışması
Kerime Derya Beydağ
- S-404 Kadın ve Erkeklerin Aile Planlamasına Yönelik Tutumlarının Belirlenmesi; Kesitsel Bir Çalışma
Didem Kıratlı
- S-443 Türk Kadınların Kullandıkları Tuvalet Türü ile Genito-Üriner Enfeksiyon ve Konstipasyon Durumları Arasındaki İlişki
Nurgül Göçmen
- S-455 Gençlerin Cinsel Sağlık Okuryazarlığı İle Cinsel Sağlık ve Üreme Sağlığı Hizmeti Arayışı Arasındaki İlişki
Havva Yeşildere Sağlam

2 Mayıs 2025, Cuma / E Salonu

14:30-15:30 SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU IV

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Sermin TİMUR TAŞHAN, Doç. Dr. Hacer ATAMAN

- S-86 Lise Öğrencilerine Verilen Cinsel Eğitimin Cinsel Mitler İnancı Düzeyine Etkisi: Kuzey Kıbrıs Örneği
Nilsu Atıcı
- S-139 Hemşirelik Öğrencilerine PLISSIT Modeli ile Verilen Cinsel Sağlık Eğitiminin Bilgi ve Tutuma Etkisi
Ceyda Su Gündüz
- S-195 Sigara İçen Evli Kadınlarda Nikotin Bağımlılığının Cinsel Doyum Üzerine Etkisi
Yeter Şener
- S-278 Orta yaşlı kadınlara yönelik Cinsel Sağlık Ölçeği'nin Türkçe versiyonunun geçerlik ve güvenilirliği
Ebru Solmaz
- S-293 Hemşirelik Öğrencilerinin Cinsel Mitlere Sahip Olma Durumlarının Cinsel Tutumları ile İlişkisi
Halime Esra Meram
- S-456 Hemşirelere Yönelik Cinsel Sağlık Bakımı Engelleri Değerlendirme Ölçeğinin Geliştirilmesi ve Psikometrik Değerlendirmesi
Nedime Gül Doğan Özdemir
- S-499 Adölesanların E-Sağlık Okuryazarlık Düzeylerinin Genital Hijyen Davranışlarına Etkisi
Merve Şen
- S-515 Emziren Kadınlarda Cinselliğe Yönelik Tutum Ölçeğinin Geliştirilmesi
Neslihan Yılmaz Sezer

15:30-16:30 SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU XI

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Emine GERÇEK ÖTER, Prof. Dr. Saadet YAZICI

- S-83 Gebelerin Maternal Sağlık Okuryazarlık Düzeylerinin Prenatal Bağlanmaya Etkisi
Duygu Dişli Çetinçay
- S-94 Genç Erişkin Kadınların Cinsel Sağlık Okuryazarlığı ve Korunma Davranışları Arasındaki İlişki
Merve Coşkun
- S-144 Gebelikte Anne Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği'nin Türkçe'ye Uyarlanması: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması
Özge Şiir Dağlar
- S-151 Kadınlara Verilen Bisfenol A Eğitiminin Bilgi Seviyelerine Etkisi: Yarı DeneySEL Çalışma
Mustafa Kılavuz
- S-167 Gebelerde Anne Sağlığı ve E-Sağlık Okuryazarlığı Arasındaki İlişkinin İncelemesi
Sümeyye Tetik
- S-294 Rol Play Yönteminin Hemşirelik Öğrencilerinin Cinsel Sağlık Bilgi, İnancı, Tutum ve Okuryazarlığına Etkisi: DeneySEL Bir Araştırma
Ayşe Metin
- S-371 Genç Kadınlarda Cinsel Sağlık Okuryazarlığının Acil Kontrasepsiyon Bilgi Düzeyi Üzerine Etkisi
Buğse Ayyıldız
- S-401 Evlilik Planı Yapan Kadınlarda Prekonsepsiyonel Bilgi ve Tutum ile E-sağlık Okuryazarlığı Arasındaki İlişki
Aynur Kızıllırmak

2 Mayıs 2025, Cuma / F Salonu

14:30-15:30 SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU V

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Duygu VEFİKULUÇAY, Prof. Dr. Hatice KAHYAOĞLU SÜT

- S-178 Orta Yaş Kadınlarda Yaşlanma Anksiyetesi ve Tamamlayıcı-Alternatif Tedavi Kullanımı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi
Derya Öztürk Özen
- S-223 Savaşta Kadın Olmanın Silinmeyen İzleri: Kosova Savaşından Çeyrek Asır Sonra
Ayşe Metin
- S-260 Kadın Sağlığında Sürdürülebilir Kalkınma Farkındalığının Hemşirelik Öğrencilerinde İncelenmesi: Fenomenolojik Bir Çalışma
Arzu Çağla Avcı
- S-301 Kaçış Odası: Kadın Sağlığı Ve Hastalıkları Hemşireliği Eğitiminde Yenilikçi Bir Yöntem
Mehtap Temiz
- S-306 Deprem Kaynaklı Afetlerin Kadın Sağlığına Etkisi ve İhtiyaçların Değerlenmesine Yönelik; Literatür Taraması
Ece Güllü
- S-311 Kadın ve Nitelikli Sağlık Hizmeti
Ceren Nur Bayraktar
- S-324 Kadın Sağlığında Teori/Model Temelli Hemşirelik Bakımı Üzerine Yapılan Araştırmaların Eğilimleri ve Sıcak Noktaları:
Bibliyometrik Analiz (1993-2025 Yılları)
Ayşegül Kılıçlı
- S-458 Post-Truth Çağda Algı Yönetimi ve Kadın Sağlığına Yansıması
Zübeyde Ekşi Güloğlu

15:30-16:30 SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU XII

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Gülşen ERYILMAZ, Doç.Dr. Mesude DUMAN

- S-92 Açık Kalp Cerrahisi Geçirecek Kadınlara PLISSIT Modeline Dayalı Cinsel Danışmanlığın Cinsel Fonksiyon ve Cinsel Yaşam Kalitesine Etkisi
Merve Tuncer
- S-125 Kavram Haritası ile Preeklampsi Olgu Sunumu
Eda Kaya
- S-154 Kalça veya Diz Protezi Uygulanan Kadınlarda Yaşam Kalitesi ve Cinsel Sağlığın Değerlendirilmesi
Zehra Acar
- S-165 Duygusal Özgürleşme Tekniği'nin Hiperemesis Gravidarum Semptomları ve Yaşam Kalitesi Üzerine Etkileri:
Randomize Kontrollü Bir Çalışma
Merve Meşedüzü
- S-268 Multiple Sklerozlu Kadın Hastalarda Cinsel Yaşam Kalitesinin İncelenmesi
Sevgi Aktaş
- S-321 Kronik pelvik ağrı yaşayan kadınların yaşam kalitesi ve depresyon düzeyi ile tamamlayıcı ve alternatif tıp kullanımı ile ilişkisi
Sevde Aksu
- S-382 Afet Sonrası Deprem Bölgesinde Geçici Barınma Yerinde Yaşayan Kadınların Genital Hijyen Uygulamalarının ve İhtiyaçlarının Belirlenmesi
Oya Kavlak
- S-416 Stres Üriner İnkontinansı Olan ve Olmayan Gebelerde Sağlıklı Yaşam Davranışlarının Karşılaştırılması
Şükran Başgöl

2 Mayıs 2025, Cuma / G Salonu

14:30-15:30 SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU VI

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Nilüfer ERBİL, Doç.Dr. Sezer ER GÜNERİ

- S-102 Emziren Kadınlarda Biyolojik Ritim İle Emzirme Başarısı Arasındaki İlişki
Seda Can Nart
- S-108 Emzirmeyi Bırakma Nedenleri: Bir Sistematiik Derleme
Eslem Altıntaş
- S-121 Emziren Kadınlarda Farkındalıkla Emzirme ile İlişkili Faktörlerin Yapısal Eşitlik Modeliyle İncelenmesi
Ebru Özcan
- S-150 Emziren Kadınların Toplum İçinde Emzirmeye İlişkin Görüşleri
Merve Tuncer
- S-188 Emzirmenin Sonlandırılmasının Zamanlaması ve Yordayıcıları: Güneydoğu Anadolu Bölgesi Örneği
Sıdar Gül
- S-191 Emzirme İşlev Bozukluğu Ölçeği'nin Türkçe Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması
Emine Karakoyun
- S-197 Klimakterik Dönemdeki Kadınlarda Menopoz Semptomları Şiddeti, Bilinçli Farkındalık ve Psikolojik İyi Oluş İlişkisi
Özlem Akın
- S-233 Doğum Sonrası Dönemde Olan Kadınlarda Bağlanma Stilinin Emzirme Tutumlarına Olan Etkisinin İncelenmesi
Sare Hacer Var

15:30-16:30 SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU XIII

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Salime MUCUK, Dr.Öğr. Üyesi Esra ÜNAL

- S-109 Müzik Terapisinin Menopoz Semptomları Üzerindeki Etkisi: Sistematiik Bir İnceleme
Eslem Altıntaş
- S-113 Menopozal dönemdeki kadınların uyku sorununa ilişkin deneyimleri: Nitel bir çalışma
Büşra Altınsoy
- S-193 Menopozal Semptomların Perimenopozal Depresyona Etkisi
Ayşegül Kılıçlı
- S-246 KOAH Tanılı Menopozlu Kadınların Yaşam Kalitesinin ve Uyku Düzeninin Değerlendirilmesi
Özden Tandoğan
- S-297 Menopoz yönetiminde dijital sağlık çözümleri
Ece Özkaradiğın
- S-368 Postmenopozal Dönemde Beslenmeye Yönelik Güncel Öneriler
Leman Kocademir
- S-384 Postmenopozal Kadınların Menopoz Algısı ve Subjektif Mutluluğu: Psikolojik İyilik ve Eş Durumu İçin Bir Durumsal Etki Modeli
Şehadet Taşkın
- S-396 Sıcak Basması ve İlişkili Değişkenlerin, Klimakterik Dönemdeki Kadınların Menopoz Özgü Yaşam Kalitesine Etkisi: Kesitsel Çalışma
Gonca Buran

2 Mayıs 2025, Cuma / H Salonu

14:30-15:30 SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU VII

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Dilek BİLGİÇ, Prof. Dr. Emre YANIKKEREM

- S-89 Kanserden kurtulan kadınların gebelik, doğum ve yenidoğana ilişkin komplikasyonlarının incelenmesi: sistematik bir derleme
Handan Eriten Tilaver
- S-141 Over Kanseri Tanılı Hastaların Destekleyici Bakım Gereksinimlerinin Belirlenmesi
Hümeysra Avcı
- S-152 Mastektomi Geçirmiş Bir Hastanın Roy Adaptasyon Modeli'ne Göre Hemşirelik Bakımı: Olgu Sunumu
Songül Yanık
- S-183 Kanser Tanısı Alan Kadınlarda Fertilité Endişesi Ölçeğinin Türkçe Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması
Ruken Yağız Altıntaş
- S-307 Jinekolojik Kanserli Hastalarda Spiritüel Gereksinimler, Spiritüel İyilik ve Etkileyen Faktörler: Kesitsel Bir Çalışma
Buse Güler
- S-367 Over Kanseri Tanısı Alan Hastada Tedavi Sürecine Uyumun Roy Adaptasyon Modeline Göre Değerlendirilmesi: Bir Olgu Sunumu
Burcu Okayer Özer
- S-388 Jinekolojik Kanserlerde Cinselliğe Yönelik Tutum Ölçeği Geliştirme Çalışması
Kerime Derya Beydağ
- S-392 Jinekolojik Kanserlerin Kadın Ruh Sağlığı Üzerine Etkileri: Bir Literatür İncelemesi
Büşranur Gönçekli

15:30-16:30 SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU XIV

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Aslı SİS ÇELİK, Doç. Dr. Dilek POTUR

- S-106 Meme Kansерinden Korunmaya Yönelik Tutum Ölçeği'nin Geliştirilmesi
Selda Mert
- S-351 Kadınların Kanser Taramalarına İlişkin Tutumları Ve Etkileyen Faktörler; Hemşirelik Lisansüstü Çalışmalarının Sistematik İncelemesi
Berrak Taşcı Demir
- S-414 Kadın Sağlığı Hemşireliği Eğitiminde Sanal Simülasyon Kullanımı: Kapsam Belirleme İncelemesi
Meryem Ünülü
- S-432 Kadınlarda Jinekolojik Kanser Bilgi Düzeyinin Kanser Taramaları Tutumuna Etkisinin İncelenmesi
Emine Avcu
- S-433 Jineko-Onkolojik Cerrahi Sonrası Kadınlara ve Eşlerine Verilen Taburculuk Eğitiminin Destekleyici Bakım Gereksinimlerine ve Yaşam Kalitesine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma
Özgenur Dehmen Dağdeviren
- S-438 Görme Engeli Olan ve Olmayan Kadınların Over (Yumurtalık) Kanseri Farkındalığının Belirlenmesi
Özlem Demirel Bozkurt
- S-510 Hemşirelik ve ebelik öğrencilerine verilen serviks kanserine yönelik eğitimin öğrencilerin ve annelerinin sağlık inançlarına ve annelerin tarama davranışlarına etkisi
Sibel Dilmen
- S-514 Türkiye'de jinekolojik Kanserler Konusunda Farkındalık: Hemşirelik alanındaki Lisansüstü Çalışmaların Sistematik Derlemesi
Nermin Odabaşı

3 Mayıs 2025, Cuma / Ana Salon

09:30 - 10:45 **PANEL: Kadının Üreme Sağlığında Güncel Tedavi ve Yaklaşımlar**

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Ayten ŞENTÜRK ERENEL, Prof. Dr. Emel EGE

09:30 - 09:55 Fonksiyonel Beslenme ve Kadın Sağlığı

Prof. Dr. Neşe LORTLAR ÜNLÜ

09:55 - 10:20 Kadının Üreme Sağlığında Hücresel Tedavilerin Yeri

Prof. Dr. Erdal KARAÖZ

10:20 - 10:45 Endokrin Bozucular ve Kadın Üreme Sağlığı

Prof. Dr. İsmet ÇOK

10:45 - 11:30 **Panel: Kriz Durumlarında Kadın Sağlığı ve Hemşirelik**

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Gül ERTEM, Prof. Dr. Hatice YANGIN

10:45 - 11:00 Göç / Göçmenlik ve Kadın sağlığı

Doç. Dr. Rojgin MAMUK

11:00 - 11:15 Afetlerde Kadın / Üreme sağlığı

Prof. Dr. Tülay YAVAN

11:15 - 11:30 Pandemilerde Kadın / Üreme sağlığı

Prof. Dr. Zehra GÖLBAŞI

11:30 - 11:50 **KAHVE ARASI**

Meditasyon

Prof. Dr. Sabire YURTSEVER

11:50 - 13:05 **Panel: Kadın Sağlığı Hemşireliğinde Bilişim ve Teknoloji**

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Sevgi ÖZKAN, Prof. Dr. Semra KOCAÖZ

11:50 - 12:15 Yapay Zekâ ve Dijital Sağlık

Dr. Yusuf YEŞİL

12:15 - 12:40 Kadın sağlığı Hemşireliğinde Bilişim ve İnovasyon

Doç. Dr. Yeliz DOĞAN MERİH

12:40 - 13:05 Teknoloji Geliştirmede Süreçler ve Destekler

Batuhan YEŞİLYURT

13:05 - 13:45 **ÖĞLE YEMEĞİ**

13:45 - 14:15 **Kahkaha Yogası**

Reyhan ARICAN

14:15 - 15:30 **Panel: Özel Gruplarda Üreme ve Cinsel Sağlık**

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Ümran OSKAY, Prof. Dr. Sevgi ÖZSOY

14:15 - 14:40 Engellilerde Üreme ve Cinsel Sağlık

Prof. Dr. Ergül ASLAN

14:40 - 15:05 LGBTİ Bireylerin Deneyimleri ve Beklentileri

Evren ÖZCAN

15:05 - 15:30 Özel Gruplarda Cinsel Sağlık/Üreme Sağlığında Bakımın Yeri

Dr. Öğretim Üyesi Özlem AKGÖL

16:30 - 17:00 **KAPANIŞ SERONOMİSİ**

3 Mayıs 2025, Cuma / B Salonu

09:30-10:30 SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU XV

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Aygül AKYÜZ, Dr.Öğr.Üyesi Halime Esra MERAM

S-124 Sezaryen Doğum Yapmış Erken Postpartum Dönemdeki Primipar Kadınlarda Duygusal Özgürleşme Tekniği'nin Emzirme Başarısına ve Öz-Yeterliliğine Etkisi

Eda Kaya

S-135 Sezaryen doğum yapan kadınların fonksiyonel durumlarının ve erken postpartum dönemde algıladıkları eş desteği ile ilişkisinin incelenmesi

Esra Kayhan

S-244 Sezaryen Öncesi Nullipar Gebelere Verilen Emzirme Eğitiminin Emzirme Niyeti ve Postpartum Dönemde Emzirme Tutumlarına Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma

Gonca Buran

S-323 Postmenopozal Dönemdeki Kadınlarda Vajinal Yaşlanmanın Cinsel Fonksiyona Etkisi

Yeliz Ildır Altun

S-400 Kinesio-Bantlamanın Sezaryen Sonrası Ağrı ve Konfor Üzerindeki Etkisi: Rastgele Kontrollü Bir Çalışma

Kübra Akcan

S-490 Paternal Değişkenler ile Paternal Emzirme Öz-yeterlilik Düzeyi ve Sadece Anne Sütü Alım Süresi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi-Pilot Çalışma

Fatmanur Can

S-494 Emzirme mitleri ve emzirme öz-yeterliliğinin yetersiz süt algısı üzerindeki rolü

Menekşe Nazlı Aker

S-496 Gebelik sürecinde bilişsel işlev durumu ve etkileyen faktörlerin incelenmesi

Ayşenur Karakuş

10:30-11:30 SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU XXII

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Nurdan DEMİRCİ, Dr.Öğr.Üyesi Fatma ASLAN DEMİRTAŞ

S-107 Erişkin Kadınlarda HPV Farkındalığı ile Aşı Olma Durumları Arasındaki İlişkide Siberkondri Şiddetinin Rolü

Güzin Ünlü Suvari

S-267 Üreme Çağındaki Kadınlara Uygulanan "HPV (Human Papilloma Virüs) Ve Kadın Sağlığına Etkileri" Konulu Hemşirelik Eğitim Programının Etkinliğinin Değerlendirilmesi

Ceylan Morkoç

S-276 HPV Aşılmasının İyileştirilmesine Yönelik Dijital Sağlık Teknolojileri

Melika Mazinani

S-315 Hemşirelik Öğrencilerinin Çocuk İstismar ve İhmalinin Belirti ve Risklerini Tanılama Düzeyleri

Fatma Savaş

S-342 Podcast Çalışmalarının Kadın Sağlığına Etkisi

Ahmet Beler

S-375 Hpv aşısına ilişkin online bilgi arayışı: Blog taramaları

Elif Özdemir

S-454 HPV ve HPV Aşısı Eğitiminin Hemşirelik 1. Sınıf Öğrencilerinin Bilgi Düzeyi ve HPV Aşısı Yaptırma Niyetine Etkisinin Belirlenmesi

Neslihan Baltacı

S-475 10-18 Yaş Grubu Kız Çocuğuna Sahip Annelerin HPV Aşılama Tutumları ile Cinsel Yolla Bulaşan Hastalıklar Bilgi Düzeyleri Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi

Fatma Nur Duman

11:30-12:30

SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU XXIX

Oturum Başkanları: Prof. Dr. İlkay BOZ, Doç. Dr. Sevde AKSU

- S-90 Annelik Rolü nasıl kazanılır? Bir Ölçek Geliştirme Çalışması: Annelik Rolü Ölçeği
Feride Yiğit
- S-317 Riskli Yaş Grubu Annelerde Sosyal Destek: Obstetrik İyileşme Üzerindeki Rolü
Esra Ünal
- S-336 Çocuğu Kronik Hasta Olan Annelerin Bakım Yüklerine Yönelik Metforik Algıları
Rabia Kılıçak
- S-350 Doğum Yapan Annelerde Anne-Bebek Bağlanması ve Doğum Sonrası Annelik Rolüne Güvenleri
Hatice Yıldız
- S-370 Bir İnsan Hakkı Olarak "Saygılı Annelik Bakımı": Obstetri Hemşireliği Perspektifinden Bir İnceleme
Gülcan Karabulut
- S-493 Gebelerin Olumsuz Çocukluk Deneyimleri İle Çift Uyumu İlişkisi
Sedanur Balım
- S-507 Başarılı emzirme beklentisi annelerin psikolojik sağlığını ve emzirme sürecini olumsuz etkileyen bir faktör müdür?
Ebru Esenkaya
- S-445 Kadınlarda Kinezyofobi ve Yaşam Kalitesi: Kinezyofobiye Hemşirelik Perspektifinden Yaklaşım
Fatma Ocakoğlu

3 Mayıs 2025, Cuma / C Salonu

09:30-10:30

SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU XVI

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Zekiye KARAÇAM, Dr. Öğr. Üyesi Nuran Nur AYPAR AKBAĞ

- S-114 Postpartum cinsel yaşam kalitesi ölçeği geliştirilmesi, geçerlik ve güvenirlik çalışması
Nurgül Şimal Yavuz
- S-145 Gebelik ve Doğum Sonrası Dönemlerde Roy Uyum Modeli'ne Dayalı Bakımın Sağlık Sonuçlarına Etkisi: Sistemik Bir İnceleme ve Meta-Analiz
Maide Nur Tümkiye
- S-160 Postpartum Dönemdeki Kadınlarda Algılanan Sosyal Destek ve Uyku Kalitesi İlişkisinde Depresyonun Aracılık Rolü: Yapısal Eşitlik Modeli Analizi
Aslıhan Aksu
- S-242 Yaşamsal Becerilerin Annelik Fonksiyonu Ve Doğum Sonu Depresyon Düzeyleri Üzerine Etkisi
Havva Nur Durucan
- S-247 Lohusaların postpartum döneme özgü geliştirilen mobil uygulamalara yönelik kullanım tercihlerinin ve beklentilerinin belirlenmesi
Burcu Dişli Oktar
- S-314 Doğum Sonu Dönemde Kadınların Yaşadığı Yaygın Emzirme Sorunları: Geleneksel Derleme
Ebru Bulduk
- S-319 Depremden Etkilenen Doğum Sonu Kadınların Spiritüel İyi Oluşlarının Travma Düzeyine Etkisinin Belirlenmesi
Esra Ünal
- S-441 Yapay Zekâ Destekli Oyunlaştırılmış Mobil Postpartum Evde Bakım Uygulamasının Geliştirilmesi ve Etkisinin Değerlendirilmesi: Randomize Kontrollü Araştırma Protokolü
Özlem Ülkü Bulut

10:30-11:30

SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU XXIII

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Kerime Derya BEYDAĞ, Dr. Öğretim Üyesi Esra TAVUKÇU

- S-110 İnfertilite Tedavisi Gören Kadınların Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Uygulamalarını Kullanım Durumları ve Fertilite Uyumu ile İlişkisinin İncelenmesi
Ezgi Önal
- S-147 İnfertil Çiftlerde Toplumsal Cinsiyet Rolü Stresi ile İnfertilite Stresi Arasındaki İlişki
Ayşe Güleşçi
- S-199 İnfertilitede Etik İkilemler
Elif Şentürk
- S-262 İnfertil Kadınların Damgalanma Deneyimleri ve Sonuçları: Kalitatif Sistematiik Derleme
Ergena Demir
- S-316 Fertilite tedavisi sürecinde yaşamı anlamlandırma ihtiyacını karşılama: Logoterapi
Büşra Çap
- S-439 Fertilite Farkındalığında Mobil Uygulamaların Kullanımı
Rabia Erkan Kırmızıgül
- S-449 Sağlık Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Cinsel Sağlık Okuryazarlığı Düzeylerinin Cinsel Mitler Üzerine Etkisinin Belirlenmesi
Gamze Nar
- S-506 Doğum Sonrası Dönemdeki Kadınların Pelvik Taban Rahatsızlığı ile Depresyon, Anksiyete ve Stres Arasındaki İlişki
Mehtap Gümüşay

11:30-12:30

SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU XXX

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Hüsnüye Şeyda ÖZCAN, Dr. Öğr. Üyesi Nuriye PEKCAN

- S-132 Kadın doğum alanında çalışan hemşire ve ebelerin öz-şefkatini, öz-bakım, şefkat yorgunluğu ve psikolojik dayanıklılık yordar mı? Bir karma yöntem çalışması
Alev Memişoğlu
- S-146 Sağlık Çalışanlarında Premenstrual Sendromun İş Yaşam Kalitesine Etkisi
Merve Gülen
- S-313 Engelli Kadınların Gebelik, Doğum ve Doğum Sonu Dönemleri ile İlgili Sağlık Profesyonellerinin Deneyimleri: Nitel Bir Çalışma
Ekin Dila Topaloğlu Ören
- S-347 Maternal Bakımda Sürekliliğe İlişkin Birinci Basamak Sağlık Kuruluşlarında Çalışan Hemşire ve Ebelerin Görüşleri: Nitel Bir Araştırma
Elif Betül Koç
- S-415 Kadın hastalıkları ve doğum ünitelerinde çalışan sağlık profesyonellerinin perspektifinden obstetrik şiddet: Niteliksel bir araştırma
Sultan Özkan Şat
- S-447 Z Kuşağındaki Kadın Hemşirelerin Gebelikten Kaçınma İsteğini Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi
Tuğçe Demir
- S-485 Sağlık Çalışanlarının Göçmen Hastalara Karşı Tutumlarının ve Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi
Zulal Soylu
- S-492 COVID-19 Pandemisi ile İlişkili Kadın Ruh Sağlığı Araştırmalarında Ortaya Çıkan Eğilimler ve Odak Noktaları: Bibliyometrik Bir Analiz
Fatma Nur Duman

3 Mayıs 2025, Cuma / D Salonu

09:30-10:30 SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU XVII

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Fatma KORUK, Dr. Öğr. Üyesi Şükran BAŞGÖL

- S-122 Doğumla ilişkili Post-travmatik Stres Bozukluğu Üzerine Yapılmış Çalışmaların Bibliyometrik Bir Analizi
Elif Balkan
- S-134 Doğurganlığın En Yüksek Olduğu İlde Primigravida Kadınların Doğum Şekline Yönelik Tercihleri ve Etkili Olan Faktörler
Hatice Nur Özgen
- S-155 Rebozo uygulamasının intrapartum dönemde doğum ağrısı, kaygı ve doğum deneyimi üzerine etkisi: Randomize kontrollü bir çalışma
Zeliha Turan
- S-162 Doğum Şekli Tercihi ve Doğum Korkusu: Türkiye'de doğum şekline karar vermede sosyal ya da tıbbi paternalizm var mı?
Sümeyye Tetik
- S-389 Kadınların vajinal doğum deneyimleri: Nitel bir çalışma
Elif Gürsoy
- S-473 Riskli Olan ve Olmayan Gebelerde Anksiyete, Doğum Korkusu ve Emzirme Beklentilerinin Karşılaştırılması
Hatice Nur Nefes Pala
- S-474 Spiritüel Bakış Açısıyla Prenatal Kayıp: Literatür İncelemesi
Büşra Çap
- S-482 Doğanın Saati Değişiyor: İklim Krizinin Doğum Zamanlamasına Etkisi
Büşra Korkmaz

10:30-11:30 SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU XXIV

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Oya KAVLAK, Dr. Öğr. Üyesi Ebru İNAN KIRMIZIGÜL

- S-127 Düşük/Kürtaj Nedeni İle Hastanede Yatmakta Olan Kadınların Anksiyete ve Depresyon Düzeyleri İle Hemşirelik Bakım Gereksinimlerinin Belirlenmesi
Ebru İnan Kırmızıgül
- S-128 Gestasyonel Diyabetli Gebe Kadınlarda Dijital Hikâye Anlatımı Müdahalesinin Diyabet Öz-Yönetimine Etkisi
Gülşen Işık
- S-131 Tekrarlayan Gebelik Kaybı Yaşayan Çiftlerin Perinatal Yas, Çift Uyumu ve Algılanan Sosyal Destek Düzeyleri
Nuray Egelioglu Cetisli
- S-281 Tekrarlayan Gebelik Kaybı Yaşayan Kadınlarda Watson'ın İnsan Bakım Kuramına Temellendirilmiş Danışmanlığın Yaşam Kalitesine Etkisi
Melike Kahveci
- S-335 Perinatal Dönemde Baba Ruh Sağlığına Yönelik Dijital Tabanlı Müdahalelerin Etkinliği: Kapsam Belirleme İncelemesi
Kardelen Bilgi
- S-349 Üniversite Gençliğine Yönelik Akran Destekli İnteraktif Üreme Sağlığı Eğitiminin Öğrencilerin Cinsel ve Üreme Sağlığı Bilgi ve Tutumları Üzerine Etkisi
Selin Elmastaşlı
- S-453 Riskli gebelerde non stres test sırasında stres topu uygulamasının kaygı ve fetal iyilik hali üzerine etkisi Randomize kontrollü bir çalışma
Nedime Gül Doğan Özdemir
- S-483 Gebelikte Uyku Kalitesi ve Etkileyen Faktörler: Lisansüstü Çalışmaların Sistematiik İncelenmesi
Asha Mohamed Jama

11:30-12:30

SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU XXXI

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Şeyda Ozcan, Dr. Öğr. Üyesi Mukaddes MİRAL

- S-133 Kadınların Genital Benlik İmajları ve Kozmetik Cerrahiye İlişkin Tutumları
Simga Evrenol Öçal
- S-256 Doğum Yapan Ve Yapmayan Kadınların Genital Benlik İmajı, Kozmetik Cerrahiye Kabulü Ve Cinsel Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişki: Karşılaştırmalı Bir Çalışma
Mehtap Temiz
- S-363 Kadınlarda Bedeni Beğenme, Genital Öz İmaj ve Genital Kozmetik Cerrahiye Kabul Etme ve Etkili Faktörlerin Belirlenmesi
Leman Kocademir
- S-372 Genital Benlik İmajı ve Algılanan Romantik İlişki Kalitesinin İnfertil Kadınların Cinsel Memnuniyetine Etkisi
Elif Balkan
- S-470 Kadınlarda Beden İmajı ve Özgüvenin Genital Benlik İmajı Üzerine Etkisi
İrem Özgül
- S-484 Sürdürülebilir Doğum: Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerine Ulaşmada Normal Doğumun Etkisi
Büşra Korkmaz
- S-512 Gebelerin Doğum İnançlarının Doğum Korkusuna ve Doğum Şekline Karar Verme Durumlarına Etkisinin Değerlendirilmesi
Simay Duran
- S-513 Üreme Çağındaki Kadınların Özyeterlikleri ile Fertilite Sağlığı Bilgi Düzeyi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi
Selinay Aktaş Demir

3 Mayıs 2025, Cuma / E Salonu

09:30-10:30

SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU XVIII

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Özlem KARABULUTLU, Doç. Dr. Serpil ABALI

- S-163 Premenstruel Sendromda Endokrin Bozucuların Etkisi ve Hemşirelik Yönetimi
Gamze İnal
- S-196 Sigara İçen Genç Kadınlarda Nikotin Bağımlılığının Dismenore ve Şiddeti Üzerine Etkisi
Yeter Şener
- S-204 Kadınların Algılanan Sosyal Destek Düzeyinin Premenstrual Sendromla Baş Etmeye Etkisi
Nuran Nur Aypar Akbağ
- S-206 Türkiye'de hemşirelik alanında dismenore ile ilgili yapılan lisansüstü tezlerin incelenmesi
Ayçin Çifçi
- S-274 Türkiye'de Hemşirelik Alanında Premenstrual Sendrom ve Premenstrual Semptomla İlgili Yapılan Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi
Hacer Ataman
- S-279 Sağlığı Geliştirme Modeline Göre Verilen Eğitimin Premenstrual Semptomlar, Duygusal Yeme Davranışı ve Algılanan Strese Etkisi
Cansu Mine Aydın
- S-437 Dismenore Ciddiyeti Ölçeğinin Geliştirilmesi ve Psikometrik Özellikleri
Hilal Gül Boyraz Yanık
- S-459 Binaural Beats'in Menstruasyon Dönemindeki Uyku Kalitesi ve Dismenore Üzerine Etkisi
Sermin Timur Taşhan

10:30-11:30

SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU XXV

Oturum Başkanları: Doç. Dr. Yeliz YILDIRIM VARIŞOĞLU, Dr. Öğr. Üyesi Büşra ALTINSOY

- S-190 Jinekolojik Muayene Tutum Ölçeği: Ölçek Geliştirme Çalışması
Sezer Er Güneri
- S-194 Endometrium Kanseri Tanılı Hastanın Virginia Henderson Kuramına Göre Hemşirelik Bakım Haritası
Demet Özer
- S-226 Jinekolojik Cerrahi Planlanan Kadınlarda Cinsel Doyum ve Evlilik Uyumu: Tanımlayıcı ve Korelasyonel Bir Çalışma
Melike Nur Sönmez
- S-236 Jinekolojik kanserli hastaların depresyon, anksiyete ve stres düzeylerinin yaşam kalitesi ve özbakım gücüne etkisi
Esra Yalçın
- S-251 Ameliyat Sonrası LI4 Noktasına Yapılan Soğuk Uygulamanın Akut Ağrı, Bulantı ve Anksiyete Düzeyine Etkisinin Değerlendirilmesi
Ayşegül Alioğulları
- S-295 Jinekoloji ve perinatoloji hastalarının bakımında Omaha sistemi'nin kullanımı
Ergül Aslan
- S-296 Jinekolojik Kansere Tedavisi Gören Hastalarda Brakiterapinin Fiziksel ve Ruhsal Etkilerinin Kalitatif Olarak Belirlenmesi
Ergül Aslan
- S-328 Jinekolojik ve Obstetrik Muayene Giysisinin Geliştirilmesi, Mahremiyet Algısı ve Memnuniyet Üzerine Etkisi – Pilot Çalışma
Sezer Er Güneri

11:30-12:30

SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU XXXII

Oturum Başkanları: Doç. Dr. Serap TEKBAŞ, Dr. Öğr. Üyesi Zübeyde EKŞİ GÜLOĞLU

- S-298 Gebelik ve doğum sonrası dönemde obezite anksiyete ve depresyon: sistematik bir inceleme
Gözde Demir Şenbolat
- S-300 Gebelikte Kullanılan Dijital Uygulamalara Bir Bakış
Gülray Rathfisch
- S-337 Amniyosentez İşlemi Yapılacak Gebelerin Korku Ve Anksiyetelerinin Belirlenmesi: Nitel Bir Çalışma
Şule Çelik
- S-390 'Gebelikte Kilo Yönetimi' Mobil Sağlık Uygulamasının Geliştirilmesi ve Etkisinin İncelenmesi: Randomize Kontrollü Çalışma
Seda Çetin Avcı
- S-417 Gebelerde Anksiyete ve Doğum Korkusu İlişkisinde Aracı Değişkenlerin Rolü: Sosyal Destek ve Öz-Yeterlilik
Nevin Çıtak Bilgin
- S-419 Gebelerde genital hijyen eğitiminin genital hijyen davranışlarına etkisi
Öznur Yaşar
- S-442 Gebelerin Kontraseptif Yöntemlere İlişkin Tutumları ve Kontraseptif Öz Yeterliliklerinin Belirlenmesi
Özlem Ülkü Bulut
- S-462 Gebelikteki Uyku Sorunlarının Doğum Sonu Depresyonla ilişkisi
Betül Yaşdağı

3 Mayıs 2025, Cuma / F Salonu

09:30-10:30 SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU XIX

Oturum Başkanları: Doç. Dr. Dilek SARP KAYA GÜDER, Doç. Dr. Özlem DEMİREL BOZKURT

- S-117 Hemşirelik Öğrencilerine Sanal Gerçeklik Gözlüğüyle İzletilen Doğum Eylemi Sürecinin Öğrencilerin Travmatik Doğum Algısı ve Doğum Tercihleri Üzerine Etkisi
Nurdilan Şener Çetin
- S-142 Artırılmış Gerçeklik Temelli Eğitimin Hemşirelik Öğrencilerinin Bakım Planı Hazırlama Becerisi Üzerine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma
Simge Öztürk
- S-158 Üniversite Öğrencisi Genç Kızlara Verilen Üriner İnkontinans Eğitiminin Üriner İnkontinans Farkındalık Düzeylerine Etkisi
Songül Yanık
- S-170 İntrauterin İnseminasyon (IUI) Uygulanan Kadınlara Tedavi Sürecine İlişkin Verilen Web Tabanlı Eğitimin İnfertilite Stresi ile Başa Çıkma Düzeyi ve İnfertilite Öz Yeterliliğine Etkisi
Hilal Karadeniz
- S-176 Gebelere Verilen Videolu Eğitimin Oral Glukoz Tolerans Testi Yaptırma, Bilgi ve Kaygı Düzeyine Etkisi: Randomize Çalışma
Gülcan Karabulut
- S-186 Gebelik Döneminde Uygulanan Web Tabanlı Mindful Emzirme Programı'nın Emzirme Farkındalığı, Uyumu ve Öz Yeterliliğine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma
Özge Şiir Dağlar
- S-189 Doğum ve Kadın Sağlığı Hemşireliği Dersinde İzletilen Halam Geldi Filminin Üreme Sağlığı, Toplumsal Cinsiyet ve Şiddet Kavramları Çerçevesinde Analizi
Filiz Süzer Özkan
- S-200 GEBELİK TAKİBİ VE YÖNETİMİNDE YENİLİKÇİ YAKLAŞIM OLARAK YAPAY ZEKÂ KULLANIMI: BİR LİTERATÜR DERLEMESİ
Alperen Can Esen

10:30-11:30 SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU XXVI

Oturum Başkanları: Doç. Dr. Ebru GÖZÜYEŞİL, Dr. Öğr. Üyesi Nevin UTKUALP

- S-111 Baba adaylarının doğum korku düzeyi ve etkileyen faktörlerin belirlenmesi
Fatma Nur Duman
- S-171 Emzirme Deneyimi Olan Ve Olmayan Babaların Emzirme Tutumları
Ahsen Nur Çanakçı
- S-185 Ten tene temasın baba-bebek bağlanmasına etkisi: randomize kontrollü çalışma
Nazlı Emel Özer Yurdal
- S-214 Z Kuşağı Erkeklerin Gamet Donasyonu ve Taşıyıcı Annelik Hakkındaki Görüşleri: Nitel Bir Çalışma
Bilge Nur Yıldırım Bayraktar
- S-261 Babaların Emzirmeye İlişkin Bilgi Düzeyleri, Tutumları ve Baba Bebek Bağlanması Arasındaki İlişkilerin Yapısal Eşitlik Modeli ile İncelenmesi
Aysu Buldum
- S-288 Babaların Emzirmeye Destek Olduklarına İlişkin Görüşleri ile Annelerin Destek Algısı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi
Büşra Boğa
- S-362 Hemşirelik Öğrencilerinin HIV/AIDS'li Bireylere Yönelik Tutum Ölçeğinin Türkçe Geçerlilik ve Güvenirlik Çalışması
Nurdilan Şener Çetin
- S-435 Üreme Yaşam Planlı Eğitimin Üniversite Öğrencilerinin Fertilite ve Prekonsepsiyonel Sağlık Bilgisi ve Tutumuna Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma
Ebru Cırbani Ekrem

11:30-12:30

SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU XXXIII

Oturum Başkanları: Doç. Dr. Şadiye Özcan, Dr. Öğr. Üyesi Merve TUNCER

- S-118 Ebelik Bölümü Öğrencilerinin Kadın Sağlığına Yönelik İklim Değişikliği Kaygı Düzeylerinin Belirlenmesi
Ece Kaplan Doğan
- S-280 Küresel İklim Krizi ve Menopozal Dönem: Çok Boyutlu Potansiyel Sağlık Sonuçları
Selcan Zeynep Ergöz Aksoy
- S-304 Küresel İklim Krizinin Kadın Sağlığı Üzerindeki Etkileri ve Hemşirelik Yaklaşımları
Beyza Uçar
- S-334 Maternal ve Fetal Sağlık için Büyüyen Bir Tehdit: İklim Krizi
Büşra Kandemir
- S-364 İklim Değişikliğinin Menopozal Semptomlar Üzerindeki Etkisi
Melisa Çetiner
- S-379 Uluslararası Üniversite Öğrencilerinin İklim Farkındalığı ve Anksiyetesinin Üniversiteye Uyum ve Stresle Baş Etme Davranışları Üzerine Etkisinin Belirlenmesi
Simge Öztürk
- S-412 Nullipar kadınlarda iklim değişikliği farkındalığı, iklim değişikliği kaygısı ve doğurganlık tutumu arasındaki ilişki
Pınar Akbaş
- S-418 Hemşirelik Öğrencilerinde İklim Değişikliği Anksiyetesinin Menstrüel Semptomlara Etkisi
Şevval Temel

3 Mayıs 2025, Cuma / G Salonu

09:30-10:30

SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU XX

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Gülay RATHFISCH, Doç. Dr. Nuray EGELİOĞLU ÇETİŞLİ

- S-140 Histerektomi Operasyonları Sonrası Genel Konforun İyileşme Kalitesine Etkisi
Sakine Zeyna Can Aydemir
- S-237 65 Yaş ve Üzeri Kadınların Öz Aşkınlık İle Başarılı Yaşlanma Düzeyleri Arasındaki İlişki
Sıla İskefiyeli
- S-299 6-18 Yaş Çocuğu Olan Annelerin Eşleri İle Çift Uyumu ve Ebeveyn Yetkinliği Arasındaki İlişkinin İncelenmesi
Şeydanur Osma
- S-329 El Ve Sırt Masajının Histerektomi Olan Kadınlarda Ağrı, Uyku Ve Özbakım Gücüne Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma
Gizem Birer
- S-359 Kadın Sağlığı Alanında Duygusal Özgürleşme Tekniğinin Kullanımına Yönelik Sistematiik İnceleme
Toprak Genç
- S-376 Postpartum dönemdeki anne-bebek temas engellerinin ve yetersiz süt algısının postpartum depresyon üzerindeki etkisi
Şadiye Özcan
- S-399 Gebelik distressi olan anne adaylarına verilen farkındalığa dayalı doğum ve ebeveynlik eğitiminin doğum parametreleri ve postpartum uyuma etkisi
Merve Gül Tiren
- S-405 Konfor kuramı doğrultusundaki hemşirelik bakımının doğum eylemindeki girişimlere, annenin konforuna ve yenidoğan üzerine etkisi
Ayşe Eminov
- S-500 Geliştirilen Emzirme Simülasyon Maketleri ile Verilen Emzirme Eğitiminin Annelerin Emzirme Özyeterliliğine, Emzirmeye İlişkin Tutum ve Bilgi Düzeyine Etkisinin Değerlendirilmesi
Yeliz Doğan Merih

10:30-11:30

SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU XXVII

Oturum Başkanları: **Dr. Öğretim Üyesi Zehra ACAR, Dr. Gülsen Müsteyde ALTAN DENİZER**

- S-112 Genç Kadınlarda Duygusal İstismarın Farklı Bir Boyutu: Flört Şiddeti Nitel Bir Çalışma
Özden Tandoğan
- S-123 Üniversite Öğrencilerinde Toplumsal Cinsiyet Algısının Flört Şiddeti Üzerindeki Etkisinde Yalnızlığın Aracı Rolü
Kübra Akcan
- S-201 Preeklampatik Gebe Bakımı Eğitiminde Simülasyonun Hemşire Ve Ebelerin Bilgi Ve Öz-Yeterliklerine Etkisi
Gözde Küğcüm
- S-215 Genç Kadınlarda Flört Şiddetinin Sağlık Üzerindeki Etkileri ve Hemşirelik Yaklaşımı
Günay Arslan
- S-444 Kadın Sağlığında Navigasyon Programı: Hasta Merkezli Bakımın Güçlendirilmesi
Fatma Ocakoğlu
- S-446 Zihinsel Engelli Kadınların Cinselliğine İlişkin Toplumun Tutumu
Rojin Coşkun
- S-457 Sağlık Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Anne Baba Tutumlarının HPV Enfeksiyonu ve Aşılmasına İlişkin Sağlık İnançları Üzerine Etkisinin Belirlenmesi
Mızgin Dursun
- S-487 Sosyal Medya Platformlarındaki Siber Nezaketin Psikolojik Flört Şiddeti Üzerine Etkisi
Çiler Yeyğel

11:30-12:30

SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU XXXIV

Oturum Başkanları: **Dr. Öğr. Üyesi Gonca BURAN, Dr. Öğr. Üyesi Sermin DİNÇ**

- S-119 Gebelerin Vajinal Doğuma Yönelik Öz Yeterlilikleri ve Doğum Korkusu
Seda Çetin Avcı
- S-257 Normal Doğumların Önündeki Bir Engel Olarak Travmatik Doğum Algısı ve Doğum Korkusu: Üniversite Öğrencilerinin Bakış Açısından Bir İnceleme
Kübra Kırık
- S-273 Anne Adaylarının Doğum Korkusu Doğum Öncesi Bağlanma Düzeylerini Etkiliyor mu?: Kesitsel Bir Çalışma
Hacer Ataman
- S-303 L14 akupresürün doğum eylemi sırasında ağrı yönetimi üzerindeki etkinliği: Sistematiik bir inceleme ve meta-analiz
Derya Deniz
- S-326 Okul Tabanlı Cinsel Sağlık Eğitiminin Adölesanlar Üzerindeki Etkisi: Sistematiik Bir Derleme
Zehra Acar
- S-344 Vajinal Doğum Yapan Kadınlarda Saygılı Annelik Bakım Algısının Doğum Korkusu ve Anksiyete-Depresyon Üzerine Etkisinin İncelenmesi
Yağmur Bedel
- S-380 Doğum Deneyimlerini Değerlendirme Ölçeği'nin Türkçe Versiyonunun Psikometrik Özellikleri (QACE-TR)
Özlem Çiçek
- S-440 Primipar gebelerde haptonomi uygulaması ve bilinçli farkındalık temelli stres azaltma programının psikolojik iyi oluş düzeyleri, algılanan stres ve doğum korkusu üzerine etkisi: Randomize kontrollü çalışma
Ebru Cırbın Ekrem

3 Mayıs 2025, Cuma / H Salonu

09:30-10:30 SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU XXI

Oturum Başkanları: **Dr.Öğr. Üyesi Simge EVRENOL ÖCAL**, **Dr. Öğr. Üyesi Mustafa KILAVUZ**

- S-143 Genç Kadınlarda Menstrüasyon Etkisi ve Toplumsal Cinsiyet Rollerine İlişkisinde Kültürel Yapının Aracılık Rolü
Zeynep Oğul
- S-153 Görme Engelli Kadınlarda Toplumsal Cinsiyet Algısı ve Üreme Baskısı Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi
Mevra Eksin
- S-166 Yabancı Uyrıklı ve Türkiye Vatandaşı Öğrencilerin Toplumsal Cinsiyet Algıları ve Rol Tutumları: Karşılaştırmalı Bir Araştırma
Nazire Bahar
- S-434 0-6 Aylık Bebeği Olan Annelerin Sosyal Medya Kullanımının Bebek Bakımına Dair Kararları ile İlişkisi
Emine Avcu
- S-450 LGBTİ+ Bireylerin Toplumsal Cinsiyet Temelli Eşitsizlikleri, Yaşadıkları Sorunları Ve Olası Riskler
Aycan Dinç
- S-472 X, Y, Z kuşakları arasında evlilik dışı cinselliğe bakış ve toplumsal cinsiyet rolü tutumunun incelenmesi
Ece Naz Erbil
- S-488 Toplumsal Cinsiyet Bağlamında Bireylerin Mental İyi Oluşluklarının İncelenmesi
Çiler Yeygel
- S-503 Betty Neuman Sistemler Modeline Göre Bir Erken Doğum Tehdidi Vaka Örneği
Nermin Odabaşı

10:30-11:30 SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU XXVIII

Oturum Başkanları: **Doç. Dr. Nevin ÇITAK BİLGİN**, **Dr. Öğr. Üyesi Gonca BURAN**

- S-248 Üniversite Öğrencilerine Podcast Tabanlı Verilen Üreme Sağlığı/Cinsel Sağlık Eğitim Programının Üreme Davranışları Ve Cinsel Mitler Üzerine Etkisi
Habibe Özcan
- S-250 Gebelere Doğum Öncesi Dönemde Verilen Podcast Tabanlı Emzirme Eğitiminin Emzirme Öz Yeterliliği Üzerine Etkisi: Randomize Kontrollü Bir Çalışma
Dilek Şener
- S-325 Türkiye’de Duygusal Özgürlük Tekniği (EFT) Kullanılarak Yapılan Hemşirelik Ve Ebelik Alanındaki Tezlerin İncelenmesi: Bir Sistemik Derleme
Derya Bingöl
- S-448 Gebelerin Sağlık Okuryazarlığı İle İnternet Yoluyla Karar Alma Durumlarının Belirlenmesi
Ebru İnan Kırmızıgül
- S-452 Vajinal muayene sırasında stres topu kullanımının ağrı ve anksiyete üzerine etkisi: randomize kontrollü bir çalışma
Nedime Gül Doğan Özdemir
- S-466 Aile Planlaması Yöntemlerine İlişkin Tutumlar: Lisansüstü Tez Çalışmalarının Sistemik İncelenmesi
Ebru Burma
- S-436 Kadın Sağlığı ve Dijital Sağlık Okuryazarlığının Önemi
Tuğçe Yasatekin
- S-480 İklim Değişikliğinin Maternal Fetal Sağlığa Etkilerine Yönelik Gebelerin Farkındalığı ve Fetal Sağlık Anksiyetesi: Türkiye Örneğinde Korelasyonel Bir Çalışma
Seda Karaçay Yıkar

11.30-12.30

SEÇİLEN POSTER BİLDİRİ TARTIŞMA OTURUMU

Oturum Başkanları: Dr.Öğr.Üyesi Fatma SOYLU ÇAKMAK, Doç. Dr. Rojgin MAMUK

Doğurganlık Çağındaki Kadınların Kişilik, Demografik ve Obstetrik Özelliklerinin Çocuk Doğurma Korkusuna Etkisi

Nuran Nur Aypar Akbağ

Bakım Davranışları Kursu Alan Hemşirelik Öğrencilerinin Bakım Algısı: Kalitatif Bir Araştırma

Ayşe Metin

Üreme Çağındaki Kadınlarda Toplumsal Cinsiyet Rolü Stresinin Kontraseptif Yöntem Kullanımı Üzerine Etkisi

Esra Tavukçu

Gebe Kadınlarda Siberkondri ve Sağlık Okuryazarlığı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi: Kesitsel Bir Çalışma

İlknur Atasever

Aromaterapi Ve Esansiyel Yağların Prenatal Bakımda Kullanımı: Kapsam inceleme Çalışması

İlayda Beyaz

Spinal Anestezi Uygulanan Sezaryen Doğumlarda Sanal Gerçeklik Uygulamasının Etkisinin Değerlendirilmesi: Sistemik Derleme

Fatma Çelik

Huzursuz Bacak Sendromu Gelişen Preeklamsili Gebede Gordon'un Fonksiyonel Sağlık Örüntüleri Modeline göre Değerlendirilmesi: Bir Olgu Sunumu

Ezgi Nur Acer

Hemşirelik Öğrencilerinin Sağlık Algısının Kozmetik Ürün Tüketim Davranışlarına Etkisi

Betül Bülbül

İnternette Yaygınlaşan İncel Gruplarının Kadına Yönelik Şiddetteki Rolü

Esra Özdemir

Menopozal Semptomlarda Lavanta Aromaterapisinin Etkinliği

Mehtap Gümüşay

III ULUSLARARASI VE IV ULUSAL

KADIN SAĞLIĞI HEMŞİRELİĞİ KONGRESİ

1-3 MAYIS 2025

Atlas Üniversitesi

Dr. Ralph A. DeFronzo Oditoryumu, İstanbul

SÖZLÜ BİLDİRİLER

S-0083

Gebelerin Maternal Sağlık Okuryazarlık Düzeylerinin Prenatal Bağlanmaya Etkisi

Duygu Dişli Çetinçay¹, Berfin Akpınar², Tuana Demiralay², Hicran Karadurmuş², İrem Erduvan²¹Haliç Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, İstanbul²Haliç Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, İstanbul

Amaç: Maternal sağlık okuryazarlığı, gebe bir kadının kendi sağlığını ve çocuğunun sağlığını koruyup geliştirebilmesi için gerekli bilgiye ulaşma, bu bilgiyi anlama ve uygulama süreçlerinde motivasyonel, bilişsel ve sosyal becerileri kullanabilme yetisini ifade etmektedir. Prenatal bağlanma, anne adayının doğmamış çocuğuna duyduğu duygusal bağ tanımlamaktadır. Bu bağın gebelik sürecinde gelişmesi hem anne hem de çocuk sağlığı için büyük önem taşımaktadır. Yüksek düzeyde maternal sağlık okuryazarlığına sahip anne adayları, gebelik süreçlerini daha bilinçli yönetebilmekte, sağlık hizmetleri konusunda farkındalıklarını artırabilmekte ve sağlıklı kararlar alabilmektedirler. Bu nedenle, bu becerilerin prenatal bağlanmayı olumlu yönde etkileme potansiyeli bulunmaktadır. Bu doğrultuda, bu çalışmanın amacı gebelerin maternal sağlık okuryazarlık düzeylerinin prenatal bağlanma üzerindeki etkisini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Kesitsel tipteki çalışma Mart-Haziran 2024 tarihleri arasında İstanbul'daki bir kadın doğum ve çocuk hastalıkları hastanesine gebelik izlemi için başvuran, araştırmaya katılmayı kabul eden, Türkçe anlayan ve konuşabilen 321 gebe ile yürütüldü. 18 yaşından genç olan, riskli gebelik tanısı alan, fetüste anomali tespit edilen ve psikiyatrik hastalığı bulunan gebeler çalışmaya dahil edilmedi. Çalışmanın verileri; yüz yüze anket yöntemiyle Gebe Tanıtıcı Bilgi Formu, Gebelikte Maternal Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği (GMSOÖ) ve Prenatal Bağlanma Ölçeği (PBÖ) kullanılarak toplandı. Veriler, IBM Statistical Package for Social Sciences (SPSS) 25.0 programı kullanılarak tanımlayıcı istatistikler, parametrik ve non-parametrik testler, Pearson korelasyon testi ve basit doğrusal regresyon analizi ile değerlendirildi. Analizlerde $p<0,05$ istatistiksel anlamlılık düzeyi olarak kabul edildi.

Bulgular: Çalışmadaki gebelerin yaş ortalaması $28,20\pm5,03$ ve gebelik haftası ortalaması $32,54\pm7,46$ idi. Katılımcıların %39,9'unun eğitim düzeyi liseydi, %75,7'si çalışmıyordu, %72'sinin geliri giderine denkti, %55,5'i multigravidaydı. Gebelerin %95,6'sı spontan olarak gebe kalmıştı, %72,9'u mevcut gebeliğini planlamıştı, %81,6'sı gebelik hakkında eğitim almamıştı ve %93,8'i gebelik kontrollerine düzenli olarak gidiyordu. Gebelerin GMSOÖ puanları ile eğitim durumu, çalışma durumu, gelir durumu, gebelik hakkında eğitim alma ve gebelik kontrollerine düzenli gitme durumu arasında anlamlı farklılık bulundu ($p<0,05$). Gebelerin PBÖ puanları ile eğitim durumu, gelir durumu, gebeliği planlama ve gebelik kontrollerine düzenli gitme durumu arasında anlamlı farklılık bulundu ($p<0,05$). Gebelerin GMSOÖ ve PBÖ toplam skorları arasında anlamlı pozitif bir korelasyon saptandı ($r=0,541$; $p<0,001$). Regresyon analizinde maternal sağlık okuryazarlığının prenatal bağlanma üzerinde anlamlı ve pozitif bir etki gösterdiği saptandı ($p<0,001$; adj. $R^2=0,290$).

Sonuç: Gebelerin maternal sağlık okuryazarlık ve prenatal bağlanma düzeylerinin sosyodemografik ve obstetrik özelliklerden etkilendiği belirlendi. Gebelerin sağlık okuryazarlığı düzeyleri arttıkça prenatal bağlanma düzeylerinin de arttığı belirlendi. Bu çalışma, gebelerin maternal sağlık okuryazarlık düzeylerinin artırılmasının prenatal bağlanmayı destekleyen önemli bir faktör olduğunu ortaya koymaktadır. Bu çalışma TÜBİTAK 2209-A projesi olarak gerçekleştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: anne sağlığı, gebe kadınlar, gebelik, sağlık okuryazarlığı, prenatal bağlanma

The Effect of Maternal Health Literacy Levels of Pregnant Women on Prenatal Attachment

Duygu Dişli Çetincay¹, Berfin Akpınar², Tuana Demiralay², Hicran Karadurmuş², İrem Erduran²

¹Haliç University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, İstanbul

²Haliç University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, İstanbul

Objective: Maternal health literacy refers to the ability of a pregnant woman to use motivational, cognitive and social skills to access, understand and apply information necessary to protect and improve her health and the health of her child. Prenatal attachment defines the emotional bond of the expectant mother to her unborn child. The development of this bond during pregnancy is of great importance for both maternal and child health. Expectant mothers with a high level of maternal health literacy can manage their pregnancy processes more consciously, increase their awareness of health services and make healthy decisions. Therefore, these skills have the potential to positively affect prenatal attachment. Accordingly, the aim of this study was to examine the effect of maternal health literacy levels of pregnant women on prenatal attachment.

Materials-Methods: This cross-sectional study was conducted between March and June 2024 with 321 pregnant women who were admitted to an obstetrics and gynecology hospital in İstanbul for pregnancy follow-up, agreed to participate in the study, and could understand and speak Turkish. Pregnant women younger than 18 years of age, diagnosed with risky pregnancy, fetal anomaly and psychiatric illness were excluded from the study. The data of the study were collected by face-to-face questionnaire method using the Pregnant Descriptive Information Form, the Maternal Health Literacy Inventory in Pregnancy (MHELIP) and Prenatal Attachment Scale (PAS). The data were evaluated with descriptive statistics, parametric and non-parametric tests, Pearson correlation test and simple linear regression analysis using IBM Statistical Package for Social Sciences (SPSS) 25.0 program. In the analyses, $p < 0.05$ was accepted as the level of statistical significance.

Results: The mean age of the pregnant women in the study was 28.20 ± 5.03 years and the mean gestational age was 32.54 ± 7.46 weeks. The educational level of 39.9% of the participants was high school, 75.7% were unemployed, 72% had income equal to expenses, and 55.5% were multigravida. 95.6% of the pregnant women had conceived spontaneously, 72.9% had planned their current pregnancy, 81.6% had received no education about pregnancy, and 93.8% regularly attended pregnancy check-ups. A significant difference was found between the MHELIP scores of the pregnant women and their educational status, employment status, income status, receiving education about pregnancy and regular attendance to pregnancy check-ups ($p < 0.05$). A significant difference was found between the PAS scores of pregnant women and their educational status, income status, pregnancy planning and regular attendance to pregnancy check-ups ($p < 0.05$). A significant positive correlation was found between the total scores of the MHELIP and the PAS ($r = 0.541$; $p < 0.001$). Regression analysis showed that maternal health literacy had a significant and positive effect on prenatal attachment ($p < 0.001$; adj. $R^2 = 0.290$).

Conclusion: Maternal health literacy and prenatal attachment levels of pregnant women were affected by sociodemographic and obstetric characteristics. It was determined that as the health literacy levels of pregnant women increased, their prenatal attachment levels also increased. This study reveals that increasing maternal health literacy levels of pregnant women is an important factor supporting prenatal attachment. This study was carried out as a TÜBİTAK 2209-A project.

Keywords: maternal health, pregnant women, pregnancy, health literacy, prenatal attachment

S-0085

Sosyoekonomik Gelişmişlik Düzeyi Düşük Olan Bölgelerde Çocuğu Hastanede Yatan Annelerin Koruyucu Sağlık Hizmetini Kullanma Durumları Ve Etkileyen Faktörler:Kesitsel Bir Çalışma

Nazire Bahar¹, Meltem Kaydırak²

¹İstanbul Medipol Üniversitesi, Ebelik Bölümü, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu araştırmanın amacı, sosyoekonomik gelişmişlik düzeyi düşük olan bir bölgede, bir eğitim ve araştırma hastanesinin çocuk servisi ve çocuk cerrahisinde çocuğu hastanede yatan annelerin koruyucu sağlık hizmetlerini kullanma durumlarını ve bu hizmetlerden faydalanmalarını etkileyen faktörleri incelemektir. Araştırma, bu hizmetlere erişim kolaylaştırıcı ve engelleyici faktörleri belirleyerek, hizmet sunumunun iyileştirilmesine yönelik öneriler geliştirmeyi hedeflemektedir.

Gereç-Yöntem: Araştırma 18.06.2022 – 18.12.2022 tarihleri arasında 365 kadınla tanımlayıcı nitelikte yürütüldü. Veriler 'Tanıtıcı ve Koruyucu Sağlık Hizmetlerini Kullanılmasını İrdeleyen Bilgi Formu' ile yüz yüze görüşme tekniğiyle toplandı.

Bulgular: Araştırmaya katılan kadınların ortalama yaşı $29,56 \pm 5,69$ yıl, gebelik ve doğum sayıları ise ortalama 2 olarak belirlenmiştir. Kadınların koruyucu sağlık hizmetlerinden faydalanmasını kolaylaştırıcı faktörler arasında hastanenin eve yakın olması, sosyal destek ve kendini önemseme öne çıkmıştır. Buna karşın, zaman yetersizliği, randevu alamama, bakım verme yükümlülüğü ve maddi yetersizlikler hizmetlere erişimi engelleyen başlıca faktörler olarak saptanmıştır. Kadınların büyük çoğunluğu, çocukları hastanede yatarken koruyucu sağlık hizmetlerine yönelik danışmanlık alma konusunda istekli olduklarını ifade etmiştir. Ayrıca, eğitim ve gelir düzeyi ile düzenli sağlık kontrolü yaptırma arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p < 0.05$). Eğitim ve gelir düzeyi arttıkça, düzenli kontrol yaptırma oranlarının da arttığı görülmüştür.

Sonuç: Araştırma, sosyoekonomik gelişmişlik düzeyi düşük bölgelerde, hastanelerin ulaşılabilir olmasının koruyucu sağlık hizmetlerine erişimi kolaylaştırıcı bir faktör olduğunu ortaya koymaktadır. Ancak, eğitim ve gelir düzeyi, bu hizmetlerden yararlanma oranlarında kritik bir rol oynamaktadır. Kadınların koruyucu sağlık hizmetlerinden daha fazla faydalanmaları için sosyoekonomik engellerin azaltılması ve eğitimin artırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Danışmanlık, Koruyucu Sağlık Hizmetleri, Üreme Çağı

Status of Preventive Health Services Utilization and Influencing Factors among Mothers with Hospitalized Children: A cross-sectional study

Nazire Bahar¹, Meltem Kaydırak²

¹Istanbul Medipol University, Midwifery Department, Istanbul

²Istanbul University-Cerrahpaşa Florence Nightingale Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, Istanbul

Objective: This study was conducted in the pediatric ward and pediatric surgery department of a low socioeconomic development training and research hospital to investigate the utilization of preventive health services by mothers whose children are hospitalized and the factors influencing it.

Materials-Methods: The study was conducted descriptively with 365 women between 18.06.2022 and 18.12.2022. Data were collected using the 'Information Form to Investigate Utilization of Introductory and Preventive Health Services' and the face-to-face interview technique.

Results: The mean age of the women was 29.56±5.69 years, the number of pregnancies was 2 and the number of births was 2. The factors that facilitated the women's utilization of preventive health services were determined to be proximity to the hospital, social support and self-care. Factors that prevented women from seeking preventive health services were identified as lack of time, inability to make an appointment, being a caregiver, and social and financial inadequacies. It was found that almost all women were willing to use preventive health services and counseling services while their children were in the hospital. A significant association was found between education and income status and regular preventive health check-ups among women ($p<0.05$), and it was observed that the rate of regular preventive health check-ups increased with increasing education and income levels.

Conclusion: Although proximity and accessibility to the hospital in regions with low socioeconomic development levels were identified as facilitating factors for women's utilization of preventive health services, education and income levels play an important role in the utilization of these services.

Keywords: Counselling, Preventive Health Service, Reproductive Age

S-0086

Lise Öğrencilerine Verilen Cinsel Eğitimin Cinsel Mitler İnanc Düzeyine Etkisi: Kuzey Kıbrıs Örneği

Nilsu Atıcı, Dilek Sarpkaya Güder

Yakın Doğu Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Sağlığı Ana Bilim Dalı, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti

Amaç: Bu çalışmanın amacı, lise öğrencilerine verilen cinsel eğitimin öğrencilerin cinsel mitlere inanma düzeyine etkisini incelemektir.

Gereç ve Yöntemler: Araştırmacının evrenini, Kuzey Kıbrıs'ta Lefkoşa bölgesinde yer alan 2023 - 2024 öğretim yılında öğrenim gören lise öğrencileri (9., 10., 11. ve 12. sınıf) (N=7155), örneklemini ise 44 deney ve 44 kontrol grubu olmak üzere toplam 88 öğrenci oluşturmuştur. Veriler, kişisel özelliklere ilişkin veri toplama formu ve cinsel mitler ölçeği aracılığı ile 13 Kasım 2023 – 12 Ocak 2024 tarihleri arasında araştırmacı tarafından anket tekniği ile toplanmıştır. Veriler, Statistical Package for Social Statistics (SPSS) 27.0 programı kullanılarak değerlendirilmiş ve sayı, yüzde ve ortalama hesaplamaları gibi tanımlayıcı istatistikler ile kovaryans analizi (ANCOVA), deney ve kontrol grubu öğrencilerinin ön testte ve son testte cinsel mitler ölçeğinden aldıkları puanların gruplar arası karşılaştırmalarında bağımsız örneklem ve grup içi karşılaştırmalarda ise eşleştirilmiş örneklem için T Testi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırma kapsamına alınan lise öğrencilerinin çoğunluğunun 17 yaşında (%57,95), erkek öğrenci (%60,23), 12.sınıf öğrencisi (%50) ve KKTC uyruklu (%70,45) olduğu saptanmıştır. Deney (%66,66) ve kontrol (%67,52) grubunun ön testte cinsel mitler inanç düzeyinin düşük olduğu bulunmuştur. Çalışmanın deney grubunu oluşturan öğrencilerin eğitim öncesi (%66,66±25,08) ve eğitim sonrası (52,34±22,88), çalışmanın kontrol grubunu oluşturan öğrencilerin eğitim öncesi (%67,52±18,73) ve eğitim sonrası (%68,43±18,05) cinsel mitler ölçeğinden aldıkları toplam puan ile ölçeğin tüm alt boyutlarından aldıkları puanlardaki değişim miktarları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılığın olduğu (p<0,05) ve deney grubunun aldıkları puanlardaki azalış miktarının kontrol grubundan fazla olduğu belirlenmiştir.

Sonuç ve Öneriler: Bu çalışma kapsamında uygulanan cinsel eğitimin lise öğrencilerinin var olan cinsel mit düzeyini olumlu anlamda azalttığı bulunmuştur. Ergenlik döneminde olan lise öğrencilerinin, ailelerin ve öğretmenlerin cinsel eğitim verilmesini istedikleri göz önünde bulundurulduğunda cinsel eğitim içeriği ve kapsamı geliştirilerek okul müfredatı içerisine eklenmesi önerilir. Erken ergenlerde konu ile ilgili randomize kontrollü çalışmaların yapılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: cinsellik, cinsel eğitim, cinsel sağlık, ergenlik dönemi, mitler

The Effect of Sexual Education Given to High School Students on Sexual Myths Belief Level: The Case of Northern Cyprus

Nilsu Atıcı, Dilek Sarpkaya Güder

Near East University Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Women's Health, Turkish
Republic of Northern Cyprus

Objective: The objective of this study was to examine the effect of sexual education given to high school students on their level of belief in sexual myths.

Materials-Methods: The population of the study consisted of high school students (9th, 10th, 11th and 12th grades) (N=7155) studying in the Nicosia region of Northern Cyprus in the 2023-2024 academic year, and the sample consisted of a total of 88 students (44 experimental and 44 control groups). The data were collected by the researcher between November 13, 2023 and January 12, 2024 through a data collection form on personal characteristics and a sexual myths scale. The data were evaluated using the Statistical Package for Social Statistics (SPSS) 27.0 program and descriptive statistics such as number, percentage and mean calculations, analysis of covariance (ANCOVA), independent samples test for between-group comparisons and paired samples T Test for within-group comparisons of the scores of the experimental and control group students on the sexual myths scale in the pretest and posttest were used.

Results: The majority of the high school students included in the study were 17 years old (57.95%), male students (60.23%), 12th grade students (50%) and TRNC nationals (70.45%). It was found that the experimental (66.66%) and control (67.52%) groups had low levels of sexual myth beliefs in the pretest. It was determined that there was a statistically significant difference ($p<0.05$) between the total score obtained from the sexual myths scale and the amount of change in the scores obtained from all sub-dimensions of the scale before ($66.66\pm25.08\%$) and after ($52.34\pm22.88\%$) the training of the students constituting the experimental group of the study, and the total score obtained from the sexual myths scale before ($67.52\pm18.73\%$) and after ($68.43\pm18.05\%$) the training of the students constituting the control group of the study, and the amount of decrease in the scores of the experimental group was higher than the control group.

Conclusion: It was found that the sexual education implemented within the scope of this study positively reduced the existing sexual myth level of high school students. Considering that high school students in adolescence, families and teachers want sexual education, it is recommended that the content and scope of sexual education should be improved and added to the school curriculum. It is recommended to conduct randomized controlled studies on the subject in early adolescents.

Keywords: sexuality, sexual education, sexual health, adolescent, myths

S-0088

Suriyeli göçmen kadınların kumalık kültürü üzerine bir incelenme

Eda Yakıt Ak¹, Özden Tandoğan²

¹Dicle Üniversitesi Atatürk Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu, Diyarbakır

²İstanbul Arel Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, İstanbul

Amaç: Bu çalışma Suriyeli Göçmen kadınların kumalık kültürü üzerine görüşlerini belirlemek amacıyla yapıldı.

Gereç-Yöntem: Çalışman, Türkiye'nin Güneydoğusunda bir ilde bulunan bir sivil toplum örgütüne başvuran 3 Suriyeli kadın ile yapıldı. Örneklem 18 yaş üzerinde, evli, kuma olan ve tercüman aracılığı ile iletişim kurulabilen kadınlar dahil edildi. Katılımcılar amaçlı örneklem yöntemlerinden "ölçüt dayanaklı örneklem tekniği" ile belirlendi. Veriler yarı yapılandırılmış görüşme formu ile toplandı ve tematik kodlama yapılarak sınıflandırıldı.

Bulgular: Çalışmada beş temel tema elde edilmiştir. Tema 1 İkinci eş olmada evliliğe karar: Kadınlar aile baskısı, dini inançları ve kadının toplumsal rollerine dayalı olarak evliliği kabullendikleri belirlendi. Tema 2 Eş ile ilişkiler: Kadınlar eşleri ile yakınlarının aracılığı ile tanıştıklarını ve ilk eş ile ilişkilerinde sıkıntıları olduğunu ve bu nedenle evlendiklerini belirttiler. Tema3 Kuma ile ilişkiler: Kadınlar, kumaları ile aralarında kıskançlık olduğunu ve süregelen ilişkiler neticesinde kuma ve eş ilişkilerini kabullendiklerini bildirdiler. Tema 4: Çocuklarla ilişkiler: Kadınlar, kendi çocuklarının geleceğini en iyi şekilde inşa etmek istediklerini ve kumasından olan çocuklarla iyi ilişki geliştirdiklerini belirttiler. Tema 5: Hayatında değiştirmek istedikleri: Kadınlar kuma olmanın yanlış olduğunu, bu nedenle sorunlar yaşadıklarını ve eşin tek eşi olmak istediklerini ya da hiç evlenmek istemediklerini bildirdiler.

Sonuç: Kültür, aile, din ve toplum temelli nedenlerin kadınların kuma olmasında etkili olduğu görülmüştür. Suriyeli göçmen kadınların kuma olma konusunda farkındalıklarının olmasına içinde yaşadıkları aile ve toplumun bu süreci kolaylaştırdığı belirlenmiştir. Kadınları bu evliliklere zorlayan nedenler ortadan kaldırılmalıdır. Kadınlar eğitim ve istihdamda daha etkin yer almalarını sağlayacak politikalar geliştirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Suriye, göç, kadın, kuma, kültür

A study on the second wife culture of Syrian immigrant women

Eda Yakıt Ak¹, Özden Tandoğan²

¹Dicle University Atatürk Health Services Vocational School, Diyarbakır

²Istanbul Arel University Faculty of Health Sciences Department of Nursing, Istanbul

Objective: This study was conducted to determine Syrian immigrant women's views on second-wife culture.

Materials-Methods: The study was conducted with three Syrian women who applied to a non-governmental organization in a province in Southeastern Turkey. The sample included women who were over the age of 18, married, a second wife, and could be communicated with through an interpreter. Participants were determined by using the "criterion-based sampling technique," which is one of the purposive sampling methods. Data were collected using a semi-structured interview form and categorized using thematic coding.

Results: The study revealed five main themes. Theme 1 Decision to marry as a second wife. Theme 2 Relations with the spouse. Theme 3 Relations with second wife. Theme 4: Relations with children. Theme 5: What they want to change in their lives.

Conclusion: Culture, family, religion, and community-based reasons were found to be effective in women becoming second wives. It was determined that Syrian migrant women's awareness of becoming second wives is facilitated by the family and society in which they live. The reasons that force women into these marriages should be eliminated. Policies should be developed to ensure that women take a more active role in education and employment.

Keywords: Syria, migration, woman, second wife, culture

S-0089

Kanserden kurtulan kadınların gebelik, doğum ve yenidoğana ilişkin komplikasyonlarının incelenmesi: sistematik bir derleme

Handan Eriten Tilaver¹, Nevin Şahin²

¹Bahçeşehir Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, İstanbul; İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul.

Giriş: Günümüzde kanser insidansının artışa rağmen kanser teşhisi ve tedavisindeki gelişmeler sonucunda kanserden kurtulanların sayısını arttırmaktadır. Bu sayede kanserden kurtulan reproduktif dönemdeki kadınlar gebelik planlayabilmektedir. Fakat gebelik sonuçları konusunda endişeler söz konusudur. Bu nedenle kanserin ve tedavisinin gebelik, doğum ve yenidoğana ilişkin sonuçları üzerindeki etkisini anlamak amacıyla bu sistematik derleme yapıldı.

Metod: Kanserden kurtulan kadınlarda gebelik, doğum veya yenidoğana ilişkin komplikasyonlar hakkında yayınlanan tüm makaleler uygunluk açısından tarandı. Sistematik olarak hedeflenen bulgular doğrultusunda detaylı olarak incelendi.

Bulgular: Toplam on bir çalışma dahil edilme kriterlerini karşıladı. Kanserden kurtulan kadınlar, kanser olmayan kadınlara göre gebelik döneminde yüksek derecede gestasyonel diyabetes mellitus (GDM), preeklampsi deneyimlemiştir. Doğum komplikasyonları incelendiğinde preterm doğum ve sezaryen doğum oranlarında artış saptanmıştır. Ayrıca düşük doğum ağırlığı ve yenidoğanın hastanede uzun süre kalma riski artarken, gebelik yaşına göre küçük doğum oranında çelişkili sonuçlar elde edilmiştir. Ancak ölü doğum, fetal distres, ölü doğum, anne ölümü, konjenital anomali açısından istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmamıştır.

Sonuç: Bu sistematik derlemede kanserden kurtulan kadınlarda özellikle preterm doğum, düşük doğum ağırlığı ve sezaryen doğum oranlarının yüksek olduğu bulundu. Gebelik dönemi takiplerinde bu komplikasyonlar açısından diğer gruplara oranla daha detaylı değerlendirilmeleri önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kanserden Kurtulanlar, Gebelik, Doğum, Yenidoğan, Komplikasyon, Preterm Doğum

Examining pregnancy, delivery and neonatal complications in women who survive cancer: a systematic review

Handan Eriten Tilaver¹, Nevin Şahin²

¹Bahçeşehir University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, İstanbul; İstanbul University-Cerrahpaşa Graduate Education Institute, Department of Women's Health and Diseases Nursing, İstanbul

²İstanbul University-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, İstanbul.

Introduction: Despite the increasing incidence of cancer today, the number of cancer survivors is increasing due to advances in cancer diagnosis and treatment. Thanks to this, women in the reproductive period who have survived cancer can plan pregnancies. However, there are concerns about pregnancy outcomes. Therefore, this systematic review was conducted to understand the effects of cancer and its treatment on pregnancy, delivery and newborn outcomes.

Method: All articles published on pregnancy, delivery or newborn complications in women who have survived cancer were screened for eligibility. They were systematically examined in detail according to the targeted findings.

Findings: A total of eleven studies met the inclusion criteria. Women who have survived cancer experienced higher rates of gestational diabetes mellitus (GDM) and preeclampsia during pregnancy compared to women without cancer. When birth complications were examined, an increase in the rates of preterm birth and cesarean section was found. In addition, the risk of low birth weight and long hospital stay of the newborn increased, and contradictory results were obtained in the rate of small for gestational age births. However, no statistically significant difference was found in terms of stillbirth, fetal distress, stillbirth, maternal death, and congenital anomaly.

Conclusion: In this systematic review, it was found that the rates of preterm birth, low birth weight, and cesarean delivery were particularly high in women who survived cancer. It is recommended that they be evaluated in more detail in terms of these complications during pregnancy follow-up compared to other groups.

Keywords: Cancer Survivors, Pregnancy, Birth, Newborn, Complication, Preterm Birth

Tablo 1: Araştırmaların Bulgularına İlişkin Özellikler

Araştırma No	Yazar/Yazarlar	Yılı	Ülke	Başlık	Araştırmacıların Tipi	Örneklem	Temel Bulgular
1	Farland ve ark.	2021	Amerika Birleşik Devletleri	Early-life cancer, infertility, and risk of adverse pregnancy outcomes: a registry linkage study in Massachusetts	Retrospektif	2004-2013 yılları arasında doğum yapan kanserden kurtulan 2356 kadın ve 475503 kontrol grubu kadın	Kanserden kurtulanlar (KK), kontrol grubuna (KG) göre gestasyonel diabetes mellitus (GDM) (KK: %7,8; KG:%5,9), preeklampsi (KK: %8,1; KG:%7,4) ve sezaryen doğum (KK: %37,8; KG:%32,4) düşük oranda risk saptanmıştır. Ancak KK kadınların yenidoğanlarında; düşük doğum ağırlığı (KK: %10,3; KG:%7,9) ve yenidoğanda uzun süre hastanede yatış (KK: %5,5; KG:%5,5) ile preterm doğum (KK: %11,4; KG:%8,5) KG göre yüksek oranda risk saptanmıştır. KG ile KK'lar arasında gebelik yaşına göre küçük (Small for gestational age (SGA)) yenidoğan doğurma açısından istatistiksel açıdan

							fark saptanmamıştır.
2	Van Dijk ve ark.	2020	Hollanda	Pregnancy, time to pregnancy and obstetric outcomes among female childhood cancer survivors: results of the DCOG LATER-VEVO study	Retrospektif	1963-2002 yılları arasında çocukluk çağı kanserden kurtulan (ÇÇKK) 1095 kadın ve onların kız kardeşleri ile genel popülasyondan rastgele seçilen 812 kadın	ÇÇKK'ların merkezi sinir sistemi kanseri ve böbrek kanseri olanlar KG göre gebe kalma şansları daha düşük olduğu ve gebe kalma süreleri kontrol grubuna göre 1,1 kat daha uzun olduğu saptanmıştır. İki grup arasında düşük, ölü doğum veya kürtaj olma olasılığına ilişkin hiçbir fark bulunmamıştır. Bununla birlikte ÇÇKK'ların preterm doğum (<37. hf) (ÇÇKK: %19,2 ve kontrol: %12,3) ve sezaryen doğum (ÇÇKK: %9,8 ve KG: %4,8) yapma riski önemli ölçüde artmıştır. Alt abdominal/pelvik radyoterapi ile tedavi, birçok olumsuz obstetrik sonuçla güçlü şekilde ilişkili bulunmuştur.
3	Kooi ve ark.	2018	Avusturalya	Perinatal risks in female cancer survivors: A	Nüfus temelli - retrospektif	1981-2012 yılları arasında kanserden	KK'larda preterm doğum ve doğum sonrası kanama riski

				population-based analysis		kurtulan 1629 kadın ve 8,899 kontrol grubu kadın	artmıştır. Ancak yavruları düşük doğum ağırlığı (<2,5kg) veya konjenital anormallikler için yüksek risk altında değildir. Ayrıca KK'lar KG'na oranla SGA yenidoğan doğurma olasılıkları daha düşüktür.
4	Black ve ark.	2017	Amerika Birleşik Devletleri	Prevalence of preterm, low birthweight, and small for gestational age delivery after breast cancer diagnosis: a populationbased study	Retrospektif	1990-2009 yılları arasında meme kanserinden kurtulan 21 kadın ve 63 kontrol grubu kadın	KK KG ile karşılaştırıldığında da preterm doğum (KK: %21,1; KG: %10,8) ve düşük doğum ağırlığı (KK:% 14,8; KG: %8,8) görülme oranının daha yüksek olduğu saptanmıştır. Özellikle kemoterapi tedavisi alan veya tanı tarihinden itibaren 2 yıl içinde doğum yapan kadınların doğumlarında preterm doğum, düşük doğum ağırlığı ve SGA riskinin arttığı gözlemlenmiştir.
5	Hartnett ve ark.	2017	Amerika Birleşik Devletleri	The risk of preterm birth and growth restriction in pregnancy after cancer	Retrospektif	1993-2013 yılları arasında kanserden kurtulan 4760 kadın ve 4031349	KK ile KG karşılaştırıldığında da preterm doğum (KK: %12; KG: %9,7) ve düşük doğum ağırlığı (KK:% 6,8; KG: %5,6) görülme

						kontrol grubu kadın	oranının KKLarda daha yüksek olduğu saptanmıştır. Ancak özellikle servikal kanser öykü olan kadınlarda preterm doğum ve düşük doğum ağırlığı sırasıyla %28 ve %14 ile çok daha yüksek bulunmuştur.
6	Jacob ve ark	2017	Almanya	Impact of prior breast cancer on mode of delivery and pregnancy-associated disorders: a retrospective analysis of subsequent pregnancy outcomes	Retrospektif	2010-2014 yılları arasında meme kanserinden kurtulan 165 kadın ve 165 kontrol grubu kadın	Spontan düşük, preterm doğum ve sezaryen doğum oranları iki grup arasında anlamlı farklılık göstermemiştir. Her iki grupta da anne ölümü veya ölü doğum saptanmamıştır. Preterm doğum olmadan prematür kasılmalar, KG kıyasla meme KK'da daha az sıklıkta bulunmuştur. Bununla birlikte, diğer gebelik komplikasyonları (doğum sonu kanama, fetal malpresentasyon, genito-üriner enfeksiyonlar, GDM, ve preeklampsi) için önemli bir fark bulunmamıştır.
7	Reulen ve ark.	2017	İngiltere	Pregnancy and Labor Complications in Female	Retrospektif	1997-2012 yılları arasında ÇÇKK 1712	Abdominal radyoterapi (AbRT) ile tedavi edilen Wilms

				Survivors of Childhood Cancer: The British Childhood Cancer Survivor Study		kadın ve 2783 kontrol grubu kadın	tümöründen (WT) kurtulanlarda gebelikte preeklampsi risk KG göre 3 kat artmış (KK-WT: %18,9; KK-AbRT: %18,1; KG: %6,0) bulunmuştur. Elektif sezaryen oranı KK %14,7, KG: %10,4, WT-KK: %20.0 ve kemik KK: %22,5 olarak bulunmuştur. GDM AbRT alanlarda KG göre 3 kat, anemi ise 2 kat daha yüksek bulunmuştur. Preterm doğum da aynı şekilde WT-KK için istatistiksel olarak önemli ölçüde artmıştır.
8	Davutoğlu ve ark	2017	Türkiye	Kanser Tedavisi Sonrası Sağ Kalım Sürecindeki Gebelik Olguları; Tek Tersiyer Merkezin Deneyimi	Retrospektif	2010-2015 yılları arasında KK 68 kadın	Sezaryen doğum oranı %77,2 (mükerrer sezeryan (%49), sefalopelvik disproporsiyon (%27,5) ve fetal malpresentasyon (%9)), preterm doğum %20,9, GDM %8,8 ve bebeğin yenidoğan yoğun bakıma yatırılma oranı %8,8 olarak bulunmuştur.

9	Timur ve ark.	2016	Türkiye	Obstetric Outcomes in Non-Gynecologic Cancer Patients in Remission	Retrospektif	2010-2015 yılları arasında kanserden kurtulan 21 kadın ve 63 kontrol grubu kadın	KK'lar KG ile karşılaştırıldığı da fetal distres (KK: %23,8; KG:%11,1), preterm doğum (K:K:%26,6; KG:%14,3) ve düşük doğum ağırlığı (KK:%14,3; KG:%7,9) görülme oranının daha yüksek olduğu saptanmıştır. Ancak iki grup arasında serayen doğum, preeklampsi ve düşük ile ilgili istatistiksel bir fark bulunmamıştır.
10	Melin ve ark.	2015	Finlandiya	Adverse Obstetric Outcomes Among Early-Onset Cancer Survivors in Finland	Nüfus temelli - Retrospektif	1987-2013 yılları arasında kanserden kurtulan 1800 kadın ve onların kız kardeşleri (7137)	KK, kanser öyküsü olmayan kardeşlere kıyasla, doğum indüksiyonu ve sezaryenle doğum için küçük ancak istatistiksel olarak anlamlı riske sahiptir. Araşsal vajinal doğum, malpresentasyon, plasental patolojiler ve doğum sonu kanama riskleri, KK'lar arasında artış göstermemiştir. Olumsuz obstetrik sonuçlarla ilgili en yüksek risk, çocukluk döneminde

						kanser teşhisi konularak tedavi gören kadınlara aittir.
11	Haggar ve ark.	2014	Avustralya	"Adverse Obstetric and Perinatal Outcomes following Treatment of Adolescent and Young Adult Cancer: A Population-Based Cohort Study"	Retrospektif	1982-2007 yılları arasında 15-35 yaşlarında (Ergen ve Genç Erişkin Kanseri) kanserden kurtulan 1894 kadın ve 4138 kontrol grubu kadın KG karşılaştırıldığında, KK kadınlarda düşük tehdidi, GDM (KK: %5; KG:%2), preeklamps (KK: %4; KG:%3), sezaryen doğum (KK: %18; KG:%7) ve annenin doğum sonrası >5 gün hastaneye yatışı (KK: %12; KG:%5) oranlarında artış saptanmıştır. Ancak doğum öncesi ve sonrası kanama, prematür membran rüptürü, doğum eyleminin ilerlemesinde başarısızlık veya plasentanın tutulması için aşırı risk saptanmamıştır. Preterm doğum (KK: %15; KG:%10), düşük doğum ağırlığı (KK: %13; KG:%8), İntrauterin gelişme geriliği (KK: %6; KG:%2) riskinde artış vardır. 1. dakikada düşük Apgar skoru (<7)

							(KK: %10; KG:%3) ve resüsitasyon ihtiyacı (KK: %9; KG:%3) oranlarında artış görülmüştür.

Bu sistematik inceleme çalışmasında, dahil edilme kriterlerine uyan 11 çalışma dahil edilmiştir. Konu ile ilgili yayımlanmış makalelerin retrospektif araştırmalardır. Derleme kapsamına alınan çalışmalarda, örneklemin en fazla 4.018.009, en az ise 68 kişiden oluştuğu görülmüştür. Araştırmaya dahil edilen 10 çalışmada kanser geçmişi olmayan kadınlardan veya KK'ların kız kardeşlerinden oluşan kontrol grubu bulunmaktadır. Bir çalışmada ise sadece KK kadınların gebelik ve doğum sonuçları incelenmiştir. Çalışmalar başta Amerika Birleşik Devletleri olmak üzere Almanya, Avustralya, Finlandiya, Hollanda, İngiltere ve Avustralya gibi gelişmiş ülkelerde ve Türkiye'de yapılmıştır.

Table 1: Characteristics of the Research Findings

Research No.	Author/Authors	Year	Country	Title	Type of Research	Sample	Key Findings
1	Farland et al.	2021	United States	Early-life cancer, infertility, and risk of adverse pregnancy outcomes: a registry linkage study in Massachusetts	Retrospective	2356 cancer survivors and 475503 control women who gave birth between 2004 and 2013	Cancer survivors (CS) were found to have lower risks of gestational diabetes mellitus (GDM) (CS: 7.8%; CG: 5.9%), preeclampsia (CS: 8.1%; CG: 7.4%) and cesarean section (CS: 37.8%; CG: 32.4%) compared to the control group (CG). However, newborns of CCC women were found to have higher risks of low birth weight (CC: 10.3%; CG: 7.9%), long-term hospitalization

						for newborns (CC: 5.5%; CG: 5.5%) and preterm birth (CC: 11.4%; CG: 8.5%) compared to CG. No statistically significant difference was found between CG and CCC in terms of delivering small for gestational age (SGA) newborns.
2	Van Dijk et al.	2020	Holland	Pregnancy, time to pregnancy and obstetric outcomes among female childhood cancer survivors: results of the DCOG LATER-VEVO study	Retrospective	1095 women who survived childhood cancer (SCC) between 1963 and 2002, their sisters and 812 women randomly selected from the general population SCCs had lower odds of pregnancy compared to CGs with central nervous system cancer and kidney cancer, and their time to pregnancy was 1.1 times longer than the control group. There was no difference in the likelihood of miscarriage, stillbirth, or abortion between the two groups. However, SCCs had a significantly increased risk of preterm birth (<37 weeks) (SCC: 19.2% and control: 12.3%) and cesarean

							delivery (SCC: 9.8% and CG: 4.8%). Treatment with lower abdominal/pelvic radiotherapy was strongly associated with several adverse obstetric outcomes.
3	Kooi et al.	2018	Australia	Perinatal risks in female cancer survivors: A population-based analysis	Population based - retrospective	1,629 women who survived cancer between 1981 and 2012 and 8,899 women in the control group	CSs have an increased risk of preterm birth and postpartum hemorrhage. However, their offspring are not at increased risk for low birth weight (<2.5 kg) or congenital abnormalities. CSs are also less likely to deliver SGA neonates than CGs.
4	Black et al.	2017	United States	Prevalence of preterm, low birthweight, and small for gestational age delivery after breast cancer diagnosis: a population based study	Retrospective	Twenty-one women who survived breast cancer between 1990 and 2009 and 63 women in the control group	When CS was compared with CG, it was found that the incidence of preterm birth (CS: 21.1%; CG: 10.8%) and low birth weight (CS: 14.8%; CG: 8.8%) was higher. It was observed that the risk of preterm birth, low birth weight and SGA was increased especially in the births of women

						who received chemotherapy or gave birth within 2 years from the date of diagnosis.
5	Hartnett et al.	2017	United States	The risk of preterm birth and growth restriction in after pregnancy cancer	Retrospective	4760 women who survived cancer between 1993 and 2013 and 4031349 women in the control group When CS and CG were compared, it was found that the incidence of preterm birth (CS: 12%; CG: 9.7%) and low birth weight (CS: 6.8%; CG: 5.6%) was higher in CS. However, especially in women with a history of cervical cancer, preterm birth and low birth weight were found to be much higher at 28% and 14%, respectively.
6	Jacob et al	2017	Germany	Impact of prior breast cancer on mode of delivery and pregnancy-associated disorders: a retrospective analysis of subsequent pregnancy outcomes	Retrospective	165 women who survived breast cancer and 165 control women between 2010 and 2014 Spontaneous abortion, preterm delivery and cesarean delivery rates were not significantly different between the two groups. No maternal death or stillbirth was detected in either group. Premature contractions without preterm delivery were less frequent in

							breast CC compared to CG. However, no significant difference was found for other pregnancy complications (postpartum hemorrhage, fetal malpresentation, genitourinary infections, GDM, and preeclampsia).
7	Reulen et al.	2017	England	Pregnancy and Labor Complications in Female Survivors of Childhood Cancer: The British Childhood Cancer Survivor Study	Retrospective	Between 1997 and 2012, 1712 women were included in the CCC and 2783 women in the control group.	In Wilms tumor (WT) survivors treated with abdominal radiotherapy (AbRT), the risk of preeclampsia during pregnancy was found to be 3-fold higher than in CG (CC-WT: 18.9%; CC-AbRT: 18.1%; CG: 6.0%). Elective cesarean section rates were found to be 14.7% in CG, 10.4% in CG, 20.0% in WT and 22.5% in bone CG. GDM was found to be 3-fold higher and anemia was found to be 2-fold higher in AbRT patients compared to CG. Preterm birth was also

							statistically significantly higher for WT-CC.
8	Davutoglu et al	2017	Türkiye	Pregnancy Cases in the Survival Process After Cancer Treatment: Experience of a Single Tertiary Center	Retrospective	Between 2010 and 2015, CG 68 women	The cesarean delivery rate was 77.2% (repeated cesarean (%49), cephalopelvic disproportion (%27.5) and fetal malpresentation (%9)), preterm delivery was 20.9%, GDM was 8.8% and the rate of admission to neonatal intensive care was 8.8%.
9	Timur et al.	2016	Türkiye	Obstetric Outcomes in Non-Gynecologic Cancer Patients in Remission	Retrospective	21 women who survived cancer and 63 control women between 2010 and 2015	When CSs were compared with CGs, it was found that the incidence of fetal distress (CS: 23.8%; CG:11.1%), preterm birth (CS:26.6%; CG:14.3%) and low birth weight (CS:14.3%; CG:7.9%) was higher. However, there was no statistical difference between the two groups regarding premature birth, preeclampsia

							and miscarriage.
10	Melin et al.	2015	Finland	Adverse Obstetric Outcomes Among Early-Onset Cancer Survivors in Finland	Population based - retrospective	1800 women and their sisters who survived cancer between 1987-2013 (7137)	CS had a small but statistically significant increased risk of labor induction and cesarean delivery compared with siblings without a history of cancer. The risks of instrumental vaginal delivery, malpresentation, placental pathologies, and postpartum hemorrhage were not increased among CS. The highest risk of adverse obstetric outcomes was among women diagnosed with cancer and treated during childhood.
11	Haggart et al.	2014	Australia	Adverse Obstetric and Perinatal Outcomes following Treatment of Adolescent and Young Adult Cancer: A Population-Based Cohort Study	Retrospective	1894 women who survived cancer between the ages of 15-35 (Adolescent and Young Adult Cancer) and 4138 control	When compared with CG, an increase was found in the rates of threatened miscarriage, GDM (CS: 5%; CG: 2%), preeclampsia (CC: 4%; CG: 3%), cesarean section (CS: 18%; CG: 7%)

						women between 1982-2007 and maternal hospitalization >5 days after delivery (CS: 12%; CG: 5%) in CG women. However, no excess risk was found for antepartum and postpartum hemorrhage, premature rupture of membranes, failure of labor to progress or retained placenta. There was an increased risk of preterm birth (CS: 15%; CG: 10%), low birth weight (CS: 13%; CG: 8%), and intrauterine growth retardation (CS: 6%; CG: 2%). An increase was seen in the rates of low Apgar score (<7) at 1 minute (CS: 10%; CG: 3%) and need for resuscitation (CS: 9%; CG: 3%).

This systematic review included 11 studies that met the inclusion criteria. A retrospective review of published articles on the subject

S-0090

Annelik Rolü nasıl kazanılır? Bir Ölçek Geliştirme Çalışması: Annelik Rolü Ölçeği

İmren Arpacı Kızıldağ¹, Feride Yiğit²

¹Şehitkamil İlçe Sağlık Müdürlüğü, Gaziantep

²Topkapı Üniversitesi, Plato Meslek Yüksekokulu, İstanbul

Amaç: Gebelik ve doğum, kadının birçok biyolojik, psikolojik ve sosyal değişimler yaşamasına neden olmaktadır. Bebeğinin bakımı, beslenmesi devam ederken sürekli bebekle etkileşim halindedirler. Eylem ve etkileşim döngüsü, annenin kendi rolünü keşfetmesine yardımcı olur. Anne, bebeğin eylemlere verdiği cevaplar ve davranışlarına göre kendini değiştirir, geliştirir ve annelik rolünü kazanır. Kadının çocukluk dönemindeki deneyimleri annelik rolü ile tanışmasının ilk evreleridir ve gebelik dönemlerindeki rol modelleri gözlemleyerek annelik rolünü kazanmaya başlar. Bebeğin doğmasıyla annenin annelik kavramı şekillenmeye başlar ve anne kendi annelik tarzını geliştirir. Kendini tam olarak yeterli bir anne olarak gördüğünde tamamlanır. Araştırmacının amacı, annelerin annelik rolünü kazanmaları için anne davranışlarını ölçebilecek geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı geliştirmek ve geçerliliğini sağlamaktır.

Gereç-Yöntem: Metodolojik olarak tasarlanan çalışma Mayıs-Ağustos 2021 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Araştırma evrenini Gaziantep İl Sağlık Müdürlüğü bünyesinde bulunan 2 Aile Sağlığı Merkezinde ve özel bir kadın hastalıkları ve doğum kliniğinde araştırmaya katılma kriterlerine uyan ve çalışmaya katılmaya gönüllü kadınlar oluşturmuştur. Veriler madde havuzunda belirlenen “Annelik Rolü Taslak Ölçek” forumu ile araştırmacı tarafından geliştirilen veri toplama formu, “Edinburgh Doğum Sonrası Depresyon Ölçeği (EDDÖ)” ve “Anne-Bebek Bağlanma Ölçeği (ABBÖ)” kullanarak toplanmıştır.

Bulgular: 31 maddeden oluşan ölçeğine Açıklayıcı Faktör Analizi (AFA) uygulandı. AFA sonuçlarına göre ölçekte 26 madde tanımlanmıştır. Ölçeğin Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) değeri %82,1'dir. Çalışmada faktörleri ilgili maddelerle bir araya getirmek için varimax döndürme yöntemi kullanılmıştır. Varimax döndürmesi sonucunda ölçekte özdeğeri 1'den büyük olan üç faktör bulunmuştur. Ölçeğin genel Cronbach Alpha katsayısı 0.793, birinci alt boyut için 0.747, ikinci alt boyut için 0.730 ve üçüncü alt boyut için 0.730 olarak hesaplanmıştır.

Sonuç: Ölçeğin annelerin annelik rolünü belirlemede 3 alt boyutlu, 5'li likert tipinde, 26 maddeden oluşan “geçerli ve güvenilir” bir ölçüm aracı olduğu bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Annelik Rolü, Ölçek Geliştirme, Geçerlik, Güvenirlik

How to Gain the Role of Motherhood? A Scale Development Study: Scale for Gaining the Role of Motherhood

İmren Arpacı Kızıldağ¹, Feride Yiğit²

¹Sehitkamil District Health Directorate, Gaziantep

²Topkapi University, Plato Vocational School, İstanbul

Objective: Pregnancy and birth cause women to experience many biological, psychological and social changes. While the baby's care and feeding continues, they are constantly interacting with the baby. The action and interaction cycle helps the mother discover her own role. The mother changes and develops herself according to the baby's responses to actions and behaviors and gains the role of motherhood. The experiences of the woman in childhood are the first stages of her acquaintance with the role of motherhood and she begins to gain the role of motherhood by observing the role models during pregnancy. With the birth of the baby, the mother's concept of motherhood begins to take shape and the mother develops her own motherhood style. It is completed when she sees herself as a fully competent mother. The aim of the research is to develop and ensure the validity of a valid and reliable measurement tool that can measure maternal behaviors so that mothers can gain the role of motherhood.

Material-Methods: The methodologically designed study was conducted between May and August 2021. The research population consisted of women who met the criteria for participation in the research and volunteered to participate in the study in 2 Family Health Centers within the Gaziantep Provincial Health Directorate and a private gynecology and obstetrics clinic. Data were collected using the "Motherhood Role Draft Scale" forum determined in the item pool and the data collection form developed by the researcher, "Edinburgh Postpartum Depression Scale (EPDS)" and "Mother-Infant Attachment Scale (MBI)".

Results: Exploratory Factor Analysis (EFA) was applied to the 31-item scale. According to the EFA results, 26 items were defined in the scale. The Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) value of the scale is 82.1%. The varimax rotation method was used to bring the factors together with the relevant items in the study. As a result of the varimax rotation, three factors with eigenvalues greater than 1 were found in the scale. The general Cronbach Alpha coefficient of the scale was calculated as 0.793, 0.747 for the first sub-dimension, 0.730 for the second sub-dimension and 0.730 for the third sub-dimension.

Conclusion: The scale was found to be a "valid and reliable" measurement tool consisting of 26 items with 3 sub-dimensions, a 5-point Likert type, in determining the maternal role of mothers.

Keywords: Motherhood Role, Scale Development, Validity, Reliability

S-0092

Açık Kalp Cerrahisi Geçirecek Kadınlara PLISSIT Modeline Dayalı Cinsel Danışmanlığın Cinsel Fonksiyon ve Cinsel Yaşam Kalitesine Etkisi

Merve Tuncer¹, Ümran Yeşiltepe Oskay²

¹İstanbul Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul

Problem tanımı ve Amaç: Yaşam kalitesinin önemli bir parçası olan cinsel sağlık, kardiyak cerrahi sonrası olumsuz etkilere maruz kalmaktadır. Kalp hastalığına sahip bireyler angina ağrısına yol açabileceği, miyokard infarktüsüne neden olabileceği ya da cerrahi bölgeye zarar verebileceği düşünceleri nedeniyle cinsel aktiviteden uzak durmaktadırlar. Kalp cerrahisi sonrası hastalarda cinsel fonksiyon yönünden önemli bir düşüş yaşandığı, cinsel istek ve uyarılmanın azaldığı belirtilmiştir. Ancak sanıldığı gibi aksine kardiyovasküler hastalığı bulunan bireylerin çok azında cinsel aktiviteyi kısıtlayacak riskler bulunmaktadır. Kardiyovasküler hastalıklarda cinsel aktivite, kardiyak semptomları yalnızca %0,01 oranında artırmaktadır. Kalbe bağlı ani ölümlerin ise sadece %0,6'sı cinsel eyleme bağlı meydana gelmektedir. Bu nedenle cinsel danışmanlık ile kalp hastalığı ve kalp cerrahisi sonrası hastalar uygun zamanda memnun edici, sağlıklı ve doyurucu bir cinsel aktiviteye sahip olabilirler. Randomize kontrollü deneysel tipte planlanan bu çalışma, açık kalp cerrahisi geçirecek kadınlara PLISSIT modeline dayalı cinsel danışmanlığın cinsel fonksiyon ve cinsel yaşam kalitesine etkisini belirlemek amacıyla planlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışma İstanbul İli'nde bir üniversite hastanesinin kardiyoloji enstitüsü kalp ve damar cerrahi kliniğinde Kasım 2020-Kasım 2021 tarihleri arasında yürütülmüştür. Çalışmaya 32 cinsel danışmanlık grubu, 32 kontrol grubu olmak üzere 64 kadın dahil edildi. Cinsel danışmanlık grubuna araştırmacı tarafından hazırlanan eğitim kitapçığıyla birlikte PLISSIT modeline dayalı cinsel danışmanlık verildi. Kontrol grubuna ise rutin bakım uygulandı. Araştırma verileri Tanıtıcı Bilgi Formu, Beck Depresyon Envanteri, Kadın Cinsel İşlev Ölçeği ve Cinsel Yaşam Kalitesi-Kadın Formu ile elde edildi. Araştırma boyunca ilki yüz yüze diğerleri telefon görüşmesi olmak üzere 6 izlem yapıldı.

Bulgular: Cinsel danışmanlık ve kontrol grubundaki kadınlar sosyo-demografik, obstetrik, jinekolojik, genel sağlık, mevcut hastalık ve cinsel fonksiyon verileri yönünden benzer bulundu ($p>0,05$). PLISSIT modeline dayalı cinsel danışmanlık sonrası kadınların Kadın Cinsel İşlev Ölçeği ve Cinsel Yaşam Kalitesi Ölçeği-Kadın Formu puanlarının artış gösterdiği, Beck Depresyon Envanteri puanlarının ise düştüğü belirlendi ($p<0,05$). Karşılaştırmalar hem grup içi hem de gruplar arası yapılmıştır.

Sonuç: Açık kalp ameliyatı sonrası PLISSIT modeline dayalı cinsel danışmanlık, kadınların cinsel işlevini ve cinsel yaşam kalitesini artırırken depresyon belirtilerini azaltmıştır. Açık kalp ameliyatı geçirecek kadınlar için PLISSIT modeline dayalı cinsel danışmanlık, kadınların cinsel işlevini ve cinsel yaşam kalitesini iyileştirmek için sağlık profesyonelleri tarafından kullanılabilir yararlı ve etkili bir modeldir.

Anahtar Kelimeler: Açık kalp cerrahisi, cinsel danışmanlık, cinsel yaşam kalitesi, hemşirelik bakımı, PLISSIT modeli

Effect of Sexual Counselling on Sexual Function And Sexual Quality of Life For Women Undergoing Open Heart Surgery

Merve Tuncer¹, Ümran Yeşiltepe Oskay²

¹Istanbul University, Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, Istanbul

²Istanbul University-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, Istanbul

Objective: Sexual health, an important component of quality of life, is negatively affected after cardiac surgery. Individuals with heart disease tend to avoid sexual activity due to concerns that it may cause angina pain, lead to myocardial infarction, or damage the surgical site. It has been reported that patients experience a significant decline in sexual function, as well as decreased sexual desire and arousal following cardiac surgery. However, contrary to popular belief, very few individuals with cardiovascular disease face risks that would restrict sexual activity. Sexual activity in cardiovascular diseases increases cardiac symptoms by only 0.01%, and only 0.6% of sudden cardiac deaths are associated with sexual activity. Therefore, with appropriate sexual counseling, patients can achieve satisfying, healthy, and fulfilling sexual activity at the right time after heart disease and cardiac surgery. This randomized controlled study was designed to determine the effect of sexual counseling based on the PLISSIT model on sexual function and sexual quality of life in women undergoing open-heart surgery.

Materials-Methods: The study was conducted between November 2020 and November 2021 in the cardiovascular surgery clinic of a cardiology institute at a university hospital in Istanbul, Turkey. A total of 64 women participated, with 32 in the sexual counseling group and 32 in the control group. The sexual counseling group received sexual counseling based on the PLISSIT model, along with an educational booklet prepared by the researcher. The control group received routine care. Data were collected using the Introductory Information Form, Beck Depression Inventory, Female Sexual Function Index, and Sexual Quality of Life Questionnaire-Female. Six follow-ups were conducted during the study, with the first being face-to-face and the others via telephone interviews.

Results: The women in sexual counselling and control group were found to be similar in terms of socio-demographic, obstetric, gynaecological, general health, current heart disease and sexual function ($p>0.05$). After sexual counselling with the PLISSIT model, it was determined that the Female Sexual Function Index and the Sexual Quality of Life Questionnaire-Female scores significantly increased in sexual counselling group, while their Beck Depression Inventory scores decreased ($p<0.05$). Comparisons were made both within and between groups.

Conclusion: The sexual counselling with PLISSIT model after open heart surgery increased the sexual function and sexual quality of life of women, while reducing the symptoms of depression. Sexual counselling with the PLISSIT model for women who will undergo open heart surgery improves women's sexual function and sexual quality of life. Sexual counselling with the PLISSIT model is a useful and effective model for health professionals to improve sexual function and sexual quality of life of women's who will undergo open heart surgery.

Keywords: Open-heart surgery, sexual counseling, sexual quality of life, nursing care, PLISSIT model

S-0094

Genç Erişkin Kadınların Cinsel Sağlık Okuryazarlığı ve Korunma Davranışları Arasındaki İlişki

Merve Coşkun¹, Güzin Ünlü Suvari¹, İrem Nur Özdemir²

¹Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, İstanbul

²İstanbul Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim Araştırma Hastanesi, Ar-Ge Birimi, İstanbul

Amaç: Genç kadınlar, riskli cinsel davranışlara daha açık olup, cinsel yolla bulaşan hastalıklar ve istenmeyen gebelikler gibi ciddi sağlık sorunlarıyla karşı karşıya kalmaktadır. Cinsel sağlık okuryazarlığının, kadınların cinsel yolla bulaşan hastalıklardan korunma davranışlarını olumlu yönde etkileyebileceği düşünüldüğünden bu çalışma; genç erişkin kadınlarda cinsel sağlık okuryazarlığının kadınların cinsel yolla bulaşan hastalıklardan korunmaya yönelik davranışlarına etkisini belirlemek amacı ile yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu tanımlayıcı ilişkisel çalışma, 16 Mayıs–2 Eylül 2024 tarihleri arasında İstanbul'da bir eğitim araştırma hastanesinde 18-24 yaş arası 256 kadın ile yürütülmüştür. Örneklem büyüklüğü güç analiziyle (etki büyüklüğü = 0.17, $\alpha = 0.05$, güç = 0.8) belirlenmiştir. Veriler Katılımcı Bilgi Formu, Cinsel Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği (Cronbach's $\alpha = 0.83$) ve Cinsel Yolla Bulaşan Hastalıklardan Korunmaya Yönelik Davranış Ölçeği (Cronbach's $\alpha = 0.78$) ile toplanmıştır. Tanımlayıcı istatistikler, t testi, Tek Yönlü ANOVA ve Pearson korelasyon analizleri SPSS 25.0 ile gerçekleştirilmiştir. Güvenilirlik Cronbach alfa katsayısı ile değerlendirilmiş ve anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 21.67 ± 1.84 olup, %87.9'u üniversite mezunudur. Katılımcıların %82.4'ü bekâr, %63.7'si çalışmıyor ve %46.1'i cinsel sağlık eğitimi almıştır. Sosyodemografik faktörler, cinsel sağlık okuryazarlığı ve cinsel yolla bulaşan hastalıklardan korunma davranışları ölçek puanları üzerinde anlamlı etkiye sahiptir. Öne çıkan bulgular arasında, part-time çalışanların ve ara sıra alkol kullananların cinsel sağlık okuryazarlığı puanlarının daha yüksek olması yer almaktadır. ($p=.029$; $p=.003$) Üreme sağlığı/cinsel sağlık eğitimi almış katılımcıların, almayanlara göre her iki ölçekte de yüksek puanlar elde edilmiştir. Ayrıca, internet kullanım amaçlarından sosyal medya kullanımı ($p=.042$; $p=.019$) ve video izlemeyi ($p=.016$; $p=.042$) seçenlerde seçmeyenlere göre her iki ölçekten alınan puanların daha yüksek olduğu bulgulanmıştır. Kadınların cinsel bilgi ve cinsel tutum puanları arttıkça, cinsel yolla bulaşan hastalıklardan korunmaya yönelik davranışlar ölçeğinin puanları ve alt boyutlarının da arttığı görülmektedir. Cinsel sağlık okuryazarlığı ve korunma davranışları arasında pozitif yönlü bir ilişki saptanmıştır.

Sonuç: Bu çalışma, genç erişkin kadınların cinsel sağlık okuryazarlığı düzeylerinin, cinsel yolla bulaşan hastalıklardan korunma davranışlarını olumlu etkilediğini göstermektedir. Sosyodemografik özellikler, eğitim düzeyi ve bilgi kaynaklarının bu ilişki üzerinde önemli bir rol oynadığı belirlenmiştir. Bu bulgular, kadınların cinsel sağlık okuryazarlığını artırmaya yönelik eğitim ve farkındalık programlarının önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: cinsel yolla bulaşan hastalıklar, genç erişkinler, güvenli cinsellik, sağlık okuryazarlığı, üreme sağlığı

The Relationship Between Sexual Health Literacy and Protective Behaviors in Young Adult Women

Merve Coşkun¹, Güzin Ünlü Suvari¹, İrem Nur Özdemir²

¹Acibadem Mehmet Ali Aydınlar University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, İstanbul

²İstanbul Bakirkoy Dr. Sadi Konuk Training and Research Hospital, R&D Department, İstanbul

Objective: Young women are more vulnerable to engaging in risky sexual behaviors, making them susceptible to serious health issues such as sexually transmitted diseases and unintended pregnancies. Considering that sexual health literacy may positively influence women's protective behaviors against sexually transmitted diseases, this study was conducted to determine the impact of sexual health literacy on young adult women's behaviors aimed at preventing sexually transmitted diseases.

Materials-Methods: This descriptive correlational study was conducted between May 16 and September 2, 2024, with 256 women aged 18–24 in İstanbul, Turkey. The sample size was determined via power analysis (effect size = 0.17, $\alpha = 0.05$, power = 0.8). Data were collected using a Participant Information Form, the Sexual Health Literacy Scale (Cronbach's $\alpha = 0.83$), and the Behavior Scale for Protection Against Sexually Transmitted Diseases (STIs) (Cronbach's $\alpha = 0.78$). Descriptive statistics, t-tests, One-Way ANOVA, and Pearson correlation analyses were performed using SPSS 25.0. Reliability was assessed via Cronbach's alpha, and significance was set at $p < .05$.

Results: The average age of participants was 21.67 ± 1.84 , with 87.9% holding a university degree. Of the participants, 82.4% were single, 63.7% were unemployed, and 46.1% had received sexual health education. Sociodemographic factors significantly influenced sexual health literacy and scores on the scale measuring behaviors for preventing sexually transmitted diseases. Notable findings included higher sexual health literacy scores among part-time workers and occasional alcohol consumers ($p = .029$; $p = .003$). Participants who had received reproductive health/sexual health education scored higher on both scales compared to those who had not. Furthermore, participants who used the internet for social media ($p = .042$; $p = .019$) or video watching ($p = .016$; $p = .042$) scored higher on both scales than those who did not. As women's sexual knowledge and attitude scores increased, scores on the scale for behaviors aimed at preventing sexually transmitted diseases, including its subdimensions, also increased. A positive correlation was identified between sexual health literacy and preventive behaviors.

Conclusion: This study shows that the level of sexual health literacy in young adult women positively affects their behaviors to prevent sexually transmitted diseases. It has been determined that sociodemographic characteristics, education level, and information sources play a significant role in this relationship. These findings emphasize the importance of education and awareness programs aimed at increasing women's sexual health literacy.

Keywords: sexually transmitted diseases, young adults, safe sex, health literacy, reproductive health

S-0101

Adolesan Gebelik Dostu Sağlık Bakım Stratejilerinin İncelenmesi

Emine Neslihan Demir¹, İlkay Boz²¹Akdeniz Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kadın Sağlığı ve Doğum Hemşireliği Yüksek Lisans Programı²Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Doğum Hemşireliği Anabilim dalı

Problem Tanımı ve Amaç: Adolesan gebelikler, gelişmekte olan ülkelerde önemli bir halk sağlığı sorunu olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu dönemdeki gebelikler, hem annenin hem de bebeğin sağlığını olumsuz etkileyebilecek riskler taşımaktadır. Türkiye’de adolesan doğurganlık oranı, 2001 yılında binde 49 iken 2023 yılında binde 11’e düşmüştür. Ancak adolesan gebeler damgalanma korkusuyla eğitimlerine devam edememekte, sağlık hizmetlerine erişimde zorluklar yaşamakta ve toplumsal dışlanmayla karşı karşıya kalmaktadır. Bu durum, adolesan gebelerin psikolojik, sosyal ve sağlık alanlarında ciddi sorunlarla baş etmek zorunda kaldığını göstermektedir.

Bu sistematik derleme, adolesan gebeliklerin farklı ülkelerde nasıl ele alındığını ve yönetildiğini incelemek amacıyla yazılmıştır. Adolesan gebeliklerin sağlık, eğitim ve toplumsal boyutlardaki etkilerini ortaya koyarak bu konuda mevcut politikaların, uygulamaların ve çözüm yollarının değerlendirilmesi hedeflenmiştir. Özellikle damgalanma olgusunun adolesan gebelerin yaşamlarına olan etkisini ele alan derleme, bu bireylerin toplumsal entegrasyonunu sağlamaya yönelik stratejiler sunmayı amaçlamaktadır. Türkiye örneğinde, adolesan gebeliklerin azaltılması ve damgalamanın önlenmesi için eğitim, sağlık ve sosyal hizmet alanlarında yapılması gereken çalışmalara dikkat çekilmiştir. Bu bağlamda derleme, küresel ve yerel düzeyde farkındalık oluşturmayı ve etkili politikalar geliştirilmesine katkıda bulunmayı hedeflemektedir.

Gereç-Yöntem: Sistematik literatür derlemede PubMed veri tabanında Aralık 2024’te yapılan anahtar kelime aramaları sonucu 53 makale bulunmuş, 31’i konu dışı olduğu için elenmiştir. Geriye kalan 22 makale derlemeye dahil edilmiştir.

Bulgular: 2003-2024 arasında; ABD, Nijerya, Ruanda, Burundi, Avustralya, Afrika, Birleşik Krallık ve Türkiye gibi ülkelerde yapılan; 7’ si hemşirelik, 15’i karma alanda yayınlanmış; 10 nitel, 8 sistematik derleme, 4 randomize kontrollü çalışmayı içeren 22 makale değerlendirilmiştir. DSÖ, adolesan dönemini 10-19 yaş olarak tanımlar. Gelişmiş ülkelerde adolesan doğurganlık oranları düşerken, gelişmekte olan ülkelerde yüksektir. Türkiye’de 15-19 yaş grubunda doğurganlık hızı 2001’de binde 49’dan 2023’te binde 11’e düşmüştür. Gana, cinsiyet odaklı sağlık hizmetleri ve eğitim programlarıyla adolesan gebelikleri azaltmaya çalışmaktadır. Ruanda’da kapsamlı cinsellik eğitimi ve genç dostu hizmetler bu oranları düşürmektedir. Ancak Burundi gibi ülkelerde hamile öğrencilerin eğitimden dışlanmasına neden olan politikalar mevcuttur. Güney Afrika, doğum kontrol politikalarını yenileyerek hamile öğrencilerin eğitime devamını desteklemektedir. ABD’de medya kampanyaları ve cinsel eğitim damgalanmayı önleme çabalarına odaklanmıştır.

Türkiye’de adolesan gebelikler genellikle erken evliliklerle ilişkilidir. Cinsel eğitim eksikliği ve damgalanma korkusu, genç annelerin eğitimden ve sağlık hizmetlerinden uzaklaşmasına yol açmaktadır. Eğitim ve psikososyal destek, adolesanların özsayıgılarını ve sosyal destek algılarını artırmaktadır. Teknoloji tabanlı programların anne ve bebek sağlığına olumlu etkileri görülmüştür. Adolesan gebeliklerin yönetimi için eğitim, sağlık ve psikososyal destek içeren kapsamlı programlar uygulanmalı ve damgalamayı önleyici politikalar geliştirilmelidir.

Sonuç ve Öneriler: Adolesan gebelik, düşük gelirli ülkelerde ve ülkemizde önemli bir sorundur.

Adolesan gebeler damgalanma korkusuyla eğitimlerini bırakmakta ve sağlık kontrollerini aksatmaktadır. Bu durumun önüne geçmek için şu adımlar önerilmektedir:

- Adolesan gebeler için ücretsiz ve erişilebilir web tabanlı eğitim ve sağlık hizmetleri sunulmalı.

- Psikososyal destek sağlanmalı ve toplumda dışlanmamaları için çaba gösterilmeli.
 - Bebek bakımı ve sağlık konularında online eğitimler verilerek bilgiye kolay ulaşım sağlanmalı.
 - Uzaktan eğitim programlarıyla adolesan gebelerin eğitimlerine devam etmeleri desteklenmeli.
 - Bebek bakımında rehberlik edecek bireylerin en az bir ay destek sağlaması sağlanmalı.
 - Adolesan gebe kızların partnerlerine iş bulma desteği ve aile planlaması eğitimi verilmelidir.
- Bu öneriler, adolesan gebelik yaşayan bireylerin yaşam kalitesini artırmayı ve damgalanmalarını önlemeyi hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: adolesan gebelik, adolesan, adolesan gebelik yönetimi, adolesan gebelerin damgalanması, adolesan gebelerin damgalanma yönetimi

Review Of Adolescent Pregnancy-Friendly Health Care Strategies

Emine Neslihan Demir¹, İlkay Boz²

¹Akdeniz University Health Sciences Institute, Women's Health and Obstetrics Nursing Master's Program

²Akdeniz University Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Obstetrics Nursing

Problem Statement and Objective: Adolescent pregnancies remain a significant public health concern, particularly in developing countries, where they pose considerable risks to both maternal and neonatal health. In Turkey, the adolescent fertility rate has seen a sharp decline from 49 per thousand in 2001 to 11 per thousand in 2023. However, adolescent mothers often face challenges such as stigma, limited access to healthcare, and social exclusion, leading to difficulties in continuing education and coping with psychological, social, and health-related issues. This systematic review seeks to examine global approaches to addressing adolescent pregnancies by analyzing their impacts on health, education, and social outcomes. The review also aims to highlight strategies for mitigating the adverse effects of stigma and ensuring social integration for adolescent mothers, with a specific focus on the Turkish context, where additional measures in education, healthcare, and social services are needed.

Materials-Method: A systematic literature review was conducted in December 2024 using the PubMed database, yielding 53 articles. After screening for relevance, 22 studies were included for analysis. These studies, published between 2003 and 2024, represent a diverse range of methodologies: 10 qualitative studies, 8 systematic reviews, and 4 randomized controlled trials. The research spanned multiple countries, including the USA, Nigeria, Rwanda, Burundi, Australia, South Africa, the UK, and Turkey.

Results: The adolescent period, as defined by the WHO, includes individuals aged 10-19 years. While adolescent fertility rates have decreased in developed countries, they remain high in developing regions. For instance, in Turkey, the fertility rate among 15-19-year-olds has declined over two decades, yet early marriages remain a driving factor for adolescent pregnancies. Limited sexual education and stigma discourage adolescent mothers from seeking education and healthcare, further exacerbating their social exclusion.

Globally, countries adopt varied approaches to manage adolescent pregnancies:

- Ghana focuses on gender-sensitive health services and education programs to reduce adolescent pregnancies.
- Rwanda implements comprehensive sexuality education and youth-friendly services, showing positive results.
- Burundi, on the other hand, enforces exclusionary policies that prevent pregnant students from continuing their education.
- South Africa supports adolescent mothers through revised contraception policies and educational reforms, enabling them to remain in school.
- In the USA, media campaigns and sex education programs aim to reduce stigma and prevent adolescent pregnancies.

Education and psychosocial support have proven effective in enhancing adolescent mothers' self-esteem and social support networks. Technology-based interventions are associated with improved maternal and infant health outcomes. Comprehensive programs that integrate education, healthcare, and psychosocial support are essential for addressing adolescent pregnancies, alongside targeted

anti-stigma policies.

Conclusion and Recommendations: Adolescent pregnancy is a persistent issue in low-income and developing countries, including Turkey, where fear of stigma drives adolescent mothers to abandon education and neglect healthcare. Addressing these challenges requires free, accessible, web-based education and health services, psychosocial support, and anti-stigma initiatives. Providing online training on infant care and health issues can empower adolescent mothers with knowledge, while distance education programs can enable them to continue their schooling. Additional recommendations include employment support, family planning education for partners, and comprehensive community-based interventions.

Keywords: adolescent reproduction, adolescent, adolescent reproduction management, stigma of pregnant adolescents, management of stigma of pregnant adolescents

S-0106

Meme Kanserinden Korunmaya Yönelik Tutum Ölçeği'nin Geliştirilmesi

Selda Mert¹, Özlem Kersu², Ayşe Taştekin³, Canan Baydemir⁴

¹Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Kırşehir

²Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Eskişehir

³Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Afyon

⁴Kocaeli Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri, Biyoistatistik ve Tıp Bilişimi, Kocaeli

Amaç: Meme kanseri, dünyada ve Türkiye’de kadınlarda en sık görülen ve en sık ölüme neden olan kanser türüdür. Literatürde kadınların meme kanserini önlemeye yönelik tutumlarının bilişsel, duyuşsal ve davranışsal bileşenlerini birlikte değerlendiren bir ölçüm aracı bulunmamaktadır. Çalışmanın amacı, kadınların meme kanserinden korunmaya yönelik tutumlarının bilişsel, duyuşsal ve davranışsal bileşenlerini ölçen bir tutum ölçeği geliştirmek, geçerliliğini ve güvenilirliğini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Araştırma metodolojik tipte gerçekleştirilmiştir. Araştırma verileri Kocaeli ve Eskişehir illerinde yer alan üniversite hastanelerinde ulaşılabilen kadın hasta, hasta yakını ve sağlık çalışanlarından (n=725) elde edilmiştir. Araştırmada ölçeğin kapsam ve görünüş geçerliliği için uzman görüşlerine başvurulmuş, psikometrik testler kapsamında yapı geçerliliği için açıklayıcı faktör analizi ve doğrulayıcı faktör analizi, yakınsak geçerliği, ayırt edici geçerlik, eşzamanlı geçerlik, iç tutarlılık güvenilirliği, test güvenilirliği ve test-tekrar test güvenilirliği yapılmıştır. Ayrıca araştırmada ölçüt geçerliliği için Meme Kanserinden Korunmaya Yönelik Tutum Ölçeği ile Kadınların Meme Kanseri Önleme Davranışlarını Etkileyen Faktörleri Belirleme Ölçeği arasındaki ilişkiye bakılmıştır.

Bulgular: Çalışmada, uzman görüşü doğrultusunda ölçeğin kapsam geçerlik indeksi 0.89 bulundu. Ölçeğin Kaiser–Meyer–Olkin test sonuçları 0.832, $\chi^2 = 5428.373$, $df = 190$, $p < .001$ olarak bulundu. Doğrulayıcı faktör analizi uyum istatistikleri $\chi^2/df = 4.771$, GFI = 0.922, CFI = 0.911, RMSEA = 0.072, SRMR = 0.074 olarak hesaplandı. Ölçeğin 16 madde ve bilişsel, duyuşsal, davranışsal olmak üzere üç alt boyuttan oluşan bir yapı sergilediği belirlendi. Geliştirilen ölçek ile Kadınların Meme Kanseri Önleme Davranışlarını Etkileyen Faktörleri Belirleme Ölçeği arasındaki pozitif zayıf bir korelasyon bulundu ($r = .263$, $p < .01$). Ölçeğin Cronbach’s alpha değeri 0.736 bulunurken, alt faktörlerin Cronbach’s alpha değerleri 0.832-0.702 arasında değişmektedir. Ölçeğin toplam SEM değeri 4.040 olup, faktörlerin SEM değerleri 1.597 ile 2.466 arasında değişmektedir.

Sonuç: Geliştirilen ölçeğin 40-69 yaş arası kadınların meme kanserinden korunmaya yönelik tutumlarını değerlendirmek için geçerli ve güvenilir olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Kadınlar, meme kanseri, güvenilirlik ve geçerlilik, tutum

Development of the Breast Cancer Prevention Attitude Scale

Selda Mert¹, Özlem Kersu², Ayşe Taştekin³, Canan Baydemir⁴

¹Kirşehir Ahi Evran University, Faculty of Health Sciences, Department of Surgical Diseases Nursing, Kirşehir

²Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Health Sciences, Department of Surgical Diseases Nursing, Eskişehir

³Afyonkarahisar Health Sciences University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Afyon

⁴Kocaeli University, Faculty of Medicine, Basic Medical Sciences, Biostatistics and Medical Informatics, Kocaeli

Objective: Breast cancer is the most common type of cancer that causes death in women in the world and Turkey. There is no measurement tool in the literature that assesses the cognitive, affective, and behavioral components of women's attitudes toward breast cancer prevention. This study aimed to develop an attitude scale that measures the cognitive, affective, and behavioral components of women's attitudes toward breast cancer prevention and to evaluate its validity and reliability.

Materials-Methods: The study was carried out using a methodological approach. The study data were obtained from female patients, patient relatives, and healthcare professionals (n=725) who could be reached in university hospitals in Kocaeli and Eskişehir provinces. In the study, expert opinions were consulted regarding the scale's content and face validity. Within the scope of psychometric tests, explanatory factor analysis and confirmatory factor analysis for construct validity, convergent validity, discriminant validity, concurrent validity, internal consistency reliability, test reliability, and test-retest reliability were conducted. In addition, the correlation between the Breast Cancer Prevention Attitude Scale and the Scale to Measure Factors Influencing Women's Breast Cancer Prevention Behaviors was examined for criterion validity.

Results: In the study, the content validity index of the scale was found to be 0.89 in line with the expert opinion. Kaiser-Meyer-Olkin test results of the scale were 0.832, $\chi^2 = 5428.373$, $df = 190$, $p < .001$. Confirmatory factor analysis fit indices were calculated as $\chi^2/df = 4.771$, $GFI = 0.922$, $CFI = 0.911$, $RMSEA = 0.072$, $SRMR = 0.074$. It was determined that the scale exhibited a structure consisting of 16 items and three sub-dimensions: cognitive, affective, and behavioral. A positive and weak correlation was found between the developed scale and the Scale to Measure Factors Influencing Women's Breast Cancer Prevention Behaviors ($r = .263$, $p < 0.01$). While Cronbach's alpha value of the scale was found to be 0.736, Cronbach's alpha values of the sub-dimensions ranged between 0.832 and 0.702. The total SEM value of the scale was 4.040, and the SEM values of the factors ranged from 1.597 to 2.466.

Conclusion: The developed scale was found to be valid and reliable for assessing the attitudes of women aged 40-69 towards breast cancer prevention.

Keywords: Women, breast cancer, reliability and validity, attitude

S-0107

Erişkin Kadınlarda HPV Farkındalığı ile Aşı Olma Durumları Arasındaki İlişkide Siberkondri Şiddetinin Rolü**Güzin Ünlü Suvarı¹, Merve Coşkun¹, İrem Nur Özdemir²**¹Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, İstanbul²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Hemşirelik Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği ABD, İstanbul

Amaç: Cinsel yolla bulaşan yaygın bir enfeksiyon olan Human papilloma virüsü (HPV), serviks kanserlerinin büyük çoğunluğu ile ilişkilidir. HPV aşıları etkili koruma sağlasa da kadınlar arasında HPV ve aşı farkındalığı konusundaki bilgi düzeyi düşüktür. Sağlık kaygısıyla aşırı çevrimiçi bilgi arama davranışı, siberkondri olarak tanımlanmaktadır. Bu çalışma, HPV farkındalığı, aşı olma durumu ve siberkondri arasındaki ilişkileri inceleyerek yeni bir perspektif sunmayı hedeflemektedir.

Gereç-Yöntem: Bu tanımlayıcı ve ilişki arayıcı çalışma Haziran-Aralık 2024 tarihleri arasında İstanbul'da bir eğitim ve araştırma hastanesinde, 18-49 yaş arasındaki kadınlarla yürütülmüştür. Örneklem büyüklüğü, G*Power (3.1.9.7) programı ile etki büyüklüğü 0.196, güç 0.95 ve alpha 0.05 alınarak 328 olarak hesaplanmış ve 337 katılımcı ile tamamlanmıştır. Veriler Tanıtıcı Bilgi Formu, Human Papilloma Virüsü Farkındalık ve Endişe Düzeyi Ölçeği Kadın (HPV-FEÖ) ve Siberkondri Şiddet Ölçeği Kısa Formu (SŞÖ-KF) ile toplanmıştır. Verilerin analizi SPSS 27.0 programında Independent-t test, One-way ANOVA, Pearson Korelasyon ve çoklu doğrusal regresyon analizleriyle yapılmış, anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 33.37 ± 8.12 olup, %55.2'sinin eğitim durumu üniversite, %57.9'u çalışmıyor ve %27.6'sı evlidir. HPV-FEÖ toplam puanı 39.65 ± 9.77 , SŞÖ-KF toplam puanı 33.18 ± 7.27 olarak bulunmuştur. Geliri giderinden fazla olan bireylerde HPV-FEÖ puanları artarken ($p = .029$), düzenli jinekolojik muayene yaptırmayan kadınların %82.4'ü bunu gerekli görmediğini belirtmiştir. HPV aşısı yaptıranların oranı %8.6, co-test yaptıranların oranı %24.9 olup, her iki grubun da HPV-FEÖ puanları anlamlı derecede yüksektir ($p = .007$; $p = .035$). Günlük internet kullanımı 4 saatten fazla olanlarda ($\beta = 7.871$, $p < .001$) ve sağlık yayınlarını "her zaman" takip edenlerde ($\beta = 8.600$, $p = .016$) HPV-FEÖ puanları anlamlı şekilde artmıştır. Bununla birlikte, sağlık yayınlarını "bazen/ara sıra" takip edenlerde SŞÖ-KS puanları yüksektir ($\beta = 3.507$, $p = .021$). İnternette sağlık aramalarında kafa karışıklığı yaşayanların oranı %43'tür. Sağlık sorunu yaşadığında hastaneye gitmeyenlerin %88.7'si bunu çalışma durumuna bağlamış, hastaneye gidenlerde SŞÖ-KS puanları daha düşük bulunmuştur ($p = .008$). HPV-FEÖ toplam puanı ile SŞÖ-KS'nin "Güvence" alt boyutu ile negatif yönlü bir ilişki ($p = .035$) ve "Zorlanı" alt boyutu ile pozitif yönlü bir ilişki ($p = .002$) olduğu saptanmıştır.

Sonuç: HPV farkındalık ve endişe düzeyinin, gelir durumu, düzenli jinekolojik muayene, HPV aşısı ve co-test yaptırma gibi faktörlerle arttığı saptanmıştır. Günlük internet kullanımı ve sağlık yayınlarını düzenli takip etmek, HPV farkındalık ve endişesini artırırken, sağlık yayınlarını ara sıra takip eden bireylerde siberkondri düzeyinin yükseldiği gözlenmiştir. HPV konusunda daha fazla bilgi sahibi bireylerin, sağlıkla ilgili durumlarda daha az endişe duyabileceği ve güvence arama ihtiyacında azalma olabileceği, ancak buna karşın zorlayıcı davranışlarının artabileceği tespit edilmiştir. Farkındalığı yüksek bireylerin, sağlıklarını koruma çabasıyla daha fazla çevrimiçi araştırma yaparak günlük yaşamlarını kesintiye uğratabildikleri görülmüştür. Sonuçlar, HPV farkındalığını artırmanın, sağlık eğitimi ve güvenilir çevrimiçi bilgi kaynakları ile desteklenmesi gerektiğini, bu sayede siberkondrinin olumsuz etkilerinin azaltılabileceğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Farkındalık, HPV Aşıları, İnsan papillomavirüsü, Siberkondri

The Role of Cyberchondria Severity in the Relationship Between HPV Awareness and Vaccination Status Among Adult Women

Güzin Ünlü Suvarı¹, Merve Coşkun¹, İrem Nur Özdemir²

¹Acibadem Mehmet Ali Aydınlar University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, İstanbul

²Health Sciences University, Hamidiye Faculty of Nursing, Department of Public Health Nursing, İstanbul

Objective: Human papillomavirus (HPV), a common sexually transmitted infection, is associated with the majority of cervical cancers. Although HPV vaccines provide effective protection, knowledge and awareness of HPV and its vaccine remain low among women. Health-related excessive online information-seeking behavior is defined as cyberchondria. This study aims to provide a new perspective by examining the relationships between HPV awareness, vaccination status, and cyberchondria.

Materials-Methods: This descriptive and correlational study was conducted between June and December 2024 in an educational and research hospital in İstanbul with women aged 18–49. The sample size was calculated using the G*Power (3.1.9.7) program with an effect size of 0.196, power of 0.95, and alpha of 0.05, resulting in a required sample of 328 participants. The study was completed with 337 participants. Data were collected using the Descriptive Information Form, the HPV Awareness and Concern Level Scale (HPV-ACS), and the Cyberchondria Severity Scale-Short Form (CSS-SF). Data analysis was performed in SPSS 27.0 using Independent t-tests, One-way ANOVA, Pearson correlation, and multiple linear regression analyses, with a significance level set at $p < 0.05$.

Results: The participants' mean age was 33.37 ± 8.12 ; 55.2% had a university education, 57.9% were unemployed, and 27.6% were married. The mean HPV-ACS total score was 39.65 ± 9.77 , and the mean CSS-SF total score was 33.18 ± 7.27 . HPV-ACS scores were higher among individuals with an income exceeding expenses ($p = .029$). Among women who did not undergo regular gynecological examinations, 82.4% reported not seeing it as necessary. The proportion of participants who had received the HPV vaccine was 8.6%, and 24.9% had undergone co-testing; both groups had significantly higher HPV-ACS scores ($p = .007$; $p = .035$). Participants who used the internet for more than 4 hours daily ($\beta = 7.871$, $p < .001$) and those who "always" followed health publications ($\beta = 8.600$, $p = .016$) showed significantly higher HPV-ACS scores. Conversely, CSS-SF scores were higher among those who "occasionally/sometimes" followed health publications ($\beta = 3.507$, $p = .021$). Confusion during online health searches was reported by 43% of participants. Among those who did not visit the hospital when experiencing a health problem, 88.7% cited work obligations as the reason, and those who visited the hospital had lower CSS-SF scores ($p = .008$). A negative correlation was found between HPV-ACS total scores and the "Reassurance" subdimension of CSS-SF ($p = .035$), while a positive correlation was found with the "Compulsion" subdimension ($p = .002$).

Conclusion: It has been determined that HPV awareness and concern levels increase with factors such as income level, regular gynecological examinations, HPV vaccination, and co-testing. Daily internet use and regularly following health publications enhance HPV awareness and concern, while individuals who follow health publications occasionally show higher levels of cyberchondria. It was observed that individuals with greater knowledge of HPV may experience less anxiety and feel less need for reassurance in health-related matters. However, these individuals are also more likely to exhibit compulsive behaviors. Highly aware individuals may disrupt their daily lives by conducting extensive online research to protect their health. The findings highlight the importance of enhancing HPV awareness through health education and reliable online information sources, which can help reduce the negative effects of cyberchondria.

Keywords: Awareness, Cyberchondria, HPV Vaccines, Human Papillomavirus

S-0108

Emzirmeyi Bırakma Nedenleri: Bir Sistemik Derleme

Eslem Altıntaş¹, Büşra Altınsoy², İlkay Güngör Satılmış²

¹Fenerbahçe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) önerilerine göre, bebeklerin optimal büyümeleri için ilk altı ay sadece anne sütü ile beslenmeli ve emzirme en az iki yıl devam etmelidir. Bu sistemik derleme, emzirmeyi bırakma nedenlerini inceleyen çalışmalarını derlemeyi amaçlamaktadır.

Yöntem: 2018-2023 yılları arasında yayımlanmış, emzirmeyi bırakma nedenlerini araştıran, Türkçe ve İngilizce dilindeki nitel ve nicel araştırmalar dahil edilmiştir. Derlemeye alınan 22 çalışmada toplam 9.758 anne ve 6.170 bebek yer almıştır.

Bulgular: Emzirmeyi bırakma nedenleri dört faktör altında incelenmiştir: bireysel, bebeğe özgü, psikososyal ve çevresel. Bireysel faktörler arasında süt yetersizliği, meme sorunları, mama kullanımı yer alırken, çevresel faktörler arasında iş yerinde uygun koşulların eksikliği öne çıkmaktadır.

Sonuç: En yaygın nedenler bireysel ve çevresel faktörlerdir. Bu faktörlerin önlenmesi veya azaltılması, kadın sağlığını iyileştirmek için önemlidir. Sağlık profesyonellerinin emzirmeyi teşvik eden politikalar geliştirmesi kritik rol oynamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bırakma, Emzirme, Faktörler

Reasons for Breastfeeding Cessation: A Systematic Review

Eslem Altıntaş¹, Büşra Altınsoy², İlkay Güngör Satılmış²

¹Fenerbahçe University, Faculty of Health Sciences, Midwifery, İstanbul

²İstanbul University-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases, İstanbul

Objective: According to the World Health Organization (WHO) recommendations, infants should be exclusively breastfed for the first six months to ensure optimal growth, and breastfeeding should continue for at least two years. This systematic review aims to compile and evaluate studies investigating the reasons for breastfeeding cessation.

Methods: Studies published between 2018 and 2023 that examine reasons for breastfeeding cessation in Turkish and English languages, including both qualitative and quantitative research, were included. A total of 22 studies with 9,758 mothers and 6,170 infants were reviewed.

Results: The reasons for breastfeeding cessation were categorized into four factors: individual, infant-related, psychosocial, and environmental. Individual factors included concerns about insufficient milk supply, nipple problems, and formula use, while environmental factors involved lack of appropriate breastfeeding conditions at work.

Conclusion: The most common reasons for breastfeeding cessation are individual and environmental factors. Preventing or reducing these factors is crucial for improving maternal health. Healthcare professionals play a critical role in developing policies that promote breastfeeding.

Keywords: Breastfeeding, Cessation, Factors

S-0109

Müzik Terapisinin Menopoz Semptomları Üzerindeki Etkisi: Sistemik Bir İnceleme

Eslem Altıntaş¹, Melek Kılıç¹, Nevin Hotun Şahin²

¹Fenerbahçe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Faculty of Nursing, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışma, müzik terapinin menopoz semptomları üzerindeki etkisine ilişkin kanıtları incelemeyi, fiziksel, psikolojik ve yaşam kalitesiyle ilişkili sonuçları değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Yöntem: 2014-2024 yılları arasında PubMed, Scopus, ScienceDirect, Cochrane ve Web of Science veri tabanları kullanılarak sistematik bir derleme yapılmıştır. Dahil edilen çalışmaların metodolojik kalitesi Joanna Briggs Enstitüsü kontrol listesi kullanılarak değerlendirilmiştir. Dahil edilme kriterlerini karşılayan dokuz çalışma analiz edilmiştir.

Bulgular: Çalışmaların çoğu, müzik terapinin menopoz semptomları üzerinde olumlu etkileri olduğunu, yaşam kalitesini artırdığını, uyku bozukluklarını hafiflettiğini ve depresyon ile anksiyete gibi psikolojik semptomları azalttığını bildirmiştir. Ancak, fiziksel semptomlar (örneğin sıcak basmaları) üzerindeki etkisi tutarsız bulunmuştur. Bir çalışma, sıcak basmaları üzerinde olumlu bir etki gösterirken, bir diğer çalışma anlamlı bir etkisinin olmadığını belirtmiştir.

Sonuç: Müzik terapi, özellikle psikolojik ve uyku ile ilgili sorunları hafifletmek için umut verici bir tamamlayıcı yöntem olarak görünmektedir. Ancak, tüm semptom alanlarında etkinliğini doğrulamak için daha geniş kapsamlı ve uzun vadeli çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: alternatif tedavi, menopoz, müzik terapisi

The Effect of Music Therapy on Menopausal Symptoms: A Systematic Review

Eslem Altıntaş¹, Melek Kılıç¹, Nevin Hotun Şahin²

¹Fenerbahçe University, Faculty of Health Sciences, Midwifery, İstanbul

²İstanbul University-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases, İstanbul

Aim: This study aims to review the evidence on the effect of music therapy on menopausal symptoms, including physical, psychological, and quality-of-life-related outcomes.

Methods: A systematic review was conducted between 2014 and 2024 using PubMed, Scopus, ScienceDirect, Cochrane, and Web of Science databases. The methodological quality of the included studies was assessed using the Joanna Briggs Institute checklist. Nine studies met the inclusion criteria and were analyzed.

Results: Most studies reported that music therapy positively influenced menopausal symptoms, improving quality of life, alleviating sleep disturbances, and reducing psychological symptoms such as depression and anxiety. However, its effect on physical symptoms like hot flashes was inconsistent. While one study indicated a positive impact on hot flashes, another found no significant effect.

Conclusion: Music therapy appears to be a promising complementary method for alleviating menopausal symptoms, particularly psychological and sleep-related issues. However, further large-scale, long-term studies are needed to confirm its effectiveness across all symptom domains.

Keywords: alternative treatment, menopause, music therapy

S-0110

İnfertilite Tedavisi Gören Kadınların Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Uygulamalarını Kullanım Durumları ve Fertilite Uyumu ile İlişkisinin İncelenmesi

Ezgi Önal¹, Nuriye Pekcan²

¹İstanbul Kent Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Üsküdar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmada infertilite tedavisi gören kadınların geleneksel ve tamamlayıcı tıp uygulamalarını kullanım durumları ve fertilite uyumu ile ilişkisinin incelenmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç-Yöntem: Eylül 2023-Kasım 2023 tarihleri arasında bir özel hastanenin Üreme Sağlığı ve Tüp Bebek Ünitesi'ne başvuran, infertilite tanısı nedeniyle tedaviye başlayan, Türkçe okuma yazma bilen, iletişim güçlüğü yaşamayan 167 infertil kadın çalışma kapsamına dahil edilmiştir. Veriler sosyodemografik veriler bölümünde 11 soru, infertilite özellikleri bölümünde yedi soru ve GETAT kullanım özellikleri bölümünde altı soru içeren 'Tanıtıcı Bilgi Formu' ve Türkçe geçerlik-güvenirlik çalışması Arslan ve Okumuş (2016) tarafından yapılan on maddelik 'Fertilite Uyum Ölçeği' kullanılarak toplanmıştır. Etik kurul onayı ve kurum izni alındıktan sonra tedavi için birime gelen kadınlar ile görüşülüp araştırmanın amacı açıklanmıştır ve araştırmaya katılmaya yazılı onam verenler görüşme odasına alınmıştır ve veri toplama formları yüz yüze doldurulmuştur. Veriler Bağımsız t-test, ANOVA" test (I-tablo değeri), "Mann-Whitney U" test (Z-tablo değeri), "Kruskal-Wallis H" test (χ^2 -tablo değeri), Bonferroni ve Spearman korelasyon analizi ile değerlendirildi.

Bulgular: Çalışmada kadınların %48.5'inin infertilite nedeniyle geleneksel ve tamamlayıcı tıp yöntemlerinden birine başvurduğu ve bu yöntemleri kullananların %69.1'inin tedaviye destek amaçlı kullandığı belirlenmiştir. En çok kullanılan GETAT yöntemlerinin %66.8 oranı ile bitkisel temelli yöntemlerin olduğu belirlenmiştir. Bitkisel temelli yöntemlerden en fazla %37.1 oranında takviye vitamin, zihinsel beden temelli yöntemlerden en fazla %19.8 oranında dini uygulamalar ve enerji terapisi yöntemlerinden en fazla %8.4 oranında nefes çalışması kullanıldığı belirlenmiştir. Fertilite Uyum Ölçeği toplam ve alt boyut puan ortalamaları yer almaktadır. Kadınların FUÖ toplam puan ortalamasının 20.73 ± 4.31 , çocuk sahibi olmayı isteme alt boyutu puan ortalamasının 9.58 ± 2.87 ve çocuksuz yaşamı kabullenme alt boyutunun puan ortalamasının 11.14 ± 2.84 olduğu belirlenmiştir. GETAT kullanım durumuna göre kadınların toplam ve alt boyut puanları açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmemiştir ($p > 0.05$). Geleneksel ve tamamlayıcı tıp yöntemlerini kullanmayan kadınların yaş, eğitim, eş eğitim durumu ve fertilite uyumları arasında fark gözlemlenmiştir ($p < 0.05$).

Sonuç: Kadınların fertilite uyumları orta seviyedir ve geleneksel ve tamamlayıcı tıp kullanım durumuna göre fertilite uyumları arasında bir fark yoktur. Tedavi başlangıcında kadının fertilite uyum düzeyi değerlendirilmeli, bu düzeyi yükseltmeye yönelik çalışmalar yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Geleneksel Tıp, İnfertilite, Tamamlayıcı Tıp, Uyum

Examination of the Usage of Traditional and Complementary Medicine Practices of Women Receiving Infertility Treatment and Their Relationship with Fertility Compliance

Ezgi Önal¹, Nuriye Pekcan²

¹İstanbul Kent University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, İstanbul

²Üsküdar University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, İstanbul

Objective: This study was conducted to examine the use of traditional and complementary medicine practices by women receiving infertility treatment and their relationship with fertility compliance.

Materials-Methods: 167 infertile women who applied to the Reproductive Health and In Vitro Fertilization Unit of a private hospital between September 2023 and November 2023, started treatment due to a diagnosis of infertility, were literate in Turkish, and did not have communication difficulties were included in the scope of the study. Data were collected using the 'Introductory Information Form', which includes 11 questions in the sociodemographic data section, seven questions in the infertility characteristics section and six questions in the GETAT usage characteristics section, and the ten-item 'Fertility Adaptation Scale', whose Turkish validity-reliability study was conducted by Arslan and Okumuş (2016). After ethics committee approval and institutional permission were obtained, women who came to the unit for treatment were interviewed and the purpose of the research was explained, and those who gave written consent to participate in the research were taken to the interview room and data collection forms were filled out face to face. Data were analyzed using Independent t-test, ANOVA test (I-table value), "Mann-Whitney U" test (Z-table value), "Kruskal-Wallis H" test (χ²-table value), Bonferroni and Spearman correlation analysis. was evaluated.

Results: In the study, it was determined that 48.5% of women applied one of the traditional and complementary medicine methods due to infertility, and 69.1% of those who used these methods used them to support the treatment. It was determined that the most used GETAT methods were herbal-based methods with a rate of 66.8%. It was determined that among the plant-based methods, vitamin supplements were used at most 37.1%, among mental-body-based methods, religious practices were used at most 19.8%, and among energy therapy methods, breathing work was used at most 8.4%. Fertility Compliance Scale total and subscale score averages are included. It was determined that the women's FUÖ total mean score was 20.73±4.31, the mean score of the sub-dimension of wanting to have children was 9.58±2.87, and the mean score of the sub-dimension of accepting life without children was 11.14±2.84. No statistically significant difference was detected in terms of total and subscale scores of women according to GETAT usage status (p>0.05). A difference was observed between the age, education, spouse education level and fertility compliance of women who did not use traditional and complementary medicine methods (p <0.05).

Conclusion: Women's fertility compliance is at an intermediate level and there is no difference between fertility compliance according to traditional and complementary medicine use status. At the beginning of treatment, the woman's fertility compliance level should be evaluated, and studies should be carried out to increase this level.

Keywords: Adjustment, Complementary Medicine, Infertility, Traditional Medicine

S-0111

Baba adaylarının doğum korku düzeyi ve etkileyen faktörlerin belirlenmesi

Fatma Nur Duman, Zehra Gölbaşı

Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Doğum öncesi dönem, anne ve baba adaylarının hayatlarında köklü değişimler getiren doğal bir yaşam evresidir. Bu değişimler ebeveyn adaylarını hem fizyolojik hem de psikolojik olarak etkilemektedir. Bu süreçte baba adaylarının gebelik ve ebeveynlik dönemine kıyasla doğum sırasında kendilerini daha savunmasız hissettikleri ve doğum sürecinden korku duydukları bilinmektedir. Günümüze kadar yapılan çalışmaların çoğu kadınların doğum korkusuna odaklansa da doğum eylemi, baba adayları için de bilinmezlikler ve belirsizliklerle dolu ve korkulu bir süreç olarak algılanabilmektedir. Baba adayları için doğum korkusu, sürecin potansiyel tehlikelerine ilişkin hoş olmayan bir duygu olarak tanımlanmaktadır. Çiftler gebeliği planlandığında dahi baba adayları için zor bir geçiş dönemi olan babalığın, yaşanan doğum korkusu sonucunda daha sancılı bir gelişimsel süreç olabileceği ve bunun sonucunda bireyin fiziksel sağlığı, kişilik özellikleri, ebeveynlik yeteneğini de etkileyebilecek patolojik bir hal alabileceği düşünülmektedir. Bu nedenle, babaların doğum korkularının daha fazla araştırılması önerilmektedir. Tüm bu kapsamda, araştırmanın amacı eşi 20-40. gebelik haftasında olan baba adaylarının doğum korku düzeyleri ve etkileyen faktörlerin belirlenmesidir.

Gereç-Yöntem: Araştırma tanımlayıcı tipte olup, 135 baba adayı ile yürütülmüştür. Veriler, kişisel bilgi formu ve Babaların Doğum Korkusu Ölçeği (BDKÖ) kullanılarak toplanmıştır. Araştırmacılar tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu babaların tanımlayıcı özellikleri ve gebelik/doğum eylemine yönelik özelliklerini sorgulayan 23 sorudan oluşmaktadır. Babaların doğum korkusu düzeylerini belirlemek amacıyla geliştirilen BDKÖ ise, doğum süreci ve hastane korkusu olmak üzere iki alt boyuttan oluşan beşli likert tipte bir ölçektir. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 17, en yüksek puan 85'tir. Veriler yüzyüze görüşme tekniği ile toplanmış olup, analizde Student t test, ANOVA testi ve çoklu doğrusal regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Baba adaylarının BDKÖ toplam puan ortalaması 44.77 ± 14.91 (min=17; maks=81), doğum süreci alt boyut puan ortalaması 31.22 ± 11.42 (min=12; maks=57) ve hastane korkusu alt boyut puan ortalaması 12.65 ± 4.94 (min=5; maks=25) olarak hesaplanmıştır. Baba adaylarının doğum korku düzeyleri ölçeğin kesme noktalarına göre değerlendirildiğinde ise; %27.4'ünün (n=37) düşük düzeyde korku, %45.9'unun (n=62) orta düzeyde korku yaşadığı ve %26.7'sinin (n=36) yüksek düzeyde korku yaşadığı tespit edilmiştir. Baba adaylarının doğum korkusu düzeyi, algılanan gelir durumu, eşte kronik hastalık varlığı, bebekte tıbbi sorun varlığı ve gebelik haftasından etkilenmektedir. Ayrıca çoklu doğrusal regresyon analizi sonucunda anlamlı bir regresyon modeli ($F_{4-130}=6.654$, $p<0.001$) ve baba adaylarının doğum korkusu ölçeğinden aldıkları toplam puanın yaklaşık %14.4'ünün ($R^2_{\text{düzeltilmiş}}=0.144$) bağımsız değişkenler tarafından açıklandığı saptanmıştır.

Sonuç: Araştırma sonuçları baba adaylarını orta düzeyde doğum korkusu yaşadığını ve algılanan gelir durumunun, eşin gebelik haftasının, eşte kronik hastalık varlığının ve bebekte tıbbi sorun varlığının yaşanan doğum korkusu düzeyini etkilediğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: babalar, doğum, korku

Determination of the fear of childbirth and influencing factors of expectant fathers**Fatma Nur Duman, Zehra Gölbaşı**

Lokman Hekim University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Subdepartment of Obstetrics and Gynaecology Nursing, Ankara

Objective: The prenatal period is a natural life stage that brings radical changes in the lives of expectant mothers and fathers. In this process, it is known that expectant fathers feel more vulnerable during birth and fear the birth process compared to pregnancy and parenthood. Although most of the studies conducted to date focus on women's fear of childbirth, the act of birth can be perceived as a fearful process full of unknowns and uncertainties for expectant fathers. For expectant fathers, fear of labour is defined as an unpleasant feeling about the potential dangers of the process. It is thought that fatherhood, which is a difficult transition period for prospective fathers even when couples plan pregnancy, may be a more painful developmental process as a result of the fear of childbirth, and as a result, it may become a pathological process that may affect the individual's physical health, personality traits and parenting ability. Therefore, it is suggested that fathers' fear of childbirth should be further investigated. In this context, the aim of this study was to determine the level of fear of childbirth and the factors affecting it in prospective fathers whose wives were in the 20th-40th gestational week.

Materials-Methods: This descriptive study was conducted with 135 expectant fathers. Data were collected using a personal information form and the Fathers' Fear of Childbirth Scale. The personal information form prepared by the researchers consisted of 23 questions questioning the fathers' descriptive characteristics and characteristics related to pregnancy/labour. FSCS is a five-point Likert-type scale consisting of two sub-dimensions: fear of birth process and fear of hospital. The lowest score that can be obtained from the scale is 17 and the highest score is 85. Student t test, ANOVA test and multiple linear regression analysis were used in the analysis.

Results: The mean score of the total score of the FSCS was 44.77 ± 14.91 (min=17; max=81), the mean score of the birth process sub-dimension was 31.22 ± 11.42 (min=12; max=57) and the mean score of the hospital fear sub-dimension was 12.65 ± 4.94 (min=5; max=25). When the fear of childbirth levels of the prospective fathers was evaluated according to the cut-off points of the scale, it was found that 27.4% (n=37) experienced low level fear, 45.9% (n=62) experienced moderate level fear and 26.7% (n=36) experienced high level fear. The level of fear of childbirth of expectant fathers is affected by perceived income status, presence of chronic disease in the spouse, presence of medical problem in the baby and gestational week. As a result of multiple linear regression analysis, a significant regression model ($F_{4-130}=6.654$, $p<0.001$) and 14.4% ($R^2_{adjusted}=0.144$) of the total score of expectant fathers from the fear of childbirth scale was explained by independent variables.

Conclusion: The results of the study show that expectant fathers experience moderate level of fear of childbirth and that perceived income status, the gestational week of the wife, the presence of chronic disease in the wife and the presence of medical problems in the baby affect the level of fear of childbirth experienced.

Keywords: fathers, fear, labor

S-0112

Genç Kadınlarda Duygusal İstismarın Farklı Bir Boyutu: Flört Şiddeti Nitel Bir Çalışma

Özden Tandoğan¹, Eda Yakıt Ak²

¹İstanbul Arel Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

²Dicle Üniversitesi Atatürk Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Diyarbakır, Türkiye.

Amaç: Genç kadınlar, flört ilişkilerinde duygusal istismar ve şiddete maruz kalmakta, bu durum psikolojik sağlıklarını olumsuz etkileyerek şiddeti normalleştirmelerine yol açmaktadır. Toplumsal farkındalık ve önleme stratejilerinin yetersizliği, sorunun derinleşmesine neden olmaktadır. Bu çalışma, genç kadınların flört ilişkilerinde maruz kaldıkları duygusal istismarın farklı boyutlarını anlamayı ve bu konuda toplumsal farkındalık yaratmayı amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Çalışma, nitel araştırma yöntemlerinden fenomenoloji (olgu bilim) deseni kullanılarak, Aralık 2023 ve Ocak 2024 tarihleri arasında, zoom bağlantısı ve yüz yüze görüşme tekniği ile gerçekleştirildi. Örneklem 18-24 yaş arasında, medeni durumu bekar, duygusal ilişkisi olan ve bu ilişkiden şiddet gördüğünü belirten genç kadınlar dahil edildi. Katılımcılar amaçlı örneklem yöntemlerinden “kartopu örneklem” ile belirlendi. Veriler araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu ile toplandı. Görüşme formunda genç kadınların demografik özelliklerini ve şiddete yönelik görüşlerini belirleyen, 16 soru yer aldı. Kadınlara “aile ilişkileri, flört ilişkileri ve şiddete yönelik tutumları” belirlemek için 9 yarı yapılandırılmış soru yöneltildi.

Bulgular: Kadınların yaş ortalaması 21’dir. Araştırmada, genç kadınların flört ilişkilerindeki deneyimleri dört ana tema ve ilgili alt temalar çerçevesinde ele alınmıştır. 1. İlişkinin Başlangıç Safhası: Katılımcılar, flört ilişkilerinin genellikle samimi bir tanışma süreciyle başladığını ve partnerlerinden gördükleri yoğun sevgi nedeniyle bu ilişkileri olumlu bir şekilde değerlendirdiklerini ifade etmişlerdir. 2. Kaybetme Korkusu: İlişkinin ilerleyen dönemlerinde, partnerlerin kıskançlık ve baskıcı davranışlarının artmasıyla kadınlar, ilişkiyi kaybetme korkusu yaşamış ve bu durum onları şiddeti tolere etmeye yönlendirmiştir. 3. Hissedilen Şiddet: Kadınlar, ilişkilerinde hem fiziksel şiddet (örneğin, fiziksel zarar verme veya tehdit) hem de duygusal şiddet (hakaret, aşağılama, psikolojik baskı) yaşadıklarını belirtmişlerdir. Bu durum, kadınların psikolojik olarak yıpranmalarına neden olmuştur. 4. İlişkinin Bugünkü Boyutu: Katılımcılar, ilişki sürecinde yaşadıkları şiddetin kendilerini yıprattığını ve zamanla partnerlerine karşı duygusal bir takıntı geliştirdiklerini ifade etmişlerdir. Buna rağmen, ilişkiden kopmakta zorlandıkları gözlemlenmiştir.

Sonuç: Genç kadınların flört ilişkilerinde duygusal istismara maruz kaldıkları ve bu durumun ciddi psikolojik etkileri olduğu ortaya konulmuştur. Çalışma, flört şiddetinin önlenmesi için toplumsal cinsiyet eşitliğini destekleyen politikalar, eğitim programları ve profesyonel destek mekanizmalarının geliştirilmesi gerektiğini vurgulamaktadır. Bu bağlamda, elde edilen bulgular flört şiddeti konusunda toplumsal bilincin artırılmasına ve çözüm önerilerinin geliştirilmesine katkı sağlamayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Flört şiddeti, duygusal istismar, toplumsal cinsiyet, nitel çalışma, kadınlar

A Different Dimension Of Emotional Abuse In Young Women: Dating Violence A Qualitative Study

Özden Tandoğan¹, Eda Yakıt Ak²

¹Istanbul Arel University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing

²Dicle University Atatürk Health Services Vocational School, Diyarbakır, Turkey.

Objective: Young women are exposed to emotional abuse and violence in dating relationships, which negatively affects their psychological health and leads them to normalise violence. Inadequate social awareness and prevention strategies cause the problem to deepen. This study aims to understand the different dimensions of emotional abuse that young women are exposed to in dating relationships and to raise social awareness on this issue.

Materials-Methods: The study was conducted between December 2023 and January 2024 using the phenomenology design, one of the qualitative research methods, with zoom connection and face-to-face interview technique. The sample included young women between the ages of 18-24, marital status single, who had an emotional relationship and reported experiencing violence from this relationship. Participants were determined by 'snowball sampling' from purposive sampling methods. The data were collected with a semi-structured interview form developed by the researchers in line with the literature. The interview form included 16 questions that determined the demographic characteristics of young women and their views on violence. Women were asked 9 semi-structured questions to determine 'family relationships, dating relationships and attitudes towards violence'.

Results: The average age of the women was 21. In the study, the experiences of young women in dating relationships were analysed within the framework of four main themes and related sub-themes. 1. The Beginning Phase of the Relationship: Participants stated that dating relationships usually start with a sincere acquaintance process and that they evaluate these relationships positively because of the intense love they receive from their partners. 2. Fear of Loss: In the later stages of the relationship, as the jealousy and oppressive behaviours of the partners increased, women experienced fear of losing the relationship and this situation led them to tolerate violence. 3. Perceived Violence: Women reported experiencing both physical violence (e.g. physical harm or threats) and emotional violence (insult, humiliation, psychological pressure) in their relationships. This situation caused women to be psychologically worn out. 4. The Present Dimension of the Relationship: The participants stated that the violence they experienced during the relationship process wore them down and that they developed an emotional obsession with their partners over time. Nevertheless, it was observed that they had difficulty in breaking off the relationship.

Conclusion: It was revealed that young women are exposed to emotional abuse in dating relationships and this situation has serious psychological effects. The study emphasises that policies, educational programmes and professional support mechanisms that support gender equality should be developed to prevent dating violence. In this context, the findings aim to contribute to raising social awareness about dating violence and developing solutions.

Keywords: Dating violence, emotional abuse, gender, qualitative study, women

S-0113

Menopozal dönemdeki kadınların uyku sorununa ilişkin deneyimleri: Nitel bir çalışma

Büşra Altınsoy, Ümran Oskay

İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul

Problem Tanımı: Literatürde menopozal dönemde kadınlarda uyku sorunlarının oldukça sık görüldüğünü gösterilmiştir. Çalışmalar, menopozal dönemde uyku sorunlarını vazomotor semptomlar ya da depresif duygu durumu ile ilişkilendirmiştir. Uyku sorunları genel nüfusun %15'inde görülürken menopoz döneminde kadınların yaklaşık yarısında görülmekte olup, en sık görülen uyku sorunları gece uyanmaları ve uykuya dalmada zorluk olarak belirtilmiştir.

Amaç: Çalışmada menopozal dönemdeki kadınların uyku sorununa ilişkin deneyimlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışma nitel tasarım ile gerçekleştirildi. Veriler Mayıs-Aralık 2020 tarihleri arasında bir kartopu yöntemiyle toplandı. 40-60 yaş arasında menopoz döneminde olan, psikiyatrik tanısı olmayan, Türkçe konuşabilen ve çalışmaya katılmaya gönüllü olan kadınlar çalışmaya dahil edildi. Telefon, bilgisayar veya internet erişimi olmayan kadınlar çalışma dışı bırakıldı. Her bir görüşme ortalama 20-65 dakika sürdü. Görüşme formunda menopozal dönemdeki kadının uykusundaki değişimler, günlük yaşamına etkisi ve baş etme yöntemlerine ilişkin sorular yer almaktaydı. Veriler menopoz döneminde olan 19 kadınla yarı yapılandırılmış bir form kullanılarak çevrimiçi görüşmeler yoluyla toplandı. Veriler tekrar etmeye başlayana kadar veri toplamaya devam edildi. Bulgular içerik analizi yöntemiyle değerlendirildi. İstanbul Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırmaları Etik Kurulu'ndan etik onay alındı (Tarih ve sayı: 27.04.2020-57086).

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 52,5±4,86 yıl olarak belirlendi. Kadınların %88,2'sinin evli, %56,9'unun lise mezunu olduğu %40,5'inin aktif olarak çalıştığı bulundu. Menopozal dönemdeki kadınların uyku sorununa ilişkin deneyimleri beş temada verildi: 1) Uykuyu Durumunu Tanımlama: Uykusuzluk, gece uyanmaları, zor uyuma ve sabah erken uyanma, 2) Uykuda Değişim: uykuya zor dalma, yorgun ve sık uyanma, uyku süresinin azalması, 3) Uykuyu Kesintiye Uğratan Durumlar: sıcak basması, gece terlemesi, anksiyete, nokturi, eklem ağrıları, sıvı tüketimi, kafein alımı 4) Günlük Yaşama Etkisi: kilo alımı, hafıza sorunları, iletişim sorunları, huzursuzluk, yorgunluk, düşük iş performansı, 5) Baş Etme Yöntemleri: uyku saatlerine dikkat etme, ekran süresini azaltma, karanlık sessiz odada uyuma, beslenme alışkanlıklarını düzenleme ve gevşeme egzersizleri yapma.

Sonuç: Çalışmada menopozun uyku kalitesini olumsuz yönde etkilediği bulunmuştur. Kadınlar menopozla birlikte sık sık uykudan uyandığı, daha az süre uyudukları ve bu sebeple de günlük yaşamlarında sorunlarla karşılaştıkları belirlendi. Sağlık profesyonelleri menopozal dönemdeki kadının ihtiyaçlarına yönelik bireyselleştirilmiş bakım sağlamalıdır. Bu süreçte nonfarmakolojik ve farmakolojik yöntemler güncel rehberler doğrultusunda kadına sunulmalıdır. Menopozal dönemdeki kadınlara bütüncül bakım verebilmek için uyku sorunlarının değerlendirilmesinin önemi büyüktür. Kadınların uyku güçlüğü yakınmalarının giderilmesinde, bu soruna yönelik çalışmaların planlanması kadınların yaşam kalitesinin yükseltilmesini sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: deneyim, menopoz, uyku

Experiences of menopausal women regarding sleep problems: A qualitative study

Büşra Altınsoy, Ümran Oskay

İstanbul University-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Faculty of Nursing, Department of Women Health And Gynecologic Nursing, İstanbul

Problem Definition: The literature has shown that sleep problems are quite common in menopausal women. Studies have associated sleep problems with vasomotor symptoms or depressive mood in menopausal women. While sleep problems are seen in 15% of the general population, they are seen in approximately half of women during menopause, and the most common sleep problems are night waking and difficulty falling asleep.

Objective: The aim of this study was to determine the experiences of menopausal women regarding sleep problems.

Materials-Method: The study was carried out with a qualitative design. Data were collected by a snowball method between May and December 2020. Women between the ages of 40-60 who were in menopause, had no psychiatric diagnosis, could speak Turkish, and volunteered to participate in the study were included in the study. Women without telephone, computer or internet access were excluded from the study. Each interview lasted an average of 20-65 minutes. The interview form included questions about changes in menopausal women's sleep, its effect on daily life and coping methods. Data were collected through online interviews with 19 menopausal women using a semi-structured form. Data collection continued until the data started to repeat. The findings were analysed by content analysis method. Ethical approval was obtained from İstanbul University Social Sciences and Humanities Research Ethics Committee (Date and number: 27.04.2020-57086).

Results: The mean age of the participants was 52.5±4.86 years. It was found that 88.2% of the women were married, 56.9% were high school graduates, and 40.5% were actively working. The experiences of menopausal women regarding sleep problems were given in five themes: 1) Describing the Sleep State: Insomnia, night awakenings, difficult sleep and early morning awakenings, 2) Changes in sleep: difficult falling asleep, tired and frequent awakenings, decreased sleep duration, 3) Conditions that interrupt sleep: hot flushes, night sweats, anxiety, nocturia, joint pain, fluid consumption, caffeine intake 4) Impact on daily life: weight gain, memory problems, communication problems, restlessness, fatigue, poor work performance, 5) Coping Methods: paying attention to sleeping hours, reducing screen time, sleeping in a dark quiet room, regulating eating habits and doing relaxation exercises.

Conclusion: In the study, it was found that menopause negatively affected sleep quality. It was determined that women frequently woke up from sleep with menopause, slept for less time and therefore faced problems in their daily lives. Health professionals should provide individualised care for the needs of menopausal women. In this process, nonpharmacological and pharmacological methods should be offered to women in line with current guidelines. It is of great importance to evaluate sleep problems in order to provide holistic care to menopausal women. In the elimination of women's complaints of sleep difficulties, planning studies for this problem will improve the quality of life of women.

Keywords: experience, menopause, sleep

S-0114

Postpartum cinsel yaşam kalitesi ölçeği geliştirilmesi, geçerlik ve güvenirlik çalışması

Nurgül Şimal Yavuz¹, Zehra Gölbaşı²

¹Lokman Hekim Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü

²Lokman Hekim Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Amaç: Kaliteli bir cinsel yaşam etkileşimli ve dinamik bir durum olup birçok faktörden etkilenir. Gebelik ve doğum bu faktörler arasındadır. Doğumdan sonraki dönemde cinsel yaşam kalitesi üzerinde etkileri olabilecek bir çok değişken mevcuttur. Diğer taraftan bu dönemde cinselliği ve cinsel yaşam kalitesini kapsamlı bir şekilde değerlendirmek kolay değildir. Geçerli ve güvenilir ölçme araçları doğum sonu bakım veren sağlık çalışanlarının cinsel yaşamı kapsamlı bir şekilde değerlendirmeleri ve sorun alanlarını saptamada oldukça yararlı olacaktır. Literatür incelendiğinde postpartum dönemde cinsel yaşam kalitesini değerlendiren İranlı kadınlarda yapılmış bir ölçme aracı bulunduğu görülmüştür. Cinsellik kültürel olarak şekillenen bir kavram olduğu için Türk toplumuna ve kültürel özelliklerine uygun olarak hazırlanmış bir ölçeğin ülkemizde yapılacak çalışmalar için daha uygun olacağı düşünülmüştür. Bu nedenle çalışmada postpartum cinsel yaşam kalitesi ölçeğinin (PCYKÖ) geliştirilmesi, geçerlik ve güvenirlik değerlendirmesinin yapılması amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışma metodolojik türde yapılmıştır. Örneklem postpartum 3-12 ay arasında olan 675 kadından oluşmuştur. Belirlenen sayıda örnekleme Ankara'da 7 farklı aile sağlığı merkezinde ulaşılmıştır. Veriler sosyodemografik özellikler formu, PCYKÖ ve Kadın Cinsel Memnuniyet Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. PCYKÖ madde havuzu literatür incelemesi ve 5 kadınla yapılan nitel görüşme sonucunda oluşturulmuştur. Alanda uzman kişilerin görüşleri doğrultusunda yapılan kapsam geçerliği sonucu elde edilen 51 maddelik taslak forma son şekli verildikten sonra, örnekleme giren kadınların doldurması sağlanmıştır. Ölçeğin yapı geçerliliği için Açıklayıcı Faktör Analizi (AFA) ve Doğrulamalı Faktör Analizi (DFA) yapılmıştır. Ölçeğin güvenirlik analizi için Cronbach Alpha değeri hesaplanmıştır. Zamana göre değişmezliği değerlendirmek için test-tekrar test uygulanmıştır. Ayrıca paralel form geçerliliği incelenmiştir. Veriler SPSS 22 ve AMOS 21 paket programlarında analiz edilmiştir.

Bulgular: Ölçeğin Kaiser-Meyer-Olkin değeri 0,92, Bartlett testi değerleri ise $\chi^2=8394.982$ ve $p<0,000$ olarak bulunmuştur. Ölçeğin yapı geçerliliğine yönelik yapılan açıklayıcı faktör analizi sonuçlarına göre ölçek 24 maddeden ve 4 alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçeğin güvenirliği için 37 kadınla yapılan test-tekrar testte PCYKÖ toplam puan ve alt boyut puanları arasında ön test ile son test puanlarının tümünde anlamlı, pozitif yönde ve güçlü bir ilişki bulunmuştur. Paralel form incelemesinde iki ölçeğin tüm toplam puanları ve alt faktörleri arasında anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Böylelikle paralel form geçerliliği olduğu görülmüştür. Ölçeğin genel Cronbach alfa değeri 0,91 olarak bulunmuştur. Ölçekte yer alan 5 madde ters puanlandıktan sonra alt boyut ve toplam puanlar elde edilmektedir. Ölçekte kesme noktası bulunmayıp, puanın yüksek olması cinsel yaşam kalitesinin yüksek olduğunu göstermektedir.

Sonuç: Geliştirilen PCYKÖ, postpartum dönemdeki kadınların cinsel yaşam kalitesinin değerlendirilmesinde geçerli ve güvenilir bir ölçüm aracı olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: postpartum dönem, cinsellik, yaşam kalitesi, güvenirlilik ve geçerlilik

Development of postpartum sexual quality of life scale, validity and reliability study**Nurgül Şimal Yavuz¹, Zehra Gölbaşı²**¹Lokman Hekim University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery²Lokman Hekim University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing

Objective: A quality sexual life is an interactive and dynamic situation and is affected by many factors. Pregnancy and childbirth are among these factors. There are many variables that may have effects on the quality of sexual life in the postpartum period. On the other hand, it is not easy to comprehensively evaluate sexuality and quality of sexual life in this period. Valid and reliable measurement tools will be very useful for health professionals providing postpartum care to evaluate sexual life comprehensively and to identify problem areas. When the literature was examined, it was seen that there was a measurement tool that was made in Iranian women evaluating the quality of sexual life in the postpartum period. Since sexuality is a culturally shaped concept, it was thought that a scale prepared in accordance with the Turkish society and cultural characteristics would be more appropriate for studies to be carried out in our country. For this reason, it was aimed to develop the postpartum sexual quality of life scale (PCYKÖ) and to evaluate its validity and reliability.

Materials-Methods: The study was conducted in methodological type. The sample consisted of 675 women between 3-12 months postpartum. The determined number of samples was reached in 7 different family health centres in Ankara. The data were collected using the sociodemographic characteristics form, the PCSQ and the Female Sexual Satisfaction Scale. The PCSQ item pool was created as a result of literature review and qualitative interviews with 5 women. After finalising the 51-item draft form obtained as a result of content validity in line with the opinions of experts in the field, the women in the sample were asked to complete it. Exploratory Factor Analysis (EFA) and Confirmatory Factor Analysis (CFA) were performed for the construct validity of the scale. Cronbach Alpha value was calculated for the reliability analysis of the scale. Test-retest was applied to evaluate the invariance over time. In addition, parallel form validity was examined. The data were analysed in SPSS 22 and AMOS 21 package programs.

Results: The Kaiser-Meyer-Olkin value of the scale was found to be 0.92, and Bartlett's test values were found to be $\chi^2=8394.982$ and $p<0.000$. According to the results of the exploratory factor analysis for the construct validity of the scale, the scale consists of 24 items and 4 sub-dimensions. In the test-retest conducted with 37 women for the reliability of the scale, a significant, positive and strong relationship was found between the total score and sub-dimension scores of PCRQ in all pre-test and post-test scores. In the parallel form examination, significant relationships were found between all total scores and sub-factors of the two scales. Thus, parallel form validity was found. The overall Cronbach's alpha value of the scale was found to be 0.91. Sub-dimension and total scores are obtained after the item in the scale is reverse scored. There is no cut-off point in the scale, and a high score indicates a high quality of sexual life.

Conclusion: The developed PCSQ can be used as a valid and reliable measurement tool in the evaluation of the quality of sexual life of women in the postpartum period.

Keywords: postpartum period, sexuality, quality of life, reliability and validity

S-0115

Gebelikte Beden İmajının Cinsel Fonksiyonun Üzerine Etkisi

Arzu Akdemir, Bahar Balık, Berfin Çilek, Burcu Güngör, Duygu Çalık, Güneş Arslan, Merve Karaca, Mukaddes Atay, Özlem Tatlı, Selin Aksoy, Şevval Yiğit, Şeyma Nur Ceylan

Gebelik dönemi, kadınların beden imajını ve özgüvenini etkileyen fiziksel ve hormonal değişikliklere neden olur. Bu değişiklikler, cinsel fonksiyonlarını da etkileyebilir. Bu çalışma gebelik dönemindeki kadınların beden imajının cinsel işlev üzerine etkilerinin belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı, kesitsel ve ilişki arayıcı tipte gerçekleştirildi. Araştırmanın örneklemini İstanbul'da bir eğitim araştırma hastanesinde bulunan gebe izlem polikliniğine başvuran 394 gebe oluşturdu. Verilerin toplanmasında; Tanıtıcı Bilgi Formu, Kadın Cinsel Fonksiyon İndeksi (FSFI), Gebelikte Beden İmajı Ölçeği (BIPS), Bilgilendirilmiş Onam Formu uygulanmıştır.

Verilerin istatistiksel analizinde tanımlayıcı istatistiksel analizler, verilerin dağılımına göre parametrik veya nonparametrik testler kullanıldı. Araştırmaya katılan gebelerin yaş ortalaması $28,86 \pm 4,85$, evlilik süresi ortalamasının $4,62 \pm 4,19$, %62,7 sinin 3.trimesterde olduğu, BKİ ortalaması $28,43 \pm 4,89$ kg/m² olduğu saptandı. Gebelerin FSFI puan ortalamasının 24,25 olduğu, BIPS puan ortalamasının 80,77 olduğu saptanmıştır. Üniversite mezunu olan, 1. trimesterde olan ve 1 çocuğu olan gebelerin FSFI puan ortalamasının anlamlı düzeyde yüksek olduğu ($p < 0,05$) bulunmuş olup, cinsel fonksiyonlarının olumlu yönde olduğu saptanmıştır. Üniversite mezunu olan, 3.trimesterde olan, istemeyerek gebe kalan, obez olan ve çekirdek ailede yaşayan gebelerin BIPS puan ortalamasının anlamlı düzeyde yüksek olduğu ($p < 0,05$) bulunmuş olup, beden imajı algı düzeylerinin yüksek olduğu saptanmıştır. Gebelerin beden algısı olumlu yönde arttıkça; cinsel istek, uyarılma, lubrikasyon, orgazm ve doyumunun arttığı, ağrı veya rahatsızlığı azalttığı bulunmuştur.

Sonuç olarak beden imajındaki memnuniyet arttıkça cinsel ilişkiden duydukları memnuniyetin arttığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, cinsellik, beden imajı

The Effect of Body Image on Sexual Function During Pregnancy

Arzu Akdemir, Bahar Balık, Berfin Çilek, Burcu Güngör, Duygu Çalık, Güneş Arslan, Merve Karaca, Mukaddes Atay, Özlem Tatlı, Selin Aksoy, Şevval Yiğit, Şeyma Nur Ceylan

Pregnancy causes physical and hormonal changes that affect women's body image and self-esteem. These changes may also affect their sexual function. This descriptive, cross-sectional and correlational study was conducted to determine the effects of body image on sexual function in pregnant women.

The sample of the study consisted of 394 pregnant women who applied to the pregnancy follow-up outpatient clinic in a training and research hospital in İstanbul. Descriptive Information Form, Female Sexual Function Index (FSFI), Body Image in Pregnancy Scale (BIPS) and Informed Consent Form were used for data collection.

In the statistical analysis of the data, descriptive statistical analysis, parametric or nonparametric tests were used according to the distribution of the data. The mean age of the pregnant women who participated in the study was 28.86 ± 4.85 years, the mean duration of marriage was 4.62 ± 4.19 , 62.7% were in the third trimester, and the mean BMI was 28.43 ± 4.89 kg/m². The mean FSFI score of the pregnant women was 24.25 and the mean BIPS score was 80.77. It was found that the mean FSFI score of pregnant women who were university graduates, who were in the 1st trimester and who had 1 child was significantly higher ($p < 0.05$) and their sexual function was found to be positive. It was found that the mean BIPS score of pregnant women who were university graduates, in the 3rd trimester, unintentionally pregnant, obese and living in a nuclear family was significantly higher ($p < 0.05$) and it was determined that their body image perception levels were high. It was found that as the body perception of pregnant women increased positively, sexual desire, arousal, lubrication, orgasm and satisfaction increased and pain or discomfort decreased.

As a result, it was observed that as satisfaction with body image increased, satisfaction with sexual intercourse increased.

Keywords: Pregnancy, sexuality, body image

S-0116

Üreme Çağındaki Kadınların İleri Glikasyon Son Ürün Düzeylerinin Menstrüel Semptomlar Üzerine Etkisi: Kesitsel Bir Çalışma

Tuğba Öz¹, Eda Kaya², Ayşe Gül Çeçen³

¹İstanbul Beykent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, İstanbul / Türkiye

²Atlas Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü İstanbul/ Türkiye

³İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, İstanbul /Türkiye

Amaç: Vücutta ileri glikasyon son ürünlerinin (AGE) aşırı birikmesi pek çok olumsuz sağlık durumuyla ilişkilendirilmektedir. Özellikle oksidatif stres ve inflamasyon bu olumsuz sağlık durumuna zemin hazırlamaktadır. Menstrüel semptomlar fizyolojik, biyolojik, ve psikolojik pek çok faktörden etkilenmektedir. Bu çalışmanın amacı üreme çağındaki kadınların ileri glikasyon son ürün düzeylerinin menstrüel semptomlar üzerine etkisini belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma ilişki arayıcı ve kesitsel tipte bir çalışmadır. Çalışma Mart 2024- Eylül 2024 tarihleri arasında bir vakıf üniversitesinde, araştırmaya katılmaya gönüllü ve araştırma kriterlerini karşılayan, üreme çağındaki kadınlar ile yürütülmüştür. Veriler Antropometrik ölçümler yapılarak, araştırmacılar tarafından hazırlanan Katılımcı Bilgi Formu, Menstrüasyon Semptom Ölçeği (MSÖ) ve cilt ileri glikasyon son ürün analiz cihazı ile toplanmıştır. Çalışma Etik Kurul tarafından onaylanmıştır. İlgili kurumdan izin alınmıştır. Tüm katılımcılardan bilgilendirilmiş onam alınmıştır. Veri analizi Sosyal Bilimler için İstatistik Paketi 25.0 kullanılarak yapılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde sayı, yüzde, ortalama istatistiksel metodları ile parametrik (t-testi), Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır. Sonuçlar $p<0,05$ anlamlılık düzeyinde değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya katılan üreme çağındaki kadınların yaş ortalaması 22.73 ± 6.11 olup, ilk menarş yaşı 13.18 ± 1.35 tir. Üreme çağındaki kadınların MSÖ toplam puan ortalamasının 66.17 ± 19.22 olduğu görüldü. Kadınların yaş ortalaması ile ölçeğin "negatif etkiler/somatik yakınmalar", "menstrüel ağrı belirtileri" ve "baş etme yöntemleri" alt boyutları ve ölçek toplam puanı arasında negatif yönlü ilişki olduğu saptandı ($p<0.05$). Araştırma sonucunda kadınların vücut ağırlıkları ve beden kitle indeks ortalamaları ile "negatif etkiler/somatik yakınmalar" ve ölçek toplam puan ortalaması arasında pozitif yönde anlamlı ilişki bulundu ($p<0.05$).

Sonuç: İleri glikasyon son ürün düzeyleri ve menstrüasyon semptomları arasındaki ilişkiyi gösteren çalışmalar yeterli sayıda olmadığından bu konu ile ilgili daha çok çalışma yapılmasına ihtiyaç duyulmaktadır. İleri glikasyon son ürünlerin besinlerle alımı ve sağlık açısından olası riskleri düşünüldüğünde özellikle üreme çağındaki kadınlar ileri glikasyon son ürünleri konusunda bilgilendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: İleri Glikasyon Son Ürünleri, Üreme Çağı, Menstrüasyon, Menstrüel Semptom

Effect of Advanced Glycation End Product Levels on Menstrual Symptoms in Women of Reproductive Age: A Cross-Sectional Study

Tuğba Öz¹, Eda Kaya², Ayşe Gül Çeçen³

¹Istanbul Beykent University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Istanbul/Türkiye

²Atlas University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Istanbul/Türkiye

³Istanbul Sabahattin Zaim University, Faculty Of Health Sciences, Department of Nutrition and Dietetics, Istanbul/Türkiye

Objective: Excessive accumulation of advanced glycation end products (AGEs) in the body is associated with many adverse health conditions. In particular, oxidative stress and inflammation predispose to these adverse health conditions. Many physiological, biological, and psychological factors influence menstrual symptoms. This study aimed to determine the effect of advanced glycation end-product levels on menstrual symptoms in women of reproductive age.

Materials-Methods: This is a correlational and cross-sectional study. The study was conducted between March 2024 and September 2024 at a foundation university with women of reproductive age who volunteered to participate and met the research criteria. Anthropometric measurements collected data, Participant Information Form prepared by the researchers, Menstruation Symptom Scale (MSS), and skin advanced glycation end product analyzer. The Ethics Committee approved the study. Permission was obtained from the relevant institution. Informed consent was obtained from all participants. Data analysis was performed using Statistical Package for Social Sciences 25.0. Number, percentage, mean statistical methods, parametric (t-test), and Pearson correlation analysis were used to evaluate the data. The results were evaluated at a $p<0.05$ significance level.

Results: The mean age of the women of reproductive age who participated in the study was 22.73 ± 6.11 years, and the mean age at first menarche was 13.18 ± 1.35 years. The mean total score of the MSS of the reproductive women was 66.17 ± 19.22 . There was a negative correlation between the mean age of the women and the "negative effects/somatic complaints," "menstrual pain symptoms," and "coping methods" sub-dimensions of the scale and the total scale score ($p<0.05$). As a result of the study, a significant positive correlation was found between women's body weight and body mass index averages and "negative effects/somatic complaints" and scale total score ($p<0.05$).

Conclusion: There are not enough studies showing the relationship between advanced glycation end-product levels and menstrual symptoms. More studies are needed on this subject. Considering the dietary intake of advanced glycation end products and possible health risks, women of reproductive age should be informed about advanced glycation end products.

Keywords: Advanced Glycation End Products, Reproductive Age, Menstruation, Menstrual Symptoms

S-0117

Hemşirelik Öğrencilerine Sanal Gerçeklik Gözlüğüyle İzletilen Doğum Eylemi Sürecinin Öğrencilerin Travmatik Doğum Algısı ve Doğum Tercihleri Üzerine Etkisi

Nurdilan Şener Çetin¹, Sermin Timur Taşhan², Emine Özbek², Nur Özbek¹

¹Fırat Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

²İnönü Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

Problem tanımı ve Amaç: Öğrencilerin tercih etmeyi planladıkları doğum şekli doğum deneyimlerinden veya daha önceden doğum eylemine şahit olmaları gibi faktörlerden etkilenebilmektedir. Özellikle sağlık alanında eğitim gören öğrencilerin klinik uygulamada doğumun her evresinde bakım sürecine dahil olması, doğum ile ilgili düşüncelerini etkileyebileceği düşünülmektedir. Öğrencilerin doğuma yönelik tutum ve algılarının bakım verdikleri kadınların da doğuma yönelik tutum ve algılarını etkileyebilir. Hemşirelik öğrencilerin doğuma yönelik tutumlarının belirlenmesi bakım verdikleri kadınlara olan etkililerinin tespit edilmesi için de önemlidir. Ancak bekar öğrencelerin doğum deneyimi aldıkları eğitim sırasında gözlem aracılığı ile gerçekleştirebilmektedir. Hem eğitimcilerin hem de öğrencilerin kültürel yapıları veya uygulamada vaka görememe gibi nedenlerden dolayı öğrenciler doğum sürecine tanık olamamaktadır. Bu nedenle öğrencilerin formal bir ortamda doğum sürecine tanık olma durumlarının ve edindikleri bu deneyimin öğrencilerin doğum algısına etkisini tespit etmek amacıyla bu araştırma planlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırma randomize kontrollü deneysel modeli ile İnönü Üniversitesi hemşirelik Fakültesi kız öğrencileri ile yürütülmüştür. Araştırma 109 öğrenci (56 deney, 53 kontrol) ile tamamlanmıştır. Araştırmanın verileri Katılımcı Tanıtım Formu ve Travmatik doğum algısı ölçeği (TDAÖ) kullanılarak toplanmıştır. Araştırmada youtube da mevcut olan videolardan biri seçilmiştir. Seçilmiş olan video araştırmacı tarafından uygun sırada düzenlenerek 2.33 dk'lık bir video oluşturulmuştur. Deney ve kontrol grubundaki öğrencilere ön test verileri için Katılımcı Tanıtım Formu ve TDAÖ uygulanmıştır. Video öğrencilerin doğum ortamında gibi olmalarını hissettiren sanal gerçeklik gözlüğü ile 180° video olarak deney grubundaki öğrencilere ders öncesi izletilmiştir. Kontrol grubundaki öğrencilere ise herhangi bir girişim yapılmamıştır. Son test verileri sanal gerçeklik uygulamasından bir hafta sonra deney grubuna ve eş zamanlı olarak kontrol grubuna uygulanmıştır.

Bulgular: Araştırmanın ön testinde deney grubu ve kontrol grubu arasında tercih edilmesi planlanan doğum şekli açısından istatistiksel olarak önemli farklılık olmadığı ($p>0.05$). Araştırmanın son testinde tercih edilmesi beklenen doğum şekli açısından deney ve kontrol grubu arasında istatistiksel olarak önemli farklılık olduğu belirlenmiştir ($p<0.05$). Öğrencilerin epidural anestezi ile ağrısız doğum yapmayı tercih ettiği görülmüştür. Araştırmanın ön testinde TDAÖ puan ortalamasının ön testte deney ve kontrol grupları arasında istatistiksel olarak önemli farklılık göstermediği saptanmıştır ($p>0.05$). Araştırmada TDAÖ son testinin deney ve kontrol grupları arasında istatistiksel olarak önemli farklılık olduğu görülmüştür ($p<0.05$).

Sonuç: Araştırmanın sonucunda sanal gerçeklik ile izletilen doğum videosunun öğrencilerin ağrısız doğum tercihinin ve travmatik doğum algısını arttırdığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, sanal gerçeklik gözlüğü, doğum tercihi, travmatik doğum algısı

The Effect of the Labor Process Watched by Nursing Students through Virtual Reality Glasses on the Students' Perception of Traumatic Birth and Birth Preferences

Nurdilan Şener Çetin¹, Sermin Timur Taşhan², Emine Özbek², Nur Özbek¹

¹Firat University Faculty of Health Sciences

²Inonu University Faculty of Nursing

Problem definition and Purpose: The birth method that students plan to prefer may be affected by factors such as their birth experiences or having witnessed a birth before. It is thought that especially students studying in the field of health are involved in the care process at every stage of birth in clinical practice, which may affect their thoughts about birth. Students' attitudes and perceptions towards birth may also affect the attitudes and perceptions of the women they care for. Determining the attitudes of nursing students towards birth is also important for determining their effects on the women they care for. However, single students' birth experience can be realized through observation during the education they receive. Students cannot witness the birth process due to reasons such as the cultural structures of both educators and students or not being able to see cases in practice. Therefore, this study was planned to determine the effect of students' witnessing the birth process in a formal environment and the experience they gained on the students' perception of birth.

Materials-Methods: The study was conducted with female students of the Nursing Faculty of Inonu University with a randomized controlled experimental model. The study was completed with 109 students (56 experimental, 53 control). The data of the study were collected using the Participant Introduction Form and Traumatic Birth Perception Scale (TBPS). One of the videos available on YouTube was selected for the study. The selected video was arranged in the appropriate order by the researcher and a 2.33-minute video was created. The Participant Introduction Form and TBPS were applied to the students in the experimental and control groups for the pre-test data. The video was watched as a 180° video with virtual reality glasses that made the students feel like they were in the birth environment before the lesson for the students in the experimental group. No intervention was made to the students in the control group. The post-test data were applied to the experimental group and simultaneously to the control group one week after the virtual reality application.

Findings: In the pre-test of the study, it was determined that there was no statistically significant difference between the experimental and control groups in terms of the planned birth type ($p>0.05$). In the post-test of the study, it was determined that there was a statistically significant difference between the experimental and control groups in terms of the expected birth type ($p<0.05$). It was observed that the students preferred painless birth with epidural anesthesia. In the pre-test of the study, it was determined that the TPAS score average did not show a statistically significant difference between the experimental and control groups in the pre-test ($p>0.05$). In the study, it was observed that there was a statistically significant difference between the experimental and control groups in the TPAS post-test ($p<0.05$).

Conclusion: As a result of the study, it was determined that the birth video watched with virtual reality increased the students' preference for painless birth and their perception of traumatic birth.

Keywords: Nursing, virtual reality glasses, birth preference, traumatic birth perception

S-0119

Gebelerin Vajinal Doğuma Yönelik Öz Yeterlilikleri ve Doğum Korkusu

Halime Batmaz¹, Seda Çetin Avcı²

¹Turgutlu Devlet Hastanesi

²İzmir Katip Çelebi Üniversitesi

Amaç: Pozitif bir doğum deneyimi için gebelerin doğuma yönelik öz yeterlilik algısı ve doğum korkusu anahtar rol oynamaktadır. Öz yeterlilik algısı yüksek olan kadın, doğum korkusunu daha iyi yönetebilir. Doğum korkusu yüksek olan bir gebenin doğuma yönelik motivasyonu ve kendine güveni düşük olacaktır. Sağlık profesyonelleri olarak gebelerin doğum korkularının ve öz yeterlilik algılarının farkında olmalı ve bu doğrultuda bakım verilmelidir. Bu çalışma gebelerin vajinal doğuma yönelik öz yeterliliklerini ve doğum korkusunu belirlemek, etkileyen faktörleri irdelemek ve doğum korkusu ve öz yeterlilik arasındaki ilişkiyi incelemek amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı tipte bir araştırmadır. Araştırmanın örneklemini, bir eğitim araştırma hastanesinin Kadın Doğum Polikliniği'ne antenatal izlem için başvuran ve dahil edilme kriterlerini karşılayan primigravida gebeler oluşturmuştur. Çalışmanın dahil edilme kriterleri arasında (i) 18-49 yaş aralığında olmak, (ii) Türkçe okuma yazma bilmek ve konuşabilmek, (iii) ilk gebeliği olmak, (iv) gebeliğin 28-40. haftalar arasında olmak ve (v) araştırmaya katılmayı kabul etmek kriterleri bulunmaktadır. Bu doğrultuda 255 gebe çalışma kapsamına alınmıştır. Araştırmanın verileri Birey Tanıtım Formu, Normal Doğuma Yönelik Öz Yeterlilik Ölçeği ve Wijma Doğum Beklentisi/Deneyimi Ölçeği A Versiyonu kullanılarak yüz yüze görüşme yöntemi ile toplanmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan gebelerin yaş ortalaması 26,55±5,59 yıl, gebelik hafta ortalaması 33,70±3,46 haftadır. Gebelerin çoğunluğu doğuma hazırlık sınıfına katılmamış (%91) ve doğuma yönelik herhangi bir eğitim almamıştır (%89,9). Gebelik haftası ile doğum korkusu arasında negatif yönde zayıf bir ilişki saptanmıştır (r:-0,133 p:0,034). Gebelerin normal doğuma yönelik öz yeterlilik ölçeği toplam puan ortalaması 56,96±18,12 olarak bulunmuştur. Aynı zamanda gebelerin Wijma doğum beklentisi/deneyimi ölçeği toplam puan ortalaması 52,34±22,61 olarak bulunmuştur. Bu doğrultuda çalışmaya katılan gebelerin normal doğuma yönelik öz yeterliliklerinin ve doğum korkularının orta düzeyde olduğu saptanmıştır. Gebelerin normal doğuma yönelik öz yeterlilik algıları ile doğum korkusu arasında negatif yönde orta düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmaktadır. Gebelerin doğuma yönelik öz yeterlilik algıları arttıkça doğum korkusu azalmaktadır.

Sonuç: Sonuç olarak, gebe kadınların normal doğum konusundaki güven ve yetkinlikleri arttıkça, doğum korkuları azalır. Gebe kadınların öz-yeterliliklerini artırarak normal doğumla ilgili korkuları hafifletmek için etkili bir yaklaşım olarak belirlenmiştir. Çalışma, gebe kadınların öz-yeterliliklerinin güçlendirilmesinin doğum korkusunu etkili bir şekilde azaltabileceğini ve böylece genel doğum deneyimini iyileştirebileceğini önermektedir.

Anahtar Kelimeler: doğum, gebelik, hemşirelik, korku, öz yeterlilik

Pregnant Women's Self-Efficacy Towards Vaginal Birth and Fear of Childbirth

Halime Batmaz¹, Seda Çetin Avcı²

¹Turgutlu State Hospital

²Izmir Katip Celebi University

Objective: A positive birth experience is crucially influenced by pregnant women's self-efficacy perception and fear of childbirth. Women with high self-efficacy perception can manage their fear of childbirth more effectively. Conversely, those with high levels of childbirth fear may experience lower motivation and self-confidence regarding childbirth. Healthcare professionals should be aware of pregnant women's fear of childbirth and self-efficacy perceptions and provide care accordingly. This study aims to determine pregnant women's self-efficacy regarding vaginal birth and their fear of childbirth, examine the influencing factors, and investigate the relationship between childbirth fear and self-efficacy.

Materials-Methods: This descriptive study was conducted with primigravid women who applied for antenatal follow-ups at the Obstetrics and Gynecology Clinic of a training and research hospital and met the inclusion criteria. The inclusion criteria were: (i) being between the ages of 18 and 49, (ii) being able to read, write, and speak Turkish, (iii) experiencing their first pregnancy, (iv) being between the 28th and 40th weeks of gestation, and (v) agreeing to participate in the study. A total of 255 pregnant women were included in the study. Data were collected through face-to-face interviews using the Personal Information Form, the Self-Efficacy Scale for Normal Birth, and the Wijma Delivery Expectancy/Experience Questionnaire (Version A).

Results: The participants had a mean age of 26.55 ± 5.59 years and a mean gestational age of 33.70 ± 3.46 weeks. The majority of pregnant women had not attended childbirth preparation classes (91%) or received any education about childbirth (89.9%). A weak negative correlation was found between gestational age and fear of childbirth ($r = -0.133$, $p = 0.034$). The mean total score of the Self-Efficacy Scale for Normal Birth was found to be 56.96 ± 18.12 , while the mean total score of the Wijma Delivery Expectancy/Experience Questionnaire was 52.34 ± 22.61 . Based on these findings, it was determined that the pregnant women participating in the study had moderate levels of self-efficacy regarding normal birth and moderate levels of childbirth fear. A significant moderate negative correlation was observed between self-efficacy perception for normal birth and fear of childbirth. As self-efficacy perception increased, fear of childbirth decreased.

Conclusion: In conclusion, as pregnant women's confidence and competence regarding normal birth increase, their fear of childbirth decreases. Strengthening pregnant women's self-efficacy has been identified as an effective approach to alleviating their fears about normal birth. The study suggests that enhancing pregnant women's self-efficacy can effectively reduce fear of childbirth and improve the overall birth experience.

Keywords: childbirth, pregnancy, nursing, fear, self-efficacy

S-0121

Emziren Kadınlarda Farkındalıkla Emzirme ile İlişkili Faktörlerin Yapısal Eşitlik Modeliyle İncelenmesi

Ebru Özcan¹, Arzu Akdemir²

¹Kastamonu Üniversitesi

²Üsküdar Üniversitesi

Amaç: Bu çalışma, emziren kadınlarda farkındalıkla emzirme ile ilişkili faktörlerin yapısal eşitlik modeliyle (YEM) incelemeyi amaçlamaktadır.

Materyal-Metod: Tanımlayıcı ve kesitsel nitelikteki bu çalışma, Türkiye’de 990 emziren anne ile yürütüldü. Veriler, Farkındalıkla Emzirme Ölçeği (FEÖ), Emzirme Öz Yeterlik Ölçeği (EÖYÖ), Edinburgh Doğum Sonrası Depresyon Ölçeği (EPDS) ve Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği (ÇBASD) kullanılarak toplandı. Değişkenler arasındaki ilişkiler YEM ile analiz edilmiştir.

Bulgular

Araştırmada FEÖ ile EÖYÖ ve ÇBASD arasında istatistiksel olarak anlamlı pozitif, EPDS ile negatif bir ilişki saptanmıştır. Yapısal eşitlik modeli kullanılarak yapılan yol analizine göre, içsel değişkenler (EPDS, EÖYÖ, FEÖ) ile dışsal değişkenler (ÇBASD – aile, arkadaş, özel bir insan alt boyutları) arasında anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Aile puanının artması EÖYÖ puanını artırırken EPDS puanı artması EÖYÖ puanını azaltmaktadır. Ayrıca model aile ve arkadaş puanlarının artmasının EPDS puanlarını azalttığını da kanıtlamaktadır. Elde edilen nihai modelde aile puanı ve EÖYÖ puanının artmasının, FEÖ puanını artırdığı görüldü.

Tartışma: Farkındalıkla emzirme, anne sağlığını destekler, duygusal bağları güçlendirir ve stres azaltır, böylece emzirme sonuçlarını iyileştirir.

Sonuç: Farkındalıkla emzirme, emzirme öz yeterliliği ve aile desteğinden etkilenir; bu faktörler, emzirme sürekliliğine katkı sağlar. Aile desteği, doğum sonrası bakımda bütüncül yaklaşımın önemini vurgular. Farkındalık ve sosyal desteği teşvik eden müdahaleler, anne ve bebek sağlığını iyileştirmede kritik rol oynar. Sağlık profesyonelleri, bu müdahaleleri rutin bakıma entegre etmelidir.

Anahtar Kelimeler: Farkındalıkla Emzirme, Annelerin Refahı, Doğum Sonrası Bakım, Emzirmedi Psikososyal Faktörler, Yapısal Eşitlik Modellemesi

Investigation of Factors Associated with Breastfeeding Mindfulness in Breastfeeding Women through Structural Equation Modeling

Ebru Özcan¹, Arzu Akdemir²

¹Kastamonu University

²Üsküdar University

Objective: This study aims to examine the factors associated with conscious breastfeeding in breastfeeding women using structural equation modeling (SEM).

Materials-Methods: This descriptive and cross-sectional study was conducted with 990 breastfeeding mothers in Turkey. Data were collected using the Breastfeeding Mindfulness Scale (BMS), Breastfeeding Self-Efficacy Scale (BSES), Edinburgh Postnatal Depression Scale (EPDS), and Multidimensional Perceived Social Support Scale (MPSSS). The relationships between variables were analyzed using SEM.

Results:

Conclusion: The present study found a statistically significant positive relationship between BMS and BSES and MPSSS, and a negative relationship with EPDS. Path analysis using structural equation modeling revealed significant relationships between internal variables (EPDS, BSES, BMS) and external variables (MPSSS – family, friend, special person sub-dimensions). An increase in family score was found to increase the MPSSS score, whilst an increase in EPDS score was found to decrease the MPSSS score. The model also demonstrates that an increase in family and friend scores leads to a decrease in EPDS scores. In the final model, it was observed that an increase in family score and BSES score resulted in an increase in BMS score.

Conclusion: The practice of mindful breastfeeding is influenced by several factors, including breastfeeding self-efficacy and the availability of family support. These factors contribute to the continuity of breastfeeding. Family support emphasizes the importance of a holistic approach to postnatal care. Interventions that promote mindfulness and social support play a critical role in improving maternal and infant health. Health professionals should integrate these interventions into routine care.

Keywords: Mindful Breastfeeding, Mothers' Well-being, Postnatal Care, Psychosocial Factors in Breastfeeding, Structural Equation Modeling

S-0122

Doğumla İlişkili Post-travmatik Stres Bozukluğu Üzerine Yapılmış Çalışmaların Bibliyometrik Bir Analizi

Elif Balkan

Yalova Üniversitesi

Problem Tanımı: Doğumla ilişkili post-travmatik stres bozukluğu travmatik bir doğumu takiben gelişen psikolojik semptomları ifade eder. Kadınların yaklaşık %3-6'sının doğumla ilişkili post-travmatik stres bozukluğu geliştirdiği, bu oranın yüksek risk yaratan durumlarda %15-20'ye kadar yükseldiği belirtilmektedir. Doğumla ilişkili post-travmatik stres bozukluğu postpartum depresyon, ilerleyen gebeliklerde doğum korkusu, anne-bebek bağlanması, emzirme zorlukları, partnerle ilişki sorunları, suisid riski gibi kadını, çocuğu ve aileyi etkileyen pek çok psikolojik, sosyal ve bilişsel probleme neden olmaktadır.

Amaç: Doğumla ilişkili post-travmatik stres bozukluğu ile ilgili literatürde yer alan çalışmaların incelenmesi ve görselleştirmesidir.

Gereç-Yöntem: Araştırma verileri 10 Eylül 2024 tarihinde "Web of Science Core Collection" veri tabanında "SSCI, SCI-Expanded, AHCI ve ESCI" indekslerinde yer alan çalışmalardan elde edilmiştir. Veri tabanında "tüm alanlar"da "birth-related PTSD OR postpartum PTSD OR childbirth related PTSD OR CB-PTSD OR postpartum posttraumatic stress disorder" anahtar kelimeleriyle tarama yapılmış ve evreni oluşturan 1147 çalışmaya erişilmiştir. Erişilen çalışmaların bibliyometrik analizde VOSviewer programından yararlanılmış; yazar-atıf-ülke-dergi-anahtar kelime-kurum analizleri gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Doğumla ilişkili post-travmatik stres bozukluğu üzerine yapılan çalışmaların 1994 ve 2024 yılları arasında yayımlandığı; en çok yayının 2023 yılında (136) ve en az yayının 1994 yılında (1) yapıldığı belirlendi. Konuyla ilgili en çok yayın yapan yazarların Susan Ayers, Antje Horsch ve Susan Garthus-Niegel olduğu; çalışmaların 66 farklı araştırma alanından yapıldığı; 161 eser ile hemşirelik alanının dördüncü sırada yer aldığı belirlendi. Ülkelere göre eser dağılımları incelendiğinde ilk üç sırada ABD (503), İngiltere (163) ve Almanya'nın (81) yer aldığı; Türkiye'nin 19 yayın ile 16.sırada yer aldığı belirlendi. En fazla atıf yapılan ilk üç derginin "Archives of Womens Mental Health", "Journal of Affective Disorder" ve "Birth-Issues in Perinatal Care" olduğu saptandı. Çalışmalarda en sık kullanılan anahtar kelimeler incelendiğinde postpartum (151), PTSD (144), depression (143), pregnancy (145) ve childbirth (136) anahtar kelimelerinin en sık kullanılan kelimeler olduğu belirlendi.

Sonuç: Dİ-PTSB bozukluğu ile ilgili çalışmaların yıllar içerisinde artış gösterdiği görülmektedir. Bu durum, doğum sonu dönemde bakım sunan hemşire ve ebeler için çalışabilecekleri bir alan yaratmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar sözcükler: bibliyometri, doğum, postpartum, posttravmatik stres, PTBS

A Bibliometric Analysis of Publications on Childbirth-Related Post-Traumatic Stress Disorder

Elif Balkan

Yalova University

Definition of the Problem: Birth-related post-traumatic stress disorder refers to the psychological symptoms that develop following a traumatic birth experience. It is stated that approximately 3-6% of women develop birth-related post-traumatic stress disorder, and this rate increases to 15-20% in high-risk situations. Birth-related post-traumatic stress disorder causes many psychological, social and cognitive problems that affect the woman, child and family, such as postpartum depression, fear of birth in later pregnancies, maternal bonding, breastfeeding difficulties, relationship problems with the partner, and the risk of suicide.

Aim: To examine and visualize the studies in the literature on childbirth related post-traumatic stress disorder.

Materials-Methods: Data were obtained from publications included in the "SSCI, SCI-Expanded, AHCI, ESCI" indexes in the "Web of Science Core Collection" database on September 10, 2024. The database was searched in "all fields" with the keywords "birth-related PTSD OR postpartum PTSD OR childbirth-related PTSD OR CB-PTSD OR postpartum posttraumatic stress disorder" and 1147 studies were accessed. The VOSviewer program was used in the bibliometric analysis; author-citation-country-journal-keyword-institution analyzes were carried out.

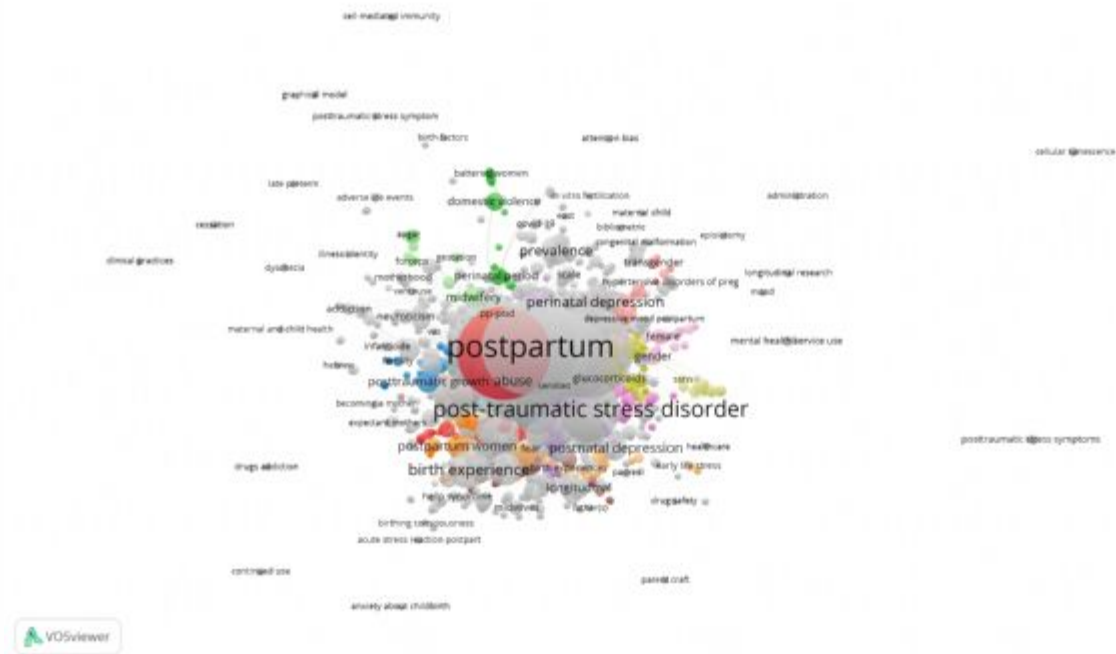
Results: Publications on birth-related post-traumatic stress disorder were published between 1994-2024; the most publications were made in 2023 (136) and the least were made in 1994 (1). The most published authors on the subject are Susan Ayers, Antje Horsch and Susan Garthus-Niegel, and the studies were conducted from 66 different research areas; the field of nursing ranked fourth with 161 publications. According to the distribution of publications by country, the top three countries are the USA (503), England (163) and Germany (81). Türkiye ranked 16th with 19 publications. The first three most cited journals were "Archives of Womens Mental Health", "Journal of Affective Disorder" and "Birth-Issues in Perinatal Care". The most frequently used keywords in the publications are postpartum (151), PTSD (144), depression (143), pregnancy (145) and childbirth (136) were the most frequently used words.

Conclusions: The publications on birth-related post-traumatic stress disorder have increased over the years. This creates an area where nurses/midwives who provide care during the postpartum period can work.

Keywords: bibliometric, birth, postpartum, posttraumatic stress, PTSD

Şekil 1. En Sık Kullanılan Anahtar Kelime Bağları

Figure 1. Most Frequently Used Keyword Links

S-0123

Üniversite Öğrencilerinde Toplumsal Cinsiyet Algısının Flört Şiddeti Üzerindeki Etkisinde Yalnızlığın Aracı Rolü

Kübra Akcan¹, Zeliha Turan²

¹Şırnak Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü, Şırnak

²Harran Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Şanlıurfa

Amaç: Bu çalışmanın amacı üniversite öğrencilerinde toplumsal cinsiyet algısının flört şiddeti ile ilişkisinde yalnızlığın aracı rolünün belirlenmesidir.

Gereç-Yöntem: Kesitsel tipte planlanmış olan araştırmanın evrenini Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde yer alan bir devlet üniversitesinin Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu'nda öğrenim gören 365 öğrenci oluşturmuştur. Örneklem seçimine gidilmeden araştırmaya katılmayı kabul eden 335 öğrenci örneklemi oluşturmaktadır. Kişisel Bilgi Formu, Toplumsal Cinsiyet Algısı Ölçeği, Flört Şiddeti Ölçeği ve UCLA Yalnızlık Ölçeği kullanılarak veriler elde edilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde, tanımlayıcı istatistikler (frekans, yüzde, ortalama, standart sapma), pearson korelasyon testi yapılmıştır. Aracılık testi için ise Hayes Process Macro Model 4 yöntemi kullanılmıştır.

Bulgular: Flört şiddeti ölçeği toplam puan ortalamasının 4.26 ± 0.49 , toplumsal cinsiyet algısı ölçeği toplam puan ortalamasının 98.51 ± 16.67 , ucla yalnızlık ölçeği toplam puan ortalamasının 42.30 ± 8.62 olduğu belirlenmiştir. Araştırmada, toplumsal cinsiyet algısının, flört şiddeti tutumu üzerinde pozitif ve anlamlı bir etkisinin olduğu tespit edilmiştir ($\beta = 0.015$; $t = 11.286$; $p < 0.001$; alt limit= 0.0128, üst limit= 0.0182). Toplumsal cinsiyet algısı ile flört şiddeti tutumu arasındaki ilişkide yalnızlık aracı olarak eklendiğinde toplumsal cinsiyet algısının etkisinin hala anlamlı olduğu görülmüştür ($\beta = 0.014$; $t = 10.620$; $p < 0.001$; alt limit= 0.0119, üst limit= 0.0174). Toplumsal cinsiyet algısı ile flört şiddeti tutumu arasındaki ilişkide yalnızlık ölçeğinin aracı rolü anlamlıdır (alt limit= 0.003, üst limit= 0.0016).

Sonuç: Bu araştırmada, toplumsal cinsiyet algısının flört şiddetine yönelik tutumu pozitif yönde etkilediği, toplumsal cinsiyet algısı olumlu yönde arttıkça flört şiddeti davranışını reddetme düzeyi de arttığı belirlenmiştir. Ayrıca toplumsal cinsiyet algısı ile flört şiddeti arasındaki ilişkide yalnızlığın aracı rolü olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Toplumsal Cinsiyet Algısı, Flört Şiddeti, Yalnızlık, Aracı Rol, Öğrenciler

The Mediating Role Of Loneliness In The Impact Of Gender Perception On Dating Violence Among University Students

Kübra Akcan¹, Zeliha Turan²

¹Şırnak University, Vocational School of Health Services, Department of Medical Services and Techniques, Şırnak

²Harran University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynaecology Nursing, Şanlıurfa

Objective: The aim of this study is to determine the mediating role of loneliness in the relationship between gender perception and dating violence in university students.

Materials-Methods: The population of the cross-sectional study consisted of 365 students studying at the Vocational School of Health Services of a state university located in the Southeastern Anatolia Region. The sample consisted of 335 students who accepted to participate in the study without sample selection. Data were obtained by using Personal Information Form, Gender Perception Scale, Dating Violence Scale and UCLA Loneliness Scale. In the evaluation of the data, descriptive statistics (frequency, percentage, mean, standard deviation) and Pearson correlation test were performed. Hayes Process Macro Model 4 method was used for mediation test.

Results: The mean total score of the dating violence scale was 4.26 ± 0.49 , the mean total score of the gender perception scale was 98.51 ± 16.67 , and the mean total score of the loneliness scale was 42.30 ± 8.62 . In the study, it was found that gender perception had a positive and significant effect on the attitude towards dating violence ($\beta = 0.015$; $t = 11.286$; $p < 0.001$; lower limit = 0.0128, upper limit = 0.0182). When loneliness was added as a mediator in the relationship between gender perception and dating violence attitudes, the effect of gender perception was still significant ($\beta = 0.014$; $t = 10.620$; $p < 0.001$; lower limit = 0.0119, upper limit = 0.0174). The mediating role of loneliness scale in the relationship between gender perception and dating violence behaviour was significant (lower limit = 0.003, upper limit = 0.0016).

Conclusion: In this study, it was determined that gender perception positively affected the attitude towards dating violence, and as gender perception increased positively, the level of rejection of dating violence behaviour increased. In addition, it was determined that loneliness had a mediating role in the relationship between gender perception and dating violence.

Keywords: Gender Perception, Dating Violence, Loneliness, Mediating Role, University Students

S-0124

Sezaryen Doğum Yapmış Erken Postpartum Dönemdeki Primipar Kadınlarda Duygusal Özgürleşme Tekniği'nin Emzirme Başarısına ve Öz-Yeterliliğine Etkisi**Eda Kaya¹, Pınar Irmak Vural²**¹İstanbul Atlas Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, İstanbul²İstanbul Medipol Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, İstanbul

Amaç: Emzirme yenidoğanın hayatta kalması ve sağlığı için gereklidir. Anne sütü güvenli, doğal, besleyici ve sürdürülebilir bir besindir ve yaygın çocukluk hastalıklarına karşı korunmaya yardımcı antikolar içermektedir. Emzirmenin sürdürülmesi, emzirme başarısının ve özyeterliliğinin artması, doğum öncesi ve sonrası dönemde pek çok değişkenden etkilenmektedir. Literatür sonuçları incelendiğinde özellikle sezaryen doğum yapmış kadınların postpartum dönemde yaşadığı fiziksel semptomlar nedeniyle emzirmenin başlatılmasında ve devam ettirilmesinde sorun yaşadıkları, emzirme başarılarının ve emzirme öz-yeterliliklerinin daha düşük olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır. Duygusal Özgürleşme Tekniği (EFT), vücudun enerji sisteminde varolan bozulmaların duygusal ve bedensel rahatsızlıklara sebep olduğunu savunmaktadır. Bu bağlamda enerji sistemini iyileştirmek amacıyla özel olarak bilinçaltını uyarak bireyi rahatsız eden durumu kabullenmeyi içeren ve akupunktur noktalarına uygulanan somatik uyaranlarla gerçekleştirilen psikofizyolojik bir girişim olarak tanımlanmaktadır. Bu çalışma basit, kullanışlı ve yan etki yönünden güvenilir bir yöntem olan EFT'nin sezaryen doğum yapmış primipar kadınlarda emzirme başarısı ve emzirme özyeterliliğine olan etkisini araştırmak amacıyla yapılmaktadır.

Gereç-Yöntem: Bu araştırma Kasım 2023-Nisan 2023 tarihleri arasında bir vakıf üniversite hastanesinde gerçekleştirildi. Randomizasyon ile gruplara ayrılan 30 kadın deney grubuna, 30 kadın kontrol grubuna alınarak toplamda 60 kadın ile yürütüldü. Katılımcılar sosyodemografik ve obstetrik bilgi formu, Emzirme Öz-Yeterlilik Ölçeği (EÖYÖ), Bristol Emzirme Değerlendirme Ölçeği (BEDÖ) ve Öznel Rahatsızlık Birimi (SUD) ile değerlendirildi.

Bulgular: Bu araştırmadaki deney ve kontrol grubundaki kadınların sosyodemografik ve obstetrik özellikler açısından homojen olduğu belirlendi. EFT sonrası EÖYÖ puanlarında grup bakımından istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu bulundu ($p<0,05$). Deney grubundaki bireylerin yoğunluğu kontrol grubundaki bireylere göre daha yüksek bulundu. EFT 1. ve 2. tur sonrası toplam BEDÖ puanlarında grup bakımından istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu belirlendi ($p<0,05$). Deney grubundaki bireylerin EFT 1. tur öncesi ve sonrası SUD puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu saptandı ($p<0,05$). Ortalama puanlara göre EFT 1. tur sonrası SUD puanlarının daha yüksek olduğu bulundu. Deney grubundaki bireylerin EFT 2. tur öncesi ve sonrası SUD puanları incelendiğinde de istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu saptandı ($p<0,05$). Ortalama puanlara bakıldığında EFT 2. tur sonrası SUD puanları daha yüksek olduğu bulundu.

Sonuç: Sonuç olarak emzirme başarısı ve özyeterliliğini arttırmada EFT'nin etkili olduğu belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Duygusal Özgürleşme Tekniği, Emzirme Başarısı, Emzirme Öz Yeterliliği, Postpartum Dönem, Sezaryen Doğum

The Effect of Emotional Freedom Technique on Breastfeeding Success and Self-Efficacy in Primiparous Women in the Early Postpartum Period After Cesarean Section

Eda Kaya¹, Pınar Irmak Vural²

¹Istanbul Atlas University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, İstanbul

²Istanbul Medipol University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, İstanbul

Objective: Breastfeeding is essential for the survival and health of newborns. Breast milk is a safe, natural, nutritious, and sustainable food that contains antibodies that help protect against common childhood diseases. The continuation of breastfeeding, the success of breastfeeding, and the increase in breastfeeding self-efficacy are influenced by many factors during the prenatal and postnatal periods. A review of the literature indicates that women who have given birth via cesarean section experience difficulties initiating and continuing breastfeeding due to postpartum physical symptoms, leading to lower breastfeeding success and self-efficacy. Emotional Freedom Technique (EFT) is based on the idea that disruptions in the body's energy system contribute to emotional and physical distress. In this context, EFT is defined as a psychophysiological intervention aimed at improving the energy system. It involves stimulating the subconscious and accepting distressing situations through somatic stimuli applied to acupuncture points. This study aims to investigate the effects of EFT, a simple, practical, and safe method with minimal side effects, on breastfeeding success and self-efficacy in primiparous women who have given birth via cesarean section.

Materials-Methods: This study was conducted between November 2023 and April 2023 at a foundation university hospital. A total of 60 women were included in the study, with 30 women assigned to the experimental group and 30 women to the control group through randomization. Participants were evaluated using a sociodemographic and obstetric information form, the Breastfeeding Self-Efficacy Scale (BSES), the Bristol Breastfeeding Assessment Tool (BBAT), and the Subjective Units of Distress (SUD) scale.

Results: It was determined that the experimental and control groups were homogeneous in terms of sociodemographic and obstetric characteristics. A statistically significant difference was found between the groups in BSES scores after EFT ($p<0.05$), with higher scores observed in the experimental group compared to the control group. A statistically significant difference was also found in the total BBAT scores between the groups after the first and second rounds of EFT ($p<0.05$). Additionally, a statistically significant difference was observed in the SUD scores before and after the first round of EFT in the experimental group ($p<0.05$), with higher SUD scores after the first round. Similarly, a statistically significant difference was found in the SUD scores before and after the second round of EFT ($p<0.05$), with higher scores after the second round.

Conclusion: In conclusion, EFT was found to be effective in increasing breastfeeding success and self-efficacy.

Keywords: Breastfeeding Self-Efficacy, Breastfeeding Success, Cesarean Section, Emotional Freedom Technique, Postpartum Period

S-0125

Kavram Haritası ile Preeklampsi Olgu Sunumu

Eda Kaya

İstanbul Atlas Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, İstanbul

Kavram; gözlemlenebilen ya da hissedilebilen algı, olay ve durumlar olarak tanımlanmaktadır. Başka bir tanıma göre ise bireyin algısal tecrübelerinden ortaya çıkan olay, özellik ve nesnelerin kompleks akılsal formülüdür. Kavramlar, düşüncelerin aktarılması ve düşünceler arası ilişkiler kurulması amacıyla kullanılmakta ve kavramların öğrencinin zihninde oluşmasını sağlamak amacıyla bazı stratejiler kullanılmaktadır. Kavram haritası, Asubel'in anlamlı öğrenme teorisinden esinlenerek Novak tarafından geliştirilen, öğrenilmesi zor olan durumlarda, öğrenenlerin muhakeme etme ve karar verme becerilerini geliştirmek için yararlanılan interaktif bir öğrenme yöntemi olup en sık kullanılan stratejilerden biridir. Öğrencinin kavramların yerlerini ve birbiriyle bağlantılarını görmesini sağlayarak anlamlı kodlama yapmasını ve bilgiyi geri getirmesini kolaylaştırmaktadır. Ayrıca tek bir kağıt üzerinde detaylı bilginin toplanması; önemli miktarda karmaşık bilginin basitleştirilmesini sağlayarak, eksiklerin anlaşılmasına ve büyük resme bakarak eleştirel düşüncenin geliştirilmesine destek olmaktadır. İnteraktif bir öğrenme metodu olan kavram haritası yöntemi; hemşirelik bakımında zaman kazandırması, evrak işlerini azaltması ve hata riskini azaltması amaçlarıyla kullanılmaktadır. Bu çalışma preeklampsi olgusuna yönelik kavram haritası kullanarak hemşirelik bakımı vermek amacıyla yapılmaktadır. Preeklampsi klinik olarak gebeliğin 20. Haftasından sonra kan basıncının 140/90 mmHg ya da üzeri olması ve bu duruma proteinürinin (300 mg/24 saat) eklenmesi olarak tanımlanmaktadır. Ayrıca dünya genelinde anne ölümleri sebepleri arasında ilk üç sırada yer almaktadır. Preeklampsi etkin yönetilmediği takdirde eklampsiye dönüşebilmekte ve gebe ile fetüsün sağlığını tehlikeye sokmaktadır. Preeklampside hemşirelik bakımındaki temel hedef preeklampsinin eklampsiye dönüşmesinin önüne geçerek anne ve bebek ölümlerini engellemektir. Bu bağlamda preeklampsinin tanılanması, değerlendirilmesi ve tedavisinde hemşirelere büyük rol düşmektedir. Bu çalışmada hemşire eğitimcileri, hemşireler ve hemşirelik öğrencilerine bilgileri daha etkili bir şekilde gözden geçirme ve eleştirel bir şekilde analiz hedeflenmiştir. Bu doğrultuda preeklampsi olgusunda kavram haritası kullanılmış olup preeklampsinin etiyolojisi, semptomları, tedavisi ve hemşirelik bakım planı oluşturulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Kadın Sağlığı, Preeklampsi, Kavram Haritası

Concept Map and Preeclampsia Case Presentation

Eda Kaya

Istanbul Atlas University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, İstanbul

Concepts are defined as perceivable or observable phenomena, events, and situations. According to another definition, a concept is a complex intellectual formulation of events, characteristics, and objects derived from an individual's perceptual experiences. Concepts are used to convey thoughts and establish relationships between them, and certain strategies are employed to facilitate the formation of concepts in a student's mind. Concept mapping, developed by Novak and inspired by Ausubel's meaningful learning theory, is an interactive learning method used to enhance learners' reasoning and decision-making skills, especially in situations that are difficult to learn. It is one of the most frequently used strategies. Concept maps help students visualize the placement and connections between concepts, allowing them to encode information meaningfully and retrieve it more easily. Additionally, by consolidating detailed information on a single sheet of paper, it simplifies complex information, helps identify gaps in knowledge, and supports critical thinking by providing a broader perspective. As an interactive learning method, concept mapping is used in nursing care to save time, reduce paperwork, and minimize the risk of errors. This study aims to apply concept mapping in nursing care for a preeclampsia case. Preeclampsia is clinically defined as an increase in blood pressure to 140/90 mmHg or higher after the 20th week of pregnancy, accompanied by proteinuria (300 mg/24 hours). It is among the top three causes of maternal mortality worldwide. If not managed effectively, preeclampsia can progress to eclampsia, posing serious health risks to both the mother and fetus. The primary goal of nursing care in preeclampsia is to prevent its progression to eclampsia, thereby reducing maternal and neonatal mortality. Nurses play a crucial role in the diagnosis, assessment, and treatment of preeclampsia. This study aims to help nurse educators, nurses, and nursing students review and critically analyze information more effectively. In this context, a concept map was created for a preeclampsia case, covering its etiology, symptoms, treatment, and nursing care plan.

Keywords: Nursing, Women Health, Preeclampsia, Concept Map

S-0127

Düşük/Kürtaj Nedeni İle Hastanede Yatmakta Olan Kadınların Anksiyete ve Depresyon Düzeyleri İle Hemşirelik Bakım Gereksinimlerinin Belirlenmesi

Ebru İnan Kırmızıgül¹, Gonca Karataş Baran², Kadriye Kızıltepe², Özlem Şahin²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü, Ankara, Türkiye

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Etlik Zübeyde Hanım Kadın Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara, Türkiye

Amaç: Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) tarafından “abortus/düşük”, fetüsün uterus dışında yaşama yeteneği kazanmadan, herhangi bir nedenle gebeliğin sonlanması olarak tanımlanmaktadır. Yaşamı boyunca her beş kadından birinin en az bir kez düşük deneyimini yaşadığı belirtilmektedir. İstenmeyen 10 gebelikten 6’sı ve tüm gebeliklerin 10’da 3’ü indüklenmiş küretajla sonuçlanmaktadır. Ülkemizde Türkiye Nüfus ve Sağlık Araştırması (TNSA) 2018 verilerine göre evli kadınların %22’si kendiliğinden %15’i isteyerek düşük deneyimi yaşadığı bildirilmiştir. Düşük/kürtaj deneyiminin kadının yaşamı üzerinde fiziksel, ruhsal, sosyal ve ekonomik açıdan etkileri bulunmaktadır. Sağlık personeli olarak hemşireler, fiziksel sorunları (kanama, enfeksiyon, laserasyon, perforasyon vb.) yakından takip ederken, zaman zaman ruhsal sorunları daha fazla ihmal edebilmektedir. Abortus sonrası kadınların yaşadığı psikolojik sorunlar içinde anksiyete ve depresyon en sık görülen semptomlardır. Yapılan bir çalışmada; abortus öncesi dönemde olan kadınların %40-45’inin belirgin derecede anksiyete yaşadıkları, %20’sinin ise depresyon semptomları gösterdikleri bulunmuştur. Düşük sonrası dönemde psikolojik etkilenelemlerin azalma gösterdiği fakat kadınların %30’unda bu semptomların düşükten bir ay sonra hala devam ettiği gösterilmiştir. Bu süreçte kadına yapılacak her türlü işlem ve uygulamalarda bilgi verilmesi, hemşirelerin temel sorumluluklarındandır. Bu çalışmada düşük/kürtaj nedeniyle hastanede yatan kadınların anksiyete ve depresyon düzeyleri ile hemşirelik bakım gereksinimlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipte olan çalışma, Şubat 2022-Kasım 2022 tarihleri arasında Ankara’da bir eğitim ve araştırma hastanesinin kadın doğum kliniğinde yürütülmüştür. Çalışmaya düşük/kürtaj nedeniyle hastanede yatmakta olan 272 kadın dahil edilmiştir. Verilerin toplanmasında “Tanıtıcı Bilgi Formu” ve “Hastane Anksiyete ve Depresyon Ölçeği (HADÖ)” kullanılmıştır. Veriler, araştırmacı tarafından yüz yüze görüşme tekniği kullanılarak toplanmıştır. Veri toplama süresi yaklaşık 10-15 dakika sürmüştür. Veriler SPSS 22.0 paket programı ile değerlendirilmiş, istatistiksel anlamlılık $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Çalışmada yer alan kadınların yaş ortalaması 30.99 ± 6.82 , ortalama gebelik haftası 9.71 ± 0.27 olarak bulunmuştur. Kadınların %46.9’unun kanama şikayetiyle hastaneye başvurduğu, %56.7’sinin bebeğe ait nedenlerden dolayı düşük yaptığı belirlenmiştir. Kadınların %63.3’ünün düşük konusunda olumsuz düşüncelere sahip olduğu, en çok ihtiyaç duydukları şeyin taburcu olmak (%21.2), çocuklarına kavuşmak (%17.1) ve dinlenmek (%12.6) olduğu belirlenmiştir. Kadınların hemşirelerden aldıkları bakımlar arasında en çok; “ön değerlendirme/detaylı hikaye alınması (%17)”, “genel sağlık durumu hakkında bilgi verilmesi (%15.9)” ve “yapılacak işlemlerle ilgili bilgi verilmesi (%15.1)” yer almaktadır. Kadınların hemşirelerden beklentileri; sağlık durumları hakkında bilgi verilmesi (%20.1), yapılacak işlemler hakkında bilgi verilmesi (%18.4), ağrı değerlendirmesi yapması (%12.6), psikolojik destek sağlaması (%10.3) ve vajinal kanama durumunu değerlendirmesi (%10.3) olarak bulunmuştur. Kadınların HADÖ puan ortalaması 15.87 ± 7.31 (Min=1;Max=39) olarak saptanmıştır. Bekar olan, sigara kullanan, gebelik sırasında sorunla karşılaşan ve düşük konusunda olumsuz düşüncelere sahip olanların HADÖ puanı istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur ($p<0.05$).

Sonuç: Çalışmada, düşük/kürtaj nedeniyle hastanede yatan kadınların anksiyete ve depresyon

düzeylerinin yüksek olduğu belirlenmiştir. Hemşirelik bakım gereksinimleri fizyolojik ve psikolojik ihtiyaçları karşılamaya yönelik çok yönlü planlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, bakım, depresyon, düşük, hemşirelik, küretaj

Determination of Anxiety and Depression Levels and Nursing Care Needs of Women Hospitalized for Miscarriage / Abortion

Ebru İnan Kırmızıgül¹, Gonca Karataş Baran², Kadriye Kızıltepe², Özlem Şahin²

¹Saglik Bilimleri University Gülhane Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Ankara, Turkey

²Saglik Bilimleri University Etlik Zübeyde Hanım Gynecology Training and Research Hospital, Ankara, Turkey

Objective: The World Health Organization (WHO) defines “abortion/miscarriage” as the termination of pregnancy for any reason before the fetus is able to survive outside the uterus. Six out of 10 unwanted pregnancies and 3 in 10 of all pregnancies end in induced curettage. In Turkey, according to the Turkish Demographic and Health Survey (TDHS) 2018 data, 22% of married women have experienced spontaneous abortion and 15% have experienced induced abortion. The experience of miscarriage/abortion has physical, psychological, social and economic effects on women's lives. In one study, it was found that 40-45% of women in the pre-abortion period experienced significant anxiety and 20% showed symptoms of depression. In the post-abortion period, it has been shown that psychological effects decrease, but in 30% of women these symptoms still persist one month after the abortion. It is one of the main responsibilities of nurses to inform women about all kinds of procedures and practices to be performed in this process. In this study, it was aimed to determine the anxiety and depression levels and nursing care needs of women hospitalized due to miscarriage/abortion.

Materials-Methods: The descriptive and cross-sectional study was conducted between February 2022 and November 2022 in the obstetrics clinic of a training and research hospital in Ankara. The study included 272 women hospitalized due to miscarriage/abortion. “Descriptive Information Form” and ‘Hospital Anxiety and Depression Scale (HADS)’ were used to collect the data. The data were collected by the researcher using face-to-face interview technique. The data collection period lasted approximately 10-15 minutes. Data were evaluated with SPSS 22.0 package program and statistical significance was accepted as $p<0.05$.

Results: The mean age of the women in the study was 30.99 ± 6.82 years and the mean gestational age was 9.71 ± 0.27 weeks. It was determined that 46.9% of the women applied to the hospital with the complaint of bleeding and 56.7% of them had miscarriage due to reasons related to the baby. It was determined that 63.3% of the women had negative thoughts about miscarriage, and what they needed most was to be discharged (21.2%), to be reunited with their children (17.1%) and to rest (12.6%). Among the care that the women received from nurses, “preliminary evaluation/detailed history taking (17%)”, “giving information about general health status (15.9%)” and “giving information about the procedures to be performed (15.1%)” were the most common. Women's expectations from nurses were found to be as follows: giving information about their health status (20.1%), giving information about the procedures to be performed (18.4%), making pain assessment (12.6%), providing psychological support (10.3%) and assessing vaginal bleeding (10.3%). The mean score of the women was 15.87 ± 7.31 (Min=1; Max=39). Those who were single, smoked, encountered problems during pregnancy and had negative thoughts about abortion had a statistically significant higher score ($p<0.05$).

Conclusion: In the study, it was determined that women hospitalized due to miscarriage/abortion had high levels of anxiety and depression. It is recommended that nursing care needs should be planned in a multidimensional way to meet physiological and psychological needs.

Keywords: Anxiety, care, depression, abortion, nursing, curettage

S-0128

Gestasyonel Diyabetli Gebe Kadınlarda Dijital Hikâye Anlatımı Müdahalesinin Diyabet Öz-Yönetimine Etkisi

Gülşen Işık¹, Oya Kavlak², Nuray Egelioglu Cetişli¹

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Kadın Hastalıkları ve Doğum Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

²Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Öz-yönetim, gestasyonel diyabet bakımının vazgeçilmez bir parçasıdır. Kendi kendine glikoz yönetimi ve izlemi, sağlıklı beslenme ve fiziksel aktivite gibi çeşitli sağlık davranışlarını değiştirmek ve gebelerin öz-yönetimi artırmak önemlidir. Bu çalışmanın amacı, gestasyonel diyabetli kadınlarda dijital hikâye anlatımı müdahalesinin diyabet öz-yönetimine etkisini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Çalışmada deneysel araştırma desenlerinden “Eşitlenmemiş Kontrol Gruplu Öntest-Sontest Deseni” kullanılmıştır. Araştırma, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Polikliniğinde Mart-Kasım 2023 tarihleri arasında yürütülmüştür. Veri toplama süreci; kontrol grubunda 22, müdahale grubunda ise 23 kişi olacak şekilde toplam 45 kişiyle tamamlanmıştır. Veriler; Tanıtıcı Bilgi Formu, Diyabet Öz Etkililik Ölçeği, Diyabette Öz-Yönetim Algı Skalası, Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi (Kısa Formu) aracılığıyla yüz yüze toplanmıştır. Ön test verileri toplandıktan sonra, müdahale grubuna ilk hafta içinde WhatsApp aracılığıyla dört dijital hikâye videosu gönderilmiş ve sonraki dört hafta boyunca haftada dört video daha paylaşılmıştır. Son test verileri dördüncü haftada toplanmıştır. Verilerin analizinde sayı, yüzde, aritmetik ortalama, standart sapma, medyan, ki-kare analizi, Anova testi, Mc Nemar testi, Friedman testi, bağımsız ve bağımlı örneklem t testi, Wilcoxon testi ve Mann Whitney U testi kullanılmıştır.

Bulgular: Diyabet Öz-Yeterlilik Ölçeği ön test puanları açısından gruplar arasında anlamlı bir fark gözlenmemiştir ($t=-0.645$, $p>0.05$). Ancak, müdahale grubunun son test puanı kontrol grubuna kıyasla anlamlı derecede yüksek bulunmuştur ($t=-4.185$, $p<0.05$). Algılanan Diyabet Öz-Yönetimi Ölçeği puanları ise hem müdahale öncesinde hem de sonrasında müdahale grubunda anlamlı derecede daha yüksek bulunmuştur ($t=-2.697$, $p<0.05$; $t=-3.362$, $p<0.05$). Açlık kan glukozu, öğle ve akşam birinci saat tokluk kan glukozu ortalamaları açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktur. Sabah tokluk kan glukozunun hem üçüncü hem de dördüncü ölçüm zamanları için müdahale grubu sabah tokluk kan glukoz ortalamaları kontrol grubuna göre daha düşüktür ve gruplar arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıdır. Kontrol grubundaki kişilerin %72.7’si minimal aktif iken; müdahale grubundaki kişilerin %26.1’inin minimal aktif olduğu belirlenmiştir. Dijital hikâye girişimi sonrası müdahale grubunun yarısından fazlası çok aktif kategorisindeyken kontrol grubunun yalnızca %9.1’i bu sınıftadır. Gruplar arasında tıbbi beslenme tedavisine uyma ve insülin tedavisine başlama açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır.

Sonuç: Dijital hikâye anlatımı müdahalesinin gestasyonel diyabetli gebelerin diyabet öz yeterliliği ve diyabet öz-yönetim algısı üzerine etkili bir girişim olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dijital hikâye anlatımı, gestasyonel diyabet, hemşirelik, öz-yeterlilik, öz-yönetim

Effect of Digital Storytelling Intervention on Diabetes Self-Management in Pregnant Women with Gestational Diabetes

Gülşen Işık¹, Oya Kavlak², Nuray Egelioglu Cetişli¹

¹Izmir Katip Celebi University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, İzmir

²Izmir Katip Celebi University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Obstetrics and Gynaecology Nursing, İzmir Ege University, Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynaecology Nursing, İzmir

Objective: Self-management is an essential component of gestational diabetes care. Enhancing pregnant individuals' self-management by modifying various health behaviors, such as self-monitoring and regulation of glucose levels, maintaining a healthy diet, and engaging in physical activity, is crucial. The aim of this study was to evaluate the effect of a digital storytelling intervention on diabetes self-management among women with gestational diabetes.

Materials-Methods: In the study, the "Non-equivalent Control Group Pretest-Posttest Design," one of the experimental research designs, was used. The research was conducted at the Obstetrics and Gynecology Outpatient Clinic of Ege University Faculty of Medicine Hospital between March and November 2023. The data collection process was completed with a total of 45 participants, including 22 in the control group and 23 in the intervention group. Data were collected face-to-face using the Descriptive Information Form, the Diabetes Self-Efficacy Scale, the Perceived Diabetes Self-Management Scale, and the International Physical Activity Questionnaire (Short Form). After pre-test data collection, the intervention group received four digital storytelling videos via WhatsApp during the first week and four more weekly for four weeks. Post-test data were collected at week four. In the analysis of the data, frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, median, chi-square analysis, ANOVA test, McNemar test, Friedman test, independent and dependent sample t-tests, Wilcoxon test, and Mann-Whitney U test were used.

Results: No significant difference was observed between the groups in pretest scores for the Diabetes Self-Efficacy Scale ($t=-0.645$, $p>0.05$). However, the intervention group's posttest score was significantly higher than the control group's ($t=-4.185$, $p<0.05$). The Perceived Diabetes Self-Management Scale scores were also significantly higher in the intervention group both pre- and post-intervention ($t=-2.697$, $p<0.05$; $t=-3.362$, $p<0.05$). There was no statistically significant difference between the groups in terms of fasting blood glucose and the mean postprandial blood glucose levels at the first hour after lunch and dinner. However, for both the third and fourth measurement times of morning postprandial blood glucose, the intervention group's mean morning postprandial blood glucose levels were lower than those of the control group, and this difference was statistically significant. While 72.7% of individuals in the control group were minimally active, only 26.1% of individuals in the intervention group were classified as minimally active. Following the digital storytelling intervention, more than half of the intervention group fell into the highly active category, whereas only 9.1% of the control group belonged to this category. No statistically significant difference was found between the groups in terms of adherence to medical nutrition therapy and initiation of insulin therapy.

Conclusion: The digital storytelling intervention was found to be an effective approach in enhancing diabetes self-efficacy and perceived diabetes self-management among pregnant individuals with gestational diabetes.

Keywords: Digital storytelling, gestational diabetes, nursing, self-efficacy, self-management

S-0131

Tekrarlayan Gebelik Kaybı Yaşayan Çiftlerin Perinatal Yas, Çift Uyum ve Algılanan Sosyal Destek Düzeyleri

Nuray Egelioglu Cetisli¹, Gülşen Işık¹, Seda Çetin Avcı¹, Arife Soytürk²

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Kadın Hastalıkları ve Doğum Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

²Manisa Şehir Hastanesi, Manisa

Amaç: Araştırmanın amacı, tekrarlayan gebelik kaybı yaşayan çiftlerin perinatal yas, çift uyumu ve algılanan sosyal destek düzeylerini belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma tanımlayıcı ve kesitsel araştırma tipine uygun olarak, Mayıs 2022- Mayıs 2023 tarihleri arasında İzmir'de bir eğitim araştırma hastanesinin kadın hastalıkları ve doğum kliniklerinde tekrarlayan gebelik kaybı tanısı ile izlenen kadınlar ve eşleri ile yürütülmüştür. Örneklem büyüklüğünü hesaplamada literatürde konuyla ilgili yürütülmüş bir çalışmanın sonuçları referans alınmıştır (etki büyüklüğü 0,91 ve güç %95 ve alfa değeri 0,05). Yapılan güç analizinde örneklem büyüklüğü 33 çift (33 kadın, 33 erkek) olarak hesaplanmış, 34 çift (34 kadın, 34 erkek) ile çalışma tamamlanmıştır. Çalışmaya 18 yaş ve üzerinde olan, Türkçe okuma-yazma bilen, daha öncesinde depresyon veya herhangi bir psikiyatrik hastalık tanısı almamış, araştırmaya katılmaya gönüllü ve tekrarlayan gebelik kaybı tanısına sahip olan kadınlar ve eşleri dahil edilmiştir. Veriler Birey Tanıtım Formu, Perinatal Yas Ölçeği-Kısa Form, Yenilenmiş Çift Uyum Ölçeği ve Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği kullanılarak yüz yüze görüşme yöntemi ile toplanmıştır. Verilerin analizi, tanımlayıcı istatistikler, nonparametrik testler ve korelasyon analizi kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular: Çalışmada kadınların yaş ortalaması 31,61±7,77 yıl, erkeklerin ise 33,73±7,46 yıl, çiftlerin evlilik süresi ortalaması 9,37±8,17 yıldır. Kadınların %44,1'nin gebelik sayısı dört, %38,2'si bir yaşayan çocuğa sahip, %70,6'sı iki kez düşük yapmıştır. Kadınların %55,9'u tekrar gebe kalmak isterken, erkeklerin %67,6'sı eşinin tekrar gebe kalmasını istemektedir. Çalışmada kadınların Perinatal Yas Ölçeği toplam puan ortalaması 75,97±13,59, Yenilenmiş Çift Uyum Ölçeği toplam puan ortalaması 57,79±4,98 ve Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği toplam puan ortalaması 64,79±14,39'dur. Erkeklerin ise Perinatal Yas Ölçeği toplam puan ortalaması 66,26±18,59, Yenilenmiş Çift Uyum Ölçeği toplam puan ortalaması 57,91±5,65 ve Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği toplam puan ortalaması 67,00±15,41'dir. Çalışmada kadınların perinatal yas düzeyi arttıkça eşlerinin yas düzeylerinin de arttığı, ölçek puan ortalamaları arasında pozitif yönde yüksek düzeyde ilişki olduğu ($r=0,678$; $p=0,000$) belirlenmiştir. Kadınların Yenilenmiş Çift Uyum Ölçeği toplam puan ortalaması ile erkeklerin Yenilenmiş Çift Uyum Ölçeği toplam puan ortalaması arasında pozitif yönde orta düzeyde ilişki ($r=0,470$; $p=0,005$) saptanmıştır. Ayrıca kadınların Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği toplam puan ortalaması ile erkeklerin Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği toplam puan ortalaması arasında da pozitif yönde orta düzeyde ilişki ($r=0,455$; $p=0,007$) olduğu belirlenmiştir. Çalışmada hem kadınların hem de erkeklerin Perinatal Yas Ölçeği ile Yenilenmiş Çift Uyum Ölçeği ve Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği toplam puan ortalamaları arasında ilişki bulunmamıştır ($p>0,05$).

Sonuç: Çalışmadan elde edilen bulgulara göre tekrarlayan gebelik kaybı yaşayan çiftlerin perinatal yas düzeyleri düşük, çift uyumları ve algılanan sosyal destek düzeyleri yüksektir. Tekrarlayan gebelik kaybı yaşayan çiftlerin yaşadığı fiziksel ve psikososyal sorunlar ve bunların çözümlerine odaklanan bakım rehberlerinin geliştirilmesine ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: sosyal destek, tekrarlayan gebelik kaybı, uyum, yas

Perinatal Grief, Marital Adjustment, and Perceived Social Support Levels of Couples with Recurrent Pregnancy Loss

Nuray Egelioglu Cetisli¹, Gülşen Işık¹, Seda Çetin Avcı¹, Arife Soytürk²

¹Izmir Katip Celebi University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Izmir

²Manisa City Hospital, Manisa

Objective: The aim of the study is to determine the perinatal grief, marital adjustment, and perceived social support levels of couples with recurrent pregnancy loss.

Materials-Methods: This descriptive and cross-sectional study type, with women and their spouses who were followed up with the diagnosis of recurrent pregnancy loss in the gynecology and obstetrics clinics of a training and research hospital in Izmir between May 2022 and May 2023. The results of a study conducted on the subject in the literature were taken as reference in calculating the sample size (effect size 0.91, power 95% and alpha value 0.05). In the power analysis, the sample size was calculated as 33 couples (33 women, 33 men) and, and the study was completed with 34 couples (34 women, 34 men). The study included women and their spouses who were 18 years of age or older, literate in Turkish, had no previous diagnosis of depression or any psychiatric illness, volunteered to participate in the study, and had a diagnosis of recurrent pregnancy loss. Data were collected using the Individual Identification Form, Perinatal Grief Scale-Short Form (PGS), Revised Dyadic Adjustment Scale (R-DAS), and Multidimensional Scale of Perceived Social Support (MSPSS) via face-to-face interviews. Data were analyzed using descriptive statistics, nonparametric tests, and correlation analysis.

Results: The mean age of women in the study was 31.61 ± 7.77 years, men were 33.73 ± 7.46 years and the mean duration of marriage of couples was 9.37 ± 8.17 years, 44.1% of women had four pregnancies, 38.2% had one living child, 70.6% had two miscarriages. While 55.9% of women wanted to get pregnant again, 67.6% of men wanted their wives to get pregnant again. In the study, the total mean score of the women on the PGS was 75.97 ± 13.59 , the total mean score of the R-DAS was 57.79 ± 4.98 , and the total mean score of the MSPSS was 64.79 ± 14.39 . The mean total score of men on the PGS was 66.26 ± 18.59 , the mean total score of the R-DAS was 57.91 ± 5.65 and the mean total score of the MSPSS was 67.00 ± 15.41 . It was determined that as the perinatal grief level of women increased, the grief level of their spouses also increased and that there was a high positive correlation between the scale score mean ($r=0.678$; $p=0.000$). A moderate positive correlation was found between the total mean score of the R-DAS of women and men ($r=0.470$; $p=0.005$). It was determined that there was a positive moderate correlation ($r=0.455$; $p=0.007$) between the total mean score of the MSPSS of women and men. No correlation was found between the total mean scores of the PGS and the R-DAS and the MSPSS of both women and men ($p>0.05$).

Conclusion: According to the findings obtained from the study, the perinatal grief levels of couples experiencing recurrent pregnancy loss were low, while their dyadic adjustment and perceived social support levels were high. There is a need to develop care guidelines that focus on the physical and psychosocial problems experienced by couples experiencing recurrent pregnancy loss and their solutions.

Keywords: social support, recurrent pregnancy loss, adjustment, grief

S-0132

Kadın doğum alanında çalışan hemşire ve ebelerin öz-şefkatini, öz-bakım, şefkat yorgunluğu ve psikolojik dayanıklılık yordar mı? Bir karma yöntem çalışması

Alev Memişoğlu¹, Ilkay Boz²

¹Akdeniz Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

²Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

Problem Tanımı ve Amaç: Bu çalışmanın amacı kadın doğum alanında çalışan hemşirelerin ve ebelerin öz-şefkatleri ile öz-bakım, şefkat yorgunluğu ve psikolojik dayanıklılık düzeyleri arasındaki ilişkinin belirlenmesi ve öz-şefkat deneyimlerinin açıklanmasıdır.

Yöntem: Bu çalışmada karma araştırma yöntemlerinden açıklayıcı sıralı desen kullanılmıştır.

Araştırmanın nicel aşamasında ilişkisel araştırma modeli kullanırken nitel aşamasında ise fenomenolojik yaklaşım kullanılmıştır. Araştırmanın nicel aşamasının örneklemini 144 katılımcı (22 hemşire, 122 ebe) ve nitel aşamasının 19 katılımcı (5 hemşire, 14 ebe) oluşturmuştur. Araştırmada ki veriler, Aralık 2021 ve Ağustos 2022 tarihleri arasında Kişisel Bilgi Formu, Öz-Şefkat Ölçeği Kısa formu (ÖŞÖ-K), Öz-Bakım Görsel Kıyaslama Ölçeği (Öz-Bakım GKÖ), Merhamet Yorgunluğu Kısa Ölçeği (MY-KÖ), Yetişkinler için Psikolojik Dayanıklılık Ölçeği (YPDÖ) ve yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak toplanmıştır. Araştırmada nicel verilerin analizinde SPSS 23 programı kullanılırken nitel verilerin analizinde ise Graneheim ve Lundman tarafından önerilen içerik analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Bu araştırmada nicel verilerin analizinde Öz-Şefkat Ölçeği Kısa formu, Öz-Bakım Görsel Kıyaslama Ölçeği, Yetişkinler için Psikolojik Dayanıklılık Ölçeği toplam ve alt boyutları gelecek algısı, kendilik algısı, sosyal yeterlilik, aile uyumu, sosyal kaynaklar ve Merhamet Yorgunluğu Kısa Ölçeği toplam ve alt boyutları mesleki tükenmişlik, ikincil travma arasında anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Ayrıca Öz-Bakım Görsel Kıyaslama Ölçeği'nin, Yetişkinler için Psikolojik Dayanıklılık Ölçeği'nin toplam ve kendilik algısı alt boyutunun, Öz-Şefkat Ölçeği Kısa formunu pozitif yönde; Merhamet Yorgunluğu Kısa Ölçeği'nin toplam, Yetişkinler için Psikolojik Dayanıklılık Ölçeği'nin yapısal stil ve sosyal kaynaklar alt boyutlarının Öz-Şefkat Ölçeği Kısa formunu olumsuz yönde anlamlı şekilde yordadığı görülmektedir. Nitel verilerin analizinde üç tema ve 10 alt tema elde edilmiştir. Temalar; 'Öz-şefkatin kaynakları', 'Zorlayıcı çalışma çevresi' ve 'Bireysel iyileşme ve güçlenme' dir.

Sonuç: Bu araştırmada, kadın doğum alanında çalışan hemşirelerin ve ebelerin öz-bakımları ve psikolojik dayanıklılıkları yükseldikçe öz-şefkat düzeylerinin arttığı ve şefkatli bakım ortamının oluşmasıyla hemşirelerin ve ebelerin kendilerine daha şefkatli olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: ebe, hemşire, öz-şefkat, öz-bakım, psikolojik dayanıklılık, şefkat yorgunluğu

Does the self-care, compassion fatigue and psychological resilience predict self-compassion of nurses and midwives working in the field of obstetrics and gynecology? A mixed method study

Alev Memişoğlu¹, Ilkay Boz²

¹Akdeniz University Institute of Health Sciences

²Akdeniz University Nursing Faculty

Objective: This study aims to determine the relationship between the self-compassion, self-care, compassion fatigue, psychological resilience levels of nurses/midwives working in the field of obstetrics and gynecology and to explain their self-compassion experiences.

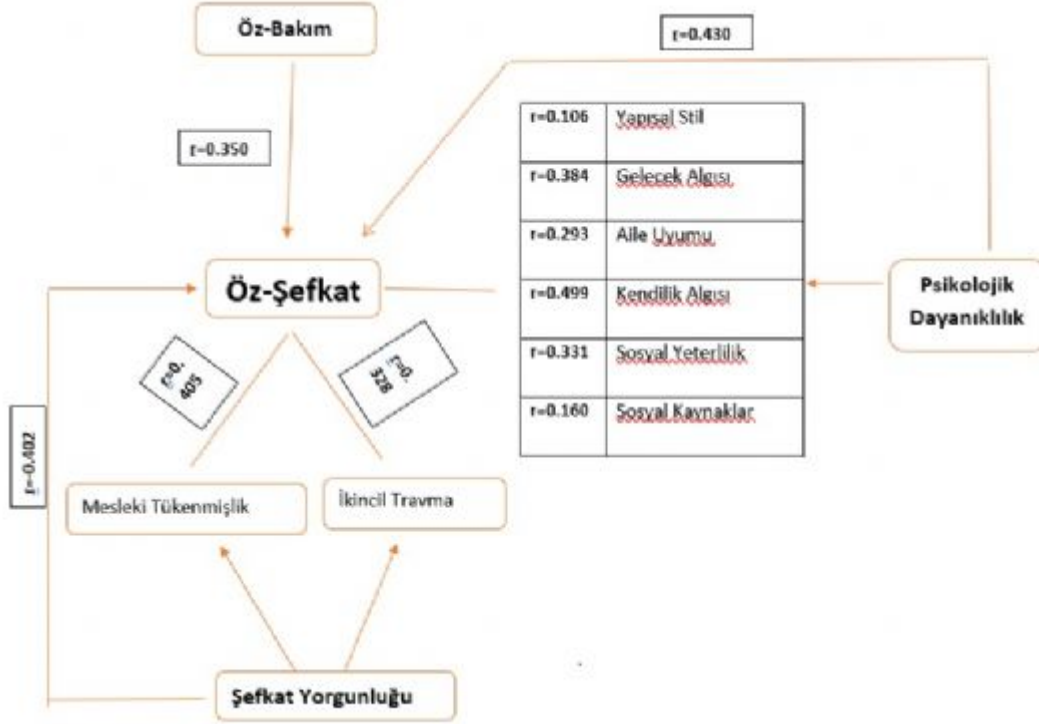
Method: The study explanatory sequential design from mixed research methods, relational research model in the quantitative stage and phenomenological approach in the qualitative stage were used. The sample of the quantitative phase of the study consisted of 144 participants (22 nurses, 122 midwives), the sample of the qualitative phase consisted of 19 participants (5 nurses, 14 midwives). Data were collected between December 2021 and August 2022 using a semi-structured interview form with Personal Information Form, Self-Compassion Scale-Short Form (SCS-SF), Self-Care Visual Analogue Scale (SelfCare VAS), the Compassion Fatigue-Short Scale (CF-Short Scale), the Resilience Scale for Adults (RSA). The SPSS 23 program was used in the analysis of quantitative data and the content analysis proposed by Graneheim and Lundman was used in the analysis of qualitative data.

Results: In the analysis of the quantitative data in the research, significant correlations were found between SCS-SF, Self-Care VAS, RSA total and subdimensions perception of future, perception of self, social competence, family cohesion, social resources and the CF-Short Scale total and subdimensions job burnout, secondary traumatic stress. In addition, it is seen that the perception of self subdimension of RSA, RSA total and SelfCare VAS predicted SCS-SF positively; structural style and social resources subdimensions of RSA and CF-Short Scale total predicted SCS-SF negatively. In the analysis of qualitative data, three themes and 10 sub-themes were obtained. Main themes were 'Resources of self-compassion', 'Challenging work environment', 'Personal healing and empowerment'.

Conclusion: In this study, it was concluded that as the self-care and psychological resilience of nurses/midwives working in the field of obstetrics and gynecology increased, their self-compassion level increased and the nurses/midwives became more compassionate to themselves with the creation of a compassionate care environment.

Keywords: nurse, midwife, self-compassion, self-care, resilience, compassion fatigue

Şekil Öz-Şefkat ile Öz-Bakım, Şefkat Yorgunluğu ve Psikolojik Dayanıklılık Arasındaki İlişki The Relationship between Self-Compassion and Self-Care, Compassion Fatigue and Psychological Resilience

S-0133

Kadınların Genital Benlik İmajları ve Kozmetik Cerrahiye İlişkin Tutumları

Simge Evrenol Öçal¹, Nuray Egelioğlu Cetişli¹, Seda Çetin Avcı¹, Esra Bahar Gür²

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Kadın Hastalıkları ve Doğum Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

²İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları, İzmir

Amaç: Genital estetiğin kadınlarda özgüveni tazelediği, cinsel hayatı düzenlediği vurgulanmaktadır. Genital estetik kozmetik cerrahi operasyonlarının son yıllarda giderek artan şekilde uygulanmaya başlandığı dikkate alındığında kadınların genital benlik imajı algıları ve kozmetik cerrahiye yönelik tutumlarının değerlendirilmesi önem kazanmaktadır. Bu çalışmanın amacı kadınların genital benlik imajlarını ve kozmetik cerrahiye ilişkin tutumlarını değerlendirmek ve aralarındaki ilişkiyi incelemektir.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı araştırma olarak yürütülen çalışmaya bir eğitim araştırma hastanesinin jinekoloji polikliniğine jinekolojik muayene için başvuran ve amaçlı örnekleme yöntemiyle belirlenen 207 kadın dahil edilmiştir. Veriler Eylül 2023-Mart 2024 tarihleri arasında Tanıtıcı Özellikler Formu, Kadın Genital Benlik İmajı Ölçeği (KGBİÖ) ve Kozmetik Cerrahiye Kabul Ölçeği (KCKÖ) kullanılarak yüz yüze görüşme yöntemiyle toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler, Mann Whitney U Testi ve Kruskal Wallis Testi, KGBİÖ ve KCKÖ puan ortalamaları arasındaki ilişkiyi belirlemek için ise Spearman korelasyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan kadınların yaş ortalamaları $36,40 \pm 9,53$ yıldır. Kadınların %76,3'ünün doğum yaptığı, %26,6'sının doğum sayısının iki ve %47,3'ünün doğum şeklinin sezaryen olduğu belirlenmiştir. Kadınların %76,3'ü kendisini cinsel açıdan çekici bulmaktadır, %68,6'sı eşiyle cinsel ilişkiye girme konusunda isteklidir ve %84,5'i sağlıklı bir cinsellik için genital bölgenin görünüşünün önemli olduğunu belirtmiştir. Genital bölgesinin görüntüsünden rahatsız olduğunu bildiren kadınların oranı %24,6'dır ve kadınların %19,8'i genital bölgesinin görüntüsü için doktora başvurmayı düşündüğünü belirtmiştir. Katılımcıların KGBİÖ puan ortalamasının $19,48 \pm 4,39$, KCKÖ puan ortalamasının ise $61,83 \pm 21,37$ olduğu belirlenmiştir. Araştırmada kadınların KGBİÖ puan ortalaması ile KCKÖ puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmamıştır ($p > 0,005$).

Sonuç: Kadınların genital benlik imajı ve kozmetik cerrahiye kabul etmeleri orta düzeydedir ve genital benlik imajıyla kozmetik cerrahiye kabul etme arasında bir ilişki bulunmamıştır. Farklı örneklem gruplarında yürütülecek farklı çalışmalarla kadınların genital benlik imajı ve estetik kozmetik jinekolojiye yönelik tutumlarının değerlendirilmesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: Benlik, Genital, Kadın, Kozmetik Cerrahi

Women's Genital Self-Image and Attitudes Toward Cosmetic Surgery

Simge Evrenol Öcal¹, Nuray Egelioglu Cetişli¹, Seda Çetin Avcı¹, Esra Bahar Gür²

¹İzmir Katip Çelebi University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Division of Obstetrics and Gynecology Nursing, İzmir

²İzmir Katip Çelebi University, Faculty of Medicine, Department of Obstetrics and Gynecology, İzmir

Objective: Genital aesthetics are emphasized as a means of enhancing women's self-confidence and regulating their sexual life. Considering the increasing prevalence of cosmetic genital surgery in recent years, it is important to evaluate women's perceptions of their genital self-image and their attitudes toward cosmetic surgery. This study aims to assess women's genital self-image and attitudes toward cosmetic surgery and examine the relationship between them.

Materials-Methods: This descriptive study included 207 women who visited the gynecology outpatient clinic of a training and research hospital for gynecological examination and were selected using a purposive sampling method. Data were collected between September 2023 and March 2024 through face-to-face interviews using the Demographic Information Form, the Female Genital Self-Image Scale (FGSIS), and the Acceptance of Cosmetic Surgery Scale (ACSS). Descriptive statistics, the Mann-Whitney U test, and the Kruskal-Wallis test were used for data analysis. The relationship between FGSIS and ACSS mean scores was assessed using Spearman's correlation analysis.

Results: The mean age of the participants was 36.40 ± 9.53 years. It was determined that 76.3% of the women had given birth, 26.6% had two children, and 47.3% had undergone cesarean delivery. Additionally, 76.3% of the women considered themselves sexually attractive, 68.6% were willing to engage in sexual intercourse with their partner, and 84.5% stated that the appearance of the genital area was important for a healthy sexual life. The proportion of women who reported being dissatisfied with the appearance of their genital area was 24.6%, while 19.8% considered consulting a doctor regarding its appearance. The mean FGSIS score was 19.48 ± 4.39 , and the mean ACSS score was 61.83 ± 21.37 . No statistically significant relationship was found between the FGSIS and ACSS mean scores ($p > 0.05$).

Conclusion: Women's genital self-image and acceptance of cosmetic surgery were found to be at a moderate level, and no relationship was observed between genital self-image and acceptance of cosmetic surgery. Future studies involving different sample groups are recommended to further evaluate women's genital self-image and attitudes toward aesthetic cosmetic gynecology.

Keywords: Cosmetic Surgery, Genital, Self, Women

S-0134

Doğurganlığın En Yüksek Olduğu İlde Primigravida Kadınların Doğum Şekline Yönelik Tercihleri ve Etkili Olan Faktörler**Hatice Nur Özgen, Fatma Koruk**

Harran Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği, Şanlıurfa

Problem Tanımı: Dünya Sağlık Örgütü, maternal ya da fetal hayatın riske girdiği durumlarda sezaryen doğumun tercih edilmesi gerektiğini ve sezaryen doğum hızının %15'i geçmemesini vurgulamaktadır. Sezaryen doğum tıbbi gerekçelerle yapıldığında maternal ve perinatal morbidite ve mortaliteyi azaltmasına rağmen, ileriye dönük cerrahiye bağlı komplikasyon ve enfeksiyon gibi sağlık risklerini de beraberinde getirmektedir. Tıbbi endikasyon olmaksızın yapılan sezaryenler, genellikle önceki olumsuz deneyimler, doğumda bebeğin zarar göreceği düşüncesi, doğumda kontrolü kaybetme korkusu ve doğum korkusu gibi sebeplerle anne isteği üzerine gerçekleştirilmektedir. Oysaki kadınlar için yeterli destek sağlanıp uygun müdahalede bulunulursa vajinal doğum fizyolojik bir süreç olarak başarıyla gerçekleştirilebilmektedir. Bu nedenle gebelik izlemleri sırasında, psikososyal ve fiziksel ihtiyaçları kapsayan bütüncül bir değerlendirmeyle, kadınların kendi kişisel seçimleri de göz önüne alınarak doğum şeklinin prenatal dönemde belirlenmesi gerekmektedir.

Amaç: Bu çalışmada, Türkiye'nin güneydoğusunda bulunan ve doğurganlığın en yüksek olduğu ilde, primigravida kadınların doğum şekli tercihlerinin ve bu tercihleri etkileyen faktörlerin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı tipte olan araştırma, Aralık 2024-Ocak 2025 tarihleri arasında yürütülmüştür. Araştırmanın evrenini, bir kamu hastanesine gebelik kontrolleri için başvuran primipar kadınlar oluşturmuştur. Örneklem büyüklüğü, pilot çalışmadan elde edilen verilerle 128 olarak hesaplanmıştır. Veriler, Kişisel Bilgi Formu, Travmatik Doğum Algısı Ölçeği (TDAÖ) ve Normal Doğuma Yönelik Öz-Yeterlilik Ölçeği (NDÖYÖ) kullanılarak yüz yüze görüşme yöntemi ile toplanmıştır. Verilerin analizinde, tanımlayıcı istatistiklerden yüzde, ortalama, standart sapma; tek değişkenli analizlerden, Ki-kare Testi ve Mann Whitney U (MWU) testi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan kadınların yaş ortalaması $23,31 \pm 4,35$ 'dir ve %60,9'u okur-yazar değildir. Kadınların %85,2'si gelir getiren bir işte çalışmamakta, %59,4'ü Arap ve Kürt etnik kökenine sahip ve %18'inin maternal sağlık sorunu bulunmaktadır. Kadınların, TDAÖ puan ortalaması 81.14 ± 26.4 ve NDÖYÖ puan ortalaması 57.16 ± 18.01 'dir. Kadınların doğum şekli tercihlerinde, çalışma durumu, etnik köken ve maternal sağlık sorunu etkili faktörlerdir ($p < 0,05$).

Sonuç: Çalışmadan elde edilen bulgular, doğurganlığın en yüksek olduğu ilde, primigravida kadınların vajinal doğum tercihin yüksek olduğunu, doğum şekli tercihlerinde, çalışma durumu, etnik köken ve maternal sağlık sorununun etkili faktörler olduğunu göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Primigravida, Kadın, Doğum Şekli Tercihi, Vajinal Doğum, Sezaryen Doğum

Preferences Of Primigravida Women For Mode Of Delivery In The Province With The Highest Fertility And Factors Affecting Them

Hatice Nur Özgen, Fatma Koruk

Harran University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecological Nursing, Şanlıurfa

Problem Statement: The World Health Organization emphasizes that cesarean delivery should be preferred only in cases where maternal or fetal life is at risk and that the cesarean section rate should not exceed 15%. While cesarean delivery reduces maternal and perinatal morbidity and mortality when performed for medical reasons, it also poses health risks such as complications from surgery and infections. Elective cesarean sections, performed without medical indication, are often chosen due to previous negative birth experiences, concerns about fetal injury during delivery, fear of losing control during childbirth, and general childbirth fear. However, with adequate support and appropriate interventions, vaginal delivery can be successfully achieved as a physiological process. Therefore, during pregnancy follow-ups, a holistic assessment that considers both psychosocial and physical needs, as well as women's personal preferences, should be conducted to determine the mode of delivery during the prenatal period.

Objective: This study aims to determine the delivery preferences of primigravida women and the factors influencing these preferences in the province with the highest fertility rate in southeastern Turkey.

Materials-Methods: This descriptive study was conducted between December 2024 and January 2025. The study population consisted of primiparous women who visited a public hospital for prenatal check-ups. The sample size was determined as 128 based on pilot study data. Data were collected through face-to-face interviews using a Personal Information Form, the Scale of Traumatic Childbirth Perception (STCP), and the Self-Efficacy Regarding Vaginal Birth Scale (SEVB). Descriptive statistics such as percentages, means, and standard deviations were used for data analysis. Additionally, chi-square tests and Mann-Whitney U (MWU) tests were applied for univariate analysis.

Results: The mean age of the participants was 23.31 ± 4.35 years, and 60.9% were illiterate. Additionally, 85.2% of the women were not engaged in income-generating activities, 59.4% were of Arabic or Kurdish ethnicity, and 18% had maternal health issues. The mean STCP score was 81.14 ± 26.4 , and the mean SEVB score was 57.16 ± 18.01 . Factors influencing women's delivery preferences included employment status, ethnicity, and maternal health conditions ($p < 0.05$).

Conclusion: The findings of this study indicate that in the province with the highest fertility rate, primigravida women have a high preference for vaginal delivery. Additionally, employment status, ethnicity, and maternal health conditions significantly influence delivery preferences.

Keywords: Primigravida, Women, Delivery Preference, Vaginal Birth, Cesarean Section

S-0135

Sezaryen doğum yapan kadınların fonksiyonel durumlarının ve erken postpartum dönemde algıladıkları eş desteği ile ilişkisinin incelenmesi

Esra Kayhan¹, Nuriye Pekcan²

¹Sağlık Bakanlığı, Tuzla Devlet Hastanesi, İstanbul

²Üsküdar Üniversitesi

Amaç: Araştırmanın amacı sezaryen doğum yapan kadınların fonksiyonel durumlarının ve erken postpartum dönemde algıladıkları eş desteği ile ilişkisinin incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: Araştırma, 15 Mart-30 Ağustos 2023 tarihleri arasında İstanbul Anadolu yakasında bulunan bir devlet hastanesinde tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipte yapılmıştır. Çalışmaya, miadında sezaryen doğum yapmış, sağlıklı tek bebek doğurmuş, gebelik ve doğum sürecinde riskli bir durum yaşamamış, kronik hastalığı bulunmayan ve Türkçe bilen 202 kadın dahil edilmiştir. Veriler, Lohusa Tanıtıcı Bilgi Formu, Erken Lohusalık Sürecinde Kadınların Algıladıkları Eş Desteği Ölçeği (ELSKAEDÖ) ve Barkin Annelik Fonksiyon Ölçeği (BAFÖ) kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde Mann-Whitney U testi, Kruskal-Wallis H testi ve Spearman korelasyon analizi uygulanmıştır. Üç veya daha fazla grup için anlamlı fark çıkan değişkenlerin ikili karşılaştırmaları için Bonferroni düzeltmesi uygulanmıştır.

Bulgular: Annelerin BAFÖ toplam puan ortalamasının 79.35 ± 14.73 olduğu ve en yüksek puanı “bebek bakımı” alt boyutundan (22.11 ± 3.76) aldıkları belirlenmiştir. ELSKAEDÖ toplam puan ortalamasının 63.83 ± 12.10 olduğu ve en yüksek puanı “fiziksel destek” alt boyutundan (11.29 ± 2.78) aldıkları belirlenmiştir. Geniş aile yapısına sahip annelerin BAFÖ “bebek bakımı” ve “anneliğe uyum” alt boyut puanları, çekirdek aile yapısında olanlara göre anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Eşi çalışanların BAFÖ “sosyal destek” alt boyut puanları, eşi çalışmayanlara göre ve sosyal güvencesi olanların BAFÖ “bebek bakımı” alt boyut puanları, sosyal güvencesi olmayanlara göre anlamlı düzeyde daha yüksektir. Bebek bakımı için destekçisi ve ev işlerinde yardımcı olacak kişisi olmayanların olanlara göre BAFÖ puanları anlamdri derecede daha düşük çıkmıştır. Ayrıca, ELSKAEDÖ toplam ve alt boyut puanları arttıkça BAFÖ toplam ve alt boyut puanlarının da anlamlı derecede arttığı da görülmüştür.

Sonuç: Annelerin erken lohusalık döneminde algıladıkları eş desteği ve doğum sonu fonksiyonel durum düzeyleri ortalamanın üzerindedir. Annelerin geniş aile yapısında olması, eşinin çalışıyor olması, sosyal güvencesinin olması, gebeliğinin planlı olması, bebek bakımı ve ev işleri için destekçisinin olması doğum sonu fonksiyonel durumlarını olumlu yönde etkilemektedir. Erken postpartum dönemde algılanan eş destek düzeyi yüksek olan annelerin doğum sonrası fonksiyonel durum düzeyleri de yüksektir. Bu sonuçlar doğrultusunda annelerin doğum sonrası dönemde fonksiyonel durum değerlendirmesinin rutin hale getirilmesi, doğum sonu dönemde fonksiyon durum düzeyinin artırılmasında sosyal desteğin öneminin vurgulanması ve doğum sonu dönemde annelerin fonksiyonlarını etkileyen faktörlerin incelendiği çalışmaların yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sezaryen, Postpartum dönem, Fonksiyonel durum, Sosyal destek, Eşler

Examination of functional status of women who underwent cesarean section and its relationship with their perceived spouse support in the early postpartum period**Esra Kayhan¹, Nuriye Pekcan²**¹Ministry of Health Tuzla State Hospital, İstanbul²Uskudar University

Objective: The aim of this study was aimed to examine the functional status of women who underwent cesarean section and its relationship with their perceived spouse support in the early postpartum period.

Materials-Methods: The study was conducted in a state hospital on the Anatolian side of İstanbul between March 15 and August 30, 2023. The study included 202 Turkish-speaking women who had a cesarean section at term, gave birth to a healthy single baby, did not experience a risky situation during pregnancy and childbirth, had no chronic disease, and spoke Turkish. The data were collected using the Postpartum Descriptive Information Form, the Scale of Spousal Support Perceived by Women in the Early Postpartum Period (ELSKAEDÖ) and the Barkin Maternal Function Scale (BAFÖ). Mann-Whitney U test, Kruskal-Wallis H test and Spearman correlation analysis were used to analyze the data. Bonferroni correction was applied for pairwise comparisons of variables with significant differences for three or more groups.

Results: The mean total score of the mothers was 79.35 ± 14.73 and the highest score was obtained from the “baby care” sub-dimension (22.11 ± 3.76). It was determined that the mean total score of ELSKAEDÖ was 63.83 ± 12.10 and the highest score was obtained from the “physical support” sub-dimension (11.29 ± 2.78). It was determined that mothers with extended family structure had significantly higher BAFÖ “baby care” and “adjustment to motherhood” sub-dimension scores than those with nuclear family structure. Mothers whose husbands were employed had significantly higher scores in the “social support” sub-dimension of the BAFÖ than those whose husbands were not employed, and mothers with social security had significantly higher scores in the “infant care” sub-dimension of the BAFÖ than those without social security. Those who did not have a supporter for baby care and a person to help with housework had significantly lower BAFÖ scores than those who did. In addition, it was also observed that as the total and subscale scores of ELSKAEDÖ increased, the total and subscale scores of BAFÖ also increased significantly.

Conclusion: The levels of spousal support and postpartum functional status perceived by the mothers in the early puerperium period were above average. Mothers' being in a large family structure, having a working spouse, having social security, having a planned pregnancy, having a supporter for baby care and housework positively affect their postpartum functional status. Mothers with high levels of perceived spousal support in the early postpartum period also had high levels of postpartum functional status. In line with these results, it is recommended that functional status assessment of mothers in the postpartum period should be made routine, the importance of social support in increasing the level of functional status in the postpartum period should be emphasized and studies examining the factors affecting the functions of mothers in the postpartum period should be conducted.

Keywords: Caesarean section, Postpartum period, Functional status, Social support, Spouses

S-0136

Yaş Kuşaklarına Göre Hemşirelerde Kadına Yönelik Şiddeti Tanımanın Bildirim Yapma Niyetine Etkisi

Semra Acet, Ayşe Taştekin

Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Afyonkarahisar.

Amaç: Bu çalışmanın amacı yaş kuşaklarına göre hemşirelerde KYŞ tanımanın bildirim yapma niyetine etkisini araştırmaktır.

Gereç-Yöntem: Bu kesitsel çalışma, Nisan - Ağustos 2023 tarihleri arasında Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hastanesi'nde çalışan hemşireler ve lisans hemşirelik öğrencilerinden oluşan 453 katılımcıyla gerçekleştirilmiştir. Veriler, yüz yüze yapılan anketlerle toplanmış olup, anketler sosyodemografik bilgiler, "Hemşireler ve Ebelere Yönelik KYŞ Belirtilerini Tanıma Ölçeği" ve "Sağlık Çalışanlarının Kadına Yönelik Eş Şiddeti Bildirme Niyeti/Davranışı Ölçeği"ni içermektedir. Tanımlayıcı istatistikler, normallik testleri ve Pearson korelasyon analizleri yapılmış, Yapısal Eşitlik Modeli geliştirilmiş ve model uyumu değerlendirilmiştir.

Bulgular:: Katılımcıların yaş ortalaması 25.26 ± 6.39 olup, %74,2'si kadın ve %55'i öğrencidir.

Katılımcıların %53'ü Z kuşağı, %47'si Y kuşağıdır. Kuşaklar, KYŞ belirtilerini tanıma bilgisi düzeyini doğrudan etkilemektedir. Y kuşağının bilgi düzeyi, Z kuşağından daha düşüktür. Bilgi düzeyi, şiddeti bildirme niyetini doğrudan etkilemektedir. Daha yüksek bilgi düzeyi, daha olumlu bildirme niyetini yansıtmaktadır. Kuşaklar, şiddeti bildirme niyetini dolaylı olarak etkilemektedir. Z kuşağının şiddeti bildirme niyeti, Y kuşağından daha olumludur.

Sonuç: KYŞ belirtilerini yüksek düzeyde tanıyan hemşirelerin şiddeti bildirme niyetlerinin daha olumlu olduğu bulunmuştur. Ayrıca, Z kuşağının daha yüksek bilgi düzeyine ve şiddet bildirme konusunda daha olumlu niyetlere sahip olduğu tespit edilmiştir. Bu çalışma, müdahale stratejilerinin farklı kuşaklara göre özelleştirilmesi gerektiğine dair önemli bilgiler sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hemşire, Kadına Yönelik Şiddet, Kuşak, Şiddet Bildirme Niyeti

The Effects of Recognition of Violence against Women among Nurses on the Intention to Report According to Generations

Semra Acet, Ayşe Taştekin

Afyonkarahisar Health Sciences University, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Afyonkarahisar.

Objective: The aim of this study is to investigate the effect of recognizing VAW among nurses on the intention to report according to age groups.

Materials-Methods: This cross-sectional study was conducted with 453 participants consisting of nurses and undergraduate nursing students working at Afyonkarahisar Health Sciences University Hospital between April and August 2023. Data were collected through face-to-face surveys, which included sociodemographic information, "VAW Symptoms Recognition Scale for Nurses and Midwives" and "Healthcare Workers' Intention/Behavior to Report Intimate Partner Violence Against Women Scale". Descriptive statistics, normality tests and Pearson correlation analyses were performed, a Structural Equation Model was developed and model fit was evaluated.

Findings: The mean age of the participants was 25.26 ± 6.39 , 74.2% were women and 55% were students. 53% of the participants are Generation Z and 47% are Generation Y. Generations directly affect the level of knowledge to recognize VAW symptoms. The level of knowledge of Generation Y is lower than Generation Z. The level of knowledge directly affects the intention to report violence. A higher level of knowledge reflects a more positive intention to report. Generations indirectly affect the intention to report violence. Generation Z has a more positive intention to report violence than Generation Y.

Conclusion: It was found that nurses who recognize VAW symptoms at a high level have a more positive intention to report violence. In addition, Generation Z has a higher level of knowledge and more positive intentions to report violence. This study provides important information that intervention strategies should be customized for different generations.

Keywords: Intention to Report Violence, Generation, Nurse, Violence Against Women

S-0137

Obstetrik Şiddet Algısının Saygılı Anne Bakımı Algısı Üzerindeki Etkisi: Etik Tutumun Düzenleyici Rolü

Semra Acet, Ayşe Taştekin

Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Afyonkarahisar.

Amaç: Bazı çalışmalarda saygısız ve onur kırıcı obstetrik maternal bakımın rapor edildiği görülmektedir. Bununla birlikte literatürde saygılı annelik bakımını hangi tür müdahalelerin iyileştirebileceğine dair kanıtlar sınırlı sayıda ve düşük kanıt düzeyine sahiptir. Bu çalışmanın amacı, (1) Hemşirelik öğrencilerinin obstetrik şiddet ve saygılı doğum bakımı algıları üzerindeki Obstetrik ve Jinekoloji Hemşireliği dersinin etkisini incelemek ve (2) obstetrik şiddet ile saygılı doğum bakımı arasındaki ilişkide etik tutumun moderatör rolünü test etmektir.

Gereç-Yöntem: Çalışma, tek grup ön test (T1, obstetrik ve jinekoloji dersini almadan önce) – son test (T2, dersi aldıktan sonra) yaklaşımını içeren yarı-deneysel bir tasarım ile 111 hemşirelik öğrencisi ile gerçekleştirilmiştir. Ayrıca, yarı-deneysel çalışmadan elde edilen verilerle, öğrencilerin obstetrik şiddet ve saygılı doğum bakımı algıları arasındaki ilişkide etik tutumun moderatör rolü T1 ve T2'de test edilmiştir. Veriler, sosyodemografik özellikler, Obstetrik Şiddet Ölçeği, Saygılı Doğum Bakımı Ölçeği ve Hemşirelik Bakımında Etik Tutumlar Ölçeği aracılığıyla toplanmıştır. T1 ve T2 ölçek puanları Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi ile karşılaştırılmış ve doğrudan ve moderatör etkiler SPSS PROCESS makrosu v4.1, Model 1 ile test edilmiştir.

Bulgular: Öğrencilerin obstetrik şiddet ve saygılı doğum bakımı algılarında T2'de anlamlı bir değişiklik bulunmazken, hemşirelik etik tutum puanlarında anlamlı bir artış saptanmıştır. T1'de, etik tutum puanları düşük olduğunda, obstetrik şiddetin saygılı doğum bakımı algısı üzerindeki etkisinin daha güçlü olduğu anlamlı bir moderatör etkisi gözlemlenmiştir. Ancak, T2'de etik tutumun moderatör etkisi ortadan kalkmıştır. Ayrıca, hemşirelik bakımında etik tutum arttıkça, saygılı doğum bakımı algısının da iyileştiği bulunmuştur.

Sonuç: Bu bulgular, hemşirelik öğrencilerinin etik tutumlarının obstetrik şiddet ve saygılı doğum bakımı algılarında moderatör bir rol oynadığını ve eğitim süreçlerinde etik tutumların geliştirilmesinin önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Etik Tutumlar, Hemşirelik, Obstetrik Şiddet, Saygılı Annelik Bakımı

The Effect of Perceived Obstetric Violence on Perceived Respectful Maternity Care: The Moderating Role of Ethical Attitude

Semra Acet, Ayşe Taştekin

Afyonkarahisar Health Sciences University, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Afyonkarahisar.

Objective: Disrespectful and degrading obstetric maternal care is reported in some studies. However, the literature is limited and low-quality in evidence on what types of interventions can improve respectful maternal care. The aim of this study is to (1) investigate the impact of taking the Obstetrics and Gynaecology Nursing course on nursing students' perceptions of obstetric violence and respectful maternal care, and (2) test the moderating role of ethical attitude in the relationship between obstetric violence and respectful maternal care.

Materials-Methods: This study was conducted as a quasi-experimental design with a single-group pre-test (T1, before taking the obstetrics and gynaecology course) – post-test (T2, after taking the course) approach, involving 111 nursing students. Additionally, using the data from the quasi-experimental study, the moderating role of ethical attitude in the relationship between the students' perceptions of obstetric violence and respectful maternal care was tested at T1 and T2. Data were collected through sociodemographic characteristics, the Obstetric Violence Scale, the Respectful Maternal Care Scale, and the Ethical Attitudes in Nursing Care Scale. T1 and T2 scale scores were compared using the Wilcoxon Signed Ranks Test, and direct and moderating effects were tested using the SPSS PROCESS macro v4.1 with Model 1.

Results: While there were no significant changes in the students' perceptions of obstetric violence and respectful maternal care at T2, a significant increase in nursing ethical attitude scores was found ($p < 0.05$). At T1, a significant moderating effect was observed, with a stronger influence of obstetric violence on respectful maternal care perception when ethical attitude scores were lower. However, at T2, the moderating effect of ethical attitude disappeared. Additionally, it was found that as ethical attitude in nursing care increased, the perception of respectful maternal care also improved.

Conclusion: These findings suggest that nursing students' ethical attitudes play a moderating role in their perceptions of obstetric violence and respectful maternal care, and highlight the need for the development of ethical attitudes in educational processes.

Keywords: Ethical Attitudes, Nursing, Obstetric Violence, Respectful Maternal Care

S-0138

15-49 Yaş Kadınların Üreme Sağlığına İlişkin Tutumlarının ve Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi

Nevin Utkualp¹, Melih Başoğlu²

¹Bursa Uludağ Üniversitesi

²İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi

Amaç: Kadınların üreme sağlığına ilişkin tutumlarının ve etkileyen faktörlerin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışma tanımlayıcı ve kesitsel bir araştırmadır. Araştırmanın evrenini Bursa Uludağ Üniversitesi Sağlık Uygulama Araştırma Merkezi Kadın Hastalıkları ve Doğum Polikliniği'ne başvuran, üreme çağındaki (15-49 yaş aralığındaki) evli kadınlar oluşturmaktadır. Araştırmada kadınlardan veri toplamak üzere Tanımlayıcı Bilgi Formu ve Evli Kadınların Üreme Sağlığını Koruyucu Tutumlarını Belirleme Ölçeği (ÜSBÖ) kullanılmıştır. Araştırma verileri yüz yüze görüşülerek Şubat – Temmuz 2020 tarihlerinde toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde (SPSS) v26 paket programı kullanılmış ve bağımsız gruplarda iki ortalama arasındaki farkın önemlilik testi (t test) ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Kadınların yaş ortalaması $34.35 \pm 9,17$ olarak bulunmuştur. Kadınların %36.8'i lise mezunu olup %53.4'ü ev hanımıdır. Kadınların %56.9'u kendi kendine meme muayenesi (KKMM) yapmazken, %89.1'i ise KKMM'yi ne zaman yapması gerektiğini bilmemektedir. Kadınların %54'ü ultrasonografi (USG), %48.9'u pap smear, %28.2'si biyopsi ve %36.2'si hormon tetkiki yaptırmak üzere kadın hastalıkları ve doğum polikliniğine başvurmuştur. Araştırmada kadınların Üreme Sağlığını Koruyucu Tutumlarını Belirleme Ölçeği (ÜSBÖ) puan ortalamaları 148.28 ± 17.38 (min:104, max:189) olarak bulunmuştur Düzenli jinekolojik muayene yaptırdığını bildiren kadınların ÜSBÖ toplam puan ortalamalarının daha yüksek olduğu görülmüştür KKMM yapma davranışı sergileyen kadınların ÜSBÖ toplam puan ortalamalarının daha yüksek saptanmıştır.

Sonuç: Kadınların üreme sağlığına ilişkin tutumların orta düzeyde olduğu belirlenmiştir. Bununla birlikte kadınların üreme sağlıklarının korunması ve geliştirilmesi için eğitim ve danışmanlık yapılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: kadın, üreme sağlığı, tutum

Determination of Attitudes and Affecting Factors of Women Aged 15-49 Towards Reproductive Health

Nevin Utkualp¹, Melih Başoğlu²

¹Bursa Uludağ University

²Dokuz Eylül University

Objective: It was conducted to determine the attitudes of women towards reproductive health and the affecting factors

The study is a descriptive and cross-sectional study. The universe of the study consists of married women of reproductive age (15-49 years old) who applied to the Bursa Uludağ University Health Application Research Center Gynecology and Obstetrics Polyclinic. In the study, Descriptive Information Form and Scale for Determining Married Women's Reproductive Health Protective Attitudes (ÜSBÖ) were used to collect data from women. The study data were collected through face-to-face interviews between February and July 2020. (SPSS) v26 package program was used to evaluate the data and the difference between two means in independent groups was evaluated with the significance test (t test).

Results: The mean age of the women was found to be 34.35 ± 9.17 . 36.8% of the women were high school graduates and 53.4% were housewives. 56.9% of the women did not perform breast self-examination (BSE), while 89.1% did not know when to perform BSE. 54% of the women applied to the gynecology and obstetrics clinic to have ultrasonography (USG), 48.9% to have pap smear, 28.2% to have biopsy and 36.2% to have hormone tests. In the study, the mean score of the Reproductive Health Protective Attitudes Determination Scale (RSPS) of the women was found to be 148.28 ± 17.38 (min: 104, max: 189). It was observed that the total mean score of the RSPS of the women who reported that they had regular gynecological examinations was higher. It was determined that the total mean score of the RSPS of the women who exhibited BSE behavior was higher.

Conclusion: It was determined that women's attitudes towards reproductive health were at a moderate level. However, training and counselling are recommended to protect and improve their reproductive health.

Keywords: women, reproductive health, attitude

S-0139

Hemşirelik Öğrencilerine PLISSIT Modeli ile Verilen Cinsel Sağlık Eğitiminin Bilgi ve Tutuma Etkisi

Ceyda Su Gündüz¹, Nurdan Demirci²

¹Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Fethiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Muğla

²Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Hemşirelik öğrencilerinin cinsel sağlık bakımı hizmeti sunma yeterliliklerini artırmak için etkili ve kanıta dayalı eğitim stratejilerinin uygulanması gerekmektedir. Literatürde PLISSIT modelini öğrencilerin kullanımıyla ilgili sınırlı sayıda çalışmaya rastlanılmıştır. Bu araştırma, hemşirelik öğrencilerine PLISSIT modeli ile verilen cinsel sağlık eğitiminin bilgi ve tutuma etkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışma, bir deney ve bir kontrol gruplu, tekrarlayan ölçümlü araştırma deseninde randomize kontrollü deneysel bir çalışma olarak yürütülmüştür. Araştırma, bir devlet üniversitesinin hemşirelik bölümünde öğrenim gören dördüncü sınıf öğrencilerin katılımıyla Kasım 2023–Mart 2024 tarihleri arasında yapılmıştır. Araştırmada cinsel eğitim grubu (n=43) ve kontrol grubu (n=45) olmak üzere iki grup yer almıştır. Kontrol grubuna herhangi bir eğitim yapılmazken cinsel eğitim grubuna 16 saatlik PLISSIT Modeline Dayalı Cinsel Sağlık Eğitimi verilmiştir. Veriler “Öğrenci Tanıtım Formu”, “Cinsel Sağlık Bakım Bilgi Ölçeği”, “Cinsel Sağlık Bakım Tutum Ölçeği”, “Cinsel Mitler Ölçeği”, “PLISSIT Modeline Dayalı Cinsel Sağlık Eğitimi’ne İlişkin Öğrenci Görüş Formu” kullanılarak toplanmıştır. Ölçekler eğitimden önce, eğitimden hemen sonra ve 3 ay sonra uygulanmıştır.

Bulgular: Cinsel Sağlık Bakım Bilgi Ölçeği, Cinsel Sağlık Bakım Tutum Ölçeği ve Cinsel Mitler Ölçeği’nin ön test toplam puan ortalaması gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermemiştir ($p>0,05$). Cinsel eğitim grubunun Cinsel Sağlık Bakım Bilgi Ölçeği ve Cinsel Sağlık Bakım Tutum Ölçeği’nin son testindeki ve izlem testindeki toplam puan ortalaması, kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksek iken Cinsel Mitler Ölçeği’nin daha düşüktü ($p<0,05$). Cinsel eğitim grubunun %97,7’si PLISSIT modeli kullanımının cinsel sağlık bakımı sağlama becerisini geliştirmede çok etkili/etkili olduğunu, %86’sı eğitimden sonra bu modeli kullanarak cinsel sağlık bakımı verdiğini ifade etmiştir.

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerine verilen PLISSIT Modeline Dayalı Cinsel Sağlık Eğitimi’nin cinsel sağlık bakımı bilgisini artırmada ve cinsel sağlık bakımı tutumunu olumlu yönde geliştirmede ve cinsel mitleri azaltmada etkili olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Cinsel eğitim, hemşirelik eğitimi, hemşirelik öğrencileri, modeller, seksüel sağlık

The Effect of Sexual Health Education Given to Nursing Students with the PLISSIT Model on Knowledge and Attitude

Ceyda Su Gündüz¹, Nurdan Demirci²

¹Muğla Sıtkı Koçman University, Fethiye Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Muğla

²Marmara University, Faculty of Health Science, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, İstanbul

Objective: It is essential to implement effective and evidence-based educational strategies to enhance nursing students' competence in providing sexual health care services. The literature contains a limited number of studies on the use of the PLISSIT model by students. This study aimed to determine the effect of sexual health education based on the PLISSIT model on the knowledge and attitudes of nursing students.

Materials-Methods: The study was conducted as a randomized controlled experimental study with repeated measurements, including an experimental group and a control group. It was carried out between November 2023 and March 2024 with the participation of fourth-year nursing students at a state university. There were two groups in the study: sexual education (n=43) and control (n=45). While no education was given to the control group, the sexual education group was given 16 hours of Sexual Health Education Based on PLISSIT Model. Data were collected using the "Student Introduction Form", "Knowledge of Sexual Healthcare Scale", "Attitude to Sexual Healthcare Scale", "Sexual Myths Scale", and "Student Opinion Form on Sexual Health Education Based on PLISSIT Model". The scales were applied before the education, immediately after the education and 3 months later.

Results: The pre-test total mean score of the Knowledge of Sexual Healthcare Scale, Attitude to Sexual Healthcare Scale and Sexual Myths Scale did not show a statistically significant difference between the groups ($p>0.05$). The total mean score of the Knowledge of Sexual Healthcare Scale, and Attitude to Sexual Healthcare Scale in the post-test and follow-up test of the sexual education group was statistically significantly higher than the control group, while the Sexual Myths Scale was lower ($p<0.05$). 97.7% of the sexual education group stated that the use of the PLISSIT model was very effective/effective in improving their ability to provide sexual health care, 86% stated that they provided sexual health care using this model after the education.

Conclusion: It has been determined that Sexual Health Education Based on the PLISSIT Model given to nursing students is effective in increasing sexual health care knowledge, developing positive sexual health care attitudes and reducing sexual myths.

Keywords: Sex education, nursing education, nursing students, models, sexual health

S-0140

Histerektomi Operasyonları Sonrası Genel Konforun İyileşme Kalitesine Etkisi

Sakine Zeyna Can Aydemir¹, Simge Evrenol Öçal²

¹Sultanazade Haseki Eğitim Ve Araştırma Hastanesi

²İzmir Katip Çelebi Üniversitesi

Amaç: Histerektomi operasyonları sonrasında kadının fizyolojik ve emosyonel süreçlerindeki değişiklikler postoperatif dönemde konforunun bozulmasına sebep olmaktadır. Bu nedenle kadınların konfor düzeylerinin yükseltilmesi iyileşmeye katkıda bulunabilecek önemli etkenlerden biridir. Bu çalışmanın amacı histerektomi sonrası kadınların genel konfor düzeyleri ve iyileşme kalitelerini belirlemek, kadınların genel konfor düzeylerinin iyileşme kalitesi üzerine etkisini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel araştırma türde yürütülen araştırmaya İstanbul'da bulunan iki eğitim ve araştırma hastanesinde sadece histerektomi operasyonu yapılan 188 kadın dahil edilmiştir. Araştırmaya dahil edilme kriterleri kadınların benign nedenlerden dolayı sadece histerektomi ameliyatı olması, tanılanmış herhangi bir psikiyatrik hastalığının olmaması, 18 yaşından büyük olması, Türkçe konuşma ve anlama yeteneğinin olması, okur-yazar olması ve çalışmaya katılmayı kabul etmesidir. Veriler hastanelerin kadın hastalıkları ve doğum kliniklerinde, histerektomi sonrası postoperatif 24. saatte, hastaların bireysel yanıtlarına dayalı olarak toplanmıştır. Veri toplamada Tanımlayıcı Özellikler Formu, Genel Konfor Ölçeği (GKÖ) ve İyileşme Kalitesi-40 Anketi kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler, Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA), Pearson Korelasyon ve Doğrusal Regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan kadınların yaş ortalamaları $50,89 \pm 10,46$ yıldır. Kadınların %41,5'i abdominal histerektomi, %26,6'sı vajinal histerektomi, %31,9'u laparoskopik histerektomi operasyonu olmuştur. Çalışmada histerektomi ameliyatı olan kadınların Genel Konfor Ölçeği toplam puan ortalamasının $130,66 \pm 9,72$ ve İyileşme Kalitesi-40 Anketi puan ortalamasının $164,16 \pm 20,33$ olduğu saptanmıştır. Kadınların Genel Konfor Ölçeği puanları ile İyileşme Kalitesi-40 Anketi puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı, orta düzeyde, pozitif yönlü bir ilişki olduğu saptanmıştır ($r=0,425$, $p<0,01$). Kurulan model ile İyileşme Kalitesi-40 Anketi puanlarındaki değişimin %17,6'sının açıklandığı belirtilmiştir (Düzeltilmiş $R^2=0,176$) ve Genel Konfor Ölçeği puan ortalamasının İyileşme Kalitesi-40 Anketi puan ortalaması üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisinin bulunduğu saptanmıştır ($t=6,404$, $p<0,001$). Genel Konfor Ölçeği puanlarındaki bir birimlik artış İyileşme Kalitesi-40 Anketi puanlarında 0,889'luk artışa neden olmaktadır ($\beta=0,889$).

Sonuç: Çalışmaya katılan kadınların iyi derecede konfor ve iyileşme kalitesi düzeyine sahip oldukları belirlenmiştir. Histerektomi sonrasında genel konfor düzeyi arttıkça iyileşme kalitesi de artmaktadır. Hemşireler histerektomi yapılan kadınların konfor düzeyini ve iyileşme kalitesini etkileyen faktörlerin farkında olmalıdır. Hastanın ihtiyacına uygun hemşirelik girişimlerinin uygulanması ve bakımın kalitesinin artırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: histerektomi, konfor düzeyi, iyileşme, iyileşme kalitesi

The effect of general comfort levels on the quality of recovery after hysterectomy surgery

Sakine Zeyna Can Aydemir¹, Simge Evrenol Öçal²

¹Sultangazi Haseki Eğitim Ve Araştırma Hastanesi

²İzmir Katip Çelebi Üniversitesi

Objective: Changes in women's physiological and emotional processes following hysterectomy operations lead to a decline in their postoperative comfort. Therefore, improving women's comfort levels is one of the key factors contributing to recovery. This study aims to determine the overall comfort levels and recovery quality of women after hysterectomy and to examine the effect of general comfort levels on recovery quality.

Materials-Methods: This descriptive and cross-sectional study included 188 women who underwent only hysterectomy operations at two training and research hospitals in Istanbul. Inclusion criteria were: having undergone hysterectomy solely for benign reasons, absence of a diagnosed psychiatric disorder, being over 18 years old, ability to speak and understand Turkish, literacy, and willingness to participate in the study. Data were collected in the gynecology and obstetrics clinics of the hospitals, based on patients' individual responses at the 24th postoperative hour. The data collection tools included the Descriptive Characteristics Form, the General Comfort Scale (GCS), and the Quality of Recovery-40 (QoR-40) questionnaire. Descriptive statistics, One-Way Analysis of Variance (ANOVA), Pearson correlation, and linear regression analysis were used for data evaluation.

Results: The mean age of the participants was 50.89 ± 10.46 years. Among them, 41.5% underwent abdominal hysterectomy, 26.6% vaginal hysterectomy, and 31.9% laparoscopic hysterectomy. The mean total score of the General Comfort Scale was 130.66 ± 9.72 , while the mean score of the Quality of Recovery-40 questionnaire was 164.16 ± 20.33 . A statistically significant, moderate, and positive correlation was found between the General Comfort Scale and the Quality of Recovery-40 questionnaire scores ($r=0.425$, $p<0.01$). The established model indicated that 17.6% of the variance in Quality of Recovery-40 scores was explained (Adjusted $R^2=0.176$), and the mean General Comfort Scale score had a statistically significant effect on the Quality of Recovery-40 scores ($t=6.404$, $p<0.001$). A one-unit increase in the General Comfort Scale score resulted in a 0.889 increase in the Quality of Recovery-40 score ($\beta=0.889$).

Conclusion: The study findings indicate that the participating women had high levels of comfort and recovery quality. As the general comfort level increases after hysterectomy, the quality of recovery also improves. Nurses should be aware of the factors affecting the comfort level and recovery quality of women undergoing hysterectomy. It is recommended that nursing interventions tailored to patients' needs be implemented, and the quality of care be enhanced.

Keywords: hysterectomy, comfort level, recovery, quality of recovery

S-0141

Over Kanseri Tanılı Hastaların Destekleyici Bakım Gereksinimlerinin Belirlenmesi

Hümeysra Avcı, Ferda Özbaşaran

İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Hemşirelik Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışma, over kanseri tanılı hastaların destekleyici bakım gereksinimlerinin belirlenmesi amacıyla yürütülmüştür.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki çalışmanın verileri Mart- Temmuz 2024 tarihleri arasında toplanmıştır. Araştırmanın evrenini, İstanbul ilindeki Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Jinekolojik Onkoloji Kliniğine ve Kemoterapi Ünitesine başvuran over kanseri tanılı hastalar oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise çalışmaya katılmaya gönüllü olan ve belirlenen dahil edilme kriterlerini karşılayan 139 over kanseri tanılı hasta oluşturmaktadır. Araştırmada veriler “Kişisel Bilgi Formu”, “Destekleyici Bakım Ölçeği (DBGÖ)” ile yüz yüze anket yapılarak toplanmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan over kanseri tanılı hastaların DBGÖ puan ortalaması 114.64 $\pm$ 24.54'dür. Alt boyutlar incelendiğinde; Ruhsal psikolojik alt boyut puan ortalaması 34.14 $\pm$ 9.20, Sağlık sistemi ve Bilgilendirme alt boyut puan ortalaması 36.82 $\pm$ 10.56, Hasta bakım desteği alt boyut puan ortalaması 13.88 $\pm$ 4.17'dir. Fiziksel günlük yaşam alt boyut puan ortalaması 19.99 $\pm$ 4.92 ve Cinsellik alt boyut puan ortalaması 9.81 $\pm$ 3.72'dir. Çalışmamıza katılan hastaların en belirgin gereksinimlerinin sağlık sistemi ile bilgilendirme olduğu belirlenmiştir. Eğitim durumu, çalışma durumu, çocuk sahibi olma durumu, hastalık süresi, tedavi türü değişkenlerinin istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık oluşturduğu bulunmuştur.

Sonuç: Araştırmaya katılan hastaların destekleyici bakım gereksinimlerinin yüksek düzeyde olduğu bulunmuştur. En çok sağlık sistemi ve bilgilendirme ve ruhsal/psikolojik alanlarında gereksinimleri olduğu ve bunu fiziksel/günlük yaşam, hasta bakım ve desteği ile cinsellik alanlarının takip ettiği görülmüştür. Araştırmaya katılan over kanseri tanılı hastaların destekleyici bakım gereksinimleri eğitim durumu, çalışma durumu, çocuk sahibi olma durumu, hastalık süresi ve tedavi türüne göre farklılık göstermiştir. Karşılanmamış bakım gereksinimleri, kanser hastalarının stres yaşamasına, yaşam kalitesinin olumsuz olarak etkilenmesine ve tedaviye uyumu zorlaştırmaktadır. Hemşireler, hastaları birey olarak değerlendirerek destekleyici bakım gereksinimleri tespit etmeli ve gerekli girişimleri planlayarak hastanın tedaviye uyumu kolaylaştırıp yaşam kalitesini yükseltmede etkin rol oynamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Destekleyici Bakım Gereksinimi, Over Kanseri, Hemşirelik

Determining The Supportive Care Needs Of Patients Diagnosed With Ovarian Cancer

Hümevra Avcı, Ferda Özbaşaran

Istanbul Sabahattin Zaim University, Department of Nursing, Istanbul

Objective: This research was conducted to determine the supportive care needs of patients diagnosed with ovarian cancer.

Materials-Methods: The data of the descriptive and cross-sectional study were collected between March and July 2024. The population of the research consists of patients diagnosed with ovarian cancer who applied to the Gynecological Oncology Clinic and Chemotherapy Unit of Başakşehir Çam and Sakura City Hospital in Istanbul. The sample of the study consists of 139 patients diagnosed with ovarian cancer who volunteered to participate in the study and met the specified inclusion criteria. In the study, data were collected by conducting a face-to-face survey using the "Personal Information Form" and "Supportive Care Scale (DBGS)".

Results: The average DBGS score of the patients diagnosed with ovarian cancer participating in the study is 114.64 ± 24.54 . When the sub-dimensions are examined; The psychological psychological sub-dimension mean score is 34.14 ± 9.20 , the Health system and Information sub-dimension mean score is 36.82 ± 10.56 , the patient care support sub-dimension mean score is 13.88 ± 4.17 . The mean physical daily life subscale score is 19.99 ± 4.92 and the sexuality subscale mean score is 9.81 ± 3.72 . It was determined that the most obvious needs of the patients participating in our study were information about the health system. It was found that the variables of education level, employment status, having children, duration of disease, and type of treatment created a statistically significant difference.

Conclusion: It was found that the supportive care needs of the patients participating in the study were at a high level. It has been observed that the needs are mostly in the fields of health system and information and spiritual/psychological, followed by physical/daily life, patient care and support and sexuality. Supportive care needs of patients diagnosed with ovarian cancer who participated in the study varied according to their educational status, employment status, childbearing status, disease duration and type of treatment. Unmet care needs cause cancer patients to experience stress, negatively affect their quality of life, and make compliance with treatment difficult. Nurses should evaluate patients as individuals, determine their supportive care needs, and play an active role in facilitating the patient's compliance with treatment and improving their quality of life by planning the necessary interventions.

Keywords: Need for Supportive Care, Ovarian Cancer, Nursing

S-0142

Artırılmış Gerçeklik Temelli Eğitimin Hemşirelik Öğrencilerinin Bakım Planı Hazırlama Becerisi Üzerine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma

Simge Öztürk¹, Emine Özbek², Sermin Timur Taşhan²

¹Bartın Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum, Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Bartın

²İnönü Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum, Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Malatya

Amaç: Bu araştırma, artırılmış gerçeklik temelli eğitimin hemşirelik öğrencilerinin bakım planı hazırlama becerisi üzerine etkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırma, randomize kontrollü deneme modeli ile Türkiye'nin doğusunda yer alan bir üniversitesinin Hemşirelik Fakültesi'nde Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Dersi'ni alan öğrenciler ile yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini deney:47 ve kontrol:45 olmak üzere toplam 92 öğrenci oluşturmuştur. Öğrenciler gruplara random olarak atanmıştır. Deney grubunda yer alan öğrencilere sanal gerçeklik gözlüğü kullanılarak artırılmış gerçeklik temelli preeklampsisi vaka uygulaması yapmaları sağlanırken; kontrol grubuna klasik eğitim uygulanmıştır. Veriler Katılımcı Bilgi Formu, Preeklampsisi Bilgi Testi ve Bulunuşluk Ölçeği aracılığı ile toplanmıştır. Araştırmada Katılımcı Bilgi Formu demografik bilgiler ve Hemşirelik Bakım Planından oluşmaktadır. Preeklampsisi Bilgi Testi 19 sorudan (her soru=1 puan) oluşmaktadır. Hemşirelik Bakım Planı ise "amaç=5 puan", "etiyoloji=4 puan", "semptom=4 pan", "tanı koyma=10 puan", "girişimler=her biri için 4 puan" olacak şekilde toplam puan hesaplanılarak değerlendirilmiştir. Bakım planının değerlendirilmesinde anahtar kelimelerin olması doğru kabul edilmiştir. Preeklampsisi Bilgi Testi ve Hemşirelik Bakım Planı ön testte ve son testte (ön testten 15 gün sonra) her iki gruba da uygulanmıştır. Bulunuşluk Hissi Ölçeği son testte sadece deney grubuna uygulanmıştır.

Bulgular: Araştırmada deney grubundaki öğrencilerin % 58.7'si kontrol grubundaki öğrencilerin ise %55.3'ü daha önce sanal gerçeklik gözlüğü kullanmış olup öğrencilerin sosyodemografik özellikleri açısından deney ve kontrol grubunun benzer olduğu belirlenmiştir ($p>0.05$). Deney grubundaki öğrencilerin Bulunuşluk Hissi Ölçeği katılım alt boyutu puan ortalamasının 33.34 ± 6.65 , Uyum/Çevreleme alt boyutu puan ortalamasının ise 27.36 ± 4.45 olduğu saptanmıştır. Araştırmada son testte deney gruplarındaki öğrencilerin uygulama becerilerinin (veri toplama; 53.60 ± 32.30 , tanı koyma; 43.83 ± 18.86 , amaç belirleme; 49.91 ± 30.11 , hemşirelik girişimi yapma becerisi; 72.79 ± 35.85) kontrol grubundaki öğrencilerin uygulama becerilerine (veri toplama; 27.40 ± 12.19 , tanı koyma; 22.78 ± 8.23 , amaç belirleme; 20.44 ± 8.58 , hemşirelik girişimi yapma becerisi; 39.58 ± 19.10) kıyasla daha fazla olduğu saptanmıştır ($p<0.001$). Ayrıca artırılmış gerçeklik uygulamasından sonra öğrencilerin hemşirelik bakım planı toplam puanının deney grubunda 218.87 ± 107.62 , kontrol grubunda 109.31 ± 42.11 olduğu ve aradaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu saptanmıştır ($p<0.001$). Bununla birlikte son testte ön teste kıyasla hemşirelik bakım planı uygulama becerilerinin (veri toplama, tanı koyma, amaç belirleme, hemşirelik girişimi yapma becerisi) deney grubunda arttığı ($p<0.001$) kontrol grubunda ise benzer ($p>0.05$) olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Artırılmış sanal gerçeklik temelli eğitimin hemşirelik öğrencilerinin bakım planı uygulama becerisini ve preeklampsisi bilgisini geliştirdiği saptanmıştır. Bu sonuçlar doğrultusunda hemşirelik eğitiminde öğrencilere preeklampsisi vakası ile ilgili bakım sürecinin öğretilmesinde artırılmış gerçeklik yönteminin kullanılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Artırılmış gerçeklik, hemşirelik bakım planı, hemşirelik eğitimi, preeklampsisi

The Effect of Augmented Reality-Based Training on Nursing Students' Care Plan Preparation Skills: A Randomized Controlled Study

Simge Öztürk¹, Emine Özbek², Sermin Timur Taşhan²

¹Bartın University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynaecology Nursing, Bartın

²Inonu University, Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynaecology Nursing, Malatya

Objective: This study was conducted to determine the effect of augmented reality-based training on nursing students' ability to prepare care plans.

Materials-Method: The study was conducted with a randomised controlled trial model with students taking the Women's Health and Diseases Nursing Course at the Faculty of Nursing of a university located in the east of Turkey. The sample of the study consisted of a total of 92 students, 47 experimental and 45 control students. Students were randomly assigned to the groups. While the students in the experimental group were provided with augmented reality-based pre-eclampsia case application using virtual reality goggles; classical education was applied to the control group. Data were collected through Participant Information Form, Preeclampsia Knowledge Test and Presence Scale. Participant Information Form consisted of demographic information and Nursing Care Plan. Preeclampsia Knowledge Test consists of 19 questions (each question=1 point). The Nursing Care Plan was evaluated by calculating total points as 'purpose=5 points', 'aetiology=4 points', 'symptom=4 points', 'diagnosis=10 points', 'interventions=4 points for each'. The presence of keywords in the evaluation of the care plan was considered correct. Preeclampsia Knowledge Test and Nursing Care Plan were applied to both groups in the pre-test and post-test (15 days after the pre-test). The Sense of Presence Scale was administered only to the experimental group in the posttest.

Results: In the study, 58.7% of the students in the experimental group and 55.3% of the students in the control group had previously used virtual reality goggles, and it was determined that the experimental and control groups were similar in terms of sociodemographic characteristics of the students ($p>0.05$). It was determined that the mean score of the students in the experimental group was 33.34 ± 6.65 for the participation sub-dimension of the Sense of Presence Scale and 27.36 ± 4.45 for the adaptation/environmentalisation sub-dimension. In the post-test, it was found that the implementation skills of the students in the experimental groups (data collection; 53.60 ± 32.30 , diagnosis; 43.83 ± 18.86 , goal setting; 49.91 ± 30.11 , nursing intervention skills; 72.79 ± 35.85) were found to be higher than the application skills (data collection; 27.40 ± 12.19 , diagnosis; 22.78 ± 8.23 , goal setting; 20.44 ± 8.58 , nursing intervention skills; 39.58 ± 19.10) of the students in the control group ($p<0.001$). In addition, it was found that the total score of the nursing care plan of the students after the augmented reality application was 218.87 ± 107.62 in the experimental group and 109.31 ± 42.11 in the control group and the difference was statistically significant ($p<0.001$). However, it was determined that the nursing care plan implementation skills (data collection, diagnosis, goal setting, nursing intervention skills) increased in the experimental group ($p<0.001$) and were similar in the control group ($p>0.05$) in the post-test compared to the pre-test.

Conclusion: It was found that augmented virtual reality-based education improved nursing students' ability to implement care plan and knowledge of pre-eclampsia. In line with these results, it is recommended to use the augmented reality method in teaching the care process related to preeclampsia case to students in nursing education.

Keywords: Augmented reality, nursing care plan, nursing education, preeclampsia

S-0143

Genç Kadınlarda Menstrüasyon Etkisi ve Toplumsal Cinsiyet Rollerine İlişkisinde Kültürel Yapının Aracılık Rolü

Zeynep Ogu¹, Eda Yakıt Ak²

¹Fenerbahçe Üniversitesi

²Dicle Üniversitesi

Amaç: Bu çalışma Türkiye'deki genç kadınlarda menstrüasyon etkisi ve toplumsal cinsiyet rolleri ile ilişkisinde kültürel yapının aracılık rolünü belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu tanımlayıcı ve kesitsel anket çalışmasında 15-24 yaş arasında toplam 533 kadınla tamamlanmıştır. Veriler tanıtıcı bilgi formu, Menstrüasyon Etki Ölçeği (MEÖ), Toplumsal Cinsiyet Algısı Ölçeği (TCAÖ) ve Kültürlerarası Farkındalık Ölçeği (KFÖ) ile toplanmıştır.

Bulgular: Kadınların %35,1'i adet olduğu günler dışarı çıkmadıklarını ve %23,5'i adet olmaktan rahatsızlık duyduklarını bildirmiştir. Kadınların %65,5'i adet olunan günler kirli olunduğu için ibadet yapılmaması gerektiğini, %55,7'si cinsel ilişkiye girilmemesini, %27,6'sı saç kesilmemesini, %25,9'u turşu kurma, hamur yoğurma ve yoğurt mayalamaması gerektiğini belirtmiştir. MEÖ ile KFÖ arasında pozitif ancak düşük düzeyde anlamlı bir ilişki ($r = 0.147$) ($p < 0.05$). KFÖ ile TCAÖ arasında orta düzeyde pozitif ve anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($r = 0.290$). Regresyon analizinde ilk adet yaşı ile TCAÖ arasında negatif ilişki belirlenmiştir ($r = -0.114$). KFÖ, MEÖ ile TCAÖ arasındaki ilişkide anlamlı bir aracılık rolü oynarken, MEÖ'nün TCAÖ üzerindeki toplam etkisi $B = 0,003$ ve $p > 0,05$ ile istatistiksel olarak anlamlı değildir. Bu sonuçlara göre, KFÖ önemli bir aracılık rolü görmektedir.

Sonuç: Genç kadınlarda menstrüasyonun etkisinde toplumsal cinsiyet rolleri ile ilişkisinde kültürel yapının aracılık rolü olduğu belirlenmiştir. Kadınların erken yaşta adet olma, yaşadığı kültürel çevre ve toplumsal cinsiyet rollerinin menstrüasyon algısında etkili olduğu görülmüştür. Menstrüasyon bir toplumsal tabu olarak kadınlar üzerinde etkili olduğu söylenebilir. Yaşanılan toplumun, aile büyüklerinin adet ile ilgili olumsuz algılarının değiştirilmesi kız çocuklarının olumlu menstrüasyon algısını oluşturabilir.

Anahtar Kelimeler: genç kadın, menstrüasyon, adet, toplumsal cinsiyet, kültür

The Mediating Role of Cultural Structure in the Relationship Between the Effects of Menstruation and Gender Roles Among Young Women

Zeynep Ogul¹, Eda Yakıt Ak²

¹Fenerbahçe University

²Dicle University

Objective: This study aimed to determine the mediating role of cultural structure in the relationship between menstruation effects and gender roles among young women in Turkey.

Materials-Methods: This descriptive and cross-sectional survey study was conducted with a total of 533 women aged 15–24. Data were collected using the Demographic Information Form, the Menstruation Impact Scale (MIS), the Gender Perception Scale (GPS), and the Intercultural Awareness Scale (IAS).

Results: Among the participants, 35.1% reported that they avoided going out during their menstruation days, and 23.5% stated that they felt discomfort about menstruation. Additionally, 65.5% of the women believed that religious practices should not be performed during menstruation due to perceived impurity, 55.7% considered sexual intercourse inappropriate, 27.6% believed that hair should not be cut, and 25.9% stated that activities such as pickling, kneading dough, and fermenting yogurt should not be performed during menstruation. A positive but weak significant correlation was found between MIS and IAS ($r = 0.147$, $p < 0.05$). There was a moderate positive and significant correlation between IAS and GPS ($r = 0.290$). Regression analysis revealed a negative relationship between age at menarche and GPS ($r = -0.114$). While IAS played a significant mediating role in the relationship between MIS and GPS, the total effect of MIS on GPS was not statistically significant ($B = 0.003$, $p > 0.05$). These findings indicate that IAS serves as an important mediator in this relationship.

Conclusion: The study determined that cultural structure plays a mediating role in the relationship between the effects of menstruation and gender roles among young women. It was observed that early menarche, the cultural environment, and gender roles influence perceptions of menstruation. Menstruation can be considered a social taboo that significantly affects women. Changing the negative perceptions of menstruation held by families and society may contribute to the development of a more positive menstrual perception among young girls.

Keywords: young women, menstruation, period, gender, culture

S-0144

Gebelikte Anne Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği'nin Türkçe'ye Uyarlanması: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

Özge Şiir Dağlar¹, Hilal Evgin², Eslem Altıntaş³, İlkay Güngör Satılmış⁴

¹İstanbul Kent Üniversitesi, Ebelik Bölümü, İstanbul

²Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi, İstanbul

³Fenerbahçe Üniversitesi, Ebelik Bölümü, İstanbul

⁴İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Anne sağlığı okuryazarlığı, bir annenin hem kendi sağlığını hem de çocuklarının sağlığını koruma ve geliştirme amacıyla sağlık bilgilerine ve hizmetlerine erişme, bu bilgileri anlama, değerlendirme ve kullanma becerisini ifade etmektedir. Bu yetkinlikler, annenin kendi ve bebeğinin sağlığı hakkında bilinçli kararlar almasını, gebelik ve doğum sürecinde doğru bilgilere ulaşmasını, sağlık hizmetlerinden etkin şekilde faydalanabilmesini ve sağlık önerilerini doğru bir şekilde uygulamasını kapsamaktadır. Sağlık okuryazarlığı düzeylerinin belirlenmesi, gebe kadınların ihtiyaç duyduğu bilgilerin uygun şekilde sunulması açısından kritik öneme sahiptir. Bu çalışmanın amacı Gebelikte Anne Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği (GASOÖ)'nin geçerlik ve güvenirliliğinin yapılarak Türk diline uyarlanmasıdır.

Gereç-Yöntem: Metodolojik olarak gerçekleştirilen çalışmanın verilerini bir şehir hastanesinin kadın doğum polikliniğine başvuran 420 gebe kadın oluşturdu. Örneklem büyüklüğü ve veri setinin uygunluğu Kaiser-Mayer-Olkin İndeksi ve Bartlett Küresellik Testi ile değerlendirildi. Ölçeğin dil ve kapsam geçerliği sağlandıktan sonra, yapı geçerliği için açıklayıcı ve doğrulayıcı faktör analizleri uygulandı. Ölçüm modelinin güvenilirliği, yakınsak geçerlilik ile Bileşik Güvenilirlik ve Ortalama Açıklanan Varyans incelenerek değerlendirildi. İç tutarlılık, Cronbach alfa ve madde toplam puan korelasyonu ile değerlendirildi. Zamana göre değişmezliği test etmek için test-tekrar test yöntemi kullanıldı.

Bulgular: Ölçeğin Kaiser-Mayer-Olkin değeri 0,925 ve Bartlett Küresellik testi sonuçları $\chi^2(820) = 8430.29$; $p < 0.001$ olarak saptandı. Ölçek gerekli olan dil ve kapsam geçerliliğini sağladı. Ölçeğin Kapsam Geçerlik Oranının 0,82-1,00 arasında değiştiği, Kapsam Geçerlilik İndeksinin ise 0,90 olduğu belirlendi. Açıklayıcı faktör analizi sonucuna göre alt boyutlarda toplanmayan 7 madde ölçekten çıkarıldı. Ölçeğin 41 maddeli son halinin madde toplam puan korelasyon değerlerinin 0,103 ile 0,676 arasında değiştiği saptandı. Ölçekte kalan maddeler 4 faktör altında toplandı. Kalan 41 maddeyle birlikte faktörlerde orijinal ölçekteki aynı faktörlere dağıldı. Tüm maddelerin faktör yükleri 0.40 ve üzerinde bulundu. Ölçeğin Cronbach alfa güvenirlilik katsayısı toplam ölçek için 0,937 olup alt boyutlarda 0,69-0,93 arasında değiştiği belirlendi. Uyum iyiliği istatistiklerinde ise ölçeğin yeni yapıyı (41 maddeli) doğruladığı belirlendi. Test tekrar test korelasyon kat sayısı ise 0,99 olarak bulundu.

Sonuç: Geçerlik ve güvenirlilik analizleri GASOÖ'nün, Türk toplumunda anne sağlığı okuryazarlığını değerlendirmek için geçerli ve güvenilir bir ölçek olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Anne Sağlığı, Gebelik, Geçerlilik, Güvenirlilik, Sağlık Okuryazarlığı

Adaptation of Maternal Health Literacy Scale in Pregnancy into Turkish: Validity and Reliability Study

Özge Şiir Dağlar¹, Hilal Evgin², Eslem Altıntaş³, İlkay Güngör Satılmış⁴

¹Istanbul Kent University, Department of Midwifery, Istanbul

²Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu City Hospital, Istanbul

³Fenerbahçe University, Department of Midwifery, Istanbul

⁴Istanbul University-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, Istanbul

Objective: Maternal health literacy refers to a mother's ability to access, understand, evaluate and use health information and services to protect and improve her own health and the health of her children. These competencies include the mother's ability to make informed decisions about her own and her baby's health, to access accurate information during pregnancy and childbirth, to utilize health services effectively and to implement health recommendations correctly. Determining health literacy levels is critical in terms of providing the information needed by pregnant women in an appropriate manner. The aim of this study was to determine the reliability and validity of the Maternal Health Literacy in Pregnancy Scale (MHELIP) and to adapt it to the Turkish language.

Materials-Methods: The data of the methodological study consisted of 420 pregnant women who applied to the obstetrics and gynecology outpatient clinic of a city hospital. The sample size and the suitability of the data set were evaluated by Kaiser-Mayer-Olkin Index and Bartlett's Test of Sphericity. After the linguistic and content validity of the scale was ensured, exploratory and confirmatory factor analyses were applied for construct validity. The reliability of the measurement model was assessed by examining convergent validity and Composite Reliability and Mean Explained Variance. Internal consistency was assessed by Cronbach's alpha and item-total score correlation. Test-retest method was used to test invariance over time.

Results: The Kaiser-Mayer-Olkin value of the scale was 0.925 and the results of Bartlett Sphericity test were $\chi^2(820) = 8430.29$; $p < 0.001$. The scale met the required language and content validity. The Content Validity Ratio of the scale ranged between 0.82-1.00 and the Content Validity Index was 0.90. According to the results of the exploratory factor analysis, 7 items that were not collected in the sub-dimensions were removed from the scale. The item-total score correlation values of the final version of the scale with 41 items ranged between 0.103 and 0.676. The remaining items in the scale were grouped under 4 factors. The factors with the remaining 41 items were distributed to the same factors in the original scale. Factor loadings of all items were found to be 0.40 and above. The Cronbach's alpha reliability coefficient of the scale was 0.937 for the total scale and ranged between 0.69-0.93 in the sub-dimensions. In the goodness of fit statistics, it was determined that the scale confirmed the new structure (41 items). The test-retest correlation coefficient was 0.99.

Conclusion: Validity and reliability analyses show that the MHELIP is a valid and reliable scale for assessing maternal health literacy in the Turkish population.

Keywords: Maternal Health, Pregnancy, Validity, Reliability, Health Literacy

S-0145

Gebelik ve Doğum Sonrası Dönemlerde Roy Uyum Modeli'ne Dayalı Bakımın Sağlık Sonuçlarına Etkisi: Sistematik Bir İnceleme ve Meta-Analiz

Maide Nur Tümekaya¹, Kafiye Eroğlu², Zekiye Karaçam³

¹Koç Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, İstanbul

²Atlas Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik, İstanbul

³Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik, Aydın

Problem Tanımı ve Amaç: Anne sağlığı, gebelik ve doğum sonrası dönemlerde hayati öneme sahiptir, çünkü bu evreler kadının bedeni, zihni ve yaşam tarzında önemli değişiklikler getirir ve büyük bir uyum kapasitesi gerektirir. Adaptasyonun, gebelik ve doğum sonrası dönemlerde kadınların fiziksel ve psikolojik sağlığı üzerinde önemli bir rol oynadığı bilinmektedir. Ancak, bu modeli temel alan bakımın sağlık sonuçlarına etkisini sistematik olarak inceleyen bir çalışma bulunmamaktadır. Bu çalışma RAM bazlı hemşirelik müdahalelerinin gebelik ve postpartum dönemde kadınların adaptasyonu üzerindeki etkisini değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Çalışma sistematik derleme ve meta-analiz yöntemi ile gerçekleştirilmiştir. 1 Ağustos 2022 - 1 Ocak 2023 tarihleri arasında PubMed, EBSCO, Embase, Web of Science, PsycINFO, Scopus, Cochrane, Türkiye Klinikleri, TR Dizin ve Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi gibi veri tabanlarında kapsamlı bir literatür taraması yapılmıştır. Çalışmaların kalitesi, Joanna Briggs Enstitüsü'nün (JBI) kritik değerlendirme araçları ile değerlendirilmiştir. PICOS (Population, Intervention, Comparison, Outcomes, Study Design) kriterlerine göre uygunluk değerlendirmesi yapılmış ve deneysel veya yarı-deneysel tasarıma sahip İngilizce veya Türkçe yayınlanmış çalışmalar dahil edilmiştir. Meta-analiz için RevMan 5.4.1 yazılımı kullanılmış ve heterojenite I² istatistiği ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Toplam 13 çalışma dahil edilmiştir. 1323 katılımcı içeren bu çalışmalarda RAM bazlı müdahalelerin gebelik ve postpartum adaptasyonu düzeylerini de artırdığı bulunmuştur. Ayrıca müdahalelerin depresyon semptomlarını ve kaygı düzeylerini azalttığı görülmüştür.

Sonuç: Bu çalışma, RAM bazlı bakımın gebelik ve postpartum dönemde kadınların fiziksel ve psikolojik sağlıklarını iyileştirdiğini ve adaptasyon süreçlerine olumlu katkı sağladığını göstermektedir. RAM, gebelik ve postpartum bakım hizmetlerinde kanıta dayalı bir rehber olarak kullanılabilir. Sağlık kuruluşlarının RAM kullanımını teşvik etmesi ve hemşirelik eğitim programlarına entegre etmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: bakım, gebelik, hemşirelik modeli, postpartum, Roy adaptasyon modeli

The Effect of Care Based on the Roy Adaptation Model on Health Outcomes in Pregnancy and Postpartum Periods: A Systematic Review and Meta-Analysis

Maide Nur Tümkaya¹, Kafiye Eroğlu², Zekiye Karaçam³

¹Koc University, School of Nursing, İstanbul

²Atlas University Faculty of Health Sciences, Nursing, İstanbul

³Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Health Sciences, Midwifery, Aydın

Problem Definition and Purpose: Maternal health is crucial during pregnancy and the postpartum period, as these stages bring significant changes to a woman's body, mind, and lifestyle, demanding a substantial capacity for adaptation. It is well known that adaptation plays a key role in maintaining women's physical and psychological well-being during pregnancy and postpartum. However, no systematic study has been conducted to examine the effects of care based on this model on health outcomes. This study aims to evaluate the effects of nursing interventions based on the Roy Adaptation Model (RAM) on women's adaptation during pregnancy and the postpartum period.

Method: This study was conducted using systematic review and meta-analysis methods. A comprehensive literature search was carried out between August 1, 2022, and January 1, 2023, in electronic databases including PubMed, EBSCO, Embase, Web of Science, PsycINFO, Scopus, Cochrane, Türkiye Klinikleri, TR Dizin, and the National Thesis Center of the Council of Higher Education. The quality of the included studies was assessed using the critical appraisal tools of the Joanna Briggs Institute (JBI). The PICOS (Population, Intervention, Comparison, Outcomes, Study Design) criteria were used for eligibility assessment, and experimental or quasi-experimental studies published in English or Turkish were included. RevMan 5.4.1 software was used for meta-analysis, and heterogeneity was assessed using the I² statistic.

Results: A total of 13 studies were included, involving 1,323 participants. The findings indicated that RAM-based interventions significantly improved adaptation levels during pregnancy and postpartum. Additionally, these interventions were found to reduce depression symptoms and anxiety levels.

Conclusion: This study demonstrates that RAM-based care improves women's physical and psychological health during pregnancy and postpartum, positively contributing to their adaptation processes. RAM can be utilized as an evidence-based framework for perinatal care services. It is recommended that health institutions promote the use of RAM and integrate it into nursing education programs.

Keywords: care, nursing model, pregnancy, postpartum, Roy adaptation model

S-0146

Sağlık Çalışanlarında Premenstrual Sendromun İş Yaşam Kalitesine Etkisi

Merve Gülen¹, Ferda Özbaşaran²

¹İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Hemşirelik AD, İstanbul, Türkiye

²İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, İstanbul, Türkiye

Amaç: Bu araştırmanın amacı, 18-49 yaş arasındaki doğurganlık çağındaki kadın sağlık çalışanları arasında premenstrual sendromun iş yaşamına etkisinin incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki araştırmanın verileri Nisan- Haziran 2024 tarihleri arasında toplanmıştır. Araştırmanın evrenini, İstanbul ilindeki bir ilçe devlet hastanesinde görev yapan 330 kadın sağlık çalışanı oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise çalışmaya katılmaya gönüllü olan ve belirlenen dahil edilme ve dışlanma kriterlerini karşılayan 214 sağlık çalışanı oluşturmaktadır. Araştırmada veriler “Kişisel Bilgi Formu”, “Premenstrual Sendrom Ölçeği (PMSÖ)” ve “İş yaşam Kalitesi Ölçeği (Work-Related Quality of Life Scale)” ile toplanmıştır. Veriler, bağımsız gruplarda t testi, tek yönlü varyans analizi (one-way ANOVA) ve Pearson korelasyon testi ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan sağlık çalışanlarının yaş ortalaması $33,83 \pm 7,69$ ve PMS prevalansı %99,5 olarak belirlenmiştir. PMSÖ toplam puan ortalaması $125,89 \pm 38,91$, İş yaşam Kalitesi Ölçeği toplam puan ortalaması $2,94 \pm 0,77$ olarak saptanmıştır. PMSÖ alt boyutları arasında en yüksek puan ortalamasının, depresif duygulanım, yorgunluk ve depresif düşünceler alt boyutlarında olduğu; İş yaşam Kalitesi Ölçeği alt boyutları arasında ise en yüksek puan ortalamasının iş yaşamında stres, genel iyi olma ve iş kariyer memnuniyeti alt boyutlarında tespit edildiği belirlenmiştir. PMSÖ toplam puanı ile İş Yaşam Kalitesi Ölçeği toplam puanı arasında negatif yönde zayıf düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($r = -0,169$, $p < 0,05$). Hafif düzeyde premenstrual sendrom yaşayan sağlık çalışanlarının, orta ve şiddetli düzeyde premenstrual sendrom yaşayanlara kıyasla istatistiksel olarak anlamlı derecede daha yüksek iş yaşam kalitesi puanına sahip olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Yapılan analizler, premenstrual sendromun yaygın ve önemli bir sağlık sorunu olduğunu ortaya koymuş; ayrıca, kadın sağlık çalışanlarında premenstrual sendrom düzeyindeki artışın, iş yaşam kalitesinde istatistiksel olarak anlamlı ve olumsuz bir azalma ile ilişkili olduğunu göstermektedir. Sağlık çalışanlarının iş yaşam kalitesinin iyileştirilmesi, kaliteli sağlık hizmeti sunumu ve hasta memnuniyetinin sağlanmasında kritik bir rol oynamaktadır. Bu nedenle, çalışanların iş gücüne katılımını artırmak ve iş performansını yükseltmek amacıyla PMS konusunda toplumsal farkındalık oluşturulması ve iş gücü kaybını önlemek için gerekli önlemlerin alınması büyük önem taşımaktadır. Ayrıca, PMS farkındalığının artırılması, çalışanların bilgi seviyesinin yükseltilmesi ve uygun tedavi yöntemleri konusunda destek sağlanması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Premenstrual Sendrom, Sağlık Çalışanı, İş Yaşam Kalitesi

The Effect of Premenstrual Syndrome on Quality of Working Life in Healthcare Workers

Merve Gülen¹, Ferda Özbaşaran²

¹Istanbul Sabahattin Zaim University, Graduate School of Educational Sciences, Department of Nursing, Istanbul, Turkey

²Istanbul Sabahattin Zaim University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Istanbul, Turkey

Objective: The aim of this study is to examine the impact of premenstrual syndrome on work life among female healthcare workers of reproductive age (18-49 years).

Materials-Methods: This descriptive and cross-sectional study was conducted between April and June 2024. The study population consisted of 330 female healthcare workers employed at a district public hospital in Istanbul. The sample included 214 participants who voluntarily agreed to participate and met the inclusion and exclusion criteria. Data were collected using the "Personal Information Form," the "Premenstrual Syndrome Scale (PMSS)," and the "Work-Related Quality of Life Scale." The data were analyzed using the independent samples t-test, one-way ANOVA, and Pearson correlation test.

Results: The average age of healthcare workers participating in the study was found to be 33.83 ± 7.69 , and the prevalence of PMS was determined to be 99.5%. The total average score of the PMS scale was 125.89 ± 38.91 , while the total average score of the Work Life Quality Scale was 2.94 ± 0.77 . Among the subscales of PMS, the highest average scores were observed in the subscales of depressive mood, fatigue, and depressive thoughts; whereas, among the subscales of work life quality, the highest average scores were found in the subscales of work-related stress, general well-being, and career satisfaction. A weak, statistically significant negative correlation was found between the total score of the PMS scale and the total score of the Work Life Quality Scale ($r = -0.169$, $p < 0.05$). Healthcare workers experiencing mild PMS were found to have statistically significantly higher work life quality scores compared to those experiencing moderate and severe levels of PMS.

Conclusion: The analyses conducted have revealed that premenstrual syndrome is a prevalent and significant health issue. Additionally, an increase in the level of premenstrual syndrome among female healthcare workers has been shown to be statistically significantly associated with a negative reduction in work life quality. Improving the work life quality of healthcare workers plays a critical role in delivering quality healthcare services and ensuring patient satisfaction. Therefore, creating societal awareness regarding PMS and taking necessary measures to prevent workforce loss is of great importance in order to increase employees' participation in the workforce and enhance work performance. Furthermore, raising awareness of PMS, improving employees' knowledge level, and providing support for appropriate treatment methods are essential.

Keywords: Premenstrual Syndrome, Healthcare Worker, Quality of Work Life

S-0147

İnfertil Çiftlerde Toplumsal Cinsiyet Rolü Stresi ile İnfertilite Stresi Arasındaki İlişki

Ayşe Güleşçi, Simge Evrenol Öçal

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kadın Hastalıkları ve Doğum Hemşireliği, İzmir

Amaç: Toplum tarafından kadına ve erkeğe atfedilen roller gereği anne ve baba olmaları beklenmektedir. Bu nedenle herhangi bir nedenle 'annelik' ve 'babalık' rolü gerçekleşemediğinde - infertilite tanısı alındığında- bireyler farklı etkilenebilmektedir. Doğurganlığın toplumdaki statüsü ve cinsiyetler arasındaki eşitsizlik düşünüldüğünde infertilite nedeniyle yaşanan deneyimlerde cinsiyetler arası farklılıklar bulunmaktadır. Bu çalışmanın amacı infertilite tedavisi alan çiftlerin yaşadıkları toplumsal cinsiyet rolü stresi ve infertilite stresi düzeylerini belirlemek ve aralarındaki ilişkiyi incelemektir.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı, ilişki arayıcı tipte yürütülen çalışmanın evrenini, Ağustos 2022-2023 tarihleri arasında İzmir'de bulunan bir eğitim ve araştırma hastanesinin üremeye yardımcı tedavi merkezine başvuran infertil çiftler oluşturmuştur. Araştırma primer infertilite tanısı alan, Türkçe konuşup, anlayabilen, psikiyatrik rahatsızlığı olmayan, çift olarak çalışmaya katılmayı kabul etmiş 88 infertil çiftle (88 erkek, 88 kadın) yürütülmüştür. Veriler Birey Tanıtım Formu, Erkek Toplumsal Cinsiyet Rolü Stresi Ölçeği, Kadın Toplumsal Cinsiyet Rolü Stresi Ölçeği ve İnfertilite Stresi Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler, Bağımsız Örneklem T testi, ANOVA, Kruskal Wallis, Post Hoc Bonferroni, Pearson Ki-Kare, Fisher's Exact ve Spearman korelasyonu testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan kadınların yaş ortalaması $33,84 \pm 6,42$ yıl, erkeklerin yaş ortalaması $35,8 \pm 6,11$ yıl ve çiftlerin evlilik süresi ortalama $4,89 \pm 2,89$ yıldır. Kadınların %39,8'i, erkeklerin ise %42'si üniversite ve üstü düzeyde eğitim seviyesine sahiptir. Çiftlerden kadınların ($66,86 \pm 21,89$) ve erkeklerin ($65,52 \pm 20,99$) benzer düzeyde Toplumsal Cinsiyet Rolü Stresi puan ortalamasına sahip oldukları belirlenmiş ve istatistiksel açıdan anlamlı bir fark saptanmamıştır ($p > 0,05$). İnfertilite Stres Ölçeği alt boyutları olan Kişisel Alanda Stres (kadın: $10,52 \pm 4,55$, erkek: $4,57 \pm 3,62$), Sosyal Alanda Stres (kadın: $2,97 \pm 2,79$, erkek: $1,23 \pm 1,65$) ve Evlilik Alanında Stres (kadın: $3,34 \pm 3,55$, erkek: $2,17 \pm 2,56$) puan ortalamalarında ise kadınların erkeklerden daha fazla oranda infertilite kaynaklı stres yaşadığı belirlenmiştir ($p < 0,05$). Kadınlarda toplumsal cinsiyet rolü stresi ve infertilite stresi arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir ilişki saptanmazken ($p > 0,05$), erkeklerin kişisel alanda ve evlilik alanındaki infertilite stresi ile toplumsal cinsiyet rolü stresi arasında pozitif yönde ve orta düzeyde ilişki olduğu saptanmıştır ($r = 0,492$ ve $r = 0,328$, $p < 0,05$).

Sonuç: Çalışma sonucunda infertil çiftlerin toplumsal cinsiyet rollerine ve infertiliteye ilişkin stres yaşamakta olduğu, erkeklerin yaşadığı infertilite stresinin toplumsal cinsiyet rolü stresiyle ilişkili olabileceği belirlenmiştir. Hemşireler infertil çiftlere bakım verirken toplumun sosyo-kültürel yapısını, cinsiyet rollerine ait algısını ve bireylerde stres oluşturabilecek faktörleri tanımalı, bireyleri bütüncül olarak değerlendirmelidir.

Anahtar Kelimeler: Cinsiyet, Cinsiyet Rolü, İnfertilite, Stres

The Relationship Between Gender Stress and Infertility Stress in Infertile Couples

Ayşe Güleşçi, Simge Evrenol Öçal

Izmir Katip Çelebi University, Institute of Health Sciences, Obstetrics and Gynecology Nursing, Izmir

Objective: Society assigns specific roles to women and men, and as a result, they are expected to become mothers and fathers. Consequently, when the roles of 'motherhood' and 'fatherhood' cannot be fulfilled—such as in cases of infertility—individuals may experience various impacts. Given the societal status of fertility and the gender inequalities present, there are gender-specific differences in the experiences related to infertility. The aim of this study is to determine the levels of gender role stress and infertility stress experienced by couples undergoing infertility treatment and to examine the relationship between these factors.

Materials-Methods: "This descriptive, correlational study was conducted with couples diagnosed with infertility who applied to the assisted reproductive treatment center of a education and research hospital in Izmir between August 2022 and 2023. The study sample consisted of 88 infertile couples (88 men, 88 women) who were diagnosed with primary infertility, spoke and understood Turkish, had no psychiatric disorders, and agreed to participate in the study. Data were collected using The Demographic Information Form, The Male Gender Role Stress Scale, The Female Gender Role Stress Scale, and The Infertility Stress Scale. The data were analyzed using descriptive statistics, Independent Samples t-test, ANOVA, Kruskal-Wallis, Post Hoc Bonferroni, Pearson Chi-Square, Fisher's Exact Test, and Spearman's correlation

Results: The average age of the women participating in the study was 33.84 ± 6.42 years, while the average age of the men was 35.8 ± 6.11 years and the average duration of marriage among the couples was 4.89 ± 2.89 years. Among the participants, 39.8% of the women and 42% of the men had attained a university degree or higher. The average The Gender Role Stress scores were similar for both women (66.86 ± 21.89) and men (65.52 ± 20.99), and no statistically significant difference was determine ($p > 0.05$). Regarding the subscales of The Infertility Stress Scale, women reported higher levels of stress related to personal (women: 10.52 ± 4.55 , men: 4.57 ± 3.62), social (women: 2.97 ± 2.79 , men: 1.23 ± 1.65), and marital stress (women: 3.34 ± 3.55 , men: 2.17 ± 2.56) compared to men ($p < 0.05$). While no statistically significant relationship was determine between gender role stress and infertility stress among women ($p > 0.05$), a positive, moderate-level correlation was identified between infertility stress in the personal and marital domains and gender role stress in men ($r = 0.492$ and $r = 0.328$, $p < 0.05$)

Conclusion: The study found that infertile couples experience stress related to gender roles and infertility, the infertility stress experienced by men may be associated with gender role stress. Nurses providing care to infertile couples should recognize the socio-cultural structure of society, its perceptions of gender roles, and the factors that may cause stress in individuals, ensuring a holistic assessment of each person.

Keywords: Gender, Gender Role, Infertility, Stress

S-0148

Gebelerin endokrin bozucular hakkında bilgi ve tutumları

Sevilay Aydın Çelik¹, Beyzanur İşbay Aydemir², Melike Dişsiz³, Pınar Kumru⁴, Suzan Düzkar Gözlü⁵

¹Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, İstanbul, Türkiye

²İstanbul Aydın Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, İstanbul, Türkiye

³Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye

⁴Zeynep Kamil Kadın ve Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, İstanbul, Türkiye

⁵Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, İstanbul, Türkiye

Amaç: Endokrin bozucu maddeler; organizmanın hormonal sisteminde değişikliklere neden olan, bireylerin ve nesillerin sağlığını olumsuz yönde etkileyen, vücuda dışarıdan alınan kimyasallar ve çevresel kirleticilerdir. Yapılan çalışmalarda gebelik sürecinde bu maddelere maruziyetin; gestasyonel diyabet, preeklampsi, abortus, ölü doğum, prematüre doğum, intrauterin gelişim geriliği, düşük doğum ağırlığı, doğumsal anomaliler ile ilişkili olduğu bildirilmiştir. Bu çalışmada, gebelerin endokrin bozucular hakkındaki bilgi ve tutumlarının belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışma, kesitsel ve tanımlayıcı türde planlanmıştır. Araştırmanın evrenini, 01.11.2023-01.02.2024 tarihleri arasında kamuya bağlı bir dal hastanesindeki gebe polikliniğine başvuran tüm bireyler oluşturmuştur. Araştırmanın örneklemi ise 18 yaş üstü, iletişim problemi olmayan ve çalışmaya katılmaya gönüllü olan 313 gebeden oluşmaktadır. Veriler gerekli izinler alındıktan sonra katılımcı bilgi formu, Endokrin Bozucular Tutum Ölçeği kullanılarak yüz yüze görüşme yöntemiyle elde edilmiştir. Elde edilen veriler tanımlayıcı istatistikler (sayı, yüzde, ortalama, standart sapma), students' t-testi, One Way Anova testi analiz teknikleri kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya katılan gebelerin yaş ortalaması 28,52±1,52 (18-41), ortalama gebelik haftası 20,12±8,52 (8-40), gebelik sayısı 1,57±0,91 (1-6), doğum sayısı 0,59±1,000 (0-6)'dır. Gebelerin %62'sinin sekiz yıl üzerinde eğitim düzeyine ve %89,8'nin çekirdek aileye sahip olduğu, %64,2'sinin çalıştığı, %58,5'inin gelirinin giderine denk olduğu belirlenmiştir. Çalışmada gebelerin %13,4'ünün en az bir defa düşük yaptığı, %7,7'sinin daha önce erken doğum yaptığı, %3,3'ünün gebeliğinde sigara içtiği, %1,9'unun gebeliğinde alkol kullandığı ve %39'unun ilaç kullandığı saptanmıştır. Gebelerin %15,7'si emzirme, bebek bakımı gibi konularda eğitim aldıklarını, %20,8'i endokrin bozucular hakkında bilgi sahibi olduğunu bunlardan %30'u en çok sosyal medya, televizyon gibi kaynaklardan bu konuda bilgi edindiğini bildirmiştir. Gebelerin Endokrin Bozucular Tutum Ölçeği puan ortalaması 76,26±9,33 (21-105) olarak bulunmuş olup gebelerin alkol kullanma ve endokrin bozucular hakkında bilgi sahibi olma durumu dışında diğer özellikler açısından fark saptanmamıştır (p>0,05).

Sonuç: Gebelerin endokrin bozucular hakkında orta düzeyde bilgi sahibi olduğu, bu bilgiye ulaşmada daha çok sosyal medya, televizyon gibi medya veya dijital alanları kullandığı, gebeliğinde alkol kullanmayanların ve endokrin bozucular hakkında bilgi sahibi olanların endokrin bozucular hakkında olumlu bir tutuma sahip olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Endokrin bozucu, gebelik, tutum

Knowledge and attitudes of pregnant women about endocrine disruptors

Sevilay Aydın Çelik¹, Beyzanur İşbay Aydemir², Melike Dişsiz³, Pınar Kumru⁴, Suzan Düzkar Gözlü⁵

¹Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu City Hospital, Gynecology and Obstetrics Clinic, İstanbul, Türkiye

²İstanbul Aydın University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, İstanbul, Türkiye

³University of Health Sciences, Hamidiye Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, İstanbul, Türkiye

⁴Zeynep Kamil Women and Children's Diseases Training and Research Hospital, Gynecology and Obstetrics Clinic, İstanbul, Türkiye

⁵Başakşehir Çam and Sakura City Hospital, Gynecology and Obstetrics Clinic, İstanbul, Türkiye

Objective: Endocrine disruptors are chemicals and environmental pollutants taken from outside the body that cause changes in the hormonal system of the organism and negatively affect the health of individuals and generations. Studies have reported that exposure to these substances during pregnancy is associated with gestational diabetes, preeclampsia, abortion, stillbirth, premature birth, intrauterine growth retardation, low birth weight, and congenital anomalies. This study aimed to determine the knowledge and attitudes of pregnant women about endocrine disruptors..

Materials-Methods: The study was planned as a cross-sectional and descriptive study. The universe of the study consisted of all individuals who applied to the pregnancy clinic of a public branch hospital between 01.11.2023-01.02.2024. The sample of the study consisted of 313 pregnant women who were over 18 years of age, had no communication problems and volunteered to participate in the study. After obtaining the necessary permissions, the data were obtained using the participant information form and the Endocrine Disruptors Attitude Scale through face-to-face interviews. The obtained data were evaluated using descriptive statistics (number, percentage, mean, standard deviation), students' t-test, One Way Anova test analysis techniques.

Results: The mean age of the pregnant women participating in the study was 28.52±1.52 (18-41), the mean gestational week was 20.12±8.52 (8-40), the number of pregnancies was 1.57±0.91 (1-6), and the number of births was 0.59±1.000 (0-6). It was determined that 62% of the pregnant women had an education level of over eight years, 89.8% had a nuclear family, 64.2% were working, and 58.5% had income equal to their expenses. In the study, it was determined that 13.4% of the pregnant women had at least one miscarriage, 7.7% had previously given birth prematurely, 3.3% had smoked during pregnancy, 1.9% had consumed alcohol during pregnancy, and 39% had used medication. 15.7% of the pregnant women reported that they had received training on topics such as breastfeeding and baby care, 20.8% had information about endocrine disruptors, and 30% of them had mostly obtained information on this subject from sources such as social media and television. The mean score of the pregnant women on the Endocrine Disruptors Attitude Scale was found to be 76.26±9.33 (21-105), and no difference was found in terms of other characteristics except for the pregnant women's alcohol use and knowledge about endocrine disruptors (p>0.05).

Conclusion: It was concluded that pregnant women have a moderate level of knowledge about endocrine disruptors, that they mostly use media or digital areas such as social media and television to access this information, and that those who do not consume alcohol during pregnancy and who are informed about endocrine disruptors have a positive attitude towards endocrine disruptors.

Keywords: Endocrine disruptor, pregnancy, attitude

S-0149

Gebelikte uygulanan non-farmakolojik yöntemlerin gebe kadınların stresi üzerine etkisinin network meta-analiz yöntemi ile karşılaştırılması

Filiz Degirmenci¹, Kadriye Pınar Ambarcıoğlu Kısaçam², Duygu Vefikuluçay Yılmaz¹

¹Mersin Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Doğum-Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Mersin

²Mustafa Kemal Üniversitesi Veteriner Fakültesi, Biyoistatistik Ana Bilim Dalı, Hatay

Amaç: Gebe kadınların, gebeliğin beraberinde getirdiği birçok fizyolojik, ruhsal ve sosyoekonomik değişikliğe uyum sağlamaları gerekmektedir. Bu değişiklikler ile başa çıkmak gebe kadınlar için zorlayıcı bir süreç dönüşebilir. Günlük yaşamda aile ve iş hayatı gibi alanlarda karşılaşılan sorunlar da göz önüne alındığında gebelik ile birlikte kadınların stres yaşamaları kaçınılmaz bir sorun olarak karşımıza çıkabilir. Gebelik döneminde daha fazla stres algılayan kadınlarda anksiyete ve depresyon gibi ruhsal problemler de daha yaygın görülmektedir. Gebelikte stres ile birlikte anksiyete ve depresyon, erken dönemde maternal ve fetal, geç dönemde ise çocuk sağlığını olumsuz etkilemektedir. Olumsuz etkileri göz önüne alındığında, gebelikte stres, anksiyete ve depresyonun azaltılması önem taşımaktadır. Gebelikte farmakolojik tedavi yöntemlerinin kullanımına ilişkin sınırlamalar ve olası yan etkiler, stres, anksiyete ve depresyonun yönetiminde non-farmakolojik yaklaşımlara olan ilgiyi artırmaktadır. Bu kapsamda, sağlığın korunması ve sürdürülebilmesi açısından hemşirelerin, gebe kadınların stres, anksiyete ve depresyonunu azaltmaya yönelik en etkili non-farmakolojik müdahaleleri bakım süreçlerine entegre etmeleri büyük önem taşımaktadır. Tüm bunlar doğrultusunda araştırmanın birincil amacı, gebelikte kullanılan non-farmakolojik yöntemlerin gebe kadının stresi üzerine, ikincil amaçları ise bu yöntemlerin gebe kadının anksiyete ve depresyon düzeyi üzerine etkinliğinin network meta-analiz yöntemi kullanılarak belirlenmesidir.

Gereç-Yöntem: Araştırmaya, PubMed, APA PsycNET, Web of Science, The Cochrane Library ve Scopus elektronik veri tabanlarında ve diğer kaynaklarda taranan 38 randomize çalışma dahil edilmiştir. Psikoterapi (bilişsel davranışçı terapi, bilinçli farkındalık temelli bilişsel terapi, destekleyici terapi), tamamlayıcı ve bütünleştirici tıp yaklaşımlarından zihin-beden müdahaleleri (gevşeme teknikleri, yoga, bilinçli farkındalık temelli stres azaltma) ve diğer tamamlayıcı ve bütünleştirici tıp müdahaleleri (müzik, spiritüel meditasyon) olmak üzere üç ana müdahale grubu ile gruplarda yer alan müdahaleler ve kontrol grubu; gebelikte stres, anksiyete ve depresyon düzeyleri açısından network meta-analizi kullanılarak karşılaştırılmıştır. İstatistiksel analizlerde Stata 15 paket programı kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya dahil edilen çalışmaların yanlılık riski 23'ü yüksek, 12'si belirsiz ve üçü düşük olarak değerlendirilmiştir. Araştırma sonucunda, stres açısından diğer tamamlayıcı ve bütünleştirici tıp müdahalelerinin kontrol grubuna ve psikoterapi müdahalelerine, alt müdahalelerden spiritüel meditasyonun ise kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha etkin olduğu belirlenmiştir. Anksiyete açısından diğer tamamlayıcı ve bütünleştirici tıp müdahalelerinin kontrol grubuna, alt müdahalelerden spiritüel meditasyonun ise kontrol grubuna, yoga, bilişsel davranışçı terapi, bilinçli farkındalık temelli stres azaltma ve müzik müdahalelerine göre daha etkin olduğu bulunmuştur. Depresyon açısından alt müdahalelerden spiritüel meditasyonun ve bilinçli farkındalık temelli bilişsel terapinin kontrol grubuna, yoga, bilişsel davranışçı terapi ve müzik müdahalelerine ayrıca spiritüel meditasyonun bilinçli farkındalık temelli stres azaltma müdahalesine göre daha etkin olduğu saptanmıştır.

Sonuç: SUCRA değerleri ve rankogram grafiklerine göre en etkin ana müdahale yönteminin stres, anksiyete ve depresyonda da diğer tamamlayıcı ve bütünleştirici tıp müdahaleleri, en etkin alt müdahalenin ise stres, anksiyete ve depresyonda da spiritüel meditasyon olduğu görülmektedir. Sonuç

olarak, bulgular yorumlanırken dahil edilen çalışmaların yanlılık riski göz önüne alınmalı ve bu alana özgü yüksek kaliteli daha çok çalışma yapılmalıdır. Hemşirelerin etkili non-farmakolojik yöntemleri bakımlarına yansıtmaları gebelikte stres, anksiyete ve depresyonun azaltılmasında etki sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, stres, anksiyete, depresyon, non-farmakolojik yöntemler, hemşirelik

Comparison of the effects of non-pharmacological methods on stress in pregnant women using the network meta-analysis method

Filiz Degirmenci¹, Kadriye Pınar Ambarcıoğlu Kısaçam², Duygu Vefikuluçay Yılmaz¹

¹Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Mersin University Faculty of Nursing, Mersin, Türkiye

²Department of Biostatistics, Mustafa Kemal University Faculty of Veterinary Medicine, Hatay, Türkiye

Objective: Pregnant women should adapt to various physiological, psychological, and socioeconomic changes during pregnancy. Coping with these changes can be challenging, and daily life stressors such as family and work-related issues can further exacerbate stress. Higher stress levels during pregnancy increase the likelihood of psychological disorders such as anxiety and depression. These conditions can negatively impact maternal and fetal health in the early stages and have long-term adverse effects on child development. Therefore, reducing stress, anxiety, and depression during pregnancy is essential. The limitations and potential side effects of pharmacological treatments have increased interest in non-pharmacological approaches for managing stress, anxiety, and depression during pregnancy. Ensuring that nurses incorporate the most effective non-pharmacological interventions into maternal care is vital for promoting well-being. The primary aim of this study is to evaluate the effects of non-pharmacological methods implemented during pregnancy on maternal stress levels, while the secondary aim is to assess their effectiveness in reducing anxiety and depression using a network meta-analysis.

Materials-Methods: The study includes 38 randomized controlled trials (RCTs) retrieved from PubMed, APA PsycNET, Web of Science, The Cochrane Library, and Scopus databases. The interventions were classified into three main categories: psychotherapy (Cognitive Behavioral Therapy, Mindfulness-Based Cognitive Therapy, Supportive Therapy), mind-body interventions (relaxation techniques, yoga, mindfulness-based stress reduction), and other complementary and integrative medicine approaches (music therapy, spiritual meditation). These interventions and the control group were compared in terms of their effects on stress, anxiety, and depression levels using network meta-analysis. Statistical analyses were conducted using Stata 15 software.

Results: Risk of bias was evaluated, with 23 studies classified as high risk, 12 as unclear risk, and 3 as low risk. Findings revealed that, concerning stress levels, complementary and integrative medicine interventions were significantly more effective than both the control group and psychotherapy interventions. Among the sub-interventions, spiritual meditation was the most effective compared to the control group. For anxiety, spiritual meditation was found to be more effective than the control group, as well as more effective than yoga, cognitive behavioral therapy, mindfulness-based stress reduction, and music therapy. Regarding depression, spiritual meditation and mindfulness-based cognitive therapy were more effective than the control group, yoga, cognitive behavioral therapy, and music therapy. Additionally, spiritual meditation was found to be more effective than mindfulness-based stress reduction.

Conclusion: Based on SUCRA values and rankogram analyses, the most effective primary intervention for stress, anxiety, and depression was complementary and integrative medicine approaches, while the most effective sub-intervention was spiritual meditation. In conclusion, non-pharmacological methods have demonstrated effectiveness in managing stress, anxiety, and depression during pregnancy. However, when interpreting these findings, the risk of bias in the included studies should be considered, and further high-quality research is needed in this field. The integration of effective non-pharmacological methods into nursing care can contribute to reducing stress, anxiety, and depression during pregnancy.

Keywords: Pregnancy, stress, anxiety, depression, non-pharmacological methods, nursing

S-0150

Emziren Kadınların Toplum İçinde Emzirmeye İlişkin Görüşleri

Merve Tuncer¹, Hacer Ataman²

¹İstanbul Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışma, emziren kadınların halka açık emzirmeye ilişkin bakış açılarını ve bu durumu etkileyen faktörleri inceleyerek araştırmayı amaçlamıştır.

Gereç-Yöntem: Ekim 2023 ile Ekim 2024 arasında Türkiye'nin İstanbul şehrindeki doğum polikliniklerine başvuran 275 emziren kadın ile betimleyici bir çalışma gerçekleştirildi. Verilerin toplanmasında demografik özellikleri ve toplum içinde emzirme konusundaki görüşleri ele alan yapılandırılmış 35 soruluk bir form kullanıldı. Verilerin değerlendirilmesinde Ki-kare ve post hoc analizler uygulandı.

Bulgular: Eğitim düzeyi ile toplum içinde emzirme tutumları arasında anlamlı bir ilişki bulundu ($\chi^2 = 12.341$, $p = 0.015$). Buna göre daha yüksek eğitim seviyesine sahip kadınlar, toplum içinde emzirmeye daha fazla kabul gösterdi. İş durumu toplum içinde emzirme tercihlerini etkilemiş olup, çalışmayan kadınların özel emzirme alanlarını daha fazla tercih ettiği bulundu ($\chi^2 = 15.096$, $p < 0.001$). Beslenme uygulamaları da önemli bir rol oynamış; yalnızca anne sütü ile bebeklerini besleyen anneler, toplum içinde emzirmeyi daha güçlü bir şekilde desteklerken, memenin cinsel sembol olarak görülmesini reddetmişlerdir ($p = 0.042$). Katılımcıların %50,5'i toplum içinde emzirmeyi uygun bulurken, %73,8'i toplum içinde emzirmeyi utanç verici olarak değerlendirmiştir. Kadınların %97,8'i toplum içinde emzirmek için belirlenmiş özel alanları tercih etmiştir.

Sonuç: Toplum içinde emzirme tutumları, eğitim düzeyi, istihdam durumu ve kültürel normların birleşimiyle şekillenmektedir. Toplum içinde emzirmeyi normalleştirmek ve anneleri kamusal alanlarda güçlendirmek amacıyla; halk eğitimi kampanyaları, destekleyici altyapı çalışmaları ve politika reformları gibi hedefe yönelik müdahaleler gerekmektedir. Bu çalışma, toplumsal algıyı iyileştirmek ve anne-bebek sağlığını desteklemek için kapsayıcı stratejilere duyulan ihtiyacı vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: emzirme, emzirme engeli, toplum içinde emzirme, anne sütü, laktasyon

Breastfeeding Women's Perspectives on Breastfeeding in Public

Merve Tuncer¹, Hacer Ataman²

¹Istanbul University, Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, Istanbul

²Istanbul Medeniyet University, Faculty of Health Sciences, Department of Women's Health and Diseases Nursing, Istanbul

Objective: This study aimed to explore breastfeeding women's perspectives on public breastfeeding, examining the influencing factors.

Materials-Methods: A descriptive study was conducted with 275 breastfeeding women who applied to maternity polyclinics in Istanbul, Turkey, between October 2023 and October 2024. Data were collected using a structured 35-question form addressing demographic characteristics and views on public breastfeeding. Chi-square and post hoc analyses were used to evaluate the data.

Results: Education level was significantly associated with public breastfeeding attitudes ($\chi^2 = 12.341$, $p = 0.015$), with higher-educated women expressing more acceptance. Employment status influenced preferences, as non-working women favored private breastfeeding areas ($\chi^2 = 15.096$, $p < 0.001$). Feeding practices also played a role, with exclusively breastfeeding mothers displaying stronger support for public breastfeeding and rejecting its sexualization ($p = 0.042$). While 50.5% considered breastfeeding in public appropriate, 73.8% viewed exposed breastfeeding as shameful, and 97.8% preferred designated private areas.

Conclusion: Public breastfeeding attitudes are shaped by a combination of education, employment, and cultural norms. Targeted interventions, such as public education campaigns, supportive infrastructure, and policy reforms, are essential to normalize breastfeeding and empower mothers in public spaces. This research highlights the need for inclusive strategies to improve societal perceptions and support maternal and infant health.

Keywords: breastfeed, breastfeeding barrier, breastfeeding in public, human milk, lactation

S-0151

Kadınlara Verilen Bisfenol A Eğitiminin Bilgi Seviyelerine Etkisi: Yarı Deneysel Çalışma

Mustafa Kılavuz

Adıyaman Üniversitesi

Amaç: Bu araştırmanın amacı, kadınlara verilen Bisfenol A (BPA) eğitiminin bilgi seviyelerine etkisini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Araştırma, etik kurul onayı ile yarı deneysel olarak planlanmıştır; katılımcılar, 18 yaşından büyük ve okuma yazması olan kadın akademik ve idari personelden oluşmaktadır. Eğitim sürecinde ön test, eğitim sonrası bir hafta ve bir ay sonra son test uygulanmıştır. Eğitim, BPA'nın kadın sağlığı üzerindeki etkileri ve korunma yolları hakkında 40 dakikalık bir sunum şeklinde gerçekleştirilmiştir. Veriler, SPSS programı kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 28 olup, %81,4'ü lisans mezunu, %87,1'i daha önce BPA hakkında bilgi almamıştır. Eğitim sonrası katılımcıların BPA içeren ürünleri kullanım farkındalığı ciddi şekilde artmış; örneğin, pet bardak kullanım oranı eğitim öncesi %100 iken eğitim sonrası %68,6'ya düşmüştür ($p<0,001$). Pet şişe kullanımındaki düşüş %55,7'ye ulaşmıştır ($p<0,001$). Plastik kapları buzdolabına koymama konusunda dikkatli olma oranı %81'e çıkmıştır ($p<0,001$). Genel olarak, katılımcıların BPA kullanımı ve sağlık üzerindeki etkileri konusundaki farkındalıkları artmış, %94'ü plastik kap kullanma konusunda daha dikkatli olduklarını bildirmiştir ($p<0,001$).

Sonuç: Eğitim programı, katılımcıların BPA maruziyeti ve sağlık üzerindeki etkileri hakkında daha bilinçli hale gelmelerini sağlamıştır. Bu sonuçlar, benzer eğitim programlarının sağlık bilinci oluşturma ve endokrin bozuculara karşı korunma stratejilerini geliştirme açısından potansiyel taşıdığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Bisfenol A, Kadın Sağlığı, Üreme Sağlığı

The Effect of Bisphenol A Training on the Knowledge Levels of Women: A Quasi-Experimental Study

Mustafa Kılavuz

Adiyaman University

Objective: This programming method aims to detail the knowledge levels of women regarding Bisphenol A (BPA) education.

Materials-Methods: The research was planned as a quasi-experimental study with ethical committee approvals; it involved 18 literate women from academic and administrative staff. The training process included a pre-test, a post-test one week after the training, and a final test one month later. Approximately 40 presentations were conducted regarding the effects of BPA on women's health and ways to protect against it. Data were analyzed using the SPSS program.

Results: The participants had an average age of 28, with 81.4% holding a bachelor's degree and 87.1% having no previous knowledge about BPA. Following the training, the usage of products containing BPA significantly changed; for instance, the usage rate of pet bowls decreased from 100% before the training to 68.6% after ($p<0.001$). The decrease in the use of plastic bottles reached 55.7% ($p<0.001$). The rate of being cautious about placing plastic containers in the refrigerator increased to 81% ($p<0.001$). Overall, 94% of participants reported being more cautious about using plastic containers due to increased awareness of the relationship between BPA use and health ($p<0.001$).

Conclusion: The Education program has made participants more aware of BPA exposure and its health effects. These results indicate that similar educational programs have the potential to raise health awareness and develop strategies for protection against endocrine disruptions.

Keywords: Bisphenol A, Women Health, Reproductive Health

S-0152

Mastektomi Geçirmiş Bir Hastanın Roy Adaptasyon Modeli'ne Göre Hemşirelik Bakımı: Olgu Sunumu

Songül Yanık

İstanbul İstinye Üniversitesi İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü

Amaç: Bu olgu sunumunda, meme kanseri tanısı sonrası mastektomi geçirmiş bir hastanın hemşirelik bakımında Roy Adaptasyon Modeli'ne göre temellendirilmiş hemşirelik bakımı uygulanarak hastanın sürece uyumunu artırmak amaçlanmıştır.

Olgu: Meme kanseri, meme hücrelerinde başlayan maling tümördür. Meme kanseri, kadın kanserlerinin %26'sını oluşturur ve dünya çapında kadınlarda kanserden ölümlerin önde gelen nedenidir. Meme kanseri tedavisinde en çok cerrahi tedavi uygulanır. Kitle büyüklüğüne ve meme dokusunun durumuna göre en sık tercih edilen cerrahi yöntem meme dokusunun tamamının alınmasını içeren mastektomi yapılmasıdır. Mastektomi sonrası kadınlar fizyolojik, psikolojik ve sosyal zorluklar yaşayabilirler. Dolayısıyla kadınlar bu süreçte bireyselleştirilmiş ve bütüncül bir hemşirelik bakımına ihtiyaç duyarlar. Sister Callista Roy tarafından geliştirilen Roy Adaptasyon Modeli (RAM), insanın adaptasyonu üzerine kurulu bir hemşirelik modelidir. Hemşirelik bakımında yaygın kullanılan modellerden Roy Adaptasyon Modeli'ne göre hemşireler hastanın sürece uyumunu kolaylaştırmayı amaçlarlar. RAM, sağlıklı ya da hasta bireyi fizyolojik, psikolojik ve sosyal yönleri ile bir bütün olarak ele alır. Roy'a göre adaptif bir sistem olarak insan, doğumsal ve sonradan kazanılan bazı mekanizmalar (baş etme süreçleri) içeren düzenleyici ve bilinçli alt sistemleri kullanarak çevresel uyaranlara dört adaptasyon biçimi ile olumlu (adaptif) ya da olumsuz (adaptif olmayan) yanıt (davranış) verebilmektedir. Hastanın hastalığa uyumunu kolaylaştırmak ve artırmak hemşirelerin uzmanlık bilgisini ortaya koyması ile mümkündür. Hastalara uyum sürecinde bütüncül olarak yaklaşılması son derece önemlidir.

Sonuç: Veriler, kişisel bilgi formu ve Roy Adaptasyon Modeli'ne dayalı yarı yapılandırılmış görüşme formu ile toplanmıştır. Elde edilen veriler doğrultusunda, 48 yaşında 8 (sekiz) ay önce mastektomi geçirmiş bir hastaya bütüncül bakış açısıyla Roy Adaptasyon Modeli'ne dayalı planlanan hemşirelik bakımı uygulanmıştır. Fizyolojik alanda, "vücut imajında bozulma" ve "yorgunluk", "uykusuzluk", benlik kavramı alanında hastalığın nüks edeceği düşüncesiyle yaşanan "anksiyete", rol fonksiyon alanında "aile içi üstlendiği rollerde değişim yaşama" karşılıklı bağlılık alanında "aile ve arkadaş ilişkilerinde değişim" hemşirelik tanıları konularak belirlenen hedefler doğrultusunda girişimler uygulanmıştır. Planlanan hemşirelik bakımı sonrası mastektomi geçirmiş bir hastanın hemşirelik bakımında Roy Adaptasyon Modeli'nin kullanılmasının uygun olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Mastektomi, Roy Adaptasyon Modeli, Hemşirelik Bakımı

Nursing Care Of A Mastectomised Patient According To Roy Adaptation Model: Case Report

Songül Yanık

Istanbul Istinye University Istanbul Provincial Health Directorate

Case: Breast cancer is a malignant tumour that starts in breast cells. Breast cancer accounts for 26 per cent of female cancers and is the leading cause of cancer death in women worldwide. Surgical treatment is the most common treatment for breast cancer. Depending on the size of the mass and the condition of the breast tissue, the most commonly preferred surgical method is mastectomy, which involves the removal of the entire breast tissue. Women may experience physiological, psychological and social difficulties after mastectomy. Therefore, women need individualised and holistic nursing care in this process. Roy Adaptation Model (RAM) developed by Sister Callista Roy is a nursing model based on human adaptation. According to the Roy Adaptation Model, one of the models commonly used in nursing care, nurses aim to facilitate the patient's adaptation to the process. RAM addresses the healthy or sick individual as a whole with its physiological, psychological and social aspects. According to Roy, as an adaptive system, human beings can respond positively (adaptive) or negatively (non-adaptive) to environmental stimuli with four forms of adaptation (behaviour) by using regulatory and conscious subsystems that include some innate and acquired mechanisms (coping processes). It is possible to facilitate and increase the patient's adaptation to the disease by nurses demonstrating their specialised knowledge. It is extremely important to approach patients holistically during the adaptation process.

Conclusion: The data were collected with a personal information form and a semi-structured interview form based on the Roy Adaptation Model. In line with the data obtained, nursing care planned based on the Roy Adaptation Model with a holistic perspective was applied to a 48-year-old patient who underwent mastectomy 8 (eight) months ago. In the physiological field, 'deterioration in body image' and 'fatigue', 'insomnia', in the field of self-concept, 'anxiety' experienced with the thought that the disease would recur, in the field of role function, 'change in the roles assumed within the family', in the field of interdependence, 'change in family and friend relationships' were made nursing diagnoses and interventions were applied in line with the determined targets. After the planned nursing care, it was concluded that it was appropriate to use the Roy Adaptation Model in the nursing care of a patient who had undergone mastectomy.

Keywords: Mastectomy, Roy Adaptation Model, Nursing Care

Tablo 1: Hastanın Roy Adaptasyon Modeli'ne Göre Rehabilitasyon ve Bakım Yönetimi

Fizyolojik Alan Adaptasyon Biçimi						
Davranış: Mastektomi nedeniyle vücut bütünlüğünde ve uyku örüntüsünde bozulma, yorgunluk hissi						
Etkileyen (kontekstüel) Uyarın	Odak (Fokal) Uyarın	Olası (Rezidüel) Uyarın	Hemşirelik Tanısı	Amaç	Girişimler	Değerlendirme
Kemoterapinin yan etkileri (saçların dökülmesi, kemoterapi bitimi güçsüz saçların çıkması) - Meme rekontriksiyonu (her iki memenin farklı görünmesi)	- Mastektomi ve Kemoterapi	- Kemoterapinin yan etkilerinin devam edeceğine dair endişeleri - Mastektomi nedeniyle bir memenin alınması yerine rekontriksiyonla meme takılması,	-Beden imajının bozulması	- Hastanın görünüşüne uyum sağlaması, - Baş etme yöntemleri geliştirmesinin desteklenmesi	-Hasta ile güven veren destekleyici bir ilişki kuruldu. -Hastanın değişen vücut imajı değerlendirildi. -Hastanın yaşadıkları, varsa öfke duygusunu ifade etmesi için cesaretlendirildi. - Kaybının yasasını tutmasının normal olduğu, duygularını kabul etmesi istendi. - Hastaya bu durumun geçici olduğu, zamanla kemoterapinin etkilerinin geçeceği bilgisi verildi. - Hastanın saç	-Hasta ilk zamanlarda görüntüsünden rahatsız olduğunu, şimdilerde yeni görüntüsüne alıştığını belirtti. -Eşi, hastayı bu haliyle de çok beğendiğini ifade etti.

					bakımı ile ilgili cevaplandırılması istediği sorular cevaplandırıldı (saçlarına sert kimyasal maddeler ve boyalar, maşa, saç kurutma makinası, saç spreyi kullanmaması, saçlarını temiz tutması, besleyici içerikli şampuan ve saç yumuşatıcı kullanması, saçlarını temiz havluyla yumuşak hareketlerle kurutması ve yumuşak fırça ile saçların taranması) -Eşarp ve göz kalemi kullanan hastaya takma kirpik ve takma kaş önerildi. -Hastanın eşi işle güven verici bir ilişki kurularak, eşinin beden imajına karşı tutumunun önemi ile ilgili bilgi verildi. -Hastanın bu konuda duygu ve düşüncelerini yakın çevresi ile paylaşması konusunda teşvik edildi.	
-Hastanın uyku örüntüsünün	- Mastektomi ve	-Mastektomi ve Menopoz	-Uyku örüntüsünün	Hastanın uyku	-Hastanın uyku düzenini sağlamak için	-Hasta sigarayı tamamen bırakmayı

bozulması (Hasta sık sık uyanmakta, uykuya dalma sorunu yaşamakta)	kullanılan ilaçlarında etkisiyle menopoz	hakkındaki inançlar	n bozulması	düzeninin sağlanmak	neler yaptığı değerlendirildi. - Yaz kış mutlaka uzun kollu ve paçalı pijama takımı giyindiğini ifade eden hastaya, yatarken rahat kıyafetler giymeye özen göstermesi, pamuklu yatak takımları kullanması önerildi. -Hastaya serin bir odada uyuması bilgisi verildi. -Sıcak basması durumunda ılık duş alabileceği, vücuduna buz uygulayabileceği, klima ya da ventilatör açarak rahatlaması, soğuk bir şeyler içmeyi denemesi istendi. -Her akşam aynı saatte uyku için hazırlanmanın önemi anlatıldı. -Uyumadan önce kitap okuması, hafif dinlendirici müzik dinlemeye teşvik edildi. -Yatmadan önce 10-15 dk. sürede uygulayabileceği nefes egzersizleri, rahatlatıcı vücut egzersizler	deneyeceğini ifade etti. -Meditasyona devam edeceğini, yatmadan önce düzenli okuma alışkanlığı edineceğini, müzik dinlemenin ve nefes egzersizlerinin keyifli olacağını, aromaterapi ile kola masajıda deneyebileceğini belirtti.

					hastaya öğretili. -Hastanın kafein tüketimi değerlendirildi. -Hasta sigarayı bırakmaya teşvik edildi. -Gündüz uyumaktan kaçınması gerektiği bilgisi verildi. - Aromaterapi ile kola masaj yapmanın kendisini rahatlatabileceği , uyku kalitesini artırabileceği bilgisi verilerek basit hareketlerle öğretili.	
-Yorgunluk	- Oral Kemoterapi ve Menapoz	-Gün içinde yorgunluk hissi	-Yorgunluk	- Hastada yorgunluğu azaltmak	-Hasta hafif yorgunluk dönemlerinde yaşam aktivitelerini planlaması konusunda bilgilendirildi. -Hastanın günlük aktiviteleri değerlendirildi (hasta günlük yürüyüş yapmakta), onu rahatlatarak hafif egzersizler önerildi. -Gerektiği zaman ev işlerini ertelemesi, zorlandığı zaman aile bireyleri ve arkadaşlarından	-Hasta enerjisini nasıl koruyacağını, yorgunlukla nasıl baş edebileceğini tanımlıyor. -Hasta ayak masajı sonrası neredeyse tüm yorgunluğunun gittiğini mutlaka ayak masajına devam edeceğini belirtti. Hasta bir dâhiliye hekimine ve diyetisyenle görüşmenin faydalı olacağını ifade etti.

					yardım alması istendi. - Ağır eşya ve çanta taşınmaması önerildi. - Uyku ve uyanıklık alışkanlıklarının düzenlenmesi bilgisi verildi. -Hasta anemi açısından değerlendirildi. Hastanın aynı zamanda bir dâhiliye hekimi ile görüşmesi, lüzum halinde demir preparatları başlanması önerildi. - Yorgunluk hissini azaltacağından ve iletişimi de artırmak amacıyla hastanın ayaklarına klasik masaj uygulandı ve mümkünse haftada en az bir defa ayak masajı yapması için teşvik edildi. -Hastaya beslenmesi ile ilgili bir diyetisyenle iş birliği içinde beslenme programlarının planlanmasının önemi anlatıldı.	

İlk 3 satır ana başlıkları, son 3 satır hemşirelik bakımını içermektedir.

Table 1: Rehabilitation and Care Management According to Roy Adaptation Model

Physiological Field Adaptation Format						
Behaviour: Impaired body integrity and sleep patterns due to mastectomy, feeling tired						
Affecting (contextual) Stimulus	Focal Stimulus	Possible (Residual) Stimulus	Nursing Diagnoses	Aim	Initiatives	Evaluation
-Side effects of chemotherapy (hair loss, weak hair growth after chemotherapy) -Breast reconstruction (both breasts look different)	-Mastectomy and Chemotherapy	Concerns that side effects of chemotherapy will continue - Reconstruction of a breast instead of removal of a breast due to mastectomy,	- Distortion of body image	- Adapting to the patient's appearance - Supporting the development of coping methods	-A reassuring and supportive relationship was established with the patient. -The patient's changing body image was evaluated. -The patient was encouraged to express his/her experiences and anger, if any. - She was asked to accept that it was normal to mourn her loss and to accept her feelings. - The patient was informed that this situation was	-The patient stated that she was uncomfortable with her appearance at first, but now she is getting used to her new appearance. -Husband expressed that he liked the patient very much in this state

					temporary and that the effects of chemotherapy would disappear over time. - The patient's questions about hair care were answered (not to use harsh chemicals and dyes, tongs, hair dryer, hair spray, to keep her hair clean, to use shampoo and hair softener with nourishing ingredients, to dry her hair with soft movements with a clean towel and to comb her hair with a soft brush). -False eyelashes and false eyebrows were recommended for the patient who used scarves and eyeliner. -The patient's spouse was informed about the importance of his/her attitude towards body image by	

					establishing a reassuring relationship with the patient's spouse. -The patient was encouraged to share her feelings and thoughts about this issue with her close circle.	
-Disruption of the patient's sleep pattern (The patient wakes up frequently and has trouble falling asleep)	-Menopause due to the effects of mastectomy and the medications used	-Beliefs about Mastectomy and Menopause	- Disruption of sleep pattern	-Ensuring the patient's sleep routine	- The patient was evaluated about what he did to maintain his sleep patterns. - The patient, who stated that he always wore long-sleeved pajamas with long sleeves and cuffs in summer and winter, was advised to take care to wear comfortable clothes and use cotton bedding. -The patient was informed to sleep in a cool room. -In case of hot flashes, the patient was asked to take a warm shower, apply ice to his/her body, turn on	-The patient stated that she would try to quit smoking completely. -The patient stated that she would continue meditating, that she would get into the habit of reading regularly before bedtime, that listening to music and breathing exercises would be enjoyable, and that she might try aromatherapy and arm massage. She stated.

					the air conditioner or ventilator to relax, and try drinking something cold. -The importance of getting ready for sleep at the same time every evening was explained. -She was encouraged to read a book and listen to light relaxing music before going to sleep. -The patient was taught breathing exercises and relaxing body exercises that he/she could perform for 10-15 minutes before going to bed. -Patient's caffeine consumption was evaluated. -The patient was encouraged to quit smoking. -The patient was informed that he/she should avoid sleeping during the day. - The patient was informed	

					that massaging the arm with aromatherapy could relax him/her and improve sleep quality and was taught with simple movements.	
-Fatigue	-Oral Chemotherapy and Menopause	-Feeling tired during the day	-Fatigue	- Reducing patient fatigue	-The patient was informed about planning life activities during periods of mild fatigue. -The patient's daily activities were evaluated (the patient walks daily), and mild exercises to relax her were recommended. -The patient was asked to postpone housework when necessary and to get help from family members and friends when she had difficulty. - It was recommended not to carry heavy objects and bags. - She was informed about the regulation of	-The patient describes how to maintain energy, how to cope with fatigue. -The patient stated that almost all fatigue was gone after the foot massage and that she would definitely continue the foot massage. The patient stated that it would be useful to see an internal medicine physician and a dietician.

					sleep and wakefulness habits. -The patient was evaluated for anemia. The patient was also advised to see an internal medicine physician and to start iron preparations if necessary. - The patient's feet were massaged classically to reduce fatigue and improve communication and she was encouraged to have a foot massage at least once a week if possible. -The importance of planning nutrition programs in cooperation with a dietitian was explained to the patient.	

The first 3 lines contain the main headings, the last 3 lines contain nursing care.

Tablo 1: Hastanın Roy Adaptasyon Modeli'ne Göre Rehabilitasyon ve Bakım Yönetimi (Devam)

Benlik Kavramı Adaptasyon Biçimi						
Davranış: Hastalığın nüksedeceğine dair endişe hissi						
Etkileyen (kontekstüel) Uyarı	Odak (Fokal) Uyarı	Olası (Rezidüel) Uyarı	Hemşirelik Tanısı	Amaç	Girişimler	Değerlendirme
-Hastalığın nüksedeceği düşüncesi	-Meme kanseri tanısı almış olma, - Mastektomi	-Mastektomi nedeniyle bir memenin alınması yerine rekonstrüksiyonla meme takılması	-Anksiyete	-Hastanın anksiyetesini azaltmak	- Stres kaynaklarını ifade etmesi konusunda teşvik edildi. -Destek sistemleri (eş, çocuklar, arkadaş, kardeş) değerlendirildi. -Hastaya kendisiyle aynı süreci paylaşan kadınlarla bir araya gelmesinin ona kendisini daha iyi hissettireceği bilgisi verildi. - İbadet ve meditasyona devam etmesi konusunda teşvik edildi. - Hastanın anksiyetesi değerlendirilerek , nefes egzersizleri gibi rahatlatıcı yöntemler öğretildi.	Hasta endişesinin azaldığını ifade etti.

Rol Fonksiyon Adaptasyon Biçimi						
Davranış: Evdeki rollerini yeterince yerine getirememe						
Etkileyen (kontekstüel) Uyarı	Odak (Fokal) Uyarı	Olası (Rezidüel) Uyarı	Hemşirelik Tanısı	Amaç	Girişimler	Değerlendirme
-Mastektomi ve meme rekonstrüksiyon ameliyatı geçirme sonrası kemoterapi alma	-Meme kanseri tanısı alma - Mastektomi	-İşe başlayacak olmanın verdiği endişe	- Aile içi üstlendiği rollerde değişim yaşama	-Aile içi üstlendiği rollerde yetersizlik	-Anne ve eş olmak ile ilgili kişisel sorumluluklar incelendi. - Annelik ve eş olmak ile ilgili son zamanlarda yaşadığı güçlükleri paylaşmasıyla ilgili cesaretlendirildi. -İşe başlayacağı zaman ne gibi zorluklar yaşayacağı ve endişeleri dinlendi. -Destek sistemleri değerlendirildi (Ailenin diğer bireylerini abla vb. arkadaşlar, komşular, eve belli zamanlarda temizlik vs. bir yardımcı kişi) - Ev işlerinde çocuklarının ve eşinin de dahil olması gerektiği iletildi. -Ev işlerini	-Hasta bu süreçte daha fazla sosyal olacağını ifade etti. -Mesleğini ve insanlara yardım etmeyi çok sevdiğini ancak daha az stres yaşayacağı bir bölümde çalışmak için yönetimle konuşacağını belirtti.

					destek bir yardımcının olması konusunda desteklendi - Diğer aile ve arkadaşlarının rollerini yerine getirmede ona destek olacağı hatırlatıldı, onlara fırsat vermesi gerektiği konusunda cesaretlendirildi. -Zaman yönetimi ve teknikleri öğretildi.	
Karşılıklı Bağımlılık Adaptasyon Biçimi						
Davranış: Kişiler arası ilişkilerde değişiklikler						
Etkileyen (kontekstüel) Uyarı	Odak (Fokal) Uyarı	Olası (Rezidüel) Uyarı	Hemşirelik Tanısı	Amaç	Girişimler	Değerlendirme
-Aile ve arkadaşlar	-Meme kanseri tanısı almış olması - Mastektomi	-Bazı aile üyeleri ve arkadaşlarla olan ilişkilerinde mesafe yaratmak	-Aile ve arkadaş ilişkilerinde değişim	-Aile ve arkadaş ilişkilerini güçlendirme	-Hasta ile aile ve arkadaş ilişkileri değerlendirildi. - Hasta inanç ve duygularını ifade etmesi için cesaretlendirildi. -Aile ve arkadaş ilişkilerindeki değişimin tartışıldı. -Aile ve arkadaşlarla olan ilişkilerin güçlü yönleri vurgulandı. -Aile ve arkadaş	-Hasta sosyal ilişkilerinde zaman zaman insanların ne düşündüğünü önemseydiğini, kendisine samimiyetle destek olan aile ve arkadaşlarının varlığından memnuniyet duyduğunu belirtti.

					çevresindeki insanların hastaya karşı olumlu ve olumsuz tutumları karşısında hastanın duygularını ifade etmesine izin verildi. - Hastanın eşiyle yapılan görüşmede hastanın uyum sürecinde eş desteğine vurgu yapılarak, hastanın sevildiğini ve değer verildiğini ifade edilmesinin bu süreçte önemi paylaşıldı. - Sosyal etkileşimde etkin yöntemler tartışıldı. - Hastaya isterse duygularını yazıya dökmesinin onu rahatlatabileceği bilgisi paylaşıldı.	

Tablo 1'in devamı 1 ve 2, 5 ve 6, 8 ve 10. satırlar tablo içerisinde ki alt başlıkları oluşturmaktadır.

Table 1: Rehabilitation and Care Management of the Patient According to the Roy Adaptation Model (Continued)

Self-Concept Adaptation Pattern						
Behavior: Feeling anxious about relapse						
(contextual) Stimulus	Focal Stimulus	Possible (Residual) Stimulus	Nursing Diagnosis	Aim	Amaç Aim Girişimler Initiatives	Evaluation
-The thought that the disease will relapse	- Diagnosed with breast cancer, - Mastectom y	nedeniyle bir memenin alınması yerine rekontriksiyonl a meme takılması	-Anxiety	-Reducing patient anxiety	- Encouraged to express sources of stress. Support systems (spouse, children, friends, siblings) were assessed. Patient was informed that meeting with women who shared the same process would make her feel better. Encouraged to continue praying and meditating. Patient's anxiety was assessed and relaxation techniques such as	The patient stated that her anxiety had decreased.

					breathing exercises were taught.	
Role Function Adaptation Style						
Behavior: Failure to adequately fulfill roles at home						
Affecting (contextual) Stimulus	Focal Stimulus	Possible (Residual) Stimulus	Nursing Diagnosis	Aim	Initiatives	Evaluation
-Receiving chemotherapy after having mastectomy and breast reconstruction surgery	-Breast cancer diagnosis - Mastectomy	- Anxiety about starting work	- Experiencing changes in family roles,	-Inadequacy in family roles	-Personal responsibilities related to being a mother and wife were examined. -She was encouraged to share the difficulties she has recently experienced regarding motherhood and wifehood. -Her concerns and difficulties she will experience when she starts working were listened to. -Support systems were evaluated (Other family members such as	-The patient stated that he will be more social during this process. - He stated that he loves his job and helping people, but he will talk to the management about working in a department where he will experience less stress.

					sisters, friends, neighbors, a helper at certain times of the house such as cleaning, etc.) -It was conveyed that her children and husband should also be involved in housework. -She was supported to have a helper to support her in housework. -She was reminded that other family and friends will support her in fulfilling their roles and she was encouraged to give them opportunities. -Time management and techniques were taught.	
Interdependence Adaptation Form						
Behavior: Changes in interpersonal relationships						

Affecting (contextual) Stimulus	Focal Stimulus	Possible (Residual) Stimulus	Nursing Diagnosis	Aim	Initiatives	Evaluation
-Family and friends	- Diagnosed with breast cancer - Mastectomy	-Creating distance in relationships with some family members and friends	-Change in family and friend relationships	- Strengthening family and friend relationships	-Family and friend relationships with the patient were assessed. - The patient was encouraged to express his/her beliefs and feelings. -Changes in family and friend relationships were discussed. -The strengths of relationships with family and friends were emphasized. -The patient was allowed to express his/her feelings about the positive and negative attitudes of family and friends towards the patient. - In the interview with the patient's spouse, the importance of expressing that the patient is loved and	-In his social relationships, the patient stated that he sometimes cared about what people thought and that he appreciated the presence of family and friends who sincerely supported him.

					valued in this process was shared by emphasizing the spouse support in the patient's adaptation process. - Effective methods in social interaction were discussed. - The patient was informed that writing down his/her feelings could relieve him/her if he/she wished.	

Table 1 continued, Rows 1 and 2, 5 and 6, 8 and 10 form the subheadings in the table.

S-0153

Görme Engelli Kadınlarda Toplumsal Cinsiyet Algısı ve Üreme Baskısı Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Mevra Eksin¹, Ebru Gözüyeşil²

¹Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²Çukurova Üniversitesi

Amaç: Bu araştırma görme engelli kadınlarda toplumsal cinsiyet algısı ve üreme baskısı arasındaki ilişkiyi değerlendirmek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı tipte yürütülen bu araştırma 15 Ocak -15 Mayıs 2024 tarihleri arasında Altı Nokta Körler Derneği'nin 31 şubesine kayıtlı 135 kadın ile gerçekleştirilmiştir. Verilerin toplanmasında, "Kişisel Bilgi Formu", "Toplumsal Cinsiyet Algısı Ölçeği" ve "Üreme Baskısı Ölçeği" kullanılmıştır. Veriler IBM SPSS Statistics 18.0 programı ile değerlendirilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde Mann Whitney U, Kruskal Wallis, OneWay ANOVA, Multiple regresyon ve Pearson Korelasyon testleri kullanılmıştır. Kritik anlamlılık değeri $p<0,05$ olarak alınmıştır.

Bulgular: Görme engelli kadınların yaş ortalaması $40,02\pm6,84$ 'tür. Kadınların Toplumsal Cinsiyet Algısı Ölçeği ve Üreme Baskısı Ölçeği puan ortalamaları sırasıyla $94,54\pm13,42$ ve $0,45\pm1,27$ 'dir. Toplumsal cinsiyet algısı ölçeği ile bekâr olan, çalışan, geliri giderine denk olan, sosyal güvencesi olan, eğitim düzeyi ve çocuk sayısı değişkenleri arasında anlamlı ilişki saptanırken, üreme baskısı ölçeği ile engelli maaşı alma ve sağlık güvencesi olma değişkenleri arasında anlamlı ilişki saptanmıştır ($p<0,001$, $p<0,05$). Toplumsal cinsiyet algısı ölçeği ile üreme baskı ölçeği arasında anlamlı ilişki saptanmamıştır ($r=-0,092$ ve $p>0,05$).

Sonuç: Bu araştırmada görme engelli kadınların toplumsal cinsiyet algılarının olumlu olduğu ve üreme baskısı yaşamadıkları belirlenmiştir. Toplumsal cinsiyet algısı ile üreme baskısı arasında ise ilişki saptanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Toplumsal cinsiyet, üreme, baskı, görme engelli bireyler, kadınlar

Evaluation of the Relationship Between Gender Perception and Reproductive Coercion with Visually Impaired Women

Mevra Eksin¹, Ebru Gözüyeşil²

¹Adana City Training, and Research Hospital

²Çukurova University

Objective: This study was conducted to evaluate the relationship between gender perception and reproductive pressure in visually impaired women.

Materials-Methods: This descriptive study was conducted between January 15 and May 15, 2024 with 135 women registered in 31 branches of the Six Dots Association of the Blind. "Personal Information Form", 'Gender Perception Scale' and 'Reproductive Pressure Scale' were used to collect the data. The data were evaluated with the IBM SPSS Statistics 18.0 program. Mann Whitney U, Kruskal Wallis, OneWay ANOVA, Multiple regression, and Pearson Correlation tests were used to evaluate the data. The critical significance value was taken as $p < 0.05$.

Results: The mean age of visually impaired women was 40.02 ± 6.84 years. The mean scores of the women on the Gender Perception Scale and Reproductive Pressure Scale were, respectively 94.54 ± 13.42 and 0.45 ± 1.27 . While a significant relationship was found between the gender perception scale and the variables of being single, working, having income equal to expenses, having social security, education level, and number of children, a significant relationship was found between the reproductive pressure scale and the variables of receiving disability pension and having health insurance ($p < 0.001$, $p < 0.05$). No significant relationship was found between the gender perception scale and the reproductive pressure scale ($r = -0.092$ and $p > 0.05$).

Conclusion: In this study, it was determined that visually impaired women had positive gender perceptions and did not experience reproductive pressure. There was no relationship between gender perception and reproductive pressure.

Keywords: Gender, reproduction, oppression, visually impaired individuals, women

S-0154

Kalça veya Diz Protezi Uygulanan Kadınlarda Yaşam Kalitesi ve Cinsel Sağlığın Değerlendirilmesi

Zehra Acar¹, Ümran Oskay²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Kalça ve diz osteoartriti hastalarda sıklıkla ağrıya ve hareket kısıtlılığına neden olan sağlık sorunlarıdır. Bu sorunlar hastaların cinsel yaşamı dahil olmak üzere günlük aktivitelerinde kısıtlamalara neden olmakta, yaşam kalitesini olumsuz etkilemektedir. Kalça ve diz osteoartriti tedavisinde sıklıkla kalça ve diz protezi cerrahisi yapılmaktadır. Yapılan çalışmalar kalça ve diz protezi cerrahi öncesi ve sonrası yaşam kalitesindeki değişimleri incelesede, cinsel işlev göz ardı edilmektedir. Cinsellik yaşam kalitesinin önemli bir bileşenidir. Bu nedenle hastalarda yaşam kalitesinin yanı sıra cinsel sağlığın değerlendirilmesi gerekmektedir. Bu çalışmanın amacı kalça veya diz protezi uygulanan kadınlarda yaşam kalitesi ve cinsel sağlığın değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı tipteki araştırma bir kamu hastanesinde kalça veya diz protez cerrahisi geçiren cinsel aktif 36 kadınla yürütüldü. Veriler kişisel bilgi formu, ameliyat sonrası tanılama formu, Cinsel Yaşam Kalitesi Ölçeği ve Dünya Sağlık Örgütü Yaşam Kalitesi Ölçeği ile toplandı.

Bulgular: Kadınların yaş ortalaması 54,33±9,96 (min:30, maks: 65) idi. Kadınların %61,1 diz protez cerrahisi, %38,9'u kalça protez cerrahisi geçirmişti. Kadınların %52,8'i okur yazar veya ilkökul mezunuydu, %72,2'si ekonomik durumunu "gelir gidere denk" şeklinde ifade etmekteydi. Kadınların %94,4'ünün ameliyat öncesi dönemde, %88,9'unun ameliyat sonrası dönemde günlük yaşam aktivitelerinde etkilenme olmuştu. Ameliyat öncesi ve sonrası dönemde en fazla etkilenme sırasıyla hareket (%94,4 - %83,3) ve uyku (%75 - %63,9) aktivitesindeydi. Kadınların ameliyat öncesi dönemde %33,3'ü, ameliyat sonrası dönemde %22,2'si cinsel yaşamından memnun değildi. Kadınların %55,6'sı ameliyat öncesi dönemde diz ve kalçada var olan ağrı ve/veya hareket kısıtlılığın cinsel yaşamı olumsuz etkilediğini belirtmişti. Kadınların %27,8'i ameliyat sonrası altıncı ayda cinsel ilişkiye başlamıştı. Kadınların hiçbirisi ameliyat sonrası dönemde cinsel yaşama ilişkin eğitim almamıştı. Katılımcıların Cinsel Yaşam Kalitesi Ölçeği puan ortalamaları 67,71 ± 16,61 idi ve cinsel yaşam kaliteleri orta düzeydeydi. Kadınların %77,8'i genel yaşam kalitesini, %50'si sağlık durumunu orta derece olarak değerlendirmekteydi. Dünya Sağlık Örgütü Yaşam Kalitesi Ölçeği alt boyut puan ortalamaları değerlendirildiğinde; genel sağlık durumu alt boyutu için 5,75 ± 1,29 (min: 3- maks: 9), fiziksel sağlık alt boyutu için 21,97 ± 4,12 (min: 14 - maks: 31), ruhsal sağlık alt boyutu için 20,69 ± 4,09 (min: 10 - maks: 28), sosyal ilişkiler alt boyutu için 10,80 ± 2,13 (min: 5 - maks: 15) ve çevre alt boyutu için 28,72 ± 9,29 (min: 13 - maks: 37) puan olarak bulundu. Ölçek alt boyutundan alınabilecek minimum ve maksimum puana göre alt boyut puan ortalamaları değerlendirildiğinde yaşam kalitesinin orta düzeyde olduğu belirlendi. Cinsel Yaşam Kalitesi Ölçeği puan ile Dünya Sağlık Örgütü Yaşam Kalitesi Ölçeği genel sağlık durumu, ruhsal sağlık ve sosyal ilişkiler alt boyut puanları arasında orta derecede pozitif yönde korelasyon saptandı.

Sonuç: Araştırma bulgularına göre ameliyat sonrası dönemde kadınların hareket ve uyku gibi günlük yaşam aktivitelerinde belirgin etkilenme olduğu, yaşam kalitelerinin ve cinsel yaşam kalitelerinin orta düzeyde olduğu saptanmıştır. Ayrıca, katılımcıların ameliyat sonrası cinsel yaşama ilişkin herhangi bir eğitim almadığı belirlenmiştir. Cerrahi öncesi ve sonrası sunulan standart bakıma cinsel danışmanlığın entegre edilmesi büyük önem taşımaktadır

Anahtar Kelimeler: Cinsellik, diz protezi, kalça protezi, yaşam kalitesi

Evaluation of Quality of Life and Sexual Health in Women Undergoing Hip or Knee Prosthesis

Zehra Acar¹, Ümran Oskay²¹University of Health Sciences, Hamidiye Faculty of Nursing, Birth and Women Diseases Nursing Department, İstanbul²İstanbul University-Cerrahpasa, Florence Nightingale Faculty of Nursing, Women Health and Diseases Nursing Department, İstanbul

Objective: Hip and knee osteoarthritis are common health issues that cause pain and movement limitations, restricting daily activities, including sexual life, and negatively impacting quality of life. Hip and knee prosthesis surgery is frequently performed as a treatment. While studies have examined changes in quality of life before and after surgery, sexual function has often been overlooked. Sexuality is a crucial component of quality of life. Therefore, assessing both overall quality of life and sexual health in these patients is essential. This study aims to evaluate the quality of life and sexual health in women who have undergone hip or knee prosthesis surgery.

Materials-Methods: This descriptive study was conducted with 36 sexually active women who underwent hip or knee prosthesis surgery in a public hospital. Data were collected using a personal information form, a postoperative diagnosis form, the Sexual Quality of Life Questionnaire, and the World Health Organization Quality of Life Questionnaire.

Results: The average age of participants was 54.33 ± 9.96 years (min: 30, max: 65). Of them, 61.1% had knee prosthesis surgery, while 38.9% underwent hip prosthesis surgery. A total of 52.8% were literate or had completed primary school, and 72.2% stated their economic status as "income equals expenses." Before surgery, 94.4% of women, and after surgery, 88.9%, experienced limitations in daily activities, primarily in movement (94.4% before, 83.3% after) and sleep (75% before, 63.9% after). Before surgery, 33.3% of women were dissatisfied with their sexual life, decreasing to 22.2% post-surgery. Additionally, 55.6% reported that preoperative pain and/or movement limitations negatively affected their sexual life. At six months post-surgery, 27.8% resumed sexual activity, but none had received any education regarding sexual life after surgery. The mean score of the Sexual Quality of Life Questionnaire was 67.71 ± 16.61 , indicating a moderate level of sexual quality of life. Additionally, 77.8% rated their overall quality of life as moderate, and 50% evaluated their health status as moderate. Analysis of the World Health Organization Quality of Life Questionnaire sub-dimensions revealed the following mean scores: General health status: 5.75 ± 1.29 (min: 3, max: 9), Physical health: 21.97 ± 4.12 (min: 14, max: 31) Psychological health: 20.69 ± 4.09 (min: 10, max: 28), Social relationships: 10.80 ± 2.13 (min: 5, max: 15), Environment: 28.72 ± 9.29 (min: 13, max: 37). When the sub-dimension mean scores were evaluated based on the minimum and maximum scores obtainable from the scale, the quality of life was determined to be at a moderate level. A moderate positive correlation was found between the Sexual Quality of Life Questionnaire scores and the general health status, psychological health, and social relationships sub-dimension scores of the World Health Organization Quality of Life Questionnaire.

Conclusion: According to the research findings, women experienced significant limitations in daily activities such as movement and sleep after surgery, and their quality of life and sexual quality of life were at a moderate level. Additionally, none received any education regarding sexual life post-surgery. Integrating sexual counseling into standard pre- and postoperative care is crucial.

Keywords: Sexuality, knee prosthesis, hip prosthesis, quality of life

S-0155

Rebozo uygulamasının intrapartum dönemde doğum ağrısı, kaygı ve doğum deneyimi üzerine etkisi: Randomize kontrollü bir çalışma

Zeliha Turan¹, Yurdagül Yağmur²

¹Harran Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Şanlıurfa

²İnönü Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Doğum-Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Malatya

Amaç: Doğum ağrısı, fizyolojik bir süreç olmasının yanı sıra, yönetilememesi durumunda maternal ve fetal sağlık açısından risk oluşturabilir. Doğum sürecinde kadınların ağrılarını azaltmak ve pozitif doğum deneyimi edinmelerini sağlamak için non-farmakolojik yöntemlerin kullanımı önemlidir. Geleneksel bir uygulama olan rebozo, vücudun birçok bölgesine farklı teknik ve sürelerle uygulanabilmektedir. Pelvik alanda ritmik hareketler yaratarak ağrı düzeyinin azalması veya ortadan kalkmasını sağlayan rebozonun doğum sürecindeki etkilerine dair bilimsel kanıtlar sınırlıdır. Bu çalışma, intrapartum dönemde primipar kadınlara uygulanan rebozo tekniğinin doğum ağrısı, kaygı ve doğum deneyimi üzerindeki etkisini belirlemek amacıyla yürütülmüştür.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma, bir eğitim ve araştırma hastanesinin doğum salonunda Ağustos 2022-Mayıs 2023 tarihleri arasında yürütülen randomize kontrollü bir çalışmadır. Araştırma, dahil edilme kriterlerine uyan ve basit rastgele örnekleme yöntemi ile atanan 62 primipar gebe ile (deney grubu= 31; kontrol grubu= 31) tamamlanmıştır. Deney grubundaki kadınlara doğum sürecinin farklı aşamalarında (latent, aktif ve geçiş fazlarında) farklı rebozo teknikleri uygulanmıştır. Kontrol grubuna ise sadece rutin hastane bakımı sunulmuştur. Veriler, Kişisel Bilgi Formu, Visual Analog Skala, Spielberger Durumluk Kaygı Envanteri ve Doğum Deneyimi Ölçeği kullanılarak toplanmış, SPSS 24.0 programı ile analiz edilmiştir. Verilerin analizinde, tanımlayıcı analizler ve korelasyon analizleri kullanılmıştır.

Bulgular: Deney ve kontrol grupları arasında tanımlayıcı özellikler açısından anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$), bu da grupların homojen olduğunu göstermektedir. Rebozo uygulamasının doğum ağrısını azaltmada etkili olduğu belirlenmiştir. Deney grubundaki kadınların latent, aktif ve geçiş fazlarındaki ağrı düzeyleri, kontrol grubundaki kadınlara kıyasla istatistiksel olarak anlamlı düzeyde düşük bulunmuştur ($p<0.01$). Bununla birlikte, rebozo uygulamasının durumluk kaygıyı azaltmada ve doğum deneyimini iyileştirmede istatistiksel olarak anlamlı bir etkisinin olmadığı belirlenmiştir ($p>0.05$).

Sonuç: Bu çalışma, rebozo tekniğinin doğum ağrısını azaltmada etkili olduğunu, ancak kaygı düzeyi ve doğum deneyimi üzerinde anlamlı bir etkisinin olmadığını göstermiştir. Sağlık profesyonellerine yönelik rebozo eğitiminin yaygınlaştırılması ve bu tekniğin doğum sürecinde etkin bir şekilde kullanılması önerilmektedir. Ayrıca, rebozo tekniğinin farklı pozisyonlarda ve sürelerde uygulanmasının etkilerini inceleyen daha kapsamlı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: doğum ağrısı, doğum deneyimi, kaygı, primiparite

The effect of rebozo application on birth pain, anxiety, and childbirth experience in the intrapartum period: A randomized controlled trial

Zeliha Turan¹, Yurdagül Yağmur²

¹Harran University Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Şanlıurfa

²Inonu University Faculty of Nursing, Department of Obstetrics-Gynecology and Gynecology Nursing, Malatya

Objective: In addition to being a physiological process, birth pain can pose a risk to maternal and fetal health if unmanaged. It is important to use non-pharmacological methods to reduce women's pain during birth and to ensure a positive birth experience. Rebozo, a traditional practice can be applied to many parts of the body with different techniques and durations. Scientific evidence on the effects of rebozo, which reduces or eliminates the pain level by creating rhythmic movements in the pelvic area, on the birth process is limited. This study was conducted to determine the effect of rebozo technique applied to primiparous women in the intrapartum period on birth pain, anxiety and birth experience.

Materials-Methods: This study is a randomized controlled trial conducted in the delivery room of a training and research hospital between August 2022 - May 2023. The study was completed with 62 primiparous pregnant women (experimental group= 31; control group= 31) who met the inclusion criteria and were assigned by simple random sampling method. Women in the experimental group underwent different rebozo techniques at different stages of the birth process (latent, active and transition phases). The control group received only routine hospital care. Data were collected using Personal Information Form, Visual Analog Scale, Spielberger State Anxiety Inventory and Birth Experience Scale and analyzed with SPSS 24.0 software. Descriptive and correlation analyses were used to analyze the data.

Results: There was no significant difference between the experimental and control groups in terms of descriptive characteristics ($p>0.05$), indicating that the groups were homogeneous. Rebozo application was found to be effective in reducing birth pain. The pain levels of the women in the experimental group in the latent, active and transition phases were found to be statistically significantly lower compared to the women in the control group ($p<0.01$). However, rebozo administration did not have a statistically significant effect on reducing state anxiety and improving the birth experience ($p>0.05$).

Conclusion: This study showed that the rebozo technique was effective in reducing birth pain, but had no significant effect on anxiety level and birth experience. It is recommended that rebozo training for health professionals should be expanded and this technique should be used effectively in the birth process. In addition, more comprehensive studies examining the effects of applying the rebozo technique in different positions and durations are needed.

Keywords: birth pain, childbirth experience, anxiety, primiparity

S-0156

Gebe ve gebe olmayan kadınlarda mikrobiyota farkındalığı

Zilan İzgi¹, Nevin Akdolun Balkaya²

¹Bursa Çekirge Devlet Hastanesi

²Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Doğum ve Kadın Sağlığı Hemşireliği Anabilim D olalı

Amaç: Mikrobiyotanın kadın, gebe ve yenidoğan sağlığına etkisi güçlüdür. Mikrobiyota sağlığının iyileştirilmesi olumsuz üreme sonuçlarının azaltılması ve anne-bebek sağlığının geliştirilmesinde hayati role sahiptir. Çalışmanın amacı gebe ve gebe olmayan kadınların mikrobiyota farkındalığı ve etkileyen faktörleri değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Kesitsel tipteki çalışma Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi Gebelik-Jinekoloji polikliniklerine başvuran 18-49 yaşlarındaki 200 kadında (gebe olan 100; gebe olmayan 100) yapıldı. Örneklemeye alınan kadınlar gelişigüzel örneklemeye yöntemine göre belirlendi. Veriler Kişisel Bilgi Formu ve Mikrobiyota Farkındalık Ölçeği ile araştırmacı tarafından 17 Nisan - 09 Mayıs 2023 tarihleri arasında yüz yüze toplandı. Verilerin analizi için SPSS (Statistical Package for Social Sciences) 25.0 programı kullanıldı. Verilerin değerlendirilmesinde t testi, Mann-Whitney U testi, Ki-kare testi, ANOVA (F) testi ve çoklu doğrusal regresyon analizi uygulandı.

Bulgular: Gebeler (27.26 ± 5.37) kadınlara (32.10 ± 9.04) göre daha genç yaştadır ($p = 0.000$). Gebeler ortalama 23.13 ± 10.09 gebelik haftasındadır. Gebelerin mikrobiyota bilgisi kadınlardan daha düşüktür ($\%3-11$, $p = 0.049$). Her iki grubun $\%95$ 'i mikrobiyota eğitimi almamıştır ($p = 1.000$). MFÖ puan ortalaması gebelerde (58.45 ± 8.35) kadınlara (61.94 ± 7.85) göre daha düşüktür. Gebelerin kadınlara göre genel bilgiler (Gebe: 21.97 ± 3.08 , Kadın: 23.17 ± 2.91 , $p = 0.005$), ürün bilgisi (Gebe: 6.35 ± 2.18 , Kadın: 7.36 ± 2.21 , $p = 0.001$) ve probiyotik-prebiyotik (Gebe: 14.24 ± 3.57 , Kadın: 15.11 ± 3.58 , $p = 0.087$) farkındalık puanları daha düşük, kronik hastalık (Gebe: 16.89 ± 1.74 , Kadın: 16.30 ± 2.02 , $p = 0.126$) puanları ise daha fazladır. Mikrobiyota farkındalığını gebelerde yaş ($p = 0.011$), üniversite mezunu olma ($p = 0.001$), prebiyotik-probiyotikler hakkında bilgi sahibi olma ($p = 0.041$) ve mikrobiyota konusunda eğitim alma isteği ($p = 0.023$) $\%46.5$, gebe olmayanlarda ise sigara kullanımı ($p = 0.048$), prebiyotik-probiyotikler hakkında bilgi sahibi olma ($p = 0.000$) ve prebiyotik-probiyotik kullanımı ($p = 0.022$) $\%36.1$ oranında etkilemektedir.

Sonuç: Gebelerin mikrobiyota farkındalığı kadınlardan daha düşüktür ve farklı değişkenlerden etkilenmektedir. Bu nedenle hemşireler tarafından gebeler başta olmak üzere tüm kadınlara gebe ve sağlıklı kadın izlemlerinde mikrobiyota farkındalığını artırmaya yönelik kanıta dayalı ve kapsamlı eğitimler verilmesi ve bu yönden değerlendirilmeleri önerilir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Kadın, Mikrobiyota Farkındalığı, Hemşirelik

Microbiota awareness in pregnant and non-pregnant women

Zilan İzqi¹, Nevin Akdolun Balkaya²

¹Bursa Cekirge State Hospital

²Muğla Sıtkı Koçman University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing,

Objective: The microbiota has a strong effect on women, pregnant women and newborn health. Improving microbiota health plays a vital role in reducing negative reproductive outcomes and improving maternal and infant health. The aim of the study was to evaluate the microbiota awareness and influencing factors of pregnant and non-pregnant women.

Materials-Methods: The cross-sectional study was conducted on 200 women (100 pregnant; 100 non-pregnant) aged 18-49 who applied to the Pregnancy-Gynecology outpatient clinics of Bursa Yüksek İhtisas Education and Research Hospital. The women included in the sample were determined according to the random sampling method. Data were collected face to face with the Personal Information Form and Microbiota Awareness Scale by the researcher between April 17 and May 09, 2023. SPSS (Statistical Package for Social Sciences) 25.0 program was used to analyze the data. t test, Mann-Whitney U test, Chi-square test, ANOVA (F) test and multiple linear regression analysis were applied to evaluate the data.

Results: Pregnant women (27.26 ± 5.37) were younger than women (32.10 ± 9.04) ($p = 0.000$). Pregnant women are at an average of 23.13 ± 10.09 weeks of gestation. Microbiota knowledge of pregnant women is lower than women (3-11%, $p = 0.049$). 95% of both groups did not receive microbiota training ($p = 1.000$). The mean Microbiota Awareness Scale score is lower in pregnant women (58.45 ± 8.35) than in women (61.94 ± 7.85). According to pregnant women, general information (Pregnant: 21.97 ± 3.08 , Female: 23.17 ± 2.91 , $p = 0.005$), product information (Pregnant: 6.35 ± 2.18 , Female: 7.36 ± 2.21 , $p = 0.001$) and probiotic-prebiotic (Pregnant: 14.24 ± 3.57 , Female: 15.11 ± 3.58 , $p = 0.087$) awareness scores are lower, and chronic disease (Pregnant: 16.89 ± 1.74 , Female: 16.30 ± 2.02 , $p = 0.126$) scores are higher. Age ($p = 0.011$), being a university graduate ($p = 0.001$), having knowledge about prebiotic-probiotics ($p = 0.041$) and desire to receive education on microbiota ($p = 0.023$) increased microbiota awareness in 46.5% of pregnant women, and smoking in non-pregnant women. ($p = 0.048$), knowledge about prebiotic-probiotics ($p = 0.000$) and prebiotic-probiotic use ($p = 0.022$) affect 36.1%.

Conclusion: Pregnant women have lower microbiota awareness than women and are affected by different variables. Therefore, it is recommended that nurses provide evidence-based and comprehensive training to all women, especially pregnant women, to increase microbiota awareness during the follow-up of pregnant and healthy women and that they are evaluated in this respect.

Keywords: Pregnancy, Women, Microbiota Awareness, Nursing

S-0158

Üniversite Öğrencisi Genç Kızlara Verilen Üriner İnkontinans Eğitiminin Üriner İnkontinans Farkındalık Düzeylerine Etkisi

Songül Yanık

İstanbul İstinye Üniversitesi İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü

Amaç: Üriner inkontinans (Üİ), idrarın istemsiz olarak kaçtığı tıbbi, sosyal ve hijyenik bir sorundur. Üİ. çocukluktan başlayarak her yaşta insanı etkilemekle birlikte gençlerde de önemli oranda görülebilmektedir. Üriner inkontinansın önlenmesi ve zamanında teşhis edilmesi, özellikle genç yaşlarda çok önemlidir. Bu yaş grubunun çok azı tıbbi yardım aramakta, çoğu yardım ararken utanma gibi duygusal zorluklar yaşamaktadır. Genç kızlar arasında bilgi ve farkındalığı artırmak için önleyici tedbirler almak önemlidir. Üriner inkontinansda risk faktörleri belirlenerek önlenabilir. Bu nedenle hemşireler genç kızlara üriner inkontinans, önlenmesi ve yönetimi konusunda eğitim ve danışmanlık vermelidir. Bu çalışmanın amacı, üniversite öğrencisi genç kızlara verilen üriner inkontinans eğitiminin konuyla ilgili farkındalık düzeyleri üzerindeki etkisini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma ön test-son test ve yarı deneysel bir çalışma olarak yürütülmüştür. Çalışma, 2023-2024 akademik yılı bahar döneminin Haziran 2024 ayında, İstanbul'da bir vakıf üniversitesinin Sağlık Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören birinci sınıf kız öğrencilerle yürütülmüştür. Çalışmanın örneklemini, çalışmayı kabul eden ve ön test ile son teste katılan 184 kız öğrenciden oluşmaktadır. Öğrencilere sunumlar ve interaktif yöntemlerle 2 (iki) saatlik üriner inkontinans farkındalık eğitimi verilmiştir. Veri toplama ön-test ve son-test olarak yapılmıştır. Veri toplamak için "Kişisel Bilgi Formu" ve "Üriner İnkontinans Farkındalık ve Tutum Ölçeği" kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS 26.0 istatistik paket programı yardımıyla değerlendirilmiştir. Eğitim öncesi ve sonrası sonuçları karşılaştırmak için parametrik olmayan testlerden Wilcoxon işaret testi kullanılmıştır.

Bulgular: Üniversite öğrencisi genç kızların, eğitim sonrası inkontinans farkındalık ve tutum ölçeğinin alt boyutlarında "Sağlık Sorunu Olarak Kabulünü Engelleyen Faktörler" algısında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde artma olduğu, "Sağlık Motivasyonu", "İnkontinansla Baş etme" ve "Kısıtlama" alt boyutlarında ise anlamlı düzeyde azalma olduğu saptanmıştır ($p<0,05$). İdrar Kaçırma Korkusu alt boyutunda eğitim öncesi ve sonrası değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmemiştir ($p>0,05$). Ayrıca, öğrencilerin %12,5'inin idrar kaçırma durumu yaşadığı saptanmıştır. Öğrencilerin Üİ. yaşamasına neden olabilecek demografik, sağlık sorunları ve diğer etkenler incelendiğinde; %21'inin aynı zamanda çalıştığı, %26,6'sının sosyal güvencesinin olmadığı, %19,9'unun gelirinin giderden az olduğunu, %18,6'sı yurttta kaldığı, %17,4'ü idrar yolu enfeksiyonu yaşadıklarını ve %19,6'unun sigara ve alkol kullandıklarını ifade etmişlerdir.

Sonuç: Bu çalışmada, eğitim sonunda öğrencilerin üriner inkontinansı sağlık sorunu olarak kabulü, sağlık motivasyonları ve üriner inkontinansla baş etme düzeylerinin arttığı, kısıtlama korkularının azaldığı ve idrar kaçırma korkularında herhangi bir değişim olmadığı sonucuna varıldı. Araştırma sonuçları doğrultusunda, üniversite öğrencisi genç kızlara üriner inkontinans ile ilgili verilen eğitimin farkındalık düzeylerini artırmada etkili olduğu belirlenmiştir. Genç kızlara üriner inkontinans hakkında eğitimler verilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Farkındalık, Üriner İnkontinans, Kız üniversite öğrencisi

The Effect Of Urinary Incontinence Education On Urinary Incontinence Awareness Levels Of Young Female University Students

Songül Yanık

Istanbul İstinye University Istanbul Provincial Directorate of Health

Objective: Urinary incontinence (UI) is a medical, social and hygienic problem in which urine escapes involuntarily. Although U.I. affects people of all ages starting from childhood, it can also be seen at a significant rate in young people. Prevention and timely diagnosis of urinary incontinence is very important, especially at a young age. Very few of this age group seek medical help, most experience emotional difficulties in seeking help, such as embarrassment. It is important to take preventive measures to improve knowledge and awareness among young girls. Urinary incontinence can be prevented by identifying risk factors. Therefore, nurses should provide education and counseling to young girls about urinary incontinence, prevention and management. The aim of this study was to evaluate the effect of urinary incontinence education given to female university students on their awareness levels.

Methods: This study was conducted as a quasi-experimental study with a pretest-posttest design. The study was conducted in June 2024 of the spring semester of the 2023-2024 academic year with first-year female students studying at the Faculty of Health Sciences of a foundation university in Istanbul. The sample of the study consisted of 184 female students who accepted the study and participated in the pre-test and post-test. Students were provided with 2 (two) hours of urinary incontinence awareness training through presentations and interactive methods. Data collection was done as pre-test and post-test. "Personal Information Form" and 'Urinary Incontinence Awareness and Attitude Scale' were used to collect the data. The data obtained were evaluated with the help of SPSS 26.0 statistical package program. Wilcoxon sign test, one of the nonparametric tests, was used to compare the results before and after the training.

Findings: It was found that there was a statistically significant increase in the perception of "Factors Preventing Acceptance of Incontinence as a Health Problem" in the sub-dimensions of the incontinence awareness and attitude scale, and a significant decrease in the sub-dimensions of "Health Motivation", "Coping with Incontinence" and "Restraint" in university student girls after the training ($p<0.05$). There was no statistically significant difference between the pre- and post-training values in the Fear of Urinary Incontinence sub-dimension ($p>0.05$). In addition, 12.5% of the students were found to have urinary incontinence. When demographic, health problems and other factors that may cause students to experience UTI were examined, 21% of the students were working at the same time, 26.6% had no social security, 19.9% had income less than expenses, 18.6% lived in dormitories, 17.4% had urinary tract infections and 19.6% smoked and drank alcohol.

Conclusion: In this study, it was concluded that students' acceptance of urinary incontinence as a health problem, health motivation and coping with urinary incontinence increased, their fear of restriction decreased and there was no change in their fear of urinary incontinence. In line with the results of the study, it was determined that the education given to university student young girls about urinary incontinence was effective in increasing their awareness levels. It is recommended that young girls should be educated about urinary incontinence.

Keywords: Awareness, Urinary incontinence, female university students

Tablo 1. Üniversite Kız Öğrencilerin Demografik Bilgilerinin Dağılımı (n=184)

Table 1. Distribution of Demographic Information of Female University Students (n=184)

Değişkenler		N	Yüzde (%)
Bölüm	Beslenme ve Diyetetik	22	12
	Dil ve Konuşma Terapisi	6	3.3
	Ebelik	65	35.3
	Fizyoterapi ve Rehabilitasyon	16	8.7
	Hemşirelik	75	40.8
Medeni Durum	Evli	2	1.1
	Bekâr	182	98.9
Çalışma Durumu	Evet	21	11.4
	Hayır	163	88.6
Sosyal Güvence Durumu	SGK	123	66.8
	Özel Sigorta	12	6.5
	Yok	49	26.6
Algılanan Ekonomik Durum	Gelir Giderden Az	35	19
	Gelir Gidere Eşit	102	55.4
	Gelir Giderden Fazla	47	25.5
Kalınan Yer	Ev	149	81.4
	Yurt	34	18.6

Tanımlayıcı istatistik metotları (frekans, yüzde)

Tablo 2. Üniversite Kız Öğrencilerin Üriner İnkontinansa İlişkin Özelliklerinin Dağılımı (n=184)
Table 2. Distribution of Characteristics of Female University Students Regarding Urinary Incontinence (n=184)

Tablo 2. Üniversite Kız Öğrencilerin Üriner İnkontinansa İlişkin Özelliklerinin Dağılımı (n=184)

	Değişkenler	N	%
Düzenli Egzersiz/Spor Yapma Durumu	Evet	33	17.9
	Hayır	151	82.1
Kronik Bir Hastalık Durumu	Alerjik Astım	4	2.1
	DM	1	0.5
	Diğer (anemi, migren, kulakta duyma problemi)	6	3.0
	Hayır	173	94
Sigara/Alkol Kullanımı Durumu	Evet	36	19.6
	Hayır	148	80.4
Kahve Tüketimi	Hayır	38	20.7
	Günde (200 <u>ç</u> ç'lik Bardaktan) 1 Ya Da 2 Tane İçerim	100	54.3
	Günde (200 <u>Ç</u> ç'lik Bardaktan) 3 Bardak veya Fazla İçerim	15	8.2
	Türk Kahvesi (1 Ya Da 2 Fincan)	31	16.8
Çay Tüketimi	Hayır	45	24.5
	Günde 1-2 Çay Bardağı İçerim	108	58.7
	Günde 3 Çay Bardağından Fazla İçerim	31	16.8
Su Tüketimi	1 Litreden Az	62	33.7
	1-3 Litre Arası	112	60.9
	3 Litreden Fazlası	10	5.4
İdrar Yolu Enfeksiyonu Yaşama Durumu	Evet	32	17.4
	Bazen	82	44.6
	Hiç Yaşamadım	70	38
Kabızlık Sorunu Durumu	Nadiren	105	57.1
	Ara Sıra	66	35.9
	Çoğunlukla	11	6
	Her Zaman	2	1.1
İdrar Sıklığı	1-3 Kez	74	40.2
	4-6 Kez	93	50.5
	7 Ve Daha Fazla	17	9.2
Gece İdrara Çıkma Durumu	Hayır	54	29.3
	Bazen	99	53.8
	Her Gece	6	3.3
İdrar Erteleme Durumu	<u>E</u> vet (Sık Sık)	85	47.2
	Bazen	8	4.4
	Hayır	87	48.3
İdrar Kaçırma Durumu	Evet	23	12.5
	Hayır	161	87.5
İdrarı Hangi Durumda Kaçırma Durumu	İdrara sıkıyıp tualete giderken	66	35.9
	Gece uykuda	1	0.5
	Gülerken, hırpırırken	40	21.7
	Diğer	77	41.8

Tanımlayıcı istatistik metotları (frekans, yüzde)

Tablo 3. Ölçek ve Alt Boyutlarının Ön-Test ve Son-Test (n=184)

URİNAS Ölçeği Alt Boyutları	Ön-test Ort. $\pm$ S.s	Son- Test Ort. $\pm$ S.s	Medyan (Min.)	(Medyan Maks.)	Z	P
Sağlık Sorunu Olarak Kabulünü Engelleyen Faktörler	32.5 $\pm$ 6.6	33.5 $\pm$ 6.3	34 (8-40)	35.5 (8-40)	- 2.273b	0.023*
Sağlık Motivasyonu	8.5 $\pm$ 4.0	7.8 $\pm$ 4.3	7 (5-25)	6 (5-25)	- 2.848c	0.004*
Üriner İnkontinansla Baş etme	18.8 $\pm$ 7.3	16.6 $\pm$ 6.6	18.5 (6-30)	16 (6-30)	- 3.895c	0.000*
Kısıtlanma	12.5 $\pm$ 3.4	11.9 $\pm$ 3.6	15 (3-15)	13.5 (3-15)	- 2.268c	0.023*
İdrar Kaçırma Korkusu	14.1 $\pm$ 4.4	13.5 $\pm$ 4.4	14 (4-20)	14 (4-20)	- 1.819c	0.069
*p<0,05; Wilcoxon İşaret Testi						
Ort $\pm$ SD: Ortalama $\pm$ Standart sapma, URİNAS: İdrar İnkontinans Farkındalık ve Tutum Ölçeği Min: Minimum, Maks: Maksimum						
*Wilcoxon İşaret Testi						

Table 3. Pre-Test and Post-Test of the Scale and its Subscales (n=184)

URINAS Scale Subscales	Pre-test	Post-test	Median (Min.)	Median (Max.)	Z	P
Factors Preventing Acceptance as a Health Problem	32.5 ± 6.6 Mean ± S.s	33.5 ± 6.3 Mean ± S.s	34 (8-40)	35.5 (8-40)	-2.273b	0.023*
Health Motivation	8.5 ± 4.0	7.8 ± 4.3	7 (5-25)	6 (5-25)	-2.848c	0.004*
Coping with Urinary Incontinence	18.8 ± 7.3	16.6 ± 6.6	18.5 (6-30)	16 (6-30)	-3.895c	0.000*
Restriction	12.5 ± 3.4	11.9 ± 3.6	15 (3-15)	13.5 (3-15)	-2.268c	0.023*
Fear of Urinary Incontinence	14.1 ± 4.4	13.5 ± 4.4	14 (4-20)	14 (4-20)	-1.819c	0.069
*p<0.05; Wilcoxon Sign Test						
Mean±SD: Mean±Standard deviation, URINAS: Urinary Incontinence Awareness and Attitude Scale Min: Minimum, Max: Maximum						
*Wilcoxon Sign Test						

S-0160

Postpartum Dönemdeki Kadınlarda Algılanan Sosyal Destek ve Uyku Kalitesi İlişkisinde Depresyonun Aracılık Rolü: Yapısal Eşitlik Modeli Analizi

Aslıhan Aksu¹, Aysu Buldum², Nezaket Bilge Uzun³

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

²Mersin Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı

³Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitimde Ölçme ve Değerlendirme Ana Bilim Dalı

Amaç: Algılanan sosyal destek, yeni bir annenin doğum sonrası döneminde uyku kalitesiyle önemli ölçüde ilişkili bir faktördür. Ancak, dünya çapında %10-15 yaygınlığa sahip olduğu tahmin edilen doğum sonrası depresyonun bu ilişkideki rolü hakkında çok az şey bilinmektedir. Mevcut çalışma, doğum sonrası kadınlarda sosyal destek ve uyku kalitesi arasındaki ilişkide depresyonun aracılık rolünü açıklayan bir modeli test etmeyi amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Çalışmada korelasyonel, kesitsel bir araştırma tasarımı kullanılmıştır. Katılımcıları elde etmek için kartopu örnekleme yöntemi kullanıldı. Kadınlar arasında sosyal ağlar kullanılarak Google Forms platformuna yüklenen çevrimiçi bir anket uygulandı. Çalışma Aralık 2023-Mayıs 2024 tarihleri arasında Türkiye'de doğum sonrası dönemdeki 454 kadınla yürütülmüştür. Çalışmanın değişkenleri Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği, Doğum Sonrası Uyku Kalitesi Ölçeği ve Edinburg Doğum Sonrası Depresyon Ölçeği kullanılarak değerlendirilmiştir. Veriler Lisrel sürüm 8.7'de yapısal eşitlik modellemesi (YEM) ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Sosyal destek ile uyku kalitesi arasındaki ilişkide depresyonun aracılık rolü modeli kabul edilebilir model uyum parametreleri gösterdi ($\chi^2=458.09$, RMSEA=0.09, CFI=0.94, NNFI=0.93). Bu modele göre depresyon, sosyal destek ile uyku kalitesi arasındaki ilişkide tam aracılık rolü oynadı ($\beta=.57$; $t=7.11$; $p<.01$). Ayrıca doğum sonrası depresyon, anne uyku kalitesini önemli ölçüde öngördü ve bu dönemde kadınların zayıf uyku kalitesine dair kanıt sağladı.

Sonuç: Sonuçlar, doğum sonrası kadınlarda algılanan sosyal destek ile uyku kalitesi arasındaki ilişkide doğum sonrası depresyonun rolünü bir yol modelinde açıkladı ve değişkenler arasındaki ilişkilerin daha net anlaşılmasını sağladı. Bu çalışma doğum sonrası depresyonun sosyal destek ile uyku kalitesi arasındaki ilişkiye tam aracılık ettiğini gösterdi. Bu bağlamda, doğum sonrası depresyonun kadınların bu zorlu geçiş döneminde düzenleyici ve anahtar bir rol oynadığı sonucuna varıldı. Ayrıca, çalışmanın bir diğer önemli sonucu, doğum sonrası depresyonun uyku kalitesi üzerinde önemli bir etkiye sahip olmasıdır. Bu çalışmanın sonuçlarına dayanarak, doğum sonrası depresyonun erken değerlendirilmesinin doğum sonrası hemşirelik bakımının en önemli hedeflerinden biri olması gerektiği önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anne sağlığı, depresyon, hemşirelik, postpartum dönem, sosyal destek, uyku

The Mediating Role of Depression in the Relationship Between Perceived Social Support And Sleep Quality in Postpartum Women: A Structural Equation Model Analysis

Aslıhan Aksu¹, Aysu Buldum², Nezaket Bilge Uzun³

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam University Faculty of Health Sciences Department of Obstetrics and Gynecology Nursing

²Mersin University Faculty of Nursing Department of Obstetrics and Gynecology Nursing

³Mersin University Faculty of Education Department of Educational Measurement and Evaluation

Objective: Perceived social support is a factor significantly associated with sleep quality in the postpartum period of a new mother. However, little is known about the role of postpartum depression, estimated to have a prevalence of 10-15% worldwide, in this relationship. The current study aims to test a model explaining the mediating role of depression in the relationship between social support and sleep quality in postpartum women.

Materials-Methods: The study utilized a correlational, cross-sectional research design. Snowball sampling method was used to recruit participants. An online survey was administered among women using social networks and uploaded to the Google Forms platform. The study was conducted between December 2023 and May 2024 with 454 women in the postpartum period in Turkey. The study variables were assessed using the Multidimensional Perceived Social Support Scale, the Postpartum Sleep Quality Scale, and the Edinburg Postpartum Depression Scale. Data were analyzed with structural equation modeling (SEM) in Lisrel version 8.7.

Results: The mediating role of depression in the relationship between social support and sleep quality model showed acceptable model fit parameters ($\chi^2=458.09$, RMSEA=0.09, CFI=0.94, NNFI=0.93). According to this model, depression fully mediated the relationship between social support and sleep quality ($\beta=.57$; $t=7.11$; $p<.01$). In addition, postpartum depression significantly predicted maternal sleep quality and provided evidence for poor sleep quality of women during this period.

Conclusion: The results explained the role of postpartum depression in the relationship between perceived social support and sleep quality in postpartum women in a path model and provided a clearer understanding of the relationships between variables. This study showed that postpartum depression fully mediated the relationship between social support and sleep quality. In this context, it was concluded that postpartum depression plays a regulatory and key role during this difficult transition period of women. Moreover, another important result of the study is that postpartum depression has a significant impact on sleep quality. Based on the results of this study, it is suggested that early assessment of postpartum depression should be one of the most important goals of postpartum nursing care.

Keywords: Maternal health, depression, nursing, postpartum period, social support, sleep

S-0161

Preadölesan dönemde çocuğu olan annelerin endokrin bozucular hakkında bilgi düzeyleri ile endokrin bozuculara yönelik tutumlarının belirlenmesi

Ayşe Salk, Rojgin Mamuk

Doğu Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, KKTC

Amaç: Dünya Sağlık Örgütü; Endokrin bozucuları (EB), endokrin sistemin işlevlerinde değişikliklere neden olan ve sonuçta bozulmamış bir organizmada ya da onun gelecek nesillerinde olumsuz etkilere sebep olan eksojen madde, karışım veya popülasyonları olarak tanımlamaktadır. EB'ler yaşam boyu sağlığı etkilemekle birlikte, en hassas olunan dönem fetal, çocukluk ve pubertal dönemdir. Çünkü ileri projeksiyonda yeni nesillerin üreme sağlığını olumsuz etkileyebilmektedir. Bu nedenle bu araştırma, preadölesan dönemde çocuğu olan annelerin EB'ler hakkındaki bilgi düzeyleri ve bunlara yönelik tutumlarını belirlemek amacıyla yapıldı.

Gereç-Yöntem: Çalışma evrenini KKTC'de bulunan üç ilkokulun 3. ve 4. sınıflarında öğrenim gören 434 öğrencinin anneleri, örneklemini ise 241 anne oluşturdu. Araştırmanın verileri çalışmacılar tarafından literatür ışığında geliştirilen Kişisel Bilgi Formu, Endokrin Bozucular Bilgi Formu (EBBF), Endokrin Bozuculardan Korunma Davranışları Formu (EBKDF) ve standart bir ölçme aracı olan Endokrin Bozucular Tutum Ölçeği (EBTÖ) kullanılarak online olarak toplandı. Verilerin analizinde yüzde, ortalama, standart sapma, ikili karşılaştırmalarda "Mann Whitney U Testi", üç ve üçten fazla grupların karşılaştırılmasında ise "Kruskal-Wallis H Testi" kullanıldı. EBTÖ puanları ile diğer değişkenler arasındaki ilişki ise "Spearman Rho Korelasyon" tekniği ile incelendi. Çalışmada anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak belirlendi.

Bulgular: Katılımcıların çoğunluğunun 39 yaş ve altı (%56), lise mezunu (%41,5), evli (%86,7), şehirde yaşayan (%65,6), işçi olarak çalışan (%47,3), gelirini giderine eşit algılayan (%62,2) ve iki çocuğu bulunan kadınlar oluşturmaktaydı. Eşlerinin ise %29,9'u lise mezunu olup %81,7'si tarım ve hayvancılıkla uğraşmaktaydı. Annelerin EBBF'ye ait sorulara verdikleri cevapların puan ortalaması $5,22 \pm 3,76$ (min:0 max:13), EBKDF sorularına verdikleri cevapların puan ortalaması $2,85 \pm 1,61$ (min:0 max:6) ve EBTÖ geneli puan ortalaması $83,71 \pm 9,84$ idi. Annelerinin EB'ye ilişkin bilgi düzeyi puanları ile EB'lerden kendilerini ($r = ,464$ - $p < ,000$) ve çocuklarını ($r = ,394$ - $p < ,000$) korumak için harcadığı çaba puanları arasında anlamlı, orta düzeyde ve pozitif doğrusal bir ilişki bulundu. Benzer şekilde EBTÖ toplam puan ortalaması ile kendilerini ($r = ,242$ - $p < ,000$) ve çocuklarını ($r = ,329$ - $p < ,000$) EB'lerden korumaya harcadıkları çaba puanları arasında da anlamlı doğrusal ilişkiler bulunmaktaydı. Annelerin EB bilgi düzeyini etkileyen faktörler ekonomik durum ve eğitim düzeyi; korunma davranışlarını etkileyen faktörler ise kendilerinin ve eşlerinin mesleği idi ($p < 0.05$).

Sonuç: Bu çalışmada elde edilen bulgulara göre, annelerin EB'ler hakkında tutumları iyi düzeyde buna karşılık bilgi düzeyi ve korunma davranışları orta düzeydeydi. Annelerin EB'ler hakkındaki bilgi düzeyi hem kendilerini hem de çocuklarını bu maddelerden korumada etkili rol oynamaktaydı. Diğer etkileyen faktörler ise ekonomik durum, eğitim düzeyi ve hem kendisinin hemde eşinin mesleği idi ($p < 0.05$). Çalışma sonuçları doğrultusunda annelere EB'ler ve bunlardan korunma davranışı geliştirecek eğitim programlarının planlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anneler, Bilgi, Endokrin Bozucular, Preadölesan, Tutum

Determining the knowledge levels and attitudes of mothers with pre-adolescent children towards endocrine disruptors

Ayşe Salk, Rojgin Mamuk

Eastern Mediterranean University, Faculty of Health Sciences, TRNC

Aim: The World Health Organization defines Endocrine Disruptors (EDs) as exogenous substances, mixtures, or populations that cause changes in the functions of the endocrine system, leading to adverse effects in an organism or its future generations. EDs affect health throughout life, but the most sensitive periods are fetal, childhood, and pubertal stages. This is because they can negatively affect the reproductive health of future generations in the long term. Therefore, this research was conducted to determine the knowledge levels of mothers of preadolescent children about EDs and their attitudes toward them.

Materials-Methods: The study population consisted of the mothers of 434 students from the 3rd and 4th grades of three primary schools in the Turkish Republic of Northern Cyprus (TRNC), and the sample included 241 mothers. The data of the research were collected online using a Personal Information Form, Endocrine Disruptors Knowledge Form (EDKF), Endocrine Disruptors Prevention Behavior Form (EDPBF), and a standardized measurement tool, the Endocrine Disruptors Attitude Scale (EDAS), developed by the researchers based on the literature. Data analysis involved percentages, means, standard deviations, "Mann-Whitney U Test" for binary comparisons, and "Kruskal-Wallis H Test" for comparing three or more groups. The relationship between EDAS scores and other variables was analyzed using the "Spearman Rho Correlation" technique. The significance level was set at $p < 0.05$.

Results: The majority of participants were under 39 years old (56%), high school graduates (41.5%), married (86.7%), living in the city (65.6%), working as laborers (47.3%), perceiving their income as equal to their expenses (62.2%), and had two children. Of their spouses, 29.9% were high school graduates, and 81.7% were engaged in agriculture and animal husbandry. The average score for the EDKF was 5.22 ± 3.76 (min: 0, max: 13), the average score for the EDPBF was 2.85 ± 1.61 (min: 0, max: 6), and the overall average score for EDAS was 83.71 ± 9.84 . There was a significant, moderate, and positive linear relationship between the mothers' knowledge level of EDs and the effort they spent to protect themselves ($r = 0.464$, $p < 0.000$) and their children ($r = 0.394$, $p < 0.000$) from EDs. Similarly, significant linear relationships were found between the total EDAS score and the effort spent on protecting themselves ($r = 0.242$, $p < 0.000$) and their children ($r = 0.329$, $p < 0.000$) from EDs. The factors affecting mothers' knowledge level of EDs were economic status and educational level; factors affecting protective behaviors were the mothers' and their spouses' professions ($p < 0.05$).

Conclusion: Based on the findings of this study, the mothers' attitudes toward EDs were at a good level, whereas their knowledge level and protective behaviors were at a medium level. The knowledge level of the mothers about EDs played an effective role in protecting both themselves and their children from these substances. Other influencing factors included economic status, educational level, and the profession of both the mother and her spouse ($p < 0.05$). Based on the results, it is recommended to plan educational programs for mothers to improve their knowledge about EDs and protective behaviors.

Keywords: Attitude, Endocrine Disruptors, Knowledge, Mothers, Preadolescent

S-0162

Doğum Şekli Tercihi ve Doğum Korkusu: Türkiye'de doğum şekline karar vermede sosyal ya da tıbbi paternalizm var mı?

Sümeyye Tetik, Ruşen Öztürk, Özlem Demirel Bozkurt

ege üniversitesi hemşirelik fakültesi, kadın sağlığı ve hastalıkları hemşireliği ana bilim dalı, izmir

Problem tanımı ve Amaç: Doğum şekli tercihi, bireysel faktörler, sosyal, kültürel ve tıbbi yönlendirmelerden etkilenen karmaşık bir süreçtir. Bu çalışmanın amacı nullipar kadınların doğum şekline ilişkin tercihlerini, nedenlerini ve doğum şekli tercihini yaparken sosyal veya medikal baskı algılayıp algılamadıklarını araştırmaktır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı-kesitsel tipteki çalışma, 2021-2022 yılları arasında internet ve sosyal medya kullanabilen ve gönüllü olarak katılmayı kabul eden 18 yaş ve üstü 156 nullipar kadınla yürütülmüştür. Veriler kişisel bilgi formu ve Kadın Gebelik Öncesi Doğum Korkusu Ölçeği kullanılarak toplanmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan kadınların %46,2'si vajinal doğumu tercih ederken, %34,6'sı vajinal doğumu tercih ettiğini ancak gerekirse sezaryen doğumu seçebileceğini belirtti. Katılımcıların yarısından fazlası, obstetrik prosedürlerdeki son gelişmelerin sezaryen doğum kararlarını etkileyeceğini belirtti. Ayrıca, %64,1'i elektif sezaryen doğuma karşı olumlu görüş belirtti. Vajinal doğum sağlıklı ve doğal olduğu için tercih edilirken, planlı sezaryen doğum ise doğum korkusu ve daha rahat ve ağrısız olduğu düşünüldüğü için tercih edildi. Ölçek toplam ortalama puanı $37,89 \pm 12,94$ olup orta düzeydeydi. Kadınların çoğunluğu vajinal doğum konusunda toplumsal baskı olmadığını ve tercih ettikleri doğum yöntemiyle doğum yapamazlarsa başarısız hissetmeyeceklerini belirtti. Toplumsal baskı olduğunu düşünen kadınlar, baskının öncelikle doğum yöntemi seçimlerine saygı duyulmaması ve sezaryen doğumla ilgili olumsuz algılardan (başarısızlık, korkaklık, rahat olma ve yeni neslin bu yöneme daha yatkın olması gibi) kaynaklandığını düşünmektedir. Kadınları vajinal doğuma yönlendirme baskısı konusunda kararsız olan kadınların ölçek puanı, baskı olmadığını düşünenlere göre daha yüksek bulunmuştur.

Sonuç: Çalışma, doğum şekli tercihlerinin bireysel, sosyal ve tıbbi faktörlerden etkilendiğini, doğum korkusunun sezaryen tercihlerini önemli ölçüde etkilediğini göstermektedir. Kadınların bilinçli doğum kararları almalarına yardımcı olmak için tarafsız bilgi ve destekleyici sağlık politikaları geliştirmek esastır.

Anahtar Kelimeler: Baskı, Doğum şekli, doğum tercihi, korku, sezaryen doğum, vajinal doğum

Mode of Delivery Preferences and Fear of Childbirth: Is there social or medical paternalism in deciding the mode of delivery in Türkiye?

Sümeyye Tetik, Ruşen Öztürk, Özlem Demirel Bozkurt

ege university faculty of nursing, women health and disease nursing

Aim: Choosing a delivery method is a complex process affected by individual factors and social, cultural, and medical instructions. This study aimed to explore the choices of nulliparous women regarding delivery methods, their reasoning, and whether they perceived social or professional pressure when making their delivery decisions. **Methods:** The cross-sectional study was conducted from 2021 to 2022 with 156 nulliparous women aged 18 and older who could use the Internet and social media and voluntarily agreed to participate. Data were collected using personal information forms and the Preconceptional Fear of Childbirth in Women Scale (PPF-PFBS).

Results: Among the women in the study, 46.2% expressed a preference for vaginal birth, while 34.6% preferred vaginal birth but would choose cesarean section if required. Over half of the participants indicated that recent advancements in obstetric procedures would influence their decision to opt for a cesarean section. Additionally, 64.1% expressed a positive opinion towards elective cesarean sections. Vaginal birth was preferred because it was healthy and natural, while planned cesarean was preferred because of the fear of childbirth and because it was thought to be more comfortable and painless. The total mean score of PPF-PFBS was 37.89 ± 12.94 , which was moderate. The majority of the women stated that there was no social pressure regarding vaginal birth and that they would not feel like a failure if they could not give birth with the birth method they preferred. Women who think there is social pressure think that the pressure is primarily because their choice of birth method is not respected and negative perceptions about cesarean birth (such as failure, cowardice, easy-goingness, and the new generation being more prone to this method). The PPF-PFBS score of women who are undecided about the pressure of directing women to vaginal birth was found to be higher than those who think there is no pressure.

Conclusion: The study shows that birth method preferences are influenced by individual, social, and medical factors, with fear of childbirth significantly impacting cesarean section preferences. Developing unbiased information and supportive health policies is essential to help women make informed birth decisions.

Keywords: birth preference, cesarean birth, fear, mode of delivery, pressure, vaginal birth

S-0163

Premenstruel Sendromda Endokrin Bozucuların Etkisi ve Hemşirelik Yönetimi

Gamze İnal, Prof. Dr. Oya Kavlak

Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

Problem Tanımı ve Amaç: Premenstruel sendrom (PMS), menstruasyon dönemi başlamadan önce ortaya çıkan ve menstruasyonun başlamasıyla rahatlayan geç luteal faz disforik bir bozukluktur. Çoğu kadın, menstruasyon öncesinde fiziksel veya ruh hali değişiklikleri hissedebilir. Ancak bu semptomlar aylarca devam eder ve kadının normal hayatını etkilerse, buna premenstruel sendrom (PMS) denir. PMS yaşayan kadınlar, depresyon, öfke patlamaları, sosyal geri çekilme, şişkinlik, kilo alımı ve cilt sorunları gibi birçok problemle karşılaşabilir. Endokrin bozucular, hipotalamus, hipofiz ve üreme organlarında hormonların doğal işleyişine müdahale ederek dengeyi bozabilir. Son yirmi yılda yapılan araştırmalar, endokrin sistemine müdahale edebilen kimyasallara maruz kalmanın insanlarda gelişimsel bozukluklara, üreme sistemi işlevlerinde bozulmalara, artan kanser riskine ve bağışıklık ile sinir sistemi fonksiyonlarında çeşitli düzensizliklere yol açabileceğini göstermektedir. Bu derlemenin amacı, endokrin bozucuların premenstruel sendrom üzerindeki etkilerini araştırmak ve hemşirelerin bu etkilere nasıl müdahale edebileceğini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma bir geleneksel derlemedir. Veriler, Google Scholar, Scopus, PubMed ve Web of Science veri tabanlarında son 10 yıl içinde yapılmış araştırmalar taranarak elde edilmiştir.

Bulgular: Hong Kong ve Kore'de 2022 yılında yapılan bir çalışmada, 520 kadın üniversite öğrencisinin endokrin bozucular (EDC'ler) hakkında bilgi seviyesinin düşük olduğu ve maruziyeti azaltmaya yönelik önlemlerinin yetersiz kaldığı belirlenmiştir. EDC'ler hakkında daha fazla bilgi sahibi olanların şiddetli PMS yaşama olasılığı daha yüksekken, maruziyeti azaltanların PMS semptomlarının daha hafif olduğu bulunmuştur. Kim ve ark. tarafından 2019 yılında yapılan başka bir çalışmada, 192 adolesan kız öğrencide EDC farkındalığının PMS semptomlarını hafifletebileceği gözlemlenmiştir. Uyku düzeni ve stres seviyesinin de EDC maruziyetini etkileyebileceği saptanmıştır. Chang ve ark. tarafından 122 hemşireyle yapılan bir diğer çalışmada, endokrin bozuculara daha fazla maruz kalan bireylerde PMS semptomlarının anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Triebner ve ark. tarafından 2013-2015 yıllarında 1069 İskandinavlı kadın üzerinde yapılan bir araştırma, yeşil alan maruziyetinin PMS semptomlarını azaltabileceğini göstermiştir. Çevresel faktörlerin, hava kirliliği ve toksinlere maruziyetin endokrin bozucularla ilişkili olabileceği düşünülmektedir. Kim tarafından 2021'de yapılan bir diğer çalışma, stresin endokrin bozucu maddelere maruziyeti artırarak PMS semptomlarını şiddetlendirebileceğini ortaya koymuştur. Sağlıklı beslenme alışkanlıklarının EDC maruziyetini azaltarak PMS'yi hafifletebileceği öne sürülmektedir. Hemşireler, endokrin bozucularla mücadelede kadın sağlığını çevresel tehlikelerden koruma sürecinde kritik bir rol üstlenmektedir. Hemşirelik araştırmacıları, çevresel risklerin kadın sağlığı üzerindeki etkilerini inceleyerek önleme ve yönetim stratejileri geliştirmelidir. Hemşirelerin eğitim ve danışmanlık rolleri, hastaların endokrin bozuculara maruziyeti hakkında bilinçlendirilmesi açısından son derece önemlidir.

Sonuç: Premenstruel sendromun etkileriyle başa çıkmak için yalnızca endokrin bozuculara dair farkındalık yeterli değildir; maruziyeti azaltmaya yönelik önlemler daha etkilidir. Ayrıca, stres ve çevresel faktörler endokrin bozucularla etkileşerek PMS'nin şiddetini artırabilmektedir. Hemşireler, bu süreçte eğitim, danışmanlık ve önleme stratejileri geliştirme yoluyla önemli bir rol üstlenmektedir. Bu nedenle, kadın sağlığını korumak için endokrin bozucuların etkilerini azaltmaya yönelik bireysel ve toplumsal düzeyde müdahaleler artırılmalıdır. Ülkemizde bu konuda yapılmış bir çalışmaya ulaşılamamış olup, uluslararası düzeyde de oldukça sınırlı sayıda çalışma bulunmaktadır. Kadın sağlığı hemşireliği alanında, ülkemizde gerçekleştirilecek yeni araştırmalarda bu konunun ele alınması faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Endokrin bozucular, premenstrual sendrom, üreme sağlığı

The Effect of Endocrine Disruptors on Premenstrual Syndrome and Nursing Management

Gamze İnal, Prof. Dr. Oya Kavlak

Ege University, Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, İzmir

Problem Definition and Aim: Premenstrual syndrome (PMS) is a late luteal phase dysphoric disorder characterized by physical and emotional symptoms that occur before menstruation and subside with its onset. While most women experience mild changes before menstruation, persistent symptoms that disrupt daily life define PMS. Common symptoms include depression, anger, social withdrawal, bloating, weight gain, and skin problems. Endocrine-disrupting chemicals (EDCs) interfere with hormonal regulation in the hypothalamus, pituitary gland, and reproductive organs, potentially leading to hormonal imbalances. Research over the past two decades indicates that exposure to EDCs can contribute to developmental disorders, reproductive dysfunction, increased cancer risk, and immune and nervous system impairments. This review aims to explore the relationship between EDCs and PMS and examine the role of nurses in mitigating these effects.

Materials-Methods: This traditional review is based on research articles published in the last 10 years in Google Scholar, Scopus, PubMed, and Web of Science databases.

Findings: A 2022 study in Hong Kong and Korea with 520 female university students found low EDC awareness and insufficient preventive measures. Those with higher EDC awareness reported more severe PMS, while those actively reducing exposure had milder symptoms. Kim et al. (2019) found that EDC awareness alleviated PMS symptoms in 192 adolescent girls. Additionally, sleep patterns and stress levels influenced EDC exposure. Chang et al. found in 122 nurses that higher EDC exposure correlated with more severe PMS symptoms. Triebner et al. (2013-2015) on 1,069 Scandinavian women suggested that green space exposure may reduce PMS symptoms. Environmental factors like air pollution and toxins may contribute to EDC-related hormonal imbalances. Kim (2021) reported that stress increases EDC exposure, worsening PMS symptoms, while a healthy diet may reduce exposure and alleviate symptoms. Nurses play a key role in minimizing EDC exposure and safeguarding women's health. Their responsibilities include researching environmental risks, developing prevention strategies, and providing education and counseling to raise awareness among patients.

Conclusion: Awareness alone is insufficient to mitigate PMS symptoms caused by EDC exposure; preventive measures are more effective. Additionally, stress and environmental factors interact with EDCs, intensifying PMS symptoms. Nurses are crucial in developing education, counseling, and prevention strategies to protect women's health. There are no studies on this topic in our country, and international research remains limited. Future studies in women's health nursing should address this gap to enhance knowledge and protective interventions.

Keywords: Endocrine disruptors, premenstrual syndrome, reproductive health

S-0166

Yabancı Uyruklu ve Türkiye Vatandaşı Öğrencilerin Toplumsal Cinsiyet Algıları ve Rol

Tutumları: Karşılaştırmalı Bir Araştırma

Nazire Bahar¹, Nevin Şahin²

¹İstanbul Medipol Üniversitesi, Ebelik Bölümü, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu araştırma, bir üniversitenin ebeklik bölümünde öğrenim gören Türkiye vatandaşı ve yabancı uyruklu öğrencilerin toplumsal cinsiyet algıları ve toplumsal cinsiyet rol tutumlarını değerlendirmek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı nitelikte bir araştırmadır. Araştırma verileri, "Tanıtıcı Bilgi Formu", "Toplumsal Cinsiyet Rol Tutum Ölçeği" ve "Toplumsal Cinsiyet Algısı Ölçeği" kullanılarak toplanmıştır. Veriler, 28 Kasım 2024 - 14 Şubat 2024 tarihleri arasında elde edilmiştir. Araştırmanın evreni 1147 öğrenci olup, örneklem büyüklüğü 466 olarak hesaplanmıştır. Verilerin istatistiksel analizi IBM SPSS Statistics 21 programı kullanılarak gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Türkiye vatandaşı öğrencilerin toplumsal cinsiyet algıları ile yabancı uyruklu öğrencilerin toplumsal cinsiyet algıları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p<0,05$). Ayrıca, Türkiye vatandaşı öğrencilerin toplumsal cinsiyet rolleri ölçek puanları ile yabancı uyruklu öğrencilerin ölçek puanları arasında da istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$). Çekirdek aileye sahip öğrencilerin toplumsal cinsiyet algı puanlarının daha yüksek olduğu saptanmıştır ($\bar{X}=255,92$). Öğrencilerin Toplumsal Cinsiyet Algısı (TCA) ve Toplumsal Cinsiyet Roller (TCR) ölçeklerinden aldıkları toplam puanların sınıf düzeyine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir ($p<0,05$).

Sonuç: Bu araştırma, farklı kültürel yapılardan gelen bireylerin toplumsal cinsiyet algıları ve toplumsal cinsiyet rol tutumlarının farklılık gösterdiğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Toplumsal cinsiyet, Toplumsal Cinsiyet Algısı, Toplumsal Cinsiyet Roller (TCR)

Gender Perceptions and Role Attitudes of Foreign and Turkish Students: A Comparative Study

Nazire Bahar¹, Nevin Şahin²

¹Istanbul Medipol University, Midwifery Department, İstanbul

²Istanbul University-Cerrahpaşa Florence Nightingale Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, İstanbul

Objective: This study was conducted to evaluate the gender perceptions and gender role attitudes of Turkish and foreign students studying in the midwifery department of a university.

Materials-Methods: This is a descriptive and correlational study. The research data were collected using the "Demographic Information Form," the "Gender Role Attitude Scale," and the "Gender Perception Scale." Data were obtained between November 28, 2024, and February 14, 2024. The study population consisted of 1,147 students, and the sample size was calculated as 466. Statistical analysis of the data was performed using IBM SPSS Statistics 21.

Results: A statistically significant difference was found between the gender perceptions of Turkish students and those of foreign students ($p<0.05$). Additionally, there was a statistically significant difference between the gender role attitude scale scores of Turkish and foreign students ($p<0.05$). It was determined that students from nuclear families had higher gender perception scores ($\bar{X}=255.92$). The total scores obtained from the Gender Perception Scale (GPS) and the Gender Role Attitude Scale (GRAS) showed statistically significant differences according to class level ($p<0.05$).

Conclusion: This study reveals that individuals from different cultural backgrounds have varying gender perceptions and gender role attitudes.

Keywords: Gender, Gender Identify, Gender Role Attitudes

S-0167

Gebelerde Anne Sağlığı ve E-Sağlık Okuryazarlığı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Büşra Kandemir¹, Müge Yılmaz¹, Neslihan Nur Dursun², Sümeyye Tetik³

¹ege üniversitesi sağlık bilimleri enstitüsü, kadın sağlığı ve hastalıkları hemşireliği ana bilim dalı, izmir

²pamukkale Üniversitesi, Sağlık Bilimler Fakültesi, kadın sağlığı ve hastalıkları hemşireliği ana bilim dalı, denizli

³ege üniversitesi, hemşirelik fakültesi, kadın sağlığı ve hastalıkları hemşireliği ana bilim dalı, izmir

Problem Tanımı ve Amaç: Sağlıklı ve kaliteli yaşamın her yaşta güvence altına alınması bireylerin sağlık okuryazarlık (SOY) düzeyi ile yakından ilgilidir. Ülkemizde SOY düzeyi, tüm bireylerde yükseltilmesi hedeflenen önemli bir halk sağlığı sorunu olarak dikkat çekmektedir. Bu konuda daha dezavantajlı tarafta bulunan kadınların yaşam dönemlerine özgü SOY düzeylerinin belirlenmesi önem kazanmaktadır. Kadınların hayatında bu dönemlerden biri olan gebelik dönemi, annenin sağlık uygulamalarına ilişkin bilgiye nereden ve nasıl eriştiği ve bu bilgileri değerlendirme becerisinden etkilenmektedir. Günümüzde bilgiye erişimin genellikle teknoloji ve internet ile sağlandığı düşünüldüğünde gebelerin e-sağlık okuryazarlığı düzeyinin de anahtar bir bileşen olduğu öngörülmektedir. Bu doğrultuda, çalışma gebelerin anne sağlığı okuryazarlık (ASO) ve e-sağlık okuryazarlığı düzeyleri ve arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışma, tanımlayıcı araştırma türüne uygun olarak tasarlanmıştır. Araştırma verileri, İzmir'de bir Tıp Fakültesi Hastanesine gelen 233 gebe ile yürütülmüştür. Araştırmaya; gebelik döneminde olan, Türkçe okuma yazma bilen ve konuşabilen ve araştırmaya katılmayı kabul eden gebeler dâhil edilmiştir. Araştırmanın verileri Gebe Tanıtım Formu, Gebelerde Anne Sağlığı Okuryazarlığı Envanteri ve E-sağlık okuryazarlık ölçeği ile yüz yüze anket yöntemi ile toplanmıştır.

Bulgular: Gebelerin yaş ortalaması 28,95±5,94, gebelik haftası ortalama 25,84±10,32 olarak saptanmıştır. Gebelerin %33,9'u lise mezunu, %69,5'i çalışmıyor, %77,3'ü ekonomik durumunu orta düzeyde tanımlamıştır. Kadınların %73'ünün risksiz gebelik yaşadığı, %95,7'sinin spontan gebeliği olduğu, %67,4'ünün planlı gebelik yaşadığı bulunmuştur. Gebelerin %45,9'u anne sağlığı ile ilgili bilgiyi sağlık personelinin aldığını belirtmiştir. Gebelerin ASO düzeyi 151,53±32,86; e-sağlık okuryazarlık düzeyi 38,43±11,33 olarak bulunmuştur. ASO ve e-sağlık okuryazarlığı arasında pozitif yönlü zayıf bir ilişki bulunmuştur (r=0.360; p=0.000). Lisansüstü eğitim alan, çalışan, riskli gebeliği olmayan ve tedavi ile gebe kalan gebelerin ASO düzeyi istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur.

Sonuç: Bu araştırma ile, ülkemizde gebeleri genel sağlık okuryazarlık ölçekleri ile değerlendirilen çalışmaların aksine daha spesifik bir ölçek ile değerlendirme yapılmıştır. Anne sağlığına yönelik sağlık hizmetlerinin düzenlenmesinde e-sağlık okuryazarlığı düzeyi önemle dikkate alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Anne sağlığı okuryazarlığı, e-sağlık okuryazarlığı, gebelik, sağlık okuryazarlığı

The Relationship Between Maternal Health and E-Health Literacy in Pregnant Women

Büşra Kandemir¹, Müge Yılmaz¹, Neslihan Nur Dursun², Sümeyye Tetik³

¹ege university, graduate school of health sciences, women health and disease nursing

²pamukkale university, faculty of health science, women health and disease nursing

³ege university, faculty of nursing, women health and disease nursing

Aim: Ensuring a healthy, high-quality life at every age is closely linked to individuals' health literacy (HL) levels. Low health literacy is a significant public health issue in our country that aims to be improved for all individuals. In this context, it's crucial to identify the HL levels of women, particularly those who are more disadvantaged, at different life stages. Pregnancy, a significant phase for women, is influenced by the sources from which a mother obtains health information and her capacity to assess its validity. Today's access to information relies on technology, making the e-health literacy of pregnant women crucial. This study investigated the link between maternal health literacy (MHL) and e-health literacy levels in this group.

Method: The study employed a descriptive research design. Data were gathered from 233 pregnant women visiting a Faculty of Medicine Hospital in Izmir. Participants were limited to pregnant women who could read, write, and speak Turkish and consented to participate in the study. Data collection involved face-to-face questionnaires utilizing the Pregnancy Introduction Form, the Maternal Health Literacy Inventory for Pregnant Women, and the E-health Literacy Scale.

Results: The average age of pregnant women was 28.95±5.94 years, and the mean gestational age was 25.84±10.32 weeks. Among them, 33.9% were high school graduates, 69.5% were unemployed, and 77.3% reported having moderate economic status. Notably, 73% had risk-free pregnancies, 95.7% experienced spontaneous pregnancies, and 67.4% had planned pregnancies. Additionally, 45.9% received maternal health information from healthcare personnel. The MHL level averaged 151.53±32.86, and e-health literacy was 38.43±11.33. A weak positive correlation existed between MHL and e-health literacy ($r=0.360$; $p=0.000$). Pregnant women with postgraduate education, employed status, risk-free pregnancies, or those who conceived through treatment had significantly higher MHL levels.

Conclusion: This study utilized a more targeted scale to assess pregnant women in our country, unlike previous research that applied general health literacy scales. It is essential to consider the level of e-health literacy when organizing health services for maternal health.

Keywords: maternal health literacy, e-health literacy, pregnancy, health literacy

S-0170

Intrauterin İnseminasyon (IUI) Uygulanan Kadınlara Tedavi Sürecine İlişkin Verilen Web Tabanlı Eğitimin İnfertilite Stresi ile Başa Çıkma Düzeyi ve İnfertilite Öz Yeterliliğine Etkisi

Hilal Karadeniz¹, Nurdan Demirci²

¹Düzce Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Düzce

²Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: İnfertilite bir sağlık sorunu olmamasına rağmen, toplum tarafından çiftlerin çocuk sahibi olmasına yüklediği anlam sebebiyle stresli bir yaşam olayı olarak algılanmaktadır. İnfertilite ve yardımcı üreme tedavisi (YÜT) sürecinden psikolojik etkilenmeye ilişkin sonuçları ortaya koyan birçok çalışmada, infertilitenin bireylerde stres ve anksiyete düzeyinde artışa neden olduğu bildirilmektedir. Bu nedenle bireyin bu süreçteki stresinin değerlendirilerek, baş etme mekanizmalarının güçlendirilmesi ve infertilite öz yeterliliğinin sağlanması tedavi başarısını artırabileceğinden yadsınamaz bir önemliliktedir. Bu bağlamda araştırma, İntrauterin İnseminasyon (IUI) tedavisi uygulanan kadınlara tedavi sürecine ilişkin verilen Swanson Bakım Kuramı'na temellendirilmiş web tabanlı eğitimin infertilite stresi ile başa çıkma düzeyi ve infertilite öz yeterliliğine etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırma, solomon dört grup deseninde randomize kontrollü bir çalışmadır. Araştırmanın örneklemini; bir üniversitesi hastanesine başvuran, örnekleme dahil olma kriterlerine uyan 66 deney (Deney¹ ve Deney²) ve 66 kontrol (Kontrol¹ ve Kontrol²) olmak üzere toplam 132 primer infertil hasta oluşturmuştur. Deney gruplarındaki kadınlara tedavi sürecine yönelik web tabanlı eğitim programı uygulanmış ve kontrol gruplarındaki kadınlar ise standart eğitim ve danışmanlık almıştır. Veriler; Kişisel Bilgi Formu, İnfertilite Stresi Ölçeği (İSÖ), İnfertilite Stresi ile Başa Çıkma Ölçeği (İSBÇÖ), İnfertilite Öz Yeterlik Ölçeği (İÖYÖ) Kısa Formu ve Sistem Kullanılabilirlik Skalası (SKS) kullanılarak toplanmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan Deney² ve Kontrol² gruplarındaki kadınların ön test İSÖ, İSBÇÖ, İÖYÖ ve altboyutlarının puan ortancaları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamaktadır ($p>0,05$). Tedavi sonrasında gruplar arasında İSÖ toplam ve altboyutları puan ortancaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmaz iken ($p>0,05$), İSBÇÖ'nün Anlam Bulma Temelli (AME) Başa Çıkma Yöntemi altboyutu ve İÖYÖ puan ortancaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0,001$). Deney² 'deki kadınların web tabanlı eğitim öncesi ve sonrası İSÖ toplam ve Kişisel Alan Stresi (KAS), Evlilik Alan Stresi (EAS) altboyut puanları, İSBÇÖ toplam ve Aktif Yok Sayma (AYS), Aktif Mücadele Etme (AME), Anlam Bulma Temelli (ABT) altboyut puanları ve İÖYÖ ortanca puanlarındaki değişim de istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0,05$). Deney ve kontrol gruplarının gebelik sonuçları arasında ise anlamlı bir fark saptanmamıştır ($p>0,05$).

Sonuç: İntrauterin İnseminasyon (IUI) tedavisi uygulanan kadınlara tedavi sürecine ilişkin verilen web tabanlı eğitimin infertilite stres düzeyini azaltmada etkili olmadığı ancak infertilite stresi ile başa çıkma ve infertilite öz yeterlilik düzeyini artırmada etkili olduğu belirlendi.

Anahtar Kelimeler: İnfertilite, infertilite stresi, başa çıkma, öz yeterlilik, web tabanlı eğitim

The Effect of Web Based Education on the Treatment Process of Women Undergoing Intrauterine Insemination (IUI) on the Level of Coping With Infertility Stress and Infertility Self-Efficacy

Hilal Karadeniz¹, Nurdan Demirci²

¹Düzce University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynaecology Nursing, Duzce

²Marmara University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynaecology Nursing, İstanbul

Objective: Although infertility is not a health problem, it is perceived as a stressful life event by the society due to the meaning it attributes to couples having a child. Many studies on the psychological impact of infertility and assisted reproductive treatment (ART) process have reported that infertility causes an increase in stress and anxiety levels in individuals. Therefore, evaluating the stress of the individual in this process, strengthening coping mechanisms and ensuring infertility self-efficacy is of undeniable importance as it can increase treatment success. In this context, this study was conducted to examine the effect of web-based training based on Swanson Care Theory on the treatment process given to women undergoing Intrauterine Insemination (IUI) treatment on the level of coping with infertility stress and infertility self-efficacy.

Materials-Methods: The study was a randomised controlled trial with a Solomon four-group design. A total of 132 primary infertile patients, 66 intervention (Intervention¹ and Intervention²) and 66 control (Control¹ and Control²), who applied to a university hospital and who met the inclusion criteria, constituted the sample of the study. Women in the intervention groups received a web-based training programme on the treatment process and women in the control groups received standard education and counselling. Data were collected using Personal Information Form, Infertility Stress Scale (ISS), Coping with the Infertility Stress Scale (CISS), Infertility Self-Efficacy Scale – Short Form (ISE-SF) and System Usability Scale (SUS).

Results: There was no statistically significant difference between the mean scores of the pre-test ISS, CISS, ISE-SF and its sub-dimensions of the women in the Intervention² and Control² groups ($p>0,05$). After the treatment, there was no statistically significant difference between the median scores of the total and sub-dimensions of the ISS between the groups ($p>0,05$), whereas a statistically significant difference was found between the median scores of the Meaning Finding-Based (MFB) coping method sub-dimension of the CISS and the ISE-SF ($p<0,001$). The change in the median scores of the women in Intervention² before and after the web-based training was found to be statistically significant ($p<0,05$). The change in the total and Personal Area Stress (PAS), Marital Area Stress (MAS) sub-dimension scores of the ISS, the total and Active Ignoring (AI), Active Struggling (AS), Meaning Finding-Based (MFB) sub-dimension scores of the CISS, and the median scores of the ISE-SF were also found to be statistically significant ($p<0,05$). There was no significant difference between the pregnancy outcomes of the intervention and control groups ($p>0,05$).

Conclusion: It was determined that the web-based training on the treatment process given to women undergoing Intrauterine Insemination (IUI) treatment was not effective in reducing the level of infertility stress, but it was effective in coping with infertility stress and increasing the level of infertility self-efficacy.

Keywords: Infertility, infertility stress, coping, self-efficacy, web-based education

S-0171

Emzirme Deneyimi Olan Ve Olmayan Babaların Emzirme Tutumları

Filiz Süzer Özkan¹, Hilal Karadeniz¹, Ahsen Nur Çanakcı²

¹Düzce Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Düzce

²Koç Üniversitesi Hastanesi, İstanbul

Amaç: Araştırma, emzirme deneyimi olan ve olmayan babaların emzirmeye ilişkin tutumlarının belirlenmesi amacıyla yapıldı.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel olarak yapılan araştırmanın evrenini, 15 Ocak 2024 -15 Temmuz 2024 tarihleri arasında Türkiye'nin batısında yer alan bir üniversite hastanesinin kadın doğum polikliniğine başvuran 4796 gebenin eşi oluşturdu. Hazar ve Gültekin'in çalışması (2023) baz alınarak yapılan Power analizi (G*Power 3.1.9.2) sonucunda; etki büyüklüğü d (cohen's d) 0,326, güç %95 ve α tipi hata tahmini 0,05 kabul edilerek her bir grup için örneklem büyüklüğü 205 olarak hesaplandı. Araştırma emzirme deneyimi olan (209) ve olmayan (209) toplam 418 baba ile tamamlandı. Veriler Kişisel Bilgi Formu ve Babaların Emzirme Tutumu Ölçeği kullanılarak toplandı.

Bulgular: Babaların Emzirme Tutumu Ölçeği toplam puanı ortalaması; emzirme deneyimi olan babalarda 52.27 ± 6.52 iken, emzirme deneyimi olmayan babalarda 52.16 ± 5.75 'dir. Babaların emzirme tutumu genel olarak negatif olsa da emzirme deneyimi olan babaların ölçeğin kültür alt boyutundan aldıkları puan ortalaması, deneyimi olmayan babalardan yüksek bulundu. Eğitim düzeyi, çalışma durumu, gelir düzeyi ve yaşadıkları yer iki grupta da emzirme tutumlarını değiştirmezken, emzirme deneyimi olmasına rağmen sosyal güvencesi olmayan babaların emzirme tutumu daha olumsuzdu.

Sonuç: Araştırmaya katılan hem emzirme deneyimi olan hem de olmayan babaların emzirmeye ilişkin negatif tutumu bulunmaktadır. Babaların annenin emzirmeye başlama ve devam etme kararını olumlu yönde etkilemedeki rolü düşünüldüğünde annelerin emzirmeye ilişkin deneyimlerini iyileştirmek ve emzirme oranlarını artırmak için babaların tutumlarını olumlu yönde değiştirmek ve onları müdahale çalışmalarına dahil etmek önerilir.

Anahtar Kelimeler: Emzirme, babalar, tutum

Breastfeeding Attitudes of Fathers With and Without Breastfeeding Experience

Filiz Süzer Özkan¹, Hilal Karadeniz¹, Ahsen Nur Çanakcı²

¹Düzce University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynaecology Nursing, Düzce

²Koç University Hospital, İstanbul

Objective: The research was conducted to determine the attitudes of fathers, with and without breastfeeding experience, towards breastfeeding.

Materials-Methods: A descriptive, cross-sectional y was conducted The population of the study consisted of the spouses of 4796 pregnant women who applied to the Gynecology and Obstetrics outpatient clinic of a university hospital in western Turkey between January 15, 2024 and July 15, 2024. As a result of the Power analysis (G*Power 3.1.9.2) based on the study of Hazar and Gültekin (2023); the sample size for each group was calculated as 205, assuming the effect size d (cohen's d) as 0.326, the power as 95% and the α -type error estimate as 0.05. The study was completed with a total of 418 fathers with (209) and without (209) breastfeeding experience. Data was collected using the Personal Information Form and the Fathers' Breastfeeding Attitude Scale.

Results: The mean total score of the Fathers' Breastfeeding Attitude Scale was 52.27 ± 6.52 in fathers with breastfeeding experience and it was 52.16 ± 5.75 in fathers without breastfeeding experience. Although fathers' breastfeeding attitudes were generally negative, the mean score of fathers with breastfeeding experience on the culture subscale was found to be higher than that of fathers without breastfeeding experience. While education level, employment status, income level and place of residence did not change breastfeeding attitudes in both groups, breastfeeding attitudes of fathers who had breastfeeding experience but did not have social security were more negative.

Conclusion: Both fathers with and without breastfeeding experience had negative attitudes towards breastfeeding. Considering the role of fathers in positively influencing the mother's decision to initiate and continue breastfeeding, it is recommended to positively change fathers' attitudes and include them in intervention studies in order to improve mothers' experiences of breastfeeding and increase breastfeeding rates.

Keywords: Breastfeeding, fathers, attitudes

S-0176

Gebelere Verilen Videolu Eğitimin Oral Glukoz Tolerans Testi Yaptırma, Bilgi ve Kaygı Düzeyine Etkisi: Randomize Çalışma

Gülcan Karabulut¹, Özlem Demirel Bozkurt²

¹Akdeniz Üniversitesi Kumluca Sağlık Bilimleri Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Antalya

²Ege Üniversitesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Primipar gebelere verilen planlı videolu eğitimin; oral glukoz tolerans testine (OGTT) yönelik bilgi düzeyine, testi yaptırma durumuna ve test sırasındaki kaygı düzeyine etkisini belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Araştırma, tek kör randomize kontrollü deneysel bir tasarımda olup İstanbul'daki bir Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde, Haziran-Kasım 2023 tarihleri arasında Gebe Polikliniği'ne başvuran 55 eğitim ve 59 kontrol grubu gebe ile yürütülmüştür. Bilgilendirilmiş Olur Formu, Gebelerin Tanıtıcı Özelliklerine Yönelik Soru Formu, OGTT Yaptırma Niyeti ve Durumu Soru Formu, Gebelik Şekeri ve Oral Glukoz Tolerans Testi (OGTT) ile İlgili Bilgi Düzeyi Formu ve Durumluk Kaygı Ölçeği veri toplamada kullanılmıştır. Bilgi düzeyi formu ve eğitim video senaryoları için uzman görüşleri alınmıştır. Eğitim müdahalesi için "@ogttegitim" kullanıcı isimli Instagram sayfası oluşturulmuş ve altı adet eğitim videosu paylaşılmıştır. Eğitim müdahalesi OGTT uygulanması gereken 24-28. Gebelik haftalarından önce tamamlanmış ve her iki grubun da OGTT öncesi testi yaptırma niyetleri kaydedilmiştir. OGTT yaptırmaya karar veren gebelerin test sırasında yanında bulunularak kaygı düzeyleri ölçülmüştür. Eğitim grubunun gebelik şekeri ve OGTT ile ilgili bilgi düzeyleri, eğitim müdahalesi öncesinde, hemen sonrasında ve eğitimin etkinliğini değerlendirmek amacıyla 4-6 hafta sonra ölçülmüştür. Tüm veriler SPSS Windows 22 programına kaydedilerek analiz edilmiştir. Verilerin analizinde; ortalama, standart sapma, frekans, basıklık ve çarpıklık, varyans analizi, Bonferroni çoklu karşılaştırma testi, bağımsız iki grup karşılaştırması t-testi, Kolmogorov-Smirnov, Ki-kare testi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi için $p < 0.05$ değeri sınır olarak kabul edilmiştir. Araştırmanın ClinicalTrials numarası (NCT05686694) alınmıştır.

Bulgular: Eğitim grubundaki gebelerin yaş ortalaması 27.55 ± 3.67 , kontrol grubundakilerin 26.31 ± 3.87 'dir. OGTT yaptırma durumu açısından eğitim ve kontrol grubu gebeler arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($\chi^2:14,23; p<0,05$). Eğitim grubundaki gebelerin %89.1'i, kontrol grubundaki gebelerin %57.6'sı gebelikte OGTT yaptırmıştır. Gebelerin üç kez ölçümlenmiş gebelik şekeri ve oral glukoz tolerans testi bilgi düzeyi puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmıştır ($F:224,676; p<0,05$, kısmi etakare:0,667). Gebelerin eğitim sonrası bilgi düzeyinin öncesine göre daha yüksek olduğu, son-testin ise hem pre-test hem de post-testten daha yüksek olduğu bulunmuştur. Eğitim ve kontrol grubu gebelerin Durumluk Kaygı Ölçeği (DKÖ) puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($t:2,99; p<0,05$). Eğitim grubunun kaygı düzeyi (70.5 ± 8.10) kontrol grubundan (64.5 ± 9.24) daha yüksek bulunmuştur.

Sonuç: Eğitim grubundaki gebelerin gebelik şekeri ve OGTT bilgi düzeylerinin eğitim sonrası arttığı, OGTT yaptırma oranlarının kontrol grubuna göre yüksek olduğu, durumluk kaygı düzeylerinin ise OGTT sırasında kontrol grubundan daha yüksek olduğu bulunmuştur. Gebelere verilen planlı videolu eğitimin etkili olduğu ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Bilgi düzeyi, gestasyonel diyabet, hemşirelik, kaygı, oral glukoz tolerans testi, videolu eğitim

The Effect of Video Education Given on Pregnants on Oral Glucose Tolerance Test Implementation Status, Knowledge and Anxiety Level: Randomized Trial

Gülcan Karabulut¹, Özlem Demirel Bozkurt²

¹Akdeniz University Faculty of Kumluca Health Science, Obstetric and Gynecology Nursing, Antalya

²Ege University, Obstetric and Gynecology Nursing, İzmir

Objective: The aim of this study to determine the effect of planned video education given to primiparous pregnant on their level of knowledge about oral glucose tolerance test (OGTT), implementation the test and level of anxiety during the test.

Materials-Methods: The study is a single-blind randomized controlled experimental design and was conducted in a Training and Research Hospital in İstanbul with 55 education and 59 control group pregnant who applied to the pregnancy polyclinic between June and November 2023. Informed Consent Form, Questionnaire on Descriptive Characteristics of Pregnant Women, Questionnaire on Intention and Status of OGTT, Questionnaire on Level of Knowledge about Gestational Diabetes and OGTT, and STAI-I were used for data collection. Expert opinions were received for the knowledge level form and education video scenarios. An Instagram page "@ogttegitim" was created for the education intervention, and six videos were posted. The educational intervention was completed before 24-28 weeks of gestation when OGTT should be implemented, and both groups' intentions to implementation before OGTT were recorded. Pregnants who decided to have OGTT were accompanied during the test and their anxiety levels were measured. The education group's knowledge of gestational diabetes and OGTT was measured before, immediately after the intervention, and again 4-6 weeks later to assess its effectiveness. All data were analyzed using SPSS Windows 22. The analysis included mean, standard deviation, frequency, kurtosis, skewness, analysis of variance, Bonferroni multiple comparison, independent two-group comparison, Kolmogorov-Smirnov, and Chi-square tests. A value of $p < 0.05$ was accepted as the limit for significance level. The ClinicalTrials number of the trial (NCT05686694) has been retrieved.

Results: The mean age of the pregnant women in the education group was 27.55 ± 3.67 and 26.31 ± 3.87 in the control group. A statistically significant difference was found between the pregnant in the education and control groups in terms of OGTT implementation ($\chi^2:14.23; p<0.05$). 89.1% of the pregnant in the education group and 57.6% of the control group implemented OGTT during pregnancy. There was a statistically significant difference between the mean scores of the pregnant's knowledge level of gestational diabetes and OGTT measured three times ($F:224,676; p<0.05$, partial square: 0.677). It was found that the post-test knowledge level of the pregnant was higher than the pre-test, and the last-test was higher than both the pre-test and the post-test. A statistically significant difference was found between the mean STAI-I scores of the pregnant in the education and control groups ($t:2.99; p<0.05$). The state anxiety level of the education group (70.5 ± 8.10) was found to be higher than the control group (64.5 ± 9.24).

Conclusion: It was found that the gestational diabetes and OGTT knowledge levels of the pregnant in the education group increased after the education intervention, the rate of implementation OGTT was higher than the control group, and the state anxiety levels were higher than the control group during OGTT. It was shown that planned video education given to pregnant was effective.

Keywords: Anxiety, gestational diabetes, knowledge level, nursing, oral glucose tolerance test, video education

S-0177

Sağlıklı Gebelerde Müziğin Elektronik Fetal Monitörizasyon Üzerine Etkisi: Sistemik Derleme ve Meta-Analiz

Ezgi Keskin¹, Eslem Altıntaş¹, İlkay Güngör Satılmış¹, Özden Tandoğan²

¹İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği

²İstanbul Arel Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

Amaç: Bu sistemik derleme ve metaanalizin amacı, sağlıklı gebelere elektronik fetal monitörizasyon sırasında dinletilen müziğin fetal hareket ve fetal kalp hızı üzerindeki etkilerine ilişkin mevcut kanıtları değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: PRISMA yönergelerine uygun olarak sistemik bir derleme ve meta-analiz gerçekleştirildi. PubMed, Web of Science, Scopus, Science-Direct veri tabanları müzik ve fetal monitorizasyon ile ilgili çeşitli varyasyonlarda anahtar kelimeler kullanılarak yıl sınırı olmadan Haziran 2024 tarihinde tarandı. Konu ile ilgili olan, örneklem grubu sağlıklı gebelerden oluşan, tam metnine ulaşılan girişimsel çalışmalar derleme ve analize dahil edildi. Toplam 11 makale değerlendirmeye alındı. A data extraction tool was used to record the data. Çalışmaların metodolojik kalite değerlendirmesi için Joanna Briggs Enstitüsü (JBI) kritik değerlendirme listeleri kullanıldı. Meta-analyses were performed with random effects models.

Bulgular: Dahil edilen çalışmalar içerisinde müziğin sağlıklı gebelerde fetal hareket üzerine etkisini değerlendiren sekiz çalışmanın altısında müziğin fetal hareketliliği arttırdığı, sekizinde müziğin fetal kalp sayısını etkilemediği, sekiz çalışmanın altısında müziğin akselerasyon sayısına olumlu etkisi olduğu görülmüştür. Metaanaliz sonuçları da benzer şekilde sağlıklı gebelere elektronik fetal monitörizasyon sırasında dinletilen müziğin fetal hareket sayısını arttırdığı (ortalama fark %95 CI: 0,025 0,275- 0,897 sayı/dk, p = 0,000 Z: 3,692), fetal kalp atış hızı üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığını (ortalama fark %95 CI: 0,111 -0,03-0,405 atım/dk, p = 0,092, Z: 1,687), ancak özellikle akserelasyon sayısında artışın belirgin olduğunu gösterdi.

Sonuç: Sonuç olarak, müziğin sağlıklı gebelerde fetal hareketlilik ve akselerasyon yanıtını artırma potansiyeline sahip olduğu belirlenmiştir. Fetal monitorizasyon sırasında fetal aktiviteyi uyarmak ve aynı zamanda anneleri rahatlatmak amacıyla kullanılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Müzik Terapi, Fetal Monitörizasyon, Sağlıklı Gebe

The Effect of Music on Electronic Fetal Monitoring in Healthy Pregnant Women: A Systematic Review and Meta-Analysis

Ezgi Keskin¹, Eslem Altıntaş¹, İlkay Güngör Satılmış¹, Özden Tandoğan²

¹Istanbul University Cerrahpaşa Graduate Education Institute Women's Health and Diseases Nursing

²Istanbul Arel University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing

Objective: The aim of this systematic review and meta-analysis is to evaluate the existing evidence on the effects of music played to healthy pregnant women during electronic fetal monitoring on fetal movement and fetal heart rate.

Materials-Methods: A systematic review and meta-analysis were performed following the PRISMA guidelines. The PubMed, Web of Science, Scopus, and ScienceDirect databases were searched in June 2024 without a time restriction using various keyword variations related to music and fetal monitoring. Interventional studies relevant to the topic, with a sample group consisting of healthy pregnant women and full-text availability, were included in the review and analysis. A total of 11 articles were evaluated. A data extraction tool was used to record the data. The methodological quality of the studies was assessed using the Joanna Briggs Institute (JBI) critical appraisal checklists. Meta-analyses were performed using random effects models.

Results: Among the included studies, six out of eight studies evaluating the effect of music on fetal movement in healthy pregnant women found that music increased fetal mobility. In all eight studies, music did not affect fetal heart rate, while six out of eight studies reported a positive effect of music on the number of accelerations. Similarly, the meta-analysis results showed that music played to healthy pregnant women during electronic fetal monitoring increased the number of fetal movements (mean difference 95% CI: 0.025 0.275–0.897 movements/min, $p = 0.000$, $Z: 3.692$), had no significant effect on fetal heart rate (mean difference 95% CI: 0.111 -0.03–0.405 beats/min, $p = 0.092$, $Z: 1.687$), but notably increased the number of accelerations.

Conclusion: In conclusion, music has the potential to enhance fetal mobility and acceleration response in healthy pregnant women. It may be recommended for use during fetal monitoring to stimulate fetal activity while also providing relaxation for mothers.

Keywords: Music Therapy, Fetal Monitoring, Healthy Pregnant Woman

S-0178

Orta Yaş Kadınlarda Yaşlanma Anksiyetesi ve Tamamlayıcı-Alternatif Tedavi Kullanımı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi**Canan Karadaş, Derya Öztürk Özen**

Yozgat Bozok Üniversitesi, Akdağmadeni Sağlık Yüksekokulu, Hemşirelik Bölümü, Yozgat, Türkiye

Amaç: Orta yaş kadınlar, yaşlanma anksiyetesiyle ilgili ortaya çıkabilecek semptomları azaltabilmek için tamamlayıcı-alternatif tedavi yöntemlerine başvurabilmektedir. Bu çalışmanın amacı orta yaş kadınlarda yaşlanma anksiyetesi ve tamamlayıcı-alternatif tedavi kullanımı arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipte tasarlanmıştır. Çalışma, Temmuz - Eylül 2024 tarihleri arasında 40-59 yaş aralığında bulunan 332 kadın ile yürütülmüştür. Araştırmanın yürütülebilmesi için Yozgat Bozok Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Etik Kurulu'ndan onay alınmıştır (Tarih: 28.06.2024; Karar No: 15/29). Verilerin toplanmasında "Tanıtıcı Bilgi Formu", "Yaşlanma Anksiyetesi Ölçeği" ve "Bütüncül Tamamlayıcı ve Alternatif Tıp Tutumu Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen veriler SPSS (Statistical Package for Social Sciences) 25.0 ve AMOS (Analysis of Moment Structures) 21.0 programı kullanılarak analiz edilmiştir. Çalışmaya ait model doğrultusunda AMOS kullanılarak yol analizleri uygulanmış ve sonuçlar yorumlanmıştır. Normal dağılıma sahip verilerde niceliksel verilerin karşılaştırılmasında iki bağımsız grup arasındaki fark için bağımsız t testi; ikiden fazla bağımsız grup karşılaştırılmasında ise tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan kadınların Yaşlanma Anksiyetesi Ölçeği toplam puan ortalaması $2,93 \pm 0,83$, Bütüncül Tamamlayıcı ve Alternatif Tıp Tutumu Ölçeği toplam puan ortalaması ise $2,08 \pm 0,69$ olarak belirlenmiştir. Kadınların yaşlanma anksiyetelerinin orta düzeyde olduğu, yaşın ilerlemesi ve reçeteli ilaç kullanma durumunun, Yaşlanma Anksiyetesi Ölçeği puan ortalamasını anlamlı derecede arttırdığı belirlenmiştir ($p < 0.05$). Çalışmada kadınların tamamlayıcı ve alternatif tıpa karşı olumlu tutuma sahip oldukları, yaşın ilerlemesi ile tamamlayıcı ve alternatif tıpa karşı olumlu tutumun arttığı belirlenmiştir ($p < 0.05$). Bunun dışında medeni durum, eğitim durumu, çalışma durumu, kronik hastalık varlığı ve reçeteli ilaç kullanma değişkenlerinin kadınların Bütüncül Tamamlayıcı ve Alternatif Tıp Tutumu Ölçeği puan ortalamasını etkilemediği görülmüştür ($p > 0.05$). Tamamlayıcı ve alternatif tıp tutumunun yaşlanma anksiyetesi üzerinde etkisi istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($\beta = 0.313$, $p < 0.05$).

Sonuç: Çalışma sonuçlarına göre orta yaş kadınlarda yaşlanma anksiyetesinin orta düzeyde olduğu, yaşın ilerlemesi ve reçeteli ilaç kullananlarda yaşlanma anksiyetesinin anlamlı şekilde arttığı belirlenmiştir. Orta yaş kadınların tamamlayıcı ve alternatif tıpa karşı olumlu tutuma sahip oldukları, yaşın ilerlemesi ile tamamlayıcı ve alternatif tıpa karşı olumlu tutumun arttığı belirlenmiştir. Orta yaş kadınlarda tamamlayıcı ve alternatif tıp tutumu ile yaşlanma anksiyetesi arasında ilişki olduğu, tamamlayıcı ve alternatif tıp tutumları arttıkça yaşlanma anksiyetesinin de arttığı saptanmıştır. Bu sonuçlar doğrultusunda orta yaş kadınlara yönelik verilecek sağlık hizmetlerinde yaşlanma anksiyetesinin göz önünde bulundurulması ile tamamlayıcı ve alternatif tıp yöntemleri ve kullanımına yönelik düzenli eğitim programları, danışmanlık hizmetlerinin artırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, kadın, tamamlayıcı ve alternatif tedavi, yapısal eşitlik analizi, yaşlanma anksiyetesi

Investigation of the relationship between aging anxiety and the use of complementary-alternative medicine in middle-aged women

Canan Karadaş, Derya Öztürk Özen

Yozgat Bozok University, Akdağmadeni School of Health, Department of Nursing, Yozgat, Türkiye

Objective: Middle-aged women may resort to complementary-alternative treatment methods to reduce the symptoms that may arise due to ageing anxiety. This study was conducted to examine the relationship between aging anxiety and the use of complementary-alternative medicine in middle-aged women.

Materials-Methods: This study was designed as a descriptive and correlational study. The study was conducted between July and September 2024 with 332 women aged 40-59 years. Approval was obtained from Yozgat Bozok University Social and Human Sciences Ethics Committee for the conduct of the research (Date: 28.06.2024; Decision No: 15/29). "Introductory Information Form", "Aging Anxiety Scale" and "Holistic Complementary and Alternative Medicine Attitude Scale" were used to collect the data. The data obtained in the study were analysed using SPSS (Statistical Package for Social Sciences) 25.0 and AMOS (Analysis of Moment Structures) 21.0 software. In line with the model of the study, path analyses were applied using AMOS and the results were interpreted. For the comparison of quantitative data in normally distributed data, independent t test was used for the difference between two independent groups, and one-way analysis of variance was used for the comparison of more than two independent groups.

Results: The total mean score of the women participating in the study on the Aging Anxiety Scale was determined as 2.93 ± 0.83 , and the total mean score on the Holistic Complementary and Alternative Medicine Attitude Scale was determined as 2.08 ± 0.69 . It was determined that women's anxiety about ageing was at a moderate level, and the mean score of the Aging Anxiety Scale increased significantly with increasing age and prescription drug use ($p < 0.05$). In the study, it was determined that women had positive attitudes towards complementary and alternative medicine and positive attitudes towards complementary and alternative medicine increased with increasing age ($p < 0.05$). In addition, marital status, educational status, employment status, presence of chronic disease and prescription drug use variables did not affect the mean score of the Holistic Complementary and Alternative Medicine Attitude Scale ($p > 0.05$). The effect of complementary and alternative medicine attitude on ageing anxiety was statistically significant ($\beta = 0.313$, $p < 0.05$).

Conclusion: According to the results of the study, it was determined that aging anxiety was at a moderate level in middle-aged women, and aging anxiety increased significantly with advancing age and prescription drug users. It was determined that middle-aged women had positive attitudes towards complementary and alternative medicine, and positive attitudes towards complementary and alternative medicine increased with increasing age. It was found that there was a relationship between complementary and alternative medicine attitudes and ageing anxiety in middle-aged women, and ageing anxiety increased as complementary and alternative medicine attitudes increased. In line with these results, it is recommended that aging anxiety should be taken into consideration in health services to be provided for middle-aged women and regular training programmes and counselling services should be increased for complementary and alternative medicine methods and their use.

Keywords: Anxiety, women, complementary and alternative medicine, structural equation analysis, aging anxiety

S-0182

Gebelerde Uyku Sorunları ve İlişkili Faktörlerin Belirlenmesi

Talha Muhammed Sabah¹, Sibel Kıyak², Hamide Aygör³

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Seydişehir Kamil Akkanat Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Konya

³Necmettin Erbakan Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Konya

Amaç: Gebelik sürecinde fiziksel rahatsızlıklar, hormonal değişiklikler ve duygusal dalgalanmalar nedeniyle uyku problemleri yaygın hale gelmektedir. Gebelik sırasında en sık görülen uyku problemleri arasında uykusuzluk, uykuda solunum bozuklukları, obstrüktif uyku apnesi ve huzursuz bacak sendromu yer almaktadır. Gebelikte uyku problemleri çeşitli faktörlerden etkilenmekte ve hem anne hem de bebek sağlığı üzerinde önemli sonuçlar doğurmaktadır. Bu nedenle, gebelerde uyku sorunlarının kapsamlı bir şekilde incelenmesi ve ilişkili faktörlerin belirlenmesi, daha etkili müdahale stratejilerinin geliştirilmesi açısından kritik bir öneme sahiptir. Bu çalışmanın amacı gebelerde uyku sorunlarını ve ilişkili faktörleri belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı türdeki bu çalışma Mart-Mayıs 2024 tarihleri arasında bir üniversite hastanesinin gebe polikliniğine başvuran 260 gebe ile tamamlanmıştır. Veriler, "Katılımcı Bilgi Formu" ve "Gebelikte Yaşanılan Uyku Sorunlarını Belirleme Ölçeği (GYUS-BÖ)" kullanılarak toplanmıştır. Veriler, sayı, yüzdelik, Mann Whitney U, Kruskal Wallis ve Spearman korelasyon analizi ile incelenmiştir.

Bulgular: Çalışmaya katılan gebelerin yaş ortalaması 27.56 ± 5.35 olup, %43.8'i lise mezunu ve %13.1'i çalışmaktadır. GYUS-BÖ toplam puanının ortanca değeri 57 (min: 24, maks: 100) olarak bulunmuştur. Çalışmada, ilköğretim düzeyinde eğitim almış, plansız gebeliğe sahip, üç ve üzeri gebeliği ve çocuğu olan, gebelik kaybı yaşamış, gebeliğinde sağlık problemi yaşayan gebelerin daha fazla uyku sorunu yaşadığı belirlenmiştir ($p < 0.05$). Ayrıca, gebelik öncesi uyku problemi yaşayan ve uyku süresi altı saat veya daha az olan gebelerin daha fazla uyku sorunları yaşadığı bulunmuştur ($p < 0.05$). Korelasyon analizi sonuçlarına göre, GYUS-BÖ toplam puanı gebelik haftası ($r = 0.351$, $p < 0.001$), uykuya dalma süresi ($r = 0.330$, $p < 0.001$) arasında anlamlı pozitif ilişki olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç: Çalışma, gebelerin orta düzeye yakın uyku sorunları yaşadığını ve uyku sorunlarıyla ilişkili faktörlerin sosyodemografik özellikler (eğitim durumu), obstetrik özellikler (gebelik sayısı, gebelik şekli, yaşayan çocuk sayısı, gebelik kaybı, gebelikte sağlık problemi yaşama) ve uyku özellikleri (gebelik öncesinde uyku sorunu yaşama, uyku süresi) olduğunu ortaya koymuştur. Hemşireler, gebelerin uyku sorunlarını değerlendirirken, sosyodemografik, obstetrik ve uyku geçmişlerini göz önünde bulundurarak kişiselleştirilmiş eğitim ve rehberlik sağlayarak uyku kalitesini iyileştirebilirler.

Anahtar Kelimeler: Gebe, gebelik, hemşire, uyku, uyku bozuklukları

Determination of Sleep Problems and Associated Factors in Pregnant Women

Talha Muhammed Sabah¹, Sibel Kiyak², Hamide Aygör³

¹Necmettin Erbakan University, Institute of Health Sciences, Konya

²Necmettin Erbakan University Seydişehir Kamil Akkanat Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Konya

³Necmettin Erbakan University Faculty of Nursing Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Konya

Objective: During pregnancy, sleep problems become common due to physical discomforts, hormonal changes, and emotional fluctuations. The most frequently observed sleep issues during pregnancy include insomnia, sleep-disordered breathing, obstructive sleep apnea, and restless legs syndrome. Sleep problems during pregnancy are influenced by various factors and have significant consequences for both maternal and fetal health. Therefore, a comprehensive examination of sleep disturbances in pregnant women and the identification of associated factors are crucial for developing more effective intervention strategies. The aim of this study is to identify sleep problems and related factors in pregnant women.

Materials-Methods: This descriptive study was conducted with 260 pregnant women who visited the pregnancy outpatient clinic of a university hospital between March and May, 2024. Data were collected using the "Participant Information Form" and the "Scale for Identifying Sleep Problems During Pregnancy (GYUS-BÖ)." The data were analyzed using frequency, percentage, Mann-Whitney U test, Kruskal-Wallis test, and Spearman correlation analysis.

Results: The mean age of the pregnant women participating in the study was 27.56±5.35 years, with 43.8% being high school graduates and 13.1% employed. The median total score of the Scale for Identifying Sleep Problems During Pregnancy (GYUS-BÖ) was found to be 57 (min: 24, max: 100). The study revealed that pregnant women with primary school education, unplanned pregnancies, three or more pregnancies and children, a history of pregnancy loss, or health problems during pregnancy experienced more sleep disturbances ($p<0.05$). Additionally, those who had pre-pregnancy sleep problems and those with a sleep duration of six hours or less experienced more sleep issues ($p<0.05$). According to the correlation analysis results, there was a significant positive correlation between the GYUS-BÖ total score and gestational age ($r = 0.351$, $p < 0.001$), as well as sleep onset latency ($r = 0.330$, $p < 0.001$).

Conclusion: The study found that pregnant women experienced moderate levels of sleep problems, and the factors associated with these issues included sociodemographic characteristics (educational status), obstetric factors (number of pregnancies, type of pregnancy, number of living children, history of pregnancy loss, presence of health problems during pregnancy), and sleep-related characteristics (pre-pregnancy sleep problems, sleep duration). Nurses can improve sleep quality by assessing pregnant women's sleep problems while considering their sociodemographic, obstetric, and sleep histories, and by providing personalized education and guidance.

Keywords: Pregnant, Pregnancy, Nurse, Sleep, Sleep Disorders

S-0183

Kanser Tanısı Alan Kadınlarda Fertilite Endişesi Ölçeğinin Türkçe Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

Ruken Yağız Altıntaş, Oya Kavlak

Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Bu çalışma, Kanser Tanısı Alan Kadınlarda Fertilite Endişesi ölçeğinin Türkçe versiyonunun geçerlilik ve güvenilirliğini değerlendirmeyi amaçlamıştır.

Gereç-Yöntem: Metodolojik tipte yapılmış olan bu çalışmanın verileri, Şubat-Aralık 2022 tarihleri arasında İzmir İlinde bulunan bir Üniversite Hastanesi'nde ve bir Eğitim Araştırma Hastanesi'nde yürütülmüştür. Çalışmaya 18-45 yaş arasında kanser tanısı alan 301 kadın katılmıştır. Yapı geçerliliği açımlayıcı ve doğrulayıcı faktör analizi ile değerlendirilmiştir. Maddelerin ayırt ediciliğini belirlemek amacıyla bağımsız örneklemelerde t-testi analizi yapılmıştır. Ölçeğin güvenirlik çalışmalarında, İki Yarım Test Güvenirlik katsayısı, Gutmann Split- Half güvenirlik katsayısı ve Spearman- Brown Güvenirlik Katsayısı ve iç tutarlılığını değerlendirmek için ise Cronbach Alpha Katsayısı kullanılmıştır. Ayrıca güvenirlik, test-tekrar test güvenirliği ile değerlendirilmiştir. Veriler, SPSS 25.0 ve IBM SPSS AMOS 23.0 programlarında analiz edilmiştir.

Bulgular: Ölçeğin dil geçerliği, çeviri geri çeviri yöntemi ile yapılmıştır. Kapsam Geçerlik İndeksi (KGI) 0.90 olarak bulunmuştur. Açıklayıcı Faktör Analizi (AFA) ile "Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) değeri 0.867 ve Barlett Küresellik Testi $p < 0.001$ olduğu saptanmıştır. Faktör analizi sonucunda dört faktörde toplanmış ve toplam varyansın %67.883'ünü açıklamıştır. Doğrulayıcı Faktör Analizi sonucunda, ölçeğin dört faktörlü yapısının geçerli olduğu doğrulanmıştır ($X^2/df = 3.34$, RMSEA= 0.074; CFI= 0.90; NFI= 0.87 GFI= 0.87, TLI= 0.88 ve IFI=0.90). Ölçeğin Cronbach alfa güvenirlik katsayı 0.88 olduğu, alt boyutlarının Cronbach alfa güvenirlik değerlerinin 0.75-0.90 arasında değiştiği belirlenmiştir. Ölçek maddelerinin madde toplam puan korelasyonları 0.31-0.72 arasında olduğu saptanmıştır. Ölçeğin iki yarı arasındaki korelasyon katsayısının 0.801, Spearman Brown güvenirlik katsayısının 0.883, Guttman Split-Half güvenirlik katsayısının 0.883 olduğu belirlenmiştir. Zamana göre değişmezliği belirlemek için yapılan sınıf içi korelasyon katsayısı sonucuna göre katılımcıların ilk ölçümlerde aldığı ölçek toplam puan ortalaması ve iki hafta sonra ölçeğin tekrar uygulanmasının ardından aldıkları ölçek toplam puan ortalamaları arasında pozitif yönde güçlü bir korelasyon saptanmıştır ($p < 0.001$).

Sonuç: Bu çalışma sonucunda, 18 madde ve dört alt boyuttan oluşan Kanser Tanısı Alan Kadınlarda Fertilite Endişesi Ölçeği Türk toplumunda geçerli ve güvenilir bir ölçüm aracıdır. Ölçek, üreme çağında kanser tanısı alan kadınların fertilite endişelerini değerlendirmek için kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Fertilite, Fertilite Endişesi, Geçerlik, Güvenirlik, Kadın, Kanser

Validity and Reliability Study of the Turkish Adaptation of the Reproductive Concerns After Cancer (RCAC) Scale

Ruken Yağız Altıntaş, Oya Kavlak

Ege University Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, İzmir

Objective: This study aimed to evaluate the validity and reliability of the Turkish version of The Reproductive Concerns After Cancer (RCAC) Scale.

Materials-Methods: Data for this methodological study were collected between February and December 2022 at two University Hospitals and a Training and Research Hospital in İzmir, Turkey. 301 women diagnosed with cancer between the ages of 18 and 45 participated in the study. Construct validity was assessed using exploratory and confirmatory factor analysis. Independent samples t-test was conducted to determine item discriminant validity. Reliability of the scale was assessed using Two-Half Test Reliability coefficient, Gutmann Split-Half reliability coefficient, Spearman-Brown reliability coefficient, and Cronbach's Alpha coefficient to evaluate internal consistency. Test-retest reliability was also assessed. Data were analyzed using SPSS 25.0 and IBM SPSS AMOS 23.0 software.

Results: Language validity of the scale was established through translation-back translation method. The Content Validity Index (CVI) was found to be 0.90. Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) value for Exploratory Factor Analysis (EFA) was 0.867, and Bartlett's Test of Sphericity was significant ($p < 0.001$), indicating sampling adequacy. EFA resulted in the identification of four factors, explaining 67.883% of the total variance. Confirmatory Factor Analysis (CFA) confirmed the four-factor structure of the scale ($\chi^2/df = 3.34$, RMSEA= 0.074; CFI= 0.90; NFI= 0.87 GFI= 0.87, TLI= 0.88 and IFI=0.90). Cronbach's alpha coefficient for the scale was 0.88, and Cronbach's alpha coefficients for subscales ranged from 0.75 to 0.90, indicating good internal consistency. The intraclass correlation coefficient for test-retest reliability was found to be 0.99. Item-total correlations ranged from 0.31 to 0.72. The correlation coefficient between the two halves of the scale was 0.801, Spearman-Brown reliability coefficient was 0.883, and Gutmann Split-Half reliability coefficient was 0.883. According to the intraclass correlation coefficient result performed to determine invariance over time, a strong positive correlation was found between the total scale score averages obtained by the participants in the first measurements and the total scale score averages obtained after the scale was re-administered two weeks later ($p < 0.001$).

Conclusion: This study has demonstrated that the Fertility Concerns Scale for Women Diagnosed with Cancer is a valid and reliable measurement tool in the Turkish population. The scale consists of 18 items and four subscales. The scale can be used to assess fertility concerns among women diagnosed with cancer in reproductive age.

Keywords: Cancer, Fertility, Fertility Concern, Reliability, Validity, Women

S-0185

Ten tene temasın baba-bebek bağlanmasına etkisi: randomize kontrollü çalışma

Nazlı Emel Özer Yurdal¹, Sevgi Özsoy²

¹Çanakkale 18 Mart Üniversitesi, Çanakkale

²Adnan Menderes Üniversitesi, Doğum ve Kadın Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı, Aydın

Amaç: Bu araştırma ten tene temasın baba ve bebek bağlanmasına etkisini belirlemek amacıyla yapıldı.

Gereç-Yöntem: Randomize kontrollü deneysel bir araştırma olarak yürütülen çalışmada, Çanakkale 18 Mart Üniversitesi Araştırma Hastanesi ve Çanakkale Mehmet Akif Ersoy Devlet Hastanesi kadın doğum servisinde doğan 165 bebeğin babaları yer aldı. Haziran 2023-15 Nisan 2024 tarihlerinde gerçekleştirildi. Babalar randomize olarak; erken ten tene temas sağlayan grup, sık ten tene temas sağlayan grup ve standart bakım alan grup olarak üç gruba ayrıldı. Her bir grup 55 babadan oluştu. Sık ten tene temas grubundaki babalara, ten tene temas hakkında bilgi ve broşür verildi. Bu gruptaki babaların doğum sonu ilk dört saat içinde bebekleri ile ten tene temas etmesi sağlandı ve bebek taburcu olana kadar hastanede her gün en az bir kez ve en az 15 dakika sürecek şekilde ten tene temas etmeleri tekrarlandı. Anne-bebek taburcu olduktan sonra da babalardan ten tene temas uygulamasını her gün ya da haftada en az altı gün, günde en az bir kez ve en az 15 dakika süreyle evde de sürdürmesi istendi. Erken ten tene temas grubundaki babaların doğum sonu ilk dört saat içinde bebekleri sadece bir kez ve en az 15 dakika sürecek şekilde ten tene temas etmesi sağlandı, ten tene temas konusunda varsa babanın sorusu açıklama yapıldı, soruları cevaplandı. Standart bakım grubundaki babalara herhangi bir uygulama yapılmadı. Veriler ilk görüşmede soru formu ve Doğum Öncesi Baba Bebek Bağlanma Ölçeği ile 3.ayda izlem formu ve Baba Bağlanma Ölçeği ile toplandı. Analizinde tanımlayıcı istatistikler, Kruskal Wallis test, stepwise multiple regresyon ve korelasyon analizi kullanıldı.

Bulgular: Tüm babaların doğum öncesi baba bebek bağlanma ölçeği toplam puanı $66,5 \pm 8,41$ idi. Bebekleri ile haftada 6-7 gün en az 15 dakika ten tene temas eden sık ten tene temas grubunun puanı $72,44 \pm 6,22$, bebekleri ile sadece bir kez ten tene temas ettirilen erken ten tene temas grubunun puanı $69,29 \pm 6,89$, standart bakım grubunun puanı ise $65,69 \pm 6,74$ olarak belirlendi ve gruplar arasındaki puan farkı anlamlıydı ($p < 0,005$). Sık tensel temas eden babaların hem erken tensel temas eden hem de standart bakım alan babalara göre, erken tensel temas eden babaların da standart bakım alan babalara göre bebek bakımına daha fazla katıldıkları belirlendi. Babaların baba-bebek bağlanmasını etkileyen değişkenler arasında, bebeğin altını değiştirme, eşin gelir getiren bir işte çalışması, bebeği eşi ile sakinleştirme ve babanın üniversite ve üzeri eğitim alma durumunun bağlanmayı olumlu yönde etkilediği, standart bakım grubunda yer almanın da bağlanmayı olumsuz yönde etkilediği tespit edildi.

Sonuç: Araştırmada, bebekle sık ten tene temas etmenin baba bebek bağlanmasını arttırdığı ve bu babaların bebeğin bakımında daha fazla rol aldığı belirlendi. Babaların bebekleriyle 10 dakikadan daha uzun süre ten tene temas kurmaları ve 6 veya 7 gün ten tene temas kurmaları, Baba-Bebek Bağlanma Ölçeği toplam puanını artırdığı bulundu.

Anahtar Kelimeler: Babalar, Bağlanma, Bebek, Kanguru-anne bakım yöntemi

The effect of skin-to-skin contact on father-infant bonding: a randomized controlled trial**Nazlı Emel Özer Yurdal¹, Sevgi Özsoy²**¹Çanakkale 18 Mart University, Çanakkale²Adnan Menderes University, Department of Obstetrics and Women's Health Nursing, Aydın

Objective: This study was conducted to determine the effect of skin-to-skin contact on father-infant bonding.

Material-Methods: This randomized controlled experimental study involved the fathers of 165 infants born at the obstetrics units of Çanakkale 18 Mart University Research Hospital and Çanakkale Mehmet Akif Ersoy State Hospital, conducted from June 2023 to April 15, 2024. Fathers were randomly allocated into three groups (n=55 each): an early skin-to-skin contact group, a frequent skin-to-skin contact group, and a standard care group. In the frequent skin-to-skin group, fathers received information and a brochure, engaged in at least a 15-minute session of skin-to-skin contact within the first four hours postpartum, and repeated this practice daily until discharge; after discharge, they were instructed to continue the practice at home (at least once daily or six days per week). In the early skin-to-skin group, fathers had a single session of at least 15 minutes within the first four hours postpartum, with any queries addressed. No intervention was provided in the standard care group. Data were collected at baseline using a questionnaire and the Prenatal Father–Infant Bonding Scale, and at three months using a follow-up form and the Father Bonding Scale. Descriptive statistics, the Kruskal–Wallis test, stepwise multiple regression, and correlation analysis were used for analysis.

Results: The total Prenatal Father–Infant Bonding Scale score for all fathers was 66.5 ± 8.41 . The frequent skin-to-skin contact group—where fathers engaged in at least 15 minutes of skin-to-skin contact with their infants 6–7 days a week—achieved a score of 72.44 ± 6.22 , while the early skin-to-skin contact group—where infants experienced skin-to-skin contact only once—scored 69.29 ± 6.89 , and the standard care group scored 65.69 ± 6.74 . The differences between the groups were significant ($p < 0.005$). It was determined that fathers in the frequent skin-to-skin contact group participated in infant care more than those in both the early skin-to-skin contact and standard care groups, and that fathers in the early skin-to-skin contact group also participated more in infant care than those in the standard care group. Among the variables affecting father-infant bonding, it was found that diaper changing, the spouse's employment in a revenue-generating job, soothing the infant together with the spouse, and the father having attained a university education or higher positively influenced bonding, whereas being in the standard care group negatively affected bonding.

Conclusion: In the study, it was determined that frequent skin-to-skin contact with the infant enhances father–infant attachment and leads to a more active paternal role in infant care. It was found that fathers who engaged in skin-to-skin contact with their infants for more than 10 minutes, as well as those who practiced this contact on 6 or 7 days, exhibited an increased total score on the Father–Infant Bonding Scale.

Keywords: Binding, Fathers, Infant, Kangaroo-Mother Care Method

S-0186

Gebelik Döneminde Uygulanan Web Tabanlı Mindful Emzirme Programı'nın Emzirme Farkındalığı, Uyum ve Öz Yeterliliğine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma

Özge Şiir Dağlar¹, İlkay Güngör Satılmış²

¹İstanbul Kent Üniversitesi, Ebelik Bölümü, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu araştırmanın amacı, web tabanlı Mindful Emzirme Programı (Mind-EP)'ni geliştirmek ve gebelik döneminde uygulanacak web tabanlı Mind-EP'in doğum sonrası emzirme farkındalığı, uyumu ve öz-yeterliliğine etkisini belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Araştırma, deney ve kontrol grubu ile tek kör, randomize kontrollü, deneysel tipte yapılmıştır. Araştırmanın verileri Temmuz 2024-Şubat 2025 tarihleri arasında Instagram üzerinden eğitim duyurularına ulaşan, dahil etme kriterlerine uyan 80 gebeden toplanmıştır. Gebeler basit randomizasyon ile deney grubuna 40, kontrol grubuna 40 gebe olarak atanmıştır. Gruplar içerisinde 10'ar kişilik WhatsApp® grupları oluşturulmuştur. Deney grubuna; haftada 2 oturumdan oluşan ve 4 hafta süren, online eğitimlerin yanı sıra oluşturulan web sitesinden eğitim videoları ve meditasyon ses kayıtlarının da katılımcılarla paylaşıldığı bir Mind-EP sunulmuştur. Eğitimlerin başlangıcından doğum sonu 1. aya kadar Mind-EP WhatsApp® gruplarından motivasyonel mesajlar atılmıştır. Kontrol grubuna sadece rutin bakımda sunulan standart emzirme eğitimi online olarak tek oturumda verilmiştir. Doğum sonrası 3.-5. günler arasında her iki gruptaki annelerin emzirmeleri telefon görüşmesi ile değerlendirilmiştir. Araştırmada Tanıtıcı Bilgi Formu, Bilinçli Farkındalık Ölçeği (BFÖ), Depresyon, Anksiyete, Stres Ölçeği (DASS-21), Emzirmede Farkındalık Ölçeği (EFÖ), Emzirme Adaptasyon Ölçeği (EAÖ), Antenatal-Postnatal Emzirme Öz-Yeterlilik Ölçekleri (AEÖ-PEÖ), Sistem Kullanılabilirlik Skalası (SKS) ve Mind-EP Değerlendirme Formu kullanılmıştır. Gruplara doğum sonu 1. ayda son testler uygulanmıştır. Araştırmada veriler, SPSS 22.0 kullanılarak parametrik testlerle analiz edilmiş; tanımlayıcı istatistikler, Ki-kare, bağımsız ve bağımlı gruplar T-testleri, Karışık Ölçümler ANOVA, Cronbach alfa ile güvenirlik analizi ve etki büyüklüğü için Cohen (d) ile Eta kare (η^2) hesaplamaları yapılmıştır ($p<0,05$).

Bulgular: Deney ve kontrol grubunun tanıtıcı özellikleri ve BFÖ, DASS-21, AEÖ ön test puanları benzerlik göstermiştir ($p>0,05$). Katılımcıların %70,8'inin 30 yaş ve üzerinde olduğu, %92,3'ünün lisans ve üstü eğitim seviyesinde olduğu ve ortalama gebelik haftalarının 29,6 olduğu saptanmıştır. Müdahale sonrası deney grubundaki anneler kontrol grubu ile karşılaştırıldığında BFÖ, EFÖ, EAÖ ve PEÖ puanlarının daha yüksek, DASS-21 puanlarının ise daha düşük olduğu ve aralarındaki farkların istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$). Etki büyüklükleri incelendiğinde EAÖ'nin orta, diğer tüm ölçeklerin yüksek etki düzeyine sahip olduğu görülmüştür. Ayrıca emzirme değerlendirme görüşmelerinde kontrol grubundaki annelerin (%71,9) deney grubundaki annelere göre (%39,4) daha çok emzirme sorunu yaşadığı saptanmıştır ($p<0,05$). SKS toplam puan ortalamasına ($88,56\pm 8,63$) göre oluşturulan web sitesinin iyi bir kullanılabilirliğe sahip olduğu görülmüştür. Mind-EP Değerlendirme Formu, program katılım oranları, ev ödevlerini yapma durumları ve mindful emzirme davranışları değerlendirildiğinde Mind-EP'in kabul edilebilir ve uygulanabilir olduğu saptanmıştır.

Sonuç: Mind-EP, doğum sonrası annelerde bilinçli farkındalığı, emzirme farkındalığını, uyumunu ve öz-yeterliliğini artırırken, stres, anksiyete ve depresyon düzeylerini azaltmada etkili olan kabul edilebilir ve uygulanabilir bir program olduğu bulunmuştur. Annelerin psikolojik iyilik halini artırmak, emzirme sürecini beden-zihin bağlantısıyla desteklemek amacıyla mindfulness uygulamalarının emzirme eğitim ve danışmanlık programlarına entegre edilmesi, Mind-EP gibi dijital tabanlı müdahalelerin yaygınlaştırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Emzirme, Farkındalık, Gebelik, İnternet Tabanlı Müdahale, Postpartum

The Effect of Web-Based Mindful Breastfeeding Program on Breastfeeding Awareness, Adaptation and Self-Efficacy During Pregnancy: A Randomized Controlled Trial

Özge Şiir Dağlar¹, İlkay Güngör Satılmış²

¹Istanbul Kent University, Department of Midwifery, Istanbul

²Istanbul University-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, Istanbul

Objective: The aim of this study was to develop a web-based Mindful Breastfeeding Program (Mind-BP) and to determine the effect of the web-based Mind-BP during pregnancy on postpartum breastfeeding awareness, adaptation, and self-efficacy.

Materials-Methods: The study was a single-blind, randomized controlled intervention trial with intervention and control groups. Data were collected between July 2024 and February 2025 from 80 pregnant women who met the inclusion criteria and responded to educational announcements on Instagram. Participants were randomly assigned to the intervention (n=40) or control (n=40) groups. WhatsApp® groups of 10 participants each were formed within both groups. The intervention group received Mind-BP, consisting of online training twice a week for four weeks, with additional educational videos and meditation recordings provided via a dedicated website. Motivational messages were sent to the Mind-BP WhatsApp® groups from the beginning of the training until one month postpartum. The control group received a single-session online standard breastfeeding education as part of routine care. Breastfeeding practices were assessed via telephone interviews on postpartum days 3-5. Data collection tools included the Demographic Information Form, Mindful Attention Awareness Scale (MAAS), Depression Anxiety Stress Scale (DASS-21), Mindful Breastfeeding Scale (MINDF-BFS), Breastfeeding Adaptation Scale (BFAS), Antenatal and Postnatal Breastfeeding Self-Efficacy Scales (ABS-PBS), System Usability Scale (SUS), and Mind-BP Evaluation Form. Final assessments were conducted at one month postpartum. Data were analyzed using SPSS 22.0, employing parametric tests, descriptive statistics, chi-square, independent and paired t-tests, mixed ANOVA, Cronbach's alpha for reliability, and effect sizes calculated using Cohen's d and eta-squared (η^2) ($p < 0.05$).

Results: The intervention and control groups showed similar demographic characteristics and baseline scores for MAAS, DASS-21, and ABS ($p > 0.05$). The mean gestational age was 29.6 weeks, 70.8% of participants were aged 30 or older, and 92.3% had a bachelor's degree or higher. Post-intervention, the intervention group had significantly higher scores for MAAS, MINDF-BFS, BFAS, and PBS and lower DASS-21 scores than the control group ($p < 0.05$). Effect size analysis indicated a moderate effect for BFAS and high effects for all other scales. Additionally, breastfeeding difficulties were reported more frequently in the control group (71.9%) compared to the intervention group (39.4%) ($p < 0.05$). The SUS mean score (88.56 ± 8.63) indicated high usability of the Mind-BP website. The program was found to be acceptable and feasible based on participation rates, homework completion, and mindful breastfeeding behavior assessments.

Conclusion: Mind-BP was found to be an effective, acceptable, and feasible intervention that enhances postpartum mindfulness, breastfeeding awareness, adaptation and self-efficacy while reducing stress, anxiety, and depression. Integrating mindfulness practices into breastfeeding education and counseling programs and expanding digital interventions like Mind-BP is recommended to support maternal psychological well-being and promote a body-mind connection in breastfeeding.

Keywords: Breastfeeding, Mindfulness, Pregnancy, Internet-Based Intervention, Postpartum

S-0188

Emzirmenin Sonlandırılmasının Zamanlaması ve Yordayıcıları: Güneydoğu Anadolu Bölgesi Örneği

Sidar Gül¹, Ayşegül Kılıçlı², Mukaddes Aktoprak³

¹Siirt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Siirt, Türkiye

²Muş Alparslan Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Muş, Türkiye

³Atatürk Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Erzurum

Amaç: Bu çalışmada annelerin emzirmeyi bırakma sürecine yönelik bilgi ve uygulamaları ile emzirmeyi erken sonlandırmayı etkileyen faktörlerin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel bir çalışma yürütülmüştür. Çalışma evrenini Siirt Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne başvuran anneler oluşturmuştur. Örneklem 300 olarak hesaplanmıştır. Veriler Ocak-Mart 2024 tarihleri arasında çocuk polikliniğinden tanımlayıcı bilgi formu kullanılarak yüz yüze görüşme yoluyla toplanmıştır. Etik kurul (08.12.2023/6001), kurum izni (09.01.2024/ E-71987595) ve katılımcı onamı alınmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 28,91±4,98 yıl olup, %42,3'ü lise ve üzeri eğitim almıştır. Katılımcıların %81,7'si son gebeliğini istemiş, %53,7'si doğumdan sonraki ilk 60 dakika içinde emzirmiş ve %33,0'ı emzirme konusunda eğitim almıştır. Katılımcıların %80,7'si 24 aydan daha kısa süre emzirmeyi planlamakta ve emzirmeyi azaltarak ve memede acı veya hoş olmayan kokular kullanarak durdurmak istemektedir. Katılımcıların %19,0'ı emzirmeyi bırakma konusunda eğitim almıştır; eğitim veren kişiler sağlık personeli ve aile üyeleridir. Planlanan emzirme süresinin 24 aydan az olması, ailede çoğunlukla Kürtçe veya Arapça konuşanlarda 2,23 kat, bebeği 6-12 aylık olanlarda 2,88 kat ve emzirme eğitimi almayanlarda 2,24 kat daha yüksektir. Bu önemli belirleyiciler toplam varyansın %15,9'unu açıklamaktadır ($P<,05$).

Sonuç: Sağlık profesyonelleri daha önce emzirme eğitimi almamış 6-12 aylık bebekleri olan ve farklı etnik kökenlerden gelenler de dahil olmak üzere tüm emziren anneleri bebeklerini nasıl başarılı bir şekilde süten kesecekleri konusunda eğitmelidir.

Anahtar Kelimeler: Emzirme, anneler, emzirmeyi sonlandırma

Timing and Predictors of Termination of Breastfeeding: The Case of Southeast Anatolia Region

Sidar Gül¹, Ayşegül Kılıçlı², Mukaddes Aktoprak³

¹Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Siirt University, Siirt, Türkiye

²Department of Nursing, Faculty of Health Sciences, Muş Alparslan University, Muş, Türkiye

³Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Institute of Health Sciences, Atatürk University, Erzurum, Türkiye

Objective: The study aimed to determine mothers' knowledge and practices about stopping breastfeeding and the factors affecting early termination of breastfeeding.

Materials-Methods: A descriptive and cross-sectional study was conducted. The study population included mothers who applied to Siirt Training and Research Hospital. The sample was calculated as 300. Data was collected from January to March 2024 from the pediatric outpatient clinic via face-to-face interviews using a descriptive information form. Ethics committee (08.12.2023/6001), institutional permission (09.01.2024/ E-71987595) and participant consent were obtained.

Results: The participants' mean age was 28.91±4.98 years, and 42.3% had completed high school or higher education. Of the participants, 81.7% wanted their last pregnancy, 53.7% breastfed within the first 60 minutes after birth, and 33.0% received training on breastfeeding. 80.7% of the participants planned to breastfeed for less than 24 months and wanted to stop by reducing breastfeeding and using bitter or unpleasant odors on the breast. 19.0% of the participants received training on stopping breastfeeding; the people who provided training were health personnel and family members. The planned breastfeeding duration of fewer than 24 months was 2.23 times higher in those who mostly spoke Kurdish or Arabic in the family, 2.88 times higher in those whose baby was 6-12 months old, and 2.24 times higher in those without breastfeeding education. These significant predictors explained 15.9% of the total variance ($P<.05$).

Conclusion: Healthcare providers should train all breastfeeding mothers, including those from diverse ethnicities, with babies aged 6-12 months who have not previously received breastfeeding education, on how to wean their babies successfully.

Keywords: Breastfeeding, mothers, termination of breastfeeding

S-0189

Doğum ve Kadın Sağlığı Hemşireliği Dersinde İzletilen Halam Geldi Filminin Üreme Sağlığı, Toplumsal Cinsiyet ve Şiddet Kavramları Çerçevesinde Analizi

Filiz Süzer Özkan

Düzce Üniversitesi

Problem tanımı: Kişisel hakları temel alan bir kavram olan üreme sağlığı Dünya Sağlık Örgütü tarafından “kişinin üreme sistemi ve işlevleriyle ilgili tüm konularda fiziksel, zihinsel ve sosyal açıdan tam bir esenliğe sahip olması” olarak tanımlanmıştır. Kadınlar, toplumsal cinsiyet eşitsizliği ve şiddet nedeniyle üreme sağlığı hizmetlerinden daha az yararlanmakta ve temel üreme haklarının ihlaline daha çok maruz kalmaktadır. Her ne kadar dünya da ve ülkemizde kadın erkek eşitsizliğini destekleyen süreçler azalsa da toplumsal cinsiyet eşitsizliği hala devam etmektedir. Bu sorunun çözümünde özellikle eğitim rolü önemlidir. Toplumsal cinsiyet eşitliği toplumun bilinçlenmesi ile sağlanabilir. Bu alanda çalışan eğitimcilere sistem içinde önemli roller düşmektedir. Kadın Sağlığı Hemşireliği ders içeriğinde yer alan üreme sağlığı ve toplumsal cinsiyet konularında öğrencilerin farkındalığı arttırmak için farklı metotların denemesi buna daha çok imkan sağlayabilir.

Amaç: Çalışmanın amacı, üreme sağlığı, toplumsal cinsiyet ve şiddet kavramlarını film üzerinden tartışarak hemşirelik öğrencilerinin farkındalığını arttırmak ve öğrenme sürecine katkı sağlamak.

Gereç-Yöntem: Çalışma görsel dokümandan yararlanılarak nitel araştırma yöntemlerinden biri olan doküman analizi ile yapılmıştır. Doküman analizi; hedeflenen kavram ve olgular hakkında bilgi içeren yazılı ve film gibi görsel materyallerin kullanıldığı bir analiz türüdür. Çalışmada Görsel doküman olarak Halam Geldi filmi; üreme sağlığı, toplumsal cinsiyet ve şiddet kavramları çerçevesinde nitel içerik analizi ile incelenmiştir. Film; araştırma konusu ile ilgili sahneler içerdiği için amaçlı örnekleme metodu ile seçilmiştir. Öğrencilerden önce araştırmacı tarafından en az üç kez izlenen filmde çalışma konusu sahnelerle odaklanılmıştır. Doğum ve Kadın Sağlığı Hemşireliği dersinde üreme sağlığı ve toplumsal cinsiyet konuları anlatıldıktan sonra öğrencilerden bir hafta içinde filmi izlemeleri istenmiştir. Bir sonraki dersin başında film; üreme sağlığı, toplumsal cinsiyet ve şiddet kavramları çerçevesinde tartışılmıştır.

Bulgular: Filmde toplumsal cinsiyet eşitliği ve hakkaniyet kavramlarının tartışıldığı sahnelerin yanı sıra bu kavramların yol açtığı üreme hakları ihlallerinin olduğu (yaşama hakkı, eşitlik hakkı, özgürlük hakkı, bilgilendirme ve eğitim hakkı, evlenme ve aile kurama konularında seçim yapma hakkı, işkence ve kötü muameleden özgür olma hakkı) sahneler de yer almaktadır. Ayrıca filmde, şiddetin dört türüne ilişkin (fiziksel, sözel, duygusal ve cinsel şiddet) sahnelerin yanı sıra hem erkeğin kadına hem de kadının kadına uyguladığı şiddet örnekleri bulunmaktadır.

Sonuç: Üreme sağlığı, toplumsal cinsiyet ve şiddet kavramlarını tartışabileceğimiz yeterli sayıda sahne bulunması nedeniyle Halam Geldi filminin, hemşirelik öğrencilerinin üreme sağlığı, toplumsal cinsiyet ve şiddete ilişkin farkındalığını artırma, öğrenme sürecine katkı sağlamak için iyi bir öğrenme yöntemi olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Üreme Sağlığı, Cinsiyet Eşitliği, Şiddet, Niteleyici araştırma

Analysis of the film 'My Aunt Came', which was shown in the Obstetrics and Women's Health Nursing Course, in the Framework of Reproductive Health, Gender and Violence Concepts

Filiz Süzer Özkan

Duzce University

Problem Definition: Reproductive health, a concept based on personal rights, is defined by the World Health Organisation as 'a person's complete physical, mental and social well-being in all matters related to the reproductive system and its functions'. Women benefit less from reproductive health services due to gender inequality and violence and are more exposed to violations of their fundamental reproductive rights. Although the processes supporting inequality between women and men in the world and in our country have decreased, gender inequality still continues. The role of education is especially important in solving this problem. Gender equality can be achieved by raising awareness of the society. Educators working in this field have important roles in the system. Trying different methods to increase the awareness of students on reproductive health and gender issues in the content of the Women's Health Nursing course may provide more opportunities for this.

Objective: The aim of the study is to increase the awareness of nursing students by discussing the concepts of reproductive health, gender and violence through the film and to contribute to the learning process.

Materials-Methods: The study was conducted with document analysis, one of the qualitative research methods, using visual documents. Document analysis is a type of analysis in which written and visual materials such as films containing information about the targeted concepts and phenomena are used. In the study, the film My Aunt Came as a visual document was analysed by qualitative content analysis within the framework of reproductive health, gender and violence concepts. The film was selected by purposive sampling method because it contains scenes related to the research topic. The film was watched at least three times by the researcher before the students and the scenes related to the study topic were focused on. After reproductive health and gender issues were explained in the Obstetrics and Women's Health Nursing course, students were asked to watch the film within a week. At the beginning of the next course, the film was discussed within the framework of the concepts of reproductive health, gender and violence.

Results: In addition to the scenes in which the concepts of gender equality and equity are discussed in the film, there are also scenes in which violations of reproductive rights caused by these concepts (right to life, right to equality, right to freedom, right to information and education, right to make choices about marriage and family formation, right to be free from torture and ill-treatment). scenes are also included. In addition, the film includes scenes of four types of violence (physical, verbal, emotional and sexual violence) as well as examples of violence perpetrated by both men against women and women against women.

Conclusions: Since there are enough scenes to discuss the concepts of reproductive health, gender and violence, it is thought that the film My Aunt Came could be a good learning method to increase nursing students' awareness of reproductive health, gender and violence and to contribute to the learning process.

Keywords: Reproductive Health, Gender Equity, Violence, Qualitative Research

S-0190

Jinekolojik Muayene Tutum Ölçeği: Ölçek Geliştirme Çalışması

Selma Şen¹, Sezer Er Güneri²

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Manisa

²Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği AD., İzmir

Problem Tanımı ve Amaç: Jinekolojik muayene, kadınların üreme sağlığını korumak için çok önemlidir. Kadınlar, olumsuz sonuçlar, utanma, mahremiyet ve olumsuz deneyimler gibi nedenlerle jinekolojik muayeneye gitmek istememektedir. Jinekolojik muayenede kişi için özel alanların muayene edilmesi muayeneye karşı olumsuz tutum geliştirilmesine neden olabilmektedir. Bu çalışmanın amacı, Jinekolojik Muayeneye Yönelik Tutum Ölçeği'ni (JİMTÖ) tasarlamak ve geliştirmek ve psikometrik özelliklerini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Çalışmada, kesitsel, karma yöntem tasarımı kullanılmıştır. Çalışmaya 18 yaş ve üstü olan, okuma-yazma bilen, psikiyatrik tanısı olmayan kadınlar dahil edilmiştir. Çalışma iki aşamada gerçekleştirilmiştir. Birinci aşamada, ölçek maddelerini oluşturmak ve revize etmek amacıyla literatür taraması ve bireysel görüşmeler (n:7), kapsam geçerliliği için uzman görüşü (n:10) ve maddelerin anlaşılabilirliğini değerlendirmek amacıyla bir pilot çalışma (n:10) yapılmıştır. İkinci aşamada ise, üç farklı kadın grubuyla anket temelli bir araştırma gerçekleştirilmiştir (açıklayıcı faktör analizi grubu: 293; doğrulayıcı faktör analizi grubu: 225 ve test-tekrar test grubu: 28). Veri analizi Statistical Package for the Social Sciences 22.0 (SPSS 22.0) ve LISREL programlarında gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Taslak ölçek 47 maddeden oluşmuştur. Ölçeğin kapsam geçerlilik indeksinin 0,92 ve kapsam geçerlilik oranının 0,82 olduğunu görülmüştür. Ölçeğin yapı geçerliliğini istatistiksel olarak belirlemek için açıklayıcı faktör analizi yapılmış ve bu amaçla KMO ve Bartlett testleri uygulanmıştır. KMO değeri 0,86 olarak bulunmuş ve örneklem sayısının açıklayıcı faktör analizi (EFA) için uygun olduğu belirlenmiştir (KMO > 0,500). Ayrıca, Bartlett testi sonuçları χ^2 değerinin (3544,705) istatistiksel olarak anlamlı olduğunu ve normal dağılım koşulunu sağladığını göstermiştir ($p < 0,00$). Maddeler arasındaki ilişkileri modellemek amacıyla keşfedici faktör analizi yapılmıştır. Analiz sonuçlarına göre ölçek, toplamda 32 madde ve Bireysel Tepki (13 madde), Engeller (6 madde) ve Bireysel Beklentiler (13 madde) olmak üzere üç alt boyuttan oluşmuştur. Ölçeğin toplam Cronbach alfa katsayısı 0,91; Bireysel Tepki alt boyutu 0,94, Engeller alt boyutu 0,78 ve Bireysel Beklentiler alt boyutu 0,90 olarak hesaplanmıştır. Faktörler arasındaki korelasyon katsayıları ve test-tekrar test çalışmasının sonucunda elde edilen korelasyon katsayısı, ölçeğin tamamı için anlamlı bulunmuştur ($p < 0,05$).

Sonuç: JİMTÖ, kadınların jinekolojik muayene tutumlarını belirlemede geçerli ve güvenilir bir ölçektir. Literatüre kazandırılan yeni bir ölçek olan JİMTÖ'nün uygulanmasıyla, jinekolojik muayene olacak kadınların tutumları belirlenebilir ve elde edilen sonuçlar klinik uygulamalara yansıtılabilir.

Anahtar Kelimeler: Ölçek geliştirme, jinekolojik muayene, tutum

Gynecological Examination Attitudes Scale: Scale Development Study

Selma Şen¹, Sezer Er Güneri²

¹Manisa Celal Bayar University, Health Science Faculty, Midwifery Department, Manisa

²Ege University Nursing Faculty, Women's Health and Diseases Nursing Department, İzmir

Problem Definition and Aim: Gynecological examination is crucial for the reproductive health of women. However, women often avoid gynecological exams due to reasons such as negative outcomes, embarrassment, privacy concerns, and past negative experiences. The examination of intimate areas during a gynecological exam can lead to the development of negative attitudes toward the examination. The aim of this study was to design and develop the Gynecological Examination Attitudes Scale (GEAS) and evaluate its psychometric properties.

Materials-Methods: The study utilized a cross-sectional, mixed-methods design. Women over 18 years old, literate, and without a psychiatric diagnosis were included in the study. The study was conducted in two phases. In the first phase, a literature review, individual interviews (n:7), expert opinions for content validity (n:10), and a pilot study (n:10) to assess the clarity of the items were conducted. In the second phase, a questionnaire-based survey was conducted with three different female groups (exploratory factor analysis group: 293; confirmatory factor analysis group: 225; and test-retest group: 28). Data analysis was performed using the Statistical Package for the Social Sciences 22.0 (SPSS 22.0) and LISREL programs.

Findings: The draft scale consisted of 47 items. The content validity index of the scale was 0.92 and the content validity ratio was 0.82. To statistically determine the construct validity of the scale, exploratory factor analysis was performed, and KMO and Bartlett tests were conducted. The KMO value was 0.86, indicating that the sample size was suitable for exploratory factor analysis (EFA) (KMO > 0.500). Additionally, the Bartlett test results showed that the X^2 value (3544.705) was statistically significant and met the normal distribution condition ($p < 0.00$).

Exploratory factor analysis was used to model the relationships between the items. The analysis results showed that the scale consisted of 32 items and three sub-dimensions: Individual Response (13 items), Barriers (6 items), and Individual Expectations (13 items). The Cronbach's alpha coefficient for the total scale was 0.91, for the Individual Response sub-dimension 0.94, for Barriers 0.78, and for Individual Expectations 0.90. The correlation coefficients between the factors and the correlation coefficient from the test-retest study were found to be significant for the whole scale ($p < 0.05$).

Conclusion: The GEAS is a valid and reliable tool for determining women's attitudes toward gynecological examinations. By applying the GEAS, the attitudes of women undergoing gynecological exams can be assessed, and the findings can be reflected in clinical practice.

Keywords: Scale development, gynecological examination, attitudes

S-0191

Emzirme İşlev Bozukluğu Ölçeği'nin Türkçe Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

Pelin Calpbinici¹, Emine Karakoyun²¹Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Semra ve Vefa Küçük Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Nevşehir²Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Ana Bilim Dalı, Nevşehir

Giriş: Emzirme sürecinde yaşanan zorluklar emzirmeye devam edilmesini olumsuz etkilemektedir. Agarwal ve ark. (2024) emzirmeyi değerlendirmek ve emzirme işlev bozukluğu riskini belirlemek için bir öz bildirim aracı geliştirmişlerdir.

Amaç: Bu araştırma emzirme işlev bozukluğu ölçeği'ni Türkçe geçerlik ve güvenirliliğini yapmak amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Metodolojik tiptedir. Araştırmanın verileri miadında doğum yapmış olan, bir yaş altı bebeği olan ve emzirmeye devam eden 180 anneden toplanmıştır. Verilerin toplanmasında, Kişisel Bilgi Formu, Emzirme İşlev Bozukluğu Ölçeği (FLIP-TR) ve LATCH Emzirme Tanılama Ölçeği (LATCH) kullanılmıştır. Araştırmaya başlamadan önce ilgili üniversitenin etik kurulundan ve ilgili kurumdan yazılı izin alınmıştır. Veriler SPSS 25 ve Amos 22 yazılım programları kullanılarak analiz edilmiştir. Ölçeğin çeviri süreci ardından kapsam ve yapı geçerliliği yapılmıştır. Yapı geçerliliği için Açıklayıcı Faktör Analizi (AFA) ve Doğrulamalı Faktör Analizi (DFA) yapılmıştır. Ölçeğin ölçüt geçerliliğini değerlendirmek için Eşzaman Geçerliliği kullanılmıştır. Ölçeğin güvenirlilik analizinde cronbach alfa katsayısı, madde toplam puan korelasyon yöntemi kullanılmıştır.

Bulgular: Ölçeğin kapsam geçerlilik indeksi 1.00 olarak hesaplanmıştır. Ölçeğin AFA sonucunda; Akış, Memeyi tutma, Yaralanma ve Beslenme Sonrası Davranış kategorileri olmak üzere dört boyuttan, 17 maddeden oluştuğu belirlenmiştir. DFA sonucu; 17 maddelik, 4 boyutlu yapı doğrulanmış ve uyum indeksleri; $\chi^2/df=2.117$, RMSE=0.079, CFI=0.902 ve TLI= 0.877, SRMR=0.0720 olarak bulunmuştur. Elde edilen uyum indeksleri sonucunda modelin iyi uyum gösterdiği belirlenmiştir. Ölçeğin cronbach alfa katsayısı 0.85 olup, alt boyutlarının cronbach alfa katsayısı 0.72 ile 0.89 arasında değişmektedir. Ölçeğin madde toplam puan korelasyon katsayıları $r=0.302$ ile 0.733 arasında değiştiği ve kabul edilebilir düzeyde olduğu bulunmuştur. Ölçeğin eşzamanlı geçerliliği LATCH ile değerlendirilmiş ve ölçekler arasında anlamlı bir korelasyon bulunmuştur ($r=-0.383$, $p<0.001$).

Sonuç: Bu ölçek, 1 yaş altı çocukları olan Türk annelerde emzirme işlev bozukluğunun şiddetini ölçmek için geçerli ve güvenilir bir araçtır. Emzirme işlev bozukluklarının önlenmesi, giderilmesi ve emzirme başarısının artırılması için hemşirelerin bu sorunları tanılması gerekmektedir. Hemşirelerin erken tanılama yaparak uygun müdahaleleri uygulaması, annelerin emzirme sürecinde karşılaştıkları zorlukları aşmalarına ve başarılı bir emzirme süreci geçirmelerine katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Emzirme, Disfonksiyon, Geçerlik, Güvenirlik

Turkish Validity and Reliability Study of the Breastfeeding Dysfunction Scale

Pelin Calpbinici¹, Emine Karakoyun²

¹Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, Semra and Vefa Küçük Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Nevşehir

²Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, Institute of Science, Department of Nursing, Nevşehir

Introduction: Difficulties encountered during the breastfeeding process negatively affect the continuation of breastfeeding. Agarwal et al. (2024) developed a self-report tool to assess breastfeeding and determine the risk of breastfeeding dysfunction.

Objective: This study aimed to assess the validity and reliability of the Breastfeeding Dysfunction Scale in Turkish.

Materials-Methods: This study was conducted using a methodological design. Data were collected from 180 mothers who had given birth at term, had an infant under one year old, and were continuing to breastfeed. Data collection tools included a Personal Information Form, the Breastfeeding Dysfunction Scale (FLIP-TR), and the LATCH Breastfeeding Assessment Scale (LATCH). Prior to the study, ethical approval was obtained from the relevant university's ethics committee and institutional permissions were secured. Data were analyzed using SPSS 25 and Amos 22 software. Following the translation process of the scale, content and construct validity were assessed. Exploratory Factor Analysis (EFA) and Confirmatory Factor Analysis (CFA) were conducted to examine construct validity. Concurrent validity was used to evaluate the criterion validity of the scale. For reliability analysis, Cronbach's alpha coefficient and the item-total score correlation method were utilized.

Results: The content validity index of the scale was calculated as 1.00. Based on EFA results, the scale was found to consist of four dimensions—Flow, Latch, Injury, and Post-Feeding Behavior—with a total of 17 items. CFA results confirmed the 17-item, four-dimensional structure, with the following fit indices: $\chi^2/df = 2.117$, RMSEA = 0.079, CFI = 0.902, TLI = 0.877, SRMR = 0.0720. These indices indicated a good model fit. The Cronbach's alpha coefficient of the scale was 0.85, with subscale values ranging from 0.72 to 0.89. Item-total score correlation coefficients ranged from $r = 0.302$ to 0.733, indicating an acceptable level. The concurrent validity of the scale was evaluated using the LATCH scale, and a significant correlation was found between the two scales ($r = -0.383$, $p < 0.001$).

Conclusion: This scale is a valid and reliable tool for measuring the severity of breastfeeding dysfunction in Turkish mothers with infants under one year of age. To prevent and manage breastfeeding dysfunction and improve breastfeeding success, nurses should be able to diagnose these issues. Early identification and appropriate nursing interventions can help mothers overcome breastfeeding challenges and achieve a successful breastfeeding process.

Keywords: Breastfeeding, Dysfunction, Validity, Reliability

S-0193

Menopozal Semptomların Perimenopozal Depresyona Etkisi

Ayşegül Kılıçlı¹, Sıdar Gül²

¹Muş Alparslan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Muş, Türkiye

²Siirt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Ebelik Anabilim Dalı, Siirt, Türkiye

Amaç: Bu araştırmada 40-60 yaş arası kadınlarda menopozal semptomların perimenopozal depresyona etkisini belirlemek amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel tipte yürütülen araştırmaya 212 kadın dahil edilmiştir. Araştırmanın örneklemini Şanlıurfa Eğitim ve Araştırma Hastanesi Doğum ve Kadın Hastalıkları Polikliniği'ne başvuran 40-60 yaş arasındaki kadınlar oluşturmuştur. Veri toplama araçları olarak katılımcıların sosyodemografik ve obstetrik özelliklerini belirlemek amacıyla Tanıtıcı Bilgi Formu, menopozal semptomları belirlemek amacıyla Menopoz Semptomları Değerlendirme Ölçeği (MSDÖ), perimenopozal depresyonu belirlemek amacıyla Perimenopozal Depresyon Değerlendirme Ölçeği (PDDÖ) kullanılmıştır. Veriler 28 Ekim 2024 - 7 Şubat 2025 tarihleri arasında toplanmıştır. Araştırmaya başlamadan önce Etik kurul izni için Muş Alparslan Üniversitesi Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu'ndan (Tarih: 19.02.2023 No:2/25) etik kurul izni alınmıştır. Araştırmanın Şanlıurfa Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde yürütülebilmesi için Şanlıurfa İl Sağlık Müdürlüğü'nden kurum izni (Tarih: 16.10.2024 No: E-49781372-774.01-256792164) alınmıştır. Katılımcıların yazılı ve sözlü bilgilendirilmiş gönüllü onamları alınmıştır. Araştırmada kullanılan ölçeklerin ölçek kullanım izinleri alınmıştır.

Bulgular: Kadınların MSDÖ total puan ortalaması 20.7 ± 8.9 , MSDÖ somatik belirtiler alt boyut puan ortalaması 7.5 ± 3.5 , MSDÖ psikolojik belirtiler alt boyut puan ortalaması 8.4 ± 3.7 , MSDÖ ürogenital belirtiler alt boyut puan ortalaması 4.7 ± 2.8 , PDDÖ total puan ortalaması 16.8 ± 9.6 saptanmıştır. Kadınların %59.9 (n=127)'unda perimenopozal depresyon olmadığı, %17.0 (n=36)'sinde hafif düzeyde, %16.0 (n=34)'sında orta düzeyde, %7.1 (n=15)'inde şiddetli düzeyde perimenopozal depresyon saptanmıştır. PDDÖ ile sırasıyla MSDÖ total puan ortalaması ($r=.768$), MSDÖ somatik belirtiler alt boyut puan ortalaması ($r=.694$), MSDÖ psikolojik belirtiler alt boyut puan ortalaması ($r=.686$), MSDÖ ürogenital belirtiler alt boyut puan ortalaması ($r=.668$) arasında pozitif yönlü yüksek düzeyde ilişki belirlenmiştir ($p<0.05$). PDDÖ puan ortalamasını MSDÖ somatik belirtiler alt boyut puan ortalaması %48.1 oranında etkilemektedir ($R=.694$, $R^2=.481$, $F=194.583$, $p<.000$, Durbin-Watson=1.977). PDDÖ puan ortalamasını MSDÖ psikolojik belirtiler alt boyut puan ortalaması %47.1 oranında etkilemektedir ($R=.686$, $R^2=.471$, $F=187.079$, $p<.000$, Durbin-Watson=2.035). PDDÖ puan ortalamasını MSDÖ ürogenital semptomlar alt boyut puan ortalaması %44.7 oranında etkilemektedir ($R=.668$, $R^2=.447$, $F=169.651$, $p<.000$, Durbin-Watson=1.794). PDDÖ puan ortalamasını MSDÖ total puan ortalaması %58.9 oranında etkilemektedir ($R=.768$, $R^2=.589$, $F=301.407$, $p<.000$, Durbin-Watson=2.010).

Sonuç: 40-60 yaş arası kadınlarda menopozal semptomların (somatik, psikolojik ve ürogenital semptomlar) perimenopozal depresyonu önemli derecede artırdığı belirlenmiştir. Hemşirelerin polikliniğe başvuran 40-60 yaş arası kadınları menopozal semptomlar ve perimenopozal depresyon açısından detaylı değerlendirmesi, menopoza özgü bilgi, eğitim ve danışmanlık hizmetlerini planlayarak kadınlarda farkındalık oluşturmaları, kadınları bu döneme özgü özellikle perimenopozal depresyon açısından detaylı değerlendirerek kadınların menopozal bakım ihtiyaçlarının sağlanması, ayrıca kurumlararası işbirliği ile menopozal bakım hizmetlerinin planlama ve uygulanmasının sağlanması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Kadın, Menopoz, Menopozal Semptomlar, Perimenopozal Depresyon

The Effect of Menopausal Symptoms on Peri-Menopausal Depression

Ayşegül Kılıçlı¹, Sıdar Gül²

¹Mus Alparslan University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, Mus, Turkey

²Siirt University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Siirt, Turkey

Objective: The aim of this study was to determine the effect of menopausal symptoms on perimenopausal depression in women aged 40-60 years.

Materials-Methods: The descriptive cross-sectional study included 212 women. The sample of the study consisted of women aged 40-60 years who applied to Şanlıurfa Training and Research Hospital Obstetrics and Gynaecology Polyclinic. Descriptive Information Form was used to determine the sociodemographic and obstetric characteristics of the participants, Menopause Rating Scale (MRS) was used to determine menopausal symptoms, and Perimenopausal Depression Scale (PDS) was used to determine perimenopausal depression. Data collected between 28 October 2024 and 7 February 2025. Before starting the study, ethics committee permission was obtained from Muş Alparslan University Scientific Research and Publication Ethics Committee (Date: 19.02.2023 No: 2/25). Institutional permission (Date: 16.10.2024 No: E-49781372-774.01-256792164) was obtained from Şanlıurfa Provincial Directorate of Health to conduct the study in Şanlıurfa Training and Research Hospital. Written and verbal informed voluntary consents of the participants were obtained. Scale use permissions were obtained for the scales used in the study.

Results: The mean total score of MRS was 20.7 ± 8.9 , the mean somatic symptoms sub-dimension score of MRS was 7.5 ± 3.5 , the mean psychological symptoms sub-dimension score of MRS was 8.4 ± 3.7 , the mean urogenital symptoms sub-dimension score of MRS was 4.7 ± 2.8 , and the mean total score of PDS was 16.8 ± 9.6 . Among the women, 59.9% (n=127) had no perimenopausal depression, 17.0% (n=36) had mild, 16.0% (n=34) had moderate, and 7.1% (n=15) had severe perimenopausal depression. A high positive correlation ($p < 0.05$) was found between PDS and the mean total score of MRS ($r = .768$), mean somatic symptoms sub-dimension score of MRS ($r = .694$), mean psychological symptoms sub-dimension score of MRS ($r = .686$), and mean urogenital symptoms sub-dimension score of MRS ($r = .668$), respectively. The mean score of the somatic symptoms sub-dimension of the MRS effects the mean score of the PDS by 48.1% ($R = .694$, $R^2 = .481$, $F = 194.583$, $p < .000$, Durbin-Watson=1.977). The mean score of the MRS psychological symptoms sub-dimension effects the mean PDS score by 47.1% ($R = .686$, $R^2 = .471$, $F = 187.079$, $p < .000$, Durbin-Watson=2.035). The mean score of the MRS urogenital symptoms sub-dimension effects the mean PDS score by 44.7% ($R = .668$, $R^2 = .447$, $F = 169.651$, $p < .000$, Durbin-Watson=1.794). The mean score of the MRS total effects the mean PDS score by 58.9% ($R = .768$, $R^2 = .589$, $F = 301.407$, $p < .000$, Durbin-Watson=2.010).

Conclusion: Menopausal symptoms (somatic, psychological and urogenital symptoms) have been found to significantly increase perimenopausal depression in women aged 40-60 years. It is recommended that nurses should evaluate women aged 40-60 years who apply to the outpatient clinic in detail in terms of menopausal symptoms and perimenopausal depression, raise awareness in women by planning menopause-specific information, education and counselling services, provide women's menopausal care needs by evaluating women in detail, especially in terms of perimenopausal depression specific to this period, and ensure the planning and implementation of menopausal care services with inter-institutional cooperation.

Keywords: Woman, Menopause, Menopausal Symptoms, Perimenopausal Depression

S-0194

Endometrium Kanseri Tanılı Hastanın Virginia Henderson Kuramına Göre Hemşirelik Bakım Haritası

Demet Özer¹, Tuba Güner Emül², Burcu Okayer Özer²

¹Toros Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, İlk ve acil tıbbi Pr., Mersin

²Mersin Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Mersin

Amaç: Bu çalışmada hemşirelik mesleğinin profesyonelleşme sürecindeki en önemli dayanağı sayılan kuramlardan biri olan Virginia Henderson kuramına uygun olarak dizayn edilen hemşirelik kavram haritasını yer almaktadır. Endometrium kanseri tanısı ile opere edilen bir kadın hastaya yönelik olarak veri toplama, multidisipliner çalışma ve hemşirelik bakımının fiziksel gereksinimlerin yanı sıra sıklıkla göz ardı edilen beden imgesi, benlik saygısı, anksiyete ve cinsel yaşantıların kadın hayatındaki önemi vurgulanmıştır.

Olgu: Vaka, Virginia Henderson kuramının bireyin temel gereksinimleri ve hemşirenin rolüne ilişkin sunduğu perspektif, çağdaş hemşirelik planlamaları çerçevesinde yapılandırılmıştır. 62 yaşındaki kadın hastanın ele alındığı vakada hastanın tanılanma süreçleri, tedavi sonrası 1. Günde 14 temel ihtiyacın değerlendirilmesi, bakım planı oluşturulması ve değerlendirilmesini kapsayan “Hemşirelik Bakım Haritası” kullanılmıştır. Hastanın değerlendirilmesi sonucu, cerrahi ve onkolojik tedavi sürecinin psikososyal ve duygusal açıdan çeşitli etkiler yarattığı gözlemlenmiştir. Özellikle ağrı yönetimi, mobilizasyon, beslenme ve boşaltma gibi temel semptomların karşılanması yanı sıra, beden algısı değişimi, benlik saygısında azalma ve anksiyete gibi psikososyal etkiler belirlenmiştir. Hemşirelik bakım haritasının kullanımı ile multidisipliner yaklaşımın tamamlanması, hasta bakımında sistematik bir planlama ve müdahale işleminin gerçekleştirilmesi sağlanmıştır.

Sonuç: Virginia Henderson kuramına dayalı olarak bilimsel bakım haritasının, endometrium kanseri hastalarının bakım sürecinin bütüncül bir yaklaşımla sunulduğu görülmektedir. Bu veriler ışığında endometrium kanseri tanısı ile gelen hastalara “Hemşirelik Bakım Haritası” kullanılarak multidisipliner olarak gerekli olan bakım standartlarının oluşturulması, bakımın sürekliliğinin sağlanması, değerlendirilmesi, mevcut sapmaların incelenerek bakımın ölçülebilirliğinin sağlanması gerçekleşmiştir. Multidisipliner iş birliğinin devamı, bakım haritalarının yaygınlaştırılması, bu haritaların etkinliğinin değerlendirilmesi, maliyet etkin bir yöntem olduğu düşünüldüğünden bu konuda nicel ve nitel çalışmaların artırılması ve gerekli analizlerin yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Virginia Henderson, Hemşirelik Bakım Haritası, Endometrium Kanseri, Kadın Sağlığı Hemşireliği

Nursing Plan of the Patient Diagnosed with Endometrial Cancer According to the Virginia Henderson Theory

Demet Özer¹, Tuba Güner Emül², Burcu Okay Özer²

¹Toros University, Vocational School of Health Services, First and Emergency Department, Mersin

²Mersin University, Faculty of Nursing, Department of Nursing, Mersin.

Objective: This study includes the nursing concept map designed according to the Virginia Henderson theory, which is one of the theories considered as the most important basis of the nursing profession in the professionalisation process. In addition to the physical needs of data collection, multidisciplinary work and caring for a patient undergoing surgery with a diagnosis of endometrial cancer, the importance of body image, self-esteem, anxiety and sexual experiences, which are often ignored in women's lives, were highlighted.

Case: The case was structured within the perspective offered by Virginia Henderson's theory on the basic needs of the individual and the role of the nurse, and contemporary nursing care planning. In the case of a 62-year-old female patient, the 'nursing care map' was used, which includes the diagnostic processes of the patient, the assessment of 14 basic needs on the first day after treatment, the creation and evaluation of a nursing care plan. As a result of the evaluation of the patients, it was observed that the surgical and oncological treatment process caused various psychosocial and emotional effects. In addition to addressing basic symptoms such as pain management, mobilisation, nutrition and evacuation, psychosocial effects such as changes in body perception, decreased self-esteem and anxiety were identified. The use of the care map completed the multidisciplinary approach and provided a systematic planning and intervention process in patient care.

Conclusion: The scientific care plan based on Virginia Henderson's theory shows the care process of endometrial cancer patients with a holistic approach. In the light of these data, multidisciplinary standards of care for patients diagnosed with endometrial cancer have been established using the care map, continuity of care has been ensured, and evaluation and measurability of care have been ensured by examining existing variations. It is recommended to continue multidisciplinary collaboration, to disseminate care maps, to evaluate the effectiveness of these maps, to increase quantitative and qualitative studies on this subject and to carry out the necessary analyses, as it is considered to be a cost-effective method.

Keywords: Virginia Henderson, Nursing Care Plan, Endometrium Cancer, Women's Health Nursing

S-0195

Sigara İçen Evli Kadınlarda Nikotin Bağımlılığının Cinsel Doyum Üzerine Etkisi

Yeter Şener¹, Hüseyin Aksoy²

¹Yozgat Bozok Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Yozgat, Türkiye

²Kayseri Şehir Hastanesi, Kayseri, Türkiye

Problem Tanımı ve Amaç: Nikotin, yalnızca fiziksel sağlık üzerinde değil, aynı zamanda bireylerin cinsel sağlığı üzerinde de olumsuz etkiler oluşturmaktadır. Bu bağlamda, sigara içen evli kadınlarda nikotin bağımlılığının cinsel doyum üzerine etkisinin değerlendirilmesinin önemli bir konu olduğu düşünülmektedir. Bu nedenle, bu araştırma sigara içen evli kadınlarda nikotin bağımlılığının cinsel doyum üzerine etkisinin incelenmesi amacıyla yapıldı.

Gereç-Yöntem: Araştırma tanımlayıcı ve kesitsel tipte yapıldı. Türkiye'nin İç Anadolu Bölgesi'nde yer alan bir ildeki bir hastanede Ekim 2022-Haziran 2023 tarihleri arasında gerçekleştirildi. Araştırmaya, kendilerini mevcut, düzenli ve günlük sigara içicisi olarak tanımlayan, en az bir yıl evli olan ve eşi ile birlikte yaşayan 123 kadın dahil edildi. Araştırma için etik onay, kurum izni ve katılımcılardan yazılı onam alındı. Veriler, Sosyodemografik Anket Formu, Fagerström Nikotin Bağımlılığı Testi ve Yeni Cinsel Doyum Ölçeği kullanılarak toplandı. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistiksel analiz, pearson korelasyon analizi ve basit doğrusal regresyon analizi kullanıldı.

Bulgular: Araştırmada katılımcıların yaş ortalaması 35.56 ± 8.31 olarak belirlendi. Katılımcıların %39.8'i lisans mezunu, %56.9'u ev hanımı, %53.7'sinin geliri giderine denk ve %30.9'u iki çocuğa sahipti. Araştırmada, Fagerström Nikotin Bağımlılığı Testi Sabah İçiciliği alt boyut puanları ile Yeni Cinsel Doyum Ölçeği puanları arasında negatif yönde zayıf düzeyde bir korelasyon bulundu ($p < 0.05$). Fagerström Nikotin Bağımlılığı Testi İçicilik Özelliği alt boyut puanları ile Yeni Cinsel Doyum Ölçeği puanları arasında herhangi bir korelasyon bulunmadı ($p > 0.05$). Ayrıca, Fagerström Nikotin Bağımlılığı Testi Sabah İçiciliği alt boyut puanlarının Yeni Cinsel Doyum Ölçeği puanları üzerine anlamlı bir etkisinin olduğu tespit edildi ($p < 0.05$). Ancak, Fagerström Nikotin Bağımlılığı Testi İçicilik Özelliği alt boyut puanlarının Yeni Cinsel Doyum Ölçeği puanları üzerine anlamlı bir etkisinin olmadığı bulundu ($p > 0.05$).

Sonuç: Bu bulgular, hemşireler ve diğer sağlık profesyonelleri için sigara içen evli kadınların cinsel sağlığını değerlendirmek ve desteklemek adına önemli bilgiler sunmaktadır. Hemşirelerin, nikotin bağımlılığının cinsellik üzerindeki etkileri konusunda kadınlara eğitim ve danışmanlık yapması, bu alandaki farkındalığın artırılmasına ve sağlıklı yaşam alışkanlıklarının teşvik edilmesine katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Nikotin, kadınlar, cinsel doyum, hemşireler

Effect of Nicotine Dependence on Sexual Satisfaction in Married Women Who Smoke

Yeter Şener¹, Hüseyin Aksoy²

¹Yozgat Bozok University, Faculty of Health Sciences, Yozgat, Türkiye

²Kayseri City Hospital, Kayseri, Türkiye

Problem definition and Objective: Nicotine can adversely affect not only physical health but also the sexual health of individuals. In this context, evaluating the impact of nicotine dependence on sexual satisfaction in married women who smoke is considered an important issue. Therefore, this study was conducted to investigate the effect of nicotine dependence on sexual satisfaction among married women who smoke.

Materials-Methods: This descriptive, cross-sectional study was carried out in a hospital located in a province within Türkiye's Central Anatolia Region between October 2022 and June 2023. The study included 123 women who self-identified as current, regular, and daily smokers, who had been married for at least one year, and who were living with their spouses. Ethical approval and institutional permission were obtained. All participants provided written informed consent. Data were collected using a Socio-Demographic Survey Form, the Fagerström Test for Nicotine Dependence, and the New Sexual Satisfaction Scale. Descriptive statistical analysis, pearson correlation analysis, and simple linear regression analysis were employed for data evaluation.

Results: The mean age of the participants was 35.56 ± 8.31 years. Among the participants, 39.8% held a bachelor's degree, 56.9% were homemakers, 53.7% reported that their income was equal to their expenses, and 30.9% had two children. A weak negative correlation was found between the scores on the Morning Smoking subscale of the Fagerström Test for Nicotine Dependence and the scores on the New Sexual Satisfaction Scale ($p < 0.05$). No correlation was found between the scores on the Smoking Pattern subscale of the Fagerström Test for Nicotine Dependence and the scores on the New Sexual Satisfaction Scale ($p > 0.05$). Furthermore, it was determined that the Morning Smoking subscale scores of the Fagerström Test for Nicotine Dependence significantly affected on the New Sexual Satisfaction Scale scores ($p < 0.05$). However, the Smoking Pattern subscale scores of the Fagerström Test for Nicotine Dependence did not have a significant effect on the New Sexual Satisfaction Scale scores ($p > 0.05$).

Conclusion: These findings provide important information for nurses and other healthcare professionals to assess and support the sexual health of married women who smoke. Nurses' role in educating and counseling women about the effects of nicotine dependence on sexuality contributes to raising awareness in this area and promoting healthy lifestyle habits.

Keywords: Nicotine, women, sexual satisfaction, nurses

S-0196

Sigara İçen Genç Kadınlarda Nikotin Bağımlılığının Dismenore ve Şiddeti Üzerine Etkisi

Yeter Şener¹, Hüseyin Aksoy²

¹Yozgat Bozok Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Yozgat, Türkiye

²Kayseri Şehir Hastanesi, Kayseri, Türkiye

Problem Tanımı ve Amaç: Dismenore, genç kadınlar arasında yaygın görülen bir jinekolojik rahatsızlıktır ve çeşitli faktörlerden etkilenebilir. Nikotin bağımlılığının dismenore ve şiddeti üzerine etkisi ise daha fazla incelenmesi gereken önemli bir konu olarak düşünülmektedir. Bu nedenle, bu araştırma sigara içen genç kadınlarda nikotin bağımlılığının dismenore ve şiddeti üzerine etkisini değerlendirmek amacıyla yapıldı.

Gereç-Yöntem: Araştırma tanımlayıcı ve kesitsel tipte yapıldı. Türkiye'nin İç Anadolu Bölgesi'nde yer alan bir ildeki bir hastanede Ekim 2022-Haziran 2023 tarihleri arasında gerçekleştirildi. Araştırmaya kendilerini mevcut, düzenli ve günlük sigara içicisi olarak tanımlayan, primer dismenoresi olan, bekar, 236 genç kadın dahil edildi. Araştırma için etik onay, kurum izni ve katılımcılardan yazılı onam alındı. Veriler Sosyodemografik Anket Formu, Fagerström Nikotin Bağımlılığı Testi, Fonksiyonel ve Emosyonel Dismenore Ölçeği ve Vizüel Analog Skalası kullanılarak toplandı. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistiksel analiz, pearson korelasyon analizi ve basit doğrusal regresyon analizi kullanıldı.

Bulgular: Araştırmada katılımcıların yaş ortalaması 21.17 ± 2.16 olarak belirlendi. Katılımcıların adet döneminde %69.9'unun sigara içme durumunun değişmediği tespit edildi. Fagerström Nikotin Bağımlılığı Testi Sabah İçiciliği alt boyut puanları ile Fonksiyonel ve Emosyonel Dismenore Ölçeği puanları arasında anlamlı bir korelasyon bulunmadı ($p > 0.05$). Fagerström Nikotin Bağımlılığı Testi İçicilik Özelliği alt boyut puanları ile Fonksiyonel ve Emosyonel Dismenore Ölçeği puanları arasında pozitif yönde zayıf düzeyde bir korelasyon tespit edildi ($p < 0.05$). Ayrıca, Fagerström Nikotin Bağımlılığı Testi Sabah İçiciliği ve İçicilik Özelliği alt boyut puanları ile Vizüel Analog Skalası puanları (adet ağrı şiddeti puanları) arasında anlamlı bir korelasyon bulunmadı ($p > 0.05$). Bununla birlikte, Fagerström Nikotin Bağımlılığı Testi Sabah İçiciliği alt boyut puanlarının Fonksiyonel ve Emosyonel Dismenore Ölçeği puanları üzerinde anlamlı bir etkisi bulunmadı ($p > 0.05$). Ancak, Fagerström Nikotin Bağımlılığı Testi İçicilik Özelliği alt boyut puanlarının Fonksiyonel ve Emosyonel Dismenore Ölçeği puanları üzerinde anlamlı bir etkisinin olduğu tespit edildi ($p < 0.05$).

Sonuç: Hemşireler, sigara içen genç kadınların dismenore yönetimi konusunda daha fazla eğitim ve rehberlik sağlamalı, nikotin bağımlılığının dismenore üzerindeki potansiyel etkileri hakkında bilinçlendirici faaliyetlerde bulunarak etkili müdahaleler geliştirmelidir.

Anahtar Kelimeler: Nikotin, dismenore, kadınlar, hemşireler

Effect of Nicotine Dependence on Dysmenorrhea and Its Severity in Young Women Who Smoke

Yeter Şener¹, Hüseyin Aksoy²

¹Yozgat Bozok University, Faculty of Health Sciences, Yozgat, Türkiye

²Kayseri City Hospital, Kayseri, Türkiye

Problem definition and Objective: Dysmenorrhea is a common gynecological disorder among young women and may be influenced by various factors. The effect of nicotine dependence on dysmenorrhea and its severity is considered to be an important issue that warrants further investigation. Therefore, this study was conducted to evaluate the effect of nicotine dependence on dysmenorrhea and its severity in young women who smoke.

Materials-Methods: This descriptive, cross-sectional study was carried out between October 2022 and June 2023 at a hospital in a province located in Türkiye's Central Anatolia Region. The study included 236 single young women with primary dysmenorrhea who self-identified as current, regular, and daily smokers. Ethical approval and institutional permission were obtained. All participants provided written informed consent. Data were collected using a Socio-Demographic Survey Form, the Fagerström Test for Nicotine Dependence, the Functional and Emotional Dysmenorrhea Scale, and the Visual Analog Scale. Descriptive statistical analysis, pearson correlation analysis, and simple linear regression analysis were employed to evaluate the data.

Results: The mean age of the participants was 21.17±2.16 years. It was determined that 69.9% of the participants did not change their smoking behavior during their menstrual period. No significant correlation was found between the scores on the Morning Smoking subscale of the Fagerström Test for Nicotine Dependence and the scores on the Functional and Emotional Dysmenorrhea Scale ($p > 0.05$). A weak positive correlation was observed between the scores on the Smoking Pattern subscale of the Fagerström Test for Nicotine Dependence and the scores on the Functional and Emotional Dysmenorrhea Scale ($p < 0.05$). In addition, no significant correlation was found between the scores on either the Morning Smoking or the Smoking Pattern subscales of the Fagerström Test for Nicotine Dependence and the scores on the Visual Analog Scale (scores representing menstrual pain severity) ($p > 0.05$). Moreover, the scores on the Morning Smoking subscale of the Fagerström Test for Nicotine Dependence did not have a significant effect on the Functional and Emotional Dysmenorrhea Scale scores ($p > 0.05$). However, it was found that the scores on the Smoking Pattern subscale of the Fagerström Test for Nicotine Dependence had a significant effect on the Functional and Emotional Dysmenorrhea Scale scores ($p < 0.05$).

Conclusion: Nurses should provide comprehensive education and guidance in the management of dysmenorrhea for young women who smoke and develop effective interventions by raising awareness about the potential effects of nicotine dependence on dysmenorrhea.

Keywords: Nicotine, dysmenorrhea, women, nurses

S-0197

Klimakterik Dönemdeki Kadınlarda Menopoz Semptomları Şiddeti, Bilinçli Farkındalık ve Psikolojik İyi Oluş İlişkisi

Özlem Akın¹, Hilal Gül Boyraz Yanık², Nülüfer Erbil²

¹Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Rize

²Ordu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Ordu

Problem Tanımı ve Amaç: Küresel yaşam süresinin artması, kadınların üçte birini klimakterik dönemde geçirmesine ve hipoöstrojenizmin etkilerini daha uzun süre deneyimlemesine yol açmıştır. Menopozdaki kadınların problemleri etkili bir şekilde yönetimi, psikolojik iyilik halleriyle ilişkilidir. Bilinçli farkındalık temelli müdahalelerin kaygı, depresyon ve stresi hafiflettiği belirtilmektedir. Bu çalışmada klimakterik dönemdeki kadınlarda menopoz semptomlarının şiddeti ile bilinçli farkındalık ve psikolojik iyi oluş arasındaki ilişkileri araştırmak amaçlandı.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipte olan bu araştırmada 40-65 yaş aralığındaki kadınlar araştırmaya dahil edildi. Veriler kişisel bilgi formu, Psikolojik İyi Oluş Ölçeği, Menopoz Semptomları Değerlendirme Ölçeği (MSDÖ) ve Bilinçli Farkındalık Ölçeği ile yüz yüze yöntem ile toplandı. Çalışmaya başlamadan önce etik kurul onayı ve kurum izinleri alındı. Verilerin analizinde parametrik verilerde t testi ve Oneway ANOVA testi ile non-parametrik testlerde Mann-Whitney U testi ve Kruskal-Wallis testi, Pearson korelasyon analizi ve lineer regresyon analizi kullanıldı. İstatistiksel önemlilik düzeyi olarak $p < 0.05$ alındı.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen kadınların yaş ortalaması 52.40 ± 7.25 'tir. Kadınların bilinçli farkındalığı ile menopozal somatik, psikolojik ve ürogenital semptom şiddeti arasında negatif yönde ve zayıf düzeyde ilişki bulundu. Kadınların psikolojik iyi oluşları ile bilinçli farkındalık düzeyi arasında pozitif yönde ve zayıf düzeyde anlamlı ilişki olduğu saptandı. Çalışmadaki kadınların menopoz semptom şiddetinin yordayıcılarının kronik hastalık durumu, menopozal dönem hakkındaki düşünceleri ve bilinçli farkındalıkları olduğu belirlendi. Kadınların bilinçli farkındalığının yordayıcılarının ise beden kitle indeksi, menopoz semptom şiddeti ve psikolojik iyi oluşları olduğu belirlendi. Kadınların psikolojik iyi oluşlarının yordayıcılarının ise menopozaya yönelik düşünceleri ve bilinçli farkındalığı olduğu bulundu.

Sonuç: Çalışmanın bulguları, menopoz dönemindeki kadınların semptom yönetimi ve psikolojik iyi oluşlarında bilinçli farkındalığın önemli bir rol oynayabileceğini göstermektedir. Bilinçli farkındalık düzeyinin artırılması hem menopozal semptomların hafifletilmesine hem de psikolojik iyi oluşun desteklenmesine katkıda bulunabilir. Bu nedenle, menopoz dönemindeki kadınlara yönelik müdahalelerde bilinçli farkındalık temelli yaklaşımların kullanılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Klimakterium, menopozal semptomlar, menopoz, psikolojik iyi oluş, bilinçli farkındalık

Relationship between Mindfulness and Psychological Well-Being, the Severity of Menopause Symptoms in Climacteric Women

Özlem Akın¹, Hilal Gül Boyraz Yanık², Nülüfer Erbil²

¹Department of Gynecologic and Obstetric Nursing, Faculty of Health Sciences, Recep Tayyip Erdoğan University, Rize, Türkiye

²Department of Obstetrics and Gyneologic Nursing, Faculty of Health Sciences, Ordu University, Ordu, Türkiye

Problem Definition and Objective: The global increase in life expectancy has led to women spending one-third of their lives in the climacteric period, leading to prolonged exposure to the effects of hypoestrogenism. The effective management of menopausal issues is closely linked to psychological well-being. Mindfulness-based interventions have been shown to reduce anxiety, depression, and stress. This study aimed to investigate the relationships between the severity of menopausal symptoms, mindfulness, and psychological well-being in women during the climacteric period.

Materials-Methods: In this descriptive and correlational study, women between the ages of 40-65 were included in the study. Data were collected face to face using a personal information form, Psychological Well-being Scale, Menopause Rating Scale (MRS) and Mindful Attention Awareness Scale. Ethics committee approval and institutional permissions were obtained before starting the study. In the analysis of data, t test and Oneway ANOVA test were used for parametric data, and Mann-Whitney U test and Kruskal-Wallis test, Pearson correlation analysis and linear regression analysis were used for non-parametric tests. The statistical significance level was taken as $p < 0.05$.

Results: The mean age of the women included in the study was 52.40 ± 7.25 . A negative and weak correlation was found between women's mindfulness and the severity of menopausal somatic, psychological, and urogenital symptoms. A positive and weak significant relationship was detected between women's psychological well-being and their level of mindfulness. The predictors of menopausal symptom severity in the women were identified as chronic disease status, their thoughts about the menopausal period, and their mindfulness. The predictors of women's mindfulness were found to be body mass index, menopausal symptom severity, and psychological well-being. The predictors of women's psychological well-being were identified as their thoughts about menopause and their level of mindfulness.

Conclusion: The findings of the study indicate that mindfulness may play a significant role in symptom management and psychological well-being among women during the menopausal period. Increasing the level of mindfulness can contribute to both alleviating menopausal symptoms and supporting psychological well-being. Therefore, it is recommended to incorporate mindfulness-based approaches in interventions aimed at women in menopause.

Keywords: Climacterium, menopausal symptoms, menopause, psychological well-being, mindfulness

S-0199

İnfertilitede Etik İkilemler

Elif Şentürk

Sakarya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Yüksek Lisans, Sakarya

İnfertilite, görünür, yaşamı tehdit eden bir hastalık olarak kabul edilmese de, kişinin biyolojik olarak ebeveyn olmasını etkileyen, psikolojik ve etik yönleri olan, stresli, acı veren ve mali açıdan külfetli olan; aileyi ve toplumu etkileyen sosyal bir sorun olarak algılanan kompleks bir durumdur. Son yıllardaki tıbbi ve teknolojik gelişmeler sonucunda infertiliteye yönelik çok sayıda tedavi yaklaşımı geliştirilmiş ve daha önce çocuk sahibi olamayacağı düşünülen birçok kişi bu yeni teknikler sayesinde çocuk sahibi olabilmektedir. Yardımcı üreme teknikleri (YÜT) olarak adlandırılan bu teknolojiler yaygın olarak kullanılmakta ancak, bu yaklaşımlar bir dizi etik ikilemi de beraberinde getirmektedir. YÜT kullanımında tartışılan etik konular, üreme hakkı, embriyo seçimi, gamet ve embriyo bağışı, dondurulmuş embriyo kullanımı, taşıyıcı annelik, uterusrahim nakli, preimplantasyon genetik tanı ve cinsiyet tayini gibi başlıklarda durumlarda karşımıza çıkmaktadır. İnfertilitede kullanılan yardımcı üreme yöntemleri hem ulusal hem de uluslararası alanda tartışılmakta olup, kültürel ve bilimsel farklılıklar nedeniyle, ülkeler arasında farklılık göstermektedir. Bu nedenle, bu alanda çalışan sağlık profesyonelleri etik normları taşımaları ve ulusal mevzuat hakkında bilgi sahibi olması önemlidir.

Etik ikilemler sadece hastaları değil, bu süreçte aktif olarak katılan hemşireleri de etkilemektedir. Hemşirelerin görevleri arasında infertil çiftleri değerlendirmek, tedavi planlarını uygulamak, vakaları yönetmek ve hastaları savunmak yer alır. Hemşireler, mesleki yükümlülükleri ve etik standartlar arasında bir denge kurmaya çalışırken zaman zaman hasta mahremiyeti, bilgilendirilmiş onam ve hastaların dini ve kültürel değerleriyle ilgili sorunlarla karşılaşabilirler.

Bu çalışmada infertilite tedavisinde ki uygulamaların etik boyutu literatür doğrultusunda tartışılacaktır. Sonuç olarak, insanların üreme haklarını savunurken aynı zamanda etik ilkeler ve toplumsal normları koruyarak, infertilite tedavileri ve etik idealler arasında bir denge sağlamak mümkündür. Bu bağlamda, hemşirelerin etik karar verme mekanizmalarını geliştirmek ve onlara etik çatışmaları önleme eğitimi vermek, etik ikilemlerin önlenmesine yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: İnfertilite, Yardımcı Üreme Teknikleri, Etik, Hemşirelik

Ethical Dilemmas in Infertility

Elif Şentürk

Sakarya University, Institute of Health Sciences, Master's Degree in Obstetrics and Gynecology Nursing, Sakarya

Although infertility is not considered a visible, life-threatening disease, it is a complex condition that affects the biological parenthood of the person, has psychological and ethical aspects, is stressful, painful and financially burdensome, and is perceived as a social problem affecting the family and society. As a result of medical and technological developments in recent years, many treatment approaches for infertility have been developed and many people who were previously thought to be unable to have children have been able to have children thanks to these new techniques. These technologies, called assisted reproductive techniques (ART), are widely used, but these approaches bring with them a number of ethical dilemmas. Ethical issues in the use of ART include reproductive rights, embryo selection, gamete and embryo donation, use of frozen embryos, surrogacy, uterine transplantation, preimplantation genetic diagnosis and sex determination. Assisted reproductive methods used in infertility are discussed both nationally and internationally and differ between countries due to cultural and scientific differences. Therefore, it is important that health professionals working in this field carry ethical norms and have knowledge about national legislation.

Ethical dilemmas affect not only patients but also nurses who actively participate in this process.

Nurses' duties include assessing infertile couples, implementing treatment plans, managing cases and advocating for patients. While trying to strike a balance between professional obligations and ethical standards, nurses may occasionally encounter problems related to patient privacy, informed consent, and patients' religious and cultural values.

In this study, the ethical dimension of practices in infertility treatment will be discussed in line with the literature. As a result, it is possible to maintain a balance between infertility treatments and ethical ideals by protecting ethical principles and social norms while defending people's reproductive rights. In this context, improving nurses' ethical decision-making mechanisms and providing them with ethical conflict prevention training may help prevent ethical dilemmas.

Keywords: Infertility, Assisted Reproductive Techniques, Ethics, Nursing

S-0200

GEBELİK TAKİBİ VE YÖNETİMİNDE YENİLİKÇİ YAKLAŞIM OLARAK YAPAY ZEKÂ KULLANIMI: BİR LİTERATÜR DERLEMESİ

Alperen Can Esen¹, Emine Gerçek Öter²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Aydın

²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Profesör, Aydın

Amaç: Sağlık sektöründe veri odaklı teknolojilerin gelişimi ve yaygınlaşması, gebelik takibi ve yönetiminde önemli değişimlere yol açmaktadır. Özellikle yapay zekâ teknolojilerinin sunduğu yenilikçi çözümler, gebelik sürecinin daha etkin izlenmesi, olası risklerin erken tespiti ve kişiselleştirilmiş bakım planlarının oluşturulması konularında büyük potansiyel taşımaktadır. Bu bağlamda, gebelik izleminde yenilikçi uygulamaların kullanımını gündeme getiren bu derlemede, gebelikte kullanılan yapay zekâ teknolojilerinin incelenmesi ve bu teknolojilerin gebelik izlemine katkılarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: 2024 ocak ayı ile haziran ayları arasında Scopus, Google Scholar ve PubMed veri tabanlarında "Women's health", "Nursing", "Pregnancy", "Artificial Intelligence", "Machine Learning", "Deep Learning" ve "Neural Networks" anahtar kelimeleri kullanılarak yapılan tarama sonucunda toplam 14 araştırma makalesi elde edilmiştir. Bu makaleler, dahil etme ve hariç tutma kriterlerine göre değerlendirilerek derlemeye dahil edilmiştir.

Bulgular: Yapay zekâ teknolojilerinin gebelik takibinde kullanımına ilişkin yapılan araştırmalarda, gestasyonel yaşın tahmini ve fundus yüksekliği ölçümüne yönelik iki çalışma bulunmuştur. Fetal sağlığın değerlendirilmesinde yapay zekâ destekli izleme sistemlerinin uygulanabilirliğini ele alan bir araştırmaya rastlanmıştır. Kadın sağlığı hemşireliği eğitiminde yapay zekâ tabanlı eğitim araçlarının etkisini inceleyen farklı dört çalışma, bu teknolojilerin öğrenci başarısı ve öz-yeterlik düzeyleri üzerinde olumlu etkilerinin olabileceğini ayrıca obstetrik aşılama konusunda öğrencilerin bilgi düzeylerini artırmadaki potansiyelini göstermiştir. Fetal kalp atış hızının izlenmesi ve yorumlanmasına yönelik üç çalışmada, yapay zekâ tabanlı sistemlerin KTG yorumlamasında destekleyici bir araç olarak kullanılabileceği öne sürülmüştür. Preeklampsinin erken teşhisinde ve risk değerlendirmesinde yapay zekâ tabanlı sistemlerin doğruluk oranlarını değerlendiren iki çalışmada, bu sistemlerin çeşitli modellerle uygulanabilir olduğu bildirilmiştir. Gestasyonel diyabetin erken tanısını desteklemek amacıyla yapay zekâ ve sinir ağlarının kullanımını ele alan bir çalışmada, elde edilen sonuçların geleneksel yöntemlerle karşılaştırılarak değerlendirildiğinde gestasyonel diyabetin erken teşhisi ve sağlık hizmeti maliyetlerinin etkinliğinde potansiyel olarak olumlu etkileri olabileceği ifade edilmiştir. Plasenta akreata spektrumunun erken teşhisinde yapay zekâ destekli görüntüleme yöntemlerinin kullanıldığı bir çalışmada, belirlenen modelin erken invaziv plesantasyon tahmininde yüksek duyarlılık ve özgüllük sağlayarak potansiyel bir klinik karar destek sistemi olabileceği belirtilmiştir.

Sonuç ve Öneriler: Bu derleme gebelik takibinde kullanılan yapay zekâ teknolojilerinin gebelik izlemini iyileştirdiğini, komplikasyonların erken tespitini sağladığını ve kadın sağlığı hemşireliğinin eğitim düzeyini arttırdığını göstermesi açısından önemlidir. Kadın sağlığı hemşirelerinin yapay zekâ teknolojilerini gebelik izlemine entegre etme konusunda bilgi ve becerilerini arttırmaları önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Yapay Zekâ, Hemşirelik, Perinatal Bakım, Literatür Derlemesi

THE USE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE AS AN INNOVATIVE APPROACH IN PREGNANCY MONITORING AND MANAGEMENT: A LITERATURE REVIEW

Alperen Can Esen¹, Emine Gerçek Öter²

¹Aydın Adnan Menderes University, Institute of Health Sciences, Department of Obstetrics, Women's Health and Diseases Nursing, Aydın

²Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Nursing, Department of Obstetrics, Women's Health and Diseases Nursing, Professor, Aydın

Objective: The advancement and widespread adoption of data-driven technologies in the healthcare sector have led to significant transformations in pregnancy monitoring and management. Artificial intelligence (AI) technologies, in particular, hold great potential for enhancing the monitoring of pregnancy, enabling early detection of potential risks, and developing personalized care plans. In this context, this review aims to examine the application of AI technologies in pregnancy monitoring and assess their contributions to pregnancy surveillance.

Method: A literature search was conducted in the Scopus, Google Scholar, and PubMed databases between January and June 2024 using the keywords "Women's health," "Nursing," "Pregnancy," "Artificial Intelligence," "Machine Learning," "Deep Learning," and "Neural Networks." A total of 14 research articles were identified and screened based on inclusion and exclusion criteria before being included in this review.

Results: Studies on the use of AI in pregnancy monitoring identified two studies focusing on gestational age estimation and fundal height measurement. One study investigated the applicability of AI-assisted monitoring systems in fetal health assessment. Four studies examined the impact of AI-based educational tools in women's health nursing education, suggesting that such technologies could enhance student performance, self-efficacy levels, and knowledge regarding obstetric vaccination. Three studies addressed AI-based systems for monitoring and interpreting fetal heart rate, highlighting their potential as supportive tools in cardiotocography (CTG) interpretation. Two studies assessed the accuracy of AI-based systems in the early diagnosis and risk evaluation of preeclampsia, indicating that various AI models could be applicable for this purpose. One study investigated the use of AI and neural networks for the early diagnosis of gestational diabetes, suggesting potential improvements in early detection and cost-effectiveness of healthcare services compared to conventional methods. Additionally, one study on AI-assisted imaging techniques for early diagnosis of placenta accreta spectrum demonstrated that the proposed model provided high sensitivity and specificity in predicting invasive placentation, suggesting its potential use as a clinical decision support system.

Conclusion and Recommendations: This review highlights that AI technologies improve pregnancy monitoring, facilitate early detection of complications, and enhance the educational level of women's health nursing. It is recommended that women's health nurses enhance their knowledge and skills in integrating AI technologies into pregnancy monitoring to optimize patient care.

Keywords: Pregnancy, Artificial Intelligence, Nursing, Perinatal Care, Literature Review

S-0201

Preeklampitik Gebe Bakımı Eğitiminde Simülasyonun Hemşire Ve Ebelerin Bilgi Ve Öz-Yeterliklerine Etkisi

Gözde Kügücümen¹, İlkay Güngör Satılmış²

¹İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği, İstanbul

Amaç: Bu çalışma, preeklampitik gebe bakımı eğitiminde simülasyonun hemşire ve ebelerin bilgi ve öz-yeterliklerine etkisini belirlemek amacıyla ön-test son-test kontrol gruplu deneysel tasarımlı randomize olarak yapıldı

Gereç-Yöntem: Çalışmanın örneklemini İstanbul'da bulunan bir özel hastaneler grubunun kadın doğum servisleri ve doğumhanelerinde 6 ay ve üzerinde çalışan, en az lisans mezunu, gönüllü 61 hemşire/ebe oluşturdu. Çalışmaya başlarken tüm katılımcılara (girişim grubu: 30, kontrol grubu:31) Preeklampitik Gebe Bakımı hakkında online olarak teorik eğitim verildi. Ardından girişim grubuna teorik eğitimden bir hafta sonra standardize hasta ile simülasyon uygulaması gerçekleştirildi. Veri toplama aracı olarak "Yapılandırılmış Katılımcı Bilgi Formu", "Preeklampitik Gebenin İzlem ve Bakımında Öz-yeterlik Ölçeği (PGİBÖ)", "Preeklampsi Bilgi Değerlendirme Formu", "Objektif Yapılandırılmış Klinik Değerlendirme Formu", "Eğitim Uygulamaları Anketi", "Öğrenci Memnuniyeti ve Öğrenmede Kendine Güven Ölçeği" kullanıldı. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, ki-kare, t-testi/Mann Whitney-U, Anova/Kruskal Wallis, korelasyon analizi kullanıldı.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması girişim grubunda 25,80±3,82, kontrol grubunda ise 24,71±2,17 bulundu ve her iki grupta meslekte çalışma süresi en fazla 1-4 yıl arasındaydı. Preeklampsi Bilgi Değerlendirme Formu ön test puanları her iki grupta benzerken, son test puan ortalamaları girişim grubunda 13,76±1,73, kontrol grubunda ise 12,64±2,22 bulundu ve gruplar arasında %56 düzeyinde bulunan etki büyüklüğünün istatistiksel olarak anlamlı olduğu saptandı (min=0 max=20; p<0,05; d=0,56). Gruplar arasında girişim öncesi ve sonrası PGİBÖ puanları açısından fark bulunamadı, ancak grup içi değerlendirmelerde girişim grubunda ön test ve son test puanları arasında geniş etki büyüklüğü düzeyindeki farklılık anlamlı bulunurken (p=0,015; d=0,71), kontrol grubunda anlamlı fark bulunmadı. Eğitim Uygulamaları Anketinde "simülasyon tasarım öğeleri değerlendirmesi" ve "maddenin katılımcı için önemi" ölçek toplam puan ortalamaları sırasıyla 4,38±0,46 ile 4,57±0,28 bulundu (min=1 max=5). Öğrenci Memnuniyeti ve Öğrenmede Kendine Güven Ölçeği toplam puanı ortalaması ise 56,60±4,64 (min=13 max=65).

Sonuç: Simülasyon uygulamalarının hemşire ve ebelerin bilgi düzeyleri ve öz-yeterliklerini arttırdığı belirlendi. Bu nedenle kliniklerde hizmet içi eğitimlerin simülasyon uygulamaları ile desteklenmesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: Preeklampsi, simülasyon, öz-yeterlik, hemşire, ebe

The Effects of Simulation on Knowledge and Self-Efficacy of Nurses and Midwives in Preeclamptic Pregnancy Care Education

Gözde Küğcümen¹, İlkay Güngör Satılmış²

¹Istanbul Medipol University, School of Health Science, Department of Midwifery, Istanbul

²Istanbul University-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Faculty of Nursing, Department of Women Health and Gynecologic Nursing, Istanbul

Objective: A randomized controlled trial with a pretest-posttest design was conducted to identify the effect of simulation in preeclamptic pregnant care on the knowledge and self-efficacy of nurses and midwives.

Materials-Methods: The participant pool of the study consisted of 61 voluntary nurses/midwives, all with at least a bachelor's degree, working for more than 6 months in the maternity services and delivery rooms of a group of private hospitals in Istanbul. At the outset of the study, all participants (intervention group: 30, control group: 31) received online theoretical training on Preeclamptic Pregnancy Care. Subsequently, the intervention group participated in a standardized patient simulation exercise one week after the theoretical training. Data collection entailed the use of tools such as a "Structured Participant Information Form," "Self-Efficacy Scale in the Follow-up and Care of Pregnant Women with Preeclampsia (SESPWP)," "Preeclampsia Information Assessment Form," "Objective Structured Clinical Assessment Form," "Educational Practices Questionnaire," and "Student Satisfaction and Self-Confidence in Learning Scale." Data analysis involved the utilization of descriptive statistics, chi-square tests, t-tests/Mann-Whitney U tests, ANOVA/Kruskal-Wallis tests, and correlation analyses.

Results: The mean age of the participants was 25.80 ± 3.82 in the intervention group and 24.71 ± 2.17 in the control group, with both groups having a work experience of 1–4 years. While the pre-test scores on the Preeclampsia Information Assessment Form were similar in both groups, the post-test mean scores were 13.76 ± 1.73 in the intervention group and 12.64 ± 2.22 in the control group. A statistically significant effect size of 56% between the groups was established ($\min=0$ $\max=20$; $p<0.05$; $d=0.56$). There was no significant difference between the groups regarding pre- and post-intervention SESPWP scores. However, within-group assessments showed a significant difference with a substantial effect size in the intervention group ($p=0.015$; $d=0.71$), while no significant difference was found in the control group. In the Educational Practices Questionnaire, the total mean scores for the "simulation design elements evaluation" and "the importance of the item for the participant" scales were 4.38 ± 0.46 and 4.57 ± 0.28 , respectively ($\min=1$ $\max=5$). The total score on the Student Satisfaction and Self-Confidence in Learning Scale was 56.60 ± 4.64 ($\min=13$ $\max=65$).

Conclusion: It was determined that simulation applications significantly improved the knowledge and self-efficacy of nursing and midwifery professionals. Therefore, we recommend integrating simulation-based training into in-service education within clinical settings.

Keywords: Preeclampsia, simulation, self-efficacy, nurse, midwife

S-0204

Kadınların Algılanan Sosyal Destek Düzeyinin Premenstrual Sendromla Baş Etmeye Etkisi

Nuran Nur Aypar Akbağ¹, Buse Güler²

¹Sinop Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Sinop

²Dokuz Eylül Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İzmir

Amaç: Araştırmada kadınlarda algılanan sosyal desteğin premenstrüel semptomlarla baş etmeye etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırma tanımlayıcı kesitsel tipte tasarlanmıştır. Örneklem, premenstrüel semptomları olan 143 kadından oluşmuştur. Veriler kişisel bilgi formu, Aybaşı Öncesi Belirtileri Tarama Gereci sonuçları (AÖBTG), Premenstrual Semptomlarla Baş Etme Ölçeği (PSBÖ) ve Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği (ÇBASDÖ) kullanılarak çevrimiçi olarak toplanmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan kadınların yaş ortalaması 26.76 ± 9.03 'dür. Katılımcıların %48.3'ünde adet öncesi belirtileri vardır. Orta/şiddetli PMS (Premenstrüel Sendrom) ve PMDB (Premenstrüel Disforik Bozukluk) prevalansı sırasıyla %18.9 ve %32.9'dur. Çok boyutlu algılanan sosyal destek düzeyinin ise ortalamasının üzerinde olduğu saptanmıştır (64.29 ± 15.01). Ayrıca katılımcılar PSBÖ Zarardan Kaçınma (21.35 ± 6.52), Premenstrual Değişikliklerin Farkında Olma ve Kabullenme (23.59 ± 6.08), Enerjiyi Adapte Etme (7.71 ± 2.29), Özbakım (14.38 ± 3.86) ve İletişim (11.20 ± 4.44) alt boyut puan ortalamalarının orta düzeyde olduğu belirlenmiştir. Kadınların PSBÖ'nin "Zarardan Kaçınma" ("Aile" alt boyutu ($p=0.22$, $p=0.006$) ve toplam ($p=0.17$, $p=0.033$)) ve "İletişim" ("Aile" ($p=0.23$, $p=0.004$), "Arkadaş" ($p=0.21$, $p=0.012$) ve toplam ($p=0.21$, $p=0.011$)) alt boyut puan ortalamaları ile ÇBASDÖ alt boyut ve toplam puan ortalamaları arasında da pozitif yönde istatistiksel olarak anlamlı ilişki olduğu saptanmıştır.

Sonuç: Sağlık profesyonellerinin PMS belirtilerini ve şiddetini değerlendirmesi ve sorun yaşayanların sosyal destek düzeyinin desteklenmesi gerekmektedir. Ayrıca kadınların sosyal destek sistemleri kullanılarak PMS ile baş etme yöntemleri konusunda bilgi/egitim vermesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Premenstrual sendrom, başa çıkma, sosyal destek

The Effect of Women's Perceived Level of Social Support on Coping with Premenstrual Syndrome

Nuran Nur Aypar Akbağ¹, Buse Güler²

¹Sinop University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Sinop

²Dokuz Eylül University, Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, İzmir

Objective: This study aimed to examine the effect of perceived social support on coping with premenstrual symptoms in women.

Materials-Methods: The study was designed as a descriptive cross-sectional study. The sample consisted of 143 women with premenstrual symptoms. Data were collected online using The Individual Information Form, The Premenstrual Symptoms Screening Tool (PSST), The Premenstrual Coping Measure (PMCM) and Multidimensional Scale of Perceived Social Support (MSPSS).

Results: The mean age of the women who participated in the study was 26.76±9.03 years. Premenstrual symptoms were present in 48.3% of the participants. The prevalence of moderate/severe PMS (Premenstrual Syndrome) and PMDD (Premenstrual Dysphoric Disorder) was 18.9% and 32.9%, respectively. The level of multidimensional perceived social support was found to be above average (64.29±15.01). In addition, it was determined that the mean scores of the sub-dimension scores of the PMCM Avoiding harm (21.35±6.52), Awareness and acceptance of premenstrual change (23.59±6.08), Adjusting energy (7.71±2.29), Self-Care (14.38±3.86) and Communication (11.20±4.44) were at a moderate level. Women's mean scores in the "Avoiding harm" ("Family" (p=0.22, p=0.006) and MSPSS total (p=0.17, p=0.033)) and "Communication" ("Family" (p=0.23, p=0.004), "Friends" (p=0.21, p=0.012) and MSPSS total (p=0.21, p=0.011)) sub-dimension mean scores and the mean scores of the sub-dimension and total scores of MSPSS were found to have a statistically significant positive correlation.

Conclusion: Health professionals need to assess the symptoms and severity of PMS and support the level of social support of those who experience problems. It is also recommended to provide information/training on methods of coping with PMS by using women's social support systems.

Keywords: Premenstrual syndrome, coping, social support

S-0206

Türkiye’de hemşirelik alanında dismenore ile ilgili yapılan lisansüstü tezlerin incelenmesi

Ayçin Çifçi¹, Başak Demirtaş²

¹Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara

²Ankara Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Ankara

Problem tanımı: Dismenore, üreme siklusu boyunca devam edebilen kadın sağlığı açısından önemli bir problemdir. Dismenore, kadınlarda yüksek oranda görülmekle beraber en yaygın semptomu abdominal bölgede kramp şeklinde ağrıdır. Ağrıya eşlik eden diğer semptomlar da kadının günlük yaşamını olumsuz etkilemekte ve yaşam kalitesini düşürmektedir (De Sanctis ve ark. 2016; Söderman ve ark. 2018; Wong 2018).

Dismenore prevalansı yüksek olmasına rağmen tıbbi bakım arama davranışı azdır (Bernardi ve ark. 2017). Dismenorenin yarattığı etkiler nedeniyle kadınlar farmakolojik tedaviler dışında alternatif yöntemlere yönelmektedir. Alternatif yöntemler hakkında eksik ya da hatalı bilgisi olan kadınların bu yöntemleri bilinçsizce kullanması, yarardan çok zarara neden olabilmektedir. Bu çalışmanın, hemşirelik alanında dismenoreye ilişkin yapılacak lisansüstü tezlere ve çalışmalara rehber olabileceği düşünülmektedir.

Amaç: Bu çalışmada, Türkiye’de hemşirelik alanında dismenore konusunda yapılan yüksek lisans ve doktora tezlerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu bibliyometrik ve tanımlayıcı tipteki literatür araştırmasında dismenore ile ilgili yapılan tezleri belirlemek için Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi veri tabanı taranmıştır. Hemşirelik Anabilim dalı/dalları tarafından yapılmış ve tez başlığında “Dismenore” kelimesi yer alana tezler çalışmaya dahil edilmiştir. Başlığında “Dismenore” kelimesi geçmesine rağmen hemşirelik anabilim dalı/dalları dışında farklı disiplinler tarafından yapılmış olan tezler çalışmaya dahil edilmemiştir. Çalışma için belirlenen anahtar kelimenin taranması sonucunda tezler dahil edilme ve edilmeme kriterlerine göre değerlendirilmiştir. Ulaşılan 104 tezdten 69’u farklı disiplinler tarafından yapıldığı için kapsam dışında bırakılmıştır. Toplam 35 tez araştırmaya alınmıştır ve bu tezlerin 21’i yüksek lisans tezi, 14’ü doktora tezidir. Tezler, türüne göre ayırdıktan sonra kronolojik sırayla tezlerin amacı, örneklem grubu, örneklem sayısı, tezlerin yöntemi, tezlerde kullanılan veri toplama araçları ve tezlerin sonucu özetlenmiştir.

Bulgular: Çalışmada incelenen tezler 2001-2024 yılları arasında yürütülmüş olup 21’i yüksek lisans, 14’ü ise doktora tezidir. Yıllara göre tezlerin dağılımı incelediğimizde ise özellikle 2017 yılı sonrası dismenore ile ilgili yapılan lisansüstü tezlerin arttığı görülmektedir. Yüksek lisans tezlerinin 20’si tek aşamalı olup çoğunluğu tanımlayıcı tipte araştırmalardır. Doktora tezlerinin ise 13’ü tek aşamadan oluşmaktadır ve 11’i deneysel tiptedir. Tezlerde en çok “Görsel Analog Skalası” veri toplama aracı olarak kullanılırken, onu sırası ile “Menstrual Semptom Ölçeği” ile “Fonksiyonel ve Emosyonel Dismenore Ölçeği” takip etmektedir. Tezlerde en çok ağrı şiddeti çalışılırken, onu sırasıyla menstrual ve dismenore semptomları ile dismenore ile baş etme yöntemleri oluşturmaktadır. Daha az çalışılan konular ise uyku kalitesi, stres, yaşam kalitesi, konfor, yorgunluk, akademik ve iş performansı, öfke, kişilik, depresyon ve anksiyetedir.

Sonuç: Sonuç olarak, dismenore ile ilgili tezlerin son yıllarda artış gösterdiği ve tezlerin çoğunluğunun dismenore ve menstrual semptomlara odaklandığı görülmektedir. Kadınların yaşamlarını etkileyen dismenore semptomlarının hafifletilmesine ve yaşam kalitelerinin artırılmasına yönelik kanıt düzeyi yüksek daha çok deneysel ve nitel araştırmaların yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dismenore, Hemşirelik, Kadın sağlığı

Examination of postgraduate theses on dysmenorrhea in the field of nursing in Turkey**Ayçin Çifçi¹, Başak Demirtaş²**¹Ankara University Health Sciences Institute, Ankara²Ankara University Faculty of Nursing, Department of Nursing, Ankara

Introduction: Dysmenorrhea is a problem for women's health that can continue throughout the reproductive cycle. Dysmenorrhea is seen at a high rate in women, and its most common symptom is pain in the abdomen. Other symptoms accompanying the pain also negatively affect the woman's daily life and reduce her quality of life (De Sanctis et al. 2016; Söderman et al. 2018; Wong 2018). Although the prevalence of dysmenorrhea is high, medical care seeking behavior is low (Bernardi et al. 2017). Due to the effects of dysmenorrhea, women tend to use alternative methods other than pharmacological treatments. The unconscious use of these methods by women with incomplete or incorrect information about alternative methods can cause more harm than good. It is thought that this study can guide postgraduate theses and studies on dysmenorrhea in the field of nursing.

Objective: The aim of this study was to examine master's and doctoral theses on dysmenorrhea in the field of nursing in Turkey.

Materials-Methods: In this bibliometric and descriptive literature study, "The Council of Higher Education National Thesis Center" was scanned to determine theses on dysmenorrhea. Theses that were prepared by the Nursing Department(s) and included the word "Dysmenorrhea" in their thesis titles were included in the study. Theses that were prepared by disciplines other than the nursing department(s) although they included the word "Dysmenorrhea" in their titles were not included in the study. As a result of the search for the keywords determined for the study, theses were evaluated according to the inclusion and exclusion criteria. Of the 104 theses reached, 69 were excluded because they were prepared by different disciplines. A total of 35 theses were included in the study and 21 of these theses were master's theses and 14 were doctoral theses.

Results: The theses examined in the study were conducted between 2001-2024, 21 of which were master's and 14 of which were doctoral theses. When we examine the distribution of theses by year, it is seen that postgraduate theses on dysmenorrhea have increased especially after 2017. 20 of the master's theses are single-stage and the majority are descriptive type research. 13 of the doctoral theses consist of a single stage and 11 of which are experimental type. While the "Visual Analog Scale" is the most used data collection tool in theses, it is followed by the "Menstrual Symptom Scale" and the "Functional and Emotional Dysmenorrhea Scale". While the pain intensity is the most studied in theses, it is followed by menstrual and dysmenorrhea symptoms and methods of coping with dysmenorrhea, respectively. Less studied topics are sleep quality, stress, quality of life, comfort, fatigue, academic and work performance, anger, personality, depression and anxiety.

Conclusion: It is seen that theses on dysmenorrhea have increased in recent years and the majority of theses focus on dysmenorrhea and menstrual symptoms. It is recommended that more experimental and qualitative studies with a high level of evidence be conducted to alleviate the symptoms of dysmenorrhea that affect women's lives and to increase their quality of life.

Keywords: Dysmenorrhea, Nursing, Women's Health

S-0207

Acil Serviste Kadına Yönelik Şiddet Olgusuna LIVES Modeli Doğrultusunda Hemşirelik Yaklaşımı

Kardelen Bilgi¹, Ruşen Öztürk²

¹Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

²Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Kadına yönelik şiddet, Dünya Sağlık Örgütü (WHO) tarafından fiziksel saldırganlık eylemleri, cinsel zorlama, psikolojik istismar ve kontrol edici davranışlar dahil olmak üzere eski veya mevcut bir partner tarafından işlenen davranışlar olarak tanımlanır. Dünya çapında uzun süredir devam eden toplumsal bir fenomen olan kadına yönelik şiddetin kadınlar üzerinde derin ve zararlı etkileri olduğu belgelenmiştir. Tıbbi sistemimizin ve nüfus sağlığımızın ön safhalarında yer alan acil tıp ortamları güvenlik için yaygın olarak kullanılan başvuru birimidir. Kadına yönelik şiddet olguları yaralanma, hastalık, intihar girişimi, travma gibi şiddetin ön uyarıcı belirtileri ile karşımıza çıkabilir. WHO (2021) klinik ipuçları olması durumunda, sağlık ortamlarında üreme çağındaki kadınların yakın partner şiddetine yönelik taranmasını tavsiye etmiştir. Bu çalışmada yakın partner şiddetine maruz kalan A. olgusuna LIVES modeli doğrultusunda verilen sağlık profesyonellerinin bakım, eğitim/danışmanlık hizmetinin etkinliğinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Olgu: Çalışmada sunulan olgu A., 112 ekibiyle birlikte acil servise halsizlik, baş dönmesi şikayeti ile başvurmuştur. 28 yaşında olan olgu A. evli ve 2 çocuk annesidir. Olgu A.'nın tedavi sırasında kol ve bileklerinde yaygın ekimoz ve sıyrıklar olduğu, gergin ve tedirgin bir hali olduğu gözlenmiştir. Tedavi sonrası taburculuğu planlanan olgu A., taburcu olmak istemediğini, hastanede kalmak istediğini bildirmiştir. Bu bağlamda olgu A.'ya şiddete yönelik doğrudan soru yönelmek yerine mahremiyeti ve güvenliği sağlanarak kadına yönelik şiddette başvurabileceği kurum ve kuruluşlara dair bilgilendirme yapılmıştır. Bilgilendirme sonrası olgu A. aslında var olan şiddet döngüsünden kaçmak adına acil servise başvurduğunu ve yardım istediğini bildirmiştir. Bu doğrultuda olgu A.'nın duygusal ve fiziksel ihtiyaçları belirlenerek şiddetin tekrardan meydana gelmemesi adına birlikte sürece yönelik planlama yapılmıştır. Bireyin talebi üzerine kolluk kuvvetlerine bilgi verilerek olgu A.'nın sosyal hizmetlere erişimi sağlanmıştır.

Sonuç: Kadına yönelik şiddet evrensel bir sorundur. Literatürde kadına yönelik şiddetin görülme oranı, etkileri, etkileyen faktörlerini ortaya koyan pek çok çalışma olmasına rağmen şiddetin durdurulması veya çözümüne yönelik çalışmalar sınırlıdır. LIVES modeli özellikle kadına yönelik şiddette koruyucu bir modeldir. Model kadının duygusal ve fiziksel ihtiyaçlarını belirlenmesine olanak tanır. Acil servisler kadına yönelik şiddet olgularında ilk başvuru basamaklarından biridir. Çalışmada LIVES modeli doğrultusunda sunulan hemşirelik bakımının; kadının şiddet döngüsünü bildirmede kolaylık sağladığı, şiddete yönelik koruyucu baş etme mekanizmalarına kadının da dahil edilmesine olanak tanıdığı gözlenmiştir. LIVES modeli acil servislerde gözlemlenen şiddet olgularında koruyucu, etkin bir yaklaşımdır. Sağlık çalışanları şiddet vakalarında ön uyarı işaretlerini bilerek bireylere LIVES modeli doğrultusunda danışmanlık hizmeti sunabilir.

Anahtar Kelimeler: hemşirelik bakımı, kadın, şiddet

Nursing Approach to the Phenomenon of Violence Against Women in the Emergency Department in Accordance with the LIVES Model

Kardelen Bilgi¹, Ruşen Öztürk²

¹Ege University Institute of Health Sciences, Department of Nursing of Women's Health and Diseases, İzmir

²Ege University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing of Women's Health and Diseases, İzmir

Objective: Violence against women is defined by the World Health Organization (WHO) as behavior committed by a former or current partner, including acts of physical aggression, sexual coercion, psychological abuse, and controlling behavior. It has been documented that violence against women, a long-standing social phenomenon around the world, has profound and harmful effects on women. Emergency medicine environments, which are at the forefront of our medical system and population health, are a widely used reference unit for safety. Cases of violence against women may be encountered with pre-stimulatory symptoms of violence such as injury, illness, suicide attempt, trauma. WHO (2021) has recommended screening of women of reproductive age for intimate partner violence in healthcare settings, if there are clinical clues. In this study, A who was exposed to intimate partner violence. it is aimed to evaluate the effectiveness of the care, education/counseling services of health professionals provided in accordance with the LIVES model.

Case: Case presented in the study A., along with the 112 unit, he applied to the emergency department with complaints of weakness, dizziness. Case A, who is 28 years old. She is married and mother of 2 children. Case A. during the treatment, it was observed that there were widespread ecchymoses and abrasions on his arms and wrists, he had a nervous and agitated state. Case whose discharge is planned after treatment is A., he informed that he did not want to be discharged, he wanted to stay in the hospital. In this context, case A. instead of asking a direct question about violence, information was provided about the institutions and organizations to which he can apply for violence against women by ensuring his privacy and security. Case after information A. in fact, he reported that he had applied to the emergency department and asked for help in order to escape the existing cycle of violence. In this direction, case A. By determining the emotional and physical needs of the person, planning was made for the process together in order to prevent violence from occurring again. By providing information to law enforcement agencies at the request of the individual, case A. access to social services has been provided.

Conclusion: Violence against women is a universal problem. Although there are many studies in the literature that reveal the incidence rate, effects, and influencing factors of violence against women, studies aimed at stopping or solving violence are limited. The LIVES model is a protective model especially in violence against women. The model allows determining the emotional and physical needs of a woman. Emergency services are one of the first steps of admission in cases of violence against women. The study found that using the LIVES model in nursing care helps women feel comfortable reporting violence and supports their involvement in protective measures. This model is effective in emergency departments for handling violence cases. Health workers can offer counseling by recognizing early warning signs of violence.

Keywords: nursing care, women, violence

S-0208

Gebelerin tanımlayıcı özelliklerinin prenatal bağlanmaya etkisi

Ayfer Öztüncü, Fadime Bayrı Bingöl

Marmara Üniversitesi (İstanbul)

Problem Tanımı ve Amaç: Gebelik dönemi, anne ile bebek arasında duygusal ve psikolojik bir bağın oluşmaya başladığı kritik bir süreçtir. Bu süreçte annenin yaşadığı duygusal durumlar, sosyo-demografik özellikleri ve psikolojik sağlığı gibi faktörler prenatal bağlanmayı önemli ölçüde etkileyebilmektedir. Ancak gebelerin tanımlayıcı özelliklerinin (yaş, eğitim düzeyi, sosyo-ekonomik durum, gebeliğin planlanmıslığı, psikiyatrik tanı/ilaç alma durumu vb.) prenatal bağlanma üzerindeki etkisini sistematik olarak inceleyen çalışmalar sınırlıdır. Bu araştırma gebelerin sahip olduğu tanımlayıcı özelliklerin prenatal bağlanma düzeylerini nasıl etkilediğini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Çalışmanın temel problemi, gebelik sürecinde annenin özelliklerinin prenatal bağlanma üzerindeki rolünün anlaşılması ve bu bağlamda hem klinik hem de psikolojik müdahaleler için veri sağlanmasıdır. Bu amaçla, gebelerin özellikleri ile prenatal bağlanma arasındaki ilişki incelenerek, bu süreçte etkili olan faktörlerin belirlenmesi hedeflenmektedir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma, Temmuz ve Aralık 2024 tarihleri arasında İstanbul ilinde bir Devlet Hastanesinin Kadın Hastalıkları ve Doğum Bölümü gebe polikliniğine rutin kontrol muayenesi için başvuran, araştırmanın dahil edilme kriterlerine uyan 18-35 yaş aralığındaki 300 primipar gebe ile yapıldı. Çalışma verileri, "Tanıtıcı Bilgi Formu" ve "Prenatal Bağlanma Envanteri (PBE)" kullanılarak toplanmıştır. Tanıtıcı bilgi formu gebelerin sosyal, demografik, obstetrik ve klinik özellikleri değerlendirmektedir. PBE ise gebelerin doğmamış bebeklerine yönelik duygusal bağlanma düzeylerini ölçmektedir. Veriler elektronik ortamda değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırma kapsamına alınan kadınların yaş ortalamasının $25,87 \pm 3,82$ (18-35), evlilik yaşı ortalamasının $24,08 \pm 3,63$ (17-34), gebelik haftası ortalamasının $29,76 \pm 8,07$ (14-40) olduğu ve %81'inin eğitim düzeyi lise ve üzerinde olduğu saptanmıştır. Prenatal Bağlanma Envanteri ortalaması $64,70 \pm 11,15$ (34-84) olarak bulunmuştur. Yapılan güvenirlik analizinde envanterin cronbach alfa değeri 0,90 olarak bulunmuştur. Aşk evliliği yapan ve gebeliği planlı olan kadınların prenatal bağlanma düzeyleri daha yüksek bulunmuştur ($p < 0.05$). Bebeğin cinsiyetinin bilinmediği durumlarda prenatal bağlanma düzeyleri, özellikle erkek bebek olacağının bilindiği durumlara göre daha düşük bulunmuştur ($p < 0.05$). Kız ve erkek bebeği olacak gebeler arasında prenatal bağlanma puanları açısından bir fark görülmemiştir ($p > 0.05$). Ayrıca, çocukken ebeveynleri ayrılmış olan kişilerin ($69,12 \pm 11,250$) prenatal bağlanma düzeylerinin ebeveynleri ayrılmamış olanlara ($64,28 \pm 11,250$) kıyasla daha yüksek olduğu ve etki büyüklüğünün orta düzeyde olduğu bulunmuştur ($p < 0.05$). Gebenin yaşının, evlilik yaşının, evlilik şeklinin, eğitim durumunun, aile tipinin, düzenli bir işte çalışma durumunun, ekonomik durumunun, sigara/alkol/madde kullanımının, psikiyatrik öyküsünün, gebelik öncesi ya da mevcut gebelikte hastalığının olmasının, gebelik haftasının, gebe kalma şeklinin ve düşük/küretaj varlığının prenatal bağlanmayı etkilemediği görülmüştür ($p > 0.05$).

Sonuç: Bu çalışmanın bulguları, gebelerin prenatal bağlanma düzeylerinin aşk evliliği yapma ve gebeliği planlama gibi bazı faktörlerden önemli ölçüde etkilendiğini göstermektedir. Ayrıca, bebeğin cinsiyetinin bilinmemesi durumunda bağlanma düzeylerinin daha düşük olması, bu süreçte belirsizliğin rolüne işaret etmektedir. Bununla birlikte, çocukken ebeveynleri ayrılmış olan bireylerde artan prenatal bağlanma; travma sonrası büyüme süreci, alternatif destek sistemleri ve duygusal farkındalık gibi faktörlerle açıklanabilir. Diğer birçok sosyal, demografik, klinik özellikleri ve psikolojik faktörlerin prenatal bağlanmayı etkilemediği görülmüştür, bu da bağlanma sürecinin daha karmaşık ve bireysel faktörlere bağlı olabileceğini göstermektedir. Bu bulgular, gebelik döneminde anne-bebek bağlanmasını desteklemeye yönelik müdahalelerin kişiselleştirilmesi gerektiğine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anne-fetüs ilişkisi, bağlanma (psikoloji), gebelik

The effect of descriptive characteristics of pregnant women on prenatal attachment

Ayfer Öztünç, Fadime Bayrı Bingöl

Marmara University (Istanbul)

Problem Definition and Objective: Pregnancy is a critical period for the formation of emotional and psychological bonds between mother and fetus. Factors such as the mother's emotional state, socio-demographic characteristics, and psychological health can significantly influence prenatal attachment. However, studies systematically examining the impact of descriptive characteristics of pregnant women (age, education level, socio-economic status, planned pregnancy, psychiatric diagnosis/medication status, etc.) on prenatal attachment are limited. This study aims to reveal how these characteristics affect prenatal attachment levels. The main problem is understanding the role of maternal characteristics in prenatal attachment and providing data for clinical and psychological interventions. The study examines the relationship between pregnant women's characteristics and prenatal attachment to identify effective factors.

Materials-Methods: The study included 300 primiparous pregnant women aged 18-35 who visited a state hospital in Istanbul between July and December 2024 for routine check-ups and met the inclusion criteria. Data were collected using a 'Descriptive Information Form' and the 'Prenatal Attachment Inventory (PAI)'. The Descriptive Information Form assessed social, demographic, obstetric, and clinical characteristics, while the PAI measured emotional attachment levels towards the unborn baby. Data were analyzed electronically.

Results: The mean age of participants was 25.87 ± 3.82 (18-35), the mean age at marriage was 24.08 ± 3.63 (17-34), and the mean gestational age was 29.76 ± 8.07 (14-40). 81% had high school education or higher. The mean PAI score was 64.70 ± 11.15 (34-84), with a Cronbach's alpha of 0.90. Women in love marriages and with planned pregnancies had higher prenatal attachment levels ($p < 0.05$). Prenatal attachment levels were lower when the baby's gender was unknown ($p < 0.05$). No difference was found between those expecting boys or girls ($p > 0.05$). Women whose parents separated during childhood had higher attachment levels (69.12 ± 11.250) compared to those whose parents did not separate (64.28 ± 11.250), with a moderate effect size ($p < 0.05$). Other factors such as pregnant woman's age, age at marriage, marriage type, educational status, family type, regular employment, economic status, smoking/alcohol/substance use, psychiatric history, having a disease before pregnancy or in the current pregnancy, gestational week, mode of conception and presence of abortion/curettage did not affect prenatal attachment ($p > 0.05$).

Conclusion: The study found that love marriages and planned pregnancies significantly increase prenatal attachment. Uncertainty about the baby's gender reduces attachment levels. Higher attachment levels in women whose parents separated during childhood may be explained by factors such as posttraumatic growth, alternative support systems and emotional awareness. Other social, demographic, and clinical factors did not influence attachment, suggesting the process is complex and individual-specific. These findings highlight the need for personalized interventions to support mother-infant attachment during pregnancy.

Keywords: Bonding (psychology), mother-fetus relationships, pregnancy

S-0214

Z Kuşağı Erkeklerin Gamet Donasyonu ve Taşıyıcı Annelik Hakkındaki Görüşleri: Nitel Bir Çalışma

Bilge Nur Yıldırım Bayraktar¹, Güleser Ada², Kevser İlçioğlu³

¹Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Sakarya

²Bartın Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Bartın

³Sakarya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Sakarya

Amaç: Dünya genelinde artan infertilite prevalansı, infertilitenin her yönü ile sağlık profesyonellerince araştırılmasına neden olmaktadır. Türkiye’de gamet donasyonu ve taşıyıcı annelik uygulamasının hem dini hem de sosyo-kültürel nedenler kaynaklı yasaklandığı düşünülmektedir. Yaşam görüşleri oldukça geniş olan, düşünce ve duygularını ifade etmekten çekinmeyen ve gelecek nesilleri meydana getirecek Z kuşağının, gamet donasyonu ve taşıyıcı annelik hakkındaki görüşlerinin incelenmesi bu açıdan oldukça önemlidir. Bu çalışma amacı Z kuşağı erkeklerin gamet donasyonu ve taşıyıcı annelik hakkındaki görüşleri incelemektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada Z kuşağı erkeklerin gamet donasyonu ve taşıyıcı annelik hakkındaki görüşlerini incelemek amacıyla nitel araştırma tipinde yapılmıştır. Nitel araştırma metodolojisi Z kuşağı erkeklerin gamet donasyonu ve taşıyıcı annelik hakkındaki düşüncelerini, algılarını ve kültürel normlarını irdelemek için zengin bir anlayış sağlamıştır. Bu çalışmada nitel araştırma desenlerinden örnek olay deseni tercih edilmiştir. Örnek olay deseni genellikle toplumsal açıdan önemli olarak kabul edilen ve incelemeye değer güncel ve sosyal bir bağlam içinde olmakta olan her olay örnek olay olarak incelenebilmektedir. Ayrıca yaşamın her alanındaki olayların derinlemesine incelenmesi amacıyla da bu yöntem tercih edilmektedir. Kartopu örneklem yöntemi seçilerek 30 katılımcı ile nitel görüşmeler yapılarak veri doygunluğuna ulaşıldı. Veriler yarı yapılandırılmış bireysel görüşme formu kullanılarak toplandı ve veri analizi MAXQDA 2020 kullanılarak yapıldı. Bu çalışmanın yapılabilmesi için araştırmaya başlamadan önce Bartın Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Etik Kurulu’ndan etik kurul onayı alınmıştır. Belirlenen katılımcılarla nitel görüşmeler başlamadan önce araştırmanın hangi amaçla yapıldığı ile ilgili bilgilendirmeler yapılmıştır. Katılımcılara görüşmelerin kayıt altına alınacağı ve araştırma dışında herhangi bir amaçla kullanılmayacağı ifade edilmiştir. Görüşmeler çevrimiçi olarak yapıldığı için yazılı onam alınamamıştır. Her görüşmenin başlangıcında araştırmacı katılımcılara bilgilendirilmiş onam formunu sözlü olarak okumuş ve sözel onam alınmıştır. Araştırmanın veri toplama sürecinde elde edilen tüm veriler ve görüşme kayıtları parola korumalı bir bilgisayara aktararak saklanmıştır.

Bulgular: Z kuşağı erkeklerin gamet donasyonu ve taşıyıcı annelik hakkındaki görüşleri; “Gamet Bağışı”, “Taşıyıcı Annelik”, “Annelik Kavramı ve Aile Bağları”, “Karar Verme Aşaması” ve “Toplumsal ve Hukusal Boyutu” olarak beş tema ve 21 kategori altında incelenmiştir.

Sonuç: Z kuşağı erkeklerin gamet bağışı ve taşıyıcı annelik konularında olumsuz görüştedir. Z kuşağı erkeklerin gamet bağışı ve taşıyıcı annelik hakkındaki görüşleri dini ve kültürel etkisiyle değişmektedir. Ayrıca katılımcılar bu uygulamaların toplumsal hayatı olumsuz etkileyeceği ve etik sorun oluşturabileceğini düşünmektedirler.

Anahtar Kelimeler: Taşıyıcı Annelik, Gamet Bağışı, Z Kuşağı, Nitel Çalışma

Generation Z Men's Views on Gamete Donation and Surrogacy: A Qualitative Study

Bilge Nur Yıldırım Bayraktar¹, Güleser Ada², Kevser İlçioğlu³

¹Sakarya Training and Research Hospital, Sakarya

²Bartın University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Bartın

³Sakarya University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Sakarya

Objective: The increasing prevalence of infertility worldwide has led health professionals to investigate every aspect of infertility. It is thought that gamete donation and surrogacy are banned in Turkey due to both religious and socio-cultural reasons. In this respect, it is very important to examine the views of Generation Z, whose life views are quite broad, who do not hesitate to express their thoughts and feelings, and who will form future generations, on gamete donation and surrogacy. The aim of this study is to examine the views of Generation Z men about gamete donation and surrogacy.

Materials-Methods: This study utilized a qualitative research design to examine Generation Z men's views on gamete donation and surrogacy. Qualitative research methodology provided a rich understanding to examine the thoughts, perceptions and cultural norms of Generation Z men about gamete donation and surrogacy. In this study, case study design, one of the qualitative research designs, was preferred. The case study design can be used to examine any event that is generally recognized as socially significant and that occurs within a current and social context worthy of examination. In addition, this method is also preferred for in-depth examination of events in all areas of life. Snowball sampling method was selected and data saturation was reached by conducting qualitative interviews with 30 participants. Data were collected using a semi-structured individual interview form and data analysis was conducted using MAXQDA 2020. In order to conduct this study, ethics committee approval was obtained from Bartın University Social and Human Sciences Ethics Committee before starting the research. Before the qualitative interviews started with the participants, they were informed about the purpose of the research. The participants were informed that the interviews would be recorded and would not be used for any purpose other than the research. Since the interviews were conducted online, written consent could not be obtained. At the beginning of each interview, the researcher read the informed consent form verbally to the participants and verbal consent was obtained. All data and interview records obtained during the data collection process of the research were transferred to a password-protected computer and stored.

Results: Generation Z men's views on gamete donation and surrogacy were analyzed under five themes and 21 categories: "Gamete Donation", "Surrogacy", "Concept of Motherhood and Family Ties", "Decision Making Phase" and "Social and Legal Aspects".

Conclusion: Generation Z men have negative views on gamete donation and surrogacy. Generation Z men's views on gamete donation and surrogacy change with religious and cultural influences. In addition, the participants think that these practices will negatively affect social life and may pose ethical problems.

Keywords: Surrogacy, Gamete Donation, Generation Z, Qualitative Study

Tanımlanmış Tema ve Kategoriler Defined Themes and Categories

S-0215

Genç Kadınlarda Flört Şiddetinin Sağlık Üzerindeki Etkileri ve Hemşirelik Yaklaşımı

Günay Arslan¹, Halime Esra Meram²

¹Selçuk Üniversitesi, Hemşirelik Ana Bilim Dalı, Konya

²Selçuk Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Konya

Flört şiddeti, romantik ilişkilerde deneyimlenen fiziksel, duygusal, psikolojik, cinsel veya dijital istismar sürecidir. Farklı ülkelerde çoğunluğu ergen ve genç yetişkin katılımcılarla yapılan birçok çalışmada, flört şiddetinin değişen oranlarda yaygın (%0,1- %97) olarak yaşandığı ve bu durumun kültürel, sosyo-ekonomik ve bireysel faktörlere bağlı olarak değişkenlik gösterdiği bildirilmektedir. Ayrıca toplumsal cinsiyetçi inançlar, tutumlar ve ataerkil normlar da flört şiddetini besleyen önemli etkenlerdir. Literatürde, kadınlarda flört şiddetinin depresyon, anksiyete ve travma sonrası stres bozukluğu gibi birçok psikolojik soruna yol açabildiği öz saygıyı, akademik başarıyı ve sosyal yaşamı olumsuz etkileyebildiği belirtilmektedir. Sosyal ve ailesel destek sistemlerinin eksikliği, damgalanma gibi durumlar ise, şiddet mağduru kadında flört şiddeti döngüsünün devam etmesine neden olabilmektedir. Aile içi şiddette maruz kalan ya da tanık olan ve olumsuz ebeveyn tutumlarını deneyimleyen kadınlar flört şiddeti yaşama açısından riskli gruplar arasında yer almaktadır. Çalışmalarda, aile içinde şiddet gören veya tanıklık eden genç kadınların, flört şiddeti uygulama ve şiddete maruz kalma olasılığı daha yüksek bulunmuştur. Ayrıca, bireylerin kişilik özellikleri ve bağımlılık gibi riskli davranışları da flört şiddeti olasılığını arttıran durumlar arasındadır. Kültürel faktörler ve toplumsal cinsiyet normları flört şiddeti üzerinde etkili olduğu gibi kadınların geleceğini ve sosyal yaşamını da olumsuz olarak etkileyebilmektedir. Sonuç olarak genç kadınlarda flört şiddeti, fiziksel, duygusal, psikolojik, cinsel, siber ve kontrol edici davranışlar gibi farklı biçimlerde ortaya çıkabilen toplumsal bir sorundur. Flört şiddetinin özellikle kadın ruh sağlığı üzerinde ciddi olumsuz etkileri vardır. Bu nedenle, genç kadınlara eğitim ve danışmanlık hizmeti sunulması ve bu konuda farkındalık oluşturulması önemlidir. Bu bağlamda, sağlık personellerinin ve özellikle de sahada daha çok aktif rol alan hemşirelerin flört şiddetinin önlenmesi ve toplumsal farkındalığın artırılması için risk gruplarını tanımlayabilme, değerlendirme, kadınları psiko-sosyal destek sistemlerine yönlendirme, sağlık bakım hizmeti, eğitim ve danışmanlık hizmeti sunma gibi önemli rolleri vardır. Bu derleme flört şiddetinin; görülme sıklığı, nedenleri, risk grupları, başatma yöntemleri ve kadın sağlığı üzerine olumsuz etkileri ile ilgili literatür doğrultusunda mevcut durumu ve hemşirelik yaklaşımlarını sunmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Flört şiddeti, Hemşirelik, Kadın Sağlığı

Health Effects Of Dating Violence On Young Women and Nursing Approach

Günay Arslan¹, Halime Esra Meram²

¹Selcuk University, Department of Nursing, Konya

²Selcuk University, Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Konya

Dating violence is the process of physical, emotional, psychological, sexual or digital abuse experienced in romantic relationships. In many studies conducted in different countries with mostly adolescent and young adult participants, it has been reported that dating violence is experienced at varying rates (0.1%-97%) and that this situation varies depending on cultural, socio-economic and individual factors. In addition, gendered beliefs, attitudes and patriarchal norms are also important factors that feed dating violence. In the literature, it is stated that dating violence in women can lead to many psychological problems such as depression, anxiety and post-traumatic stress disorder and can negatively affect self-esteem, academic success and social life. Lack of social and familial support systems and stigmatization can cause the cycle of dating violence to continue in women who are victims of violence. Women who are exposed to or witness domestic violence and who experience negative parental attitudes are among the risk groups in terms of experiencing dating violence. In studies, young women who are exposed to or witness domestic violence are found to be more likely to perpetrate dating violence and be exposed to violence. In addition, individuals' personality traits and risky behaviors such as addiction are among the conditions that increase the possibility of dating violence. Cultural factors and gender norms are effective on dating violence, and they can also negatively affect women's future and social life. As a result, dating violence in young women is a social problem that can occur in different forms such as physical, emotional, psychological, sexual, cyber and controlling behaviors. Dating violence has serious negative effects especially on women's mental health. Therefore, it is important to provide education and counseling services to young women and to raise awareness on this issue. In this context, health personnel and especially nurses who play a more active role in the field have important roles such as identifying and evaluating risk groups, directing women to psychosocial support systems, providing health care services, education and counseling services in order to prevent dating violence and increase social awareness. This review aims to present the current status and nursing approaches in line with the literature on the frequency of dating violence, its causes, risk groups, coping methods and its negative effects on women's health.

Keywords: Dating violence, Nursing, Women's Health

S-0223

Savaşta Kadın Olmanın Silinmeyen İzleri: Kosova Savaşından Çeyrek Asır Sonra

Ayşe Metin¹, Tenzilay Müdüt Altunbay², Elanur Uludağ³, Zeynep Öztürk⁴

¹Erzurum Teknik Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı Erzurum

²Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Erbaa Sağlık Bilimleri Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Tokat

³Erzurum Teknik Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Hemşirelik Esasları Anabilim Dalı Erzurum

⁴Erzurum Teknik Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Psikiyatri Hemşireliği Anabilim Dalı Erzurum

Amaç: Savaşın yıkıcı etkileri tüm insanlığı derinden sarsarken, dezavantajlı gruplar arasında yer alan kadınlar en ağır bedelleri ödemektedir. Şiddet, tecavüz ve cinsel saldırılar, kadınların yalnızca fiziksel değil, ruhsal ve sosyal bütünlüklerini de zedelemektedir. Bu travmalar, kısa vadede cinsel yolla bulaşan enfeksiyonlar ve istenmeyen gebeliklere yol açarken uzun vadede post-travmatik stres bozukluğu, depresyon ve anksiyeteye neden olabilmektedir. Kadınların savaş döneminde yaşadığı travmaların anlaşılması, toplumsal hafızanın şekillenmesi ve onarıcı adalet mekanizmalarının geliştirilmesi açısından önemlidir. Bu çalışma, 1998-1999 Kosova Savaşı'nda kadınların deneyimlerini inceleyerek savaşın bireysel ve toplumsal izlerini anlamayı amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Çalışma, fenomenolojik tasarımla gerçekleştirilmiştir. Kosova'da savaşı deneyimleyen, veri doygunluğu sağlayan 16 kadınla 01 Ocak-15 Şubat 2025 tarihleri arasında online birebir görüşmeler yapılmıştır. Veriler, araştırmacılar tarafından oluşturulan 18 ifadeden oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak kadınların onamları doğrultusunda ses kaydı alınarak elde edilmiştir. MAXQDA analiz programıyla tematik analiz yapılmıştır.

Bulgular: Çalışmada 6 tema, 14 alt tema ve 84 kod belirlenmiştir. Temalar; (1) Savaş Algısı ve Nedenleri, (2) Savaş Deneyimi ve Psikolojik Etkileri, (3) Savaşta Kadın Olmak, (4) Travmatik Kayıplar, (5) Savaşta Destek Mekanizmaları, (6) Savaşın Ahlaki Boyutu'dur. Belirlenen 84 kod; acı, şiddet, çaresizlik, korku, göç, sürgün, ihanet, hapis, işkence, kaos, öfke, güvensizlik, kadınların savaş aracı olarak görülmesi, taciz, tecavüz, yoksulluk, açlık, umutsuzluk, haksızlık, sessizlik, belirsizlik, rol değişimi, yaşam mücadelesi ve kayıp gibi olumsuz kavramları içermektedir. Kayıp noktasında güven, kültür, eğitim, ruh sağlığı, gençler ve eşlerin kaybı en sık vurgulanan unsurlardandır.

Sonuç: Savaşın kadınlar üzerinde derin travmatik etkiler yarattığı ve bireysel, toplumsal yaşamlarını uzun vadede etkilediği görülmüştür. Kadınlar ve tüm insanlığın savaş ve şiddetten uzak, huzurlu bir dünyada yaşaması için sağlık çalışanları ve tüm paydaşların sorumluluk alması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Göç, kadın, kalitatif çalışma, korku, savaş, travma

The Uneradable Traces of Being a Woman In War: A Quarter Century After the Kosovo War

Ayşe Metin¹, Tenzilay Müdüt Altunbay², Elanur Uludağ³, Zeynep Öztürk⁴

¹Erzurum Technical University, Faculty of Health Sciences Department of Nursing, Birth and Gynecology Nursing Department Erzurum

²Tokat Gaziosmanpaşa University Erbaa Faculty of Health Sciences, Department of Nursing of Women's Health and Diseases, Tokat

³Erzurum Technical University, Faculty of Health Sciences Department of Nursing, Nursing Principles Department Erzurum

⁴Erzurum Technical University, Faculty of Health Sciences Department of Nursing, Psychiatry Nursing Department Erzurum

Objective: War devastates all of humanity, but women, among the most disadvantaged, suffer the most. Violence, rape, and assault harm their physical, mental, and social well-being. These traumas can cause infections and unwanted pregnancies short-term and lead to Post-Traumatic Stress Disorder, depression, and anxiety long-term. Understanding women's war traumas is vital for social memory and restorative justice. This study aims to explore the individual and social impact of war by examining the experiences of women during the 1998–1999 Kosovo War.

Materials-Methods: This study was conducted using a phenomenological design. Online one-on-one interviews were held with 16 women who experienced the war in Kosovo, achieving data saturation between January 1 and February 15, 2025. Data were collected through audio-recorded interviews after obtaining the participants' consent, using a semi-structured interview form of 18 statements developed by the researchers. Thematic analysis was performed using the MAXQDA software.

Results: The study identified six themes, 14 subthemes, and 84 codes. The themes are: (1) Perception and Causes of War, (2) War Experience and Psychological Effects, (3) Being a Woman in War, (4) Traumatic Losses, (5) Support Mechanisms in War, and (6) The Moral Dimension of War. The 84 identified codes include negative concepts such as pain, violence, helplessness, fear, migration, exile, betrayal, imprisonment, torture, chaos, anger, insecurity, the use of women as tools of war, harassment, rape, poverty, hunger, hopelessness, injustice, silence, uncertainty, role changes, the struggle for survival and loss. The most frequently emphasized elements of loss include trust, culture, education, mental health, youth, and the loss of spouses.

Conclusion: War deeply traumatizes women, affecting their long-term individual and social well-being. Healthcare professionals and stakeholders must work toward a peaceful, violence-free world for the well-being of women and society.

Keywords: Migration, women, qualitative work, fear, war, trauma

S-0226

Jinekolojik Cerrahi Planlanan Kadınlarda Cinsel Doyum ve Evlilik Uyumu: Tanımlayıcı ve Korelasyonel Bir Çalışma

Seda Karaçay Yıkar¹, Melike Nur Sönmez², Evşen Nazik¹, Sadık Kükrer³

¹Çukurova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Adana, Türkiye.

²Çukurova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Adana, Türkiye.

³Sağlık Bilimleri Üniversitesi Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, Adana, Türkiye.

Amaç: Jinekolojik sorunlar kişinin benlik algısında, cinsel yaşamında ve evliliğinde çeşitli aksaklıkları da beraberinde getirmektedir. Bu çalışmada jinekolojik cerrahi planlanan kadınlarda cinsel doyum ve evlilik uyumunun belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Jinekolojik cerrahi planlanan 274 kadının dahil edildiği çalışmada tanımlayıcı ve korelasyonel bir tasarım kullanılmıştır. Kadınların cinsel memnuniyetini ölçmek için Kadınlar için Cinsel Memnuniyet Ölçeği (FSSS) ve evlilik uyumlarını değerlendirmek için Evlilik Uyum Ölçeği (MAT) kullanılmıştır.

Bulgular: FSSS toplam puan ortalaması ile kadınların eğitim düzeyi, evlilik süresi, planlanan ameliyat, eşle evlilik ilişkisi, eşle cinsel ilişki ve cinsel ilişki sıklığı arasında ve MAT toplam puan ortalaması ile ikamet yeri, planlanan ameliyat ve eşle cinsel ilişki değişkenleri arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişkiler bulunmuştur ($P < .05$). Kadınların FSSS ve MAT puan ortalamaları arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. MAT ölçeğinin kesme noktası ile ilişkili faktörlerin lojistik regresyon modeline göre, FSSS toplam puan ortalamasının eşle genel ilişki ve eşle cinsel ilişki bağımsız değişkenleri üzerindeki etkisi anlamlıydı ($P < .05$).

Sonuç: Çalışmaya katılan kadınların cinsel doyumlarının orta düzeyde olduğu ve yaklaşık dörtte üçünün evlilik uyumunun kötü olduğu belirlenmiştir. Kadınların cinsel doyum ve evlilik uyumlarının cerrahi öncesi dönemde belirlenmesi ve hemşireler tarafından bütüncül bakım hizmetlerinin verilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: jinekolojik cerrahi, cinsel doyum, evlilik uyumu, kadın, hemşirelik

Sexual Satisfaction and Marital Adjustment in Women Scheduled for Gynecological Surgery: A Descriptive and Correlational Study

Seda Karaçay Yıkar¹, Melike Nur Sönmez², Evşen Nazik¹, Sadık Kükrer³

¹Çukurova University Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Adana, Turkey.

²Çukurova University Institute of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Adana, Turkey.

³University of Health Sciences Adana City Training and Research Hospital, Department of Obstetrics and Gynecology, Adana, Turkey.

Objective: Gynecological problems also bring about various other setbacks in the person's self-perception, sexual life, and marriage. This study aimed to determine the sexual satisfaction and marital adjustment in women who were scheduled for gynecological surgery.

Materials-Methods: A descriptive and correlational design was used in the study, which included 274 women who were scheduled for gynecological surgery. The tools included the Female Sexual Satisfaction Scale (FSSS) to measure women's sexual satisfaction and the Marital Adjustment Test (MAT) to assess their marital adjustment.

Results: Statistically significant relationships were found between the mean FSSS total score and women's education level, duration of marriage, scheduled surgery, marital relationship with the spouse, sexual intercourse with the spouse, and frequency of sexual intercourse and between the mean MAT total scores and the place of residence, planned surgery, and sexual intercourse with the spouse variables ($P < .05$). No significant relationship was found between women's mean scores on the FSSS and the MAT. According to the logistic regression model of the factors associated with the cut-off point of the MAT scale, the effect of the mean FSSS total score on the independent variables of the general relationship with the spouse and the sexual relationship with the spouse was significant ($P < .05$).

Conclusion: It was determined that the women in the study had a moderate level of sexual satisfaction and that approximately three-quarters of them had poor marital adjustment. It is recommended that women's sexual satisfaction and marital adjustment be determined in the pre-surgical period and that nurses provide them with holistic care services.

Keywords: gynecological surgery, sexual satisfaction, marital adjustment, women, nursing

S-0233

Doğum Sonrası Dönemde Olan Kadınlarda Bağlanma Stilinin Emzirme Tutumlarına Olan Etkisinin İncelenmesi

Sare Hacer Var, Emel Taşçı Duran

Süleyman Demirel Üniversitesi, Sağlık bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Isparta, Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı; doğum sonrası dönemde olan annelerin bağlanma stilinin emzirme tutumlarına olan etkisinin belirlenmesidir.

Gereç-Yöntem: Çalışma tanımlayıcı olarak planlanmış olup, 01.06.2024/01.01.2025 tarihleri arasında veriler toplanmıştır. Araştırma kapsamına, Denizli Devlet Hastanesine başvuran, doğum sonrası dönemde olan ve bebeğini emziren 330 anne dahil edilmiştir. Veri toplama aracı olarak araştırmada, sosyodemografik anket formu, üç boyutlu bağlanma stilleri ölçeği ve emzirme tutumunu değerlendirme ölçeği kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan annelerin yaş ortalaması 29.3 ± 5.31 'dir. Araştırma sonuçlarına göre, bekar anneler, evli annelere kıyasla daha yüksek kaçınan bağlanma puanına sahip olmakla birlikte aradaki fark istatistiksel olarak anlamlıdır ($p < 0.05$). Eğitim seviyesi arttıkça kaçınan ve kaygılı bağlanma düzeylerinde düşüş gözlenmiştir (Kruskal-Wallis $H=35,914$ $p < 0.001$). Gebeliği istemeyen annelerde kaçınan bağlanma düzeyi istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha yüksek bulunmuştur ($p < 0.05$). Gebeliği istemeyen annelerde kaygılı bağlanma düzeyi istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha yüksek bulunmuştur (Mann-Whitney $U= 3035$ $p < 0.001$). Güvenli bağlanma ile çocuk sayısı arasında anlamlı bir fark vardır ($p < 0.05$). İki veya daha fazla çocuğu olan annelerin güvenli bağlanma puanları daha yüksektir. Kaçınan ($r= -0.237$ $p < 0.001$) ve kaygılı bağlanma ($r= -0.230$ $p < 0.001$) stilleri ile emzirme tutumu arasında negatif ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmıştır. Bu sonuç, kaçınan veya kaygılı bağlanan annelerin emzirme konusunda daha olumsuz tutumlar sergilediğini göstermektedir. Güvenli bağlanma ile emzirme tutumu arasında ise pozitif ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmıştır ($r= +0.272$ $p < 0.001$).

Sonuç: Annelerin doğum sonrası bağlanma stillerinin emzirme tutumları ile ilişkili olduğu ortaya konmuştur. Özellikle güvenli bağlanma eğilimindeki annelerin emzirme tutumlarının daha olumlu olduğu, kaçınan ve kaygılı bağlanma eğiliminde olan annelerin ise emzirmeye yönelik daha düşük motivasyona sahip olduğu gözlemlenmiştir. Bununla birlikte, çocuk sayısı ve eğitim seviyesi gibi faktörlerin emzirme tutumlarını etkilediği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Bağlanma stili, Emzirme tutumu, Bağlanma

Investigation of the Effect of Attachment Style on Breastfeeding Attitudes in Postpartum Women

Sare Hacer Var, Emel Taşçı Duran

Süleyman Demirel University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Isparta, Turkey

Objective: The aim of this study is to determine the effect of attachment style on breastfeeding attitudes in postpartum mothers.

Materials-Methods: The study was designed as a descriptive study, and data were collected between 01.06.2024 and 01.01.2025. The study included 330 postpartum mothers who applied to Denizli State Hospital and were breastfeeding their babies. As data collection tools, a sociodemographic questionnaire, the Three-Dimensional Attachment Styles Scale, and the Breastfeeding Attitude Evaluation Scale were used.

Results: The mean age of the mothers participating in the study was 29.3 ± 5.31 years. According to the study results, single mothers had significantly higher avoidant attachment scores compared to married mothers ($p < 0.05$). As the level of education increased, a decrease in both avoidant and anxious attachment levels was observed (Kruskal-Wallis $H = 35.914$, $p < 0.001$). Mothers who did not want their pregnancy had significantly higher avoidant attachment levels ($p < 0.05$). Similarly, anxious attachment levels were also significantly higher among mothers with unintended pregnancies (Mann-Whitney $U = 3035$, $p < 0.001$). A significant difference was found between secure attachment and the number of children ($p < 0.05$), with mothers who had two or more children showing higher secure attachment scores. A negative and statistically significant relationship was found between avoidant ($r = -0.237$, $p < 0.001$) and anxious ($r = -0.230$, $p < 0.001$) attachment styles and breastfeeding attitudes. This finding indicates that mothers with avoidant or anxious attachment styles exhibit more negative attitudes toward breastfeeding. In contrast, a positive and statistically significant relationship was found between secure attachment and breastfeeding attitude ($r = +0.272$, $p < 0.001$).

Conclusion: It has been demonstrated that mothers' postpartum attachment styles are associated with their breastfeeding attitudes. In particular, mothers with a tendency toward secure attachment have more positive breastfeeding attitudes, while those with avoidant and anxious attachment tendencies show lower motivation for breastfeeding. Additionally, factors such as the number of children and educational level have been observed to influence breastfeeding attitudes.

Keywords: Attachment style, Breastfeeding attitude, Attachment

S-0237

65 Yaş ve Üzeri Kadınların Öz Aşkınlık İle Başarılı Yaşlanma Düzeyleri Arasındaki İlişki

Canan Bozkurt¹, Sıla İskefiyeli², Zehra Keçeci², Nadhufa Mze Moegni², Berna Köktürk Dalcı³

¹Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, İç Hastalıkları Hemşireliği A.B.D., Balıkesir, Türkiye

²Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Tezli Yüksek Lisans Programı, Balıkesir, Türkiye

³Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Hemşirelik Esasları A.B.D., Balıkesir, Türkiye

Amaç: Başarılı yaşlanma, bireylerin yaşları ilerledikçe yaşam koşullarını iyileştirmek için sağlığa katılımlarının ve güvenlik açısından fırsatların yükseltilme sürecidir. Ancak bu sağlığa katılım ve fırsatların yükseltilme durumu her yaşlı birey için aynı koşullarda olmayabilir. Özellikle cinsiyet bu konuda dikkat çekebilir çünkü kadınların, erkeklere göre ruhsal ve fiziksel açılarından farklı özellikte olmaları, yaşlanma faktörlerini de etkilemektedir. Bu bağlamda bu çalışmanın amacı, 65 yaş ve üzeri kadınların öz aşkınlık ile başarılı yaşlanma düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel bir tasarıma sahip olan bu çalışma, 2 Ocak – 18 Mart 2025 tarihleri arasında Bandırma Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nin Kadın Hastalıkları ve Doğum polikliniklerine başvuran 65 yaş ve üzeri 120 kadında yürütülmüştür. Verilerin toplanmasında Bilgi Formu, Öz Aşkınlık Ölçeği (ÖAÖ) ve Başarılı Yaşlanma Ölçeği (BYÖ) kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı özellikler için frekans ve yüzde, değişkenler için ortalama ve standart sapmalar hesaplanmıştır. Sürekli değişkenlerin arasındaki ilişkiyi değerlendirmek için Pearson Korelasyon analizi, etki ölçümü için lineer regresyon uygulanmıştır. İstatistiksel anlamlılık için $p < 0,05$ kabul edilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya alınan 120 kadının yaşları 65 ila 90 arasında değişmekte olup, yaş ortalaması $70,85 \pm 5,69$, %23,3'ü 75 yaş ve üzerindedir. Kadınların %77,5'i sekiz yılın altında eğitime sahip, %69,2'si evli, %68,3'ü ev hanımıdır. Katılımcılar en fazla dört kez (%27,5) gebe kalmış; %35,8'i üç kez doğum yapmıştır. Menopoza girme yaşı $45,85 \pm 5,31$ (27-56) iken %86,7'si doğal yolla menopoza girmiş; %23,3'ü jinekolojik bir operasyon geçirmiştir. Katılımcıların puan ortalamaları ÖAÖ için $46,65 \pm 6,42$ (28-60); BYÖ için $56,66 \pm 6,85$ 'tir (34-70). Kadınların öz aşkınlık ile başarılı yaşlanma düzeyleri arasında pozitif yönlü güçlü bir ilişki olduğu ($r=0,630$, $p<0,001$); öz aşkınlık düzeyinin başarılı yaşlanmayı %39,2 açıkladığı (Adjust $R^2:0,392$, $F=77,787$, $p<0,001$) belirlenmiştir. Kadınların ÖAÖ'den aldıkları puandaki bir birimlik artışın BYÖ'de 0,63 birimlik artışa neden olduğu saptanmıştır ($\beta=0,630$, $p<0,001$).

Sonuç: Elde edilen bulgular, yaşlı kadınların başarılı yaşlanma sürecini desteklemek için öz aşkınlık düzeylerini artırmaya yönelik müdahalelerin önemini vurgulamaktadır. Özellikle yaşlı kadınlarda psikososyal ve manevi kaynakları güçlendirmeye yönelik yaklaşımlar, sağlıklı ve tatmin edici bir yaşlanma sürecine katkı sağlayabilir. Gelecekte yapılacak çalışmalar, öz aşkınlık ile başarılı yaşlanma arasındaki ilişkinin premenopoz – postmenopoz gibi farklı dönemlerde ve sosyokültürel bağlamlarda nasıl değiştiğini inceleyerek bu bulguları daha kapsamlı bir şekilde değerlendirebilir.

Anahtar Kelimeler: Başarılı yaşlanma, Öz aşkınlık, Yaşlanma, Yaşlı kadın

The Relationship Between Self-Transcendence and Successful Aging Levels in Women Aged 65 and Over

Canan Bozkurt¹, Sıla İskefiyeli², Zehra Keçeci², Nadhufa Mze Moegni², Berna Köktürk Dalcı³

¹Bandırma Onyedi Eylül University, Faculty of Health Sciences, Department of Internal Medicine Nursing, Balıkesir, Türkiye

²Bandırma Onyedi Eylül University, Graduate Education Institute, Master's Program in Women's Health and Diseases Nursing, Balıkesir, Türkiye

³Bandırma Onyedi Eylül University, Faculty of Health Sciences, Department of Fundamentals of Nursing, Balıkesir, Türkiye

Objective: Successful aging is the process of enhancing individuals' participation in health and increasing opportunities for security as they age to improve their living conditions. However, the extent to which individuals can participate in health and benefit from these opportunities may not be the same for every older adults. Gender is particularly noteworthy in this context, as women differ from men in terms of psychological and physical characteristics, which also influence aging factors. In this regard, the aim of this study is to examine the relationship between self-transcendence and successful aging levels in women aged 65 and over.

Materials-Methods: This descriptive and cross-sectional study was conducted between January 2 and March 18, 2025, among 120 women aged 65 and over who visited the Gynecology and Obstetrics outpatient clinics of Bandırma Training and Research Hospital. Data were collected using an Information Form, the Self-Transcendence Scale (STS), and the Successful Aging Scale (SAS). Descriptive characteristics were analyzed using frequency and percentage distributions, and continuous variables were evaluated using means and standard deviations. Pearson correlation analysis was conducted to assess relationships between continuous variables, and linear regression analysis was performed to measure effect size. A significance level of $p < 0.05$ was considered statistically significant.

Results: The ages of the 120 women included in the study ranged from 65 to 90 years, with a mean age of 70.85 ± 5.69 years, and 23.3% were 75 years or older. Among the participants, 77.5% had less than eight years of education, 69.2% were married, and 68.3% were housewives. The majority of participants had been pregnant up to four times (27.5%), and 35.8% had given birth three times. The mean age at menopause was 45.85 ± 5.31 years (27–56), with 86.7% experiencing natural menopause and 23.3% undergoing gynecological surgery. The mean scores for the STS and SAS were 46.65 ± 6.42 (28–60) and 56.66 ± 6.85 (34–70), respectively. A strong positive correlation was found between self-transcendence and successful aging ($r=0.630$, $p<0.001$), with self-transcendence explaining 39.2% of the variance in successful aging (Adjusted $R^2=0.392$, $F=77.787$, $p<0.001$). It was determined that each one-unit increase in STS score resulted in a 0.63-unit increase in SAS score ($\beta=0.630$, $p<0.001$).

Conclusion: The findings highlight the importance of interventions aimed at enhancing self-transcendence levels to support the successful aging process in older women. Approaches that strengthen psychosocial and spiritual resources in older women may contribute to a healthier and more satisfying aging experience. Future studies should explore how the relationship between self-transcendence and successful aging varies across different life stages, such as premenopausal and postmenopausal periods, and within different sociocultural contexts.

Keywords: Successful aging, Self-transcendence, Aging, Older woman

S-0239

Regl Yoksulluğu Ve Regl Yoksulluğuyla Mücadelenin Tarihi

Çağla Çılğın¹, Hatem Yıldız¹, Nevin Hotun Şahin²

¹İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

²İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

Regl yoksulluğu, regl döneminde gereksinim duyulan ve menstrüasyonu yönetmek için kullanılan ürün ve hizmetlere ekonomik veya fiziksel erişimde yaşanan güçlükler olarak tanımlanmaktadır. Tarih boyunca kadınlar, regl bakımlarını kolaylaştıracak çeşitli metodlar geliştirmiştir. Antik Mısır'da papirüs, Antik Yunan'da tiftik, Amerika kıtasındaki eski uygarlıklarda yosun, bufalo derisi gibi materyaller kullanılmıştır. Günümüzde menstrüel ürünler yaygın olarak kullanılmaya başlanmış ve özellikle 2. Dünya Savaşı'ndan sonra bu ürünler daha geniş bir kitleye ulaşmıştır. Türkiye'de ise tek kullanımlık menstrüel ürünlerin satışı, 1972 yılında hijyenik pedlerin piyasaya sürülmesiyle başlamıştır. Ancak, bu ürünler lüks kategorisinde yer almakta olup yüksek vergi oranlarıyla satılmakta ve ciddi düzeyde ekonomik yük oluşturmaktadır. Menstrüel ürünlerin temel ihtiyaç olarak kabul edilip vergilerinin azaltılması, ilk kez 1972 yılında Jamaika ve İrlanda'da yasal olarak düzenlenmiştir. Dünyada menstrüel ürünlere yönelik adaletsiz vergilendirmeye karşı ilk adım Kenya tarafından 2004 yılında atılmıştır. Kenya, menstrüel ürünleri temel ihtiyaç olarak kabul ederek bu ürünlerden alınan KDV'yi tamamen kaldırmıştır. Kanada 2015 yılında, Avustralya, Hindistan ve Malezya 2018 yılında, Avrupa Komisyonu ise 2018 yılında AB ülkeleri için daha esnek vergi düzenlemeleri önermiştir. 2019 yılında, Almanya, feminist aktivistlerin çabaları sonucu vergileri düşürmüştür. 2021 itibarıyla ABD'nin 24 eyaleti menstrüel ürünlerden alınan satış vergilerini tamamen kaldırmıştır. Dünya genelinde yaklaşık 500 milyon kadının regl yoksulluğu yaşadığı tahmin edilmektedir. PLAN International'ın 2017'deki araştırmasına göre, Birleşik Krallık'ta her 10 kadından biri, menstrüel ürünlere erişim sağlayamamaktadır. Dünya Bankası'na göre, Nijerya'daki kadınların %25'i regl bakımını gerçekleştirebilecekleri özel alanlara sahip değildir. UNESCO'nun verilerine göre, Sahra Altı Afrika'da her 10 kız çocuğundan biri, menstrüel ürünlere, temiz, güvenli tuvaletlere erişim eksikliği nedeniyle okula düzenli olarak devam edememektedir. Ayrıca, Tanzanya ve Kenya'da kız çocuklarının menstrüel ürün alabilmek için seks işçiliği yaptıkları rapor edilmiştir. Action Aid Hindistan'da regl olan kadınların %12'sinin menstrüel ürünlere hiç erişimi olmadığını belirtirken, Suriye iç savaşının ardından mülteci kamplarındaki %60'tan fazla kadının regl bakımı için gerekli ürünlere erişimi olmadığını raporlamıştır. Thinx ve PERIOD'un 2019 tarihli raporuna göre, ABD'de her 5 kadından biri, menstrüel ürünleri satın almakta zorluk çekmektedir. Nepal'de ise "chhaupadi" adlı zararlı geleneksel uygulamanın yasaklanmasından sonra, 18 kadının, regl kulübelerinde yaşamalarına zorlanarak hayatını kaybettiği bildirilmiştir. Kadınlar, regl dönemlerini yönetebilmek için güvenli hijyenik ürünlere, sağlık tesislerine ihtiyaç duymaktadır. Hijyenik ürünlere erişim eksikliği, kadınların güvenli olmayan ürünler kullanmalarına yol açmaktadır. Birçok ülke, kadınların regl dönemlerini rahat ve onurlu bir şekilde yönetebilecekleri güvenli alanlar yaratma konusunda hala sorun yaşamaktadır. Okullar ve iş yerleri, temiz su ve hijyenik tuvaletler sağlamamaktadır, bu durum kadınları ped, tampon, regl kabı gibi ürünleri uzun süre kullanmaya zorlamaktadır. Bu durum enfeksiyonlara sebep olabilmektedir. 2019 yılında Hindistan'da regl yoksulluğu üzerine yapılmış "Period End of the Sentence" filminin Oscar alması, regl deneyimlerini medyada görünür hale getirmiş, regl yoksulluğu ve tabusuyla mücadele adına umut verici bir adım olmuştur. Sonuç olarak, regl yoksulluğu yalnızca hijyen ürünlerine erişim eksikliğiyle sınırlı kalmayıp, eğitim, sağlık, toplumsal eşitlik gibi alanları etkilemektedir. Regl yoksulluğuyla mücadele için hükümetlerin, sivil toplum kuruluşlarının işbirliği içinde çalışması gerekmektedir. Regl ürünlerine ücretsiz veya düşük maliyetli erişim sağlamak, eğitim programları ile regl tabularını, sosyal politikalar

geliştirmek, regl yoksulluğunu azaltmada önemli adımlardır. Regl olmanın temel insan hakkı olduğu bilinciyle hareket edildiğinde, adil bir toplum inşa etmek mümkün olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Regl Yoksulluğu, Kadın Sağlığı, Menstrüasyon

Menstrual Poverty and the History of the Fight against Menstrual Poverty

Çağla Çilgin¹, Hatem Yıldız¹, Nevin Hotun Şahin²

¹İstanbul University-Cerrahpasa Florence Nightingale Faculty Of Nursing

²İstanbul University-Cerrahpasa Florence Nightingale Faculty Of Nursing Department of Women Health And Gynecologic Nursing

Menstrual poverty is defined as difficulties in economic or physical access to products and services needed during menstruation and used to manage menstruation. Throughout history, women have developed various methods to facilitate menstrual care. Materials such as papyrus in Ancient Egypt, mohair in Ancient Greece, moss and buffalo skin were used in ancient civilizations in the Americas. Today, menstrual products have become widely used and have reached a wider audience, especially after World War II. In Turkey, the sale of disposable menstrual products started in 1972 with the introduction of sanitary napkins. However, these products are considered a luxury item and are sold with high tax rates, creating a significant economic burden. In 1972, Jamaica and Ireland were the first countries to legally recognize menstrual products as basic necessities and reduce their taxes. The first step against unfair taxation of menstrual products in the world was taken by Kenya in 2004. Kenya recognized menstrual products as basic necessities and completely abolished VAT on these products. Canada in 2015, Australia, India and Malaysia in 2018, and the European Commission in 2018 proposed more flexible tax arrangements for EU countries. In 2019, Germany lowered taxes as a result of the efforts of feminist activists. By 2021, 24 states in the US have completely eliminated sales taxes on menstrual products. It is estimated that around 500 million women worldwide experience menstrual poverty. In the UK, one in 10 women lack access to menstrual products, according to PLAN International research in 2017. According to the World Bank, 25% of women in Nigeria lack private spaces for menstrual care. According to UNESCO, one in 10 girls in Sub-Saharan Africa are unable to attend school regularly due to lack of access to menstrual products and clean, safe toilets. It has also been reported that girls in Tanzania and Kenya engage in sex work to buy menstrual products. In India, Action Aid reported that 12% of menstruating women have no access to menstrual products at all, while more than 60% of women in refugee camps following the Syrian civil war do not have access to menstrual care products. In Nepal, 18 women were reported to have died after being forced to live in menstrual huts after the harmful traditional practice of “chhaupadi” was banned. Women need safe sanitary products and health facilities to manage their periods. Lack of access to sanitary products leads women to use unsafe products. Many countries still struggle to create safe spaces where women can manage their periods in comfort and dignity. Schools and workplaces do not provide clean water and hygienic toilets, forcing women to use products such as pads, tampons and menstrual cups for long periods. This can lead to infections. In 2019, the Oscar win for “Period End of the Sentence”, a film about menstrual poverty in India, made menstrual experiences visible in the media and was a promising step towards combating menstrual poverty and taboo.

Keywords: Period Poverty, Women's Health, Menstruation

S-0242

Yaşamsal Becerilerin Annelik Fonksiyonu Ve Doğum Sonu Depresyon Düzeyleri Üzerine Etkisi

Havva Nur Durucan¹, Ayşe Deliktaş Demirci², Aysu Buldum³

¹Akdeniz Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kadın Hastalıkları ve Doğum Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Antalya

²Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Antalya

³Mersin Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Mersin

Giriş: Doğum sonu dönem, kadınların fiziksel ve psikolojik olarak önemli değişimler yaşadığı kritik bir süreçtir. Literatürde, postnatal depresyonun dünya genelinde yaygın olduğu ve annelik fonksiyonunu etkileyen birçok faktörün olduğu gösterilmiştir. Bireylerin gündelik hayatta karşılaştıkları zorluklarla başa çıkma becerilerini sağlayan bilişsel, sosyal ve duygusal yetkinlikler olarak tanımlanan yaşamsal becerilerin ise bu değişkenler üzerine etkisi olabileceği öngörülmektedir. Yaşamsal becerilerden bazılarının doğum sonu dönem üzerine etkisinin ele aldığı çalışmaların olmasına rağmen, yaşamsal becerilerini bir bütün olarak kapsayan, doğum sonrası süreçte annelik fonksiyonları ve depresyon düzeyleri üzerine etkisini ele alan çalışmalarla karşılaşmamıştır. Bu nedenle bu çalışmanın amacı; postnatal dönemde kadınların yaşamsal beceri düzeylerinin annelik fonksiyonu ve doğum sonrası depresyon üzerindeki etkisini incelemektir.

Yöntem: Bu çalışma kesitsel ve tanımlayıcı bir araştırma deseni kullanılarak yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemi Akdeniz Üniversitesi Hastanesi Sağlam Çocuk Polikliniği'ne başvuran ve belirlenen dahil edilme kriterlerini karşılayan 200 postnatal kadından oluşmaktadır. Veriler, araştırmacılar (HD, ADD) tarafından kadınlarla yüz yüze görüşerek toplanmıştır. Veri toplama araçları; Anne Tanıtıcı Özellikler Formu, Yaşamsal Beceriler Ölçeği, Barkin Annelik Fonksiyonu Ölçeği ve Edinburgh Postpartum Depresyon Ölçeğidir. Veriler SPSS 25.0 programında analiz edilmiş, tanımlayıcı istatistikler, Pearson korelasyon analizi ve çoklu regresyon analizleri uygulanmıştır.

Bulgular: Çalışmada yaşam becerilerinden duygularla ve stresle başa çıkma becerisinin annenin öz-bakım ($\beta=0.197$, $p=0.030$) ve sosyal destek ($\beta=-0.212$, $p=0.015$) düzeylerini anlamlı bir şekilde etkilediği saptanmıştır. Ayrıca iletişim ve kişilerarası ilişki becerisinin anne psikolojisi ($\beta=0.403$, $p=0.000$), bebek bakımı ($\beta=0.279$, $p=0.013$), sosyal destek ($\beta=0.455$, $p=0.000$), anneliğe uyum ($\beta=0.275$, $p=0.014$) ve annelik fonksiyonu ($\beta=0.352$, $p=0.002$) üzerine istatistiksel olarak anlamlı bir etkisinin olduğu belirlenmiştir. Yaşam becerilerinin postnatal depresyon düzeyi üzerine etkisine bakıldığında iletişim kişilerarası ilişki becerisi ($p=-0.209$, $\beta=0.041$), duygularla ve stresle baş etme becerisi ($\beta=-0.325$, $p=0.000$) ile yaratıcı düşünme ve eleştirel düşünme becerisinin ($\beta=0.220$, $p=0.042$) postnatal depresyon düzeyini anlamlı bir şekilde etkilediği saptanmıştır.

Sonuç: Doğum sonu dönemde yaşamsal beceriler, annelik fonksiyonu ve depresyon riski üzerinde belirleyici bir rol oynamaktadır. Özellikle duygularla ve stresle başa çıkma becerileri ile iletişim kişilerarası ilişki becerileri, annelik fonksiyonunun güçlenmesini sağlamaktadır. Bu becerilere ek olarak yaratıcı düşünme ve eleştirel düşünme becerisinin de postnatal depresyon düzeyinde etkili olduğu görülmüştür. Bu nedenle, postnatal kadınlara yönelik yaşamsal beceri geliştirme programlarının planlanması, kadın sağlığını destekleyen bütüncül bir yaklaşımın parçası olmalıdır. Sağlık profesyonelleri, maternal bakım sürecinde kadınların psikososyal ihtiyaçlarını gözeterek, bireyselleştirilmiş müdahaleler ile annelerin bu becerileri kazanmasına katkı sağlamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Annelik Fonksiyonu, Anne Sağlığı, Kadın Sağlığı, Postpartum Depresyon, Postpartum Dönem, Yaşamsal Beceriler

The Effects Of Life Skills On Maternal Functioning And Postnatal Depression

Havva Nur Durucan¹, Ayşe Deliktaş Demirci², Aysu Buldum³

¹Akdeniz University Health Sciences Institute, Department of Obstetrics and Gynaecology Nursing, Antalya

²Akdeniz University Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynaecology Nursing, Antalya

³Mersin University Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynaecology Nursing, Mersin

Introduction: The period following childbirth is crucial as women undergo substantial physical and psychological transformations. Research indicates that postnatal depression is globally prevalent, with numerous factors influencing maternal functioning. It is anticipated that life skills, which encompass cognitive, social, and emotional abilities that help individuals manage daily challenges, might impact these factors. While some studies have explored the influence of certain life skills during the postnatal period, none have comprehensively examined the overall impact of these skills on maternal functions and depression. Consequently, this study aimed to investigate how women's levels of life skills affect maternal function and postnatal depression.

Method: This research employed a cross-sectional and descriptive design. The study sample included 200 postnatal women who visited the Healthy Child Outpatient Polyclinic at the Akdeniz University Hospital and met the inclusion criteria. Data were gathered by researchers (HD and ADD) through direct interviews with the participants. The tools used for data collection were the Maternal Descriptive Characteristics Form, Life Skills Scale, Barkin Index of Maternal Function Scale, and Edinburgh Postnatal Depression Scale. Data analysis was conducted using SPSS 25.0 software, applying descriptive statistics, Pearson correlation analysis, and multiple regression analyses.

Results: The study revealed that life skills related to managing emotions and stress significantly influenced the mother's self-care ($\beta=0.197$, $p=0.030$) and social support ($\beta=-0.212$, $p=0.015$) levels. Furthermore, communication and interpersonal skills had notable impacts on mother's psychology ($\beta=0.403$, $p=0.000$), baby care ($\beta=0.279$, $p=0.013$), social support ($\beta=0.455$, $p=0.000$), adaptation to motherhood ($\beta=0.275$, $p=0.014$), and maternal functioning ($\beta=0.352$, $p=0.002$). When examining the effect of life skills on postnatal depression levels, it was found that communication and interpersonal relationship skills ($\beta= -0.209$, $p= 0.041$), managing emotions and stress ($\beta= -0.325$, $p=0.000$), as well as creative and critical thinking skills ($\beta= 0.220$, $p= 0.042$) significantly influenced postnatal depression levels.

Conclusion: Life skills during the postnatal period are crucial for maternal functioning and depression. Specifically, skills for managing emotions and stress along with communication and interpersonal skills enhance maternal functioning. In addition, creative and critical thinking skills have been found to affect postnatal depression levels. Therefore, developing programs to enhance life skills for postnatal women should be part of a comprehensive approach to supporting women's health. Health professionals should facilitate the acquisition of these skills through personalized interventions, considering the psychosocial needs of women during maternal care.

Keywords: Life Skills, Maternal Care, Maternal Functioning, Maternal Health, Postpartum Depression, Postpartum Period

S-0244

Sezaryen Öncesi Nullipar Gebelere Verilen Emzirme Eğitiminin Emzirme Niyeti ve Postpartum Dönemde Emzirme Tutumlarına Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma

Gonca Buran¹, Nursima Bozcu²

¹Bursa Uludağ Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum Kadın Hastalıkları Hemşireliği AD

²Bursa Uludağ Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

Problemin tanımı: Sezaryen doğum oranları her yıl dünya çapında artış göstermektedir. Çalışmalar sezaryen doğum yapan kadınların emzirme başarısı ve emzirmenin sürdürülmesinde olumsuz etkilere sahip olduğunu ortaya koymuştur.

Amaç: Çalışma sezaryen öncesi nullipar gebelere verilen emzirme eğitiminin emzirme niyeti ve postpartum dönemde emzirme tutumlarına etkisini belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç-Yöntem: Randomize kontrollü deneysel çalışma, bir Üniversitesi Hastanesi Kadın Doğum birimine başvuran, çalışma kriterlerini sağlayan, basit rastgele randomizasyon yöntemi ile deney (35) ve kontrol (35) gruplarına atanan toplam 70 kadın ile gerçekleştirilmiştir. Deney grubuna gebelikte emzirme eğitimi verilerek, eğitim kitapçığı verilmiştir, doğum sonrası emzirme desteği sağlanmıştır. İzlemler eğitim öncesi, taburculuk esnası, postpartum birinci, üçüncü ve altıncı aylarda gerçekleştirilmiştir. İzlemler esnasında deney grubundaki annelere emzirme desteği sürdürülmüş, soruları yanıtlanmıştır. Kontrol grubu hastanenin doğal izlem ve bakımına bırakılmıştır. Veriler “Tanıtıcı Formu”, “Yenidoğanı Besleme Niyeti Ölçeği” ve “Emzirme Tutumunu Değerlendirme Ölçeği” kullanılarak Nisan 2024- Ekim 2024 tarihleri arasında toplanmıştır. Analizler Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) for Windows 28.0 paket program ile yapılmıştır. Araştırmanın başlangıcından raporlanmasını kadarki süreçte CONSORD diyagramı ve Checklist kullanılmıştır. ClinicaTrail kayıt numarası alınmıştır.

Bulgular: Her iki gruptaki kadınların yaş, eğitim ve sosyal güvence açısından benzerdi ($p > 0.05$). Deney grubundaki kadınların yarıya yakını (%42.9), kontrol grubundaki kadınların ise neredeyse tamamına yakını (%94,3) bebekleri doğduğu anda sütünün yetersiz olması, bebeğinin uyuklu olması, sezaryene bağlı ağrı kaynaklı rahat emzirmeme, pozisyonun alamama gerekçeleri ile formül mama verdiklerini bildirmişlerdir. Doğum sonu ilk bir saat içerisinde anne sütü verme oranı deney grubunda % 45.7, kontrol grubunda % 20 dir ($\chi^2=5.245$, $P=0.022$). Eğitim öncesi grupların Yenidoğan Bebek Besleme Niyeti Ölçeği”nin puan ortalamaları benzerken ($p > 0.05$), postpartum üçüncü gün, birinci, üçüncü ve altıncı aylarda “Yenidoğan Bebek Besleme Niyeti Ölçeği” ve “Emzirme Tutumunu Değerlendirme Ölçeği” puan ortalamaları deney grubunda anlamlı düzeyde yüksekti ($p < 0.001$). Kontrol grubunda ilk 6 ay içerisinde emzirmeyi bırakan kadınların oranı daha fazla olmasına rağmen, aradaki fark anlamsızdı ($p > 0.05$).

Sonuç: Sezaryen doğum planlanan gebelere eğitimin sağlanması, ilk emzirme, taburculuk, 1,3 ve 6. aylarda destek ve danışmanlığının sürdürülmesi emzirme niyeti ve emzirme tutumunun artırılmasında etkilidir. Bu nedenle hemşire ve sağlık profesyonellerinin sezaryen doğum planlanan gebelerin emzirme niyeti ve tutumunun iyileşmesi için eğitim vermeleri, postpartum dönemde ilk altı ay boyunca destek ve takiplerini sürdürmeleri önerilir.

Anahtar Kelimeler: Emzirme, hemşire, nullipar, sezaryen, tutum

The Effect of Breastfeeding Training Given to Nulliparous Pregnant Women Before Cesarean Section on Breastfeeding Intention and Attitudes in the Postpartum Period: A Randomized Controlled Trial

Gonca Buran¹, Nursima Bozcu²

¹Bursa Uludağ Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum Kadın Hastalıkları Hemşireliği AD

²Bursa Uludag University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing

Problem description: Cesarean section rates are increasing worldwide every year. Studies have shown that women who have cesarean section have negative effects on breastfeeding success and breastfeeding maintenance.

Objective: The study was conducted to determine the effect of breastfeeding education given to nulliparous pregnant women before cesarean section on breastfeeding intention and breastfeeding attitudes in the postpartum period.

Material - Method: A randomized controlled experimental study was conducted with a total of 70 women who applied to a University Hospital Gynecology and Obstetrics unit, met the study criteria, and were assigned to experimental (35) and control (35) groups using a simple randomization method. The experimental group was given breastfeeding education during pregnancy, an education booklet was provided, and postpartum breastfeeding support was provided. The follow-ups were carried out before the training, during discharge, and in the first, third and sixth months postpartum. Breastfeeding support was continued for the mothers in the experimental group during the follow-ups and their questions were answered. The control group was left to the hospital's natural follow-up and care. Data were collected between April 2024 and October 2024 using the "Introductory Form", "Newborn Feeding Intention Scale" and "Breastfeeding Attitude Assessment Scale". Analyses were made with the Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) for Windows 28.0 package program. CONSORD diagram and Checklist were used from the beginning of the study until the reporting. ClinicalTrail registration number was obtained.

Findings: The women in both groups were similar in terms of age, education and social security ($p > 0.05$). Almost half of the women in the experimental group (42.9%) and almost all of the women in the control group (94.3%) reported that they gave formula milk when their babies were born because their milk was insufficient, their babies were sleepy, they could not breastfeed comfortably due to pain due to cesarean section, and they could not get into position. The rate of breastfeeding within the first hour after birth was 45.7% in the experimental group and 20% in the control group ($\chi^2=5.245$, $P=0.022$). While the mean scores of the Newborn Feeding Intention Scale were similar in the pre-education groups ($p > 0.05$), the mean scores of the "Newborn Baby Feeding Intention Scale" and "Breastfeeding Attitude Assessment Scale" on the third day, first, third and sixth months postpartum were significantly higher in the experimental group ($p < 0.001$). Although the rate of women who stopped breastfeeding within the first 6 months was higher in the control group, the difference was insignificant ($p > 0.05$).

Conclusion: Providing education to pregnant women with planned cesarean section, first breastfeeding, discharge, 1-, 3- and 6-months support and counseling are effective in increasing breastfeeding intention and breastfeeding attitude. Therefore, it is recommended that nurses and health professionals provide education to pregnant women with planned cesarean section to improve breastfeeding intention and attitude, and continue support and follow-up during the first six months postpartum.

Keywords: Attitude, breastfeeding, cesarean, nulliparous, nurse

S-0246

KOAH Tanılı Menopozlu Kadınların Yaşam Kalitesinin ve Uyku Düzeninin Değerlendirilmesi

Gülçin Pak¹, Özden Tandoğan², Volkan Kızılay¹

¹Süreyyapaşa Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²İstanbul Arel Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

Amaç: KOAH tanısı almış menopoz dönemindeki kadınların yaşam kalitesi ve uyku düzenini değerlendirmektir

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel olarak tasarlanmıştır. Araştırmaya katılanlar, Süreyyapaşa Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesinde yatan ve KOAH tanısı almış menopozlu kadınlardan oluşmuştur. Veriler, yüz yüze görüşmelerle anket yöntemi kullanılarak toplanmış ve SPSS 26.0 programında analiz edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların çoğunluğu evli (%65,6), çalışmayan (%98,4), orta gelir düzeyine sahip (%75) ve ilkokul mezunu (%48,4) kadınlardır. Araştırmaya katılan kadınların %92,2'si daha önce doğum yapmış ve %93,8'i doğal yollarla menopoza girmiştir. Katılımcıların %59,4'ü KOAH hastalığının yaşam kalitelerini olumsuz etkilediğini ifade etmiştir.

Menopoza Özgü Yaşam Kalitesi Ölçeği (MÖYKÖ) genel puanı $3,49 \pm 0,75$ olup, en yüksek skor seksüel alt boyutta ($5,12 \pm 1,13$) bulunmuştur. Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi (PUKİ) toplam puanı ise $7,25 \pm 3,07$ olarak belirlenmiş, katılımcıların çoğunluğunda (%68,8) orta düzeyde uyku problemleri olduğu saptanmıştır.

Yapılan korelasyon analizlerinde menopoz yaşam kalitesi ile uyku kalitesi arasında anlamlı pozitif ilişki olduğu ($r=0,346$; $p=0,005$), özellikle fiziksel alt boyutun uyku kalitesi ile daha belirgin ilişkili olduğu ($r=0,293$; $p=0,019$) bulunmuştur.

Sonuç: Menopozlu KOAH hastalarının yaşam kaliteleri ve uyku düzenlerinin önemli ölçüde olumsuz etkilendiği, yaşam kalitesi düştükçe uyku kalitesinin de kötüleştiği belirlenmiştir. Sağlık profesyonellerinin bu gruptaki kadınların yaşam kalitesi ve uyku problemlerini düzenli olarak değerlendirmeleri ve gerekli müdahaleleri planlamaları önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kadın, KOAH, Menopoz, Uyku Kalitesi, Yaşam Kalitesi

Evaluation of Quality of Life and Sleep Patterns in Menopausal Women with COPD

Gülçin Pak¹, Özden Tandoğan², Volkan Kızılay¹

¹Süreyyapaşa Chest Diseases and Thoracic Surgery Training and Research Hospital

²Istanbul Arel University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing

Objective: To evaluate the quality of life and sleep patterns of menopausal women diagnosed with COPD

Materials-Methods: It was designed as descriptive and cross-sectional. The participants were menopausal women diagnosed with COPD and hospitalised in Süreyyapaşa Chest Diseases and Thoracic Surgery Training and Research Hospital. Data were collected through face-to-face interviews using the questionnaire method and analysed using SPSS 26.0 software.

Results: The majority of the participants were married (65.6%), unemployed (98.4%), middle income (75%) and primary school graduates (48.4%). Among the women who participated in the study, 92.2% had given birth before and 93.8% of them went through menopause naturally. 59.4% of the participants stated that COPD negatively affected their quality of life.

The overall score of the Menopause Specific Quality of Life Scale (MSQOLS) was 3.49 ± 0.75 , and the highest score was found in the sexual sub-dimension (5.12 ± 1.13). The Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI) total score was 7.25 ± 3.07 and the majority of the participants (68.8%) were found to have moderate sleep problems.

In the correlation analyses, it was found that there was a significant positive relationship between menopausal quality of life and sleep quality ($r=0.346$; $p=0.005$), especially the physical sub-dimension was more significantly associated with sleep quality ($r=0.293$; $p=0.019$).

Conclusion: It has been determined that the quality of life and sleep patterns of menopausal COPD patients are significantly negatively affected, and sleep quality worsens as the quality of life decreases. It is recommended that health professionals should regularly evaluate the quality of life and sleep problems of women in this group and plan the necessary interventions.

Keywords: COPD, Menopause, Quality of Life, Sleep Quality, Women

S-0247

Lohusaların postpartum döneme özgü geliştirilen mobil uygulamalara yönelik kullanım tercihlerinin ve beklentilerinin belirlenmesi**Burcu Dişli Oktar¹, Nazire Bahar², Ümran Oskay¹**¹İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul²İstanbul Medipol Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, İstanbul

Problem Tanımı ve Amaç: Günümüzde postpartum dönemdeki kadınlara yönelik geliştirilen mobil sağlık uygulamalarının klinik destek sağlamada etkili olabileceği öne sürülmekte ve bu alanda çeşitli çalışmalar yürütülmektedir. Bu doğrultuda, postpartum dönemde kullanılabilecek mobil uygulama içeriklerinin, lohusaların beklentilerine göre oluşturulması, bu dönemdeki sağlık ihtiyaçlarının karşılanması açısından önemlidir. Bu nedenle, bu çalışma ile lohusaların postpartum döneme özgü geliştirilen mobil uygulamalara yönelik kullanım tercihleri ve beklentilerin belirlenmesi amaçlandı.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı tipte olan bu araştırma Ekim 2024-Şubat 2025 tarihleri arasında bir eğitim ve araştırma hastanesinin kadın doğum servisinde yatan 385 lohusa ile yürütüldü. Araştırmanın verileri araştırmacılar tarafından hazırlanan "Tanıtıcı Bilgi Formu" aracılığıyla yüz yüze görüşme yöntemi kullanılarak toplandı. Elde edilen veriler; frekans, yüzde ve ki kare analizi ile analiz edildi.

Bulgular: Çalışmaya katılan kadınların yaş ortalaması 27,04±4,78339 idi. Katılımcıların %84,9'u postpartum döneme özgü anne ve bebek bakımı ile ilgili bir bilgi almıştı. Bu bilgiyi %57,1'i sosyal çevre ve yakınlarından, %39,5'i sağlık çalışanlarından, %15,3'ü sosyal medyadan, %14,5'i mobil uygulamadan edindiğini ifade etti. Bu kadınlara postpartum döneme ilişkin bilgi alma tercihleri sorulduğunda %59'u yüz yüze, %48,1'i mobil uygulama aracılığıyla, %27,8'i web sitesi aracılığıyla ve %9,9'u kitapçık aracılığıyla bilgi edinmek istediğini belirtti. %88,3'ü doğum sonu döneme ilişkin mobil uygulama kullanmak istediğini ifade etti. Doğum sonu döneme ilişkin mobil uygulama kullanma isteği ile yaş, eğitim seviyesi, gelir düzeyi, doğum sayısı ve doğum şekli arasında anlamlı ilişkinin olduğu saptandı ($p<0,05$). Doğum sonu dönemde yüz yüze veya kitapçık aracılığıyla bilgi almak isteme ile eğitim seviyesi arasında; doğum sonu dönemde mobil uygulama veya web sitesi aracılığıyla bilgi almak isteme ile yaş, eğitim seviyesi, parite ve doğum şekli arasında anlamlı bir ilişkinin olduğu görüldü ($p<0,05$). Çalışmaya katılan lohusalar en fazla kendi sağlığını ve bebeğinin sağlığını izlemek (%52,5) ve bakımını organize etmek (%30,4), sağlık çalışanlarına danışabilmek için (%29,9) ve kendisine ve bebeğine dair acil durumlara ilişkin bilgilere hızlıca erişmek (%24,4) için mobil uygulama kullanmak istemekteydi. İlâveten lohusalar, postpartum döneme özgü bir mobil uygulamanın içerisinde en fazla bebek bakımı (%45,5), bebekte sık görülen sorunlar ve bakımı (%42,9), anne ve bebeğe ilişkin acil durumlar (%40,5) hakkında bilginin bulunmasını talep etmekteydi.

Sonuç: Postpartum dönemde lohusaların büyük bir bölümü bu döneme özgü mobil uygulama kullanmak istemektedir. Bu döneme özgü geliştirilen mobil uygulama içerisinde özellikle anne ve bebek sağlığını izleme ve organize etme, acil durumlarla ilgili bilgilere erişme konularının yer almasını beklemektedir. Aynı zamanda postpartum döneme özgü mobil uygulama kullanım tercihleri yaş, eğitim seviyesi, gelir düzeyi, doğum sayısı ve doğum şekli gibi faktörlerle ilişki göstermektedir. Bu doğrultuda, lohusaların istekleri ve isteklerini etkileyen faktörler dikkate alınarak uygun içeriklere sahip mobil uygulamaların geliştirilmesi, lohusaların bu dönemdeki ihtiyaçlarının karşılanması adına önemlidir.

Anahtar Kelimeler: anne sağlığı, mobil uygulamalar, postpartum dönem

Determining the usage preferences and expectations of postpartum women regarding mobile applications developed for the postpartum period

Burcu Dişli Otkar¹, Nazire Bahar², Ümran Oskay¹

¹İstanbul University-Cerrahpaşa Florence Nightingale Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Gynecologic Nursing, İstanbul

²İstanbul Medipol University School of Health Sciences, Department of Midwifery, İstanbul

Problem Description and Aim: In recent years, it has been suggested that mobile health applications developed for women in the postpartum period can be effective in providing clinical support, and various studies have been conducted in this field. Accordingly, designing the content of mobile applications in line with the expectations of postpartum women is essential for addressing their healthcare needs during this period. Therefore, this study aims to determine postpartum women's usage preferences and expectations regarding mobile applications specifically developed for the postpartum period.

Materials-Methods: This descriptive study was conducted between October 2024 and February 2025 with 385 postpartum women hospitalized in the obstetrics department of a training and research hospital. The data were collected through face-to-face interviews using the "Descriptive Information Form" prepared by the researchers. The obtained data were analyzed using frequency, percentage, and chi-square analysis.

Results: The mean age of the women participating in the study was 27.04 ± 4.78339 . Of the participants, 84.9% had received information related to postpartum maternal and infant care. Of these, 57.1% obtained this information from their social environment and relatives, 39.5% from healthcare professionals, 15.3% from social media, and 14.5% from mobile applications. When asked about their preferences for obtaining information about the postpartum period, 59% expressed a preference for face-to-face communication, 48.1% for mobile applications, 27.8% for websites, and 9.9% for booklets. Additionally, 88.3% stated that they would like to use a mobile application related to the postpartum period. A significant relationship was found between the desire to use a mobile application for the postpartum period and factors such as age, education level, income level, number of births, and mode of delivery ($p < 0.05$). A significant relationship was observed between the preference for face-to-face or booklet-based information during the postpartum period and education level; as well as between the desire to receive information through mobile applications or websites and age, education level, parity, and mode of delivery ($p < 0.05$). The most common reasons for postpartum women to use mobile applications were monitoring their own health and their baby's health (52.5%), organizing care (30.4%), consulting healthcare professionals (29.9%), and quickly accessing information regarding emergency situations related to themselves and their baby (24.4%). Furthermore, postpartum women most frequently requested that mobile applications designed for the postpartum period include information on infant care (45.5%), common infant problems and their care (42.9%), and emergencies related to the mother and baby (40.5%).

Conclusion: A large portion of postpartum women express a desire to use mobile applications specifically designed for this period. They particularly expect such applications to include features related to monitoring and organizing maternal and infant health, as well as accessing information on emergencies. Additionally, preferences for using mobile applications during the postpartum period are associated with factors such as age, education level, income, number of births, and mode of delivery. In this regard, developing mobile applications with appropriate content, taking into account the preferences of postpartum women and the factors that influence these preferences, is crucial for meeting their needs during this period.

Keywords: maternal health, mobile applications, postpartum period

S-0248

Üniversite Öğrencilerine Podcast Tabanlı Verilen Üreme Sağlığı/Cinsel Sağlık Eğitim Programının Üreme Davranışları Ve Cinsel Mitler Üzerine Etkisi

İlknur Atasever¹, Habibe Özcan²

¹Süleyman Demirel Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği AD, Isparta (Dr. Öğr. Üyesi)

²Süleyman Demirel Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Isparta

Amaç: Gençler arasında cinsel sağlık ve üreme sağlığı (CS/ÜS) eğitimi, yanlış inanışları düzeltmek ve sağlıklı davranışları teşvik etmek için kritik bir öneme sahiptir. Bu araştırma, podcast yöntemiyle sunulan CS/ÜS eğitiminin cinsel mitlere inanma durumu ve üreme davranışları üzerindeki etkisini incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Araştırma, tek gruplu ön test-son test yarı deneysel bir tasarımla, Süleyman Demirel Üniversitesi'ne bağlı fakültelerde gerçekleştirilmiştir. Örneklem, orantılı tabakalı örnekleme yöntemiyle belirlenen 350 öğrenciden oluşmaktadır. Değerlendirme sürecinde, katılımcılara tanıtıcı özellikler formu, Cinsel Mitler Ölçeği ve Türk Adölesanları İçin Üreme Sağlığı Ölçeği uygulanmıştır. Öğrencilerden bu formları doldurmaları ve ardından iki hafta boyunca podcast tabanlı CS/ÜS eğitim içeriğini takip etmeleri istenmiştir. Eğitim tamamlandıktan sonra aynı ölçekler tekrar doldurulmuş ve veriler analiz edilmiştir.

Bulgular: Cinsel Mitler Ölçeği'nde, toplam puan ortalaması 2.20'den 2.12'ye düşmüş ($p=0.008$), bu durum katılımcıların cinsel mitlere olan inancının azaldığını göstermektedir. Üreme Sağlığı Ölçeği'nde, toplam puan ortalaması 4.39'dan 4.46'ya yükselmiş ve bu artış istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p=0.012$), bu da katılımcıların üreme sağlığı davranışlarında iyileşme gösterdiğine işaret etmektedir. Eğitim programının cinsel yönelim, toplumsal cinsiyet rolleri, yaşa bağlı cinsellik ve cinsel ilişki ile ilgili mitlerin azaltılması ve koruyucu davranışlar ile danışma arama davranışlarıyla ilgili değerlerin iyileştirilmesi alanında etkili olduğu gözlemlenmiştir.

Sonuç: Cinsel mitler, üreme sağlığı davranışlarıyla negatif bir ilişki göstermektedir. Podcast tabanlı eğitim müdahalesi sonrasında cinsel mitlerde azalma, üreme sağlığı davranışlarında ise iyileşme gözlemlenmiştir. Bu tür eğitim programları, yanlış inanışların değiştirilmesinde etkili olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Sözcükler: Cinsel Sağlık, Cinsel Mitler, Podcast Tabanlı Eğitim, Üreme Sağlığı, Üreme Davranışı

The Impact Of A Podcast-Based Reproductive/Sexual Health Education Program On Reproductive Behaviors And Sexual Myths Among University Students

İlknur Atasever¹, Habibe Özcan²

¹Süleyman Demirel University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Isparta (Assistant Professor)

²Süleyman Demirel University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Isparta

Objective: Sexual and reproductive health (SRH) education among young people is critically important for correcting misconceptions and promoting healthy behaviors. This study aims to examine the effect of SRH education delivered via podcasts on belief in sexual myths and reproductive behaviors.

Materials-Methods: The study is a single-group pre-test post-test quasi-experimental design conducted at faculties affiliated with Süleyman Demirel University. The sample consists of 350 students determined using a proportional stratified sampling method. During the assessment process, participants were administered a demographic characteristics form, the Sexual Myths Scale, and the Reproductive Health Scale for Turkish Adolescents. Students were asked to complete these forms and subsequently follow the podcast-based SRH educational content for two weeks. After the completion of the education, the same scales were administered again and the data were analyzed.

Results: The mean total score on the Sexual Myths Scale decreased from 2.20 to 2.12 ($p=0.008$), indicating a reduction in participants' belief in sexual myths. The mean total score on the Reproductive Health Scale increased from 4.39 to 4.46, a statistically significant rise ($p=0.012$), suggesting improvements in reproductive health behaviors. The educational program was observed to be effective in reducing myths related to sexual orientation, gender roles, age-related sexuality, and sexual intercourse, as well as in improving values concerning protective behaviors and help-seeking behaviors.

Conclusion: Sexual myths show a negative relationship with reproductive health behaviors. Following the podcast-based educational intervention, a decrease in sexual myths and an improvement in reproductive health behaviors were observed. Such educational programs can be effective in changing misconceptions.

Keywords: Podcast-Based Education, Reproductive Health, Reproductive Behavior, Sexual Health, Sexual Myths

S-0250

Gebelere Doğum Öncesi Dönemde Verilen Podcast Tabanlı Emzirme Eğitiminin Emzirme Öz Yeterliliği Üzerine Etkisi: Randomize Kontrollü Bir Çalışma

İlknur Atasever¹, Dilek Şener²

¹Süleyman Demirel Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği AD, Isparta (Dr. Öğr. Üyesi)

²Süleyman Demirel Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

Amaç: Anne sütü, yenidoğanın bağışıklık sisteminin gelişimini destekleyen, sindirimi kolay tüm sıvı, enerji ve besin öğelerini içeren eşsiz bir besindir. Ayrıca, anne ve bebek arasındaki bağı güçlendirerek, yaşam boyunca olumlu etkiler sağlayan anne sütü, hem bebek sağlığı hem de anne-bebek ilişkisi açısından kritik öneme sahiptir. Ancak, yapılan araştırmalar, küresel emzirme oranlarının düştüğünü göstermektedir. Bu düşüşün, prenatal dönemde yeterli düzeyde emzirme eğitimi verilmemesiyle bağlantılı olabileceği düşünülmektedir. Bu bağlamda, çalışmamız, gebelere doğum öncesi dönemde verilen podcast tabanlı emzirme eğitiminin, emzirme öz yeterliliği üzerindeki etkisini değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Araştırma, Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Doğum Polikliniği ve obstetri servisinde gerçekleştirilmiştir. Değerlendirme sürecinde, katılımcılara tanıtıcı özellikler formu ve Prenatal Emzirme Öz Yeterlilik Ölçeği uygulanmıştır. Gebeler, barkod numaralarının tek ya da çift olma durumuna göre rastgele seçilerek gruplara ayrılmıştır. Deney grubundaki gebelere podcast yöntemiyle emzirme eğitimi verilmiş ve Google Drive üzerinden paylaşılan içerikleri dinlemeleri için iki hafta süre tanınmıştır. Eğitim öncesi ve sonrası anketler doldurulmuştur. Kontrol grubundaki gebelere ise broşür yöntemi ile emzirme eğitimi verilmiş, eğitim öncesi ve iki hafta sonrasında form doldurulması istenmiştir.

Bulgular: Çalışmada, farklı eğitim yöntemlerinin gebelerin prenatal emzirme öz yeterlilikleri üzerindeki etkisi incelenmiştir. Elde edilen bulgular, hem podcast hem de broşür yöntemiyle eğitim alan gruplarda prenatal emzirme öz yeterlilik düzeylerinin anlamlı şekilde arttığını göstermiştir ($p<0,001$). Deney (podcast) ve kontrol (broşür) gruplarında eğitime başlanmadan önceki ortalama öz yeterlilik puanları $3,96 \pm 0,57$ olarak belirlenmiş ve eğitim sonrasında bu puanlar $4,20 \pm 0,56$ 'ya yükselmiştir, bu artış istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0,001$, Cohen's $d=1,38$). Cohen'in etki büyüklüğü katsayısı ($>0,5$), her iki eğitim yönteminin de yüksek düzeyde etkili olduğunu göstermektedir. Broşür ve podcast yöntemleri arasında prenatal emzirme öz yeterlilik ölçeği puanlarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmemiştir ($p>0,05$). Bu, her iki eğitim yönteminin de eşdeğer etkililikte olduğunu göstermektedir.

Sonuç: Her iki eğitim yönteminin de gebelerin emzirme öz yeterliliklerini artırmada benzer düzeyde etkili olduğu saptanmıştır. Bu bulgular, sağlık profesyonellerinin ve eğitimcilerin, anne adaylarının emzirme bilgi ve yeterliliklerini artırmada podcastleri etkili bir araç olarak değerlendirmesine olanak sağlamaktadır. Ayrıca, gelecekte yapılacak araştırmalar, farklı demografik gruplar üzerinde podcast tabanlı eğitimin etkisini inceleyerek, bu eğitim yönteminin daha geniş bir perspektiften değerlendirilebilmesini sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Doğum Öncesi, Emzirme Eğitimi, Emzirme Öz Yeterliliği, Gebe, Podcast Tabanlı Eğitim

The Effect Of Prenatal Podcast -Based Breastfeeding Education On Breastfeeding Self - Efficacy Among Pregnant Women: A Randomized Controlled Trial

İlknur Atasever¹, Dilek Şener²

¹Süleyman Demirel University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Isparta (Assistant Professor)

²Süleyman Demirel University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing

Objective: Breast milk is a unique source of nutrition that supports the development of the newborn's immune system, providing all necessary fluids, energy, and nutrients in an easily digestible form. Additionally, by strengthening the bond between mother and baby, breast milk offers lifelong positive effects, making it critically important for both infant health and the enhancement of the mother-baby relationship. However, research indicates a decline in global breastfeeding rates. This decline is thought to be connected to insufficient breastfeeding education during the prenatal period. In this context, our study aims to evaluate the impact of prenatal podcast-based breastfeeding education on breastfeeding self-efficacy among pregnant women.

Materials-Methods: The study was conducted at the Obstetrics Clinic and Department of Obstetrics of Süleyman Demirel University Faculty of Medicine. During the evaluation process, participants were administered a demographic characteristics form and the Prenatal Breastfeeding Self-Efficacy Scale. Pregnant women were randomly assigned to groups based on the odd or even status of their barcode numbers. The experimental group received breastfeeding education via podcasts, with two weeks provided to listen to the content shared on Google Drive. Surveys were completed before and after the education. In the control group, breastfeeding education was provided through brochures, and participants were asked to complete the forms before and two weeks after the education.

Results: The study examined the impact of different educational methods on prenatal breastfeeding self-efficacy among pregnant women. The findings showed a significant increase in prenatal breastfeeding self-efficacy levels in both the podcast and brochure educational groups ($p < 0.001$). The average self-efficacy scores before the education were 3.96 ± 0.57 in both the experimental (podcast) and control (brochure) groups, which increased to 4.20 ± 0.56 after the education. This increase was statistically significant ($p < 0.001$, Cohen's $d = 1.38$). The Cohen's effect size (> 0.5) indicates that both educational methods were highly effective. No statistically significant difference was found between the brochure and podcast methods in terms of prenatal breastfeeding self-efficacy scores ($p > 0.05$), indicating that both educational methods are equally effective.

Conclusion: Both educational methods were found to be similarly effective in enhancing the breastfeeding self-efficacy of pregnant women. These findings provide healthcare professionals and educators with the opportunity to consider podcasts as an effective tool for increasing breastfeeding knowledge and self-efficacy among expectant mothers. Furthermore, future research could explore the impact of podcast-based education across different demographic groups, allowing for a broader evaluation of this educational approach.

Keywords: Breastfeeding Education, Breastfeeding Self-Efficacy, Prenatal, Pregnant Women, Podcast-Based Education

S-0251

Ameliyat Sonrası LI4 Noktasına Yapılan Soğuk Uygulamanın Akut Ağrı, Bulantı ve Anksiyete Düzeyine Etkisinin Değerlendirilmesi

Ayşegül Alioğulları¹, Merdiye Şendir²

¹Zeynep Kamil Kadın ve Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Hemşirelik Fakültesi

Amaç: Bu araştırma, ameliyat sonrası el LI4 noktasına yapılan soğuk uygulamanın ağrı, anksiyete ve bulantı üzerine etkisini değerlendirmek amacıyla deneysel olarak gerçekleştirildi.

Gereç-Yöntem: Araştırmanın evrenini, Şubat- Kasım 2022 tarihleri arasında bir devlet hastanesinde açık abdominal cerrahi uygulanan 110 hasta oluşturdu. Çalışma; ameliyat sonrası LI4 noktasına soğuk uygulama yapılan deney grubu (n=40) ve rutin bakım uygulanan kontrol grubu (n=40) ile gerçekleştirildi. Araştırma verileri "Hasta Bilgi Formu", "McGill Ağrı Ölçeği Kısa Formu", "Görsel Kıyaslama Ölçeği - Bulantı", "Durumluk ve Sürekli Kaygı Envanteri" ve "Soğuk Uygulama Değerlendirme Formu" ile toplandı.

Bulgular: Deney grubundaki bireylerin yaş ortalamasının 43,90±7,81 yıl, kontrol grubundaki bireylerin 43,75±8,37 yıl olduğu saptandı. Deney grubundaki bireylerin 2. ve 3. izlem ağrı düzeylerinin kontrol grubuna göre daha düşük olduğu, deney ve kontrol grubu arasında istatistiksel anlamlı fark olduğu belirlendi (p<0,05). 4. ve 5. izlem sonucuna göre deney grubundaki bireylerde ağrı düzeylerinin klinik olarak daha düşük olduğu, deney ve kontrol grubu arasında istatistiksel anlamlı fark olmadığı tespit edildi (p>0,05). Deney grubunda durumluk anksiyete düzeyinin tüm ölçümlerde daha düşük olduğu (p<0,001), sürekli anksiyete düzeyinde ise deney ve kontrol grubu arasında istatistiksel anlamlı fark gözlenmediği saptandı (p>0,05). Görsel Kıyaslama Ölçeği ile yapılan bulantı düzeyi değerlendirmesi 2., 3., 4. ve 5. izlem sonuçlarına göre deney ve kontrol grubu arasında istatistiksel ve klinik olarak anlamlı fark olduğu bulundu (p<0,05).

Sonuç: Ameliyat sonrası LI4 akupresür noktasına yapılan soğuk uygulama, ağrı, anksiyete ve bulantıyı azaltan, güvenli ve etkili bir hemşirelik girişimidir.

Anahtar Kelimeler: Ağrı, Akupresür. Anksiyete, Bulantı, LI4, Soğuk Uygulama

Evaluation of the Effect of Postoperative Cold Application to the LI4 Point on the Level of Acute Pain, Nausea and Anxiety

Ayşegül Alioğulları¹, Merdiye Şendir²

¹Zeynep Kamil Women and Children Diseases Training and Research Hospital

²University of Health Sciences, Hamidiye Faculty of Nursing

Objective: This study was carried out experimentally to evaluate the effect of cold application to the LI4 point of the hand on pain, anxiety and nausea after surgery.

Materials-Methods: The study population consisted of 110 patients who underwent open abdominal surgery in a state hospital between February and November 2022. The study was carried out with the experimental group (n=40) who received cold application to the LI4 point after surgery and the control group (n=40) who received routine care after surgery. The data were collected using the "Patient Information Form", "McGill Pain Scale Short Form", "Visual Analog Scale - Nausea", "State and Trait Anxiety Inventory" and "Cold Application Evaluation Form".

Results: The mean age of the individuals in the experimental group was 43.90±7.81 years and 43.75±8.37 years in the control group. It was determined that the 2nd and 3rd follow-up pain levels of the individuals in the experimental group were lower than the control group and there was a statistically significant difference between the experimental and control groups (p<0.05). According to the 4th and 5th follow-up results, it was determined that the pain levels of the individuals in the experimental group were clinically lower and there was no statistically significant difference between the experimental and control groups (p>0.05). In the experimental group, the state anxiety level was lower in all measurements (p<0,001), and there was no statistically significant difference between the two groups in trait anxiety (p>0.05). There was a statistically and clinically significant difference between the two groups according to the 2nd, 3rd, 4th and 5th follow-up results of the nausea level evaluation with the VAS (p<0.05).

Conclusion: Postoperative cold application to the LI4 acupressure point is a safe and effective nursing intervention that reduces pain, anxiety and nausea.

Keywords: Acupressure, Anxiety, Cold Application, Nausea, Pain

S-0256

Doğum Yapan Ve Yapmayan Kadınların Genital Benlik İmajı, Kozmetik Cerrahiye Kabulü Ve Cinsel Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişki: Karşılaştırmalı Bir Çalışma

Burcu Küçükkaya, Mehtap Temiz

Bartın Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği

Amaç: Bu araştırma, doğum yapan ve yapmayan kadınların genital benlik imajı, kozmetik cerrahiye kabulü ve cinsel yaşam kalitesi arasındaki ilişkiyi karşılaştırmak amaçlandı.

Gereç-Yöntem: Kesitsel özellikte yürütülen bu çalışma, 30.09.2024-10.02.2025 tarihleri arasında çevrimiçi anket aracılığıyla sosyal medya (facebook, instagram, X, telegram vs) ve forum sayfalarında paylaşılarak araştırmaya katılmaya gönüllü 298 doğum yapan ve yapmayan 18-49 yaş arası kadın üzerinde uygulandı. Araştırmada literatür incelenerek hazırlanan Kişisel Bilgi Formu, Genital Benlik İmajı Algısı Ölçeği (GBİAÖ), Cinsel Yaşam Kalitesi Ölçeği-Kadın (CYKÖ-K) ve Kozmetik Cerrahiye Kabul Ölçeği (KCKÖ) kullanıldı. Verilerin analizinde, tanımlayıcı analizler, Student's t test, Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) ve Pearson korelasyon testi kullanıldı.

Bulgular: Araştırmaya katılan doğum yapan kadınların yaş ortalaması $35,34 \pm 7,01$ ve doğum yapmayan kadınların yaş ortalaması $29,96 \pm 4,45$ 'tir. Doğum yapan kadınların GBİAÖ, CYKÖ-K ve KCKÖ puan ortalamaları sırasıyla $21,38 \pm 4,28$, $77,92 \pm 20,72$ ve $54,49 \pm 23,29$ iken doğum yapmayan kadınların GBİAÖ, CYKÖ-K ve KCKÖ puan ortalamaları sırasıyla $21,39 \pm 4,08$, $83,04 \pm 19,82$ ve $54,10 \pm 19,70$ olduğu belirlenirken, doğum yapan kadınların KCKÖ puan ortalamasının doğum yapmayan kadınlara kıyasla daha yüksek olduğu saptandı ($p=0,007$). Doğum yapan kadınların genital benlik imajı algısı ile cinsel yaşam kalitesi ($r=-0,011$) ve kozmetik cerrahiye kabul ($r=0,029$) düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olmadığı saptandı ($p>0,05$). Doğum yapmayan kadınların genital benlik imajı algısı ile cinsel yaşam kalitesi ($r=-0,132$) ve kozmetik cerrahiye kabul ($r=0,164$) düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olmadığı bulundu ($p>0,05$).

Sonuç: Araştırmadan elde edilen bulgulara göre, doğum yapan ve yapmayan kadınların genital benlik imajı algısı ile cinsel yaşam kalitesi yüksek düzeyde iken kozmetik cerrahiye kabul düşük düzeydedir. Doğum yapma durumu genital benlik imajı algısını, cinsel yaşam kalitesini ve kozmetik cerrahiye kabulünü etkilememektedir. Bu sonuç doğrultusunda, kadın sağlığı ve hastalıkları hemşirelerinin kadınların doğum yapma durumlarına bağımlı olmaksızın genital benlik imajı algısını, cinsel yaşam kalitesini ve kozmetik cerrahiye kabulünü sorgulaması, hemşirelik bakım süreçlerini planlaması, uygulaması ve değerlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum, Genital benlik imajı, Cinsel yaşam kalitesi, Kozmetik cerrahi kabulü

The Relationship Between Genital Self-Image, Acceptance Of Cosmetic Surgery And Quality Of Sexual Life In Women Who Give Birth And Women Who Do Not: A Comparative Study

Burcu Küçükkaya, Mehtap Temiz

Bartın University Faculty of Health Sciences Department of Nursing Obstetrics and Gynecological Nursing

Objective: The aim of this study was to compare the relationship between genital self-image, acceptance of cosmetic surgery and quality of sexual life in women who gave birth and women who did not give birth

Materials-Methods: This cross-sectional study was conducted between 30.09.2024 and 10.02.2025 on 298 women aged 18-49 years with and without childbirth who volunteered to participate in the study through an online survey shared on social media (facebook, instagram, X, telegram, etc.) and forum pages. Personal Information Form, Genital Self-Image Perception Scale (GSIPS), Sexual Quality of Life Scale-Woman (SQLS-W) and Cosmetic Surgery Acceptance Scale (CSAS) were used in the study. Descriptive analyses, Student's t test, One-Way Analysis of Variance (ANOVA) and Pearson correlation test were used to analyze the data.

Results: The mean age of the women who gave birth was 35.34 ± 7.01 and the mean age of the women who did not give birth was 29.96 ± 4.45 . The GSIPS, SQLS-W, and CSAS mean scores of the women who gave birth were 21.38 ± 4.28 , 77.92 ± 20.72 and 54.49 ± 23.29 , respectively, while the GSIPS, SQLS-W, and CSAS mean scores of the women who did not give birth were 21.39 ± 4.08 , 83.04 ± 19.82 and 54.10 ± 19.70 , respectively, and the mean scores of the women who gave birth were higher than the women who did not give birth ($p=0.007$). It was found that there was no statistically significant relationship between the perception of genital self-image and the levels of sexual quality of life ($r=-0.011$) and acceptance of cosmetic surgery ($r=0.029$) in women who gave birth ($p>0.05$). It was found that there was no statistically significant relationship between genital self-image perception and sexual quality of life ($r=-0.132$) and acceptance of cosmetic surgery ($r=0.164$) levels of women who did not give birth ($p>0.05$).

Conclusion: According to the findings of the study, the perception of genital self-image and quality of sexual life of women who gave birth and women who did not give birth were at high levels, while acceptance of cosmetic surgery was at low levels. The status of giving birth does not affect the perception of genital self-image, quality of sexual life and acceptance of cosmetic surgery. In line with this result, it is recommended that women's health and diseases nurses should question women's perception of genital self-image, quality of sexual life and acceptance of cosmetic surgery, plan, implement and evaluate nursing care processes regardless of their childbearing status.

Keywords: Childbirth, Genital self-image, Sexual quality of life, Cosmetic surgery acceptance

S-0257

Normal Doğumların Önündeki Bir Engel Olarak Travmatik Doğum Algısı ve Doğum Korkusu: Üniversite Öğrencilerinin Bakış Açısından Bir İnceleme**Fatma Nur Duman¹, Kübra Kıdık², Zehra Gölbaşı¹**¹Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Ankara²Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Ankara

Amaç: Dünya Sağlık Örgütü, bir ülkede sezaryen doğum oranlarının tüm doğumların %15'ini aşmaması gerektiğini bildirmesine rağmen son yıllarda tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de sezaryen oranları hızla artmıştır ve artmaya devam etmektedir. Sezaryen doğum oranlarındaki artışın nedeni tam olarak bilinmese de en önemli ve önlenabilir olan faktörün kadınların isteğe bağlı sezaryen talepleri olduğu bildirilmektedir. Bu durumun nedeni ise, kadınların travmatik doğum algıları ve yaşadığı doğum korkusu olduğu düşünülmektedir. Geleceğin anne adaylarının doğurganlık dönemi öncesinde doğum eylemine yönelik tutumlarının ve korkularının belirlenmesi gençlere yönelik yapılacak bilgilendirme ve danışmanlık faaliyetlerine yol gösterici olacaktır. Bu çalışmanın amacı üniversite öğrencisi genç kadınların travmatik doğum algısı ve doğum korkusu düzeyleri arasındaki ilişkinin belirlenmesidir.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı desende olan çalışma, Ankara'da bulunan bir vakıf üniversitesinde lisans öğrenimi gören kız öğrenciler, çalışma grubunu ise Ocak-Mayıs 2024 tarihleri arasında ulaşılan 387 kız öğrenci oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında Sosyodemografik Özellikleri Belirleme Formu, Travmatik Doğum Algısı Ölçeği (TDAÖ) ve Gebelik Öncesi Doğum Korkusu Ölçeği (GÖDKÖ) kullanılmıştır. Verilerin analizinde, pearson korelasyon analizi, tek yönlü varyans analizi, bağımsız gruplar t-testi ve post hoc analizleri kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması $20,80 \pm 2,13$ (min=18; maks=43)'dir. Öğrencilerin %68,7'si Sağlık Bilimleri Fakültesi'nde öğrenimine devam etmekte olup %41,9'u ikinci sınıf öğrencisidir. Araştırmaya katılan öğrencilerin doğum eylemine yönelik bilgi düzeyi 10 puan üzerinden öz bildirime dayalı olarak değerlendirilmiş olup ortalama bilgi düzeyinin $6,17 \pm 2,04$ (min=1; max:10) olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin TDAÖ toplam puan ortalaması $68,45 \pm 25,09$ (min=0; maks=195), GÖDKÖ toplam puan ortalaması ise $41,10 \pm 10,07$ (min=10; maks=60) olarak saptanmış ve %42,4'ünün orta düzeyde travmatik doğum algısına sahip oldukları belirlenmiştir. Öğrencilerin GÖDKÖ toplam puan ortalaması ile TDAÖ toplam puanı arasında pozitif yönde ve yüksek düzeyde ($r=0,678$; $p=0,000$) bir korelasyon tespit edilmiştir. TDAÖ toplam puan ile GÖDKÖ toplam puan arasındaki neden sonuç ilişkisini belirlemek üzere yapılan regresyon analizi anlamlı bulunmuştur ($F=352,313$; $p=0,000<0,001$). Yapılan analize göre; travmatik doğum algısı düzeyinin gebelik öncesi doğum korkusu düzeyini anlamlı ve güçlü bir şekilde yordadığı ve travmatik doğum algısının, doğum korkusundaki toplam varyansın %47,7'sini ($R^2_{\text{düzeltilmiş}}=0,477$) açıkladığı saptanmıştır.

Sonuç: Bu araştırma, üniversite öğrencilerinde travmatik doğum algısının doğum korkusunu artırdığını ve bunun, sezaryen doğum tercihini etkileyebilecek önemli bir faktör olabileceğini ortaya koymaktadır. Günümüzde birçok ülke, tıbbi gereksinim olmaksızın yapılan sezaryen doğum oranlarını azaltmaya yönelik sağlık politikaları geliştirmekte ve vajinal doğumu teşvik eden programlar uygulamaktadır. Ancak doğum korkusunun, kadınların doğum tercihlerinde belirleyici bir rol oynayarak sezaryen oranlarının yüksek seyretmesine katkıda bulunabileceği göz ardı edilmemelidir. Doğum korkusunun tanık olunan olaylar sonucunda gebelik öncesi dönemden başladığı göz önünde bulundurulduğunda travmatik doğum algısını ve doğum korkusunu azaltmak için üniversitelerde doğum eylemine yönelik bilgi ve farkındalık artırıcı eğitim programları düzenlenmesi, öğrencilere bu konuda psikososyal destek ve danışmanlık hizmetleri sağlanması, pozitif doğum hikayelerinin vurgulanması, doğum şekli

tercihlerine dair bilgilendirme yapılması önerilebilir. Ayrıca travmatik doğum algısı ve doğum korkusunun öğrenciler üzerindeki uzun dönemli etkilerini inceleyen takip çalışmaları yapılabilir. Bu, sorunun çözümüne yönelik daha kapsamlı stratejiler geliştirilmesine katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Doğum korkusu, Kadın, Öğrenci, Travmatik doğum algısı

Traumatic Birth Perception and Fear of Birth as an Barrier to Normal Births: An Assesment from the Perspective of University Students**Fatma Nur Duman¹, Kübra Kırık², Zehra Gölbaşı¹**¹Lokman Hekim University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Subdepartment of Obstetrics and Gynaecology Nursing, Ankara²Lokman Hekim University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Ankara

Objective: Although the World Health Organization reports that cesarean section rates should not exceed 15% of all births in a country, cesarean section rates have increased rapidly in our country as well as in the whole world in recent years and continue to increase. Although the reason for the increase in cesarean section rates is not known exactly, it is reported that the most important and preventable factor is women's demand for elective cesarean section. The reason for this situation is thought to be women's perception of traumatic birth and the fear of childbirth. Determining the attitudes and fears of future mothers towards childbirth before the fertility period will guide the information and counseling activities to be carried out for young people. The aim of this study is to determine the relationship between traumatic birth perception and fear of childbirth levels of young university student women.

Materials-Methods: The descriptive design of the study included female undergraduate students at a foundation university in Ankara, and the study group consisted of 387 female students who were reached between January and May 2024. Sociodemographic Characteristics Form, Scale of Traumatic Birth Perception Scale(TBPS) and Women Childbirth Fear–Prior to Pregnancy Scale(WCF-PPS) were used to collect the data. Pearson correlation analysis, one-way analysis of variance, independent samples t-test and post hoc analysis were used to analyze the data.

Results: The mean age of the students was 20.80±2.13 years(min=18; max=43). 68.7% of the students were continuing their education at the Faculty of Health Sciences. The knowledge level of the students participating in the study regarding labor was evaluated based on self-report over 10 points and it was found that the average knowledge level was 6.17±2.04(min=1; max=10). The mean total score of the students TBPS was 68.45±25.09(min=0; max=195) and the mean total score of the students WCF-PPS was 41.10±10.07(min=10; max=60) and 42.4% of them had a moderate level of traumatic birth perception. A positive and high correlation($r=0.678$; $p=0.000$) was found between the mean total score of the students' WCF-PPS and the total score of the TBPS. The regression analysis performed to determine the cause and effect relationship between the total score of the TBPS and the total score of the WCF-PPS was found to be significant($F=352,313$; $p=0,000<0.001$). According to the analysis, it was determined that the level of traumatic birth perception significantly and strongly predicted the level of fear of childbirth before pregnancy and traumatic birth perception explained 47.7% of the total variance in fear of childbirth($R^2_{adjusted}=0.477$).

Conclusion: This study reveals that the perception of traumatic birth increases the fear of childbirth in university students and this may be an important factor that may affect the preference for cesarean delivery. Today, many countries are developing health policies to reduce cesarean section rates without medical necessity and implementing programs to encourage vaginal delivery. However, it should not be ignored that fear of childbirth may play a determining role in women's birth preferences and contribute to high cesarean section rates.

Keywords: Fear of childbirth, Student, Traumatic perception of childbirth, Woman

S-0260

Kadın Sağlığında Sürdürülebilir Kalkınma Farkındalığının Hemşirelik Öğrencilerinde İncelenmesi: Fenomenolojik Bir Çalışma

Begüm Kırık, Hediye Arslan Özkan, Arzu Çağla Avcı, Janset Keçe

Yeditepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Amaç: Sürdürülebilirlik kavramı, temel olarak devam ettirmek, sağlamak, desteklemek ve var olmayı içeren bir çerçeveye sahiptir. Kadın sağlığı, sürdürülebilir kalkınma hedefleri ile doğrudan ilişkilidir. 2000 yılında gerçekleştirilen Birleşmiş Milletler Bin Yıl Kalkınma Toplantısı'nda sağlıkla doğrudan ilişkili hedefler belirlenmiş ve bu hedefler, sağlık profesyonellerinin kalkınma süreçlerindeki rolünü vurgulamıştır. Toplantıda belirlenen sekiz ana hedeften dört tanesi doğrudan kadın ve çocuk sağlığını ilgilendirmektedir: (1) kadınların konumunu güçlendirmek ve toplumsal cinsiyet eşitliğini sağlamak, (2) çocuk ölümlerini azaltmak, (3) anne sağlığını iyileştirmek ve (4) HIV/AIDS, sıtma ve diğer bulaşıcı hastalıklarla mücadele etmek (Meral Madenoğlu). Bu hedefler, kadın sağlığının sürdürülebilir kalkınma sürecindeki kritik önemini ortaya koymakta ve kadın sağlığı hemşirelerine önemli sorumluluklar yüklemektedir.

Hemşirelik öğrencileri, sağlık alanında gelecekte kritik roller üstlenecek bireylerdir ve bu nedenle kadın sağlığında sürdürülebilir kalkınma farkındalığının artırılması, sağlık hizmetlerinin gelişimi açısından büyük önem taşımaktadır. Sağlık eğitimi sürecinde sürdürülebilir kalkınma hedefleriyle entegre edilen bir yaklaşım, hemşirelik öğrencilerinin farkındalığını artırarak toplumda sürdürülebilir sağlık politikalarının uygulanmasına katkı sağlayabilir. Özellikle, toplumsal cinsiyet eşitliği, anne sağlığı ve kadınların sağlık hizmetlerine erişimi konularında farkındalık kazandırılması, hemşirelerin mesleki ve etik sorumluluklarını daha bilinçli bir şekilde yerine getirmelerini sağlayacaktır.

Bu çalışmada, hemşirelik öğrencilerinin kadın sağlığında sürdürülebilir kalkınma hedeflerine yönelik farkındalıklarının incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada, nitel araştırma desenlerinden fenomenolojik yaklaşım kullanılmış olup, İstanbul'da bir vakıf üniversitesinde hemşirelik lisans programında öğrenim görmekte olan 22-26 yaş aralığındaki 3. ve 4. sınıf öğrenciler ile yürütülmüştür. Araştırmada; olgu bilim deseni doğası gereği amaçlı rastgele örnekleme yöntemi benimsenmiş olup örneklem grubu, konunun detaylı incelenmesine olanak tanıyan, kadın sağlığında sürdürülebilirlik konusunda farklı bakış açıları sunabilecek katılımcılardan oluşmuştur. Örneklem büyüklüğünü belirlemek için nitel araştırmalarda sıklıkla kullanılan, veri doygunluğu ilkesi benimsenmiş olup araştırma; 9 hemşirelik 3. sınıf öğrencisi ve 9 hemşirelik 4. sınıf öğrencisi olmak üzere toplam 18 katılımcı ile doygunluğa ulaştığında tamamlanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların sosyodemografik özellikleri değerlendirildiğinde, tüm öğrencilerin bir vakıf üniversitesinde (Yeditepe Üniversitesi) hemşirelik eğitimi görmüş olduğu, yalnızca 1 kişi (%5.56) daha önce başka bir sağlık bölümü ön lisans programını tamamlamış olduğu saptanmıştır. Yaş ortalamasının; 22.78 ± 1.06 , cinsiyet dağılımının; Erkek: 6 (%33.33), Kadın: 12 (%66.67) ve sınıf dağılımları ise 9 kişi 3. sınıf öğrencisi (%50) ve 9 kişi 4. sınıf öğrencisi (%50) şeklinde olduğu bulgulanmıştır. Bütün öğrenciler lisans eğitimleri boyunca kadın sağlığı ve hastalıkları dersi almış olup; yalnızca 3 kişi (%16.67) daha önce sürdürülebilir kalkınma konularına yönelik bir ders veya proje içinde bulunduklarını belirtmişlerdir. Araştırmaya kapsamına alınan hemşirelik öğrencileri ile yapılan bireysel derinlemesine görüşme sonucunda ise "ekonomik politikalar ve kadın sağlığı", "çevresel faktörlerin etkisi", "eğitimin rolü ve toplumsal farkındalık", "toplumsal cinsiyet eşitsizliği", "sürdürülebilir enerji ve sağlık ilişkisi", "sağlık hizmetlerine erişim ve politikalar", "eğitim eksikleri" başlıklı 7 ana tema saptanmıştır.

Sonuç: Araştırmada, kadın sağlığının sürdürülebilir kalkınma hedeflerine ulaşmadaki kritik rolü, ancak çok boyutlu ve kesişimsel politikaların uygulanmasıyla gerçekleştirilebileceği sonucuna ulaşılmıştır. Ekonomik adaletten çevresel duyarlılığa, eğitimden toplumsal cinsiyet eşitliğine uzanan bu adımlar, yalnızca kadınların değil, tüm toplumun refahını garanti altına alınması için gerekli olduğu vurgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: “hedef”, “hemşirelik”, “sürdürülebilir”

Investigating the Awareness of Sustainable Development in Women's Health among Nursing Students: A Phenomenological Study

Begüm Kırık, Hediye Arslan Özkan, Arzu Çağla Avcı, Janset Keçe

Yeditepe University Faculty of Health Sciences Department of Nursing

Objective: Sustainability encompasses sustaining, providing, supporting, and existing. Women's health is directly linked to sustainable development goals (SDGs). The 2000 United Nations Millennium Development Meeting emphasized health professionals' role in development, identifying four key goals related to women's and children's health: (1) strengthening women's position and ensuring gender equality, (2) reducing child mortality, (3) improving maternal health, and (4) combating infectious diseases. These goals highlight the significance of women's health in sustainable development and assign key responsibilities to women's health nurses. Nursing students, as future healthcare professionals, must be aware of sustainability in women's health. Integrating SDGs into nursing education can enhance awareness and contribute to sustainable health policies. Awareness of gender equality, maternal health, and access to healthcare services enables nurses to fulfill their ethical and professional duties more effectively. This study examines nursing students' awareness of SDGs in women's health.

Materials-Methods: In this study, the phenomenological approach, one of the qualitative research designs, was used and it was conducted with 3rd and 4th year students between the ages of 22-26 who were studying in the nursing undergraduate program at a foundation university in Istanbul. In the study; due to the nature of the phenomenological design, the purposeful random sampling method was adopted and the sample group consisted of participants who could provide different perspectives on sustainability in women's health, allowing for a detailed examination of the subject. The principle of data saturation, which is frequently used in qualitative research, was adopted to determine the sample size and the research; It was completed when saturation was reached with a total of 18 participants, 9 of whom were 3rd year nursing students and 9 of whom were 4th year nursing students.

Results: When the sociodemographic characteristics of the participants were evaluated, it was determined that all students had received nursing education at a foundation university (Yeditepe University), and only 1 person (5.56%) had previously completed another associate degree program in the health department. The mean age was 22.78 ± 1.06 , the gender distribution was; Male: 6 (%33.33), Female: 12 (%66.67), and the class distribution was 9 of whom were 3rd year students (%50) and 9 of whom were 4th year students (%50). All students had taken a women's health and diseases course during their undergraduate education; only 3 people (16.67%) stated that they had previously taken a course or project on sustainable development issues. As a result of individual in-depth interviews conducted with nursing students included in the study, 7 main themes were determined, namely "economic policies and women's health", "impact of environmental factors", "role of education and social awareness", "gender inequality", "sustainable energy and health relationship", "access to health services and policies", and "education deficiencies".

Conclusion: The study found that achieving SDGs in women's health requires multidimensional policies, emphasizing economic justice, environmental awareness, education, and gender equality. These efforts are essential not only for women's well-being but for society as a whole.

Keywords: "target", "nursing", "sustainable"

S-0261

Babaların Emzirmeye İlişkin Bilgi Düzeyleri, Tutumları ve Baba Bebek Bağlanması Arasındaki İlişkilerin Yapısal Eşitlik Modeli ile İncelenmesi**Aysu Buldum¹, Duygu Vefikuluçay Yılmaz¹, Devrim Alıcı²**¹Mersin Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Doğum-Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Mersin²Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Eğitimde Ölçme ve Değerlendirme Anabilim Dalı, Mersin

Amaç: Bu çalışmada, babaların emzirmeye ilişkin bilgi düzeyleri, tutumları ve baba-bebek bağlanması arasındaki ilişkilerin yapısal eşitlik modeli ile incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışmanın verileri, etik onay ve gerekli kurum izinleri alındıktan sonra Ekim 2023 ile Haziran 2024 tarihleri arasında Mersin Üniversitesi Hastanesi ile Mersin merkez ilçelerinde yer alan Aile Sağlığı Merkezleri'ne 0-24 aylık sağlıklı bebeklerini muayeneye getiren ve araştırmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden babalardan toplanmıştır. Çalışmada, babaların bazı özelliklerine ilişkin 20 sorudan oluşan Tanıtıcı Özellikler Formu, 38 maddeden oluşan Emzirme Bilgi Testi-Baba Formu, 14 maddeden oluşan Paternal Emzirme Tutum Ölçeği ile 19 maddeden oluşan Baba Bebek Bağlanma Ölçeği kullanılmıştır. Araştırmada veriler yapısal eşitlik modelinde gözlenenlere dayalı yol analizi ile değişkenler arasında çizilen yollara ait standardize edilmiş β katsayıları, standart hataları ve anlamlılık düzeyleri incelenmiş, dolaylı etkinin toplam etki içindeki oranı hesaplanmıştır.

Bulgular: Babaların Emzirme Bilgi Testi-Baba Formu'ndan aldıkları puan ortalamasının $23,93 \pm 5,82$ (min:11,00, maks:38,00) olduğu; Paternal Emzirme Tutum Ölçeği'nden alınan puan ortalamasının ise $55,44 \pm 9,30$ (min:29,00, maks:70,00) olduğu bulunmuştur. Baba Bebek Bağlanma Ölçeği'nden alınan ortalama puanın $69,31 \pm 12,08$ (min:36,80, maks:90,00) olduğu bulundu. Babaların emzirme bilgisi ile emzirmeye yönelik tutumları arasında istatistiksel olarak anlamlı, pozitif yönde ve orta düzeyde ilişki bulundu ($r=0,495$; $p<0,001$). Babaların emzirme bilgisi ile baba-bebek bağlanması arasında istatistiksel olarak anlamlı, orta düzeyde ve pozitif yönde ilişki bulundu ($r=0,586$; $p<0,001$). Babaların emzirmeye yönelik tutumları ile baba-bebek bağlanması arasında pozitif yönde ve orta düzeyde anlamlı ilişki bulundu ($r=0,557$; $p<0,001$). Değişkenler arasındaki aracılık tahminlerine göre, emzirmeye yönelik tutumların babaların emzirmeye ilişkin bilgileri ile baba-bebek bağlanma düzeyleri arasındaki ilişki üzerindeki doğrudan ve dolaylı etkilerinin anlamlı olduğu bulunmuştur (sırasıyla $B=0,843$; $z=8,64$; $p<0,001$; $B=0,365$; $z=6,13$; $p<0,001$). Babaların emzirmeye yönelik tutumlarının baba-bebek bağlanması üzerindeki aracılık etkisinin %30,2 olduğu bulunmuştur.

Sonuç: Çalışma, babaların emzirmeye yönelik tutumlarının, emzirme hakkındaki bilgileri ile baba-bebek bağlanma düzeyi arasındaki ilişkiyi yönlendirdiğini göstermiştir. Bu bulgu, sağlık profesyonelleri tarafından sağlanan emzirme eğitimi ve danışmanlığının önemini vurgulayarak, eğitim ve danışmanlığın olumlu tutumları teşvik etmede ve baba-bebek bağlanma düzeylerini artırmadaki kritik rollerini vurgulamaktadır. Babaları annelik ve çocuk bakım süreçlerine dahil etmek, annelere, bebeklere ve tüm aileye fayda sağlayan destekleyici bir ortam yaratır. Bu durum yalnızca baba-bebek bağını güçlendirmekle kalmaz, aynı zamanda emzirme uygulamalarını ve sonuçlarını da olumlu yönde etkileyerek, aile merkezli bakıma yönelik bütünsel bir yaklaşımın değerini pekiştirir.

Anahtar Kelimeler: Baba, bebek, bağlanma, emzirme, hemşirelik

Examining The Relationships Between Fathers' Knowledge and Attitudes Towards Breastfeeding and Father-Infant Attachment By Structural Equation Modelling

Aysu Buldum¹, Duygu Vefikuluçay Yılmaz¹, Devrim Alıcı²

¹Mersin University, Faculty of Nursing, Obstetrics and Women's Health Diseases Nursing Department, Mersin

²Mersin University, Faculty of Education, Department of Measurement and Evaluation in Education

Objective: The aim of this study was to investigate the relationships between fathers' knowledge levels, attitudes and father-infant attachment regarding breastfeeding using structural equation modelling.

Materials-Methods: After obtaining ethical approval and necessary institutional permissions, data were collected from fathers who brought their healthy infants aged 0-24 months to Mersin University Hospital and Family Health Centres located in the central districts of Mersin between October 2023 and June 2024 and who voluntarily agreed to participate in the study. In the study, a Descriptive Characteristics Form consisting of 20 questions about some characteristics of fathers, Breastfeeding Knowledge Test-Father Form consisting of 38 items, Paternal Breastfeeding Attitude Scale consisting of 14 items and Father-Infant Attachment Scale consisting of 19 items were used. In the study, the data were analysed by path analysis based on observations in the structural equation model, the standardised β coefficients, standard errors and significance levels of the paths drawn between the variables were examined, and the ratio of indirect effect in total effect was calculated.

Results: It was found that the mean score of the fathers from the Breastfeeding Knowledge Test-Father Form was 23.93 ± 5.82 (min:11.00, max:38.00) and the mean score from the Paternal Breastfeeding Attitude Scale was 55.44 ± 9.30 (min:29.00, max:70.00). The mean score obtained from the Father Infant Attachment Scale was found to be 69.31 ± 12.08 (min:36.80, max:90.00). A statistically significant, positive and moderate relationship was found between fathers' breastfeeding knowledge and attitudes towards breastfeeding ($r=0.495$; $p<0.001$). A statistically significant, moderate and positive relationship was found between fathers' breastfeeding knowledge and father-infant attachment ($r=0.586$; $p<0.001$). A positive and moderately significant relationship was found between fathers' attitudes towards breastfeeding and father-infant attachment ($r=0.557$; $p<0.001$). According to the mediation estimates between the variables, the direct and indirect effects of attitudes towards breastfeeding on the relationship between fathers' knowledge about breastfeeding and father-infant attachment levels were found to be significant ($B=0.843$; $z=8.64$; $p<0.001$; $B=0.365$; $z=6.13$; $p<0.001$, respectively). The mediating effect of fathers' attitudes towards breastfeeding on father-infant attachment was found to be 30.2%.

Conclusion: The study showed that fathers' attitudes towards breastfeeding mediated the relationship between their knowledge about breastfeeding and father-infant attachment. This finding emphasises the importance of breastfeeding education and counselling provided by health professionals and highlights the critical role of education and counselling in promoting positive attitudes and increasing father-infant attachment levels. Involving fathers in mothering and childcare processes creates a supportive environment that benefits mothers, infants and the whole family. This not only strengthens father-infant bonding but also positively influences breastfeeding practices and outcomes, reinforcing the value of a holistic approach to family-centred care.

Keywords: Attachment, breastfeeding, father, infant, nursing

S-0262

İnfertil Kadınların Damgalanma Deneyimleri ve Sonuçları: Kalitatif Sistemik Derleme

Ergena Demir, Emel Taşçı Duran

Süleyman Demirel Üniversitesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Isparta

Problem Tanımı ve Amaç: İnfertilite, çiftin 12 ay boyunca düzenli cinsel ilişkiye girdiği ve korunma yöntemi kullanmadıkları halde gebe kalamama durumu olarak tanımlanmaktadır. Son yıllarda, infertilite önemli bir halk sorunu haline gelmiştir. Bu sorunun hem erkek hem de kadın faktörlerinden eşit oranda kaynaklandığı bilinmekle birlikte, toplumlarda infertilite nedeni olarak genellikle kadınlar düşünülmektedir. Böylece kadınlar fiziksel, psikolojik, ekonomik ve sosyal olarak etkilenmektedir. İnfertil kadınlar damgalanmaya maruz kalmaktadır. Damgalama, toplumun belli gruplara karşı sergilediği ve onları toplumdan dışlamaya yol açan davranışlar bütünü olarak bilinmektedir. Bu sistemik literatür incelemesinde, dünyada infertilite ile yaşayan kadınların damgalanma deneyimlerini ve sonuçlarını incelenmeye amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu araştırmada Mayıs 2009 ile Ocak 2025 arasında yayınlanan araştırmalar üzerinde niteliksel bir sentez yapılmıştır. Bu araştırma EQUATOR yönergelerine uygun hazırlanmıştır. Araştırmada PRISMA-ScR raporlama yöntemi kullanılmıştır. Bu araştırma için hastaların katkısına ihtiyaç duyulmamıştır. Verilerin toplanmasında dört elektronik veri tabanı kullanılmıştır. Bunlar; PubMed, Scopus, Medline ve Web of Science. Ayrıca, bu veri tabanlarında bulunmayan araştırmalarına ulaşabilmek için Google Scholar'da zincirleme yöntemi kullanılmıştır. Veri tabanlarında arama yaparken "infertility", "women", "childlessness", "stigma", "stigmatization" ve "experience" gibi terimler ve onların kombinasyonları kullanılmıştır. Araştırmanın verilerin toplanmasında dünya çapında Türkçe ve İngilizce dilinde yayınlanmış nitel çalışmalar incelenmiştir. Dahil etme kriterlerine uygun 14 çalışma seçilmiştir. Verilerin analizinde içerik analiz kullanılmıştır.

Bulgular: Bu sistemik incelemeye dahil edilen 14 çalışmanın analizinin sonucunda dört ana tema belirlenmiştir. Bunlar; Öz Damgalanma, İkincil Damgalanma, Damgalanma ile Baş Etme, Damgalanmanın Sonuçlarıdır. Birinci tema Yetersizlik, Suçluluk ve Damgalanma Korkusu alt temalarını kapsamaktadır. İkinci tema, Etiketleme alt temasını içermektedir. Üçüncü tema, Öz Koruma, Eşin Koruması, İzolasyon ve Boyun Eğme alt temalarını kapsamaktadır. Dördüncü temanın, Dışlanma, Küçük Düşürme ve Düşük Benlik Saygısı alt temaları belirlenmiştir.

Sonuç: İnfertilite ile yaşayan kadınların damgalanma deneyimleri, kadınların hayatlarına ve sağlığına negatif yönde etkilediği görülmüştür. Özellikle infertil kadınların damgalanma yaşamaları eş, aile ve toplum ile kurdukları ilişkilerini etkilediği bulunmuştur. Nitel çalışmalar, infertiliteye bağlı damgalanma yaşayan kadınların sosyal ve kültürel bağlamlarında değerlendirilmesi gerektiğini göstermiştir. Özellikle infertilite danışmanlığı sırasında hemşirelerin damgalama konusunda destek sağlamasının unutulmaması gerektiği vurgulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: İnfertilite, Damgalanma, Nitel araştırma

Infertile Women's Experiences and Outcomes of Stigma: A Qualitative Systematic Synthesis

Ergena Demir, Emel Taşçı Duran

Suleyman Demirel University, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Isparta

Problem definition and Purpose: Infertility is defined as the inability of the couple to conceive despite having unprotected regular sexual intercourse for 12 months. In recent years, infertility has become an important public concern. Although it is known that this problem is caused by both male and female factors equally, women are generally considered as the cause of infertility in societies. Thus, women are affected physically, psychologically, economically and socially. Infertile women are subject to stigma. Stigma is known as the set of behaviors that society takes against certain groups leading to exclusioning them from society. This systematic literature review aims to examine experiences and outcomes of stigma in women living with infertility in the world.

Materials-Methods: In this study, a qualitative synthesis was conducted on studies published between May 2009 and January 2025. This study was prepared in accordance with EQUATOR guidelines. PRISMA-ScR reporting method was used in the study. Patient contributions were not required for this study. For data collection 4 electronic databases were used; PubMed, Scopus, Medline and Web of Science. In addition, to access studies not found in these databases the chaining method was used in Google Scholar. During the search on this databases terms such as "infertility", "women", "childlessness", "stigma", "stigmatization" and "experience" and their combinations were used. In collecting the data for this study, qualitative studies published in Turkish and English languages around the world were examined. Fourteen studies that met the inclusion criteria were selected. Content analysis was used in the analysis of the data.

Findings: Four main themes were determined as a result of the analysis of the 14 studies included in this systematic review. These themes are; Self-Stigma, Secondary Stigma, Coping with Stigma, Outcomes of Stigma. The first theme includes the subthemes of Inadequacy, Guilt and Fear of Stigma. The second theme includes the subtheme of Labeling. The third theme includes the subthemes of Self-Protection, Spouse's Protection, Isolation and Submission. The fourth theme has the subthemes of Exclusion, Humiliation and Low Self-Esteem.

Conclusion: It has been observed that the stigma experiences of women living with infertility have a negative impact on their lives and health. It has been found that the stigma experienced by infertile women in particular affects their relationships with their partners, families and society. The qualitative studies showed that women experiencing stigma due to infertility should be evaluated in their social and cultural contexts. It was emphasized that it should not be forgotten that nurses should provide support especially regarding stigma during infertility counseling.

Keywords: Infertility, Social Stigma, Qualitative Research

S-0263

Transteoretik Modele Dayalı Postpartum Kontraseptif Yöntem Danışmanlığının Kontraseptif Yöntem Kullanımına Etkisi

Esra Tavukçu¹, Nevin Şahin²

¹İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa, Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Çalışmada, 18-45 yaş aralığındaki primipar kadınlara postpartum dönemde Transteoretik modele(TTM) dayalı motivasyonel görüşme yöntemi ile sunulan kontraseptif yöntem danışmanlığının kontraseptif yöntem kullanımına etkisi değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Ön test- son test kontrol gruplu bu eğitim müdahale çalışması, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Kadın Doğum Kliniği'nde Ağustos 2022-Ocak 2024 tarihleri arasında yürütülmüştür. Çalışmanın örneklemini dahil etme kriterlerine uyan ve Katılımcı Çalışmaya Dahil Etme Listesi'ne göre yerleştirilen, doğum sonu dönem maksimum 72. saatinde bulunan 80 (30 girişim, 50 kontrol) primipar kadın oluşturmuştur. Çalışma, girişim grubu 26, kontrol grubu 43, toplam 69 kadın ile tamamlanmıştır. Veriler, Katılımcı Tanılama Formu (KTF), Aile Planlaması Tutum Ölçeği (APTÖ), Kontraseptif Yöntemlere İlişkin Bilgi Testi (KYİBT), Transteoretik Modele Dayalı Kontraseptif Yöntem Danışmanlığına Özgü Öz Yeterlilik Testi ve Değişim Aşamaları Değerlendirme Formu (DADF) kullanılarak toplanmıştır. Hastanede gerçekleşen ilk görüşmede girişim ve kontrol gruplarına veri formları doldurulmuş, takiben girişim grubuna yüzyüze kontraseptif yöntem danışmanlığı sunulmuş ve eğitim broşürü verilmiştir. Girişim grubu ile motivasyon ve bilgi pekiştirme amaçlı 10 telefon, bir görüntülü görüşme olmak üzere toplam 12 görüşme, kontrol grubu ile bir yüzyüze iki telefon görüşmesi olmak üzere toplam üç görüşme yapılmıştır. Tüm katılımcıların altıncı ve 12. ayda telefonla yöntem kullanımları sorgulanmış, 12. ayda her iki gruba telefonla "KYİBT" uygulanmıştır.

Bulgular: Girişim ve kontrol gruplarındaki kadınların tanımlayıcı özellikleri, APTÖ toplam puanları ile KYİBT ön test puanları benzer bulunmuştur ($p>0,05$). Girişim grubunun KYİBT son test puanları istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulunmuştur ($p<0,01$). Doğum sonrası 12. ayda girişim grubunda RİA kullanma oranı, kontrol grubunda ise geri çekme yöntemini kullanma oranı anlamlı derecede yüksektir ($p<0,01$). Girişim grubunda 12. ayda kontraseptif yöntem kullanma oranı anlamlı derecede yüksek bulunmuştur ($p<0,05$).

Sonuç: TTM' e dayalı motivasyonel görüşme yöntemi ile sunulan kontraseptif yöntem danışmanlığının doğum sonu dönemdeki kadınların kontraseptif yöntem bilgi düzeyleri, kontraseptif yöntem kullanımına başlama ve modern kontraseptif yöntem seçimi üzerine olumlu yönde etki sağladığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Aile Planlaması Hizmetleri, Sağlık Eğitimi, Doğum Kontrolü

The Effect Of Postpartum Contraceptive Method Counseling Based On Transtheoretic Model On Contraceptive Method Use

Esra Tavukçu¹, Nevin Şahin²

¹Istanbul Medipol University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Istanbul

²Istanbul University Cerrahpaşa, Florence Nightingale Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, Istanbul

Objective: In this study, the effect of contraceptive method counseling offered to primiparous women between the ages of 18-45 in the postpartum period by motivational interviewing method based on the Transtheoretic model, was evaluated on the use of contraceptive methods.

Materials-Methods: This educational intervention study with a pre-test post-test case and control groups were conducted at Istanbul University Cerrahpaşa Medical Faculty Gynecology Clinic between August 2022 and January 2024. The sample of the study consisted of 80 (30 intervention, 50 control) primiparous women who met the inclusion criteria and were placed according to the Participant Study Inclusion List, at the maximum 72nd hour of the postpartum period. The study was completed with a total of 69 women, 26 in the intervention group and 43 in the control group. Data were collected using the Participant Diagnostic Form (KTF), Family Planning Attitude Scale (APTO), Knowledge Test on Contraceptive Methods (KYIBT), Self-Efficacy Test Specific to Contraceptive Method Counseling Based on the Transtheoretic Model and Change Stages Assessment Form (DADF). During the first meeting at the hospital, data forms were filled in by the intervention and control groups, and then face-to-face contraceptive method counseling was provided to the intervention group and an educational brochure was given. A total of 12 interviews, including 10 phone calls and one video call, were held with the intervention group for motivation and information reinforcement, and a total of three interviews were held with the control group, one face-to-face and two phone calls. All participants were questioned about their method use by phone in the sixth and 12th months, and "KYIBT" was applied to both groups by phone in the 12th month.

Results: Descriptive characteristics, FPAS total scores and KTCM pre-test scores of women in the intervention and control groups were found to be similar ($p>0.05$). The KTCM posttest scores of the intervention group were found to be statistically significantly higher ($p<0.01$). At the 12th month after birth, the rate of IUD use in the intervention group and the rate of using the withdrawal method in the control group was significantly higher ($p<0.01$). The rate of contraceptive method use was found to be significantly higher in the intervention group at 12 months ($p<0.05$).

Conclusion: It was concluded that contraceptive method counseling offered through motivational interviewing method based on TTM had a positive effect on the contraceptive method knowledge levels of women in the postpartum period, the initiation of contraceptive method use, and the choice of modern contraceptive methods.

Keywords: Family Planning Services, Health Education, Contraception

S-0273

Anne Adaylarının Doğum Korkusu Doğum Öncesi Bağlanma Düzeylerini Etkiliyor mu?: Kesitsel Bir Çalışma

Hacer Ataman¹, Merve Tuncer²

¹İstanbul Medeniyet Üniversitesi

²İstanbul Üniversitesi

Amaç: Gebelik, kadının hayatının doğal süreçlerinden biridir. Doğum korkusu, kadınların sağlığını ve refahını önemli ölçüde etkileyen yaygın bir obstetrik ve psikolojik sorundur. Doğumla ilgili artan stres ve anksiyete, duygusal, davranışsal ve fiziksel değişikliklere yol açabilir. Gebe kadınların psikososyal iyilik hallerinin sağlanmasında önemli konulardan biri prenatal bağlanma (doğum öncesi bağlanma) konusudur. Doğum öncesi bağlanmanın gebelik ve doğum sonrası dönemde olumlu ya da olumsuz etkileri olabilmektedir. Doğum öncesi bağlanma, doğum korkusu da dahil olmak üzere çeşitli bireysel ve çevresel faktörlerden etkilenmektedir. Bu çalışmanın amacı, son trimesterdeki gebe kadınlarda doğum korkusu ile doğum öncesi bağlanma arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Gereç-Yöntem: Çalışma tanımlayıcı ve ilişkisel türde bir çalışmadır. Araştırma verileri araştırmacılar tarafından Mart 2019-Mart 2020 tarihleri arasında yüz yüze görüşme yoluyla toplanmıştır. Araştırmanın evrenini İstanbul ilinde bulunan bir eğitim ve araştırma hastanesinin gebe polikliniğinde takip edilen gebe kadınlar oluşturmuştur. Örneklem 300 gebe kadından oluşmaktadır. Veriler "Hasta Bilgi Formu", "Wijma Doğum Beklentisi/Deneyim Ölçeği (W-DEQ) A Versiyonu" ve "Prenatal Bağlanma Envanteri (PBE)" kullanılarak elde edilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan gebelerin yaş ortalaması 27,28±4,93 yıl, gebelik haftası ortalaması ise 35,56±2,63 haftadır. "W-DEQ" puan ortalaması ile çalışma durumu, çocuk sayısı, aile tipi ve gebeliğin eşle ilişkiye etkisi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur. Gebelerin eğitim durumu, eşin eğitim durumu, önceki gebelik sayısı, yaşayan çocuk sayısı ve gebeliğin eşle ilişkiye etkisi ile "PBE" puan ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmıştır. "W-DEQ" toplam puan ortalaması 53,06±22,64, "PBE" toplam puan ortalaması 39,85±9,68 olarak belirlenmiştir. Regrasyon analizi sonucunda "W-DEQ" ve "PBE" puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir (p<.0001). Buna göre doğum korkusu arttıkça prenatal bağlanma düzeyinin de arttığı bulunmuştur.

Sonuç: Gebelerin doğum korkusu ve prenatal bağlanma düzeyleri değerlendirilmelidir. Doğum korkusunun giderilmesi ve prenatal bağlanmanın güçlendirilmesi sağlıklı bir gebelik, doğum ve doğum sonrası dönem için önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Doğum korkusu, gebelik, prenatal bağlanma

Does Expectant Mothers' Fear of Childbirth Affect Their Prenatal Attachment Level?: A Cross-Sectional Study

Hacer Ataman¹, Merve Tuncer²

¹Istanbul Medeniyet University

²Istanbul University

Objective: Pregnancy is one of the natural processes of a woman's life. Fear of childbirth is an obstetrical and psychological widespread issue that significantly impacts women's health and well-being. Increased stress and anxiety related to childbirth may lead to emotional, behavioral, and physical changes. One of the important issues in ensuring the psychosocial well-being of pregnant women is prenatal attachment. Prenatal attachment can have positive or negative effects during pregnancy and postpartum. Prenatal attachment is influenced by various individual and environmental factors, including fear of childbirth. The purpose of this study was link between fear of childbirth and prenatal attachment in pregnant women in the last trimester.

Materials-Methods: The study was descriptive and correlational type study. The research data were collected by the researchers through face-to-face interviews between March 2019 and March 2020. The population of the study consisted of pregnant women who were being followed up in the pregnancy outpatient clinic of a training and research hospital in Istanbul. The sample comprised of 300 pregnant women. Data were obtained using the "Patient Information Form", "Wijma Delivery Expectancy/Experience Questionnaire (W-DEQ) A Version", and "Prenatal Attachment Inventory (PAI)".

Results: The mean age of the pregnant women who participated in the research was 27.28±4.93 years, with a mean gestational age of 35.56±2.63 weeks. A statistically significant difference was indicated between the mean "W-DEQ" score and the employment status, number of children, family type, and the effect of pregnancy on the relationship with the husband. There was a statistically significant difference between the educational status of the pregnant women, the educational status of the husband, the number of previous pregnancies, the number of living children, and the effect of pregnancy on the relationship with the husband and the mean "PAI" score. The mean total score for the "W-DEQ" was determined 53.06±22.64, the mean total score for the "PAI" was determined 39.85±9.68. As a result of the regression analysis, a statistically significant relationship was found between the "W-DEQ" and "PBE" scores ($p<.0001$). Accordingly, it was showed that as the fear of childbirth increased, the level of prenatal attachment also increased.

Conclusion: Fear of childbirth and prenatal attachment levels of pregnant women should be evaluated. Eliminating the fear of childbirth and strengthening prenatal attachment is important for a healthy pregnancy, delivery, and postpartum period.

Keywords: Fear of childbirth, pregnancy, prenatal attachment

S-0274

Türkiye’de Hemşirelik Alanında Premenstrual Sendrom ve Premenstrual Semptomla İlgili Yapılan Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi

Hacer Ataman¹, Merve Tuncer²

¹İstanbul Medeniyet Üniversitesi

²İstanbul Üniversitesi

Amaç: Premenstrual sendrom (PMS), ovarial siklusun geç luteal fazında yani menstruasyondan yaklaşık olarak bir hafta önce semptomları görülen ve menstruasyonun başlamasıyla beraber semptomlarının düzeldiği davranışsal, fiziksel ve psikolojik bozukluklardır. PMS’nin duygusal belirtileri arasında depresyon, öfke patlamaları, sinirlilik, ağlama nöbetleri, anksiyete, kafa karışıklığı, sosyal geri çekilme, zayıf konsantrasyon, uykusuzluk, kısa süreli uyuklamada artma ve cinsel istekte değişiklikler gibi şikayetler yer almaktadır. Fiziksel belirtiler arasında ise susuzluk, iştah değişiklikleri (yemek isteği), memelerde hassasiyet, şişkinlik, kilo alımı, baş ağrısı, ellerin veya ayakların şişmesi, ağrı, yorgunluk, cilt sorunları, gastrointestinal semptomlar, karın ağrısı gibi şikayetler yer almaktadır. Premenstrual sendrom, üreme çağındaki kadınların yaygın bir sorunu olup yaşamlarını çeşitli yönlerde etkilemektedir. Bu sistematik derleme Türkiye’de hemşirelik alanında premenstrual sendrom ve premenstrual semptomla ilgili yapılan lisansüstü tezlerin incelenmesi amacıyla planlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Literatür taraması, Şubat-Mart 2025 tarihinde Yükseköğretim Kurulu Tez veri tabanında herhangi bir yıl sınırı yapılmaksızın “premenstrual sendrom”, “premenstrüel sendrom”, “premenstrual semptom” ve “PMS” anahtar kelimeleri yazılarak yapılmıştır. Tarama sonucunda, 65 teze ulaşılmış olup, kriterleri sağlayan 50 tez çalışması bu araştırmaya dahil edilmiştir.

Bulgular: İncelenen tezlerin 42’si yüksek lisans ve 8’i doktora tezidir. Tezlerin yapılış tarihleri 2006 ile 2025 yılları arasında değişiklik göstermektedir. Yüksek lisans tezlerinin %88,2’sinin (n=37) tanımlayıcı tipte olduğu, %2,3’ünün (n=1) metodolojik tipte olduğu, %9,5’inin (n=4) deneysel tipte olduğu belirlenmiştir. Doktora tezlerinin ise %87,5’inin (n=7) deneysel tipte olduğu, %12,5’inin (n=1) metodolojik tipte olduğu görülmüştür. Tezlerde örneklem sayısının ise 20 ile 1552 arasında değiştiği belirlenmiştir. Tezlerde PMS prevalansının %43 ile %82,9 arasında değiştiği belirlenmiştir. En sık görülen semptomlar arasında depresif duygulanım, anksiyete, yorgunluk, sinirlilik, depresif düşünceler, ağrı, iştah değişimi ve uyku değişimi yer almaktadır. PMS semptomlarını azaltmaya yönelik yapılan uygulamaların (web tabanlı eğitim, IMB modeline dayalı eğitim, ayak banyosu, kahkaha yogası, kinezyo bant uygulaması, progresif gevşeme egzersizleri) PMS semptomlarını azaltmakta etkili olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Premenstrual sendrom, üreme çağındaki kadınlar arasında yaygın olarak görülmektedir. Bu nedenle premenstrual semptomlar hakkında kadınların bilgi düzeyleri artırılmalı ve etkili baş etme yöntemleri hakkında eğitim verilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Premenstrual sendrom, premenstrüel sendrom, premenstrual semptom, PMS

Examination of Postgraduate Theses on Premenstrual Syndrome and Premenstrual Symptoms in Nursing in Turkey**Hacer Ataman¹, Merve Tuncer²**¹Istanbul Medeniyet University²Istanbul University

Objective: Premenstrual syndrome (PMS) is a behavioral, physical and psychological disorder whose symptoms are seen in the late luteal phase of the ovarian cycle, approximately one week before menstruation, and whose symptoms improve with the onset of menstruation. Emotional symptoms of PMS include complaints such as depression, angry outbursts, irritability, crying spells, anxiety, confusion, social withdrawal, poor concentration, insomnia, increased nap taking and changes in sexual desire. Physical symptoms include thirst and appetite changes (food cravings), breast tenderness, bloating and weight gain, headache, swelling of the hands or feet, aches and pains, fatigue, skin problems, gastrointestinal symptoms and abdominal pain. Premenstrual syndrome is a common problem among women of reproductive age and affects their lives in various ways. This systematic review was planned to examine postgraduate theses on premenstrual syndrome and premenstrual symptoms in the field of nursing in Turkey.

Materials-Methods: The literature review was conducted in the Council of Higher Education Thesis database in February-March 2025 without any year limit by typing the keywords “premenstrual syndrome”, “premenstrual syndrome”, “premenstrual symptom” and “PMS”. As a result of the review, 65 theses were reached and 50 theses that met the criteria were included in this study.

Results: 42 of the theses examined were master's theses and 8 were doctoral theses. The dates of the theses varied between 2006 and 2025. It was determined that 88.2% (n=37) of the master's theses were descriptive, 2.3% (n=1) were methodological and 9.5% (n=4) were experimental. It was observed that 87.5% (n=7) of the doctoral theses were of the experimental type and 12.5% (n=1) were of the methodological type. It was determined that the number of samples in the theses varied between 20 and 1552. It was determined that the prevalence of PMS in theses varied between 43% and 82.9%. The most common symptoms include depressive mood, anxiety, fatigue, irritability, depressive thoughts, pain, appetite change and sleep change. It was determined that the applications made to reduce PMS symptoms (web-based education, education based on the IMB model, foot bath, laughter yoga, kinesio taping, progressive relaxation exercises) were effective in reducing PMS symptoms.

Conclusion: Premenstrual syndrome is commonly seen among women of reproductive age. Therefore, the knowledge level of women about premenstrual symptoms should be increased and training should be provided on effective coping methods.

Keywords: Premenstrual syndrome, premenstruel syndrome, premenstrual symptom, PMS

S-0276

HPV Aşılmasının İyileştirilmesine Yönelik Dijital Sağlık Teknolojileri

Melika Mazinani¹, Simge Evrenol Öçal²

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü

²İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Hemşirelik Bölümü, Kadın Hastalıkları ve Doğum Hemşireliği A.D.

Problem Tanımı ve amaç

Human Papilloma Virüs (HPV), dünya genelinde yaygın bir cinsel yolla bulaşan virüs olup kadınlarda serviks kanserinin en önemli nedenlerinden biridir. HPV aşısı, enfeksiyona dolayısıyla servikal kansere karşı etkili bir koruma sağlamasına rağmen aşılanma oranları düşük seyretmektedir (1, 2). Dijital sağlık teknolojileri, bireylerin sağlık hizmetlerine erişimini kolaylaştırarak, bilgilendirme ve hizmet alma süreçlerini güçlendirmede önemli bir araç haline gelmiştir (3). Özellikle mobil sağlık uygulamaları, bireylere bilgi sağlama, hatırlatıcı mesajlar gönderme ve sağlık davranışlarını değiştirme yoluyla bireyleri HPV aşısına teşvik edici bir araç olarak öne çıkmaktadır (4, 5). Bu çalışma, HPV aşılmasının iyileştirilmesine yönelik dijital sağlık teknolojilerin etkisini incelemeyi amaçlamaktadır.

Bulgular

Çalışma kapsamında elde edilen bulgular, HPV aşısına teşvik amacıyla kullanılan dijital sağlık teknolojilerinin kullanıcılar üzerindeki etkisini çeşitli boyutlarıyla ortaya koymaktadır. Literatür incelendiğinde, HPV aşısına teşvik amacıyla kullanılan mobil sağlık uygulamaları arasında Vacteens, MScreening ve HPV Cancer Free isimli uygulamalar bilgilendirici içerikler, video stimulyasyonları, görseller ve etkileyici mesajlar içererek HPV farkındalığı ve aşılanma oranlarını artırma hedefiyle öne çıkmaktadır (6, 7, 8). HPV ve ilişkili hastalıklar konusunda bilinçlendirme ve korunma yöntemlerini öğretme amacıyla tasarlanan dijital oyunlar, yanlış bilgileri düzelterek HPV bilgisini anlamlı şekilde arttırmak ve aşıya yönelik tutumları olumlu etkilemek amacıyla uygulanmıştır (9, 10). HPV aşısı farkındalığını artırmak amacıyla SMS hatırlatmaları ve elektronik sağlık kaydı uyarıları gibi çeşitli dijital sağlık müdahaleleri de kullanılan diğer mobil sağlık uygulamaları arasında yer almaktadır (11, 12, 13). HPV aşılmasına yönelik uygulanan tüm bu müdahaleler HPV aşısı farkındalığını artırarak aşılanma oranlarını önemli ölçüde yükseltmiş ayrıca aşıya karşı olumlu tutum ve davranış değişiklikleri sağlamıştır (6-8). Özellikle sosyoekonomik ve kültürel uyumlu içeriklerin bireylerde HPV aşısına yönelik tutum ve davranış değişikliklerini oluşturmada daha etkili olduğu bulunmuştur (14).

Sonuç

Dijital sağlık müdahaleleri, HPV aşısına yönelik farkındalık, olumlu tutumlar ve aşılanma oranlarının artırılmasında etkili olabilir. Özellikle hedef popülasyonun sosyoekonomik ve kültürel özelliklerine uygun mobil uygulamalar, SMS hatırlatmaları ve çevrimiçi eğitim materyallerinin aşı farkındalığını ve tutumunu olumlu yönde etkileyebileceği dikkate alınmalıdır. Ancak, etkili stratejilerin belirlenmesi ve müdahalelerin uzun vadeli etkilerinin incelenmesi için daha fazla araştırma yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital sağlık müdahaleleri, HPV, aşılanma, mobil uygulamalar

Mobile Applications for Promoting HPV Vaccination

Melika Mazinani¹, Simge Evrenol Öçal²

¹İzmir Katip Çelebi University, Institute of Health Sciences

²İzmir Katip Çelebi University, Department of Nursing, Division of Obstetrics and Gynecology Nursing

Problem Statement and Objective

Human Papillomavirus (HPV) is a widespread sexually transmitted virus globally and one of the leading causes of cervical cancer in women. Although the HPV vaccine provides effective protection against infection and, consequently, cervical cancer, vaccination rates remain low (1, 2). Digital health technologies have become a significant tool in facilitating individuals' access to healthcare services and strengthening information and motivation processes (3). In particular, mobile health applications stand out as a tool to encourage HPV vaccination by providing information, sending reminders, and modifying health behaviors (4, 5). This study aims to examine the impact of mobile health applications developed to promote HPV vaccination.

Findings

The findings obtained within the scope of the study reveal the impact of digital health technologies used to promote HPV vaccination on users in various dimensions. When the literature is examined, among the mobile health applications used to encourage HPV vaccination, applications such as Vacteens, MScreening, and HPV Cancer Free stand out with their informative content, video stimulations, visuals, and persuasive messages, aiming to increase HPV awareness and vaccination rates (6, 7, 8). Digital games designed to raise awareness about HPV and related diseases and to teach prevention methods have been implemented to correct misinformation, significantly increase HPV knowledge, and positively influence attitudes toward vaccination (9, 10). Other mobile health interventions used to increase HPV vaccination awareness include SMS reminders and electronic health record alerts (11, 12, 13). All these interventions applied for HPV vaccination have significantly increased vaccination rates by raising awareness and have also fostered positive attitudes and behavioral changes toward vaccination (6-8). It has been found that socioeconomically and culturally tailored content is particularly more effective in creating attitude and behavioral changes toward HPV vaccination among individuals (14).

Conclusion

Digital health interventions can be effective in increasing awareness, positive attitudes, and vaccination rates for the HPV vaccine. It should be noted that mobile applications tailored to the cultural characteristics of the target population, SMS reminders, and online educational materials can positively influence vaccine awareness and attitudes. However, further research is needed to determine effective strategies and examine the long-term effects of these interventions.

Keywords: Digital health interventions, HPV, mobile applications, vaccination

S-0278

Orta yaşlı kadınlara yönelik Cinsel Sağlık Ölçeği'nin Türkçe versiyonunun geçerlik ve güvenilirliği

Ebru Solmaz¹, Nisa Nur Demirtaş², Aslı Sis Çelik²

¹Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Ağrı

²Atatürk Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum-Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Erzurum

Amaç: Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ)'nün tanımına göre cinsel sağlık, sadece hastalık, işlev bozukluğu veya sakatlığın olmaması değil, cinsellikle ilgili olarak fiziksel, duygusal, zihinsel ve sosyal iyilik halidir. Cinsel sağlığın sağlanabilmesi ve sürdürülebilmesi için tüm kişilerin cinsel haklarına saygı duyulması, korunması ve yerine getirilmesi gerekir. Cinsel aktivitenin yaşla birlikte azaldığını öne süren görüşler ve cinsel sağlıkla ilgili ulusal tarama programlarının, genel olarak 44 yaş üstü bireyleri dışladığını gösteren veriler bulunmaktadır. Bu yaş grubunun değerlendirilme dışı bırakılması sebebiyle, orta yaş grubu kadınların cinsel sağlıklarına yönelik bilgi eksikliği oluşmaktadır. Bu çalışmada, literatürdeki boşluğu gidermek ve orta yaşlı kadınların cinsel sağlık kalitelerini belirlemek amacı ile geliştirilmiş olan Orta Yaşlı Kadınlara Yönelik Cinsel Sağlık Ölçeğini Türkçeye uyarlayarak, geçerlik ve güvenilirlik çalışmasını yapmak amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma metodolojik türde bir çalışmadır. Araştırmanın evrenini Türkiye'de yaşayan 40-60 yaş grubundaki medeni durumu evli ve cinsel olarak aktif olan kadınlar oluşturmuştur. Araştırmada örneklem seçimine gidilmemiş, araştırmaya alınma kriterlerini sağlayan ve araştırmaya katılmayı kabul eden 340 kadın araştırmanın örneklemine oluşturmuştur. Araştırma 1 Kasım 2023- 1 Kasım 2024 tarihleri arasında yürütülmüştür. Araştırmanın verileri Tanıtıcı Özellikler Formu, Moghasemi ve ark. (2022) tarafından geliştirilen "Orta Yaşlı Kadınlara Yönelik Cinsel Sağlık Ölçeği" ve "Cinsel Yaşam Kalitesi Ölçeği" kullanılarak toplanmıştır. Veriler Google formlar aracılığı ile dijital ortamda oluşturulan online anket formu yardımı ile Whatsapp, Instagram vb. gibi sosyal medya ortamlarından kadınlara ulaşılarak online olarak toplanmıştır. Ölçeğin faktör yapısını belirlemek amacıyla açıklayıcı ve doğrulayıcı faktör analizi, güvenilirlik için Cronbach Alfa katsayısı ve madde toplam korelasyonu kullanılmıştır.

Bulgular: Ölçeğin iç tutarlılık analizlerinde; Cronbach alfa katsayısının 0.94 olduğu, madde-toplam puan korelasyonlarının 0.40 ile 0.71 arasında değişkenlik gösterdiği belirlenmiş ve ölçekten herhangi bir madde çıkarılmamıştır. Ölçeğin yapı geçerliliğini belirlemek için yapılan açıklayıcı faktör analizi sonucunda tek faktörlü bir yapı gösterdiği ve faktör yüklerinin uygun aralıkta olduğu (0.512-0.751) saptanmıştır. Doğrulayıcı faktör analizi sonucunda ise, ölçeğin tek faktörlü yapısının geçerli olduğu ve model-veri uyumunun kabul edilebilir düzeyde olduğu belirlenmiştir. Ölçeğin eş değeri belirlenmesi için yapılan paralel form güvenilirliği için "Cinsel Yaşam Kalitesi Ölçeği" kullanılmıştır. İki ölçek arasındaki korelasyon değeri $r=0.822$ olarak bulunmuş ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğu saptanmıştır ($p<0.001$).

Sonuç: Bu çalışma sonucunda "Orta Yaşlı Kadınlara Yönelik Cinsel Sağlık Ölçeğinin toplam 34 maddeden oluşan tek alt boyutlu yapıda olduğu belirlenmiştir. Ölçeğin Türk toplumuna uygulanmak üzere geçerli ve güvenilir bir ölçek olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Cinsel sağlık, Geçerlik, Güvenirlik, Orta yaşlı kadın

Validity and reliability of the Turkish version of the Sexual Health Scale for middle-aged women

Ebru Solmaz¹, Nisa Nur Demirtaş², Aslı Sis Çelik²

¹Ağrı İbrahim Çeçen University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Ağrı

²Atatürk University, Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynaecology Nursing, Erzurum

Objective: According to the definition of the World Health Organisation (WHO), sexual health is not only the absence of disease, dysfunction or disability, but also physical, emotional, mental and social well-being in relation to sexuality. In order to ensure and maintain sexual health, sexual rights of all persons should be respected, protected and fulfilled. There are opinions suggesting that sexual activity decreases with age and data showing that national screening programmes on sexual health generally exclude individuals over 44 years of age. Due to the exclusion of this age group, there is a lack of information about the sexual health of middle-aged women. In this study, it was aimed to eliminate the gap in the literature and to carry out a validity and reliability study by adapting the Sexual Health Scale for Middle Aged Women, which was developed to determine the sexual health quality of middle-aged women, into Turkish.

Materials-Methods: This study is a methodological study. The population of the study consisted of women in the 40-60 age group living in Turkey who were married and sexually active. No sample selection was made in the study, and 340 women who met the inclusion criteria and agreed to participate in the study constituted the sample of the study. The research was conducted between 1 November 2023 and 1 November 2024. The data of the study were collected using the Descriptive Characteristics Form, 'Sexual Health Scale for Middle Aged Women' and 'Sexual Quality of Life Scale' developed by Moghasemi et al. (2022). The data were collected online by reaching women through social media such as Whatsapp, Instagram, etc. with the help of an online survey form created in the digital environment through Google forms. Exploratory and confirmatory factor analyses were used to determine the factor structure of the scale, and Cronbach's alpha coefficient and item-total correlation were used for reliability.

Results: In the internal consistency analyses of the scale, it was determined that Cronbach's alpha coefficient was 0.94, item-total score correlations varied between 0.40 and 0.71, and no item was removed from the scale. As a result of the exploratory factor analysis conducted to determine the construct validity of the scale, it was determined that it showed a single-factor structure and the factor loadings were in the appropriate range (0.512-0.751). As a result of confirmatory factor analysis, it was determined that the single-factor structure of the scale was valid and the model-data fit was at an acceptable level. 'Sexual Quality of Life Scale' was used for the parallel form reliability to determine the equivalence of the scale. The correlation value between the two scales was found to be $r=0.822$ and a statistically significant relationship was found ($p<0.001$).

Conclusion: As a result of this study, it was determined that the 'Sexual Health Scale for Middle Aged Women' has a single sub-dimensional structure consisting of 34 items in total. It was determined that the scale is a valid and reliable scale to be applied to the Turkish population.

Keywords: Sexual health, Validity, Reliability, Middle-aged women

S-0279

Sağlığı Geliştirme Modeline Göre Verilen Eğitimin Premenstrual Semptomlar, Duygusal Yeme Davranışı ve Algılanan Strese Etkisi

Cansu Mine Aydın¹, Özlem Karabulutlu²

¹Kafkas Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü, Kars

²Kafkas Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Sağlığı Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Bölümü, Kars

Amaç: Bu araştırma, sağlığı geliştirme modeline göre verilen eğitimin premenstrual semptomlar, duygusal yeme davranışı ve algılanan strese etkisini araştırmak amacıyla ön test- son test randomize kontrollü deneysel tasarımda gerçekleştirildi.

Gereç-Yöntem: Araştırmanın evrenini Ekim 2023-Nisan 2024 tarihleri arasında Kafkas Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören 2. ve 3. sınıf hemşirelik ile ebelik bölümü öğrencileri oluşturdu. Araştırmanın örneklemini müdahale grubu (n:42) ve kontrol grubu (n:44) olmak üzere toplam 86 öğrenci oluşturdu. Veriler "Kişisel Bilgi Formu", "Premenstrual Dönemde Beslenme Alışkanlıkları", "Premenstrual Sendrom Ölçeği (PMSÖ)", "Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeği (SYBDÖ-II)", "Duygusal Yeme Ölçeği (DYÖ)" ve "Algılanan Stres Ölçeği (ASÖ)" ile toplandı. Müdahale grubuna sağlığı geliştirme modeline göre eğitim verilerek tartışma tekniklerinden Phillips 66 tekniği kullanıldı. Araştırmanın ilk aşamasında müdahale ve kontrol grubuna ön test uygulandı. Müdahale grubuna verilen ilk eğitimden 4 hafta sonra 2. eğitim verildi. 12 hafta sonra ise müdahale ve kontrol grubuna son test uygulandı. Veriler SPSS 29.0 programında analiz edildi. Verilerin değerlendirilmesinde "Ki-Kare Testi", "Independent Sample t Testi" ve "Paired Sample t Testi" kullanıldı. Tüm testler için istatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Müdahale grubunun son testinde ön teste göre DYÖ ile PMSÖ alt boyutları ve toplam puan ortalamasının istatistiksel olarak anlamlı düzeyde azaldığı bulundu ($p<0,05$). Ayrıca müdahale grubunun son testinde ön teste göre SYBDÖ-II ve ASÖ puanında istatistiksel açıdan anlamlı farklılık görülmedi ($p>0,05$). Müdahale grubuna uygulanan PMSÖ, DYÖ ile ASÖ son test puanında azalma ve SYBDÖ-II son test puanında ise artış saptandı.

Sonuç: Sağlığı geliştirme modeli ile Phillips 66 tekniği kullanılarak verilen eğitimin premenstrual semptomları azalttığı, duygusal yemenin düzeyini azalttığı ve beslenme alışkanlıklarını olumlu yönde değiştirdiği görüldü. Bu eğitim modeli ile tekniğinin sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının kazandırılması ya da hastalıkların önlenmesi ve tedavisinde verilen eğitimlerde kullanılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eğitim modeli, öğrenci, premenstrual sendrom, sağlıklı yaşam tarzı, stres

The Effect of Education Given According to the Health Promotion Model on Premenstrual Symptoms, Emotional Eating Behavior and Perceived Stress

Cansu Mine Aydın¹, Özlem Karabulutlu²

¹Kafkas University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Kars

²Kafkas University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Department, Kars

Objective: This study was conducted in a pre-test-post-test randomized controlled experimental design to investigate the effects of education given according to the health promotion model on premenstrual symptoms, emotional eating behavior and perceived stress

Materials-Methods: The universe of the research consisted of 2nd and 3rd year nursing and midwifery students studying at Kafkas University Faculty of Health Sciences between October 2023 and April 2024. The sample of the study consisted of a total of 86 students, including the intervention group (n: 42) and the control group (n: 44). Data were collected with the "Personal Information Form", "Eating Habits in the Premenstrual Period", "Premenstrual Syndrome Scale (PMSS)", "Healthy Lifestyle Behaviors Scale (HLBS-II)", "Emotional Eating Scale (EES)" and "Perceived Stress Scale (PSS)". The intervention group was trained according to the health promotion model and the Phillips 66 technique was used as a discussion technique. In the first stage of the study, a pre-test was applied to the intervention and control groups. The second training was given to the intervention group 4 weeks after the first training. The final test was applied to the intervention and control groups 12 weeks later. Data were analyzed in SPSS 29.0 programme. The "Chi-Square Test", "Independent Sample t Test" and "Paired Sample t Test" were used in the evaluation of the data. Statistical significance level was accepted as $p < 0.05$ for all tests.

Results: In the post-test of the intervention group, it was found that the EES and PMSS sub-dimensions and total mean scores decreased statistically significantly compared to the pre-test ($p < 0.05$). In addition, no statistically significant difference was observed in the HLBS-II and PSS scores of the intervention group compared to the pre-test of the post-test ($p > 0.05$). A decrease was detected in the post-test score of the PMSS, EES and PSS applied to the intervention group and an increase was detected in the post-test score of the SYBDÖ-II.

Conclusion: It was seen that the education given using the health promotion model and the Phillips 66 technique reduced premenstrual symptoms, reduced the level of emotional eating and changed eating habits positively. It is recommended that this training model and technique be used in trainings for the acquisition of healthy lifestyle behaviors or in the prevention and treatment of diseases.

Keywords: Educational model, student, premenstrual syndrome, healthy lifestyle, stress

S-0280

Küresel İklim Krizi ve Menopozal Dönem: Çok Boyutlu Potansiyel Sağlık Sonuçları

Selcan Zeynep Ergöz Aksoy¹, Dilek Bilgiç²

¹İzmir Ekonomi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

²Dokuz Eylül Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

İklim ve çevre değişiklikleri, insan sağlığı üzerinde çok boyutlu ve derin etkileri olan önemli bir halk sağlığı tehdididir. Kadınlar hormonal ve fizyolojik yapıları nedeniyle iklime duyarlı hastalıklara karşı daha savunmasız olabilmekte, özellikle menopozal dönemdeki semptom yükü bu değişikliklere bağlı hassasiyetin artmasına neden olmaktadır. Bu derlemenin amacı, iklim ve çevre değişikliklerinin menopozal dönemdeki kadınlar üzerindeki etkilerini incelemek ve bu etkileri azaltmayı hedefleyen müdahalelerin önemine dikkat çekmektir. Bu çalışmada, menopoz ve iklim değişikliği arasındaki ilişkiye dair güncel literatür incelenerek menopoz dönemindeki kadınların iklim ve çevre değişikliklerine karşı hassasiyetini artıran faktörler gözden geçirilmiştir. Ulusal ve uluslararası sağlık otoritelerinin raporları, sistematik derlemeler ve kesitsel araştırmalar değerlendirilerek konuyla ilgili mevcut literatür derlenmiştir. Araştırmalar, küresel sıcaklık artışının menopozun en sık görülen vazomotor semptomları olan sıcak basmaları ve gece terlemelerinin yanı sıra psikolojik ve üriner sorunların da şiddetlenmesine neden olabileceğini göstermektedir. Ayrıca, iklim değişikliğine bağlı artan aşırı sıcak hava dalgalarının menopoz dönemindeki kadınlarda termoregülasyonu bozarak yaşam kalitesinde düşüşe neden olduğu belirlenmiştir. Artan hava kirliliği, toksin maruziyeti ve endokrin bozucular ise over fonksiyonlarında azalmaya neden olarak menopoz yaşını erkene çekebilmektedir. Bu faktörler, menopozla ilişkili kardiyovasküler hastalık riskini, üriner sistem problemlerini ve bilişsel fonksiyon bozukluklarını artırmaktadır. Bu bulgular, menopoz dönemindeki kadınların iklim ve çevre değişikliklerine bağlı artan sağlık risklerine karşı korunabilmesi için multidisipliner yaklaşımların geliştirilmesini gerekli kılmaktadır. Literatürde iklim ve çevre değişikliklerinin kadın üreme sağlığı üzerindeki etkilerine odaklanılsa da menopoz dönemi üzerindeki etkilerine yönelik çalışmalar sınırlıdır. Bu çalışma, menopoz dönemindeki kadınların iklim ve çevre değişikliklerine adaptasyonunu destekleyen kanıta dayalı stratejilerin geliştirilmesine katkı sağlamayı amaçlamaktadır. Aynı zamanda sağlık profesyonellerinin, iklim ve çevre değişikliklerinin menopoz dönemindeki kadınlar üzerindeki etkilerine yönelik fiziksel, psikolojik ve sosyokültürel iyilik halini artıran holistik önlemler almasına ve müdahaleler planlamasına katkıda bulunabileceği ön görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: çevre değişikliği, iklim değişikliği, kadın sağlığı, menopoz dönemi, menopozal semptomlar

Global Climate Crisis and Menopausal Period: Multidimensional Potential Health Consequences

Selcan Zeynep Ergöz Aksoy¹, Dilek Bilgiç²

¹Izmir University of Economics, Faculty of Health Sciences, Department of Gynecological and Obstetrical Nursing, Izmir

²Dokuz Eylul University, Faculty of Nursing, Department of Gynecological and Obstetrical Nursing, Izmir

Climate and environmental changes pose a significant public health threat with multidimensional and profound effects on human health. Due to their hormonal and physiological structure, women may be more vulnerable to climate-sensitive diseases, and particularly during the menopausal period, the burden of symptoms may increase sensitivity to these changes. This review aims to examine the effects of climate and environmental changes on women in the menopausal period and highlight the importance of interventions to mitigate these effects. In this study, the relationship between menopause and climate change was examined through a review of current literature, and the factors that increase the sensitivity of menopausal women to climate and environmental changes were evaluated. Reports from national and international health authorities, systematic reviews, and cross-sectional studies were analyzed to compile the existing literature on the subject. Research indicates that global temperature increases may exacerbate the most common vasomotor symptoms of menopause, such as hot flashes and night sweats, as well as psychological and urinary problems. Moreover, extreme heat waves caused by climate change have been identified as a factor disrupting thermoregulation in menopausal women, leading to a decline in their quality of life. Increased air pollution, toxin exposure, and endocrine disruptors have been shown to reduce ovarian function, potentially leading to an earlier onset of menopause. These factors contribute to an increased risk of cardiovascular diseases, urinary system problems, and cognitive dysfunction associated with menopause. These findings underscore the necessity of developing multidisciplinary approaches to protect menopausal women from the growing health risks linked to climate and environmental changes. While existing literature focuses on the impact of climate and environmental changes on women's reproductive health, studies specifically addressing their effects on the menopausal period remain limited. This study aims to contribute to the development of evidence-based strategies that support the adaptation of menopausal women to climate and environmental changes. Furthermore, it is anticipated that healthcare professionals will take holistic measures and plan interventions to enhance the physical, psychological, and sociocultural well-being of menopausal women affected by climate and environmental changes.

Keywords: climate change, environmental change, menopause; menopausal symptoms, women's health

S-0281

Tekrarlayan Gebelik Kaybı Yaşayan Kadınlarda Watson'ın İnsan Bakım Kuramına Temellendirilmiş Danışmanlığın Yaşam Kalitesine Etkisi

Melike Kahveci¹, Sezer Er Güneri²

¹İzmir Şehir Hastanesi, Kadın Doğum Kliniği, İzmir

²Ege Üniversitesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Bu araştırma, tekrarlayan gebelik kaybı yaşamış kadınlarda Watson'ın İnsan Bakım Kuramı'na temellendirilmiş danışmanlığın yaşam kalitesi üzerine etkisini değerlendirmek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırma, ön test-son test yarı deneysel araştırma tasarımına sahip prospektif, randomize kontrollü bir çalışmadır. Kasım 2023-Eylül 2024 tarihleri arasında İzmir Şehir Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniklerinde tekrarlayan gebelik kaybı yaşayan ve dahil etme kriterlerine uyan 24 girişim, 24 kontrol grubu olmak üzere toplam 48 bireyle gerçekleştirilmiştir. Veriler Birey Tanıtım Formu ve Dünya Sağlık Örgütü Yaşam Kalitesi Ölçeği-Kısa Form (WHOQOL-BREF) ile toplanmıştır. Girişim grubuna kayıp sonrası, birinci ve ikinci aylarda Watson İnsan Bakım Kuramı'na temellendirilmiş danışmanlık verilmiş, kontrol grubundaki kadınlar ise rutin hemşirelik bakımı almaya devam etmişlerdir. Araştırmada elde edilen veriler SPSS 25.0 programı kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Çalışmamızda WHOQOL-BREF "fiziksel sağlık" alt boyut puan ortalaması girişim grubunda ön test 45,38±17,62, birinci izlem 68,33±14,37, ikinci izlem 79,29±10,59, kontrol grubunda ön test 51,88±9,89, birinci izlem 57,67±11,25, ikinci izlem 62,50±11,62 olarak bulunmuştur. WHOQOL-BREF "psikolojik sağlık" alt boyut puan ortalaması girişim grubunda ön test 46,96±15,48, birinci izlem 62,54±10,28, ikinci izlem 69,29±9,14, kontrol grubunda ön test 55,88±8,29, birinci izlem 58,67±8,10, ikinci izlem 61,63±7,64 olarak bulunmuştur. WHOQOL-BREF "sosyal ilişkiler" alt boyut puan ortalaması girişim grubunda ön test 64,67±12,71, birinci izlem 76,88±11,38, ikinci izlem 78,42±11,49, kontrol grubunda ön test 67,75±8,25, birinci izlem 68,50±8,79, ikinci izlem 69,79±8,79 olarak bulunmuştur. WHOQOL-BREF "çevre" alt boyut puan ortalaması girişim grubunda ön test 67,08±10,19, birinci izlem 82,33±7,61, ikinci izlem 88,21±6,98, kontrol grubunda ön test 78,83±9,75, birinci izlem 80,88±8,13, ikinci izlem 83,00±8,42 olarak bulunmuştur. Watson İnsan Bakım Kuramı'na temellendirilmiş danışmanlığın girişim grubunda yer alan tekrarlayan gebelik kaybı yaşayan kadınlarda kontrol grubuna göre ölçek alt boyut puan ortalamaları üzerinde anlamlı bir artış sağladığı (p<0.05), yaşam kalitesini artırmaya etkisinin olduğu (p<0.05) saptanmıştır.

Sonuç: Watson'ın İnsan Bakım Kuramı'na temellendirilmiş danışmanlığın tekrarlayan gebelik kaybı yaşayan kadınların yaşam kaliteleri üzerinde olumlu etkisi olduğu belirlenmiştir. Watson'ın İnsan Bakım Kuramı'na temellendirilmiş danışmanlığın tekrarlayan gebelik kaybı yaşayan kadınların yaşam kalitesine etkisini değerlendiren yeni çalışmaların planlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İnsan bakım kuramı, tekrarlayan gebelik kaybı, yaşam kalitesi

The Effect of Counseling Based on Watson's Theory of Human Care on the Quality of Life in Women Who Experience Recurrent Pregnancy Loss

Melike Kahveci¹, Sezer Er Güneri²

¹Izmir City Hospital, Gynecology and Obstetrics Clinic, Izmir

²Ege University, Department of Women's Health and Diseases Nursing, Izmir

Objective: This study was conducted to evaluate the effect of counseling based on Watson's Human Caring Theory on the quality of life of women who have experienced recurrent pregnancy loss.

Materials-Methods: The research is a prospective, randomized controlled study with a pretest-posttest quasi-experimental research design. It was conducted with a total of 48 individuals, 24 in the intervention group and 24 in the control group, who had recurrent pregnancy loss and met the inclusion criteria at the Izmir City Hospital Gynecology and Obstetrics Clinics between November 2023 and September 2024. Data were collected using the Individual Identification Form and the World Health Organization Quality of Life Scale-Short Form (WHOQOL-BREF). The intervention group received counseling based on Watson's Theory of Human Caring in the first and second months after the loss, while the women in the control group continued to receive routine nursing care. The data obtained in the study were analyzed using the SPSS 25.0 program.

Results: In our study, the mean WHOQOL-BREF "physical health" subscale score in the intervention group was 45.38 ± 17.62 in the pre-test, 68.33 ± 14.37 in the first follow-up, and 79.29 ± 10.59 in the second follow-up; in the control group, 51.88 ± 9.89 in the pre-test, 57.67 ± 11.25 in the first follow-up, and 62.67 ± 11.25 in the second follow-up, 50 ± 11.62 , "psychological health" subscale mean scores in the intervention group were 46.96 ± 15.48 in the pretest, 62.54 ± 10.28 in the first follow-up, and 69.29 ± 9.14 in the second follow-up, and 55.88 ± 8.29 in the pretest, 58.67 ± 8.10 in the first follow-up, and 61.67 ± 8.10 in the second follow-up in the control group, 63 ± 7.64 , "social relations" sub-dimension mean scores in the intervention group were 64.67 ± 12.71 in the pretest, 76.88 ± 11.38 in the first follow-up and 78.42 ± 11.49 in the second follow-up, and 67.75 ± 8.25 in the pretest, 68.50 ± 8.79 in the first follow-up and 69.79 ± 8.79 in the second follow-up in the control group, The mean scores of the "environment" subscale were 67.08 ± 10.19 in the intervention group in the pretest, 82.33 ± 7.61 in the first follow-up, and 88.21 ± 6.98 in the second follow-up, and 78.83 ± 9.75 in the pretest, 80.88 ± 8.13 in the first follow-up, and 83.00 ± 8.42 in the second follow-up in the control group. It was determined that counseling based on Watson's Theory of Human Caring provided a significant increase in the mean scores of the scale sub-dimensions in women with recurrent pregnancy loss in the intervention group compared to the control group ($p < 0.05$) and had an effect on improving the quality of life ($p < 0.05$).

Conclusion: It was determined that counseling based on Watson's Human Caring Theory had a positive effect on the quality of life of women experiencing recurrent pregnancy loss. It is recommended that new studies be planned to evaluate the effect of counseling based on Watson's Human Caring Theory on the quality of life of women experiencing recurrent pregnancy loss.

Keywords: Human caring theory, recurrent pregnancy loss, quality of life

S-0288

Babaların Emzirmeye Destek Olduklarına İlişkin Görüşleri ile Annelerin Destek Algısı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Büşra Boğa¹, Ayten Şentürk Erenel²

¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Bolu

²Lokman Hekim Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Ankara

Problem Tanımı ve Amaç: Emzirme süreci; eşlerin birbirini etkilediği, annelerin ve babaların ekip olarak birlikte ustalaşması gereken bir öğrenme sürecidir. Babaların emzirme sürecindeki desteği emzirme uygulamalarını ve sonuçlarını etkilerken; annelerin eş desteğini algılaması emzirme sürecindeki memnuniyeti ve emzirme sonuçlarını büyük oranda etkilemektedir. Ancak literatürde genellikle bu iki durum ayrı ayrı ele alınmıştır. Yapılan bu araştırmada, babaların emzirmeye destek olduklarına ilişkin görüşleri ile annelerin destek algısı arasındaki ilişkinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı olarak yapılan çalışmanın örneklemi 0-1 aylık bebeği olan ve bebeğini emziren 217 anne ve eşi olmak üzere toplam 434 katılımcı oluşturmuştur. Araştırmanın verileri Ankara'da bulunan iki eğitim ve araştırma hastanesinde Ekim 2023-Ocak 2024 tarihleri arasında toplanmıştır. Verilerin toplanmasında Katılımcı Bilgi Formu, Babaların Emzirmeye Etkisi Ölçeği (BEEÖ) ve Emzirme Destek Ölçeği (EDÖ) kullanılmıştır. Verilerin analizinde; ortalama $\pm$ standart sapma, sayı, yüzde, Kolmogorov-Smirnov, Shapiro Wilk, Bağımsız Grup T Testi, ANOVA, Kruskal-Wallis, Posthoc analizler, korelasyon analizleri ve regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Annelerin EDÖ toplam puan ortalaması 11,25 $\pm$ 2,32'dir. Annelerin EDÖ alt boyut puan ortalamaları; eşle ilgili hususlar 6,05 $\pm$ 1,35, çocuk yetiştirme ve ev işlerinde iş birliği 1,94 $\pm$ 0,94, eşin emzirmeyle ilgili istekleri 3,26 $\pm$ 0,82'dir. EDÖ toplam puan ortalaması ile annelerin eğitim düzeyi ($p<0,001$) ve parite ($p<0,05$) arasında anlamlı ilişki bulunmuştur. Babaların, BEEÖ toplam puan ortalaması 140,69 $\pm$ 24,36'dir. BEEÖ alt boyut puan ortalamalarına bakıldığında; emzirmeyi anlama 32,31 $\pm$ 6,41, yardım 26,16 $\pm$ 5,90, değer verme 23,24 $\pm$ 4,57, hazır bulunuşluk 22,87 $\pm$ 4,66 ve duyarlılık 20,40 $\pm$ 3,20'dir. BEEÖ toplam puan ortalaması ile babaların eğitim düzeyi ($p<0,001$), emzirme eğitimi alması ($p<0,001$) ve çocuk sayısı ($p<0,05$) arasında anlamlı ilişki saptanmıştır. Annelerin EDÖ toplam puan ve tüm alt boyutları puan ortalamaları ile babaların BEEÖ toplam puan ve tüm alt boyutları arasında orta seviyede pozitif yönlü korelasyon saptanmıştır. Yapılan doğrusal regresyon analizinde babaların emzirmeye etkisinin annelerin algıladığı emzirme desteğini pozitif yönde ve anlamlı olarak etkilediği bulunmuştur ($p<0,001$). Ayrıca çoklu regresyon analizine göre babaların yardım ($p<0,001$) ve duyarlılık ($p<0,05$) davranışlarının olumlu yönde olması annelerin EDÖ puanını anlamlı şekilde yükseltmiştir.

Sonuç: Çalışma sonucunda emzirme sürecinde babaların emzirmeye etkisinin olumlu yönde olması ile anneler tarafından algılanan eş desteği arasında paralellik saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: algılanan destek, baba desteği, emzirme, emzirme desteği, eş desteği

Investigation of the Relationship Between Fathers' Opinions of Supporting Breastfeeding and Mothers' Perception of Support

Büşra Boğa¹, Ayten Şentürk Erenel²

¹Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Obstetrics, Women's Health and Gynecologic Nursing, Bolu

²Lokman Hekim University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecologic Nursing, Ankara

Problem Statement and Objective: The breastfeeding process is a learning experience in which partners influence each other and are required to develop mastery together as a team. Fathers' support during this process significantly impacts breastfeeding practices and outcomes, while mothers' perception of partner support significantly affects their satisfaction with the breastfeeding experience and its related outcomes. However, in the literature, these two situations are generally addressed separately. This research aims to investigate the relationship between fathers' perspectives on their support for breastfeeding and mothers' perception of this support.

Materials-Methods: The descriptive study included 434 participants, comprising 217 breastfeeding mothers with infants aged 0-1 month and their spouses. Data were collected on October 2023-January 2024 at two education and research hospitals in Ankara. Data collection involved the Participant Information Form, Partner Breastfeeding Influence Scale (PBIS), and Breastfeeding Support Scale (BSS). Data analysis included mean±standard deviation, number, percentage, Kolmogorov-Smirnov, Shapiro Wilk, Independent Sample T-Test, ANOVA, Kruskal-Wallis, Posthoc analyses, correlation and regression.

Results: The mean total score of the BSS was 11.25±2.32. The mean scores for BSS subscales were as follows: considerations for the wife 6.05±1.35, cooperation with child-rearing and housework 1.94±0.94, the husband's desire to breastfeeding 3.26±0.82. Results showed significant relationship between BSS total scores and mothers' education level ($p<0.001$) and parity ($p<0.05$). Fathers' mean total PBIS score was 140.69±24.36. The subscale scores of PBIS; breastfeeding savvy 32.31±6.41, helping 26.16±5.90, appreciation 23.24±4.57, breastfeeding presence 22.87±4.66, and responsiveness 20.40±3.20. Results showed significant relationship between PBIS total scores and fathers' education level ($p<0.001$), receiving breastfeeding education ($p<0.001$), and number of children ($p<0.05$). Moderate positive correlations were found between mothers' total score and all subscale scores of BSS and fathers' total score and all subscale scores of PBIS. The linear regression analysis revealed that fathers' involvement in breastfeeding positively and statistically significant effect on mothers' perceived breastfeeding support ($p<0.001$). Furthermore, according to the multiple regression analysis, fathers' supportive behaviors, specifically their helping ($p<0.001$) and responsiveness ($p<0.05$), significantly increased mothers' BSS scores.

Conclusion: The study concluded that parallelism exists between the positive influence of fathers on breastfeeding and the perceived partner support by mothers during the breastfeeding process.

Keywords: breastfeeding, breastfeeding support, partner support, paternal support, perceived support

S-0293

Hemşirelik Öğrencilerinin Cinsel Mitlere Sahip Olma Durumlarının Cinsel Tutumları ile İlişkisi

Halime Esra Meram¹, Ayşe Nur Koyuncu²

¹Selçuk Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Konya

²Aksaray Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Acil, Aksaray

Amaç: Toplamların cinsellikle ilgili mitleri, düşünce ve inançları hemşirelik öğrencilerinin cinsellikle ilgili algı, tutum ve davranışlarını etkilemektedir. Bu durum, hemşirelerin cinsel sağlığa yönelik eğitim, danışmanlık ve bakım verme sürecine yansıyabilmektedir. Bu çalışma, hemşirelik öğrencilerinin cinsel mite sahip olma durumlarının cinsel tutumları ile ilişkisini incelemek amacıyla yapıldı.

Gereç-Yöntem: Araştırma, tanımlayıcı ve ilişki arayıcı desenedir. Türkiye'nin il merkezinde yer alan iki devlet üniversitesinde 2022-2023 eğitim-öğretim yılında öğrenim gören hemşirelik birinci ve ikinci sınıf toplam 320 kız öğrenci çalışmaya dahil edilmiştir. Veriler, "Tanıtıcı Bilgi Formu", "Hendrick Cinsel Tutum Ölçeği (HCTÖ)" ve "Cinsel Mitler Ölçeği (CMÖ)" kullanılarak toplanmıştır. Araştırma verileri toplanmadan önce, etik kurul onayı (tarih:30/06/2022, karar no:2022/43) ve ilgili fakültelerden kurum izni alınmıştır. SPSS programı aracılığı ile tek yönlü varyans analizi, Kruskal Wallis H testi, Mann Whitney U testi, t testi, Spearman korelasyon ve Pearson korelasyon analizleri yapılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin, %56,3'ünün cinsellikle ilgili bilgisini yeterli bulduğu, %94,1'inin cinsel deneyim yaşamadığı, %70,3'ünün evlilik öncesi cinsel ilişkiye karşı olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin; CMÖ toplam puan ortalaması $64,73 \pm 17,57$ ve HCTÖ'nün "onaylayıcılık" alt boyutu puan ortalaması $34,59 \pm 10,02$, "doğum kontrolü" alt boyutu puan ortalaması $11,47 \pm 3,04$, "paylaşım" alt boyutu puan ortalaması $15,64 \pm 4,45$ ve "araç olarak değerlendirme" alt boyutu puan ortalaması $14,88 \pm 4,43$ olarak bulunmuştur. CMÖ toplam puanı, CMÖ'nün "yaş ve cinsellik", "cinsel ilişki", "cinsel doyum" ve HCTÖ'nün "araç olarak değerlendirme" alt boyut puanları arasında, CMÖ'nün "cinsel davranış" ve HCTÖ'nün "onaylayıcılık" alt boyut puanları arasında, CMÖ'nün "toplumsal cinsiyet", "cinsel şiddet" ve HCTÖ'nün "doğum kontrolü" alt puanları arasında, CMÖ'nün "mastürbasyon" ve HCTÖ'nün "paylaşım" alt boyutu puanları arasında negatif yönlü düşük derecede bir korelasyon bulunmuştur ($p<0.05$).

Sonuç: Sonuç olarak, öğrencilerin cinsel mitlere sahip olma düzeyleri yüksek olmasına rağmen gelişigüzel ve biyolojik-faydacı cinsel tutumlarının düşük olduğu, aksine sorumlu, hoşgörülü ve ideal cinsellik tutumlarının yüksek olduğu görülmüştür. Ayrıca, öğrenciler cinsel mite sahip olma düzeyi arttıkça daha fazla olumsuz cinsel tutum sergilemişlerdir. Hemşirelerin cinsel sağlığın değerlendirilmesi, sürdürülmesi, iyileştirilmesi, cinsel sağlık eğitimi ve danışmanlığının sağlanmasında önemli rolleri vardır. Bu bağlamda, cinsellikle ilgili farkındalık ve bilgilerin hemşirelere öğrencilik döneminden başlanarak kazandırılması oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: cinsellik, cinsel tutum, hemşirelik

The Relationship Between Nursing Students' Sexual Myths and Their Sexual Attitudes

Halime Esra Meram¹, Ayşe Nur Koyuncu²

¹Selçuk University Nursing Faculty, Department of Obstetric and Gynecologic Nursing, Konya.

²Education and Research Hospital, Pediatric Emergency, Aksaray

Objective: Societies' myths, thoughts and beliefs about sexuality affect nursing students' perceptions, attitudes and behaviors about sexuality. This situation can be reflected in nurses' education, counseling and care processes regarding sexual health. This study was conducted to examine the relationship between nursing students' sexual myths and their sexual attitudes.

Materials-Methods: The study was designed a descriptive and correlational. A total of 320 first and second year female nursing students studying in the 2022-2023 academic year at two state universities located in the provincial center of Türkiye were included. Data were collected using the "Introductory Information Form", "Hendrick Brief Sexual Attitudes Scale (HSAS)", and "Sexual Myths Scale (SMS)". Before collecting the research data, ethics committee approval (date: 30/06/2022, decision no: 2022/43) and institutional permission from the relevant faculties were obtained. One-way analysis of variance, Kruskal Wallis H test, Mann Whitney U test, t test, Spearman correlation and Pearson correlation analyses were conducted using SPSS programs.

Results: Among the students, 56.3% reported having sufficient knowledge about sexuality, 94.1% stated they had no sexual experience, and 70.3% expressed against premarital sexual intercourse. The students' total SMS score average was 64.73 ± 17.57 , and the sub-dimensions of the HSAS, "permissiveness", "birth control", "communion" and "instrumentality", were 34.59 ± 10.02 , 11.47 ± 3.04 , 15.64 ± 4.45 and 14.88 ± 4.43 , respectively. A weak negative correlation was found between the SMS total score, the SMS "age and sexuality", "sexual intercourse", "sexual satisfaction" and HSAS "instrumentality" sub-dimension scores, between the SMS "sexual behavior" and HSAS "permissiveness" sub-dimension scores, between the SMS "gender", "sexual violence" and HSAS "birth control" sub-scores, and between the SMS "masturbation" and HSAS "communion" sub-dimension scores ($p < 0.05$).

Conclusion: As a result, it was observed that although the students had high levels of sexual myths, their promiscuous and biological-utilitarian sexual attitudes were low. In contrast, they demonstrated higher levels of responsible, tolerant, and idealistic sexual attitudes. In addition, as the level of sexual myths of the students increased, they exhibited more negative sexual attitudes. Nurses have important roles in assessing, maintaining and improving sexual health, and providing sexual health education and counseling. In this context, it is very important for nurses to gain awareness and information about sexuality during their undergraduate education.

Keywords: nursing, sexuality, sexual attitude

S-0294

Rol Play Yönteminin Hemşirelik Öğrencilerinin Cinsel Sağlık Bilgi, İnanç, Tutum ve Okuryazarlığına Etkisi: Deneysel Bir Araştırma

Ayşe Metin¹, Tenzilay Müdüt Altunbay², Yüksel Terzi³

¹Erzurum Teknik Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Erzurum

²Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Erbaa Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Tokat

³Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Fen Fakültesi, İstatistik Bölümü İstatistiksel Bilgi Sistemleri Anabilim Dalı, Samsun

Amaç: Rol yapma (role-play) yöntemi, öğrencilerin empati becerilerini geliştirmesine, teorik bilgilerini pratiğe dökmesine ve toplumsal tabulara karşı bilinçli bir tutum oluşturmaya yardımcı olur. Hemşireler için cinsel sağlık konusundaki bilgi ve tutumlar, mesleki rollerini ve hasta iletişimlerini doğrudan etkilediğinden, role-play yönteminin bu alandaki farkındalığı artırarak mesleki yeterliliğe katkı sağladığı düşünülmektedir. Bu çalışma, role-play uygulamasının hemşirelik öğrencilerinin cinsel sağlıkla ilgili tutum ve inançları, bilgi düzeyi ve cinsel sağlık okuryazarlığı üzerindeki etkisini incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve deneysel türdeki bu çalışmanın evrenini Erzurum Teknik Üniversitesi ile Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi'nde son dönemde cinsel sağlık dersi almış hemşirelik öğrencileri oluşturmuştur. Erzurum Teknik Üniversitesi öğrencileri rol play gösterimi ile deney grubunu (31 öğrenci) oluştururken Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi'ndeki öğrenciler kontrol grubunu (31 öğrenci) oluşturmuştur. Araştırma 15 Ocak- 15 Şubat 2025 tarihleri arasında yürütülmüştür. Araştırma kapsamına alınan öğrencilerde cinsel sağlık dersini son dönemde almış olmak çalışmaya dahil edilme kriteri olarak belirlenmiştir. Deney grubu öğrenciler 1 ay boyunca her hafta erken evlilik, çocuk gelin, engelli bireylerde cinsellik, kadına yönelik şiddet, taciz tecavüz konularında kendi hazırladıkları rol playleri deney grubu öğrencilerin tamamının katılımıyla canlandırmıştır. Kontrol grubuna herhangi bir farklı girişim yapılmamıştır. Veriler "Cinsel Sağlık Ölçeği", "Cinsel Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği", "Cinsel Sağlık ve İnanç Ölçeği" ile "Tanımlayıcı Bilgi Formu" kullanılarak toplanmıştır. Veriler IBM SPSS 22.02 ile analiz edilmiş, grup ve çoklu karşılaştırmalarında t-testi ve ANOVA, Tukey testi, MANOVA uygulanmıştır.

Bulgular: Deney grubundaki öğrencilerin cinselliğe ilişkin tutum ve inançları, kontrol grubuna kıyasla istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermiştir. Role-play yöntemi uygulanan öğrencilerde, cinsel bakıma yönelik tutum ve inançların daha olumlu olduğu belirlenmiştir. Ayrıca, deney grubundaki öğrencilerin cinsel sağlık bilgisi düzeyi, kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulunmuştur. Öte yandan, cinsel sağlık okuryazarlığı açısından gruplar arasında anlamlı bir fark tespit edilmemiştir.

Sonuç: Rol-play yönteminin hemşirelik öğrencilerinin cinsel sağlığa ilişkin bilgi, inanç ve tutumlarında olumlu etkisi olduğu görülmüştür. Öğrencilerin öğrenme yöntemlerine rol-playlerin entegre edilmesinin gerçek yaşam deneyimlerinin algılanması ve farkındalık sağlanmasında yararlı olacağı düşünülmektedir. Cinsel sağlık bağlamında bu yöntemin derslerde formal ya da çeşitli aktivitelerle informal olarak yaygınlaştırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cinsel Sağlık, cinsel sağlık okuryazarlığı, cinsel tutum ve inanç, hemşirelik, rol-play

The Effect of Role Play Method on Nursing Students' Sexual Health Knowledge, Beliefs, Attitudes and Literacy: An Experimental Research

Ayşe Metin¹, Tenzilay Müdürt Altunbay², Yüksel Terzi³

¹Erzurum Technical University, Faculty of Health Sciences Department of Nursing, Obstetrics and Gynecology Nursing Department Erzurum

²Tokat Gaziosmanpaşa University Erbaa Faculty of Health Sciences Department of Nursing, Department of Nursing of Women's Health and Diseases, Tokat

³Ondokuz Mayıs University, Faculty of Science, Department of Statistics Department of Statistical Information Systems Department, Samsun

Objective: Role-play helps students develop empathy skills, put their theoretical knowledge into practice and develop a conscious attitude towards social taboos. Since knowledge and attitudes about sexual health for nurses directly affect their professional roles and patient communication, it is thought that role-play method contributes to professional competence by increasing awareness in this area. This study examines the effect of role-play on nursing students' attitudes and beliefs about sexual health, knowledge level and sexual health literacy.

Materials- Methods: The universe of this descriptive and experimental study consisted of nursing students who had recently taken a sexual health course at Erzurum Technical University and Tokat Gaziosmanpaşa University. While Erzurum Technical University students formed the experimental group (31 students) with a role play demonstration, Tokat Gaziosmanpaşa University students formed the control group (31 students). The research was conducted between January 15 and February 15, 2025. The inclusion criterion for the students included in the study was having recently taken a sexual health course. The students in the experimental group performed their own role plays on the subjects of early marriage, child brides, sexuality in disabled individuals, violence against women, harassment and rape every week for 1 month with the participation of all the students in the experimental group. No different intervention was made to the control group. Data were collected after the completion of the role-plays using the "Sexual Health Scale", "Sexual Health Literacy Scale", "Sexual Health and Belief Scale" and "Descriptive Information Form". Data were analyzed with IBM SPSS 22.02, and t-test and ANOVA, Tukey test, MANOVA were applied in group and multiple comparisons.

Results: The attitudes and beliefs of students in the experimental group regarding sexuality showed a statistically significant difference compared to the control group. It was determined that the attitudes and beliefs towards sexual care were more positive in the students who were applied the role-play method. In addition, the level of sexual health knowledge of the students in the experimental group was found to be statistically significantly higher than the control group. On the other hand, no significant difference was found between the groups in terms of sexual health literacy.

Conclusion: It has been observed that the role-play method has a positive effect on the knowledge, beliefs and attitudes of nursing students regarding sexual health. It is thought that integrating role-plays into students' learning methods will be beneficial in perceiving real-life experiences and providing awareness. In the context of sexual health, it is recommended that this method be disseminated formally or informally through various activities in classes.

Keywords: Sexual Health, sexual health literacy, sexual attitudes and beliefs, nursing, role-play

S-0295

Jinekoloji ve perinatoloji hastalarının bakımında Omaha sistemi'nin kullanımı

Özge Çetin¹, Ergül Aslan²

¹İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Lisansüstü Eğitim Enstitüsü

²İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Amaç: Hemşirelik tanımlarını belirleme, girişimleri planlama, uygulama ve bakım sonuçlarını değerlendirme fırsatı sağlayarak, hemşirelik bakımının kanıt temelli ve kaliteli sunulmasını destekler. Omaha Sistemi 3 temel adımdan oluşur; Problem, Girişim ve Sonuç. İlk adım problem sınıflama listesi (PSL) olarak adlandırılır, sağlık bakım uygulayıcıları hasta problemlerini tanılamak ve tanıyı formüle etmek için değerlendirilen belirti ve bulgular gibi verileri toplar. Bu çalışmanın amacı Omaha Sistemi'nin jinekoloji ve perinatoloji kliniğinde yatmakta olan hastaların hemşirelik bakımında kullanımının değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipte olan bu araştırmanın örneklemini Mart-Mayıs 2019 tarihleri arasında bir eğitim ve araştırma hastanesinde yatan 30 jinekoloji ve 30 perinatoloji hastası oluşturdu. Veriler her hastayla iki görüşme yapılarak "Omaha Sistemi Problem Sınıflama Listesi ve Bakım Planı" formu ile toplandı ve online Nightingale Notları sistemine girilerek değerlendirildi.

Bulgular: Hastaların yaşları 18 ile 36 arasında değişmekte olup, ortalama 34,97±11,90 yıldır. Jinekoloji ve perinatoloji hastalarında tanımlanan problem alanları sırasıyla fizyolojik, sağlık davranışları, psikososyal, çevresel alan oldu. Toplam problem sayısı ilk değerlendirmede 450, ikinci değerlendirmede 462 olarak bulundu. Jinekoloji hastalarında en sık karşılaşılan problemler; bulaşıcı/infeksiyon durumu, ağrı, fiziksel aktivite, beslenme, bağırsak fonksiyonu oldu. Perinatoloji hasta grubunda ise bulaşıcı/infeksiyon durumu, gebelik, ruh sağlığı, ağrı, aile planlaması, dolaşım oldu. Problemler çoğunlukla aktüel olarak belirlendi. En sık belirlenen girişim kategorisi surveyans iken onu eğitim, rehberlik ve danışmanlık, tedavi ve işlemin izlediği bulundu. Toplam girişim sayısı ilk değerlendirmede 837, ikinci değerlendirmede 370 olarak bulundu. Bakıma yönelik sonuçlarda hastaların bilgi düzeyinin genelde temel düzeyde, davranışlarının genellikle uygun olduğu ilk ve ikinci değerlendirmede belirgin farklılık olmadığı bulundu. İkinci değerlendirmede bazı problemlerin "durum" düzeyinde gelişme olduğu bulundu. (Şekil 1 ve 2)

Sonuç: Bakım aktivitelerinin yoğun olduğu jinekoloji ve perinatoloji kliniklerinde hasta sorun ve gereksinimlerinin belirlenmesinde, girişimlerin planlanması, uygulanması ve sonuçların değerlendirilmesinde sınıflama sistemi olarak Omaha Sistemi kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Omaha Sistemi, Jinekoloji, Perinatoloji, Hemşirelik Bakımı, Bilişim

Using Omaha system on gynecology and perinatology patients care

Özge Çetin¹, Ergül Aslan²

¹Istanbul University-Cerrahpaşa Institute of Graduate Education

²Istanbul University-Cerrahpaşa Florence Nightingale Faculty of Nursing

Objective: It supports the provision of evidence-based and quality nursing care by providing the opportunity to determine nursing diagnoses, plan interventions, implement them and evaluate care outcomes. The Omaha System consists of 3 basic steps; Problem, Intervention and Outcome. The first step is called the problem classification list (PSL), health care practitioners collect data such as signs and symptoms that are evaluated to diagnose patient problems and formulate a diagnosis. The purpose of this study is to evaluate the use of the Omaha System in nursing care of patients hospitalized in a gynecology and perinatology clinic.

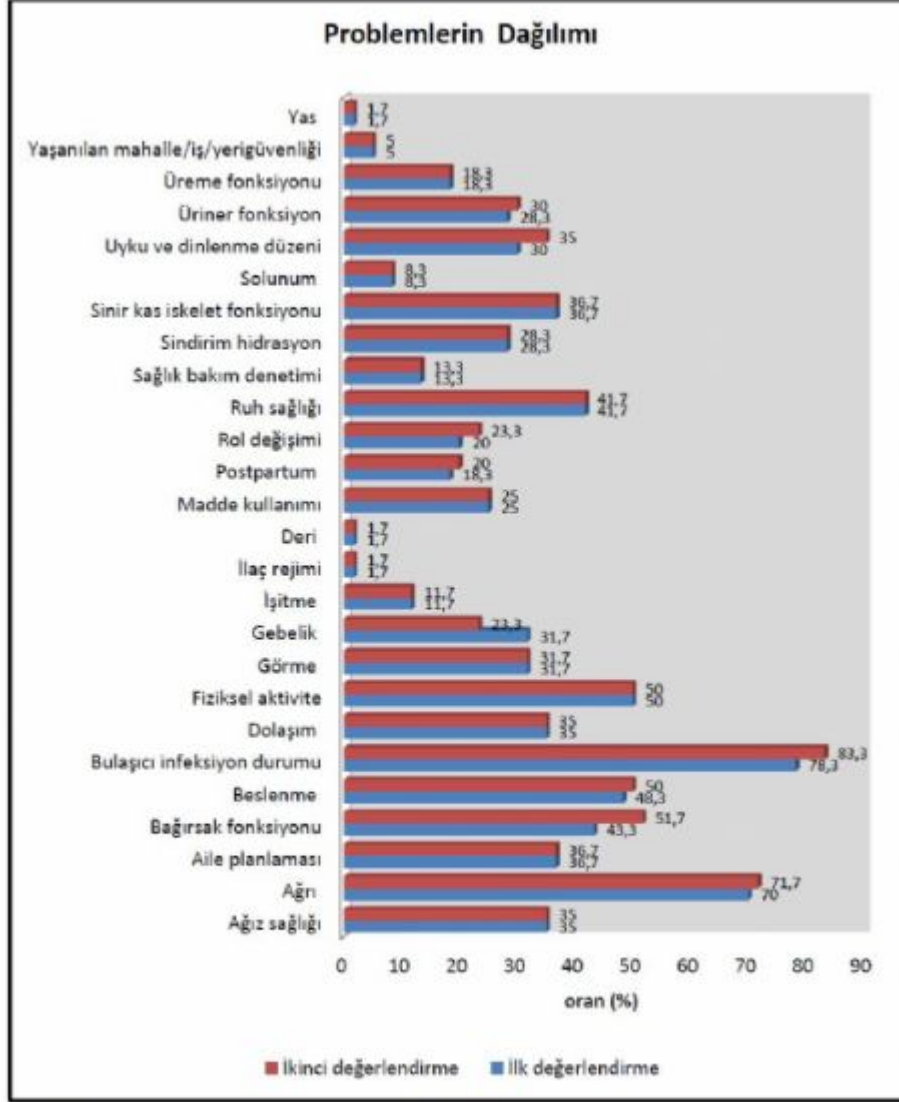
Materials-Methods: The sample of study consisted of 30 gynecology and 30 perinatology patient who were staying in training and research hospital in time interval March-May 2019. The data were collected from each patient by two interviews with "Omaha System Problem Classification List and Care Plan" form and analyzed by using online Nightingale Notes.

Results: The ages of the patients ranged from 18 to 36, with an average of 34.97 ± 11.90 years. Problems diagnosed for gynecology and perinatology patient were mostly by order of physiological, health behaviors, psychosocial, environmental domain. Total number of problems was 450 in first evaluation and 462 in second evaluation. Most common problems in gynecology patients were communicable/infectious condition, pain, physical activity, nutrition, bowel function. Most common problems in perinatology patients were communicable/infectious condition, pregnancy, mental health, pain, family planning, circulation. Problems were often identified actual. The most frequently identified intervention category was surveillance, followed by training, guidance and counseling, treatment and procedure. Total number of intervention was 837 in first evaluation and 370 in second evaluation. It was found that knowledge level of the patients was basic level and their behaviors were generally appropriate and there was no significant difference in first and second evaluation. It was found that "status" level of some of problems improved in second evaluation. (Figure 1 and 2)

Conclusion: Omaha System can be used as classification system for determining patient problem and needs, planning and implementation of intervention, evaluating the results in gynecology and perinatology clinics where intensive care activities.

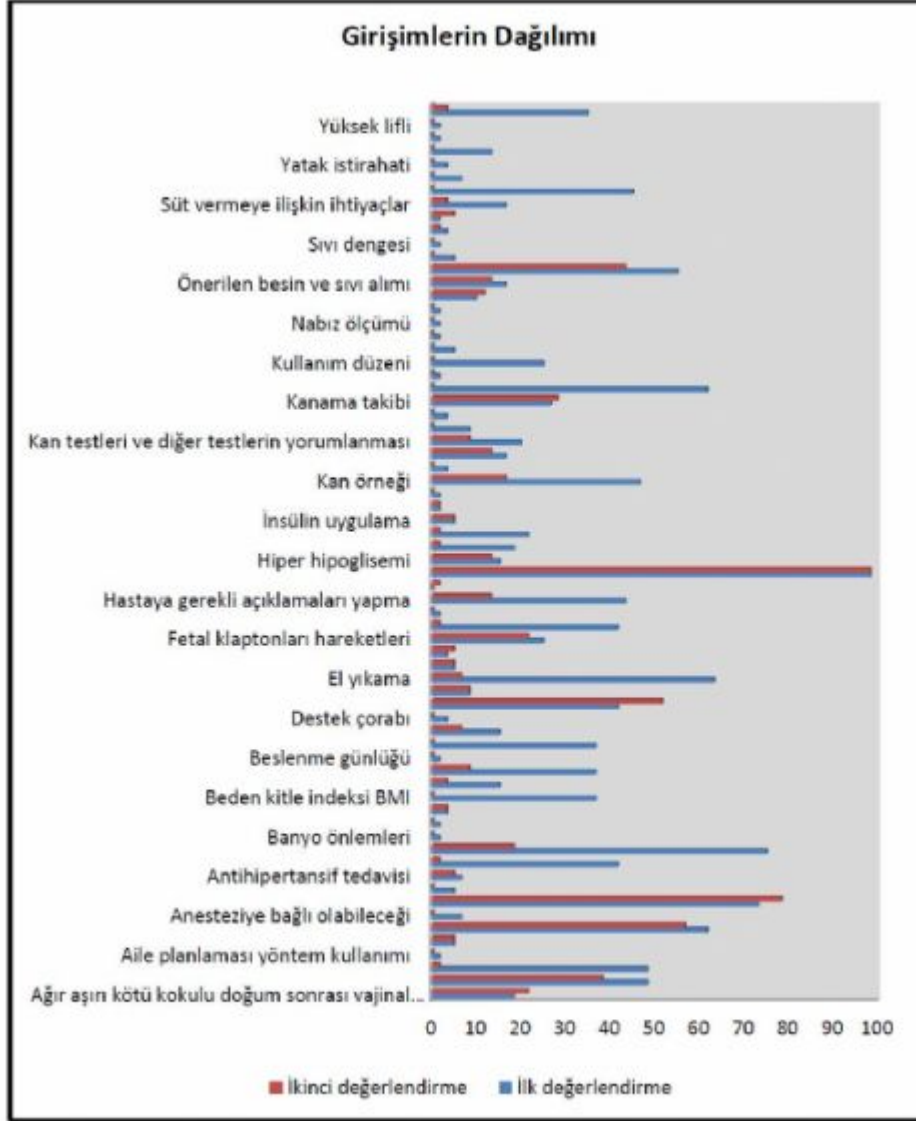
Keywords: Omaha System, Gynecology, Perinatology, Nursing Care, Informatics

Şekil 1
Figure 2

Şekil 4-1: Problemlerin ilk ve ikinci değerlendirme dağılımları

Şekil 2
Figure 2

Şekil 4-6: Girişimlerin dağılımı

S-0296

Jinekolojik Kanser Tedavisi Gören Hastalarda Brakiterapinin Fiziksel ve Ruhsal Etkilerinin Kalitatif Olarak Belirlenmesi

Seda Çağlı Öztürk¹, Ergül Aslan²

¹İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Lisansüstü Eğitim Enstitüsü

²İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Amaç: Jinekolojik kanser tanısıyla brakiterapi tedavisi alan hastalar çeşitli fiziksel ve ruhsal zorluklarla karşılaşmaktadır. Bu çalışma jinekolojik kanserli kadınlarda brakiterapi tedavisinin etkilerinin belirlenmesi amacıyla gerçekleştirildi.

Gereç-Yöntem: Araştırma kalitatif olarak kesitsel, tanımlayıcı tipte yapıldı. İstanbul Üniversitesi, Onkoloji Enstitüsü, Brakiterapi kliniğinde Mart- Aralık 2018 tarihleri arasında yürütüldü. Jinekolojik kanser tanısıyla brakiterapi tedavisi alan 30 endometriyum ve serviks kanserli hasta örneklem grubuna alındı. Hastalar Tanıtıcı Bilgi Formu dolduruldu. Nitel verilerin elde edilmesinde Yarı Yapılandırılmış Derinlemesine Görüşme Formu kullanıldı. Görüşmelerin kayıt edilmesinde hızlı not alma tekniği kullanıldı. Niteliksel verilerin değerlendirilmesinde içerik analizi ve niceliksel verilerin analizinde tanımlayıcı istatistik kullanıldı. Her bir soruya özgü alt temalar belirlendi.

Bulgular: Kadınların yaşları 34 ile 70 arasında değişmekte olup, ortalama 51.37±9.75 yıldır. Kadınların %53.3'ü (n=16) endometriyum kanseri, %46.7'si (n=14) ise serviks kanseridir. Kadınların %53.3'ünün (n=16) brakiterapi aplikator tipi vajinal silindir iken, %46.7'sinin (n=14) ovoid ve tandem tipidir. Kadınların %30,0'unun (n=9) brakiterapi kür sayısı 3 iken, %6.7'sinin (n=2) kür sayısı 4 ve %63.3'ünün (n=19) kür sayısı 5'tir. Araştırmada kadınların brakiterapi tedavisi ile ilgili korku, bilinmezlik ve yapılan uygulamaya bağlı ağrı, kanama gibi fiziksel semptomlar yaşadıkları belirlendi.

Kadınlara "Brakiterapi hakkında ne düşünüyorsunuz?" diye sorulduğunda; %70,0'i korku, %6.7'si acı, %26.7'si kemoterapi ve radyoterapiye göre daha kolay, %3.3'ü tedirginlik, %30,0'u bilinmezlik ve %16.7'si isim zorluğu yanıtını verdi.

Kadınlara "Brakiterapi vücudunuzda ne tür şikayetlere yol açtı?" diye sorulduğunda; %56.7'si idrar yaparken yanma hissi, %40,0'ı ağrı, %10,0'u büyük abdest yaparken ağrı, %23.3'ü kanama-akıntı, %3.3'ü basınç hissi, %3.3'ü baş ağrısı, %3.3'ü sonda acısı/ağrısı yanıtını verdi.

Kadınlara "Brakiterapi uygulamalarına bağlı şikayetler ile nasıl baş ettiniz?" diye sorulduğunda; %63.3'ü bol su içme, %40,0'ı acılı, baharatlı, asitli yememe, %16.7'si tıbbi ilaç kullanımı, %16.7'si dinlenme, %20,0'si standart önlemleri uygulama yanıtını verdi.

Kadınlara "Brakiterapi seansları esnasında kendinizi nasıl hissettiniz?" diye sorulduğunda; %46.7'si korku-tedirginlik, %16.7'si ağrı, %33.3'ü rahat hissetme, %3.3'ü heyecan yanıtını verdi.

Kadınlara göre "Brakiterapi sizi ruhsal/duygusal yönden nasıl etkiledi?" diye sorulduğunda; %20,0'si umutlu, %46.7'si iyi, %16.7'si mutlu, %20,0'si ailem, eşim yanımda/ sorunum yok, %3.3'ü güçlü, %3.3'ü ölüm korkusu, %10,0'u ilgisizlik/aile ve arkadaş çevresinden uzaklaşma yanıtını verdi.

Kadınlara "Brakiterapi sonrası yaşamınızın nasıl olacağını düşünüyorsunuz?" diye sorulduğunda; %30,0'u kaderci/dini yaklaşım, %3.3'ü tedaviye inançsızlık, %70,0'i umutlu yanıtını verdi. (Şekil 1)

Sonuç: Hastalar brakiterapi tedavisi süresince sağlık personellerinden hastalıkları, tedavi süreci ve brakiterapi prosedürleri, yan etkilerle başa çıkma yöntemleri ile ilgili bilgilendirme beklemektedir. Brakiterapi kliniğinde çalışan hemşirelere bireyselleştirilmiş hasta eğitimine ek olarak hastaların yaşadıkları fiziksel semptomların yönetimi için uygun hemşirelik bakımı vermesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: brakiterapi, endometriyum kanseri, serviks kanseri, yan etki

Qualitative Determination of Physical and Mental Effects of Brachytherapy in Patients Treated with Gynecological Cancer**Seda Çağlı Öztürk¹, Ergül Aslan²**¹Istanbul University-Cerrahpaşa Institute of Graduate Education²Istanbul University-Cerrahpaşa Florence Nightingale Faculty of Nursing

Objective: Patients receiving brachytherapy treatment with a diagnosis of gynecological cancer face various physical and psychological difficulties. This study was conducted to determine the effects of brachytherapy treatment in women with gynecological cancer.

Materials-Methods: The study was conducted as a qualitative cross-sectional, descriptive study. It was conducted between March and December 2018 at the Brachytherapy Clinic of Istanbul University, Oncology Institute. 30 patients with endometrial and cervical cancer who received brachytherapy treatment with a diagnosis of gynecological cancer were included in the sample group. The Patients' Identifying Information Form was filled. The Semi-Structured In-Depth Interview Form was used to obtain qualitative data. The rapid note-taking technique was used to record the interviews. Content analysis was used to evaluate qualitative data and descriptive statistics were used to analyze quantitative data.

Results: The ages of the women ranged from 34 to 70, with an average of 51.37±9.75 years. 53.3% (n=16) of the women had endometrial cancer, and 46.7% (n=14) had cervical cancer. The brachytherapy applicator type of 53.3% (n=16) of the women was vaginal cylinder, while 46.7% had ovoid and tandem types. 30.0% (n=9) of the women had 3 brachytherapy courses, 6.7% (n=2) had 4 courses, and 63.3% (n=19) had 5 courses.

When the women were asked, "What do you think about brachytherapy?" 70.0% responded with fear, 6.7% with pain, 26.7% with ease compared to chemotherapy and radiotherapy, 3.3% with anxiety, 30.0% with uncertainty and 16.7% with difficulty naming.

When women were asked "What kind of complaints did brachytherapy cause in your body?" 56.7% responded with a burning sensation while urinating, 40.0% with pain, 10.0% with pain while defecating, 23.3% with bleeding/discharge, 3.3% with a feeling of pressure, 3.3% with headache and 3.3% with catheter pain/pain.

When women were asked "How did you cope with complaints related to brachytherapy applications?" 63.3% responded by saying drink plenty of water, 40.0% avoid spicy, hot and acidic foods, 16.7% use medical drugs, 16.7% rest, and 20.0% follow standard precautions.

When women were asked "How did you feel during the brachytherapy sessions?" 46.7% responded by saying fear-anxiety, 16.7% by saying pain, 33.3% by saying comfort, and 3.3% by saying excitement.

When women were asked "How did brachytherapy affect you mentally/emotionally?" 20.0% responded by saying hopeful, 46.7% by saying good, 16.7% by saying happy, 20.0% by saying my family and husband are with me/I have no problems, 3.3% by saying strong, 3.3% by saying fear of death, and 10.0% by saying indifference/distancing family and friends.

When women were asked, "How do you think your life will be after brachytherapy?" 30.0% responded with a fatalistic/religious approach, 3.3% with disbelief in treatment, and 70.0% with hope. (Figure 1)

Conclusion: Patients expect information from healthcare personnel about their diseases, the treatment process and brachytherapy procedures, and methods for coping with side effects during brachytherapy treatment. It is recommended that nurses working in brachytherapy clinics provide appropriate nursing care for the management of physical symptoms experienced by patients in addition to individualized patient education.

Keywords: brachytherapy, endometrial cancer, cervical cancer, side effects

Şekil 1a
Figure 1a

Araştırmada Elde Edilen Tema ve Kodlar	
Brakiterapi Hakkında Ne Düşünüyorsunuz?	
TEMA	KOD
Tedavi ile ilgili Hissedilenler ve Endişeler	Korku Acı Tedirginlik
Alınan Diğer Tedavilerle Kıyaslama	Kimoterapi ve radyoterapiye göre daha kolay
"Brakiterapi" İsminin Çağrıştırdıkları	İsim zorluğu Bilmemeçlik
Brakiterapi Vücudunuzda Ne Tür Şikayetlere Yol Açtı?	
TEMA	KOD
Fiziksel Semptomlar	İdrar yaparken yanma hissi Büyük abdest yaparken ağrı Kanama, akıntı Baş ağrısı
Uygulanmaya Bağlı Semptomlar	Basıncı hissi Ağrı Sonda acısı, ağrısı
Brakiterapi Şikayetleri ile Nasıl Baş Ettiniz?	
TEMA	KOD
Ozyüretim Becerisini Geyekleşirme	Bol sıtma Acılı baharatlı asitli yemeğe Düzenli Standart önlemleri uygulama
Hemşire ve Doktorların Rutin Önerilerine Uyma	Tıbbi ilaç kullanımı
Brakiterapi Esnasında Kendinizi Nasıl Hissettiniz?	
TEMA	KOD
Tedavi Sırasında Hissedilenler ve Endişeler	Korku,tedirginlik Ağrı Rahat hissetme Heyecan
Brakiterapi Sizi Ruhsal/Duygusal Yönden Nasıl Etkiledi?	
TEMA	KOD
Tedavinin Psikolojik Boyutu	Umutlu İyi Mutlu Güçlü
Sosyal Destek Yapıları	Ailem, eşim yanında/ sorunum yok
Sosyal Çevreden Uzaklaşma	İlgisizlik/Aile, arkadaş yapılarından uzak kalma
Gelecek Kaygısı	Ölüm korkusu

Şekil 1b
Figure 1b

Brakiterapi Sosyal Yaşamınızı Nasıl Etkiledi?	
TEMA	KOD
Sosyal Yaşama Etkisi	İyi, olumlu
Sosyal Yaşama Fiziksel Etkisi	Halsizlik
Sosyal Çevre İle Sorunlar	Arkadaşların uzaklaşması

Brakiterapi Sonrası Yaşamınız Nasıl Olacağını Düşünüyorsunuz?	
TEMA	KOD
Gelecek Planları	Umutlu
Tedavi Sonrası Hissedilen Manevîyat	Kaderci/dini yaklaşım
Tedavi Sonrası İçin Hissedilen Duygusal Durum	Tedaviye inançsızlık

Sağlık Personeline Neler Söylemek İstersiniz?	
TEMA	KOD
Sağlık Personeli Hakkındaki Düşünceler	Yardımcı İlgili Deneyimli İyi
Sağlık Personelinden Beklentiler	Bilgilendirici

Tedavi Gören Diğer Hastalara Neler Söylemek İstersiniz?	
TEMA	KOD
Tedavi ile İlgili Öneriler	Korkmasınlar
Tedavinin Etkilerinin Kişiyeye Göre Değişmesi	Tedaviden herkesin farklı etkileneceği
Manevi/Dini Boyut ile Söylenmek İstenecekler	Dini Yaklaşım

Brakiterapinin Etkilerini Azaltmak İçin Nasıl Bir Destek Verilmesini İstersiniz?	
TEMA	KOD
Sağlık Personelinden Beklenen Uygulamalar	Verilen destek yeterli Kağıtlar imzalatılırken açıklansın Bekleme odasında hemşire bulunsun Bilgi ihtiyacı başınıza gelebilecek her şey söylensin
Sosyal Destek	Aile desteği

S-0297

Menopoz yönetiminde dijital sağlık çözümleri

Ece Özkaradığın¹, Sevgi Özkan²

¹Pamukkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Entitüsü, Hemşirelik Ana Bilim Dalı, Denizli

²Pamukkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum-Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Denizli

Menopoz, kadınlar için önemli bir biyolojik geçiş dönemidir. Bu süreçte karşılaşılan çeşitli semptomlar, kadınların genel sağlık durumunu ve yaşam kalitesini önemli ölçüde etkileyebilir. Son yıllarda, dijital sağlık çözümleri menopoz yönetimi konusunda umut verici bir yaklaşım sunmaktadır. Bu derleme, menopoz yönetiminde kullanılan mevcut dijital sağlık çözümlerini incelemeyi amaçlamaktadır. Menopoz yönetimine yönelik dijital sağlık çözümleri, mobil uygulamalar, yapay zeka destekli araçlar, giyilebilir cihazlar, web tabanlı platformlar ve sanal destek sistemleri gibi teknolojileri kapsamaktadır. Mobil uygulamalar, semptomların takibi ve kişiselleştirilmiş öneriler sunarak kadınların menopoz sürecini daha iyi yönetmelerine yardımcı olur. Yapay zeka, veri analizi ile bireysel ihtiyaçlara yönelik yönetim stratejileri oluşturma potansiyeline sahiptir. Giyilebilir teknolojiler, semptomları gerçek zamanlı izleyerek kullanıcılara anlık geribildirim sağlar. Web tabanlı platformlar ve sanal destek sistemleri, eğitim ve psikososyal destek sunarak menopoz sürecindeki duygusal ihtiyaçların karşılanmasında önemli bir rol oynar. Literatürde dijital sağlık çözümlerinin, kilo kontrolü, anksiyete yönetimi, uyku ve yaşam kalitesi gibi menopozla ilişkili çeşitli sağlık göstergeleri üzerinde olumlu etkiler sağladığı gösterilmiştir. Bu çözümler, etkili bir semptom yönetimi ve yaşam kalitesinin iyileştirilmesine olanak tanımaktadır. Bu gelişmelere rağmen, etkinlik ve kullanıcı deneyimi konusunda daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır. Gelecekteki teknolojik gelişmeler, menopoz yönetimi için daha etkili ve kişiselleştirilmiş çözümler sunma potansiyeline sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Kadın sağlığı, menopoz, mobil uygulamalar, sağlık teknolojisi, yapay zeka

Digital health solutions in menopause management

Ece Özkaradiğın¹, Sevgi Özkan²

¹Nursing Department, Health Sciences Institute, Pamukkale University, Denizli, Turkey

²Obstetrics and Gynecology Nursing Department, Health Sciences Faculty, Pamukkale University, Denizli, Turkey

Menopause is an important biological transition for women. The various symptoms experienced during this period can significantly affect women's overall health and quality of life. In recent years, digital health solutions have emerged as a promising approach for menopause management. This review aims to examine the current digital health solutions used in menopause management. Digital health solutions for menopause management include technologies such as mobile applications, artificial intelligence-supported tools, wearable devices, web-based platforms, and virtual support systems. Mobile applications help women manage the menopause more effectively by tracking symptoms and providing personalized recommendations. Artificial intelligence has the potential to generate management strategies tailored to individual needs through data analysis. Wearable technologies provide real-time symptom tracking and instant feedback to users. Web-based platforms and virtual support systems play an important role in addressing the emotional needs of women during menopause by offering education and psychosocial support. The literature has demonstrated that digital health solutions positively impact various health indicators related to menopause, including weight control, anxiety management, sleep, and overall quality of life. These solutions enable effective symptom management and improvement in the quality of life. Despite these advancements, more research is needed on the effectiveness and user experiences. Future technological advancements have the potential to offer more effective and personalized solutions for menopause management.

Keywords: Women's health, menopause, mobile applications, health technology, artificial intelligence

S-0298

Gebelik ve doğum sonrası dönemde obezite anksiyete ve depresyon: sistematik bir inceleme

Gözde Demir Şenbolat¹, Şirvan Özçelik², Büşra Altınsoy³

¹kocaeli üniversitesi eğitim araştırma hastanesi, kalp damar cerrahi servisi, kocaeli

²süreyyapaşa göğüs hastalıkları hastanesi, yoğun bakım, istanbul

³İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa,kadın Sağlığı Ve Hastalıkları Hemşireliği Ad. istanbul

Amaç: Bu çalışma gebelik ve doğum sonrası dönemde obezite, anksiyete ve depresyon arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla yapıldı.

Yöntem: Sistematik derleme niteliğindeki bu çalışmada; 2000-2024 yılları arasında yayınlanmış çalışmaları içeren Google Scholar, Pubmed, Science Direct, Cochrane ve Web of Science veritabanlarında “pregnancy, postpartum, obesity, anxiety, depression” anahtar kelimeleri kullanılarak tarama yapılmıştır. Veri tabanlarında kayıtlı 5388 sonuca ulaşılmış, içerik açısından 27 çalışma incelenmiş ve 17 çalışma araştırmaya dahil edilerek sistematik olarak incelenmiştir.

Bulgular: Çalışma kapsamına alınan araştırmalarda gebelik döneminde obezite veya yüksek beden kitle indeksine sahip kadınlarda anksiyete ve depresyon semptomları görüldüğü tespit edilmiştir. Obez gebelerin doğum sonrası hem anksiyete hem de depresyon semptomları gösterdiği bulunmuştur.

Sonuç: Obezite, gebelik ve doğum sonrası dönemde mental sağlık risklerini önemli ölçüde arttırabilmektedir. Bu kapsamda anne ve bebek sağlığını iyileştirmek için obezite ile mental sağlık arasındaki ilişkinin daha kapsamlı bir şekilde ele alınması, hem gebelik döneminde hem de doğum sonrasında obez bireylerin ruhsal sağlık durumunun yakından izlenmesi, obeziteyi azaltmaya yönelik erken müdahaleler ve psikososyal destek mekanizmalarının sağlanması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Postpartum, Obezite, Anksiyete, Depresyon

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, depresyon, gebelik, obezite, postpartum

Obesity, anxiety, and depression during pregnancy and the postpartum period: a systematic review

Gözde Demir Şenbolat¹, Şirvan Özçelik², Büşra Altınsoy³

¹Kocaeli University Education and Research Hospital, Cardiovascular Surgery Service, Kocaeli

²Sureyyapasa Chest Diseases Hospital, Intensive Care, İstanbul

³İstanbul University-Cerrahpaşa, Department of Women's Health and Diseases Nursing, İstanbul

Objective: This study aimed to examine the relationship between obesity, anxiety, and depression during pregnancy and the postpartum period.

Method: In this systematic review, a literature search was conducted in the databases of Google Scholar, PubMed, ScienceDirect, Cochrane, and Web of Science using the keywords “pregnancy, postpartum, obesity, anxiety, depression” for studies published between 2000 and 2024. A total of 5,388 results were identified, of which 27 studies were reviewed for content. Seventeen studies meeting the inclusion criteria were systematically analyzed.

Findings: The studies included in this review indicated that pregnant women with obesity or a high body mass index (BMI) experienced symptoms of anxiety and depression. It was also found that obese pregnant women exhibited both anxiety and depression symptoms in the postpartum period.

Conclusion: Obesity can significantly increase mental health risks during pregnancy and the postpartum period. Therefore, to improve maternal and infant health, the relationship between obesity and mental health should be examined more comprehensively. Additionally, close monitoring of the mental health status of obese individuals both during pregnancy and postpartum, implementing early interventions to reduce obesity, and providing psychosocial support mechanisms are essential.

Keywords: Pregnancy, Postpartum, Obesity, Anxiety, Depression

Keywords: Anxiety, depression, pregnancy, obesity., postpartum

S-0299

6-18 Yaş Çocuğu Olan Annelerin Eşleri İle Çift Uyumu ve Ebeveyn Yetkinliği Arasındaki İlişkinin İncelenmesi**Seydanur Osma¹, Ebru Şahin²**¹Ordu Ün. Sağlık Bilimleri Enstitüsü²Ordu Ün. Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Bu çalışmada 6-18 yaş çocuğu olan annelerin eşleri ile çift uyumu ve ebeveyn yetkinliği arasındaki ilişkinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipte yapılan araştırmanın örnekleme, 1 Ocak 2024-1 Eylül 2024 tarihleri arasında Ordu Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi'nde bulunan, araştırma dahil edilme kriterlerine uyan ve araştırmaya katılmaya gönüllü olan 385 kadın dahil edilmiştir. Çalışmanın yapılabilmesi için gerekli kurum izni ve etik kurul izni alınmıştır. Veri toplama araçları olarak Kişisel Bilgi Formu, Yenilenmiş Çift Uyum Ölçeği (YÇUÖ), Anneler için Ebeveyn Yetkinlik Ölçeği (AEYÖ) kullanılmıştır. Araştırma verilerinin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistiksel yöntemler, Cronbach Alfa güvenirlik testi, bağımsız gruplarda t testi ve ANOVA testi nonparametrik verilerde Mann Whitney U, Kruskal Wallis testi kullanılmıştır. Korelasyon ve regresyon analizi yapılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan annelerin yaş ortalamasının 37.08 ± 5.90 , ortalama ilk evlenme yaşlarının 21.91 ± 3.71 olduğu, annelerin %82.6'sının çekirdek aile tipinde yaşadığı belirlenmiştir. Annelerin Yenilenmiş Çift Uyum Ölçeği toplam puan ortalaması 52.11 ± 9.25 olarak bulunmuştur. Yenilenmiş Çift Uyum Ölçeği toplam puanı ile yaş, ilk evlenme yaşı, evlilik süresi, çocuk yaşı ve çocuk sayısı arasında anlamlı bir ilişki olmadığı sonucuna varılmıştır. Gelir durumu, eş ile iletişim ve cinsel yaşam düzeyine göre Yenilenmiş Çift Uyum Ölçeği toplam puan ortalaması farkının istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir ($p < 0.05$). Anneler için Ebeveyn Yetkinlik Ölçeği toplam puan ortalaması 153.40 ± 23.98 olarak bulunmuştur. Eş mesleği, eş ile iletişim ve cinsel yaşama göre Anneler için Ebeveyn Yetkinlik Ölçeği toplam puan ortalaması farkının istatistiksel olarak anlamlı olduğu bulunmuştur ($p < 0.05$). Anneler için Ebeveyn Yetkinlik Ölçeği toplam puanı ile yaş, evlilik süresi ve çocuk yaşı arasında istatistiksel olarak anlamlı, negatif yönlü ve düşük düzeyli bir ilişki olduğu saptanmıştır. Yenilenmiş Çift Uyum Ölçeği ile Anneler için Ebeveyn Yetkinlik Ölçeği arasında anlamlı bir ilişki olduğu belirlenmiştir ($r = 0.232$).

Sonuç: Annelerin çift uyumları arttıkça ebeveyn yetkinlik düzeylerinin de arttığı sonucuna varılmıştır. Bu sebeple annelerin çift uyumlarını ve ebeveyn yetkinliklerini arttıracak düzeyde eğitimler verilmesi ve çalışmalar yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anne, çocuk, ebeveyn yetkinliği, evlilik uyumu, hemşirelik, kadın

Examination of The Relationship Between Dyadic Adjustment And Parental Competence With The Spouses of Mothers With Children Aged 6-18

Seydanur Osma¹, Ebru Şahin²

¹Ordu University, Institution of Health Sciences

²Ordu University, Faculty of Health Sciences

Objective: This study aimed to determine the relationship between dyadic adjustment and parental competence with the spouses of mothers with children aged 6-18.

Materials-Methods: The sample of this descriptive and correlational study consisted of 385 women who voluntarily participated in the research at Ordu University Training and Research Hospital between January 1, 2024, and September 1, 2024. The necessary institutional and ethics committee permissions were obtained to conduct the study. Data collection tools included the Personal Information Form, the Revised Dyadic Adjustment Scale (RDAS), and the Parental Competence Scale for Mothers (PCSM). Descriptive statistical methods, Cronbach's Alpha reliability test, independent samples t-test, ANOVA test, Mann Whitney U and Kruskal Wallis test were used for data analysis. Correlation and regression analysis were performed.

Results: It was determined that the average age of the participating mothers was 37.08 ± 5.90 years, and their average age at first marriage was 21.91 ± 3.71 years. Additionally, 82.6% of the mothers lived in a nuclear family structure. The average total score of the Revised Dyadic Adjustment Scale (RDAS) was found to be 52.11 ± 9.25 . No significant relationship was found between the total RDAS score and age, age at first marriage, duration of marriage, child's age, or the number of children. However, a statistically significant difference was observed in the total RDAS score based on income level, communication with the spouse, and sexual life satisfaction. The average total score of the Parental Competence Scale for Mothers (PCSM) was determined as 153.40 ± 23.98 . A statistically significant difference was found in the total PCSM score based on the spouse's occupation, communication with the spouse, and sexual life satisfaction ($p < 0.05$). Additionally, a statistically significant, negative, and low-level correlation was found between the PCSM score and age, duration of marriage, and child's age. Lastly, a significant relationship was determined between the Revised Dyadic Adjustment Scale and the Parental Competence Scale for Mothers ($r = 0.232$).

Conclusion: It was concluded that as mothers' marital harmony increased, their parental competence levels also increased. Therefore, it is recommended to provide training and conduct studies to enhance mothers' marital harmony and parental competence.

Keywords: Child, marital harmony, mother, parental competence, nursing, woman

S-0300

Gebelikte Kullanılan Dijital Uygulamalara Bir Bakış

Şule Öz¹, Gülay Rathfisch²

¹Hatay İl Sağlık Müdürlüğü

²İstanbul Atlas Üniversitesi

Dijital çağın gelişmesi ve mobil uygulama kullanımının artması ile birlikte sağlık alanında da mobil teknolojilere yönelim giderek artmaktadır. Teknolojinin gelişiminin yanında pandemi gibi olağanüstü durumlar da, mobil uygulamaların kullanımının yaygınlaşması ve gelişmesi konusunda ivme kazandırmıştır. Bu gelişmelerden en çok etkilenen alanlardan biri de obstetri alanıdır. Bu derlemede, teknolojik gelişmeler ışığında dijital uygulamaların gebe izlemleri ve bakım sürecindeki kullanılabilirliğini irdelemek amaçlanmıştır.

Antenatal dönemde gebenin genel sağlık durumu, fetüste hastalıkların erken teşhisi ve önlenmesi çok önemlidir. Sürekli gelişen teknolojiler değişen yaşam koşullarında, salgın hastalıklar ve doğal afetler gibi durumlarda ebelerin gebelik izlem ve takiplerinde alternatif olabilir. Sıklıkla kullanılan dijital uygulamaları arasında; E-Sağlık, Mobil Uygulamalar (m-Sağlık), E-Nabız, Merkezi Hekim Randevu Sistem (MHRS), Giyilebilir Teknoloji ve Cihazlar, Yapay Zekâ, Teletıp, 3 Boyutlu Yazıcılar ve Dijital Hastaneler yer almaktadır. Yapılan bazı çalışmalarda, perinatal dönemde yapay zeka teknolojilerinin uzaktan gebelik takibi, genetik taramalar fetüsün gelişimi ve postpartum gibi alanlarda kullanıldığı ve olumlu sonuçlarının olduğu görülmüştür.

Günümüzde yaygın olarak kullanıma giren yapay zeka tabanlı dijital uygulamalar ile gebelik sonucunun tespiti, kromozomal anomali takibi, gestasyonel diyabetes mellitus takip ve izlemi, üç ve dört boyutlu ultrasonografik görüntüleme, gebelik yaşının belirlenmesi, evde fetal kalp hızı tahmini yapılabilmektedir.

Prenatal bakımda SMS (Short Message Service-Kısa Mesaj Hizmeti) ve mobil aplikasyon (app) kullanımının yaygın olarak ele alındığı görülmektedir. App ve SMS kullanımının yanı sıra telefon ile arama yönteminin, bu dönemde kullanılan mobil sağlık (m-sağlık) hizmetlerinin içinde olduğu belirtilmektedir. M-sağlığın, antenatal dönemde sağlık hizmeti sağlayıcıları tarafından iletişim, veri toplama veya eğitim aracı olarak kullanıldığı görülmektedir. Yapılan çalışmalarda kentsel yerleşim yerlerinde oturan, göçmen olmayan, primipar olan, planlı gebe kalan ve akran gebe kadınlarla iletişim kurma fırsatı yakalamak isteyen kadınların bu hizmetleri daha yüksek oranlarda kullandığı tespit edilmiştir.

Sonuç olarak, tüm bu gelişmeler ve yapılan çalışmalar ışığında, yaşam içinde oldukça sık kullanılan teknolojik gelişmelerin sağlık alanında ve özellikle de antenatal dönemde yaygın olarak kullanılmaya başlandığını görüyoruz. Ebelik bakım uygulamalarının bu doğrultuda kapsam ve içeriğinin dijital sağlık alandaki güncel gelişmeleri de içeren bir yapılanma içinde olmasına ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: yapay zeka, dijital sağlık, gebe izlemi, mobil sağlık

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: yapay zeka, dijital sağlık, gebe izlemi, mobil sağlık

A Look At Digital Applications Used During Pregnancy

Şule Öz¹, Gülay Rathfisch²

¹Hatay Provincial Health Directorate

²Istanbul Atlas University

With the development of the digital age and the increase in the use of mobile applications, the tendency towards mobile technologies in the field of health is also increasing. In addition to the development of technology, extraordinary situations such as pandemics have also accelerated the widespread use and development of mobile applications. One of the areas most affected by these developments is the field of obstetrics. In this review, it is aimed to examine the usability of digital applications in pregnancy follow-up and care processes in the light of technological developments. The general health status of the pregnant woman in the antenatal period, early diagnosis and prevention of diseases in the fetus are very important. Continuously developing technologies can be an alternative for midwives in pregnancy monitoring and follow-up in changing living conditions, epidemics and natural disasters. Frequently used digital applications include; E-Health, Mobile Applications (m-Health), E-Pulse, Central Physician Appointment System (MHRS), Wearable Technology and Devices, Artificial Intelligence, Telemedicine, 3D Printers and Digital Hospitals. In some studies, it has been observed that artificial intelligence technologies are used in areas such as remote pregnancy monitoring, genetic screenings, fetal development and postpartum in the perinatal period and have positive results.

With the artificial intelligence-based digital applications that are widely used today, pregnancy outcome determination, chromosomal anomaly monitoring, gestational diabetes mellitus monitoring and follow-up, three and four-dimensional ultrasonographic imaging, determination of gestational age, and fetal heart rate estimation at home can be done.

It is seen that SMS (Short Message Service) and mobile application (app) usage is widely discussed in prenatal care. It is stated that in addition to app and SMS usage, the phone call method is included in the mobile health (m-health) services used in this period. It is seen that m-health is used as a communication, data collection or education tool by health service providers in the antenatal period. Studies have determined that women living in urban settlements, non-immigrant, primiparous, planned pregnancies and women who want to have the opportunity to communicate with peer pregnant women use these services at higher rates.

As a result, in light of all these developments and studies, we see that technological developments that are used quite frequently in life have begun to be widely used in the field of health and especially in the antenatal period. In this direction, the scope and content of midwifery care practices need to be structured in a way that includes current developments in the field of digital health.

Keywords: artificial intelligence, digital health, pregnancy monitoring, mobile health

Keywords: artificial intelligence, digital health, pregnancy monitoring, mobile health

S-0301

Kaçış Odası: Kadın Sağlığı Ve Hastalıkları Hemşireliği Eğitiminde Yenilikçi Bir Yöntem

Mehtap Temiz¹, Gülten Koç²

¹Bartın Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

²Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Günümüzde hemşirelik eğitiminde öğrencilerin aktif katılımını sağlamak, eleştirel düşünme ve problem çözme becerilerini geliştirmek amacıyla yenilikçi öğretim yöntemleri giderek daha fazla önem kazanmaktadır. Çünkü geleneksel öğretim yöntemleri tek yönlü ve pasif öğrenmeye dayalı olması nedeniyle öğrencilerin bilgiye dayalı karar verme, takım çalışması, eleştirel düşünme ve kriz yönetimi gibi becerilerini geliştirmede yetersiz kalabilmektedir. Bu bağlamda, kaçış odası yöntemi, öğrencilerin etkileşimli öğrenme deneyimi yaşamasını sağlayarak analitik düşünme, ekip çalışması ve klinik karar verme becerilerini geliştiren oyunlaştırmaya dayalı yenilikçi bir eğitim stratejisi olarak öne çıkmaktadır. Kaçış odası eğitimi, belirlenen bir senaryo çerçevesinde öğrencilerin zamana karşı yarışarak belirli görevleri tamamlamasını ve gizlenmiş ipuçlarını kullanarak klinik vakaları çözmesini içermektedir. Senaryo sürecinde öğrenciler, doğru ipuçlarını analiz ederek problem çözme becerilerini kullanmakta, karar verme süreçlerini hızlandırmakta ve ekip içinde iş birliği yaparak olayları yönetmektedir. Bu çalışmada, kadın sağlığı ve hastalıkları hemşireliği dersinde kaçış odası yönteminin kullanımı ele alınmış, öğrencilerin akademik başarıları ve öğrenme deneyimleri üzerindeki etkileri incelenmiştir. Literatürde kadın sağlığı ve hastalıkları hemşireliği dersleri kapsamında oluşturulan kaçış odası senaryolarının, cinsel sağlık, üreme sağlığı, obstetrik aciller, postpartum hemoraji yönetimi, doğum süreci yönetimi ve yenidoğan bakımı gibi temel konular üzerine kurgulandığı görülmektedir. Kaçış odası yöntemi kullanılarak yürütülen çalışmalarda yöntemin öğrencilerin uygulamalı bilgi düzeylerini artırdığı, ekip çalışmasını güçlendirdiği, eleştirel düşünme yeteneklerinin arttığı ve öğrenme motivasyonlarını olumlu yönde etkilediği belirlenmiştir. Ayrıca, kaçış odası eğitim yöntemi, öğrenciler tarafından yenilikçi, eğlenceli ve öğretici bir yöntem olarak değerlendirilmektedir. Sonuç olarak, kaçış odası yöntemi kadın sağlığı ve hastalıkları hemşireliği eğitiminde geleneksel yöntemlere alternatif olarak kullanılabilecek etkili bir öğretim stratejisi olup, hemşirelik öğrencilerinin profesyonel becerilerini geliştirmede katkı sağlamaktadır. Gelecekte yapılacak çalışmalarla, bu yöntemin uzun vadeli etkileri daha detaylı şekilde incelenmesinin ve eğitimcilerin derslerinde bu yönteme yer vermelerinin faydalı olacağı ön görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kaçış Odası, Kadın Sağlığı, Yenilikçi Eğitim, Hemşirelik Eğitimi, Oyun Temelli Öğrenme

Escape Room: An Innovative Method In Women's Health And Diseases Nursing Education

Mehtap Temiz¹, Gülten Koç²

¹Bartın University Faculty of Health Sciences Department of Nursing

²Hacettepe University Faculty of Nursing Department of Nursing

In today's nursing education, innovative teaching methods are becoming increasingly important to ensure active student participation and to develop critical thinking and problem-solving skills.

Traditional teaching methods are often one-directional and based on passive learning, which can be insufficient in helping students improve their decision-making skills based on knowledge, teamwork, critical thinking, and crisis management abilities.

In this context, the escape room method emerges as an innovative, game-based educational strategy that enables students to experience interactive learning while enhancing their analytical thinking, teamwork, and clinical decision-making skills. Escape room education involves students working against time within a designated scenario to complete specific tasks and solve clinical cases using hidden clues. Throughout the scenario, students analyze relevant clues, utilize problem-solving skills, accelerate decision-making processes, and collaborate within a team to manage situations effectively.

This study explores the use of the escape room method in women's health and diseases nursing courses, examining its impact on students' academic performance and learning experiences. The literature indicates that escape room scenarios designed within the scope of women's health and diseases nursing courses often focus on key topics such as sexual health, reproductive health, obstetric emergencies, postpartum hemorrhage management, labor process management, and neonatal care. Studies conducted using the escape room method have shown that this approach enhances students' practical knowledge, strengthens teamwork, improves critical thinking skills, and positively influences learning motivation. Additionally, students perceive the escape room educational method as an innovative, enjoyable, and instructive approach.

In conclusion, the escape room method stands out as an effective instructional strategy that can be used as an alternative to traditional methods in women's health and diseases nursing education, contributing to the development of nursing students' professional skills. Future research should focus on examining the long-term effects of this method in more detail and encouraging educators to incorporate it into their teaching practices.

Keywords: Escape Room, Women's Health, Innovative Education, Nursing Education, Game-Based Learning

S-0303

LI4 akupresürün doğum eylemi sırasında ağrı yönetimi üzerindeki etkinliği: Sistematik bir inceleme ve meta-analiz

Derya Deniz¹, Özlem Can Gürkan²

¹Üsküdar Üniversitesi

²Marmara Üniversitesi

Amaç: LI4 Akupresür, doğum ağrısını hafifletmek için kullanılabilecek farmakolojik olmayan bir yöntemdir. LI4 akupresürün doğum ağrısını azalttığına dair kanıtlar olmasına rağmen, klinik uygulamada nadiren kullanılmaktadır. Literatürde LI4 akupresürün standart bir uygulama yöntemi bulunmamaktadır. Çalışmamız, literatürde LI4 akupresürün doğum ağrısı üzerine etkisini inceleyen çalışmaları bir araya getirmek ve uygulamayı sistematik olarak inceleyerek standart bir uygulamanın oluşturulmasını sağlamak amacıyla planlanmıştır. Çalışmamız doğum ağrısının giderilmesinde kullanılan LI4 akupresürün standart bir uygulama olarak gelişmesine katkı sağlayacak, ebe ve hemşirelerin klinik uygulamada kullanımını teşvik edecektir.

Bu sistematik derleme, LI4 akupresürün doğum ağrısını azaltmadaki etkinliğini sistematik olarak incelemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntemler: Sistematik bir inceleme ve meta-analiz olarak tasarlandı. PubMed/Medline, Scopus, Web of Science, Science Direct, EBSCO, OVID, Dergipark, Türkiye Ulusal Tez Merkezi aracılığıyla 2012'den Haziran 2024'e kadar taramalar yapılmıştır. Veriler meta-analizde birleştirilmiştir. Yanlılık riski, Cochrane Risk of Bias 2 aracı, Risk Of Bias In Non-randomized Studies - of Interventions kullanılarak ve kanıt kalitesi, Grading of Recommendations Assessment, Development and Evaluation kılavuzuna göre değerlendirilmiştir. Meta-analizler RevMan 5.4.1 kullanılarak gerçekleştirilmiştir.

Sonuçlar: LI4 akupresürünün doğum ağrısını hafifletmedeki etkinliğini inceleyen meta-analiz, 7 randomize kontrollü deneysel çalışma ve 2 randomize kontrolsüz deneysel çalışmayı içermektedir. Çalışmaların birleştirilmiş sonuçları, LI4 akupresürünün doğum ağrısını hafifletmede etkili olduğunu ortaya koymuştur. Meta-analizin sonuçları, kullanılan yöntem, müdahale süresi, seans sayısı, seans başına müdahale sayısı ve uygulanan toplam müdahale sayısına göre alt gruplar halinde sunulmuştur. Bununla birlikte, LI4 akupresürünün kullanılan yöntem, uygulama süresine, seans sayısına, seans başına uygulama sayısına ve uygulanan toplam uygulama sayısına göre doğumun aktif fazında doğum ağrısını istatistiksel olarak anlamlı şekilde azalttığı bulunmuştur ($p<0,001$).

Sonuçlar: Bu derleme, LI4 akupresürün doğum ağrısını azaltmada etkili olduğunu göstermektedir. Bu durum, standartlaştırılmış bir LI4 akupresür müdahalesinin klinik uygulamaya entegre edilmesinin, doğum ağrısıyla ilişkili sonuçların önemli yükünü ele alma potansiyeline sahip olduğunu göstermektedir. Bununla birlikte, gelecekte daha titiz tasarıma ve daha iyi körleme yöntemlerine sahip daha fazla LI4 akupresür çalışması geliştirilmelidir.

Kayıt: Bu meta-analiz PROSPERO'da CRD42023479838 referans numarası ile kaydedilmiştir.

Anahtar Kelimeler: LI4 akupresür, Doğum ağrısı, Sistematik derleme, Meta-analiz

The effectiveness of LI4 acupressure on pain management during labor: A systematic review and meta-analysis

Derya Deniz¹, Özlem Can Gürkan²

¹Uskudar University

²Marmara University

Objective: LI4 acupressure is a non-pharmacological method that can be used to alleviate labour pain. Although there is evidence that LI4 acupressure reduces labour pain, it is rarely used in clinical practice. There is no standard application method of LI4 acupressure in the literature. Our study was planned to bring together the studies examining the effect of LI4 acupressure on labour pain in the literature and to ensure the establishment of a standard practice by systematically examining the application. Our study will contribute to the development of LI4 acupressure used in the relief of labour pain as a standard practice and encourage the use of midwives and nurses in clinical practice. This systematic review was conducted to systematically examine the effectiveness of LI4 acupressure in reducing labour pain.

Methods: It was designed as a systematic review and meta-analysis. PubMed/Medline, Scopus, Web of Science, Science Direct, EBSCO, OVID, Dergipark, Turkish National Thesis Centre were searched from 2012 to June 2024. Data were combined in the meta-analysis. Risk of bias was assessed using the Cochrane Risk of Bias 2 tool, Risk Of Bias In Non-randomised Studies - of Interventions, and quality of evidence was assessed according to the Grading of Recommendations Assessment, Development and Evaluation guidelines. Meta-analyses were performed using RevMan 5.4.1.

Conclusion: This review suggests that LI4 acupressure is effective in reducing labor pain. This suggests that integrating a standardized intervention of LI4 acupressure into clinical practice has the potential to address the significant burden of outcomes associated with labor pain. However, more LI4 acupressure studies with more rigorous design and better blinding methods should be developed in the future.

Registration: This meta-analysis was registered in PROSPERO with reference number CRD42023479838.

Keywords: LI4 acupressure, Labor pain, Systematic review, Meta-analysis

S-0304

Küresel İklim Krizinin Kadın Sağlığı Üzerindeki Etkileri ve Hemşirelik Yaklaşımları

Beyza Uçar¹, Nevin Çıtak Bilgin²

¹Karabük Üniversitesi

²Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi

Küresel iklim krizinin kadın sağlığına etkileri çok boyutludur. Artan sıcaklıklar, hava kirliliği, toksik kimyasallar ve doğal afetler, özellikle hamile kadınlar ve çocuklar için ciddi sağlık tehditleri barındırmaktadır. Aşırı sıcaklıklar, erken doğum, düşük doğum ağırlığı ve gebelik komplikasyonlarına neden olurken, hava kirliliği ve kimyasal kirleticilere maruziyet hormonal dengeyi bozarak adet düzensizlikleri, polikistik over sendromu ve infertiliteye yol açabilmektedir. İklim değişikliğinin etkileri, kadınların üreme sağlığını doğrudan ve dolaylı olarak tehdit etmektedir. Hava kirliliği ve toksik maddelere maruz kalma, hormonal düzensizliklere yol açarak doğurganlığı olumsuz etkilemekte, özellikle ağır metaller ve endokrin sistemi etkileyen kimyasallar, gebelikte fetal gelişimi etkileyerek düşük, ölü doğum ve konjenital anomalilere sebep olabilmektedir. Ayrıca, sıtma, zika virüsü ve dang humması gibi bulaşıcı hastalıkların yayılması, hamile kadınlarda ciddi komplikasyonlara neden olmakta, anneden fetüse bulaşarak doğum anomalilerine ve gelişimsel sorunlara yol açabilmektedir. İklim değişikliğinin neden olduğu gıda güvensizliği, kadınların beslenme durumunu da olumsuz etkilemektedir. Özellikle hamile ve emziren kadınlar, yeterli ve dengeli beslenemediklerinde hem kendi sağlıklarını hem de bebeklerinin gelişimini riske atmaktadır. Kuraklık, tarımsal üretimde düşüş ve artan gıda fiyatları nedeniyle mikrobeyin eksiklikleri yaygınlaşmakta, folik asit, demir ve çinko gibi üreme sağlığı için kritik besin öğelerinin yetersiz alımı, anemi, düşük doğum ağırlığı ve nörogelişimsel bozukluklara neden olabilmektedir. İklim krizine bağlı olarak artan doğal afetler ve çevresel değişimler, kadınların sağlık hizmetlerine erişimini kısıtlamaktadır. Afet bölgelerinde sağlık altyapısının zarar görmesi, gebelik takibi, doğum öncesi bakım ve doğum sonrası destek gibi hizmetlere ulaşımı zorlaştırmakta, anne ve bebek ölümlerinin artmasına neden olmaktadır. Göç hareketleri de kadınların sağlık hizmetlerinden yararlanmasını zorlaştırmakta, özellikle mülteci kadınlar temel sağlık hizmetlerine erişimde ciddi engellerle karşılaşmaktadır. Kadın doğum hemşireleri, iklim krizinin kadın sağlığı üzerindeki etkilerini azaltmada kritik bir role sahiptir. Hemşireler, iklim değişikliğine bağlı sağlık riskleri konusunda kadınları bilinçlendirmek, gebelik öncesi danışmanlık, prenatal bakım, doğum sonrası destek ve psikososyal yardım sağlamak gibi görevleri üstlenerek koruyucu sağlık hizmetlerinde etkin rol oynayabilirler. Ayrıca, afet bölgelerinde sağlık hizmetlerinin sürdürülebilirliğini sağlamak, dezavantajlı grupların sağlık hizmetlerine erişimini artırmak ve toplum temelli sağlık politikalarının geliştirilmesine katkıda bulunmak hemşirelerin önemli sorumlulukları arasındadır. Toplumsal cinsiyet eşitliği perspektifinde geliştirilecek sağlık politikaları, kadınların iklim krizine karşı direnç kazanmasına katkı sağlayacaktır. Bu bağlamda, iklim değişikliğinin kadın sağlığı üzerindeki olumsuz etkilerini azaltmak için kapsayıcı ve sürdürülebilir sağlık sistemleri oluşturulmalı, hemşirelerin eğitim ve liderlik rollerinin güçlendirilmesi sağlanmalıdır. Sonuç olarak, hemşireler, iklim değişikliği ile mücadelede toplumsal dönüşümün öncüsü olabilir ve kadın sağlığını koruma konusunda önemli katkılar sunabilir.

Anahtar Kelimeler: İklim krizi, kadın sağlığı, üreme sağlığı, hemşirelik, toplumsal cinsiyet

The Impact Of The Global Climate Crisis On Women's Health And Nursing Approaches

Beyza Uçar¹, Nevin Çıtak Bilgin²

¹Karabük University

²Bolu Abant İzzet Baysal University

The impacts of the global climate crisis on women's health are multifaceted. Rising temperatures, air pollution, toxic chemicals, and natural disasters pose serious health threats, especially for pregnant women and children. Extreme heat can lead to preterm birth, low birth weight, and pregnancy complications, while exposure to air pollution and chemical contaminants disrupts hormonal balance, potentially causing menstrual irregularities, polycystic ovary syndrome, and infertility. The effects of climate change directly and indirectly threaten women's reproductive health. Exposure to air pollution and toxic substances leads to hormonal imbalances that negatively affect fertility, while heavy metals and endocrine-disrupting chemicals can impair fetal development during pregnancy, resulting in miscarriage, stillbirth, and congenital anomalies. Additionally, the spread of infectious diseases such as malaria, Zika virus, and dengue fever poses significant risks for pregnant women, leading to severe complications and, in some cases, transmission from mother to fetus, causing birth defects and developmental issues. Climate change-induced food insecurity also adversely affects women's nutritional status. Pregnant and breastfeeding women who cannot maintain a balanced diet put both their own health and their babies' development at risk. Drought, reduced agricultural productivity, and rising food prices contribute to widespread micronutrient deficiencies, with insufficient intake of critical nutrients such as folic acid, iron, and zinc increasing the risk of anemia, low birth weight, and neurodevelopmental disorders. Climate crisis-related natural disasters and environmental changes further restrict women's access to healthcare services. Damage to healthcare infrastructure in disaster-affected areas makes access to prenatal care, antenatal checkups, and postpartum support more difficult, increasing maternal and infant mortality rates. Displacement due to climate-related migration also exacerbates barriers to healthcare access, with refugee women facing significant challenges in obtaining essential health services. Obstetric and gynecologic nurses play a crucial role in mitigating the effects of climate change on women's health. Nurses can actively contribute to preventive healthcare by raising awareness among women about climate-related health risks, providing preconception counseling, prenatal care, postpartum support, and psychosocial assistance. Furthermore, ensuring the sustainability of healthcare services in disaster-stricken areas, improving access to healthcare for disadvantaged groups, and contributing to the development of community-based health policies are essential responsibilities of nurses. Health policies developed from a gender equality perspective can enhance women's resilience against the climate crisis. In this regard, comprehensive and sustainable healthcare systems should be established to mitigate the adverse effects of climate change on women's health, and nurses' roles in education and leadership should be strengthened. In conclusion, nurses can serve as pioneers of social transformation in combating climate change and play a vital role in protecting women's health.

Keywords: Climate crisis, women's health, reproductive health, nursing, gender equality

S-0306

Deprem Kaynaklı Afetlerin Kadın Sağlığına Etkisi ve İhtiyaçların Değerlenmesine Yönelik; Literatür Taraması

Ece Güllü¹, Gamze Çulhan¹, Ruşen Öztürk²

¹Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, İzmir

²Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Bu derlemede amaç, alan yazındaki veri tabanları (Google Akademik, PubMed ve Cochrane) taranarak depremlerin, kadın sağlığı üzerindeki çok yönlü etkilerini ele alarak kadın sağlığı hemşirelerinin bu süreçte üstlendiği kritik rolleri tartışmayı amaçlamaktadır.

Giriş: Depremler, dünyanın her köşesinde toplumları etkileyebilen ve hem anlık hem uzun vadeli sonuçları olan doğal afetlerdir. Olumsuz etkileri nedeniyle birçok insanın ihtiyaçlarını karşılayamaz hale gelmesine ve yaşam düzeninin bozulmasına yol açmaktadır. Kadınların fizyolojik özellikleri, toplumsal cinsiyete dayalı rolleri ve sosyal konumları, deprem gibi afetlerden orantısız şekilde etkilenmelerine neden olmaktadır. Dünya Sağlık Örgütü'ne (DSÖ) göre, afetler sırasında ve sonrasında kadınlar hijyenik koşulların yetersizliği, cinsel ve üreme sağlığı hizmetlerine erişimdeki kısıtlılıklar ve artan psikososyal stres gibi birçok sorunla karşılaşmaktadırlar. Kadın ve kız çocukların afetten etkilenen tüm insanların dörtte üçünden fazlasını oluşturduğu tahmin edilmektedir. UNFPA raporlarına göre, 6 Şubat 2023'te meydana gelen depremlerden Türkiye'de yaklaşık 15,8 milyon kişi etkilenmiştir. Bu nüfus içinde doğurganlık çağında yaklaşık 4,1 milyon kadın ve tahmini 226 bin hamile kadın bulunmaktadır. Bu veriler doğrultusunda, afet süreçlerinde etkilenen kadın nüfusunun göz ardı edilemeyecek sayıda olduğu dikkat çekmektedir.

Jeolojik bir afet olan deprem, sonuçları itibarıyla sosyoloji ve insan psikolojisini doğrudan etkileyen bir olaydır. İnsanların sevdiklerini kaybetmesi, sakat kalması, yoksullaşması gibi ağır sonuçları olan depremler toplumda büyük tahribatlara neden olmaktadır. Dünyada ve ülkemizde büyük ve yıkıcı depremlerin ardından yaklaşım, yoğun biçimde arama kurtarma çalışmalarına odaklanmaktadır. Böylece yaşanan panikle, barınma, tuvalet, banyo gibi en temel ihtiyaçların giderilmesine yönelik hizmetler ötelenebilmekte ve afetzedeler ayrıca bu sorunlarla da baş etmek ve hayatta kalma savaşı vermek zorunda kalmaktadır. Deprem sırasında yaşanan genel kargaşada öncelikle temel ihtiyaçlara odaklanıldığı için kadınların menstrual ihtiyaçları konuşulmamakta ve hizmet sunumunda ped ve diğer hijyenik gereksinimleri genellikle göz ardı edilmektedir. Bu süreçte kadınlar için menstrual hijyen yönetimi sağlanması gerekmektedir. Deprem sonrası kadınların hijyenik pedlerin uygun şekilde ve yeterli miktarda dağıtımı ve yok edilmesi için mahremiyetin sağlanacağı ortamlara gereksinimi vardır. Literatürde deprem gibi doğal afetlerin neden olduğu maddi hasar ve can kaybının yanı sıra bakım ihtiyacı artan gruplardan biri olan, hamile kadınlarında olumsuz etkilendiği belirtilmektedir. Hamile kadınların depremden sonra karşılaştığı en büyük zorluklardan biri temel sağlık hizmetlerine erişim eksikliği ve anne ve bebek sağlığı için tehdit oluşturabilecek şekilde antenatal ziyaretlere devam edilememesidir. Ayrıca, güvenli olmayan ve sağlıklı koşullarda gerçekleştirilen doğumlar anne ve fetus için riskleri artırarak hem annenin hem bebeğin hayatını tehdit edebilir. Afet durumlarında kaliteli doğum öncesi bakıma, güvenli doğum ortamlarına, acil obstetrik bakıma ve aile planlaması hizmetlerine olan ihtiyaç artmaktadır. Bu doğrultuda afet yönetim planları hazırlanırken kadınların ve kız çocuklarının afetlerin olumsuz etkilerinden korunması, erken dönemde gereksinimlerine yönelik hizmetlere ulaşmaları büyük önem taşımaktadır.

Sonuç: Depremin beklenmedik acil müdahale edilmesi gereken bir afet olduğu bilinmektedir, ancak bu dönemde özellikle gebe ve doğum yapmış kadınların biyopsikososyal ihtiyaçları önceliklendirilmeli, kadınların deprem sonrası barınma, yiyecek, giyecek, temizlik, menstrual hijyen ve bakıma yönelik acil ihtiyaçları karşılanmalı ve kadınların psikolojik olarak yaşadıkları olumsuz deneyimlerle baş

edilmesinde gereken psikolojik müdahalelerin erken dönemde ve süreçlerine özgü bireysel bakım odaklı destek sistemleri oluşturularak bütüncül bir bakım sağlanması için etkin müdahalelerin deprem öncesi planlanmasının önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kadın sağlığı, deprem, afet, menstrual hijyen, hamilelik, afet hemşireliği

The Effect of Earthquake-Related Disasters on Women's Health and Assessment of Needs; Literature Review

Ece Güllü¹, Gamze Çulhan¹, Ruşen Öztürk²

¹Ege University, Institute of Health Sciences, Department of Women's Health and Diseases, İzmir.

²Ege University, Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases, İzmir.

Objective: The aim of this review is to discuss the multifaceted effects of earthquakes on women's health and the critical roles of women's health nurses in this process by reviewing the databases in the literature (Google Scholar, PubMed and Cochrane).

Introduction: Earthquakes are natural disasters that affect societies worldwide, causing both immediate and long-term consequences. Many people struggle to meet their basic needs, and daily life is significantly disrupted. Women's physiological characteristics, gender-based roles, and social positions make them disproportionately vulnerable to disasters. According to the World Health Organization (WHO), women face numerous challenges during and after disasters, including inadequate hygiene, restricted access to reproductive health services, and increased psychosocial stress. It is estimated that women and girls make up more than three-quarters of the total population affected by disasters.

The United Nations Population Fund (UNFPA) reported that approximately 15.8 million people in Türkiye were affected by the February 6, 2023, earthquakes. Among them, 4.1 million women were of reproductive age, and around 226,000 were pregnant. These figures highlight the significant impact of disasters on women. Earthquakes, as geological disasters, directly affect sociology and human psychology. The severe consequences, such as loss of loved ones, disabilities, and increased poverty, cause deep societal destruction. In major disasters, the primary focus is on search and rescue operations. However, due to urgency and chaos, essential services like shelter, toilets, and bathing facilities may be delayed, forcing survivors into additional struggles.

Women's menstrual hygiene needs are often overlooked in disaster response, and sanitary products are not prioritized. However, it is crucial to provide women with access to sanitary pads and private, hygienic spaces. The literature indicates that in addition to material damage and loss of life, pregnant women—who require increased care—are among the most adversely affected groups. One of their biggest challenges is the lack of access to healthcare services, which can disrupt antenatal visits and pose risks to maternal and infant health. Giving birth in unsafe and unsanitary conditions further threatens the lives of both mother and baby. During disasters, quality prenatal care, safe birth environments, emergency obstetric care, and family planning services become even more critical. Therefore, disaster management plans must prioritize protecting women and girls from the adverse effects of disasters. Ensuring their early access to essential services is crucial. Gender-sensitive disaster management strategies should be implemented to address women's specific needs, safeguarding their health and well-being during and after disasters.

Conclusion: Earthquakes are unexpected disasters requiring immediate intervention. However, the biopsychosocial needs of pregnant and postpartum women should be prioritized. Their urgent post-earthquake needs—including shelter, food, clothing, hygiene, and menstrual hygiene—must be met. Psychological support should also be provided to help women cope with trauma. Establishing individualized support systems will ensure a holistic approach to care. This underscores the importance of planning effective interventions before disasters occur to provide comprehensive support for women in disaster situations.

Keywords: Women's health, earthquake, disaster, menstrual hygiene, pregnancy, disaster nursing

S-0307

Jinekolojik Kanserli Hastalarda Spiritüel Gereksinimler, Spiritüel İyilik ve Etkileyen Faktörler: Kesitsel Bir Çalışma

Cahide Ayık¹, Buse Güler¹, Selin Özgen²

¹Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, İzmir

²İzmir Bayraklı Şehir Hastanesi Nükleer Tıp, İzmir

Amaç: Bu çalışmanın amacı jinekolojik kanserli hastalarda spiritüel gereksinimleri, spiritüel iyiliği ve etkileyen faktörleri belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Bu tanımlayıcı ve kesitsel araştırma Temmuz-Aralık 2024 tarihleri arasında 18 yaş ve üzeri, jinekolojik kanser tanısı alan ve hastaneye yatışı yapılan 213 hasta üzerinde gerçekleştirilmiştir. Veriler Sosyo-Demografik Bilgi Formu, Spiritüel Gereksinimler Ölçeği ve Spiritüel İyi Oluş Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler ve yüzdeler, t testi, korelasyon ve ANOVA ve çoklu doğrusal regresyon kullanılmıştır.

Bulgular: Jinekolojik kanserli hastaların ortalama yaşı 56.94 ± 12.03 yıl olup, en sık görülen tanı over kanseri (%39) iken, diğerleri endometrium kanseri (%34.3), serviks kanseri (%24.4) ve vulva kanseri (%2.3) idi. Tanı konulduktan sonraki ortalama süre 8.39 ± 12.36 aydır. Jinekolojik kanserli hastaların spiritüel iyilik puanı 36.32 ± 4.23 olup, “anlam”, “barış” ve “inanç” alt bileşenlerinin ortalamaları sırasıyla 11.11 ± 1.42 , 10.90 ± 1.66 , 14.31 ± 2.04 olarak bulunmuştur. Hastaların ilahi bileşen için en çok ihtiyaç duyduğu maddeler şunlardı: Dini veya manevi hizmetlere katılmak (100, %46,9) ve birisinin onlarla veya onlar için dua etmesiydi (114, %53,5). Sanat ve güzellik bileşeninin takdiri açısından, hastaların en çok ihtiyaç duyduğu gereksinimler güzelliği deneyimlemek veya takdir etmektir (57, %26,8). Sevgi ve aidiyet bileşeninde hastalar en çok sevgi verme veya alma (97, %45,5) ve bir birey olarak kabul edilme (84, %39,4) ihtiyacını bildirdi. Ölüm ve çözüm bileşeninde hastalar sıklıkla hayatlarını gözden geçirme (94, %44,1) ve kendilerini ve başkalarını affetme (88, %41,3) ihtiyacını belirtti. Hastaların pozitiflik/minnettarlık/umut/huzur bileşeni için yanıtladıkları maddeler; huzur ve memnuniyet duygusu hissetmek (102, %47,9) ve pozitif bir bakış açısına sahip olmak (100, %46,9) idi. Kemoterapi alma durumu, tanıdan sonra geçen süre, gelir düzeyinde değişim, medeni durum, çalışma durumu ve yaşın dahil edildiği modelde çoklu regresyon analizi ile spiritüel iyiliği etkileyen faktörler belirlendi. Çalışma ($\beta = .224$) ve kemoterapi alma ($\beta = .217$) durumu spiritüel iyiliği etkileyen faktörlerdi ($p < 0.05$, F: 4.085, $R^2 = .106$, $p < 0.001$).

Sonuç: Bulgular jinekolojik kanserli hastaların birçok spiritüel gereksinimlerinin olduğunu ortaya çıkarmıştır. Ayrıca çalışma durumu ve kemoterapi alma durumu spiritüel iyiliği yordayan faktörlerdi. Bu çalışmanın bulguları, hemşirelerin jinekolojik kanserli hastaların manevi ihtiyaçlarını belirlemelerine ve gereksinimlerinin karşılanmasına yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Spiritüalizm, jinekolojik kanser, manevi gereksinim

Spiritual Needs, Spiritual Well-Being, and Affecting Factors in Patients with Gynecological Cancer: A Cross-Sectional Study

Cahide Ayık¹, Buse Güler¹, Selin Özgen²

¹Dokuz Eylul University Faculty of Nursing, İzmir

²İzmir Bayraklı City Hospital Nuclear Medicine, İzmir

Objective: This study aimed to identify the spiritual needs and well-being of patients with gynecological cancer and the factors affecting them.

Materials-Methods: This descriptive and cross-sectional study was conducted between July and December 2024, involving 213 patients aged 18 and older who were diagnosed with gynecological cancer and hospitalized. Data were collected using a Socio-Demographic Information Form, the Spiritual Needs Scale, and the Spiritual Well-Being Scale. Descriptive statistics, percentages, t-tests, correlation, ANOVA, and multiple linear regression were used to analyze the data.

Results: The mean age of the gynecological cancer patients was 56.94 ± 12.03 years, with the most common diagnosis being ovarian cancer (39%), followed by endometrial cancer (34.3%), cervical cancer (24.4%), and vulvar cancer (2.3%). The mean duration since diagnosis was 8.39 ± 12.36 months. The spiritual well-being score of the patients was 36.32 ± 4.23 , and the means of the subscales "meaning," "peace," and "faith" were found to be 11.11 ± 1.42 , 10.90 ± 1.66 , and 14.31 ± 2.04 , respectively. The items most needed by the patients in the divine component were participation in religious or spiritual services (46.9%) and having someone pray with or for them (53.5%). Regarding the appreciation of the arts and beauty component, the most needed requirement was the ability to experience or appreciate beauty (26.8%). In the love and belonging component, the patients most frequently expressed the need to give or receive love (45.5%) and to be accepted as an individual (39.4%). In the death and resolution component, the patients frequently reported needing to review their lives (44.1%) and forgive themselves and others (41.3%). In the positivity/gratitude/hope/peace component, the patients most commonly responded with the need to feel peace and contentment (47.9%) and maintain a positive outlook (46.9%). Multiple regression analysis was conducted to identify the factors affecting spiritual well-being, including chemotherapy status, time since diagnosis, income level changes, marital status, employment status, and age. The factors influencing spiritual well-being were found to be employment status ($\beta = .224$) and chemotherapy status ($\beta = .217$) ($p < 0.05$, $F: 4.085$, $R^2 = .106$, $p < 0.001$).

Conclusion: The findings revealed that patients with gynecological cancer have numerous spiritual needs. Moreover, employment status and chemotherapy treatment were significant factors in predicting spiritual well-being. These findings may assist nurses in identifying and addressing the spiritual needs of patients with gynecological cancer.

Keywords: Spirituality, gynecological cancer, spiritual need

S-0309

Depremi Regl Yoksulluğu ve Genital Hijyen Uygulamaları Üzerine Etkisi

Ceylan Güzel İnal¹, Şehadet Taşkın², Sermin Timur Taşhan³

¹Şırnak Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü

²Balıklığöl Devlet Hastanesi, Şanlıurfa

³İnönü Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum-Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

Amaç: Araştırma depremin regl yoksulluğu ve genital hijyen uygulamaları üzerine etkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipte olan araştırma 300 kadın veya kız çocuğu ile yürütülmüştür. Araştırma depremden en çok etkilenmiş olan Kahramanmaraş, Adıyaman, Hatay ve Malatya illerinde yapılmıştır. Araştırma verileri katılımcı tanıtım formu kullanılarak elde edilmiştir. Araştırma verilerinin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler ve ki kare testi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmada deprem sonrası menstrual hijyen ürünlerine erişim yetersizliğinden dolayı menstruasyonda kumaş bez vb. kullanmak zorunda kalan kadınların sayısı artmıştır ($p < 0.01$). Kadınlar depremden sonra kullanılmış menstrual hijyen ürünlerinin başkaları tarafından görülmesi konusunda daha fazla endişe etmişlerdir ($p < 0.01$). Ayrıca kadınların yaklaşık üçte ikisi deprem sonrası menstrual hijyen ürünlerine ulaşmada ve menstrual hijyen ürünlerini değiştirecek mahremiyetin sağlandığı temiz ve güvenli bir yer bulma konusunda güçlük yaşamıştır. Bununla beraber araştırmada kadınların üçte dördü depremden sonra genital hijyenlerini sürdürmede, güvenli ve temiz tuvaletlere erişmede sıkıntı yaşamıştır.

Sonuç: Araştırmada depremden sonra kadınların menstrual ve genital hijyenlerine yönelik ihtiyaçlarının tamamen karşılanamadığı ve depremin regl yoksulluğunu derinleştirdiği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Deprem, regl yoksulluğu, menstrual, hijyen, genital hijyen

The Effect of the Earthquake on Menstrual Poverty and Genital Hygiene Practices

Ceylan Güzel İnal¹, Şehadet Taşkın², Sermin Timur Taşhan³

¹Vocational School of Health Services Şırnak University, Department of Medical Services and Techniques Şırnak

²Balıklığöl State Hospital

³Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Faculty of Nursing, Inonu University, Malatya, Turkey

Objective: The study was conducted to determine the effect of the earthquake on menstrual poverty and genital hygiene practices.

Materials-Methods: The descriptive and relationship-seeking study was conducted with 300 women or girls. The research was carried out in the provinces of Kahramanmaraş, Adıyaman, Hatay and Malatya, which were most affected by the earthquake. The research data were obtained by using the participant introduction form. Descriptive statistics and chi-square test were used to evaluate the research data.

Results: In the study, the number of women who had to use fabric cloths, etc. during menstruation increased due to lack of access to menstrual hygiene products after the earthquake ($p < 0.01$). Women were more concerned about the menstrual hygiene products used after the earthquake being seen by others ($p < 0.01$). In addition, about two thirds of women have experienced difficulties in accessing menstrual hygiene products after the earthquake and finding a clean and safe place where privacy is provided to change menstrual hygiene products. However, four thirds of the women in the study experienced difficulties maintaining their genital hygiene and accessing safe and clean toilets after the earthquake.

Conclusion: The study determined that women's menstrual and genital hygiene needs were not fully met after the earthquake and that the earthquake deepened menstrual poverty.

Keywords: Earthquake, menstrual poverty, menstrual, hygiene, genital hygiene

S-0310

Sağlık Profesyonellerinin Şiddet Mağduru Olan Kadınlara Müdahalede Bilgi ve Şiddeti Yönetme Konusundaki Hazıroluşluklarının Değerlendirilmesi: Nitel Bir Araştırma

Ruşen Öztürk¹, Şenay Ünsal Atan¹, Sezer Er Güneri¹, Sümeyye Tetik¹, Ruken Yağız Altıntaş¹, Hakan İslamoğlu²

¹Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği AD., İzmir /Türkiye

²Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Bilgisayar ve Eğitim Teknolojileri Eğitim Bölümü, Rize /Türkiye

Amaç: Aile içi şiddet, kadın sağlığı açısından en önemli halk sağlığı sorunlarından biridir ve sağlık sistemi üzerinde kayda değer bir yük oluşturmaktadır. Sağlık profesyonellerinin şiddetin tanımlanmasında önemli ve kilit rolü olduğu ancak şiddetle mücadele konusunda bildirim yapma ve şiddet vakalarını yönetmede sorunlar yaşadığı bilinmektedir. Bu doğrultuda çalışma, sağlık profesyonellerinin (hekim, hemşire ve ebe) şiddet mağduru olan kadınlara yönelik ilk müdahalelerinde şiddeti tanıma ve yönetmede hazır oluşluklarını değerlendirmek amacıyla nitel araştırma olarak yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırmada, Ege Üniversitesi ortopedi, KBB, cerrahi kliniklerinde, göz, kadın doğum, acil servis ve psikiyatri birimlerinde çalışan hekim, hemşire ve ebelerin kadına yönelik şiddet ve şiddeti tanıma, önlemeye yönelik bilgi ve hazıroluşluklarına yönelik deneyimleri değerlendirilmiştir. Çalışma, fenomenolojik tipte yapılmış olup, veriler 20 sağlık profesyoneli ile yüz yüze derinlemesine görüşme tekniği ile toplanmıştır. Yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak yapılan görüşmeler yaklaşık 20-45 dakika arasında gerçekleştirilmiştir. Görüşmeler ses kayıt cihazına kaydedildikten sonra, verilerin MaxQDA programında içerik ve tematik analizi yapılmıştır. Nitel görüşmeler doğrultusunda kategori ve temalara ulaşarak sağlık profesyonellerinin en çok ihtiyaç duydukları bilgi gereksinimleri ve şiddet mağduru bireye yaklaşımda yaşadıkları güçlükler ve engeller ortaya çıkarılmıştır.

Bulgular: Sağlık profesyonellerinin şiddeti tanımaya ve yönetmeye hazır oluşluklarını değerlendirdiğimiz nitel görüşme analizleri sonucunda, altı ana tema oluşturulmuştur. Ana temalar; "Kadına Yönelik Şiddete Yönelik Algısı", "Sağlık Profesyonellerinin Rol ve Sorumlulukları", "Müdahale Sürecinde Karşılaşılan Güçlükler", "Eğitim ve Yetkinlik İhtiyacı", "Klinik Uygulama Gerçekliği" olarak ortaya çıkarılmıştır.

Sonuç: Yapılan nitel araştırma sonucunda, sağlık profesyonelleri kadına yönelik şiddet konusunu önemsediklerini belirtmişlerdir. Kadına yönelik şiddetin ülkemizde ve dünyada önemli bir halk sağlığı sorunu olduğunu ve bu konuda mesleki rol ve sorumluluklarının farkında olmalarına karşın, süreci yönetme, yasal sorumluluklar ve sevk sistemleri konusunda bilgi ve eğitime ihtiyaç duyduklarını vurgulamışlardır.

Anahtar Kelimeler: Sağlık profesyonelleri, kadına yönelik şiddet, mesleki roller, kadının güçlenmesi

Evaluation of Healthcare Professionals' Knowledge and Preparedness in Managing Violence in Interventions with Women Victims of Violence: A Qualitative Study

Ruşen Öztürk¹, Şenay Ünsal Atan¹, Sezer Er Güneri¹, Sümeyye Tetik¹, Ruken Yağız Altıntaş¹, Hakan İslamoğlu²

¹Ege University Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, İzmir / Türkiye

²Recep Tayyip Erdoğan University, Faculty of Education, Department of Computer and Educational Technologies Education, Rize / Türkiye

women's health and places a significant burden on the healthcare system. It is well known that healthcare professionals play an important and key role in identifying violence; however, it is also recognized that they face difficulties in reporting and managing cases of violence. In this context, the study aims to evaluate healthcare professionals' (doctors, nurses, and midwives) preparedness in recognizing and managing violence during their initial interventions with women who are victims of domestic violence. This is a qualitative study.

Materials-Methods: In the study, the knowledge and experiences of doctors, nurses, and midwives working in the orthopedics, ENT, surgical clinics, ophthalmology, obstetrics, emergency services, and psychiatry units of Ege University were evaluated regarding violence against women and the recognition and prevention of violence. The study was conducted in a phenomenological manner, and data were collected through face-to-face in-depth interviews with 20 healthcare professionals. The interviews, conducted using a semi-structured interview form, lasted approximately 20 to 45 minutes. The interviews were recorded with a voice recorder, and content and thematic analysis were conducted using the MaxQDA program. In line with the qualitative interviews, categories and themes were reached and the information requirements that health professionals need most and the difficulties and obstacles they experience in approaching the individual victim of violence were revealed.

Findings: As a result of the qualitative interview analyses conducted to evaluate healthcare professionals' preparedness to recognize and manage violence, four main themes were identified. The main themes were: "Barriers to recognizing violence," "Lack of knowledge and competence," "Recognizing violence and case management," and "Psychosocial support for cases of violence."

Health professionals emphasised that due to the legal reporting obligation in our country, they performed the steps of directly reporting this process to the police, making reports and keeping records, and that they had inadequate and incomplete knowledge on how to approach the victim of violence, communication, psychological support and support systems such as institutional guidance, social service-ŞÖNİM coordination and NGO connection.

Conclusion: As a result of the qualitative research, healthcare professionals stated that they consider violence against women to be an important issue. Despite being aware that violence against women is a significant public health problem both in our country and worldwide, and recognizing their professional roles and responsibilities in this regard, it was found that they need knowledge and training on managing the process, legal responsibilities, and referral systems.

Keywords: Healthcare professionals, violence against women, professional roles, women's empowerment

S-0311

Kadın ve Nitelikli Sağlık Hizmeti

Ceren Nur Bayraktar¹, Şirin Çelik²

¹Demiroğlu Bilim Üniversitesi

²İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Lisansüstü Eğitim Enstitüsü

Problemin tanımı:

Sağlık hizmeti çoğunluğu kadın olan sağlık profesyonelleri tarafından sağlanmaktadır. Sağlık sektörü içerisinde gerekli tedavi, bakım ve eğitimin verilebilmesi için kadın çalışanların sağlığının korunması ve uygulanan müdahalelerde etkin olabilmesi için psikolojik, ruhsal, duygusal ve fiziksel olarak tam bir iyilik halinde olması gerekmektedir (3).

Kadın sağlık çalışanları için ise stresle başa çıkmak önemli bir durum haline gelmiştir. Yüksek iş yükü, stres, düzensiz çalışma saatleriyle birlikte tükenmişlik gibi çeşitli sağlık sorunları olduğu gözlenmiştir. Bu durum liderlik rolünü sürdürmesini zorlaştırmakta ve iş performansını etkilemektedir (2, 4).

Yapılan araştırmalarda sağlık kurumunun diğer sektörlerle göre daha sık stresli durumlarla karşı karşıya kaldığı görülmektedir. Ebeler üzerinde yapılan bir araştırmada, ebelerin tükenmişlik düzeylerine bakıldığında duyarsızlaşma boyutları hariç duygusal tükenme yaşadıkları ortaya çıkmıştır (6). Ayrıca ebelerde zayıf liderlik davranışlarının anne ve bebek sağlığını olumsuz etkilediği gösterilmiştir (1).

Bunların sonucunda kadın sağlığının sürdürülebilirliği etkin bir şekilde yönetilebilir ve çalışanların günümüz gelişen sağlık alanı çalışmalarındaki atılımları ile liderlik sağlanabilir.

Problemin amacı:

Bu çalışmanın amacı, bakım ihtiyacı olan kadınların etkin ve sürdürülebilir sağlık hizmeti alabilmesi için öncelikle bu süreci yönetecek profesyonellerin psikolojik sağlamlıkları, fiziksel ve mental sağlıklarını koruyarak, etkin ve verimli hizmet verebilmelerini sağlamaktır.

Gereç-Yöntem:

Sağlık sektöründe çalışan kadınların mesleki iyilik hallerinin sürdürülebilirlikleri ve liderlik rollerini etkileyen sağlık faktörlerini incelemek amacıyla derleme yöntemi kullanılarak gerçekleştirilmiştir.

Bulgular:

Sağlık sektöründe çalışan kadınların kendi sağlık durumlarının, meslek profesyonelliklerine etkisi olduğu belirlenmiştir. Bu durum da sağlık çalışanların psikolojik, fiziksel ve mental olarak sağlıklarını koruyabilmesi için atılımlar yapılması gerektiği ortaya konmuştur (2).

Yapılan çalışmalar liderlik davranışlarının, hizmet kullananların hizmetten memnuniyeti ve daha olumlu sağlık sonuçları üzerinde etkili olduğu göstermektedir (1).

Sık iş yeri stresi, sağlık çalışanlarının fiziksel ve zihinsel refahını etkilemekte ve tükenmişlik ya da benzeri durumlara, travmatik stres benzeri semptomlara neden olabilmektedir. Bu sonuçlar sadece sağlık profesyonellerinin refahını değil, aynı zamanda etkili bir şekilde uygulama yapma becerilerini de etkileyebilmektedir (2). Öz ve Yılmaz (2009: 87) yaptığı çalışmalarında ise hemşirelerin çalışma ortamlarında karşılaştıkları sorunlarla mücadele edebilmeleri ve bu sorunlar karşısında kendi psikolojilerini koruyabilmeleri için öncelikle kendilerinin sağlam bir psikolojiye ihtiyaçları olduğunu, daha sonra ise toplumun psikolojik sağlamlıklarına katkıda bulunmalarının kaçınılmaz olduğu vurgulanmıştır (5, 6).

Kadın sağlık çalışanlarının iş yükü ve stres düzeylerinin sağlık hizmetini ve liderliklerini doğrudan etkilediğini göstermektedir. Bu durumdan kaynaklı kadınlara yönelik esnek çalışma saatleri, destek programları ve uygun politikaların hayata geçirilmesi önerilmektedir (7).

Ayrıca sağlık sektöründe çalışan, kadın sağlığını etkileyen faktörler belirlenmesi ve bu durumlarla başa çıkma becerilerinin geliştirilmesi sonucunda, kadın liderlerin güçlenmesi ve sürdürülebilir bir iş ortamı

oluşması sağlanmalıdır (1).

Sonuç:

Sonuç olarak, kadın sağlığında nitelikli sağlık hizmeti sunumu ve sürdürülebilirliğini sağlamada hemşire/ebenin sağlık düzeyinin/iyilik halinin kadın sağlığında etkisi bildirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kadın, Kadın Sağlığı, Ebelik, Hemşirelik, Bakım, Sağlık Hizmeti

Women and Qualified Healthcare Services

Ceren Nur Bayraktar¹, Şirin Çelik²

¹Demiroğlu Bilim University

²Istanbul University-Cerrahpaşa Institute of Graduate Studies

Definition of the Problem

Healthcare services are primarily provided by female healthcare professionals. To ensure the necessary treatment, care, and education within the healthcare sector, it is essential to protect the health of female employees and ensure their complete well-being psychologically, emotionally, mentally, and physically so they can be effective in the interventions they perform (3).

For female healthcare professionals, coping with stress has become a critical issue. Research indicates that heavy workloads, stress, and irregular working hours contribute to various health problems, including burnout. This, in turn, makes it difficult for them to maintain leadership roles and negatively impacts their job performance.

Studies show that healthcare institutions face stressful situations more frequently than other sectors. Research on midwives has revealed that, apart from the depersonalization dimension, they experience emotional exhaustion. Additionally, weak leadership behaviors in midwifery have been shown to have adverse effects on maternal and infant health.

As a result, ensuring the sustainability of women's health can be effectively managed, and leadership can be maintained through initiatives by healthcare workers in the ever-evolving healthcare sector.

Purpose of the Problem

The purpose of this study is to ensure that female healthcare professionals who manage healthcare services for women in need of care can provide effective and sustainable services. This can be achieved by protecting their psychological resilience, physical health, and mental well-being, thus enabling them to work efficiently and effectively.

Materials and Methods

This study was conducted using a literature review to examine the factors affecting the sustainability of professional well-being and leadership roles among female healthcare workers.

Findings

It has been determined that the health conditions of female healthcare workers directly impact their professional performance. This underscores the need for initiatives aimed at preserving their psychological, physical, and mental well-being.

Studies have shown that leadership behaviors influence service users' satisfaction and lead to more positive health outcomes.

Frequent workplace stress affects the physical and mental well-being of healthcare workers, contributing to burnout and symptoms resembling traumatic stress. These conditions not only impact the well-being of healthcare professionals but also hinder their ability to provide effective care.

A study by Öz and Yılmaz (2009: 87) emphasized that nurses need strong psychological resilience to cope with the challenges they face in their work environments. Furthermore, it highlighted that maintaining their psychological well-being is essential for contributing to the psychological resilience of society as a whole.

It has been demonstrated that the workload and stress levels of female healthcare professionals directly affect their service quality and leadership roles. Therefore, it is recommended to implement flexible working hours, support programs, and appropriate policies tailored to female healthcare workers.

Additionally, identifying the factors that impact women's health in the healthcare sector and improving strategies for coping with these issues will empower female leaders and contribute to the creation of a sustainable work environment.

Conclusion

In conclusion, the well-being of nurses and midwives has been identified as a crucial factor in the provision and sustainability of quality healthcare services for women.

Keywords: Women, Women's Health, Midwifery, Nursing, Care, Healthcare Services

S-0313

Engelli Kadınların Gebelik, Doğum ve Doğum Sonu Dönemleri ile İlgili Sağlık Profesyonellerinin Deneyimleri: Nitel Bir Çalışma

Ekin Dila Topaloğlu Ören¹, Ebru Cirban Ekrem², Melike Kahveci³

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

²Bartın Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Bartın, Türkiye

³İzmir İl Sağlık Müdürlüğü İzmir Şehir Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, İzmir, Türkiye

Giriş: Engelli kadınlar, gebelik, doğum ve doğum sonu süreçlerinde fiziksel, psikososyal ve yapısal birçok zorlukla karşılaşmaktadır. Bu süreçte sağlık hizmetlerinin erişilebilirliği ve kalitesi, sağlık profesyonellerinin farkındalığı ve yetkinliği, sağlık profesyonellerinin tutumu, bilgi düzeyi ve sundukları hizmetler engelli kadınların gebelik, doğum ve doğum sonu süreçlerini doğrudan etkilemektedir.

Amaç: Bu çalışma sağlık profesyonellerinin engelli kadınların gebelik, doğum ve doğum sonu dönemleri ile ilgili bilgi, görüş ve duyguları ile bunları etkileyen faktörlere ilişkin deneyimlerini anlamayı ve çözüm önerilerini belirlemeyi amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada tanımlayıcı fenomenolojik desen kullanılmıştır. Araştırma, Türkiye'nin kuzeyinde bir kamu hastanesinin kadın hastalıkları ve doğum servislerinde ve doğumhanede çalışan 10 hemşire, 10 ebe ve 7 doktor ile amaçlı örnekleme yöntemi kullanılarak yürütülmüştür. Veriler, "Tanıtıcı Bilgi Formu" ve "Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu" aracılığıyla derinlemesine görüşme yöntemi ile yüz yüze toplanmıştır. Verilerin analizinde tematik analiz yöntemi kullanılmıştır.

Bulgular: Sağlık profesyonelleri engelli kadınların gebelik ve doğum süreçleri ile ilgili "Erişilebilirlik Sorunları ve Engeller", "Engellilikten Kaynaklı Zorluklar", "Bağımlılık ve Destek Eksikliği", "Sağlık Profesyonellerinin Tutumu ve Bilgi Düzeyi" ve "Korku" olmak üzere beş ana tema belirlenmiştir. Engelli kadınların doğum sonu süreçleri ile ilgili "Erişilebilirlik Sorunları ve Engeller", "Engellilikten Kaynaklı Zorluklar", "Bağımlılık ve Destek Eksikliği", "Yetersizlik", "Hijyen Sorunları" ve Toplumsal Önyargılar olmak üzere altı ana tema saptanmıştır. Çözüm önerileri ile ilgili "Erişilebilirliği Arttırma", "Takip ve İzlemi Arttırma", "Eğitim Verme/Farkındalığı Arttırma", "İletişim Sorunlarını İyileştirme", "Sağlık Profesyonellerinin Engelli Kadın Farkındalığını Arttırma" ve "Destek Sistemlerini Geliştirme" olmak üzere altı ana tema belirlenmiştir.

Sonuç: Sağlık profesyonelleri, engelli kadınların gebelik, doğum ve doğum sonu süreçleri ile ilgili çok yönlü zorluklar yaşadıklarını ve engellilik durumunun, toplumsal önyargıların, iletişim sorunlarının, destek sistemlerinin yetersizliğinin, eğitim ve farkındalık eksikliğinin bu süreci olumsuz etkilediğini belirtti. Bu doğrultuda, engelli kadınlara yönelik sağlık hizmetlerinin erişilebilirliğini arttırmak için sağlık profesyonellerine engelli bireylere özel bakım konusunda eğitim verilmesi, erişilebilirliğin sağlanması ve psikososyal destek mekanizmalarının güçlendirilmesi gerekmektedir. Ayrıca, engelli kadınların ihtiyaçlarına duyarlı bir sağlık hizmeti sunulması için multidisipliner bir yaklaşımın benimsenmesi ve bireyselleştirilmiş bakım planlarının oluşturulması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: engelli kadınlar, gebelik, doğum, doğum sonu dönem, sağlık profesyonelleri, fenomenoloji

Experiences of Health Professionals Related to Pregnancy, Childbirth and Postpartum Periods of Women with Disabilities: A Qualitative Study

Ekin Dila Topaloğlu Ören¹, Ebru Cirban Ekrem², Melike Kahveci³

¹Izmir Katip Celebi University Faculty of Health Science, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, İzmir, Türkiye

²Bartın University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Bartın, Türkiye

³Izmir Provincial Health Directorate İzmir City Hospital, Obstetrics and Gynecology Clinic, İzmir, Türkiye

Introduction: Women with disabilities face many physical, psychosocial and structural challenges during pregnancy, childbirth and postpartum periods. In this process, the accessibility and quality of health services, the awareness and competence of health professionals, the attitude, knowledge level and services provided by health professionals directly affect the pregnancy, childbirth and postpartum periods of women with disabilities.

Aim: This study aimed to understand the knowledge, opinions and feelings of health professionals about the pregnancy, childbirth and postpartum periods of women with disabilities and their experiences about the factors affecting them and to determine their solution suggestions.

Materials-Method: Descriptive phenomenological design was used in the study. The study was conducted using purposive sampling method with 10 nurses, 10 midwives and 7 doctors working in the obstetrics and gynecology services and delivery room of a public hospital in northern Türkiye. The data were collected face-to-face by in-depth interview method through "Introductory Information Form" and "Semi-structured Interview Form". Thematic analysis method was used to analyze the data.

Results: Health professionals identified five main themes related to pregnancy and childbirth periods of women with disabilities: "Accessibility Problems and Barriers", "Difficulties due to Disability", "Dependency and Lack of Support", "Attitude and Knowledge Level of Health Professionals" and "Fear". Six main themes related to the postpartum period of women with disabilities were identified as "Accessibility Problems and Barriers", "Difficulties Due to Disability", "Dependency and Lack of Support", "Inadequacy", "Hygiene Problems" and Social Prejudices". Six main themes were identified as "Increasing Accessibility", "Increasing Follow-up and Monitoring", "Providing Education / Increasing Awareness", "Improving Communication Problems", "Increasing the Awareness of Health Professionals on Women with Disabilities" and "Developing Support Systems".

Conclusion: Health professionals stated that women with disabilities experience multifaceted difficulties related to pregnancy, birth and postpartum processes and that disability status, social prejudices, communication problems, inadequate support systems, lack of education and awareness negatively affect this process. Accordingly, in order to increase the accessibility of health services for women with disabilities, health professionals should be trained on special care for individuals with disabilities, accessibility should be ensured and psychosocial support mechanisms should be strengthened. In addition, it is recommended that a multidisciplinary approach should be adopted and individualized care plans should be created to provide a health service that is sensitive to the needs of women with disabilities.

Keywords: women with disabilities, pregnancy, birth, postpartum period, health professionals, phenomenology

S-0314

Doğum Sonu Dönemde Kadınların Yaşadığı Yaygın Emzirme Sorunları: Geleneksel Derleme

Ebru Bulduk, Ekin Dila Topaloğlu Ören

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Sağlığı Hastalıkları A.B.D, izmir

Emzirme, anne sağlığı ve bebeklerin sağlıklı büyüme ve gelişmeleri için en iyi yöntemdir. Ulusal ve uluslararası kaynaklar ilk altı ay sadece anne sütü ile emzirmeyi ve en az iki yaşına kadar emzirmenin devamlılığını önermektedir. Emzirme, hem anne hem de bebek için sayısız fiziksel, psikolojik ve duygusal fayda sağlayan doğal bir beslenme yöntemidir. Anne sütü, bebeğin ihtiyacı olan tüm besinleri içerirken, emzirme süreci hem annenin hem de bebeğin sağlığını da olumlu yönde etkilemektedir. Dünya Sağlık Örgütü verilerine göre, dünya genelinde 0-6 aylık bebeklerin %44'ünün sadece anne sütü ile beslendiği, her 5 bebekten 3'ünün yaşamının ilk saatinde anne sütü alamadığı bildirilmiştir. Türkiye Nüfus ve Sağlık Araştırması (TNSA) 2018 sonuçlarına göre ise, bebeklerin %71,3'ü doğumdan sonra ilk bir saat içinde, %85,6'sı doğumdan sonraki ilk bir gün içinde emzirilmeye başlanmıştır. TNSA 2018 verilerine göre 0-5 aylık bebeklerin %40,7'si, 4-5 aylık bebeklerin %14,4'ü sadece anne sütü ile beslenmiştir. Aynı raporda bir yıl boyunca emzirilmeye devam edilen bebeklerin oranı %65,6 iken iki yıl boyunca emzirilmeye devam edilen bebeklerin oranı da %33,5 olarak belirtilmiştir. Emzirme, bebeğin beslenmesinde en önemli süreçlerden biri olmasına rağmen, birçok kadın doğum sonu dönemde çeşitli emzirme sorunlarıyla karşı karşıya kalmaktadır. Bu sorunlar, hem annenin fiziksel ve psikolojik sağlığını etkilemekte hem de bebeğin yeterli beslenmesini engellemektedir. Bununla birlikte yaşanan emzirme sorunları emzirmenin kesintiye uğramasına, emzirmenin erken dönemde bırakılmasına, bebeklerin anne sütü alımının azalmasına, anne-bebek arasındaki bağlanmanın sağlıklı ilerlememesine, bebeklerin beslenme yetersizliği ve sağlık sorunları yaşamalarına neden olabilmektedir. Bu nedenle doğum sonu dönemdeki kadınların yaşadığı emzirme sorunlarının belirlenmesi gerekmektedir. Bu derlemede doğum sonu dönemdeki kadınların yaşadığı emzirme sorunları maternal ve fetal sorunlar olmak üzere iki başlıkta incelenmiştir. Maternal sorunlar, "Meme Ucu Problemleri", "Süt Üretimi ile ilgili Problemler", "Engorjman ve Mastit", "Meme Apsesi", "Fiziksel Zorluklar", "Psikolojik ve Duygusal Zorluklar"; Fetal sorunlar, "Bebeğin Memeyi Reddetmesi", "Bebeğin Yanlış Emme Teknikleri", "Prematüre ve Düşük Doğum Ağırlıklı Bebeklerde Emzirme Güçlüğü" ve "Anatomik ve Yapısal Bozukluklar", "Nörolojik ve Kas Hastalıkları", "Neonatal Sarılık ve Hipoaktif Bebek Sendromu", "Solunum ve Kardiyovasküler Problemler" ve "Metabolik ve Endokrin Bozukluklar" başlıkları doğrultusunda ele alınmıştır. Doğum sonu dönemde yaşanan emzirme sorunları, hem anne hem de bebek açısından ciddi olumsuz sonuçlara yol açabilir. Bu nedenle, annelere emzirme danışmanlığı verilmesi, psikolojik destek sağlanması ve emzirme ile ilgili doğru bilgilendirme yapılması büyük önem taşımaktadır. Erken müdahale ile bu sorunlar en aza indirilebilmekte ve emzirme sürecinin sağlıklı bir şekilde devam etmesi sağlanabilmektedir. Bu derlemenin amacı doğum sonu dönemdeki kadınların yaşadığı emzirme sorunları ile ilgili var olan literatürü incelemektedir.

Anahtar Kelimeler: doğum sonu dönem, emzirme, anne, yenidoğan

Common Breastfeeding Problems Experienced by Women in the Postpartum Period: Traditional Review

Ebru Bulduk, Ekin Dila Topaloğlu Ören

Izmir Katip Celebi University Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology,
Izmir

Breastfeeding is the best method for maternal health and the healthy growth and development of infants. National and international sources recommend exclusive breastfeeding for the first six months and continued breastfeeding until at least two years of age. Breastfeeding is a natural way of feeding that provides numerous physical, psychological and emotional benefits for both mother and baby. While breast milk contains all the nutrients a baby needs, breastfeeding also positively affects the health of both mother and baby. According to World Health Organization data, 44% of 0-6 month old babies worldwide are exclusively breastfed and 3 out of every 5 babies cannot receive breast milk in the first hour of life. According to the results of the Türkiye Demographic and Health Survey (TDHS) 2018, 71.3% of infants were breastfed within the first hour after birth and 85.6% within the first day after birth. According to TDHS 2018, 40.7% of 0-5 month-old infants and 14.4% of 4-5 month-old infants were exclusively breastfed. In the same report, 65.6% of infants were breastfed for one year and 33.5% of infants were breastfed for two years. Although breastfeeding is one of the most important processes in infant nutrition, many women face various breastfeeding problems in the postpartum period. These problems affect both the physical and psychological health of the mother and prevent adequate nutrition of the baby. However, breastfeeding problems can lead to breastfeeding interruption, early cessation of breastfeeding, reduced breast milk intake, poor mother-infant attachment, malnutrition and health problems in infants. Therefore, it is necessary to identify the breastfeeding problems experienced by women in the postpartum period. In this review, breastfeeding problems experienced by women in the postpartum period were examined under two headings: maternal and fetal problems. Maternal problems are discussed under the headings of "Nipple Problems", "Problems with Milk Production", "Engorgement and Mastitis", "Breast Abscess", "Physical Difficulties", "Psychological and Emotional Difficulties"; Fetal problems are discussed under the headings of "Infant Rejection of the Breast", "Improper Suckling Techniques of the Infant", "Difficulties in Breastfeeding in Premature and Low Birth Weight Infants" and "Anatomical and Structural Disorders", "Neurological and Muscular Diseases", "Neonatal Jaundice and Hypoactive Infant Syndrome", "Respiratory and Cardiovascular Problems" and "Metabolic and Endocrine Disorders". Breastfeeding problems in the postpartum period can lead to serious negative consequences for both mother and baby. Therefore, it is of great importance to provide breastfeeding counseling, psychological support and accurate information about breastfeeding to mothers. Early intervention can minimize these problems and ensure a healthy continuation of the breastfeeding process. The aim of this review is to examine the existing literature on breastfeeding problems experienced by women in the postpartum period.

Keywords: postpartum period, breastfeeding, mother, newborn

S-0315

Hemşirelik Öğrencilerinin Çocuk İstismar ve İhmalinin Belirti ve Risklerini Tanılama Düzeyleri

Fatma Savaş¹, Hatice Kahyaoğlu Süt²¹Trakya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü Edirne/Türkiye²Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü Edirne/Türkiye

Amaç: Hemşireler, ihmal ve istismara maruz kalan çocukla ilk ve en sık karşılaşan meslek grubu üyesidir. Bu olgularla sık karşılaşan hemşirelerin, olgulardaki bulguları tespit etmedeki yetersizlikleri bulunmaktadır. Bu çalışmada; Hemşirelik öğrencilerinin eğitim öğretim süreçlerinde çocuk istismarı ve ihmalinin belirti ve risklerini tanıyabilme düzeylerinin belirlenerek, eğitim gereksimlerinin saptanması amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırma Aralık 2024 – Mart 2025 tarihleri arasında bir Devlet Üniversitesi Hemşirelik Bölümü öğrencileri (n=416) üzerinde yürütüldü. Verilerin toplanmasında, 12 sorudan oluşan bilgi formu ve “Çocuk İstismar ve İhmalinin Belirti ve Risklerini Tanılama Ölçeği” kullanıldı. Verilerin analizinde; Mann Whitney U testi, Kruskal Wallis test ve Spearman Korelasyon yöntemleri kullanıldı.

Bulgular: Çalışmaya katılan n=416 hemşirelik öğrencisinden %83,2’si (n=346) kadındır. Öğrencilerin yaş ortalaması 20,6±2.4’tür. Çalışmada, Çocuk İstismarı ve İhmalinin Belirti ve Risklerini Tanılamada Hemşire ve Ebelerin Bilgi Düzeyleri Ölçeği (En yüksek puan 5) puan ortalaması 2,27±0,38 olarak ortalamanın altında olduğu belirlendi. Spearman korelasyon analizine göre yaş ortalaması ile ölçek puan ortalaması arasında anlamlı korelasyon bulunamadı (r=-0,057; p=0,245). Ölçek puan ortalaması ile cinsiyet karşılaştırılması yapıldığında; erkek cinsiyetinde (n=16,8) puan ortalamasının (2,48±0,34), kadın cinsiyetine göre anlamlı olarak yüksek olduğu bulundu (p<0,001). Sınıf düzeylerine göre 3. Sınıf öğrencilerin (n=23,3) puan ortalamasının (2,18±0,39), 1., 2., ve 4. Sınıflara göre anlamlı olarak daha düşük olduğu saptandı (p=0,004). Öğrencilerin yaşam yerine göre yurt dışı Balkan Ülkeleri (2,45±0,46) ve Asya Ülkelerinden gelen öğrencilerin (2,71±0,31) puan ortalamalarının, ülkemiz öğrencilerinden anlamlı olarak yüksek olduğu belirlendi (p=0,019). Çocuk ihmal ve istismarı ile ilgili bilgilendirme aldığını belirten öğrencilerin (n=43,8) puan ortalamasının (2,20±0,36) bilgilendirme almadığını belirten öğrencilerden (2,33±0,39) anlamlı olarak daha düşük olduğu bulundu (p=0,001). Eğitim yaşamında çocuk ihmal ve istismarı ile ilgili bilgilendirme gereksinimi duyanların (%75) puan ortalamasının (2,23±0,38), bilgilendirme gereksinimi duymayanların puan ortalamasından (2,41±0,37) anlamlı olarak daha düşük olduğu bulundu (p<0,001).

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinin çocuk istismarı ve ihmalin belirti ve risklerini tanılamada bilgi düzeyleri düşük olup özellikle ülkemiz öğrencileri, 3. Sınıf öğrencileri, bilgilendirme aldığını belirten ve bilgilendirilme gereksinimi olan öğrencilerin bilgi düzeyleri daha düşüktür. Hemşirelik eğitim öğretim program kazanımları için çocuk istismarı ve ihmalin belirti ve risklerini tanılama konusunda öğrencilerin sürdürülebilir şekilde eğitimlerinin sağlanmasının gerekliliği önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk İstismar, Çocuk İhmal, Hemşirelik Öğrencisi, Risk Tanılama

Nursing Students' Diagnosis Levels Of Child Abuse And Neglect's Symptoms And Risks

Fatma Savaş¹, Hatice Kahyaoğlu Süt²¹Trakya University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing Edirne/Turkey²Trakya University Faculty of Health Sciences Department of Nursing Edirne/Turkey

Objective: Nurses are the first and most frequent members of the professional group that encounters children who are subjected to neglect and abuse. Nurses who frequently encounter these cases have inadequate ability to detect the findings in the cases. This study aims to determine the level of recognition of the signs and risks of child abuse and neglect by nursing students during their education and training processes and to determine their educational needs.

Materials-Methods: The research was conducted on students (n=416) of the Nursing Department of a State University between December 2024 and March 2025. A 12-question information form and the "Signs and Risks of Child Abuse and Neglect Diagnosis Scale" were used to collect data. Mann Whitney U test, Kruskal Wallis test and Spearman Correlation methods were used to analyze the data.

Results: Of the n=416 nursing students who participated in the study, 83.2% (n=346) were female. The mean age of the students was 20.6±2.4. In the study, the mean score of the Scale of Knowledge Levels of Nurses and Midwives in Diagnosing the Symptoms and Risks of Child Abuse and Neglect (Highest score 5) was determined to be below the mean as 2.27±0.38. According to Spearman correlation analysis, no significant correlation was found between the mean age and the mean scale score (r=-0.057; p=0.245). When the mean scale score was compared with gender; it was found that the mean score (2.48±0.34) was significantly higher in the male gender (n=16.8) than in the female gender (p<0.001). According to the grade levels, it was found that the mean score (2.18±0.39) of the 3rd grade students (n=23.3) was significantly lower than that of the 1st, 2nd and 4th grades (p=0.004). According to the place of residence of the students, it was found that the mean score of the students from the Balkan countries (2.45±0.46) and Asian countries (2.71±0.31) was significantly higher than that of the students from our country (p=0.019). It was found that the mean score (2.20±0.36) of the students who stated that they received information about child neglect and abuse (n=43.8) was significantly lower than that of the students who stated that they did not receive information (2.33±0.39) (p=0.001). It was found that the mean score (2.23±0.38) of those who felt the need to be informed about child neglect and abuse in their education life (75%) was significantly lower than the mean score (2.41±0.37) of those who did not feel the need to be informed (p<0.001).

Conclusion: The knowledge level of nursing students in diagnosing the signs and risks of child abuse and neglect is low, and especially the knowledge level of our country's students, 3rd year students, students who stated that they received information and those who need to be informed are lower. It is recommended that students should be provided with sustainable training in diagnosing the signs and risks of child abuse and neglect for the achievements of the nursing education and training program.

Keywords: Child Abuse, Child Neglect, Nursing Student, Risk Identification

S-0316

Fertilite tedavisi sürecinde yaşamı anlamlandırma ihtiyacını karşılama: Logoterapi

Büşra Çap¹, Dilek Bilgiç²

¹Dokuz Eylül Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği, İzmir.

²Dokuz Eylül Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir.

Amaç: Fertilite tedavi sürecinde anlam tedavisi olan logoterapinin etkisini literatür doğrultusunda incelemektedir.

Yöntem: İlgili literatür “Logoterapi”, “İnfertilite”, “Yardımcı Üreme Teknikleri (YÜT)”, anahtar kelimeleri birlikte taranmış olup 2015-2025 yılları arasında yapılmış biri tez çalışması olmak üzere iki araştırma sonucu incelenmiştir.

Bulgular: Dünya genelinde fertilite sorunu yaşayan bireylerin oranı %17.5’dir. Türkiye Nüfus ve Sağlık Araştırması (TNSA) 2018 verilerine göre de reproduktif dönemin sonuna kadar çocuk sahibi olamayan evli kadınların oranının, primer infertilite için bir gösterge olarak kullanıldığında %4–8 civarında olduğu belirlenmiştir. Fertilite tedavi süreci; bireyleri kimliklerini, yaşamın anlamını ve amacını sorgulamaya sürüklemektedir. Bireyler “Niçin ben?” ve “Tanrı beni cezalandırıyor mu?” gibi sorular sormaktadır. Aslında bu sorular bireyin; kaçınılmaz olanı kabul ettiğini, sorumluluklar almaya hazır olduğunu, zorlukların üstesinden gelmek için yaşamında anlam arayışında olduğunu göstermektedir. Peterson ve ark. (2018), yaşamında yüksek anlam varlığına sahip infertil çiftlerin düşük depresyon seviyesine sahip olduğunu saptamıştır.

Logoterapi uygulaması, bireyin sorumluluk eğitimidir ve anlam tedavisini ifade etmektedir. Başta sokratik diyalog, paradoksik niyet, düşünce odağını ve tutumları değiştirme teknikleri olmak üzere logoanaliz, logodrama, hayal kurma gibi ek tekniklerle bireye; tedavi sürecine uyum ve umut kaynağı, olumlu anlam kazandırmayı ve başa çıkma yeteneğini geliştirmeyi sağlamaktadır. Literatürde logoterapinin sıklıkla jinekolojik onkoloji alanında kullanıldığı görülmüştür. Ancak logoterapinin fertilite tedavi sürecinde uygulandığı iki çalışmaya ulaşılmıştır. Bu çalışmalarda infertilite tedavisi sürecinde logoterapinin kadınların algıladıkları stres, anksiyete ve depresyon düzeylerine etkisi incelenmiştir.

Sonuç: Logoterapi fertilite tedavisi sürecinde kadınların stres, anksiyete ve depresyon düzeylerini azaltmaktadır. Fertilite tedavi sürecine etkisini araştıran çalışmalar sınırlıdır ancak sonuçları ümit vericidir. Nitekim Avrupa İnsan Üreme ve Embriyoloji Derneği (ESHRE) rutin psikososyal bakım, infertilite danışmanlığı ve psikoterapi (bilişsel davranışçı terapi, logoterapi vb.) olmak üzere üç psikososyal bakım düzeyi önermektedir. Bu konuda daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Logoterapi, İnfertilite, Yardımcı Üreme Teknikleri (YÜT), Hemşirelik

Meeting the needs to make sense of life in the treatment process of fertility: Logotherapy

Büşra Çap¹, Dilek Bilgiç²

¹Dokuz Eylül University, Institute of Health Sciences, Gynecology and Obstetrics Nursing Department, İzmir.

²Dokuz Eylül University, Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, İzmir.

Aim: It examines the effect of logotherapy, which is a meaning treatment in the fertility treatment process, in line with the literature.

Method: The relevant literature was searched with the keywords “Logotherapy”, “Infertility”, “Assisted Reproductive Techniques (ART)”, and the results of two studies, one of which was a thesis study, conducted between 2015 and 2025 were analyzed.

Results: The rate of individuals with fertility problems worldwide is 17.5%. According to the 2018 data of the Turkish Demographic and Health Survey (TDHS), the rate of married women who are unable to have children until the end of the reproductive period is around 4-8% when used as an indicator for primary infertility. The fertility treatment process leads individuals to question their identity and the meaning and purpose of life. Individuals ask questions such as “Why me?” and “Is God punishing me?”. In fact, these questions show that the individual accepts the inevitable, is ready to take responsibilities, and seeks meaning in life in order to overcome difficulties. Peterson et al. (2018) found that infertile couples with high levels of meaning in their lives had low levels of depression. Logotherapy practice is the education of responsibility of the individual and refers to the treatment of meaning. With techniques such as socratic dialog, paradoxical intention, changing the focus of thought and attitudes, as well as additional techniques such as logoanalysis, logodrama and daydreaming, the individual is provided with a source of hope and adaptation to the treatment process, positive meaning and the ability to cope. In the literature, it was observed that logotherapy was frequently used in gynecologic oncology. However, two studies were found in which logotherapy was applied in the fertility treatment process. In these studies, the effects of logotherapy on women’s perceived stress, anxiety and depression levels during infertility treatment were examined.

Conclusions: Logotherapy reduces the stress, anxiety, and depression levels of women during fertility treatment. Studies investigating its effect on the fertility treatment process are limited, but the results are promising. The European Society for Human Reproduction and Embryology (ESHRE) recommends three levels of psychosocial care: routine psychosocial care, infertility counseling and psychotherapy (cognitive behavioral therapy, logotherapy, etc.). More studies are needed in this regard.

Keywords: Logotherapy, Infertility, Assisted Reproductive Techniques (ART), Nursing

S-0317

Riskli Yaş Grubu Annelerde Sosyal Destek: Obstetrik İyileşme Üzerindeki Rolü

Esra Ünal

Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi

Problem Tanımı ve Amaç: Bu çalışma, riskli yaş gruplarında bulunan annelerin doğum sonrası iyileşme kalitesine etkide bulunan sosyal destek düzeylerini incelemeyi amaçlamaktadır. Adölesan, normal ve ileri yaş gruplarındaki annelerin, doğum sonrası dönemde algıladıkları sosyal destek düzeylerinin obstetrik iyileşme kaliteleri ile olan ilişkisini belirlemek hedeflenmiştir. Sosyal desteğin, postnatal iyileşme sürecine olan etkisinin yaş gruplarına göre farklılık gösterip göstermediği de çalışmanın odak noktasıdır.

Gereç-Yöntem: Kesitsel tipte tasarlanan bu çalışma, Temmuz 2024 ile Ekim 2024 tarihleri arasında bir devlet hastanesinin Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği'nde hospitalize edilmiş ve belirlenen dahil edilme kriterlerine uyan toplam 231 postpartum kadın üzerinde gerçekleştirilmiştir. Araştırma kapsamında, katılımcılar üreme çağına göre adölesan (19 yaş altı), normal (19-34 yaş) ve ileri yaş (35 yaş ve üzeri) olmak üzere üç gruba ayrılmıştır. Veriler, Tanımlayıcı Bilgi Formu, Obstetrik İyileşme Kalitesi Ölçeği (ObsQoR-11) ve Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği (MSPSS) kullanılarak toplanmıştır. Veri toplama sürecinde yüz yüze görüşme yöntemi uygulanmış, kişisel veri gizliliği titizlikle korunmuştur.

Bulgular: Adölesan annelerin obstetrik iyileşme kalite puanları, normal ve ileri yaş grubundaki annelerle karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha düşük bulunmuştur ($p<0.05$). Bunun yanı sıra, ileri yaş grubundaki annelerin algılanan sosyal destek düzeyleri, adölesan yaş grubundaki annelere kıyasla anlamlı derecede düşük bulunmuştur ($p<0.05$). Tüm yaş grupları üzerinde yapılan korelasyon analizinde, ObsQoR-11 ve MSPSS puanları arasında negatif yönde ve orta düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu saptanmıştır ($p<0.001$). Bu bulgu, sosyal destek düzeyindeki azalma ile obstetrik iyileşme kalitesinin düşmesi arasındaki ilişkinin altını çizmektedir.

Sonuç: Bu çalışma, sosyal desteğin riskli yaş grubundaki annelerin doğum sonrası iyileşme süreçleri üzerinde önemli bir belirleyici olduğunu ortaya koymaktadır. Sosyal destek düzeyi ile obstetrik iyileşme arasındaki ilişkinin, yaş gruplarına göre farklılaştığı gözlemlenmiştir. Adölesan anneler daha düşük obstetrik iyileşme skorlarına sahipken, ileri yaş grubundaki anneler daha düşük sosyal destek algısına sahiptir. Bu bulgular, riskli yaş grubundaki annelerin postpartum dönemde daha yoğun sosyal ve psikolojik desteğe ihtiyacı olduğunu ortaya koymaktadır. Bu nedenle, sağlık profesyonellerinin bu gruplara yönelik bireyselleştirilmiş destek stratejileri geliştirmesi önerilmektedir. Klinik uygulamalarda, postpartum dönemdeki annelerin sosyal destek sistemlerinin güçlendirilmesi, doğum sonrası iyileşme sürecini olumlu yönde etkileyebilir. Ayrıca, postpartum bakım hizmetlerinde yaşa spesifik yaklaşımlar benimsenerek adölesan ve ileri yaş annelerin karşılaştıkları benzersiz zorluklara yönelik multidisipliner bir destek modeli oluşturulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Anne, riskli yaş, sosyal destek, obstetrik iyileşme

Social Support in Mothers at Risk Age Group: Role on Obstetric Recovery**Esra Ünal**

Osmaniye Korkut Ata University

This study aims to examine the impact of perceived social support levels on the quality of postpartum recovery in mothers from high-risk age groups. The primary objective is to determine the relationship between perceived social support and obstetric recovery quality among adolescent, normal, and advanced maternal age groups. Additionally, the study investigates whether the effect of social support on postnatal recovery differs across age groups. This cross-sectional study was conducted between July 2024 and October 2024 in the Obstetrics and Gynecology Clinic of a state hospital. A total of 231 postpartum women who met the inclusion criteria participated in the study. Based on reproductive age classification, participants were categorized into three groups: adolescent mothers (under 19 years), normal-aged mothers (19-34 years), and advanced-aged mothers (35 years and older). Data were collected using a Descriptive Information Form, the Obstetric Quality of Recovery Scale (ObsQoR-11), and the Multidimensional Scale of Perceived Social Support (MSPSS). A face-to-face interview method was employed, and strict confidentiality measures were maintained to protect personal data. The results indicated that adolescent mothers had significantly lower obstetric recovery quality scores compared to normal and advanced-age mothers ($p<0.05$). Additionally, perceived social support levels were significantly lower in the advanced maternal age group compared to adolescent mothers ($p<0.05$). Correlation analysis revealed a moderately negative and statistically significant relationship between ObsQoR-11 and MSPSS scores across all age groups ($p<0.001$), highlighting the association between decreased social support and lower obstetric recovery quality. This study demonstrates that social support is a crucial determinant of postpartum recovery in mothers from high-risk age groups. The relationship between social support levels and obstetric recovery quality varies across age groups, with adolescent mothers experiencing lower recovery scores, while advanced-age mothers perceive lower social support. These findings underscore the necessity of providing increased social and psychological support for mothers in high-risk age categories. Health professionals should develop individualized support strategies tailored to these groups. Strengthening social support systems during the postpartum period may positively influence recovery outcomes. Furthermore, adopting age-specific approaches in postpartum care services and implementing a multidisciplinary support model can help address the unique challenges faced by adolescent and advanced-age mothers.

Keywords: Mother, Age at risk, social support, obstetric recovery

S-0319

Depremden Etkilenen Doğum Sonu Kadınların Spiritüel İyi Oluşlarının Travma Düzeyine Etkisinin Belirlenmesi**Simge Öztürk¹, Esra Ünal², Hatice Aslıhan Hacımuhittinoğulları²**¹Bartın Üniversitesi²Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi

Problem Tanımı ve Amaç: Doğal afetler, bireylerin fiziksel, psikolojik ve sosyal yaşamlarını derinden etkileyen olaylardır. Özellikle doğum sonrası dönem, kadınların biyolojik, psikolojik ve sosyal değişimler yaşadığı hassas bir süreçtir. Bu çalışma, depremden etkilenen postpartum kadınların spiritüel iyi oluş düzeyleri ile travma düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamaktadır. Spiritüel iyi oluşun, afet sonrası psikolojik dayanıklılık üzerindeki etkisi göz önünde bulundurularak, postpartum dönemdeki kadınların ruhsal, duygusal ve fiziksel iyilik halleri ile deprem sonrası yaşadıkları travmanın ilişkisini anlamak hedeflenmiştir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma, kesitsel araştırma tasarımına sahiptir ve Aralık 2023 ile Mart 2024 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın evrenini, 6 Şubat 2023'te meydana gelen ve artçı sarsıntılarla devam eden depremden etkilenen Türkiye'nin güneyinde yer alan Osmaniye ilinde yaşayan, Osmaniye Devlet Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Servisi'nde postpartum dönemde bulunan kadınlar oluşturmuştur. Deprem ile veri toplama dönemi arasında yaklaşık 10 ay bulunmakta olup, bu süreçte kadınların travma düzeyleri ve spiritüel iyi oluş durumlarının nasıl şekillendiği incelenmiştir. Örneklem büyüklüğü, %90 güven düzeyi ve %5 hata payı ile hesaplanarak 203 kadın olarak belirlenmiş, dahil edilme kriterlerini karşılayan toplam 204 kadın çalışmaya dahil edilmiştir. Katılımcılardan kişisel veriler talep edilmemiş, veriler yüz yüze görüşme yöntemiyle toplanmıştır. Veriler, Katılımcı Bilgi Formu, Üç Faktörlü Spiritüel İyi Oluş Ölçeği ve Deprem Sonrası Travma Düzeyini Belirleme Ölçeği kullanılarak toplanmıştır.

Bulgular: Araştırma bulgularına göre, depremden etkilenen postpartum kadınlarda spiritüel iyi oluşun Aşkınlık ve Anomi alt boyutlarının, travma düzeylerini anlamlı şekilde yordadığı belirlenmiştir ($p<0.05$). Bunun yanı sıra, kadınların eğitim düzeyleri ($p=0.017$), deprem sırasında ölen veya yaralanan birine tanıklık etme durumu ($p=0.006$) ve depremin ardından normale dönme süresi, travma düzeyleri üzerinde önemli bir etkiye sahiptir. Yapılan çoklu regresyon analizine göre, bu değişkenler travma düzeylerindeki toplam varyansın %35.8'ini açıklamaktadır.

Sonuç: Çalışmanın sonuçları, spiritüel iyi oluşun postpartum kadınların deprem sonrası yaşadığı travmanın önemli bir belirleyicisi olduğunu ortaya koymaktadır. Bu bulgu, sağlık profesyonellerinin yalnızca fiziksel ve psikolojik sağlığı değil, aynı zamanda spiritüel iyilik halini de dikkate almalarının gerekliliğini vurgulamaktadır. Özellikle doğum sonrası dönemde, kadınların ruhsal dayanıklılığını artırmaya yönelik müdahaleler, travma ile başa çıkma becerilerini geliştirebilir ve genel iyilik hallerini destekleyebilir. Sağlık hizmeti sağlayıcılarının, personel eğitim programlarında spiritüel değerlendirme yöntemlerine yer vermesi ve bakım protokollerinde psikososyal destek ile spiritüel destek uygulamalarına yönelik stratejiler geliştirmesi önemlidir. Ayrıca, postpartum kadınlar için psikolojik danışmanlık hizmetlerinin yanı sıra spiritüel danışmanlık hizmetlerinin de erişilebilir hale getirilmesi, travma sonrası iyileşme sürecini daha bütüncül ve etkili bir şekilde destekleyecektir.

Anahtar Kelimeler: Deprem, Postpartum dönem, Spiritüel iyi oluş, Travma

Determination of the Effect of Spiritual Well-Being of Postpartum Women Affected by Earthquake on Trauma Level

Simge Öztürk¹, Esra Ünal², Hatice Aslıhan Hacimuhittinoğulları²

¹Bartın University

²Osmaniye Korkut Ata University

Problem Definition and Purpose: Natural disasters are events that profoundly affect individuals' physical, psychological, and social lives. The postpartum period, in particular, is a sensitive phase during which women experience biological, psychological, and social changes. This study aimed to examine the relationship between the spiritual well-being levels and trauma levels of postpartum women affected by the earthquake. Considering the impact of spiritual well-being on psychological resilience after disasters, the study sought to understand the relationship between postpartum women's spiritual, emotional, and physical well-being and the trauma they experienced after the earthquake.

Materials-Methods: This study employed a cross-sectional research design and was conducted between December 2023 and March 2024. The study population consisted of postpartum women in the Obstetrics and Gynecology Department of Osmaniye State Hospital, located in Osmaniye province in southern Turkey, which was affected by the earthquake that occurred on February 6, 2023, and was followed by aftershocks. There was approximately a 10-month interval between the earthquake and the data collection period, during which the study examined how women's trauma levels and spiritual well-being evolved. The sample size was calculated as 203 women with a 90% confidence level and a 5% margin of error, and a total of 204 women who met the inclusion criteria participated in the study. No personal data were collected from the participants, and data were obtained through face-to-face interviews. The data collection tools included the Participant Information Form, the Three-Factor Spiritual Well-Being Scale, and the Post-Earthquake Trauma Level Assessment Scale.

Findings: According to the study findings, the Transcendence and Anomie sub-dimensions of spiritual well-being were significant predictors of trauma levels in postpartum women affected by the earthquake ($p<0.05$). Additionally, the participants' education level ($p=0.017$), witnessing someone who died or was injured during the earthquake ($p=0.006$), and the time taken to return to normalcy after the disaster had a significant impact on trauma levels. Multiple regression analysis indicated that these variables collectively explained 35.8% of the variance in trauma levels.

Results: The study results revealed that spiritual well-being is a significant determinant of the level of earthquake-related trauma experienced by postpartum women. This finding highlights the necessity for healthcare professionals to consider not only the physical and psychological well-being of postpartum women but also their spiritual well-being. Interventions aimed at enhancing the spiritual resilience of women during the postpartum period may improve their ability to cope with trauma and support their overall well-being.

It is crucial for healthcare providers to incorporate spiritual assessment methods into personnel training programs and to develop strategies for integrating psychosocial and spiritual support into care protocols. Additionally, ensuring the accessibility of spiritual counseling services alongside psychological counseling for postpartum women may facilitate a more holistic and effective recovery process after trauma.

Keywords: Earthquake, Postpartum period, Spiritual well-being, Trauma

S-0321

Kronik pelvik ağrı yaşayan kadınların yaşam kalitesi ve depresyon düzeyi ile tamamlayıcı ve alternatif tıp kullanımı ile ilişkisi

Sevde Aksu¹, Öncü Pınar Bayır Albayrak²

¹Balıkesir Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Balıkesir Üniversitesi, Balıkesir, Türkiye

²Balıkesir Üniversitesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Hastanesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Balıkesir Üniversitesi, Balıkesir

Amaç: Kronik pelvik ağrı getirdiği fiziksel morbidite yüküne ek olarak, psikolojik, ekonomik ve sosyal sorunlara yol açarak yaşam kalitesini ve kadınları alternatif tedavilere yönlendirmektedir. Çalışmanın amacı kronik pelvik ağrı yaşayan kadınların yaşam kalitesi ve depresyon düzeyi ile tamamlayıcı ve alternatif tıp kullanımının belirlenmesidir.

Gereç-Yöntem: Araştırma kesitsel ve tanımlayıcı tipte bir çalışmadır. Araştırmanın evreni, Eylül 2024 – Ekim 2024 tarihleri arasında Balıkesir Üniversitesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Hastanesi Doğum ve Kadın Hastalıkları polikliniğine başvuran kadınlar oluşturmakta olup örneklem büyüklüğü güven aralığı %95, hata payı %5, kronik pelvik ağrı sıklığı %12 alınarak minimum 80 kadın olarak hesaplanmıştır. Veriler; Dünya Sağlık Örgütü Yaşam Kalitesi Ölçeği Kısa Formu (WHOQOL-BREF), Beck Depresyon Ölçeği (BDÖ) kullanılarak yüzü yüze görüşme yöntemiyle toplanmıştır.

Bulgular: Kadınların yaş ortalaması 35.43 ± 17.03 olup ortalama 9.04 ± 2.33 yıldır kronik pelvik ağrı yaşadıkları ve tamamına yakının (%92.5) kronik pelvik ağrı tedavisinde ilaç kullandığı belirlenmiştir. Katılımcıların %55.4'ü akupunktur, %67.8'i masaj ve %44.5'i egzersiz gibi tamamlayıcı ve alternatif yöntemlerinden yararlandığını ifade etmiştir. Kadınların Beck Depresyon Ölçeği'nden %59.8'inin 16 puan ve altı, %40.2'sinin 17 puan ve üstü aldığı tespit edilmiş olup ölçek toplam puan ortalaması 12.62 ± 6.92 'dir. Dünya sağlık örgütü yaşam kalitesi ölçeği puan ortalamaları ise genel sağlık 70.00 ± 14.67 , fiziksel sağlık 71.02 ± 9.32 , psikolojik 67.81 ± 11.25 , sosyal ilişkiler 68.33 ± 14.60 ve çevre alt boyutunda 64.99 ± 12.03 olarak belirlenmiştir.

Sonuç: Kronik pelvik ağrı yaşayan kadınlarda yaşam kalitesini iyileştirme ve ağrıyla başa çıkmada hasta-merkezli yaklaşımla bireye yönelik bir tedavi planı oluşturulması, tamamlayıcı ve alternatif tıp tekniklerini multidisipliner bir yaklaşımla ele alınması tanı ve tedavi sürecinin ilerlemesine katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kronik pelvik ağrı, yaşam kalitesi, depresyon, tamamlayıcı ve alternatif tıp

The relationship between the quality of life and depression level of women experienced with chronic pelvic pain and the use of complementary and alternative medicine

Sevde Aksu¹, Öncü Pınar Bayır Albayrak²

¹Balikesir University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Balikesir University, Balikesir, Türkiye

²Balikesir University Health Practice and Research Hospital, Department of Obstetrics and Gynecology, Balikesir University, Balikesir

Objective: In addition to the physical morbidity burden that chronic pelvic pain brings, it also causes psychological, economic and social problems, affecting the quality of life and directing women to alternative treatments. The aim of the study is to determine the quality of life and depression levels of women with chronic pelvic pain and the use of complementary and alternative medicine.

Materials-Methods: The research is a cross-sectional and descriptive study. The universe of the study consists of women who applied to the Obstetrics and Gynecology outpatient clinic of Balikesir University Health Practice and Research Hospital between September 2024 and October 2024, and the sample size was calculated as a minimum of 80 women, with a confidence interval of 95%, a margin of error of 5%, and a chronic pelvic pain frequency of 12%. Data were collected using the World Health Organization Quality of Life Scale Short Form (WHOQOL-BREF) and the Beck Depression Inventory (BDI) via face-to-face interviews.

Results: The mean age of the women was 35.43 ± 17.03 , and it was determined that they had chronic pelvic pain for an average of 9.04 ± 2.33 years, and almost all of them (92.5%) used medication for chronic pelvic pain treatment. 55.4% of the participants stated that they used complementary and alternative methods such as acupuncture, 67.8% massage, and 44.5% exercise. It was determined that 59.8% of the women received 16 points or less, 40.2% received 17 points or more on the Beck Depression Inventory, and the total scale mean score was 12.62 ± 6.92 . The mean scores of the World Health Organization quality of life scale were determined as 70.00 ± 14.67 for general health, 71.02 ± 9.32 for physical health, 67.81 ± 11.25 for psychological health, 68.33 ± 14.60 for social relations and 64.99 ± 12.03 for the environment sub-dimension.

Conclusion: Creating a patient-centered treatment plan for women with chronic pelvic pain in improving their quality of life and coping with pain, and considering complementary and alternative medicine techniques with a multidisciplinary approach will contribute to the progress of the diagnosis and treatment process.

Keywords: Chronic pelvic pain, quality of life, depression, complementary and alternative medicine

S-0323

Postmenopozal Dönemdeki Kadınlarda Vajinal Yaşlanmanın Cinsel Fonksiyona Etkisi

Yeliz Ildır Altun¹, Hatice Yıldız²

¹Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Suşehri Sağlık Yüksekokulu, Hemşirelik Bölümü, Sivas

²Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmada postmenopozal dönemdeki kadınların yaşadıkları vajinal yaşlanmanın aktivitelerine, duygularına ve cinsel fonksiyonlarına etkisinin incelenmesi amaçlandı.

Yöntem: Tanımlayıcı tipte olan bu çalışma, bir ildeki T.C. Sağlık Bakanlığı Türkiye Halk Sağlığı Kurumu Kanser Erken Teşhis ve Tarama Merkezi'ne (KETEM) başvuran 188 postmenopozal kadında gerçekleştirildi. Verilerin toplanmasında Kişisel Bilgi Formu, Kadın Cinsel İşlev Ölçeği (Female Sexual Function Index-FSFI) ve Vajinal Yaşlanmanın Günlük Etkisi Ölçeği (Day to Day Impact of Vaginal Aging Questionnaire- DIVA) kullanıldı. Veriler SPSS programı 23.0 versiyonunda analiz edildi.

Bulgular: Çalışma kapsamına alınan postmenopozal kadınlarda yaş ortalaması 57,3±5,8 yaş, FSFI total puan ortalaması 20,39±9,03, DIVA total puan ortalaması 43,14±20,23'ti. FSFI cut-off değerine göre kadınların yaklaşık %70-80'i cinsel disfonksiyon yaşıyordu.

Yaş grupları arasında cinsel işlev alt boyutlarında anlamlı farklar saptandı. 60 yaş ve üzeri grupta cinsel istek, uyarılma ve orgazm sıklığı ve lubrikasyon seviyeleri daha düşük iken ($p<0,05-0,001$), 55-59 yaş grubunda cinsel doyum ve orgazm sıklığı daha yüksekti ($p<0,05$). Evlilik süresi arttıkça cinsel istek, orgazm sıklığı ve cinsel doyumda azalma, menopoza süresi arttıkça da cinsel istek, lubrikasyon ve cinsel fonksiyon puanlarında düşüş görüldü ($p<0,000-0,300$). Yaş, eğitim, meslek, evlilik süresi, sigara kullanımı, VKİ ve menopoza süresi cinsel fonksiyonları anlamlı düzeyde etkilerken, ileri yaş, düşük eğitim seviyesi, uzun evlilik süresi ve yüksek VKİ'nin DIVA toplam puanını düşürdüğü yani vajinal şikayetlerin kadınların günlük hayatlarını daha az etkilediği ancak FSFI'ye göre cinsel işlevleri azalttığı ve 60 yaş üstü kadınlarda DIVA'ya göre ruhsal iyilik durumunun arttığı saptandı ($p<0,05-0,001$).

Sonuç: Çalışma sonuçları, menopoza sonrası cinsel fonksiyonların özellikle yaş arttıkça (60 yaş ve sonrası) azaldığını ve negatif etkilendiğini, vajinal şikayetlerin günlük hayata negatif etkisinin ise yaş arttıkça azaldığını, hatta ruhsal iyilik durumunun arttığını gösterdi.

Anahtar Kelimeler: Cinsel Fonksiyon, Postmenopoz, Vajinal Yaşlanma

The Effect of Vaginal Aging on Sexual Function in Postmenopausal Women

Yeliz Ildır Altun¹, Hatice Yıldız²

¹Sivas Cumhuriyet University, Suşehri School of Health, Department of Nursing, Sivas, Turkey

²Marmara University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Division of Obstetrics and Gynecologic Nursing, İstanbul, Turkey

Objective: This study aimed to examine the effects of vaginal aging on activities, emotions, and sexual functions in postmenopausal women.

Method: This descriptive study was conducted with 188 postmenopausal women who applied to the Cancer Early Diagnosis and Screening Center (KETEM) under the Turkish Ministry of Health, Public Health Institution of Turkey. Data were collected using the Personal Information Form, the Female Sexual Function Index (FSFI), and the Day-to-Day Impact of Vaginal Aging Questionnaire (DIVA). Data analysis was performed using SPSS software version 23.0.

Results: The mean age of the postmenopausal women included in the study was 57.3 ± 5.8 years, the mean FSFI total score was 20.39 ± 9.03 , and the mean DIVA total score was 43.14 ± 20.23 . According to the FSFI cut-off value, approximately 70-80% of the women experienced sexual dysfunction. There were significant differences in sexual function subdomains among age groups. Women aged 60 years and older had lower levels of sexual desire, arousal, orgasm frequency, and lubrication ($p < 0.05-0.001$), while women aged 55-59 years had higher sexual satisfaction and orgasm frequency ($p < 0.05$). As the duration of marriage increased, sexual desire, orgasm frequency, and sexual satisfaction decreased, whereas longer menopausal duration was associated with declines in sexual desire, lubrication, and overall sexual function scores ($p < 0.000-0.300$). Age, education, occupation, duration of marriage, smoking, BMI, and menopausal duration significantly affected sexual functions. Additionally, older age, lower education levels, longer marriage duration, and higher BMI were associated with lower DIVA total scores, indicating that vaginal complaints had less impact on daily life. However, according to FSFI, sexual functions declined, whereas psychological well-being improved in women aged 60 years and older, as indicated by DIVA scores ($p < 0.05-0.001$).

Conclusion: The findings of this study demonstrated that postmenopausal sexual functions decline and are negatively affected with increasing age (particularly after 60 years). However, the negative impact of vaginal complaints on daily life decreases with age, and psychological well-being even improves.

Keywords: Postmenopause, Sexual Function, Vaginal Aging

S-0324

Kadın Sağlığında Teori/Model Temelli Hemşirelik Bakımı Üzerine Yapılan Araştırmaların Eğilimleri ve Sıcak Noktaları: Bibliyometrik Analiz (1993-2025 Yılları)

Ayşegül Kılıçlı¹, Sıdar Gül², Simge Zeyneloğlu³

¹Muş Alparslan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Muş, Türkiye

²Siirt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Ebelik Anabilim Dalı, Siirt, Türkiye

³Gaziantep Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Gaziantep, Türkiye

Problem Tanımı ve Amaç: Bu çalışmanın amacı kadın sağlığında teori/model temelli hemşirelik bakımı üzerine yapılan araştırmaların önemli odak noktalarını, eğilimlerini ve derinliğini bibliyometrik olarak analiz etmektir.

Yöntem: Literatür doğrultusunda belirlenen 'kadın', 'teori', 'model' ve 'hemşirelik bakımı' kelimeleri 21.03.2025 tarihinde Web of Science veri tabanında abstract, title ve author keywords'de yer alacak şekilde AB=((("theory" AND "nursing care") OR ("model" AND "nursing care")) AND "wom*n") OR TI=((("theory" AND "nursing care") OR ("model" AND "nursing care")) AND "wom*n") OR AK=((("theory" AND "nursing care") OR ("model" AND "nursing care")) AND "wom*n") şeklinde taranmıştır. Çalışmanın raporlamasında PRISMA 2020 kontrol listesi kullanılmıştır. Tarama sonucunda 1993-2025 yılları arasında 40 farklı dergide yayınlanmış 61 makale açık kaynak kodlu RStudio Version (1.4.1717) ve bir R program aracı olan "biblioshiny for bibliometrix" uygulaması kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: En çok yayın 2013 ve 2019 yıllarında yayınlanmıştır. En çok yayın yapan ve atıf alan dergi Journal of Advanced Nursing'dir. Bu alanda makale üreten yazarların %96'sı sadece bir makale üretmiştir. İndirilen makaleler arasında en çok lokal atıf alan ilk sıradaki makale "Watson'ın İnsan Bakım Kuramına Dayalı Hemşirelik Bakımının Gebelik Kaybı Sonrası Hamile Kadınların Ruh Sağlığı Üzerindeki Etkileri" başlıklı makale olup bu çalışma Watson's İnsan Bakım Teorisi'ne temellendirilmiştir. İkinci sıradaki makale 'Kadın Sağlığı Hizmetlerinde Wittmann-Price Özgürleştirilmiş Karar Alma Teorisinin Alt Kavramlarının Keşfedilmesi' başlıklı makale olup bu çalışma Wittmann-Price Özgürleştirilmiş Karar Verme Teorisi'ne temellendirilmiştir. Üçüncü sıradaki makale 'Horta'nın teorisi ve INCP kullanılarak doğum sonrası kadınların hemşirelik bakımı' başlıklı makale olup Horta'nın İnsan Bakım Gereksinimleri'ne temellendirilmiştir. Dördüncü sırada 'Konfor Teorisine Dayalı Hemşirelik Bakımının Sezaryen Sonrası Kadınların Doğum Sonrası Konfor Düzeylerine Etkisi' başlıklı makale yer almakta olup Kolcaba'nın Konfor Teorisi'ne temellendirilmiştir. Beşinci sıradaki makale 'Gebeliğin Tıbbi Sonlandırılması Öncesi ve Sonrası Aşamalarda Hemşirelik Desteğinin Etkinliği: Randomize Bir Çalışma' başlıklı makale olup, bu çalışma Roy Adaptasyon Modeli'ne temellendirilmiştir. Konuyla ilgili en sık kullanılan ilk on anahtar kelime sırasıyla 'care, nurses, women, health, depression, knowledge, anxiety, education, follow-up, interventions' kelimeleridir. Bu kavramlar aynı zamanda en trend konulardır. Tematik değerlendirmede; 1993-2015 yılları arasında sıklıkla 'care, health ve orem's' kavramları üzerinde daha sık çalışıldığı, 2016-2025 yılları arasında ise "self-care, care, analysis, effect ve controlled" kavramları üzerinde daha sık çalışıldığı belirlenmiştir.

Sonuç: Alana en fazla katkı sağlayan makalelerde sıklıkla gebelik ve postpartum dönemin ele alındığı ve bu makalelerde Watson'nın İnsan Bakım Teorisi, Wittmann-Price Özgürleştirilmiş Karar Verme Teorisi, Horta'nın Temel İnsan Gereksinimleri Teorisi, Kolcaba's Confor teorisi ve Roy Adaptasyon Modeli olduğu belirlenmiştir. Ayrıca bu alanda özelleşen konu başlıklarının psikososyal hemşirelik bakımı ve bakımın sıklıkla özbakım, bilgi, eğitim, müdahale ve izlem yönünde olduğu belirlenmiştir. Gelecekte planlanacak araştırmalara bulgular yön verebilir.

Anahtar Kelimeler: Bibliyometrik Analiz, Hemşirelik Bakımı, Kadın, Model, Teori

Trends and Hotspots of Research on Theory/Model-Based Nursing Care in Women's Health: Bibliometric Analysis (1993-2025 Years)

Ayşegül Kılıçlı¹, Sıdar Gül², Simge Zeyneloğlu³

¹Mus Alparslan University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, Mus, Turkey

²Siirt University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Siirt, Turkey

³Gaziantep University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Gaziantep, Turkey

Problem definition and Objective: The aim of this study was to bibliometrically analyze the important foci, trends and depth of research on theory/model-based nursing care in women's health.

Material-Method: The words 'woman', 'theory', 'model' and 'nursing care', which were determined in line with the literature, were searched as AB=(((“theory” AND “nursing care”) OR (“model” AND “nursing care”)) AND “wom*n”) OR TI=(((“theory” AND “nursing care”) OR (“model” AND “nursing care”)) AND “wom*n”) OR AK=(((“theory” AND “nursing care”) OR (“model” AND “nursing care”)) AND “wom*n”) in the Web of Science database on 21.03.2025 in the form of abstract, title and author keywords. The PRISMA 2020 checklist was used in the reporting of the study. As a result of the search, 61 articles published in 40 different journals between 1993 and 2025 were analyzed using the open source RStudio Version (1.4.1717) and the “biblioshiny for bibliometrix” application, an R program tool.

Results: The most publications were published in 2013 and 2019. Journal of Advanced Nursing is the most published and cited journal. 96% of the authors who produced articles in this field produced only one article. Among the downloaded articles, the article with the highest number of local citations is “The Effects of Nursing Care Based on Watson's Theory of Human Caring on the Mental Health of Pregnant Women After a Pregnancy Loss”, and this study is based on Watson's Theory of Human Interest. The second ranked paper is titled ‘Exploring the Subconcepts of the Wittmann-Price Theory of Emancipated Decision-Making in Women's Health Care’ and is based on the Wittmann-Price Theory of Emancipated Decision Making. The third ranked article is titled ‘Nursing care postpartum women using the Horta's theory and INCP’ and is based on Theory of Basic Human Needs by Horta. The fourth article is titled ‘The Effect of Nursing Care Based on Comfort Theory on Women's Postpartum Comfort Levels After Caesarean Sections’ and is based on Kolcaba's Comfort theory. The fifth ranked article is titled ‘Efficacy of Nursing Support in the Pre-and Postmedical Termination of Pregnancy Phases: A Randomized Study’ and this study is based on the Roy Adaptation Model. The top ten most frequently used keywords on the topic are care, nurses, women, health, depression, knowledge, anxiety, education, follow-up, interventions. These concepts are also the most trending topics. The thematic evaluation revealed that the concepts of 'care, health and orems' were more frequently studied between 1993 and 2015, while the concepts of 'self-care, care, analysis, effect and controlled' were more frequently studied between 2016 and 2025..

Conclusion: It was determined that the articles that contributed the most to the field frequently dealt with pregnancy and postpartum period and these articles included Watson's Theory of Human Caring, Wittmann-Price Theory of Emancipated Decision Making, Horta's Basic Human Needs Theory, Kolcaba's Comfort Theory and Roy Adaptation Model. In addition, it was determined that the specialized topics in this field are psychosocial nursing care and care in the direction of self-care, knowledge, education, intervention and follow-up. Findings may guide future research plans.

Keywords: Bibliometric Analysis, Nursing Care, Woman, Model, Theory

S-0325

Türkiye’de Duygusal Özgürlük Tekniği (EFT) Kullanılarak Yapılan Hemşirelik Ve Ebelik Alanındaki Tezlerin İncelenmesi: Bir Sistemik Derleme

Derya Bingöl¹, Aslı Sis Çelik²

¹Bingöl Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği AD, Bingöl,

²Atatürk Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği AD,

Amaç: Bu çalışma, Türkiye’de hemşirelik ve ebelik alanlarında Duygusal Özgürlük Tekniği (EFT) ‘ni kullanarak yürütülen tezleri sistemik olarak incelemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Sistemik derleme tipinde yapılan bu çalışmada, 2000-2025 yılları arasında hemşirelik ve ebelik alanlarında Duygusal Özgürlük Tekniği (EFT) uygulamasının etkinliğini değerlendiren çalışmalar incelenmiştir. Çalışmada ‘Ulusal Tez Merkezi’ veri tabanı ‘Duygusal Özgürlük Tekniği’, ‘EFT’, ‘Emotional Freedom’, ‘Duygusal Özgürleşme Tekniği’, ‘Duygusal Özgürlük’, ‘Duygusal Özgürleşme’ anahtar kelimeleri kullanılarak tarama yapılmıştır. Aramada 2000 yılından günümüze kadar (2025) tüm tarihler seçilmiştir.

Bulgular: Çalışma sonucunda 2009-2025 yılları arasında yapılmış EFT uygulaması ile ilgili toplamda 26 adet çalışmaya erişilmiştir. İncelenen tezlerden 5’i hemşirelik ve ebelik alanları dışında yapıldığı için 1 tezin ise tam metin erişimi olmadığı için dışlanmış olup, çalışma 20 adet teze ait veriler kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Çalışmaya dahil edilen ilk tezin 2017 yılında Kadın Sağlığı Hemşireliği alanında yapıldığı saptanmıştır. Çalışmaya dahil edilen tezlerden %75’inin hemşirelik, %25’inin ise ebelik bilim dalına ait olduğu, çalışmaların %55’inin doktora tezi; %45’inin ise yüksek lisans tezi olduğu ve yine çalışmaya dahil edilen tezlerin %95’inin Randomize Kontrollü Çalışma (RKÇ), %5’inin ise yarı deneysel çalışma olarak yürütüldüğü saptanmıştır. Çalışma kapsamına alınan tezlerin hemşirelik programlarına göre dağılımı incelendiğinde; %33.3’ünün hemşirelik anabilim dalı, %26.6’sının kadın sağlığı ve hastalıkları hemşireliği, % 13.3’ünün çocuk sağlığı ve hastalıkları hemşireliği, %6.7’sinin hemşirelik esasları, %6.7’sinin psikiyatri hemşireliği, %6.7’sinin cerrahi hastalıkları hemşireliği ve %6.7’sinin halk sağlığı hemşireliği alanlarında yapıldığı saptanmıştır.

Sonuç: Çalışma kapsamına alınan tezlerin büyük çoğunluğunda EFT uygulamasının kullanım amacına göre etkili olduğu sonucuna ulaşılmıştır. EFT etkinliği birçok çalışma ile ortaya koyulan bir teknik olmasına rağmen hala Türkiye’de yeterince bilinmemekte ve holistik hemşirelik müdahalesi olarak kullanılmamaktadır. Uygulaması oldukça kolay ve maliyetsiz olan tekniğin hemşirelik uygulamalarına entegre edilmesi klinik ortamda hasta bakımında bu teknikten yararlanılması gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Duygusal Özgürlük Tekniği, EFT, Emotional Freedom, Duygusal Özgürleşme Tekniği, Duygusal Özgürlük, Duygusal Özgürleşme

Examining Theses in the Field of Nursing and Midwifery Using Emotional Freedom Technique (EFT) in Turkey: A Systematic Review

Derya Bingöl¹, Aslı Sis Çelik²

¹Bingöl University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing,

²Atatürk University, Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Erzurum,

ABSTRACT

Objective: This study was conducted to systematically examine the theses conducted in the fields of nursing and midwifery in Turkey using Emotional Freedom Technique (EFT).

Method: In this systematic review-type study, studies evaluating the effectiveness of Emotional Freedom Technique (EFT) application in the fields of nursing and midwifery between 2000 and 2025 were examined. In the study, the 'National Thesis Center' database was searched using the keywords 'Emotional Freedom Technique', 'EFT', 'Emotional Freedom', 'Emotional Liberation Technique' 'Emotional Liberation'. All dates from 2000 to the present day (2025) were selected in the search.

Findings: As a result of the study, a total of 26 studies on EFT application between 2009 and 2025 were accessed. Of the theses examined, 5 were excluded because they were conducted outside the fields of nursing and midwifery, and 1 thesis was excluded because it did not have full text access, and the study was conducted using data from 20 theses. It was determined that the first thesis included in the study was conducted in the field of Women's Health Nursing in 2017. It was determined that 75% of the theses included in the study belonged to nursing and 25% to midwifery disciplines, 55% of the studies were doctoral theses and 45% were master's theses, and 95% of the theses included in the study were Randomized Controlled Trial (RCT) and 5% were quasi-experimental studies. When the distribution of the theses included in the study according to nursing programs was examined, it was found that 33.3% were conducted in the department of nursing, 26.6% in women's health and diseases nursing, 13.3% in child health and diseases nursing, 6.7% in nursing principles, 6.7% in psychiatric nursing, 6.7% in surgical diseases nursing and 6.7% in public health nursing.

Conclusion: In the majority of the theses included in the study, it was concluded that EFT application was effective according to the purpose of use. Although EFT is a technique whose effectiveness has been demonstrated by many studies, it is still not sufficiently known in Turkey and is not used as a holistic nursing intervention. It is thought that this technique, which is very easy and costless to apply, should be integrated into nursing practices and should be utilized in patient care in the clinical environment.

Keywords: 'Emotional Freedom Technique', 'EFT', 'Emotional Freedom', 'Emotional Liberation Technique' 'Emotional Liberation'

S-0326

Okul Tabanlı Cinsel Sağlık Eğitiminin Adölesanlar Üzerindeki Etkisi: Sistematik Bir Derleme

Zehra Acar¹, Derya Kılınç²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Hemşirelik Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İstanbul

Problem Tanımı ve Amaç: Adölesan dönemi, bireylerin fiziksel, duygusal ve sosyal olarak önemli değişimler yaşadığı bir süreçtir. Bu dönemde cinsel sağlık konularında bilinçlenme, sağlıklı kararlar alma ve riskli davranışlardan kaçınma büyük önem taşımaktadır. Ancak, adölesanların cinsel sağlık bilgilerine erişimi ve bu bilgileri doğru bir şekilde kullanma becerileri yeterli düzeyde olmayabilir. Okul tabanlı cinsel sağlık eğitimi, gençlerin bu konudaki farkındalığını artırmayı ve sağlıklı cinsel davranışları teşvik etmeyi amaçlamaktadır. Okul tabanlı cinsel sağlık eğitimi, adölesanların cinsel sağlık konularında bilinçlenmesini sağlamak ve riskli davranışları azaltmak amacıyla uygulanmaktadır. Bu çalışmanın amacı adölesanlara verilen okul tabanlı cinsel sağlık eğitim etkinliğini inceleyen çalışma sonuçlarının değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: Literatür taraması “ Pubmed ve Scopus” veri tabanlarında 01-15 Mart 2025 tarihleri arasında “adolescent” ve “school-based sexual health education” anahtar kelimeleri kullanılarak gerçekleştirildi. Sistematik derlemeye dahil etme ölçütleri, son beş yıllık yayın olması, yayın dilinin ingilizce olması, tam metnine ulaşıyor olması, deneysel çalışma olmasıdır. Tarama sonucunda Pubmed (40) ve Scopus (37) veritabanlarından toplam 77 yayına ulaşıldı. Dahil etme kriterlerine uyan ve çalışma amacı ile uyumlu olan toplam 11 çalışma araştırma kapsamına alındı.

Bulgular: Çalışmaların örnekleme 11-18 yaş aralığındaki adölesanlardan oluşmaktaydı. Bazı çalışmalar her iki cinsiyeti kapsarken, bazıları yalnızca belirli bir cinsiyete odaklanmıştı. Araştırmaların çoğu Afrika ülkelerinde gerçekleştirilmişti. Verilen cinsel eğitim programları değerlendirildiğinde; cinsiyet dönüştürücü, yumuşak becerilere dayalı, romantik ilişki, spor temelli ve dijital teknolojilere entegre cinsel ve üreme sağlığı eğitimlerinden oluşmaktaydı. Eğitim içerikleri kadın ve erkek üreme sistemi, menstruasyon sağlığı, aile planlaması yöntemleri, cinsel yolla bulaşan enfeksiyonlar ve üreme yol enfeksiyonları korunma yolları, HIV/AIDS, cinsel ve romantik iletişim, cinsel istismar önlenmeye yönelik konuları kapsamaktaydı. Çalışma bulguları incelendiğinde, çoğu araştırma cinsel eğitim programlarının adölesanlarda fiziksel ve ruhsal değişimlere dair farkındalığı artırdığını, cinsel yolla bulaşan enfeksiyonlar ve aile planlaması yöntemleri hakkında bilgi düzeyini yükselttiğini, kondom kullanım oranını artırdığını ve istenmeyen gebelik oranını azalttığını ortaya koymaktadır. Ayrıca, bu programların cinsiyet eşitliğine yönelik olumlu tutum geliştirdiği, cinsel istismar ve zorlamaya karşı yumuşak iletişim becerilerini güçlendirdiği ve cinsel istismardan kaçınma veya engelleme becerilerini artırdığı belirlenmiştir. Cinsel eğitim programı uygulanan adölesanlarda cinsel yolla bulaşan enfeksiyondan korunma, aile planlaması yöntem kullanımı, cinsel ve romantik iletişime yönelik sonuçlarda anlamlı fark olmadığını gösteren az sayıda çalışma olduğu görüldü.

Sonuç: Okul tabanlı cinsel sağlık eğitim programlarının adölesanların bilgi düzeyini artırdığı ve sağlıklı cinsel davranışları teşvik ettiği görülmektedir. Sağlık profesyonelleri, bu eğitimlerin etkinliğini artırmak için öğretmenlerle iş birliği yapmalı, bilimsel temellere dayalı güncel içerikler sunmalı ve gençlerin ihtiyaçlarına uygun rehberlik sağlamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Adölesan, cinsellik, okul tabanlı cinsel eğitim

The Impact of School-Based Sexual Health Education on Adolescents: A Systematic Review

Zehra Acar¹, Derya Kılınç²

¹University of Health Sciences, Hamidiye Faculty of Nursing, Birth and Women Diseases NursingDepartment, İstanbul

²University of Health Sciences, Hamidiye Faculty of Nursing, Child Health and Diseases NursingDepartment, İstanbul

Problem Definition and Aim: Adolescence is a period during which individuals undergo significant physical, emotional, and social changes. During this time, increasing awareness of sexual health issues, making healthy decisions, and avoiding risky behaviors are of great importance. However, adolescents may not have sufficient access to sexual health information or the skills to use this information correctly. School-based sexual health education aims to increase young people's awareness in this area and encourage healthy sexual behaviors. School-based sexual health education is implemented to raise awareness about sexual health issues among adolescents and reduce risky behaviors. The aim of this study is to evaluate the results of studies investigating the effectiveness of school-based sexual health education for adolescents.

Materials-Methods: A literature search was conducted in the databases "Pubmed and Scopus" between March 1–15, 2025, using the keywords "adolescent" and "school-based sexual health education." The inclusion criteria for the systematic review were studies published in the last five years, written in English, accessible in full text, and experimental studies. As a result of the search, a total of 77 articles were found from Pubmed (40) and Scopus (37). A total of 11 studies were included in the research, meeting the inclusion criteria and being relevant to the study aim.

Results: The sample of the studies consisted of adolescents aged 11-18. Some studies included both genders, while others focused on a specific gender. Most of the research was conducted in African countries. The sexual education programs evaluated included gender-transformative, soft-skills-based, romantic relationship, sports-based, and digital technology-integrated sexual and reproductive health education. The contents of the education covered topics such as the female and male reproductive systems, menstruation health, family planning methods, sexually transmitted infections (STIs), reproductive tract infections, prevention methods, HIV/AIDS, sexual and romantic communication, and the prevention of sexual abuse. When examining the study findings, most research showed that sexual education programs increased adolescents' awareness of physical and psychological changes, improved knowledge of STIs and family planning methods, increased condom use rates, and reduced unwanted pregnancy rates. Additionally, these programs fostered positive attitudes toward gender equality, strengthened soft communication skills to counter sexual abuse and coercion, and improved skills to prevent or stop sexual abuse. A small number of studies showed no significant differences in the results related to STI prevention, family planning method use, and sexual and romantic communication among adolescents who received sexual education programs.

Conclusion: School-based sexual health education programs have been found to increase adolescents' knowledge levels and encourage healthy sexual behaviors. Health professionals should collaborate with teachers to enhance the effectiveness of these programs, provide evidence-based up-to-date content, and offer guidance tailored to the needs of young people.

Keywords: Adolescent, school-based sexual education, sexuality

S-0328

Jinekolojik ve Obstetrik Muayene Giysisinin Geliştirilmesi, Mahremiyet Algısı ve Memnuniyet Üzerine Etkisi – Pilot Çalışma

Sezer Er Güneri¹, Şenay Ünsal Atan¹, Ali Akdemir², Gonca Özçelik³, Ayşegül Muslu⁴, Funda Eser³

¹Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği AD., İzmir

²Ege Üniversitesi Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum AD., İzmir

³Ege Üniversitesi Emel Akın Meslek Yüksek Okulu, Tekstil Teknolojisi Programı, İzmir

⁴İzmir Kavram Meslek Yüksek Okulu, İzmir

Amaç: Çalışma jinekolojik ve obstetrik muayene giysisinin geliştirilmesi, geliştirilen ürünün doğum yapan kadınların mahremiyet algısı ve memnuniyet düzeyleri üzerine etkisini araştırmak amacıyla planlanmıştır.

Yöntem: Araştırma; randomize kontrollü deneysel bir çalışma olarak planlandı. Araştırma grubu olasılıklı örnekleme yöntemlerinden basit rastgele örnekleme yöntemi kullanılarak seçildi. Araştırmanın girişim grubuna muayene giysisi giydirilirken, kontrol grubunda ise araştırmanın yapıldığı sağlık kuruluşunun rutin uygulaması esas alındı. Araştırmanın yapıldığı kurumda, travay odalarında dört gebe izlenmekte, doğumhane odası da paravan ile birbirinden ayrılmış şekildedir. Bu koşullarda mahremiyetin korunmasının önemli olduğu düşünülmüştür. Araştırma verileri, Birey Tanıtım Formu, Jinekoloji ve Obstetride Beden Mahremiyeti Ölçeği ve Hasta Memnuniyet Soru Formu ile toplandı. Araştırmanın pilot uygulamasında 20 muayene giysisi, 20 kontrol grubu olmak üzere 40 kişiye ulaşılmıştır. Çalışma, TÜBİTAK-1005 proje desteği almış, elde edilen ürün için Türk Patent Enstitüsü'ne faydalı model başvurusu yapılmış ve onay alınmıştır.

Bulgular: Doğumhane biriminde kullanılmak üzere, pantolon şeklinde, ön ve arka kısmında etek şeklinde iki parça içeren, ağ kısmı açık giysi üretilmiştir. Model seçimindeki pilot çalışmada, etek şeklindeki parçalardan oval kesimli olan, ince elastik bel lastikli, kopma mukavemeti ve uzama testi, hava ve su geçirgenlik analizi, esneklik açısından eğilme uzunluğu, mahremiyetin sağlanması amacıyla ışık geçirgenliği testlerinden geçmiş kumaştan üretilen giysi uygulanmıştır. Girişim ve kontrol grubu kadınların tanıtıcı ve obstetrik-jinekolojik özellikleri açısından gruplar arasında fark bulunamamış, grupların homojen dağıldığı saptanmıştır. Jinekoloji ve Obstetride Beden Mahremiyeti Ölçeği puan ortalamalarının normal dağılıma uygun olduğu bulunmuştur (Shapiro Wilk:0,963; $p>0,05$). Girişim grubunda olan kadınların Jinekoloji ve Obstetride Beden Mahremiyet ölçeği toplam puanı, etik ve mahremiyet ile klinik mahremiyet alt boyutlarından aldıkları puanların kontrol grubuna göre yüksek ve aralarında anlamlı fark olduğu belirlenmiştir ($p<0.05$). Girişim ve kontrol grubu kadınların, genel mahremiyet ile haklar ve mahremiyet alt boyut ile memnuniyet durumları arasında anlamlı fark olmadığı saptanmıştır ($p>0.05$).

Sonuç: Jinekolojik ve obstetrik muayene giysisinin hasta mahremiyetini korumada etkili oluşturmakta ancak memnuniyet üzerinde anlamlı fark oluşturmamaktadır. Geliştirilen giysi, hasta mahremiyetini korumak için kadın doğum polikliniklerinde kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Doğum, hasta mahremiyeti, memnuniyet

Development of a Gynecological and Obstetric Examination Garment, Its Effect on Privacy Perception and Satisfaction – A Pilot Study

Sezer Er Güneri¹, Şenay Ünsal Atan¹, Ali Akdemir², Gonca Özçelik³, Ayşegül Muslu⁴, Funda Eser³

¹Ege University Nursing Faculty, Women's Health and Diseases Nursing Department, İzmir

²Ege University Hospital, Department of Obstetrics and Gynecology Department, İzmir

³Ege University Emel Akın Vocational Training School, Textile Technology Program, İzmir

⁴İzmir Kavram Vocational Training School, İzmir

Objective: This study was planned to develop a gynecological and obstetric examination garment and to investigate the effect of the developed product on postpartum women's perception of privacy and satisfaction levels.

Method: The research was designed as a randomized controlled experimental study. The study group was selected using the simple random sampling method, one of the probabilistic sampling techniques. While the intervention group was provided with the examination garment, the control group followed the routine practice of the healthcare institution where the study was conducted. In the institution where the study took place, four pregnant women were monitored in labor rooms, and the delivery room was separated by partitions. Given these conditions, maintaining privacy was considered important. The research data were collected using the Individual Information Form, the Body Privacy Scale in Gynecology and Obstetrics, and the Patient Satisfaction Questionnaire. In the pilot study, a total of 40 participants were reached, including 20 in the examination garment group and 20 in the control group. The study received support from the TÜBİTAK-1005 project, and a utility model application was submitted to the Turkish Patent Institute and approved for the developed product.

Findings: A garment designed for use in the delivery unit was produced in the form of pants, featuring two skirt-like panels at the front and back, with an open crotch area. In the pilot study for model selection, the garment chosen had oval-cut skirt panels, a thin elastic waistband, and was made from fabric that passed tensile strength and elongation tests, air and water permeability analysis, flexibility in terms of bending length, and light permeability tests to ensure privacy.

No significant differences were found between the intervention and control groups regarding their demographic and obstetric-gynecological characteristics, indicating a homogeneous distribution. The mean scores of the Body Privacy Scale in Gynecology and Obstetrics followed a normal distribution (Shapiro-Wilk: 0.963; $p>0.05$).

The total score of the Body Privacy Scale in Gynecology and Obstetrics, as well as the scores of the "Ethics and Privacy" and "Clinical Privacy" sub-dimensions, were significantly higher in the intervention group than in the control group ($p<0.05$). However, there was no significant difference between the groups in terms of general privacy, rights and privacy sub-dimensions, or satisfaction levels ($p>0.05$).

Conclusion: The gynecological and obstetric examination garment was found to be effective in protecting patient privacy but did not create a significant difference in satisfaction levels. The developed garment can be used in obstetrics and gynecology outpatient clinics to enhance patient privacy.

Keywords: Birth, patient privacy, satisfaction

S-0330

Türkiye’de Doğurganlığın En Yüksek Olduğu Bölgede Yüksek Riskli Doğurganlık Davranışları ve Bunlarla İlişkili Faktörler

Fatma Koruk, Zozan Duran Aysel, İbrahim Koruk

Harran Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

Amaç: Yüksek riskli doğurganlık davranışı, kadınların çok erken (<18) veya çok geç (>34) yaşta çocuk doğurma, doğum aralığının kısa (<24 ay) olması ve doğum sayısının fazla (4 ve üzeri) olması olarak tanımlanmaktadır. Önlenebilir olan bu riskler, anne-bebek ölüm oranı, erken doğum ve düşük doğum ağırlığı gibi olumsuz anne ve çocuk sağlığı sonuçlarının risklerini önemli ölçüde artırmaktadır. Ancak, bu olumsuz davranışların doğru çalışmalarla önlenebileceği de belirtilmektedir. Bu nedenle, doğurganlığın yüksek olduğu bölgelerde riskli gebeliklerin tespiti, riskli doğurganlık davranışının belirleyicileri ve potansiyel risk faktörlerinin belirlenmesi önemlidir. Araştırma, Türkiye’de doğurganlığın en yüksek olduğu bölgede kadınların yüksek riskli doğurganlık davranışları ve bunlarla ilişkili faktörleri belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Kesitsel tipte olan araştırmanın evrenini, Şanlıurfa merkez ilçelerdeki Aile Sağlığı Merkezlerine kayıtlı gebe kadınlar oluşturmuştur. Araştırmanın örnekleme küme örnekleme yöntemi ile hesaplanmıştır. Her kümede 15 kadın olmak üzere toplamda 17 kümede 255 kadın araştırmaya alınmıştır. Veriler, literatür taranarak oluşturulmuş ve katılımcıların sosyo-demografik ve obstetrik özelliklerini sorgulayan 22 sorudan oluşan Veri Toplama Formu kullanılarak, yüz yüze görüşme yöntemi ile toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde, tanımlayıcı istatistiklerden yüzde, ortalama ve standart sapma; tek değişkenli analizlerden Ki-Kare ve çok değişkenli analizlerden Lojistik Regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya alınan kadınların yaş ortalaması 27.14 ± 5.6 ’tür ve %16.9’u örgün eğitim almamıştır. Katılımcıların %22.4’ü Kürt ve %30.2’si Arap etnik kökene sahiptir. Kadınların ilk evlilik yaş ortalaması 21.0 ± 3.6 , evlilik süresi ortalaması 6.1 ± 5.0 yıl, toplam gebelik sayısı ortalaması 3.0 ± 1.8 , toplam doğum sayısı ortalaması 1.6 ± 1.5 , yaşayan çocuk sayısı ortalaması 1.6 ± 1.5 ’dir ve %29.8’inin düşük öyküsü bulunmaktadır. Kadınların %54.5’i yüksek riskli doğurganlık davranışı (<18 yaş altında doğum (%0.8), 34> yaş üstünde doğum (%11.4), 24 aydan kısa aralıkla doğum (%41.6), 4 ve daha fazla sayıda doğum (%10.2)) göstermektedir. Kadınların %46.3’ü “tek riskli davranış” ve %8.2’si “çoklu riskli davranış” göstermektedir. Kadınların yüksek riskli doğurganlık davranışlarını, örgün eğitim almamış olması 3.7 kat, Arap etnik kökenli olması 1.8 kat ve düşük öyküsü olması 6.3 kat artıran faktörler olarak bulunmuştur ($p < 0.05$).

Sonuç: Araştırmadan elde edilen bulgulara göre, Şanlıurfa’daki kadınların yüksek riskli doğurganlık davranışları düzeyi Türkiye genelinden yüksektir. Kadınların eğitim düzeyi, sosyo-kültürel yapısı ve olumsuz obstetrik öyküleri, yüksek riskli doğurganlık davranışları ile ilişkili faktörlerdir. Düşük eğitim düzeyine sahip, Arap etnik kökenli ve düşük öyküsü olan kadınların yüksek riskli doğurganlık davranışı gösterme düzeyleri daha yüksektir.

Anahtar Kelimeler: Kadın, Doğum, Doğurganlık, Yüksek Riskli, Doğurganlık Davranışı

High-Risk Fertility Behaviors and Related Factors in the Region with the Highest Fertility Rate in Turkey

Fatma Koruk, Zozan Duran Aysel, İbrahim Koruk

Harran University Faculty of Health Sciences Department of Obstetrics and Gynecology Nursing

Objective: High-risk fertility behavior is defined as women giving birth too early (<18) or too late (>34), having a short birth interval (<24 months) and a high number of births (4 or more). These preventable risks significantly increase the risks of adverse maternal and child health outcomes such as maternal-infant mortality, preterm birth and low birth weight. However, it is also stated that these negative behaviors can be prevented with the right efforts. Therefore, it is important to identify risky pregnancies in regions with high fertility rates and to determine the determinants of risky fertility behavior and potential risk factors. This study was conducted to determine women's high-risk fertility behaviors and related factors in the region with the highest fertility in Turkey.

Materials-Methods: The population of the cross-sectional study consisted of pregnant women registered to Family Health Centers in the central districts of Şanlıurfa. The sample of the study was calculated by cluster sampling method. A total of 255 women in 17 clusters, 15 women in each cluster, were included in the study. The data were collected by face-to-face interview method using a Data Collection Form consisting of 22 questions questioning the socio-demographic and obstetric characteristics of the participants, which was created by reviewing the literature. In the evaluation of the data, percentage, mean and standard deviation from descriptive statistics; Chi-Square from univariate analysis and Logistic Regression analysis from multivariate analysis were used.

Results: The mean age of the women included in the study was 27.14 ± 5.6 years and 16.9% had no formal education. 22.4% of the participants were of Kurdish ethnicity and 30.2% were of Arab ethnicity. The mean age at first marriage was 21.0 ± 3.6 years, the mean duration of marriage was 6.1 ± 5.0 years, the mean total number of pregnancies was 3.0 ± 1.8 , the mean total number of births was 1.6 ± 1.5 , the mean number of living children was 1.6 ± 1.5 , and 29.8% had a history of abortion. 54.5% of the women showed high-risk fertility behavior (<18 years of age (0.8%), >34 years of age (11.4%), births less than 24 months apart (41.6%), 4 or more births (10.2%)). 46.3% of women showed "single risky behavior" and 8.2% showed "multiple risky behavior". It was found that having no formal education increased women's high-risk fertility behaviors 3.7 times, having Arab ethnicity 1.8 times and having a history of miscarriage 6.3 times ($p < 0.05$).

Conclusion: According to the findings of the study, the level of high-risk fertility behaviors of women in Şanlıurfa is higher than in Turkey in general. Women's educational level, socio-cultural structure and negative obstetric history are factors associated with high-risk fertility behaviors. Women with low level of education, Arab ethnic origin and women with a history of abortion were more likely to exhibit high-risk fertility behaviors.

Keywords: Woman, Childbirth, Fertility, High Risk, Fertility Behavior

S-0331

Gebelikte Uygulanan Cinsel Şiddetin Doğum Sonu Depresyon Düzeyine Etkisi

Yaren Bozkurt¹, Derya Deniz²¹Memorial Sağlık Grubu Şişli Hastanesi²Üsküdar Üniversitesi

Amaç: Cinsel şiddet, toplumda sık görülebilen ancak dile getirilemeyen şiddet türüdür. Kadınların tüm yaşam dönemlerinde olabileceği gibi gebelikte de cinsel şiddet görülmektedir. Doğum öncesi dönemde cinsel şiddet birçok kadını etkileyen ciddi bir sağlık sorunudur. Kadınlar için psikolojik, fizyolojik ve biyolojik açıdan karmaşık ve komplike olabilen gebelikte de şiddete maruz kalmak hem kadın sağlığını hem de fetüsün sağlığını tehlikeye atabilmektedir. Şiddet, aile içi ve toplumsal dinamikleri olumsuz yönde etkilemektedir. Özellikle doğum sonrası dönemdeki kadınlar hem fizyolojik hem de çevresel nedenlerden dolayı karmaşık bir süreç geçirdiklerinden dolayı postpartum depresyona yatkındırlar. Postpartum depresyon annenin ve bebeğin sağlığını olumsuz yönde etkilediği için, bu dönemde annede görülen ruhsal bozukluklar göz ardı edilmemelidir. Araştırmanın amacı gebelikte cinsel şiddete maruz kalmış kadınların postpartum depresyon düzeyine etkisini incelemektedir. Çalışmamız, gebelikte cinsel şiddete uğramış kadınlara ulaşmayı ve doğum sonu depresyon düzeyine olan etkisini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Çalışma Prospektif kohort olarak tasarlanmıştır. İstanbul Zeynep Kâmil Kadın ve Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne 15 Ocak-15 Temmuz 2023 tarihleri arasında gebe izlem polikliniğine başvuran örneklem kriterlerine uyan 245 gebe ile çalışma yürütüldü. Çalışma iki aşamada gerçekleştirildi, ilk aşamada 35-42 haftalık gebe kadınların cinsel şiddet deneyimleri ile ilgili veriler alındı. İkinci aşamada Doğum sonrası altıncı haftaya kadar gelen kadınların depresyon riski düzeyleri tespit edildi. Veriler SPSS 26 programına aktararak uygun istatistiksel testlerle analiz edildi.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen kadınların %7,3'ü sözel şiddet, %0,5'i fiziksel şiddet, %4,1'i ekonomik şiddet, %9,2'si cinsel şiddete maruz kalmıştır. Kadınların son bir yıl içerisinde maruz kaldıkları şiddet türüne göre doğum sonu depresyon risk durumlarının karşılaştırıldığında; cinsel şiddete maruz kalan kadınların doğum sonu depresyon riski mevcut ve istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p<0.001$). Kadınların son bir yıl içerisinde maruz kaldıkları şiddet türüne göre doğum sonu depresyon risk durumlarının karşılaştırıldığında; cinsel şiddete maruz kalan kadınların doğum sonu depresyon riski yüksek bulundu ($p<0.001$).

Sonuç: Çalışmaya katılan gebelerin Yakın Partner İlişkilerinde Kadının Maruz Kaldığı Cinsel Şiddet Ölçeği ile Edinburgh Doğum Sonrası Depresyon Ölçeği arasında pozitif yönde zayıf derecede anlamlı bir ilişkinin olduğu belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Cinsel şiddet, Gebelik, Doğum sonu depresyon

The Effect of Sexual Violence During Pregnancy on Postnatal Depression Level

Yaren Bozkurt¹, Derya Deniz²

¹Memorial Health Group Şişli Hospital

²Uskudar University

Objective: Sexual violence is a type of violence that can be seen frequently in society but cannot be expressed. Sexual violence is observed in pregnancy as well as in all life periods of women. Sexual violence in the prenatal period is a serious health problem affecting many women. Exposure to violence during pregnancy, which can be psychologically, physiologically and biologically complex and complicated for women, can endanger both women's health and the health of the fetus. Violence negatively affects family and social dynamics. Especially women in the postpartum period are prone to postpartum depression because they go through a complex process due to both physiological and environmental reasons. Since postpartum depression negatively affects the health of the mother and the baby, mental disorders seen in the mother during this period should not be ignored. The aim of this study is to examine the effect of sexual violence during pregnancy on the level of postpartum depression. Our study aims to reach women who have been subjected to sexual violence during pregnancy and to examine its effect on the level of postpartum depression.

Materials-Methods: The study was designed as a prospective cohort. The study was conducted with 245 pregnant women who met the sampling criteria and who applied to the pregnant follow-up outpatient clinic at İstanbul Zeynep Kâmil Women's and Children's Diseases Training and Research Hospital between 15 January and 15 July 2023. The study was carried out in two stages; in the first stage, data on the experiences of sexual violence of 35-42 weeks pregnant women were collected. In the second stage, the depression risk levels of women up to the sixth week after delivery were determined. The data were transferred to the SPSS 26 programme and analysed with appropriate statistical tests. At the end of the study, participants were trained on sexual violence and the results of the study were shared.

Results: Among the women included in the study, 7.3% were subjected to verbal violence, 0.5% to physical violence, 4.1% to economic violence, and 9.2% to sexual violence. When the risk of postpartum depression was compared according to the type of violence the women were exposed to in the last year, the risk of postpartum depression was found to be present and statistically significant in women exposed to sexual violence ($p<0.001$). When the risk of postpartum depression was compared according to the type of violence the women had been exposed to in the last year, the risk of postpartum depression was found to be high in women exposed to sexual violence ($p<0.001$).

Conclusion: It was determined that there was a weakly significant positive correlation between the Scale of Sexual Violence in Intimate Partner Relationships and Edinburgh Postnatal Depression Scale.

Keywords: Sexual violence, Pregnancy, Postpartum depression

S-0333

Kadınların gebelik, doğum, lohusalık ve bebek bakımında fonksiyonel olmayan inanç ve uygulamalarının belirlenmesi: Tanımlayıcı bir çalışma

Hilal Begüm Çayır, Arzu Abiç, Rojgin Mamuk

Doğu Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, KKTC

Amaç: Hamilelik, doğum, lohusalık ve bebek bakımı, bilgi ve beceri gerektiren kritik dönemlerdir. Hamilelik; doğum, anne olma gibi kaygı ve heyecan verici bir çok duygunun eşlik ettiği bu kritik dönemde; annelerin veya bebeğe bakım verecek olan kişilerin bilgi ve beceri sahibi olması için eğitimler alması, bilmediği konularda bilinçlendirilmesi ve desteklenmesi gereklidir. Bu doğrultuda anne ve bebeğe bakım veren sağlık profesyonellerinin kendi toplumunun kültürünü tanıyarak, bu alanda başvurulan geleneksel uygulamaları öğrenerek, sağlıklı olumsuz etkileyecek uygulamaların önlenmesin de anahtar rol oynamaktadır. Bu bilgiler ışığında çalışmanın amacı KKTC 'de bulunan kadınların gebelik, doğum, lohusalık ve yeni doğan bakımında fonksiyonel olmayan inanç ve uygulamalarının belirlenmesidir.

Gereç-Yöntem: Araştırmanın evrenini KKTC'de yaşayan 18-49 yaş kadınlar oluşturmuştur. Araştırmada 01/06/2023 ve 30/09/2023 tarihleri arasında online anket kullanılarak 178 katılımcıya ulaşılmıştır. Araştırma verileri, "Kişisel Bilgi Formu", "Fonksiyonel Olmayan İnanç ve Uygulamalar Ölçeği" olmak üzere iki bölümden oluşan online anket ile toplanmıştır. Verilerin analizinde non-parametrik teknikler kullanılmıştır. İkili grupların karşılaştırılmasında "Mann Whitney U Testi" tekniği, üç ve üçten fazla grupların karşılaştırılmasında ise "Kruskal-Wallis H Testi" tekniği kullanılmıştır. "Kruskal Wallis H Testi" sonuçları anlamlı çıktığında ise hangi gruplar arasında anlamlı farklılıklar vardır sorusunun test etmek içinde "Mann Whitney U Testi" tekniği kullanılmıştır İki grup arasında anlamlı farklılık çıktığında Bonferroni düzeltmesi uygulanmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan kadınların %52,8'inin 36 yaş ve üstü grubunda, yaş ortalamasının 36,26±2,42 olduğu, %43,8'inin üniversite ve üstü mezunu, %57,9'unun gelirinin giderine eşit olduğu, %30,0'unun ilk gebelik yaşının 21-25 yaş arası olduğu, %76,4'ünün planlayarak veya isteyerek hamile kaldığı, %68,0'inin sezaryen ile doğum yaptığı bulunmuştur.

Fonksiyonel olmayan inanç ve uygulamalar tutum ölçeği genel puanlarının ortalaması (225,13±44,25), gebeliğe ilişkin fonksiyonel olmayan uygulamalar boyutunun ortalaması (89,57±18,01), doğuma ilişkin fonksiyonel olmayan uygulamalar boyutunun ortalaması (32,11±6,90), lohusalığa ilişkin fonksiyonel olmayan uygulamalar boyutunun ortalaması (33,46±7,46) ve bebek bakımına ilişkin fonksiyonel olmayan uygulamalar boyutunun ortalaması (69,99±14,86) şeklinde bulunmuştur. Araştırmaya katılan kadınların fonksiyonel olmayan inanç ve uygulamalar tutum ölçeğinin, gebelik ve doğuma ilişkin alt boyut puanları ile bireylerin yaş gruplarının sıra ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (X²: 11,30-p:0,004). Kadınların fonksiyonel olmayan inanç ve uygulamalar tutum ölçeği genel ve alt boyut puanları ile bireylerin eğitim durumu gruplarının sıra ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (X²: 16,31-p:0,000), (X²: 13,43-p:0,001). (X²: 11,92-p:0,003), (X²: 14,24-p:0,001), (X²: 10,39-p:0,006). Araştırmaya katılan kadınların fonksiyonel olmayan inanç ve uygulamalar tutum ölçeği genel puanları ve gebelik, doğum, lohusalığa ilişkin fonksiyonel olmayan tutum ölçeği alt boyut puanları ile bireylerin ilk gebelik yaşı durumu gruplarının sıra ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (X²: 12,24-p:0,016). (X²: 11,42-p:0,022). (X²: 10,92-p:0,027). (X²: 10,74-p:0,030).

Sonuç: Araştırmaya katılanların gebelik, doğum, doğum sonu ve bebek bakımında fonksiyonel olmayan inanç ve uygulamalarının düşük olduğu ve geleneksel uygulama kullanma durumlarının daha az olduğu söylenebilir. İlköğretim mezunu olan kadınların, üniversite mezunu olan kadınlara göre fonksiyonel olmayan inanç ve uygulamalar tutum ölçeği genel ve alt boyut puanlarının daha düşük

olduğu görülmektedir. Araştırmada, gebelik sayısı arttıkça geleneksel yöntem kullanma sayısının arttığı saptanmıştır ($p<0,05$). Çalışma sonuçları doğrultusunda anne ve bebeğe bakım veren sağlık profesyonellerinin geleneksel uygulamalar hakkında annelere eğitim programlarının planlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Sözcükler: Doğum, Gebelik, Geleneksel uygulamalar, Yenidoğan

Determination of dysfunctional beliefs and practices in women's pregnancy, childbirth, postpartum, and infant care: A descriptive study

Hilal Begüm Çayır, Arzu Abıç, Rojgin Mamuk

Eastern Mediterranean University, Faculty of Health Sciences, TRNC

Purpose: Pregnancy is a period filled with anxieties and emotions, such as childbirth and motherhood. During this time, it is important for mothers or caregivers to be educated, informed about unknown topics, and supported. Healthcare professionals play a crucial role in preventing harmful practices by understanding traditional practices and the community's culture. The aim of this study is to identify dysfunctional beliefs and practices related to pregnancy, childbirth, postpartum, and newborn care among women in the TRNC.

Materials-Methods: The study population consisted of women aged 18-49 living in the TRNC. Between 01/06/2023 and 30/09/2023, an online survey was used to reach 178 participants. The research data were collected through an online survey consisting of two parts: "Personal Information Form" and "Dysfunctional Beliefs and Practices Scale." Non-parametric techniques were used for data analysis. "Mann-Whitney U Test" was used to compare two groups, and "Kruskal-Wallis H Test" was used for comparing three or more groups. When the "Kruskal-Wallis H Test" results were significant, the "Mann-Whitney U Test" was used to test which groups had significant differences. Bonferroni correction was applied when a significant difference was found between two groups.

Findings: Of the women who participated in the study, 52.8% were in the 36 years and older group, with an average age of 36.26 ± 2.42 . 43.8% had a university degree or higher, 57.9% had an income equal to their expenses, 30.0% had their first pregnancy between the ages of 21-25, 76.4% planned or wanted to get pregnant, and 68.0% had a cesarean delivery. The average total score of the dysfunctional beliefs and practices attitude scale was (225.13 ± 44.25) . It was found that there was a statistically significant difference between the age groups and the average ranks of the dysfunctional beliefs and practices attitude scale and its sub-dimensions related to pregnancy and childbirth ($X^2: 11.30-p: 0.004$). A statistically significant difference was also found between the education level groups and the average ranks of the dysfunctional beliefs and practices attitude scale, with the following results ($X^2: 16.31-p: 0.000$), ($X^2: 13.43-p: 0.001$), ($X^2: 11.92-p: 0.003$), ($X^2: 14.24-p: 0.001$), ($X^2: 10.39-p: 0.006$). A statistically significant difference was found between the first pregnancy age groups and the average ranks of the overall dysfunctional beliefs and practices attitude scale and the sub-dimensions related to pregnancy, childbirth, and the postpartum period ($X^2: 12.24-p: 0.016$), ($X^2: 11.42-p: 0.022$), ($X^2: 10.92-p: 0.027$), ($X^2: 10.74-p: 0.030$).

Conclusion: It can be said that the participants' dysfunctional beliefs and practices related to pregnancy, childbirth, the postpartum period, and infant care were low, and their use of traditional practices was less. Women with primary education had lower scores on the dysfunctional beliefs and practices attitude scale and its sub-dimensions compared to women with a university education. The study found that as the number of pregnancies increased, the use of traditional methods also increased ($p < 0.05$). Based on the results, it is recommended that healthcare professionals providing care to mothers and babies plan educational programs for mothers regarding traditional practices.

Keywords: Childbirth, Newborn, Pregnancy, Traditional practices

S-0334

Maternal ve Fetal Sağlık için Büyüyen Bir Tehdit: İklim Krizi

Müge Yılmaz¹, Büşra Kandemir¹, Gül Ertem², Sezer Er Güneri²

¹Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İzmir

²Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İzmir

Problem Tanımı ve amacı: İklim değişikliğinin sağlığa etkileri bireyin genel sağlık durumu, değişikliğin boyutu, hızı gibi faktörlerden etkilenmekte ve biyopsikososyal sorunlar gelişebilmektedir. Çocuk, yaşlı, yoksul, göçmen ve özellikle intrauterin dönemden başlayıp yaşlılık dönemine kadar tüm yaşam dönemlerinde farklı sorunlar ile karşılaşan kadınlar, iklim değişikliğinin etkilerine karşı daha dezavantajlı ve incinebilir olmaktadır. İklim değişikliği, sıcak hava dalgaları, orman yangınları ve kuraklık, kasırga ve sel gibi aşırı hava olaylarına ve sıklıkla iklimle ilgili çevresel felaketlere neden olmaktadır. İklim değişikliği yirmi birinci yüzyılın en büyük halk sağlığı tehdididir ancak iklim değişikliğinin maternal ve fetal etkilerin ilişkin günümüzde yapılan araştırma sonuçları sınırlıdır. Bu düşünceden yola çıkarak bu derlemede, iklim değişikliği ve ilgili çevresel felaketlerin perinatal sağlık üzerindeki etkilerini en güncel verilerle değerlendirebilmek için son 5 yıl içindeki literatürü özetlenmesi ve olası etkilerini azaltmaya yönelik önerilerin sunulması amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu derlemede, iklim değişikliğinin maternal-fetal sağlık üzerindeki etkilerini değerlendirmek amacıyla literatür taraması yapılmıştır. PubMed ve Scopus veri tabanları kullanılarak literatür taraması yapılmış ve literatür taramasında “climate change”, “pregnancy”, “maternal health” ve “birth outcomes” anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Dahil edilme kriterlerine göre 2020-2025 yılları arasında yapılan, iklim değişikliğinin gebeliğe ve fetal sağlığa etkisinin incelendiği, sistematik derleme ve randomize kontrollü çalışmalar ve yayın dili Türkçe veya İngilizce olan, tam metne ulaşılabilen 40 çalışma içerik açısından gözden geçirilmiş ve 15 çalışma araştırmaya dahil edilerek sistematik olarak incelenmiştir.

Bulgular: Literatürde yer alan çalışmalar; doğum öncesi dönemde iklim değişikliği (sıcaklık artışı, hava kirliliği vb.) kaynaklı olaylara maruz kalma ile olumsuz gebelik sonuçları arasında pozitif ilişkiler olduğunu göstermektedir. Gebelikte sıcağa bağlı riskler arasında erken doğum, ölü doğum, konjenital anomaliler, gebelik yaşına göre küçük yenidoğanlar, gestasyonel diabetes mellitus, erken membran rüptürü, doğum sırasında artan hipertansif bozukluklar ile kardiyovasküler hastalıklar yer almaktadır. Bu durumlar yalnızca gebelik sonuçlarını etkilemekle kalmamakta, aynı zamanda hem anne hem de çocuk için uzun vadeli etkilere sahiptir. Kaliforniya’da yapılan bir çalışmada preterm doğum sayısı incelendiğinde, her 5.6 °C sıcaklık artışı için preterm doğum riskinin arttığı bulunmuştur. Amerika’da yapılan bir çalışma da hava kirlleticilerine maruz kalmanın perinatal sağlık üzerinde olumsuz etkileri olduğunu göstermiş; özellikle preterm doğum, düşük doğum ağırlığı ve ölü doğum riskinin arttığı belirlenmiştir.

Sonuç olarak: Literatürde, iklim değişikliğinin gebelik sürecine olumsuz etkileri olduğu gösterilmiştir. Bu durum maternal ve fetal sağlığın korunması için iklim değişikliğine bağlı risklerin belirlenmesi, farkındalık oluşturulması ve önleyici tedbirlerin alınmasının gerekliliğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, İklim değişikliği, Kadın sağlığı

A Growing Threat to Maternal and Fetal Health: The Climate Crisis

Müge Yılmaz¹, Büşra Kandemir¹, Gül Ertem², Sezer Er Güneri²

¹Department of Women's Health and Disease Nursing, Institute of Health Sciences, Ege University, İzmir

²Department of Women's Health and Disease Nursing, Faculty of Nursing, Ege University, İzmir

Problem Statement and Aim: The health impacts of climate change are influenced by various factors such as the individual's overall health status, the magnitude and pace of the change, and can lead to biopsychosocial issues. Vulnerable groups, including children, the elderly, the poor, migrants, and especially women across all life stages from the intrauterine period to old age, are more disadvantaged and susceptible to the effects of climate change. Climate change leads to extreme weather events such as heatwaves, wildfires, droughts, hurricanes, and floods, which are frequently associated with climate-related environmental disasters. Climate change is considered the greatest public health threat of the twenty-first century; however, current research on the maternal and fetal effects of climate change is limited. Based on this, this review aims to summarize the literature from the last five years to evaluate the impact of climate change and related environmental disasters on perinatal health using the most recent data, and to provide suggestions for mitigating potential effects.

Materials-Methods: In this review, a literature search was conducted to evaluate the effects of climate change on maternal-fetal health. PubMed and Scopus databases were used for the literature search, with keywords such as "climate change," "pregnancy," "maternal health," and "birth outcomes." According to inclusion criteria, 40 studies published between 2020 and 2025, examining the effects of climate change on pregnancy and fetal health, including systematic reviews and randomized controlled trials, published in Turkish or English and accessible in full text, were reviewed for content. Out of these, 15 studies were included in the research and systematically examined.

Findings: The studies in the literature demonstrate positive correlations between exposure to climate change-related events (such as temperature increase, air pollution, etc.) during pregnancy and adverse pregnancy outcomes. Risks related to heat exposure during pregnancy include preterm birth, stillbirth, congenital anomalies, small-for-gestational-age infants, gestational diabetes mellitus, preterm premature rupture of membranes, increased hypertensive disorders during birth, and cardiovascular diseases. These issues not only affect pregnancy outcomes but also have long-term impacts on both the mother and child. A study conducted in California found that the risk of preterm birth increased by 5.6% for every 5.6°C rise in temperature. A study in the United States also indicated that exposure to air pollutants negatively affected perinatal health, particularly increasing the risk of preterm birth, low birth weight, and stillbirth.

Conclusion: The literature demonstrates that climate change has negative effects on the pregnancy process. This highlights the need for identifying climate change-related risks, raising awareness, and taking preventive measures to protect maternal and fetal health.

Keywords: Climate change, Pregnancy, Women's health

S-0335

Perinatal Dönemde Baba Ruh Sağlığına Yönelik Dijital Tabanlı Müdahalelerin Etkinliği: Kapsam Belirleme İncelemesi

Kardelen Bilgi¹, Gül Ertem², Oya Kavlak²

¹Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

²Ege Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

Problem Tanımı ve Amaç: Perinatal dönem anne ve baba adayları adına pek çok yaşam değişikliğini içeren yeni bir süreçtir. Günümüzde perinatal dönemde ruhsal sağlık sorunları babalarda yaygın şekilde gözlenmektedir. Babalığa geçiş; kimlik rolünde değişiklik, finansal baskılar, uyku bozukluğu, azalmış sosyal destek olmak üzere yeni zorlukların oluşumunu içerir. Bu yaşam değişiklikleri perinatal dönemde depresyon, anksiyete gibi sorunlarla karşı karşıya kalmamıza neden olur. Güncel rehberler perinatal dönem ruh sağlığında sadece anne adayına odaklanmaktadır. Yapılan çalışmalar babaların %5-10'unun perinatal depresyon, %5-15'inin ise perinatal anksiyete yaşadığını bildirmiştir. Baba perinatal ruh sağlığı sorunlarına dair artan endişe; erken doğum sonu dönem olmak üzere baba ruh sağlığı taraması, sorunların belirlenmesi, iyileştirici önerilerin geliştirilmesine neden olmuştur. Dijital alandaki gelişmeler perinatal dönemde anne ve baba adayını desteklemek adına alternatif seçenekler sunmaktadır. Bu kapsam belirleme incelemesinin hedefi perinatal dönemde baba ruh sağlığına yönelik geliştirilen dijital tabanlı müdahalelerin etkinliğini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Bu kapsam belirleme incelemesi için PubMed, EBSCO, Embase, Web of Science, Cohcrane, Türkiye Klinikleri, TR Dizin veri tabanları kullanılmıştır. "Perinatal", "Father", "Mental Health", "Intervention", "Technology", "Digital" anahtar kelimeleri kullanılarak son 10 yılda (Ocak 2015- Ocak 2025), İngilizce ve Türkçe tam metnine ulaşılabilen, randomize kontrollü, deneysel çalışmalar incelenmiştir. Toplam 83 yayına erişilmiş olup dahil edilme kriterleri taşıyan 4 çalışma inceleme kapsamına alınmıştır.

Bulgular: Perinatal dönemde baba ruh sağlığına yönelik geliştirilen dijital tabanlı müdahaleler incelendiğinde; gebeliğin 12. haftasından başlayarak doğum sonu 24. haftaya kadar uzanan zaman diliminde babalara ebeveynliğe uyumlamada destek sistemi olarak kısa mesaj uygulaması geliştirilmiştir. Dijital tabanlı kısa mesaj uygulaması baba bebek bağlanması, bebek bakımı, öz bakım, aile içi şiddet, uyuşturucu ve alkol kullanımı olmak üzere perinatal dönemde baba ruh sağlığına yönelik bilgilendirici mesajları içermektedir. Başka bir çalışmada ise babaların doğum sonu dönemde anksiyete, stres, depresyon belirtilerini azaltmaya yönelik SMS4dads kısa mesaj uygulaması geliştirilmiştir. SMS4dads uygulaması; babaların ebeveyn rolüne uyumunu arttırmada destekleyici bilgilerle birlikte babaların kendi ruh halini izlemeye davet eden etkileşimli kısa metin mesajlarını içermektedir. Geliştirilen uygulama özellikle kırsal alanda yaşayan sağlık hizmetine erişim zorluğu yaşayan babalarda kullanılmıştır. Hem anne hem de baba adayına yönelik geliştirilen Babysteps uygulaması ise perinatal dönemde ebeveynlerin sıkıntı ve yaşam kalitesini iyileştirmeye odaklanmıştır.

Sonuç: Bilgi ve destek sağlayan dijital tabanlı müdahaleler, ebeveynlerde perinatal sıkıntının etkisini azaltma ve çocuklarının refahını iyileştirme potansiyeline sahiptir. Geliştirilen dijital tabanlı müdahalelere ilişkin çalışma sonuçları incelendiğinde; babaların bu uygulamaları eğitici bir araç olarak gördükleri bildirilmiştir. Yapılan çalışmalarda dijital tabanlı müdahalelerin babaların aile içi rolüne uyumunu kolaylaştırdığı, bebek bakımına katılımını arttırdığı gözlenmiştir. Ayrıca geliştirilen dijital müdahalelerin perinatal dönemde babalara ulaşmada etkili bir araç olduğu gözlenmiştir. Dijital tabanlı

müdahaleler perinatal dönemde baba ruh sağlığını koruma, tarama ve olumlu davranışlar geliştirmek adına uygun, düşük maliyetli ve ulaşılabilir bir seçenektir. Perinatal dönemde baba ruh sağlığına yönelik dijital müdahaleler ebeveynlerin ruh sağlığını desteklemek adına etkili bir araç olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: babalar, perinatal bakım, internet tabanlı müdahale, ruh sağlığı

The Effectiveness of Digital-Based Interventions for Paternal Mental Health in the Perinatal Period: A Scoping Review

Kardelen Bilgi¹, Gül Ertem², Oya Kavlak²

¹Ege University, Institute of Health Sciences, Department of Nursing of Women's Health and Diseases, İzmir

²Ege University, Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, İzmir

Problem Definition and Purpose: The perinatal period is a new process that involves many life changes on behalf of the expectant mother and father. Today, mental health problems in the perinatal period are widely observed in fathers. The transition to fatherhood involves the formation of new challenges, including a change in the role of identity, financial pressures, sleep disorders, reduced social support. These life changes cause us to face problems such as depression and anxiety during the perinatal period. Current guidelines mainly address the mental health of expectant mothers, but studies show that 5-10% of fathers face perinatal depression and 5-15% experience perinatal anxiety. There is growing concern about mental health issues in fathers, leading to an emphasis on screening for paternal mental health, identifying problems, and suggesting treatments, especially right after childbirth. The study examines how digital tools can assist expecting parents during pregnancy. It specifically assesses the effectiveness of online programs aimed at improving fathers' mental health during this period.

Materials-Methods: PubMed, EBSCO, Embase, Web of Science, Cohcrane, Türkiye Klinikleri, TR Dizin databases were used for this scoping study. January Turkish English January2015-2025 Randomized controlled experimental studies with full text available in the last 10 years (Perinatal', 'Father', 'Mental Health', 'Intervention', 'Technology', 'Digital') were examined using the keywords January2025 January2025, "Perinatal", "Father", "Mental Health", "Intervention", "Technology", January 2025, "Perinatal", "Perinatal", "Perinatal", "Perinatal", "Perinatal", "Perinatal", "Perinatal", "Perinatal", "Perinatal". A total of 83 publications have been accessed and 4 studies with inclusion criteria have been included in the scope of the review.

Results: A text message application was created to support fathers in adapting to parenthood during the perinatal period, specifically from pregnancy week 12 to one week after birth. This application provides informative messages about paternal mental health, covering topics like bonding with the baby, babysitting, self-care, domestic violence, and substance use. Another study developed the SMS4dads app to help reduce anxiety, stress, and depression in fathers after childbirth. The SMS4dads application includes interactive short text messages inviting fathers to monitor their mood along with supporting information to increase fathers' adaptation to the parental role. The Babysteps application was created to help fathers in rural areas who struggle to access health care. It supports both mothers and expectant fathers. The main goal is to enhance their well-being and reduce stress during the perinatal period.

Conclusion: Digital-based interventions can help lessen the effects of perinatal distress on parents and enhance their children's well-being. It was noted that fathers viewed these applications as useful educational tools. In the studies conducted, it has been observed that digital-based interventions facilitate the adaptation of fathers to their domestic role and increase their participation in infant care. In addition, it has been observed that the digital interventions developed are an effective tool for reaching fathers in the perinatal period. Digital interventions are an easy, affordable way to help protect fathers' mental health and encourage positive behaviors during the perinatal period. These tools can effectively support the mental health of parents at this time.

Keywords: fathers, perinatal care, internet-based intervention, mental health

S-0336

Çocuğu Kronik Hasta Olan Annelerin Bakım Yüklerine Yönelik Metforik Algıları

Ebru Gözüyeşil¹, Rabia Kılıçak²

¹Çukurova Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

²Çukurova Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü

Amaç: Bu çalışma çocuğu kronik hasta olan annelerin bakım yüklerine yönelik, yaşantılarının anlamını ve algılarını metaforlar aracılığı ile derinlemesine incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Araştırma 15 Şubat- 15 Mart 2025 tarihleri arasında bir üniversite hastanesinde kronik hasta çocuğu olan ve çocuk servisinde yatışı olan 102kadın ile yürütülmüştür. Araştırmada nitel araştırma desenlerinden fenomenolojik yöntem kullanılmıştır. Veriler “Kişisel Bilgi Formu” ve “Metaforik Algılar Soru Formu” kullanılarak toplanmıştır. Kadınların bakım yükü kavramına ilişkin metaforlarını belirlemek amacıyla “Kronik hastalığı olan çocuğa sahip olmak.....’ya benziyor, çünkü.....” sorusu sorulmuştur. Veriler içerik analizi yöntemi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Annelerin, bakım yüküne yönelik 67 metafor oluşturdukları saptandı. Metaforlar 7 farklı tema ile ambivalan duygular, zorlu mücadele, belirsizlik, sabır ve emek zanaatı, tükenmişlik, kaybetme korkusu ve esaret hissi şeklinde kategorize edilmiştir. Anneler tarafından en çok üretilen metaforlar; ölüm, zor koşulda yürümek, bomba, zehir, yolculuk, savaş, ve hapis olmaktır.

Sonuç: Çalışma sonuçları, bakım yükünün anneler için ne anlam ifade ettiğini ortaya koymaktadır. Annelerin mücadele içinde zorlu süreçlerden geçmelerine bağlı olarak metaforların çoğunlukla olumsuz duyguları yansıttığı görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kronik hastalık, çocuk, anneler, hasta bakımı, bakıcı yükü, metafor

Metaphoric Perceptions of Mothers with Chronically Ill Children Regarding Care Burdens

Ebru Gözüyeşil¹, Rabia Kılıçak²

¹Çukurova University, Faculty of Health Science

²Çukurova University, Institute of Health Sciences

Objective: This study aims to examine the meaning and perceptions of the experiences of mothers with chronically ill children about the burden of care through metaphors.

Materials-Method: The study was conducted between 15 February and 15 March 2025 with.... women who had a chronically ill child and were hospitalised in the pediatric ward in a university hospital. Phenomenological method, one of the qualitative research designs, was used in the study. Data were collected using the 'Personal Information Form' and 'Metaphorical Perceptions Questionnaire'. In order to determine the women's metaphors related to the concept of care burden, the question 'Having a child with chronic illness is similar to....., because.....' was asked. The data were analysed by content analysis method.

Results: It was found that the mothers created 67 metaphors about the burden of care. The metaphors were categorised into 7 different themes: ambivalent emotions, uphill struggle, uncertainty, patience and labour, burnout, fear of loss and feeling of captivity. The most common metaphors produced by the mothers are death, walking in difficult conditions, bomb, poison, travelling, war, and imprisonment.

Conclusion: The results of the study reveal the meaning of care burden for mothers. It is seen that the metaphors mostly reflect negative emotions due to the fact that mothers go through difficult processes in struggle.

Keywords: Chronic illness, child, mothers, patient care, caregiver burden, metaphor

S-0337

Amniyosentez İşlemi Yapılacak Gebelerin Korku Ve Anksiyetelerinin Belirlenmesi: Nitel Bir Çalışma

Seda Karaçay Yıkar¹, Sule Çelik², Ezgi Turgut²

¹Çukurova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği ABD, Adana

²Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum ABD, Adana

Amaç: Prenatal tanı ve tarama fetal sağlığın değerlendirilmesinde önemli bir yere sahiptir. Bu tanı yöntemlerinden birisi olan amniyosentez de genellikle anne adaylarında kaygı ve korkuyu neden olmaktadır. Bu çalışma amniyosentez işlemi yapılacak olan gebelerin işlem öncesi yaşadıkları korku ve anksiyeteleri belirlemek amacıyla planlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma, amniyosentez yapılacak gebelerin işlem öncesinde yaşadıkları anksiyete ve korkularının belirlenmesi Aralık 2024-Şubat 2024 tarihleri arasında Akdeniz bölgesinde bulunan bir hastanenin perinataoloji polikliniğinde nitel tipte yapılmıştır. Çalışmaya amniyosentez işlemi yapılacak 33 gebe alınmıştır. Araştırmada veriler nitel veri toplama yöntemlerinden görüşme yöntemi kullanılarak toplanmış ve görüşmelerden elde edilen nitel verilerin analizinde içerik analizi yöntemi kullanılmıştır.

Bulgular: Gebelerin yaş ortalamasının 29.51 ± 6.53 olduğu ve %30.3'ünün 2'li testinin sonucunun olumsuz çıkmasından dolayı amniyosentezi yaptırdığı belirlenmiştir. Çalışmada 4 ana tema, 8 alt tema ve 25 kod belirlenmiştir. İşlem öncesinde gebelerin korkularını kendilerine ve bebeğe yönelik olarak gruplandığında en çok iğneden korktuğu, bebeğe zarar gelme, abortusa neden olma ve canlarının acıyacağı düşündüğü belirlenmiştir. Bazı gebelerin ise işlem sırasında ne yaşayacaklarına yönelik fikir yürütmedikleri belirlenmiştir. Gebelerin işlem öncesinde kendilerini korkulu ve gergin hissettikleri saptanmıştır.

Sonuç: Amniyosentez işlemi öncesinde gebelerin korkularının yüksek olduğu görülmektedir. İşlem öncesi gebelere gerekli bilgilendirmelerin yapılması, işlem öncesinden başlanarak gebeleri rahatlatıcı girişimlerin yapılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Amniyosentez, gebe, anksiyete, korku, nitel

Determination of Fear and Anxiety in Pregnant Women Who Will Undergo Amniocentesis: A Qualitative Study

Seda Karaçay Yıkar¹, Sule Çelik², Ezgi Turgut²

¹Çukurova University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Adana

²Adana City Training and Research Hospital, Department of Obstetrics and Gynaecology, Adana

Objective: Prenatal diagnosis and screening have an important place in the evaluation of fetal health. Amniocentesis, one of these diagnostic methods, usually causes anxiety and fear in expectant mothers. This study was planned to determine the fears and anxieties experienced by pregnant women undergoing amniocentesis before the procedure.

Materials-Methods: This qualitative study was conducted in the perinataology outpatient clinic of a hospital in the Mediterranean region between December 2024 and February 2024 to determine the anxiety and fear experienced by pregnant women undergoing amniocentesis before the procedure. The study included 33 pregnant women undergoing amniocentesis. Data were collected using the interview method, one of the qualitative data collection methods, and content analysis method was used to analyze the qualitative data obtained from the interviews.

Results: The mean age of the pregnant women was 29.51 ± 6.53 years and 30.3% of them underwent amniocentesis due to negative results of the 2-way test. In the study, 4 main themes, 8 sub-themes and 25 codes were determined. When the fears of the pregnant women before the procedure were grouped according to themselves and the baby, it was determined that they were mostly afraid of the needle, harming the baby, causing abortion and thinking that they would be hurt. Some pregnant women had no idea about what they would experience during the procedure. It was found that pregnant women felt fearful and nervous before the procedure.

Conclusion: It is observed that pregnant women have high fear before the amniocentesis procedure. It may be recommended that necessary information should be given to pregnant women before the procedure and relaxing interventions should be made starting from before the procedure.

Keywords: Amniocentesis, pregnant, anxiety, fear, qualitative

S-0339

MISP Hedeflerinin Açıklanması ve Hedefler Doğrultusunda Kahramanmaraş Depremlerindeki Uygulama Örnekleri

İbrahim Gökçe¹, Sevgi Özsoy²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum – Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği AD, Aydın

²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Doğum – Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği AD, Aydın

Giriş-Amaç: Afetler, günlük hayatın ve toplumsal düzenin bozulması, duraksaması ve rutinlerin yerine getirilememesi olarak tanımlanmaktadır. Meydana geldiği bölgede can ve mal kaybına sebep olmakta ve diğer birçok sorunu beraberinde getirmektedir. Bu sorunları minimum düzeye indirgeyebilmek için ülkemizde Bütünleşik Afet Yönetim Sistemi ile afetler yönetilmeye çalışılmaktadır. Afeti doğuran olayın meydana gelmesinden sonra yapılacak olan müdahalelerin başarısını, olağan zamanlarda yapılan hazırlık ve risk azaltma çalışmaları arttırmakta/azaltmaktadır. Birleşmiş Milletler Dünya Nüfus Fonu (United Nations Population Fund-UNFPA), herhangi bir sebeple yaşadıkları evlerden ayrılmak zorunda olan kadınlara sunulması gereken üreme sağlığı ve cinsel sağlıkla ilgili hizmetlerini bir paket haline getirmiştir. Afet ve Acil Durumlarında Asgari Temel Hizmetler Paketi (Minimum Initial Service Package-MISP) adı verilen paketin hedefleri, Dünya Sağlık Örgütü tarafından altı madde olarak belirlenmiştir. Derlemedeki amaç, Afet ve Acil Durumlarında Asgari Temel Hizmetler Paketi'nin altı hedefini literatür doğrultusunda daha anlaşılır hale getirmek ve ülkemizde yaşanan 6 Şubat 2023 Kahramanmaraş Depremlerinde sunulan üreme sağlığı ve cinsel sağlık hizmetlerini, bu hedefler doğrultusunda incelemektir.

Yöntem: Söz konusu depremlerde sunulan üreme sağlığı ve cinsel sağlığa yönelik hizmetlerin yer aldığı 13 rapor ve 1 makalenin sonuçları derlemede kullanılmıştır.

Bulgular: Raporlara göre 6 Şubat 2023 Kahramanmaraş Depremlerinde, üreme sağlığı ve cinsel sağlık hizmetlerini koordine eden kurum Sağlık Bakanlığı olmuştur. Depremden dört gün sonra yayınlanan raporda Sağlık Bakanlığı'nın, Birleşmiş Milletler Nüfus Fonu ile iş birliği içinde çalıştığı görülmektedir. İlerleyen günlerde bu hizmetleri, multidisipliner yaklaşımla ele alarak, hizmetlerin herkese ulaştırılabilmesi için Sağlık Bakanlığı'nın yanı sıra Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nın ve Göç İdaresi Başkanlığı'nın da koordinasyona dahil edildiği belirtilmektedir. Bir başka raporda depremden etkilenen illerdeki geçici barınma alanlarında, sosyal sistemdeki düzen değişikliği ve koruyucu hizmetlerin devre dışı kalması sebebiyle toplumsal cinsiyete dayalı şiddet riskindeki artışa dikkat çekiliyor. İleri tarihli bir raporda ise şiddet vakalarında artış olduğu ifade edilmektedir. Depremin üzerinden üç hafta geçtiğindeyse, depremzedelerin gebelikten koruyucu yöntem temin etmekte güçlük çektiği, özellikle bariyer yöntem eksikliğinin cinsel yolla bulaşan hastalıkların yayılım riskinin azaltılmasına raporda dikkat çekilmiştir. Anne-yenidoğan morbidite ve mortalitesinin artmasında doğum öncesi bakım alınamaması etkilidir. Depremden otuz bin gebe kadının kurtulduğu farklı raporda belirtilmiştir. Uygun doğum öncesi bakım için donanımlı sağlık tesisine ve sağlık profesyonellerine ihtiyaç vardır. Deprem bölgelerinde on bir hastanenin kullanılmaz durumda olduğu ve depremden sonraki sağlık personeli sayısının, depremden önceki döneme göre %30 azaldığı ifade edilmiştir. Bu sebepler gebelere doğum öncesi bakım hizmeti verilmesini kısıtlamaktadır.

Sonuç: Birleşmiş Milletler Dünya Nüfus Fonu ve Türkiye Cumhuriyeti Sağlık Bakanlığının koordinasyon içinde çalışmasının yanı sıra bazı sivil toplum kuruluşları da deprem bölgesinde üreme sağlığı ve cinsel sağlıkla ilgili yardımda/hizmette bulunmuşlardır. Tüm bu çalışmalara rağmen verilen hizmetlerin yetersiz olduğu, hatta en büyük sağlık hizmet eksikliğinin üreme sağlığı alanında olduğu, Afet ve Acil Durumlarında Asgari Temel Hizmetler Paketi hedeflerinin tam olarak karşılamadığı farklı referanslarca öne sürülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Afetler, Depremler, Kadın sağlığı, Üreme sağlığı

Explanation of MISP Objectives and Application Examples in Kahramanmaraş Earthquakes in Line With The Objectives

İbrahim Gökçe¹, Sevgi Özsoy²

¹Aydın Adnan Menderes University Institute of Health Sciences, Department of Obstetrics - Gynaecology Nursing, Aydın

²Aydın Adnan Menderes University Faculty of Nursing, Department of Obstetrics - Gynaecology Nursing, Aydın

Introduction and Objective: Disasters are defined as the disruption and interruption of daily life and social order and the inability to fulfill routines. It causes loss of life and property in the region where it occurs and brings along many other problems. The success of the interventions to be carried out after the occurrence of the disaster increases/decreases the preparation and risk reduction activities carried out in ordinary times. The United Nations World Population Fund (UNFPA) has developed a package of reproductive and sexual health services that should be provided to women who have to leave their homes for any reason. The objectives of the package, called the Minimum Initial Service Package (MISP), are defined as six items by the World Health Organization. The aim of this review is to make the six objectives of the Minimum Initial Services Package in Disasters and Emergencies more comprehensible in line with the literature and to examine the reproductive and sexual health services provided during the February 6, 2023 Kahramanmaraş Earthquakes in our country in line with these objectives.

Method: The results of 13 reports and 1 article on reproductive and sexual health services provided during the earthquakes were used in this review.

Results: According to the reports, the Ministry of Health was the coordinating institution for reproductive and sexual health services during the Kahramanmaraş earthquakes. The report published after the earthquake shows that the Ministry of Health worked in cooperation with UNFPA. In the following days, it is stated that in addition to the Ministry of Health, the Ministry of Family and Social Policies and the Directorate of Migration Management were also included in the coordination of these services. Another report draws attention to the increased risk of gender-based violence in temporary shelters due to the change in the social system and the disengagement of protective services. Another report states that there has been an increase in cases of violence. Three weeks after the earthquake, the report noted that earthquake survivors had difficulties in obtaining contraception. Lack of prenatal care is a factor in the increase in maternal-newborn morbidity and mortality. It is stated in different reports that thirty thousand pregnant women survived the earthquake. It was stated that eleven hospitals in the earthquake regions were unusable and the number of health personnel after the earthquake decreased by 30% compared to the period before the earthquake. These reasons limit the provision of prenatal care to pregnant women.

Conclusion: In addition to the coordinated efforts of the United Nations World Population Fund and the Ministry of Health of the Republic of Turkey, some non-governmental organizations also provided assistance/services related to reproductive and sexual health in the earthquake region. Despite all these efforts, it has been suggested by different references that the services provided are inadequate, even the biggest health service deficiency is in the field of reproductive health, and that the objectives of the Minimum Basic Services Package in Disaster and Emergency Situations are not fully met.

Keywords: disasters, earthquakes, reproductive health, women's health

S-0341

Ebelik ve Hemşirelik Öğrencilerinin Dikkat Kontrol Düzeyleri ve Akılcı-Sezgisel Karar Verme Becerilerinin Tıbbi Hataya Eğilimleri ile İlişkisi

Esra Çevik, Fatma Öztürk

Balıkesir Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Anabilimdalı, Balıkesir

Amaç: Geleceğin sağlık profesyonellerinin dikkat kontrol düzeyleri ve klinik karar verme süreçleri, hasta güvenliği açısından kritik bir öneme sahiptir. Bu nedenle, ebelik ve hemşirelik öğrencilerinin dikkat kontrol düzeyleri ve akılcı-sezgisel karar verme becerilerinin tıbbi hataya eğilimleri ile ilişkisini incelemek amacıyla bu çalışma yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Kesitsel tipteki araştırma Ocak- Mayıs 2023 tarihleri arasında yürütülmüş olup, evrenini bir kamu üniversitesindeki ebelik (n = 356) ve hemşirelik (n=552) bölümü öğrencileri oluşturmaktadır. Örnek büyüklüğü 908 kişilik evrende, %50 prevalans, %95 güven düzeyi, %3 sapma ile 491 hesaplanmıştır. Tanıtıcı özellikler soru formu, Dikkat Kontrol Ölçeği, Hemşirelikte Tıbbi Hata Eğilim Ölçeği ve Akılcı ve Sezgisel Karar Verme Stilleri Ölçeği kullanarak, 491 öğrenciden veriler yüz yüze görüşülerek toplanmıştır. Tanımlayıcı özellikler sayı, yüzde, ortalama, standart sapma ile tek değişkenli analizler iki grupta t testi, ikiden fazla grupta Oneway ANOVA, sürekli değişkenler arası ilişki Pearson korelasyon ile tek değişkenli analizlerde anlamlı çıkan değişkenler ise lineer regresyon analizi ile değerlendirilmiş, anlamlılık değeri $p < 0.05$ değeri kabul edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 20.69 ± 1.52 olup, %56.8'i ebelik bölümü öğrencisi, %44.8'i ikinci sınıf öğrencisi, %70.9'u bölümü isteyerek seçen öğrencilerdir. Katılımcıların Dikkat Kontrol Ölçeği puan ortalaması 52.02 ± 9.23 , Akılcı Karar Verme Ölçeği puan ortalaması 21.50 ± 3.30 , Sezgisel Karar Verme Ölçeği puan ortalaması 16.98 ± 5.03 , Hemşirelikte Tıbbi Hata Eğilim Ölçeği puan ortalaması 221.45 ± 27.91 'dir. Lineer regresyon analizi sonuçlarına göre, ağırlıklı genel not ortalaması azaldıkça, dikkat kontrol algısı ile akılcı karar verme düzeyi düştükçe ve hemşirelik bölümü öğrencilerinde tıbbi hata yapma eğilimi anlamlı şekilde artmaktadır ($p < 0.05$).

Sonuç: Katılımcıların tıbbi hata yapma eğilim düzeyinin düşük, dikkat kontrol düzeyi ve sezgisel karar alma düzeylerinin orta, akılcı karar verme düzeylerinin yüksek olduğu görülmektedir. Dikkat kontrolü ve akılcı karar verme düzeyi arttıkça tıbbi hata yapma eğilim düzeyi azalmaktadır. Öğrencilerin tıbbi hata yapma eğilimlerini azaltmak için, dikkat kontrol becerilerini güçlendirecek eğitimler düzenlenmesi ve akılcı karar verme süreçlerini geliştiren yaklaşımların benimsenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Karar Verme, Dikkat, Tıbbi Hata, Ebelik Öğrencileri, Hemşirelik Öğrencileri

The Relationship Between Midwifery and Nursing Students' Attention Control Levels and Rational-Intuitive Decision Making Skills and Their Tendency to Medical Errors

Esra Çevik, Fatma Öztürk

Department of Midwifery, Balıkesir University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery

Objective: Attention control levels and clinical decision-making processes of future health professionals have a critical importance in terms of patient safety. Therefore, this study was conducted to examine the relationship between attention control levels and rational-intuitive decision-making skills of midwifery and nursing students and their tendency to medical errors.

Materials-Methods: The cross-sectional study was conducted between January and May 2023, and its population consists of students from the Midwifery (n = 356) and Nursing (n = 552) departments at a public university. The sample size was calculated as 491 out of a total population of 908, with a 50% prevalence, a 95% confidence level, and a 3% margin of error. Data were collected face-to-face from 491 students using a demographic characteristics questionnaire, Attentional Control Scale, Medical Error Trend Scale in Nursing, and Rational and Intuitive Decision Making Styles Scale. Descriptive statistics such as frequency, percentage, mean, and standard deviation were used. For univariate analysis, t-test was used for two groups, One-way ANOVA for more than two groups, and Pearson correlation for the relationship between continuous variables. Significant variables from univariate analysis were further assessed using linear regression analysis, with a significance level set at $p < 0.05$.

Result: The participants mean age was 20.69 ± 1.52 , with 56.8% being students from the Midwifery department, 44.8% being second-year students, and 70.9% having chosen their department voluntarily. The mean score of the participants on the Attentional Control Scale was 52.02 ± 9.23 , the mean score on the Rational Decision Making Scale was 21.50 ± 3.30 , the mean score on the Intuitive Decision Making Scale was 16.98 ± 5.03 , and the mean score on the Medical Error Trend Scale in Nursing was 221.45 ± 27.91 . According to the results of the linear regression analysis, as the weighted GPA decreased, attentional control perception and rational decision making levels also decreased, while the tendency for medical errors in nursing students significantly increased ($p < 0.05$).

Conclusion: The participants tendency to make medical errors is found to be low, while their attentional control and intuitive decision-making levels are moderate, and their rational decision-making levels are high. As the level of attentional control and rational decision-making increases, the tendency to make medical errors decreases. To reduce the students' tendency to make medical errors, it is recommended to organize training programs that strengthen attentional control skills and adopt approaches that enhance rational decision-making processes.

Keywords: Decision Making, Attention, Medical Errors, Midwifery Students, Nursing Students

S-0342

Podcast Çalışmalarının Kadın Sağlığına Etkisi

Ahmet Beler¹, Elif Köroğlu², Zeynep Öztürk², Doç. Dr. Meltem Kaydırak³

¹Acıbadem Maslak Hastanesi; İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı Tezli Yüksek Lisans Programı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı Tezli Yüksek Lisans Programı, İstanbul

³İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul

Dijital çağın gelişimi ile sağlık eğitimi yöntemleri de önemli bir dönüşüm geçirmiştir. Geleneksel yöntemlerin yanı sıra dijital platformlar, sağlık iletişimi alanında giderek daha fazla yer edinmektedir. Özellikle son yıllarda hızla yaygınlaşan ve farklı konular hakkında bilgi sağlayan bir medya aracı olarak podcastler, sağlık eğitimi ve bilgilendirilmesi konusunda önemli bir rol oynamaktadır. Kadın sağlığına yönelik yapılan podcast çalışmaları, bireylerin sağlık okuryazarlığını artırarak, bilinçli sağlık kararları almalarına katkıda bulunma potansiyeline sahiptir. Bu derleme çalışmasında, kadın sağlığına yönelik podcast içeriklerinin bireyler üzerindeki etkileri ele alınmış, mevcut bilimsel literatür ışığında bu yeni medya aracının kadın sağlığı üzerindeki potansiyel katkıları tartışılmıştır.

Kadın sağlığı; üreme sağlığı, gebelik, doğum, cinsel sağlık, jinekolojik hastalıklar, menopoz, psikososyal sağlık ve kronik hastalık yönetimi gibi geniş bir alanı kapsamaktadır. Kadınların sağlık hizmetlerine erişimi, sağlık bilgilerine ulaşma imkanları ve doğru sağlık kararları alabilme kapasiteleri, sağlık okuryazarlığı ile doğrudan ilişkilidir. Geleneksel eğitim yöntemlerinin yanı sıra dijital platformlar, sağlık okuryazarlığını geliştirmede önemli bir araç olarak karşımıza çıkmaktadır. Podcastler, sesli içerik sunma avantajı sayesinde, zamandan ve mekândan bağımsız olarak bilgiye ulaşılmasını kolaylaştıran bir platformdur.

Yapılan araştırmalar, sağlık odaklı podcastlerin kadın sağlığı üzerinde olumlu etkiler yarattığını ortaya koymaktadır. Özellikle üreme sağlığı, doğum kontrol yöntemleri, cinsel sağlık ve gebelik süreçleri ile ilgili içeriklerin, kadınların bilgi düzeyini artırmada etkili olduğu belirlenmiştir. Bunun yanı sıra, menopoz ve kronik hastalık yönetimi konularında hazırlanan podcast içeriklerinin, kadınların bu süreçlere yönelik farkındalıklarını artırdığı ve sağlık hizmetlerinden daha etkin yararlanmalarına yardımcı olduğu gözlemlenmiştir. Sağlık profesyonelleri tarafından hazırlanan podcastler, bilimsel bilginin geniş kitlelere ulaştırılmasına katkıda bulunarak, toplumsal sağlık okuryazarlığının yükselmesine olanak sağlamaktadır.

Podcastler, sağlık eğitimi açısından pek çok avantaj sunmaktadır. Özellikle sağlık hizmetlerine erişimi kısıtlı olan bireyler için bilgiye ulaşma fırsatı yaratmaktadır. Podcastlerin zaman ve mekândan bağımsız olarak dinlenebilmesi, bireylerin günlük yaşamını aksatmadan sağlık bilgilerine ulaşmalarını mümkün kılmaktadır. Ayrıca, güvenilir kaynaklardan alınan bilgiler, yanlış bilgilendirme riski ile karşı karşıya kalan bireyler için doğru sağlık bilgisinin yayılmasına katkı sağlar.

Kadın sağlığına yönelik podcast içeriklerinin artırılması, toplumda sağlık bilincinin geliştirilmesi açısından büyük önem taşımaktadır. Sağlık profesyonelleri, akademisyenler ve kadın sağlığı alanında çalışan uzmanlar, podcastler aracılığıyla bilimsel ve kanıta dayalı bilgileri geniş kitlelere ulaştırabilirler. Ayrıca, kadınların kendi deneyimlerini paylaşarak toplumsal farkındalık oluşturmaları, psikososyal destek açısından da önemli bir katkı sağlayabilir. Bu bağlamda, podcastlerin sosyal etkileşimi artırma ve kadın sağlığını destekleme açısından önemli bir platform sunduğu söylenebilir.

Sonuç olarak, podcastler, kadın sağlığını destekleyen güçlü bir dijital araç olarak kullanılabilir. Bilgiye erişimi kolaylaştırması, esnek kullanım sunması ve etkileşimli öğrenmeyi teşvik etmesi nedeniyle

sağlık eğitimi süreçlerinde daha fazla yer alması gerekmektedir. Sağlık politikaları geliştirilirken, dijital medya araçlarının sağlık eğitimi programlarına entegrasyonu teşvik edilmelidir. Kadın sağlığı hemşireleri ve akademisyenler, bilimsel içerik üreterek bu platformun etkisini artırabilirler. Gelecekte yapılacak çalışmalarla, podcastlerin kadın sağlığı üzerindeki etkilerinin daha detaylı bir şekilde incelenmesi ve bu alandaki eğitim materyallerinin çeşitlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital Sağlık, Kadın Sağlığı, Sağlık Eğitimi, Sağlık Okuryazarlığı, Podcast

The Impact of Podcast Studies on Women's Health

Ahmet Beler¹, Elif Köroğlu², Zeynep Öztürk², Doç. Dr. Meltem Kaydırak³

¹Acıbadem Maslak Hospital; Istanbul University-Cerrahpaşa Florence Nightingale Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, Thesis Master's Program, Istanbul

²Istanbul University-Cerrahpaşa Florence Nightingale Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, Thesis Master's Program, Istanbul

³Istanbul University-Cerrahpaşa Florence Nightingale Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, Istanbul

With the development of the digital age, health education methods have also undergone a significant transformation. In addition to traditional methods, digital platforms are increasingly gaining ground in the field of health communication. Podcasts, which have become rapidly widespread in recent years and provide information on different topics, play an important role in health education and information. Podcast studies on women's health have the potential to increase individuals' health literacy and contribute to making informed health decisions. In this compilation study, the effects of podcast content on women's health on individuals are discussed, and the potential contributions of this new media tool on women's health are discussed in light of the current scientific literature. Women's health covers a wide range of areas such as reproductive health, pregnancy, birth, sexual health, gynecological diseases, menopause, psychosocial health and chronic disease management. Women's access to health services, their ability to access health information and their capacity to make correct health decisions are directly related to health literacy. In addition to traditional education methods, digital platforms emerge as an important tool in developing health literacy. Podcasts are a platform that facilitates access to information regardless of time and place, thanks to the advantage of providing audio content.

Research has shown that health-focused podcasts have positive effects on women's health. It has been determined that content related to reproductive health, birth control methods, sexual health and pregnancy processes in particular is effective in increasing women's level of knowledge. In addition, it has been observed that podcast content prepared on menopause and chronic disease management increases women's awareness of these processes and helps them benefit more effectively from health services. Podcasts prepared by health professionals contribute to the delivery of scientific information to a wide audience, allowing social health literacy to increase.

Podcasts offer many advantages in terms of health education. They create an opportunity to access information, especially for individuals with limited access to health services. The fact that podcasts can be listened to regardless of time and place allows individuals to access health information without disrupting their daily lives. In addition, information obtained from reliable sources contributes to the spread of accurate health information for individuals who are at risk of misinformation.

Increasing podcast content on women's health is of great importance in terms of developing health awareness in society. Health professionals, academics and experts working in the field of women's health can convey scientific and evidence-based information to a wide audience through podcasts. In addition, women sharing their own experiences and creating social awareness can also make a significant contribution in terms of psychosocial support. In this context, it can be said that podcasts offer an important platform in terms of increasing social interaction and supporting women's health. As a result, podcasts can be used as a powerful digital tool that supports women's health. They should be included more in health education processes because they facilitate access to information, offer flexible use and encourage interactive learning. While developing health policies, the integration of digital media tools into health education programs should be encouraged. Women's health nurses and academics can increase the impact of this platform by producing scientific content. It is recommended that future studies examine the effects of podcasts on women's health in more detail and diversify educational materials in this field.

Keywords: Digital Health, Health Education, Health Literacy, Podcast, Women's Health

S-0344

Vajinal Doğum Yapan Kadınlarda Saygılı Annelik Bakım Algısının Doğum Korkusu ve Anksiyete-Depresyon Üzerine Etkisinin İncelenmesi

Mine Oruç¹, Yağmur Bedel², Ayşe Deliktaş Demirci³, Kamile Kabukcuoğlu³

¹Antalya Bilim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Antalya, Türkiye

²Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Bölümü, Antalya, Türkiye

³Akdeniz Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Hemşireliği Bölümü, Antalya, Türkiye

Amaç: Saygılı annelik bakımı, kadınların onurunu ve mahremiyetini koruyan, tercihlerini göz önünde bulunduran ve bireysel ihtiyaçlara yönelik bir bakımı kapsadığı için olumlu doğum deneyimini desteklemektedir. Dünya Sağlık Örgütü tarafından tüm kadınlar için tavsiye edilen saygılı annelik bakımı, anne ve aile üzerinde uzun vadeli etkileri olabileceği için önem arz etmektedir. Ayrıca, eksikliği durumunda destek ve saygının norm olmadığı bir kültür yaratması nedeni ile saygılı bakım ile anne ve bebek sonuçları arasındaki ilişkiyi araştırmak için daha fazla araştırmaya ihtiyaç olduğu belirtilmektedir. Bu nedenle, mevcut çalışma vajinal doğum yapan kadınların doğumda algılanan saygılı annelik bakım düzeylerinin doğum korkusu ve anksiyete-depresyon üzerine etkisini belirlemeyi amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel türdeki bu çalışmaya doğum sonu bakım kliniğinde yatmakta olan, vajinal doğum yapmış 147 kadın dahil edilmiştir. Araştırmada kadınlar ile yüz yüze görüşülerek Kişisel Bilgi Formu, Wijma Doğum Beklentisi/Deneyimi Ölçeği (W-DEQ) B Versiyonu (W-DEQ) B versiyonu, Hastane Anksiyete ve Depresyon Ölçeği ve Kadınların Saygılı Annelik Bakım Algısı Ölçeği uygulanmıştır. Verilerin analizinde SPSS 25.0 programından yararlanılmış, tanımlayıcı istatistikler, normal dağılıma uygunluğun olmaması nedeni ile Mann-Whitney U testi, Spearman korelasyon testi yürütülmüştür. Araştırmanın yürütülebilmesi için gerekli etik kurul onayı ve kurum izinleri alınmıştır.

Bulgular: Anksiyete riski olan ve olmayan kadınlar arasında saygılı annelik bakım algısı ve alt boyutları açısından herhangi bir istatistiksel anlamlı farklılık yokken ($p>0.05$), depresyon riski olan ve olmayan gruplar arasında sadece katılımcı bakım düzeyleri açısından anlamlı bir farklılığın olduğu ($p=0.048$), diğer alt boyutlarda herhangi bir anlamlı farklılığın olmadığı belirlenmiştir ($p>0.05$). Ayrıca, doğum korkusu klinik düzeyde olan ve olmayan kadınlar saygılı annelik bakım algısı düzeyleri açısından kıyaslandığında; gruplar arasında kötü muamele hariç, konfor sağlama ($p=0.000$), katılımcı bakım ($p=0.000$) ve saygılı annelik bakım algısı toplam düzeyleri ($p=0.000$), açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılığın olduğu saptanmıştır. Ayrıca saygılı annelik bakım algısı ve alt boyutları ile anksiyete, depresyon ve doğum korkusu arasında korelasyon değerlerine bakıldığında; saygılı annelik bakım algısı toplam puanı ile alt boyutlarının tamamının doğum korkusu ile istatistiksel olarak anlamlı ve düşük düzeyde negatif korelasyona ($p\leq 0.05$, r değerleri -0.193 ile -0.243 arasında değişmekte), anksiyete ve depresyon ile ise anlamlı bir korelasyona sahip olmadığı görülmüştür ($p>0.05$).

Sonuç: Bu çalışma, vajinal doğum yapan kadınların saygılı maternal bakım algılarının doğum korkusunu etkileyebileceğini, ayrıca katılımcı bakımın depresyon riskini belirlemede önemli olabileceği görülmüştür. Bu nedenle, doğum sürecinde saygılı annelik bakımın güçlendirilmesi, bunun için doğumda bakım veren tüm sağlık profesyonellerinin kişisel ve mesleki gelişimlerinin desteklenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: anksiyete, depresyon, doğum korkusu, saygılı annelik bakım algısı, saygılı bakım

Investigation of the Effect of Respectful Maternity Care Perception on Fear of Childbirth and Anxiety-Depression in Women Giving Vaginal Birth

Mine Oruç¹, Yağmur Bedel², Ayşe Deliktaş Demirci³, Kamile Kabukcuoğlu³

¹Antalya Science University, Health Sciences Faculty, Department of Midwifery, Antalya, Turkey

²Akdeniz University, Institute of Health Sciences, Department of Nursing, Antalya, Turkey

³Akdeniz University, Faculty of Nursing, Department of Obstetrics & Gynaecological Nursing, Antalya, Turkey

Objective: Respectful maternity care promotes a positive birth experience because it includes care that protects women's dignity and privacy, takes into account their preferences and addresses individual needs. Respectful maternity care, recommended by the World Health Organization for all women, is important as it can have long-term effects on the mother and family. It has also been suggested that more research is needed to investigate the relationship between respectful care and maternal and infant outcomes, as its absence creates a culture where support and respect are not the norm. Therefore, the current study aims to determine the effect of perceived levels of respectful maternal care at birth on fear of childbirth and anxiety-depression in women who gave birth vaginally.

Materials-Methods: This descriptive and cross-sectional study included 147 women with vaginal delivery who were hospitalized in the postpartum care clinic. In the study, Personal Information Form, Wijma Delivery Expectancy/Experience Questionnaire Version B, Hospital Anxiety Depression Scale and Women's Perception of Respectful Maternity Care Scale were administered to the women face to face. SPSS 25.0 program was used to analyze the data, descriptive statistics, Mann-Whitney U test and Spearman correlation test were conducted due to the lack of conformity to normal distribution. Ethics committee approval and institutional permissions were obtained for the conduct of the study.

Results: While there was no statistically significant difference between women with and without anxiety risk in terms of respectful maternity care perception and its sub-dimensions ($p>0.05$), it was determined that there was a significant difference between the groups with and without depression risk only in terms of participant care levels ($p=0.048$), while there was no significant difference in other sub-dimensions ($p>0.05$). In addition, when women with and without clinical fear of childbirth were compared in terms of respectful maternity care perception levels, it was found that there was a statistically significant difference between the groups in terms of providing comfort ($p=0.000$), participatory care ($p=0.000$) and total levels of respectful maternity care perception ($p=0.000$), except for mistreatment. In addition, when the correlation values between the perception of respectful maternal care and its sub-dimensions and anxiety, depression and fear of childbirth were examined; it was observed that the total score of the perception of respectful maternal care and all of its sub-dimensions had a statistically significant and low level negative correlation with fear of childbirth ($p\leq 0.05$, r values ranging from -0.193 to -0.243), and no significant correlation with anxiety and depression ($p>0.05$).

Conclusion: This study demonstrated that women's perceptions of respectful maternal care during vaginal delivery may affect fear of childbirth, and that participatory care may be important in determining the risk of depression. Therefore, it is recommended to strengthen respectful maternity care during the birth process and to support the personal and professional development of all health professionals who provide care at birth.

Keywords: anxiety, depression, fear of childbirth, perception of respectful maternity care, respectful care

S-0347

Maternal Bakımda Sürekliliğe İlişkin Birinci Basamak Sağlık Kuruluşlarında Çalışan Hemşire ve Ebelerin Görüşleri: Nitel Bir Araştırma

Elif Betül Koç¹, Ayşe Deliktaş Demirci², Filiz Aslantekin Özçoban³

¹Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Bölümü, Antalya, Türkiye

²Akdeniz Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Antalya, Türkiye

³Balıkesir Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Balıkesir, Türkiye

Amaç: Maternal bakımda süreklilik; bilgisel, yönetsel ve ilişkisel süreklilik olarak üç temel boyuta sahiptir. Kesintisiz ve entegre bakım ile anne ve bebek sağlığını olumlu yönde etkilediği için kritik bir öneme sahiptir. Ancak, ülkemizde 2003 yılında yürürlüğe giren Sağlıkta Dönüşüm Programı ile Aile Hekimliği Modeli benimsenmiş ve birinci basamak sağlık hizmetlerinde görev yapan ebe ve hemşireler, aile sağlığı elemanı olarak tanımlanmıştır. Bu sistemin maternal bakımda sürekliliği ne ölçüde desteklediği ise literatürde belirsizlik göstermektedir. Sağlık profesyonellerinin bakımın sürekliliğine ilişkin görüşleri, hizmetlerin etkinliğini ve erişilebilirliğini belirleme açısından büyük önem taşımaktadır. Bu nedenle araştırmanın amacı, birinci basamak sağlık kuruluşlarında görev yapan hemşire ve ebelerin mevcut sistemi dikkate alarak maternal bakımda sürekliliğe ilişkin görüş ve deneyimlerini belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Araştırma tanımlayıcı nitel araştırma deseninde yürütülmüştür. Araştırmanın katılımcılarını Türkiye’de birinci basamak sağlık kuruluşlarında görev yapan toplam 18 hemşire ve ebe oluşturmaktadır. Veriler, araştırmacılar (EBK, ADD) tarafından kişisel bilgi formu ve yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde tematik veri analizinden yararlanılmıştır. Verilerin geçerlik ve güvenirliğini sağlayacak stratejilerden yararlanılmış olup, çalışmanın yürütülebilmesi için gerekli etik kurul onayı alınmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş aralığının 32-49 olduğu, çoğunun lisans mezunu olup mesleki deneyimlerinin 10 ila 25 yıl arasında değiştiği ve birinci basamakta 1 ila 20 yıl arasında çalıştıkları belirlenmiştir. Katılımcılar kent ve kırsalda çalışan ebe ve hemşirelerden oluşarak verilerde çeşitlilik sağlanmıştır. Görüşmelerden elde edilen veriler doğrultusunda “parçalanmış bakımın sistemsel süreci”, “sürekliliğin kesintiye uğramasında sistem dışı etkenler”, “sürecin yansımaları” ve “süreklilik için gereksinimler” şeklinde temalar elde edilmiştir. Parçalanmış bakımın sistemsel sürecinde “sistemsel entegrasyon eksikliği”, “cezalandırıcı performans sistemi” ve “takip odaklı antenatal bakım anlayışı”ndan bahsedilmiştir. Sürecin kesintiye uğramasında sistem dışı etkenler olarak “sağlığın belirleyicileri”, “koruyucu sağlık hizmetine ilişkin farkındalık eksikliği”, “mesleki değerler” ve “kanıta dayalı uygulama eksikliği” sıralanmıştır. Sürecin yansımalarına ilişkin kadının “kaçırılmış ve karşılanmamış bakım”a maruz kaldığını, sağlık profesyoneli olarak “artmış yükler”inin olduğunu ve “mesleki doyumda azalma” deneyimlediklerini bildirmişlerdir. Süreklilik için “ilişkisel süreklilik”, “iyileştirilmiş koşullara sahip olma”, “bakıma başvuru” ve “katılımı teşvik etme”, tüm sağlık kuruluşlarda her sağlık profesyonelinin “ortak bir antenatal bakım anlayışı”na sahip olmanın gerekliliğine değinilmiştir.

Sonuç: Bu çalışmada var olan sağlık sisteminin antenatal bakımda kesintilere sebep olduğu; bunun sistemsel, mesleki ve kadınlara yönelik birçok nedenden kaynaklandığı ve kadınlar ile sağlık profesyonellerine olumsuz yansımalarının olduğu belirlenmiştir. Bu nedenle, maternal bakımda sürekliliğin sağlanması için sistemsel değişimlerin yanı sıra kişisel ve mesleki gelişimlerin entegre edildiği süreçlerin yürütülmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: aile sağlığı elemanı, Aile Hekimliği Modeli, antenatal bakım, bakımda süreklilik, doğum sonu bakım, Sağlıkta Dönüşüm Programı

Perspectives of Nurses and Midwives Working in Primary Healthcare Institutions on Continuity of Maternal Care: A Qualitative Study

Elif Betül Koç¹, Ayşe Deliktaş Demirci², Filiz Aslantekin Özçoban³

¹Akdeniz University, Institute of Health Sciences, Department of Nursing, Antalya, Turkey

²Akdeniz University, Faculty of Nursing, Department of Obstetric and Gynecological Nursing, Antalya, Türkiye

³Balıkesir University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Balıkesir, Türkiye

Objective: Continuity of maternal care consists of three main dimensions: informational, managerial, and relational continuity. It is of critical importance as uninterrupted and integrated care positively affects maternal and newborn health. However, with the introduction of the Health Transformation Program in 2003, Model of Family Medicine was adopted in Türkiye, and nurses and midwives working in primary healthcare services were redefined as family healthcare personnel. The extent to which this system supports continuity of maternal care remains unclear in the literature. The perspectives of healthcare professionals on the continuity of care are crucial in determining the effectiveness and accessibility of services. Therefore, this study aims to explore the views and experiences of nurses and midwives working in primary healthcare institutions regarding continuity of maternal care within the current healthcare system.

Materials-Methods: This study was conducted using a descriptive qualitative research design. The participants included 18 nurses and midwives working in primary healthcare institutions in Türkiye. Data were collected by the researchers (EBK, ADD) using a personal information form and a semi-structured interview form. Thematic data analysis was employed to analyze the data. Strategies to ensure the validity and reliability of the study were utilized, and ethical approval was obtained for the research.

Results: The participants were aged between 32 and 49 years, most held a bachelor's degree, had 10 to 25 years of professional experience, and had worked in primary healthcare for 1 to 20 years. The study included nurses and midwives working in both urban and rural areas to ensure data diversity. The analysis revealed four main themes: (1) "The Systemic Process of Fragmented Care," (2) "Non-Systemic Factors Disrupting Continuity," (3) "Reflections of the Process," and (4) "Requirements for Continuity." The theme of fragmented care highlighted issues such as "lack of systemic integration", "a punitive performance-based system", and "an antenatal care approach focused solely on follow-up". Non-systemic factors disrupting continuity included "social determinants of health", "lack of awareness about preventive healthcare", "professional values", and "a lack of evidence-based practice". Regarding the reflections of the process, participants reported that women experienced "missed or unmet care", healthcare professionals faced "increased loads", and "professional satisfaction declined". For ensuring continuity, the participants emphasized the importance of "relational continuity", "improved conditions", "encouraging healthcare utilization and participation", and "a standardized antenatal care approach" among all healthcare professionals.

Conclusion: This study identified that the existing healthcare system leads to interruptions in antenatal care due to various systemic, professional, and patient-related factors, negatively impacting both women and healthcare professionals. Therefore, it is recommended to implement systemic changes alongside integrated personal and professional development processes to ensure continuity of maternal care.

Keywords: family healthcare personnel, Family Medicine Model, antenatal care, continuity of care, postpartum care, Health Transformation Program

S-0349

Üniversite Gençliğine Yönelik Akran Destekli İnteraktif Üreme Sağlığı Eğitiminin Öğrencilerin Cinsel ve Üreme Sağlığı Bilgi ve Tutumları Üzerine Etkisi

Hande Yağcan¹, Selin Elmastaşı², Azem Kutlu³, Elif Akkuzu³, Sebahat Savran³

¹Dokuz Eylül Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İzmir

²Dokuz Eylül Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği YL Programı, İzmir

³Dokuz Eylül Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, İzmir

Amaç: Ülkemizde cinsellik hala bir tabu olarak görülmekte olup literatürde yapılan çalışmalarda öğrencilerin damgalanmaktan korktuklarını, bu nedenle bilgi edindikleri kaynaklarda kendilerini güvende hissettikleri ortamları tercih ettikleri ve çoğunun doğum kontrolü konusunda bilgi sahibi olmayıp cinsel sağlık konusunda herhangi bir eğitim almadıkları vurgulanmaktadır. Akran desteği ile verilen interaktif üreme sağlığı eğitiminin sağlık dışı bölümlerden mezun olan öğrencilerin bilgi ve tutumlarının geliştirilmesi amacıyla TÜBİTAK 2209 proje desteği alınarak araştırma gerçekleştirilmiştir.

Gereç-Yöntem: Araştırma ön-test ve son-test yarı deneysel bir çalışma olarak, 2023-2024 eğitim öğretim yılı bahar yarı döneminde Dokuz Eylül Üniversitesi Tınaztepe Kampüsünde yürütülmüştür. Mühendislik Fakültesi Konferans Salonunda ve Yabancı Diller Yüksek Okulu sınıf içi online eğitim sistemi kullanılarak yapılan eğitimlere yaklaşık 3 bin öğrenci katılmış olup gönüllü toplam 175 öğrenci ön test ve 97 öğrenci de son test formunu doldurmuştur. Açılan eğitim stantlarında dağıtılan broşürlerle kampüsteki tüm öğrencilere bilgi verilmeye çalışılmıştır. Çalışmanın verileri sağlık dışı öğrencileri kişisel bilgi formu ve cinsel yolla bulaşan hastalıklar bilgi testi ile toplanmıştır. Verilerin analizinde ortalama, Kolmogorov Simirnov, T Testi ve Mann Whitney U testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Gençlerin ilk cinsel ilişki yaşı ortalaması 17.95 ± 1.92 'dir. Öğrencilerin eğitim öncesi ve sonrasında yapılan Cinsel Temasla Bulaşan Hastalıklar ile İlgili Bilgi Testinin ön test (8.97 ± 4.72)- son test (19.32 ± 8.17) puan ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak ileri düzeyde anlamlı bulunmuştur ($p < 0.00$, $t: 31.276$). Öğrencilerden cinsel ilişkide bulunanların ve aile planlaması yöntemi kullananların cinsel bilgi testi doğru cevap ortalamaları diğer öğrencilerden anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur ($p < 0.05$). İstatistiksel olarak anlamlı düzeyde bulunmamasına rağmen erkek öğrencilerin, cinsel eğitim alanların ve annesiyle cinsellik konuşabilenlerin cinsel bilgi testi doğru cevap ortalamaları diğer öğrencilerden yüksek bulunmuştur.

Sonuç: Üniversite öğrencilerinin cinsel yolla bulaşan enfeksiyonlar konusunda bilgi düzeylerini artırmaya yönelik interaktif ve modern eğitim yöntemlerinin kullanıldığı çalışmaların artırılması ve toplumda bu konuya yönelik farkındalığı artırmaya yönelik eğitimler düzenlenmesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: akran eğitimi, cinsel sağlık, gençlik, tutum, üreme sağlığı, interaktif eğitim

The Effect of Peer Supported Interactive Reproductive Health Education for University Youth on Students' Sexual and Reproductive Health Knowledge and Attitudes

Hande Yağcan¹, Selin Elmastaşlı², Azem Kutlu³, Elif Akkuzu³, Sebahat Savran³

¹Dokuz Eylül University, Faculty of Nursing, Obstetric and Gynecologic Nursing Department, İzmir

²Dokuz Eylül University, Health Science Institute, Obstetric and Gynecologic Nursing Master Programme, İzmir

³Dokuz Eylül University, Faculty of Nursing, İzmir

Objective: In our country, sexuality is still seen as a taboo and studies in the literature emphasize that students are afraid of being stigmatized, therefore they prefer environments where they feel safe in the sources they obtain information, and most of them do not have information about birth control and have not received any education on sexual health. The research was carried out with the aim of improving the knowledge and attitudes of students graduating from non-health departments of interactive reproductive health education given with peer support by receiving TÜBİTAK 2209 project support.

Materials-Methods: The study was conducted as a pre-test and post-test quasi-experimental study in the spring semester of the 2023-2024 academic year at Dokuz Eylül University Tınaztepe Campus. Approximately 3 thousand students participated in the trainings held at the Faculty of Engineering Conference Hall and the School of Foreign Languages using the inclass online education system, and a total of 175 students filled out the pre-test and 97 students filled out the post-test forms. Information was provided to all students on campus through brochures distributed at the training stands. The data of the study were collected with the personal information form of non-health students and the sexually transmitted diseases knowledge test. Mean, Kolmogorov Simirnov, T Test and Mann Whitney U tests were used to analyze the data.

Results: The mean age at first sexual intercourse was 17.95 ± 1.92 . The difference between the pre-test (8.97 ± 4.72) and post-test (19.32 ± 8.17) mean scores of the Knowledge Test on Sexually Transmitted Diseases before and after the training was found to be statistically significant ($p < 0.00$, $t: 31.276$). The mean correct answers of the students who had sexual intercourse and used family planning methods were found to be significantly higher than the other students ($p < 0.05$). Although it was not found to be statistically significant, the mean correct answers of male students, those who received sexual education and those who could talk about sexuality with their mothers were higher than the other students.

Conclusion: It is recommended to increase the number of studies using interactive and modern education methods to increase the knowledge level of university students about sexually transmitted infections and to organize trainings to increase awareness of this issue in the society.

Keywords: peer education, sexual health, youth, attitude, reproductive health, interactive education

S-0350

Doğum Yapan Annelerde Anne-Bebek Bağlanması ve Doğum Sonrası Annelik Rolüne Güvenleri

Hatice Yıldız¹, Hamide Arslan Tarus¹, Büşra Kaplan², Çağla Çakır³, Nazan Kırca⁴, Sevgi Güngör⁵

¹Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye.

²National Maternity Hospital, Gynaecology Ward, Holles Street, Dublin, İrlanda.

³Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Kalp ve Damar Hastanesi, Ankara, Türkiye.

⁴Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Erişkin Kemik İliği Nakil Servisi, İstanbul, Türkiye.

⁵HCA Healthcare UK, The Lister Hospital, Londra, Birleşik Krallık.

Amaç: Bu çalışmada, doğum sonrası kadınlarda anne bebek bağlanma düzeyleri, annelik rolüne güvenleri ve bu iki durumun birbiri ile ilişkisinin incelenmesi amaçlandı.

Yöntem: Tanımlayıcı tipteki bu çalışma İstanbul ilindeki bir devlet hastanesinin doğum sonu servisinde gerçekleştirildi. Çalışmanın örneklemini doğum yapmış 130 kadın oluşturdu. Verilerin toplanmasında; Anket Formu, Postpartum Kendini Değerlendirme Ölçeği (PKDÖ), Maternal Bağlanma Ölçeği (MBÖ) ve Doğumdan Sonraki 4-6 Haftalık Süreci Değerlendirme Formu kullanıldı. Veriler Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) 25.0 versiyonu kullanılarak analiz edildi.

Bulgular: Annelerin yaş ortalaması 29.67 ± 5.3 olup, %31.1'nin eğitimi ilköğretim-ortaokul düzeyindeydi, çalışanların oranı %7.7 di, %67.3'nün doğumu sezaryen ile gerçekleşmişti ve mevcut gebeliklerini isteme düzeyleri yüksekti. MBÖ göre kadınların maternal bağlanma düzeylerinin yüksek olduğu, PKDÖ 5. alt ölçeği "annelik görevleriyle başa çıkmada güce güvenme" ve PKDÖ 6. alt ölçeği "annelik ve yenidoğan bakımından memnuniyet" düzeylerinin ise ortalamanın altında olduğu belirlendi. Maternal bağlanması yüksek olan annelerin "annelik görevleriyle başa çıkmada güce güvenme", "annelik ve yenidoğan bakımından memnuniyet" düzeyleri ile annelik rolünde ve bebek bakımında kendilerine güvenleri yüksekti ($p < 0.05$, $p < 0.001$). Annelik rolüne güvenenler bebek bakımında kendilerine daha fazla güveniyordu ($p < 0.001$).

Sonuç: Doğum sonrası kadınların maternal bağlanma düzeylerinin yüksek olduğu ve maternal bağlanma düzeyi arttıkça annelik rolüne güven ve bebek bakımında kendilerine güvenlerinin de arttığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Doğum sonu dönem, maternal bağlanma, annelik rolü, kendine güven

Maternal-Infant Bonding and Confidence in the Maternal Role Among Postpartum Mothers

Hatice Yıldız¹, Hamide Arslan Tarus¹, Büşra Kaplan², Çağla Çakır³, Nazan Kırca⁴, Sevgi Güngör⁵

¹Marmara University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Division of Obstetrics and Gynecology Nursing, İstanbul, Türkiye.

²National Maternity Hospital, Gynaecology Ward, Holles Street, Dublin, Ireland.

³Ankara Bilkent City Hospital, Cardiovascular Hospital, Ankara, Türkiye.

⁴Başakşehir Çam and Sakura City Hospital, Adult Bone Marrow Transplantation Unit, İstanbul, Türkiye.

⁵HCA Healthcare UK, The Lister Hospital, London, United Kingdom.

Objective: This study aims to examine the levels of maternal-infant bonding, mothers' confidence in their maternal role, and the relationship between these two factors in postpartum women.

Methods: This descriptive study was conducted in the postpartum unit of a public hospital in İstanbul, Turkey. The study sample consisted of 130 women who had recently given birth. Data were collected using the Questionnaire Form, the Postpartum Self-Evaluation Questionnaire (PSEQ), the Maternal Attachment Inventory (MAI), and the Postpartum 4-6 Week Evaluation Form. Data analysis was performed using Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) version 25.0.

Results: The mean age of the women was 29.67±5.3 years. It was found that 31.1% had completed primary-middle school education, 7.7% were employed, 67.3% had given birth via cesarean section, and the majority had high levels of desire for their current pregnancy. According to the MAI, maternal attachment levels were found to be high. However, in the PSEQ, scores for subscale 5 (confidence in coping with maternal tasks) and subscale 6 (satisfaction with motherhood and newborn care) were not high, remaining below the average. Mothers with higher maternal attachment levels demonstrated greater confidence in coping with maternal tasks, higher satisfaction with motherhood and newborn care, and greater self-confidence in their maternal role and infant care ($p<0.05$, $p<0.001$). Additionally, women who had higher confidence in their maternal role were found to have significantly greater confidence in infant care ($p<0.001$).

Conclusion: Postpartum women were found to have high levels of maternal attachment. Additionally, as maternal attachment levels increased, confidence in the maternal role and self-efficacy in infant care also improved.

Keywords: Postpartum period, maternal attachment, maternal role, self-confidence

S-0351

Kadınların Kansere Taramalarına İlişkin Tutumları Ve Etkileyen Faktörler; Hemşirelik Lisansüstü Çalışmalarının Sistemik İncelemesi

Berrak Taşcı Demir¹, Tülay Kavlak²

¹Lüleburgaz Devlet Hastanesi

²İstinye Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

Amaç: Kanserın önlenebilir hastalıklardan biri olması, kanser taramalarını önemli ve gerekli hale getirmektedir. Erken evrede tanı konularak, tedavinin daha etkili ve kolay uygulanması hedeflenmelidir. Bu çalışma kadınların kanser taramalarına ilişkin tutumlarını ve etkileyen faktörleri içeren hemşirelik lisansüstü çalışmaların sistemik olarak incelenmesi amaçlamaktadır.

Yöntem: Çalışma, Ocak-Mart 2025 tarihleri arasında, Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi Veri Tabanına kadın, kanser taramaları, tarama programları, ketem anahtar kelimesi ile tarama yapıldı. Yapılan incelemede toplam 125 tez çalışmasına ulaşıldı. Araştırmanın dahil edilme kriterlerine uyan ve tam metnine ulaşılan 18 çalışma araştırma kapsamına alınmıştır.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 18 çalışmadan 17'si yüksek lisans tezi, 1'i doktora tezidir. Çalışmalarda kanser taramaları ile ilgili bilgi düzeyi, kanser taraması yaptırma durumu ve kanser taramalarına yönelik tutumlarının incelendiği belirlendi. Ayrıca kanser taramalarına ilişkin tutumları ile sağlık okuryazarlığı, sağlık algısı, kadercilik eğilimleri ve covid-19 korkusu düzeylerinin karşılaştırıldı. Araştırmada yer alan yedi çalışmada kanser taramalarına yönelik tutum ölçeği, üç çalışmada ise kolorektal kanser tarama davranışları yarar ve engel algısı ölçeği kullanılmış, bilgi ve tutumların değerlendirilmesine araştırmacılar tarafından oluşturulan anketlerin kullanıldığı belirlendi. 18 çalışmada toplam 7.039 birey ile çalışıldığı görülmüş, sadece kadınlara yönelik yapılan tez çalışmalarındaki kadın sayısı 1.236 iken cinsiyet ayrımı yapılmadan hazırlanan tezlerdeki kadın sayısının 2661 kadın olduğu görüldü. İncelenen tezlerin büyük çoğunluğu Hemşirelik Anabilim Dalı (n=13) kapsamında yapılmıştır. Diğer tezler Halk Sağlığı Hemşireliği (n=3) ve Kadın Hastalıkları ve Doğum Hemşireliği (n=2) programları kapsamında yapılmıştır. Araştırmada yer alan çalışmalarda kanser taramalarına yönelik bilgi sahibi olanların tutumlarının daha olumlu olduğu ancak kanser tarama programlarına katılmadıkları belirlendi.

Sonuç: Araştırmada yer alan çalışmalarda kadınların tarama testlerine yönelik tutumları genelde olumlu yönde görülmüştür. Buna rağmen kanser tarama testlerine katılım oranlarının düşük olduğu tespit edilmiştir. Genel duruma bakıldığında kadınların tarama testlerine erkeklere göre daha çok katıldığı görülmüştür. Bilgi eksikliği, sağlık okuryazarlık düzeyi, sosyoekonomik durumu, eğitim seviyesi, sağlık hizmetlerine erişim gibi faktörlerin kanser tarama testlerine katılımı etkilediği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, kadın, kanser Taramaları

Women's Attitudes Towards Cancer Screening And Influencing Factors; A Systematic Review Of Postgraduate Nursing Studies

Berrak Taşcı Demir¹, Tülay Kavlak²

¹Lüleburgaz State Hospital

²İstinye University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing

Objective: The fact that cancer is one of the preventable diseases makes cancer screening important and necessary. It should be aimed to diagnose cancer at an early stage and to apply treatment more effectively and easily. This study aims to systematically examine the postgraduate nursing studies including women's attitudes towards cancer screening and the factors affecting them.

Method: The study was conducted between January and March 2025 by searching the National Thesis Center Database of the Council of Higher Education with the keywords women, cancer screenings, screening programs, ketem. A total of 125 thesis studies were reached. Eighteen studies that met the inclusion criteria of the study and whose full text was accessed were included in the study.

Findings: Of the 18 studies included in the study, 17 were master's theses and 1 was a doctoral thesis. It was determined that the level of knowledge about cancer screening, the status of having cancer screening and attitudes towards cancer screening were examined in the studies. In addition, it was determined that attitudes towards cancer screening were compared with the levels of health literacy, health perception, fatalism tendencies and fear of covid-19. It was determined that seven studies used the attitude scale towards cancer screening and three studies used the perception of benefits and barriers scale for colorectal cancer screening behaviors, and questionnaires created by the researchers were used to evaluate knowledge and attitudes. In 18 studies, it was seen that a total of 7,039 individuals were studied, the number of women in the thesis studies conducted only for women was 1,236, while the number of women in the theses prepared without gender discrimination was 2661 women. The majority of the theses analyzed were conducted within the scope of the Department of Nursing (n=13). Other theses were conducted within the scope of Public Health Nursing (n=3) and Obstetrics and Gynecology Nursing (n=2) programs. In the studies included in the research, it was determined that the attitudes of those who had information about cancer screening were more positive, but they did not participate in cancer screening programs.

Conclusion: In the studies included in the research, women's attitudes towards screening tests were generally positive. Despite this, it was found that the rate of participation in cancer screening tests was low. When the general situation was examined, it was seen that women participated in screening tests more than men. Factors such as lack of information, health literacy level, socioeconomic status, education level, access to health services were found to affect participation in cancer screening tests

Keywords: Cancer Screening, nursing, women

S-0356

Yurtta Kalan Üniversite Öğrencilerinin Regl Yoksulluğu ve Genital Hijyen Davranışları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Gamze Diker¹, Eda Kılınç İşleyen²

¹Uşak Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Uşak

²Uşak Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Halk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Uşak

Amaç: Regl yoksulluğu, kadınların regl dönemlerinde güvenli ve hijyenik menstrüel ürünlere erişim eksikliği, temel sanitasyon hizmetlerine veya tesislerine ve menstrüel hijyen eğitime erişilememesi durumudur. Bu çalışmada, yurtta kalan kadın üniversite öğrencilerinin regl yoksulluğunun belirlenmesi ve genital hijyen davranışları üzerindeki etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Gereç-Yöntem: Araştırma, 302 yurtta kalan kadın üniversite öğrencisi ile yapılmıştır. Veriler sosyodemografik form, Regl Yoksulluğu Ölçeği (RYÖ) ve Genital Hijyen Davranışları Ölçeği (GHDÖ) kullanılarak yüz yüze toplanmıştır. Verilerin analizi için bağımsız gruplarda t-testi, one-way ANOVA testi ve Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık $p < 0,05$ olarak kabul edilmiştir. Araştırma için gerekli etik kurul ve kurum izni alınmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 21,01 olarak hesaplanmıştır. Aile gelir düzeyine bakıldığında, katılımcıların %22,8'i (n = 69) gelirlerinin giderlerinden az olduğunu belirtmiştir. Katılımcıların %96,4'ü (n = 291) regl döneminde en az bir sağlık sorunu yaşadığını belirtmiştir. Katılımcıların %50,7'si (n = 153) regl döneminde en az bir erişim sorunu yaşadığını belirtmiştir. En sık karşılaşılan erişim sorunu, temiz tuvalet erişimi (%41,1) olup, bunu tuvalet kağıdına erişim (%15,2), suya erişim (%11,9) ve sabuna erişim (%5,6) takip etmektedir.

Katılımcıların yalnızca %15,9'u (n=48) regl yoksulluğu kavramını daha önce duymuş, %40,4'ü (n=122) daha önce menstrüel hijyen eğitimi almıştır. Regl ile ilgili tabuların davranışları etkilediğini düşünen katılımcıların oranı %70,9 (n=214) olarak tespit edilmiştir. Ayrıca, katılımcıların %56,3'ü (n=170) regl döneminde hijyenik ürünlere erişim sağlayamadıkları durumlarda alternatifler kullanmaktadır. En yaygın alternatif, tuvalet kağıdı (%48,3) kullanımıdır.

Katılımcıların %48'i (n=145) genital enfeksiyon geçirdiğini belirtmiştir. RYÖ toplam puan ortalaması $37,17 \pm 5,45$ (min-max: 24-51), GHDÖ toplam puan ortalaması ise $88,56 \pm 9,24$ (min-max: 65-111) olarak belirlenmiştir. Katılımcıların orta düzeyin üzerinde puanlara sahip olduğu görülmüştür.

RYÖ puan ortalamaları incelendiğinde, sınıf düzeyleri, aile gelir düzeyleri, yurtta kalma süreleri, regl ürünlerini karşılamakta zorlanma durumları, toplumsal tabuların farkındalığı ve menstrüel hijyen eğitimi alma durumu gibi gruplar arasında anlamlı farklılıklar bulunmuştur ($p < 0,05$). GHDÖ toplam puan ortalamalarında ise, sınıf düzeyleri, yaş düzeyleri, regl ürünlerini karşılamakta zorlanma durumu ve menstrüel hijyen eğitimi alma durumu açısından gruplar arasında anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir ($p < 0,05$). Katılımcıların regl yoksulluğu ile genital hijyen davranışları değişkenleri arasında anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir ($r = -0,274$, $p < 0,001$). Öğrencilerin regl yoksulluğu arttıkça genital hijyen davranışları azalmaktadır.

Sonuç: Bu çalışma, yurtta kalan lisans öğrencilerinde regl yoksulluğu ile genital hijyen davranışları arasında anlamlı bir ilişki olduğunu ortaya koymuştur. Öğrencilerin regl yoksulluğu arttıkça genital hijyen davranışları azalmaktadır. Regl yoksulluğu, önemli bir halk sağlığı sorunu olarak kadınların cinsel ve üreme sağlığını olumsuz etkilemektedir. Bu bağlamda kadın sağlığı hemşirelerinin, yurtta kalan öğrenciler için regl ve genital hijyen konusunda eğitimler düzenlemesi ve üniversite kurumlarının politikalarına bu eğitimlerin eklenmesi gerektiği vurgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Regl Yoksulluğu, Genital Hijyen, Üniversite Öğrencileri, Hijyen Eğitimi, Menstrüel Hijyen

Investigation of the Relationship Between Menstrual Poverty and Genital Hygiene Behaviors in University Students Living in Dormitories

Gamze Diker¹, Eda Kılınç İşleyen²

¹Uşak University, Faculty of Health Sciences, Department of Women's Health and Diseases Nursing, Uşak

²Uşak University, Faculty of Health Sciences, Department of Public Health and Diseases Nursing, Uşak

Objective: Menstrual poverty is the lack of access to safe and hygienic menstrual products, basic sanitation services or facilities, and menstrual hygiene education during women's menstrual cycles. The aim of this study is to determine menstrual poverty among female university students living in dormitories and to evaluate its impact on genital hygiene behaviors.

Materials-Methods: The study was conducted with 302 female university students living in dormitories. Data were collected face-to-face using a sociodemographic form, the Menstrual Poverty Scale (MPS), and the Genital Hygiene Behavior Scale (GHBS). For data analysis, independent sample t-tests, one-way ANOVA, and Pearson correlation analysis were used. Statistical significance was accepted at $p < 0.05$. Ethical approval and institutional permissions required for the study were obtained.

Results: The average age of the participants was calculated as 21.01. When examining family income levels, 22.8% ($n = 69$) of participants reported that their income was less than their expenses. 96.4% ($n = 291$) of participants stated that they experienced at least one health problem during their menstrual period. 50.7% ($n = 153$) of participants reported facing at least one access issue during menstruation. The most common access problem was access to clean toilets (41.1%), followed by access to toilet paper (15.2%), access to water (11.9%), and access to soap (5.6%).

Only 15.9% ($n = 48$) of participants had heard of the concept of menstrual poverty, while 40.4% ($n = 122$) had previously received menstrual hygiene education. 70.9% ($n = 214$) of participants reported that menstrual-related taboos affected their behavior. Moreover, 56.3% ($n = 170$) of participants used alternatives when they were unable to access hygienic products during menstruation. The most common alternative used was toilet paper (48.3%).

48% ($n = 145$) of participants reported having experienced a genital infection. The total mean score of the MPS was 37.17 ± 5.45 (min-max: 24-51), and the total mean score of the GHBS was 88.56 ± 9.24 (min-max: 65-111). The majority of participants had scores above the average level.

When examining the MPS score averages, significant differences were found between groups in terms of class levels, family income levels, dormitory stay duration, difficulty in accessing menstrual products, awareness of societal taboos, and receiving menstrual hygiene education ($p < 0.05$).

Similarly, when examining the GHBS total score averages, significant differences were found between groups based on class levels, age levels, difficulty in accessing menstrual products, and receiving menstrual hygiene education ($p < 0.05$). A significant relationship was found between menstrual poverty and genital hygiene behaviors ($r = -0.274$, $p < 0.001$). As menstrual poverty increased, genital hygiene behaviors decreased.

Conclusion: This study reveals a significant relationship between menstrual poverty and genital hygiene behaviors among university students living in dormitories. As menstrual poverty increases, genital hygiene behaviors decrease. Menstrual poverty, as an important public health issue, negatively affects women's sexual and reproductive health. In this context, it is emphasized that women's health nurses should organize training sessions on menstrual and genital hygiene for students living in dormitories, and that these trainings should be included in the policies of university institutions.

Keywords: Menstrual Poverty, Genital Hygiene, University Students, Hygiene Education, Menstrual Hygiene

S-0359

Kadın Sağlığı Alanında Duygusal Özgürleşme Tekniğinin Kullanımına Yönelik Sistematik İnceleme

Toprak Genç, Gül Ertem

EGE ÜNİVERSİTESİ

Giriş: Kadın yaşamı çocukluk, puberte, cinsel olgunluk, klimakterium ve senyum (yaşlılık) gibi pek çok dönemi kapsamaktadır. Menstrasyon, gebelik, emzirme ve menopoz gibi süreçler kadın yaşamında yer alan önemli dönemlerdir. Bu dönemlerde kadınlar ağrı, bulantı, kusma, sıcak basmaları gibi istenmeyen semptomlar yaşayabilirler. Bu semptomlara bağlı olarak kadınlar, yaşamlarını daha konforlu sürdürmek, yaşam kalitelerini artırmak, daha uzun süre sağlıklı yaşamak, semptomları önlemek ve onlarla baş etmek, bağışıklık sistemini güçlendirmek, sağlıklı davranışları geliştirmek gibi sebeplerle tamamlayıcı ve alternatif tedavi (TAT) yöntemlerine başvurabilmektedir. Duygusal özgürleşme tekniği (EFT), bilişsel davranışçı terapi, maruz bırakma terapisi ve akupunktur noktalarının somatik uyarımı unsurlarının bir kombinasyonu olan alternatif tıp tedavilerinden biridir. Duygusal özgürleşme tekniği birçok alanda kullanılmaktadır. Post travmatik stres, kronik ağrı, uyku kalitesi, yorgunluk, stres, anksiyete, kaygı durumları, obstetrik şiddet, bağımlılık, kronik hastalık semptomları, akademik performans, korku, fibromiyalji, nöbet bozuklukları gibi konularda araştırmalar mevcuttur. Duygusal özgürleşme tekniği kadın sağlığı ve hastalıkları alanında da profesyoneller tarafından uygulanmaya başlanmıştır. Bu bilgilerden yola çıkarak yapılan bu sistematik incelemede; kadın sağlığı alanında duygusal özgürleşme tekniğinin kullanım durumunu belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: 2015-2025 yılları arasında PubMed, Science Direct ve Google Scholar veri tabanlarında tarama yapılmıştır. Konu ile ilgili bulunan makaleler dahil etme kriterlerine göre belirlenmiştir. Dahil edilme kriterleri, araştırma makalesi olması, EFT'nin kadın sağlığına etkilerini inceleyen çalışma olması, yayın dilinin İngilizce ve Türkçe olması, tam metnine ulaşılabilir olması. Araştırmaya dahil etmeme kriterleri ise, bildiri özeti, tez çalışmaları, ölçek geliştirme çalışmaları, derleme ve sistematik derleme çalışmaları, adolesan kadın nüfusun örnekleme alındığı çalışmalarıdır.

Bulgular: Yapılan literatür taraması sonucunda 7.020 makaleye ulaşılmıştır. Dahil edilme kriterlerine uyan 30 makale araştırmaya dahil edilmiştir. EFT, women's health, menopause, pregnancy, premenstrual anahtar sözcüklerini kullanılarak, 2015-2025 yılları arasında konu ile ilgili yayınlar geriye dönük olarak 15 Şubat-15 Mart 2025 tarihinde taranarak gerçekleştirilmiştir. Anahtar kelimeler Türkçe olarak Türkiye Bilim Terimleri (TBT) ve İngilizce olarak Medical Subject Headings'e (MeSH) göre belirlenmiştir. Veri tabanlarında ve anahtar kelimelerin seçilmesinde konu ile ilgili bütün çalışmalara ulaşılması hedeflenmiştir. Çalışma Sistematik İncelemeler ve Meta Analizler için Tercih Edilen Raporlama Öğeleri (Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta Analyses, PRISMA) beyanına uygun olarak rapor edilmiştir. Tarama sonucunda Google Scholar (4796), Pubmed (727), Science Direct (1303) üzerinden toplam 7.020 yayına ulaşılmıştır. Yapılan çalışmalar ele alındığında, doğum ağrısında, premenstrual semptomların yönetiminde, menopoz semptomlarında, gebelik döneminde görülen fizyolojik sıkıntıların yönetiminde EFT'nin olumlu sonuçlar gösterdiği bildirilmiştir.

Sonuç: Yapılan bu sistematik incelemeye göre, kadın sağlığı alanlarından postpartum depresyon, menopoz dönemi, gebelik döneminde görülen fizyolojik sıkıntılar, anne bebek bağlanması, premenstrasyon sendromu ve dismonerede EFT'nin etkililiği mevcuttur. Bu alanda çalışmaların artırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: EFT, kadın sağlığı, menopoz, gebelik, premenstrual

Systematic Review of the Use of Emotional Freedom Technique in Women's Health

Toprak Genç, Gül Ertem

EGE UNIVERSITY

Introduction: Women's life includes many periods such as childhood, puberty, sexual maturity, climacterium and senescence (old age). Processes such as menstruation, pregnancy, breastfeeding and menopause are important periods in women's lives. During these periods, women may experience unwanted symptoms such as pain, nausea, vomiting and hot flashes. Depending on these symptoms, women may resort to complementary and alternative treatment (CAM) methods for reasons such as continuing their lives more comfortably, improving their quality of life, living healthier for a longer time, preventing and coping with symptoms, strengthening the immune system and developing healthy behaviors. Emotional freedom technique (EFT) is one of the alternative medicine treatments that is a combination of cognitive behavioral therapy, exposure therapy and somatic stimulation of acupuncture points. Emotional freedom technique is used in many areas. There are studies on topics such as post-traumatic stress, chronic pain, sleep quality, fatigue, stress, anxiety, anxiety states, obstetric violence, addiction, chronic disease symptoms, academic performance, fear, fibromyalgia and seizure disorders. The emotional liberation technique has also begun to be applied by professionals in the field of women's health and diseases. In this systematic review conducted based on this information, it was aimed to determine the status of the use of the emotional liberation technique in the field of women's health.

Materials-Methods: PubMed, Science Direct and Google Scholar databases were searched between 2015-2025. Articles found on the subject were determined according to the inclusion criteria. Inclusion criteria were being a research article, being a study examining the effects of EFT on women's health, the language of publication being English or Turkish, and having access to the full text. Exclusion criteria were abstracts, thesis studies, scale development studies, compilation and systematic review studies, and studies where the adolescent female population was sampled.

Findings: As a result of the literature review, 7,020 articles were reached. 30 articles that met the inclusion criteria were included in the study. Using the keywords EFT, women's health, menopause, pregnancy, premenstrual, the publications on the subject between 2015-2025 were scanned retrospectively between February 15-March 15, 2025. The keywords were determined according to Turkish Scientific Terms (TBT) and English Medical Subject Headings (MeSH). The aim was to reach all studies on the subject in the databases and keyword selection. The study was reported in accordance with the Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta Analyses (PRISMA) statement. As a result of the scan, a total of 7,020 publications were reached via Google Scholar (4796), Pubmed (727), and Science Direct (1303). When the studies were examined, it was reported that EFT showed positive results in the management of labor pain, premenstrual symptoms, menopause symptoms, and physiological problems seen during pregnancy. **Conclusion:** According to this systematic review, EFT is effective in women's health areas such as postpartum depression, menopause, physiological problems seen during pregnancy, mother-baby bonding, premenstrual syndrome and dysmenorrhea. It is recommended to increase studies in this area.

Keywords: EFT, women's health, menopause, pregnancy, premenstrual

S-0362

Hemşirelik Öğrencilerinin HIV/AIDS'li Bireylere Yönelik Tutum Ölçeğinin Türkçe Geçerlilik ve Güvenirlilik Çalışması

Yasin Çetin¹, Nurdilan Şener Çetin², Mümin Savaş¹

¹Adıyaman Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Adıyaman

²Fırat Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Elazığ

Problem Tanımı ve Amaç: Öğrenci hemşirelerine yönelik HIV/AIDS algılarına yönelik ölçekler olsa da Türkiye'de yapılmış sadece öğrenci hemşirelere özgü geliştirilen tutum ölçeği bulunmamaktadır. Dolayısıyla yapılacak olan bu araştırma sonuçları diğer çalışmaların bulgu ve sonuçları ile karşılaştırılarak, farklılıklar ve benzerlikler üzerinde durulacaktır. Kaldı ki farklı bölgelerde sosyo-demografik ve kültürel değişkenler de farklılık gösterebileceğinden, elde edilen bulgu ve sonuçlar da farklılık gösterebilir. Bununla birlikte, bu çalışmanın, gelecekte yapılacak benzer çalışmalar için yol gösterici özellik taşıması ve alan yazındaki bilgi birikimine katkı sağlaması hedeflenmiştir.

Gereç-Yöntem: Bu araştırma metodolojik bir çalışmadır. Çalışmanın örneklemini 306 kişiden oluşmaktadır. Araştırmanın verileri, "Kişisel Bilgi Formu" ve "Hemşirelik Öğrencilerinin HIV/AIDS'li bireylere yönelik tutum ölçeği" ile toplanmıştır. Çalışmanın analizinde açıklayıcı ve doğrulayıcı faktör analizi yapılmıştır.

Bulgular: Araştırmada ölçeğin Cronbach alpha değeri 0.728 olarak hesaplanmıştır. Açıklayıcı faktör analizi sonuçları, ölçeğin dört alt boyutunda %55.764 varyansı açıklamıştır. Doğrulayıcı faktör analizi, dört alt boyutlu boyutlu ve 14 maddeli bir yapının kabul edilebilir aralıkta olduğu belirlenmiştir ($X^2/df = 2,368$, RMSEA = 0,067). Öğrencilerin yaş ortalaması 20.64 olup %70.5'i kadındır. Öğrencilerin %34.1'i 1. Sınıf, %28.1'i ikinci sınıf, %23.5'i dördüncü sınıfta eğitim görmektedir. Öğrencilerin çoğunluğu (%65.6) uygulama da hata yapmaktan korktuğunu ifade etmiştir. Mesleği yaklaşık yarısının isteyerek seçtiği (%49.7), %62.6'sının gelecekte farklı meslek yapmak istediği belirlenmiştir.

Sonuç: Ölçeğin AFA ve DFA analizleri sonucunda Türk kültürü için geçerli ve güvenilir bir araç olarak kabul edilmiştir. Ölçek öğrencilerin HIV algılarına ölçmede kullanılabilecek bir ölçüm aracıdır.

Anahtar Kelimeler: HIV, Öğrenciler, Hemşirelik, Güvenirlilik ve geçerlilik

Validity and Reliability Study of the Turkish Version of the Nursing Students' Attitude Scale Towards Individuals with HIV/AIDS

Yasin Çetin¹, Nurdilan Şener Çetin², Mümin Savaş¹

¹Adıyaman University Faculty of Health Sciences, Adıyaman

²Firat University Faculty of Health Sciences, Elazığ

Problem definition and Purpose: Although there are scales for student nurses' perceptions of HIV/AIDS, there is no attitude scale developed specifically for student nurses in Turkey. Therefore, the results of this research will be compared with the findings and results of other studies and the differences and similarities will be emphasized. Moreover, since socio-demographic and cultural variables may differ in different regions, the findings and results obtained may also differ. However, it is aimed that this study will be a guide for similar studies to be conducted in the future and contribute to the knowledge in the literature.

Material-Method: This research is a methodological study. The sample of the study consists of 306 people. The data of the study were collected with the "Personal Information Form" and "Nursing Students' Attitude Scale Towards Individuals with HIV/AIDS". Exploratory and confirmatory factor analysis were performed in the analysis of the study.

Results: The Cronbach alpha value of the scale in the study was calculated as 0.728. The results of the exploratory factor analysis explained 55.764% of the variance in the four sub-dimensions of the scale. The confirmatory factor analysis determined that a structure with four sub-dimensions and 14 items was within the acceptable range ($\chi^2/df = 2.368$, RMSEA = 0.067). The average age of the students was 20.64 and 70.5% were female. 34.1% of the students were in the first grade, 28.1% in the second grade, and 23.5% in the fourth grade. The majority of the students (65.6%) stated that they were afraid of making mistakes in the application. It was determined that almost half of them chose the profession willingly (49.7%) and 62.6% wanted to do a different profession in the future.

Conclusion: As a result of the EFA and CFA analyses of the scale, it was accepted as a valid and reliable tool for Turkish culture. The scale is a measurement tool that can be used to measure students' perceptions of HIV.

Keywords: HIV, Students, Nursing, Reliability and validity

S-0363

Kadınlarda Bedeni Beğenme, Genital Öz İmaj ve Genital Kozmetik Cerrahiye Kabul Etme ve Etkili Faktörlerin Belirlenmesi**Leman Kocademir, Emine Gerçek Öter**

Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Doğum- Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği, Kepez Mevki Merkez Kampüs, Aydın/Türkiye

Amaç: Günümüzde kadınların genital organlarından rahatsız olmaları, idealize edilmiş genç ve güzel genital organ görüntülerinin dijital platformlarda sunulması genital kozmetik cerrahi uygulamalarının yaygınlaşmasına sebep olmaktadır. Bu çalışmada; kadınlarda bedeni beğenme, genital öz imaj, genital kozmetik cerrahiye kabul etme durumu ve etkili faktörleri belirlemek amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Analitik ve kesitsel tipteki araştırmanın örneklemini, 18 yaş ve üzeri 377 kadın oluşturmuştur. Araştırmada kullanılan veri toplama formu; Tanıtıcı Bilgi Formu, Bedeni Beğenme Ölçeği, Kadın Genital Öz İmajı Ölçeği ve Kozmetik Cerrahiye Kabul Ölçeği'ni içermektedir. Araştırma verileri, Ağustos 2024-Şubat 2025 tarihleri arasında, Google form linki gönderilerek sosyal medya platformları üzerinden toplanmıştır. Araştırmada; bağımsız gruplar t testi ve One-Way ANOVA testi uygulanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalamasının 29,57; beden kitle indekslerinin ortalama 24,02 olduğu; %66,3'ünün bekar, %41,6'sının üniversite mezunu, %52,2'sinin çalıştığı; %60,74'ünün gelirinin giderine eşit olduğu; %74,5'inin nullipar olduğu bulunmuştur. Bu kadınların %50,1'i çevrelerindeki kadınların genital organlarını hiç görmediklerini; %54,9'u kitle iletişim araçlarında kadın genital organlarına ait görsellerle karşılaştıklarını, %18,8'i genital kozmetik cerrahi yaptırmayı düşündüğünü belirtmişlerdir. Çalışmanın ölçek toplam puan ortalamalarına bakıldığında; Bedeni Beğenme Ölçeği 39,5±8,7, Kadın Genital Öz İmajı Ölçeği 19,0±4,8, Kozmetik Cerrahiye Kabul Ölçeği 59,3±22,6 olduğu saptanmıştır. Kozmetik Cerrahi Kabul Ölçeği alt boyutları toplam puan ortalamalarına bakıldığında; sosyal 14,4±8,5; düşünce 21,0±9,0 ve kişisel 23,8±8,3 olarak bulunmuştur.

Katılımcıların eğitim seviyesi yükseldikçe genital öz imaj ve kozmetik cerrahiye kabul etme ile kişisel motivasyon puan ortalamalarının arttığı; üst düzey yönetici olarak çalışanların kozmetik cerrahi kabul ölçeği puan ortalamalarının arttığı bulunmuştur. Multipar, vajinal doğum yapan kadınların genital öz imaj ölçeği puan ortalamalarının düşük olduğu ($p<0,01$); obez kadınların genital öz imaj ve bedeni beğenme ölçeği puan ortalamalarının düşük olduğu bildirilmiştir. Menopoz sonrası kadınların genital öz imaj ($p=0,002$), kozmetik cerrahiye kabul etme ($p=0,011$) puan ortalamalarının düşük olduğu; cinsel aktif kadınların genital öz imaj ($p=0,033$), kozmetik cerrahiye kabul etmeye yönelik kişisel motivasyon ($p=0,003$), sosyal baskı ($p=0,012$) ve düşünce ($p=0,022$) alt boyut puan ortalamalarının yüksek olduğu; estetik cerrahi öyküsü olan kadınların kozmetik cerrahiye yönelik düşünce ($p<0,001$), kişisel motivasyon ($p<0,001$), sosyal baskı ($p=0,002$) alt boyut puan ortalamalarının yüksek olduğu bulunmuştur.

Sonuç: Kadınların bedeni beğenme ve genital öz imaj algılarının yüksek düzeyde ve genital kozmetik cerrahiye kabul etme düzeylerinin ise orta düzeyde olduğu; genital kozmetik cerrahi düşünen kadınların bedeni beğenme ve genital öz imaj algılarının düşük olduğu, kozmetik cerrahiye kabul etme düzeylerinin ise yüksek olduğu bulunmuştur. Kadınlarda bedeni beğenme, genital öz imajı ve kozmetik cerrahiye kabul etme düzeylerinin bazı sosyodemografik, obstetrik ve jinekolojik özelliklerden etkilendiği görülmüştür. Sağlık profesyonelleri, genital kozmetik cerrahiye başvuran kadınlarda genital öz imaj ve bedeni beğenme algısını değerlendirmede anahtar kişiler olup, eğitim ve danışmanlık rollerini yerine getirmelidirler.

Anahtar Kelimeler: Bedeni Beğenme, Estetik, Genital Öz-İmaj, Jinekoloji, Kozmetik

Body Liking, Genital Self-Image and Acceptance Of Genital Cosmetic Surgery in Women and Determination Of Influential Factors

Leman Kocademir, Emine Gerçek Öter

Aydin Adnan Menderes University Faculty of Nursing, Obstetrics and Gynecology Nursing, Kepez
Mevki Merkez Kampüs, Aydın/Turkey

Objective: Today, women's discomfort with their genital organs and the presentation of idealized images of young and beautiful genital organs on digital platforms cause genital cosmetic surgery applications to become widespread. In this study, it was aimed to determine body liking, genital self-image, acceptance of genital cosmetic surgery and effective factors in women.

Materials-Methods: The sample of the analytical and cross-sectional study consisted of 377 women aged 18 years and over. The data collection form used in the study included the Introductory Information Form, Body Liking Scale, Female Genital Self-Image Scale and Cosmetic Surgery Acceptance Scale. The research data were collected between August 2024 and February 2025 through social media platforms by sending a Google form link. In the research; independent groups t test and One-Way ANOVA test were applied.

Results: It was found that the mean age of the participants was 29.57 years, the mean body mass index was 24.02, 66.3% were single, 41.6% were university graduates, 52.2% were employed, 60.74% had income equal to expenses, and 74.5% were nulliparous. Among these women, 50.1% stated that they had never seen the genital organs of the women around them, 54.9% stated that they had seen images of female genital organs in mass media, and 18.8% stated that they were considering genital cosmetic surgery. When the scale total mean scores of the study were analyzed, it was found that the Body Liking Scale was 39.5 ± 8.7 , the Female Genital Self-Image Scale was 19.0 ± 4.8 , and the Cosmetic Surgery Acceptance Scale was 59.3 ± 22.6 . When the total mean scores of the sub-dimensions of the Cosmetic Surgery Acceptance Scale were examined; social 14.4 ± 8.5 ; thought 21.0 ± 9.0 and personal 23.8 ± 8.3 were found.

It was found that as the education level of the participants increased, the mean scores of genital self-image, acceptance of cosmetic surgery and personal motivation increased; and the mean scores of the cosmetic surgery acceptance scale of those working as senior managers increased. It was reported that multiparous women who gave birth vaginally had lower mean scores on the genital self-image scale ($p < 0.01$); obese women had lower mean scores on the genital self-image and body liking scale. Postmenopausal women had lower mean scores in genital self-image ($p = 0.002$) and acceptance of cosmetic surgery ($p = 0.011$); sexually active women had lower mean scores in genital self-image

Conclusion: It was found that women had high levels of body liking and genital self-image perceptions and moderate levels of acceptance of genital cosmetic surgery; women considering genital cosmetic surgery had low levels of body liking and genital self-image perceptions and high levels of acceptance of cosmetic surgery. It was observed that the levels of body liking, genital self-image and acceptance of cosmetic surgery in women were affected by some sociodemographic, obstetric and gynecologic characteristics. Health professionals are the key people in evaluating genital self-image and body liking perception in women who apply for genital cosmetic surgery and should fulfill their educational and counseling roles.

Keywords: Aesthetics, Body Appreciation, Cosmetics, Genital Self-Image, Gynecology

S-0364

İklim Değişikliğinin Menopozal Semptomlar Üzerindeki Etkisi

Melisa Çetiner¹, Hilmiye Aksu²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum-Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Yüksek Lisans Programı, Aydın

²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum-Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Aydın

Giriş-Amaç: Menopoz, Dünya Sağlık Örgütü'ne göre, patolojik bir neden olmaksızın 12 ay boyunca adet görülmemesi olarak tanımlanır ve genellikle 45-55 yaş arasında gerçekleşir. Bu süreçte kadınlar sıcak basması, gece terlemesi, uykusuzluk, osteoporoz, depresyon, cinsel istekte azalma gibi çeşitli fizyolojik ve psikolojik semptomlar yaşar. İklim değişikliği küresel bir sorun olup, sıcaklık artışı, su kıtlığı ve çevresel faktörler gibi etkilerle insan sağlığını doğrudan ve dolaylı olarak tehdit edebilmektedir. İklim değişiklikleri, menopoz semptomlarını şiddetlendirebilir ve kadınların genel sağlığını olumsuz etkileyebilir. Literatür incelendiğinde mevcut çalışmaların daha çok üreme sağlığına odaklanmış olduğu görülmüştür. İklim değişikliklerinin menopoz dönemindeki kadınlar üzerindeki etkileri yeterince incelenmemiştir. Dolayısı ile bu derlemede iklim değişikliğinin menopozal semptomlar üzerindeki etkisini incelemek amaçlanmıştır.

Bulgular: Literatür, sıcak basmalarının en sıcak ayın ortalama sıcaklığıyla değil, en sıcak ve en soğuk aylar arasındaki sıcaklık farkıyla ilişkili olduğunu göstermektedir. Çalışmalar sonucunda en sıcak ve en soğuk aylar arasındaki sıcaklık farkı arttıkça sıcak basmalarının da arttığı gözlemlenmiştir. Daha sıcak bölgelerde yaşayan kadınların semptomları daha az bildirmesi, sıcaklığa karşı adaptasyon veya belirtilerin çevresel faktörlere atfedilmesi ile daha ilişkili olabileceği düşünülmektedir. Düşük rakımlarda yaşayan kadınların daha sık ve şiddetli sıcak basmaları yaşadığı, Akdeniz ikliminde yaşayan kadınların ise daha erken yaşta menopoza girdiği saptanmıştır. İklim değişikliği nedeni ile artan sıcaklıkların, uyku bozuklukları, anksiyete, depresyon ve travma sonrası stres bozukluğu gibi psikolojik sorunlarla ilişkili olduğu bulunmuştur. Yeşil alanlarda yaşayan kadınların menopoz yaşının daha ileriye ertelendiği, buna karşın endokrin bozucu kimyasallara maruziyetin menopoz yaşını erkene çektiği ve sıcak basmalarını şiddetlendirdiği belirlenmiştir. Hava kirleticilerin ise osteoporozu neden olduğu ve en belirgin etkilerinin lomber omurga üzerinde görüldüğü saptanmıştır.

Sonuç: Yapılan çalışmalar iklim değişikliğinin sıcak basması, gece terlemesi, ruhsal durum bozukluğu, uyku kalitesi, osteoporoz riski ve menopoz başlama yaşı üzerinde etkili olduğunu göstermektedir. Hemşireler, iklim değişikliğinin etkilerini hafifletme ve bireyleri bu değişimlere uyum sağlamaya teşvik etme konusunda önemli bir role sahiptir. Sağlık sistemlerini iklim değişikliğine dirençli hale getirmek için sağlık profesyonellerinin liderlik etmeleri gerekmektedir. Özellikle hasta savunucusu olarak, kadınların sorunlarını belirlemeleri, güncel ve kanıta dayalı bilgilerle eğitim vermeleri ve günlük yaşamda destekleyici olmaları büyük önem taşımaktadır. İklim değişikliğinin menopoz sürecine etkilerini daha iyi anlamak için daha fazla araştırmaya ihtiyaç duyulmaktadır. Bu nedenle hemşirelerin araştırmacı rollerini kullanarak konuyla ilgili bilimsel çalışmalar planlamaları önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İklim değişikliği, Kadın sağlığı, Menopoz, Menopozal semptomlar

The Impact of Climate Change on Menopausal Symptoms

Melisa Çetiner¹, Hilmiye Aksu²

¹Aydın Adnan Menderes University, Institute of Health Sciences, Obstetrics and Gynecology Nursing Master Program, Aydın

²Adnan Menderes University, Nursing Faculty, Obstetrics and Gynecology Nursing Department, Aydın

Introduction and Objective: According to the World Health Organization, menopause is defined as the absence of menstruation for 12 months without a pathological cause and usually occurs between the ages of 45 and 55. During this period, women experience various physiological and psychological symptoms such as hot flashes, night sweats, insomnia, osteoporosis, depression and decreased sexual desire. Climate change is a global problem and can directly and indirectly threaten human health through effects such as temperature increase, water scarcity and environmental factors. Climate change may exacerbate menopausal symptoms and negatively affect women's general health. When the literature was examined, it was seen that the existing studies focused more on reproductive health. The effects of climate change on menopausal women have not been sufficiently analyzed. Therefore, this review aims to examine the effect of climate change on menopausal symptoms.

Findings: The literature shows that hot flashes are not related to the average temperature of the hottest month, but to the temperature difference between the hottest and coldest months. Studies have shown that hot flashes increase as the temperature difference between the hottest and coldest months increases. The fact that women living in warmer regions report fewer symptoms may be more related to adaptation to heat or attribution of symptoms to environmental factors. Women living at lower altitudes were found to experience more frequent and severe hot flashes, and women living in Mediterranean climates were found to enter menopause at an earlier age. Increased temperatures due to climate change have been found to be associated with psychological problems such as sleep disorders, anxiety, depression and post-traumatic stress disorder. Women living in green areas were found to postpone menopause further, whereas exposure to endocrine disrupting chemicals postponed menopause earlier and exacerbated hot flashes. Air pollutants were found to cause osteoporosis, with the most pronounced effects on the lumbar spine.

Conclusion: Studies have shown that climate change has an impact on hot flashes, night sweats, mood disorders, sleep quality, osteoporosis risk and age of menopause onset. Nurses have an important role in mitigating the effects of climate change and encouraging individuals to adapt to these changes. Health professionals need to take the lead in making health systems resilient to climate change. Especially as patient advocates, it is of great importance that they identify women's problems, provide education with up-to-date and evidence-based information and be supportive in daily life. More research is needed to better understand the effects of climate change on the menopause process. Therefore, it is recommended that nurses plan scientific studies on the subject by using their researcher roles.

Keywords: Climate change, Menopause, Menopausal symptoms, Women's health

S-0366

Hemşirelik Öğrencilerinin Obstetrik Şiddet Algısı, Gebelik Öncesi Doğum Korkusu ve Ahlaki Duyarlılık İlişkisi: Tanımlayıcı ve İlişki Arayıcı Çalışma

Nülüfer Erbil¹, Özlem Akın², Hilal Gül Boyraz Yanık¹

¹Ordu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

²Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

Amaç: Çalışmanın amacı hemşirelik bölümü öğrencilerinin ahlaki duyarlılık ve obstetrik şiddet algıları ve gebelik öncesi doğum korkuları arasındaki ilişkinin belirlenmesidir.

Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipte planlanan araştırma 01 Kasım 2024-15 Kasım 2024 arasında, 315 hemşirelik öğrencisi katılımı ile gerçekleştirildi. Etik kurul onayı ve kurum izinleri alındıktan sonra, veriler yüz yüze görüşme yöntemiyle “Kişisel Bilgi Formu”, “Öğrencilerde Obstetrik Şiddet Algısı Ölçeği”, “Gebelik Öncesi Doğum Korkusu Ölçeği” ve “Ahlaki Duyarlılık Anketi” ile toplandı. Verilerin analizinde parametrik testler, non-parametrik testler, Pearson korelasyon analizi ve lineer regresyon analizi kullanıldı. İstatistiksel önemlilik için $p < 0.05$ alındı.

Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin ortalama yaşı 21.67 ± 1.37 olarak belirlendi. Öğrencilerin %50.5'inin 4. sınıf öğrencisi, %79.7'sinin kadın ve %66'sının hemşirelik mesleğini isteyerek seçtiği belirlendi. Çalışmaya katılan öğrencilerin %66'sının kendi doğum şeklinin vajinal doğum olduğu, %38.1'inin daha önce obstetrik şiddet terimini duyduğu, %18.1'inin daha önce obstetrik şiddete maruz kalan birine tanık olduğu belirlendi. Öğrencilerin %89.2'sinin hemşire ya da ebelerin iletişim bilgi ve becerisine ihtiyaç duyduğunu düşündüğü saptandı. Ayrıca Gebelik Öncesi Doğum Korkusu Ölçeği ile Öğrencilerde Obstetrik Şiddet Algısı Ölçeği arasında zayıf düzeyde ilişki bulundu ($r=.134$, $p=0.018$). Aynı zamanda gebelik öncesi doğum korkusu prediktörünün obstetrik şiddet algısı olduğu belirlendi ($p=0.013$).

Sonuç: Öğrencilerin obstetrik şiddet algısının gebelik öncesi doğum korkusunun prediktörü olduğu bulundu. Ayrıca ahlaki duyarlılık puanları ile intrapartum kötü muamele arasında negatif ve zayıf düzeyde bir ilişki olduğu saptandı. Öğrencilerin obstetrik şiddete yönelik farkındalık ve eleştirel tutumlar geliştirebilmeleri, ahlaki duyarlılık bilincinde olmaları için sağlık eğitimi alan tüm öğrencilerin ders müfredatlarına bu konuların eklenmesi ve daha kapsamlı çalışmaların yapılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Obstetrik şiddet, doğum korkusu, ahlaki duyarlılık, hemşirelik öğrencisi

The Relationship Between Nursing Students' Perception of Obstetric Violence, Pre-Pregnancy Fear of Childbirth, and Moral Sensitivity: A Descriptive and Correlational Study

Nülüfer Erbil¹, Özlem Akın², Hilal Gül Boyraz Yanık¹

¹Ordu University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing

²Recep Tayyip Erdoğan University Faculty of Health Sciences Department of Nursing Department of Obstetrics and Gynecology Nursing

Objective: The study aims to determine the relationship between nursing students' moral sensitivity and perceptions of obstetric violence and their pre-pregnancy fears of childbirth.

Materials-Methods: The descriptive and correlational type of research was conducted between November 01, 2024 and November 15, 2024 with the participation of 315 nursing students. After obtaining ethics committee approval and institutional permissions, data were collected through face-to-face interviews using the "Personal Information Form", "Students' Obstetric Violence Perception Scale", "Pre-Pregnancy Fear of Childbirth Scale" and "Moral Sensitivity Questionnaire". Parametric tests, non-parametric tests, Pearson correlation analysis and linear regression analysis were used in the analysis of the data. $P < 0.05$ was taken for statistical significance.

Results: The average age of the students participating in the study was found to be 21.67 ± 1.37 . It was determined that 50.5% of the students were fourth-year students, 79.7% were female, and 66% had chosen the nursing profession willingly. It was determined that 66% of the students participating in the study had vaginal birth as their own method of delivery, 38.1% had previously heard the term obstetric violence, and 18.1% had previously witnessed someone exposed to obstetric violence. It was determined that 89.2% of the students thought that nurses or midwives needed communication knowledge and skills. In addition, a weak correlation was found between the Pre-Pregnancy Fear of Childbirth Scale and the Student Perception of Obstetric Violence Scale ($r = .134$, $p = 0.018$). It was also determined that the predictor of pre-pregnancy fear of childbirth was the perception of obstetric violence in students ($p = 0.013$).

Conclusion: Students' perception of obstetric violence was found to be a predictor of pre-pregnancy fear of childbirth. There was also a negative and weak correlation between moral sensitivity scores and intrapartum maltreatment. In order for students to develop awareness and critical attitudes towards obstetric violence and to be aware of moral sensitivity, it is recommended that these topics should be added to the course curricula of all students receiving health education and more comprehensive studies should be conducted.

Keywords: Obstetric violence, childbirth fear, moral sensitivity, nursing students

S-0367

Over Kanseri Tanısı Alan Hastada Tedavi Sürecine Uyumun Roy Adaptasyon Modeline Göre Değerlendirilmesi: Bir Olgu Sunumu

Burcu Okayer Özer¹, Duygu Vefikuluçay Yılmaz²

¹Mersin Üniversitesi Hastanesi, Tıbbi Onkoloji Servisi, Mersin

²Mersin Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Doğum-Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Mersin, Türkiye

Amaç: Çalışma, over kanseri tanısı alan hastanın kemoterapi tedavisi amaçlı hastanede yatış sürecinde hemşirelik bakım sürecinin Roy Adaptasyon Modeli'ne göre değerlendirilmesi amacıyla planlanmıştır.

Olgu: Over kanseri teşhisi alan hastadan yazılı onam alındıktan sonra Jinekolojik Veri Toplama Formu ile hasta değerlendirilmiştir. Hastanın hemşirelik bakımını planlama sürecinde Kuzey Amerika Hemşirelik Tanıları Sınıflama Sistemi (NANDA), Hemşirelik Tanıları (NANDA) ve Hemşirelik Girişimleri Sınıflaması (NIC) kullanılmıştır. Kemoterapi tedavisi almak amacıyla yatan hasta ile görüşme yapılmış ve Roy Adaptasyon Modeli'nin fizyolojik, benlik kavramı, rol fonksiyonu ve karşılıklı bağımlılık alanlarına yönelik etkili uyum davranışları bütüncül bir bakış açısıyla değerlendirilmiştir.

Sonuç: Over kanseri yönetiminde, yalnızca tıbbi tedavi ve hemşirelik bakımı değil, hastaların ve ailelerinin sürece uyumu da büyük önem taşımaktadır. Bu bağlamda, model kullanımı bakım sürecinin daha sistematik hale gelmesine, çok yönlü çözüm stratejileri oluşturulmasına ve hasta-aile-profesyonel iletişiminin güçlendirilmesine katkıda bulunmaktadır. Bu çalışmada, Roy Adaptasyon Modeli'nin (RAM) over kanseri tedavi sürecindeki hastaların bakım sürecini destekleyerek sağlık çalışanlarına rehberlik edebileceği öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: hemşirelik süreci, over kanseri, roy adaptasyon model

Evaluation of Compliance with Treatment Process in Patients Diagnosed with Ovarian Cancer According to Roy Adaptation Model: A Case Report

Burcu Okayer Özer¹, Duygu Vefikuluçay Yılmaz²

¹Mersin University Hospital, Medical Oncology Department, Mersin

²Mersin University Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Mersin, Türkiye

Objective: The study was planned to evaluate the nursing care process of a patient diagnosed with ovarian cancer during her hospitalization for chemotherapy treatment according to the Roy Adaptation Model.

Case: After obtaining written consent from the patient diagnosed with ovarian cancer, the patient was evaluated with the Gynecological Data Collection Form. The North American Nursing Diagnosis Classification System (NANDA), Nursing Diagnoses (NANDA) and Nursing Interventions Classification (NIC) were used in the patient's nursing care planning process. The patient who was hospitalized for chemotherapy treatment was interviewed and effective adaptation behaviors regarding the physiological, self-concept, role function and interdependence areas of the Roy Adaptation Model were evaluated from a holistic perspective.

Conclusion: Over kanseri yönetiminde, yalnızca tıbbi tedavi ve hemşirelik bakımı değil, hastaların ve ailelerinin sürece uyumu da büyük önem taşımaktadır. Bu bağlamda, model kullanımı bakım sürecinin daha sistematik hale gelmesine, çok yönlü çözüm stratejileri oluşturulmasına ve hasta-aile-profesyonel iletişiminin güçlendirilmesine katkıda bulunmaktadır. Bu çalışmada, Roy Adaptasyon Modeli'nin (RAM) over kanseri tedavi sürecindeki hastaların bakım sürecini destekleyerek sağlık çalışanlarına rehberlik edebileceği öngörülmektedir.

Keywords: nursing process, ovarian cancer, roy adaptation model

S-0368

Postmenopozal Dönemde Beslenmeye Yönelik Güncel Öneriler

Leman Kocademir, Sevgi Özsoy

Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Doğum- Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği, Kepez Mevki Merkez Kampüs, Aydın/Türkiye

Giriş:

Menopoz, kadınların biyolojik, psikolojik, fiziksel ve sosyokültürel açıdan önemli değişimlerin yaşadığı bir dönemdir. Menopoz döneminde; fiziksel aktivite, sigara ve alkol tüketimi, beslenme gibi değiştirilebilir yaşam tarzı şekilleri kadın sağlığı üzerinde önemli etkiler gösterebilmektedir. Bu derleme, postmenopozal dönemde beslenmeye yönelik güncel öneriler sunmayı amaçlamaktadır.

Bulgular:

Enerji Alımı:

Postmenopozal dönemde, enerji ihtiyacının azalmasıyla; beslenme tarzında değişiklik yapılmadığında yılda ortalama 2 kg artış görülebilir. Postmenopozdaki kadınlara günlük 1200-1500 kcal enerji alımı ve 500-750 kcal enerji açığı (öğün sayısının azaltılması, uzun süre aç kalma, atıştırmalıklardan kaçınma gibi) oluşturulması önerilmektedir. Makro besin grupları arasında günlük enerjinin %10-35'i protein, %45-65'i karbonhidrat ve %20-35'i yağ türevi besinlerden oluşması gerektiği önerilmektedir.

Karbonhidrat Tüketimi:

Vücudun enerji kaynağı olan karbonhidratlar, postmenopozal kadınlar için önemli bir besin grubudur. Yüksek glisemik indeksli karbonhidratlar (beyaz ekmek, tatlılar) kan şekerinde ani dalgalanmalara yol açarak insülin direncini artırabilir ve depresyonu olumsuz etkileyebilmektedir. Bunun yerine, glisemik indeksi düşük ve lif açısından zengin karbonhidratlardan (mercimek, baklagiller) günlük en az 120 g karbonhidrat tüketilmesi önerilmektedir.

Protein Tüketimi:

Yaşla birlikte vücudun protein ihtiyacı arttığı için postmenopozal kadınlara günlük 0.8-1.2 g/kg protein tüketimi önerilmektedir. Protein ihtiyacı et, tavuk, balık, yumurta, kurubaklagiller ve yağlı tohumlar gibi besinlerle 1,5 porsiyon/gün tüketilerek karşılanabilmektedir.

Yağ Tüketimi:

Menopoz döneminde östrojenin etkinliğinin azalmasıyla birlikte lipid metabolizması da olumsuz etkilenmektedir. Kadınlar, beş kat daha fazla obezite riski ile karşı karşıya kaldıkları için yağ tüketimi oldukça önemlidir. Diyetin %20-35'i yağlardan oluşmalıdır ve yağ asidinin bileşimi, toplam miktardan daha önemlidir.

Sıvı Tüketimi:

Postmenopozal kadınlarda sıvı kaybı artmasına bağlı yeterli sıvı alımı oldukça önemlidir. Günlük sıvı ihtiyacı 33 mL/kg olup bunun gün boyunca eşit şekilde dağılması gerekir. Kafeinli içecekler ise sıcak basması ve gece terlemesi gibi menopoz belirtilerini artırabileceği için sınırlı tüketilmelidir. Ayrıca, tuz tüketimi 5 g'dan (1 çay kaşığı) az olmalıdır.

D Vitamini:

Menopoz sonrası kadınlarda östrojen hormonunun eksikliği ve güneş ışığını yeterince alamamaları nedeniyle D vitamini düzeyi yetersiz olabilmektedir. Bu durum, osteoporoz ve kardiyovasküler hastalıklar riskini artırabilir. Yeterli D vitamini alımı için güneş ışınlarının dik geldiği mevsimlerde, haftada en az 2 gün, 10.00-16.00 saatleri arasında, 15-20 dakika güneş ışığı alınmalıdır. Yeterli D vitamini alınmadığında D vitamini takviyesi önerilmektedir.

Akdeniz Diyeti:

Sebze, meyve, minimum oranda yağlı besinler ve soya fasulyesi alımını içeren Akdeniz diyeti, menopoz sonrası fiziksel, psikolojik ve vazomotor semptomları azaltmaktadır. Ayrıca diyabet,

kardiyovasküler hastalıklar, meme kanseri, osteoporoz, bilişsel gerileme ve kilo kontrolü üzerinde olumlu etkiler gösterdiği bulunmuştur.

Sonuç:

Sağlıklı beslenme, menopozal semptomları hafifletmeye yardımcı olmakta ve menopoz sonrası diyabet, kalp hastalıkları, depresyon ve osteoporoz gibi kronik hastalıkların riskini azaltabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: diyet önerileri, menopoz, postmenopoz, sağlıklı beslenme önerileri, sağlıklı yaş alma

Current Recommendations for Nutrition in the Postmenopausal Period

Leman Kocademir, Sevgi Özsoy

Aydin Adnan Menderes University Faculty of Nursing, Obstetrics and Gynecology Nursing, Kepez
Mevki Merkez Kampüs, Aydın/Turkey

Introduction

Menopause is a period when women experience significant biological, psychological, physical and sociocultural changes. During menopause, modifiable lifestyle patterns such as physical activity, smoking and alcohol consumption, and nutrition can have significant effects on women's health. This review aims to provide current recommendations for nutrition in the postmenopausal period.

Results:

Energy Intake:

In the postmenopausal period, with decreased energy needs, an average increase of 2 kg per year can be seen in the absence of dietary changes. It is recommended that postmenopausal women should have a daily energy intake of 1200-1500 kcal and an energy deficit of 500-750 kcal (e.g. reduced number of meals, prolonged fasting, avoiding snacks). Among macronutrient groups, it is recommended that 10-35% of daily energy should consist of protein, 45-65% of carbohydrate and 20-35% of fat derived foods.

Carbohydrate Consumption:

Carbohydrates, the body's energy source, are an important food group for postmenopausal women. Carbohydrates with a high glycemic index (e.g. white bread, sweets) can cause sudden fluctuations in blood sugar, increase insulin resistance and negatively affect depression. Instead, it is recommended to consume at least 120 g of carbohydrates daily from carbohydrates with a low glycemic index and rich in fiber (e.g. legumes such as lentils, chickpeas).

Protein Consumption:

Since the body's protein requirement increases with age, postmenopausal women are recommended to consume 0.8-1.2 g/kg protein daily. Protein needs can be met by consuming 1.5 portions/day with foods such as meat, chicken, fish, eggs, legumes and oil seeds.

Fat Consumption:

During menopause, lipid metabolism is adversely affected by the decreased effectiveness of estrogen. Fat consumption is very important as women are five times more at risk of obesity. 20-35% of the diet should consist of fats, and the fatty acid composition is more important than the total amount.

Fluid Consumption:

Adequate fluid intake is very important in postmenopausal women due to increased fluid loss. The daily fluid requirement is 33 mL/kg and this should be evenly distributed throughout the day. Caffeinated drinks should be limited as they may increase menopausal symptoms such as hot flashes and night sweats. Also, salt consumption should be less than 5 g (1 heaped teaspoon).

Vitamin D

Postmenopausal women may have inadequate vitamin D levels due to a lack of the hormone estrogen and insufficient exposure to sunlight. This may increase the risk of osteoporosis and cardiovascular diseases. For adequate vitamin D intake, 15-20 minutes of sunlight should be taken at least 2 days a week, between 10.00-16.00 hours, during the seasons when the sun's rays are steep. Vitamin D supplements are recommended when adequate vitamin D intake is not achieved.

Mediterranean Diet:

The Mediterranean diet, which includes vegetables, fruits, minimal fatty foods and intake of soybeans, reduces postmenopausal physical, psychological and vasomotor symptoms. It has also been found to have positive effects on diabetes, cardiovascular disease, breast cancer, osteoporosis, cognitive decline and weight control.

Conclusion:

A healthy diet can help alleviate menopausal symptoms and reduce the risk of chronic diseases such as postmenopausal diabetes, heart disease, depression and osteoporosis.

Keywords: dietary recommendations, healthy agingmenopause, healthy eating guidelines, postmenopause

S-0370

Bir İnsan Hakkı Olarak "Saygılı Annelik Bakımı": Obstetri Hemşireliği Perspektifinden Bir İnceleme

Gülcan Karabulut¹, Kardelen Bilgi², Zeynep Daşkan³, Özlem Demirel Bozkurt³, Ruşen Öztürk³

¹Araştırma Görevlisi, Akdeniz Üniversitesi Kumluca Sağlık Bilimleri Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Antalya

²Doktora Öğrencisi, Ege Üniversitesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

³Doçent Doktor, Ege Üniversitesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

Saygılı annelik bakımı (SAB), kadınların onurunu, mahremiyetini ve gizliliğini koruyarak kötü muameleden uzak duran, travay ve doğum esnasında devamlı destek sağlayacak şekilde sunulan bakımdır. SAB aynı zamanda doğum esnasında kadınların özerkliğine, duygularına ve bilinçli seçimlerine karşı saygı ve empati çerçevesinde, sürekli bir bakım almasını sağlamaktadır. SAB; doğum sırasında tıbbi müdahalelerinin azaltılması, doğum ağrısıyla başa çıkılması, emzirmeye zamanında başlanması, kaygıyı azaltarak olumlu bir doğum deneyimi yaşanması ve iyileşmenin hızlandırılması gibi faydalar sağlamaktadır. SAB hastane maliyetlerini azaltmada, kadınlar ve sağlık profesyonelleri arasındaki güveni güçlendirmede etkili bir araçtır. SAB, insan hakları temelli bir bakım yaklaşımına imkân tanıyarak Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri'ne ulaşılmasını da sağlamaktadır. Tanımlanan yedi düzeyde bakımda saygısızlık ve istismar türü bulunmaktadır. Bunlar; fiziksel istismar, rızasız bakım, mahremiyetsiz bakım, onursuz bakım, ayrımcılık, bakımı terk etme veya mahrum bırakma ve tesislerde gözaltıdır. Araştırmalar, doğum esnasında saygısız bakımın yaygınlığının Amerika Birleşik Devletleri, Brezilya, Ekvador, Hollanda, İspanya, Afrika ve Hindistan gibi ülkelerde %17 ila %71 arasında değiştiğini göstermektedir. Doğum esnasında istismar edici bakıma maruz kalmak, doğumdan memnuniyetsizlik, uyku bozuklukları, kadının kendi vücuduna saygı ve anlayış eksikliği, cinsel arzusun azalması, yenidoğana karşı olumsuz duygu ve düşünceler, artan emzirme sorunları ve çocukla zayıf ilişki gibi çeşitli fiziksel ve psikolojik sonuçlara neden olabilmektedir. Kadınlarda sağlık profesyonellerine yönelik güven eksikliğine yol açarak gelecekte sağlık hizmetlerini kullanma konusunda gecikmeler veya isteksizlik, çocuk sahibi olma ve doğal doğuma karşı isteksizlik yaratabilmekte, kadınların doğum şekli tercihlerini etkileyebilmekte ve doğum sonrası psikolojik sorunların gelişimine neden olabilmektedir. Yapılan çalışmalar SAB'ın maternal ve neonatal morbidite ve mortalite oranları azalttığını, travay ve doğum deneyiminde kadınların memnuniyetini arttırdığını, SAB alan annelerin geleneksel bakım alanlara kıyasla daha az doğum sonrası depresyon yaşadığını bildirilmiştir. SAB sunumunda sağlık profesyonelinin; yeterli bilgi ve beceriye sahip olması, iletişim becerileri, konu kapsamında aldıkları eğitimler ve SAB'a yönelik algı ve tutumları etkili olmaktadır. Personel sayısının yetersiz olması, sağlık profesyonelinin bilgi ve beceri anlamında yetkinliğinin az olması, tıbbi ekipman eksikliği ve bakım sunulan ortamın olumsuz fiziki koşulları SAB sunmada uygulamadaki zorluklar arasında yer almaktadır.

Sonuç olarak, SAB gelişimi için obstetrik bakım veren hemşirelerin mesleki gelişimi desteklenmeli, sağlık tesisleri ve sağlık sistemleri, SAB'ı sağlayacak şekilde yapılandırılmalıdır. Doğum, doğası gereği neşeli, coşkulu ve sevgi dolu bir deneyim olarak tasarlanmalıdır. Obstetri hemşireleri; kadınların onurunu, mahremiyetini, gizliliğini koruyarak kadınların kötü muamele ve zarar görmelerini engellemede, doğum sırasında bilinçli seçim yapmalarını teşvik etmede aktif rol oynamaktadır. Bu bağlamda sağlık kurumlarında doğum yapan kadınlara insan haklarına dayalı bir doğum bakımı sağlamak için SAB'ı sağlayan müdahale ve politikalar oluşturulmalı, SAB multidisipliner bir ekip tarafından ele alınmalı ve sağlık profesyonellerinin SAB konusunda güçlendirme çalışmaları yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: doğum, hemşirelik bakımı, kadın, obstetri hemşireliği

“Respectful Maternity Care” as a Human Right: A Review from the Perspective of Obstetric Nursing

Gülcan Karabulut¹, Kardelen Bilgi², Zeynep Daşkan³, Özlem Demirel Bozkurt³, Ruşen Öztürk³

¹Research Assistant, Akdeniz University Faculty of Kumluca Health Science, Obstetric and Gynecology Nursing, Antalya

²PhD Student, Ege University, Obstetric and Gynecology Nursing, İzmir

³Associate Professor, Ege University, Obstetric and Gynecology Nursing, İzmir

Respectful maternity care (RMC) is care that protects women's dignity, privacy and confidentiality, avoids mistreatment and provides ongoing support during labor and childbirth. The RMC also ensures that women receive continuous care during labor, with respect and empathy for their autonomy, emotions and informed choices. RMC provides benefits such as reduced medical interventions during labor, coping with labor pain, timely initiation of breastfeeding, a positive birth experience by reducing anxiety, and accelerated recovery. RMC is an effective tool to reduce hospital costs and strengthen trust between women and health professionals. By enabling a human rights-based approach to care, RMC also enables the achievement of the Sustainable Development Goals. There are seven levels of disrespect and abuse in care identified. These are physical abuse, non-consented care, non-confidential care, non-dignified care, discrimination, abandonment or deprivation of care and detention in facilities. Studies show that the prevalence of disrespectful care during childbirth ranges from 17% to 71% in countries such as the United States, Brazil, Ecuador, the Netherlands, Spain, Africa and India. Exposure to abusive care during labor can lead to a variety of physical and psychological consequences, including dissatisfaction with childbirth, sleep disturbances, lack of respect and understanding of the woman's own body, decreased sexual desire, negative feelings and thoughts towards the newborn, increased breastfeeding problems and poor relationship with the child. It can lead to women's lack of trust in health care providers, delays or reluctance to use health services in the future, reluctance to have children and natural childbirth, affect women's choice of type of labor, and lead to the development of postpartum psychological problems. Studies have reported that RMC reduces maternal and neonatal morbidity and mortality rates, increases women's satisfaction with the labor and childbirth experience, and that mothers receiving RMC experience less postpartum depression compared to those receiving traditional care. Health professionals' having adequate knowledge and skills, their communication skills, the trainings they have received on RMC, and their perceptions and attitudes towards RMC are effective in the provision of RMC. Insufficient number of staff, low competence of health professionals in terms of knowledge and skills, lack of medical equipment and unfavorable physical conditions of the environment where care is provided are among the difficulties in the implementation of RMC.

In conclusion, for the development of RMC, professional development of nurses providing obstetric care should be supported and health facilities and health systems should be structured to ensure respectful maternity care. Childbirth should be designed as a joyful, enthusiastic and loving experience by its very nature. Obstetric nurses play an active role in protecting women's dignity, privacy and confidentiality, preventing mistreatment and harm to women, and encouraging them to make informed choices during childbirth. In this context, in order to provide childbirth care based on human rights to women giving birth in health institutions, interventions and policies that ensure RMC should be established, RMC should be handled by a multidisciplinary team and health professionals should be empowered about RMC.

Keywords: labor, nursing care, obstetric nursing, woman

S-0371

Genç Kadınlarda Cinsel Sağlık Okuryazarlığının Acil Kontrasepsiyon Bilgi Düzeyi Üzerine Etkisi

Buşe Ayyıldız, Güzin Eşme, Fatma Aslan Demirtaş, Yıldı Arzu Aba

Bandırma On Yedi Eylül Üniversitesi

Amaç: Genç kadınlarda cinsel sağlık okuryazarlığının acil kontrasepsiyon bilgi düzeyi üzerine etkisini incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma, 01 Aralık 2024-31 Ocak 2025 tarihleri arasında Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesinde okuyan 18-24 yaş arası genç kadınlar üzerinde gerçekleştirilen kesitsel tipte bir araştırmadır. Araştırma verileri 256 genç kadından toplanmıştır. Çalışmada veriler, çevrimiçi görüşme yöntemiyle elde edilmiştir. Kadınların acil kontrasepsiyon bilgi düzeyleri, literatürden faydalanılarak hazırlanan ve uzman görüşü alınarak 22 sorudan oluşan acil kontrasepsiyon bilgi formu ile değerlendirilmiştir. Bu formdaki sorulara doğru cevaplayanlara 1 yanlış ve bilmiyorum cevaplarına 0 puan verilmiştir. Kadınların cinsel sağlık okuryazarlık düzeyinin belirlenmesi için Cinsel Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği (CSOYÖ) kullanılmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler (sayı, yüzde, ortalama, standart sapma ve medyan) ve Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık değeri olarak $p \leq 0.05$ kabul edilmiştir.

Bulgular: Çalışma grubunu yaş ortalaması $21,280 \pm 1,632$ 'dir. Acil kontrasepsiyon ile ilgili olarak en çok doğru bilinen bilgi sorusu %75,8 "acil kontraseptif yöntemler istenmeyen gebelikleri önleyerek küretaj sayısını azaltır" iken en çok yanlış bilinen ise %31,6 ile "acil kontrasepsiyon için spiral kullandıktan sonraki günlerde korunmasız cinsel ilişkiye girilmemelidir" çeldirici sorusu idi. En çok bilinmeyen bilgi sorusu ise %62,9 ile "Korunmasız cinsel ilişki sonrasında ilk 5 gün içinde spiral yöntemi kullanılmalıdır" sorusu idi. Kadınların Acil kontrasepsiyon bilgi düzeyi (AKBD) toplam puan ortalaması $11,77 \pm 6,088$; CSOYÖ toplam puan ortalaması ise $53,28 \pm 9,601$ olarak belirlenmiştir. AKBD ile CSOYÖ arasında anlamlı ilişki olduğu bulunmuştur. ($r=0.520$; $p=0.000$).

Sonuç: Çalışmamızda kadınların acil kontrasepsiyon hakkındaki bilgi düzeyleri ile cinsel sağlık okuryazarlığı arasında anlamlı bir ilişki saptanmıştır. Kadınların cinsel sağlık okur yazarlığı arttıkça acil kontrasepsiyon bilgi düzeyinin de arttığı gözlemlenmiştir. İstenmeyen gebelik ve isteyerek düşüklerin önlenmesinde acil kontraseptif yöntemlerinin bilinirliğinin artması oldukça önemlidir. Kadınların acil kontrasepsiyon hakkındaki bilgi düzeylerinin artırılabilmesi için konu hakkında sağlık otoriteleri tarafından eğitim etkinliklerinin yapılması ve bu yöntemlere ulaşımın kolaylaştırılması yararlı olabilir. Acil kontrasepsiyon hakkındaki bilgi düzeyi ile cinsel sağlık okuryazarlık düzeyi arasındaki ilişkiyi değerlendiren daha kapsamlı çalışmalara ihtiyaç vardır. Toplumun tüm kesimlerinin cinsel sağlık okuryazarlığı düzeyini belirleyecek çalışmalar yapılması ve buna yönelik toplumun cinsel sağlık okuryazarlık düzeyini artıracak planlamalar yapılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Acil kontrasepsiyon, cinsel sağlık cinsel sağlık okuryazarlığı, genç kadınlar

The Effect of Sexual Health Literacy on Emergency Contraception Knowledge Level in Young Women

Buğse Ayyıldız, Güzin Eşme, Fatma Aslan Demirtaş, Yıldı Arzu Aba

Bandırma On Yedi Eylül University

Aim: It aims to examine the effect of sexual health literacy on the level of knowledge of emergency contraception in young women.

Materials-Methods: This study is a cross-sectional type research conducted on young women aged 18-24 studying at Bandırma Onyedi Eylül University between 01 December 2024 and 31 January 2025. Research data was collected from 256 young women. In the study, data was obtained by online interview method. Women's knowledge levels about emergency contraception were evaluated with the emergency contraception information form, which consists of 22 questions prepared using the literature and with expert opinion. Those who answered the questions in this form correctly were given 1 point for wrong answers and 0 points for I don't know answers. Sexual Health Literacy Scale (CSOYÖ) was used to determine the sexual health literacy level of women. Descriptive statistics (number, percentage, mean, standard deviation and median) and Pearson correlation analysis were used in the analysis of the data.

Keywords: Emergency contraception, sexual health sexual health literacy, young women

S-0372

Genital Benlik İmajı ve Algılanan Romantik İlişki Kalitesinin İnfertil Kadınların Cinsel Memnuniyetine Etkisi

Şadiye Özcan¹, Mehmet Musa Aslan², Elif Balkan¹

¹Yalova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Yalova

²Yalova Üniversitesi Tıp Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Anabilim Dalı; Yalova Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Yalova

Amaç: Genital benlik imajı ve algılanan romantik ilişki kalitesinin infertilite problemi olan kadınların cinsel memnuniyetine olan etkisini değerlendirmek.

Gereç-Yöntem: Bu tanımlayıcı ve ilişki arayıcı çalışma, Temmuz 2024 ile Ekim 2024 tarihleri arasında 363 infertilite problem olan kadınla yüz yüze gerçekleştirilmiştir. Veriler, bir kamu hastanesinin infertilite polikliniğinde Kişisel Bilgi Formu, Kadınlar İçin Cinsel Memnuniyet Ölçeği, Kadın Genital Benlik İmajı Ölçeği ve Algılanan Romantik İlişki Kalitesi Ölçeği aracılığıyla toplanmıştır. Analizde 0,05'ten küçük p değerleri istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Genital benlik imajı algısı ve infertilite tanısı ile tedaviye başlama arasında geçen süre, infertil kadınların cinsel memnuniyet düzeylerini etkilemiştir. Katılımcı kadınların cinsel memnuniyet düzeyleri, genital benlik imajı algıları ve algılanan romantik ilişki kaliteleri iyi düzeydedir. Ancak cinsel memnuniyet parametrelerinden biri olan iletişim alt boyutundan en düşük puan alınmıştır.

Sonuç: Kadınların cinsel memnuniyetinin genital benlik imajı algısı ve infertilite tanı ve tedavi sürecinden etkilendiği görülmektedir. Kadınların cinsel sağlığını değerlendirirken genital benlik imajını etkileyen kültürel ve sosyal faktörleri değerlendirmek faydalı olabilir.

Anahtar Kelimeler: genital benlik imajı, infertilite, romantik ilişki kalitesi, cinsel memnuniyet

The Impact of Genital Self-Image and Perceived Romantic Relationship Quality on Sexual Satisfaction of Infertile Women

Şadiye Özcan¹, Mehmet Musa Aslan², Elif Balkan¹

¹Yalova University Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing

²Yalova University Faculty of Medicine, Department of Obstetrics and Gynecology; Yalova Training and Research Hospital, Yalova

Objective: To investigate the effect of genital self-image and perceived romantic relationship quality on sexual satisfaction of infertile women.

Materials-Methods: This descriptive and correlational study was conducted face to face between July 2024 and October 2024 with 363 women diagnosed with infertility. Data was collected in a public hospital's infertility outpatient clinic via the Personal Information Form, Sexual Satisfaction Scale for Women, Female Genital Self Image Scale and Perceived Romantic Relationship Quality Components Inventory. P-values less than 0.05 were considered statistically significant in analysis.

Results: The perception of genital self-image and the time elapsed between the diagnosis of infertility and the start of treatment affected sexual satisfaction levels of women with infertility problems. The participating women's sexual satisfaction levels, genital self-image perceptions and perceived romantic relationship quality were at good levels. However, they received the lowest score in the communication sub-dimension, which is one of the sexual satisfaction parameters.

Conclusion: It appears that female sexual satisfaction is affected by the perception of genital self-image and the infertility diagnosis-treatment process. It may be beneficial to evaluate cultural and social factors affecting genital self-image when evaluating women's sexual health.

Keywords: genital self-image, infertility, perceived romantic relationship quality, sexual satisfaction

S-0375

Hpv aşısına ilişkin online bilgi arayışı: Blog taramaları

Elif Özdemir

Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara

Amaç: Bu çalışma, HPV aşılarının kullanımı ile ilgili olarak bireylerin blog sayfalarına yaptıkları yorumların içeriğini, aşı yaptıрма yönündeki görüşlerini ve bu görüşleri etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu nitel araştırma, Mart 2025 tarihinde, online arama motoru "Google" üzerinde Türkçe olarak "hvp aşı uygulaması, hvp yorumları, forumlar ve bloglar"; İngilizce olarak ise "hvp vaccination application, hvp reviews, hvp vaccine recipients blog" terimleriyle yapılan arama sonucunda tanımlayıcı ve kalitatif bir blog incelemesi çalışması olarak tasarlanmıştır. Arama sonucunda, 17 Türkçe ve 6 İngilizce olmak üzere toplamda 23 yorum ve soru içeren blog sayfasına ulaşılmıştır. Taranan blog sayfalarında, kadınlar ve erkeklerin yorumları kategorize edilerek beş ana başlık altında incelenmiştir: "Bilgi Eksikliği, Yan Etkiler, Sosyoekonomik Faktörler, Kültürel Kaygılar ve Etkinliğe Yönelik Endişeler".

Bulgular: Blog sayfalarına yapılan yorumlar incelendiğinde, Türkçe kaynaklarda aşı bilgisi konusunda bilgi eksikliği ve korku olduğu gözlemlenmiştir. Bilgi eksikliği alt boyutunda, kullanıcılar genellikle aşırı kimlere, nerede, nasıl ve kim tarafından yaptıracaklarını, aşırı nasıl temin edeceklerini ve yaptırmaya uygun olup olmadıklarını sorgulamışlardır. Ayrıca, bakirelik durumu ve cinsiyetle ilgili endişelerini dile getirmişlerdir. Yan etkiler alt boyutunda, aşıdan sonraki komplikasyonlar hakkında kimlerin nasıl etkiler yaşadığını sorgulamışlardır. HPV virüsü bulaştıktan sonra aşı yaptıran kişilerden yardım beklediklerini ifade etmişlerdir. Aşı etkinliğine yönelik endişeler arasında, geç kalınmışlık kaygısı ve aşının işe yaramayacağına dair korkular ön plana çıkmıştır. Sosyoekonomik faktörler alt boyutunda, aşı fiyatlarının ülkemizde oldukça yüksek olması ve aşırı erişim konusunda yaşanan sıkıntıların, genç yetişkinlerde kaygıya neden olduğu tespit edilmiştir. Kültürel kaygılar alt boyutunda ise, toplumsal yapı ve cinsellik yaşının düşmesiyle birlikte sosyal damgalanma kaygısı yaşandığı, aşırı temin etme konusunda utanç duydukları ve bu sebeple sağlık hizmetine geç başvurdıkları belirlenmiştir. İngilizce blog sayfalarında ise, aşının kullanımına dair bilgilerden ziyade, genellikle aşının yan etkileriyle ilgili yorumların yer aldığı görülmüştür. Yurtdışında, aşılama konusunda farkındalığının oluşmuş olması, aşılama çoğu ülkede takvimde yer alıp ücretsiz olarak uygulanması, aşı yaptıran kişi sayısının fazla olması ve toplumlar tarafından aşının gerekliliğinin kabul edilmesi, kaygıların yan etkiler üzerine odaklanmasına neden olmuş olabileceği belirtilmiştir. İncelenen blog sayfalarının bazılarında, soruların doğrudan doktorlara yönlendirilmesi, kullanıcıları rahatlatmış ve güvenilir bilgiye ulaşma hissi vermiştir. Ancak diğer sayfalarda verilen yanlış bilgilerin, kişileri gelecekte karşılaşılabilecekleri sağlık problemleri konusunda daha hassas hale getirebileceği öngörülmüştür.

Sonuç: Bu çalışmada, özellikle ülkemizde bireylerin HPV enfeksiyonu ve aşısı hakkında kısmen yeterli bilgiye sahip olduğu sonucuna varılmıştır. Bununla birlikte toplumda yaygın olarak görülen ve cinsel yolla bulaşan enfeksiyon olan HPV hakkında bilgi eksikliği, korku ve aşılara yönelik yüksek maliyet gibi durumlar, bireyleri yanlış yönlendirebilmektedir. Virüs bulaşma oranlarının oldukça yüksek olması ve ciddi yan etkilerinin bulunması nedeniyle, kişilerin HPV aşısı hakkında farkındalıklarının artırılması gerektiği sonucuna varılmıştır. Sağlık çalışanları tarafından toplumsal eğitimlerin planlanması ve uygulanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Blog, görüşler ve tutumlar, hvp, hvp aşıları

Online Information Seeking Regarding the HPV Vaccine: A Blog Review

Elif Özdemir

Ankara University Health Sciences Institute, Ankara

Objective: The purpose of this study is to examine the content of individuals' comments on blog pages concerning the usage of HPV vaccines, their attitudes toward vaccination, and the factors influencing these perspectives.

Materials-Methods: This qualitative research was designed as a descriptive and qualitative blog review study. The search was conducted in March 2025 using the terms “hpv aşısı uygulaması, hpv yorumları, forumlar ve bloglar” in Turkish and “hpv vaccination application, hpv reviews, hpv vaccine recipients blog” in English on the online search engine Google. As a result of the search, a total of 23 blog pages containing 17 Turkish and 6 English comments and questions were identified. The comments on the scanned blog pages were categorized according to gender (women and men) and analyzed under five main themes: “Lack of Information, Side Effects, Socioeconomic Factors, Cultural Concerns, and Effectiveness Concerns.”

Results: An analysis of the blog comments revealed that in Turkish sources, there was a notable lack of information and fear surrounding the HPV vaccine. Under the subtheme of lack of information, users predominantly inquired about who can receive the vaccine, where, how, and by whom it can be administered, how to obtain the vaccine, and whether they are eligible for vaccination. Concerns regarding virginity status and gender were also expressed. Within the side effects subtheme, users sought information regarding complications experienced by individuals after receiving the vaccine. They expressed a desire for guidance from those who had already been vaccinated after contracting the HPV virus. Concerns about the vaccine's effectiveness included fears about being too late for vaccination and doubts about its efficacy. In the socioeconomic factors subtheme, it was found that the high cost of the vaccine in the country and challenges in accessing the vaccine contributed to anxiety among young adults. Regarding cultural concerns, societal stigma and feelings of embarrassment related to obtaining the vaccine, particularly with the decreasing age of sexual activity, were noted, leading individuals to delay seeking healthcare services.

In the English blog pages, comments were more focused on the side effects of the vaccine rather than its usage. The established awareness of vaccination abroad, the inclusion of vaccines in national immunization schedules with free administration in many countries, the high vaccination rates, and the general acceptance of the vaccine's necessity in these societies may have contributed to a focus on side effects. In some of the reviewed blog pages, directing questions to healthcare professionals helped alleviate users' concerns and provided a sense of trust in obtaining accurate information. However, in other pages, the dissemination of incorrect information was observed, which may increase individuals' sensitivity to potential future health issues.

Conclusion: This study concludes that, while individuals in our country have some knowledge about HPV and the vaccine, information gaps, fears, and high costs may mislead them. Given the virus's high transmission rates and potential serious side effects, enhancing public awareness of the HPV vaccine is essential. Healthcare professionals should implement educational initiatives to improve public awareness.

Keywords: Blog, opinions and attitudes, HPV, HPV vaccines

S-0376

Postpartum dönemdeki anne-bebek temas engellerinin ve yetersiz süt algısının postpartum depresyon üzerindeki etkisi

Sadiye Özcan¹, Jale Özdemir²

¹Yalova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim dalı

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesi

Amaç: Postpartum erken dönemde anne ile bebeğin temas etmesi bağlanma için oldukça önemlidir. Anne ile bebeğin temas etmesinin önündeki engeller birçok soruna sebep olabilmektedir. Bu sorunların başında ise emzirme problemleri gelmektedir. Anne ile bebeğin temas engeli olduğunda annenin emzirmeyi geciktirmesi salgılanan sütün de yetersiz olmasına sebep olabilmektedir. Annenin yetersiz süt algısı emzirmeyi bırakmasına, bağlanma problem yaşamasına ve depresif duygu durumuna da sebep olabilir. Bu araştırmanın amacı postpartum dönemdeki anne-bebek temas engellerinin ve yetersiz süt algısının postpartum depresyon üzerindeki etkisinin ne düzeyde olduğunu belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı, kesitsel ve ilişki arayıcı türde olan bu araştırmaya Türkiye'nin batısındaki bir hastanenin Kadın Doğum Polikliniği başvuran 197 kadın dahil edildi. Araştırma verilerinin toplanmasında Kişisel Bilgi Formu, Anne-Bebek Temas Engelleri Ölçeği, Edinburgh Doğum Sonrası Depresyon Ölçeği ve Yetersiz Süt Algısı Ölçeği kullanıldı. Araştırmaya alınan kadınlar basit rastgele örneklem yöntemiyle seçildi. Araştırmanın verileri Temmuz 2023-Haziran 2024 tarihleri arasında haftanın üç günü yüz yüze görüşme yöntemiyle toplandı.

Bulgular: Araştırmaya katılan kadınların yaş ortalaması 28.90 ± 5.67 (min. 18- max. 50) olduğu belirlendi. Çalışmaya katılan kadınların %42'sinin ilköğretim mezunu olduğu, %82.2'sinin düzenli bir işte çalışmadığı, %81.7'sinin çekirdek ailede yaşadığı, 586.3'ünün gebeliğinin planlı olduğu, %60.9'unun normal doğum yaptığı belirlendi. Araştırmaya katılan kadınların postpartum depresyon ölçeği puan ortalamalarının yetersiz süt algısı ölçeği puan ortalamaları ile negatif yönlü orta düzeyde bir ilişkisinin olduğu belirlendi. Ayrıca kadınların postpartum depresyon ölçeği puan ortalamalarının en çok ilişkili olduğu alt boyutun anne- bebek ilişki ve uyum zorlukları olduğu bulundu. Araştırmaya yapılan backward regresyon analizine göre yetersiz süt algısı ve anne- bebek ilişki ve uyum zorluklarının postpartum depresyonu %23.7 oranında etkilediği belirlendi. Bebeği yoğun bakımda kalan annelerin, bebeği olması gerekenden fazla kilo kaybeden annelerin, bebeğini emzirirken sorun yaşayan ve bebeğini emzirirken destek almayan annelerin yetersiz süt algısı ölçek puanlarının bu sorunları yaşamayan annelere göre daha yüksek olduğu bulundu.

Sonuç: Anne ile bebeğin uyum zorlukları ve yetersiz süt algısı arttıkça postpartum depresyon riski de artmaktadır. Bu yüzden postpartum erken dönemde anne ile bebeğin mümkün olan en kısa sürede temas etmesi ve yetersiz süt algısının azaltılması postpartum depresyon riskinin azaltılması için oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: postpartum dönem, anne-bebek temas, temas engelleri, yetersiz süt algısı, emzirme

The effects of mother-infant contact barriers and perception of insufficient milk on postpartum depression during the postpartum period

Sadiye Özcan¹, **Jale Özdemir**²

¹Yalova University Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing

²Health Sciences University, Bursa Yüksek İhtisas Training and Research Hospital Neonatal Intensive Care Unit

Objective: In the early postpartum period, mother-baby contact is very important for bonding. Obstacles to mother-baby contact can cause many problems. The most important of these problems is breastfeeding problems. When there is a barrier to mother-baby contact, the mother's delay in breastfeeding can also cause insufficient milk secretion. The mother's perception of insufficient milk can also cause her to stop breastfeeding, have attachment problems, and become depressed. The purpose of this study is to determine the level of effect of barriers to mother-baby contact and the perception of insufficient milk on postpartum depression.

Materials-Methods: This descriptive, cross-sectional and correlational study included 197 women who applied to the Obstetrics and Gynaecology Clinic of a hospital in western Turkey. Personal Information Form, Mother-Infant Contact Barriers Scale, Edinburgh Postnatal Depression Scale and Insufficient Milk Perception Scale were used to collect research data. Women included in the study were selected using simple random sampling method. The data of the study were collected through face-to-face interviews three days a week between July 2023 and June 2024.

Results: The mean age of the women participating in the study was determined to be 28.90±5.67 (min. 18-max. 50). It was determined that 42% of the women participating in the study were primary school graduates, 82.2% did not work in a regular job, 81.7% lived in a nuclear family, 586.3 had planned pregnancies, and 60.9% had normal births. It was determined that the mean postpartum depression scale scores of the women participating in the study had a negative moderate relationship with the mean scores of the perception of insufficient milk scale. In addition, it was found that the sub-dimension that the mean scores of the women participating in the postpartum depression scale were most related to was the mother-baby relationship and adaptation difficulties. According to the backward regression analysis conducted on the study, it was determined that the perception of insufficient milk and the mother-baby relationship and adaptation difficulties affected postpartum depression by 23.7%. It was found that mothers whose babies were in intensive care, mothers whose babies lost more weight than they should have, mothers who had problems breastfeeding their babies and mothers who did not receive support while breastfeeding their babies had higher scores on the insufficient milk perception scale than mothers who did not experience these problems.

Conclusion: As the adjustment difficulties between the mother and the baby and the perception of insufficient milk increase, the risk of postpartum depression also increases. Therefore, in the early postpartum period, contact between the mother and the baby as soon as possible and reducing the perception of insufficient milk are very important in reducing the risk of postpartum depression.

Keywords: postpartum period, mother-baby contact, contact barriers, perception of insufficient milk, breastfeeding

S-0377

Doğum öncesi dönemde organoklorlu bileşik maruziyetin yenidoğan sağlık sonuçları üzerindeki etkilerinin araştırılması: Sistemik bir inceleme

Eyşan Hanzade Umacı¹, Sermin Dinç², Kafiye Eroğlu²

¹Koç Üniversitesi

²Atlas Üniversitesi

Amaç:

Bu derlemenin amacı, doğum öncesi organoklorlu bileşiklere maruz kalmanın yenidoğan büyüme parametreleri üzerindeki etkilerine ilişkin kanıtları belirlemek, değerlendirmek ve özetlemektir.

Arka Plan:

Organoklorlu bileşikler, kalıcı çevresel ve insan sağlığı üzerinde olumsuz etkilere sahip organik kirleticilerdir. Doğum öncesi bu bileşiklere maruz kalma, yalnızca bebeklik döneminde değil, aynı zamanda çocukluk ve yetişkinlik döneminde de uzun vadeli sağlık sorunlarına neden olabilir.

Yöntemler:

26 Şubat 2024'e kadar altı akademik veri tabanında kapsamlı bir literatür taraması yapılmıştır. Dahil edilme kriterleri şunlardır:

- (a) Gebe kadınlar ve yenidoğanları içeren çalışmalar,
- (b) Doğum öncesi organoklorlu bileşiklerine maruziyeti inceleyen çalışmalar,
- (c) Yenidoğan büyüme parametrelerini değerlendiren çalışmalar,
- (d) Randomize kontrollü çalışmalar, tanımlayıcı çalışmalar, gözlemsel çalışmalar, nitel araştırmalar, yarı deneysel çalışmalar, fizibilite çalışmaları veya protokol çalışmaları gibi araştırma tasarımlarını kullanan çalışmalar,
- (e) İngilizce yayımlanmış olması ve
- (f) Hakemli dergilerde yayımlanmış olması.

Bu sistematik derleme, PROSPERO'da (ID: CRD42024621439) kayıtlı olup, PRISMA yönergelerine göre yürütülmüştür.

Bulgular:

Bu sistematik derleme, 1997 ile 2023 yılları arasında farklı ülkelerde yürütülen 16 çalışmayı içermektedir. Değerlendirilen temel yenidoğan büyüme parametreleri doğum ağırlığı, boy, baş çevresi ve gebelik yaşıdır. Dahil edilen çalışmaların kalitesi, %64,28 ile %91,66 arasında değişmiştir.

Sonuçlar:

Bu derleme, doğum öncesi organoklorlu bileşiklerine maruziyet ile düşük doğum ağırlığı, daha küçük baş çevresi, daha kısa gebelik süresi ve büyüme geriliği riskinde artış gibi olumsuz yenidoğan büyüme parametreleri arasında önemli ilişkiler olduğunu ortaya koymaktadır.

Uygulama ve Araştırma için Çıkarımlar:

Kadın sağlığı ve yenidoğan hemşireleri, doğum öncesi bakımda çevresel riskleri değerlendirmeli, maruziyetin azaltılması konusunda eğitim vermeli ve koruyucu politikaların uygulanması için savunuculuk yapmalıdır.

Anahtar Kelimeler: yenidoğan, neonatal, gebelik, organoklorlu bileşik, pesitist, sistematik derleme

Investigating the effects of prenatal organochlorine compound exposure on neonatal growth parameters: A systematic review

Eyşan Hanzade Umaç¹, Sermin Dinç², Kafiye Eroğlu²

¹Koç University

²Atlas University

Purpose: This review aims to identify, evaluate, and summarize evidence on the effects of prenatal exposure to organochlorine compounds on neonatal growth parameters.

Background: Organochlorine compounds are organic pollutants with persistent negative environmental and human health effects. Prenatal exposure to them can cause long-term health problems not only in infancy but also in childhood and adulthood.

Methods: A comprehensive literature search was conducted across six academic databases up to February 26, 2024. Inclusion criteria were as follows: (a) studies involving pregnant women and their neonates, (b) examining prenatal exposure to organochlorine compounds, (c) assessing neonatal growth parameters, (d) utilizing study designs including randomized controlled trials, descriptive studies, observational studies, qualitative research, quasi-experimental studies, feasibility studies, or protocol studies, (e) published in English, and (f) appearing in peer-reviewed journals. This systematic review was registered in PROSPERO (ID: CRD42024621439) and conducted by the PRISMA guidelines.

Results: This systematic review included 16 studies conducted between 1997 and 2023 across various countries. Key neonatal growth parameters assessed were birth weight, length, head circumference, and gestational age. The quality of the included studies varied, with overall scores ranging between 64.28 and 91.66%.

Conclusions: This review highlights significant associations between prenatal exposure to organochlorine compounds and adverse neonatal growth parameters, including reduced birth weight, smaller head circumference, shorter gestational age, and increased risks of growth restriction.

Implications for practice and research: Women's and neonatal health nurses should assess environmental risks in prenatal care, educate on exposure reduction, and advocate for protective policies.

Keywords: newborn, neonatal, pregnancy, organochlorine compound, pesticides, systematic review

Çalışmaların metodolojik kalitesinin değerlendirilmesi Appraisal of methodological quality of the studies

Table 2. Appraisal of methodological quality of the studies

Author and year	Reporting (Max =11)	External validity (Max = 3)	Bias (Max = 7)	Internal validity (Max =6)	Power (Max = 1)	Total score
Chen et al., 2023	8	2	4	2	0	16
Cecchi et al., 2021	6	2	5	2	0	15
Shaw et al., 2018	6	2	4	2	0	14
Ling et al., 2018	5	2	4	2	0	13
Lacasana et al., 2015	6	2	4	2	0	14
Gemmell et al., 2013	8	2	5	2	0	17
Petit et al., 2012	5	2	4	2	0	13
Harley et al., 2011	5	2	3	2	0	12
Petit et al., 2010	7	3	5	2	0	17
Moreno-Banda et al., 2009	8	3	5	2	0	18
Fenster et al., 2006	8	2	5	2	0	17
Levario-Carrillo et al., 2004	8	2	5	2	0	17
Eskenazi et al., 2004	7	3	5	4	0	19
Hanke et al., 2003	7	2	5	2	0	16
Kristensen et al., 1997	5	2	5	2	0	14

Derlemeye dahil edilen araştırma çalışmalarının bir özeti A summary of research studies included in the review

Table 1. A summary of research studies included in the review

Author, year, and country	Study design	Study sample	Gestational period of exposure	Type of pesticide exposure	Route of pesticide exposure	Methods of pesticide exposure assessment	Neonatal outcomes	Conclusion
Chen et al., 2023, Taiwan	A birth cohort study	283 mother-infant pairs	During pregnancy, particularly the third trimester	Agricultural pesticide exposure (dry farming, fruit farming, and rice farming)	Residential proximity	GIS based mapping	HC, BW, and gestational age	Residential proximity was associated with a smaller HC. No significant association was found with BW or gestational age.
Cecchi et al., 2021, Argentina	Prospective cohort study	776 mother-infant pairs	Throughout pregnancy	OPs, CBMs, NNTs	Residential proximity to fruit croplands	Geolocation tools	BW, length at birth, HC	Birth length and HC were lower in the rural group, though BW was similar across groups. The rural group had a higher percentage of HC below the 5th percentile and a

S-0378

Görme Engelli Kadınlara Farklı Eğitim Yöntemleri Kullanılarak Verilen Genital Hijyen Yönetimi Eğitiminin Kadınların Bilgi Düzeyi, Eğitim Yöntemi Memnuniyeti ve Genital Yol Enfeksiyonu Yaşama Durumuna Etkisi: Kontrol Gruplu Müdahale Çalışması

Serpil Abalı Çetin, Özlem Çiçek, Fatma Mutlu

İzmir Bakırçay Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Amaç: Engelli kadınlara yönelik genital hijyen yönetimi eğitim yöntemlerinin çeşitlendirilmesi, öğrenme sürecini zenginleştirecek ve bireylerin ihtiyaçlarına uygun üreme sağlığı hizmetlerine erişimde toplumsal cinsiyet eşitliğine katkı sağlayacaktır. Bu çalışma, görme engelli kadınlara farklı eğitim yöntemleri kullanılarak verilen genital hijyen yönetimi eğitiminin kadınların bilgi düzeyi, eğitim yönteminden memnuniyeti ve genital yol enfeksiyonu durumu üzerindeki etkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Materyal Method: Çalışma pragmatik paralel grup kontrollü müdahale çalışması olarak yürütülmüştür. Araştırmancının evrenini İzmir İli Görmeyenleri Koruma Derneği'nin kadın üyeleri oluşturmuştur. Çalışmada her biri 30 kişiden oluşan 5 grup (n=150) oluşturulmuştur. Birinci gruba yüz yüze eğitim, ikinci gruba Braille alfabesi ile hazırlanmış eğitim broşürü, üçüncü gruba ses kaydı ile hazırlanmış ses kaydı eğitimi ve dördüncü gruba Braille Broşürü+Ses Kaydı eğitimi verilmiştir. Beşinci grup ise kontrol grubu olarak belirlenmiş ve herhangi bir müdahale uygulanmamıştır. Çalışmanın başında tüm katılımcılara sosyodemografik bir form ve bilgi düzeyini ölçmek için bir ön test uygulanmıştır. Uygulamanın hemen ardından son test ve çalışmanın 3. ayında genital enfeksiyon yaşama durumunu sorgulayan bir anket uygulanmıştır. Anketler yüz yüze görüşme yöntemiyle doldurulmuştur.

Bulgular: Çalışmada verilen eğitim tüm müdahale gruplarında etkili bulunmuştur (Eğitim: $\eta^2=0.740$; Braille Broşür: $\eta^2=0.704$; Ses Kaydı: $\eta^2=0.683$; Braille Broşür+Ses Kaydı: $\eta^2=0.710$; Kontrol Grubu: 0.000) yüksek klinik etki büyüklüğüne sahip olduğu ve bunun istatistiksel olarak anlamlı olduğu görülmüştür ($p<0.001$). Eğitim grubundaki katılımcıların diğer gruplara kıyasla istatistiksel olarak anlamlı düzeyde en yüksek memnuniyet oranına sahip olduğu belirlenmiştir ($p<0.05$).

Sonuç: Elde edilen sonuçlar, hem grup içi hem de gruplar arası karşılaştırmalarda araştırma grupları arasındaki ön test ve son test puan farklarının sırasıyla yüz yüze eğitim, Braille+ses kaydı, Braille broşür ve ses kaydı eğitimi olduğunu ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Görme Engelli, Kadın, Genital Hijyen, Eğitim Yöntemi

The Effect of Genital Hygiene Management Training Given to Visually Impaired Women Using Different Training Methods on Women's Knowledge Level, Training Method Satisfaction and Genital Tract Infection Status: Intervention Study With Control Group

Serpil Abalı Çetin, Özlem Çiçek, Fatma Mutlu

Izmir Bakircay University Faculty of Health Sciences Department of Nursing

Objective: Diversification of genital hygiene management training methods for women with disabilities will enrich the learning process and contribute to gender equality in access to reproductive health services appropriate to the needs of individuals. This study was conducted to determine the effect of genital hygiene management training given to visually impaired women using different training methods on women's knowledge level, satisfaction with the training method and genital tract infection status.

Materials-Methods: The study was conducted as a pragmatic parallel group controlled intervention study. The population of the study consisted of the female members of Izmir Province Association for the Protection of the Blind. In the study, 5 groups of 30 people each (n=150) were formed. The first group received face-to-face training, the second group received a training brochure prepared with Braille alphabet, the third group received audio recording training prepared with audio recording, and the fourth group received Braille Brochure+Audio Recording training. The fifth group was the control group and no intervention was applied. At the beginning of the study, a sociodemographic form and a pretest to measure the level of knowledge were applied to all participants. Immediately after the application, the post-test and a questionnaire questioning the status of experiencing genital infection in the 3rd month of the study were applied. The questionnaires were filled out by face-to-face interview method by reading the questions aloud by the researchers.

Results: The education given in the study was found to be effective in all intervention groups (Education: $\eta^2=0.740$; Braille Brochure: $\eta^2=0.704$; Audio Recording: $\eta^2=0.683$; Braille Brochure+Audio Recording: $\eta^2=0.710$; Control Group: 0.000) had a high clinical effect size and this was statistically significant ($p<0.001$). It was determined that the participants in the training group had the highest satisfaction rate at a statistically significant level compared to the other groups ($p<0.05$).

Conclusion: The results obtained revealed that the differences in pre-test and post-test scores between the research groups in both intra- and inter-group comparisons were face-to-face training, Braille + audio recording, Braille brochure and audio recording training, respectively.

Keywords: Visually Impaired, Woman, Genital Hygiene, Education method

S-0379

Uluslararası Üniversite Öğrencilerinin İklim Farkındalığı ve Anksiyetesinin Üniversiteye Uyum ve Stresle Baş Etme Davranışları Üzerine Etkisinin Belirlenmesi

Simge Öztürk, Gizem Alişar, Kebire Asmanova, Eid Ashour

Bartın Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum, Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Bartın

Amaç: Bu çalışma, uluslararası üniversite öğrencilerinin iklim farkındalığı ve anksiyetesinin üniversiteye uyum ve stresle baş etme davranışları üzerine etkisinin belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Kesitsel tipte tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Bu araştırma, Türkiye'nin kuzeybatısında bulunan bir ilin devlet üniversitesinde öğrenim gören uluslararası öğrenciler ile yürütülmüştür.

Araştırmanın örneklemini 375 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmanın verileri, online form aracılığı ile Katılımcı Tanıtım Formu, İklim Değişikliği Farkındalığı Ölçeği (İDFÖ), İklim Değişikliği Anksiyetesi Ölçeği (IDAÖ), İklim Değişikliğinin Önlenmesine Yönelik Umut Ölçeği (İDÖYÜÖ), Üniversite Yaşamına Uyum Ölçeği (ÜYUÖ) kullanılarak elde edilmiştir. Veriler, tanımlayıcı istatistikler, Independent Sample's t-test, Mann Whitney U, One Way ANOVA ve Pearson korelasyon analizi kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmada öğrencilerin %60.5'inin iklim değişikliğine ilişkin kısmen bilgili olduğu, %53.9'unun iklim değişikliğine yönelik ilgili olduğu, %60'ının iklim değişikliğinin sağlıkla ilişkili olduğunu düşündüğü belirlenmiştir. İDFÖ toplam puanının iklim değişikliği ile ilgili kısmen bilgili olanların bilgili olanlara kıyasla daha fazla olduğu saptanmıştır ($p<0.05$). İDFÖ ölçeği iklim değişikliği farkındalığı alt boyut puanının iklim değişikliğine karşı ilgili olanların ilgili olmayanlara kıyasla daha fazla olduğu belirlenmiştir ($p<0.05$). İDAÖ toplam ve işlevsel alan alt boyut puanının iklim değişikliği ile ilgili olanlarda ilgili olmayanlara kıyasla daha fazla olduğu saptanmıştır ($p<0.05$). İDÖYÜÖ toplam ve bireysel, toplam ve umutsuzluk alt boyut puanları ile ÜYUÖ toplam ve kişisel uyum, sosyal uyum, akademik uyum alt boyut puanlarının iklim değişikliğinin sağlık üzerine etkili olduğunu düşünen öğrencilerde düşünmeyenlere kıyasla daha fazla olduğu belirlenmiştir ($p<0.001$). İklim değişikliği anksiyete düzeyi ile iklim değişikliği farkındalığı arasında negatif, iklim değişikliğine yönelik umut ve üniversite yaşamına uyum arasında pozitif yönde ilişki olduğu belirlenmiştir ($p<0.05$). İklim değişikliğine yönelik farkındalık ölçeği toplam puanı ile iklim değişikliğine yönelik uyum ölçeği ve üniversite yaşamına uyum ölçeği toplam puanı arasında negatif yönde ilişki olduğu saptanmıştır ($p<0.05$).

Sonuç: Bu çalışmada iklim değişikliğine karşı ilgili olma durumunun iklim değişikliği farkındalığını ve anksiyetesini artırdığı saptanmıştır. Ayrıca uluslararası öğrencilerin iklim değişikliğine yönelik anksiyete düzeyi arttıkça farkındalıklarının azaldığı iklim değişikliğine yönelik umutlarının ve üniversiteye uyumlarının arttığı belirlenmiştir. Bununla birlikte öğrencilerin iklim değişikliğine yönelik farkındalıkları arttıkça iklim değişikliğine yönelik uyumlarının ve üniversite yaşamına uyumlarının arttığı belirlenmiştir. Bu sonuçlar doğrultusunda uluslararası öğrencilere iklim değişikliği ile ilgili farkındalıklarını artırmak amacıyla eğitimler verilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İklim değişikliği anksiyetesi, iklim değişikliği farkındalığı, iklim değişikliğine yönelik umut, üniversiyeteye uyum

Determination of the Effect of Climate Awareness and Anxiety on International University Students' Adaptation to University and Coping Behaviors with Stress

Simge Öztürk, Gizem Alişar, Kebire Asmanova, Eid Ashour

Bartın University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynaecology Nursing, Bartın

Objective: This study was conducted to determine the effect of climate awareness and anxiety on international university students' adjustment to university and coping behaviors with stress.

Materials-Methods: It was conducted as a cross-sectional descriptive study. This study was conducted with international students studying at a state university in a province in northwestern Turkey. The sample of the study consisted of 375 students. The data of the study were obtained through an online form using the Participant Introduction Form, Climate Change Awareness Scale (CCAAS), Climate Change Anxiety Scale (CCAAS), Hope for Preventing Climate Change Scale (HPSC), and Adaptation to University Life Scale (UUAS). Data were evaluated using descriptive statistics, Independent Sample's t-test, Mann Whitney U, One Way ANOVA and Pearson correlation analysis.

Results: In the study, it was determined that 60.5% of the students were partially informed about climate change, 53.9% were interested in climate change, and 60% thought that climate change was related to health. It was found that the total score of IDFQ was higher in those who were partially informed about climate change compared to those who were not ($p<0.05$). It was determined that the climate change awareness sub-dimension score of the IDFAS scale was higher for those who were interested in climate change compared to those who were not ($p<0.05$). It was determined that the total and functional domain sub-dimension scores of the ICAQ were higher in those who were concerned about climate change compared to those who were not ($p<0.05$). It was determined that IDAS total and individual, total and hopelessness sub-dimension scores and IDAS total and personal adjustment, social adjustment, academic adjustment sub-dimension scores were higher in students who thought that climate change had an effect on health compared to those who did not ($p<0.001$). It was determined that there was a negative relationship between climate change anxiety level and climate change awareness, and a positive relationship between hope for climate change and adaptation to university life ($p<0.05$). There was a negative relationship between the total score of the climate change awareness scale and the total score of the climate change adaptation scale and the adaptation to university life scale ($p<0.05$).

Conclusion: In this study, it was found that being interested in climate change increased climate change awareness and anxiety. In addition, it was determined that as the level of anxiety towards climate change increased, international students' awareness of climate change decreased and their hopes for climate change and their adaptation to university life increased. However, it was determined that as the students' awareness of climate change increased, their adaptation to climate change and their adaptation to university life increased. In line with these results, it is recommended to provide trainings to international students in order to increase their awareness about climate change.

Keywords: Climate change anxiety, climate change awareness, hope for climate change, university adaptation

S-0380

Doğum Deneyimlerini Değerlendirme Ölçeği'nin Türkçe Versiyonunun Psikometrik Özellikleri (QACE-TR)

Özlem Çiçek, Serpil Çetin

İzmir Bakırçay Üniversitesi

Amaç: Amaç: Doğum Deneyimlerini Değerlendirme Ölçeği'nin Türk toplumu için psikometrik özelliklerini incelemek.

Gereç-Yöntem: Araştırma tanımlayıcı, metodolojik ve kesitsel tiptedir. Amaçlı örneklem yöntemi ile belirlenen ve 4-6 haftalık bebeği olan 380 kadın dahil araştırmaya dahil edilmiştir. Veriler Mart-Aralık 2023 tarihleri arasında İzmir'deki özel bir hastanenin çocuk sağlığı ve hastalıkları polikliniğinde toplanmıştır. Verilerin toplanmasında sosyo-demografik ve obstetrik bilgi formu ile Doğum Deneyimlerini Değerlendirme Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin SPSS 25.0 programında sayı, yüzde, ortalama, standart sapma, minimum, maksimum, Cronbach alfa güvenirlik katsayıları belirlenmiştir. Ayrıca AMOS 23 programında da faktör analizi yapılmıştır.

Bulgular: Ölçeğin orijinali 13 madde ve dört alt boyuttan oluşmaktadır. Ancak Türkçe versiyonunda birinci maddenin faktör yükü %30'un altında olduğu için çıkarılarak ölçek 12 madde ve "duygusal durum" (6 madde), "yeni doğanla ilk anlar" (3 madde) ve "postpartum 1. aydaki duygular" (3 madde) alt boyutlarından oluşmaktadır. Ters madde içermeyen ölçekten maksimum 48 puan, minimum 12 puan alınmakta ve puan arttıkça doğum deneyimi olumsuz olarak yorumlanmaktadır. Türkçe ölçeğin toplam Cronbach alfa (CA) katsayısı 0,738 iken duygusal durum alt boyut CA 0,821, yenidoğanla ilk anlar alt boyutu CA 0,652 ve postpartum birinci aydaki duygular CA 0,559'dur. Toplam açıklanan varyans %56,995'dir. Geçerlik analizleri için Doğrulayıcı Faktör Analizi sonuçları, ölçeğin model uyum indeksinin 0,95 ve karşılaştırmalı uyum indeksinin 0,95 olduğunu ortaya koymuştur.

Sonuç: Geçerlik ve güvenirlik analizi sonuçlarına göre ölçeğin 4-6 haftalık bebeği olan ve sezaryen veya vajinal doğum yapan Türk kadınlarının doğum deneyimlerini belirlemek için geçerli ve güvenilir bir ölçüm aracıdır.

Anahtar Kelimeler: Doğum deneyimi, vajinal doğum, sezaryen doğum, psikometrik

Psychometric Properties of The Turkish Version of The Questionnaire for Assessing the Childbirth Experiences (QACE-TR)

Özlem Çiçek, Serpil Çetin

Izmir Bakırçay University

Objective: To examine the psychometric properties of The Questionnaire for Assessing The Childbirth Experiences.

Materials-Methods: The study was descriptive, methodological and cross-sectional. A total of 380 women with 4-6 week old babies who were selected by purposive sampling method were included in the study. Data were collected between March and December 2023 in the pediatrics outpatient clinic of a private hospital in Izmir. The socio-demographic and obstetric information form and The Questionnaire for Assessing The Childbirth Experiences were used to collect the data. Number, percentage, mean, standard deviation, minimum, maximum, Cronbach's alpha reliability coefficients were determined in SPSS 25.0 program. Factor analysis was also performed in AMOS 23 program.

Results: The original scale consists of 13 items and four sub-dimensions. However, in the Turkish version, the factor loading of the first item was removed because it was below 30%, and the scale consisted of 12 items and the sub-dimensions of "emotional state" (6 items), "first moments with the newborn" (3 items) and "feelings at one month postpartum" (3 items). The maximum score from the scale without reverse items is 48, the minimum score is 12, and as the score increases, the childbirth experience is interpreted as negative. The total Cronbach alpha (CA) coefficient of the Turkish scale is 0.738, while the emotional status sub-dimension CA is 0.821, the first moments with the newborn sub-dimension CA is 0.652, and the feelings at one month postpartum CA is 0.559. The total explained variance is 56.995%. The results of the Confirmatory Factor Analysis for the validity analyses revealed that the model fit index of the scale was 0.95 and the comparative fit index was 0.95.

Conclusion: According to the results of the validity and reliability analyses, the scale is a valid and reliable measurement tool for determining the birth experiences of Turkish women who had a 4-6 week old baby and who had caesarean section or vaginal delivery.

Keywords: Childbirth experience, vaginal birth, caesarean birth, psychometrics

S-0381

Türk Kadınlarda Adet Yoksulluğunu Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi: Kesitsel Bir Araştırma

Dicle Filiz Yıldırım Gökşen, Sevgi Özkan

Pamukkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Problem ve Amaç: Adet yoksulluğu adet döneminde ihtiyaç duyulan hijyenik ürünlere, temel sanitasyon hizmetlerine erişim eksikliği ile adet dönemine ilişkin bilgi eksikliğinin olması olarak tanımlanır. Küresel bir sorun olan adet yoksulluğu kadın sağlığını fiziksel, ruhsal ve sosyal açıdan olumsuz yönde etkilemektedir. Kadınların adet yoksulluğunun toplumsal ve kültürel faktörlerden etkilendiği bilinmektedir. Bu çalışmada da Türk kadınlarda adet yoksulluğunun ve etkileyen faktörlerin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma tanımlayıcı, kesitsel ve ilişkiseldir. Veriler Ekim-Kasım 2024 tarihleri arasında sosyal medya aracılığıyla (Instagram, WhatsApp ve Facebook) Google Formlar aracılığıyla toplanmıştır. Verilerin toplanmasında Tanımlayıcı Bilgi Formu ve Menstruel Yoksulluk Ölçeği kullanılmıştır. Çalışmaya adet gören, 18 yaş üstü ve çalışmaya katılmayı gönüllü olan 251 kadın dahil edilmiştir. Veriler IBM SPSS 29.0 paket programında analiz edilmiştir. Türk kadınların adet yoksulluğu tanımlayıcı istatistikler ile adet yoksulluğunu etkileyen faktörler ise Pearson korelasyon ve çoklu doğrusal regresyon analizi ile belirlenmiştir. Üç ve daha fazla kategorisi olan bağımsız değişkenlere dummy kodlama uygulanmıştır.

Bulgular: Türk kadınlarda, çalışma durumunun, güvenli su erişiminin, yaşanılan evde aktif kullanılan tuvalet sayısının ve adet döneminde kullanılan ürün kalitesi nedeniyle kaşıntı hissetme durumunun hijyenik ürünlere erişim alt boyutunu etkilediği belirlendi. Çevresinde adet gördüğünü saklayan kadınların varlığının yaşam kalitesi alt boyutunu etkilediği, evde tuvaleti ortak kullandığı kişi sayısının, adet dönemiyle ilgili sosyal çevreyle konuşmanın, aileyle konuşmanın ve sağlık personeliyle konuşmanın ise utanma alt boyutunu etkilediği saptandı. Adet döneminde kullanılan emici ürün yapısının ise Bilgi ve eğitim alma alt boyutunu etkilediği belirlendi.

Sonuç: Türk kadınlarda hijyen ürünlerine erişim, yaşam kalitesi, utanma, bilgi ve eğitim alma ile ilişkili adet yoksulluğunu farklı değişkenler etkilemektedir. Sağlık profesyonelleri bakım verirken kadınların adet yoksulluğunu etkileyen faktörleri göz önünde bulundurarak sosyodemografik özelliklerini ve sağlık öyküsünü detaylı bir şekilde sorgulamalı ve bakım stratejilerini bu değişkenlere göre planlamalıdır. Benzer şekilde politika yapıcılar da kadınların adet yoksulluğuna çözüm sunarken kadınların Türk kadınlarda adet yoksulluğunu etkileyen faktörleri ve toplumun sosyoekonomik dinamiğini göz önünde bulundurmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Adet, Yoksulluk, Kadın Sağlığı

Investigation of Menstrual Poverty and Affecting Factors in Turkish Women: A Cross-Sectional Study

Dicle Filiz Yıldırım Gökşen, Sevgi Özkan

Pamukkale University faculty of health sciences

Problem and Aim: Menstrual poverty is defined as the lack of access to hygienic products and basic sanitation services needed during menstruation and the lack of information about menstruation. Menstrual poverty, a global problem, negatively affects women's health in physical, mental and social aspects. It is known that women's menstrual poverty is affected by social and cultural factors. This study aimed to examine menstrual poverty and the affecting factors in Turkish women.

Materials-Methods: This study is descriptive, cross-sectional and correlational. Data were collected via social media (Instagram, WhatsApp and Facebook) via Google Forms between October and November 2024. Descriptive Information Form and Menstrual Poverty Scale were used to collect data. 251 women who were menstruating, over the age of 18 and volunteered to participate in the study were included in the study. Data were analyzed using IBM SPSS 29.0 package program. Descriptive statistics were used to determine menstrual poverty in Turkish women, and factors affecting menstrual poverty were used to determine Pearson correlation and multiple linear regression analysis. Dummy coding was applied to independent variables with three or more categories.

Conclusion: Different variables affect menstrual poverty in Turkish women, which are related to access to hygiene products, quality of life, shame, knowledge and education. Health professionals should question the sociodemographic characteristics and health history of women in detail, considering the factors affecting menstrual poverty while providing care, and plan their care strategies according to these variables. Similarly, policy makers should consider the factors affecting menstrual poverty in Turkish women and the socioeconomic dynamics of the society while offering solutions to women's menstrual poverty.

Keywords: Menstruation, Poverty, Women health

S-0382

Afet Sonrası Deprem Bölgesinde Geçici Barınma Yerinde Yaşayan Kadınların Genital Hijyen Uygulamalarının ve İhtiyaçlarının Belirlenmesi

Sezer Er Güneri¹, Oya Kavlak¹, Gül Ertem¹, Gülçin Nacar²

¹Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği AD., İzmir

²İnönü Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği, Malatya

Problem Tanımı ve Amaç: Dünyada afetlerin şiddeti ve sıklığı giderek artmakta ve kadınlar bu durumdan daha fazla etkilenmektedir. Deprem gibi öngörülemez durumlarda kadınların genital hijyen gereksinimlerinin karşılanmaması, genital sistem ve idrar yolu enfeksiyonları, olumsuz gebelik sonuçları, menstürel bozukluklar gibi kadın sağlığı üzerinde olumsuz etkiler oluşturmaktadır. Araştırma, afet sonrası deprem bölgesinde yaşayan kadınların genital hijyen uygulamalarının ve ihtiyaçlarının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışma, tanımlayıcı ve kesitsel tipte gerçekleştirilmiştir. Çalışmaya Malatya ili İnönü Üniversitesi Teknopark Geçici Konaklama Merkezi'nde yaşayan, 18 yaş ve üstü olan, okuma-yazma bilen, psikiyatrik tanısı olmayan 355 kadın dahil edilmiştir. Veriler Araştırma verilerinin toplanmasında, Birey Tanıtım Formu, Deprem Öncesi ve Sonrası Genital Hijyen Uygulamaları Anketi ve Deprem Sonrası Hijyen İhtiyaçları Anketi kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen veriler SPSS 25.0 programı kullanılarak analiz edilmiştir. Verileri değerlendirilirken tanımlayıcı istatistiksel metotlar (sayı, yüzde, ortalama, standart sapma, ki kare) kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 35.41±10.72, %66.5'inin evli, %41.4'ünün ilköğretim mezunu olduğu; %93.5'inin çalışmadığı, %75.2'sinin sosyal güvencesi olduğu ve %74.9'unun gelirinin giderine eşit olduğu görülmüştür. Kadınların deprem öncesi dönemde %84.2'sinin menstürasyonunun düzenli olduğu, %67.6'sının tek kullanımlık hijyenik ped kullandığı, %82.0'sinin günde üç kez ve daha fazla sıklıkla ped değiştirdiği, tamamının pamuklu iç çamaşırı kullandığı, %62.3'ünün her gün iç çamaşırını değiştirdiği, %82.0'sinin su ve tuvalet kağıdı ile tahretlendiği, %54.1'inin tuvalet öncesi her zaman elini yıkadığı, %37.5'inin idrar yolu enfeksiyonu ve %1.1'inin genital enfeksiyon öyküsü olduğu saptanmıştır. Katılımcıların %33.8'inin deprem sırasında menstürel dönemde olduğu, deprem sonrasında %66.8'inin menstürasyonunun düzenli olduğu, %87.9'unun tek kullanımlık ped kullandığı, %76.1'inin pedini günde bir kez değiştirdiği, %11.3'ünün menstürel ürününü yıkayıp tekrar kullandığı, menstürel ürününü %56.1'inin evde çöp kutusunda ve %43.9'unun gömme-yakma şeklinde imha ettiği bulunmuştur. Deprem sonrası kadınların tamamının pamuklu iç çamaşırı kullandığı, %70.1'inin iç çamaşırını her gün değiştirdiği, %43.1'inin idrar yolu enfeksiyonu ve %10.4'ünün genital enfeksiyon öyküsü olduğu saptanmıştır. Deprem sonrası katılımcıların %67'sinin tuvalet temizliğini sağlayamadığını; %66.8'inin temiz suya erişiminin olmadığını; neredeyse tamamı sabuna, tuvalet kağıdına, yeterli temizlik ürününe erişiminin olduğunu belirtmiştir. Kadınların %97.5'i yeterli iç çamaşırına, tamamı yeterli menstürel ürüne erişiminin olduğunu, %98.6'sı menstürel ürüne erişimde endişe yaşadığını belirtmiştir. Kadınların tamamı menstürel ürünü istediği şekilde imha edebildiğini ve barınma yerindeyken istediği zaman ürününü değiştirebildiğini, %99.4'ü menstürel ürününü konforlu bulduğunu ifade etmiştir. Katılımcıların %99.4'ünün vücut tüylerini temizlemede mahremiyetini koruyucu bir yere sahip olduğu, %99.2'sinin banyosundan memnun olduğu ve banyoda kullanılan ürünlerinin yeterli olduğu ve tamamı banyosunda sıcak su bulunduğu belirlenmiştir. Çalışmaya katılan kadınların deprem öncesi ve sonrası adet düzeni, menstürel ürün kullanımı ve idrar yolu enfeksiyonu öyküsü arasında anlamlı fark olduğu saptanmıştır (p<0.05). Deprem sonrası sonrası menstürel düzensizliğinin, tek kullanımlık ped kullanımının ve idrar yolu enfeksiyonu sıklığının arttığı ve anlamlı farkın bu durumlardan kaynaklandığı belirlenmiştir.

Sonuç: Kadınların menstürel düzensizlik yaşamaları, idrar yolu ve genital enfeksiyon oranlarında artışın olması depremin kadın üreme sağlığı üzerindeki olumsuz etkilerinin yansıması olarak değerlendirilmiştir. Çalışmanın yapıldığı süreçte depremin üzerinden iki yıl geçmiş olması nedeniyle genital hijyen ile ilgili olumlu verilerin elde edildiği ancak halen hijyene yönelik eksikliklerin bulunduğu saptanmıştır. Deprem gibi doğal afetlerde özellikle kadınların hijyen ihtiyaçlarının önceliklendirilmesi, hızlıca karşılanması gerektiği bilinmeli ve meydana gelebilecek doğal afetler için gerekli önlemler alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Deprem, kadın sağlığı, genital hijyen

Determination of Genital Hygiene Practices and Needs of Women Living in Temporary Shelters in The Earthquake-Affected Region After A Disaster

Sezer Er Güneri¹, Oya Kavlak¹, Gül Ertem¹, Gülçin Nacar²

¹Ege University Nursing Faculty, Women's Health and Diseases Nursing Department, İzmir

²İnönü University Nursing Faculty, Women's Health and Diseases Nursing Department, İzmir

Problem Statement and Objective: The severity and frequency of disasters worldwide are increasing, and women are disproportionately affected by these events. In unpredictable situations such as earthquakes, the failure to meet women's genital hygiene needs can have negative impacts on women's health. This study aims to determine the genital hygiene practices and needs of women living in earthquake-affected areas after a disaster.

Materials-Methods: The study was conducted as a descriptive and cross-sectional study. A total of 355 women aged 18 and above, literate, without psychiatric diagnoses, and residing in the İnönü University Technopark Temporary Accommodation Center in Malatya province were included in the study. Data were collected using the Individual Information Form, the Pre- and Post-Earthquake Genital Hygiene Practices Questionnaire, and the Post-Earthquake Hygiene Needs Questionnaire. The data obtained in the study were analyzed using the SPSS 25.0 program. Descriptive statistical methods were used to evaluate the data.

Findings: The participants' average age was 35.41±10.72 years; 66.5% were married, 41.4% had completed primary education and 74.9% reported that their income was equal to their expenses. Before the earthquake, 84.2% of the women had regular menstruation, 67.6% used disposable sanitary pads, 82.0% changed their pads three or more times a day, 62.3% changed their underwear daily, 82.0% used water and toilet paper for perineal cleaning, 54.1% always washed their hands before using the toilet, 37.5% had a history of urinary tract infections, and 1.1% had a history of genital infections. It was found that 33.8% of the participants were menstruating during the earthquake, and after the earthquake, 66.8% reported having regular menstruation, 87.9% used disposable pads, 76.1% changed their pads once a day, and 11.3% washed and reused menstrual products. Regarding menstrual product disposal, 56.1% disposed of them in a household trash bin, while 43.9% used burial or burning methods. After the earthquake, 70.1% changed their underwear daily, 43.1% had a history of urinary tract infections, and 10.4% had a history of genital infections. Additionally, 67.0% of the participants reported being unable to maintain toilet cleanliness, 66.8% lacked access to clean water, and nearly all had access to soap, toilet paper, and sufficient cleaning products. Regarding menstrual hygiene needs, 97.5% of women reported having enough underwear, all had access to sufficient menstrual products, and 98.6% expressed concerns about accessing menstrual products. Furthermore, 99.4% of participants had a private space for body hair removal, 99.2% were satisfied with their bathing facilities, found their bathing products sufficient. A statistically significant difference was found between pre- and post-earthquake menstrual regularity, menstrual product use, and urinary tract infection history ($p < 0.05$). After the earthquake, menstrual irregularities, disposable pad use, and urinary tract infection frequency increased, and the significant difference was attributed to these changes.

Conclusion: The increase in menstrual irregularities and the higher rates of urinary tract and genital infections were considered reflections of the negative impact of the earthquake on women's reproductive health. Since two years had passed since the earthquake at the time of the study, positive findings related to genital hygiene were observed; however, hygiene-related deficiencies still persisted. It is essential to recognize that in natural disasters such as earthquakes, women's hygiene needs should be prioritized and addressed promptly. Necessary precautions should be taken to prepare for potential natural disasters.

Keywords: Disaster, women health, genital hygiene

S-0383

Primipar Gebelerde Prenatal Bağlanmanın Yordayıcısı Olarak Sosyal Medya Bağımlılığı ile Beden İmajı Algısı

Dicle Filiz Yıldırım Gökşen¹, Sevgi Özkan¹, Soner Gök², Süleyman Erkan Alataş²

¹Pamukkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum-Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Denizli

²Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Denizli

Problem ve Amaç: Prenatal bağlanma yenidoğanı düşük doğum ağırlığı, kolik ve uyku problemleri gibi sağlık sorunlarına karşı korurken gebelerin fiziksel ve psikolojik değişikliklere adaptasyonunu kolaylaştırır ve postpartum dönemde depresyonun gelişme riskini azaltır. Gebenin ruh sağlığı prenatal bağlanmayı etkileyen önemli bir faktördür. Ruh sağlığı ise gebelikte beden imajı ile ilişkilidir. Gebeler, gebelik döneminde sosyal medyayı sıklıkla kullanırlar ve sosyal medyada farklı kişilerin mükemmel olarak yansıtılan profillerine maruz kalırlar. Bu durum gebelerin beden imajı algısını olumsuz yönde etkilemektedir. Dolayısıyla sosyal medya kullanımı ve beden imajı algısının prenatal bağlanmanın bir yordayıcısı olduğu düşünülmektedir. Ancak literatürde sosyal medya kullanımı ile beden imajı algısının prenatal bağlanma üzerindeki etkisine yönelik sınırlı bilgi bulunmaktadır. Bu nedenle bu çalışmada sosyal medyayı daha sık kullanan primipar gebelerde prenatal bağlanmanın yordayıcısı olarak sosyal medya bağımlılığı ile beden imajı algısının incelenmesi amaçlanmıştır.

Materyal-Metod: Bu çalışma tanımlayıcı, ilişkisel ve kesitseldir. Veriler sosyal medya platformları aracılığıyla online ortamda Mart 2024- Nisan 2024 tarihleri arasında toplanmıştır. Veriler Tanımlayıcı Bilgi Formu, Prenatal Bağlanma Envanteri, Bergen Sosyal Medya Bağımlılığı Ölçeği ve Gebelikte Beden İmajı Algısı Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Çalışmaya 198 gebe dahil edilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler ve çoklu doğrusal regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen gebelerin %84.3'ünün potansiyel sosyal medya bağımlısı olduğu belirlendi. Sosyal medya bağımlılığı bağımlılığı ile beden imajı algısı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğu saptandı. Sosyal medya bağımlılığı, gebelik görünümü, kilo alma endişesi ve gebeliğin getirdiği fiziksel yüke ait beden imajı algısının birlikte prenatal bağlanmanın %14.5'ini yordadığı belirlenmiştir.

Sonuç: Gebelerde sosyal medya bağımlılığı ve beden imajı algısı birlikte prenatal bağlanmayı etkilemektedir. Bu nedenle doğum öncesi izlemlerde hemşireler gebelerin sosyal medya kullanımlarını, sosyal medyaya bağımlılık durumlarını ve beden imajı algılarını birlikte ele alarak değerlendirmelidir. Sosyal medya kullanımı fazla olan ya da sosyal medyaya bağımlı olan gebeleri bağımlılık konusunda bilgilendirmeli ve gebelikte gerçekleşen fiziksel değişimlerin sürecin bir parçası olduğunu açıklamalı ve gebelere psikolojik destek sunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Prenatal bakım, sosyal medya, beden imajı, bağlanma, gebelik

Social Media Addiction and Perceived Body Image as Predictors of Prenatal Attachment in Primiparous Women

Dicle Filiz Yıldırım Gökşen¹, Sevgi Özkan¹, Soner Gök², Süleyman Erkan Alataş²

¹Pamukkale University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Denizli

²Pamukkale University Faculty of Medicine, Department of Obstetrics and Gynecology, Denizli

Problem and Aim: Prenatal attachment protects the newborn against health problems such as low birth weight, colic and sleep problems, facilitates the adaptation of pregnant women to physical and psychological changes and reduces the risk of developing depression in the postpartum period. The mental health of the pregnant woman is an important factor affecting prenatal attachment. Mental health is related to body image during pregnancy. Pregnant women frequently use social media during pregnancy and are exposed to perfectly reflected profiles of different people on social media. This situation negatively affects the perception of body image of pregnant women. Therefore, social media use and body image perception are thought to be a predictor of prenatal attachment. However, there is limited information in the literature about the effect of social media use and body image perception on prenatal attachment. Therefore, this study aimed to examine social media addiction and body image perception as predictors of prenatal attachment in primiparous pregnant women who use social media more frequently.

Material-Method: This study is descriptive, correlational and cross-sectional. Data were collected online via social media platforms between March 2024 and April 2024. Data were collected using the Descriptive Information Form, Prenatal Attachment Inventory, Bergen Social Media Addiction Scale and Pregnancy Body Image Perception Scale. 198 pregnant women were included in the study. Descriptive statistics and multiple linear regression analysis were used to evaluate the data.

Results: It was determined that 84.3% of the pregnant women included in the study were potential social media addicts. It was determined that there was a statistically significant relationship between social media addiction and body image perception. It was determined that social media addiction, pregnancy appearance, weight gain anxiety and body image perception related to the physical burden of pregnancy together predicted 14.5% of prenatal attachment.

Conclusion: Social media addiction and body image perception in pregnant women affect prenatal attachment together. Therefore, nurses should evaluate pregnant women's social media use, social media addiction and body image perception together during prenatal follow-ups. Pregnant women who use social media excessively or are addicted to social media should be informed about addiction, explained that the physical changes that occur during pregnancy are a part of the process, and psychological support should be provided to pregnant women.

Keywords: Prenatal care, social media, body image, attachment, pregnancy

S-0384

Postmenopozal Kadınların Menopoz Algısı ve Subjektif Mutluluğu: Psikolojik İyiye ve Eş Durumu İçin Bir Durumsal Etki Modeli

Ayşe Taştekin¹, Cansu Ağralı², Şehadet Taşkın³

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Afyon

²Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Osmaniye

³Balıklığıl Devlet Hastanesi, Çocuk Cerrahisi Servisi, Şanlıurfa

Amaç: Çalışmanın amacı postmenopozal kadınlarda menopoz algısının subjektif mutluluk üzerindeki etkisinde psikolojik iyiliğin aracı rolünü araştırmak ve düzenleyici aracılık modelinde spouse statüsünün düzenleyici rolünü incelemektir.

Gereç-Yöntem: Çalışma, Türkiye'de bir kamu hastanesinin kadın doğum polikliniklerinde 20 Ekim 2024 - 20 Ocak 2025 arasında başvuran 335 postmenopozal kadın ile yürütülmüştür. Aracılık ve düzenleyicilik etkileri, Hayes tarafından geliştirilen ve SPSS 25.0 sürümünde yer alan PROCESS makrosunun Model 4 ve Model 7'si kullanılarak, 5000 bootstrap örnekleme ile test edilmiştir. Elde edilen bulgular, değişkenler arasındaki doğrudan ve dolaylı ilişkileri anlamada önemli katkılar sağlamaktadır.

Bulgular: Menopoz algısı, hem psikolojik refahı hem de subjektif mutluluğu etkilemektedir. Psikolojik refah, menopoz algısı ile subjektif mutluluk arasındaki ilişkiye aracılık etmektedir. Postmenopozal kadınlarda daha olumlu menopoz algısı, daha iyi psikolojik refah ve daha yüksek subjektif mutlulukla ilişkili bulunmuştur. Eş durumunun, menopoz algısı ve psikolojik refah arasındaki moderatör etkisi anlamlı bulunmuştur. Çalışmamızda postmenopozal kadınlarda eş desteğinin psikolojik refahı artırmasının yanı sıra, menopoz algısının psikolojik refah üzerindeki etkisinin, kadının eşinin varlığına ve desteğine bağlı olarak değişebileceğini ortaya koymaktadır.

Sonuç: Bu çalışma, postmenopozal kadınların psikolojik refah ve mutluluk düzeylerini artırmaya yönelik önemli ipuçları sunmaktadır. Bulgular psikolojik refahın aracılık rolü, postmenopozal kadınlarda menopoz algısının yalnızca fizyolojik bir süreç olarak değil, aynı zamanda psikolojik boyutlarıyla da ele alınması gerektiğini vurgulamaktadır. Sonuçlar, postmenopozal kadınlarda eşlerin sağladığı psikolojik desteğin artırılmasının, kadınların psikolojik iyiliğini ve subjektif mutluluklarını iyileştirme potansiyeline sahip olduğunu göstermektedir. Eş desteğinin olumlu etkisi, aile içi dinamiklerin bu süreçteki önemini ve kadınların bu dönemde daha fazla sosyal destek almalarının sağlanması gerektiğini ortaya koymaktadır. Ayrıca, bu bulgular, kadınların yaşam kalitesini artırmaya yönelik politikaların, yalnızca fiziksel sağlıkla sınırlı kalmaması gerektiğini göstermektedir. Özellikle, psikolojik refahın artırılması ve eş desteğinin teşvik edilmesi, sağlık politikalarının bir parçası olmalıdır.

Hem araştırmacılar hem de sağlık profesyonelleri için, bu bulgular ışığında yeni müdahale stratejileri geliştirilebilir. Ayrıca, toplumda menopoz algısının ve sosyal desteğin olumlu yönde değiştirilmesine yönelik çalışmalar, kadınların psikolojik refahını ve öznel mutluluğunu önemli ölçüde artırabilir.

Anahtar Kelimeler: Menopoz, Subjektif Mutluluk, Psikolojik Refah, Kadın Sağlığı

Menopause Perception and Subjective Happiness of Postmenopausal Women: A Moderated Mediation Model for Psychological Well-Being and Spouse's Status

Ayşe Taştekin¹, Cansu Ağralı², Şehadet Taşkın³

¹Afyonkarahisar Health Sciences University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Afyon

²Osmaniye Korkut Ata University, Faculty of Health Sciences, Midwifery Department, Osmaniye

³Balıklığöl State Hospital, Pediatric Surgery Service, Şanlıurfa

Objective: This study aimed to investigate the mediating role of psychological well-being in the relationship between menopause perception and subjective happiness among postmenopausal women, as well as the moderating role of spousal status in the moderated mediation model.

Materials-Methods: The study was conducted with 335 postmenopausal women who visited the gynecology outpatient clinics of a public hospital in Turkey between October 20, 2024, and January 20, 2025. The moderation and mediation effects were tested using the PROCESS macro (Model 4 and Model 7) for SPSS 25.0 by Hayes, with 5000 bootstrap samples. The findings significantly contribute to a deeper understanding of the direct and indirect relationships among the variables.

Results: The perception of menopause has been shown to influence both psychological well-being and subjective happiness. Psychological well-being serves as a mediating variable in the relationship between menopausal perception and subjective happiness. Among postmenopausal women, a more positive perception of menopause is significantly associated with enhanced psychological well-being and greater levels of subjective happiness. Furthermore, spousal status was found to exert a significant moderating effect on the relationship between menopausal perception and psychological well-being. These findings suggest that, in postmenopausal women, the presence and support of a spouse not only contribute to improved psychological well-being but also moderate the extent to which menopausal perception impacts psychological well-being.

Conclusion: This study provides important insights into strategies for enhancing psychological well-being and subjective happiness among postmenopausal women. The findings emphasize that menopausal perception should not be regarded solely as a physiological experience, but also as a process with significant psychological dimensions. The mediating role of psychological well-being suggests that women's perception of menopause has far-reaching effects on their emotional and mental health.

Furthermore, the significant moderating effect of spousal support highlights the critical role of family dynamics during the postmenopausal period. Strengthening psychological support from spouses has the potential to improve both psychological well-being and subjective happiness. These results underscore the need for increased social support systems for women during menopause and point to the broader importance of family-based interventions.

From a public health perspective, the findings advocate for policies that go beyond addressing physical health, urging a more holistic approach to improving women's quality of life. Promoting psychological well-being and encouraging spousal support should be considered essential components of health policy and intervention strategies.

In light of these results, researchers and healthcare professionals are encouraged to develop new, targeted interventions. Additionally, efforts to positively reshape societal perceptions of menopause and to reinforce social support mechanisms may contribute significantly to enhancing the psychological well-being and subjective happiness of postmenopausal women.

Keywords: Menopause, Subjective Happiness, Psychological Well-being, Women's Health

S-0386

Kaçış Odası Oyunu ve Rol Oynamanın Hemşirelik Öğrencilerinin Kadına Yönelik Şiddeti Değerlendirme Becerilerine ve Kadına Yönelik Şiddete İlişkin Tutumuna Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma

Sultan Özkan Şat¹, Nurhan Aktaş², Pınar Akbaş³

¹Bitlis Eren Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Bitlis, Türkiye

²Kahramanmaraş İstiklal Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Kahramanmaraş, Türkiye

³Karabük Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Karabük, Türkiye

Amaç: Hemşirelik öğrencilerinin şiddeti tanımlama ve ele alma kapasitelerini geliştirmek için yenilikçi ve pratik stratejiler gereklidir. Oyunlaştırma, bu becerilerin geliştirilmesine yönelik umut verici bir yaklaşım sunmaktadır. Bu çalışmada, kaçış odalarının ve rol play yöntemlerinin hemşirelik öğrencilerinin kadınlara yönelik şiddeti ve şiddete karşı tutumlarını tanıma ve değerlendirme becerileri üzerindeki etkilerini değerlendirmek amaçlandı.

Gereç-Yöntem: Ön test ve son test faktöriyel gruplu randomize kontrollü bir çalışma olarak yürütüldü. Toplam 120 hemşirelik öğrencisi üç gruba randomize edildi: kaçış odası oyunu (n=40), rol yapma (n=40) ve kontrol (n=40). Veriler Kadına Yönelik Şiddet Bilgi Testi, Şiddete İlişkin Tutum Ölçeği ile Hemşire ve Ebelerin Kadına Yönelik Şiddet Belirtilerini Tanımalarına İlişkin Ölçek kullanılarak toplandı. Değerlendirmeler müdahaleden bir hafta ve bir ay sonra yapıldı.

Bulgular: Eğitim sonrası birinci hafta ve birinci ayda yapılan ölçümlerde öğrencilerin şiddet bilgi testi puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulundu ($p<0.05$). Gruplar arasındaki farkın kontrol grubu ile rol play ve kaçış odası oyun grubu arasında olduğu görüldü. Öğrencilerin şiddete ilişkin tutum ölçeği puan ortalamaları açısından birinci aydaki ölçümde gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulundu ($p<0.05$). Gruplar arasındaki farkın kontrol grubu ile rol play ve kaçış odası oyun grubu arasında olduğu tespit edildi. Öğrencilerin hemşire ve ebelerin kadına yönelik şiddet belirtilerini tanımalarına ilişkin ölçek puan ortalamaları arasında birinci hafta ve birinci ayda yapılan ölçümlerde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulundu ($p<0.05$). Gruplar arasındaki farkın birinci haftada (son test 1) kontrol grubu ile kaçış odası oyun grubu arasında olurken, birinci ayda (son test 2) gruplar arasındaki farkın kaçış odası oyun grubu ile rol play grubu ve kontrol grubu arasında olduğu görüldü. Hem kaçış odası oyunu hem de rol play grupları, her iki zaman noktasında da kontrol grubundan önemli ölçüde daha yüksek bilgi testi puanları ve şiddete karşı daha çağdaş, onaylamayan tutumlar gösterdiği bulundu. Özellikle kaçış odası grubu, kadınlara yönelik şiddet belirtilerini tanımada önemli gelişmeler elde ettiği görüldü.

Sonuç: Kaçış odası oyunları ve rol play, hemşirelik öğrencilerinin şiddet önlemeyle ilgili bilgi, tutum ve değerlendirme becerilerini geliştirmek için etkili eğitim yöntemleridir. Öğrenme sonuçlarını geliştirmek için bu yöntemlerin hemşirelik eğitim programlarına dahil edilmesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: Kaçış Odası, Oyunlaştırma, Cinsiyete Dayalı Şiddet, Hemşirelik Öğrencileri, Rol Play Oyunu, Şiddet

The impact of escape room game and role-playing on nursing students' violence against women assessment skills and attitudes toward violence against women: A randomised controlled trial

Sultan Özkan Şat¹, Nurhan Aktaş², Pınar Akbaş³

¹Bitlis Eren University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Bitlis, Türkiye

²Kahramanmaraş İstiklal University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Kahramanmaraş, Türkiye

³Karabük University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Karabük, Türkiye

Objective: Innovative and practical strategies are essential to enhance nursing students' capacity to identify and address violence. Gamification offers a promising approach to the development of these skills. To evaluate the effects of escape rooms and role-playing methods on nursing students' ability to recognise and assess violence against women and their attitudes toward violence.

Materials-Methods: A pre-test and post-test factorial group randomised controlled trial was conducted. A total of 120 nursing students were randomised into three groups: escape room game (n=40), role-playing (n=40), and control (n=40). Data were collected using the Knowledge Test on Violence Against Women, Scale for Attitudes Toward Violence, and Scale for Nurses' and Midwives' Recognition of the Symptoms of Violence Against Women. Assessments were conducted one week and one month after the intervention.

Results: In the measurements taken in the first week and first month after the education, a statistically significant difference was found between the students' violence knowledge test mean scores ($p<0.05$). The difference between the groups was found to be between the control group and the role play and escape room game group. In terms of the students' attitude scale mean scores, a statistically significant difference was found between the groups in the first month measurement ($p<0.05$). The difference between the groups was found to be between the control group and the role play and escape room game group. A statistically significant difference was found between the students' scale mean scores regarding recognition of signs of violence against women by nurses and midwives in the measurements taken in the first week and first month ($p<0.05$). While the difference between the groups was between the control group and the escape room game group in the first week (posttest 1), it was seen that the difference between the groups in the first month (posttest 2) was between the escape room game group, the role play group, and the control group. Both the escape room game and role-playing groups demonstrated significantly higher knowledge test scores and more contemporary, non-approving attitudes toward violence than the control group at both time points. The escape room group, in particular, achieved notable improvements in recognising signs of violence against women.

Conclusion: Escape room games and role-playing are effective educational methods to improve nursing students' knowledge, attitudes, and assessment skills related to violence prevention. Incorporating these methods into nursing education programs is recommended to enhance the learning outcomes.

Keywords: Escape Room, Gamification, Gender-Based Violence, Nursing Students, Role Playings, Violence

S-0387

Aile Planlaması Yöntemi Mitleri: Bir Ölçek Geliştirme Çalışması

Sebiha Gözde Şan¹, Kerime Derya Beydağ²

¹Kadıköy 9 Nolu Aile Sağlığı Merkezi, İstanbul

²Yalova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Yalova

Amaç: Bu araştırmanın amacı, Aile Planlaması Yöntemleri Mitleri Ölçeği'ni geliştirilmek, geçerlik ve güvenirliğini test etmektir.

Gereç-Yöntem: Metodolojik tipteki araştırma, 1 Ocak – 1 Haziran 2024 tarihleri arasında, gelişigüzel örnekleme ile 541 birey ile gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Beşli likert tipi hazırlanan ve 65 maddeden oluşan “Aile Planlaması Yöntemleri Mitleri Ölçeği Taslak Formu” kapsam geçerliliğini değerlendirmek amacıyla 17 uzman görüşüne sunuldu. Uzman görüşü sonrasında taslak ölçeğin Kapsam Geçerlik İndeksi 0,69 olarak belirlendi. Açıklayıcı faktör analizi sonucunda bazı maddeler yapı dışına çıkartıldı. Aile Planlaması Mitleri Ölçeği, doğrulayıcı faktör analizi sonrasında 32 madde ve 6 alt boyuttan oluşan son halini aldı. Doğrulayıcı faktör analizinde ölçeğin uyum iyiliği değerleri $\chi^2/sd:3,765$; GFI: 0,854; AGFI: 0,852; CFI: 0,920; RMSEA: 0,072; SRMR: 0,067 olarak belirlendi. Ölçeğin zamana karşı güvenirliği test-tekrar test yöntemiyle değerlendirilerek yanıtlar arası uyumun çok iyi olduğu saptandı (ICC: 0,864; $p<0,001$). Ölçeğin Cronbach Alfa güvenirlik katsayısının 0,965 olduğu ve ölçek alt boyutlarının Cronbach Alfa güvenirlik katsayısının 0,875 ile 0,932 arasında değiştiği belirlendi.

Sonuç: Aile Planlaması Yöntemleri Mitler Ölçeği'nin geçerli ve güvenilir bir ölçek olduğu belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Aile Planlaması Yöntemleri, Mit, Geçerlik, Güvenirlik, Ölçek Geliştirme

Family Planning Method Myths: A Scale Development Study

Sebiha Gözde Şan¹, Kerime Derya Beydağ²

¹Kadıköy Family Medicine No. 9, İstanbul

²Yalova University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Yalova

Objective: The aim of this research was to develop the Myths about Family Planning Methods Scale and test its validity and reliability

Materials-Methods: This study, designed as methodological research, was conducted with 541 individuals between January 1 and June 1, 2024, using random sampling.

Results: The “Draft Form of the Myths about Family Planning Methods Scale,” which was prepared in a five-point Likert type and initially contained 65 items, was presented to 17 experts in order to evaluate content validity. Following expert feedback, the draft scale’s Content Validity Index (CVI) was found to be 0.69. Several items were eliminated based on the results of the exploratory factor analysis. After confirmatory factor analysis, the final version of the Myths about Family Planning Methods Scale comprised 32 items and 6 subdimensions. In the confirmatory factor analysis, the goodness-of-fit values for the scale were determined as $\chi^2/df = 3.765$, GFI = 0.854, AGFI = 0.852, CFI = 0.920, RMSEA = 0.072, and SRMR = 0.067. The scale’s reliability over time was evaluated using the test-retest method, which revealed a very high level of agreement (ICC: 0.864; $p < 0.001$). The scale’s alpha reliability coefficient was 0.965, and the subscales’ alpha coefficients ranged from 0.875 to 0.932.

Conclusion: The Family Planning Methods Myths Scale was determined to be a valid and reliable scale.

Keywords: Family Planning Methods, Myth, Validity, Reliability, Scale Development

S-0388

Jinekolojik Kanserlerde Cinselliğe Yönelik Tutum Ölçeği Geliştirme Çalışması

İlayda Utkulu¹, Kerime Derya Beydağ²

¹Memorial Bahçelievler Hastanesi, İstanbul

²Yalova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Yalova

Amaç: Bu araştırmanın amacı, Jinekolojik Kanserlerde Cinselliğe Yönelik Tutum Ölçeğini geliştirmek, geçerlik ve güvenilirliğini test etmektir.

Gereç-Yöntem: Metodolojik tipteki araştırma, 1 Ekim 2023- 1 Mayıs 2024 tarihleri arasında, gelişigüzel örnekleme ile 239 jinekolojik kanserli kadın ile gerçekleştirilmiştir. Verilerin toplanmasında, "Tanıtıcı Bilgi Formu" ve "Jinekolojik Kanserlerde Cinselliğe Yönelik Tutum Ölçeği Taslak Formu" kullanıldı.

Bulgular: Beşli likert tipi hazırlanan ve 26 maddeden oluşan "Jinekolojik Kanserlerde Cinselliğe Yönelik Tutum Ölçeği" kapsam geçerliliğini değerlendirmek amacıyla 18 uzman görüşüne sunuldu. Uzman görüşü sonrasında taslak ölçeğin Kapsam Geçerlik İndeksi 0,67 olarak belirlendi. Açıklayıcı faktör analizi sonucunda bazı maddeler yapı dışına çıkartıldı. Jinekolojik Kanserlerde Cinselliğe Yönelik Tutum Ölçeği, doğrulayıcı faktör analizi sonrasında 15 madde ve 2 alt boyuttan oluşan son halini aldı. Doğrulayıcı faktör analizinde ölçeğin uyum iyiliği değerleri χ^2/sd : 2,437; GFI: 0,902; AGFI: 0,862; CFI: 0,976; RMSEA: 0,078; SRMR: 0,030 olarak belirlendi. Ölçeğin zamana karşı güvenilirliği test-tekrar test yöntemiyle değerlendirilerek yanıtlar arası uyumun çok iyi olduğu saptandı (ICC: 0,977 $p<0,001$). Ölçeğin Cronbach Alfa güvenilirlik katsayısının 0,975 olduğu ve ölçek alt boyutlarının Cronbach Alfa güvenilirlik katsayısının 0,929 ile 0,981 arasında değiştiği belirlendi.

Sonuç: Jinekolojik Kanserlerde Cinselliğe Yönelik Tutum Ölçeğinin geçerli ve güvenilir bir ölçek olduğu belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Kanser, Cinsellik, Tutum, Geçerlik, Güvenirlik, Ölçek Geliştirme

A Study to Develop An Attitude Scale Towards Sexuality in Gynecologic Cancers

İlayda Utkulu¹, Kerime Derya Beydağ²

¹Memorial Bahçelievler Hospital, İstanbul

²Yalova University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Yalova

Objective: The aim of this study was to develop the Attitudes Towards Sexuality in Gynecologic Cancers Scale and to test its validity and reliability.

Materials-Methods: The methodological study was conducted between October 1, 2023 and May 1, 2024 with 239 women with gynecologic cancer by random sampling. "Introductory Information Form" and "Attitudes Towards Sexuality in Gynecologic Cancers Scale Draft Form" were used for data collection.

Results: The five-point Likert-type "Attitudes Towards Sexuality in Gynecologic Cancers Scale" consisting of 26 items was presented to 18 experts to evaluate its content validity. After the expert opinion, the content validity index of the draft scale was determined as 0.67. As a result of exploratory factor analysis, some items were excluded from the structure. The Attitudes Towards Sexuality in Gynecologic Cancers Scale was finalized with 15 items and 2 sub-dimensions after confirmatory factor analysis. In the confirmatory factor analysis, the goodness of fit values of the scale were determined as χ^2/sd : 2.437; GFI: 0.902; AGFI: 0.862; CFI: 0.976; RMSEA: 0.078; SRMR: 0.030. The reliability of the scale against time was evaluated with the test-retest method and it was found that the agreement between the responses was very good (ICC: 0.977 $p < 0.001$). The Cronbach's alpha reliability coefficient of the scale was 0.975 and the Cronbach's alpha reliability coefficient of the scale sub-dimensions ranged between 0.929 and 0.981.

Conclusion: It was determined that the Attitudes Towards Sexuality in Gynecologic Cancers Scale was a valid and reliable scale.

Keywords: Cancer, Sexuality, Attitude, Validity, Reliability, Scale Development

S-0389

Kadınların vajinal doğum deneyimleri: Nitel bir çalışma

Havva Yeşildere Sağlam¹, Atike Kaya², Elif Gürsoy³

¹Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Kütahya, Türkiye

²Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Bölümü, Eskişehir, Türkiye

³Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Eskişehir, Türkiye

Amaç: Gebelik; her kadın için özel, anlamlı, güzel ve bir o kadar da acı verici zorluklarla dolu deneyimleri barındırmaktadır. Doğum deneyimi ise; kadın sağlığı üzerinde kısa ve uzun vadede önemli etkileri olan; gebelik döneminde korku, kaygı, endişe ve anksiyete yaşatıp, doğumla birlikte annelik içgüdüğü ve duygusuyla taçlanan kadın hayatının en güzel anılarından birisidir. Kadınlar doğum sürecinde yaşam boyunca hatırlayacakları önemli deneyimler kazanırlar. Her kadın gebelik sonrası olumlu bir doğum deneyimi yaşamayı hayal eder. Doğumda yaşanan olumsuz deneyimler ise doğum korkusunu tetikleyip; yıllarca anlatılan doğum hikâyeleriyle kadınlar arasında paylaşılarak yayılmakta, özellikle ilk kez doğum yapacak kadınların doğum eylemi için endişelerini arttırmaktadır. Ayrıca yaşanan olumsuz doğum deneyimlerinin paylaşılması, medyada doğum eyleminin ağırlı ve acılı sahnelerle işlenmesi toplumda olumsuz bir doğum imajı yaratmaktadır. Bu çalışma kadınların doğum deneyimlerini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada nitel tanımlayıcı bir yaklaşım kullanılmıştır. Veriler; Kişisel Bilgi Formu ve Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu kullanılarak toplanmıştır. Görüşmelere veri doygunluğuna ulaşılan kadar devam edilip çalışma 16 kadın katılımcıyla tamamlanmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan kadınların yaşları 24 ile 65 arasında değişmektedir. Katılımcıların eğitim düzeyi ilköğretim, lise ve üniversite arasında değişmekte ayrıca çoğunluğu çekirdek ailelere sahiptir. Kadınların deneyimleri dört ana tema ve on bir alt tema altında analiz edilmiştir. İz bırakan durumlar teması kurtuluş ve başlangıç, sosyal destek, ağrıyla baş etme, korku; fiziksel çevre teması mahremiyetin ihlali, travmatik doğum masası; obstetrik şiddet teması kötü muamele, rızasız bakım, hareket kısıtlaması; beklentiler teması da insancıl bakım ve sağlık çalışanlarının desteği şeklindedir.

Sonuç: Bu çalışmada kadınların doğum süreciyle ilgili olarak karmaşık duygular yaşadıkları ve obstetrik şiddete maruz kaldıkları; travmatik deneyimler yaşadıkları belirlenmiştir. Kadınların olumlu bir doğum deneyimi yaşamaları için bakımlarının saygılı, destekleyici ve bütüncül bir şekilde planlanması ve kadınların kararlarına saygı gösterilmesi gerekmektedir. Kadınların bilgi edinme ihtiyaçları unutulmadan bakım öncesi onaylarının alınması ve bakımın sürdürülmesi önemlidir. Doğum sürecinde sağlık profesyonellerinin gebeliğin sadece fizyolojik boyutunu değil psikolojik ve sosyal boyutlarını da dikkate alarak bakım ve destek sağlaması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: vajinal doğum, doğum deneyimi, nitel araştırma

Women's experiences of vaginal birth: A qualitative study

Havva Yeşildere Sağlam¹, Atike Kaya², Elif Gürsoy³

¹Kütahya Health Sciences University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Kütahya, Türkiye

²Eskişehir Osmangazi University, Institute of Health Sciences, Department of Nursing, Eskişehir, Türkiye

³Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Eskişehir, Türkiye

Objective: Pregnancy; includes special, meaningful, beautiful and painful experiences for every woman. The birth experience has important short and long-term effects on women's health; it is one of the most beautiful memories of a woman's life, causing fear, anxiety, worry and anxiety during pregnancy, and crowned with maternal instinct and feeling with birth. Women gain important experiences that they will remember throughout their lives during the birth process. Every woman dreams of having a positive birth experience after pregnancy. Negative experiences during birth trigger fear of birth; are shared and spread among women through birth stories told for years and especially increase the concerns of women who will give birth for the first time about the birth process. In addition, sharing negative birth experiences and portraying birth in the media with painful and distressing scenes creates a negative image of birth in society. This study was conducted to examine women's traumatic birth experiences.

Materials-Methods: A qualitative descriptive approach was used in this study. Data were collected using the Personal Information Form and Semi-Structured Interview Form. Interviews were continued until data saturation was reached and the study was completed with 16 female participants.

Results: The ages of the women participating in the study ranged from 24 to 65. The participants' level of education ranged from primary school, high school and university, and the majority had nuclear families. The women's experiences were analyzed under four main themes and eleven subthemes. The theme of situations that leave a mark was liberation and beginning, social support, coping with pain, fear; the theme of the physical environment was violation of privacy, traumatic delivery table; the theme of obstetric violence was maltreatment, care without consent, restriction of movement; and the theme of expectations was humane care and support from health workers.

Conclusion: In this study, it was determined that women experienced complex emotions regarding the birth process and were exposed to obstetric violence; they experienced traumatic experiences. For women to have a positive birth experience, their care should be planned in a respectful, supportive and holistic manner and women's decisions should be respected. It is important to obtain women's consent before caring and to continue care without forgetting their need to be informed. During the birth process, health professionals should provide care and support by considering not only the physiological aspects of pregnancy but also its psychological and social dimensions.

Keywords: vaginal birth, birth experience, qualitative research

Ana tema ve alt temalar

Ana temalar	Alt temalar
İz bırakan durumlar	Kurtuluş ve başlangıç, sosyal destek, ağrıyla baş etme, korku
Fiziksel çevre	Mahremiyetin ihlali, travmatik doğum masası
Obstetrik şiddet	Kötü muamele, rızasız bakım, hareket kısıtlaması
Beklentiler	İnsancıl bakım, sağlık çalışanlarının desteği

Themes and sub-themes

Themes	Sub-themes
Situations leaving a mark	Liberation and beginnig, social support, coping with pain, fear
Physical environment	Violation of privacy, traumatic delivery table
Obstetric violence	Maltreatment, care without consent, restriction of movement
Expectations	humane care, support from health workers

S-0390

'Gebelikte Kilo Yönetimi' Mobil Sağlık Uygulamasının Geliştirilmesi ve Etkisinin İncelenmesi: Randomize Kontrollü Çalışma**Seda Çetin Avcı¹, Zeynep Daşkan²**¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi²Ege Üniversitesi

Giriş: Gestasyonel ağırlık kazanımı, anne ve fetus sağlığını önemli ölçüde etkileyen bir faktördür. Bu çalışma, gebelikte kilo yönetimini desteklemek amacıyla Bilgi Motivasyon Davranış Becerileri (BMD) Modeli ve Sosyal Bilişsel Teori (SBT) temelinde geliştirilen bir mobil sağlık uygulamasını değerlendirmektedir.

Amaç: Çalışmada, "Gebelikte Kilo Yönetimi" mobil uygulamasının ortalama ağırlık kazanımı üzerindeki etkisi ve IOM önerilerine uygunluk düzeyi incelenmiştir. Ayrıca, sağlıklı beslenme tutumları ve fiziksel aktivite düzeyleri üzerindeki etkileri değerlendirilmiştir.

Yöntem: Araştırmanın ilk aşamasında gestasyonel ağırlık yönetimi için teori temelli bir mobil uygulama geliştirilmiştir. İkinci aşama, geliştirilen mobil uygulamanın gebelerin GAK üzerindeki etkisini incelemek amacıyla yapılan paralel grup, randomize kontrollü deneysel bir çalışmadır. Çalışma, Eylül 2023-Eylül 2024 tarihleri arasında yürütülmüştür. Araştırmada, gebeler gebelik başlangıç beden kütle indeksine (BKİ) göre tabakalı randomizasyon yöntemiyle gruplara ayrılmıştır. Toplam 114 gebe randomize edilmiş (57 müdahale, 57 kontrol) olup süreç içerisinde kayıplar olmuştur. Çalışma toplamda 94 gebe ile tamamlanmış olup kontrol grubunda 48, müdahale grubunda ise 46 gebe analiz edilmiştir. Kontrol grubuna standart bakım verilmiş ve araştırmaya bağlılığı artırmak amacıyla haftalık antenatal sağlık bilgi broşürleri iletilmiştir. Müdahale grubu ise, standart bakıma ek olarak "Gebelikte Kilo Yönetimi" mobil uygulamasını gebelik süresince kullanmıştır. Veriler, Gebe Tanıtım Formu, İzlem Formu, Sağlıklı Beslenmeye İlişkin Tutum Ölçeği (SBİTÖ), Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi (IPAQ) ve Mobil Uygulama Derecelendirme Ölçeği-Kullanıcı Versiyonu (uMARS) kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizi, SPSS ve R yazılımı kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmada tekrarlı ölçümler bağlamında iki grup arasındaki farkları (grup etkisi) ve zamana bağlı değişimleri (zaman etkisi + etkileşim) test eden Brunner Langer analizi yapılmıştır.

Bulgular: Çalışmada müdahale grubundaki gebelerin GAK medyan değerinin kontrol grubuna göre daha düşük olduğu bulunmuştur ($p<0,05$). Aşırı GAK oranı, kontrol grubunda %58,3, müdahale grubunda ise %21,7 olarak belirlenmiş ve gruplar arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0,001$). Araştırmada müdahale ve kontrol grubundaki gebelerin SBİTÖ medyan değerlerinin zaman içinde değişimi benzer olmayıp grup-zaman etkileşimi anlamlı bulunmuştur ($p<0,10$). Kontrol grubunda SBİT ölçeği medyan değerleri T1 (ön test), T2 (ara izlem) ve T3 (son test) noktaları arasında bir fark bulunmazken ($p>0,05$) müdahale grubunda T1-T2 (ön test-ara izlem), T1-T3 (ön test-son test) SBİT ölçeği medyan değerleri arasında anlamlı fark olduğu belirlenmiştir ($p<0,001$). Gebelerin IPAQ toplam MET skorlarının zaman içindeki değişimi benzer olmayıp grup-zaman etkileşimi anlamlı bulunmuştur ($p<0,10$). Kontrol grubunda T1-T2 (ön test-ara izlem) ($p<0,05$) ve T2-T3 (ara izlem-son test) ($p<0,05$) IPAQ toplam MET medyan değerleri arasında anlamlı fark olduğu saptanmıştır. Müdahale grubunda ise T1-T2 (ön test-ara izlem) ($p<0,05$), T1-T3 (ön test-son test) ($p<0,001$) IPAQ toplam MET medyan değerleri arasında anlamlı fark olduğu bulunmuştur. Mobil Uygulama Derecelendirme Ölçeği-Kullanıcı Versiyonu (uMARS) sonuçları, uygulamanın yüksek fonksiyonellik ve kullanıcı memnuniyeti sağladığını ortaya koymuştur.

Sonuç: "Gebelikte Kilo Yönetimi" mobil uygulaması, GAK'ı yönetmede etkili bir araç olarak bulunmuştur. Uygulamanın aşırı GAK'ı azaltmada başarılı olduğu saptanmıştır. Bu uygulama, literatürde belirtilen önerileri karşılayan ve literatürde var olan boşlukları iyi dolduran ülkemizde direkt

gestasyonel ağırlık yönetimine odaklanan teori temelli bir mobil uygulamadır. Bu tür mobil uygulamaların, standart bakıma entegre edilmesi, daha fazla gebeye ulaşılması ve farklı örneklem üzerinde de etkinliğinin test edilmesi önerilmektedir

Anahtar Kelimeler: gebelik, ağırlık kazanımı, beslenme, egzersiz, sağlık davranışları, mobil uygulama

Development and Evaluation of the 'Weight Management in Pregnancy' Mobile Health Application: A Randomized Controlled Trial**Seda Çetin Avcı¹, Zeynep Daşikan²**¹İzmir Katip Çelebi University²Ege University

Introduction: Gestational weight gain (GWG) significantly affects maternal and fetal health. This study developed and evaluated a mobile health application based on the IMB Model and SCT for gestational weight management.

Objective: The study assessed the impact of the "Weight Management in Pregnancy" application on average GWG and adherence to IOM recommendations. It also examined its effects on healthy eating attitudes and physical activity levels.

Method: The study developed a theory-based mobile application for gestational weight management. In the second phase, a parallel-group randomized controlled trial (September 2023–2024) examined its effects on GWG. Pregnant women were stratified by pre-pregnancy BMI and randomized (57 intervention, 57 control). Due to attrition, 94 participants completed the study (46 intervention, 48 control). The control group received standard care, and weekly antenatal health information brochures were provided to enhance adherence to the study. The intervention group, in addition to standard care, used the "Weight Management in Pregnancy" mobile application throughout pregnancy. Data were collected using the Pregnancy Introduction Form, Follow-up Form, Healthy Eating Attitude Scale (HEAS), International Physical Activity Questionnaire (IPAQ), and the Mobile Application Rating Scale-User Version (uMARS). Statistical analyses were performed using SPSS and R software, with repeated measures analysis conducted via Brunner Langer analysis to assess group effects, time-dependent changes, and group-time interactions.

Results: The median GWG of pregnant women in the intervention group was found to be lower than that of the control group ($p<0.05$). The proportion of excessive GWG was 58.3% in the control group and 21.7% in the intervention group, with a statistically significant difference between the groups ($p<0.001$). In the analysis of the Healthy Eating Attitude Scale (HEAS) scores, the changes over time were not similar between the groups, and the group-time interaction was found to be significant ($p<0.10$). In the control group, no difference was found between the median values of the HEAS at T1 (pre-test), T2 (mid-term follow-up), and T3 (post-test) ($p>0.05$). However, in the intervention group, significant differences were found between the T1-T2 (pre-test-mid-term follow-up) and T1-T3 (pre-test-post-test) median values ($p<0.001$). The change in total MET scores of the International Physical Activity Questionnaire (IPAQ) over time was also not similar between the groups, with a significant group-time interaction ($p<0.10$). In the control group, significant differences were found in IPAQ total MET median values between T1-T2 (pre-test-mid-term follow-up) ($p<0.05$) and T2-T3 (mid-term follow-up-post-test) ($p<0.05$). In the intervention group, significant differences were found between T1-T2 (pre-test-mid-term follow-up) ($p<0.05$) and T1-T3 (pre-test-post-test) ($p<0.001$). The uMARS results showed that the mobile application provided high functionality and user satisfaction.

Conclusion: The "Weight Management in Pregnancy" mobile application has proven to be an effective tool for managing GWG. It was found to be successful in reducing excessive GWG. This application is a theory-based mobile health intervention that meets the recommendations outlined in the literature and fills existing gaps, focusing directly on gestational weight management. It is recommended that such mobile applications be integrated into standard care, reach a larger number of pregnant women, and be tested for effectiveness on different populations

Keywords: pregnancy, weight gain, nutrition, exercise, health behaviors, mobile application

Gebelikte Kilo Yönetimi

Gestational Weight Management

Gebelikte Kilo Yönetimi

Eğitim

Aç

YAŞ

4+

Yaş

KATEGORİ

Eğitim

GELİŞTİRİCİ

BERA ARGE YAZILIM

Araştırma sonucunda geliştirilen ve test edilen 'Gebelikte Kilo Yönetimi' mobil uygulaması

S-0396

Sıcak Basması ve İlişkili Değişkenlerin, Klimakterik Dönemdeki Kadınların Menopoza Özgü Yaşam Kalitesine Etkisi: Kesitsel Çalışma

Gonca Buran¹, Cevriye Yüksel Kaçan²

¹Bursa Uludağ Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum Kadın Hastalıkları Hemşireliği AD, Bursa

²Bursa Uludağ Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği AB, Bursa

Problem tanımı: Sıcak basması menopoz dönemindeki kadınlarda görülen en yaygın görünen ve genellikle en rahatsız edici menopoz semptomudur. Çalışma sonuçları kadınların yaklaşık %25'inin menopozdan sonra beş yıla kadar sıcak basması sorunun yaşayacağını gösteriyor. Ayrıca veriler kadınların üçte birinin bu semptomlara on yıla kadar maruz kalırken, %8'inde yirmi yıldan daha uzun süre sıcak basması yaşayabileceğini ortaya koymaktadır.

Amaç: Sıcak basması ve ilişkili risk faktörlerinin, klimakterik dönemdeki kadınların yaşam kalitesi üzerindeki etkisini belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Kesitsel nitelikte olan bu çalışma, 5 Ocak 2022 ile 1 Ağustos 2022 tarihleri arasında bir Tıp Fakültesi Hastanesinin Kadın Hastalıkları ve Doğum polikliniğinde gerçekleştirildi. Çalışmanın verileri katılımcıların sosyodemografik bilgilerini içeren "Tanıtıcı Bilgi Formu", "Sıcak Basması İnançları Ölçeği (HFBS) ve Menopoza Özgü Yaşam Kalitesi Ölçeği (MENQOL) kullanılarak toplandı. Kadın hastalıkları ve doğum polikliniğine başvuran ve en az bir aydır sıcak basması şikayeti olan 40-65 yaş arasındaki kadınlar (n=348) çalışmaya dahil edildi. Etik kurul izni, kurum izni ve kadınlardan bilgilendirilmiş onam alındı. Çalışma boyunca Helsinki ilkeleri dikkate alındı ve STROBE Kontrol Listesi kullanıldı. Analizler SPSS 28 paket programı ile gerçekleştirildi.

Bulgular: Günde birkaç kez sıcak basması yaşayan ve günde çok sık sıcak basması yaşayan kadınların, ayda birkaç kez ve çok nadiren sıcak basması yaşayan kadınlara göre HFBS puanları daha yüksekti ($p < 0.001$). Klimakterik dönemdeki kadınların HFBS'si ile Menopoza Özgü Yaşam Kalitesinin alt grupları olan vazomotor, psikososyal, fiziksel ve cinsel alt ölçeklerinin toplam puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı pozitif korelasyon olduğu belirlendi ($p < 0.001$). Stepwise linear regression analiz sonucuna göre, Sıcak Basması İnançları Ölçeği (HFBS) toplam puanı ve yaş, vazomotor, psikososyal, fiziksel ve cinsel şikayetlerden oluşan menopoza özel yaşam kalitesi toplam puanı artarken, menopozun doğal bir süreç olduğu düşüncesi, ilköğretim düzeyi ve kadının çalışma durumu MENQOL toplam puanını azaltmaktadır.

Sonuç: Klimakterik dönemdeki kadınların, sıcak basması şikayetleri arttıkça vazomotor, fiziksel, psikolojik ve cinsel şikayetleri de artmış ve menopoz yaşam kaliteleri olumsuz etkilenmiştir. Kadınların yaşı, eğitim düzeyinin yüksek olması, çalışmama durumu ve sıcak basması sıklığı menopoza özel yaşam kalitesini etkileyen (vazomotor, psikososyal, fiziksel ve cinsel alan) önemli risk faktörleridir.

Anahtar Kelimeler: Klimakterik, Menopoz, Pre-menopoz, Post-menopoz, Sıcak basması, Yaşam kalitesi

Effect of Hot Flush and its associated variables on Menopause Specific Quality of Life of Women in the Climacteric Period: A Cross-sectional Study

Gonca Buran¹, Cevriye Yüksel Kaçan²

¹Bursa Uludag University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Bursa

²Bursa Uludag Universitiesity, Faculty of Health Sciences, Department of Public Health Nursing, Bursa

Problem description: Hot flashes are the most common and often the most disturbing symptom seen in menopausal women. Research indicates that approximately 25% of women will experience hot flashes for up to five years following menopause. Additionally, data reveals that one-third of women endure these symptoms for as long as ten years, while 8% may experience hot flashes for more than twenty years.

Objective: To assess the impact of hot flushes and associated risk factors on the quality of life of women during the climacteric

Material-Method: This cross-sectional study was performed in the Obstetrics and Gynecology outpatient clinic of the Faculty of Medicine Hospital between January 5. 2022, and August 1. 2022. Study data were collected using the following tools: The Hot Flush Beliefs Scale (HFBS), the Menopause- specific Quality of Life Questionnaire (MENQOL) and a questionnaire containing socio demographic data. Throughout the study the STROBE Checklist was followed. Women (n=348) aged between 40-65 years who applied to the obstetrics and gynecology outpatient clinic and had a complaint of hot flashes for at least one month were included in the study. Ethics committee approval, institutional permission, and informed consent from the women were obtained. Helsinki principles were considered throughout the study, and the STROBE Checklist was used.

Results: Women who had hot flashes several times a day and hot flashes very frequently per day had higher HFBS scores than women who had hot flashes several times a month and very rarely ($p < 0.001$). A statistically significant positive correlation was determined between the HFBS of women in the climacteric period and the total scores of vasomotor, psychosocial, physical and sexual subscales of Menopause-Specific Quality of Life ($p < 0.001$). According to the stepwise linear regression analysis result, while the total score of Hot Flash Beliefs Scale (HFBS) and the total score of menopause-specific quality of life consisting of age, vasomotor, psychosocial, physical and sexual complaints increased, the idea that menopause is a natural process, primary education level and the employment status of the woman decreased the total MENQOL score.

Conclusion: As hot flash complaints increase in women in the climacteric period, their vasomotor, physical, psychological, and sexual complaints also increase, and their menopause quality of life is negatively affected. Women's age, high level of education, employed status, and frequency of hot flashes are important risk factors affecting menopause-specific quality of life (vasomotor, psychosocial, physical, and sexual areas).

Keywords: Climacteric, Hot flush, Menopause, Pre-menopause, Post-menopause, Quality of life

S-0397

Bebeği Yenidoğan Yoğun Bakımda Yatan Annelerde Suçluluk Duygusunun Psikolojik

Yansımaları: Çoklu Moderetör Etki Analizi

Ayşe Taştekin¹, Şehadet Taşkın², Cansu Ağralı³

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Afyon

²Balıklıgöl Devlet Hastanesi, Çocuk Cerrahisi Servisi, Şanlıurfa

³Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Osmaniye

Amaç: Bu çalışmanın amacı bebeği yenidoğan yoğun bakımda yatan annelerde suçluluk duygusunun psikolojik yansımalarını çoklu moderetör etki analizi ile incelemektir.

Gereç-Yöntem: Çalışma 20 Ekim 2024 - 20 Mart 2025 tarihleri arasında Şanlıurfa'da bir eğitim ve araştırma hastanesinin yenidoğan yoğun bakım ünitelerinde (YYBÜ) bebekleri yatan 332 anne ile yürütülmüştür. Veriler sosyodemografik veri formu, Annelerde Suçluluk Duygusu Ölçeği ve Depresyon - Anksiyete - Stres Ölçeği ile toplanmıştır. Değişkenler arasındaki doğrudan ve düzenleyici etkiler IBM SPSS 22 programında PROCESS macro v4 programında Model 1 ile test edilmiştir. Düzenleyici etkilerin anlamlılığını incelemek için 5000 bootstrap örneklemeden %95 sapma düzeltilmiş güven aralığı (GA) oluşturulmuştur.

Bulgular: Yapılan incelemelerde annelerde suçluluk duygusunun depresyon, anksiyete ve stres düzeyini doğrudan olumlu yönde etkilediği belirlenmiştir ($p<0.05$). Depresyon puanındaki değişimin %43'ü, anksiyete puanındaki değişimin %46'sı ve stres puanındaki değişimin %42'si suçluluk değişkenine aittir. Suçluluğun stres üzerindeki etkisinde annenin yaşayan çocuk sayısının, doğum şeklinin ve YYBÜ yatan bebeğin cinsiyetinin düzenleyici rol oynadığı belirlenmiştir ($p<0.05$). Suçluluğun anksiyete üzerindeki etkisinde ise yalnızca doğum tipinin düzenleyici rol oynadığı tespit edilmiştir ($p<0.05$). Yaşayan çocuk sayısı daha fazla olan, sezaryenle doğum yapan ve kız bebek dünyaya getiren annelerde, suçluluğun stres üzerindeki etkisi daha artmaktadır. Sezaryenle doğum yapan annelerde de suçluluk arttıkça anksiyete puanı artış göstermektedir ($p<0.05$).

Sonuç: Bu bulgular, suçluluğun ruh sağlığına olan etkilerinin, bireylerin bazı özelliklerine bağlı olarak farklılaştığını vurgulamaktadır. Sağlık profesyonelleri için bireylerin psikolojik durumlarını değerlendirirken, bu düzenleyici faktörlerin göz önünde bulundurulması önemlidir. Sonuçlarımız YYBÜ bebekleri yatan annelerin ruh sağlığının iyileştirilmesi için etkili müdahaleler geliştirilmesine katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan, Yoğun Bakım, Annelik, Ruh Sağlığı

Psychological Reflections of Guilt Among Mothers of Infants Hospitalized in the Neonatal Intensive Care Unit: A Multiple Moderator Effect Analysis

Ayşe Taştekin¹, Şehadet Taşkın², Cansu Ağralı³

¹Afyonkarahisar Health Sciences University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Afyon

²Balıklığöl State Hospital, Pediatric Surgery Service, Şanlıurfa

³Osmaniye Korkut Ata University, Faculty of Health Sciences, Midwifery Department, Osmaniye

Objective: The aim of this study is to examine the psychological reflections of guilt among mothers of infants hospitalized in neonatal intensive care units (NICUs) through a multiple moderator effect analysis.

Materials-Methods: This cross-sectional study was conducted between October 20, 2024, and March 20, 2025, with 332 mothers whose infants were admitted to the NICUs of a training and research hospital in Şanlıurfa, Turkey. Data were collected using a sociodemographic information form, the Maternal Guilt Scale, and the Depression-Anxiety-Stress Scale (DASS). Direct and moderating effects among the variables were tested using Model 1 of the PROCESS Macro v4 within IBM SPSS version 22. To evaluate the significance of moderating effects, a 95% bias-corrected confidence interval (CI) was created using 5000 bootstrap samples.

Results: The findings indicated that maternal guilt had a significant positive direct effect on levels of depression, anxiety, and stress ($p<0.05$). Changes in depression scores were 43% attributable to guilt, anxiety scores 46%, and stress scores 42%. The number of living children, mode of delivery, and the sex of the infant in the NICU were found to significantly moderate the relationship between guilt and stress ($p<0.05$). Regarding the effect of guilt on anxiety, only the mode of delivery was identified as a significant moderator ($p<0.05$). Specifically, the effect of guilt on stress was greater among mothers with more children, those who had cesarean deliveries, and those who gave birth to a female infant. Additionally, among mothers who delivered via cesarean section, higher levels of guilt were associated with increased anxiety scores ($p<0.05$).

Conclusion: These findings emphasize that the psychological impact of guilt varies depending on individual characteristics. It is important for healthcare professionals to consider these moderating factors when assessing the psychological state of mothers. The results of this study may contribute to the development of effective interventions aimed at improving the mental health of mothers with infants hospitalized in NICUs.

Keywords: Neonatal, Intensive Care, Motherhood, Mental Health

S-0398

Dünyada ve Türkiye’de İnfertilite ve Şiddet Arasındaki İlişki:Sistematiik Derleme

Büşra Kandemir¹, Müge Yılmaz¹, Ruşen Öztürk²

¹Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İzmir

²Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İzmir

Problem tanımı ve amacı: İnfertilite, Dünya Sağlık Örgütü tanımına göre bir çiftin bir yıl boyunca hiçbir korunma yöntemi kullanmaksızın cinsel ilişkiye girmesine ve kadının 35 yaş ve üzerinde olup, tekrarlayan düşük gebeliklerine rağmen altı ay boyunca çocuk sahibi olamaması durumudur. İnfertilite süreci öfke, kontrol kaybı, saldırganlık, kıskançlık, sosyoekonomik durumda bozulma, boşanma, sosyal izolasyon ve yalnızlık, kınanma, damgalanma, yoksunluk ve yetersizlik, düş kırıklığı, sosyal statüde azalma, rol kaybı, güç kaybı, özenlik ve özsaygıda yitim ve şiddete neden olmaktadır. Özellikle ataerkil yapıya sahip toplumlarda infertilite, kadınların bireysel kimliği ve toplumsal rolleri üzerinde ciddi bir baskı oluşturmaktadır. Çocuk sahibi olamayan kadınlar, eşleri, aileleri ve toplum tarafından suçlanabilir, dışlanabilir ve damgalanabilir. Bu durum, kadınların fiziksel, psikolojik, ekonomik ve cinsel şiddete maruz kalma riskini artırmaktadır. Bu sistematiik derleme, hem Türkiye’de hem de dünyada infertilite ile şiddet arasındaki ilişkiyi incelemeyi, infertil bireylerin maruz kaldığı şiddet türlerini belirlemeyi ve bu konuda mevcut literatürü değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Bu sistematiik derlemede, infertilitenin Türkiye’de ve dünyada şiddet üzerindeki etkilerini değerlendirmek amacıyla literatür taraması yapılmıştır. PubMed, Scopus, Cochrane, Web of Science, Google Scholar veri tabanları kullanılarak literatür taraması yapılmış ve literatür taramasında “infertility” ve “violence” veya “domestic violence” anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Dahil edilme kriterlerine göre 2010-2025 yılları arasında yapılan, infertil bireylere yönelik şiddetle ilgili veriler içeren çalışmalar, yayın dili Türkçe veya İngilizce olan, tam metne ulaşılabilen, içerik açısından 348 çalışma incelenmiş ve 25 çalışma araştırmaya dahil edilerek sistematiik olarak incelenmiştir.

Bulgular: Çalışmalar, infertil kadınların %15-%88,9 oranında şiddete maruz kaldığını göstermektedir. En yaygın şiddet türü psikolojik şiddet olup, bunu fiziksel, cinsel ve ekonomik şiddet takip etmektedir. Risk faktörleri arasında yaş, sigara/alkol kullanımı ve çocuk sahibi olma durumu vb. öne çıkmaktadır. Türkiye’de yapılan çalışmalarda sözel veya psikolojik şiddet daha yüksekken, uluslararası çalışmalarda fiziksel ve cinsel şiddetin daha yüksek çıktığı görülmüştür. Fawzy et al.(2024) çalışmasında kadınların çoğunluğunun (%85) şiddet gördüğünü ve bunların büyük bir çoğunluğunun (%93,3) cinsel işlev bozukluğu yaşadığını bulmuştur. Akpınar (2017) çalışmasında ise 42 katılımcıdan 68’i şiddete maruz kalmakta ve %76,5 psikolojik şiddet olduğunu bulmuştur.

Sonuç: Bu sistematiik derleme, infertil kadınların yüksek oranda şiddete maruz kaldığını ve bunun bir halk sağlığı sorunu olduğunu göstermektedir. Özellikle psikolojik, fiziksel ve cinsel şiddetin yaygın olduğu belirlenmiştir. Ancak bu çalışma Türkiye’de infertilite ve şiddet ilişkisini inceleyen güncel çalışmaların sınırlı olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Ev içi şiddet, İnfertilite, Kadın, Şiddet

The Relationship Between Infertility and Violence in the World and Turkey: A Systematic Review

Büşra Kandemir¹, Müge Yılmaz¹, Ruşen Öztürk²

¹Ege University, Institute of Health Sciences, Department of Women's Health and Diseases Nursing, İzmir.

²Ege University, Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, İzmir.

Definition of the Problem and Purpose: Infertility, as defined by the World Health Organization, refers to a couple's inability to conceive despite having regular, unprotected sexual intercourse for one year or, in cases where the woman is 35 years or older and has experienced recurrent pregnancy loss, for six months. The infertility process can lead to anger, loss of control, aggression, jealousy, deterioration of socioeconomic status, divorce, social isolation and loneliness, condemnation, stigmatization, deprivation and inadequacy, frustration, loss of social status, role loss, power loss, and diminished self-identity and self-esteem, potentially resulting in violence. In patriarchal societies, infertility imposes significant pressure on women's individual identities and social roles. Women who are unable to conceive may be blamed, excluded, and stigmatized by their spouses, families, and society. This situation increases their risk of exposure to physical, psychological, economic, and sexual violence. This systematic review aims to examine the relationship between infertility and violence both in Turkey and globally, identify the types of violence infertile individuals are subjected to, and evaluate the existing literature on the subject.

Materials-Methods: In this systematic review, a literature search was conducted to assess the impact of infertility on violence in Turkey and worldwide. The databases PubMed, Scopus, Cochrane, Web of Science, and Google Scholar were used, and the keywords "infertility" and "violence" or "domestic violence" were employed. According to the inclusion criteria, studies conducted between 2010 and 2025 that contained data on violence against infertile individuals, were published in Turkish or English, had full-text availability, and were content-relevant were examined. A total of 348 studies were reviewed, and 25 studies meeting the criteria were systematically analyzed.

Findings: Studies indicate that infertile women experience violence at rates ranging from 15% to 88.9%. The most common type of violence is psychological violence, followed by physical, sexual, and economic violence. Risk factors include age, smoking/alcohol consumption, and childbearing status. Studies conducted in Turkey show a higher prevalence of verbal or psychological violence, while international studies report higher rates of physical and sexual violence. In the study by Fawzy et al. (2024), it was found that the majority of women (85%) experienced violence, and a significant proportion (93.3%) suffered from sexual dysfunction. In Akpınar's (2017) study, 68 out of 42 participants were exposed to violence, with 76.5% experiencing psychological violence.

Conclusion: This systematic review demonstrates that infertile women are subjected to high levels of violence, making it a public health issue. Psychological, physical, and sexual violence are particularly prevalent. However, this study also highlights the limited number of recent studies examining the relationship between infertility and violence in Turkey.

Keywords: Domestic Violence, Infertility, Violence, Women

S-0399

Gebelik distressi olan anne adaylarına verilen farkındalığa dayalı doğum ve ebeveynlik eğitiminin doğum parametreleri ve postpartum uyuma etkisi

Merve Gül Tiren¹, Salime Mucuk¹, Mürüvvet Başer¹, Hüseyin Aksoy²

¹Erciyes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

²Kayseri Şehir Hastanesi

Amaç: Doğuma hazırlık sınıflarında verilen bilinçli farkındalık temelli eğitimin doğum parametrelerine ve maternal bağlanmaya etkisini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Çalışmada ön test son test kontrol gruplu deneysel desen kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini, Türkiye'deki bir Şehir Hastanesi Gebe Okulu ve Gebe Polikliniğine 1 Kasım-31 Aralık 2022 tarihleri arasında başvuran gebeler oluşturmuştur.

Belirtilen tarihler arasında başvuran 201 gebeye Tilburg Gebelikte Distres Ölçeği (TGDÖ) uygulandı. Uygulama sonrasında stres puanı 28 (ölçeğin kesim noktası) ve üzeri olan ve dahil edilme kriterlerine uyan 31 gebe seçildi.

Basit rastgele randomizasyon yapılarak müdahale grubunu oluşturan 16 gebeye klasik doğuma hazırlık eğitimine ek olarak haftada bir gün her oturumu 120 dakika süren toplam 8 oturum online bilinçli farkındalık temelli doğuma hazırlık eğitimi uygulandı. Kontrol grubunu oluşturan 15 gebeye yalnızca klasik doğuma hazırlık eğitimi uygulandı.

Eğitim öncesinde her iki gruba Gebe Tanıtım Formu uygulandı. Eğitimler başlamadan önce ve tamamlandıktan sonra Bilinçli Farkındalık Ölçeği (BFÖ) ve WIJMA-A ölçeği uygulandı. Postpartum 1. günde iki gruptaki gebeler ile telefon ile görüşülerek Visual Analog Scale (VAS) ile doğum ağrıları sorgulandı. Postpartum 1. ay ve 4. ayda telefon aracılığıyla iki gruptaki gebeler ile görüşülerek, Maternal Bağlanma Ölçeği (MBÖ) ve Postpartum Kendini Değerlendirme Ölçeği (PKDÖ) uygulandı.

Dahil edilme kriterleri:

18-35 yaş grubunda olmak, İlk gebeliği olmak, 24-32. gebelik haftasında olmak, Kronik hastalığı olmayan, Araştırmanın yapıldığı tarihler arasında Gebe Okulu eğitimlerine katılmak, En az okur-yazar olmak, İletişime açık olmak, Çalışmaya katılmaya gönüllü olmak.

Çalışma yapılan hastanenin Tıpta Uzmanlık Eğitim Kurulu'ndan kurum izni ve Klinik Uygulamalar Etik Kurulu'ndan etik kurul izni alındı. Araştırmaya katılmaya gönüllü olan gebelerden Bilgilendirilmiş Gönüllü Olur Formu'nu okuyup imzalamaları istendi.

Bulgular: TGDÖ puanlarına ilişkin yapılan karışık ölçümler için iki yönlü varyans analizi sonuçlarına göre, müdahale ve kontrol grubu arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p=.002$). Zaman etkisi de istatistiksel olarak anlamlıdır ($p<.001$). Grup ve zaman etkileşimi anlamlı bulunmuştur ($p<.001$). Deney grubunun ön test puan ortalaması $M=34.94$ ($SD=6.14$), son test ise $M=18.13$ ($SD=3.58$) olarak bulundu. Kontrol grubunda ön test ortalaması $M=34.47$ ($SD=5.57$), son test ise $M=30.60$ ($SD=5.34$) bulundu.

BFÖ puanlarına ilişkin yapılan karma ANOVA sonuçlarına göre müdahale ve kontrol grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p=.530$). Zaman etkisi istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=.001$). Grup ve zaman etkileşimi de anlamlı bulunmuştur ($p<.001$).

Wijma-A puanlarına ilişkin yapılan karma ANOVA sonuçlarına göre, müdahale ve kontrol grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p=.095$). Zaman etkisi istatistiksel olarak

anamlıdır ($p<.001$). Grup ve zaman etkileşimi de anlamlı bulunmuştur ($p=.003$).

MBÖ puanlarına ilişkin yapılan karma ANOVA sonuçlarına göre, müdahale ve kontrol grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p=.126$). Zaman etkisi istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=.049$).

PKDÖ puanlarına ilişkin yapılan karma ANOVA sonuçlarına göre, müdahale ve kontrol grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p=.782$). Zaman etkisi istatistiksel olarak anlamlıdır ($p<.001$).

Ağrı düzeyine ilişkin yapılan bağımsız örneklemeler için t-testi sonucuna göre, müdahale ve kontrol grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($t(27.77)=-1.74$, $p=.092$).

Sonuç: Yapılan çalışmada farkındalığa dayalı doğum ve ebeveynlik eğitiminin; anne adaylarının gebelikte yaşadığı stres düzeylerinde zamana bağlı olarak anlamlı bir değişim yarattığı, bilinçli farkındalık düzeylerinde zamana bağlı olarak anlamlı bir artış sağladığı ve doğum korkusu düzeylerinde zamana bağlı olarak anlamlı bir azalma yarattığı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Bağlanma, Bilinçli Farkındalık, Doğuma Hazırlık Eğitimi, Ebeveyn, Uyum

For mothers with pregnancy-related distress the effect of mindfulness-based childbirth and parenting education to birthing parameters and postpartum adaptation

Merve Gül Tiren¹, Salime Mucuk¹, Mürüvvet Başer¹, Hüseyin Aksoy²

¹Erciyes University Faculty of Health Sciences

²Kayseri City Hospital

Objective: The aim of the study is to evaluate mindfulness-based childbirth and parenting education to birthing parameters and postpartum adaptation.

Materials-Methods: The study used a pre-test post-test control group experimental design. The universe of the study consisted of pregnant women who applied to a City Hospital Pregnancy School and Pregnancy Polyclinic in Türkiye between November 1 and December 31,2022.

The Tilburg Pregnancy Distress Scale (TPDS) was applied to 201 pregnant women who applied between the specified dates. After the application,31 pregnant women who had a stress score of 28 and above and met the inclusion criteria were selected.

A total of 8 sessions of online conscious awareness-based childbirth preparation training, each session lasting 120 minutes,were applied to 16 pregnant women who formed the intervention group by simple randomization,in addition to the classical childbirth preparation training. Only the classical childbirth preparation training was applied to 15 pregnant women who formed the control group.

The Pregnancy Introduction Form was applied to both groups before the training. The Conscious Awareness Scale (CAS) and WIJMA-A scale were applied before and after the trainings were completed.On the first day postpartum,the pregnant women in both groups were interviewed by phone and their labor pains were questioned with the Visual Analog Scale(VAS).On the first and fourth months postpartum, the pregnant women in both groups were interviewed by phone and the Maternal Attachment Scale(MAS)and Postpartum Self-Assessment Scale(PSS)were applied.

Results: According to the results of two-way analysis of variance for mixed measures on TGDS scores,a significant difference was found between the intervention and control groups ($p=.002$).The time effect was also statistically significant($p<.001$).The group and time interaction was found significant($p<.001$).The mean pre-test score of the experimental group was found to be $M=34.94(SD=6.14)$ and the mean post-test score was found to be $M=18.13 (SD=3.58)$. The mean pre-test score of the control group was found to be $M=34.47 (SD=5.57)$ and the mean post-test score was found to be $M=30.60(SD=5.34)$.

According to the mixed ANOVA results on BFÖ scores, no statistically significant difference was found between the intervention and control groups($p=.530$).The time effect was statistically significant($p=.001$).The group-time interaction was also found significant ($p<.001$).

According to the mixed ANOVA results on Wijma-A scores, no statistically significant difference was found between the intervention and control groups($p=.095$).The time effect was statistically significant($p<.001$).The group-time interaction was also found significant ($p=.003$).

According to the mixed ANOVA results on MBI scores, no statistically significant difference was found between the intervention and control groups($p=.126$).The time effect was statistically significant($p=.049$).

According to the mixed ANOVA results on PKDÖ scores, no statistically significant difference was found between the intervention and control groups($p=.782$). The time effect was statistically significant($p<.001$).

According to the independent samples t-test results on pain level, no statistically significant difference was found between the intervention and control groups($t(27.77)=-1.74, p=.092$).

Conclusion: In the study, it was found that mindfulness-based birth and parenting education created a significant change in the stress levels of expectant mothers during pregnancy, a significant increase in conscious awareness levels and a significant decrease in fear of birth over time.

Keywords: Attachment, Adaptation, Childbirth Preparation Education, Mindfulness, Parent

Stres Düzeyi Anova Sonuçları

Faktör	sd1	sd2	Kareler Toplamı	F	p	η^2g
Grup	1	29	557.81	12.12	0.002	.26
Zaman	1	29	1655.33	188.19	0.000	.51
Grup*Zaman	1	29	648.75	73.76	0.000	.29

Tilburg Gebelikte Distres Ölçeği puanlarına ilişkin yapılan karışık ölçümler için iki yönlü varyans analizi sonuçlarına göre, gruplar arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur, $F(1, 29) = 12.12, p = .002, \eta^2g = .26$. Zaman etkisi de istatistiksel olarak anlamlıdır, $F(1, 29) = 188.19, p < .001, \eta^2g = .51$. Ayrıca, grup ve zaman etkileşimi anlamlı bulunmuştur, $F(1, 29) = 73.76, p < .001, \eta^2g = .29$.

Stress Level Anova Results

Factor	sd1	sd2	K.T	F	p	η^2g
Group	1	29	557.81	12.12	0.002	.26
Time	1	29	1655.33	188.19	0.000	.51
Group*Time	1	29	648.75	73.76	0.000	.29

According to the results of two-way analysis of variance for mixed measures on Tilburg Pregnancy Distress Scale scores, a significant difference was found between the groups, $F(1, 29) = 12.12, p = .002, \eta^2g = .26$. The time effect was also statistically significant, $F(1, 29) = 188.19, p < .001, \eta^2g = .51$. In addition, the group and time interaction was found to be significant, $F(1, 29) = 73.76, p < .001, \eta^2g = .29$.

Bilinçli Farkındalık Düzeyleri Anova

Faktör	sd1	sd2	K.T.	F	p	η^2g
Grup	1	29	207.46	0.40	.530	.01
Zaman	1	29	563.24	14.60	.001	.03
Grup*Zaman	1	29	765.50	19.85	.000	.05

Bilinçli Farkındalık Ölçeği puanlarına ilişkin yapılan karma ANOVA sonuçlarına göre, gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır, $F(1, 29) = 0.40$, $p = .530$, $\eta^2g = .01$. Buna karşın, zaman etkisi istatistiksel olarak anlamlıdır, $F(1, 29) = 14.60$, $p = .001$, $\eta^2g = .03$. Ayrıca, grup ve zaman etkileşimi de anlamlı bulunmuştur, $F(1, 29) = 19.85$, $p < .001$, $\eta^2g = .05$.

Conscious Awareness Levels Anova

Factor	sd1	sd2	K.T	F	p	η^2g
Group	1	29	207.46	0.40	.530	.01
Time	1	29	563.24	14.60	.001	.03
Group*Time	1	29	765.50	19.85	.000	.05

According to the mixed ANOVA results on the Conscious Awareness Scale scores, no statistically significant difference was found between the groups, $F(1, 29) = 0.40$, $p = .530$, $\eta^2g = .01$. On the other hand, the time effect was statistically significant, $F(1, 29) = 14.60$, $p = .001$, $\eta^2g = .03$. In addition, the group and time interaction was also found to be significant, $F(1, 29) = 19.85$, $p < .001$, $\eta^2g = .05$.

S-0400

Kinesio-Bantlamanın Sezaryen Sonrası Ağrı ve Konfor Üzerindeki Etkisi: Rastgele Kontrollü Bir Çalışma

Kübra Akcan¹, Salime Mucuk², Mürüvvet Başer², Ümmügülsüm Gürbüz³, Mehmet Dolanbay⁴

¹Şırnak Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü, Şırnak

²Erciyes Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Kayseri

³Şırnak Sağlık Merkezi

⁴Acıbadem Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, Kayseri

Amaç: Kinezyo bantlama cildi hafifçe gererek dermis ve fasya arasında boşluk oluşturarak hareket kısıtlamasına neden olmadan lenfatik ve vasküler akışı artırıp ağrının azalmasını sağlamaktadır. Cerrahi operasyonlardan sonra rehabilitasyonu sağlamak amacıyla kullanılır. Bu çalışma kinezyo bantlamanın sezaryen sonrası annenin ağrı ve konforu üzerindeki etkisini belirlemek amacı ile yapıldı.

Gereç-Yöntem: Çalışma, randomize kontrollü deneysel tasarım kullanan nicel bir araştırmadır.

Çalışmamız Klinik Araştırmalar veri tabanına "NCT06622707" protokol numarasıyla kaydedildi.

Çalışmada KT (kinezyo bantlama) ve kontrol grubu olmak üzere iki grup vardı ve bu gruplara Ekim ve Aralık 2024 arasında bir Devlet Hastanesinde sezaryen geçiren 60 kadın dahil edildi. Araştırma verileri visual analog skala ve doğum sonu konfor ölçeği ile toplandı. Verilerin analizine İlişkiziz Örneklemeler t Testi, İlişkili Örneklemeler t Testi ve Tekrarlı Ölçümlerde ANOVA (Repeated Measures) testleri kullanıldı. $p < 0,05$ değeri anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Doğum sonu konfor ölçeği son test toplam puan ortalamasının kinezyo bantlama grubunun kontrol grubundan anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu tespit edilmiştir ($t=10.881$; $p<0.001$). Kinezyo bantlama grubunun sezaryen sonrası 24. saat (50.0 ± 12.17) 48. saat (37.33 ± 7.0) ve 72. saat (21.40 ± 5.02) VAS puan ortalamaları, kontrol grubunun sezaryen sonrası 24. saat (66.0 ± 11.89), 48. saat. (53.93 ± 11.78), ve 72. saat (38.0 ± 7.76) VAS puan ortalamalarından anlamlı olarak daha düşük bulunmuştur ($p<0.001$). Kinezyo bantlama grubunun kendi içindeki VAS puan ortalamaları (uygulama öncesi 78.93 ± 10.15 , uygulama sonrası; sezaryen sonrası 24. saat 50.0 ± 12.17 , 48. saat 37.33 ± 7.0 ve 72. saat 21.40 ± 5.02 olup, aralarında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu saptanmıştır ($F=288.515$ $p<0.001$). Kinezyo bantlama grubunun sezaryen sonrası gaz çıkışı süresinin (saat) ortalamasının ($16,74 \pm 6,28$) kontrol grubundan ($22,80 \pm 8,50$) anlamlı olarak daha düşük olduğu saptanmıştır ($t= -3,137$; $p=0,003$).

Sonuç: Araştırma sonucunda kinezyo bantlama uygulamasının doğum sonrası konforun sağlanmasında, ağrıyı azaltmada ve gaz çıkışı üzerinde etkili olduğu bulundu. Sezaryen doğum sonrası ağrı yönetimini ve konforu artırmak için kinezyo bantlamanın sertifikalı hemşireler tarafından klinik uygulamaya güvenli bir şekilde entegre edilebileceği önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ağrı, Doğum Sonrası Konfor, Kinesio-Taping

Effect of Kinesio-Taping on Post-C-Section Pain and Comfort: A Randomized Controlled Trial

Kübra Akcan¹, Salime Mucuk², Mürüvvet Başer², Ümmügülsüm Gürbüz³, Mehmet Dolanbay⁴

¹Şırnak University, Vocational School of Health Services, Department of Medical Services and Techniques, Şırnak

²Erciyes University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Kayseri

³Şırnak Health Centre, Şırnak

⁴Acıbadem Hospital, Department of Obstetrics and Gynecology, Kayseri

Objective: Kinesio taping slightly stretches the skin, creates space between the dermis and fascia, and increases lymphatic and vascular flow without causing movement restriction, thus reducing pain. It is used to provide rehabilitation after surgical operations. This study was conducted to determine the effect of kinesio taping on maternal pain and comfort after cesarean section.

Materials-Methods: The study is a quantitative study using a randomized controlled experimental design. Our study was registered in the Clinical Research database with the protocol number "NCT06622707". There were two groups in the study, KT (kinesio taping) and control groups, and 60 women who underwent cesarean section in a State Hospital between October and December 2024 were included in these groups. The research data were collected with a visual analog scale and a postpartum comfort scale. Unrelated Samples t Test, Related Samples t Test and ANOVA (Repeated Measures) tests were used in the analysis of the data. The value of $p < 0.05$ was accepted as significant.

Results: It was determined that the post-test total score average of the postpartum comfort scale was significantly higher in the kinesio taping group than in the control group ($t=10.881$; $p < 0.001$). The mean VAS scores of the kinesio taping group at 24 hours (50.0 ± 12.17), 48 hours (37.33 ± 7.0), and 72 hours (21.40 ± 5.02) after cesarean section were significantly lower than the mean VAS scores of the control group at 24 hours (66.0 ± 11.89), 48 hours (53.93 ± 11.78), and 72 hours (38.0 ± 7.76) after cesarean section ($p < 0.001$). The mean VAS scores of the kinesio taping group within themselves (before application 78.93 ± 10.15 , after application; 24th hour after cesarean section 50.0 ± 12.17 , 48th hour 37.33 ± 7.0 and 72nd hour 21.40 ± 5.02 , and a statistically significant difference was found between them ($F=288.515$ $p < 0.001$). It was found that the mean time (hour) of gas discharge after cesarean section in the kinesio taping group (16.74 ± 6.28) was significantly lower than the control group (22.80 ± 8.50) ($t= -3.137$; $p=0.003$).

Conclusion: As a result of the study, it was found that kinesio taping application was effective in providing comfort after birth, reducing pain and gas discharge. In order to increase pain management and comfort after cesarean section, kinesio taping was applied by certified nurses. It is suggested that it can be safely integrated into clinical practice.

Keywords: Kinesio-Taping, Pain, Postpartum Comfort

S-0401

Evlilik Planı Yapan Kadınlarda Prekonsepsiyonel Bilgi ve Tutum ile E-sağlık Okuryazarlığı Arasındaki İlişki

Aynur Kızılırmak¹, Pelin Calpbincici¹, İnayet Aytekin²

¹Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Semra ve Vefa Küçük Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Nevşehir

²Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Anabilim Dalı, Yüksek lisans öğrencisi, Nevşehir.

Amaç; Prekonsepsiyonel bakım; konsepsiyondan önce anne ve fetusa yönelik risk faktörlerini belirleyerek eşlerin sağlığını geliştirmeyi amaçlayan, tarama ve tedaviyle birlikte danışmanlık kavramını da içeren koruyucu ve önleyici bir sağlık hizmetidir. Prekonsepsiyonel bakımın başlıca hedefi, birincil korumayla anne ve fetusun sağlığını bozacak bireysel, fiziksel, tıbbi, psikososyal ve çevresel faktörleri saptayarak maternal-fetal ölümleri en aza indirmektir. Bu çalışma evlilik planı yapan kadınlarda prekonsepsiyonel bilgi ve tutum ile e-sağlık okuryazarlığı arasındaki ilişkiyi belirlemek amacı ile yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipte olan bu çalışma Avanos ve Ürgüp ilçe belediyelerinin evlendirme dairelerine başvuran ve araştırmaya katılmaya gönüllü olan 183 kadınla yürütülmüştür. Çalışma Haziran – Aralık 2024 tarihleri arasında yapılmıştır. Çalışmada veriler; Tanıtıcı Bilgi Formu, Prekonsepsiyonel Bilgi ve Tutum Ölçeği (PKTÖ) ve E-Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği (E-SOÖ) kullanılarak toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler olarak sayı, yüzde, ortalama, standart sapma değerleri ve spearman's korelasyon analizi kullanılmıştır. Çalışmaya başlamadan önce etik kurul ve kurum izinleri alınmıştır.

Bulgular: Kadınların yaş ortalaması 25.13 ± 4.75 , evlilik planladıkları erkeklerin yaş ortalaması 27.90 ± 6.84 'dür. Kadınların % 73.2'si üniversite ve üzeri mezun olduğunu, %23.5' ev hanımı, %64.5' gelirin giderine denk olduğunu, %18.6'sının sigara kullandığını, %62.3'ünün eşlerinin sigara kullandığını, %3.3'ünün kronik bir hastalığı olduğunu ve %6.0'nın akraba evliliği olduğunu bildirmiştir. Kadınların %94.5'i prekonsepsiyonel bakım kavramını bilmediğini, % 78.7'si evlilik sonrası gebelik planladığını, %84.2'si, evliliğinin 2-4 yıl içinde gebelik planladığını bildirmiştir. Kadınların internetten sağlık ile ilgili bilgileri %82.2'si Google ve diğer arama motorlarından, %41.8'i sosyal medya veya youtube gerçekleştirdiğini, %47.3'ü internetten herhangi bir sağlık çalışanını takip ettiğini ve internetten sağlığı hakkında bir konuyu %38.2'si hastalandığında, %53.4'dü hastalıktan şüphelendiğinde araştırdığını bildirmektedir. Kadınların PKTÖ puan ortalaması 200.21 ± 20.57 (min:49-max:215) ve E-SOÖ puan ortalaması 28.96 ± 8.24 (min:8-max:40) dir. Yapılan Spearman's korelasyon analizinde; PKTÖ ve E-SOÖ arasında pozitif yönde zayıf düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p < 0.05$). PKTÖ'nin doğurganlığın planlanmasına ilişkin tutumlar, çocuk sahibi olmadan önceki yaşam koşullarına ilişkin tutumlar ve prekonsepsiyonel dönemde kaçınılması gereken davranışlar alt boyutları ile E-SOÖ arasında pozitif yönde zayıf düzeyde anlamlı bir ilişki saptanmıştır ($p < 0.05$).

Sonuç: Kadınların prekonsepsiyonel bakım kavramının ne olduğunu bilmediği ancak bu bakım kavramının içeriğindeki konulara büyük oranda hakim oldukları saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Prekonsepsiyonel bakım, E-sağlık okuryazarlığı, Evlilik

The Relationship Between Preconceptional Knowledge and Attitudes and E-health Literacy in Women Planning Marriage

Aynur Kızılırmak¹, Pelin Calpbinici¹, İnayet Aytekin²

¹Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, Semra and Vefa Küçük Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Nevşehir

²Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, Institute of Science and Technology, Department of Nursing, Graduate student, Nevşehir.

Objective; Preconceptional care is a preventive and preventive health service that aims to improve the health of spouses by identifying risk factors for mother and fetus before conception and includes the concept of counseling along with screening and treatment. The main goal of preconceptional care is to minimize maternal-fetal mortality by identifying individual, physical, medical, psychosocial and environmental factors that may impair maternal and fetal health through primary prevention. This study was conducted to determine the relationship between preconceptional knowledge and attitude and e-health literacy in women planning marriage.

Materials - Methods: This descriptive and correlational study was conducted with 183 women who applied to the marriage offices of Avanos and Urgup district municipalities and volunteered to participate in the study. The study was conducted between June and December 2024. Data were collected using the Descriptive Information Form, Preconceptional Knowledge and Attitudes Scale (PKAS) and E-Health Literacy Scale (eHEALS). Number, percentage, mean and standard deviation values and Spearman's correlation analysis were used as descriptive statistics in the evaluation of the data. Ethics committee and institutional permissions were obtained before starting the study.

Results: The mean age of the women was 25.13 ± 4.75 years and the mean age of the men they planned to marry was 27.90 ± 6.84 years. 73.2% of the women reported that they were university graduates or higher, 23.5% were housewives, 64.5% reported that their income was equal to their expenses, 18.6% reported that they smoked, 62.3% reported that their husbands smoked, 3.3% reported that they had a chronic disease, and 6.0% reported that they had consanguineous marriages. 94.5% of the women reported that they did not know the concept of preconceptional care, 78.7% reported that they planned pregnancy after marriage, and 84.2% reported that they planned pregnancy within 2-4 years of marriage. The women reported that 82.2% of them obtained health-related information from Google and other search engines, 41.8% from social media or youtube, 47.3% followed a health professional online, and 38.2% of them searched for information about their health online when they became ill and 53.4% when they suspected an illness. The mean score of the women was 200.21 ± 20.57 (min:49-max:215) on the PKAS and 28.96 ± 8.24 (min:8-max:40) on the eHEALS. In the Spearman's correlation analysis, a weakly significant positive correlation was found between the PKAS and eHEALS ($p < 0.05$). A weakly significant positive correlation was found between the attitudes towards fertility planning, attitudes towards living conditions before having a child and behaviors to be avoided in the preconceptional period sub-dimensions of the PKAS and the eHEALS ($p < 0.05$).

Conclusion: It was found that women did not know what the concept of preconceptional care was, but they were mostly aware of the topics in the content of this care concept.

Keywords: Preconceptional care, E-health literacy, Marriage

S-0404

Kadın ve Erkeklerin Aile Planlamasına Yönelik Tutumlarının Belirlenmesi; Kesitsel Bir Çalışma

Meltem Uğurlu¹, Didem Kıratlı², Gülşen Vural³

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Ankara, Türkiye

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Dr. Behçet Uz Çocuk Hastalıkları ve Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İzmir, Türkiye

³Atılım Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Ankara, Türkiye

Amaç: Bu çalışmada kadın ve erkeklerin aile planlamasına yönelik tutumlarının belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma Ekim- Aralık 2022 tarihleri arasında çevrim içi ortamda hazırlanan bağlantı linki katılımcılar ile paylaşılarak, toplam 488 katılımcı ile (Kadın=288, Erkek=200) gerçekleştirilmiştir. Verilerin toplanmasında Tanıtıcı Bilgi Formu ve Aile Planlaması Tutum Ölçeği (APTÖ) kullanılmıştır. İki grup arasındaki değişkenlerin benzerliği ki-kare testi ile değerlendirilmiştir. Verilerin analizinde Mann- Whitney U ve Kruskal Wallis testleri kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir. Araştırmanın yapılabilmesi için etik kuruldan izni alınmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %59'u kadın, %68,9'u evli ve %57,8'i lisans mezunu olup, yaş ortalaması $32,96\pm7.85$ 'dir. APTÖ'nden alınabilecek en yüksek puan ortalaması 152'dir. Kadın katılımcıların APTÖ puan ortalaması (145.59 ± 17.30), erkek katılımcıların APTÖ puan ortalamasından (131.46 ± 28.18) anlamlı olarak daha yüksektir ($p<0.001$). APTÖ ölçeği alt boyutlarından "Toplumun Aile Planlamasına İlişkin Tutumu", "Aile Planlaması Yöntemlerine İlişkin Tutum" ve "Doğuma İlişkin Tutum" için kadın katılımcıların puan ortalamalarının erkek katılımcılara göre istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha yüksek olduğu saptanmıştır ($p<0.001$). Katılımcıların eğitim durumlarına göre ise APTÖ toplam ve alt boyutları puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.001$).

Sonuç: Çalışmada kadınların ve erkeklerin aile planlamasına yönelik tutumlarının olumlu olduğu, kadınların aile planlaması tutumlarının ise erkeklere göre daha olumlu olduğu belirlenmiştir. Eğitim düzeyi arttıkça aile planlamasına yönelik tutumların olumlu yönde etkilendiği belirlenmiştir. Modern yöntem kullanımının yaygınlaştırılması ve aile planlamasına yönelik olumlu tutumların geliştirilmesinde; kadın ve erkeklere eğitim olanaklarının sağlanması ve eğitim-danışmanlık hizmetlerinin sunulması oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Aile Planlaması, Tutum, Kadın sağlığı, Hemşirelik

Determination of Women's and Men's Attitudes Towards Family Planning; A Cross-sectional Survey

Meltem Uğurlu¹, Didem Kıratlı², Gülşen Vural³

¹University of Health Sciences, Gülhane Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Ankara, Türkiye

²University of Health Sciences, Dr. Behçet Uz Pediatric Diseases and Surgery Training and Research Hospital, İzmir, Türkiye.

³Atılım University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Ankara, Türkiye

Objective: The aim of this study was to determine the attitudes of men and women towards family planning.

Materials-Methods: This study was conducted between October and December 2022 with a total of 488 participants (Female=288, Male=200) by sharing the link prepared online with the participants. Descriptive Information Form and Family Planning Attitude Scale (FPAS) were used to collect the data. The similarity of the variables between the two groups was evaluated with the chi-square test. Mann-Whitney U and Kruskal Wallis tests were used in the analysis of the data. The statistical significance level was accepted as $p<0.05$. Ethics committee permission was obtained to conduct the study.

Results: The average age of the participants were 32.96 ± 7.85 , and 59% of them were female, 68.9% were married, and 57.8% had a bachelor's degree. The highest average score that can be obtained from FPAS is 152. The average FPAS score of female participants (145.59 ± 17.30) is significantly higher than the FPAS average score of male participants (131.46 ± 28.18) ($p<0.001$). For the sub-dimensions of the FPAS, "Society's Attitude Towards Family Planning", "Attitude Towards Family Planning Methods" and "Attitude Towards Childbirth", the average scores of female participants were found to be statistically significantly higher than those of male participants ($p<0.001$). A statistically significant difference was found between the total and sub-dimensions of the FPAS according to the participants' educational status ($p<0.001$).

Conclusion: In the study, it was determined that women and men have positive attitudes towards family planning, and women have more positive attitudes towards family planning than men. According to the findings, attitudes towards family planning were positively affected as the level of education increased. Providing educational opportunities for women and men and offering training and counseling services are very important in promoting the use of modern methods and developing positive attitudes towards family planning.

Keywords: Family Planning, Attitude, Women's health, Nursing

S-0405

Konfor kuramı doğrultusundaki hemşirelik bakımının doğum eylemindeki girişimlere, annenin konforuna ve yenidoğan üzerine etkisi

Ayşe Eminov¹, Gül Ertem², Çağdaş Şahin³

¹Kocaeli Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi, Hemşirelik Bölümü, Kocaeli

²Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İzmir

³Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Ana Bilim Dalı, İzmir

Amaç: Bu çalışma, Kolcaba'nın Konfor Kuramı doğrultusunda verilen hemşirelik bakımının doğum eylemindeki girişimlere, annenin konforuna ve yenidoğan üzerine etkisini incelemek amacıyla randomize kontrollü deneysel çalışma olarak yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırmanın evreni, 06.2022-12.2022 tarihleri arasında Ege Üniversitesi Hastanesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniğine doğum için başvuran gebeler oluşturmıştır. Araştırmayı katılmayı kabul eden ve riskli gebeliği olmayan girişim grubunda 32 ve kontrol grubunda 32 olmak üzere toplam 64 gebeden oluşmuştur. Veriler, "Sosyo-demografik ve Obstetrik Bilgilere İlişkin Soru Formu", "Doğum Süreci (Partogram) ve Sonuçları Formu", "Konfor Davranışları Kontrol Listesi (KDKL)", "Genel Konfor Ölçeği" ile toplanmıştır. Girişim grubuna Kolcaba'nın konfor kuramına göre yapılandırılmış hemşirelik bakımı, Kontrol grubuna rutin uygulanan hemşirelik bakımı uygulanmıştır. Kategorik ölçümler sayı yüzde olarak özetlenmiştir. Verilerin tanımlayıcı istatistiklerinde ortalama, standart sapma, kullanılmıştır. Değişkenlerin dağılımı Kolmogorov Simirnov test ile ölçülmüş, nicel bağımsız verilerin analizinde bağımsız örneklem t test, Mann-Whitney U test kullanılmıştır. Bağımlı nicel verilerin analizinde wilcoxon testi kullanılmış ve nitel bağımsız verilerin analizinde Ki-Kare Test, Ki-Kare test koşulları sağlanmadığında Fischer Test kullanılmıştır. Ölçek sorularının iç tutarlılığı Cronbach Alpha ile belirlenmiştir. Analizlerde SPSS 28.0 programı kullanılmıştır.

Bulgular: Girişim grubunda yer alan gebelerin yaş ortalamaları 26.7 ± 4.9 ile kontrol grubunda yer alan gebelerin yaş ortalamaları 26.5 ± 4.6 arasında anlamlı fark olmadığı bulunmuştur. Latent faz süresinin girişim grubunda ortalama 360.8 ± 61.6 dakika iken, kontrol grubunda 402.5 ± 80.7 dakika olarak saptanmıştır. Aktif faz sürelerinin ise, girişim grubunda ortalama 160.2 ± 31.1 dakika iken, kontrol grubunda ortalama 235.3 ± 43.2 dakika olduğu görülmüştür. Geçiş faz süreleri incelendiğinde ise, girişim grubunda ortalama 39.7 ± 14.0 iken, kontrol grubunda ortalama 58.6 ± 20.2 dakika olarak bulunmuştur. Doğumun birinci ve ikinci evrelerinin süreleri bakımından gruplar arasında anlamlı fark olduğu saptanmıştır ($p < 0.001$). Gruplar arasında, yenidoğan'ın 1. ve 5. Dakika APGAR skoru, kordun geç kelmelenmesi, erken ten tene temas ve ilk emzirme zamanı arasında anlamlı fark bulunurken, doğum kilosuna, kord kan gazı (Ph) arasında anlamlı fark olmadığı bulunmuştur. Girişim grubunda uygulama sonrası ağrı skoru kontrol grubundan anlamlı ($p < 0.05$) olarak daha düşüktür. Girişim grubunda konfor davranışları kontrol listesi puanı kontrol grubundan anlamlı ($p < 0.05$) olarak daha yüksek olduğu bulunmuştur ($U=6.892$, $p < 0.01$). Girişim grubunda doğum sonrası genel konfor toplam skoru doğum öncesine göre anlamlı ($p < 0.05$) artış göstermiştir.

Sonuç: Bu sonuçlara göre, girişim grubuna uygulanan Kolcaba'nın Konfor Kuramına göre geliştirilen hemşirelik bakımı, doğum eylemindeki girişimlere, annenin konforuna ve yenidoğan üzerine olumlu yönde etki gösterdiği saptanmıştır. Dolayısıyla, Kolcaba'nın Konfor Kuramına göre geliştirilen hemşirelik bakımının, etkili bir hemşirelik bakımı olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Konfor Kuramı, Hemşirelik Bakımı, Doğum, Yeni doğan

The effect of nursing care in the line of comfort theory on interventions in labor, mother's comfort and newborn

Ayşe Eminov¹, Gül Ertem², Çağdaş Şahin³

¹Kocaeli University of Health and Technology, Department of Nursing, Kocaeli

²Ege University, Faculty of Nursing, Department of Nursing in Women's Health and Diseases, İzmir

³Ege University Faculty of Medicine Hospital, Department of Obstetrics and Gynecology, İzmir

Objective: This study was conducted as a randomized controlled experimental study to examine the effects of nursing care provided in accordance with Kolcaba's Comfort Theory on interventions during labor, maternal comfort, and outcomes for the newborn.

Materials-Methods: The study population consisted of 64 pregnant women who applied to Ege University Hospital Gynecology and Obstetrics Clinic for delivery between 06.2022 and 12.2022, and did not have a risky pregnancy. The data were collected with the "Question Form on Socio-demographic and Obstetric Information," "Birth Process (Partogram) and Outcomes Form," "Comfort Behaviors Checklist (CCL)," and "General Comfort Scale." Nursing care structured according to Kolcaba's comfort theory was applied to the intervention group, and routine nursing care was applied to the control group. In the descriptive statistics of the data, mean and standard deviation were used. Categorical measures are summarized as numbers and percentages. The distribution of variables was measured with the Kolmogorov-Smirnov test, and the independent sample t-test and Mann-Whitney U test were used to analyze independent quantitative data. The Wilcoxon test was used to analyze dependent quantitative data, the Chi-Square Test was used to analyze independent qualitative data, and the Fischer Test was used when the Chi-Square Test conditions were not met. Cronbach Alpha determined the internal consistency of the scale questions. SPSS 28.0 program was used in the analysis.

Results: It was found that the mean age of the pregnant women in the intervention group 26.7 ± 4.9 and the mean age of the pregnant women in the control group (26.5 ± 4.6) were equal. While the mean duration of the latent phase was 360.8 ± 61.6 minutes in the intervention group, it was 402.5 ± 80.7 minutes in the control group. The active phase durations were 160.2 ± 31.1 minutes in the intervention group and 235.3 ± 43.2 minutes in the control group. When the transition phase durations were examined, it was found that the average was 39.7 ± 14.0 minutes in the intervention group, while it was 58.6 ± 20.2 minutes in the control group. It was determined that there was a significant difference between the groups regarding the duration of the first and second stages of labor ($p < 0.001$). Between the groups, there was a significant difference between the newborn's 1st and 5th-minute APGAR score, delayed cord clamping, early skin-to-skin contact, and first breastfeeding time; at the same time, there was no significant difference between birth weight and cord blood gas (Ph). Post-treatment pain score in the intervention group was significantly ($p < 0.05$) lower than the control group. The comfort behaviors checklist score in the intervention group was found to be significantly ($p < 0.05$) higher than the control group ($U = 6.892$, $p < 0.001$). The general postpartum comfort total score in the intervention group increased significantly ($p < 0.05$) compared to the antenatal period.

Conclusion: According to these results, it was determined that developed the nursing care according to Kolcaba's Comfort Theory applied to the intervention group positively affected the interventions in labor and the comfort of the mother and the newborn. Therefore, it was determined that developed the nursing care according to Kolcaba's Comfort Theory is effective.

Keywords: Comfort Theory, Nursing Care, Birth, Newborn

S-0412

Nullipar kadınlarda iklim değişikliği farkındalığı, iklim değişikliği kaygısı ve doğurganlık tutumu arasındaki ilişki

Sultan Özkan Şat¹, Pınar Akbaş²

¹Bitlis Eren Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Bitlis, Türkiye

²Karabük Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Karabük, Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı 20-30 yaş arası nullipar kadınlarda iklim değişikliği farkındalığı, iklim değişikliği kaygı düzeyleri ve doğurganlık tutumları arasındaki ilişkiyi değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma tanımlayıcı korelasyonel bir çalışmadır. Çalışmaya toplamda 340 kişi katılmıştır. Araştırma verileri, araştırmacılar tarafından hazırlanan Tanıtıcı Bilgi Formu ile İklim Değişikliği Farkındalık Ölçeği (İDFÖ), İklim Değişikliği Endişe Ölçeği (İDEÖ) ve Doğurganlık ve Çocuk Sahibi Olmaya Yönelik Tutum Ölçeği (AFCS) kullanılarak elde edilmiştir.

Bulgular: İDFÖ-Farkındalık alt boyutu puan ortalaması $33,25 \pm 4,75$, İDEÖ toplam, çaresizlik ve endişe alt boyut puan ortalamaları sırasıyla $29,90 \pm 7,97$, $7,90 \pm 3,07$ ve $22,00 \pm 5,46$ olarak tespit edilmiştir. AFCS toplam puan ortalaması $70,31 \pm 11,33$, geleceğin önemi, şimdiki engeller ve kadınlık kimliği alt boyut puan ortalamaları ise sırasıyla $23,73 \pm 7,08$, $32,33 \pm 7,44$ ve $14,24 \pm 4,94$ 'tür. İDFÖ-Farkındalık alt boyutu puan ortalaması ile İDEÖ toplam ve alt boyutları (çaresizlik ve endişe) puan ortalamaları arasında anlamlı bir istatistiksel ilişki bulunmuştur ($p < 0,05$). Ayrıca, İDEÖ toplam ve alt boyut puanları ile AFCS'nin toplam puanı ve diğer alt boyutları arasında da anlamlı istatistiksel ilişki tespit edilmiştir ($p < 0,05$).

Sonuç: Bu çalışmanın bulguları, örneklemdeki kadınların yüksek düzeyde iklim değişikliği farkındalığına ve orta düzeyde iklim değişikliği kaygısına sahip olduğunu ortaya koymuştur. İklim değişikliği farkındalığı arttıkça iklim değişikliği kaygısı da artmaktadır. İklimle ilgili kaygısı yüksek olan kadınların gelecekte çocuk doğurmaya yönelik olumlu tutum sergileme olasılığı daha yüksektir.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, farkındalık, fertilité, iklim değişikliği

The relationship among climate change awareness, climate change anxiety, and fertility attitudes in nulliparous women

Sultan Özkan Şat¹, Pınar Akbaş²

¹Bitlis Eren University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Bitlis, Türkiye

²Karabuk University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Karabuk, Türkiye

Objective: The current study aimed to evaluate the association between climate change awareness, climate change anxiety levels, and fertility attitudes in nulliparous women aged 20–30 years.

Materials-Methods: This was a descriptive correlational study. In total, 340 participants participated in this study, and data were gathered through the Introductory Information Form created by the researchers, “Climate Change Awareness Scale (CCAS)”, “Climate Change Worry Scale (CCWS)”, and “Attitudes Toward Fertility and Childbearing Scale (AFCS)”.

Results: The mean score of the CCAS-Awareness subscale was 33.25 ± 4.75 . The CCWS total, helplessness, and worry subdimension mean scores were 29.90 ± 7.97 , 7.90 ± 3.07 , and 22.00 ± 5.46 , respectively. The mean AFCS total score was 70.31 ± 11.33 , and the mean scores of the future importance, present obstacles, and womanhood identity subdimensions were 23.73 ± 7.08 , 32.33 ± 7.44 , and 14.24 ± 4.94 , respectively. A statistically significant correlation was observed between the CCAS Awareness subdimension mean score and both the CCWS total and its subdimensions (helplessness and worry) mean scores ($p < 0.05$). There were statistically significant relationships between the CCWS total and subdimension scores and the AFCS (overall score and other subdimensions) ($p < 0.05$).

Conclusion: The findings of this study revealed that the women in the sample had high levels of climate change awareness and moderate levels of climate change anxiety. As climate change awareness increases, climate change anxiety also increases. Women with high climate-related anxiety are more likely to have a positive attitude towards childbearing in the future.

Keywords: Anxiety, awareness, climate change, fertility

S-0413

Meme Sorunlarını Tanılayıcı Aplikasyon Destekli Sütyenin Geliştirilmesi

Sena Üngör¹, Yeliz Doğan Merih²

¹Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, İstanbul

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Emzirme bebeklerin sağlıklı büyümesine katkıda bulunan en önemli unsurlardan biridir. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) ve Birleşmiş Milletler Çocuklara Yardım Fonu (UNICEF), bebeklerin doğumdan sonraki ilk bir saat içinde emzirilmeye başlanmasını, ilk altı ay boyunca yalnızca anne sütüyle beslenmelerini ve 6. aydan itibaren tamamlayıcı gıdalarla birlikte iki yaşa kadar emzirilmesini önermekle birlikte emzirme sürecinde yaşanan zorluklar emzirmeye devam edilmesini olumsuz etkilemektedir. Sütün memelerden yeterli miktarda boşaltılmadığı durumlarda memelerde dolgunluk meydana gelmekte olup dolgun memelerin boşaltılmaması, süt kanallarının çevresindeki dokularda ödem meydana gelmesi ile engorjman gelişimiyle sonuçlanır. Süt akışı olmaz, ısı ve ağırlık artışı ve ateş oluşabilmektedir. Yetersiz hijyen, tıkanmış memeler meme sorunlarından biri olan mastiti oluşturmaktadır. Mastitte, memelerde şişlik, sertlik, sıcaklık artışı görülmektedir. Kadınların emzirme sürecinde yaşadıkları meme sorunlarının haricinde ömür boyunca karşılaşılabilecekleri meme sorunlarından biri meme kanseridir. Meme kanseri, meme hücrelerinde meydana gelen anormal değişimler sonucunda hücrelerin kontrolsüz olarak çoğalması ile başlayan kanser türüdür. Memede hissedilen sertlik, lokal ödem, ağrı, memeler arasında ağırlık ve sıcaklık değişimi belirtilerindendir. Emzirme dönemlerinde mastit ve engorjman gibi meme sorunları meme kanseri ile karıştırılabilmektedir. Bu nedenle takiplerinin iyi ve düzenli yapılması, kadınların doğru bilgilendirilmesi ve danışmanlık sağlanması oldukça önemlidir. Günümüzde emzirme sütyenleri, meme başına kolayca ulaşılabilmesi sağlayan kanca veya klips sistemiyle açılıp kapanabilen, memeleri kavrayan, tahrişi azaltan ergonomik kumaşlardan oluşmakta olup meme sorunlarının önceden fark edilerek önüne geçilmesini destekleyecek inovatif ürünler henüz geliştirilmemiştir.

Mevcut olarak kullanılan emzirme sütyenlerinin kadınlarda kullanımının sırasında yarattığı olumsuz durumu ortadan kaldırmak, kullanımı desteklemek ve meme sorunlarının erkenden tespit edilmesini sağlamak ve kişileri yönlendirmek amacıyla "Meme Sorunlarını Tanılayıcı Aplikasyon Destekli İnovatif Sütyen Geliştirilmesi" projesi planlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Kadınlarda emzirme sürecinde yaşanan problemler ve oluşan komplikasyonlar belirlendi. Emziren kadınların konforunu arttırmak, komplikasyonları önlemek, memnuniyeti arttırmak, amacıyla "Meme Sorunlarını Tanılayıcı Aplikasyon Destekli İnovatif Sütyen Geliştirilmesi" projesi planlandı. Literatür taraması yapıldı ayrıca Dünya ve ülkemiz genelinde mevcut kullanılan emzirme sütyenlerine yönelik alınmış patentlerin incelenmesi sağlandı. Mevcut ürünlere yönelik sorunların iyileştirme ve geliştirilmelerin yapılması amacıyla yeni buluş özelliği taşıyan ürün dizayn edildi. Dünya'da ve ülkemizde literatür taraması yapılarak özgünlüğü değerlendirildi, birçok üründen farklı olduğu belirlendi ve özgün bir ürün özelliğine sahip olduğu sonucuna varıldı. Fikri Mülkiyetler Kanunu kapsamında patent başvurusu yapıldı. Ürünün ileri düzey çizimleri ve protatipinin oluşturulması için TÜBİTAK 4001/B proje süreci başlatıldı.

Bulgular: Geliştirilen ürün, engorjman, mastit ve meme kanseri oluşumundaki ısı ve sıcaklık artışı farklılığını sütyenle bulunan sensörler sayesinde ölçülmektedir. Sensörler şarj sistemi ile çalışmaktadır. Engorjman ve mastit durumlarında soğuk-sıcak kompreslerin yerleştirilebileceği ve memenin tam olarak sarılabileceği cepler bulunmaktadır. Ürüne özel oluşturulan aplikasyon sayesinde ürünün

uygulama ile bağlayarak kadınlara emzirme süreci başta olmak üzere, meme kanseri taramaları hakkında yönlendirme yapmak, meme sağlığı konusunda bilgilendirme sağlamak, gerektiğinde uzmanlar ile görüşme sağlama, sensör ölçümleri hakkında bilgilendirme yapma özelliklerine sahiptir.

Sonuç: Geliştirilen ürün taşımış olduğu yenilikçi özellikler sayesinde başta emzirme süreci ile tüm yaşam döneminde meme sorunlarının erkenden fark edilmesini destekleyerek tedavi başarısını artırıcı ve komplikasyonları önleyici özellikleri ile kullanım alanının yaygın olacağı öngörülmektedir. Kolay ama ve sorunlara çözüm getiren tasarımı sanayiye uygulanabilmektedir. Ürün inovatif ve alanında özgün özelliklere sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Emzirme, Meme Sağlığı, İnovatif Ürün

Development of Application-Supported Bra to Diagnose Breast Problems

Sena Üngör¹, Yeliz Doğan Merih²

¹Kartal Dr. Lütfi Kırdar City Hospital, İstanbul

²Health Sciences University Hamidiye Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynaecology Nursing, İstanbul

Objective: Breastfeeding is one of the most important factors contributing to the healthy growth of babies. The World Health Organization and the United Nations Children's Fund recommend breastfeeding within the first hour after birth and exclusive breastfeeding for the first six months. However, difficulties can negatively affect breastfeeding. When milk cannot be expressed, the breasts become full and edema develops in the tissues surrounding the milk ducts. Milk does not flow, fever and weight gain may occur. Poor hygiene and full breasts can also cause mastitis. Mastitis is characterized by swelling, hardness and increased temperature in the breasts. In addition to breast problems during breastfeeding, breast cancer is one of the problems that women may face throughout their lives. Breast cancer is the uncontrolled proliferation of cells as a result of abnormal changes in breast cells. Symptoms include breast hardness, local edema, pain, heaviness and temperature changes.

Breast problems such as mastitis and fullness during breastfeeding can be mistaken for breast cancer. It is very important that women are regularly monitored and informed. Today, breastfeeding bras consist of ergonomic fabrics that provide easy access to the breast, grasp the breasts and reduce irritation, and can be opened and closed, but innovative products for early diagnosis and prevention of breast problems have not yet been developed.

The 'Development of Application-Supported Bra to Diagnose Breast Problems' project was planned to remove the negative effects of the breastfeeding bras used, support their use, provide early diagnosis of breast problems and provide guidance.

Materials-Methods: Women's breastfeeding problems were identified. In order to increase comfort and prevent complications, the 'Development of Application-Supported Bra to Diagnose Breast Problems' project was planned. Patents obtained for breastfeeding bras in the world and in our country were examined. A new product was designed as an invention in order to improve and develop the problems experienced. A literature review was conducted in the world and in our country, its originality was evaluated and it was concluded that it has a unique product feature. A patent application was filed under the Intellectual Property Law. TUBITAK 4001/B project process was initiated for further drawings

and prototyping of the product.

Results: The developed product measures the differences in weight and temperature increase in the formation of engorgement, mastitis and breast cancer thanks to the sensors in the bra. The sensors work with a charging system. There are pockets where cold-hot compresses can be placed. Thanks to the product-specific application, women can be guided about breast cancer screenings, especially during breastfeeding, provided with information about breast health, consulted with specialists when necessary and informed about sensor measurements.

Conclusion: It is predicted that the developed product will be widely used with its features that support early detection of breast problems throughout the life cycle and prevent complications. Its simple but problem-solving design can be applied to the industry. The product has innovative and unique features in its field.

Keywords: Breastfeeding, Breast Health, Innovative Product

S-0414

Kadın Sağlığı Hemşireliği Eğitiminde Sanal Simülasyon Kullanımı: Kapsam Belirleme İncelemesi

Meryem Ünölü¹, Elif Gürsoy²

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Bölümü, Doğum Ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

²Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum Ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

Giriş: Hemşirelik eğitiminin hedeflerine ulaşabilmesinde, öğrencilerin gerçek hastane ortamını yansıtan bir ortamda, hasta güvenliğini riske atmadan deneyim kazanabilmesi için simülasyon kullanımı uygun bir yöntemdir. Hemşirelik eğitiminde maket ve modellerin kullanıldığı mesleki beceri laboratuvarı, standart hastaların kullanıldığı standart hasta laboratuvarı, yüksek geçerlikte simülatörlerin kullanıldığı simülasyon laboratuvarları ve sanal simülasyon uygulamaları gibi farklı düzeylerde simülasyon kullanılmaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, kadın sağlığı hemşireliği eğitiminde sanal simülasyon uygulamalarına ilişkin literatürü kapsamlı bir biçimde analiz ederek, kullanım amaçlarını, uygulama biçimlerini, elde edilen eğitimsel çıktıları ve alandaki araştırma boşluklarını belirlemektir.

Yöntem: Literatür taraması için PubMed, Cochrane, ScienceDirect, ve Google Scholar elektronik veri tabanları kullanılmıştır. Elektronik veri tabanlarında "virtual simulation" ve "nursing" veya "nurse" anahtar kelimeleri ile başlıklarda yapılan aramalar sonucu çıkan makaleler incelenmiştir. Tarama İngilizce yayınlanan araştırma makaleleri ile sınırlı tutulmuştur. Tarama sonucunda toplam 455 çalışmaya ulaşılmıştır, ancak dâhil etme kriterlerine uyan toplam 7 çalışma değerlendirmeye alınmıştır.

Bulgular: İncelenen yedi çalışmanın tamamında sanal simülasyonlar, hemşirelik öğrencilerinin bilgi, beceri ve mesleki özgüven düzeylerini artırmayı hedeflemiştir. Sanal simülasyonlar; Perinatal yakın partner şiddeti taraması, Cinsel yönelim ve toplumsal cinsiyet kimliği ile ilgili iletişim eğitimi, Doğum sonrası komplikasyonların tanınması ve yönetimi, Preeklampsi bakımında öğrenci tepkileri, Normal vajinal doğum mekanizmalarının öğrenimi, Obstetrik acillerde sanal gerçeklik simülasyon uygulamaları ve Sanal boylamsal prenatal standardize hasta simülasyonu alanlarında senaryoları içermektedir. Yapılan çalışmalarda; sanal simülasyonların hemşirelik öğrencilerinin klinik karar verme ve tanılama yetkinliklerini artırdığı, iletişim becerilerini geliştirdiği, özgüven ve öz-yeterlik düzeylerini yükselttiği, kaygı düzeylerini azalttığı ve genel öğrenci memnuniyetini artırdığı belirlenmiştir. Kullanılan teknolojiler incelendiğinde; Sanal gerçeklik (VR), e-öğrenme modülleri, vSim® ve senaryo tabanlı video simülasyonlar en sık kullanılan teknolojiler olduğu görülmektedir.

Sonuç ve Öneriler: Bu çalışma, kadın sağlığı hemşireliği eğitiminde sanal simülasyonların giderek artan bir sıklıkla kullanıldığını ve öğrenme sürecine olumlu katkılar sağladığını ortaya koymuştur. Teknolojik altyapının güçlendirilmesi ve öğretim elemanlarına yönelik hizmet içi eğitimlerin artırılması, sanal simülasyonların daha etkin kullanımını destekleyecektir. Literatürde standart uygulama protokollerine, kültürel bağlama uygun içerik geliştirmeye ve uzun dönemli etki analizlerine yönelik eksiklikler göze çarpmaktadır. Hemşirelik eğitim programlarında sanal simülasyona daha fazla yer verilmesi, özellikle kadın sağlığına özgü karmaşık klinik durumlar ile ilgili çalışmaların yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Simülasyon, Sanal simülasyon, Hemşirelik eğitimi, Kadın sağlığı

Use Of Virtual Simulation In Women's Health Nursing Education: A Scoping Review

Meryem Ünölü¹, Elif Gürsoy²

¹Eskişehir Osmangazi University, Institute of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing

²Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing

Introduction: In order to achieve the goals of nursing education, simulation is an appropriate method for students to gain experience in an environment that reflects the real hospital environment without compromising patient safety. Simulation is used at different levels in nursing education, such as professional skills laboratories where models and models are used, standard patient laboratories where standard patients are used, simulation laboratories where high-validity simulators are used, and virtual simulation applications.

Objective: The aim of this study is to comprehensively analyze the literature on virtual simulation applications in women's health nursing education, to determine the purposes of use, application methods, educational outcomes obtained, and research gaps in the field.

Method: PubMed, Cochrane, ScienceDirect, and Google Scholar electronic databases were used for literature review. Articles that were searched in electronic databases with the keywords "virtual simulation" and "nursing" or "nurse" in the titles were examined. The review was limited to research articles published in English. A total of 455 studies were reached as a result of the review, but a total of 7 studies that met the inclusion criteria were evaluated.

Results: In all seven studies examined, virtual simulations aimed to increase the knowledge, skills and professional self-confidence levels of nursing students. Virtual simulations included scenarios in the areas of Perinatal intimate partner violence screening, Communication training on sexual orientation and gender identity, Recognition and management of postpartum complications, Student reactions in preeclampsia care, Learning normal vaginal delivery mechanisms, Virtual reality simulation applications in obstetric emergencies and Virtual longitudinal prenatal standardized patient simulation. In the studies conducted, it was determined that virtual simulations increased nursing students' clinical decision-making and diagnostic competencies, improved communication skills, increased their self-confidence and self-efficacy levels, reduced anxiety levels and increased general student satisfaction. When the technologies used were examined, it was seen that virtual reality (VR), e-learning modules, vSim® and scenario-based video simulations were the most frequently used technologies.

Conclusion and Recommendations: This study revealed that virtual simulations are increasingly used in women's health nursing education and that they make positive contributions to the learning process. Strengthening the technological infrastructure and increasing in-service training for faculty members will support more effective use of virtual simulations. There are deficiencies in the literature regarding standard application protocols, developing content appropriate to the cultural context and long-term impact analyses. It is recommended that virtual simulations be included more in nursing education programs and that studies be conducted especially on complex clinical situations specific to women's health.

Keywords: Simulation, Virtual simulation Nursing education, Woman's health

S-0415

Kadın hastalıkları ve doğum ünitelerinde çalışan sağlık profesyonellerinin perspektifinden obstetrik şiddet: Niteliksel bir araştırma

Pınar Akbaş¹, Kenan Kendilci², Sultan Özkan Şat²

¹Karabük Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Karabük.

²Bitlis Eren Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Bitlis.

Amaç: Bu çalışma, kadın hastalıkları ve doğum ünitelerinde görev yapan sağlık profesyonelleri için obstetrik şiddet kavramının anlamını ve bu konudaki görüş ve algılarını ortaya çıkarmayı amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada tanımlayıcı niteliksel bir tasarım kullanılmıştır. Tanımlayıcı nitel araştırma, katılımcıların olgu hakkındaki düşünce, algı ve deneyimlerini belirlemeyi amaçlar. Bu noktadan hareketle kadın hastalıkları ve doğum ünitelerinde görev yapan sağlık profesyonellerinin obstetrik şiddet algısını anlamak amacıyla temel nitel araştırma deseninin kullanılması uygun görülmüştür. Araştırmanın çalışma grubunu Türkiye'nin Doğu Anadolu bölgesinde yer alan bir ildeki iki hastanede görev yapan 4 ebe, 2 hemşire ve 2 hekim olmak üzere toplam 8 sağlık profesyoneli oluşturmuştur. Katılımcıların belirlenmesinde kadın doğum alanında görev yapan sağlık mesleklerinden her birine ait katılımcıların yer alması temel ölçüt olarak esas alınmıştır. Böylece çalışma grubunda maksimum çeşitlilik sağlanması hedeflenmiştir. Araştırmanın verileri temel nitel araştırma deseninde en sık kullanılan veri toplama yöntemi olan derinlemesine görüşme yöntemi kullanılarak toplanmıştır. Derinlemesine görüşmeler araştırma ekibinde yer alan bir araştırmacı tarafından yürütülmüştür. Verilerin analizinde tematik analiz yaklaşımı kullanılmıştır. Analiz sürecinde öncelikle araştırmacılar tarafından görüşme dökümleri satır satır okunarak açık kodlamaları yapılmıştır. Veriler araştırma ekibinde bulunan iki araştırmacı tarafından bağımsız bir şekilde kodlanmıştır. Daha sonra ortak özellikler gösteren kodlar aynı kategoriler altında toplanmış ve kategoriler arası ilişkiler incelenerek temalara ulaşılmıştır. Araştırmada elde edilen bulgular, temalar altında organize edilmiş ve görüşme verilerinden örnek alıntılara yer verilerek sunulmuştur.

Bulgular: Katılımcılardan elde edilen veriler doğrultusunda; “Obstetrik şiddet mi endikasyon mu?: Yanlış bir adlandırma” ve “Profesyonel bakım standartlarını korumada yetersizlik” olmak üzere iki ana tema ortaya çıkmıştır. “Obstetrik şiddet mi endikasyon mu?: Yanlış bir adlandırma” teması; “normalize edilmiş/görünmez obstetrik şiddet ve malpraktise karşı garanticilik” olmak üzere iki alt temadan; “Profesyonel bakım standartlarını korumada yetersizlik” teması ise “sağlık profesyonelleri ile kadınlar arasında etkisiz ve yetersiz iletişim, kadınların otonomisinin ihlali, sağlık sistemi yetersizlikleri ile ilişkili destekleyici bakım sunulamaması” olmak üzere üç alt temadan oluşmaktadır.

Sonuç: Bulgularımız, kadın hastalıkları ve doğum ünitelerinde çalışan sağlık profesyonellerinin obstetrik şiddet konusunda bir belirsizlik yaşadığını göstermektedir. Bu alanda hakim olan bakım ve tedavi yaklaşımları endikasyon mu obstetrik şiddet mi çatışması yaşanmasına ve sağlık profesyonellerinin obstetrik şiddet olarak değerlendirilen pek çok uygulamayı endikasyon kaynaklı uygulama olarak değerlendirdiğini göstermektedir. Bu bulgulardan yola çıkılarak; kadın hastalıkları ve doğum ünitelerinde çalışan sağlık profesyonellerinin obstetrik şiddet farkındalığının artırılması ve saygılı annelik bakımı uygulamaları konusundaki bilgi ve becerilerinin artırılması için hizmet içi eğitimlerle desteklenmeye ihtiyaçları olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, doğum, kadın hastalıkları ve doğum bölümü, obstetrik şiddet

Obstetric violence from the perspective of health professionals working in gynecology and obstetrics units: A qualitative research

Pınar Akbaş¹, Kenan Kendilci², Sultan Özkan Şat²

¹Karabük University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Karabük.

²Bitlis Eren University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Bitlis.

Objective: This study aims to reveal the meaning of the concept of obstetric violence and their views and perceptions on this subject for health professionals working in gynecology and obstetrics units.

Materials-Methods: A descriptive qualitative design was used in this study. Descriptive qualitative research aims to determine the participants' thoughts, perceptions and experiences about the phenomenon. From this point of view, it was deemed appropriate to use the basic qualitative research design in order to understand the perception of obstetric violence among health professionals working in gynecology and obstetrics units. The study group of the study consisted of a total of 8 health professionals, 4 midwives, 2 nurses and 2 physicians working in two hospitals in a province located in the Eastern Anatolia region of Turkey. The inclusion of participants from each of the health professions working in the field of gynecology and obstetrics was taken as the basic criterion in determining the participants. Thus, it was aimed to provide maximum diversity in the study group. The data of the study were collected using the in-depth interview method, which is the most frequently used data collection method in the basic qualitative research design. In-depth interviews were conducted by a researcher in the research team. Thematic analysis approach was used in the analysis of the data. In the analysis process, the researchers first read the interview transcripts line by line and open coding was performed. The data were coded independently by two researchers in the research team. Later, codes showing common features were collected under the same categories and themes were reached by examining the relationships between categories. The findings obtained in the research were organized under themes and presented by including sample quotes from the interview data.

Results: In line with the data obtained from the participants, two main themes emerged: "Obstetric violence or indication?: A misnomer" and "Inadequacy in maintaining professional care standards". The theme "Obstetric violence or indication?: A misnomer" consists of two sub-themes: "normalized/invisible obstetric violence and guarantee against malpractice"; The theme "Inadequacy in maintaining professional care standards" consists of three sub-themes: "ineffective and inadequate communication between health professionals and women, violation of women's autonomy, failure to provide supportive care related to health system deficiencies".

Conclusion: Our findings show that health professionals working in obstetrics and gynecology units experience uncertainty about obstetric violence. The care and treatment approaches prevailing in this area cause a conflict between indication and obstetric violence, and show that health professionals evaluate many practices considered as obstetric violence as practices originating from indications. Based on these findings, we show that health professionals working in obstetrics and gynecology units need to be supported with in-service training to increase their awareness of obstetric violence and to increase their knowledge and skills on respectful maternity care practices.

Keywords: Delivery, obstetric violence, obstetrics and gynecology department, pregnancy

S-0416

Stres Üriner İnkontinansı Olan ve Olmayan Gebelerde Sağlıklı Yaşam Davranışlarının Karşılaştırılması**Sükran Başgöl¹, Emine Koç¹, Sibel Yüçetürk²**¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Samsun²Sinop Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Sinop

Amaç: Stres üriner inkontinans (SUI), gebelikte yaygın görülen bir sağlık sorunudur ve günlük yaşam aktivitelerini etkileyebilir. Gebelik sürecinde sağlıklı yaşam davranışlarının sürdürülmesi, anne ve bebeğin sağlığı açısından büyük önem taşımaktadır. Bu nedenle, bu çalışmanın amacı stres üriner inkontinansı olan ve olmayan gebelerin sağlıklı yaşam davranışlarının karşılaştırılmasıdır.

Gereç-Yöntem: Araştırma tanımlayıcı ve karşılaştırmalı tipte dizayn edilmiştir. Çalışma Nisan- Ekim 2024 tarihleri arasında Türkiye'nin Kuzeyinde yer alan bir ilin Kadın Doğum Hastanesinin kadın doğum polikliniklerinde gerçekleştirildi. Araştırmaya stres üriner inkontinans tanısı almış 105 gebe ile stres üriner inkontinansı olmayan 105 gebe olmak üzere toplam 210 gebe dahil edildi. Veriler, gebelerin kişisel bilgi formu, "Uluslararası İnkontinans. Sorgulama. Formu" (ICIQ-SF) ve "Gebelikte Sağlıklı Yaşam Davranışları Ölçeği" kullanılarak toplandı.

Bulgular: Grupların sosyodemografik ve obstetrik özellikler açısından benzer olduğu bulundu ($p>0.05$). Bu durum, grupların homojen ve karşılaştırılabilir olduğunu göstermesi açısından önemlidir. SUI olan gebelerin, SUI olmayan gebelere göre ICIQ-SF puan ortalaması istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek olduğu bulundu ($p<0.005$). SUI olan gebelerin, SUI olmayan gebelere göre "Gebelikte Sağlıklı Yaşam Davranışları Ölçeği" toplam puan ortalaması daha düşük bulundu; ancak bu farkın istatistiksel açıdan anlamlı olmadığı belirlendi ($p>0.05$). Gebelikte Sağlıklı Yaşam Davranışları Ölçeği alt boyutları olan hijyen, beslenme, fiziksel aktivite, seyahat, gebelik sorumluluğu ve gebeliği kabullenme puan ortalamalarının gruplar arası benzer olduğu ve aralarında istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı saptandı ($p>0.05$).

Sonuç: Çalışma bulguları, stres üriner inkontinansının gebelikte sağlıklı yaşam davranışları üzerinde belirgin bir etkisinin olmadığını göstermektedir. SUI olan ve olmayan gebeler, hijyen, beslenme, fiziksel aktivite, seyahat, gebelik sorumluluğu ve gebeliği kabullenme açısından benzer düzeyde sağlıklı yaşam davranışları sergilemiştir. Bu durum, gebelerin genel olarak sağlıklı yaşam alışkanlıklarını sürdürdüğünü düşündürmektedir. Bununla birlikte, stres üriner inkontinansına sahip gebelerin yaşam tarzında değişiklik yapıp yapmadığını daha ayrıntılı incelemek için nitel araştırmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Ayrıca, inkontinans semptomlarının şiddeti ve süresi gibi faktörlerin sağlıklı yaşam davranışları üzerindeki etkisini değerlendiren ileri araştırmalar önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gebe, sağlıklı yaşam, stres üriner inkontinans

Comparison of Healthy Lifestyle Behaviors in Pregnant Women With and Without Stress Urinary Incontinence

Şükran Başgöl¹, Emine Koç¹, Sibel Yüçetürk²

¹Ondokuz Mayıs University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Samsun

²Sinop University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Sinop

Objective: Stress urinary incontinence (SUI) is a common health issue during pregnancy and can affect daily life activities. Maintaining healthy lifestyle behaviors during pregnancy is crucial for both maternal and fetal health. Therefore, this study aims to compare the healthy lifestyle behaviors of pregnant women with and without stress urinary incontinence.

Materials- Methods: This descriptive and comparative study was conducted between April and October 2024 in the obstetrics outpatient clinics of a maternity hospital in a province in northern Turkey. The study included a total of 210 pregnant women, comprising 105 diagnosed with stress urinary incontinence and 105 without. Data were collected using a personal information form, the "International Consultation on Incontinence Questionnaire-Short Form (ICIQ-SF)," and the "Healthy Lifestyle Behaviors During Pregnancy Scale."

Results: The sociodemographic and obstetric characteristics of the groups were found to be similar ($p>0.05$), indicating that the groups were homogeneous and comparable. The mean ICIQ-SF score was significantly higher in pregnant women with SUI than in those without ($p<0.005$). Although the total mean score of the "Healthy Lifestyle Behaviors During Pregnancy Scale" was lower in pregnant women with SUI, this difference was not statistically significant ($p>0.05$). The subscale scores of hygiene, nutrition, physical activity, travel, pregnancy responsibility, and pregnancy acceptance were also similar between the groups, with no statistically significant differences ($p>0.05$).

Conclusion: The study findings indicate that stress urinary incontinence does not have a significant impact on healthy lifestyle behaviors during pregnancy. Pregnant women with and without SUI exhibited similar levels of healthy lifestyle behaviors in terms of hygiene, nutrition, physical activity, travel, pregnancy responsibility, and pregnancy acceptance. This suggests that pregnant women generally maintain their healthy lifestyle habits regardless of SUI status. However, further qualitative research is needed to examine whether pregnant women with stress urinary incontinence make lifestyle changes. Additionally, future studies should assess the impact of factors such as the severity and duration of incontinence symptoms on healthy lifestyle behaviors.

Keywords: Healthy lifestyle, pregnancy, stress urinary incontinence

S-0417

Gebelerde Anksiyete ve Doğum Korkusu İlişkisinde Aracı Değişkenlerin Rolü: Sosyal Destek ve Öz-Yeterlilik

Nevin Çıtak Bilgin¹, Hamit Coşkun², Gülseren Çıtak Tunç³, Buse Nur Ertekin Dinç⁴, Bekir Gülaç⁵

¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye.

²Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi, Psikoloji Bölümü, Bolu, Türkiye.

³Bursa Uludağ Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Psikiyatri Hemşireliği Anabilim Dalı, Bursa, Türkiye

⁴Bolu İzzet Baysal Devlet Hastanesi, Kadın Doğum ve Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Ünitesi, Bolu, Türkiye.

⁵Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Ana Bilim Dalı, Düzce, Türkiye.

Amaç: Doğum korkusu gebelerde psiko-sosyal faktörlerle ilişkili yaygın bir sorundur. Araştırma, gebelerde anksiyetenin doğum korkusuna etkisini ve bu etkide algılanan sosyal destek ve öz-yeterliliğin aracı rolünü belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki çalışma, 411 gebe ile gerçekleştirilmiştir. Veriler tanıtıcı bilgi formu, Wijma Doğum Beklentisi/ Deneyimi Ölçeği A Versiyonu, Durumluk- Sürekli Kaygı Envanteri, Doğum Eyleminde Öz-Yeterlilik Ölçeği ve Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği ile toplanmıştır. Çalışmaya başlamadan önce etik kurul onayı ve araştırmanın yapıldığı kurumdan yazılı izin alınmıştır. Verilerin analizinde SPSS 22 paket programı ve Hayes's process kullanılmıştır. Analizler tanımlayıcı istatistikler, Pearson korelasyon analizi ve aracı değişken analizleri ile yapılmıştır. İstatistiksel anlamlılık $p < 0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Gebelerin yaş ortalaması 28.64 ± 4.97 yıl olup, %71.8'i lise ve üzeri eğitime sahip, %65.2'sinin geliri gidere denk ve %62'si ev hanımıdır. Katılımcıların gebelik hafta ortalamaları 33.99 ± 4.13 hafta ve %49.4'ünün nullipar olduğu belirlenmiştir. Gebelerin %87.3'ünün gebeliklerinin planlı olduğu, %21.9'unun daha önce düşük deneyimlediği, %95.9'unun antenatal izlemlere düzenli katıldığı ve %34.8'inin gebe eğitim sınıflarına katıldığı görülmüştür. Gebelerin %31.8'inin yüksek ve %8.8'inin şiddetli düzeyde doğum korkusu yaşadığı görülmüştür. Doğum korkusu ile durumluk ($r=49$, $p<0.01$) ve sürekli anksiyete arasında pozitif yönlü ilişki olduğu ($r=36$, $p<0.01$), durumluk ve sürekli kaygı arttıkça doğum korkusunun arttığı saptanmıştır. Doğum korkusu ölçek puan ortalaması 57.66 ± 22.39 , durumluk kaygı puan ortalaması 36.49 ± 9.39 ; sürekli kaygı puan ortalaması 42.38 ± 7.79 , öz-yeterlilik ölçeği puan ortalaması 231.34 ± 43.23 ve sosyal destek ölçek puan ortalaması 72.76 ± 13.21 olarak saptanmıştır. Öz- yeterlilik ve doğum korkusu arasında negatif yönde orta düzeyde anlamlı ilişki bulunmuştur ($r=-.42$, $p<0.01$). Gebelerde sosyal destek düzeyinin artması ile doğum korkusunun azaldığı görülmüştür ($r= -.26$, $p<0.01$). Durumluk ve sürekli kaygı ile doğum korkusu arasındaki ilişkide önce sosyal desteğin, ardından öz-yeterliliğin aracı rol oynadığı belirlenmiştir.

Sonuç: Gebelerde doğum korkusu orta düzeydedir. Anksiyete ve doğum korkusu arasındaki ilişkide, sosyal destek ve öz yeterlilik doğum korkusunu azaltmada önemli unsurlardır. Doğum korkusunu azaltmak için gebelerin sosyal destekleri ve öz yeterlilikleri artırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, doğum korkusu, öz-yeterlilik, sosyal destek, hemşirelik

The Role of Mediating Variables in the Relationship Between Anxiety and Fear of Childbirth in Pregnant Women: Social Support and Self-Efficacy

Nevin Çıtak Bilgin¹, Hamit Coşkun², Gülseren Çıtak Tunç³, Buse Nur Ertekin Dinç⁴, Bekir Gülaç⁵

¹Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Bolu, Türkiye.

²Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Arts and Science, Psychology Department, Bolu, Türkiye.

³Bursa Uludag University Faculty of Health Sciences, Department of Psychiatric Nursing, Bursa Türkiye

⁴Bolu İzzet Baysal State Hospital, Gynecology and Child Health and Diseases Unit, Bolu, Türkiye.

⁵Düzce University Faculty of Medicine, Department of Obstetrics and Gynecology, Düzce, Türkiye.

Objective: Fear of childbirth is a common problem associated with psychosocial factors in pregnant women. The study was conducted to determine the effect of anxiety on fear of childbirth in pregnant women and the mediating role of perceived social support and self-efficacy in this effect.

Materials-Methods: A descriptive and cross-sectional study was conducted with 411 pregnant women. Data were collected using an introductory information form, Wijma Delivery Expectancy / Experience Questionnaire-A, State-Trait Anxiety Inventory, Childbirth Self-Efficacy Inventory and Multidimensional Scale of Perceived Social Support. Ethics committee approval and written permission from the relevant institution were obtained before starting the study. SPSS 22 package program and Hayes's process were used in the analysis of the data. Analyses were performed using descriptive statistics, Pearson correlation analysis, and mediator variable analysis. Statistical significance was accepted as $p < 0.05$.

Results: The mean age of the pregnant women was 28.64 ± 4.97 years, 71.8% had high school and above education, 65.2% had income equal to expenses and 62% were housewives. The mean gestational age of the participants was 33.99 ± 4.13 weeks and 49.4% were nulliparous. It was observed that 87.3% of the pregnant women had planned pregnancies, 21.9% had a previous miscarriage, 95.9% attended antenatal follow-ups regularly and 34.8% attended pregnancy education classes. It was found that 31.8% of the pregnant women had high and 8.8% had severe fear of childbirth. It was found that there was a positive correlation between fear of childbirth and state ($r=49$, $p < 0.01$) and trait anxiety ($r=36$, $p < 0.01$), and as state and trait anxiety increased, fear of childbirth increased. The mean fear of childbirth scale score was 57.66 ± 22.39 , the mean state anxiety score was 36.49 ± 9.39 ; trait anxiety mean score was 42.38 ± 7.79 , self-efficacy scale mean score was 231.34 ± 43.23 and social support scale mean score was 72.76 ± 13.21 . A negative moderate significant relationship was found between self-efficacy and fear of childbirth ($r=-.42$, $p < 0.01$). It was observed that fear of childbirth decreased with the increase in the level of social support in pregnant women ($r=-.26$, $p < 0.01$). It was determined that first social support and then self-efficacy played a mediating role in the relationship between state and trait anxiety and fear of childbirth.

Conclusion: Fear of childbirth in pregnant women is at a moderate level. In the relationship between anxiety and fear of childbirth, social support and self-efficacy are important elements in reducing fear of childbirth. In order to reduce fear of childbirth, social support and self-efficacy of pregnant women should be increased.

Keywords: Anxiety, fear of childbirth, self-efficacy, social support, nursing

S-0418

Hemşirelik Öğrencilerinde İklim Değişikliği Anksiyetesinin Menstrüel Semptomlara Etkisi

Kübra Pınar Gürkan¹, Şevval Temel²

¹İzmir Bakırçay Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

²İzmir Bakırçay Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Hemşirelik Anabilim Dalı, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği (Tezli), İzmir

Amaç:

Bu çalışmanın temel amacı, hemşirelik öğrencilerinde iklim değişikliği anksiyetesinin menstrüel semptomlar üzerindeki etkisini incelemektir.

Gereç-Yöntem:

Bu araştırma tanımlayıcı ve ilişkisel bir çalışmadır. Araştırma popülasyonu bir üniversitenin hemşirelik bölümünde öğrenim gören kadın öğrenciler oluşmaktadır. Evreni bilinen örneklem hesaplaması kullanılarak hata payı %5 güven aralığı %95 alınarak çalışmaya 174 hemşirelik öğrencisi dahil edilmesi planlanmıştır. Örneklemeye yöntemine gidilmemiş olup, çalışmaya katılmayı kabul eden 213 katılımcı araştırmanın örneklemi oluşturmuştur. Çalışmaya başlamadan önce Girişimsel Olmayan Klinik Araştırmalar Değerlendirme Komisyonu Etik Kurulu'ndan 11.03.2025 tarihinde 2069-2049 karar no ile etik kurul onayı, kurum izni ve katılımcılardan bilgilendirilmiş onam formu alınmıştır. Veriler Sosyo-demografik Form, İklim Değişikliği Endişesi Ölçeği ve Menstrüasyon Belirti Ölçeği ile toplanmıştır. Veriler, tanımlayıcı istatistikler, Pearson korelasyon ve doğrusal regresyon analizi ile SPSS 24.0 yazılımı kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular:

Çalışmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması $20,94 \pm 2,16$ (min:18-max:36) olup, çoğunluğu %37,1'i 1. Sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Katılımcıların %88,7'si ailelerinin gelirini orta düzey olduğunu belirtmiştir. Öğrencilerin %85'i iklim değişikliği konulu ders almamış olup, %77,9'u iklim değişikliği ve sağlık etkilerinin gerçek olduğuna inanmaktadır. İklim değişikliği kaygısı menstrüel semptomları 0.286 ($\beta = 0.286$, $p < 0.001$) kat artırırken; iklim değişikliği çaresizlik hissi ise menstrüel semptomları 0.296 ($\beta = 0.296$, $p < 0.001$) kat artırmaktadır. İklim değişikliği toplam puanı ise menstrüel belirtilerin şiddetini 0.368 ($\beta = 0.368$, $p < 0.001$) kat arttırdığı saptanmıştır. Kurulan regresyon modelinde iklim değişikliği kaygı ve çaresizliği menstrüel semptomların %14'ünü açıklamaktadır ($R^2 = 0.014$, $p < 0.001$).

Sonuç:

Sonuç olarak, iklim değişikliği kaygısı ve çaresizliği, hemşirelik öğrencilerinin menstrüel semptomlarının şiddetini artırmaktadır. Bu bulgular, iklim değişikliği ile ilgili farkındalık artırıcı eğitimlerin önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, Hemşirelik öğrencileri, İklim değişikliği, Menstrüel sendrom

The Effect of Climate Change Anxiety on Menstrual Symptoms in Nursing Students

Kübra Pınar Gürkan¹, Sevval Temel²

¹Department of Public Health Nursing, Faculty of Health Sciences, Izmir Bakırçay University, Izmir, Turkey

²Izmir Bakırçay University Graduate Education Institute, Department of Nursing, Women's Health and Diseases Nursing (Thesis), Izmir

Objective:

The main aim of this study was to examine the effect of climate change anxiety on menstrual symptoms in nursing students.

Materials-Methods:

This research is a descriptive and correlational study. The study population consists of female students studying in the nursing department of a university. It was planned to include 174 nursing students in the study with a margin of error of 5% and a confidence interval of 95% by using the known sample calculation. No sampling method was used and 213 participants who agreed to participate in the study constituted the sample of the study. Before starting the study, ethics committee approval was obtained from the Non-Interventional Clinical Research Evaluation Commission Ethics Committee on 11.03.2025 with decision number 2069-2049, institutional permission and informed consent form from the participants. Data were collected with Socio-demographic Form, Climate Change Concern Scale and Menstruation Symptom Scale. Data were analyzed with descriptive statistics, Pearson correlation and linear regression analysis using SPSS 24.0 software.

Results:

The mean age of the students who participated in the study was 20.94±2.16 years (min:18-max:36), and 37.1% of them were first-year students. 88.7% of the participants stated that the income of their families was medium level. 85% of the students had not taken a course on climate change and 77.9% believed that climate change and its health effects were real. Climate change anxiety increased menstrual symptoms 0.286 ($\beta = 0.286$, $p < 0.001$) times, while climate change helplessness increased menstrual symptoms 0.296 ($\beta = 0.296$, $p < 0.001$) times. The total score of climate change increased the severity of menstrual symptoms by 0.368 ($\beta = 0.368$, $p < 0.001$) times. In the regression model, climate change anxiety and helplessness explained 14% of menstrual symptoms ($R^2 = 0.014$, $p < 0.001$).

Conclusion:

In conclusion, climate change anxiety and helplessness increase the severity of menstrual symptoms in nursing students. These findings emphasize the importance of awareness-raising trainings on climate change.

Keywords: Anxiety, Climate change, Menstrual syndrome, Nursing students

S-0419

Gebelerde genital hijyen eğitiminin genital hijyen davranışlarına etkisi

Öznur Yaşar¹, Hediye Kalıpcıoğlu²

¹Balıkesir Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Balıkesir

²Balıkesir Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Anabilim Dalı, Balıkesir

Amaç: Üreme sistemi enfeksiyonları, kadınlarda sık karşılaşılan sağlık sorunu olmakla birlikte yaşamı tehdit etmese de semptomları ciddi rahatsızlıklara neden olmaktadır. Gebelikte karşılaşılan üreme sistemi enfeksiyonları da gebe ve fetüste pek çok komplikasyonlara neden olmaktadır. Genital enfeksiyonları önlemek için genital hijyen büyük önem taşımaktadır. Yapılan çalışmalarda bazı sosyodemografik özelliklerin, genital hijyen eğitimi alma durumunun, doğum öncesi bakım alma durumunun genital hijyen davranışlarını etkilediği belirtilmektedir. Bu çalışmada da gebelere verilen genital hijyen eğitiminin genital hijyen davranışlarına etkisi incelenmiştir.

Gereç-Yöntem: Yarı deneysel araştırma Marmara Bölgesinde bir devlet kurumuna bağlı anneliğe hazırlık eğitim grupları içerisinde Temmuz 2023- Aralık 2024 tarihleri arasında 122 gebe ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmada araştırmacılar tarafından oluşturulan birey tanıtım formu, Genital Hijyen Davranışları Ölçeği kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen veriler SPSS (Statistical Package for Social Sciences) for Windows 25.0 programı kullanılarak analiz edilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler, t test, tek yönlü varyans analizi, iki bağımlı grup karşılaştırmalarında ise bağımlı t test kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %49.3'ünün 27 yaş altı, %65.7'sinin ise üniversite ve üzeri mezun olduğu, %79.1'inin çalışmadığı görülmektedir. Araştırmada Genitel Hijyen Davranışları Ölçeği ön test puan ortalaması 101.08±7.12, son test puan ortalaması 103.45±6.15 olarak bulunmuştur (p<0.05).

Sonuç: Araştırma bulgularına göre gebelere genital hijyen eğitimi verilmesinin genital hijyen davranışlarını olumlu etkilediğini görmekteyiz, bu sebeple gebelere doğum öncesi takipleri sırasında genital hijyen eğitimi verilmesini önerebiliriz.

Anahtar Kelimeler: Eğitim, gebelik, hijyen, kadın genital

The effect of genital hygiene education on genital hygiene behaviors in pregnant women

Öznur Yaşar¹, Hediye Kalıpcıoğlu²

¹Balikesir University, Faculty of Health Sciences, Midwifery Department, Balikesir

²Balikesir University, Institute of Health Sciences, Midwifery Department, Balikesir

Objective: Reproductive tract infections are common health problems in women and although they are not life-threatening, their symptoms cause serious discomfort. Reproductive tract infections encountered during pregnancy also cause many complications in the pregnant woman and fetus. Genital hygiene is of great importance to prevent genital infections. Studies have shown that some sociodemographic characteristics, genital hygiene education and prenatal care affect genital hygiene behaviors. In this study, the effect of genital hygiene education given to pregnant women on their genital hygiene behaviors was examined.

Materials-Methods: A quasi-experimental study was conducted with 122 pregnant women between July 2023 and December 2024 in the maternity preparation training groups affiliated with a state institution in the Marmara Region. In the study, the individual introduction form created by the researchers and the Genital Hygiene Behaviors Scale were used. The data obtained in the study were analyzed using SPSS (Statistical Package for Social Sciences) for Windows 25.0 program. Descriptive statistics, t test, one-way analysis of variance and dependent t test were used in the evaluation of the data.

Results: It was observed that 49.3% of the participants were under the age of 27, 65.7% were university graduates and above, and 79.1% were not working. The mean pre-test score of the General Hygiene Behavior Scale was 101.08±7.12 and the mean post-test score was 103.45±6.15 (p<0.05).

Conclusion: According to the findings of the study, we see that providing genital hygiene education to pregnant women has a positive effect on genital hygiene behaviors, so we can recommend that pregnant women should be given genital hygiene education during prenatal follow-up.

Keywords: Education, pregnancy, hygiene, female genital

S-0427

Göçmen Kadınlar ve Şiddet Döngüsü: Küresel Perspektiften Yaşanan Tehlikeler

Melissa Sıdan¹, Dilek Bilgiç², Elifnaz Aralı³, Burcu Cengiz⁴

¹Dokuz Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı Yüksek Lisans Programı, İzmir

²Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İzmir

³Dokuz Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Halk Sağlığı Hemşireliği Ana Bilim Dalı Yüksek Lisans Programı, İzmir

⁴Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İzmir

Bu derlemede amacımız; şiddet döngüsü kavramı çerçevesinde göçmen kadınların maruz kaldığı şiddet türlerini küresel bir bakış açısıyla ele alarak, çözüm yollarını literatür ışığında tartışmaktır. Savaşlar ve beraberinde gelen göç kadın sağlığını etkileyen önemli olgulardır. Göçmen kadınlara yönelik şiddet; fiziksel, cinsel ve duygusal istismar, taciz, zorla seks işçiliği, erken ve zorla evlilikler, töre cinayetleri gibi çeşitli biçimlerde ortaya çıkmaktadır. Şiddet döngüsü, göçmen kadınların maruz kaldıkları şiddetin sürekliliğini ve farklı aşamalarda nasıl yeniden üretildiğini ifade etmektedir. Bu döngü; göçe zorlayan şiddet, göç sırasında maruz kalınan şiddet, varış ülkesinde devam eden şiddet ve döngünün yeniden üretilmesi aşamalarından oluşmaktadır.

Literatürde dünya genelindeki göçmenlerin %48,1'inin kadın olduğu belirtilmiştir. Göç üzerine yapılan araştırmalar, kadın cinsiyeti ile şiddet arasında güçlü bir korelasyon olduğunu ortaya koymuştur. Uluslararası literatür ve raporlarda, göçmen kadınlarda en sık yaşanan sağlık sorunları arasında; fiziksel şiddet ve yaralanmalar, cinsel istismar ve cinsel yolla bulaşan hastalıklar yer almaktadır. Göçmen kadınların oranı, gelişmiş ve gelişmekte olan ülkeler arasında farklılık göstermektedir. Gelişmiş ülkelerde kadın göçmenlerin oranının daha yüksek olduğu, gelişmekte olan ülkelerde ise bu oranın daha düşük olduğu saptanmıştır. Bu farklılıklar, ülkelerin göç politikaları, ekonomik fırsatlar ve toplumsal cinsiyet rollerine bağlı olarak şekillenmektedir.

Göçmen kadınlar hem gelişmiş hem de gelişmekte olan ülkelerde çeşitli şiddet türlerine maruz kalmaktadır. Ancak, bu şiddetin türü, yaygınlığı ve nedenleri ülkelerin sosyo-ekonomik koşullarına, yasal çerçevelerine ve toplumsal dinamiklerine bağlı olarak farklılık göstermektedir. Literatürde gelişmiş ülkelerde, göçmen kadınlar genellikle ayrımcılık, sömürü ve cinsel taciz gibi şiddet türleriyle karşılaşmaktadırlar. Gelişmekte olan ülkelerde ise, göçmen kadınların sıklıkla fiziksel ve cinsel şiddete maruz kaldığı belirtilmektedir. Gelişmekte olan bir ülke olarak Türkiye'de yapılan araştırmalar, göçmen kadınların büyük bir çoğunluğunun duygusal, fiziksel ya da cinsel şiddetin en az bir türüne maruz kaldığını ortaya koymuştur. Ancak Türkiye'de göçmen kadınların maruz kaldığı şiddet oranı ve türüne yönelik veriler yetersizdir.

Uluslararası literatür incelendiğinde çalışmaların büyük bir çoğunluğu göçmen kadınlarda cinsel şiddet ve istismar başlıklarına yer vermiştir. Göçmen kadınlar cinsel istismara karşı yüksek risk taşıyan gruplar arasında yer almaktadırlar. Cinsel istismara yol açabilecek en önemli faktörler arasında; güvenli olmayan yaşam alanları, kalabalık yerleşimler, mahremiyetin sağlanamaması, yetersiz aydınlatma, ortak kullanım ve yaşam alanlarının uzaklığı yer almaktadır. Göçmen kadınların karşılaştığı bir diğer sorun ise fuhuşa zorlanmalarıdır. Bu durum, istenmeyen gebelikler, cinsel yolla bulaşan hastalıklar gibi sorunlara yol açmaktadır. Kadın ve kız çocukları; göç süresince zorla evlendirilme, istismar ve tecavüz gibi toplumsal cinsiyet temelli şiddete de maruz kalmaktadırlar. Mevcut bilgiler, göçmen kadınların dil engelleri, yasal statü belirsizlikleri ve ayrımcılık gibi sebeplerle şiddete karşı daha savunmasız olduğunu ve destek hizmetlerine erişimde zorluklar yaşadığını göstermektedir. Bu durum hem dünya genelinde hem de Türkiye'de göçmen kadınların şiddete karşı

korunması ve desteklenmesi için özel politikaların geliştirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Kısaca, gelişmekte olan ülkelerde fiziksel ve cinsel şiddet daha yaygınken, gelişmiş ülkelerde ayrımcılık ve cinsel taciz öne çıkmaktadır. Bu nedenle, göçmen kadınların korunması için hem yasal düzenlemelerin güçlendirilmesi hem de sosyal destek mekanizmalarının etkinleştirilmesi gerekmektedir. Ek olarak, savaş ve göç gibi durumlarda kadın sağlığını korumak ve iyileştirmek için toplumlar eğitilmeli ve bilinçlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Göçmen kadınlar, kadın sağlığı, şiddet

Migrant Women and the Cycle of Violence: Dangers from a Global Perspective

Melissa Sıdan¹, Dilek Bilgiç², Elifnaz Aralı³, Burcu Cengiz⁴

¹Dokuz Eylul University Health Sciences Institute, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing Master's Program, İzmir

²Dokuz Eylul University Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, İzmir

³Dokuz Eylul University Health Sciences Institute, Public Health Nursing Department Master's Program, İzmir

⁴Dokuz Eylul University Faculty of Nursing, Department of Public Health Nursing, İzmir

This compilation aims to examine the types of violence experienced by migrant women through the lens of the cycle of violence, offering a global perspective and discussing potential solutions in light of the literature. War and the forced migration that follows are critical factors impacting women's health. Migrant women are subjected to various forms of violence, including physical, sexual, and emotional abuse, harassment, forced prostitution, early and forced marriages, and honor killings. The concept of the cycle of violence illustrates the continuity of violence experienced by migrant women and how it is reproduced at different stages. This cycle includes violence that forces migration, violence encountered during migration, violence in the host country, and the reproduction of this cycle. According to global studies, women make up approximately 48.1% of the migrant population. Research shows a strong correlation between being female and experiencing violence in migration contexts. Reports frequently highlight physical violence, sexual abuse, and sexually transmitted infections as the most common health issues among migrant women. The proportion of female migrants varies between developed and developing countries. Developed countries tend to have higher proportions of female migrants, while developing countries report lower numbers, largely due to differences in migration policies, economic opportunities, and gender norms. Migrant women face various forms of violence in both developed and developing countries. However, the types, frequency, and root causes of this violence differ based on a country's socio-economic conditions, legal systems, and cultural dynamics. In developed nations, migrant women often encounter discrimination, exploitation, and sexual harassment. In developing countries, they are more frequently subjected to physical and sexual violence. In Turkey, as a developing country, studies show that most migrant women have experienced at least one form of emotional, physical, or sexual violence. However, the data on the prevalence and specific types of violence against migrant women in Turkey remains insufficient.

International literature heavily focuses on sexual violence and abuse among migrant women, who are identified as a high-risk group for sexual exploitation.

Key risk factors for sexual violence include insecure living conditions, overcrowded shelters, lack of privacy, poor lighting, and remote communal facilities. One of the most pressing issues migrant women face is being coerced into prostitution, which can lead to unwanted pregnancies and the spread of sexually transmitted diseases. Women and girls are also vulnerable to gender-based violence such as forced marriage, abuse, and rape throughout the migration process.

Due to language barriers, legal status uncertainties, and discrimination, migrant women are often more vulnerable to violence and have limited access to support services. This highlights the need for specific policies to protect and support migrant women both globally and in countries like Turkey.

In summary, while physical and sexual violence is more common in developing countries, discrimination and harassment are more prevalent in developed ones. Therefore, protecting migrant women requires strengthening legal frameworks and improving social support systems. Additionally, public education and awareness-raising efforts are essential to safeguarding women's health during times of war and displacement.

Keywords: Migrant women, violence, women's health

S-0429

Yenidoğanlarda Göbek Koruyucu Akıllı Aparatın (KONFORAT) Geliştirilmesi

Dilek Coşkun Potur¹, Yeliz Doğan Merih²

¹Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği İstanbul

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Neonatolojideki gelişmeler çok düşük doğum ağırlıklı bebeklerin dahi yaşatılmasına olanak sağlarken, bazı riskleri de kaçınılmaz hale getirmiştir. Bunların en önemlilerinden biri neonatal enfeksiyonlardır. Neonatal enfeksiyonlar, yenidoğan döneminde önemli morbidite ve mortalite nedenlerindendir. Bu enfeksiyonlar arasında 460.000 yenidoğanın ölümüne neden olan göbek kordonu enfeksiyonu sonucunda gelişen şiddetli bakteriyel enfeksiyonlar yer almaktadır. Umbilikal kord kesildikten sonra göbek bağı, bakterilerin gelişmesi için uygun ve nekrotik bir alan yaratarak, yenidoğanı enfeksiyon açısından riskli hale getirir. Bu özelliği ile göbek bağı enfeksiyon ajanları için uygun bir giriş kapısıdır.

Yenidoğanlarda göbek kızarıklığı ve göbek deliği etrafında kızarıklık ile kendini gösteren göbek enfeksiyonlarının bebeklik döneminde en büyük sebebi göbek ve göbek bağı bakımının doğru şekilde yapılmamasıdır. Yenidoğanın göbek çevresinin kuru tutulması göbek bakımında dikkat edilmesi gereken en önemli faktördür. Göbek bağına düşene kadar fazla dokunulmaması, kuru tutulması ve hijyenine dikkat edilmesi gerekmektedir.

Yenidoğanların ilk günlerinde evde göbek bakımı, ebeveynler için zor ve anksiyete oluşturan bir durum olabilmektedir. Göbek bağına konumlandırılması, bezin bağlanması, göbek bağına kuru tutulması, bakımı, bebeğin banyosu, göbek enfeksiyonlarının erken tanınması gibi birçok durum ebeveynlerin anksiyetelerini artırmakta ve yanlış bakım riskini artırmaktadır.

Günümüzde bu gereksinimler gözönüne alınarak göbek bakımını destekleyici ürünler geliştirilmiştir. Bu ürünlerin ortak özellikleri arasında; göbek bağına doğru konumunu sağlamak, bağı giysilere ve beze takılarak kopmasını önlemek, göbeği kuru tutmak, ısı uygulamak vb. yer almaktadır. Günümüzde bebekler için geliştirilen göbek bakım ürünleri, kılavuzların bakım standartlarına uygun özellikler taşımasına rağmen hala kullanım zorlukları yaşanmakta ve enfeksiyon durumlarında erken uyarı bildirim özellikleri bulunmamaktadır.

Mevcut olarak kullanılan göbek bakım ürünlerinin kullanımının sırasında yarattığı olumsuz durumu ortadan kaldırmak, kullanımı desteklemek ve sorunların erkenden tespit edilmesini sağlamak amacıyla "Göbek Koruyucu Akıllı Aparatın Geliştirilmesi" projesi planlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Yenidoğanlarda göbek bakım sürecinde ebeveynlerin yaşadığı problemler ve oluşan komplikasyonlar belirlendi. Literatür taraması yapıldı ayrıca göbek bakım sürecinde kullanılan ürünlere yönelik alınmış patentlerin incelenmesi sağlandı. Mevcut ürünlere yönelik sorunların iyileştirme ve geliştirilmelerin yapılması amacıyla yeni buluş özelliği taşıyan ürün dizayn edildi. Dünya'da ve ülkemizde literatür taraması yapılarak özgünlüğü değerlendirildi, Fikri Mülkiyetler Kanunu kapsamında patent başvurusu yapıldı.

Bulgular: Göbek bakım sürecinde yaşanan sorunlar göz önüne alınarak geliştirilen KONFORAT; göbek bağına uygun konumunun sağlanmasını, bağı korunmasını, banyo sırasında kuru tutulmasının sağlanmasını, enfeksiyon bulgularının erken tanınması ebeveynlerin uyarılmasını ve göbek bakımı konusunda telefona indirilen aplikasyon ile bilgilendirmenin yapılmasını sağlayan inovatif bir üründür. Açılır ve kapanabilir kapak sistemi özelliği ile göbeğin hava almasını sağlayan, kuru tutulmasını destekleyen, nem ve terleme durumlarında renk değiştiren indikatörü ile aileye bilgi verme özelliğine sahiptir. Ürün üzerinde bulunan QR kod ile cep telefonu aplikasyonu kolaylıkla

indirilmekte, böylelikle ebeveynlere hem göbek bakımı hakkında bilgilendirmelerin yapılması sağlanmakta hem de enfeksiyonlara veya komplikasyonlara yönelik uyarı sistemi ile erken tanı desteklenmektedir. Ürünün göbek üzerine gelen ve enfeksiyon sürecinde renk değiştiren indikatör ile enfeksiyon durumların hem aparat üzerinde uyarı sistemi hem de telefon aplikasyon sistemi ile ebeveynlerin bilgilendirilmesi sağlanacak, istenmeyen komplikasyonlar önlenebilecektir.

Sonuç: Göbek bakım sürecinde yaşanan sorunların giderilmesi ve bakım kalitesinin artırılması için geliştirilen KONFORAT, alanında özgün ve sanayiye uygulanabilir, katma değeri yüksek, ticarileşme potansiyeli taşıyan bir üründür

Anahtar Kelimeler: Yenifoğan, Göbek Bakımı, Akıllı Aparat

Development Of Smart Umbil Protection Device (KONFORAT) For Newborns

Dilek Coşkuner Potur¹, Yeliz Doğan Merih²

¹Marmara University Faculty of Health Sciences Division of Nursing Department of Obstetrics and Gynecology Nursing

²Health Sciences University Faculty of Nursing Obstetrics and Gynecology Nursing

Objective: Neonatal infections are a major cause of morbidity and mortality during the newborn period. Among these, severe bacterial infections resulting from umbilical cord infections are responsible for the deaths of approximately 460,000 newborns. After the umbilical cord is cut, the remaining stump creates a necrotic area conducive to bacterial growth, increasing the risk of infection in newborns. This feature makes the umbilical stump a suitable entry point for infectious agents. In newborns, umbilical infections, which manifest as redness around the umbilicus and surrounding skin, are primarily caused by improper umbilical cord care. Keeping the umbilical area dry is the most crucial factor in umbilical cord care. The umbilical stump should be touched as little as possible, kept dry, and maintained with proper hygiene until it naturally falls off.

In the early days after birth, at-home umbilical cord care can be challenging and anxiety-inducing for parents. Factors such as the positioning of the umbilical cord, diaper placement, keeping the cord dry, proper care, bathing the baby, and early detection of umbilical infections contribute to parental anxiety and increase the risk of improper care.

Considering these needs, various products have been developed to support umbilical cord care. The common features of these products include ensuring the proper positioning of the umbilical cord, preventing the cord from being snagged on clothing or diapers, keeping the area dry, and applying heat, among others. Despite meeting care standard guidelines, the current umbilical cord care products still pose usability challenges and lack early warning systems for infections.

To eliminate the difficulties associated with the current umbilical cord care products, support proper usage, and enable early detection of complications, the "Development of a Smart Umbilical Cord Protector" project was initiated.

Material-Methods: The problems encountered by parents during neonatal umbilical cord care and resulting complications were identified. A literature review was conducted, and patents related to existing umbilical cord care products were examined. To improve upon and address the issues of current products, a new, innovative design was developed. A global and national literature review was performed to assess the uniqueness of the product, and a patent application was submitted under Intellectual Property Laws.

Results: Based on the identified challenges in umbilical cord care, KONFORAT was developed as an innovative product. It ensures proper positioning of the umbilical cord, protects the stump, keeps it dry during baths, enables early detection of infection symptoms, and informs parents through a mobile application. Its open-close lid system allows air circulation and supports dryness. Additionally, it features a humidity and sweat-sensitive indicator that changes color, alerting parents to potential risks. The product also includes a QR code that facilitates the easy download of a mobile application, providing guidance on umbilical care and serving as an early warning system for infections and complications. The infection-sensitive color-changing indicator alerts parents via both the device itself and the mobile app, helping to prevent unwanted complications.

Conclusion: Developed to address umbilical cord care challenges and enhance care quality, KONFORAT is a unique, industry-applicable, high-value product with significant commercialization potential.

Keywords: Newborn, Umbilical Cord Care, Smart Device

S-0432

Kadınlarda Jinekolojik Kanser Bilgi Düzeyinin Kanser Taramaları Tutumuna Etkisinin İncelenmesi**Emine Avcu, Merve Şen**

İstanbul Medipol Üniversitesi

Amaç: Günümüzde en önemli toplum sağlığı sorunlarından biri olan kanser, sebebi bilinen ölümler sıralamasında ikinci sıradadır. Kadınlarda meme kanserinden sonra en sık görülen ve en yüksek mortalite ve morbidite sebebi olan kanser türü ise jinekolojik kanserlerdir. Dünya çapında her yıl 1,3 milyon kadını etkileyen jinekolojik kanserler, yılda 450 binden fazla kadının ölümüne neden olmaktadır. Jinekolojik kanserler sıralamasına bakıldığında en fazla serviks kanseri ardından endometriyum, over, vulva ve vajen kanserleri görülmektedir. Oldukça sık görülen, mortalite ve morbidite oranı yüksek olan jinekolojik kanserler ile ilgili olarak, kadınların risk faktörlerinin farkında olması ve tarama programlarına katılması hayati önem taşımaktadır. Kanser taramaları, kadın sağlığını riske atan ve kadınların hayatları boyunca karşılaşma ihtimali yüksek olan hastalıkları erken teşhis edebilmek ve tedbir alabilmek için oldukça önemlidir. Erken dönemde tanı alındığında tedavi daha kolay, daha hızlı, maliyet olarak daha uygun olup psikolojik ve sosyal hasarlardan en az şekilde etkilenmek mümkün olabilecektir. Bu çalışma kadınların, jinekolojik kanser bilgi düzeyinin kanser taramaları tutumuna etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı tipte tasarlanan çalışmanın verileri, 12 Şubat- 12 Nisan 2024 tarihleri arasında, İstanbul Medipol Üniversitesi'ne ait Sefaköy Medipol Hastanesi, Koşuyolu Medipol Hastanesi, Esenler Medipol Hastanesi, Bahçelievler Medipol Hastanesi, Çamlıca Medipol Hastanesi olmak üzere beş hastanede toplanmıştır. Kadın Sağlığı ve Hastalıkları jinekoloji polikliniğine başvuran tüm kadınlara ulaşılması hedeflenmiş ancak belirlenen sürede çalışmanın dahil edilme kriterlerine uygun 200 kadın ile çalışma tamamlanmıştır. Çalışmaya 18 yaşının üstünde olan, duyu kaybı görme ve işitme engeli olmayan, iletişime açık, psikolojik hastalığı bulunmayan, okuma yazma bilen, araştırmaya katılmaya gönüllü olan tüm kadınlar dahil edilmiştir. Araştırma verilerinin toplanmasında; araştırmacıların literatür doğrultusunda hazırladığı Katılımcı Bilgi Formu ile Kanser Taramalarına Yönelik Tutum Ölçeği ve Jinekolojik Kanserden Korunma Bilgi Ölçeği kullanılmıştır.

Bulgular: Jinekolojik Kanserleri Önleme Bilgi ölçeği ile katılımcıların jinekolojik kanserlerden korunma konusundaki bilgi düzeylerinin orta seviyede olduğu, Kanser Taramalarına Yönelik Tutum Ölçeği ile katılımcıların kanser taramalarına yönelik tutumlarının olumlu olduğu görülmüştür. Jinekolojik Kanserleri Önleme Bilgi Ölçeği ile Kanser Taramalarına Yönelik Tutum Ölçeği toplam puanları arasında pozitif yönlü, zayıf ve anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p<0.05$). Jinekolojik kanserlerden korunma konusundaki bilgi düzeyi arttıkça kanser taramalarına yönelik olumlu tutum düzeyinin de arttığı görülmüştür. Jinekolojik Kanserleri Önleme Bilgi Ölçeği toplam puan ortalamaları yaş gruplarına göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermemektedir ($p>0.05$). Tüm yaş gruplarındaki katılımcıların jinekolojik kanserlerden korunma konusundaki bilgi düzeylerinin benzer seviyede olduğu görülmüştür. Yaş gruplarına göre Kanser Taramalarına Yönelik Tutum Ölçeği toplam puanları karşılaştırıldığında 45-54 yaş grubundaki katılımcıların kanser taramalarına yönelik tutumları diğer yaş gruplarına göre daha düşük bulunmuştur.

Sonuç: Bu çalışmanın sonucunda, kadınların jinekolojik kanser bilgi düzeyi arttıkça kanser taramalarına yönelik olumlu tutum düzeylerinin de arttığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Bilgi Düzeyi, Jinekolojik kanser, Kanser, Kanser taraması, Kanser taraması tutumu

Investigation of the Effect of Gynaecological Cancer Knowledge Level on Cancer Screening Attitude in Women

Emine Avcu, Merve Şen

Istanbul Medipol University

Objective: Cancer is a major public health problem and the second leading cause of death. After breast cancer, gynaecological cancers are the most common in women, with the highest mortality and morbidity. Gynaecological cancers affect 1.3 million women and cause over 450,000 deaths annually. Among them, cervical cancer is most common, followed by endometrial, ovarian, vulvar, and vaginal cancers. Awareness of risk factors and participation in screening programmes are vital, as these cancers are prevalent and have high mortality rates. Cancer screening is crucial for early detection and prevention of diseases threatening women's health. Early diagnosis enables easier, faster, and less expensive treatment while minimising psychological and social damage. This study examined the effect of gynaecological cancer knowledge on women's attitudes towards screening.

Materials-Methods: This descriptive study was conducted between 12 February and 12 April 2024 in five hospitals of Istanbul Medipol University: Sefaköy, Koşuyolu, Esenler, Bahçelievler, and Çamlıca Medipol Hospitals. The aim was to reach all women attending the Gynaecology Outpatient Clinic, but the study was completed with 200 women meeting the inclusion criteria. Participants were over 18, had no sensory, visual, or hearing impairments, were communicative, had no mental illness, could read and write, and were willing to participate. Data were collected using a participant information form, a cancer screening attitude scale, and a gynaecological cancer prevention knowledge scale, prepared based on the literature.

Results: The Gynaecological Cancer Prevention Knowledge Scale indicated a moderate knowledge level, while the Attitude Towards Cancer Screening Scale showed positive attitudes. A weak but significant positive correlation was found between knowledge and attitudes towards screening ($p<0.05$). As knowledge increased, attitudes became more positive. Knowledge levels did not differ significantly by age group ($p>0.05$). However, women aged 45-54 had a lower attitude towards cancer screening than other age groups.

Conclusion: The study found that higher knowledge of gynaecological cancers was associated with more positive attitudes towards screening.

Keywords: Knowledge Level, Gynaecological cancer, Cancer, Cancer screening, Cancer screening attitude

S-0433

Jineko-Onkolojik Cerrahi Sonrası Kadınlara ve Eşlerine Verilen Taburculuk Eğitiminin Destekleyici Bakım Gereksinimlerine ve Yaşam Kalitesine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma

Özgenur Dehmen Dağdeviren, Zübeyde Ekşi Güloğlu

Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Doğum ve Kadın Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Jineko-onkolojik cerrahi sonrası kadınlara ve eşlerine verilen taburculuk eğitiminin destekleyici bakım gereksinimlerine ve yaşam kalitesine etkisini belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Çalışma randomize kontrollü, prospektif deneysel bir araştırmadır. 1 Ocak 2024- 1 Kasım 2024 tarihlerinde yürütülmüştür. Araştırma Etlik Şehir Hastanesi Jinekolojik Onkoloji Kliniğinde yürütülen araştırmanın evrenini; jineko-onkolojik cerrahi geçiren kadınlar oluşturmuştur. Araştırmanın örneklemi ise; çalışmaya katılmayı kabul eden ve örneklem kriterlerine uyan 140 hasta ve eşi oluşturmuştur. Araştırma verileri; Hasta Öğrenim Gereksinimleri Ölçeği, Destekleyici Bakım Gereksinimleri Ölçeği, Yaşam Kalitesi Ölçeği, Bakım Verenlerin Destekleyici Bakım Gereksinimleri Ölçeği ve Kanseri Hastalara Bakım Verenlerde Yaşam Kalitesi Ölçeği uygulanarak toplanmıştır.

Bulgular: Jineko-onkolojik cerrahi geçiren kadınların ortalama yaş ortalaması 48,11 ±11,5, eşlerinin yaş ortalaması 50,15 ±11,5 bulunmuştur. Kadınların en fazla tanı aldığı jinekolojik kanser türleri; %44,3 ile endometrium kanseri, %27,9 ile serviks kanseri, %12,9 ile over kanseri olmuştur ve %22,9'u bir haftadan daha uzun süre hastanede kalmıştır. Eşlerin bakım için ayırdığı süre ortalama 7,3 ± 3,07'dir. Eğitim müdahalesi DBGÖ puanları üzerinde müdahale ve kontrol grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu (F=226.891, p<0.001, $\eta^2=0.624$) göstermektedir. Eğitim müdahalesi YKÖ alt boyutlarından GSS (F = 66,656, p < 0.001) ve FS (F = 47,226, p < 0,001) alanlarında müdahale grubu üzerinde yaşam kalitesini artırıp olumlu etki yaratırken, SS alanında anlamlı etkisi görülmemiştir. Eşlerin BDBGÖ kontrol grubu puan ortalamaları (83,5) müdahale grubuna (81,5) göre daha yüksek olduğundan destekleyici bakım ihtiyaçlarının daha fazla olduğu belirlenmiştir. Müdahale grubundaki eşlerin eğitim sonrası yaşam kalitesi anlamlı şekilde daha yüksek bulunmuştur. (p<0,001)

Sonuç: Taburculuk eğitim müdahalesi ile destekleyici bakım gereksinimlerinin azaltılabileceği yaşam kalitesinin artırılabilceği görülmüştür. Hastalar ve eşlerine ihtiyaçlarına yönelik taburculuk eğitim programı planlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Destekleyici Bakım, Jinekolojik Kanseri, Taburculuk Eğitimi, Yaşam Kalitesi

The Effect of Discharge Education Given to Women and Their Spouses on Supportive Care Needs and Quality of Life After Gyneco-Oncologic Surgery: A Randomized Controlled Study

Özgenur Dehmen Dağdeviren, Zübeyde Ekşi Güloğlu

Marmara University Health Sciences Institute, Department of Obstetrics and Gynecology, Istanbul

Objective: To determine the effect of discharge education given to women and their spouses on supportive care needs and quality of life after gyneco-oncologic surgery.

Material-Method: The study is a randomized controlled prospective experimental study. It was conducted between January 1, 2024 and November 1, 2024. The population of the study conducted in the Gynecologic Oncology Clinic of Etlik City Hospital consisted of women undergoing gyneco-oncologic surgery. The sample of the study consisted of 140 patients and their spouses who agreed to participate in the study and met the sampling criteria. Data were collected by administering the Patient Learning Needs Scale, Supportive Care Needs Scale, Quality of Life Scale, Supportive Care Needs Scale of Caregivers and Quality of Life Scale in Caregivers of Patients with Cancer.

Results: The mean age of women who underwent gyneco-oncologic surgery was 48.11 ± 11.5 years, and the mean age of their husbands was 50.15 ± 11.5 years. The most commonly diagnosed gynecologic cancer types were endometrial cancer with 44.3%, cervical cancer with 27.9%, ovarian cancer with 12.9%, and 22.9% of the women stayed in the hospital for more than one week. The mean time allocated by spouses for care was 7.3 ± 3.07 . The educational intervention showed that there was a statistically significant difference between the intervention and control groups on the DBGÖ scores ($F=226.891$, $p<0.001$, $\eta^2=0.624$). While the educational intervention increased the quality of life and had a positive effect on the YKÖ intervention group in the GSS ($F = 66.656$, $p < 0.001$) and FS ($F = 47.226$, $p < 0.001$) domains, it had no significant effect on the SS domain. Since the mean scores of the spouses in the control group (83.5) were higher than those in the intervention group (81.5), it was determined that they needed more supportive care. The quality of life of the spouses in the intervention group was found to be significantly higher after the training ($p<0.001$).

Conclusion: Discharge education interventions reduce supportive care needs and enhance quality of life, necessitating tailored programs for patients and spouses.

Keywords: Supportive Care, Gynecologic Cancer, Discharge Education, Quality of Life

S-0434

0-6 Aylık Bebeği Olan Annelerin Sosyal Medya Kullanımının Bebek Bakımına Dair Kararları ile İlişkisi**Emine Avcu, Dilan Güler, Mahdiyeh Aminloui**

İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

Amaç: 0-6 ay bebeklik dönemi, yaşama sağlıklı bir başlangıç yapabilmek için kritik öneme sahip olan ve intrauterin dönemden sonra büyümenin en hızlı gerçekleştiği dönemdir. Bebeğin dünyaya uyum sağlamaya çalıştığı bu aylar, bebeğin temel güven duygusunu geliştirirken annesi ile bağ kurulmasını sağlayan, fiziksel, zihinsel ve sosyal gelişim için son derece önemlidir. Annelerin bebek bakımı ile ilgili herhangi bir konuda yeterli bilgisinin olmaması ya da yapacağı yanlış bir uygulama bebeğin gelişimini, genel sağlık durumunu ve anne-bebek bağı olumsuz etkileyebilir. Bu durumda anneler çeşitli nedenlerle bilgi ve desteğe ihtiyaç duyabilirler. Bu ihtiyacın karşılandığı kaynaklardan bir de sosyal medyadır. Sosyal medya, küresel anlamda kullanımı oldukça yaygın olan ve insanların birbirleriyle birçok amaçla iletişim kurmalarını sağlayan sosyal platformlardan oluşmaktadır. Sağlık problemleri olan insanlar geçmişte büyüklerinden ve arkadaşlarından tavsiye ve öneri alırken günümüzde bu tavsiye ve önerilere ihtiyaç duymayarak sosyal medyadan araştırma yapmaktadırlar. Bu doğrultuda sosyal medya annelerin, beslenme, hijyen, alışveriş gibi çeşitli konularda bilgi paylaşımları, tecrübe aktarımı için kullandıkları yaygın bir araç olabilir, sosyal medya algısına göre kararlarının iyi anne olup olmadıklarıyla ilişkilendirmelerine sebep olabilir. Ancak sosyal medyada doğru bilgilere ulaşılabilirken yanlış veya eksik bilgiler de paylaşılabilir. Bu çalışmanın amacı; 0-6 aylık bebeği olan annelerin bebek bakımına dair karar alırken sosyal medyadan ne denli etkilendiklerini belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı tipte tasarlanan çalışmanın verileri, Aralık 2024-Mart 2025 tarihleri arasında İstanbul Medipol Üniversitesi'ne ait Acıbadem Medipol Hastanesi, Mega Medipol Hastanesi, Pendik Medipol Hastanesi, Bahçelievler Medipol Hastanesi, Esenler Medipol Hastanesi olmak üzere beş hastanede toplanmıştır. Çalışmanın dahil edilme kriterlerine uygun 380 anneye ulaşılmıştır. Verilerin toplanmasında; literatür doğrultusunda araştırmacılar tarafından oluşturulan birey tanılama formu, Ak-Tek Sağlıkta Sosyal Medya Kullanımı Ölçeği ile Sosyal Medya ve Bebek Bakımı Kararları Formu kullanılmıştır.

Bulgular: Sağlıkta Sosyal Medya Kullanımı Ölçeğine. (SSMK) göre katılımcıların eğitim düzeyleri arttıkça (Lise ve üstü) sosyal medya kullanımları arttı (F(3, 381) = 13.449, p = .000), çalışma süresi arttıkça sosyal medya bağımlılığının arttığı (F(4, 381) = 5.405, p = .000), SSMK Toplam puanı ile Sosyal Medya Kullanımının bebek Bakımına Dair Kararlarına Etkisi (SMBBK) arasında pozitif yönlü ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır (r=.558, p=.000). Ortalama puanlara bakıldığında, bebek bakımında annenin de ilgilendiği katılımcıların sosyal medya bağımlılığı ortalamalarının diğer gruplara göre daha yüksek olduğu görülmektedir.

Sonuç: Bu çalışmanın sonucunda, eğitim seviyesi arttıkça sosyal medya kullanımının arttığı, sağlık ile ilgili karar vermede sosyal medya kullanımının etkili olduğu ayrıca bebek bakımı konusunda destek alanların bebek bakımı konusunda sosyal medyadan daha az etkilendiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Annenin Bakım Kararı, Bebek Bakımı, Sosyal Medya Kullanımı

The Relationship Between Social Media Use and Infant Care Decisions of Mothers with 0-6 Months Old Infants

Emine Avcu, Dilan Güler, Mahdiyeh Aminloui

Istanbul Medipol University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery

Objective: The 0–6-month infancy period is crucial for healthy development, marked by rapid growth and the formation of mother-infant bonding and trust. During this period, mothers' lack of knowledge or incorrect practices may negatively impact infant development and health. Social media has become a common source of information and support for mothers on topics like nutrition, hygiene, and baby shopping. While it can provide accurate information, it may also spread misinformation. This study aims to examine how social media influences baby care decisions among mothers with 0–6-month-old infants.

Materials-Methods: The data of the descriptive study were collected between December 2024 and March 2025 in five hospitals of Istanbul Medipol University, namely Acıbadem Medipol Hospital, Mega Medipol Hospital, Pendik Medipol Hospital, Bahçelievler Medipol Hospital, and Esenler Medipol Hospital. A total of 380 mothers who met the inclusion criteria of the study were reached. In the collection of data; the individual identification form created by the researchers in line with the literature, Ak-Tek Social Media Use in Health Scale and Social Media and Infant Care Decisions Form were used.

Results: Findings showed that social media use increased with higher education levels ($F(3, 381) = 13.449, p = .000$), and social media addiction rose with longer work hours ($F(4, 381) = 5.405, p = .000$). There was a significant positive correlation between total social media use scores and its influence on infant care decisions ($r = .558, p = .000$). Mothers personally involved in baby care had higher average social media addiction scores.

Conclusion: Social media use tends to increase with education level and plays a role in health-related decision-making. However, mothers who receive support in baby care are less influenced by social media when making care-related decisions.

Keywords: Mother's Care Decision, Baby Care, Social Media Use

S-0435

Üreme Yaşam Planlı Eğitimin Üniversite Öğrencilerinin Fertilite ve Prekonsepsiyonel Sağlık Bilgisi ve Tutumuna Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma

Ebru Cirban Ekrem¹, Zeynep Daşıkın²

¹Bartın Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Doğum, Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Bartın, Türkiye.

²Ege Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye.

Amaç: Araştırmanın amacı, Yaşam Seyri Teorisi kapsamında Üreme Yaşam Planı (ÜYP) eğitiminin üniversite öğrencilerinin fertilite ve prekonsepsiyonel sağlık bilgi ve tutumuna etkisinin incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: Araştırma, ön test-son test deseninde tek kör bekleme listeli randomize kontrollü (1:1) bir çalışmadır. Araştırma, Aralık 2023-Mayıs 2024 tarihleri arasında Bartın Üniversitesi'nde sağlık alanı dışındaki bölümlerde eğitim gören lisans son sınıf kadın ve erkek öğrencilerden dahil etme kriterlerine uyan 202 öğrenci (girişim grubu:101, kontrol grubu: 101) ile yürütülmüştür. Öğrencilerin cinsiyetlerine göre tabakalı randomizasyon yapılmıştır. Araştırma verilerinin toplanmasında Tanıtıcı Bilgi Formu, Fertilite Sağlığı Bilgi Ölçeği (FSBÖ), Prekonsepsiyonel Sağlık Bilgisi Soru Formu (PSB-SF) ve Fertilite ve Prekonsepsiyonel Sağlık Tutumu Soru Formu (FPST-SF) kullanılmıştır. Girişim grubuna ilk eğitimde ÜYP Eğitim Kitapçığı dağıtılmış ve beş hafta boyunca, haftada bir kez 40-45 dk süre ile yüz yüze ÜYP eğitimi verilmiştir. Ön test verileri toplandıktan iki ay sonra son test verileri toplanmıştır. Kontrol grubuna son test verileri toplandıktan sonra ÜYP Eğitim Kitapçığı doğrultusunda eğitim verilmiştir. Verilerin analizinde SPSS 22.0 programı ile tanımlayıcı analizler, Ki-Kare testi, Fisher Exact düzeltilmesi, bağımsız gruplar t-testi, tekrarlı ölçümler ANOVA testi ve McNemar testi yapılmıştır. Sonuçlar $p<0.05$ anlamlılık düzeyinde değerlendirilmiştir.

Bulgular: Üniversite öğrencilerinin yaş ortalaması 23.00 ± 1.46 olup, %57.9'unun kadın, %51'inin üreme sağlığı ve doğurganlık ile ilgili bilgi almadığı, %72.7'sinin cinsel yaşantısının olmadığı ve %54'ünün önümüzdeki 5-10 yıl sonrasında çocuk sahibi olmayı düşündüğü saptanmıştır. Girişim grubunda FSBÖ, PSB-SF toplam ve alt başlık puanları ile FPST-SF toplam puanlarındaki grup etkisi ($p<0.001$), zaman etkisi ($p<0.001$) ve grup*zaman etkileşimi ($p<0.05$) anlamlı çıkmış, girişim etkili olmuştur. Fakat FPST-SF Fertilite Tutumu Alt Başlığı toplam puanlarının ön test ve son test ölçümlerine göre değişimlerinde zaman etkisi ($p<0.001$) ve grup*zaman etkileşimi ($p<0.001$) istatistiksel olarak anlamlı olup, grup etkisi anlamlı bulunmamıştır ($p>0.05$). FPST-SF'nin Prekonsepsiyonel Sağlık Tutumu Alt Başlığı toplam puanında ise ön test ve son test ölçümlerine göre değişimlerde grup etkisi ($p<0.001$) anlamlı çıkmış fakat zaman etkisi ($p>0.05$) ve grup*zaman etkileşimi ($p>0.05$) anlamlı bulunmamıştır.

Sonuç: ÜYP eğitim girişimi, üniversite öğrencilerinin fertilite ve prekonsepsiyonel sağlık bilgisi ile tutumunu artırmıştır. Üniversite son sınıf öğrencilerinin eğitim müfredatına fertilite bilgisi, fertilite farkındalığı, prekonsepsiyonel sağlık veya üreme yaşam planını içeren dersler açılabilir. Sağlık profesyonelleri, bağlı oldukları kurumların üniversitelerle yaptıkları iş birliği kapsamında üniversite öğrencilerine eğitimler düzenleyebilir.

Anahtar Kelimeler: bilgi, fertilite, prekonsepsiyonel sağlık, tutum, üniversite öğrencisi, üreme yaşam planı

The Effect of Reproductive Life Planned Education on Fertility and Preconceptional Health Knowledge and Attitude of University Students: A Randomized Controlled Trial

Ebru Cirban Ekrem¹, Zeynep Daşkan²

¹Bartın University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Bartın, Türkiye.

²Ege University, Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, İzmir, Türkiye.

Objective: The aim of the research is to examine the effect of Reproductive Life Plan (RLP) education within the scope of Life Course Theory on the fertility and preconceptional health knowledge and attitudes of university students.

Materials-Methods: The research is a single-blind, waiting-list, randomized controlled study (1:1) with a pre-test-post-test design. The research was conducted with 202 female and male senior undergraduate students (intervention group: 101, control group: 101) who met the inclusion criteria and were studying in departments other than health at Bartın University between December 2023 and May 2024. Stratified randomization was performed according to the gender of the students. Introductory Information Form, Fertility Health Knowledge Scale (FHKS), Preconceptional Health Information Questionnaire (PHIQ) and Fertility and Preconceptional Health Attitude Questionnaire (FPHAQ) were used to collect the research data. The RLP Education Booklet was distributed to the intervention group in the first training and face-to-face RLP training was given once a week for 40-45 minutes for five weeks. Post-test data were collected two months after the pre-test data were collected. After the post-test data were collected for the control group, training was provided in accordance with the RLP Training Booklet. In the analysis of the data, descriptive analyses, Chi-Square test, Fisher Exact correction, independent groups t-test, repeated measures ANOVA test and McNemar test were performed with SPSS 22.0 program. The results were evaluated at a significance level of $p < 0.05$.

Results: The average age of university students was 23.00 ± 1.46 , 57.9% were women, 51% had not received information about reproductive health and fertility, 72.7% had no sexual life, and 54% were thinking of having children in the next 5-10 years. In the intervention group, the group effect ($p < 0.001$), time effect ($p < 0.001$) and group*time interaction ($p < 0.05$) in the total and subheading scores of FHKS, PHIQ and FPHAQ total scores were found to be significant and the intervention was effective. However, the time effect ($p < 0.001$) and group*time interaction ($p < 0.001$) were statistically significant in the changes in the total scores of FPHAQ Fertility Attitude Subheading according to the pre-test and post-test measurements, and the group effect was not found to be significant ($p > 0.05$). In the total score of the Preconceptional Health Attitude Subheading of FPHAQ, the group effect ($p < 0.001$) was found to be significant in the changes according to the pre-test and post-test measurements, but the time effect ($p > 0.05$) and the group*time interaction ($p > 0.05$) were not found to be significant.

Conclusion: The RLP education initiative has increased the fertility and preconceptional health knowledge and attitudes of university students. Courses that include fertility information, fertility awareness, preconceptional health or reproductive life planning can be opened to the curriculum of university seniors. Health professionals can organize trainings for university students within the scope of the cooperation of the institutions they are affiliated with and the universities.

Keywords: attitude, fertility, knowledge, preconceptional health, reproductive life plan, university student

S-0436

Kadın Sağlığı ve Dijital Sağlık Okuryazarlığının Önemi

Tuğçe Yasatekin

Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul

21. yüzyılda internet ve dijital teknolojiler önemli bir ivme kazanmıştır ve günlük hayatta giderek daha büyük bir öneme sahip olmuştur ve bu gelişme sağlık alanında da yerini almıştır ve dijitalleşme sürecini hızlandırmıştır (1). Sağlık alanında ortaya çıkan bu gereksinimler dijital sağlık kavramının gelişmesine zemin hazırlamıştır. Dijital sağlık, internet ve teknolojiler aracılığıyla tıp ve diğer sağlık alanlarında sağlık hizmetlerinin iyileştirilmesini ve bilgi paylaşımını ifade eder. Dijital sağlık okuryazarlığı kavramını ise; Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ), "elektronik kaynakları sağlık yoluyla elde etme, arama, anlama ve değerlendirme yeteneği ile bu bilgileri bir sağlık sorununa karşı kullanarak çözüm üretme becerisi" olarak tanımlamaktadır (2). Yapılan çalışmalarda elektronik kaynakları kullanma becerilerinin sağlık sonuçlarını iyileştirmede etkili olduğu, eksikliğinin ise olumsuz sonuçlara neden olabileceği sonucuna varılmıştır (3,4). Kadınlar infertilite, ürojinekoloji, jinekoloji, cinsel sağlık, menopoz gibi çeşitli sağlık sorunlarıyla hayatlarının belli dönemlerinde karşı karşıya kalabilmektedir. Bu nedenle kadın sağlığı, farklı fizyolojik, çevresel ve sosyal unsurları içeren sağlık hizmetlerinde dikkatli değerlendirilmesi gereken bir alandır. (5). Günümüzde dijital platformların yoğun şekilde kullanılması özellikle kadınlar gibi bu tür platformlara ihtiyaç duyan gruplar için kolaylık sağlamaktadır ve dünyanın gelişmesiyle birlikte dijital sağlık teknolojileri kadın sağlığı alanlarında yaygın olarak kullanılmaya başlanmıştır. Bu teknolojiler ile sağlık personelleri ile bireyler arasında mesafeyi azaltarak, bireylerin desteklenmesini, hastalıkların iyileşmesini ve bu süreçlere uyum sağlamalarını kolaylaştırmaktadır. Ayrıca kronik hastalıklarının yönetimini de daha etkili hale getirmektedir. Kadın sağlığı alanında, yapay zeka, robotik cerrahi, laparoskopik cerrahi, dijital medya, web tabanlı, tele-sağlık hizmetleri, giyilebilir teknolojileri, mobil sağlık uygulamaları gibi dijital teknolojiler kadın sağlığı ve hastalıklarının tanı, tedavi ve önlenmesinde önemli rol oynamaktadır ve kadın sağlığının korunması ve geliştirilmesinde yenilikçi çözümler sunmaktadır (6, 5, 1, 7). Dijital sağlık okuryazarlığı kadınların sağlık bilgilerine erişimini artırarak kendi sağlıklarını yönetmelerine, hastalıkları önlenmesine ve genel sağlık sonuçlarının iyileştirilmesine katkı sağlamaktadır. Türkiye’de kadınların dijital sağlık okuryazarlığını arttırmaya yönelik çalışmaların yeteri kadar yaygın olmadığı görülmüştür. Doğru bilgiye erişimin büyük önem taşıdığı bu dönemde, kadın sağlığı alanında dijital sağlık okuryazarlığını geliştirmeyi amaçlayan çalışmaların yapılması, kadınların sağlıklarını etkili bir şekilde yönetmeleri açısından önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dijital sağlık, dijital sağlık okuryazarlığı, kadın sağlığı

The Importance Of Women's Health And Digital Health Literacy

Tuğçe Yasatekin

Marmara University, Institute of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, İstanbul.

In the 21st century, the internet and digital technologies have gained significant momentum and become increasingly important in daily life. This development has also found its place in the field of health, accelerating the process of digitalization (1). The emerging needs in healthcare have laid the groundwork for the development of the concept of digital health. Digital health refers to the improvement of healthcare services and the sharing of medical information through the internet and technologies. The World Health Organization (WHO) defines digital health literacy as "the ability to access, search, understand, and evaluate electronic resources for health, and to use this information to address a health problem and produce solutions" (2). Studies have shown that the ability to use electronic resources effectively contributes to improving health outcomes, while its deficiency may lead to negative consequences (3,4). Women may encounter various health issues such as infertility, urogynecology, gynecology, sexual health, and menopause at certain periods in their lives. Therefore, women's health is an area that needs to be carefully evaluated, as it encompasses different physiological, environmental, and social factors (5). The intensive use of digital platforms today provides convenience, especially for groups like women, who require such platforms. With the advancement of the world, digital health technologies have become widely used in the field of women's health. These technologies reduce the distance between healthcare providers and individuals, facilitating support for individuals, the healing of illnesses, and adaptation to these processes. Additionally, they make the management of chronic diseases more effective. In the field of women's health, digital technologies such as artificial intelligence, robotic surgery, laparoscopic surgery, digital media, web-based platforms, telehealth services, wearable technologies, and mobile health applications play a significant role in the diagnosis, treatment, and prevention of women's health issues and diseases. They also provide innovative solutions for protecting and improving women's health (6, 5, 1, 7). Digital health literacy enhances women's access to health information, enabling them to manage their own health, prevent diseases, and improve overall health outcomes. In Turkey, it has been observed that efforts aimed at increasing women's digital health literacy are not yet widespread enough. In this period, where access to accurate information is of great importance, conducting studies aimed at improving digital health literacy in the field of women's health is essential for enabling women to manage their health effectively.

Keywords: Digital Health, Digital Health Literacy, Women's Health

S-0437

Dismenore Ciddiyeti Ölçeğinin Geliştirilmesi ve Psikometrik Özellikleri

Nülüfer Erbil, Hilal Gül Boyraz Yanık

Ordu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü Doğum ve Kadın Hastalıkları
Hemşireliği Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı, kadınların menstrüasyon sırasında deneyimlediği dismenore ciddiyetini ölçmek için bir ölçek geliştirmek ve psikometrik özelliklerini incelemektir.

Yöntem: Metodolojik tipteki araştırmanın örnekleme bir üniversitenin sağlık bilimleri fakültesinde öğrenim gören 357 kadın öğrenci alındı. Çalışmanın yapılması için etik kurul onayı ve kurum izni alındı. Çalışmanın verileri 3-21 Mart 2025 tarihleri arasında toplandı. Dismenore Ciddiyeti Ölçeği (DCÖ) maddeleri, araştırmanın başlangıcında hedef grubu temsil eden araştırma ve makaleleri incelenerek geliştirildi. Likert tipteki DCÖ, katılımcıların kendileri tarafından okunarak cevaplanabilmelerine uygun olarak hazırlandı. Sonra doğum ve kadın hastalıkları hemşireliği alanında öğretim üyesi olan uzmanlardan ölçek maddeleri hakkında görüş alınarak kapsam geçerlik indeksi hesaplandı. Araştırmanın verileri, Kişisel Bilgi Formu, Dismenore Ciddiyeti Ölçeği (DCÖ) ve Revize Dismenore Etki Ölçeği kısa formu ile toplandı. Verilerin analizinde içerik geçerliliği için Davis Tekniği, yapı geçerliliği için açıklayıcı faktör analizi (EFA) ve doğrulayıcı faktör analizi (CFA) kullanıldı. Açıklayıcı faktör analizi öncesinde örneklem yeterliliğinin belirlenmesinde Kaiser-Meyer Olkin Testi ve Bartlett's testi yapıldı. DCÖ'nün faktör yapısının incelenmesinde Temel Bileşenler Analizi ve scree plot kullanıldı. Doğrulayıcı faktör analizi için χ^2/df değeri, GFI, CFI, RMSEA, SRMR uyum indeksleri ve PATH diyagramı, güvenilirlik analizinde Cronbach α ve McDonald's ω katsayısı, madde-toplam korelasyonu, paralel form korelasyonu ve maddelerin ayırt edici gücünü değerlendirmek için alt %27 ve üst %27'si arasındaki fark t testi ile analiz edildi.

Bulgular: DCÖ'nün üç faktörlü yapıdan oluştuğu, faktör yüklerinin 0,30'un üzerinde olduğu ve açıklanan varyansın %47.8 olduğu bulundu. Ölçeğin uyum indeksleri, χ^2/df 3.46, CFI 0.83, RMSEA 0.08, SRMR 0.05 ve GFI 0.90 bulundu. DCÖ toplamı için Cronbach alfa güvenilirlik katsayısı 0.949 ve McDonald's ω değeri 0.951 olarak bulundu. DCÖ ile Dismenore Etki Ölçeği arasında pozitif yönde, güçlü düzeyde korelasyon belirlendi ($r=.745$, $p<0.001$). Alt %27 ve üst %27 DCÖ puan ortalaması farkının istatistiksel olarak anlamlı olduğu bulundu ($p<0.001$).

Sonuç: Çalışmada Dismenore Ciddiyeti Ölçeği'nin geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu bulundu. Ölçeğin ileri araştırmalarda ve farklı popülasyonlarda kullanılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Dismenore Ciddiyeti Ölçeği, ölçek geliştirme, psikometrik özellikler

Development and Psychometric Properties of the Dysmenorrhea Severity Scale

Nülüfer Erbil, Hilal Gül Boyraz Yanık

Ordu University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing

Objective: The aim of this study was to develop a scale to measure the severity of dysmenorrhea experienced by women during menstruation and to examine its psychometric properties.

Method: The sample of the methodological study included 357 female students studying at the faculty of health sciences of a university. Ethics committee approval and institutional permission were obtained for the study. Ethics committee approval and institutional permission were obtained for the study. The data of the study were collected between March 3-21, 2025. The Dysmenorrhea Severity Scale (DSS) items were developed by examining the research and articles representing the target group at the beginning of the study. The Likert-type DSS was prepared in a way that the participants could read and answer themselves. Then, the content validity index was calculated by obtaining opinions from experts who are faculty members in the field of obstetrics and gynecology nursing about the scale items. The data of the study were collected with the Personal Information Form, Dysmenorrhea Severity Scale (DSS) and Revised Dysmenorrhea Impact Scale Short Form (DIS-R). In the analysis of the data, Davis Technique was used for content validity, exploratory factor analysis (EFA) and confirmatory factor analysis (CFA) for construct validity. Before explanatory factor analysis, Kaiser-Meyer Olkin Test and Bartlett's test were performed to determine the adequacy of the sample. Principal Component Analysis and scree plot were used to examine the factor structure of the DSS. For confirmatory factor analysis, χ^2/df value, GFI, CFI, RMSEA, SRMR fit indexes and PATH diagram were used, in reliability analysis Cronbach's α and McDonald's ω coefficient, item-total correlation, parallel form correlation and to evaluate the discriminatory power of the items, the difference between the lower 27% and upper 27% was analyzed with t test.

Results: It was found that the DSS consisted of a three-factor structure, the factor loadings were over 0.30 and the explained variance was 47.8%. The fit indexes of the scale were found to be χ^2/df 3.46, CFI 0.83, RMSA 0.08, SRMR 0.05 and GFI 0.90. Cronbach alpha reliability coefficient for the total DSS was found to be 0.949 and McDonald's ω value was found to be 0.951. A positive, strong correlation was determined between DSS and DIS-R ($r=.745$, $p<0.001$). The difference in the mean scores of the lower 27% and upper 27% DSS was found to be statistically significant ($p<0.001$).

Conclusion: The study found that the Dysmenorrhea Severity Scale is a valid and reliable measurement tool. It is recommended that the scale be used in further studies and in different populations.

Keywords: Dysmenorrhea Severity Scale, scale development, psychometric properties

S-0438

Görme Engeli Olan ve Olmayan Kadınların Over (Yumurtalık) Kanseri Farkındalığının Belirlenmesi**Özlem Demirel Bozkurt¹, Bahar Yalçın², Nazime Melek Fidan², İrem Göktaş²**¹Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği AD., İzmir²Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Lisans Öğrencisi, İzmir

Over kanseri, dünya çapında en sık görülen üçüncü jinekolojik kanser olmuştur. Türkiye’de kadın kanserleri ile ilgili sıralama meme, endometrium, over, serviks ve vulva-vajen kanseri şeklinde değişmektedir. Over kanseri sıklıkla geç evrede teşhis edilir, bu da bu maligniteyi en ölümcül jinekolojik kanser haline getirir. Prognozu genellikle kötüdür; ileri evredeki bir hasta için 5 yıllık sağkalım oranı yalnızca %17’dir. Risk faktörleri arasında geç çocuk sahibi olmak veya hiç gebelik yaşamamak, ileri yaşta menopoza girmek ve menopozdan sonra hormon tedavisi almak gibi üreme ile ilgili faktörler yer almaktadır. Ayrıca sigara içme, alkol kullanımı, fiziksel hareketsizlik, sağlıksız beslenme, obezite ve diyabet önlenemez diğer risk faktörleridir. Önlenemez risk faktörlerine atfedilebilen hastalık yükünün kapsamlı bir şekilde anlaşılması, önleme ve tedavi stratejilerinin geliştirilmesinde özellikle önemlidir. Bu bağlamda over kanserine yönelik tüm kadınlarda farkındalık yaratılması gerekmektedir. Dünya genelinde görme engelli kadınların sağlık hizmetlerine erişimleri görümlere göre daha zor olmaktadır. 2023 Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri’nde engelli bireylerin topluma eşit katılımının sağlanmasına vurgu yapılmaktadır. Birleşmiş Milletler Engelli Hakları Sözleşmesinde de engellilerin gereksinim duyduğu sağlık hizmetlerinin sağlanmasının özellikle de erken tanı hizmetlerinin ve eğitimin önemi vurgulanmıştır. Kanser hizmetleri, dezavantajlı gruplar da dahil olmak üzere herkesi kapsayıcı ve erişilebilir olmalıdır. Sağlık hakkına erişimin eşitliği açısından ötekileştirmeden engeli olan ve olmayan bireylerle bir arada farkındalık çalışılmalarının yürütülmesi önemlidir.

Amaç: TÜBİTAK 2209-A kapsamında desteklenen araştırmamızda amaç, görme engeli olan ve olmayan kadınlarda over (yumurtalık) kanseri farkındalık düzeylerini ve etkileyen faktörleri belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Analitik ve kesitsel tipte yürütülmüştür. Evreni, İzmir Atatürk İl Halk Kütüphanesi Görme Engelli Biriminde kayıtlı, 18 yaş üstü, over kanser tanısı olmayan, görme engeli olan kadınlar ve yakınları, bu birimde çalışan ve ayrıca okuma gibi hizmet sunan gören kadınlar oluşturmuştur. Örneklemi görme engeli olan 30 kadın, gören 75 kadın olmak üzere toplam 105 kadın oluşturmuştur. Veri toplama 15 Kasım 2024- 15 Mart 2025 tarihleri arasında yüz yüze yapılmıştır. Veri toplamada, Bilgilendirilmiş Onam Formu, Tanıtıcı Bilgiler Formu ve Over Kanseri Farkındalık Ölçeği kullanılmıştır. Gönüllü kadınlardan yazılı onam alınmıştır. Ölçek kullanım izni, kurumdan yazılı izin ve etik kurul izni alınmıştır. Anketlerin uygulama süresi, görme engelli kadınlar için 15-20 dk sürerken, görme engeli olmayan kadınlar için 10-15 dk sürmüştür.

Bulgular: Araştırma verilerinin analizi ve tablo oluşturma çalışmaları devam etmektedir.

Sonuç: Proje ile kadınlara bilgi ve farkındalık kazandırılmış, yaşam kalitelerinin artması yönünde katkı sağlanmıştır. Ayrıca hemşirelik öğrencileri olarak bizler görme engelli kadınlar ile iletişim kurma konusunda deneyim kazandık. Bu deneyimlerimizi arkadaşlarımız ile paylaşıp onlarda da farkındalık yaratmayı hedefliyoruz.

Anahtar Kelimeler: Kadın, Kanser, Over kanseri, Körlük, Engelli kişiler, Hemşirelik

The Determination of Ovarian Cancer Awareness of Women with and without Visual Impairment

Özlem Demirel Bozkurt¹, Bahar Yalçın², Nazime Melek Fidan², İrem Göktaş²

¹Ege University Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, İzmir

²Ege University Faculty of Nursing, Undergraduate Student, İzmir

Ovarian cancer has become the third most common gynecological cancer worldwide. In Turkey, the ranking of female cancers varies as breast, endometrial, ovarian, cervical, and vulva-vaginal cancers. Ovarian cancer is often diagnosed at a late stage, making it the most lethal gynecological cancer. Its prognosis is generally poor; the 5-year survival rate for a patient with an advanced stage is only 17%. Risk factors include reproductive factors such as having a child late or not having a pregnancy at all, entering menopause at an advanced age, and receiving hormone therapy after menopause. In addition, smoking, alcohol use, physical inactivity, unhealthy diet, obesity, and diabetes are other preventable risk factors. A comprehensive understanding of the disease burden attributable to preventable risk factors is particularly important in developing prevention and treatment strategies. In this context, awareness should be raised among all women regarding ovarian cancer. It is more difficult for visually impaired women to access health services worldwide than for those who can see. The 2023 Sustainable Development Goals emphasize the equal participation of individuals with disabilities in society. The United Nations Convention on the Rights of Persons with Disabilities also emphasizes the importance of providing health services that people with disabilities need, especially early diagnosis services and education. Cancer services should be inclusive and accessible to everyone, including disadvantaged groups. It is important to conduct awareness studies together with individuals with and without disabilities without othering in terms of equal access to the right to health.

Objective: Our research, supported by TUBITAK 2209-A, aims to determine the awareness levels of ovarian cancer and the affecting factors in women with and without visual impairment.

Materials-Methods: It was conducted in an analytical and cross-sectional manner. The universe consisted of visually impaired women over the age of 18, registered in the İzmir Atatürk Provincial Public Library Visually Impaired Unit, who were not diagnosed with ovarian cancer, their relatives, and sighted women working in this unit who also provided services such as reading. The sample consisted of 30 visually impaired women and 75 sighted women, a total of 105 women. Data collection was conducted face-to-face between November 15, 2024, and March 15, 2025. Informed Consent Form, Introductory Information Form, and Ovarian Cancer Awareness Scale were used in data collection. Written consent was obtained from volunteer women. Permission to use the scale, written permission from the institution and ethics committee permission were obtained. The surveys took 15-20 minutes for visually impaired women and 10-15 minutes for women without visual impairment.

Results: Research data analysis and table construction continue.

Conclusion: The project has provided information and awareness to women and contributed to the improvement of their quality of life. In addition, as nursing students, we have gained experience in communicating with visually impaired women. We aim to share these experiences with our friends and raise awareness among them.

Keywords: Women, Cancer, Blindness, Disabled Persons, Nursing

S-0439

Fertilite Farkındalığında Mobil Uygulamaların Kullanımı

Rabia Erkan Kırmızıgül

Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Ana Bilim Dalı, Ankara, Türkiye

Problem Tanımı: Doğurganlığın düzenlenmesi, bireylerin çeşitli yollarla kasıtlı olarak doğumların sayısını ve zamanlamasını kontrol etmeyi ifade eder. Doğurganlığın düzenlenmesinde kullanılan yöntemlerden bazıları da fertilite farkındalığına dayalı yöntemlerdir. Fertilite farkındalığı, menstrüel döngüde doğurgan zamanın ne zaman gerçekleştiğini bilmek ve tanımak şeklinde tanımlanır. Teknoloji ise kadınlara doğurganlıkları üzerinde bir kontrol ve bilgi sağlama potansiyeline sahiptir.

Amaç: Bu derlemede fertilite farkındalığında yönelik kullanılan uygulamaların sonuçlarını derlemek amaçlanmıştır. Yöntem: Bu derleme literatür taranarak hazırlanmıştır.

Bulgular: Menstrüel döngü ve fertil pencereyi izleyen mobil sağlık uygulamalarının geliştirilmesinde ve kullanımında dünya çapında bir artış olmuştur. Bu tür uygulamalar, menstrüasyonu ve ovulasyonun bedensel belirtilerini kaydetmek için kullanılan ve bireyin menstrüel döngüsü ve döngüdeki en doğurgan günleri veya fertil penceresi hakkında bilgi üreten dijital bir araçtır. Bu uygulamalar gebelikten korunmak isteyen veya gebelik planlayan kadınlar tarafından kullanılabilir. Böylece Doğurganlık Farkındalığı Yöntemi'ne benzer bir doğum kontrol yöntemi olarak işlev görür. Literatüre bakıldığında; fertilite izleme uygulamalarının, kadınların istenmeyen gebeliklerden kaçınmalarına ve aile planlaması yaparken daha fazla hassasiyete sahip olmalarına yardımcı olma potansiyeline sahip olabileceği belirtilmektedir. Fertilite farkındalık uygulamalarının, kadınları ve eşlerini doğurganlık konusunda eğitmede ve konu hakkında tartışmaları kolaylaştırmada önemli bir role sahip olabileceği ve bireylere sağlıkları üzerinde daha fazla özerklik sağlayabileceği de bildirilmiştir. Kadın üreme sağlığıyla ilgili uygulamaları kullanan kadınların adet döngüsü sırasında doğurganlıkla ilgili bir soruda daha iyi puan alma olasılıklarının yüksek olduğu bildirilmiştir. Yapılan bir çalışmada, bir veya daha fazla doğurganlık göstergesinin (bazal vücut sıcaklığı, servikal sıvı, serviks pozisyonu ve/veya idrar LH) gözlemlenmesiyle birlikte bir döngü uygulaması kullanılmasının, gebe kalmaya çalışan çiftler için doğurganlığı yaklaşık %12-20 oranında artırabileceği belirtilmiştir. Bu sonuçların aksine bazı çalışmalar; mevcut olan mobil fertilite izleme uygulamalarının kadınlara fertil pencereleri hakkında yanlış bilgiler verdiğini ve gebe kalma isteğiyle ilgili düzenli hatırlatmaları nedeniyle bazı kadınlarda artan kaygıya yol açabileceğinden dikkatli olunması gerektiğini belirtmiştir.

Sonuç: Fertilite izleme uygulamaların korunma yöntemi olarak

etkinliğinin yüksek olmaması ve özellikle tek başına kullanıldığında önemli oranda başarısızlık oranı bulunması nedeniyle kadınlara güvenilir bir korunma yöntemi kullanmaları tavsiye edilmektedir. Bu tür uygulamalara olan talebin ve uygulamaların kullanımının artacağı tahmin edilmektedir. Bu nedenle farklı uygulamalar arasında karşılaştırma yaparak bunların bireysel etkinliklerinin değerlendirilmesi ve gelecekte bu tür uygulamaların tek başına veya diğer doğum kontrol yöntemleriyle birlikte kullanımını dahil ederek daha geniş bir çalışma yürütülmesi önerilmektedir. Sağlık profesyonellerinin uygulama geliştirme ve iyileştirmeye dahil olmaları, bu uygulamalar aracılığıyla fertilite eğitimi için fırsat sağlayabilir. Sağlık profesyonelleri sağlık uygulamalarının faydaları ve sınırlamaları konusunda bilgi sahibi olmalıdır. Sağlık profesyonelleri hastalarına uygulama kullanımı hakkında soru sormalı ve ilgili uygulamaya özgü gizlilik hakkındaki bilgileri incelemeleri için onları teşvik etmelidir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar sözcükler: fertilite, farkındalık, mobil uygulamalar

Use of Mobile Applications in Fertility Awareness

Rabia Erkan Kırmızıgül

Ankara University, Graduate School of Health Sciences, Department of Nursing, Ankara, Türkiye

Problem Definition: Fertility regulation refers to individuals intentionally controlling the number and timing of births through various means. Some of the methods used in fertility regulation are also based on fertility awareness. Fertility awareness is defined as knowing and recognizing when the fertile time occurs in the menstrual cycle. Technology has the potential to give women control and knowledge over their fertility. **Aim:** This review aims to compile the results of applications used for fertility awareness.

Methods: This review was prepared by reviewing the literature.

Results: There has been a worldwide increase in the development and use of mobile health applications that track the menstrual cycle and fertile window. Such applications are a digital tool used to record menstruation and bodily signs of ovulation, generating information about an individual's menstrual cycle and their most fertile days in the cycle, or fertile window. These applications can be used by women who want to avoid pregnancy or who are planning a pregnancy. Thus, it functions as a birth control method similar to the Fertility Awareness Method. When looking at the literature, it is stated that fertility

monitoring applications may have the potential to help women avoid unwanted pregnancies and have more sensitivity when doing family planning. It has also been reported that fertility awareness apps can play an important role in educating women and their partners about fertility and facilitating discussions on the subject and can provide individuals with greater autonomy over their health. It has been reported that women who use apps related to female reproductive health are more likely to score better on a fertility question during their menstrual cycle. One study indicated that using a cycling app along with monitoring one or more fertility indicators (basal body temperature, cervical fluid, cervix position, and/or urinary LH) can increase fertility by approximately 12-20% for couples trying to conceive. Contrary to these results, some studies have indicated that existing mobile fertility monitoring applications provide women with inaccurate information about their fertile windows and that caution should be exercised because regular reminders about wanting to conceive may lead to increased anxiety in some women.

Conclusion: Since fertility monitoring applications are not highly effective as a contraceptive method and have a significant failure rate, especially when used alone, women are advised to use a reliable contraceptive method. It is anticipated that the demand and use of such applications will increase. Therefore, it is recommended to compare different applications to evaluate their individual effectiveness and to conduct a larger study in the future, including the use of such applications alone or in combination with other birth control methods. Healthcare professionals' involvement in app development and improvement can provide opportunities for fertility education through these apps. Healthcare professionals should be aware of the benefits and limitations of health apps. Healthcare professionals should ask their patients about their app use and encourage them to review the privacy information specific to the app.

Keywords: fertility, awareness, mobile applications

S-0440

Primipar gebelerde haptonomi uygulaması ve bilinçli farkındalık temelli stres azaltma programının psikolojik iyi oluş düzeyleri, algılanan stres ve doğum korkusu üzerine etkisi: Randomize kontrollü çalışma

Burcu Küçükkaya, Simge Öztürk, Ebru Cirban Ekrem

Bartın Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Bartın, Türkiye.

Amaç: Gebelik fizyolojik bir süreç olmasına rağmen gebelikte oluşan fizyolojik ve hormonal değişiklikler, gebeliğin ilerleyişindeki belirsizlikler, doğum korkusu, bebek bakımı ile ilgili bilgi yetersizliği nedeniyle stres ve anksiyeteyi beraberinde getirmektedir. Bu çalışmada, primipar gebelerde haptonomi uygulaması ve bilinçli farkındalık temelli stres azaltma programının (BFTSAP) psikolojik iyi oluş düzeyleri, algılanan stres ve doğum korkusu üzerine etkisini incelemek amaçlandı.

Gereç-Yöntem: Prospektif tek kör kör, randomize kontrollü özellikte yürütülen çalışma, 01.01.2024 - 01.10.2024 tarihleri arasında araştırmaya katılmaya gönüllü n=120 (40=kontrol, 40=haptonomi, 40=BFTSAP) primipar gebe randomize olarak müdahale ve kontrol olmak üzere üç grupta yürütüldü. Haptonomi ve BFTSAP gruplarına 8 hafta boyunca bireysel ve yüz yüze şekilde haptonomi ve BFTSAP uygulaması yapıldı. Araştırmada başlangıçta, 4. haftada ve 8. haftada literatür incelenerek hazırlanan “Kişisel Veri Toplama Formu”, “Psikolojik İyi Oluş Ölçeği”, “Algılanan Stres Ölçeği” ve “Wijma Doğum Beklentisi/Deneyimi Ölçeği (W-DEQ/A) A versiyonu” kullanıldı. Bu çalışma, TÜBİTAK-ARDEB 1002 - A Hızlı Destek Modülü tarafından 223S428 proje numarasıyla desteklendi.

Bulgular: Kontrol, haptonomi ve BFTSAP grupları primipar gebelerin PİÖÖ başlangıç puan ortalamaları sırayla 29,30±9,76, 28,37±9,43 ve 25,82±11,56, PİÖÖ 8. hafta puan ortalamaları sırayla 20,12±8,22, 54,77±2,17 ve 44,92±6,58 olduğu bulundu. Kontrol, haptonomi ve BFTSAP grupları primipar gebelerin ASÖ başlangıç puan ortalamaları sırayla 36,55±15,21, 39,00±14,59 ve 40,07±12,38, ASÖ 8. hafta puan ortalamaları sırayla 49,85±8,15, 3,17±5,66 ve 5,72±5,99 olduğu saptandı. Kontrol, haptonomi ve BFTSAP grupları primipar gebelerin W-DEQ/A başlangıç puan ortalamaları sırayla 104,25±36,39, 106,42±36,50 ve 100,52±35,53, W-DEQ/A 8. hafta puan ortalamaları sırayla 131,97±14,52, 14,45±9,88 ve 22,65±15,80 olduğu belirlendi. Bu sonuçlara göre; haptonomi, BFTSAP ve kontrol grupları arasında PİÖÖ, ASÖ ve W-DEQ/A 4. hafta ve 8. hafta ölçümlerinde istatistiksel anlamlı farklılık olduğu bulundu (p<,05). Yapılan regresyon analizinde; PİÖÖ toplam puanı ($\beta=-,701$, p<,001), ASÖ toplam puanı ($\beta=-,733$, p<,001) ve W-DEQ/A Versiyonu toplam puanı ($\beta=-,745$, p<,001) haptonomi ve BFTSAP uygulamalarının etkilediği önemli faktörler olarak bulundu.

Sonuç: Haptonomi ve BFTSAP gruplarının kontrol grubuna kıyasla ve haptonomi grubunun BFTSAP grubuna kıyasla psikolojik iyi oluş düzeyleri daha yüksek, algılanan stres ve doğum korkusu daha düşüktür. Özellikle, haptonomi uygulaması primipar gebelerin psikolojik iyi oluşlarını, algılanan stresi ve doğum korkusunu olumlu olarak etkiledi.

Anahtar Kelimeler: Primipar gebe, Haptonomi, Bilinçli farkındalık temelli stres azaltma programı, Psikolojik iyi oluş, Algılanan stres, Doğum korkusu

The effects of haptonomy application and mindfulness-based stress reduction program on psychological well-being levels, perceived stress, and fear of childbirth in primiparous mothers: A randomized controlled trial

Burcu Küçükkaya, Simge Öztürk, Ebru Cirban Ekrem

Bartın University, Faculty of Health Sciences, Nursing Department, Division of Gynecology and Obstetrics Nursing, Bartın, Türkiye.

Objective: Although pregnancy is a physiological process, it brings stress and anxiety due to physiological and hormonal changes that occur during pregnancy, uncertainties in the progress of pregnancy, fear of birth, and lack of information about baby care. The aim of this project was to examine the effects of haptonomy application and the mindfulness-based stress reduction program (MBSRP) on the psychological well-being levels, perceived stress, and fear of childbirth in primiparous women.

Materials-Methods: This prospective, single-blind, randomized controlled study was conducted between January 1, 2024, and October 1, 2024. A total of 120 primiparous women (40: control group, 40: haptonomy group, and 40: MBSRP group) who volunteered to participate in the study were randomly assigned to three groups: the intervention group (haptonomy and MBSRP) and the control group. The haptonomy and MBSRP groups received individual and face-to-face interventions for 8 weeks. At baseline, the 4th week, and the 8th week, the "Personal Data Collection Form," "Psychological Well-Being Scale," "Perceived Stress Scale," and "Wijma Delivery Expectancy/Experience Questionnaire (W-DEQ/A) A version" were administered, based on a literature review. This work was supported by TÜBİTAK-ARDEB 1002 - A Short term Support Module with project number 223S428.

Results: The mean baseline scores for the PWBS in the control, haptonomy, and MBSRP groups were 29.30 ± 9.76 , 28.37 ± 9.43 , and 25.82 ± 11.56 , and at the 8th week, they were 20.12 ± 8.22 , 54.77 ± 2.17 , and 44.92 ± 6.58 , respectively. The mean baseline scores for the PSS were 36.55 ± 15.21 , 39.00 ± 14.59 , and 40.07 ± 12.38 ; and at the 8th week, they were 49.85 ± 8.15 , 3.17 ± 5.66 , and 5.72 ± 5.99 , respectively. The mean baseline scores for the W-DEQ/A were 104.25 ± 36.39 , 106.42 ± 36.50 , and 100.52 ± 35.53 , and at the 8th week, they were 131.97 ± 14.52 , 14.45 ± 9.88 , and 22.65 ± 15.80 , respectively. According to these results, there were statistically significant differences in the PWBS, PSS, and W-DEQ/A measurements between the haptonomy, MBSRP, and control groups at both the 4th and 8th weeks ($p < 0.05$). Regression analysis indicated that the total scores for the PWBS ($\beta = -0.701$, $p < 0.001$), PSS ($\beta = -0.733$, $p < 0.001$), and W-DEQ/A ($\beta = -0.745$, $p < 0.001$) were significant factors influenced by haptonomy and MBSRP interventions.

Conclusion: Both the haptonomy and MBSRP groups exhibited higher levels of psychological well-being and lower levels of perceived stress and fear of childbirth compared to the control group, with the haptonomy group demonstrating better outcomes than the MBSRP group. In particular, the application of haptonomy positively affected the psychological well-being, perceived stress, and fear of childbirth in primiparous women.

Keywords: Primiparous women, Haptonomy, Mindfulness-based stress reduction program, Psychological well-being, Perceived stress, Fear of childbirth

S-0441

Yapay Zekâ Destekli Oyunlaştırılmış Mobil Postpartum Evde Bakım Uygulamasının Geliştirilmesi ve Etkisinin Değerlendirilmesi: Randomize Kontrollü Araştırma Protokolü

Özlem Ülkü Bulut¹, Zehra Gölbaşı², Didem Şimşek Küçükkeleşçe¹

¹Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Ankara

²Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Ankara

Amaç: Postpartum dönem, kadının fiziksel, psikolojik ve sosyal yönden yeniden yapılanma sürecidir. Bu süreçte annelik rolüne adaptasyon, emzirme, öz bakım ve ruhsal iyilik hâli gibi ihtiyaçlar doğum sonrası bakımın kapsamını genişletmeyi zorunlu kılmaktadır. Ancak mevcut sağlık sistemleri, postpartum evde bakımın sürekliliğini sağlamada ve bireyselleştirilmiş destek sunmada yetersiz kalmaktadır. Mobil sağlık teknolojileri, bu eksiklikleri gidermek adına kadınların bilgiye erişimini kolaylaştırmakta; yapay zekâ sistemleri ise bireyselleştirilmiş öneriler sunarak bakımın etkinliğini artırmaktadır. Oyunlaştırma yöntemleri ise kullanıcı motivasyonunu desteklemekte, farkındalık kazandırmakta ve uzun vadede davranış değişikliği oluşturarak olumlu sağlık davranışlarının sürdürülebilirliğine katkı sağlamaktadır. Türkiye’de doğum sonrası döneme yönelik, bütüncül ve dijital teknolojilerle entegre edilmiş kanıta dayalı uygulamalara olan ihtiyaç sürmektedir. Bu doğrultuda geliştirilecek yapay zekâ destekli, oyunlaştırılmış mobil uygulama; bireyselleştirilmiş bakım sunması ve dijital evde izlem avantajlarıyla literatürdeki önemli bir boşluğu doldurmayı hedeflemektedir. Bu çalışmanın amacı, yapay zekâ destekli ve oyunlaştırılmış bir mobil postpartum evde bakım uygulaması geliştirerek etkisini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Araştırma, randomize kontrollü iki gruplu (müdahale-kontrol) tasarımda yürütülecektir. Evreni, bir özel hastanede doğum yapan postpartum kadınlar oluşturacaktır. Örneklem büyüklüğü, G*Power programı ile hesaplanacak olup; katılımcılar doğum şekline göre (vajinal/sezaryen) tabakalı randomizasyon yöntemiyle gruplara atanacaktır. Mobil uygulama geliştirildikten sonra müdahale grubuna sunulacak girişim, ilk 6 hafta boyunca günlük bildirimler, görevler ve kişiselleştirilmiş yönlendirmeler içeren yoğunlaştırılmış bir bakım programı şeklinde uygulanacaktır. Altıncı haftadan sonra destek azaltılarak, 3. ayda haftalık içerik hatırlatmaları, 6. aya kadar ise bilgilendirici içeriklerle sürdürülerek girişim tamamlanacak ve son veriler 7. ayda toplanacaktır. Kontrol grubuna yalnızca Sağlık Bakanlığı’nın “Doğum Sonu Bakım Yönetim Rehberi”ne uygun standart bakım uygulanacaktır. Veri toplama zamanları 6.hafta, 3.ay ve 7.ay olarak planlanmıştır. Kullanılacak ölçme araçları: Edinburgh Doğum Sonrası Depresyon Ölçeği, Doğum Sonrası Fonksiyonel Durum Envanteri, Doğum Sonu Yaşam Kalitesi Ölçeği, Annelik Rolü Algısı Ölçeği, Emzirme Öz-Yeterlilik Ölçeği ve Mobil Uygulama Memnuniyet Formu’dur. Ek olarak, uygulamaya ait dijital kullanım verileri (oturma süresi, içerik tamamlama oranı, uygulama içi etkileşim sıklığı) sistem üzerinden pasif olarak kaydedilecektir. Veriler SPSS yazılımı ile analiz edilecektir.

Sonuç: Uygulamanın, doğum sonrası dönemde depresif belirtileri azaltması, yaşam kalitesi ve fonksiyonel durumu iyileştirmesi, emzirme öz yeterliliği ve annelik rolü adaptasyonunu artırması beklenmektedir. Ayrıca, yapay zekâ ve oyunlaştırma ile desteklenen bu dijital bakım modelinin kullanıcı katılımını artırarak sürdürülebilir ve bireyselleştirilmiş bir deneyim sunması öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Mobil uygulama, Oyunlaştırma, Postpartum evde bakım, Yapay zeka

Development and Evaluation of an AI-Supported Gamified Mobile Postpartum Home Care Application: A Randomized Controlled Trial Protocol

Özlem Ülkü Bulut¹, Zehra Gölbaşı², Didem Şimşek Küçükkeleşçe¹

¹Lokman Hekim University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Ankara

²Lokman Hekim University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Ankara

Objective: The postpartum period is a time of physical, psychological, and social reorganization for women. During this period, needs such as adaptation to the maternal role, breastfeeding, self-care, and mental well-being necessitate the expansion of postpartum care services. However, current healthcare systems are often inadequate in ensuring the continuity of postpartum home care and providing individualized support. Mobile health technologies help address these gaps by facilitating access to information, while artificial intelligence (AI) systems enhance the effectiveness of care through personalized recommendations. Gamification strategies further strengthen user motivation, promote awareness, and support long-term behavioral change by making positive health behaviors more sustainable. In Türkiye, there is a growing need for evidence-based, comprehensive, and digitally integrated postpartum interventions. In this context, the AI-supported and gamified mobile application to be developed aims to address a significant gap in the literature by offering individualized care and the advantages of digital home monitoring. The aim of this study is to develop and evaluate the effectiveness of an AI-supported and gamified mobile postpartum home care application.

Materials-Methods: The study will be conducted in a randomized controlled two-group (intervention-control) design. The population will be postpartum women giving birth in a private hospital. The sample size will be calculated with the G*Power program; participants will be assigned to groups by stratified randomization method according to the type of delivery (vaginal / cesarean). Once the mobile application is developed, the intervention will be delivered to the intervention group as an intensive care program with daily notifications, tasks and personalized guidance for the first 6 weeks. After the sixth week, support will be reduced and the intervention will be completed with weekly content reminders in the 3rd month and informative content until the 6th month, and the final data will be collected in the 7th month. The control group will receive only standard care in accordance with the "Postpartum Care Management Guide" of the Ministry of Health. Data collection times were planned as 6th week, 3rd month and 7th month. Measurement tools to be used: Edinburgh Postpartum Depression Scale, Postpartum Functional Status Inventory, Postpartum Quality of Life Scale, Maternal Role Perception Scale, Breastfeeding Self-Efficacy Scale and Mobile Application Satisfaction Form. In addition, digital usage data of the application (session duration, content completion rate, frequency of in-app interaction) will be recorded passively through the system. Data will be analyzed with SPSS software.

Conclusion: The application is expected to reduce depressive symptoms, improve quality of life and functional status, and enhance breastfeeding self-efficacy and adaptation to the maternal role during the postpartum period. Moreover, this digital care model, supported by artificial intelligence and gamification, is anticipated to increase user engagement and offer a sustainable and personalized care experience.

Keywords: Nursing, Mobile application, Gamification, Postpartum home care, Artificial intelligence

S-0442

Gebelerin Kontraseptif Yöntemlere İlişkin Tutumları ve Kontraseptif Öz Yeterliliklerinin Belirlenmesi

Özlem Ülkü Bulut¹, Nurgül Şimal Yavuz¹, Ayten Şentürk Erenel², Zehra Gölbaşı²

¹Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Ankara

²Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Ankara.

Amaç: Aile planlaması, bireylerin istedikleri zaman ve sayıda çocuk sahibi olmalarını destekleyen önemli bir sağlık hizmetidir. Birçok uluslararası rehberde ve Türkiye’de Sağlık Bakanlığı Doğum öncesi Bakım Rehberinde gebelikten koruyucu yöntem danışmanlığının gebeliğin son trimesterinde başlatılması gerektiği belirtilmektedir. Kontraseptif yöntem seçimi ve kullanımında; kadının kontraseptif yöntemlere ilişkin bilgisi, tutumu ve yöntemi doğru bir şekilde kullanabilme becerisi etkili faktörler arasındadır. Bu nedenle gebe kadınların kontraseptif yöntemlere ilişkin tutum ve öz yeterliliklerinin değerlendirilmesi, gebelikte verilecek kontraseptif yöntem eğitim ve danışmanlığının kapsamının planlanması ve bireyselleştirilmesi açısından önemlidir. Böylece doğum sonu dönemde çiftin doğru zamanda uygun yöntemle gebelikte korunmaya başlaması sağlanarak kadın, bebek ve aile sağlığı geliştirilebilecektir. Bu çalışma, gebelerin kontraseptif yöntemlere ilişkin tutum ve kontraseptif öz yeterliliklerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırma, tanımlayıcı bir desende gerçekleştirilmiştir. Örneklem Ankara’da iki farklı özel hastanenin kadın doğum polikliniklerine başvuran ve çalışmaya katılmayı kabul eden 262 gebe kadından oluşmuştur. Veriler “Sosyodemografik Bilgi Formu”, “Aile Planlaması Tutum Ölçeği (APTÖ)” ve “Kontraseptif Öz Yeterlilik Ölçeği (KÖYÖ)” kullanılarak toplanmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde t-testi, ANOVA ve Pearson korelasyon testleri uygulanmıştır. Anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Gebelerin APTÖ toplam puan ortalaması $130,98\pm29,08$; KÖYÖ toplam puanı $102,93\pm15,38$ ’dir. APTÖ alt boyut puan ortalamaları Toplum Tutumu $60,64\pm14,11$, Yöntem Tutumu $40,54\pm10,31$ ve Gebelik Tutumu $29,79\pm7,17$; KÖYÖ alt boyutları ise Eş/Partner İletişimi $37,64\pm5,98$, Sağlık Çalışanı İletişimi $27,78\pm4,70$ ve Kontraseptif Yönetim $37,50\pm5,62$ ’dir.

İlk gebeliği olan, çocuğu olmayan ve düşük öyküsü bulunmayan kadınların APTÖ puanları anlamlı şekilde daha yüksek bulunmuştur ($p<0,05$). Eğitim düzeyine göre hem APTÖ hem KÖYÖ puanları arasında anlamlı fark saptanmış; üniversite mezunu kadınlar ve üniversite mezunu eşe sahip olanlar daha yüksek puanlara sahiptir ($p<0,001$). Evlenme biçimine göre, görücü usulü evlenenlerin KÖYÖ puanları daha düşüktür ($p=0,033$).

Gebeliğin planlı olması ve kontraseptif yöntem kullanımı her iki ölçek puanını da anlamlı şekilde artırmıştır ($p<0,001$). APTÖ ve KÖYÖ arasında pozitif yönlü, zayıf düzeyde ve anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($r=0,236$; $p<0,01$). Ayrıca KÖYÖ alt boyutlarından Eş/Partner İletişimi ($r=0,257$; $p<0,01$) ve Sağlık Çalışanı İletişimi ($r=0,261$; $p<0,01$) ile APTÖ puanı arasında anlamlı korelasyonlar tespit edilmiştir.

Sonuç: Çalışmada, gebelerin kontraseptif yöntemlere yönelik tutumları ve öz yeterlilik düzeyleri ile bazı sosyodemografik ve obstetrik özellikler arasında anlamlı farklar olduğu saptanmıştır. Özellikle eğitim düzeyi, gebeliğin planlanması, kontraseptif yöntem kullanımı ve evlilik biçimi gibi faktörlerin bu tutum ve yeterlilik düzeylerini etkilediği görülmüştür. Ayrıca, kontraseptif tutum ve öz yeterlilik arasında anlamlı ve pozitif bir ilişki bulunmuştur. Bu bulgular, gebelik döneminde bireyselleştirilmiş danışmanlık hizmetlerinin önemini göstermekte ve aile planlaması hizmetlerinin niteliğinin artırılması gerektiğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Doğum kontrolü, Gebelik, Öz yeterlik, Tutum

Determination of Pregnant Women's Attitudes Towards Contraceptive Methods and Contraceptive Self-Efficacy**Özlem Ülkü Bulut¹, Nurgül Şimal Yavuz¹, Ayten Şentürk Erenel², Zehra Gölbaşı²**¹Lokman Hekim University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Ankara²Lokman Hekim University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Ankara

Objective: Family planning is an essential health service that supports individuals in having children when and as many as they desire. Many international guidelines, as well as the Prenatal Care Guideline of the Turkish Ministry of Health, recommend initiating contraceptive counseling in the third trimester of pregnancy. In the selection and use of contraceptive methods, the woman's knowledge, attitude, and ability to use the method correctly are among the influential factors. Therefore, evaluating pregnant women's attitudes and self-efficacy regarding contraceptive methods is important for planning and individualizing the scope of contraceptive education and counseling to be provided during pregnancy. This will help ensure timely and appropriate postpartum contraceptive use, thereby improving the health of the mother, infant, and family. The aim of this study was to determine pregnant women's attitudes towards contraceptive methods and contraceptive self-efficacy.

Materials-Methods: This descriptive study was conducted with 262 pregnant women who applied to the obstetrics outpatient clinics of two private hospitals in Ankara and agreed to participate. Data were collected using a "Sociodemographic Information Form," the "Family Planning Attitude Scale (FPAS)," and the "Contraceptive Self-Efficacy Scale (CSES)." Statistical analysis was performed using t-test, ANOVA, and Pearson correlation tests. The significance level was set at $p < 0.05$.

Results: The mean total FPAS score of pregnant women was 130.98 ± 29.08 , and the mean total CSES score was 102.93 ± 15.38 . Subscale means for FPAS were: Societal Attitude 60.64 ± 14.11 , Method Attitude 40.54 ± 10.31 , and Pregnancy Attitude 29.79 ± 7.17 . Subscale means for CSES were: Partner Communication 37.64 ± 5.98 , Healthcare Provider Communication 27.78 ± 4.70 , and Contraceptive Management 37.50 ± 5.62 .

FPAS scores were significantly higher among women in their first pregnancy, with no children, and without a history of abortion ($p < 0.05$). Both FPAS and CSES scores were significantly higher in women with a university education and those whose spouses were university graduates ($p < 0.001$). CSES scores were significantly lower in women who had arranged marriages ($p = 0.033$). Planned pregnancies and previous contraceptive use were also associated with significantly higher FPAS and CSES scores ($p < 0.001$). A weak but significant positive correlation was found between FPAS and CSES ($r = 0.236$; $p < 0.01$). Additionally, significant positive correlations were found between FPAS and the CSES subscales of Partner Communication ($r = 0.257$; $p < 0.01$) and Healthcare Provider Communication ($r = 0.261$; $p < 0.01$).

Conclusion: The attitudes and self-efficacy levels of pregnant women regarding contraceptive methods were found to differ significantly based on various sociodemographic and obstetric characteristics. Factors such as education level, pregnancy planning, contraceptive use, and type of marriage were influential. Furthermore, the positive relationship between attitudes and self-efficacy emphasizes the importance of individualized contraceptive counseling during pregnancy and highlights the need to improve the quality of family planning services.

Keywords: Contraception, Pregnancy, Self-efficacy, Attitude

S-0443

Türk Kadınların Kullandıkları Tuvalet Türü ile Genito-Üriner Enfeksiyon ve Konstipasyon Durumları Arasındaki İlişki

Özlem Çiçek, Nurgül Göçmen

İzmir Bakırçay Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Hemşirelik Ana Bilim Dalı, İzmir

Amaç: Türk kadınların kullandıkları tuvalet türü ile üriner enfeksiyon ve konstipasyon durumları arasındaki ilişkinin incelenmesi.

Gereç-Yöntem: Bu araştırma tanımlayıcı, kesitsel ve korelasyonel tipte bir çalışmadır. Araştırmada amaçlı örneklem yöntemi kullanılmıştır. Araştırmaya verileri Mart-Nisan 2025 tarihleri arasında çevrimiçi ortamda toplanmış ve 18-49 yaş arasında olup menopoza girmemiş 301 kadın araştırmaya dahil edilmiştir. Verilerin toplanmasında sosyo-demografik ve obstetrik bilgi formu ile tuvalet alışkanlıkları tanılama formu kullanılmıştır. Veriler SPSS 25.0 programında tanımlayıcı istatistikler (sayı, yüzde, ortalama, standart sapma, minimum, maksimum), ve Pearson korelasyon analizi ile analiz edilmiştir. Analiz sonuçlarının yorumlanmasında $p < 0.05$ olasılık değeri ve %80 güven aralığı kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan kadınların yaş ortalaması $32,07 \pm 9,168$ yıl (min:18, max:49), %43,5'i lisans mezunu, %60,8'inin geliri giderine eşit, ve %79,4'ünün en uzun yaşadığı yer şehir merkezidir. Kadınların %70,8'i evde iki tip tuvalet olsa da Batı tarzı tuvaleti (klozet) tercih etmektedir. Ev dışında mecbur kalmadıkça tuvalet kullanmayan kadın oranı %84,4, kullanmaları gerektiğinde ise %59,1'i Doğu tarzı (çömelme) tuvaleti tercih ederken, %26,2'si vücutlarını temas ettirmeden klozeti kullanmayı tercih etmektedir. Kadınların %74,8'i hayatlarında en az bir kez üriner sistem enfeksiyonu geçirmiş, %15,7'sinin anormal vajinal akıntısı vardır. %11,0'ının üriner inkontinans yaşadığı ve %25,9'unun konstipasyon sorunu olduğu saptanmıştır. Evde kullanılan tuvalet türü ile üriner enfeksiyon ($p=0,974$), anormal vajinal akıntı ($p=0,607$), üriner inkontinans ($p=0,585$) ve konstipasyon durumu ($p=0,817$) arasında ilişki saptanmamıştır.

Sonuç: Kadınların evde ve dışarıda kullandıkları tuvalet türünün, genito-üriner sistem enfeksiyon ve konstipasyon ile ilişkili olmadığı saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Batı tarzı tuvalet, Doğu tarzı tuvalet, çömelme tuvalet, oturma tuvalet, genito-üriner enfeksiyon, konstipasyon

The Relationship Between the Type of Toilet Used by Turkish Women and Genito-Urinary Infection and Constipation Status

Özlem Çiçek, Nurgül Göçmen

Izmir Bakircay University, Graduate School of Education, Department of Nursing, Izmir

Objective: To investigate the relationship between the type of toilet used by Turkish women and their urinary infection and constipation status.

Materials-Methods: This is a descriptive, cross-sectional and correlational study. Purposive sampling method was used in the study. Data were collected online between March-April 2025 and 301 women between the ages of 18-49 who had not reached menopause were included in the study. Socio-demographic and obstetric information form and toilet habits diagnostic form were used to collect the data. The data were analyzed by descriptive statistics (number, percentage, mean, standard deviation, minimum, maximum) and Pearson correlation analysis in SPSS 25.0 program. A significant value of $p < 0.05$ and a confidence interval of 80% were used in the interpretation of the analysis results.

Results: The mean age of the women who participated in the study was 32.07 ± 9.168 years (min:18, max:49), 43.5% were bachelor's degree graduates, 60.8% had income equal to expenses, and 79.4% lived in the city center for the longest time. Although there are two types of toilets at home, 70.8% of women prefer the Western style toilet (sitting toilet). Outside the home, 84.4% of women do not use the toilet unless they have to, and when they have to use it, 59.1% prefer the Eastern style (squatting) toilet, while 26.2% prefer to use sitting toilet without touching their bodies. It was found that 74.8% of women had at least one urinary tract infection in their lives, 15.7% had abnormal vaginal discharge, 11.0% had urinary incontinence and 25.9% had constipation. There was no relationship between the type of toilet used at home and urinary infection ($p=0.974$), abnormal vaginal discharge ($p=0.607$), urinary incontinence ($p=0.585$) and constipation status ($p=0.817$).

Conclusion: It was found that the type of toilet used by women at home and outdoors was not associated with genito-urinary tract infection and constipation.

Keywords: Western-style toilet, Eastern-style toilet, squatting toilet, sitting toilet, genito-urinary infection, constipation

S-0444

Kadın Sağlığında Navigasyon Programı: Hasta Merkezli Bakımın Güçlendirilmesi

Fatma Ocakoğlu, Ayşe Aydın

Atatürk Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi

Günümüzde yaşlanan nüfus, salgın hastalıkların artışı ve kronik hastalıkların yaygınlaşması, sağlık hizmetlerinde yeni ve etkili programların geliştirilmesini zorunlu kılmaktadır. Tıp ve teknoloji alanındaki ilerlemeler, hasta merkezli bakım anlayışını ön plana çıkararak bireylerin sağlık hizmetlerine erişimini kolaylaştıracak yaklaşımların geliştirilmesine zemin hazırlamaktadır. Bu bağlamda, hasta navigasyon programları, sağlık hizmetlerine erişimi artırmak ve bakım süreçlerini iyileştirmek amacıyla ilk kez 1990'lı yıllarda New York'ta uygulanmaya başlanmıştır.

Başlangıçta meme kanseri tanısı alan hastaların mortalite oranlarını düşürmek amacıyla tasarlanan navigasyon programları, zaman içinde daha geniş bir kullanım alanına yayılmıştır. Günümüzde bu programlar, yalnızca kanser tedavi sürecinde değil, tanı ve özellikle rehabilitasyon aşamalarında da etkin bir şekilde kullanılmaktadır. Kanser hastalarının yanı sıra diyabet, HIV enfeksiyonu, demans ve ruh sağlığı sorunları gibi çeşitli hastalık ve durumlara sahip bireyler için de dünya genelinde yaygın olarak uygulanmaktadır.

Navigasyon programlarının kullanım alanları zamanla genişleyerek kadın sağlığına da entegre edilmiştir. Bu programlar, sağlık hizmetlerine erişimi kolaylaştırarak kadın sağlığını tehdit eden riskleri azaltmada önemli bir rol oynayabilir. Özellikle gebelik ve doğum sonrası bakım süreçlerinde karşılaşılan ulaşım eksikliği, finansal sorunlar, sigorta problemleri, uzun bekleme süreleri, çocuk bakımına dair zorluklar, gebeliğin geç fark edilmesi ve sağlık hizmeti sağlayıcılarının tutumları gibi pek çok faktör, kadınların sağlık hizmetlerine erişimini engelleyebilmektedir. Perinatal bakımın yaygınlaştırılması, anne ölümlerinin azaltılması ve sağlık hizmetlerindeki eşitsizliklerin giderilmesi açısından kritik bir adımdır. Bu nedenle, navigasyon programlarının kadın sağlığı hizmetlerine entegre edilmesi büyük önem taşımaktadır.

Kadın sağlığını tehdit eden istenmeyen gebelikler, yetersiz kontraseptif kullanım, cinsel yolla bulaşan hastalıklar gibi durumlar, bireylerin bilgi eksikliği, dini ve kültürel inanışlar ile toplumsal mitler gibi çeşitli faktörlerden etkilenmektedir. Bu durum, kadın sağlığı hizmetlerinde hasta merkezli bakımın gerekliliğini ortaya koymaktadır. Perinatal dönem dışında, jinekolojik kanserler ve kanser dışı jinekolojik hastalıkların yönetiminde de navigasyon programlarının uygulanması, kadın sağlığını iyileştirmeye yönelik etkili bir yaklaşım olarak değerlendirilmektedir.

Navigasyon programlarında hemşireler, koordinatör, eğitimci, danışman ve savunucu rollerini üstlenerek multidisipliner ekip içinde kritik bir konumda yer almaktadır. Hastaların sağlık sistemindeki karmaşık süreçleri anlamalarına yardımcı olmakta, tedaviye uyumlarını artırmakta ve bireyselleştirilmiş bakım planlarının oluşturulmasına katkı sağlamaktadırlar. Özellikle onkoloji, kadın sağlığı, kronik hastalık yönetimi ve ruh sağlığı gibi alanlarda navigasyon hemşirelerinin varlığı, hasta sonuçlarını iyileştirmek ve sağlık hizmetlerindeki eşitsizlikleri azaltmak açısından büyük önem taşımaktadır.

Sonuç olarak navigasyon programlarının kadın sağlığına entegrasyonu, sağlık hizmetlerine erişimi artırarak anne ve bebek sağlığını iyileştirme, jinekolojik hastalıkların yönetimini destekleme ve sağlık eşitsizliklerini azaltma potansiyeline sahiptir. Bu süreçte hemşireler, hasta merkezli bakımın güçlendirilmesi ve multidisipliner iş birliğinin sağlanmasında kritik bir rol üstlenmektedir. Kadın sağlığında navigasyon programlarının yaygınlaştırılması, bütüncül ve sürdürülebilir sağlık hizmetlerinin sunulmasına önemli katkılar sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Hasta merkezli bakım, kadın sağlığı, multidisipliner bakım, navigasyon hemşireliği

Navigation Program in Women's Health: Strengthening Patient-Centered Care

Fatma Ocakoğlu, Ayşe Aydın

Ataturk University, Faculty of Nursing

Today, the aging population, the increase in epidemics and the spread of chronic diseases necessitate the development of new and effective programs in health services. Advances in medicine and technology have brought the concept of patient-centered care to the forefront and paved the way for the development of approaches that will facilitate individuals' access to health services. In this context, patient navigation programs were first implemented in New York in the 1990s in order to increase access to health services and improve care processes.

Initially designed to reduce the mortality rates of patients diagnosed with breast cancer, navigation programs have spread to a wider area of use over time. Today, these programs are effectively used not only in the cancer treatment process but also in the diagnosis and especially rehabilitation stages. In addition to cancer patients, they are widely applied worldwide for individuals with various diseases and conditions such as diabetes, HIV infection, dementia and mental health problems.

The areas of use of navigation programs have expanded over time and have been integrated into women's health. These programs can play an important role in reducing the risks that threaten women's health by facilitating access to health services. Many factors, such as lack of transportation, financial problems, insurance problems, long waiting times, difficulties in childcare, late detection of pregnancy and attitudes of health care providers, especially during pregnancy and postpartum care processes, can prevent women from accessing health services. Expanding perinatal care is a critical step in reducing maternal mortality and eliminating inequalities in health services. Therefore, integrating navigation programs into women's health services is of great importance.

Unwanted pregnancies that threaten women's health, inadequate contraceptive use, conditions such as sexually transmitted diseases, are affected by various factors such as individuals' lack of information, religious and cultural beliefs and social myths. This situation reveals the necessity of patient-centered care in women's health services. Apart from the perinatal period, the implementation of navigation programs in the management of gynecological cancers and non-cancerous gynecological diseases is considered an effective approach to improving women's health.

Nurses in navigation programs play a critical role in the multidisciplinary team by assuming the roles of coordinator, educator, consultant and advocate. They help patients understand the complex processes in the healthcare system, increase their compliance with treatment, and contribute to the creation of individualized care plans. The presence of navigation nurses, especially in areas such as oncology, women's health, chronic disease management, and mental health, is of great importance in improving patient outcomes and reducing inequalities in healthcare. As a result, the integration of navigation programs into women's health has the potential to improve maternal and infant health by increasing access to healthcare, support the management of gynecological diseases, and reduce health inequalities. In this process, nurses play a critical role in strengthening patient-centered care and ensuring multidisciplinary collaboration. The dissemination of navigation programs in women's health will make significant contributions to the provision of holistic and sustainable healthcare services.

Keywords: Multidisciplinary care, navigation nursing, patient-centered care, women's health

S-0445

Kadınlarda Kinezyofobi ve Yaşam Kalitesi: Kinezyofobiye Hemşirelik Perspektifinden Yaklaşım

Fatma Ocakoğlu, Ayşe Aydın

Atatürk Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi

Fiziksel aktivite, hastalık ve sakatlıkları önleyerek insan sağlığını olumlu yönde etkilemesi nedeniyle önerilmektedir. Fiziksel aktivitenin, kardiyovasküler hastalıklar, obezite, depresyon, kanser ve Alzheimer gibi insidansı giderek artan hastalıkların riskini azalttığına dair çalışmalar bulunmaktadır. Ancak, tüm bu yararlarına rağmen bireylerin fiziksel aktiviteye katılımı istenilen düzeyde değildir. Bu durumun nedenleri arasında çevresel, bireysel ve sosyal faktörler yer almakta olup, kinezyofobi de bu faktörlerden biri olarak öne çıkmaktadır.

Kinezyofobi, ağrılı bir yaralanma veya yeniden yaralanma korkusu nedeniyle bireyin hareket ve fiziksel aktiviteden kaçınmasına yol açan aşırı ve engelleyici bir korku olarak tanımlanmaktadır. Kısa şekilde hareket ve aktivite korkusu olarak da adlandırılan kinezyofobi, çoğunlukla bir sağlık sorununa bağlı olarak görülmekle birlikte, fizyolojik süreçlere bağlı ya da sağlıklı bireylerde de ortaya çıkabilmektedir. Özellikle kronik ağrıya sebep olan sağlık sorunlarında sık görülen kinezyofobinin, yaşam kalitesini önemli ölçüde düşürdüğü bilinmektedir. Bu korkunun bireyleri fiziksel aktiviteden kaçınmaya yöneltmesi, kas güçsüzlüğü ve psikolojik sorunlara yol açabilecek seviyelere ulaşabilmektedir. Kinezyofobinin kadınlarda görülme sıklığı, hormonal faktörler ve kronik ağrı sendromları ile ilişkilendirilmektedir. Özellikle osteoartrit, fibromiyalji ve bel ağrısı gibi durumlar kinezyofobi ile yakından ilişkilidir. Fizyolojik, çevresel veya sosyal faktörler nedeniyle kadınlarda daha sık görülen bu sağlık sorunları, kinezyofobinin kadınlarda daha yaygın olmasına katkı sağlamaktadır. Kadınlar, kas-iskelet sistemi hastalıkları gibi her iki cinsiyette de görülebilecek sağlık sorunlarına bağlı hareket etme korkusu yaşamakla birlikte, doğum sonrası dönem ve jinekolojik cerrahi gibi kadınlara özgü süreçlerde de kinezyofobi yaşayabilmektedirler.

Postpartum dönem, kadınların fiziksel aktiviteye katılımını sınırlandıran önemli bir faktör olup, uzun vadede kas gücü kaybına ve psikolojik stresin artmasına yol açabilmektedir. Bu döneme eklenen hareket korkusu, yaşam kalitesini daha da olumsuz etkileyebilmektedir. Benzer şekilde, jinekolojik cerrahi sonrası dönemde de kadınlar fiziksel ve psikolojik zorluklar yaşamakta, kinezyofobi düzeyinin yüksek olduğu durumlarda yaşam kalitesi daha da olumsuz etkilenmektedir.

Kinezyofobinin sağlık ve özellikle yaşam kalitesi üzerindeki etkileri göz önüne alındığında, hemşirelerin bu durumu erken dönemde belirleyerek bireylere yönelik uygun bakım planlarını oluşturması büyük önem taşımaktadır. Bu bağlamda, kanıta dayalı hasta eğitimi, bireye özgü egzersiz planlaması, bilişsel davranışçı yaklaşımlar ve sosyal destek mekanizmalarının güçlendirilmesi, kinezyofobi yönetiminde etkili stratejiler olarak öne çıkmaktadır.

Sonuç olarak, kinezyofobi kadınlarda fiziksel aktiviteyi kısıtlayan ve yaşam kalitesini olumsuz yönde etkileyen önemli bir faktördür. Hemşireler, bu sürecin yönetiminde hasta eğitimi ve multidisipliner yaklaşımlar ile önemli bir rol üstlenmelidir. Kinezyofobiye yönelik farkındalığın artırılması ve bireyselleştirilmiş müdahalelerin uygulanması, kadınların fiziksel ve psikolojik iyilik hallerinin korunmasına katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: hemşirelik, kadın, kinezyofobi, yaşam kalitesi

Kinesiophobia and Quality of Life in Women: Approach to Kinesiophobia from a Nursing Perspective

Fatma Ocakoğlu, Ayşe Aydın

Ataturk University, Faculty of Nursing

Physical activity is recommended because it positively affects human health by preventing diseases and disabilities. There are studies showing that physical activity reduces the risk of diseases with increasing incidence such as cardiovascular diseases, obesity, depression, cancer and Alzheimer's. However, despite all these benefits, individuals' participation in physical activity is not at the desired level. The reasons for this situation include environmental, individual and social factors, and kinesiophobia stands out as one of these factors.

Kinesiophobia is defined as an excessive and inhibiting fear that causes an individual to avoid movement and physical activity due to the fear of a painful injury or re-injury. Kinesiophobia, also known as fear of movement and activity in short, is mostly seen due to a health problem, but it can also occur due to physiological processes or in healthy individuals. It is known that kinesiophobia, which is especially common in health problems that cause chronic pain, significantly reduces the quality of life. The fact that this fear leads individuals to avoid physical activity can reach levels that can lead to muscle weakness and psychological problems.

The frequency of kinesiophobia in women is associated with hormonal factors and chronic pain syndromes. Conditions such as osteoarthritis, fibromyalgia and low back pain are closely related to kinesiophobia. These health problems, which are more common in women due to physiological, environmental or social factors, contribute to the prevalence of kinesiophobia in women. While women experience fear of movement due to health problems that can be seen in both sexes, such as musculoskeletal diseases, they can also experience kinesiophobia in processes specific to women, such as the postpartum period and gynecological surgery.

The postpartum period is an important factor that limits women's participation in physical activity and can lead to loss of muscle strength and increased psychological stress in the long term. Fear of movement added to this period can further negatively affect quality of life. Similarly, women experience physical and psychological difficulties in the period after gynecological surgery, and quality of life is even more negatively affected in cases where the level of kinesiophobia is high.

Considering the effects of kinesiophobia on health and especially on quality of life, it is of great importance for nurses to identify this condition at an early stage and create appropriate care plans for individuals. In this context, evidence-based patient education, individual-specific exercise planning, cognitive behavioral approaches and strengthening social support mechanisms stand out as effective strategies in the management of kinesiophobia.

As a result, kinesiophobia is an important factor that restricts physical activity in women and negatively affects quality of life. Nurses should play an important role in the management of this process with patient education and multidisciplinary approaches. Increasing awareness of kinesiophobia and implementing individualized interventions will contribute to the protection of women's physical and psychological well-being.

Keywords: Kinesiophobia, nursing, quality of life, women

S-0446

Zihinsel Engelli Kadınların Cinselliğine İlişkin Toplumun Tutumu

Rojin Coşkun¹, Mesude Duman²

¹Batman Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Batman/Türkiye

²Dicle Üniversitesi Atatürk Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Diyarbakır/Türkiye

Giriş-Amaç: Zihinsel engelli kadınların cinsel olgunlukları, cinsel ve üreme haklarının reddedilmesi, var olan engelliliklerine ek olarak karşılaşılabilecekleri sosyal engellerden biri olmaktadır. Cinsellik, psikofiziksel durumu ne olursa olsun her insanı ilgilendiren karmaşık bir olgu olmasının yanında, üreme sağlığı ve aile kurma ile birlikte tüm vatandaşlar için güvence altına alınması gereken insan haklarındandır. Bu haklarının bulunmasına karşın, Zihinsel engelli kadınlar için hala tabu olarak karşımıza çıkmakta ve onların kadınlığı "kusurlu" olarak nitelendirilirken, zihinsel engelli bireylerin sıklıkla "sapkın", "aseksüel", "ebedi çocuk" olarak etiketlenebildikleri de görülmektedir. Bu çalışmada Türkiye'de zihinsel engelli kadınların cinselliğine ilişkin var olan tutumların belirlenmesi amaçlandı.

Yöntem: Tanımlayıcı tipte olan çalışmamızda Kişisel Bilgi Formu ve Zihinsel Engelli Kadınların Cinselliğine İlişkin Toplumun Tutumu Ölçeği kullanılarak veriler toplandı. Çalışmamız 18 yaş ve üzeri 516 bireyle tamamlandı.

Bulgular: Katılımcıların cinsel disinhibisyon alt boyutu puan ortalaması 4.50 ± 1.58 , cinsel eğitim ve yaşam kalitesi alt boyutu puan ortalaması 6.69 ± 1.514 , cinsel yetenek alt boyutu puan ortalaması 7.78 ± 2.36 , karar verme yeteneği alt boyutu puan ortalaması 6.35 ± 2.58 ve ölçek toplam puan ortalaması 25.34 ± 4.91 olarak bulundu. Kadınların cinsel eğitim ve yaşam kalitesi alt boyutu puan ortalaması 6.79 ± 1.44 , erkeklerin ortalaması ise 6.44 ± 1.67 'dir. Kadın ve erkeklerin cinsel eğitim ve yaşam kalitesi alt boyut puanları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($t = 2.131$, $p < 0.05$). Evlilerin cinsel eğitim ve yaşam kalitesi alt boyutu ortalaması 6.47 ± 1.79 , bekarların ortalaması ise 6.80 ± 1.35 'tir. Medeni duruma göre cinsel eğitim ve yaşam kalitesi alt boyut puanları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($t = -2.048$, $p < 0.05$). Evlilerin karar verme yeteneği alt boyutu ortalaması 6.96 ± 2.79 , bekarların ortalaması ise 6.07 ± 2.42 'dir. Medeni duruma göre karar verme yeteneği alt boyutu alt boyut puanları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($t = 3.533$, $p < 0.001$). Evlilerin ölçek toplam puan ortalaması 26.04 ± 5.27 , bekarların ortalaması ise 25.02 ± 4.70 'tir. Medeni duruma göre ölçek toplam puanları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($t = 2.100$, $p < 0.05$). Çalışanların ölçek cinsel yetenek alt boyut puan ortalaması 7.96 ± 2.35 , çalışmayanların ortalaması ise 7.51 ± 2.35 'tir. Çalışma durumuna göre ölçek cinsel yetenek alt boyut puanları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($t = 2.140$, $p < 0.05$). Yaş ile cinsel yetenek alt boyutu, karar verme yeteneği alt boyutu ve ölçek toplam puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulundu (sırasıyla: $r = 0.94$, $p < 0.05$; $r = 204$, $p < 0.05$; $r = 129$, $p < 0.05$). Yaş arttıkça cinsel yetenek, karar verme yeteneği ve toplam ölçek puanlarının arttığı bulundu. Gelir durumu, aile yapısı ve yaşanılan yerin ölçek toplam puan ve alt boyut puanlarını etkilemediği bulundu.

Sonuç ve Öneriler: Cinsiyet, medeni durum, çalışma durumu ve yaşın zihinsel engelli kadınların cinsel yaşamına ilişkin tutumu etkilediği bulundu. Toplumumuzda dezavantajlı olan bu grubun ayrımcılığa maruz kalmaması ve zarar görmemeleri için olumsuz tutumu olan gruplara yönelik bilinçlendirme eğitimleri yapılması ve özellikle kadın sağlığı hemşirelik hizmetlerinin, zihinsel engelli kadınların cinsel hakları konusunda farkındalık oluşturacak şekilde planlanması ve bireysel sağlık ihtiyaçlarını karşılayacak müdahalelerde bulunulması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cinsellik, Toplum tutumu, Zihinsel engelli kadın

Society's Attitude Towards the Sexuality of Women with Intellectual Disabilities**Rojin Coşkun¹, Mesude Duman²**¹Batman University Faculty of Health Sciences, Department of Gynecological Health and Diseases Nursing, Batman/Türkiye²Dicle University Atatürk Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Diyarbakır/Türkiye

Introduction-Aim: The sexual maturity of women with intellectual disabilities, the denial of their sexual and reproductive rights, and the social barriers they may encounter in addition to their existing disabilities, constitute one of the challenges they face. Sexuality, regardless of psychological and physical conditions, along with reproductive health and family formation, is human right that should be guaranteed for all citizens. Despite the existence of these rights, the sexuality of women with intellectual disabilities still remains a taboo, and their womanhood is often labeled as 'flawed,' while individuals with intellectual disabilities are frequently stigmatized as 'deviant,' 'asexual,' 'eternally childlike.' The aim was to determine the existing attitudes towards the sexuality of women with intellectual disabilities in Turkey.

Methods: In our descriptive study, data were collected using the Personal Information Form and the Attitude Scale towards the Sexuality of Women with Intellectual Disabilities. The study was completed with 516 individuals aged 18 and older..

Results: "The mean score for the sexual disinhibition subscale of the participants was 4.50 ± 1.58 , for the sexual education and quality of life subscale was 6.69 ± 1.514 , for the sexual ability subscale was 7.78 ± 2.36 , for the decision-making ability subscale was 6.35 ± 2.58 , and for the total scale score was 25.34 ± 4.91 . The mean score for the sexual education and quality of life subscale for women was 6.79 ± 1.44 , while for men it was 6.44 ± 1.67 . The difference between the sexual education and quality of life subscale scores of women and men was statistically significant ($t = 2.131$, $p < 0.05$). The mean score for the sexual education and quality of life subscale for married individuals was 6.47 ± 1.79 , while for single individuals it was 6.80 ± 1.35 . The difference in sexual education and quality of life subscale scores based on marital status was statistically significant ($t = -2.048$, $p < 0.05$). The mean score for the decision-making ability subscale for married individuals was 6.96 ± 2.79 , while for single individuals it was 6.07 ± 2.42 . The difference in decision-making ability subscale scores based on marital status was statistically significant ($t = 3.533$, $p < 0.001$). The mean total scale score for married individuals was 26.04 ± 5.27 , while for single individuals it was 25.02 ± 4.70 . The difference in total scale scores based on marital status was statistically significant ($t = 2.100$, $p < 0.05$). The mean score for the sexual ability subscale for employed individuals was 7.96 ± 2.35 , while for unemployed individuals it was 7.51 ± 2.35 . The difference in sexual ability subscale scores based on employment status was statistically significant ($t = 2.140$, $p < 0.05$). A statistically significant relationship was found between age and the sexual ability subscale, decision-making ability subscale, and total scale score (respectively: $r = 0.94$, $p < 0.05$; $r = 0.204$, $p < 0.05$; $r = 0.129$, $p < 0.05$). As age increased, sexual ability, decision-making ability, and total scale scores also increased. It was found that income level, family structure, and place of residence did not affect the total scale score and subscale scores.

Conclusion and Recommendations: It was found that gender, marital status, employment status, and age affect the sexual attitudes of women with intellectual disabilities. Awareness programs for groups with negative attitudes are recommended, alongside tailored nursing interventions for their sexual rights and health needs.

Keywords: Sexuality, Society's attitude, Women with intellectual disability

S-0447

Z Kuşağındaki Kadın Hemşirelerin Gebelikten Kaçınma İsteğini Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi

Özlem Çiçek, Tuğçe Demir

İzmir Bakırçay Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Z kuşağındaki kadın hemşirelerin gebelikten kaçınma isteğini (GKİ) etkileyen faktörlerin incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: Bu araştırma tanımlayıcı, kesitsel ve korelasyonel tipte bir çalışmadır. Araştırmada amaçlı örneklem yöntemi kullanılmıştır. Araştırmaya verileri Mart-Nisan 2025 tarihleri arasında çevrimiçi ortamda toplanmış ve 1997-2006 yılları arasında doğan 128 kadın hemşire araştırmaya dahil edilmiştir. Verilerin toplanmasında sosyo-demografik bilgi formu ile Gebelikten Kaçınma İsteği Ölçeği kullanılmıştır. Veriler SPSS 25.0 programında tanımlayıcı istatistikler (sayı, yüzde, ortalama, standart sapma, minimum, maksimum), ve Pearson korelasyon analizi ile analiz edilmiştir. Analiz sonuçlarının yorumlanmasında $p < 0.05$ olasılık değeri ve %80 güven aralığı kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan hemşirelerin yaş ortalaması $25,92 \pm 12,14$ yıl (min:22, max:27), %86,7'si lisans mezunu, %43,8'inin geliri giderine eşit, %68,8'i bekar ve %85,2'sinin duygusal birliktelik yaşadığı partneri vardır. Hemşirelerin %66,4'ü Sağlık Bakanlığı'na bağlı hastanelerde çalışırken, %55,5'i özellikli birimlerde, %39,1'i 7-12 aydır şimdiki biriminde ve %90,6'sı nöbet usulü çalışmaktadır. Hemşirelerin %53,1'i COVID-19 pandemisinde çalışmıştır. GKİ Ölçeğinden aldıkları puan ortalaması $27,39 \pm 9,25$ 'dir. Hemşirelerin GKİ ile; yaş ($p=0,041$, $r=-0,181$), çalışmaya başlama yaşı ($p=0,001$, $r=-0,282$), özellikli birimlerde çalışma ($p=0,003$, $r=-0,258$), gelir durumları ($p=0,041$, $r=-0,181$), nöbet usulü çalışma ($p=0,037$, $r=-0,185$) ve COVID-19 pandemisinde çalışma ($p=0,000$, $r=-0,375$) arasında negatif yönlü zayıf ilişki saptanmıştır. 6 Şubat 2023 depreminin yaşanması ($p=0,006$, $r=-0,241$) ile GKİ arasında ise negatif yönlü orta düzeyde ilişki saptanmıştır.

Sonuç: Z kuşağındaki hemşirelerin bazı sosyodemografik özellikleri ile birlikte çalışma koşullarının yoğun olduğu birimlerde çalışma ve hem ekonomik hem de toplumsal olaylar nedeniyle gebelikten kaçındıkları saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Z kuşağı, gebelikten kaçınma, hemşire

Investigation of the Factors Affecting Generation Z Female Nurses' Desire to Avoid Pregnancy

Özlem Çiçek, Tuğçe Demir

İzmir Bakırçay University Faculty of Health Science, Nursing Department, Department of Women Health and Disease Nursing, İzmir

Objective: To examine the factors affecting Generation Z female nurses' desire to avoid pregnancy (DAP).

Materials-Methods: This study is a descriptive, cross-sectional and correlational study. Purposive sampling method was used in the study. Data were collected online between March-April 2025 and 128 female nurses born between 1997-2006 were included in the study. The socio-demographic information form and the Desire to Avoid Pregnancy Scale were used to collect the data. The data were analyzed with descriptive statistics (number, percentage, mean, standard deviation, minimum, maximum) and Pearson correlation analysis in SPSS 25.0 program. A significant value of $p < 0.05$ and a confidence interval of 80% were used in the interpretation of the analysis results.

Results: The mean age of the nurses who participated in the study was 25.92 ± 12.14 years (min:22, max:27), 86.7% were undergraduate graduates, 43.8% had income equal to expenses, 68.8% were single, and 85.2% had a partner with whom they had an emotional relationship. While 66.4% of the nurses were working in hospitals affiliated to the Ministry of Health, 55.5% were working in specialized units, 39.1% had been working in their current unit for 7-12 months and 90.6% were working on call. 53.1% of the nurses worked during the COVID-19 pandemic. The mean score on the DAP Scale was 27.39 ± 9.25 . There was a weak negative correlation between BMI and age ($p = 0.041$, $r = -0.181$), age at the beginning of employment ($p = 0.001$, $r = -0.282$), working in specialized units ($p = 0.003$, $r = -0.258$), income status ($p = 0.041$, $r = -0.181$), working on call ($p = 0.037$, $r = -0.185$) and working in the COVID-19 pandemic ($p = 0.000$, $r = -0.375$). February 6, 2023 earthquake ($p = 0.006$, $r = -0.241$) had a moderate negative correlation with DAP.

Conclusion: Generation Z nurses were found to avoid pregnancy due to some sociodemographic characteristics, working in units with intensive working conditions and both economic and social events.

Keywords: Generation Z, pregnancy avoidance, nurse

S-0448

Gebelerin Sağlık Okuryazarlığı İle İnternet Yoluyla Karar Alma Durumlarının Belirlenmesi

Özlem Ülkü Bulut¹, Ebru İnan Kırmızıgül², Didem Şimşek Küçükkelepçe¹¹Lokman Hekim Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü, Ankara, Türkiye²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü, Ankara, Türkiye

Amaç: Sağlık okuryazarlığı, sağlıkla ilgili bilgileri anlama ve değerlendirme durumunu ifade etmektedir. Kadın hayatında önemli bir yere sahip olan gebelik döneminde sağlık okuryazarlık düzeyi, gebelerin sağlığı ile ilişkilidir. Sağlık okuryazarlık düzeyi gebelerin internetteki bilgilerden yararlanması ve bu bilgilerden yararlanarak karar alma durumunu etkilemektedir. Bu araştırma, gebelerin sağlık okuryazarlığı ile internet yoluyla karar alma durumları arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç-Yöntem: Araştırma tanımlayıcı ilişki arayıcı türde olup, Temmuz-Aralık 2024 tarihleri arasında Ankara'da özel bir hastanenin gebe polikliniğinde yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini, evreni bilinen örneklem yöntemiyle %95 güven aralığında %5 hata payı ile hesaplanmıştır. Çalışmaya, sağlıklı gebeliği olan ve dijital iletişim araçlarını kullanabilen 278 kadın dahil edilmiştir. Araştırmada veriler, Tanıtıcı Bilgi Formu, Avrupa Sağlık Okuryazarlık Ölçeği-Kısa Formu ve Gebelikte İnternet Yoluyla Karar Alma Ölçeği kullanılarak, yüz yüze görüşme tekniğiyle toplanmıştır. Veriler SPSS 22.0 paket programı ile değerlendirilmiş, analizde tanımlayıcı istatistikler ve korelasyon analizleri kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık $p < 0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan gebelerin yaş ortalaması $28,94 \pm 3,88$ (Min=21; Maks=45), gebelik haftası ortalaması ise $35,03 \pm 2,53$ (Min=22; Maks=40) olarak tespit edilmiştir. Gebelerin %52,9'unun günde 1-3 saat, %27,9'unun ise 3-6 saat internet kullandığı saptanmıştır. İnternetteki bilgilere güvenme durumu açısından, katılımcıların %21,1'i internetteki bilgilere inanıp dikkate aldığını, %25,3'ü inanmadığını ve dikkate almadığını, %53,6'sı ise inanmasa da dikkate aldığını ifade etmiştir. Gebelerin sağlık okuryazarlık ve gebelikte internet yoluyla karar alma puan ortalamaları incelendiğinde; sağlık okuryazarlık ölçeğinden alınan ortalama $36,72 \pm 6,61$ puan (Min=15,48; Max=50,00) aldıkları, gebelikte internet yoluyla karar alma ölçeğinden ise ortalama $32,38 \pm 7,05$ puan (Min=10,00; Max=50,00) aldıkları belirlenmiştir. Gebelikte internet yoluyla karar alma toplam puanı ile sağlık okuryazarlık puanı arasında pozitif yönde, ancak istatistiksel olarak anlamlı olmayan düşük düzeyde bir ilişki bulunmuştur ($r=0,090$, $p=0,115$). Sağlık okuryazarlık ölçek puan ortalamasının, gelir düzeyi giderlerinden fazla olan, kürtaj geçirmemiş ve gebelik sürecinde sağlık personelinin bilgi alanlarında anlamlı derecede yüksek olduğu belirlenmiştir ($p < 0.05$). Gebelikte internet yoluyla karar alma ölçek puanlarının ise 25 yaş altı, üniversite veya lisansüstü mezunu, kürtaj geçirmemiş, ilk gebeliği olan ve internetteki bilgileri dikkate aldığını belirtenlerde anlamlı derecede daha yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p < 0.05$).

Sonuç: Sağlık okuryazarlığının gebelerin bazı sosyo-demografik özelliklerine göre değiştiğini ve internet kullanımının karar alma süreçlerinde etkili olabileceğini göstermektedir. Gebelik sürecinde doğru ve güvenilir bilgilere erişimin artırılması, sağlık okuryazarlığının güçlendirilmesine katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, internet, karar alma, sağlık okuryazarlık

Determination of Pregnant Women's Health Literacy and Decision Making via the Internet

Özlem Ülkü Bulut¹, Ebru İnan Kırmızıgül², Didem Şimşek Küçükkelepçe¹

¹Lokman Hekim University Faculty of Health Sciences Department of Midwifery, Ankara, Türkiye

²Sağlık Bilimleri University Gulhane Faculty of Health Sciences Department of Midwifery, Ankara, Türkiye

Objective: Health literacy refers to the state of understanding and evaluating health-related information. Health literacy level is related to the health of pregnant women during pregnancy, which has an important place in women's lives. The level of health literacy affects pregnant women's utilization of information on the internet and decision-making by utilizing this information. This study was conducted to determine the relationship between pregnant women's health literacy and their decision-making via the internet.

Materials-Methods: The study was a descriptive correlational study and was conducted between July and December 2024 in the pregnant outpatient clinic of a private hospital in Ankara. The sample of the study was calculated with a 95% confidence interval and a 5% margin of error using the sampling method with known population. The study included 278 women with healthy pregnancies who could use digital communication tools. Data were collected through face-to-face interviews using the Descriptive Information Form, the European Health Literacy Scale-Short Form, and the Scale of Online Decision Making in Pregnancy. The data were evaluated with SPSS 22.0 package program, descriptive statistics and correlation analysis were used in the analysis. Statistical significance was accepted as $p<0.05$.

Results: The mean age of the pregnant women who participated in the study was 28.94 ± 3.88 (Min=21; Max=45) and the mean gestational age was 35.03 ± 2.53 (Min=22; Max=40). It was found that 52.9% of the pregnant women used the internet for 1-3 hours a day and 27.9% for 3-6 hours a day. In terms of trusting the information on the internet, 21.1% of the participants stated that they believed and took into account the information on the internet, 25.3% stated that they did not believe and did not take into account, and 53.6% stated that they did not believe but took into account. When the mean scores of pregnant women on health literacy and decision-making via the Internet during pregnancy were examined, it was determined that they scored an average of 36.72 ± 6.61 points (Min=15.48; Max=50.00) on the health literacy scale and 32.38 ± 7.05 points (Min=10.00; Max=50.00) on the decision-making via the Internet during pregnancy scale. A positive but statistically insignificant low-level relationship was found between the total score of decision-making via the Internet during pregnancy and the health literacy score ($r=0.090$, $p=0.115$). It was determined that the mean health literacy scale score was significantly higher in those whose income level was higher than their expenses, who had not had an abortion and who received information from health personnel during pregnancy ($p<0.05$). It was found that the scale scores of decision-making via the internet during pregnancy were significantly higher in those who were under 25 years of age, had a university or graduate degree, had not had an abortion, had a first pregnancy and stated that they took into account the information on the internet ($p<0.05$).

Conclusion: It shows that health literacy varies according to some socio-demographic characteristics of pregnant women and internet use may be effective in decision-making processes. Increasing access to accurate and reliable information during pregnancy may contribute to strengthening health literacy.

Keywords: Pregnancy, internet, decision making, health literacy

S-0449

Sağlık Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Cinsel Sağlık Okuryazarlığı Düzeylerinin Cinsel Mitler Üzerine Etkisinin Belirlenmesi

Gamze Nar¹, Serpil Abalı Çetin²

¹İzmir Bakırçay Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İzmir

²İzmir Bakırçay Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği AD, İzmir

Amaç: Bu çalışmanın, Sağlık Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin cinsel sağlık okuryazarlık düzeylerinin, cinsel mitler üzerine etkisini belirlemek amacıyla yapıldı.

Materyal Method: Araştırma Şubat-Mart 2025 tarihleri arasında tanımlayıcı tipte kesitsel desende bir çalışma olarak yapıldı. Araştırmanın evrenini Sağlık Bilimleri Fakültesinde okuyan tüm öğrenciler örneklemi ise İzmir Bakırçay Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi okuyan, çalışmaya katılmayı kabul eden ve daha önce Cinsel sağlık eğitimi/dersi almamış tüm öğrenciler oluşturdu. Etki büyüklüğü 0.5 ve birinci tip hata 0,05' de sabit tutulduğunda güç düzeyi %95 için toplam örneklem büyüklüğü minimum 176 kişi olarak hesaplanan çalışmada basit rastgele yöntem ile seçilen, gönüllü 194 öğrenci çalışmaya dahil edildi. Araştırmada tüm veriler çevrim içi form kullanılarak toplandı. Veri toplama araçları olarak Tanıtıcı Bilgi Formu, 'Cinsel Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği (CİSOY) ve Cinsel Mitler Ölçeği (CMÖ) kullanıldı. Araştırmadan elde edilen veriler IBM SPSS Statistics v.21.0 (IBM Corp., Armonk, New York) yazılımı kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular: Yaş ortalaması 21,99±2,78 (Min:17, Maks:24) olan öğrencilerin %58,8'i kız, %43,3'ü Hemşirelik Bölümü öğrencisi, çoğunluğu (%66,5) 3. ve 4. sınıf öğrencisi idi. Çalışmaya katılan sağlık bilimleri öğrencilerinin anneleri genellikle ilkokul (%24,2) ya da lise (%27,3), babaları ise genellikle lise (%29,4) ve üniversite (%24,2) mezunuydu. Sağlık Bilimleri öğrencilerinin Cinsel bilgi alt boyutu toplam puan ortalaması 33,98±15,10, Cinsel tutum alt boyutu toplam puan ortalaması 11,19±4,76 olarak bulundu. CMÖ toplam puan ortalaması 66,28±20,20 idi. Yapılan Pearson Korelasyon analizinde cinsel bilgi alt boyut puan ortalaması ile CMÖ toplam puan ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı ($r=-,067, p>0,05$), ancak cinsel tutum alt boyut puan ortalaması ile CMÖ toplam puan ortalaması arasında pozitif yönde orta düzeyde bir ilişki olduğu ($r=,477, p<0,001$) saptandı. Çalışmada kurulan regresyon modeline göre cinsel tutum alt boyutunun, CMÖ'den elde edilen puanların istatistiki olarak anlamlı bir yordayıcısı olduğu saptandı ($R^2=,227, B=2,020, SE=,269, \beta =,477 t=7,514 p<0,001$).

Sonuç: Çalışma sonuçları sağlık bilimleri öğrencilerinin CSOY (cinsel bilgi ve tutumları) düzeyleri ile cinsel mitlerle ilişkisinin karmaşık olduğunu ortaya koymaktadır. Cinsel bilgi seviyesi, öğrencilerin cinsel mitlere dair tutumlarını doğrudan etkilemezken, cinsel tutumları cinsel mitler üzerinde belirgin bir etkiye sahiptir. Sonuç olarak, eğitim programlarının cinsel sağlık okuryazarlığını artırmayı hedeflemesi, olumlu ilişkilerin geliştirilmesine yardımcı olabilir. Eğitim stratejilerinin cinsel tutumları olumlu yönde şekillendirmeyi hedeflemesi, öğrencilerin cinsel mitleri üzerinde olumlu etkiler sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Cinsel sağlık okuryazarlığı, cinsel mitler, öğrenciler

Determination of the Effect of Sexual Health Literacy Levels of Faculty of Health Sciences Students on Sexual Myths

Gamze Nar¹, Serpil Abalı Çetin²

¹İzmir Bakırçay University Graduate School of Postgraduate Education, Department of Women's Health and Diseases Nursing, İzmir

²İzmir Bakırçay University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, İzmir

Objective: The aim of this study was to determine the effect of sexual health literacy levels of Faculty of Health Sciences students on sexual myths.

Material Method: The research was conducted as a descriptive cross-sectional study between February and March 2025. The population of the study consisted of all students studying at the Faculty of Health Sciences and the sample consisted of all students studying at the Faculty of Health Sciences of İzmir Bakırçay University, who accepted to participate in the study and who had not received sexual health education / course before. When the effect size was kept constant at 0.5 and the first type error was kept constant at 0.05, the total sample size was calculated as a minimum of 176 people for a power level of 95%, and 194 volunteer students selected by simple random method were included in the study. All data were collected using an online form. Introductory Information Form, Sexual Health Literacy Scale (SHLS) and Sexual Myths Scale (SMS) were used as data collection tools. The data obtained from the study were analysed using IBM SPSS Statistics v.21.0 (IBM Corp., Armonk, New York) software.

Results: The mean age of the students was 21.99±2.78 years (Min:17, Max:24), 58.8% were female, 43.3% were nursing students, and the majority (66.5%) were 3rd and 4th year students. The mothers of the health sciences students who participated in the study were generally primary school (24.2%) or high school (27.3%), and their fathers were generally high school (29.4%) and university (24.2%) graduates. The mean total score of the sexual knowledge subscale was 33.98±15.10 and the mean total score of the sexual attitude subscale was 11.19±4.76. The mean total score of CMS was 66.28±20.20. In the Pearson Correlation analysis, it was found that there was no statistically significant difference between the mean score of sexual knowledge sub-dimension and the mean total score of CIMS ($r=-.067$, $p>0.05$), but there was a moderate positive relationship between the mean score of sexual attitude sub-dimension and the mean total score of CIMS ($r=.477$, $p<0.001$). According to the regression model established in the study, the sexual attitude sub-dimension was found to be a statistically significant predictor of the scores obtained from the CIMS ($R^2=.227$, $B=2.020$, $SE=.269$, $\beta=.477$ $t=7.514$ $p<0.001$).

Conclusion: The results of the study revealed that the relationship between CSOY (sexual knowledge and attitudes) levels of health sciences students and sexual myths is complex. While the level of sexual knowledge does not directly affect students' attitudes towards sexual myths, sexual attitudes have a significant effect on sexual myths. As a result, targeting educational programmes to increase sexual health literacy may help to develop positive relationships. Targeting educational strategies to positively shape sexual attitudes may have positive effects on students' sexual myths.

Keywords: Sexual health literacy, sexual myths, students

S-0450

LGBTİ+ Bireylerin Toplumsal Cinsiyet Temelli Eşitsizlikleri, Yaşadıkları Sorunları Ve Olası Riskler

Aycan Dinc¹, Gamze Akpınar²

¹Avcılar İlçe Sağlık Müdürlüğü Özel Tedavi Kurumları

²Sultanbeyli İlçe Sağlık Müdürlüğü Aile Hekimliği Birimi

LGBTİ+ hareketi gün geçtikçe tüm dünyada “görünürlüğünü” arttırmaktadır. Fakat bu gelişme, mücadelenin her zaman başarıya ulaştığı sonucunu doğurmamaktadır. Bugün birçok ülkede cinsel kimlikleri ve cinsel yönelimlerinden dolayı milyonlarca insan, ayrımcılığa, şiddete, taciz ve tecavüze maruz kalmaktadır. Ülkemizde de sosyal normlar ve siyasi söylemler çerçevesinde ötekileştirilmekte ve ayrımcılığa maruz kalmaktadırlar.

Amaç

Bu derleme, LGBTİ+’ların toplumsal cinsiyet temelli karşılaştıkları sorunlar ve maruz kaldıkları riskler hakkında farkındalık oluşturmak amacıyla hazırlanmıştır.

Yöntem

Son 10 yılı kapsayan literatür taraması sonucu konuya ilişkin elde edilen veriler ve sonuçlar, çalışma amacı doğrultusunda irdelenmiştir.

Bulgular

Savunuculuk faaliyetleri kapsamında New York şehrindeki ilk Onur Yürüyüşü, Stonewall Ayaklanmasının birinci yıl dönümü 1970’te düzenlenmiştir. Türkiye’de ise LGBTİ+ Hakları ve Hak İhlalleri Raporu’nda, (2024) yaşanan sorunların oldukça fazla sayıda yaşandığı belirtilmektedir. Raporda, 2021 yılında İstanbul Sözleşmesi’nin kaldırılması ile LGBTİ+ hakların olumsuz etkilendiği de vurgulanmaktadır.

LGBTİ+’lar heteronormatif toplum yapısı içinde sosyal dışlanma ve ayrımcılıkla karşı karşıyadır. Telefon görüşmesiyle Amerika’da yapılan bir çalışmada (2017), 489 LGBTİ+ yetişkinle görüşülmüş ve hakaret (%57), mikro saldırganlıklar (%53), cinsel taciz (%51), şiddet (%51), tuvalet kullanımında taciz (%34) sorunlarının yaşandığı saptanmıştır.

LGBTİ+’lar, eğitim ve iş hayatlarında akran zorbalığı, ayrımcılık ve dışlanma gibi engellerle karşılaşmaktadırlar. Nitekim Asyalı LGBTİ+ ergenlerle yapılan görüşmede, damgalanma ve sosyal dışlanma sebebiyle depresyon, intihar düşüncesi gibi olumsuz duygu durumları belirttikleri görülmüştür. “Ortaya çıkmak bile istemiyorum” başlığı ile literatüre geçen çalışmada, katılımcıların iş hayatında kendilerine yapılan ayrımcılığın, kariyer tercihlerini ve profesyonel gelişimlerini ciddi boyutta etkilendiğini belirtmektedirler.

LGBTİ+’lar, psikolojik ve fiziksel şiddete maruz kalırken, bu durum ruh sağlıklarını olumsuz etkileyip intihar riskini artırmaktadır. 2000’li yıllarda Brezilya’da günde birden fazla LGBTİ+ öldürüldüğü belirtilmektedir. Bu şiddeti önlemeye yönelik olarak belirtilen ülkede, şiddetle mücadele kapsamında panik butonu özelliğiyle öne çıkan bir mobil sağlık platformu olan Dandarah Uygulaması hayata geçirilmiştir.

LGBTİ+’lar, aile ve yakın çevreleri tarafından da dışlanmaktadır. Bu ayrımcılık, heteronormatif aile

yapısının toplumsal düzeni koruma aracı gerçekleştirilmektedir. Çin’de Ulusal çapta yapılan anket çalışmasında (2019) aile soyunun devamı konusundaki beklentilerin, LGBTİ+’lar üzerinde büyük baskı yarattığı belirlenmiştir.

LGBTİ+’ların sağlık hizmetlerine erişimde yaşadıkları zorluk; yapısal ayrımcılık, sağlık profesyonellerinin bilgi eksikliği ve önyargıları nedeniyle sağlık eşitsizliklerini derinleştirmektedir. Brezilya’da HIV tanısı almış trans kadınların sağlık hizmeti sunucularıyla iletişim sorunları analiz çalışmasında (2024), transfobi nedeniyle bireylerin sağlık hizmeti almaktan kaçındığı gerçeğini ortaya çıkarmıştır.

Türkiye’de LGBTİ+’ların karşılaştığı ihlaller, tarihsel süreçte devlet baskısı, yasal kısıtlamalar, polis şiddeti ve nefret söylemi şeklinde olabilmektedir. Türkiye’de 2025 yılı “Aile Yılı” olarak duyurulmakta olup yine LGBTİ+’lar hedefe konmuş ve “cinsiyetsizleştirme”, “sapkın ve zararlı akımlar” ifadeleriyle aşağılanmıştır.

Sonuç

LGBTİ+’lar; toplumsal ve kültürel, eğitim, iş hayatı, sağlık, güvenlik ve hukuki sorunlar ile karşı karşıyadır. Bu nedenle hukuki düzenlemeler yapılması, eğitim ve farkındalık çalışmaları başlatılması, iş hayatında, sağlık hizmetlerinde eşit şartlar sağlanması, LGBTİ+ haklarını koruyan yasalar çıkarılması, şiddetle mücadelede güvenlik önleminin artırılması ve nefret ve şiddet suçlarına ağır yaptırımlar bu sorunların mücadelesinde önemli rol oynayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Cinsiyet kimliği, cinsiyet eşitliği, azınlık sağlığı, sağlık durumu eşitsizlikleri

Gender-Based Inequalities, Problems and Possible Risks Of LGBTI+ Individuals

Aycan Dinç¹, Gamze Akpınar²

¹Avcılar District Health Directorate Private Treatment Institutions

²Sultanbeyli District Health Directorate Family Medicine Unit

Summary

The LGBTI+ movement is increasing its “visibility” all over the world day by day. However, this effort does not always lead to the success. Today, millions of people in many countries are subjected to discrimination, violence, harassment and rape because of their sexual identity and sexual orientation. In our country, they are marginalised and discriminated against within the framework of social norms and political discourses.

Objective

This article has been prepared in order to raise awareness about the gender-based problems faced by LGBTI+ persons and the risks they are exposed to.

Methodology

The data and results obtained from the literature review covering the last 10 years.

Findings

Within the scope of advocacy activities, the first Pride Parade in New York City was organised in 1970, the first anniversary of the Stonewall Uprising. Meanwhile in Turkey, in the ‘LGBTI+ Rights and Rights Violations Report’ (2024), it is stated that the problems experienced are quite numerous. In the report, it is emphasised that LGBTI+ rights were harmed by the abolition of the Istanbul Convention in 2021.

LGBTI+ individuals face social exclusion and discrimination within the heteronormative social structure. In a study conducted in the USA by telephone interview (2017), 489 LGBTI+ were interviewed and it was found that insults (57%), micro-aggressions (53%), sexual harassment (51%), violence (51%), harassment in toilet use (34%) problems were experienced.

LGBTI+ individuals face obstacles like peer bullying, discrimination, exclusion in their educational and professional lives. In interviews with LGBTI+ adolescents, they expressed negative emotional states like depression and suicidal thoughts due to stigmatisation and social exclusion. In another study titled “I don't even want to come out,” participants stated that discrimination in work-life seriously affected their career choices and professional development.

LGBTI+ individuals face violence that harms mental health and raises suicide risk. In 2000s Brazil, over one LGBTI+ person was killed daily. To combat this, the Dandarah app with a panic button was launched.

LGBTI+ individuals are excluded by their families and close circles. This discrimination is carried out as a means of protecting the social order of the heteronormative family structure. In a survey conducted in China (2019), it was determined that expectations for the continuation of the family lineage put great pressure on LGBTI+.

LGBTI+ individuals' struggle to access to health services deepens the injustice due to structural discrimination, lack of knowledge and prejudices of health professionals. A 2024 study in Brazil found that trans women with HIV often avoid healthcare due to transphobia.

Violations faced by LGBTI+ individuals in Turkey can be in the form of oppression, legal restrictions, police violence and hate speech in the historical process. In Turkey, the year 2025 is announced as the “Year of the Family” and LGBTI+ persons are targeted and humiliated with the expressions of “desexualisation”, “deviant and harmful movements”.

Conclusion

LGBTI+ individuals face widespread discrimination. Legal reforms, awareness campaigns, equal access to work and healthcare, protective laws, and stricter penalties for hate crimes are key to addressing these issues.

Keywords: Gender equity, gender identity, minority health, health status disparities

S-0452

Vajinal muayene sırasında stres topu kullanımının ağrı ve anksiyete üzerine etkisi: randomize kontrollü bir çalışma

Nedime Gül Doğan Özdemir¹, Hümeysra Tülek Deniz², Nazlı Baltacı¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

²Kafkas Üniversitesi, Atatürk Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Tıbbi Hizmetler ve Teknikler İlk ve Acil Yardım

Amaç: Bu çalışmada vajinal muayene sırasında stres topu kullanımının ağrı ve anksiyete üzerine etkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Randomize kontrollü tek kör deneysel türde olan bu çalışma, bir kamu hastanesinin kadın doğum polikliniğine başvurup vajinal muayene yapılan 88 kadın ile tek merkezli olarak yürütülmüştür. Girişim grubundaki kadınlar (n=44) vajinal muayene öncesinde stres topu kullanmaya başlamış ve muayene bitene kadar kullanmaya devam etmiştir. Kontrol grubundaki kadınlara (n=44) ise herhangi bir uygulama yapılmamıştır. Veriler "Kişisel Bilgi Formu, Durumluk Kaygı Envanteri (SAI) ve Görsel Ağrı Skalası (VAS)" kullanılarak toplanmıştır.

Bulgular: Vajinal muayenede stres topu uygulamasının kadınların durumluk kaygı düzeylerini etkilemediği bulundu ($p>0.05$). Fakat girişim grubunun ön test-son test ağrı puanı farklılığı, kontrol grubunun ön test-son test ağrı puanı farklılığına göre anlamlı olarak daha yüksekti (girişim grubu: 1.70 ± 1.67 ; kontrol grubu: 0.20 ± 1.70 ; $p=0.000$). Grup içi puan farklılıklarına bakıldığında, girişim grubunda stres topu uygulaması sonrası VAS puanında istatistiksel olarak anlamlı bir azalma saptanırken ($p=0.000$), kontrol grubunda anlamlı bir farklılık yoktu ($p=0.431$). Vajinal muayenede kadınların stres topu uygulaması sonrası ağrı puanı ortalama 1.70 puan azaldı.

Sonuç: Vajinal muayene sırasında kadınların sıklıkla deneyimlediği ağrıyı azaltmada stres topu uygulamasının etkili bir yöntem olduğu ortaya çıkmıştır. Stres topu uygulaması kadınlar için kolay uygulanabilir, maliyet etkin, noninvaziv ve nonfarmakolojik bir yöntemdir.

Klinik araştırma kayıt numarası: NCT06263166 (ClinicalTrials.gov)

Anahtar Kelimeler: Ağrı, anksiyete, jinekolojik muayene, stres topu, vajinal muayene

The effect of stress ball use on pain and anxiety during vaginal examination: a randomized controlled study

Nedime Gül Doğan Özdemir¹, Hümeysra Tülek Deniz², Nazlı Baltacı¹

¹Ondokuz Mayıs University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing

²Kafkas University, Atatürk Vocational School of Health Services Medical Services and Techniques First and Emergency Aid

Objective: This study aimed to determine the effect of stress ball use on pain and anxiety during vaginal examination.

Materials-Methods: This randomized, controlled, single-blind experimental study was conducted in a single center with 88 women who applied to the obstetrics outpatient clinic of a public hospital and underwent vaginal examination. Women in the intervention group (n=44) started using a stress ball before the vaginal examination and continued to use it until the end of the examination. Women in the control group (n=44) did not receive any intervention. Data were collected using the Personal Information Form, State Anxiety Inventory (SAI), and Visual Pain Scale (VAS).

Results: It was found that stress ball intervention in vaginal examination did not affect women's state anxiety levels ($p>0.05$). However, the pre-test-post-test pain score difference of the intervention group was significantly higher than the pre-test-post-test pain score difference of the control group. (IG 1.70 ± 1.67 ; CG -0.20 ± 1.70 ; $p=0.000$). As within group score differences were analyzed, there was a statistically significant decrease in VAS scores after stress ball intervention in the intervention group ($p=0.000$), while there was no significant difference in the control group ($p=0.431$). In the vaginal examination, women's pain scores decreased by an average of 1.70 points after stress ball intervention.

Conclusion: Stress ball intervention was found to be an effective method to reduce the pain frequently experienced by women during vaginal examinations. Stress ball intervention is an easily applicable, cost-effective, noninvasive, and nonpharmacologic method for women. Clinical trial registration number: NCT06263166 (ClinicalTrials.gov)

Keywords: Anxiety, gynecological examination, nursing, pain, stress ball, vaginal examination

S-0453

Riskli gebelerde non stres test sırasında stres topu uygulamasının kaygı ve fetal iyilik hali üzerine etkisi Randomize kontrollü bir çalışma

Hümeysra Tülek Deniz¹, Nedime Gül Doğan Özdemir², Nazlı Baltacı²

¹Kafkas Üniversitesi, Atatürk Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Tıbbi Hizmetler ve Teknikler İlk ve Acil Yardım

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

Amaç: Bu çalışmada riskli gebelere non-stres test (NST) sırasında stres topu uygulamasının, kaygı ve fetal iyilik hali üzerine etkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Randomize kontrollü tek kör öntest- sontest tasarımıyla deneysel türde olan bu çalışma, Türkiye'nin kuzeyinde bir kamu hastanesinin perinatoloji servisinde yatan ve NST yapılan 86 riskli gebe ile tek merkezli olarak yürütülmüştür. Deney grubundaki gebeler (n=43) NST öncesinde stres topu kullanmaya başlamış ve NST işlemi süresince bu uygulamaya devam etmiştir. Kontrol grubundaki gebelere (n=43) ise rutin bakım dışında herhangi bir uygulama yapılmamıştır. Veriler "Kişisel Bilgi Formu", "Durumluk Kaygı Envanteri (DKE)" ve "Fetal İyilik Halinin Değerlendirilmesi Formu" kullanılarak toplanmıştır. Veriler, ki-kare testi, bağımsız örneklem t testi, Mann Whitney U testi, bağımlı örneklem t testi, Will Coxon testi ve iki yönlü varyans analizi ile değerlendirildi.

Bulgular: NST sırasında stres topu uygulaması sonrası ortalama DKE puanı, kontrol grubuna göre anlamlı olarak daha düşük bulundu (girişim grubu 35.56 ± 6.55 ; kontrol grubu 40.05 ± 6.82 , $p=0.003$). Grup içi puan farklılığına bakıldığında da girişim grubunda stres topu uygulaması sonrası DKE puanının ortalama 9.49 puan azalması, istatistiksel olarak anlamlıydı ($p=0.000$). Girişim grubunun sontest fetal hareket sayısı ve fetal kalp atım hızı, kontrol grubuna göre anlamlı olarak daha yüksek bulundu (sırasıyla $p=0.002$, $p=0.005$). Girişim grubunda fetal hareket sayısının 1.37 puan ve fetal kalp atım hızının 8.60 puan artması, istatistiksel olarak anlamlıydı ($p=0.000$).

Sonuç: Yüksek riskli gebelere NST sırasında stres topu uygulamasının, kaygı düzeyini azaltan, fetal hareket sayısını ve fetal kalp atım hızını artıran etkin bir yöntem olduğu ortaya çıkmıştır. Stres topu uygulaması, gebeler için kolay uygulanabilir, maliyet etkin, noninvaziv ve nonfarmakolojik bir yöntem olarak önerilir.

Klinik araştırma kayıt numarası: NCT06302010 (ClinicalTrials.gov)

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, fetal kalp hızı, fetal hareke, non-stres test, stres topu

Effect of stress ball application on anxiety and fetal well-being during non-stress test in high risk pregnancies: A randomized controlled trial

Hümeysra Tülek Deniz¹, Nedime Gül Doğan Özdemir², Nazlı Baltacı²

¹Kafkas University, Ataturk Vocational School of Health Services Medical Services and Techniques First and Emergency Aid

²Ondokuz Mayıs University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing

Objective: This study aimed to determine the effect of stress ball application on anxiety and fetal well-being during non-stress tests (NST) in high-risk pregnant women.

Materials-Methods: his experimental study with a randomized controlled single-blind pretest-posttest design was conducted in a single center with 86 high-risk pregnant women hospitalized in the perinatology ward of a public hospital in the north of Turkey and underwent NST. Pregnant women in the experimental group (n=43) started using stress balls before NST and continued this application during the NST procedure. Pregnant women in the control group (n=43) received no application other than routine care. Data were collected using the "Personal Information Form," "State Anxiety Inventory (SAI)," and "Fetal Well-Being Assessment Form." Data were evaluated using the chi-square test, independent sample t-test, Mann Whitney U test, dependent sample t-test, Willcoxon test, and two-way analysis of variance.

Results: The mean SAI score after stress ball application during NST was significantly lower than the control group (intervention group 35.56 ± 6.55 ; control group 40.05 ± 6.82 , $p=0.003$). When the within-group score difference was examined, the mean SAI score decreased by 9.49 points after stress ball application in the intervention group, which was statistically significant ($p=0.000$). The intervention group's posttest fetal movement count and fetal heart rate were significantly higher than the control group ($p=0.002$, $p=0.005$, respectively). The increase in fetal movements by 1.37 points and the fetal heart rate by 8.60 points in the intervention group was statistically significant ($p=0.000$).

Conclusion: It was revealed that the application of stress balls during NST to high-risk pregnancies was an effective method that reduced anxiety levels and increased the number of fetal movements and fetal heart rate. Stress ball application is recommended as an easy-to-apply, cost-effective, noninvasive, and nonpharmacological method for pregnant women.

Clinical trial registration number: NCT06302010 (ClinicalTrials.gov)

Keywords: Anxiety, fetal heart rate, fetal movement, non-stress test, stress ball

S-0454

HPV ve HPV Aşısı Eğitiminin Hemşirelik 1. Sınıf Öğrencilerinin Bilgi Düzeyi ve HPV Aşısı Yaptırma Niyetine Etkisinin Belirlenmesi

Neslihan Baltacı¹, Serpil Abalı Çetin²

¹Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göğüs Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

²İzmir Bakırçay Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği AD, İzmir

Amaç: Bu çalışma verilen HPV ve HPV aşısı eğitiminin hemşirelik 1. sınıf öğrencilerinin bilgi düzeyi ve HPV aşısı yaptırma niyetine etkisinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Materyal Method: Araştırma Şubat-Mart 2025 tarihleri arasında ön test- son test uygulamalı deney kontrol gruplu yarı deneysel bir çalışma olarak yapıldı. Araştırmanın evrenini Hemşirelik Bölümü 1. sınıfta okuyan tüm öğrenciler, örnekleme ise araştırmanın yapıldığı tarihlerde çalışmayı kabul eden İzmir Bakırçay Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü 1. sınıftaki öğrenciler oluşturdu (n=141). Basit rastgele yöntem ile seçilen, gönüllü olan öğrenciler arasından rastgele sayılar tablosu kullanılarak örneklem deney ve kontrol grubu olarak belirlendi. Güç analizi yöntemi ile her bir grup için örneklem sayısı minimum 34 olarak belirlendi. Ancak çalışmaya kabul eden tüm öğrenciler örnekleme dahil edildi (Deney:77, kontrol 61). Araştırmada tüm veriler çevrim içi form kullanılarak toplandı. Veri toplama araçları olarak Tanıtıcı Bilgi Formu, Human Papilloma Virüsü Bilgi Ölçeği (HPV-BÖ) ve Anket Formu kullanıldı. Eğitim konuları araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlandı. Eğitim daha önceden hazırlanan Power Point sunum ile yaklaşık 30 dk sürdü. Eğitim sonunda soru cevap etkinliği yapıldı. Veri toplama aşaması bittikten sonra kontrol grubundaki tüm öğrencilere aynı eğitim verildi. Araştırmadan elde edilen veriler IBM SPSS Statistics v.21.0 (IBM Corp., Armonk, New York) yazılımı kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular: Çalışmada deney grubundaki öğrencilerin yaş ortalaması $20,43 \pm 4,35$ (Min:17, Maks:24), kontrol grubundaki öğrencilerin yaş ortalaması $20,67 \pm 4,91$ (Min:18, Maks:24) idi. Öğrencilerin eğitim öncesi (Eğitim Öncesi HPV-BÖ= $10,25 \pm 8,43$) ile eğitim sonrası (Eğitim Sonrası HPV-BÖ= $21,00 \pm 6,15$) puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık görüldü ($t=-11,169$; $<0,001$). Çalışmada ayrıca kontrol grubundaki öğrencilerin HPV-BÖ toplam puan ortalamasının $13,31 \pm 7,81$ olduğu saptandı. Öğrencilerin %74'ü eğitim materyalinin eğitim için yeterli olduğunu, %86'sı eğitim süresinin uygun olduğunu düşünmektedir. Öğrenciler eğitim sonrası HPV aşısı yaptırmayı düşünüyor musunuz? sorusuna %73'ü 'evet' yanıtını vermiştir. HPV aşısı 'ücretsiz olsa dahi yaptırmam' diyenlerin oranı ise %8 olarak belirlendi.

Sonuç: Çalışmada genel olarak, eğitim programının öğrenci tutumları üzerinde olumlu bir etkisi olduğu sonucuna varıldı; öğrencilerin HPV ile ilgili bilgi seviyelerinin arttığı, aşıya yönelik tutumlarının daha olumlu hale geldiği ve eğitim materyali ile süresinin yeterli olduğu saptandı. Çalışmanın sonuçları, eğitim programlarının genişletilmesi, daha fazla kitleye ulaştırılması ve farklı yaş grupları veya topluluklara uyarlanması açısından bir referans noktası oluşturabilir.

Anahtar Kelimeler: HPV, HPV Aşısı, Hemşirelik öğrencileri; eğitim

Determination of the Effect of HPV and HPV Vaccine Education on the Knowledge Level and HPV Vaccination Intention of 1st Year Nursing Students

Neslihan Baltacı¹, Serpil Abalı Çetin²

¹Ege Univeristesi Faculty of Medicine, Department of Chest Diseases, İzmir

²İzmir Bakırçay University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, İzmir

Objective: The aim of this study was to determine the effect of HPV and HPV vaccine education on the knowledge level and intention to have HPV vaccination of first year nursing students.

Material Method: The study was conducted between February and March 2025 as a quasi-experimental study with a pre-test-post-test applied experiment control group. The population of the study consisted of all students studying in the first year of the Department of Nursing, and the sample consisted of students in the first year of the Department of Nursing, Faculty of Health Sciences, İzmir Bakırçay University, who accepted the study on the dates of the study (n=141). The sample was determined as experimental and control groups by using a table of random numbers among the volunteer students selected by simple random method. The minimum sample size for each group was determined as 34 by power analysis method. However, all students who agreed to the study were included in the sample (experiment: 77, control 61). All data were collected using an online form. Descriptive Information Form, Human Papilloma Virus Knowledge Scale (HPV-Scale) and Questionnaire Form were used as data collection tools. Training topics were prepared by the researchers in line with the literature. The training lasted approximately 30 minutes with a Power Point presentation prepared beforehand. Question and answer activity was performed at the end of the training. After the data collection phase was over, the same training was given to all students in the control group. The data obtained from the study were evaluated using IBM SPSS Statistics v.21.0 (IBM Corp., Armonk, New York) software.

Results: The mean age of the students in the experimental group was 20.43±4.35 (Min:17, Max:24), and the mean age of the students in the control group was 20.67±4.91 (Min:18, Max:24). There was a statistically significant difference between the pre-training (Pre-training HPV-BS=10.25±8.43) and post-training (Post-training HPV-BS=21.00±6.15) scores of the students (t=-11.169; <0.001). In the study, it was also found that the mean HPV-BÖ total score of the students in the control group was 13.31±7.81. 74% of the students thought that the training material was sufficient for the training and 86% thought that the duration of the training was appropriate. After the training, 73% of the students answered "yes" to the question 'do you plan to get HPV vaccination? The rate of those who said that they would not have HPV vaccination even if it was free of charge was determined as 8%.

Conclusion: In general, the study concluded that the educational programme had a positive effect on student attitudes; students' knowledge about HPV increased, their attitudes towards vaccination became more positive, and the educational material and duration were sufficient. The results of the study can serve as a reference point for expanding educational programmes, reaching more audiences and adapting them to different age groups or communities

Keywords: HPV, HPV vaccine, Nursing students; education

S-0455

Gençlerin Cinsel Sağlık Okuryazarlığı İle Cinsel Sağlık ve Üreme Sağlığı Hizmeti Arayışı Arasındaki İlişki

Nigar Çelik, Havva Yeşildere Sağlam

Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

Amaç: Gençlerin cinsel sağlık okuryazarlığı, cinsel yaşamın sağlıklı bir şekilde sürdürülmesinde kritik öneme sahiptir. Cinsel sağlık okuryazarlığının cinsel sağlık ve üreme sağlığı hizmetlerine olan erişimle doğrudan ilişkili olduğu düşünülmektedir. Bu kapsamda çalışmanın amacı gençlerin cinsel sağlık okuryazarlığı ile cinsel sağlık ve üreme sağlığı hizmeti arayışı arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: Çalışma tanımlayıcı tipte planlanmıştır. Araştırma 512 katılımcı ile tamamlanmış olup araştırmaya 18-30 yaş grubunda yer alan çalışmaya gönüllü katılım sağlayan, ankete online erişimi bulunan gençler dahil edilmiştir. Araştırmanın verileri Tanıtıcı Bilgi Formu, Genç Erişkinlerin Cinsel Sağlık ve Üreme Sağlığıyla İlişkili Hizmet Arayışını Değerlendirme Ölçeği ve Cinsel Sağlık Okuryazarlık Ölçeği ile toplanmıştır. Araştırmadan elde edilen veriler SPSS paket programı kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 22.13 ± 3.02 olup, %61.9'u kadın, %85.2'si bekarlıdır. Katılımcıların %23.2'sinin aktif bir cinsel yaşamı bulunmakta, %26'sı kontraseptif yöntem kullanmakta ve %8.2'si cinsel yola bulaşan hastalık tansına sahip olduğunu belirtmiştir. Katılımcıların Cinsel Sağlık ve Üreme Sağlığıyla İlişkili Hizmet Arayışını Değerlendirme Ölçeği puan ortalaması 37.62 ± 9.87 , Cinsel Sağlık Okuryazarlık Ölçeği puan ortalaması 50.09 ± 9.23 olarak bulunmuştur. Katılımcıların Cinsel Sağlık Okuryazarlık Ölçeği puanları ve Cinsel Sağlık ve Üreme Sağlığıyla İlişkili Hizmet Arayışını Değerlendirme Ölçeği puanları arasındaki ilişkiyi belirlemek için yapılan korelasyon analizinde ölçeklerden alınan toplam puanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı pozitif yönlü zayıf düzeyde bir korelasyon saptandı ($p < 0.05$). Yapılan regresyon analizinde modelin açıklayıcılık katsayısı $R^2 = 0.125$ olup kurulan modelin istatistiksel olarak anlamlı olduğu bulunmuştur. Bu analize göre cinsel sağlık okuryazarlığı ve istenmeyen gebelik durumunun Cinsel Sağlık ve Üreme Sağlığı ile ilgili Hizmet Arayışı üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisinin olduğu görüldü ($p < 0.001$).

Sonuç: Gençlerin cinsel sağlık okuryazarlığının cinsel sağlık ve üreme sağlığı hizmeti arayışını etkilediği görülmüştür. Gençlerin cinsel sağlığa ilişkin yeterli ve doğru bilgiye sahip olmaları, riskli davranışların önlenmesinde ve hizmetlerden faydalanılmasına katkı sağlar. Bu kapsamda gençlerin cinsel sağlık okuryazarlığını artırmaya yönelik müdahalelerinin planlanması, eğitim programlarının düzenlenmesi ve genç dostu sağlık hizmetlerinin yaygınlaştırılması önemli olacaktır.

Anahtar Kelimeler: cinsel sağlık, genç, sağlık hizmeti arama, üreme sağlığı

Relationship Between Young People's Sexual Health Literacy and Their Search for Sexual and Reproductive Health Services

Nigar Çelik, Havva Yeşildere Sağlam

Kütahya Health Sciences University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing

Objective: Young people's sexual health literacy is of critical importance in maintaining a healthy sexual life. Sexual health literacy is thought to be directly related to access to sexual and reproductive health services. In this context, the aim of the study is to examine the relationship between young people's sexual health literacy and their search for sexual and reproductive health services.

Materials-Methods: The study was planned as a descriptive type. The research was completed with 512 participants and young people in the 18-30 age group who volunteered to participate in the study and had online access to the survey were included in the study. The data of the study were collected with the Introductory Information Form, the Scale for Assessing Young Adults' Search for Sexual and Reproductive Health Services and the Sexual Health Literacy Scale. The data obtained from the research were analyzed using the SPSS package program.

Results: The mean age of the participants was 22.13 ± 3.02 , 61.9% were female, and 85.2% were single. 23.2% of the participants had an active sexual life, 26% used a contraceptive method, and 8.2% had a diagnosis of a sexually transmitted disease. The mean score of the Scale for Assessing the Seeking of Services Related to Sexual and Reproductive Health was 37.62 ± 9.87 , and the mean score of the Scale for Assessing the Seeking of Services Related to Sexual and Reproductive Health was 50.09 ± 9.23 . In the correlation analysis conducted to determine the relationship between the participants' Sexual Health Literacy Scale scores and the Scale for Assessing the Seeking of Services Related to Sexual and Reproductive Health, a statistically significant, weak positive correlation was found between the total scores obtained from the scales ($p < 0.05$). In the regression analysis, the explanatory coefficient of the model was $R^2 = 0.125$ and the established model was found to be statistically significant. According to this analysis, it was seen that sexual health literacy and unwanted pregnancy status had a statistically significant effect on the search for services related to sexual and reproductive health ($p < 0.001$).

Conclusion: It was seen that the sexual health literacy of young people affected the search for sexual and reproductive health services. Having sufficient and accurate information about sexual health of young people contributes to the prevention of risky behaviors and the utilization of services. In this context, planning interventions to increase the sexual health literacy of young people, organizing education programs and disseminating youth-friendly health services will be important.

Keywords: sexual health, young, health service seeking, reproductive health

S-0456

Hemşirelere Yönelik Cinsel Sağlık Bakımı Engelleri Değerlendirme Ölçeğinin Geliştirilmesi ve Psikometrik Değerlendirmesi

Nedime Gül Doğan Özdemir, Özen Kulakaç

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

Amaç: Bu çalışma, hemşirelerin cinsel sağlık bakımında karşılaştıkları engelleri değerlendirmeye yönelik bir ölçme aracı geliştirmek ve psikometrik özelliklerini Türkçe olarak incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırmada kesitsel ve metodolojik araştırma yöntemleri kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini Türkiye'nin Orta Karadeniz Bölgesi'nde yer alan hastanelerde çalışan toplam 309 hemşire oluşturmuştur. Ölçek madde havuzunun oluşturulmasında ilgili literatürde yer alan nicel ve nitel araştırmaların sonuçlarından yararlanılmıştır. Kapsam geçerliliğini test etmek için uzmanların görüşüne sunulmuş. Ölçeğin geçerlik analizleri kapsamında kapsam geçerliği ve faktör analizi, güvenirlik analizleri kapsamında ise Cronbach Alpha güvenirlik katsayısı ve test-tekrar test analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Ölçeğin açıklayıcı faktör analizi sonuçlarına göre Kaiser-Meyer-Olkin test değeri 0,902, Barlett testi $\chi^2 = 4711.431$, $df = 528$, $p < .001$ olarak bulunmuştur. Faktör yük değeri 0.40'ın altında olan maddeler ölçekten çıkarıldıktan sonra elde edilen faktör yapısı toplam varyansın %64,80'ini açıklamıştır. Doğrulayıcı faktör analizi sonuçlarına göre, $\chi^2 = .000$, $CMIN/DF = 2.01.57$, $RMSEA = 0.05$, $GFI = 0.92$, $NFI = 0.90$, $TLI = 0.93$, $CFI = 0.95$ ve $AGFI = 0,89$ olarak belirlenmiştir. Taslak ölçeğin yapısı dört alt boyut ve 17 maddeden oluşmuştur. Ölçeğin tüm alt boyutlarında Cronbach Alpha değerleri ölçek geneli için 0.87, alt gruplar için 0.75-0.85 arasındadır. Test-tekrar-test sonuçları uyumlu bulunmuştur ($r = 0.735$, $p = 0.000$).

Sonuç: Çalışmada hemşirelerin cinsel sağlık bakım engellerini belirlemede geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı geliştirilmiştir. Ölçeğin psikometrik yapısının daha kapsamlı ve farklı örneklemeler üzerinde yapılacak çalışmalarla değerlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cinsellik, cinsel sağlık bakımı, engeller, geçerlik, güvenirlik, hemşirelik

Development and Psychometric Evaluation of the Sexual Health Care Barriers Assessment Scale for Nurses

Nedime Gül Doğan Özdemir, Özen Kulakaç

Ondokuz Mayıs University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing

Objective: This study was conducted to develop a measurement tool for the evaluation of the obstacles nurses face in sexual health care and to examine its psychometric properties in Turkish.

Materials-Methods: Cross-sectional and methodological research methods were used in the study. The sample of the study consisted of a total of 309 nurses working in hospitals located in the Central Black Sea Region of Turkey. The results of quantitative and qualitative studies in the relevant literature were used in the creation of the scale item pool. It was presented to experts for their opinions in order to test its content validity. Content validity and factor analysis were used within the scope of the validity analyses of the scale, and Cronbach Alpha reliability coefficient and test-retest analysis were used within the scope of reliability analyses.

Results: According to the explanatory factor analysis results of the scale, the Kaiser-Meyer-Olkin test value was found to be 0.902, Barlett test $\chi^2 = 4711.431$, $df = 528$, $p < .001$. After removing items with factor loading values below 0.40 from the scale, the resulting factor structure explained 64.80% of the total variance. According to the confirmatory factor analysis results, $\chi^2 = .000$, $CMIN/DF = 2.0157$, $RMSEA = 0.05$, $GFI = 0.92$, $NFI = 0.90$, $TLI = 0.93$, $CFI = 0.95$ and $AGFI = 0.89$. The draft scale structure consisted of 4 sub-dimensions and 17 items. Cronbach Alpha values in all sub-dimensions of the scale were 0.87 for the overall scale and between 0.75-0.85 for the sub-groups. Test-retest results were found to be consistent ($r = 0.735$, $p = 0.000$).

Conclusion: A valid and reliable measurement tool was developed in the study to determine nurses' barriers to sexual health care. It is recommended that the psychometric structure of the scale be evaluated with more comprehensive studies on different samples.

Keywords: Barriers, sexuality, nursing, reliability, sexual health care, validity

S-0457

Sağlık Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Anne Baba Tutumlarının HPV Enfeksiyonu ve Aşılmasına İlişkin Sağlık İnançları Üzerine Etkisinin Belirlenmesi

Mızgin Dursun¹, Serpil Abalı Çetin²

¹İzmir Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İzmir

²İzmir Bakırçay Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği AD, İzmir

Amaç: Bu çalışma, Sağlık Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin anne baba tutumlarının HPV enfeksiyonu ve aşılmasına ilişkin sağlık inançları üzerine etkisini belirlemek amacıyla yapıldı.

Gereç-Yöntem: Araştırma Şubat-Mart 2025 tarihleri arasında tanımlayıcı tipte kesitsel desende bir çalışma olarak yapıldı. Araştırmanın evrenini Sağlık Bilimleri Fakültesinde okuyan tüm öğrenciler örneklemi ise İzmir Bakırçay Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi okuyan, çalışmaya katılmayı kabul eden ve daha önce HPV ve HPV aşısı hakkında sağlık profesyonelinden eğitim/ders almamış 141 öğrenci oluşturdu. Verilerin toplanmasında Tanıtıcı bilgi anketi, HPV Enfeksiyonu ve Aşılmasına İlişkin Sağlık İnanç Modeli Ölçeği (HPVA-SİMÖ) ve Anne Baba Tutum Ölçeği (ABTÖ) kullanıldı.

Araştırmadan elde edilen veriler IBM SPSS Statistics v.21.0 (IBM Corp., Armonk, New York) yazılımı kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular: Yaş ortalaması $21,26 \pm 1,875$ (Min:18, Maks:27) olan öğrencilerin %76,4'ü kız idi. Çalışmaya katılan sağlık bilimleri öğrencilerinin yarıdan fazlası (%58,6) yaşamını çoğunlukla şehir merkezinde geçirmiş olup anneleri genellikle ilkokul (%37,9) ve lise (%20), babaları da yine genellikle ilkokul (%31,4) ve lise (%28,6) mezunuydu. Çalışmaya katılan öğrenciler gelir durumlarını genellikle (57,1) gelir gidere eşit olarak değerlendirmiştir. Sağlık Bilimleri öğrencilerinin HPVA-SİMÖ alt boyut puan dağılımları ile ABTÖ alt boyut puan dağılımları Tablo 1 'de verilmiştir. Yapılan Pearson Korelasyon analizinde otoriter anne baba tutumu ile engel algısı arasında pozitif yönde zayıf düzeyde ($r=,220$, $p<0,05$), koruyucu anne baba tutumu ile engel algısı arasında pozitif yönde orta düzeyde ($r=,325$, $p<0,001$), demokratik anne baba tutumu ile duyarlılık algısı arasında pozitif yönde zayıf düzeyde ($r=,205$, $p<0,05$) bir ilişki olduğu saptandı.

Sonuç: Çalışmadan elde sonuçlar HPV Enfeksiyonu ve Aşılmasına İlişkin Sağlık İnançları Modeli Ölçeği alt boyutlarından engel algısının anne babanın otoriter ve koruyucu tutumundan etkilendiğini; demokratik anne baba tutumunun duyarlılık algısını artırdığını ortaya koymuştur. Ayrıca bulgular anne baba tutumlarının öğrencilerin HPV Enfeksiyonu ve Aşılmasına İlişkin Sağlık İnançları üzerindeki etkisini anlamada önemli bir temel oluşturmakta ve gelecekteki araştırmalarda bu ilişkilerin daha derinlemesine incelenmesine ihtiyaç olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: HPV Enfeksiyonu; aşılama, sağlık inanç modeli, anne baba tutumu

Determination of the Effect of Parental Attitudes on Health Beliefs Regarding HPV Infection and Vaccination of Faculty of Health Sciences Students

Mızgin Dursun¹, Serpil Abalı Çetin²

¹İzmir Bozyaka Education and Research Hospital, İzmir

²İzmir Bakırçay University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, İzmir

Objective: This study was conducted to determine the effect of parental attitudes on health beliefs about HPV infection and vaccination among students of the Faculty of Health Sciences.

Materials-Methods: The study was conducted between February and March 2025 as a descriptive cross-sectional study. The population of the study consisted of all students studying at the Faculty of Health Sciences and the sample consisted of 141 students studying at the Faculty of Health Sciences of İzmir Bakırçay University, who agreed to participate in the study and who had not received education/lessons about HPV and HPV vaccination from a health professional before. Descriptive information questionnaire, Health Belief Model Scale on HPV Infection and Vaccination (HPVA-SIMS) and Parental Attitude Scale (PAS) were used to collect the data. The data obtained from the study were evaluated using IBM SPSS Statistics v.21.0 (IBM Corp., Armonk, New York) software

Results: Mean age 21.26 years ± 1.875 (Min:18, Max:27) and 76.4% of the students were female. More than half (58.6%) of the health sciences students who participated in the study lived mostly in the city center, and their mothers were generally primary school (37.9%) and high school (20%) graduates, and their fathers were generally primary school (31.4%) and high school (28.6%) graduates. The students who participated in the study generally (57.1%) evaluated their income status as income equal to expenses. The HPVA-SIMS sub-dimension score distributions and ABTAS sub-dimension score distributions of the Health Sciences students are given in Table 1. Pearson correlation analysis revealed a weak positive correlation between authoritarian parental attitude and perception of disability ($r=,220$, $p<0.05$), a moderate positive correlation between protective parental attitude and perception of disability ($r=,325$, $p<0.001$), and a weak positive correlation between democratic parental attitude and perception of sensitivity ($r=,205$, $p<0.05$).

Conclusion: The results of the study revealed that the perception of barrier, one of the sub-dimensions of the Health Beliefs Model Scale on HPV Infection and Vaccination, was affected by the authoritarian and protective attitudes of the parents, while democratic parental attitudes increased the perception of sensitivity. In addition, the findings provide an important basis for understanding the effect of parental attitudes on students' Health Beliefs about HPV Infection and Vaccination and show that there is a need for more in-depth examination of these relationships in future research.

Keywords: HPV Infection; vaccination, health belief model, parental attitude

Tablo-1:Sağlık Bilimleri öğrencilerinin HPVA-SİMÖ alt boyut puanları ve ABTÖ alt boyut puanları

Table -1. HPVA-SIMS subscale scores and ABTAS subscale scores of Health Sciences students

Tablo 1. Sağlık Bilimleri öğrencilerinin HPVA-SİMÖ alt boyut puanları ve ABTÖ alt boyut puanları

	Ortalama±SS	Minimu m	Maksim um
HPVA-SİMÖ alt boyutları			
<i>Ciddiyet Algısı</i>	12,42±2,82	4,00	16,00
<i>Engel Algısı</i>	8,89±2,64	4,00	16,00
<i>Yarar Algısı</i>	9,33±2,22	3,00	12,00
<i>Duyarlılık Algısı</i>	5,99±1,53	2,00	8,00
ABTÖ alt boyutları			
<i>Otoriter Tutum</i>	23,52±9,31	10,00	50,00
<i>Koruyucu Tutum</i>	36,22±13,26	15,00	75,00
<i>Demokratik Tutum</i>	52,65±14,19	15,00	75,00

Tablo-1:Sağlık Bilimleri öğrencilerinin HPVA-SİMÖ alt boyut puanları ve ABTÖ alt boyut puanları

Table 1. HPVA-SIMS subscale scores and ABTAS subscale scores of Health Sciences students

Table 1. HPVA-SIMS subscale scores and ABTAS subscale scores of Health Sciences students

	Mean±SD	Minimum	Maximum
HPVA-SIMS sub-dimensions			
<i>Perception of Seriousness</i>	12,42±2,82	4,00	16,00
<i>Perception of Disability</i>	8,89±2,64	4,00	16,00
<i>Benefit Perception</i>	9,33±2,22	3,00	12,00
<i>Sensitivity Perception</i>	5,99±1,53	2,00	8,00
ABTQ sub-dimensions			
<i>Authoritarian Attitude</i>	23,52±9,31	10,00	50,00
<i>Protective Attitude</i>	36,22±13,26	15,00	75,00
<i>Democratic Attitude</i>	52,65±14,19	15,00	75,00

S-0458

Post-Truth Çağda Algı Yönetimi ve Kadın Sağlığına Yansıması

Zübeyde Ekşi Güloğlu

Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Post-truth kavramı ilk olarak 1992 yılında ortaya çıkmış olmakla birlikte son yıllarda iletişim, politika, siyaset ve bilim gibi alanlarda sıkça kullanılmaya başlanmıştır. Post-truth kavramı Oxford Sözlüğü'nde "duyguların ve kişisel düşüncelerin nesnel gerçeklerin önüne geçerek kamuoyu belirlemede daha etkili olması durumunu" ifade eden bir sıfattır." şeklinde tanımlanmıştır. Türkçe'de ise kavramın karşılığı olarak; "gerçeklik sonrası", "hakikat sonrası", "gerçek ötesi", "hakikat ötesi", "post-gerçek", "post-hakikat", "inanılan gerçek" ve "post-olgusal" gibi kavramlar kullanılmakta ancak bir kavram birliğine varılmış değildir. Türkçe de post-truth yalan ile eş anlamlı değildir. Gerçeğin göreceli hale getirilmesinden, verilerin nesnelliğinin sıradanlaşmasından ve duygusal konuşmaların üstünlüğünden oluşmaktadır.

Post truth kavramı başta siyaset ve iletişim alanında kullanılsa da eğitim, ekonomi, medya siyaset, bilim gibi hayatın her alanıyla ilişkisinin ele alınması ve etkileri tartışılmaya başlanmış ve yabancı yayınlarda sık sık "post-truth era" (post-truth dönem) "the spirit of our age" (çağımızın ruhu) şeklinde kullanılmaya başlanmıştır.

Günümüzde sosyal medya ve dijital platformların kullanımının yaygınlaşması ile her türlü bilgi dolaşımına girmekte, hızla yayılabilmekte ve insanların doğru bilgiye ulaşması zorlaşmakta veya manüplasyona açık hale gelebilmektedir. Bu açıdan bakıldığında post-truth gerçeğin görecileşmesi olarak tanımlanabilir. Bu da algı yönetiminin sosyal medya ve dijital platformlarda daha kolay uygulanabileceğini göstermekte gerçeğin yerini hikayeler, imajlar veya duygusal mesajlara bırakması anlamına gelmektedir.

Ülkemizde internet kullanım oranı, 16-74 yaş grubundaki bireylerde 2024 yılında %88,8 oranındadır. Hanehalkı bilişim teknolojileri kullanım araştırması sonuçlarına göre; 2023 yılında evden internete erişim imkanı olan hanelerin oranı bir önceki yıla göre 1,4 puan artarak %95,5 yükselmiş olması sosyal ve dijital platformların kullanılmasını kolaylaştırmaktadır. Ayrıca yakın tarihte yaşadığımız Covid_19 salgını sağlık sistemlerine yeni bir boyut getirmiş ve pek çok hizmet dijital platformlardan alınabilir hale gelmiştir.

Dünyada ve ülkemizde Bilgi ve iletişim teknolojilerinin gelişmesi, internet kullanımının artması ve kadın sağlığında dijital dönüşüm yaşanması gibi nedenlerle post-truth çağda kadın sağlığına yönelik algı yönetimi önemli bir etkiye sahiptir. Kadın sağlığına olumlu katkıları yanında yanlış bilgiler ve yönlendirmelerle dezenformasyona neden olmaktadır.

Güzellik ve kadın bedeni algısı, kozmetik jinekoloji seçeneklerinin artması, estetik işlemlerin yapılmasının artması, zayıflama, detox, yeme bozuklukları, menopoza algısı, mentrasyonla ilgili algılar ve uygulamalar, kontrasepsiyon yöntemleri, cinsel sağlık uygulamaları, gebelik, doğum ve doğum sonuna yönelik uygulamalar, aşı karşıtlığı, alternatif tıp uygulamaları, kadının toplumsal cinayet rolleri, kadın mental sağlığı, evlilik, ergenlik ve gençlik dönemlerindeki tercihlerini olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Tüm bu gelişmeler ve değişimleri sağlık profesyonelleri objektif bir biçimde değerlendirebilir ve bu alana katkı sağlamak için yeni beceriler geliştirmesi zorunlu hale gelmiştir.

Sonuç olarak kadınların; gerçeğin önemsizleştiği post-truth çağda kadın sağlığının korunması, bakımı ve güçlendirilmesinde olumlu ve gerçeklere dayalı bir zeminde ele almak için sağlık profesyonellerinin ve kadınların dijital ve medya okuryazarlık düzeylerinin artırılması, eleştirel düşünmenin artırılması, bilimsel kaynaklara dayalı güvenli içeriklerin kullanıma sunulması, kadın bedeninin ve sağlığının algısında olumlu etkiler yaratacaktır.

Anahtar Kelimeler: post-truth, algı yönetimi, kadın sağlığı

Perception Management In The Post-Truth Era And Its Reflection On Women's Health

Zübeyde Ekşi Güloğlu

Marmara University Faculty of Health Sciences Department of Nursing

The notion of "post-truth" first emerged in 1992, yet it has seen a marked increase in usage in recent years across a variety of fields, including communication, politics, and politics and science. According to the Oxford Dictionary, the term "post-truth" is defined as "an adjective expressing 'the situation in which emotions and personal opinions override objective facts and become more effective in determining public opinion.'" In Turkish, there is no consensus on an equivalent term for post-truth, with various terms such as "post-reality," "post-truth," "beyond the truth," "beyond the truth," "post-truth," "post-truth," "post-truth," "believed truth," and "post-factual" being used to denote the concept. Post-truth can be defined as the relativization of truth, the banalization of the objectivity of data, and the supremacy of emotional speech. In the contemporary era, characterized by the pervasive use of social media and digital platforms, a deluge of information disseminates rapidly, impeding individuals' ability to access accurate information and rendering them susceptible to manipulation. In this context, the term "post-truth" can be defined as the relativization of reality. This paradigm shift has profound implications for the management of perception, particularly on social media and digital platforms. In this context, reality is increasingly supplanted by narratives, visual content, and emotive messages. In 2024, the internet usage rate in Turkey among individuals aged 16 to 74 was 88.8%. According to the findings of the household information technology usage survey, the proportion of households with domestic internet access increased by 1.4 percentage points in 2023 compared to the previous year, reaching 95.5%. This development has facilitated greater access to social and digital platforms. In the contemporary world, and particularly in our nation, the management of perceptions concerning women's health wields considerable influence in the post-truth era, a period marked by the advancement of information and communication technologies, the proliferation of internet usage, and the digital transformation in the domain of women's health. While these developments have undoubtedly contributed to enhancing women's health, they have also given rise to challenges, including the propagation of misinformation and misdirection. The pervasive influence of these factors extends to various aspects of women's health, encompassing the perception of beauty and the female body, the proliferation of cosmetic gynecology options, the surge in aesthetic procedures, the rise in weight loss, detox, and eating disorders, the perception of menopause, perceptions and practices related to mental health, contraception methods, sexual health practices, pregnancy, birth and postpartum practices, anti-vaccination movements, alternative medicine practices, mental health, marriage, adolescence, and youth. Consequently, it has become imperative for health professionals to objectively evaluate these developments and changes, and to develop new skills to contribute to this field.

Consequently, enhancing the digital and media literacy of health professionals and women, fostering critical thinking, and providing safe content grounded in scientific evidence will positively impact the perception of women's bodies and health. This approach aims to address women's health in a positive and fact-based manner, ensuring protection, care, and empowerment of women's health in the post-truth era, where the truth becomes irrelevant.

Keywords: post-truth, perception management, women's health

S-0459

Binaural Beats'in Menstruasyon Dönemindeki Uyku Kalitesi ve Dismenore Üzerine Etkisi

Seda Hazar, Sermin Timur Taşhan

İnönü Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Doğum-Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Malatya, Türkiye

Amaç: Dismenore kadınların günlük rollerini gerçekleştirme, okula devam durumları, aile/arkadaşlarla iletişim ve aktivitelerini olumsuz etkilemektedir. Dismenorenin kadınlarda meydana getirdiği olumsuz etkilerden birisi de uyku kalitesinin azalmasıdır. Kadınlar bu durumlarla baş etmek için farmakolojik ve non-farmakolojik yöntemlere başvurmaktadır. Binaural beats uygulaması da kadınlarda kullanılabilecek non-farmakolojik yöntemlerden birisi olabilir. Binaural beats ağrı, anksiyete ve stresin azaltılmasında ve uyku kalitesinin artırılmasında kullanılan bir uygulama olup daha önce dismenore ağrısının kontrolünde ve menstruasyon dönemindeki kadınlarda uyku kalitesinin artırılmasında kullanılmamıştır. Bu amaçla bu çalışmada binaural beats'in menstrüasyon dönemindeki uyku kalitesine ve dismenoreye etkisinin belirlenmesi amaçlanmaktadır.

Gereç-Yöntem: Araştırma ön test- son test kontrol gruplu deneme modeli olarak yapılmıştır. Çalışmanın evrenini İnönü Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi ve Sağlık Bilimleri Fakültesi/ Ebelik Bölümünde öğrenim gören 3. ve 4. Sınıftaki tüm kız öğrenciler oluşturmuştur. Araştırmanın örneklemini güç analiziyle belirlenmiş olup her bir grup (deney ve kontrol) için 48 olmak üzere toplamda 96 kişi oluşturmuştur. Ancak çalışma sürecinde yaşanabilecek kayıplar düşünülerek her gruba 12 kişi fazla alınacak toplamda 120 kişiyle çalışma yürütülmüştür. Kişiler deney ve kontrol gruplarına randomize olarak atanmıştır. Çalışmada 6 ay olarak tasarlanmıştır. Çalışmanın başlangıcında hem deney hem de kontrol grubuna yönelik bir ön test anketi uygulanmıştır. Ön testin ardından deney grubuna 3 ay boyunca düzenli olarak binaural ses dinletilmiştir. Bu süre zarfında kontrol grubuna herhangi bir müdahalede bulunulmamıştır. Üç ayın sonunda, her iki gruba da artık binaural ses dinletilmeyecektir. Çalışmanın devamındaki 3 aylık sürede, herhangi bir müdahale uygulanmadan her iki gruba da son test anketi uygulanarak seslerin uzun dönemli etkisi değerlendirilecektir.

Bulgular: Araştırmada ön test ve ilk iki ay müdahale izlemi sonucu elde edilen verilere yönelik yapılan ön analiz sonuçları elde edilmiştir. Çalışma mevcutta 49 deney ve 48 kontrol grubu ile yürütülmektedir. Ön test aşamasında, deney ve kontrol gruplarının VAS puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamış olup Deney grubu puan ortalaması $6,34 \pm 1,62$; iken kontrol grubu $5,91 \pm 1,67$ olarak saptanmıştır ($p > 0,05$). Uygulamanın birinci ayında da gruplar arasında anlamlı bir fark saptanmamıştır (Deney grubu: $5,61 \pm 1,8$; Kontrol grubu: $5,89 \pm 1,6$; $p > 0,05$). Ancak, ikinci ay ölçümlerinde deney grubunun puan ortalaması $4,83 \pm 1,4$ iken kontrol grubu $5,85 \pm 2,02$ olup istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmıştır ($p < 0,05$). Bu sonuç, deney grubundaki bireylerin adet ağrılarının azaldığını göstermektedir. KSİÜÖ puanları incelendiğinde, ön test aşamasında deney ve kontrol grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (Deney grubu: $7,10 \pm 2,63$; Kontrol grubu: $7,79 \pm 2,88$; $p > 0,05$). Birinci ayda da gruplar arasında anlamlı bir fark saptanmamıştır (Deney grubu: $7,22 \pm 2,98$; Kontrol grubu: $8,22 \pm 3,17$; $p > 0,05$). Ancak, ikinci ay ölçümlerinde deney grubunun uyku kalitesinin arttığı ve bu sonuçların istatistiksel olarak anlamlı olduğu saptanmıştır (Deney grubu: $6,81 \pm 2,95$; Kontrol grubu: $8,60 \pm 3,33$; $p < 0,05$).

Sonuç: Çalışma sonucunda binaural ses uygulamasının adet ağrısını azaltmada ve uyku kalitesini artırmada yararlı olabileceğini göstermektedir.

Bu çalışma TDK-2024-3660 proje kodu (Proje ID: 3660) ile İnönü Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi (BAP) tarafından desteklenmekte olup katkılarından dolayı birime teşekkür ederiz.

Anahtar Kelimeler: Binaural beats, dismenore, uyku

The Effect of Binaural Beats on Sleep Quality and Dysmenorrhea During Menstruation

Seda Hazar, Sermin Timur Taşhan

Inonu University Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Malatya, Türkiye

Objective: Dysmenorrhea negatively affects women's daily roles, school attendance, communication with family/friends, and activities. One of the adverse effects of dysmenorrhea in women is the decrease in sleep quality. Women resort to pharmacological and non-pharmacological methods to cope with these conditions. Binaural beats application can also be one of the non-pharmacological methods used in women. Binaural beats are application used to reduce pain, anxiety, stress and to increase sleep quality. It has not been used before in the control of dysmenorrhea pain and in improving sleep quality in women during menstruation. For this purpose, this study aims to determine the effect of binaural beats on sleep quality and dysmenorrhea during menstruation.

Materials-Methods: The study was conducted as pre-test-post-test control group experimental model. The study universe consisted of all female students in the 3rd and 4th grades studying at Inonu University Faculty of Nursing and Faculty of Health Sciences/Midwifery Department. The study sample was determined by power analysis and consisted of 96 people, 48 for each group (experimental and control). However, considering the possible losses, the study was conducted with 120 people. People were randomly assigned to the experimental and control groups. The study was designed for 6 months. A pre-test questionnaire was applied at the beginning of the study. After the pre-test, the experimental group listened to binaural sounds regularly for 3 months. No intervention was made in the control group. Binaural sounds will no longer be heard in either group at the end of the three month In the 3 months following the study, the long-term effect of the sounds will be evaluated by applying a post-test questionnaire to both groups without any intervention.

Results: In the study, preliminary analysis results obtained from the pretest and two-month follow-up are presented. The study is currently conducted with 49 experimental and 48 control groups. In the pretest phase, no statistically significant difference was found between the VAS scores of the experimental and control groups (Experimental group: 6.34 ± 1.62 ; Control group: 5.91 ± 1.67 ; $p > 0.05$). No significant difference was found between the groups in the first month of the application. However, a statistically significant difference was observed between the experimental and control groups in the second-month measurements (Experimental group: 4.83 ± 1.4 ; Control group: 5.85 ± 2.02 ; $p < 0.05$). This result shows that the menstrual pain of the experimental group's individuals decreased. When the KSIUS scores were examined, no statistically significant difference was found between the experimental and control groups in the pretest stage (Experimental group: 7.10 ± 2.63 ; Control group: 7.79 ± 2.88 ; $p > 0.05$). No significant difference was found between the groups in the first month either. However, in the second month's measurements, it was determined that the sleep quality of the experimental group increased, and these results were statistically significant (Experimental group: 6.81 ± 2.95 ; Control group: 8.60 ± 3.33 ; $p < 0.05$).

Conclusion: The study results show that binaural sound application may help reduce menstrual pain and improve sleep quality.

This study is supported by the Inonu University Scientific Research Projects Unit (BAP), with project code TDK-2024-3660 (ID: 3660), and we thank the unit for its contributions.

Keywords: Binaural beats, dysmenorrhea, sleep

S-0462

Gebelikteki Uyku Sorunlarının Doğum Sonu Depresyonla ilişkisi

Betül Yaşdağı, Hatice Yıldız

Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı

Amaç: Gebelik kadının hayatında fizyolojik, psikolojik ve sosyal pek çok değişimin yaşandığı bir dönem olarak bilinmektedir. Uyku sorunları bu dönemin en yaygın şikayetlerinden biridir. Gebelikte yaşanan uyku sorunlarının fiziksel ve ruhsal sağlığı olumsuz etkileyerek doğum sonrası depresyon için prekürsör faktör olarak rol oynayabileceği belirtilmektedir. Bu çalışmada, gebelerin uyku sorunları ile doğum sonu depresyon düzeylerinin belirlenmesi ve gebelikteki uyku sorunlarının doğum sonu depresyonla ilişkisinin incelenmesi amaçlandı.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı tipte ve prospektif tasarımlı olan bu çalışma, Mayıs 2023- Haziran 2024 yılları arasında, 212 gebede gerçekleştirildi. Verilerin toplanmasında Tanılama Formu, Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi ve Edinburgh Doğum Sonu Depresyon Ölçeği kullanıldı. Veriler, Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) 25.0 versiyonu kullanılarak analiz edildi.

Bulgular: Gebelerin yaş ortalaması $29,64 \pm 3,91$ 'di ve %69,8 ile üniversite mezunu olanlar ilk sıradaydı. Çalışma kapsamına alınan gebelerin Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi toplam puan ortalaması $1,89 \pm 0,40$ olarak iyi düzeydeydi. "Uyku bozuklukları" bileşeni ($2,10 \pm 0,57$) ile "özel uyku kalitesi" bileşeni puan ortalaması ($2,32 \pm 0,71$) en yüksekti. Edinburgh Doğum Sonu Depresyon Ölçeği'nin toplam puan ortalaması $9,15 \pm 4,00$ dı ve depresyon alt boyut puan ortalaması $6,49 \pm 2,73$ olarak düşüktü. Gebelik sayısı, hem uyku kalitesini hem de doğum sonu depresyon düzeyini istatistiksel açıdan anlamlı derecede etkileyen faktördü ($p < 0,05$). Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi ile Edinburgh Doğum Sonu Depresyon Ölçeği puan ortalamaları arasında anlamlı bir ilişki bulunmadı ($r = 0,032$, $p > 0,05$).

Sonuç: Çalışmanın yürütüldüğü gebelerde uyku kalitelerinin genel olarak iyi olup uyku sorunu yaşamadıkları, doğum sonu depresyon düzeylerinin düşük olduğu ve gebelikteki uyku kalitesi ile doğum sonrası depresyon düzeyi arasında anlamlı bir ilişki olmadığı görüldü.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, uyku sorunları, uyku kalitesi, doğum sonu depresyon

The Relationship Between Sleep Disturbances During Pregnancy and Postpartum Depression

Betül Yaşdağı, Hatice Yıldız

Marmara University, Faculty of Health Sciences, Obstetrics and Gynecology Nursing Department

Objective: Pregnancy is known as a period in a woman's life when many physiological, psychological, and social changes occur. Sleep problems are among the most common complaints during this period. It has been suggested that sleep disturbances experienced during pregnancy may negatively affect both physical and mental health, potentially acting as a precursor factor for postpartum depression. This study aimed to determine the sleep problems of pregnant women and their levels of postpartum depression, as well as to examine the relationship between sleep problems during pregnancy and postpartum depression.

Materials-Methods: This descriptive and prospective study was conducted between May 2023 and June 2024 with 212 pregnant women. The Diagnostic Form, Pittsburgh Sleep Quality Index, and Edinburgh Postnatal Depression Scale were used to collect data. The data were analyzed using the Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) version 25.0.

Results: The average age of the pregnant women was 29.64 ± 3.91 , and the majority, 69.8%, had a university degree. The average total score of the Pittsburgh Sleep Quality Index for the pregnant women included in the study was 1.89 ± 0.40 , which indicates a good level of sleep quality. The component "sleep disturbances" (2.10 ± 0.57) and the component "subjective sleep quality" (2.32 ± 0.71) had the highest average scores. The average total score of the Edinburgh Postnatal Depression Scale was 9.15 ± 4.00 , and the depression subscale score was 6.49 ± 2.73 , which was considered low. The number of pregnancies was a statistically significant factor affecting both sleep quality and postpartum depression levels ($p < 0.05$). No significant relationship was found between the average scores of the Pittsburgh Sleep Quality Index and the Edinburgh Postnatal Depression Scale ($r = 0.032$, $p > 0.05$).

Conclusion: Çalışmanın yürütüldüğü gebelerde uyku kalitelerinin genel olarak iyi olup uyku sorunu yaşamadıkları, doğum sonu depresyon düzeylerinin düşük olduğu ve gebelikteki uyku kalitesi ile doğum sonrası depresyon düzeyi arasında anlamlı bir ilişki olmadığı görüldü.

Keywords: Pregnancy, sleep problems, sleep quality, postpartum depression

S-0466

Aile Planlaması Yöntemlerine İlişkin Tutumlar: Lisansüstü Tez Çalışmalarının Sistemik İncelenmesi

Ebru Burma, Asha Mohamad Jama, Tülay Kavlak

İstinye Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul

Amaç: Aile planlaması yöntemlerinin kullanılması başta kadın ve çocuk sağlığı olmak üzere toplum sağlığı içinde son derece önemlidir. Kişilerin aile planlaması yöntemlerini kullanma durumlarını etkileyen en önemli faktörlerden biri bireylerin aile planlamasına ilişkin tutumlarıdır. Aile planlamasına yönelik tutumların ve olumsuz tutumlara neden olan faktörlerin belirlenmesi, aile planlaması yöntemlerine ilişkin müdahalelerin planlanmasındaki temel etmendir. Bu çalışmada aile planlaması yöntemlerine ilişkin tutumlara yönelik yapılmış hemşirelik lisansüstü çalışmaların incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırma, Ocak-Mart 2025 tarihleri arasında, Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi Veri Tabanına aile planlaması, aile planlaması tutumu, aile planlaması tutum ölçeği anahtar kelimeleri kullanılarak tarama yapıldı. Yapılan incelemede toplam 912 çalışmaya ulaşılmıştır. Bu çalışmalardan aile planlaması tutumunun değerlendirilmediği, hemşirelik ve ebelik çalışmaları dışında yapılan ve tam metnine ulaşılamayan çalışmalar inceleme dışı bırakılmıştır. Araştırmaya toplam 21 çalışma alınarak incelenmiştir.

Bulgular: Araştırmaya alınan 21 çalışmanın, 16'sı tanımlayıcı, 3'ü deneysel ve 2'si metodolojik çalışmadır. Çalışmaların 20'sinde aile planlamasına tutum ölçeği kullanılmışken, bir çalışmada evli kadınların üreme sağlığını koruyucu tutumlarını belirleme ölçeği kullanılarak verilerin toplandığı belirlendi. Çalışmaların örneklemini en az 108 en fazla 1288 kadın oluşturduğu belirlendi.

Çalışmalarda aile planlaması tutum ölçeği puanlaması 90.4 ± 6.7 ile $138,00 \pm 4,06$ arasında değiştiği belirlenmiş olup, çalışmaların büyük bölümde aile planlamasına yönelik tutumlarının orta düzeyde olduğu saptandı. Çalışmalarda aile planlaması tutumunun toplumsal cinsiyet algısı, eğitim ve aile planlamasına yönelik bilgi düzeylerine göre değişim gösterdiği saptandı. Ayrıca aile planlamasına yönelik tutumların çalışmaların yapıldığı coğrafi bölgelere göre değişiklik gösterdiği belirlendi.

Sonuç: Araştırmamızda aile planlamasına yönelik tutumların en fazla tanımlayıcı çalışmalarla değerlendirildiği, çoğunlukla aile planlamasına yönelik tutumların orta düzeyde olduğu ve aile planlamasına ilişkin verilen eğitimlerin aile planlamasına yönelik tutumlar üzerinde pozitif etkilerinin belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Aile Planlaması, tutum, hemşirelik.

Anahtar Kelimeler: Aile Planlaması, tutum, hemşirelik

Attitudes Towards Family Planning Methods: A Systematic Review of Graduate Thesis Studies

Ebru Burma, Asha Mohamad Jama, Tülay Kavlak

Istinye University, Institute of Health Sciences, İstanbul

Objective: The use of family planning methods is extremely important for public health, especially for women's and children's health. One of the most important factors affecting the use of family planning methods is individuals' attitudes towards family planning. Determining attitudes towards family planning and the factors that cause negative attitudes is the main factor in planning interventions related to family planning methods. In this study, it was aimed to examine the postgraduate nursing studies on attitudes towards family planning methods.

Method: The research was conducted between January and March 2025 by searching the National Thesis Center Database of the Council of Higher Education using the keywords family planning, family planning attitude, family planning attitude scale. A total of 912 studies were reached. Among these studies, studies in which family planning attitude was not evaluated, studies conducted outside of nursing and midwifery studies and studies whose full text could not be accessed were excluded. A total of 21 studies were included and analyzed.

Results: Of the 21 studies included in the study, 16 were descriptive, 3 were experimental and 2 were metadological studies. In 20 of the studies, the scale of attitudes towards family planning was used, while in one study, data were collected using the scale for determining the attitudes of married women towards reproductive health. The sample of the studies consisted of at least 108 and at most 1288 women. It was determined that the scoring of the family planning attitude scale ranged between 90.4 ± 6.7 and 138.00 ± 4.06 in the studies, and it was found that attitudes towards family planning were at a moderate level in most of the studies. In the studies, it was found that attitudes towards family planning varied according to gender perception, education and level of knowledge about family planning. In addition, it was determined that attitudes towards family planning varied according to the geographical regions where the studies were conducted.

Conclusion: In our study, it was determined that attitudes towards family planning were mostly evaluated by descriptive studies, attitudes towards family planning were mostly at a moderate level, and trainings on family planning had positive effects on attitudes towards family planning.

Keywords: Family Planning, attitude, nursing.

Keywords: Family Planning, attitude, nursing

S-0470

Kadınlarda Beden İmajı ve Özgülünün Genital Benlik İmajı Üzerine Etkisi

İrem Özgül¹, Zübeyde Ekşi Güloğlu²

¹Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

²Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Amaç: Bu çalışma, Türkiye’de yaşayan kadınlarda beden imajı ve özgüvenin genital benlik imajı üzerindeki etkisini incelemeyi amaçlamaktadır. Beden imajı, bireyin fiziksel görünümüne ilişkin algılarını ifade ederken; özgüven, bireyin kendisine duyduğu saygı ve inancı tanımlar. Genital benlik imajı ise bireyin genital bölgesine yönelik algı, düşünce ve hislerini kapsamaktadır. Bu üç kavram, kadınların cinsel sağlığı ve genel iyilik halleri üzerinde önemli bir rol oynamaktadır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı nitelikteki bu araştırma, 1 Kasım 2024 – 28 Şubat 2025 tarihleri arasında, Türkiye genelinde çevrim içi olarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın örneklemini, evreni bilinmeyen örneklem formülüyle hesaplanan ve sosyal medya aracılığıyla ulaşılan, 18 yaş ve üzeri, Türkçe okuyup yazabilen, akıllı telefon kullanabilen, iletişim engeli bulunmayan ve genital bölgeyle ilgili sağlık sorunu olmayan 405 kadın oluşturmıştır (hedef örneklem 385’tir). Veri toplama aracı olarak literatür doğrultusunda geliştirilen 39 soruluk Tanımlayıcı Bilgi Formu, Beden İmajı Ölçeği (BİÖ), Kadın Özgüven Ölçeği (KÖÖ) ve Kadın Genital Benlik İmajı Ölçeği (KGBİÖ) kullanılmıştır. Veriler Google Forms üzerinden çevrim içi anketle toplanmış; analizlerde tanımlayıcı istatistiksel yöntemler ile ileri düzey analiz teknikleri kullanılmıştır. Araştırma için Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Girişimsel Olmayan Klinik Araştırmalar Etik Kurulu’ndan onay alınmıştır.

Bulgular: Çalışmaya toplam 405 kadın katılmıştır. Katılımcıların yaş ortalaması 34,28±10,32 yıl, beden kitle indeksi ortalaması ise 24,97±4,39’dur. Beden İmajı Ölçeği puan ortalaması 133,87±40,98; Kadın Özgüven Ölçeği puan ortalaması 125,81±22,35; Kadın Genital Benlik İmajı Ölçeği puan ortalaması ise 19,60±5,16’dır. Beden İmajı Ölçeği ve Kadın Özgüven Ölçeği puanı ile Kadın Genital Benlik İmajı Ölçeği toplam puanı arasında pozitif yönlü yüksek düzeyde ilişki saptanmıştır. (r:0,78 - r:0,74)

Sonuç: Bu çalışma, kadınların beden algısı, özgüveni ve genital benlik imajı arasındaki ilişkiye ışık tutmaktadır. Elde edilen bulgular, kadınların beden imajı ve özgüvenlerinin güçlendirilmesine yönelik uygulamaların önemini ortaya koymaktadır. Bu kapsamda, sağlık profesyonellerinin danışmanlık süreçlerinde beden algısı ve özgüven unsurlarını bütüncül bir bakış açısıyla ele almaları önerilmektedir. Araştırmanın başlıca sınırlılıkları; verilerin çevrim içi ortamda toplanması ve örneklemin sosyal medya kullanıcılarıyla sınırlı olmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Beden İmajı, Genital Benlik İmajı, Kadın Sağlığı, Özgüven

The Effect of Body Image and Self-Confidence on Genital Self-Image in Women

İrem Özgül¹, Zübeyde Ekşi Güloğlu²

¹Marmara University, Institute of Health Sciences, Department of Women's Health and Disease Nursing, İstanbul, Türkiye

²Marmara University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, İstanbul, Türkiye

Objective: This study aims to examine the effect of body image and self-confidence on genital self-image among women living in Turkey. While body image refers to an individual's perception of their physical appearance, self-confidence defines the respect and belief a person has in themselves. Genital self-image encompasses an individual's thoughts, feelings, and perceptions regarding their genital area. These three concepts play an important role in women's sexual health and overall well-being.

Materials-Methods: This descriptive study was conducted online across Turkey between November 1, 2024, and February 28, 2025. The sample consisted of 405 women aged 18 and older who were able to read and write in Turkish, use a smartphone, had no communication impairments, and had no health problems related to the genital area. The sample size was determined using a formula for populations with an unknown universe (target sample: 385) and was reached via social media. Data were collected through an online survey using Google Forms, which included a 39-item Descriptive Information Form developed based on the literature, the Body Image Scale (BIS), the Women's Self-Confidence Scale (WSCS), and the Female Genital Self-Image Scale (FGSIS). Descriptive statistical methods and advanced analytical techniques were used for the analysis. Ethical approval was obtained from the Non-Interventional Clinical Research Ethics Committee of the Faculty of Health Sciences at Marmara University.

Results: A total of 405 women participated in the study. The mean age of the participants was 34.28 ± 10.32 years, and the mean body mass index was 24.97 ± 4.39 . The average score on the Body Image Scale was 133.87 ± 40.98 ; the Women's Self-Confidence Scale score was 125.81 ± 22.35 ; and the Female Genital Self-Image Scale score was 19.60 ± 5.16 . A strong positive correlation was found between the scores of the Body Image Scale and the Female Genital Self-Image Scale, as well as between the Women's Self-Confidence Scale score and the Female Genital Self-Image Scale score ($r: 0.78 - r: 0.74$).

Conclusion: This study sheds light on the relationship between women's body image, self-confidence, and genital self-image. The findings underscore the importance of interventions aimed at enhancing women's body image and self-confidence. In this context, it is recommended that healthcare professionals adopt a holistic approach by considering both body image and self-confidence in their counseling processes. The primary limitations of the study include the online data collection method and the restriction of the sample to social media users.

Keywords: Body Image, Genital Self-Image, Women's Health, Self-Confidence

S-0472

X, Y, Z kuşakları arasında evlilik dışı cinselliğe bakış ve toplumsal cinsiyet rolü tutumunun incelenmesi

Çisem Baştarcan, Ece Naz Erbil

İstanbul Beykent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, İstanbul, Türkiye

Problem Tanımı ve Amaç: Toplumsal cinsiyet, toplumun bireylere çizdiği roller, toplumun bireylerden beklentileri, bireyleri nasıl görmek istediğiyle ilgilidir. Toplumsal cinsiyet rolleri, biyolojik farklılıklardan ibaret değil, toplum beklentileriyle iç içedir. Toplumsal cinsiyet rolleri bireylerin cinsel tutum ve davranışlarında da etkili olabilir. Toplumların cinsellikle ilgili ürettikleri kurallar ve mitler zaman içerisinde aile ve evlilik kurumları ile bağlantılı bir gelişim sürecine girmiştir. Cinsellik ve evlilik arasında oluşan bu bağ da evlilik dışı cinsel ilişki gibi bir kavramın ortaya çıkmasına neden olmuştur. Bu çalışma, bireylerin toplumsal cinsiyet rolü ve evlilik dışı cinsellik tutumunun kuşaklara göre incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipte olan bu araştırma Ocak-Nisan 2025 tarihleri arasında Türkiye’de yaşayan, X, Y, Z kuşaklarında olan (18-60 yaş aralığında) bireyler ile yürütülmüştür. Araştırmanın örneklem büyüklüğü, kitle oranının kestiriminde evrendeki birey sayısı bilinmediği durumlarda kullanılan örneklem büyüklüğü formülüyle hesaplanmış ve örneklem büyüklüğü 384 kişi olarak belirlenmiş olup çalışma 405 kişi ile tamamlanmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, Tanıtıcı Bilgi Formu, Toplumsal Cinsiyet Roller Tutum Ölçeği ve Evlilik Dışı Cinsel Yakınlığa Yönelik Tutum Ölçeği Kısa Formu uygulanmıştır. Veriler, SPSS-25 programı ile analiz edilmiş, anlamlılık değeri $p < 0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması $33,73 \pm 13,39$ yıldır. Katılımcıların %25,2’si X kuşağı, %33,8’i Y kuşağı, %41,0’i Z kuşağıdır. Katılımcıların %64,2’si kadın, %71,9’u il merkezinde yaşamakta, %47,7’si evlidir. Katılımcıların %66,7’si evlilik öncesi cinsel ilişki yaşamadığını, %37,5’i cinsellikle ilgili ilk bilgi kaynağının yazılı kaynaklar olduğunu, %51,9’u cinselliğe bakış açısının ailesiyle aynı olduğunu bildirmiştir. Katılımcıların Toplumsal Cinsiyet Roller Tutum Ölçeği puan ortalamasının $159,38 \pm 19,27$, Evlilik Dışı Cinsel Yakınlığa Yönelik Tutum Ölçeği puan ortalamasının $36,49 \pm 8,53$ olduğu bulunmuştur. Toplumsal cinsiyet rolleri tutumunu ve evlilik dışı cinsel yakınlığa yönelik tutumu etkileyen faktörlerin; kuşak farklılıkları, cinsiyet, eğitim düzeyi, medeni durum, evlilik öncesi cinsel ilişki yaşama durumu, cinsellikle ilgili bilgi kaynağı olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Katılımcıların toplumsal cinsiyet rolleri tutumunun yüksek, evlilik dışı cinsel yakınlığa yönelik tutumlarının ise orta düzeyde olduğu belirlenmiştir. Toplumsal cinsiyet rolleri tutumunun X kuşağında Y ve Z kuşağına göre anlamlı derecede düşük olduğu görülürken Y ve Z kuşağında farklılık olmadığı saptanmıştır. Evlilik dışı cinsel yakınlığa yönelik tutumlarında X kuşağında Y ve Z kuşağına göre anlamlı derecede düşük olduğu görülürken Y ve Z kuşağında farklılık olmadığı belirlenmiştir. Toplumsal cinsiyet rolleri ve evlilik dışı cinsel yakınlığa yönelik tutumlara ilişkin kuşaklar arası farklar, kadın sağlığı hizmetlerinde hedefe yönelik, kültürel duyarlılığı yüksek hemşirelik uygulamalarını gerekli kılmaktadır. Elde edilen sonuçlar doğrultusunda, kadın sağlığı hemşirelerinin toplumsal cinsiyet rolleri ve cinsel sağlık konularında kuşaklar arası farklılıkları dikkate alan eğitim ve danışmanlık hizmetleri sunması önerilmektedir. Ayrıca, genç kuşaklara yönelik dijital tabanlı bilgilendirme uygulamaları geliştirilmesi, X kuşağına ise kültürel duyarlılığı gözetken yüz yüze desteklerin artırılması önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Evlilik dışı cinsellik, kuşak, toplumsal cinsiyet rolü

Examining attitudes toward extramarital sexuality and gender role attitudes among generations X, Y, and Z

Çisem Baştarcan, Ece Naz Erbil

Department of Nursing, Faculty of Health Sciences, Istanbul Beykent University, Istanbul, Türkiye

Problem Statement and Aim: Gender refers to the roles society assigns to individuals, its expectations of them, and how it wishes to perceive them. Gender roles are not limited to biological differences but are intertwined with societal expectations. These roles may also influence individuals' sexual attitudes and behaviors. Over time, societal norms and myths regarding sexuality have evolved in connection with family and marital institutions. The link between sexuality and marriage has led to the emergence of concepts such as extramarital sexual relations. This study was conducted to examine individuals' gender role attitudes and attitudes toward extramarital sexuality across generations.

Materials-Methods: This descriptive and cross-sectional study was conducted between January and April 2025 with individuals from generations X, Y, and Z (aged 18–60) living in Türkiye. The sample size was calculated using a formula for estimating population proportions when the total population size is unknown, resulting in a target of 384 participants; the study was completed with 405 participants. Data were collected using an Introductory Information Form, the Gender Roles Attitude Scale and the Short Form of the Attitude Toward Extramarital Sexual Intimacy Scale. Data were analyzed using SPSS-25, with a significance level of $p < 0.05$.

Results: The mean age of participants was 33.73 ± 13.39 years. Of the participants, 25.2% were from generation X, 33.8% from generation Y, and 41.0% from generation Z. Additionally, 64.2% were women, 71.9% lived in city centers, and 47.7% were married. A total of 66.7% reported not having premarital sexual relations, 37.5% cited written sources as their primary source of sexual knowledge, and 51.9% stated that their perspective on sexuality aligned with their family's. The mean score on the Gender Roles Attitude Scale was 159.38 ± 19.27 , while the mean score on the Attitude Toward Extramarital Sexual Intimacy Scale was 36.49 ± 8.53 . Factors influencing gender role attitudes and attitudes toward extramarital intimacy included generational differences, gender, education level, marital status, premarital sexual experience, and sources of sexual knowledge.

Conclusion: Participants' gender role attitudes were found to be high, while their attitudes toward extramarital intimacy were moderate. Gender role attitudes were significantly lower in generation X compared to generations Y and Z, with no significant difference between Y and Z. Similarly, attitudes toward extramarital intimacy were significantly lower in generation X than in generations Y and Z, with no difference between the latter two. The intergenerational differences in gender roles and attitudes toward extramarital intimacy highlight the need for targeted, culturally sensitive nursing practices in women's healthcare. Based on these findings, it is recommended that women's health nurses provide education and counseling services that consider intergenerational differences regarding gender roles and sexual health. Additionally, developing digital-based awareness programs for younger generations and enhancing culturally sensitive in-person support for generation X are crucial.

Keywords: Extramarital sexuality, gender role, generation

S-0473

Riskli Olan ve Olmayan Gebelerde Anksiyete, Doğum Korkusu ve Emzirme Beklentilerinin Karşılaştırılması

Hilal Gül Boyraz Yanık¹, Hatice Nur Nefes Pala², Nülüfer Erbil¹

¹Ordu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Ordu

²Ordu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Ana Bilim Dalı, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği, Ordu

Amaç: Bu çalışma, riskli olan ve olmayan gebelerde anksiyete, doğum korkusu ve emzirme beklentilerinin karşılaştırılması amacıyla yapıldı.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve karşılaştırmalı tipte olan araştırmanın evrenini Karadeniz ilinde bir Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesinin polikliniklerine başvuran gebe kadınlar oluşturmaktadır. Örneklemine ise orta etki büyüklüğü ($d = 0,5$), %5 hata payı ve %95 güç ile 210 gebe (105 riskli gebe, 105 risksiz gebe) kadın alındı. Veriler 2 Aralık 2024-14 Mart 2025 tarihleri arasında Kişisel Bilgi Toplama Formu, Gebelik ile İlişkili Anksiyete Ölçeği, Doğum Korkusu Değerlendirme Ölçeği ve Emzirme Beklentileri Ölçeği-A ile yüz yüze yöntemle toplandı. Verilerin analizinde sıklık, yüzde, ki-kare, t testi ve Pearson korelasyon analiz testi kullanıldı.

Bulgular: Araştırmaya alınan riskli gebelerin yaş ortalaması 28.44 ± 6.15 (18-45 yaş), %48.5'i lise mezunu, %30.2'si çalışmakta, %64.8'i çekirdek aileye sahip, %14.3'ü sigara kullanmakta ve %67.6'sı planlı gebeliğe sahip, gebelik haftası ortalaması 33.22 ± 3.95 , gebelik sayısı ortalaması 2.09 ± 1.33 , %87.6'sı aile bireylerinden destek almaktaydı. Riskli olmayan gebelerin yaş ortalaması 27.93 ± 5.29 (18-44 yaş), %46.7'si lise mezunu, %30.5'i bir işte çalışmakta, %84.8'i çekirdek aileye sahip, %14.3'ü sigara kullanmakta, %73.3'ü planlı gebeliğe sahip, gebelik haftası ortalaması 34.88 ± 3.74 , gebelik sayısı ortalaması 1.95 ± 1.15 , %73.3'ü aile bireylerinden destek almaktaydı. Riskli ve riskli olmayan gebelerin yaş, öğrenim düzeyi, çalışma durumu ve gebeliğin planlı olma durumu benzerdi ($p > 0.05$). Riskli gebelerin anksiyete, doğum korkusu, emzirme beklentisi puan ortalamalarının riskli olmayan gebelerin puan ortalamalarından daha yüksek olduğu, gruplar arası farkların ölçeklerin toplam puanları farklarının istatistiksel olarak anlamlı olmadığı saptanmıştır ($p > 0.05$). Sadece EBÖ korkulu beklentiler ve GİAÖ annelikle ilişkili anksiyete alt boyut puan ortalamalarının riskli gebelerde riskli olmayan gebelerden daha yüksek olduğu ve farkların istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlendi ($p < 0.05$). Riskli gebelerde gebelikle ilişkili anksiyete ile doğum korkusu ($r = .556$) ve emzirme beklentileri arasında pozitif yönde orta düzeyde anlamlı ilişki ($r = .423$); doğum korkusu ile emzirme beklentileri arasında pozitif yönde orta düzeyde anlamlı ilişki bulunmuştur ($p < 0.05$). Riskli olmayan gebelerde, gebelikle ilişkili anksiyete ile doğum korkusu ($r = .683$) ve emzirme beklentileri arasında pozitif yönde orta düzeyde anlamlı ilişki ($r = .381$); doğum korkusu ile emzirme beklentileri arasında pozitif yönde orta düzeyde ($r = .482$) anlamlı ilişki bulunmuştur ($p < 0.05$).

Sonuç: Sonuç olarak, riskli ve riskli olmayan gebelerde gebeliğe ilişkin anksiyete düzeyi arttıkça doğum korkusu artmakta ve emzirme beklentisi olumsuzluğu da artmaktaydı. Ayrıca doğum korkusunun artması emzirme beklentisini de olumsuz yönde etkiledi. Sağlık personelinin, gebelere gebeliğe ilişkin anksiyete ve doğum korkusunu azaltacak ve emzirme beklentisini artıracak girişimleri planlaması ve uygulaması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Riskli gebelik, Risksiz gebelik, Anksiyete, Doğum korkusu, Emzirme beklentisi, Hemşirelik

Comparison of Anxiety, Fear of Childbirth and Breastfeeding Expectations of Risky and Non-Risk Pregnant Women

Hilal Gül Boyraz Yanık¹, Hatice Nur Nefes Pala², Nülüfer Erbil¹

¹Ordu University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Ordu

²Ordu University Health Sciences Institute, Department of Nursing, Obstetrics and Gynecology Nursing, Ordu

Objective: This study was conducted to compare anxiety, fear of childbirth and breastfeeding expectations in risky and non-risk pregnant women.

Materials-Methods: The population of the descriptive and comparative study consists of pregnant women who applied to the polyclinics of a Maternity and Child Diseases Hospital in the Black Sea province. The sample included 210 pregnant women (105 risky pregnant women, 105 non-risk pregnant women) with a medium effect size ($d=0.5$), 5% margin of error and 95% power. Data were collected face-to-face between December 2, 2024 and March 14, 2025 using the Personal Information Form, Pregnancy-related Anxiety Scale (PrAS), Tokophobia Assessment Questionnaire Turkish version (TAQ-T) and Breastfeeding Expectations Scale-A (BES-A). Frequency, percentage, chi-square, t test and Pearson correlation analysis test were used in the analysis of the data.

Results: The mean age of the risky pregnant women included in the study was 28.44 ± 6.15 (18-45 years old), the mean gestational week was 33.22 ± 3.95 , the mean number of pregnancies was 2.09 ± 1.33 , 48.5% were high school graduates, 30.2% were working, 64.8% had a nuclear family, 14.3% were smokers, 67.6% had planned pregnancies, and 87.6% received support from family members. The mean age of the non-risky pregnant women was 27.93 ± 5.29 (18-44 years old), the mean gestational week was 34.88 ± 3.74 , the mean number of pregnancies was 1.95 ± 1.15 , 46.7% were high school graduates, 30.5% were employed, 84.8% had a nuclear family, 14.3% were smokers, 73.3% had planned pregnancies, and 73.3% received support from family members. The age, education level, employment status, and planned pregnancy of the risky and non-risky pregnant women were similar ($p>0.05$). It was determined that the mean scores of the risky pregnant women for anxiety, fear of childbirth, and expectation of breastfeeding were higher than the mean scores of the non-risky pregnant women, and the differences between the groups in terms of the total scores of the scales were not statistically significant ($p>0.05$). Only the BES-A fearful expectations and PrAS motherhood anxiety sub-dimension mean scores were higher in risky pregnancies than in non-risk pregnancies and the differences were statistically significant ($p<0.05$). In risky pregnancies, a positive moderately significant relationship ($r=.423$) was found between pregnancy-related anxiety and fear of birth ($r=.556$) and breastfeeding expectations; a positive moderately significant relationship ($r=.363$) was found between fear of birth and breastfeeding expectations ($p<0.05$). In non-risk pregnancies, a positive moderately significant relationship ($r=.683$) was found between pregnancy-related anxiety and fear of birth ($r=.381$) and breastfeeding expectations; a positive moderately significant relationship ($r=.482$) was found between fear of birth and breastfeeding expectations ($p<0.05$).

Conclusion: As a result, as the level of anxiety related to pregnancy increased in risky and non-risk pregnant women, the fear of childbirth increased and the negative expectation of breastfeeding also increased. In addition, the increase in fear of childbirth negatively affected the expectation of breastfeeding. It is recommended that health personnel plan and implement interventions that will reduce pregnancy-related anxiety and fear of childbirth and increase breastfeeding expectations.

Keywords: Risky pregnancy, Non-risky pregnancy, Anxiety, Fear of childbirth, Breastfeeding expectation, Nursing

S-0474

Spiritüel Bakış Açısıyla Prenatal Kayıp: Literatür İncelemesi

Büşra Çap¹, Miray Akkuş¹, Hande Yağcan², Dilek Bilgiç²

¹Dokuz Eylül Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Doktora Programı, İzmir

²Dokuz Eylül Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği AD., İzmir, Türkiye

Amaç: Spiritüalitenin perinatal kayıp yaşayan kadınların yas sürecine etkisini incelemektir.

Yöntem: İlgili literatür "Spiritualite", "Prenatal Ölüm/Kayıp" ve "Prenatal Yas" anahtar kelimeleri ile taranmış olup 2015-2025 yılları arasında yapılmış çalışmalar incelenmiştir.

Bulgular: Perinatal kayıp; erken neonatal, geç fetal ve yenidoğan ölümlerini kapsamaktadır. Ayrıca kürtaj ve tıbbi terminasyon ile gebeliğin sonlandırılması da perinatal kayıp olarak tanımlanmaktadır. Dünya genelinde gebeliklerin %20-25'i spontan abortus, neonatal ölüm vb. nedenlerle sonlanmaktadır. Ülkemizde ise gebeliklerin %14'ü, istenmeyen düşük, dış gebelik ve ölü doğum gibi sebeplerden dolayı kaybedilmektedir.

Perinatal kayıp, ebeveynler için beklenmedik ve yaşamın anlamını sorgulatan acı bir deneyimdir. Spiritüalite ise bu acı deneyim karşısında güç kaynağını ve acıya anlam kazandırarak yeniden yapılandırmayı temsil etmektedir.

Skalski ve ark. (2025), perinatal kayıp yaşayan kadınların karmaşık yas ve yaşam kalitesine spiritüalitenin etkisini incelemiş olup, spiritüel iyilik hali ile karmaşık yas arasında negatif yönde ilişki olduğunu saptamıştır. Hawthorne ve ark. (2016), kayıp yaşamış kadınların spiritüel başa çıkma düzeyinin yüksek olmasını yas semptomlarının, depresyonun ve travma sonrası stres bozukluğunun düşük düzeyde olmasıyla ilişkilendirmiştir.

Yapılan çalışmalarda şefkatli iletişimin, aile- toplum desteğinin, veda ritüellerinin, yas törenlerinin, fotoğraf ve ayak izi gibi hatıraların biriktirilmesi gibi spiritüel uygulamaların ebeveynlerin yas sürecini kolaylaştırdığı bulunmuştur.

Bu bulgulara ters olarak prenatal kayıp yaşayan ebeveynler spiritüel bir kriz deneyimleyebilirler.

Spiritüel hayal kırıklığı, ihanet ya da suçluluk duygusu yaşayabilir ve bu durum ebeveynlerin spiritüel inançlarını ve değerlerini sorgulamalarına ya da onlardan vazgeçmelerine yol açabilir.

Sonuç: Prenatal kayıp sürecinde spiritüel uygulamalar ebeveynlerin yasın kabullenilmesi ve başa çıkma süreçlerini kolaylaştırmaktadır. Ebeveynlerin inançları, gelenekleri, manevi ihtiyaçları dikkate alınarak yas sürecinde bütüncül hemşirelik bakımının sunulması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Baş Etme Becerileri, Spiritüel İyileşme, Prenatal Ölüm/Kayıp Ve Prenatal Yas

Prenatal Loss from a Spiritual Perspective: A Literature Review

Büşra Çap¹, Miray Akkuş¹, Hande Yağcan², Dilek Bilgiç²

¹Dokuz Eylül Üniversitesi, Institute of Health Sciences, Obstetrics and Gynaecology Nursing, İzmir

²Dokuz Eylül University, Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynaecology Nursing, İzmir, Turkey

Aim: To examine the effect of spirituality on the grief process of women experiencing perinatal loss.

Methods: The relevant literature was searched with the keywords “Spirituality”, “Prenatal Death/Loss” and “Prenatal Bereavement” and studies conducted between 2015 and 2025 were analyzed.

Results: Perinatal loss includes early neonatal, late fetal and neonatal deaths. In addition, termination of pregnancy by abortion and medical termination is also defined as perinatal loss. Worldwide, 20-25% of pregnancies are terminated due to spontaneous abortion, neonatal death, etc. In our country, 14% of pregnancies are lost due to reasons such as unwanted abortion, ectopic pregnancy and stillbirth. Perinatal loss is an unexpected and painful experience for parents that makes them question the meaning of life. Spirituality represents a source of strength in the face of this painful experience and a restructuring that gives meaning to the pain.

Skalski et al. (2025), examined the effect of spirituality on complicated grief and quality of life of women with perinatal loss and found a negative relationship between spiritual well-being and complicated grief. Hawthorne et al. (2016) associated high levels of spiritual coping with low levels of grief symptoms, depression and posttraumatic stress disorder in women who had experienced loss. Studies have found that compassionate communication, family and community support, farewell rituals, mourning ceremonies, and spiritual practices such as collecting memories such as photographs and footprints facilitate the grieving process of parents.

In contrast to these findings, parents who experience prenatal loss may experience a spiritual crisis. They may experience spiritual disappointment, betrayal or guilt, leading them to question or abandon their spiritual beliefs and values.

Conclusions: Spiritual practices in the process of prenatal loss facilitate parents' acceptance of grief and coping processes. Holistic nursing care should be provided in the grief process by taking into account the beliefs, traditions and spiritual needs of the parents.

Keywords: Coping Skills, Spiritual Healing, Prenatal Death/Loss and Prenatal Bereavement

S-0475

10-18 Yaş Grubu Kız Çocuğuna Sahip Annelerin HPV Aşılama Tutumları ile Cinsel Yolla Bulaşan Hastalıklar Bilgi Düzeyleri Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi**Fatma Nur Duman¹, Gurbet Yetişkin Eroğul², Ayten Şentürk Erenel¹, Zehra Gölbaşı¹**

¹Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Ankara

²İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Ebelik Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Cinsel yolla bulaşan hastalıklar(CYBH) küresel bir halk sağlığı sorunu olup, bu konuda korunma ve bireylerin bilinçlendirilmesi son derece önemlidir. CYBH arasında en sık görülen enfeksiyon etkenlerinden biri Human Papilloma Virüstür(HPV). HPV, başta, en fazla görülen jinekolojik kanserlerden olan serviks kanseri olmak üzere pek çok sağlık sorununa neden olabilmektedir. Bu virüs kaynaklı kanserlerin bağışıklama yolu ile önlenbildiği bilinmektedir. HPV aşısının sıklıkla uygulandığı ve en iyi yanıt verdiği 10-18 yaş aralığında kız çocuğu olan annelerin, HPV aşısı konusunda bilgi düzeyi ve ihtiyacının belirlenmesinin oldukça önemli olduğu düşünülmektedir. Bu sayede annelerin konuyla ilgili farkındalık düzeyi artacak ve anneler aşılamaa yönelik olumlu tutum kazanacaktır. Bu kapsamda araştırmanın amacı 10-18 yaş grubu kız çocuğuna sahip olan annelerin HPV aşılama tutumları ile CYBH bilgi düzeyleri arasındaki ilişkinin belirlenmesidir.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı desende olan çalışmanın evrenini 10-18 yaş aralığında kızı olan anneler, örneklemi ise Ekim 2023-Mart 2025 tarihleri arasında ulaşılan 159 anne oluşturmıştır. Araştırmanın verileri çevrimiçi olarak sosyal ortamlar aracılığı ile toplanmıştır. Verilerin toplanmasında Kişisel Bilgi Formu, Karolina HPV Aşılama Tutumları ve İnançları Ölçeği(KHATİÖ) ve Cinsel Yolla Bulaşan Hastalıklar Bilgi Ölçeği(CYBHB-Ö) kullanılmıştır. Verilerin analizinde, pearson korelasyon analizi, tek yönlü varyans analizi, bağımsız gruplar t-testi ve post hoc analizleri kullanılmıştır.

Bulgular: Kadınların yaş ortalaması 42,74±5,67(min=18; maks=55) olup %44,0'ının eğitim durumu lisansüstü düzeydedir. Kadınların %88,1'i daha önce HPV aşısını duyduğunu, %83,6'sı HPV aşısı yaptırmadığını ve %52,8'i daha önce CYBH hakkında bilgi aldığını beyan etmiştir. Katılımcıların KHATİÖ toplam puan ortalaması 33,59±5,33; CYBHB-Ö toplam puan ortalaması ise 16,98±3,72 olarak saptanmıştır. Katılımcıların KHATİÖ toplam ve zararlar alt boyut puan ortalaması daha önce HPV aşısını duymuş olma, yaptırmış olma ve daha önce CYBH hakkında bilgi alma durumuna göre anlamlı farklılık göstermektedir(p<0,05). Katılımcıların KHATİÖ etkiler alt boyut ve CYBHB-Ö toplam puan ortalaması eğitim durumu, daha önce HPV aşısını duymuş olma, yaptırmış olma ve daha önce CYBH hakkında bilgi alma durumuna göre anlamlı farklılık göstermektedir(p<0,05). Kadınların CYBHB-Ö toplam puan ortalaması ile KHATİÖ toplam puan ve zararlar alt boyut puan ortalaması arasında negatif yönde, zayıf düzeyde; KHATİÖ etkiler alt boyut puan ortalaması arasında pozitif yönde, zayıf düzeyde bir ilişki saptanmıştır(p<0,05). Katılımcıların KHATİÖ zararlar alt boyut puan ortalaması ile KHATİÖ etkiler alt boyut puan ortalaması arasında negatif yönde, orta düzeyde; KHATİÖ toplam puan ortalaması arasında pozitif yönde, orta düzeyde korelasyon tespit edilmiştir(p<0,05). Kadınların KHATİÖ engeller ve belirsizlik alt boyut puan ortalaması ile KHATİÖ toplam puan ortalaması arasında pozitif yönde, orta düzeyde bir korelasyon tespit edilmiştir(p<0,05).

Sonuç: Bu araştırma, 10-18 yaş grubu kız çocuğuna sahip annelerin CYBH bilgi düzeylerinin kız çocuklarına HPV aşısı yaptırmaya yönelik tutumlarını etkilediğini ortaya koymaktadır. CYBH bilgi düzeyi düşük olan kadınların HPV aşısı ile ilgili algıladıkları zararın yüksek ve aşının etkilerine yönelik inançlarının düşük olduğu belirlenmiştir. Aşı ile ilgili olumsuz inanç ve tutumu olan kadınların ise algıladıkları zararın, aşıya ulaşmada algıladıkları engelin yüksek olduğu ve aşılama ile ilgili belirsizlik yaşadıkları saptanmıştır. Bu araştırmaya dayanarak, annelerin CYBH ve HPV aşısı ile ilgili bilgi düzeyini artırmak, toplumsal yanlış inanışları gidermek için eğitim programları ve farkındalık kampanyaları düzenlenmesi, aşıya erişimin kolaylaştırılması için politika yapıcıların sürece dahil edilmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Cinsel yolla bulaşan hastalıklar, Hpv, Aşı, İnanç, Tutum, Kız çocuğu

Determination of the Relationship Between HPV Vaccination Attitudes of Mothers of 10-18 Age Group Girls and Their Knowledge Levels on Sexually Transmitted Diseases

Fatma Nur Duman¹, Gurbet Yetişkin Eroğlu², Ayten Şentürk Erenel¹, Zehra Gölbaşı¹

¹Lokman Hekim University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Ankara

²Istanbul University-Cerrahpaşa, Institute of Postgraduate Education, Department of Midwifery, İstanbul

Objective: Sexually transmitted diseases(STDs) are a global public health problem and prevention and raising awareness of individuals is extremely important. One of the most common infectious agents among STDs is Human Papilloma Virus(HPV). HPV can cause many health problems, especially cervical cancer, which is one of the most common gynecologic cancers. It is known that cancers caused by this virus can be prevented through immunization. It is thought that it is very important to determine the level of knowledge and need of mothers with daughters in the age range of 10-18 years, where HPV vaccine is frequently administered and responds best, about HPV vaccine. In this context, the aim of the study was to determine the relationship between HPV vaccination attitudes and STD knowledge levels of mothers with girls aged 10-18 years.

Materials-Methods: The population of the descriptive study consisted of mothers with daughters between the ages of 10-18, and the sample consisted of 159 mothers reached between October 2023 and March 2025. The research was not conducted in any center and data collection forms were sent to the participants via online environments. Personal Information Form, The Carolina HPV Immunization Attitudes and Beliefs Scale(CHIAS) and Sexually Transmitted Diseases-Knowledge Questionnaire(STD-KQ) were used to collect the data. Pearson correlation analysis, one-way analysis of variance, independent samples t-test and post hoc analysis were used to analyze the data.

Results: The mean age of the women was 42.74±5.67 years(min=18; max=55) and 44.0% had postgraduate education. Among the women, 88.1% stated that they had heard about HPV vaccine before, 83.6% stated that they had not received HPV vaccine, and 52.8% stated that they had received information about STDs before. The mean total score of the participants CHIAS was found to be 33.59±5.33 and the mean total score of the participants STD-KQ was 16.98±3.72. There was a negative, weak correlation between the mean STD-KQ total score of the women and the mean total score and harms sub-dimension score of the CHIAS, and a positive, weak correlation between the mean score of the effects sub-dimension of the CHIAS(p<0,05). There was a negative, moderate correlation between the mean score of the damages sub-dimension of the CHIAS and the mean score of the effects sub-dimension of the CHIAS, and a positive, moderate correlation between the mean score of the total score of the CHIAS positive, moderate correlation was found between the mean score of the barriers and uncertainty sub-dimension of the CHIAS and the mean score of the total score of the CHIAS for women(p<0,05).

Conclusion: This study reveals important information on the effect of STD knowledge levels on HPV vaccination attitudes of mothers with girls aged 10-18 years. It was found that women with low STD knowledge had high perceived harm related to HPV vaccination and low beliefs about the effects of the vaccine, while women with negative beliefs and attitudes about the vaccine had high perceived harm, perceived high barriers in accessing the vaccine and experienced uncertainty about vaccination.

Keywords: Sexually transmitted diseases, Hpv, Vaccine, Belief, Attitude, Girl child

S-0482

Doğanın Saati Değişiyor: İklim Krizinin Doğum Zamanlamasına Etkisi

Büşra Korkmaz¹, Ayşe Aydın²

¹Atatürk Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

²Atatürk Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı,

Problemin Tanımı: İklim değişikliği, küresel sağlık üzerinde çok yönlü etkileri olan önemli bir çevre sorunudur. Özellikle hamile kadınlar ve gelişmekte olan fetüs gibi hassas gruplar, iklim değişikliğinin olumsuz etkilerine karşı daha savunmasızdır.

Amaç: Bu derlemede, iklim değişikliğinin erken doğum riski üzerindeki etkilerinin güncel literatür ışığında incelenmesi amaçlanmıştır.

Teorik Çerçeve: Güncel araştırmalar, iklim değişikliğinin çeşitli mekanizmalar yoluyla erken doğum riskini önemli ölçüde artırdığını göstermektedir. Artan sıcaklıklar, hava kirliliği, aşırı hava olayları, su ve gıda güvenliği sorunları ile psikososyal stres faktörleri, bu riskin artmasına katkıda bulunmaktadır. Yüksek sıcaklık maruziyeti erken doğum riskini %5-16 artırırken, aşırı sıcak günlerde bu risk %45'e kadar çıkabilmektedir. Hava kirliliğine bağlı olarak, PM2.5 seviyesindeki her 10 µg/m³ artış erken doğum riskini %18 artırmaktadır. Aşırı hava olaylarının yaşandığı bölgelerde erken doğum oranları %27 daha yüksektir. İklim değişikliğinin neden olduğu su ve gıda güvensizliği, erken doğum riskini %24-35 arasında artırmaktadır. Psikososyal stres faktörleri de erken doğum riskini %15-40 oranında yükseltmektedir. İklim değişikliğinin erken doğum üzerindeki etkilerini azaltmak için çeşitli koruyucu önlemler ve adaptasyon stratejileri geliştirilmektedir.

Sonuç: İklim değişikliğinin sağlık etkileriyle mücadele etmek için, hamile kadınlar için koruyucu stratejiler geliştirilmesi, sağlık sistemlerinin güçlendirilmesi ve iklim değişikliğinin etkilerini azaltmaya yönelik küresel çabaların artırılması gerekmektedir. Gelecekteki araştırmalar, iklim değişikliği ve erken doğum arasındaki ilişkileri daha iyi anlamak ve etkili müdahale stratejileri geliştirmek için farklı coğrafi bölgelerde ve popülasyonlarda yapılacak uzun vadeli kohort çalışmalarına odaklanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: İklim Değişikliği, Erken Doğum, Gebelik Sonuçları, Sıcaklık Artışı, Hava Kirliliği, Çevresel Stres, Koruyucu Sağlık Stratejileri

Anahtar Kelimeler: İklim Değişikliği, Erken Doğum, Gebelik Sonuçları, Sıcaklık Artışı, Hava Kirliliği, Koruyucu Sağlık Stratejileri

Nature's Clock is Changing: The Impact of the Climate Crisis on Birth Timing

Büşra Korkmaz¹, Ayşe Aydın²

¹Ataturk University, Institute of Health Sciences, Department of Obstetrics, Women's Health and Diseases Nursing

²Ataturk University, Faculty of Nursing, Department of Obstetrics, Women's Health and Diseases Nursing,

Description of the Problem: Climate change is a major environmental issue with multifaceted impacts on global health. Vulnerable groups, such as pregnant women and the developing fetus, are particularly vulnerable to the adverse effects of climate change.

Purpose: This review aims to examine the effects of climate change on the risk of preterm birth in the light of current literature.

Theoretical Framework: Current research shows that climate change significantly increases the risk of preterm birth through various mechanisms. Increasing temperatures, air pollution, extreme weather events, water and food security problems, and psychosocial stressors contribute to this increased risk. Exposure to high temperatures increases the risk of preterm birth by 5-16%, and on extremely hot days this risk can be as high as 45%. In relation to air pollution, every 10 µg/m³ increase in PM2.5 levels increases the risk of preterm birth by 18%. In regions with extreme weather events, preterm birth rates are 27% higher. Water and food insecurity caused by climate change increases the risk of preterm birth by 24-35%. Psychosocial stress factors also increase the risk of preterm birth by 15-40%. Various preventive measures and adaptation strategies are being developed to reduce the effects of climate change on preterm birth.

Conclusion: To combat the health impacts of climate change, it is necessary to develop protective strategies for pregnant women, strengthen health systems and increase global efforts to mitigate the effects of climate change. Future research should focus on long-term cohort studies in different geographic regions and populations to better understand the associations between climate change and preterm birth and develop effective intervention strategies.

Keywords: Climate Change, Premature Birth, Pregnancy Outcomes, Temperature Rise, Air Pollution, Environmental Stress, Preventive Health Strategies

Keywords: Climate Change, Premature Birth, Pregnancy Outcomes, Temperature Rise, Air Pollution, Preventive Health Strategies

S-0483

Gebelikte Uyku Kalitesi ve Etkileyen Faktörler: Lisansüstü Çalışmaların Sistematiik İncelenmesi

Asha Mohamed Jama¹, Ebru Burma², Tülay Kavlak³

¹İstinye Üniversitesi, lisansüstü eğitim enstitüsü, doğum ve kadın hastalıkları hemşireliği yüksek lisans programı

²esenler nenehatun aile sağlığı merkezi, istanbul

³İstinye Üniversitesi, sağlık bilimleri fakültesi, hemşirelik bölümü, istanbul

Amaç: Uykunun, fizyolojik fonksiyonlar için gerekli olan enerjinin korunmasında, bağışıklık sisteminin güçlendirilmesinde, hücre yenilenmesinde ve doku iyileşmesinde, bilişsel ve psikomotor becerilerin sürdürülmesinde önemli etkileri bulunmaktadır. Gebelik, kadının uyku kalitesi ve süresini etkileyen önemli faktörlerdendir. Gebelikte yaşanan fizyolojik değişimlere bağlı olarak uyku parametrelerinde meydana gelen değişimler uyku süresini ve kalitesini olumsuz etkileyebilmektedir. Gebelik süresince yaşanan uyku problemlerinin gestasyonel diyabet, preeklampsi, prematür eylem, intrauterin gelişme geriliği ve maternal depresyon gibi komplikasyon risklerini arttırmakta ve gebelikteki yaşam kalitesini düşürdüğü belirtilmektedir.

Bu çalışmada, gebelikte uyku kalitesi ve uyku kalitesini etkileyen faktörleri inceleyen lisansüstü çalışmaların sistematiik incelemesi amaçlanmaktadır.

Yöntem: Araştırmada Hemşirelik ve ebelik alanında yapılan gebelikte uyku kalitesinin değerlendirildiği lisansüstü çalışmaların sistematiik olarak incelenmesi yapılmıştır. Bu amaçla Ocak-Mart 2025 tarihleri arasında, Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi Veri Tabanına uyku kalitesi, gebelikte uyku, gebelikte uyku kalitesi anahtar kelimeleri kullanılarak tarama yapıldı. Yapılan incelemede toplam 1959 çalışmaya ulaşılmıştır. Bu çalışmalardan gebelikte uyku kalitesinin değerlendirilmediği, hemşirelik ve ebelik alanı dışında yapılan ve tam metnine ulaşamayan çalışmalar inceleme dışı bırakılmıştır. Araştırmaya toplam 23 çalışma alınmıştır.

Bulgular: Araştırmaya dahil edilen 23 çalışmanın, 11 tanesi tanımlayıcı ve kesitsel, 9 tanesi randomize kontrollü deneysel çalışma, 1 tanesi deneysel ve 2 tanesi korelasyon çalışmadır. Çalışmaların tamamında Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi kullanılarak verilerin toplandığı belirlendi. Çalışmaların örneklemini en az 75 en fazla 675 gebenin oluşturduğu belirlendi. Çalışmalarda yer alan gebelerde pittsburgh uyku kalitesi indeksine göre %57,8 - %89,3 arasında bir oranda kötü uyku kalitesine sahip oldukları ve gebelik ilerledikçe uyku kalitesindeki kötüleşmenin daha da arttığı saptandı. Çalışmalarda gebelik şikayetlerinin uyku kalitesi üzerinden etkili bir faktör olduğu, bunun yanında uyku kalitesi ile prenatal bağlanma, algılanan stress, yaşam kalitesi ve doğum endişeleri arasında anlamlı ilişki bulunduğu saptandı. Gebelikteki uyku kalitesi ve sorunlarına yönelik yapılan uyku hijyeni eğitimi, gebe yastığı, progresif gevşeme egzersizleri eğitimi, lavanta yağı inhalasyonu, müzik dinletme, huzursuz bacak sendromuna yönelik sıcak uygulama ve standartlar doğrultusunda verilen hemşirelik bakımı gibi non-farmakolojik girişimlerin gebelikteki uyku kalitesine olumlu katkı sağladığı belirlendi.

Sonuç: Çalışmamızda gebelikte uyku kalitesine yönelik yapılan çalışmaların daha fazla tanımlayıcı tipte olduğu, gebelikteki uyku sorunlara yönelik olarak non-farmakolojik uygulamaların uyku sorunlarının azaltılarak uyku kalitesinin artırılmasında etkili yöntemler olmasına karşılık bu konuda daha fazla müdahale çalışmasına gereksinim olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: gebe, uyku, uyku kalitesi

Sleep quality and Affecting Factors In Pregnancy: A Systematic Review Of Postgraduate Studies

Asha Mohamed Jama¹, Ebru Burma², Tülay Kavlak³

¹İstinye university, institute of postgraduate education, obstetrics and gynecology nursing master program

²Esenler nenehatun family health center, istanbul

³İstinye university, faculty of health sciences, department of nursing, istanbul

Intoduction: Sleep has important effects on maintaining the energy required for physiological functions, strengthening the immune system, cell regeneration and tissue healing, and maintaining cognitive and psychomotor skills. Pregnancy is one of the important factors affecting the quality and duration of sleep. Changes in sleep parameters due to physiologic changes during pregnancy may negatively affect sleep duration and quality. It is reported that sleep problems during pregnancy increase the risk of complications such as gestational diabetes, preeclampsia, premature labor, intrauterine growth retardation and maternal depression and decrease the quality of life during pregnancy.

Method: In this study, a systematic review of postgraduate studies in the field of nursing and midwifery evaluating sleep quality in pregnancy was conducted. For this purpose, between January and March 2025, the National Thesis Center Database of the Council of Higher Education was searched using the keywords pregnant, sleep in pregnancy, sleep problems in pregnancy, sleep quality in pregnancy. In the review, a total of 1959 studies were reached. Among these studies, studies in which sleep quality in pregnancy was not evaluated, studies conducted outside the field of nursing and midwifery and studies whose full text could not be accessed were excluded from the review. A total of 23 studies were included in the study.

Results: Of the 23 studies included in the study, 11 were descriptive and cross-sectional, 9 were randomized controlled experimental studies, 1 was experimental and 2 were correlational studies. It was determined that data were collected using the Pittsburgh Sleep Quality Index in all studies. The sample of the studies consisted of at least 75 and at most 675 pregnant women. According to the Pittsburgh Sleep Quality Index, 57.8% - 89.3% of the pregnant women in the studies had poor sleep quality and the deterioration in sleep quality increased as the pregnancy progressed. In the studies, pregnancy complaints were found to be an effective factor on sleep quality, and there was a significant correlation between sleep quality and prenatal attachment, perceived stress, quality of life and labor concerns. Non-pharmacological interventions such as sleep hygiene training, pregnant pillow, progressive relaxation exercises training, lavender oil inhalation, music playback, hot application for restless leg syndrome and nursing care provided in line with standards were found to contribute positively to sleep quality during pregnancy.

Conclusion: In our study, it is seen that the studies on sleep quality in pregnancy are more descriptive, and although non-pharmacologic interventions for sleep problems in pregnancy are effective methods to reduce sleep problems and increase sleep quality, more intervention studies are needed in this regard.

Keywords: pregnant, sleep, sleep quality

S-0484

Sürdürülebilir Doğum: Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerine Ulaşmada Normal Doğumun Etkisi

Büşra Korkmaz¹, Ayşe Aydın²

¹Atatürk Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

²Atatürk Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı,

Problemin Tanımı: Sezaryen doğum oranları, Dünya Sağlık Örgütü'nün önerdiği %10-15'in çok üzerinde olan Türkiye de dahil olmak üzere dünya çapında önemli ölçüde artmıştır. Bu eğilim, sağlık hizmetlerinde sürdürülebilirlik ve Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri'nin (SKH) başarılması konusunda endişelere yol açmaktadır.

Amaç: Bu derlemenin amacı, normal (vajinal) doğum ile sürdürülebilir kalkınma hedefleri arasındaki ilişkiyi incelemek ve Türkiye'deki "Normal Doğum Projesi" girişimlerini vurgulamaktır.

Teorik Çerçeve: Normal doğum, birkaç Sürdürülebilir Kalkınma Hedefine doğrudan katkıda bulunur: Hedef 3 (İyi Sağlık ve Refah), anne enfeksiyon risklerini, hastanede kalışları azaltarak ve yenidoğanların bağışıklık gelişimini iyileştirerek; Hedef 5 (Cinsiyet Eşitliği), kadınların vücutları hakkında bilinçli seçimler yapmalarını sağlayarak; Hedef 10 (Azaltılmış Eşitsizlikler), özellikle düşük ve orta gelirli bölgelerde daha eşit sağlık hizmeti erişimi sağlayarak; Hedef 12 (Sorumlu Tüketim ve Üretim) ve Hedef 13 (İklim Eylemi), yaklaşık 2,5 kat daha fazla çevresel etki üreten sezaryen doğumlara kıyasla kaynak tüketimini ve karbon emisyonlarını azaltarak. Türkiye'nin 2018'de başlattığı "Normal Doğum Projesi" beş temel stratejiyi uygulamaktadır: anne dostu hastane uygulamalarını genişletmek, gebelik bilgilendirme sınıfları kurmak, sağlık personeli için normal doğum eğitimi sağlamak, farmakolojik olmayan ağrı yönetimi yöntemleri geliştirmek ve kamuoyu farkındalık kampanyaları yürütmek.

Sonuç: Normal doğumun teşvik edilmesi, anne ve çocuk sağlığı sonuçlarını iyileştirerek, cinsiyet eşitliğini ilerleterek, sağlık hizmetlerine erişim eşitsizliklerini azaltarak, sorumlu kaynak kullanımını destekleyerek ve iklim değişikliğiyle mücadele ederek sürdürülebilir kalkınma hedeflerine önemli ölçüde katkıda bulunur. Türkiye'nin girişimi, sağlık çalışanlarının eğitime, kadınların güçlendirilmesine ve artan kamu farkındalığına bağlı olarak bu hedeflere doğru önemli bir adım teşkil etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Normal doğum, sürdürülebilir kalkınma hedefleri, sezaryen, anne sağlığı, sürdürülebilirlik, sağlık hizmetlerinde eşitlik

Sustainable Birth: The Impact of Normal Delivery in Achieving Sustainable Development Goals

Büşra Korkmaz¹, Ayşe Aydın²

¹Ataturk University, Institute of Health Sciences, Department of Obstetrics, Women's Health and Diseases Nursing

²Ataturk University, Faculty of Nursing, Department of Obstetrics, Women's Health and Diseases Nursing,

Problem Definition: Cesarean section rates have increased significantly worldwide, including in Turkey, where they far exceed the 10-15% recommended by the World Health Organization. This trend raises concerns about healthcare sustainability and achievement of Sustainable Development Goals (SDGs).

Purpose: This review aims to examine the relationship between normal (vaginal) birth and sustainable development goals, highlighting the "Normal Birth Project" initiatives in Turkey.

Theoretical Framework: Normal birth directly contributes to several Sustainable Development Goals:

Goal 3 (Good Health and Well-being) by reducing maternal infection risks, hospital stays, and improving neonatal immune development; Goal 5 (Gender Equality) by enabling women to make informed choices about their bodies; Goal 10 (Reduced Inequalities) by providing more equitable healthcare access, especially in low and middle-income regions; Goals 12 (Responsible Consumption and Production) and 13 (Climate Action) by reducing resource consumption and carbon emissions compared to cesarean births, which produce approximately 2.5 times greater environmental impact.

Turkey's "Normal Birth Project," launched in 2018, implements five key strategies: expanding mother-friendly hospital practices, establishing pregnancy information classes, providing normal birth training for healthcare personnel, developing non-pharmacological pain management methods, and conducting public awareness campaigns.

Conclusion: Promoting normal birth significantly contributes to sustainable development goals by improving maternal and child health outcomes, advancing gender equality, reducing healthcare access inequalities, supporting responsible resource use, and combating climate change. Turkey's initiative represents a significant step toward these goals, dependent on healthcare worker education, women's empowerment, and increased public awareness.

Keywords: Normal birth, sustainable development goals, cesarean section, maternal health, sustainability, healthcare equity

S-0485

Sağlık Çalışanlarının Göçmen Hastalara Karşı Tutumlarının ve Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi

Hande Yağcan¹, Zulal Soylu², Miray Akkuş³

¹Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Doçent Doktor

²İstinye Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik (İngilizce) Bölümü, Araştırma Görevlisi

³Mudanya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Öğretim Görevlisi

Amaç: Sağlık çalışanlarının göçmen hastalara yönelik tutumlarının ve etkileyen faktörlerin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel tipte olan araştırmaya, gönüllü 390 sağlık çalışanı dahil edilmiştir. Veriler, Birey Tanılama Formu ve Sağlık Çalışanının Göçmenlere Yönelik Tutum Ölçeğinin Google Anket uygulaması aracılığıyla, sosyal medya hesaplarında paylaşılmasıyla 1-4 Nisan 2025 tarihleri arasında toplanmıştır. Ölçek toplamı Cronbach alfa değeri.73, sırasıyla alt boyutları.89,81 ve.79 bulunmuştur.

Bulgular: Sağlık çalışanlarının yaş ortalaması 31.33 ± 7.72 (min:22-max:60) olup %90.3'ü kadın ve %51.3'ü bekadır. Çalışanların %68.5'i lisans eğitimi, %50.3'ü mesleğini isteyerek seçmiş ve %89.5'i ebe/ hemşire, %36.7'si 10 yıldan fazla süredir çalışmakta ve %42.8'i mesleğinden kısmen memnundur. Çalışanların %69.5'i 21 yaş ve üzeri, %36.2'si kadın, %31.8'i ayaktan tedavi olan ortalama 140 göçmene bakım vermiş olup bu sırada %43.6'sı dil engeli, kültür farklılığı ve tıbbi geçmiş yetersizliği engelleri ile karşılaşmıştır. Çalışanların %53.6'sı tercüman yardımı aldıklarını ancak %28.2'si söylediklerinin anlaşılmadığını ve %51.8'i verdikleri bakımın kısmen etkili olduğunu düşünmektedir. Göçmenlerin %11.3'ünün kendilerine olumsuz davrandığını, %41.8'i verdikleri bakımda toplumsal yargıların etkili olduğunu, %69.2'si iş yüklerinin arttığını ve %57.7'si göçmenlerin sağlık hastalık durumlarına ilişkin tutumlarının işlerini zorlaştırdığını düşünmektedir. Sağlık Çalışanlarının Göçmenlere Yönelik Tutum Ölçeği ortalama toplam puanı 48.16 ± 8.35 olup, 25.91 ± 7.38 Olumsuz Tutum; 5.40 ± 3.06 Engelleyici Tutum ve 16.84 ± 3.48 Olumlu Tutum alt boyutu puanlarıdır. Evli, beş yıl ve üzeri mesleki deneyimi olan, mesleğinden memnun olmayan, göçmenlerin bakımında engelle, zorlukla ve olumsuz tutumlarıyla karşılaşan, verdikleri hizmetin etkili olmadığını düşünen, toplumsal yargılardan etkilenenlerin, iş yükünün arttığını düşünenlerin ve hizmet içi eğitim almak istemeyenlerin olumsuz tutum alt boyutu puan ortalamaları diğer sağlık çalışanlarından istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur ($p < 0.05$). Sağlık çalışanlarının göçmenlere verecekleri bakım konusunda %96.4'ü hizmet içi eğitim almadıklarını ve %48.2'si almak istediğini belirtmiştir.

Sonuç: Sağlık çalışanlarının göçmenlere yönelik tutumu ortalamanın üzerinde bir puan ile olumsuzdur. Sağlık çalışanlarına bu konuda hizmet içi eğitimlerin verilmesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Profesyoneli, Göçmen, Tutum, Sağlık Bakımı

Investigation of Health Workers' Attitudes towards Migrant Patients and Affecting Factors

Hande Yağcan¹, Zulal Soylu², Miray Akkuş³

¹Dokuz Eylül University Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynaecology Nursing, Associate Professor

²Istinye University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing (English), Research Asistant

³Mudanya University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Lecturer

Objective: It was aimed to determine the attitudes of healthcare professionals towards migrant patients and the factors affecting them.

Materials-Method: In this descriptive cross-sectional study, 390 volunteer healthcare workers were included. Data were collected between 1-4 April 2025 by sharing the Individual Identification Form and the Healthcare Worker Attitudes Towards Migrants Scale on social media accounts via Google Survey application. The total Cronbach's alpha value of the scale was.73, and the sub-dimensions were.89,81 and.79, respectively.

Results: The mean age of healthcare workers was 31.33±7.72 years (min:22-max:60), 90.3% were female and 51.3% were single. 68.5% of the employees had undergraduate education, 50.3% of them chose their profession willingly, 89.5% were midwives/nurses, 36.7% had been working for more than 10 years and 42.8% were partially satisfied with their profession. 69.5% of the employees were 21 years of age or older, 36.2% were female, 31.8% provided care to an average of 140 outpatient migrants, 43.6% of whom encountered language barriers, cultural differences and lack of medical background. 53.6% of the staff felt that they received interpreter assistance, but 28.2% felt that what they said was not understood and 51.8% felt that the care they provided was partially effective. 11.3% thought that migrants behaved negatively towards them, 41.8% thought that social judgements were effective in the care they provided, 69.2% thought that their workload increased, and 57.7% thought that migrants' attitudes towards health and disease conditions made their work difficult. The mean total score of the Healthcare Workers' Attitudes Towards Immigrants Scale was 48.16±8.35 and the sub-dimension scores were 25.91±7.38 Negative Attitude, 5.40±3.06 Hindering Attitude and 16.84±3.48 Positive Attitude. The mean scores of the negative attitude sub-dimension of those who were married, had five years or more of professional experience, were dissatisfied with their profession, encountered obstacles, difficulties and negative attitudes in the care of immigrants, thought that the service they provided was not effective, were affected by social judgements, thought that the workload increased and did not want to receive in-service training were found to be statistically significantly higher than other health workers (p<0.05). Regarding the care to be given to migrants, 96.4% of the healthcare professionals stated that they did not receive in-service training and 48.2% stated that they wanted to receive in-service training.

Conclusion: The attitude of healthcare professionals towards migrants is negative with a score above the average. It is recommended that in-service trainings should be given to healthcare professionals on this subject.

Keywords: Health Professional, Migrant, Attitude, Health Care

S-0487

Sosyal Medya Platformlarındaki Siber Nezaketin Psikolojik Flört Şiddeti Üzerine Etkisi

Çiler Yeyğel¹, Meryem Erdoğan Acar², Nurten Denizhan Kırca³

¹İzmir Tınaztepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, İzmir

²Sinop Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Sinop

³Muğla Sıtkı Kocaman Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Muğla

Amaç: Bu çalışmanın amacı sosyal medya platformlarındaki siber nezaketin psikolojik flört şiddeti üzerine etkisi belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Araştırma tanımlayıcı bir araştırmadır. Araştırma Türkiye genelinde Mart-Nisan 2025 tarihleri arasında 18 yaş ve üzeri flört ilişkisi olan kadın ve erkekler oluşturmaktadır. Araştırma dahil edilme kriterlerine uyan ve çalışmaya katılmayı kabul eden tüm bireyler çalışmaya dahil edilerek 631 kişiyle tamamlanmıştır. Veriler, araştırmacılar tarafından oluşturulan Bireysel Tanımlama Formu, Siber Nezaket Ölçeği ve Psikolojik Flört Şiddeti Ölçeği kullanılarak toplanmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılanların bireylerin siber nezaket ölçeği alt boyutlarından motivasyon puan ortalaması $24,79 \pm 6,85$, siber ortam davranışı puan ortalaması $12,34 \pm 4,06$, maddi nezaket puan ortalaması $11,84 \pm 4,03$ ve maddi olmayan nezaket puan ortalaması $13,62 \pm 3,79$ olarak saptanmıştır. Psikolojik flört şiddeti ölçeği alt boyutlarından mağduriyet puan ortalaması $10,80 \pm 10,88$ ve saldırganlık puan ortalaması ise $7,52 \pm 9,23$ olarak belirlenmiştir. Bu çalışmada bireyin uyguladığı psikolojik saldırganlık ile maddi olmayan siber nezaket arasında negatif düzeyde ama düşük bir korelasyon saptanmıştır ($r = -0,87$).

Sonuç: Bu çalışma sosyal medya platformlarındaki siber nezaketin psikolojik flört şiddeti üzerine etkisi üzerindeki olumlu etkilerini desteklemektedir. Sosyal medyada nezaket iyiliğin, yardımın ve benzeri olumlu davranışların katlanarak yayılması, desteklenmesi sağlayarak flört ilişkilerde psikolojik şiddeti engelleyen oldukça etkili bir araç olduğunu ortaya koymaktadır. Bu konuda ulusal ve uluslararası alanyazında hiçbir çalışmaya rastlanmamış olması bu çalışmanın Türkçe alanyazına özgün katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal medya, siber, flört şiddeti, psikoloji, nezaket

Effect Of Cyber Kindness On Social Media Platforms On Psychological Dating Violence

Çiler Yeyğel¹, Meryem Erdoğan Acar², Nurten Denizhan Kırca³

¹Izmir Tinaztepe University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Izmir

²Sinop University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Sinop

³Muğla Sıtkı Koçman University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Muğla

Objective: The purpose of this study is to determine the effect of cyber kindness on social media platforms on psychological dating violence.

Materials-Methods: The research is a descriptive research. The research consists of women and men aged 18 and over who are in a dating relationship between March-April 2025 in Turkey. The study was completed with 631 individuals by including all individuals who met the inclusion criteria and agreed to participate in the study. The data were collected using the Individual Identification Form, Cyber-Kindness Scale and Psychological Dating Violence Scale developed by the researchers.

Results: The motivation score average of the individuals participating in the study from the cyber kindness scale sub-dimensions was determined as 24.79 ± 6.85 , cyber environment behavior score average as 12.34 ± 4.06 , material politeness score average as 11.84 ± 4.03 and non-material politeness score average as 13.62 ± 3.79 . The victimization score average from the psychological dating violence scale sub-dimensions was determined as 10.80 ± 10.88 and the aggression score average was determined as 7.52 ± 9.23 . In this study, a negative but low correlation was found between the psychological aggression applied by the individual and non-material cyber kindness ($r = -0.87$).

Conclusion: This study supports the positive effects of cyber kindness on psychological dating violence on social media platforms. Kindness on social media is a highly effective tool that prevents psychological violence in dating relationships by enabling the exponential spread and support of kindness, help and similar positive behaviors. Since no study has been found in the national and international literature on this subject, it is thought that this study will make an original contribution to the Turkish literature.

Keywords: Social media, cyber, dating violence, psychology, kindness

S-0488

Toplumsal Cinsiyet Bağlamında Bireylerin Mental İyi Oluşluklarının İncelenmesi

Meryem Erdoğan Acar¹, Çiler Yeyğel², Nurten Denizhan Kırca³

¹Sinop Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Sinop

²İzmir Tınaztepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, İzmir

³Muğla Sıtkı Kocaman Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Muğla

Amaç: Mental iyi oluşta cinsiyet farklılıklarının güç, sorumluluk ve benlik konusunda kadın ve erkekteki toplumsal cinsiyet deneyimleri etkilidir. Bireylerde toplumsal cinsiyete ilişkin algılar birçok faktörden dolayı değişilebilmektedir. Bireylerin toplumsal cinsiyet bağlamında mental iyi oluşluklarının belirlenmesi önemlidir. Bu çalışmanın amacı bireylerin toplumsal cinsiyet algısı ile mental iyi oluşlukları arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: Araştırma tanımlayıcı bir araştırmadır. Araştırma Türkiye genelinde Mart-Nisan 2025 tarihleri arasında 18 yaş ve üzeri olan evli/partneri olan kadın ve erkekler oluşturmuştur. Araştırma 18 yaş ve üzerinde olan evli/partneri olan kadın ve erkek tüm bireylerde yapılmıştır. Aynı zamanda araştırmaya katılan bireylerden etraflarında araştırmaya dahil edilme kriterlerine uyan kişilere araştırma soru formunun gönderilmesi istenmiştir. Araştırma kapsamında ulaşılabilen tüm bireylere Birey Tanılama Formu, Toplumsal Cinsiyet Algısı Ölçeği ve Warwick-Edinburgh Mental İyi Oluş Ölçeği doldurması istenmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılanların bireylerin Toplumsal cinsiyet algısı ölçeği puan ortalaması $70,58 \pm 8,74$, mental iyi oluş ölçeği puan ortalaması ise $51,36 \pm 12,47$ olarak belirlenmiştir. Bu çalışmada bireylerin toplumsal cinsiyet algısı ile mental iyi oluşlukları arasında pozitif yönde düşük düzeyde ilişki saptanmıştır.

Sonuç: Bu çalışmada toplumsal cinsiyet algısı ile mental iyi oluşluk arasında düşük düzey ilişki olduğu görülmektedir. Toplumsal cinsiyet algısı ve mental iyi oluşluk arasında ilişkiyi araştıran çalışmaya rastlanmamıştır. Çalışmanın daha geniş kapsamda ve toplumun her kesiminden insanı kapsayacak şekilde tekrarlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Toplumsal cinsiyet, iyi oluşluk, mental, cinsiyet

Examining Mental Well-Being Of Individuals In The Context Of Gender

Meryem Erdoğan Acar¹, Çiler Yeyğel², Nurten Denizhan Kırca³

¹Sinop University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Sinop

²Izmir Tinaztepe University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Izmir

³Muğla Sıtkı Koçman University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Muğla

Objective: The gender differences in mental well-being are influenced by the gender experiences of women and men in terms of power, responsibility and self. Individuals' perceptions of gender can change due to many factors. It is important to determine the mental well-being of individuals in the context of gender. The purpose of this study is to examine the relationship between individuals' gender perception and mental well-being.

Materials-Methods: The research is a descriptive research. The research consists of married/partnered women and men aged 18 and over in Turkey between March and April 2025. The research was conducted on all married/partnered women and men aged 18 and over. At the same time, the individuals participating in the research were asked to send the research questionnaire to people around them who met the inclusion criteria. All individuals who could be reached within the scope of the research were asked to fill out the Individual Identification Form, Gender Perception Scale and Warwick-Edinburgh Mental Well-Being Scale.

Results: The mean score of the individuals participating in the study on the Gender Perception Scale was determined as 70.58 ± 8.74 , and the mean score of the Mental Well-being Scale was determined as 51.36 ± 12.47 . In this study, a low-level positive relationship was found between the individuals' gender perception and mental well-being.

Conclusion: In this study, it is seen that there is a low-level relationship between gender perception and mental well-being. No study investigating the relationship between gender perception and mental well-being was found. It is recommended that the study be repeated in a broader scope and to include people from all segments of society.

Keywords: Gender, well-being, mental, gender

S-0490

Paternal Değişkenler ile Paternal Emzirme Öz-yeterlilik Düzeyi ve Sadece Anne Sütü Alım Süresi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi-Pilot Çalışma

Özlem Çiçek¹, Fatmanur Can²

¹İzmir Bakırçay Üniversitesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

²İzmir Bakırçay Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Tezli Yüksek Lisans Programı

Amaç: Paternal değişkenler ile paternal emzirme öz-yeterlilik düzeyi ve sadece anne sütü alım süresi arasındaki ilişkinin incelenmesi

Gereç-Yöntem: Bu araştırma tanımlayıcı, kesitsel ve korelasyonel tipte bir çalışmadır. Araştırmada amaçlı örneklem yöntemi kullanılmıştır. Araştırmaya verileri Şubat-Mart 2025 tarihleri arasında çevrimiçi ortamda toplanmıştır. Bebeği 6 aydan büyük 24 ay ve daha küçük olup, 37-42 gestasyonel haftalar arasında doğan, doğumdan itibaren bebeği ile birlikte aynı evde yaşayan ve emzirme eğitimi almamış tek çocuklu 109 erkek araştırmaya katılmıştır. Verilerin toplanmasında baba tanımlayıcı bilgi formu ile Babalar İçin Emzirme Öz-yeterlilik Ölçeği Kısa Formu (BEÖÖ-KF) kullanılmıştır. Veriler SPSS 25.0 programında tanımlayıcı istatistikler (sayı, yüzde, ortalama, standart sapma, minimum, maksimum) kullanılmıştır. BEÖÖ-KF ortalama puanı ile babaların normal dağılım gösteren verileri için Pearson korelasyon analizi, normal dağılım göstermeyen veriler için ise Spearman korelasyon analizi uygulanmıştır. Analiz sonuçlarının yorumlanmasında $p < 0.05$ olasılık değeri ve %80 güven aralığı kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan babaların yaş ortalaması $34,27 \pm 4,93$ yıl (min:27, max:44), %35,8'i lisans mezunu, %56,9'unun geliri giderine eşit, %67,0'ı şehir merkezinde yaşıyordu. Eşlerinin yaş ortalaması $33,54 \pm 5,16$ yıl (min:20, max:42) ve %38,5'i lisans mezunudur. Katılımcıların evlilik süreleri $5,06 \pm 2,08$ yıl (min:1, max:9) iken, %89,0'ı severek evlenmiştir. Babaların %92,7'si bebeklerinin olmasını istemiş, bebeklerin yaş ortalaması $13,50 \pm 6,57$ ay (min:7, max:24), %55,0'ı kız, %72,5'i sezaryen doğum ve sadece anne sütü (SAS) ile beslenme süreleri $5,07 \pm 1,94$ aydır (min:0, max:8). Babalar İçin Emzirme Öz-yeterlilik Ölçeği Kısa Form puanı $54,53 \pm 13,00$ 'dür (min:18, max:70). Babaların yaşları ile BEÖÖ-KF ortalama ile yaş ($p=0,271$, $r=0,1$), eğitim düzeyi ($p=0,94$, $r=0,007$), gelir durumu ($p=0,57$, $r=-0,05$), yaşadıkları yer ($p=0,82$, $r=0,021$), evlilik süresi ($p=0,99$, $r=0,00$), doğum şekli ($p=0,95$, $r=0,00$), SAS ($p=0,2$, $r=0,124$) ve bebek cinsiyeti ($p=0,61$, $r=0,048$) arasında ilişki saptanmamıştır.

Sonuç: Babaların sosyo-demografik ve bebeklerine ilişkin özellikleri ile BEÖÖ-KF puan ortalamaları arasında ilişki saptanmamıştır. Bu durumun veri sayısı ile ilgili olduğu ve daha fazla veri ile analizlerin yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Paternal emzirme, emzirme öz-yeterlilik, baba, emzirme

Investigation of the Relationship Between Paternal Variables and Paternal Breastfeeding Self-Efficacy Level and Exclusive Breastfeeding Duration-Pilot Study

Özlem Çiçek¹, Fatmanur Can²

¹İzmir Bakırçay University, Department of Women's Health and Diseases Nursing, İzmir

²İzmir Bakırçay University, Graduate Education Institute, Women's Health and Diseases Nursing Master's Program Student with Thesis

Objective: To examine the relationship between paternal variables and paternal breastfeeding self-efficacy level and exclusive breastfeeding duration

Materials-Methods: This study was a descriptive, cross-sectional and correlational study. Purposive sampling method was used in the study. Data were collected online between February and March 2025. A total of 109 men with an infant older than 6 months and younger than 24 months, born between 37-42 gestational weeks, living in the same house with their infant since birth, and having only one child without breastfeeding education participated in the study. The father descriptive information form and the Paternal Breastfeeding Self-Efficacy Scale-Short Form (PBSS-SF) were used to collect the data. Descriptive statistics (number, percentage, mean, standard deviation, minimum, maximum) were used in SPSS 25.0 program. Pearson correlation analysis was applied for the data showing normal distribution and Spearman correlation analysis was applied for the data not showing normal distribution. A significant value of $p < 0.05$ and a confidence interval of 80% were used in the interpretation of the analysis results.

Results: The mean age of the fathers who participated in the study was 34.27 ± 4.93 years (min:27, max:44), 35.8% were undergraduate graduates, 56.9% had income equal to expenses, and 67.0% lived in the city center. The mean age of the spouses was 33.54 ± 5.16 years (min:20, max:42) and 38.5% were undergraduate graduates. The mean duration of marriage was 5.06 ± 2.08 years (min:1, max:9) and 89.0% of the participants married for love. 92.7% of the fathers wanted to have a baby, the mean age of the babies was 13.50 ± 6.57 months (min:7, max:24), 55.0% were female, 72.5% were born by cesarean section and the duration of exclusive breastfeeding (DEB) was 5.07 ± 1.94 months (min:0, max:8). Paternal Breastfeeding Self-Efficacy Scale-Short Form score was 54.53 ± 13.00 (min:18, max:70). The correlation between the mean age of the fathers and the mean score of the PBSS-SF and age ($p=0.271$, $r=0.1$), educational level ($p=0.94$, $r=0.007$), income status ($p=0.57$, $r=-0.05$), place of residence ($p=0.82$, $r=0.021$), duration of marriage ($p=0.99$, $r=0.00$), mode of delivery ($p=0.95$, $r=0.00$), DEB ($p=0.2$, $r=0.124$) and infant gender ($p=0.61$, $r=0.048$).

Conclusion: No relationship was found between the socio-demographic and infant-related characteristics of the fathers and their mean scores on the PBSS-SF. It is suggested that this situation is related to the number of data and further analysis with more data is recommended.

Keywords: Paternal breastfeeding, breastfeeding self-efficacy, father, breastfeeding

S-0492

COVID-19 Pandemisi ile İlişkili Kadın Ruh Sağlığı Araştırmalarında Ortaya Çıkan Eğilimler ve Odak Noktaları: Bibliyometrik Bir Analiz

Zehra Gölbaşı¹, Tuba Uçar³, Fatma Nur Duman¹, Osman Tayyar Çelik²

¹Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Ankara

²İnönü Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Gelişimi Bölümü, Malatya

³İnönü Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Malatya

Amaç: Koronavirüs hastalığı-2019 (COVID-19), özellikle kadınlar gibi kırılgan ve savunmasız gruplar üzerinde kalıcı etkiler bırakmıştır. COVID-19 ile ilgili bilimsel çalışmalar hızla artmış ve bu durum, araştırma eğilimlerinin belirlenmesini zorlaştırmıştır. Bu çalışmada, COVID-19 ile ilişkili kadın ruh sağlığı araştırmalarının durumunu ve sıcak noktalarını keşfetmek için bibliyometrik analiz gerçekleştirilmiştir.

Gereç-Yöntem: Kapsamlı anahtar sözcük dizinleriyle Web of Science Core Collection (WOSCC) veri tabanındaki yayınlar farklı tarama stratejileri kullanılarak tarandı. COVID-19 ile ilişkili kadın ruh sağlığını araştıran 2019-2024 yılları arasında yayınlanmış 1,433 makale analize dahil edildi. Bibliyometrik ve görselleştirme analizleri için R 4.4.2 versiyonu, Rstudio ve VOSviewer 1.6.20 versiyonu kullanıldı.

Bulgular: COVID-19 pandemisiyle birlikte 2020 yılında başlayan kadın ruh sağlığı yayınlarının, ilk iki yıl artış gösterdiği, 2022 yılından sonra ise azalış gösterdiği belirlendi. Yayınlar en üretken ülkeler sırasıyla Amerika Birleşik Devletleri (ABD), Çin, Türkiye ve İran; ABD ve Türkiye işbirliği alanında da öne çıktı. En çok lokal atıfa sahip yayın, COVID-19'un gebelikteki depresyon ve anksiyete semptomlarını inceleyen çalışmadır. covid-19, pregnancy, anxiety ve depression anahtar kelimeleri en yüksek sıklığa sahipken, son yıllarda partner şiddeti, sağlık eşitsizlikleri, madde kullanımı ve aile içi şiddet trend konular olmuştur.

Sonuç: Bu araştırma COVID-19 ile ilişkili kadın ruh sağlığı araştırma alanı için önemli bilgiler sunar. Araştırmamız, klinisyenlerin ve araştırmacıların mevcut literatürün genel bakış açısını özetlemelerini ve daha doğru sonuçlar elde etmelerini sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: kadın ruh sağlığı, COVID-19, bibliyometrik, bilim haritalaması, Web of Science

Emerging Trends and Hotspots in Women's Mental Health Research Related to the COVID-19 Pandemic: A Bibliometric Analysis

Zehra Gölbaşı¹, Tuba Uçar³, Fatma Nur Duman¹, Osman Tayyar Çelik²

¹Lokman Hekim University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Subdepartment of Obstetrics and Gynaecology Nursing, Ankara

²Inonu University, Faculty of Health Sciences, Department of Child Development, Malatya

³Inonu University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Malatya

Objective: Coronavirus disease-2019 (COVID-19) has left lasting impacts, especially on vulnerable and fragile groups such as women. Scientific studies on COVID-19 have increased rapidly, making it difficult to identify research trends. In this study, we aimed to conduct bibliometric analysis to explore the status and hotspots of women's mental health research related to COVID-19.

Materials-Methods: We searched publications in the Web of Science Core Collection (WOSCC) database with comprehensive keyword indexes using different search strategies. We included 1,433 articles published between 2019 and 2024 that investigated women's mental health related to COVID-19. R version 4.4.2, Rstudio and VOSviewer version 1.6.20 were used for bibliometric and visualization analyses.

Results: It was determined that women's mental health publications, which started in 2020 with the COVID-19 pandemic, increased in the first two years and decreased after 2022. The most prolific countries in terms of publications were the United States of America (USA), China, Turkey and Iran; the USA and Turkey also stood out in terms of collaboration. The publication with the most local citations was the COVID-19 study examining symptoms of depression and anxiety in pregnancy. The keywords COVID-19, pregnancy, anxiety and depression had the highest frequency, while partner violence, health inequalities, substance use and domestic violence have been trending topics in recent years.

Conclusion: This research provides important insights for the field of women's mental health research related to COVID-19. Our research can enable clinicians and researchers to summarize the overview of the existing literature and draw more accurate conclusions.

Keywords: women's mental health, COVID-19, bibliometrics, science mapping, Web of Science

S-0493

Gebelerin Olumsuz Çocukluk Deneyimleri İle Çift Uyumu İlişkisi

Sedanur Balım, Fadime Bayrı Bingöl

Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Anne ruh sağlığını etkileyen en önemli faktörlerden biri de annenin çocukluk çağındaki olumsuz yaşantılarıdır. Çocukluk çağı olumsuz yaşantıları (ÇÇOY), bireylerin 18 yaşına kadar yaşadıkları aile ortamlarında fiziksel, cinsel, ruhsal ve psikiyatrik her türlü travmaların bireyde bıraktıkları etkileri kapsar. Çocukluk çağı bireyin fiziksel ve ruhsal olarak hızlı gelişim gösterdiği bir dönem olması sebebiyle bu dönemde yaşanan travmalar da çeşitli psikiyatrik bozukluklara zemin hazırlamaktadır. Çocukluk çağına yaşanan bu olumlu ve olumsuz yaşanan deneyimler bireylerin gelecekte pek çok psikolojik ve fiziksel hastalık yaşamalarına neden olur. Dünya Sağlık Örgütü 2020 verilerine göre yetişkinlerin yaklaşık dörtte biri, her beş kadından ise birinin olumsuz çocukluk deneyimine sahip olduğu bulunmuştur. Gebelik dönemi kadınların ruh sağlığı açısından kırılgan bir dönem olduğundan geçmiş yaşamındaki travmaların etkisi daha görünür olabilmektedir. Çocukluk çağı olumsuz yaşantılarının evlilik yaşamında çift uyumu ile ilişkisini inceleyen bir çalışmaya rastlanılmadığından bu çalışma gebe kadınlarda çocukluk çağı olumsuz yaşantılarının çift uyumuna etkisini incelemek amacıyla planlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırma, Temmuz-Aralık 2024 tarihleri arasında Bursa ilinde bir kamu hastanesinin gebe okulunda yürütülmüştür. Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipte olan bu çalışmaya gebe okuluna başvuran ve gönüllü olan gebeler araştırmaya dahil edilmiştir. Veriler, Kişisel Bilgi Formu, Çocukluk Çağı Olumsuz Yaşantıları (ÇÇOY) Ölçeği ve Yenilenmiş Çift Uyumu Ölçeği ile yüz yüze toplanmıştır. Veriler elektronik ortamda değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırma kapsamına alınan kadınların yaş ortalamasının $28,29 \pm 5.41$ (18-42), eğitim durumunun % 34,3 (n=71) üniversite düzeyi olduğu, eşlerinin eğitim durumunun %31,4 (n=65)'ünün lise düzeyi olduğu ve eşlerin %30,9 (n=64)'ünün üniversite düzeyi eğitim durumuna sahip olduğu bulunmuştur. Gebe kadınların %25,1 (n=52)'inin finansal olarak güçlük yaşadığı belirlenmiştir. Araştırma kapsamına alınan gebelerin %26,1 (n=54)'inin çocukluk çağı olumsuz yaşantısının olduğu belirlenmiştir. Araştırmanın kapsamına alınan kadınların çift uyum toplam puan ortalaması $56,59 \pm 7.05$ (24-70) olduğu belirlenmiştir. Çocukluk çağı olumsuz yaşantısı olan ve olmayan gebe kadınların yenilenmiş çift uyum ölçeği puan ortalamaları karşılaştırıldığında, çocukluk çağı olumsuz yaşantısı olan kadınların puan ortalaması $54,62 \pm 8.13$ iken çocukluk çağı olumsuz yaşantısı olmayan kadınların puan ortalaması $57,25 \pm 6.51$ olduğu ve aralarındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu bulunmuştur ($p = 0.019$, $t = -2.73$).

Sonuç: Bu çalışmanın sonucunda her dört gebeden birisinin çocukluk çağı olumsuz yaşantısının olduğu, her dört gebeden birisinin finansal güçlük yaşadığı ve olumsuz çocukluk çağı yaşantısı olanların çift uyumlarını etkilediği bulunmuştur. Olumsuz çocukluk çağı yaşantısı olan gebelerin gebelik ve doğum sonrası dönemde daha yakından izlenmesi ve gerekli desteğin sunulması tavsiye edilir.

Anahtar Kelimeler: Çift uyumu, Çocukluk Çağı Olumsuz Yaşantıları, Gebelik

The Relationship Between Negative Childhood Experiences Of Pregnant Women And Dyadic Adjustment

Sedanur Balım, Fadime Bayrı Bingöl

MidMidwifery department, Institute of health sciences, Marmara, University, Istanbul and Turkey

Objective: One of the most important factors affecting maternal mental health is the negative experiences of the mother in childhood. Adverse childhood experiences (ACE) include the effects of all kinds of physical, sexual, psychological and psychiatric traumas in the family environment where individuals live until the age of 18. Since childhood is a period of rapid physical and psychological development, traumas experienced during this period pave the way for various psychiatric disorders. These positive and negative experiences in childhood cause individuals to experience many psychological and physical illnesses in the future. According to the World Health Organization 2020 data, approximately one in four adults and one in five women have negative childhood experiences. Since pregnancy is a vulnerable period for women's mental health, the impact of traumas in the past life may be more visible. Since there is no study examining the relationship between adverse childhood experiences and couple adjustment in marital life, this study was planned to examine the effect of adverse childhood experiences on couple adjustment in pregnant women.

Materials-Methods: The study was conducted in the pregnancy school of a public hospital in Bursa between July and December 2024. Pregnant women who applied to the pregnancy school and volunteered were included in this descriptive and correlational study. The data were collected face-to-face using the Personal Information Form, Childhood Adverse Experiences Scale and the Revised Couple Adjustment Scale.

Results: It was found that the mean age of the women included in the study was 28.29 ± 5.41 (18-42), 34.3% (n=71) had university level education, 31.4% (n=65) of their husbands had high school level education and 30.9% (n=64) of their husbands had university level education. It was determined that 25.1% (n=52) of pregnant women had financial difficulties. It was determined that 26.1% (n=54) of the pregnant women included in the study had a negative childhood experience. The mean total couple adjustment score of the women included in the study was 56.59 ± 7.05 (24-70). When the mean scores of the renewed couple adjustment scale of pregnant women with and without adverse childhood experiences were compared, it was found that the mean score of women with adverse childhood experiences was 54.62 ± 8.13 , while the mean score of women without adverse childhood experiences was 57.25 ± 6.51 and the difference between them was statistically significant ($p = 0.019$, $t = -2.73$).

Conclusion: As a result of this study, it was found that one out of every four pregnant women had adverse childhood experiences, one out of every four pregnant women had financial difficulties and adverse childhood experiences affected couple adjustment. It is recommended that pregnant women with adverse childhood experiences should be monitored more closely during pregnancy and postpartum period and necessary support should be provided.

Keywords: Adverse childhood experiences, Dyadic Adjustment, Pregnancy

S-0494

Emzirme mitleri ve emzirme öz-yeterliliğinin yetersiz süt algısı üzerindeki rolü

Menekşe Nazlı Aker¹, Neslihan Yılmaz Sezer¹, Hava Melek Köprülü²

¹Ankara Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Ebelik Ana Bilim Dalı, Ankara

²Kastamonu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Kastamonu

Amaç: Anne sütü yenidoğan için en önemli ve temel besin kaynağı, emzirme de en iyi beslenme şeklidir. Emzirmeye başlama, sürdürme ve ilk altı ay sadece anne sütü ile besleme davranışlarını; emzirmeye yönelik bilgi düzeyi ve yanlış inanışlar, kendine güven ve yeterlilik algısı gibi birçok faktörün etkilediği bilinmektedir. Bu gibi faktörler, yetersiz süt algısına yol açarak emzirmenin erken sonlandırılmasına sebep olabilmektedir. Bu araştırmanın amacı, doğum sonrası ilk altı aylık dönemde annelerin emzirme mitleri ve emzirme öz-yeterliliğinin, yetersiz süt algısına etkisini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Araştırma, bir il merkezindeki aile sağlığı merkezlerinde tanımlayıcı olarak yürütülmüştür. Çalışmanın örneklemini; bebeği altı ay ve daha küçük olan, emzirmek için herhangi bir engeli olmayan, 18 yaş üstü, okuryazar 317 emziren anne oluşturmuştur. Veriler; “Tanıtıcı Bilgi Formu”, “Emzirme Mitleri Ölçeği (EMÖ)”, “Emzirme Öz-Yeterlilik Ölçeği (EÖÖ)” ve “Yetersiz Süt Algısı Ölçeği (YSAÖ)” ile toplanmıştır. İstatistiksel analizlerde korelasyon ve çoklu doğrusal regresyon yöntemleri kullanılmıştır. Araştırmanın yapılabilmesi için etik kurul ve kurum izni alınmıştır. Tüm katılımcıların onamı alınmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 29,23±4,74 olup; çoğu (%52,7) üniversite mezunudur. Katılımcıların %51,7’sinde EMÖ’ye göre emzirme mitlerine sahip olma düzeylerinin yüksek olduğu belirlenmiştir. Ortalama EMÖ puanı 118,57±18,84, EÖÖ puanı 58,48±9,50 ve YSAÖ puanı 40,47±9,34 olarak bulunmuştur. EMÖ ile EÖÖ (r=,255), EMÖ ile YSAÖ (r=,307) ve EÖÖ ile YSAÖ (r=,670) arasında pozitif ve anlamlı ilişkiler saptanmıştır (p<0.001). Regresyon analizine göre, EMÖ (β=0.145, p=0.001) ve EÖÖ (β=0.633, p<0.001), YSAÖ’yü anlamlı şekilde yordamakta olup modelin açıklayıcılığı %46,9’dur.

Sonuç: Emzirme mitleri ve emzirme öz-yeterliliği, annenin sütünü yeterli algılamasında önemli belirleyicilerdir. Bu bulgular, postpartum dönemde annelere verilecek emzirme danışmanlığının inançlar, mitler ve öz-yeterliliği de kapsamı gerektiğini ortaya koymaktadır. Hemşirelerin, annelerin emzirmeye ilişkin yanlış inanışlarını fark edip bilimsel doğrularla desteklemesi ve güven geliştirici bir iletişim kurması, bebeklerin yeterli süre anne sütü ile beslenmesine katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: emzirme, öz-yeterlilik, yetersiz süt algısı, meme sütü, postpartum dönem

The role of breastfeeding myths and breastfeeding self-efficacy on perceived insufficient milk supply

Menekşe Nazlı Aker¹, Neslihan Yılmaz Sezer¹, Hava Melek Köprülü²

¹Department of Midwifery, Ankara University Faculty of Nursing, Ankara

²Department of Midwifery, Kastamonu University Faculty of Health Sciences, Kastamonu

Objective: Breast milk is the most important and fundamental source of nutrition for newborns, and breastfeeding is the best method of feeding. It is known that many factors such as knowledge about breastfeeding, misconceptions, self-confidence, and perceived self-efficacy affect behaviors related to initiating, maintaining, and exclusively breastfeeding during the first six months. Such factors may lead to perceived insufficient milk and result in early cessation of breastfeeding. The aim of this study is to examine the effect of mothers' breastfeeding myths and breastfeeding self-efficacy on perceived insufficient breast milk during the first six months postpartum.

Materials-Methods: The study was conducted descriptively in family health centers located in a provincial center. The sample consisted of 317 breastfeeding mothers who had infants aged six months or younger, had no obstacles to breastfeeding, were literate, and over the age of 18. Data were collected using the "Introductory Information Form," "Breastfeeding Myths Scale (BMS)," "Breastfeeding Self-Efficacy Scale – Short Form (BSES-SF)," and the "Perception of Insufficient Milk (PIM) Questionnaire" Correlation and multiple linear regression analyses were used for statistical evaluation. Ethical approval and institutional permission were obtained for the study, and informed consent was received from all participants.

Results: The mean age of the participants was 29.23 ± 4.74 , and the majority (52.7%) were university graduates. According to the Breastfeeding Myths Scale (BMS), 51.7% of the participants had a high level of belief in breastfeeding myths. The mean BMS score was 118.57 ± 18.84 , the mean BSES-SF score was 58.48 ± 9.50 , and the mean PIM score was 40.47 ± 9.34 . Positive and significant correlations were found between BMS and BSES-SF ($r=0.255$), BMS and PIM ($r=0.307$), and BSES-SF and PIM ($r=0.670$) ($p<0.001$). According to the regression analysis, both BMS ($\beta=0.145$, $p=0.001$) and BSES-SF ($\beta=0.633$, $p<0.001$) significantly predicted PIM scores, with the model explaining 46.9% of the variance.

Conclusion: Breastfeeding myths and breastfeeding self-efficacy are important determinants of mothers' perception of milk sufficiency. These findings indicate that breastfeeding counseling provided to mothers during the postpartum period should address beliefs, myths, and self-efficacy. Nurses' awareness of mothers' misconceptions about breastfeeding, their support of scientific truths, and their communication that builds trust will contribute to the adequate duration of breastfeeding for infants.

Keywords: breast feeding, self efficacy, breast milk, postpartum period

S-0495

Eş Desteğinin Menopoz Semptomları Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi

Serap Tekbaş, Kerziban Yenal

İzmir Tınaztepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

Amaç: Kadınların menopozal yakınmalarının şiddeti arttıkça menopozal yakınmalarla baş etmeleri güçleşebilmekte ve yaşam kaliteleri olumsuz etkilenebilmektedir. Menopoz semptomlarıyla baş etmede sosyal destek sisteminin önemli bir parçası olan eş desteği önemlidir. Bu çalışma menopoz dönemindeki kadınlarda eş desteğinin menopoz semptomlarına etkisinin değerlendirilmesi amacıyla planlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı, kesitsel tipteki bu çalışmanın örneklem grubunu menopoz sürecine girmiş olan 392 kadın oluşturmuştur. Araştırma verileri kişisel bilgi formu, Menopoz Semptomları Değerlendirme Ölçeği ve Menopoz Eş Desteği Ölçeği aracılığı ile toplanmıştır. Soru formu çevrimiçi ulaşılabilecek biçimde hazırlanmış ve soru formunu içeren link farklı sosyal medya platformlarında paylaşarak menopozal ve postmenopozal dönemdeki 40-60 yaş arasındaki kadınlar çalışmaya davet edilmiştir. Elde edilen verilerin istatistiksel analizleri SPSS 26 paket programında değerlendirilmiştir. Veri analizinde Kolmogorov-Smirnov testi ile normallik varsayımı değerlendirilmiş, veriler normal dağıldığı için tanımlayıcı istatistik olarak bağımsız örneklem t testi, One-Way ANOVA kullanılmıştır. Eş desteğinin Menopoz semptom şiddeti ile ilişkisi pearson korelasyon analizi ile saptanmış, anlamlılık $p<0,05$ düzeyinde değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya dahil olan postmenopozal dönemdeki 392 kadının yaş ortalaması 52.21 ± 9.12 , menarş yaş ortalaması 13.7 ± 6.22 olarak bulunmuş, kadınların yarısından fazlasının lise ve üzeri eğitim düzeyinde olduğu saptanmıştır. Katılımcıların %68.4'ü sigara kullandığını, %26.3'ü kronik bir hastalığı olduğunu, %8.8'i cerrahi yolla menopoza girdiğini belirtmiştir. Çalışma sonuçları kadınların tamamının menopoz sürecinde en az bir semptomu deneyimlediğini göstermektedir. Menopoz semptomları arasında sıcak basmasını çok şiddetli (%13.2) ve şiddetli (%19.3) yaşadıklarını ifade eden kadınların oranı diğer semptomlara göre daha yüksek bulunmuştur. Menopoz semptom değerlendirme ölçeği toplam puan ortalaması 22.42 ± 9.06 (min:11;max:38), eş desteği ölçek toplam puan ortalamalarının ise 99.14 ± 28.19 (min:22;max:145) olarak saptanmıştır. Menopoz semptomları değerlendirme ölçeği ile menopoz eş desteği ölçeği arasında negatif yönde, zayıf düzeyde ($r=-0.21$; $p<0.05$) korelasyon saptanmıştır.

Sonuç: Çalışmada kadınların vazomotor sorunları diğer semptomlara göre daha şiddetli yaşadığı, bunun yanı sıra kadınların bu süreçte uyku sorunu, kaygı, cinsel sorunlar, eklem kas rahatsızlıkları gibi sorunlarla da baş etmek durumunda kaldıkları saptanmıştır. Çalışma sonuçları eş destek düzeyi düşük olan kadınların menopoz semptom şiddetinin daha yüksek olduğunu ortaya koymuştur. Kadınların menopoz semptomları ile baş etme durumlarını güçlendirmek amacıyla yürütülen danışmanlık süreçlerine eşlerin de dahil edilmesi semptom şiddetini azaltabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Eş, destek, menopoz, semptom

Evaluating the Effect of Spousal Support on Menopausal Symptoms

Serap Tekbaş, Kerziban Yenil

İzmir Tınaztepe University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery

Objective: As the severity of menopausal complaints increases, it may become difficult for women to cope with menopausal complaints and their quality of life may be negatively affected. Spousal support, which is an important part of the social support system, is important in coping with menopausal symptoms. This study was planned to evaluate the effect of spousal support on menopausal symptoms in menopausal women.

Materials-Methods: The sample group of this descriptive, cross-sectional study consisted of 392 women who went through menopause. Data were collected using a personal information form, the Menopause Symptoms Rating Scale and the Menopause Spousal Support Scale. The questionnaire was prepared in a way that it could be accessed online and the link containing the questionnaire was shared on different social media platforms and women between the ages of 40-60 in menopausal and postmenopausal periods were invited to the study. Statistical analysis of the data obtained was evaluated in SPSS 26 package program. In data analysis, normality assumption was evaluated with Kolmogorov-Smirnov test, and since the data were normally distributed, independent sample t test and One-Way ANOVA were used as descriptive statistics. The relationship between spousal support and menopausal symptom severity was determined by Pearson correlation analysis and significance was evaluated at $p<0.05$ level.

Results: The mean age of 392 postmenopausal women included in the study was 52.21 ± 9.12 years, the mean age at menarche was 13.7 ± 6.22 years, and more than half of the women had high school education or higher. Among the participants, 68.4% were smokers, 26.3% had a chronic disease, and 8.8% had surgically induced menopause. The study results show that all women experienced at least one symptom during menopause. Among the symptoms of menopause, the proportion of women who stated that they experienced hot flashes very severely (13.2%) and severely (19.3%) was higher than other symptoms. The mean total score of menopause symptom assessment scale was 22.42 ± 9.06 (min:11;max:38) and the mean total score of spouse support scale was 99.14 ± 28.19 (min:22;max:145). There was a negative, weak correlation ($r=-0.21$; $p<0.05$) between menopause symptom assessment scale and menopause spouse support scale.

Conclusion: In the study, it was found that women experienced vasomotor problems more severely than other symptoms, and that women also had to cope with problems such as sleep problems, anxiety, sexual problems, and joint muscle disorders in this process. The results of the study revealed that women with low levels of spousal support had higher menopausal symptom severity. Including spouses in counseling processes carried out to strengthen women's coping with menopausal symptoms may reduce symptom severity.

Keywords: Spouse, support, menopause, symptom

S-0496

Gebelik sürecinde bilişsel işlev durumu ve etkileyen faktörlerin incelenmesi

Ayşenur Karakuş, Elif Gürsoy

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Eskişehir

Amaç: Gebelik sürecinin her aşamasında biyo-psiko-sosyal birçok değişiklik meydana gelebilmektedir. Gebenin yaşadığı bu değişiklikler kadının bilişsel işlevlerinden bellek, dikkat ve konsantrasyon durumunu da etkileyebilmekte ve bu durum annenin yaşam kalitesini azaltabilmektedir. Bu çalışma gebelik sürecinde kadının bilişsel işlev durumunu ve etkileyen faktörlerin incelenmesini amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Kesitsel tipteki çalışmanın verileri Şubat-Ekim 2024 tarihleri arasında toplanmıştır. Örneklemi 20-40 yaş arasında, iletişim kurmada problemi olmayan, kişisel beyana göre nörolojik ve/veya psikiyatrik hastalığa sahip olmayan, çalışmaya katılmayı kabul eden bir üniversite hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Polikliniği'ne takip için gelen gebeler oluşturmaktadır. Veriler gebelerin rahat edebileceği şekilde, testleri olumsuz etkileyemeyecek bir ortamda yüz yüze olarak; Kişisel Bilgi Formu, Sayı Menzili Testi, Stroop Test kullanılarak toplanmıştır. Çalışmaya başlamadan önce etik kurul onayı ve araştırmanın yapıldığı kurumdaki kurum izni alınmıştır. Araştırmadan elde edilen verilerin değerlendirilmesinde R programlama dilinin 4.4.1 versiyonunda; verilerin dağılımına göre Mann-Whitney U, Kruskal-Wallis ve Dunn Testleri; kategorik değişkenler için Ki-kare Testi, Spearman's rho katsayısı ve Regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Gebelerin yaş ortalaması $27,42 \pm 4,45$, %88,3'ü lise ve üzeri öğrenim düzeyinde, %93'ü çekirdek aile yapısındadır. Gebelerin %61,2'si çalıştığını, %41,7'si gelirinin giderine eşit olduğunu, %79'u gebeliğinin planlı olduğunu, %86,3'ü gebelik ve doğuma ilişkin bilgi sahibi olduğunu, %87,2'si algılanan eş desteği aldığını, %82,5'i algılanan aile desteği aldığını, %72,3'ü doğuma ilişkin kaygı yaşadığını ve %52,2'si uyku sorunu olduğunu ifade etmiştir. Gebelerin algıladığı yorgunluk düzeyi ortalaması $4,79 \pm 2,59$ 'dur. Sayı Menzili Testinin ilk aşaması İleri Sayı Menzil Testi skoru referans norm çalışmasına göre normal değer aralığında; ikinci aşaması Geri Sayı Menzil Testi skoru eğitim ve yaş aralığına göre incelendiğinde düşük seyretmiştir. Stroop A, B ve C Testleri norm çalışmasına göre değerlendirildiğinde 18-29 yaş aralığındaki gebelerde daha uzun sürelerde tamamlanmıştır; 30-39 yaş aralığında gebelerde norm çalışmasına göre sadece Stroop C testi daha kısa sürede tamamlanmıştır. Gebelikte doğuma ilişkin kaygı ve uyku sorunu yaşama değişkenlerinde gebenin basit ve karmaşık dikkat işlevi durumunda istatistiksel olarak anlamlı değişiklikler tespit edilmiştir ($p<0,001$). Gebelikte eş desteği ve aile desteği alma ile gebenin karmaşık dikkat ve konsantrasyon işlevi durumu arasında anlamlı bir ilişki belirlenmiştir. Gebeliğinin birinci trimesterinde olan gebelerin kelime okuma hızı, karmaşık dikkat ve konsantrasyon işlevini anlamlı olarak daha iyi sürdürdüğü görülmüştür. Planlı gebelik yaşama ile bellek işlevi durumu arasında anlamlı bir ilişki saptanmıştır ($p<0,003$).

Sonuç: Çalışma sonucunda gebelikte özellikle kaygı, uyku sorunu ve yorgunluk yaşamanın gebenin bilişsel işlev süresince olumsuz etkileri olabildiği gebenin başta dikkat işlevi durumu olmak üzere, bellek ve konsantrasyon durumu üzerinde değişiklikler yaşandığı görülmüştür. Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireleri tarafından gebelik sürecinde kadınların bilişsel işlevlerini destekleyecek müdahale programları geliştirilmeli, eğitim ve farkındalık programları düzenlenmeli ve destekleyici bilişsel aktiviteler önerilmelidir.

Anahtar Kelimeler: hemşirelik, gebelik, bilişsel disfonksiyon, bellek, dikkat, konsantrasyon

Examination of cognitive function status and affecting factors during pregnancy

Ayşenur Karakuş, Elif Gürsoy

Eskişehir Osmangazi University Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Eskişehir

Objective: Many bio-psycho-social changes can occur at every stage of pregnancy. These changes experienced by the pregnant woman may also affect her cognitive functions such as memory, attention and concentration and this may reduce the quality of life of the mother. This study aims to examine the cognitive function status of women during pregnancy and the factors affecting it.

Materials-Methods: The data of this cross-sectional study were collected between February and October 2024. The sample consisted of pregnant women between the ages of 20-40 years, who had no communication problems, who did not have neurological and/or psychiatric diseases according to self-report, who agreed to participate in the study, and who came to the Obstetrics and Gynecology Polyclinic of a university hospital for follow-up. The data were collected face-to-face in an environment where the pregnant women were comfortable and could not adversely affect the tests by using the Personal Information Form, Digit Span Test and Stroop Test. Before starting the study, ethics committee approval and institutional permission were obtained from the institution where the study was conducted. Mann-Whitney U, Kruskal-Wallis and Dunn Tests according to the distribution of the data; Chi-square Test, Spearman's rho coefficient and Regression analysis were used for categorical variables in version 4.4.1 of the R programming language in the evaluation of the data obtained from the study.

Results: The mean age of the pregnant women was 27.42 ± 4.45 years. Of them, 88.3% had at least a high school education, and 93% lived in a nuclear family. Overall, 61.2% were employed, 41.7% reported their income equaled expenses, and 79% stated their pregnancy was planned. Additionally, 86.3% had information about pregnancy and delivery, 87.2% perceived spousal support, 82.5% perceived family support, 72.3% experienced childbirth-related anxiety, and 52.2% reported sleep problems. The mean perceived fatigue level was 4.79 ± 2.59 . Forward Number Range scores were within normal limits, while Backward Number Range scores were low when analyzed by education and age. In Stroop A, B, and C tests, women aged 18–29 had longer completion times, while only Stroop C was completed faster in those aged 30–39. Significant differences in simple and complex attention were observed in relation to childbirth anxiety and sleep problems ($p < 0.001$). Perceived spousal and family support were significantly associated with complex attention and concentration. Pregnant women in the first trimester showed better performance in word reading, attention, and concentration. Planned pregnancy was significantly related to memory function ($p < 0.003$).

Conclusion: As a result of the study, it was observed that experiencing anxiety, sleep problems and fatigue during pregnancy may have negative effects on the cognitive function of the pregnant woman, and changes were observed on the memory and concentration status, especially the attention function status of the pregnant woman. Intervention programs should be developed by Obstetrics and Gynecology Nurses to support women's cognitive functions during pregnancy, education and awareness programs should be organized and supportive cognitive activities should be recommended.

Keywords: nursing, pregnancy, cognitive disfunction, memory, attention, concentration

S-0497

Pender Sağlığı Geliştirme Modelinin Kadın Sağlığı Sürdürülebilirliği Açısından Kullanımı**Pınar Doğancı Karaman¹, Gülten Güvenç²**¹İstanbul Yedikule Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim Araştırma Hastanesi²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Hemşirelik Fakültesi Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

Günümüzde sağlığın geliştirilmesi, yaşam koşullarının iyileştirilmesi ve hayat kalitesinin artırılması yalnızca hastalığın önlenmesi ile değil, aynı zamanda kişinin uzun vadede sağlıklı yaşam davranışları oluşturmasıyla sağlanmaktadır. Pender Sağlığı geliştirme modeli; 1987 yılında Nola J. Pender tarafından, bireyin yaşam şekline göre sağlığı geliştirme davranışı bileşenlerini açıklama ve öngörme, sağlık davranışına ilişkin algılarını etkileyebilecek diğer unsurları bir bütün olarak değerlendirmesi amacıyla oluşturulmuştur (Bahar & Açıl, 2014; Çalık & Kapucu, 2017; Polat & Aylaz, 2020). Pender'in modeline göre kişilerin sağlığı geliştirme davranışlarında aktif bir şekilde rol alması, sadece birey ve aile içinde değil, tüm toplumda geçerli bir durum olarak ele alınmaktadır. Kişinin içinde bulunduğu çevre, toplumsal ve demografik etkenler sağlıklı davranışlarını etkilemektedir (Polat & Aylaz, 2020). Pender sağlığı geliştirme modeli; birey, çevre ve toplumu bir bütün olarak ele alan sağlıklı ve sürdürülebilir bir yaşam modelidir. Toplumun sağlıklı bir gelişim göstermesi ve sağlam temeller üzerine inşa edilmesinde ise kadın önemli bir yapıtaşdır (Yavuz & Ertem, 2021).

Kadın sağlığının yaşam boyunca iyileştirilmesi, güçlendirilmesi, sağlıklı davranışların devamlılığının sağlanması ve kadının toplumda etkinleştirilmesi sürdürülebilir kalkınmaya katkıda bulunacaktır. Aynı zamanda kadınlar için sağlıklı bir çevre oluşturulması; toplum sağlığının, refahının ve fırsatlarının iyileşmesinde de yarar sağlayacaktır (Langer et al., 2015).

Kadın sağlığının iyileştirilmesine yönelik Pender sağlığı geliştirme modelinin kullanıldığı çalışmalar incelenmiş ve model kullanımının etkili olduğu çalışmalar görülmüştür. Bu çalışmalardan bazılarında; modele uygun verilen eğitim ve danışmanlık hizmetlerinin menopoza girmemiş ve üriner inkontinans tanılı kadınlarda yaşam kalitesini iyileştirdiği (Başkaya, 2023), Primigravida gebe kadınların incelendiği randomize kontrollü çalışmada öz etkililiğinin güçlendirilmesinde anlamlı farklılık gösterdiği (Rezaei et al., 2025), göçmen kadınların perinatal ruh sağlığı üzerine etkilerini değerlendirmek amacıyla yapılan randomize kontrollü çalışmanın sonucunda ise, kadınların kaygı puanlarının zaman içinde anlamlı bir farklılık gösterdiği ve perinatal sağlığı koruyucu ve iyileştirici bir etkiye sahip olduğu saptanmıştır (Çevik, 2025). Postmenopozal kadınlarda yaşam kalitesi üzerindeki etkisini değerlendirildiği bir çalışmada, model kullanımının postmenopozal kadınların yaşam kalitesini iyileştirmede etkili olduğunun kanıtlandığı (Aminpour et al., 2025), doğum sonu depresyonun önlenmesinde, model temelli geliştirilen sağlığı teşvik edici uygulamanın etkisini inceleyen randomize kontrollü bir çalışmada da, sağlığı geliştirici davranışlara dayalı sanal eğitimin doğum sonrası depresyonun önlenmesine ve hamile kadınlar arasında sağlığı geliştirici davranışların teşvik edilmesine katkı sağladığı saptanmıştır (Rafat et al., 2025). Gestasyonel diyabet tanılı bir gebede model tabanlı eğitimin sağlıklı yaşam biçimi davranışı kazanmasında ve beslenme üzerinde olumlu etkisinin olduğu belirtilmiştir (Kahveci & Ünsal Atan, 2024).

Bu derleme; Pender sağlığı geliştirme modelinin kadın sağlığının çeşitli alanlarında kullanılmasının, kadın yaşamının her döneminde sürdürülebilirlik ve kalkınmaya katkı sağlayacağı düşünüldüğü için dikkat çekmek amacıyla yazılmıştır.

Anahtar Kelimeler: kadın sağlığı, Pender sağlığı geliştirme modeli, sürdürülebilirlik ve kalkınma

Use of the Pender Health Promotion Model for Women's Health Sustainability

Pınar Doğancı Karaman¹, Gülten Güvenç²

¹İstanbul Yedikule Chest Diseases And Thoracic Surgery Training And Research Hospital

²Health Sciences University Gulhane Faculty of Nursing Department of Obstetrics and Gynecology Nursing

Today, health promotion, improvement of living conditions and quality of life are achieved not only by preventing disease, but also by creating healthy life behaviors in the long term. Pender Health promotion model was created by Nola J. Pender in 1987 to explain and predict the components of health promotion behavior according to the individual's lifestyle and to evaluate other factors that may affect the perceptions of health behavior as a whole (Bahar & Açıl, 2014; Çalık & Kapucu, 2017; Polat & Aylaz, 2020). According to Pender's model, the active role of individuals in health promotion behaviors is considered as a valid situation not only within the individual and family but also in the whole society. The environment, social and demographic factors affect healthy behaviors (Polat & Aylaz, 2020). Pender health promotion model is a healthy and sustainable life model that considers the individual, environment and society as a whole. Women are an important building block in the healthy development of society and building it on solid foundations (Yavuz & Ertem, 2021). Improving and strengthening women's health throughout life, sustaining healthy behaviors and enabling women in society will contribute to sustainable development. At the same time, creating a healthy environment for women will also benefit in improving community health, well-being and opportunities (Langer et al., 2015).

Studies in which the Pender health promotion model was used to improve women's health were examined and it was seen that the use of the model was effective. In some of these studies, training and counseling services provided in accordance with the model improved the quality of life in women who had not entered menopause and diagnosed with urinary incontinence (Başkaya, 2023), showed a significant difference in strengthening self-efficacy in a randomized controlled trial examining primigravida pregnant women (Rezaei et al, 2025), and as a result of a randomized controlled study conducted to evaluate the effects of migrant women on perinatal mental health, it was found that women's anxiety scores showed a significant difference over time and had a protective and improving effect on perinatal health (Çevik, 2025). In a study evaluating the effect of model use on quality of life in postmenopausal women, it was proved that model use was effective in improving the quality of life of postmenopausal women (Aminpour et al., 2025), and in a randomized controlled study examining the effect of a model-based health-promoting application on the prevention of postpartum depression, it was found that virtual training based on health-promoting behaviors contributed to the prevention of postpartum depression and the promotion of health-promoting behaviors among pregnant women (Rafat et al., 2025). In a pregnant woman diagnosed with gestational diabetes, it was reported that model-based training had a positive effect on healthy lifestyle behaviors and nutrition (Kahveci & Ünsal Atan, 2024).

This review was written to draw attention to the fact that the use of the Pender health promotion model in various areas of women's health is thought to contribute to sustainability and development in every period of women's lives.

Keywords: women's health, Pender health promotion model, sustainability and development

S-0498

Genç Kızların Sağlığı Geliştirici ve Koruyucu Davranışları ile Menstrüasyon (Regl/Adet) Semptom ve Tutumları Arasındaki İlişki

Nurten Denizhan Kırca¹, Çiler Yeyğel², Meryem Erdoğan Acar³

¹Muğla Sıtkı Kocman Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Muğla

²İzmir Tınaztepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, İzmir

³Sinop Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Sinop

Amaç: Sağlığı geliştiren ve koruyan olumlu sağlık davranışları bütüncül sağlığı oluşturduğu için genç kızların menstruasyon semptom ve tutumlarını da olumlu şekilde etkileyecektir. Menstruasyona yönelik tutum ile menstrüel semptomların ortaya çıkışı arasında pozitif bir ilişki olduğunu ortaya koyan çalışmalar, sağlığın geliştirilmesi ve korunmasının önemini vurgulamaktadır. Bu çalışma; genç kızların sağlığı geliştirici ve koruyucu davranışları ile menstruasyon semptom ve tutumları arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla planlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı olarak yapılan araştırma, Türkiye genelinde Mart-Nisan 2025 tarihleri arasında araştırmaya katılmaya gönüllü olarak katılım sağlayan genç kızlar ile yapılmıştır. Araştırma kapsamında ulaşılabilen tüm genç kızlar çalışmaya dahil edilerek, Birey Tanılama Formu, Sağlığı Geliştirici ve Koruyucu Davranışlar Ölçeği ve Menstruasyon (Regl/Adet) Semptom ve Tutum ölçeğinin doldurulması istenmiştir. Araştırma verileri SPSS 22.0 paket programına girildi. Verilerin istatistik analizleri yapıldı.

Bulgular: Araştırmaya katılan genç kızların, sağlığı geliştirici ve koruyucu davranışlar ölçeği puanları ile menstruasyon semptomlarından fiziksel semptom ($r=0.187$, $p<.01$), duygusal semptom ($r=0.126$, $p<.01$) ve yeme davranışı ($r=0.176$, $p<.01$) arasında düşük düzeyde ve pozitif yönde ilişki vardır. Araştırmaya katılan genç kızların sağlığı geliştirici ve koruyucu davranışlar ölçeği puanları ile menstruasyon tutum alt boyutlarından menstruasyona yönelik algı ($r=0.156$, $p<.01$) ve sağlık göstergesi olarak algılanan menstruasyon ($r=0.162$, $p<.01$) arasında düşük düzeyde ve pozitif yönde ilişki saptanmıştır.

Sonuç: Bu çalışmada sağlığı geliştirici ve koruyucu davranışlar ile menstruasyon semptom ve tutumları arasında düşük düzeyde ve pozitif yönde ilişki bulunmuştur. Bu sonuç ile genç kızlarda farkındalık oluşturulması ve olumlu sağlık davranışlarının üreme sağlığının geliştirilmesine katkı sağlaması hedeflenmiştir. Çalışma sonuçları literatüre katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sağlığı geliştirme, davranış, menstruasyon, semptom, tutum

The Relationship Between Health Promoting and Protective Behaviors and Menstruation Symptoms and Attitudes of Young Girls

Nurten Denizhan Kircan¹, Çiler Yeyğel², Meryem Erdoğan Acar³

¹Muğla Sıtkı Kocman University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Muğla

²İzmir Tınaztepe University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, İzmir

³Sinop University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Sinop

Objective: Positive health behaviors that promote and protect health will positively affect menstrual symptoms and attitudes of young girls because they constitute holistic health. Studies showing a positive relationship between attitudes towards menstruation and the occurrence of menstrual symptoms emphasize the importance of health promotion and protection. This study was planned to determine the relationship between health promoting and protective behaviors of young girls and their menstrual symptoms and attitudes.

Materials-Methods: This descriptive study was conducted with young girls who volunteered to participate in the study between March and April 2025 throughout Turkey. All young girls who could be reached within the scope of the study were included in the study and asked to fill out the Individual Identification Form, Health Promoting and Protective Behaviors Scale and Menstruation (Menstruation/Menses) Symptoms and Attitudes Scale. The research data were entered into the SPSS 22.0 package program. Statistical analysis of the data was performed.

Results: There is a low level and positive correlation between the scores of the health promoting and protective behaviors scale of the young girls participating in the study and the physical symptom ($r=0.187$, $p<.01$), emotional symptom ($r=0.126$, $p<.01$) and eating behavior ($r=0.176$, $p<.01$) among menstrual symptoms. There was a low level and positive correlation between the scores of the health promoting and protective behaviors scale of the young girls participating in the study and the perception towards menstruation ($r=0.156$, $p<.01$) and menstruation perceived as a health indicator ($r=0.162$, $p<.01$) among the sub-dimensions of menstruation attitude.

Conclusion: In this study, a low level and positive relationship was found between health promoting and protective behaviors and menstrual symptoms and attitudes. With this result, it is aimed to raise awareness in young girls and to contribute to the development of positive health behaviors and reproductive health. The results of the study will contribute to the literature.

Keywords: Health promotion, behavior, menstruation, symptoms, attitude

S-0499

Adölesanların E-Sağlık Okuryazarlık Düzeylerinin Genital Hijyen Davranışlarına Etkisi

Merve Şen¹, Ayşenur Turan², Şerife Çınar¹, İclal İlknur Özdemir¹

¹İSTANBUL MEDİPOL ÜNİVERSİTESİ

²ADİYAMAN ÜNİVERSİTESİ

Amaç: Bu çalışma, adölesanların e-sağlık okuryazarlık düzeylerinin genital hijyen davranışları üzerine etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı türde gerçekleştirilen bu çalışmanın evrenini, 18 yaş ve üzerindeki adölesanlar oluşturmaktadır. Örneklem büyüklüğü G Power Programı kullanılarak 262 olarak hesaplanmış ve çalışmaya 268 adölesan katılmıştır. Veriler, araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda oluşturulan 19 soruluk "Tanımlayıcı Bilgi Formu", "Adölesanlarda E-Sağlık Okuryazarlık Ölçeği" ve "Genital Hijyen Davranışları Ölçeği" (GHDÖ) ile toplanmıştır. Verilerin analizi SPSS paket programı kullanılarak yapılmıştır. Analizlerde bağımsız örneklem t testi, Kruskal-Wallis H testi, ANOVA analizi, Mann-Whitney U testi, korelasyon analizi ve Bonferroni düzeltmesi kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmada, katılımcıların yaş ortalamalarının 19,63 olduğu, %81.3'ünün lisans mezunu olduğu, %69.4'ünün sosyal güvencesi bulunduğu ve %86.9'unun çekirdek ailede yaşadığı belirlenmiştir. Sosyal güvencesi olan katılımcıların e-sağlık okuryazarlığı (ESOÖ) ve sağlıklı genital hijyen davranışları (GHDÖ) puanlarının anlamlı derecede yüksek olduğu bulunmuştur. Ayrıca, kişisel bilgisayarı olan katılımcıların ESOÖ ve GHDÖ puanlarının daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. ESOÖ ve GHDÖ arasında pozitif yönde anlamlı bir korelasyon bulunmuş ($r: 0.311$; $p<0.001$), bu da e-sağlık okuryazarlığı düzeyi arttıkça sağlıklı genital hijyen davranışlarının da arttığını göstermektedir. Eğitim durumu, aile tipi ve gelir gibi diğer demografik faktörlerin ESOÖ ve GHDÖ üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı saptanmıştır.

Sonuç: Kadınlarda e-sağlık okuryazarlığı düzeyi arttıkça, sağlıklı genital hijyen davranışları düzeyi de artmaktadır. Sosyal güvencesi olanların e-sağlık okuryazarlığı ve genital hijyen davranışları düzeyleri, olmayanlara göre daha yüksektir. Kendi sağlığını iyi olarak değerlendirenlerin e-sağlık okuryazarlığı düzeyi, orta olarak değerlendirenlerden yüksektir. Çekirdek aileye sahip olanların sağlıklı genital hijyen davranışları düzeyi, geniş aileye sahip olanlardan yüksektir. İnterneti sağlık kararlarında "çok yararlı" bulanların e-sağlık okuryazarlığı düzeyi en yüksek, "hiç yararlı değil" diyenlerin ise en düşüktür. Kişisel bilgisayarı olanların e-sağlık okuryazarlığı ve sağlıklı genital hijyen davranışları düzeyleri, olmayanlardan daha yüksektir. Yaş arttıkça sağlıklı genital hijyen davranışları düzeyi artarken, internette geçirilen süre arttıkça bu davranışların düzeyi azalmaktadır. Eğitim durumu, anne ve baba eğitim durumu, gelir durumu, kronik hastalık, sürekli ilaç kullanımı, sigara kullanımı ve ailede sağlık çalışanı bulunma durumu gibi faktörler ise e-sağlık okuryazarlığı ve genital hijyen davranışları düzeylerinde anlamlı bir değişiklik yaratmamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Adölesan, e-sağlık okuryazarlığı, genital hijyen davranışları

"The Impact of Adolescents' E-Health Literacy Levels on Genital Hygiene Behaviors

Merve Şen¹, Ayşenur Turan², Şerife Çınar¹, İclal İlknur Özdemir¹

¹Istanbul Medipol University

²Adıyaman University

Objective: This study aims to examine the impact of adolescents' e-health literacy levels on genital hygiene behaviors.

Method: This descriptive study's population consists of adolescents aged 18 and above. The sample size was calculated as 262 using the G Power Program, and 268 adolescents participated in the study. Data were collected using the "Descriptive Information Form" with 19 questions created by the researchers based on the literature, the "E-Health Literacy Scale for Adolescents," and the "Genital Hygiene Behaviors Scale" (GHBS). Data analysis was performed using the SPSS package program. Independent samples t-test, Kruskal-Wallis H test, ANOVA analysis, Mann-Whitney U test, correlation analysis, and Bonferroni correction were used in the analyses.

Results: The study found that the participants' average age was 19.63, 81.3% were university graduates, 69.4% had social security, and 86.9% lived in nuclear families. It was found that participants with social security had significantly higher e-health literacy (EHLS) and healthy genital hygiene behaviors (GHBS) scores. Additionally, participants with personal computers had higher EHLS and GHBS scores. A positive significant correlation was found between EHLS and GHBS ($r: 0.311$; $p < 0.001$), indicating that as e-health literacy levels increase, healthy genital hygiene behaviors also increase. Other demographic factors such as education level, family type, and income were not found to have a significant impact on EHLS and GHBS.

Conclusion: As the e-health literacy level increases in women, the level of healthy genital hygiene behaviors also increases. Those with social security have higher e-health literacy and genital hygiene behaviors levels compared to those without. Those who evaluate their health as good have higher e-health literacy levels than those who evaluate it as moderate. Those with nuclear families have higher healthy genital hygiene behaviors levels than those with extended families. Those who find the internet "very useful" in health decisions have the highest e-health literacy levels, while those who find it "not useful at all" have the lowest. Those with personal computers have higher e-health literacy and healthy genital hygiene behaviors levels than those without. As age increases, the level of healthy genital hygiene behaviors increases, while the level of these behaviors decreases as the time spent on the internet increases. Factors such as education level, parental education level, income status, chronic illness, continuous medication use, smoking, and having a healthcare worker in the family do not create a significant change in e-health literacy and genital hygiene behaviors levels.

Keywords: Adolescent, E-health literacy, Genital hygiene behaviors

S-0500

Geliştirilen Emzirme Simülasyon Maketleri ile Verilen Emzirme Eğitiminin Annelerin Emzirme Özyeterliliğine, Emzirmeye İlişkin Tutum ve Bilgi Düzeyine Etkisinin Değerlendirilmesi

Yeliz Doğan Merih¹, Sena Üngör², Nevin Şahin³, Dilek Çoşkun Potur⁴

¹SBÜ Hamidiye Hemşirelik Fakültesi / Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı, İstanbul

²Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, İstanbul

³İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, İstanbul

⁴Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, İstanbul

Amaç: Anne sütü, bebeklerin gereksinimi olan tüm besin öğelerini tek başına içeren eşsiz bir besindir. Emzirme, önerildiği şekilde gerçekleştirildiğinde, hem bebek hem de kadın sağlığı açısından olumlu etkileri olmaktadır. Emzirme psikomotor bir beceri olup, gerçeğe yakın bir ortamda yaparak öğrenmenin sağlanması emzirmenin başarılı bir şekilde gerçekleştirilmesinde önemlidir. Son yıllarda yaparak öğrenmede en etkili kullanılan yöntemin simülasyon eğitimi olduğu bildirilmektedir. Bu kapsamda yüksek gerçeklikte bir simülatör ile verilecek emzirme eğitimi, kadınların emzirmeye ilişkin bilgi düzeylerini arttırmasının yanı sıra kadınların emzirmeyi uygulama, değerlendirme ve tekrar uygulamasını sağlayarak emzirmede tecrübe etmesini, yeterlilik kazanmasını, yanlış uygulamalarını düzeltmesini ve doğru teknikle emzirme davranışı kazanmasına olanak sağlayacaktır. Bu araştırma ile, geliştirilen Simülatör Modeli ile doğumsonu dönemde verilen uygulamalı emzirme eğitiminin postnatal dönemde kadınların emzirme başarısına, emzirme özyeterlilik algısına ve emzirmeye ilişkin tutum ve bilgisine olan etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışma bir kadın hastalıkları eğitim ve araştırma hastanesinde Ocak 2024 - Aralık 2024 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın örneklemini, doğum sonu kliniğinde normal doğum yapmış, araştırmaya dahil edilme kriterlerine uyan simülasyon eğitimi grubu (ESMG) için 60, standart eğitim yapılacak kontrol grubu (SEEG) için 60 olmak üzere 120 anne oluşturmıştır.

Çalışmada Katılımcı Tanılama Formu, LATCH Emzirme Tanılama ve Değerlendirme Ölçeği, Emzirme Özyeterlilik Ölçeği Kısa Formu ve Postnatal Dönem Takip Formu kullanılmıştır. Ayrıca araştırmanın uygulama aşamasında simülasyon eğitimi grubu için araştırmacılar tarafından geliştirilen Laktasyon Simülasyon Modeli (LSM) kullanılmıştır. SPSS programı ile değerlendirilmiştir. Araştırma için gerekli izinler ve araştırmaya katılan kadınlardan yazılı onam alınmıştır.

Bulgular: ESGM'nda yer alan kadınların yaş ortalaması 30,63±4,2, SEEG'nda yer alan kadınların yaş ortalaması 30,26±5,16 yıl olarak hesaplanmıştır. ESGM ve SEEG'ndaki annelerin, sosyodemografik (yaş, eğitim, çalışma durumu, meslek, gelir, sağlık güvencesi ve aile tipi), obstetrik (gebeliğin planlı olma durumu, düzenli doğum öncesi bakım hizmeti alma, gebelikte meme sorunu yaşama, bebeğini emzirmeyi isteme, emzirmede güçlük yaşayacağını düşünme durumu, doğum yapılan gebelik haftası, doğumda sorun yaşama durumu), doğum sonu emzirme (ilk emzirme zamanı, ilk emzirmede sorun yaşama durumu, yenidoğanı ilk besleme şekli) ve yenidoğan bebeklerinin (cinsiyet, boy, kilo) özellikleri yönünden benzer özelliklere sahip oldukları istatistiksel açıdan benzer özelliklere sahip oldukları belirlenmiştir ($p > 0.05$). LATCH emzirme başarı toplam puan karşılaştırıldığında ESGM ($8,16 \pm 2,23$) ve SEG ($6,35 \pm 2,46$) grupları arasında istatistiksel olarak ileri derece anlamlı fark olduğu belirlenmiştir ($p < 0.001$). Postpartum Emzirme Özyeterlilik toplam puan ortancaları karşılaştırıldığında ise yine ESGM ($59,53 \pm 7,37$) ve SEEG ($43,21 \pm 10,52$) grupları arasında istatistiksel olarak ileri derece anlamlı fark olduğu belirlenmiştir ($p < 0.001$).

Sonuç: Çalışma sonucunda, geliştirilen "Simülatör Eğitim Modeli" ile verilen uygulamalı emzirme eğitiminin, annelerin emzirme başarısına ve emzirme özyeterlilik algısına olumlu etkisi olduğu ve annelerin eğitim yöntemine yönelik olumlu geribildirimde bulunduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Anne Sütü, Emzirme, Emzirme Özyeterlilik, Simülasyon Eğitimi

Evaluation of the Effect of Breastfeeding Education Given with Developed Breastfeeding Simulation Models on Mothers' Breastfeeding Self-Efficacy, Attitudes and Knowledge Levels Regarding Breastfeeding

Yeliz Doğan Merih¹, Sena Üngör², Nevin Şahin³, Dilek Çoşkun Potur⁴

¹SBU Hamidiye Faculty of Nursing / Presidency of Turkish Health Institutes

²Kartal Doctor Lutfi Kırdar City Hospital, İstanbul

³İstanbul University-Cerrahpaşa Florence Nightingale Faculty of Nursing, İstanbul

⁴Marmara University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, İstanbul

Objective: Breast milk is a unique food that contains all the nutrients that babies need. When breastfeeding is performed as recommended, it has positive effects on both the baby and the woman's health. Breastfeeding is a psychomotor skill, and learning by doing in a realistic environment is important for the successful implementation of breastfeeding. In recent years, it has been reported that the most effective method used in learning by doing is simulation training. In this context, breastfeeding training to be given with a high-reality simulator will increase women's knowledge levels about breastfeeding, as well as enable women to practice, evaluate and re-practice breastfeeding, gain experience in breastfeeding, gain competence, correct their wrong practices and gain breastfeeding behavior with the correct technique. This research aims to evaluate the effect of practical breastfeeding training given in the postpartum period with the developed Simulator Model on women's breastfeeding success, breastfeeding self-efficacy perception and attitudes and knowledge about breastfeeding in the postnatal period.

Materials-Methods: The study was conducted in a gynecology training and research hospital between January 2024 and December 2024. The study sample consisted of 120 mothers, 60 for the simulation education group (ESMG) and 60 for the standard education control group (SEEG), who had a normal delivery in the postpartum clinic and met the inclusion criteria for the study. Participant Identification Form, LATCH Breastfeeding Diagnosis and Assessment Scale, Breastfeeding Self-Efficacy Scale Short Form, and Postnatal Period Follow-up Form were used in the study. In addition, the Lactation Simulation Model (LSM) developed by the researchers was used for the simulation education group in the application phase of the study. It was evaluated with the SPSS program. Necessary permissions for the research and written consent were obtained from the women who participated in the research.

Results: The unaged women in ESGM were calculated as 30.63±4.2 years, and the unaged women in SEEG were calculated as 30.26±5.16 years. The mothers in ESGM and SEEG had similar characteristics in terms of sociodemographic (age, education, employment status, trade, income, health insurance and family type), obstetric (planned pregnancy status, receiving regular prenatal care service, having breast problems during childbirth, wanting to breastfeed after birth, thinking of living for a long time during breastfeeding, healthy week of birth, having problems during birth), waiting at birth (having problems during first sleep, starting work and first feeding status) and their babies (gender, height, weight) characteristics ($p>0.05$). It was determined that there was a highly significant difference between the LATCH breastfeeding success total score and the ESGM (8.16±2.23) and SEG (6.35±2.46) values ($p<0.001$). The results of the Postpartum Breastfeeding Self-Efficacy total score medians were also determined to be highly significant difference between the ESGM (59.53±7.37) and SEEG (43.21±10.52) values ($p<0.001$).

Conclusion: As a result of the study, it was determined that the practical breastfeeding training given with the "Simulator Training Model" developed had a positive effect on mothers' breastfeeding success and breastfeeding self-efficacy perception, and mothers gave positive feedback about the training method.

Keywords: Breast Milk, Breastfeeding, Breastfeeding Self-efficacy, Simulation Slope

S-0502

İnovatif Bir Ürünün Geliştirilmesi: Safe-Click Göbek Klempi

Mehlika Aslan¹, Yeliz Doğan Merih²

¹Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Pediatrik Kardiyovasküler Cerrahi Yoğun Bakım Ünitesi, İstanbul

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Safe-Click, göbek klempi kullanımında yaşanan sorunlar dikkate alınarak geliştirilmiş olup projede umbilikal kord enfeksiyonlarının erken dönemde saptanması, atık yönetiminin sağlanarak doğanın korunması, teknoloji ile entegre sağlık hizmetlerinin sunulması ve plasental transfüzyonun doğal sürecinin desteklenmesi amaçlanmaktadır.

Gereç-Yöntem: Göbek klempi kullanımında yaşanan sorunlar ve aksayan yönler belirlenerek sistemi iyileştirmek, komplikasyonları önlemek, ebeveyn ve yenidoğan sağlığını desteklemek amacıyla Safe-Click Göbek Klempinin Geliştirilmesi projesi planlanmıştır. Literatür taraması yapılarak dünyada ve ülkemizde mevcut kullanılan göbek klemplerine yönelik yapılan geliştirmeler ve alınan patentler incelenmiştir. Mevcut ürünlere yönelik sorunların giderilmesi amacıyla yeni buluş özelliği taşıyan Safe-Click geliştirilmiştir. Göbek klempinin birinci düzey çizim ve dizayn aşamaları araştırmacılar tarafından gerçekleştirilmiştir. Buluşun patent başvurusu yapılmış ve ileri düzey çizim ve prototip geliştirme sürecine başlanmıştır.

Bulgular: Isıya duyarlı olarak renk değiştiren ve çevre dostu malzeme kullanılarak üretilmesi planlanan Safe-Click enfeksiyonun erken dönemde saptanmasını mümkün kılarak umbilikal kord kaynaklı enfeksiyonların ve ileri dönem sepsisin önüne geçilmesini sağlamaktadır. Doğayı koruma isteğimiz ışığında, plastik yerine, çevre dostu, geri dönüştürülebilir, doğada çözünme süresi kısa malzemeler kullanarak üretilen umbilikal kord klempileri ile daha az ve çevre dostu atıklar çıkarılmaktadır. Umbilikal kord enfeksiyon belirtilerinin anlaşılması, bakımının doğru yapılması durumlarında ailelerin uzman desteğine ihtiyacı olabilmektedir. Covid-19 pandemisi gibi meydana gelen bazı olağanüstü durumlarda hastaneye başvurmak da beraberinde başka sorunları getirebilen bir çözüm olmaktadır. Bu sebeple ailelere destek olmak amacıyla içeriğinde umbilikal kord bakımı, yenidoğan bakımı, yenidoğan takipleri, canlı destek hattı gibi hizmetlerin sunulduğu bir uygulama geliştirmek ve umbilikal kord klempi üzerine konumlandırılmış, okutulduğunda uygulamayı indirmeye yönlendiren bir QR kod eklenmesi ebeveynlerin ve yenidoğanların sağlığını korumakta ve geliştirmektedir. Ürünün ileri düzey geliştirme aşamalarında kan akışı algılayıcı sensör eklentisi kan akışı durduktan sonra otomatik klempleme yapabilmesi ile erken umbilikal kord klempelenmesini önlemektedir.

Sonuç: Safe-Click göbek klemplerinin üretimiyle umbilikal kord enfeksiyonlarının erken dönemde teşhis edilerek tedavinin erken planlanması, ailelere destek ve danışmanlık hizmetleri sunulması var olan sorunların çözümü için doğru yönlendirmelerin yapılması ve bilgi eksikliklerinin giderilmesi, kan akışının algılanarak uygun zamanda klemplemenin yapılması ile plasental transfüzyonun doğal sürecini engellemenin önlenmesi, çevre dostu ve geri dönüştürülebilir atıklar çıkarılarak atık yönetiminin desteklenmesi sağlanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelikte İnovasyon, İnovatif Ürün, Göbek Klempi, Umbilikal Kord, Enfeksiyon

Developing an Innovative Product: Safe-Click Umbilical Clamp

Mehlika Aslan¹, Yeliz Doğan Merih²

¹Umraniye Training and Research Hospital, Pediatric Cardiac Intensive Care Unit, İstanbul

²University of Health Sciences, Hamidiye Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, İstanbul

Objective: Safe-Click was developed considering the problems experienced in the use of umbilical clamps, and the project aims to detect umbilical cord infections at an early stage, protect nature by ensuring waste management, provide technology-integrated health services, and support the natural process of placental transfusion.

Materials-Methods: This project was planned to determine the problems and shortcomings experienced in the use of umbilical clamps, improve the system, prevent complications, and support parental and newborn health. Literature review was conducted and developments and patents received for umbilical clamps currently used in the world and in our country were examined. Safe-Click, which has the feature of a new invention, was developed in order to eliminate the problems related to existing products. The first level drawing and design stages of the umbilical clamp were carried out by researchers. A patent application for the invention was made and the advanced drawing and prototype development process was started.

Results: Safe-Click, which is planned to be produced using heat-sensitive color-changing and environmentally friendly materials, enables early detection of infection and prevents umbilical cord-related infections and advanced sepsis. In light of our desire to protect nature, umbilical cord clamps, which are produced using environmentally friendly, recyclable, and short-decomposition materials instead of plastic, produce less and more environmentally friendly waste. Families may need expert support in cases where umbilical cord infection symptoms are understood and care is performed correctly. In some extraordinary situations such as the Covid-19 pandemic, applying to the hospital is also a solution that can bring other problems. For this reason, in order to support families, developing an application that offers services such as umbilical cord care, newborn care, newborn follow-ups, and a live support line, and adding a QR code positioned on the umbilical cord clamp that directs you to download the application when scanned, protects and improves the health of parents and newborns. In the advanced development stages of the product, the blood flow sensor add-on prevents early umbilical cord clamping by automatically clamping after blood flow stops.

Conclusion: With the production of Safe-Click umbilical clamps, umbilical cord infections will be diagnosed at an early stage and treatment will be planned early, support and consultancy services will be provided to families to provide correct guidance for solving existing problems and eliminate information deficiencies, blood flow will be detected and clamping will be performed at the appropriate time to prevent the natural process of placental transfusion from being blocked, and waste management will be supported by producing environmentally friendly and recyclable waste.

Keywords: Innovation in Nursing, Innovative Product, Umbilical Clamp, Umbilical Cord, Infection

S-0503

Betty Neuman Sistemler Modeline Göre Bir Erken Doğum Tehdidi Vaka Örneği

Nermin Odabaşı, Fatemeh Abdolazadeh, Sennur Kula Şahin

İSTİNYE ÜNİVERSİTESİ

Öz

Amaç

Bu olgu sunumunun amacı, erken doğum tehdidi yaşayan anne adaylarının yaşadıkları stresörleri, bu stresörlerin anne adayı üzerindeki etkilerini ve anne adayının bu stresörlere verdiği yanıtları Neuman Sistemler Modeli doğrultusunda incelemektir. Ayrıca, Neuman Sistemler Modeli'nin hemşirelik bakımında uygulanabilirliğini ve etkinliğini göstermek, hemşirelere yol gösterici bir kaynak sağlamak ve sağlık hizmetlerindeki önemini vurgulamak hedeflenmiştir. Bu çalışmanın, ülkemizde hemşirelik araştırmalarında kuram/model kullanımını yaygınlaştırmaya katkı sağlamak amacıyla literatüre sunulması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem

Olgudaki verilerin toplanmasında, Neuman Sistemler Modeli'nin temel yapısı, temel yapının koruyucu mekanizmaları ve çevre kavramları kullanılmıştır. Neuman sistemler modeli kapsamında, stresörler (kişisel, kişilerarası ve çevresel) ve beş majör değişken (fizyolojik, psikolojik, sosyokültürel, spiritüel ve gelişimsel) tanımlanmış ve bu veriler doğrultusunda hemşirelik bakımı uygulanmıştır. Bu modelin sağlık bakımında nasıl etkili bir şekilde kullanılacağı üzerinde durulmuştur.

Bulgular

Erken doğum tehdidi yaşayan anne adaylarının yaşadığı stresörler, belirlenen stresörlerin anne adayı üzerindeki etkileri ve bu stresörlere verilen yanıtlar Neuman Sistemler Modeli doğrultusunda analiz edilmiştir. Bulgular, anne adaylarının stresörlere karşı verdikleri yanıtların modelin her bir değişkeni üzerinde etkili olduğunu ve Neuman Sistemler Modeli'nin bu bağlamda etkili bir rehber sunduğunu göstermektedir. Modelin, hemşirelik bakımının profesyonel düzeyde uygulanmasında önemli bir yer tutabileceği ve sağlık hizmetlerinde önemli bir araç olduğu ortaya konmuştur.

Sonuç

Neuman Sistemler Modeli, erken doğum tehdidi yaşayan anne adaylarının stresörlerini tanımlama, bu stresörlerin etkilerini değerlendirme ve anne adaylarının bu stresörlere verdikleri yanıtları anlamada etkili bir yöntemdir. Bu olgu sunumu, Neuman Sistemler Modeli'nin hemşirelik bakımında nasıl kullanılabileceğini göstererek, hemşirelere profesyonel bakım sunmalarında rehberlik etmeyi amaçlamaktadır. Ayrıca, bu çalışmanın hemşirelik araştırmalarında kuram/model kullanımını teşvik etmeyi ve bu alanda farkındalık yaratmayı hedeflediği belirtilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Neuman sistemler modeli, hemşirelik, erken doğum tehdidi, olgu sunumu

A Case Example of Threatened Preterm Labor According to the Betty Neuman Systems Model

Nermin Odabaşı, Fatemeh Abdolazadeh, Sennur Kula Şahin

İSTİNYE UNIVERSITY

Objective

The aim of this case study is to examine the stressors experienced by pregnant women at risk of preterm labor, the effects of these stressors on the pregnant women, and the responses they give to these stressors in accordance with the Neuman Systems Model. Additionally, it aims to demonstrate the applicability and effectiveness of the Neuman Systems Model in nursing care, provide a guiding resource for nurses, and emphasize its importance in healthcare services. This study is intended to contribute to the promotion of the use of theories/models in nursing research in our country by presenting it to the literature.

Materials and Methods

In the collection of data for this case, the basic structure, protective mechanisms of the basic structure, and environmental concepts of the Neuman Systems Model were used. Within the Neuman Systems Model, stressors (personal, interpersonal, and environmental) and five major variables (physiological, psychological, sociocultural, spiritual, and developmental) were defined, and nursing care was provided based on these data. The study focused on how effectively this model can be used in healthcare.

Findings

The stressors experienced by pregnant women at risk of preterm labor, the effects of these stressors on the pregnant women, and the responses given to these stressors were analyzed in accordance with the Neuman Systems Model. The findings indicate that the responses of the pregnant women to the stressors had an effect on each variable of the model and that the Neuman Systems Model provided an effective guide in this context. The model was found to have an important place in the professional application of nursing care and to be a significant tool in healthcare services.

Conclusion

The Neuman Systems Model is an effective method for identifying stressors in pregnant women at risk of preterm labor, evaluating the effects of these stressors, and understanding the responses given by the pregnant women to these stressors. This case study aims to guide nurses in providing professional care by showing how the Neuman Systems Model can be used in nursing care. Additionally, it is stated that this study aims to promote the use of theories/models in nursing research and raise awareness in this field.

Keywords: Neuman systems model, nursing, threat of premature birth, case report

S-0506

Doğum Sonrası Dönemdeki Kadınların Pelvik Taban Rahatsızlığı ile Depresyon, Anksiyete ve Stres Arasındaki İlişki

Mehtap Gümüşay, Hilal Gül Boyraz Yanık, Nülüfer Erbil

ORDU ÜNİVERSİTESİ

Amaç: Pelvik taban bozuklukları fiziksel sağlığı etkilediği gibi, bireyin psikolojik durumunu ve sosyal hayatını da etkilemektedir. Pelvik taban rahatsızlıkları postpartum dönemdeki kadının psikolojik durumunu etkileyen önemli bir konudur. Pelvik taban rahatsızlıkları arasında üriner inkontinans sıklıkla çalışılmakla birlikte, psikolojik durum üzerine etkisini inceleyen çalışma sınırlı sayıdadır. Bu çalışmanın amacı, doğum sonrası dönemdeki kadınların pelvik taban rahatsızlığı ile depresyon, anksiyete ve stres arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma, tanımlayıcı türde bir çalışmadır. Araştırma Şubat 2023-Şubat 2024 tarihleri arasında yürütülmüştür. Türkiye'nin kuzeyinde bir Üniversite hastanesinin polikliniklerine başvuran doğum sonrası ilk yılda olan kadınlar araştırmanın evrenini oluşturmuştur. Örneklem sayısı Eftekhar ve ark. (2006)'nın çalışmasındaki postpartum kadınların stres üriner inkontinans prevalansı %14.1 değeri örneklem hesaplamasında kullanılarak hesaplama yapılmış ve örneklem büyüklüğünün en az 186 kadından oluşması gerektiği belirlenmiştir. Çalışma 211 kadın ile tamamlanmıştır. Veri toplama aracı olarak literatür doğrultusunda oluşturulmuş Kişisel Bilgi Formu, Global Pelvik Taban Rahatsızlık Anketi ve Depresyon Anksiyete Stres Ölçeği kullanılmıştır. Çalışma için etik kurul onayı ve araştırmanın hastanede yürütülebilmesi için gerekli yazılı izinler alınmıştır. Çalışmaya katılmayı kabul eden kadınlardan yazılı onamları alınmıştır. Veri değerlendirilmesinde; sayı, yüzde, ortalama ve independent sample t test kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan kadınların yaş ortalamaları 29.65 ± 5.24 yılıdır. Kadınların beden kitle indeksi ortalaması 26.57 ± 4.00 'dür. Kadınların en son doğumlarında bebeklerinin ağırlık ortalamaları 3311.35 ± 604.20 gramdır. Kadınların en son doğum haftası ortalaması 37.57 ± 2.20 'ydi. Kadınların %69.2'sinin son doğumlarını devlet hastanesinde gerçekleştirdiği belirlendi. Kadınların %37'sinin gebelikte idrar kaçırma problemi yaşadığı bulundu. Kadınların %23.6'sının doğum sonu dönemde stres üriner inkontinans yaşadığı belirlendi. Kadınların depresyon puan ortalamaları 3.78 ± 3.15 , anksiyete puan ortalamaları 2.72 ± 2.66 ve stres puan ortalamaları 4.06 ± 2.91 'di. Stres üriner inkontinansı olan kadınların anksiyete ve stres puan ortalamaları istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksekti ($p < 0.05$).

Sonuç: Postpartum dönemde stres üriner inkontinansı olan kadınların anksiyete ve stres puanlarının daha yüksek olduğu belirlendi. Postpartum dönemde üriner inkontinansı azaltmak için girişimlerde bulunulmasının kadınların emosyonel durumunu da iyileştireceği düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Pelvik taban bozukluğu, postpartum, depresyon, anksiyete, stres

Relationship Between Pelvic Floor Disorder and Depression, Anxiety and Stress in Postpartum Women

Mehtap Gümüşay, Hilal Gül Boyraz Yanık, Nülüfer Erbil

ORDU UNIVERSITY

Objective: Pelvic floor disorders affect the individual's physical health as well as their psychological state and social life. Pelvic floor disorders are an important issue affecting the psychological state of women in the postpartum period. Although urinary incontinence is frequently studied among pelvic floor disorders, there are limited studies examining its effect on psychological state. The aim of this study is to examine the relationship between pelvic floor disorders and depression, anxiety and stress in women in the postpartum period.

Materials-Methods: This study is a descriptive study. The research was conducted between February 2023 and February 2024. Women in the first year after birth who applied to the outpatient clinics of a university hospital in the north of Turkey constituted the population of the study. The sample size was calculated by using the 14.1% prevalence of stress urinary incontinence in postpartum women in the sample calculation and it was determined that the sample size should consist of at least 186 women. The study was completed with 211 women. The Personal Information Form, Global Pelvic Floor Disorder Questionnaire and Depression Anxiety Stress Scale, which were developed in line with the literature, were used as data collection tools. Ethics committee approval was obtained for the study and the necessary written permissions were obtained for the study to be conducted in the hospital. Written consent was obtained from the women who agreed to participate in the study. Number, percentage, average and independent sample t test were used in data evaluation.

Results: The mean age of the women participating in the study was 29.65 ± 5.24 years. The mean body mass index of the women was 26.57 ± 4.00 . The mean weight of the babies in the women's most recent birth was 3311.35 ± 604.20 grams. The mean week of the women's most recent birth was 37.57 ± 2.20 . It was determined that 69.2% of the women had their last birth in a state hospital. It was found that 37% of the women had urinary incontinence problems during pregnancy. It was determined that 23.6% of the women had stress urinary incontinence in the postpartum period. The mean depression score of the women was 3.78 ± 3.15 , the mean anxiety score was 2.72 ± 2.66 and the mean stress score was 4.06 ± 2.91 . The mean anxiety and stress scores of the women with stress urinary incontinence were statistically significantly higher ($p < 0.05$).

Conclusion: It was determined that women with stress urinary incontinence in the postpartum period had higher anxiety and stress scores. It may be thought that interventions to reduce urinary incontinence in the postpartum period will also improve the emotional state of women.

Keywords: Pelvic floor disorder, postpartum, depression, anxiety, stress

S-0507

Başarılı emzirme beklentisi annelerin psikolojik sağlığını ve emzirme sürecini olumsuz etkileyen bir faktör müdür?

Ebru Esenkaya¹, Zehra Gölbaşı²

¹Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Ankara

²Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Ankara

Problem Tanımı ve Amaç: Bebeklerin anne sütü beslenmesini sağlamak, emzirmeyi özendirmek ve desteklemek amacıyla başarılı emzirme ilkeleri benimsenmiştir. Bu ilkeler doğrultusunda gebelik ya da doğum sonu dönemde emzirme eğitim ve danışmanlık hizmetleri verilmekte ve annelerin başarılı şekilde emzirmeleri hedeflenmektedir. Ancak bazı durumlarda kadınlar başarılı emzirme beklentilerini karşılayacak şekilde bir emzirme deneyimi yaşayamamaktadır. Emzirme sürecini olumsuz etkileyen bir durum annelerin psikolojik sağlığını da olumsuz etkileyebilmektedir. Bu derlemede, başarılı emzirme beklentisinin emzirme sürecine ve maternal psikolojik sağlık sonuçlarına etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmanın amacına uygun literatüre ulaşmak için "breast feeding OR breastfeeding OR lactation AND maternal expectation OR mother's expectation AND postpartum period" anahtar kelimeleri kullanılarak PubMed, Science Direct ve Web of Science veri tabanlarında tarama yapılmıştır. Dahil edilme kriterleri olarak son 10 yıl kapsamında 2015-2025 yılları arasında yayımlanmış olma, İngilizce dilinde olma ve tam metin araştırma makalesi olma belirlenmiştir. Bu kriterlere uyan toplam 28 makaleye ulaşılmıştır. Bu makalelerin 13'ü duplikasyon ve 8'i içerik yönünden amaç dışı olması nedeniyle çıkarılmıştır. Bu çıkarılma işlemi önce başlıktan eleme ardından içerikten eleme yöntemi uygulanarak seçilmiştir. Sonucunda, inceleme 7 araştırma üzerinden yürütülmüştür.

Bulgular: Çalışmaların 3'ü tanımlayıcı, 3'ü nitel, 1'i sistematik derlemeden oluşmaktadır.; Tanımlayıcı çalışma sonuçları, emzirmede hedefledikleri başarıya ulaşamayan kadınlarda olumsuz beden imajı algısının ve yetersiz süt algısının yüksek olduğu bulunmuştur. Bununla birlikte biberon kullanma, mama takviyesi kullanma ve emzirmeyi bırakma davranışının yaygın görüldüğü belirtilmiştir. Nitel araştırma sonuçları, emzirme beklentisini karşılayamamanın annelerde yetersizlik, başarısızlık duygusuna ve hayal kırıklığı hissine neden olduğu ve bu annelerin emzirmeyi devam ettirmek istemediklerini ortaya koymuştur. Sistematik derlemede ise emzirme ile ilgili beklentisine ulaşamayan kadınlarda depresyon riskinin daha yüksek olduğu ve emzirmenin sonlandırma davranışının daha yaygın görüldüğü vurgulanmıştır.

Sonuç: Çalışma sonuçlarına göre, annelerin başarılı emzirme beklentisinin karşılanmamasının psikolojik sağlığı ve emzirme sürecini olumsuz etkileyen bir faktör olduğu söylenebilir. Bu nedenle emzirme eğitimlerinde annelerin beklentileri anlaşılmalıdır. Bununla birlikte başarılı emzirme hedeflerine ulaşamayan annelerin duygusal ve ruhsal sağlığına odaklanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: anne sağlığı, emzirme, postpartum dönem, ruh sağlığı

Is the expectation of successful breastfeeding a factor that negatively affects mothers' psychological health and the breastfeeding process?

Ebru Esenkaya¹, Zehra Gölbaşı²

¹Lokman Hekim University, Vocational School of Health Services, Ankara

²Lokman Hekim University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Ankara

Problem Definition and Objective: Successful breastfeeding principles have been adopted to ensure breastfeeding of infants and to encourage and support breastfeeding. In line with these principles, breastfeeding education and counseling services are provided during pregnancy or postpartum period and mothers are aimed to breastfeed successfully. However, in some cases, women do not have a breastfeeding experience that meets the expectations of successful breastfeeding. This situation, which negatively affects the breastfeeding process, may also negatively affect the psychological health of mothers. In this review, we aimed to evaluate the effect of successful breastfeeding expectation on the breastfeeding process and maternal psychological health outcomes.

Methods: PubMed, Science Direct and Web of Science databases were searched using the keywords "breast feeding OR breastfeeding OR lactation AND maternal expectation OR mother's expectation AND postpartum period" to access the literature appropriate for the purpose of the study. The inclusion criteria were to be published between 2015 and 2025 within the last 10 years, to be in English language and to be a full-text research article. A total of 28 articles meeting these criteria were found. Thirteen of these articles were excluded due to duplication and eight articles were excluded due to content irrelevance. This exclusion process was selected by first eliminating from the title and then eliminating from the content. As a result, the review was conducted on 7 studies.

Results: Three of the studies were descriptive, three were qualitative, and one was a systematic review. The results of the descriptive study showed that negative body image perception and perception of insufficient milk were found to be high in women who did not achieve their targeted success in breastfeeding. In addition, it was reported that bottle use, use of formula supplements and breastfeeding cessation behaviors were common. The results of qualitative research revealed that failure to meet breastfeeding expectations caused feelings of inadequacy, failure and disappointment in mothers and that these mothers did not want to continue breastfeeding. In the systematic review, it was emphasized that the risk of depression was higher and breastfeeding termination behavior was more common in women who did not reach their expectations regarding breastfeeding.

Conclusion: According to the results of the study, it can be said that failure to meet mothers' expectations of successful breastfeeding is a factor that negatively affects psychological health and the breastfeeding process. Therefore, mothers' expectations should be understood in breastfeeding education. In addition, the emotional and mental health of mothers who do not achieve successful breastfeeding goals should be focused on.

Keywords: breastfeeding, maternal health, mental health, postpartum period

S-0509

Jinekolojik kanserlerde sanal gerçeklik müdahaleleri

Ece Özkaradığın¹, Sevgi Özkan²

¹Pamukkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Entitüsü, Hemşirelik Ana Bilim Dalı, Denizli

²Pamukkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum-Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Denizli

Jinekolojik kanserler tanı, tedavi ve iyileşme süreçlerinde kadınlarda hem fiziksel hem de psikososyal düzeyde çok sayıda soruna yol açmaktadır. Ağrı, anksiyete, stres, bulantı ve yorgunluk gibi semptomlar, özellikle kemoterapi, radyoterapi ve tanısal işlemler sırasında yaşam kalitesini olumsuz etkilemektedir. Son yıllarda gelişen sanal gerçeklik teknolojisi, bu tür semptomların yönetiminde tamamlayıcı bir müdahale yöntemi olarak dikkat çekmektedir. Bu derleme, jinekolojik kanserlerde kadınlara yönelik sanal gerçeklik tabanlı müdahalelerin literatürdeki yerini incelemeyi amaçlamaktadır. Literatürde, sanal gerçeklik müdahalelerinin özellikle kemoterapi sırasında anksiyete, ağrı ve bulantıyı azaltmada etkili olduğu ve bazı tanısal işlemler öncesinde hastaların korku düzeyini düşürdüğü belirtilmektedir. Ayrıca, psikolojik destek amaçlı doğa temalı ve rehberli gevşeme içeriklerinin stres üzerinde olumlu etkiler yarattığı belirlenmiştir. Ancak, mevcut çalışmaların çoğu küçük örneklemle sınırlı olup, konuya ilişkin daha fazla kanıtı ihtiyaç duyulmaktadır. Sanal gerçeklik teknolojisinin hemşirelik uygulamalarında kullanımı, jinekolojik kanser tanısı almış kadınlarda semptom yönetimi ve psikososyal iyilik hallerine katkı sağlayabilecek yenilikçi bir yaklaşım olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Ağrı, anksiyete, hemşirelik, ilaç tedavisi, sanal gerçeklik

Virtual reality interventions in gynecological cancers

Ece Özkaradiğin¹, Sevgi Özkan²

¹Nursing Department, Health Sciences Institute, Pamukkale University, Denizli, Turkey

²Obstetrics and Gynecology Nursing Department, Health Sciences Faculty, Pamukkale University, Denizli, Turkey

Gynecological cancers cause numerous physical and psychosocial problems in women during the diagnostic process, treatment, and recovery. Symptoms such as pain, anxiety, stress, nausea, and fatigue negatively affect quality of life, especially during chemotherapy, radiotherapy, and diagnostic procedures. In recent years, developing virtual reality technology has attracted attention as a complementary intervention method for managing these symptoms. This review aims to examine the place of virtual reality-based interventions for women with gynecological cancers in the literature. The literature indicates that virtual reality interventions are particularly effective in reducing anxiety, pain, and nausea during chemotherapy and in lowering patients' fear levels before certain diagnostic procedures. Furthermore, nature-themed and guided relaxation content used for psychological support has been found to have a positive effect on stress. However, most existing studies are limited by small sample sizes, and more evidence is needed on the subject. The use of virtual reality technology in nursing practice can be considered an innovative approach that may contribute to the symptom management and psychosocial well-being in women diagnosed with gynaecological cancer.

Keywords: Pain, anxiety, nursing, pharmacological treatment, virtual reality

S-0510

Hemşirelik ve ebelik öğrencilerine verilen serviks kanserine yönelik eğitimin öğrencilerin ve annelerinin sağlık inançlarına ve annelerin tarama davranışlarına etkisi

Ferdane Koçoğlu¹, Semra Kocaöz², Sibel Dilmen³

¹Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Zübeyde Hanım Sağlık Bilimleri Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı

²Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Zübeyde Hanım Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

³Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Niğde Zübeyde Hanım Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Yaşlı bakım programı

Amaç: Serviks kanserine yönelik verilen eğitimin kadınların bu konudaki farkındalığını ve taramaya katılım oranlarını artırmada önemli bir gerçek olduğu bilinmektedir. Bu çalışma ile hemşirelik ve ebelik öğrencilerine verilen serviks kanserine yönelik eğitimin öğrencilerin ve annelerinin sağlık inançlarına ve annelerin tarama davranışlarına etkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma iki farklı grup ile öntest-sontest düzenekli yarı deneysel çalışmanın evrenini 2023-2024 yılı eğitim öğretim döneminde İç Anadolu Bölgesi içinde bulunan bir üniversitenin sağlık bilimleri fakültesinde öğrenim gören hemşirelik bölümü ve ebelik bölümü öğrencileri ve onların anneleri ile yapılmıştır. (Öğrenci sayısı:239 kişi ve Anne sayısı: 239 kişi). Araştırma için gerekli bütün izinler alınmıştır. Araştırmanın ilk verileri öğrencilerden ve onların annelerinden “Veri Toplama Formları” ve “Rahim Ağzı Kanseri ve Pap-Smear Taraması Sağlık İnanç Modeli Ölçeği (RAKPST-SİM)” kullanılarak toplanmıştır. Öğrencilere ve öğrencilerin annelerine verilen eğitimden 3 ay sonrasında ise tekrar “Veri Toplama Formları” ve “Rahim Ağzı Kanseri ve Pap-Smear Taraması Sağlık İnanç Modeli Ölçeği (RAKPST-SİM)” son test verilerini elde etmek için uygulanmıştır.

Bulgular: Serviks kanserine yönelik verilen eğitim öncesine göre eğitim sonrasında öğrencilerin Rahim Ağzı Kanseri ve Pap-Smear Taraması Sağlık İnanç Modeli Ölçeğinin sağlık motivasyonu, yarar ve duyarlılık alt boyutlarından aldıkları puan ortalamalarının istatistiksel olarak anlamlı fark yarattığı ve engel algısının azaldığı saptanmıştır. Serviks kanserine yönelik verilen eğitim sonrasında annelerin Rahim Ağzı Kanseri ve Pap-Smear Taraması Sağlık İnanç Modeli Ölçeğine göre anlamlı olarak duyarlılık, yarar ve sağlık motivasyonu algılarının olumlu yönde arttığı ve engel algısının azaldığı tespit edilmiştir. Kadınların tarama davranışlarının serviks kanserine yönelik verilen eğitim öncesine göre eğitim sonrasında azaldığı belirlenmiştir.

Sonuç: Verilen eğitimin hem annelerin hem kız öğrencilerin serviks kanserinin erken tanınmasına yönelik sağlık inançlarını artırdığı, ancak annelerin tedavi arama davranışları konusunda eğitimin aynı etkiyi göstermediği tespit edilmiştir. Bu nedenle kadınların eğitim faktörü dışında sağlık inancını etkileyen diğer yordayıcı değişkenlerin incelenmesi ve serviks kanserin farkındalığı ve taramaya katılım oranlarına yönelik daha fazla deneysel çalışmanın yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Serviks Kanseri, Kadın, Tarama, İnanç

The effect of cervical cancer education given to nursing and midwifery students on the health beliefs of students and their mothers and on the screening behaviours of mothers

Ferdane Koçoğlu¹, Semra Kocaöz², Sibel Dilmen³

¹Niğde Ömer Halisdemir University Zübeyde Hanım Faculty of Health Sciences Department of Public Health Nursing

²Niğde Ömer Halisdemir University Zübeyde Hanım Faculty of Health Sciences Department of Obstetrics and Gynecology Nursing

³Niğde Ömer Halisdemir University Niğde Zübeyde Hanım Vocational School of Health Services, Department of Health Care Services

Objective: It is known that education about cervical cancer is an important fact in increasing women's awareness and participation rates in screening. The aim of this study was to determine the effect of cervical cancer education given to nursing and midwifery students on the health beliefs of students and their mothers and on the screening behaviours of mothers.

Materials-Methods: The population of this quasi-experimental study with a pretest-posttest design with two different groups was the nursing and midwifery students and their mothers studying at the faculty of health sciences of a university in the Central Anatolia Region during the 2023-2024 academic year. (Number of students: 239 people and number of mothers: 239 people). All necessary permissions were obtained for the research. The first data of the study were collected from the students and their mothers by using 'Data Collection Forms' and 'Cervical Cancer and Pap-Smear Screening Health Belief Model Scale (RAKPST-SIM)'. Three months after the education given to the students and their mothers, 'Data Collection Forms' and 'Cervical Cancer and Pap-Smear Screening Health Belief Model Scale (RAKPST-SIM)' were applied again to obtain the post-test data.

Results: It was found that the mean scores of the students obtained from the health motivation, benefit and sensitivity sub-dimensions of the Cervical Cancer and Pap-Smear Screening Health Belief Model Scale made a statistically significant difference and the perception of barrier decreased after the training compared to before the training given for cervical cancer. After the training given for cervical cancer, it was determined that the mothers' perceptions of sensitivity, benefit and health motivation increased positively and the perception of barrier decreased significantly according to the Cervical Cancer and Pap-Smear Screening Health Belief Model Scale. It was determined that women's screening behaviours decreased after the training compared to before the training given for cervical cancer.

Conclusion: It was determined that the training increased the health beliefs of both mothers and female students towards early diagnosis of cervical cancer, but the training did not have the same effect on the treatment-seeking behaviours of mothers. Therefore, it is recommended to examine other predictor variables affecting women's health beliefs other than the education factor and to conduct more experimental studies on cervical cancer awareness and screening participation rates.

Keywords: Cervical Cancer, Women, Screening, Belief

S-0511

Sosyal Medya İle Oluşturulan Güzellik Algısı Ve Kozmetik Ürün Kullanımı: Kadın Sağlığına Etkileri

Melisa Sarılı¹, Emine Gerçek Öter²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum-Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği AD., Aydın, Türkiye

²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum-Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği AD., Aydın, Türkiye

Problemin Tanımı ve Amacı: Günümüzde sosyal medyanın kadınların beden algıları üzerindeki baskısı nedeniyle kozmetik ürün kullanımı ve estetik operasyonlara eğilim artmaktadır. Bu çalışmanın amacı, sosyal medya ile oluşturulan güzellik algısı ve kozmetik ürün kullanımının kadın sağlığına etkilerini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada, literatür taraması yöntemi kullanılmıştır. Çalışmalar, PubMed, ScienceDirect, Google Scholar ve EBSCOhost gibi elektronik veritabanlarından elde edilmiştir. Taramaya 2010 yılı ve sonrasında full-text metnine ulaşılan, İngilizce ve Türkçe dilinde yayınlanan tanımlayıcı çalışmalar, olgu-kontrol çalışmaları, randomize kontrollü çalışmalar, kohort çalışmaları, sistematik derleme, sistematik derleme ve meta-analizler dâhil edilmiştir. Bu literatür çalışmasına sadece özeti olan, 18 yaş altı veya 65 yaş üstü katılımcıları içeren çalışmalar dahil edilmemiştir. Taramada Türkçe anahtar kelimeler olarak “sosyal medya”, “kozmetik cerrahi”, “kozmetik ürünler”, “kadın sağlığı” kullanılırken, İngilizce anahtar kelimeler olarak “social media”, “cosmetic surgeon”, “cosmetic products”, “women's health” kullanılmıştır. Yapılan tarama sonucunda 8.500 çalışmaya ulaşılmış olup, dahil edilme ve dışlama kriterlerine uyan 27 araştırma çalışma kapsamına alınmıştır.

Bulgular: Alcan ve Çetin (2021), sosyal medyada kozmetik cerrahi geçiren kadınların paylaşılmasının, diğer kadınların kozmetik cerrahiye yönelimini artırdığını belirtmiştir. Romanya’da yapılan sistematik derlemede kadınların %70’inin vücutlarından memnun olmadığı ve kozmetik cerrahiye yönelik düşüncelerinin arttığı gösterilmiştir. ABD’de yürütülen çalışmada, kadınların %50,9’unun vajinal enfeksiyon yaşadığı ve en yaygın kullanılan ürünün pudra olduğu belirlenmiştir. Yine ABD’de yapılan iki çalışmada kozmetik ürünlerin içeriğinde kanser, üreme sağlığı sorunları veya endokrin bozulmasıyla ilişkilendirilen kimyasallar bulunmuştur. Türkiye’de yapılan bir çalışmada jinekoloji polikliniğine en sık başvuru şikâyetinin vajinal akıntı ve kızarıklık olduğu, Toptaş Acar ve arkadaşları (2023) ile Akgül ve Bakan (2021) çalışmalarında kozmetiklerin tahriş ve enfeksiyona neden olabileceği vurgulanmış; üç çalışmada, kozmetik ürünlerin vajinal akıntıyı, ağrıyı ve kaşıntıyı artırdığı saptanmıştır. ABD’de yapılan olgu-kontrol çalışmasında, kozmetik ürünleri kullanan ve over kanseri teşhisi konmuş 10 kadında, kanser gelişme riskinin 7,7 kat arttığı bulunmuştur. Norveç’te yapılan kohort çalışmasında ve Kore’de yapılan meta-analiz çalışmasında, kozmetik ürünlerin meme kanseri riski ile ilişkisi bulunmamıştır. Bertrand ve arkadaşları (2023) saç ürünlerinin (saç kremi, saç boyası) endometrium kanseri riskini artırdığını, Eberle ve arkadaşları (2020) meme kanseri riskini %18 oranında artırdığını, İran’da yapılan çalışmada kanser riskini %10 artırdığı, ayrıca siyah kadınlarda yapılan çalışmada ise riskin %45’e kadar çıktığı bulunmuştur. Konecki ve arkadaşları (2011), kozmetiklerde fitalat kimyasallarının bulunduğunu, infertilite ve üreme ile gelişim toksisitesine yol açabileceğini saptamıştır. Kanada da yapılan RCT çalışmasında lanolin krem uygulamasının emziren kadınlarda meme ucu ağrısını azaltmada etkisi bulunmamıştır. ABD’de yapılan iki sistematik inceleme ve meta-analiz çalışması ile Çin’de gerçekleştirilen kohort çalışmada, kozmetik kullanımının fetüse zarar verebileceği, preterm doğum ve düşük doğum ağırlığı riskiyle ilişkili olduğu belirlenmiştir. Couto ve arkadaşları (2013), gebelikte ve emzirme döneminde kozmetik kullanımının, lösemi riskini artırdığını bulmuşlardır.

Sonuç: Beden algısı, dış etkenler ve medya tarafından şekillenen bireysel bir imajdır ve gerçekçi

olmayan güzellik standartları kozmetik ürünlere yönlendirebilir. Kadın sağlığı hemşireliği, sosyal medyada şekillenen beden algısı ve kozmetik ürün kullanımı konusunda bilinçlendirme ve farkındalık yaratmada önemli bir rol oynar.

Anahtar Sözcükler: Sosyal Medya, Kozmetik Ürünler, Kadın Sağlığı

Anahtar Kelimeler: Kadın Sağlığı, Kozmetik Ürünler, Sosyal Medya

The Beauty Perception Created By Social Media And The Use Of Cosmetic Products: Effects On Women's Health

Melisa Sarılı¹, Emine Gerçek Öter²

¹Aydın Adnan Menderes University, Institute of Health Sciences, Department of Obstetrics and Women's Health Nursing, Aydın, Türkiye

²Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Women's Health Nursing, Aydın, Türkiye

Problem Definition and Aim: The pressure from social media on women's body image has led to increased use of cosmetic products and a growing tendency toward aesthetic procedures. This study examines the effects of beauty perceptions shaped by social media and the use of cosmetic products on women's health.

Materials-Methods: A literature review method was used. Articles were retrieved from electronic databases such as PubMed, ScienceDirect, Google Scholar, and EBSCOhost. The review included full-text descriptive studies, case-control studies, randomized controlled trials, cohort studies, systematic reviews, and meta-analyses published in English and Turkish after 2010. Studies with only abstracts or involving participants under 18 or over 65 were excluded. Keywords used were "sosyal medya," "kozmetik cerrahi," "kozmetik ürünler," and "kadın sağlığı" in Turkish, and "social media," "cosmetic surgeon," "cosmetic products," and "women's health" in English. A total of 8,500 articles were retrieved, with 27 studies meeting the inclusion criteria.

Findings: Alcan and Çetin (2021) found that sharing images of women who had undergone cosmetic surgery on social media increased others' interest in these procedures. A systematic review in Romania showed that 70% of women were dissatisfied with their bodies and had increased thoughts about cosmetic surgery. A randomized controlled trial in Spain showed that Alantel® cream reduced radiation-induced skin disease in women undergoing radiotherapy for breast cancer. In the U.S., 50.9% of women experienced infections, with powder being the most commonly used product. Two U.S.-based studies revealed that cosmetics contained chemicals associated with cancer, reproductive disorders, and endocrine disruption. Turkish study found vaginal discharge and redness were the most common complaints in gynecology clinics. Studies by Toptaş Acar et al. (2023) and Akgül & Bakan (2021) emphasized that cosmetics could cause irritation and infections. Three studies confirmed that cosmetic products increased discharge, pain, and itching. U.S. case-control study found that cosmetic use increased the risk of ovarian cancer by 7.7 times. However, no link was found between cosmetic products and breast cancer in studies conducted in Norway and South Korea. Bertrand et al. (2023) linked hair products to endometrial cancer risk, while Eberle et al. (2020) found an 18% increase in breast cancer risk, and studies from Iran and among Black women showed an increase in cancer risk by 10% and up to 45%, respectively. Koniecki et al. (2011) detected phthalates in cosmetics, which may lead to infertility and developmental toxicity. In France, 54.8% of women considered cosmetic use during pregnancy risky. Canadian study found lanolin cream ineffective for reducing nipple pain in breastfeeding women. Studies from the U.S., China, and Couto et al. (2013) linked cosmetic use during pregnancy and lactation to fetal harm, preterm birth, low birth weight, and increased leukemia risk.

Conclusion: Body image is an individual perception shaped by external factors and media. Unrealistic beauty standards may lead women to rely on cosmetic products. Women's health nursing plays a key role in raising awareness and promoting education on body image and cosmetic use influenced by social media.

Keywords: Cosmetic Products, Social Media, Women's Health

S-0512

Gebelerin Doğum İnançlarının Doğum Korkusuna ve Doğum Şekline Karar Verme Durumlarına Etkisinin Değerlendirilmesi

Simay Duran¹, Serap Tekbaş²

¹İzmir Tınaztepe Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Ebelik A.D.

²İzmir Tınaztepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

Amaç: Gebelik kadında neşe, doyum, kendini gerçekleştirme ve mutluluk kaynağı olabildiği gibi, endişe, kaygı, korku gibi duygulara da neden olabilmektedir. Anne adayı kendisi için bilinmeyen doğum anını heyecanla beklerken tanımlayamayacağı birçok duyguyu bir arada yaşayabilmektedir. Bu duygu karmaşası kadınların doğum eylemini olumsuz algılamasına neden olmakta ve doğum şekli kararlarını etkileyebilmektedir. Bu çalışmada gebelerin doğum inançlarının doğum korkusuna ve doğum şekline karar verme durumlarına etkisini değerlendirmek amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel tipteki bu çalışmanın örneklem grubunu, 20. gebelik haftasının üzerindeki, 18-49 yaş arası 186 gebe oluşturmuştur. Araştırma verileri kişisel bilgi formu, Wijima Doğum Beklentisi/Deneyim Ölçeği (W-DEQ) A versiyonu ve Doğum İnançları Ölçeği ile toplanmıştır. Çalışmanın örneklem grubunu iki özel hastanenin doğum ve kadın hastalıkları polikliniğine başvuran kadınlar oluşturmuştur. Çalışmaya davet edilen gebelerden gönüllü olarak çalışmada yer almak isteyenlere ölçek formları yüz yüze görüşme yöntemi ile araştırmacı tarafından uygulanmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan gebelerin %16,7'sinin ilkökul mezunu olduğu, %59,2 sinin lise ve üzeri öğreniminin olduğu, %92,4'ünün çekirdek aile tipinde yaşadığı, yarısından fazlasının (%63.9) çalışmadığı, %31.4'ünün gelirinin giderinden düşük olduğu belirlenmiştir. Gebelerin %75,8'i gebeliklerinin planlı olduğunu, %13,8'i bir önceki gebeliği üzerinden bir yıl geçtiğini, %10.3'ü gebelik kontrollerine düzenli gitmediğini ifade etmiştir. Gebelerden %65,6'sının orta düzeyde, %12.4'ünün ise şiddetli düzeyde doğum korkusuna sahip olduğu saptanmıştır. Çalışmada sigara kullanan ($p=0,012$), son trimesterdeki ($p=0.032$), ilk gebeliği olan ($p=0,001$), şimdiki gebeliğinde doğum ile ilgili bilgi almayan ($p=0.001$) gebelerin Wijima Doğum Beklentisi/Deneyimleri Ölçeği (W-DEQ) puan ortalamalarının anlamlı düzeyde yüksek olduğu ve daha fazla doğum korkusuna sahip oldukları bulunmuştur.

Sonuç: Gebelerin doğum inançlarını belirleyerek, doğum korkusuna ve doğum şekline karar vermedeki etkisini değerlendirdiğimiz çalışmamızda gebelerin yarısından fazlasının doğum korkusuna sahip olduğu görülmüştür. Doğum korkusuna sahip gebelerin ve tıbbi doğum inancına sahip gebelerin daha çok sezaryen doğumu tercih ettiği sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuçlar doğrultusunda gebelik sürecinde doğum korkusunun yönetilmesi amacıyla verilecek eğitim ile gebelerin doğum korkusunu daha az yaşayabilecekleri düşünülmektedir. Bu konuda ebe ve hemşirelerin farkındalıklarının artırılması oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Gebe, doğum inançları, doğum korkusu, doğum şekli

Evaluation of the Effect of Pregnant Women's Birth Beliefs on Their Fear of Birth and Decision Making on the Type of Birth

Simay Duran¹, Serap Tekbaş²

¹İzmir Tınaztepe University, Graduate Education Institute, Midwifery Department

²İzmir Tınaztepe University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery

Objective: Pregnancy can be a source of joy, satisfaction, self-realization and happiness for women, but it can also cause feelings of anxiety, worry and fear. The expectant mother may experience many emotions that she cannot define while waiting excitedly for the moment of birth, which is unknown to her. This confusion of emotions causes women to perceive labor negatively and may affect their decisions about the mode of delivery. The aim of this study was to evaluate the effect of birth beliefs of pregnant women on their fear of childbirth and their decision-making about the mode of delivery.

Materials-Methods: The sample group of this descriptive cross-sectional study consisted of 186 pregnant women aged 18-49 years and over 20 weeks of gestation. Data were collected using a personal information form, the Wijima Birth Expectancy/Expectation Questionnaire (W-DEQ) version A and the Birth Beliefs Scale. The sample group of the study consisted of women who applied to the obstetrics and gynecology outpatient clinics of two private hospitals. The scale forms were administered by the researcher through face-to-face interview method to the pregnant women who were invited to participate in the study voluntarily.

Results: It was determined that 16.7% of the pregnant women who participated in the study were primary school graduates, 59.2% had high school or higher education, 92.4% lived in a nuclear family type, more than half (63.9%) were not working, and 31.4% had an income lower than their expenses. 75.8% of the pregnant women stated that their pregnancies were planned, 13.8% stated that it had been one year since their previous pregnancy, and 10.3% stated that they did not go to pregnancy controls regularly. It was found that 65.6% of the pregnant women had moderate and 12.4% had severe fear of childbirth. In the study, it was found that pregnant women who smoked ($p=0.012$), who were in the last trimester ($p=0.032$), who had their first pregnancy ($p=0.001$), and who did not receive information about childbirth in their current pregnancy ($p=0.001$) had significantly higher mean scores on the Wijima Birth Expectancy/Experience Questionnaire (W-DEQ) and had more fear of childbirth.

Conclusion: In our study, in which we determined the birth beliefs of pregnant women and evaluated the effect of these beliefs on fear of childbirth and decision-making about the mode of delivery, more than half of the pregnant women were found to have fear of childbirth. It was concluded that pregnant women with fear of childbirth and pregnant women with medical birth beliefs mostly preferred cesarean section. In line with these results, it is thought that pregnant women may experience less fear of childbirth with the training to be given to manage fear of childbirth during pregnancy. It is very important to increase the awareness of midwives and nurses on this issue.

Keywords: regnancy, birth beliefs, fear of childbirth, mode of birth

S-0513

Üreme Çağındaki Kadınların Özyeterlikleri ile Fertilite Sağlığı Bilgi Düzeyi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Selinay Aktaş Demir¹, Nil Nasıroğlu²

¹İstanbul Atlas Üniversitesi

²İstinye Üniversitesi

Amaç: Üreme çağındaki kadınların özyeterlik düzeyleri ve fertilite sağlığı bilgisi, doğurganlıkla ilgili bilinçli kararlar alma ve sağlık davranışları geliştirme açısından önemlidir. Kadınların fertilite sağlığı bilgisinin düşük olması istenmeyen gebelikler veya infertiliteye neden olabilir. Özyeterlik düzeyi yüksek bireyler ise sağlık davranışlarını daha kolay benimseyebilir. Bu bağlamda, bu çalışma üreme çağındaki kadınların özyeterlik düzeyleri ile fertilite sağlığı bilgi düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Araştırma, 380 kadından çevrimiçi anket yoluyla toplanan verilerle yürütülmüştür. Fertilite Sağlığı Bilgi Ölçeği (FSBÖ) ve Genel Özyeterlik Ölçeği (GÖÖ) kullanılarak veri toplanmıştır. Veriler SPSS 25.0 ile analiz edilmiştir. Normal dağılım testleri, Mann-Whitney U, Kruskal-Wallis, post-hoc analiz ve Spearman korelasyon analizleri uygulanmıştır. Çalışmanın amacı, özyeterlik ve fertilite bilgisi arasındaki ilişkiyi istatistiksel olarak değerlendirmektir.

Bulgular: Katılımcıların FSBÖ puan ortalaması 117.65 ± 11.14 , GÖÖ puan ortalaması ise 34.20 ± 5.79 'dur. FSBÖ ile eğitim, medeni durum, sigara kullanımı ve hastalık durumu arasında anlamlı fark bulunmuştur ($p < 0.05$). GÖÖ ile eğitim, çalışma, ekonomik durum, medeni durum ve hastalık durumu arasında da anlamlı fark gözlenmiştir. Yaş arttıkça GÖÖ puanı azalmış, BKİ arttıkça FSBÖ puanı artmıştır. Ancak, FSBÖ ile GÖÖ arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($p = 0.698$).

Sonuç: Sonuçlar, kadınların fertilite sağlığı bilgi düzeylerinin iyi olduğunu; ancak bu bilginin özyeterlikleriyle doğrudan ilişkili olmadığını göstermektedir. Eğitim düzeyi yüksek kadınların fertilite bilgileri daha fazlayken, özyeterlik düzeyleri daha düşük çıkmıştır. Yaş ve BKİ gibi bireysel faktörler bazı ilişkiler gösterse de özyeterlik ve fertilite bilgisi arasında beklenen korelasyon sağlanamamıştır. Bu durum, kadınların sağlık bilgilerini davranışa dönüştürme süreçlerinde başka etkenlerin de rol oynadığını göstermektedir. Çalışma, kadınların doğurganlıkla ilgili farkındalıklarının artırılmasına yönelik daha bütüncül yaklaşımların geliştirilmesi gerektiğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Fertilite Sağlığı, Kadın Sağlığı, Özyeterlik

Investigation of the Relationship Between Self-Efficacy and Fertility Health Knowledge Level of Women in Reproductive Age

Selinay Aktaş Demir¹, Nil Nasıroğlu²

¹Istanbul Atlas University

²Istinye University

Objective: Self-efficacy levels and fertility health knowledge among women of reproductive age are crucial for making informed decisions and adopting health behaviors related to fertility. Women's low knowledge of fertility health can lead to unwanted pregnancies or infertility. Individuals with high self-efficacy are more likely to adopt positive health behaviors. In this context, this study aims to examine the relationship between self-efficacy levels and fertility health knowledge among women of reproductive age.

Materials-Methods: The mean score of FHKS was 117.65 ± 11.14 , and GSES was 34.20 ± 5.79 . A statistically significant difference was found between FHKS scores and variables such as education level, marital status, smoking, and health condition ($p < 0.05$). GSES scores also differed significantly by education, employment status, economic status, marital status, and health condition. As age increased, GSES scores decreased; as BMI increased, FHKS scores increased. However, no significant correlation was found between FHKS and GSES scores ($p = 0.698$).

Results: The mean score of FHKS was 117.65 ± 11.14 , and GSES was 34.20 ± 5.79 . A statistically significant difference was found between FHKS scores and variables such as education level, marital status, smoking, and health condition ($p < 0.05$). GSES scores also differed significantly by education, employment status, economic status, marital status, and health condition. As age increased, GSES scores decreased; as BMI increased, FHKS scores increased. However, no significant correlation was found between FHKS and GSES scores ($p = 0.698$).

Conclusion: The findings indicate that women have relatively high levels of fertility health knowledge, but this is not directly associated with their self-efficacy levels. Women with higher education levels had greater fertility knowledge but lower self-efficacy scores. While certain individual factors like age and BMI showed relationships with either FHKS or GSES, the expected correlation between fertility knowledge and self-efficacy was not observed. This suggests that additional factors may influence the translation of health knowledge into behavior. The study emphasizes the need for more holistic approaches to improve women's awareness and control over their reproductive health.

Keywords: Fertility Health, Self-efficacy, Women's Health

S-0514

Türkiye’de jinekolojik Kanserler Konusunda Farkındalık: Hemşirelik alanındaki Lisansüstü Çalışmaların Sistematiik Derlemesi

Nermin Odabaşı, Tülay Kavlak

İSTİNYE ÜNİVERSİTESİ

Amaç: Bu çalışma, Türkiye’de hemşirelik alanında jinekolojik kanserleri (Uterus, Serviks, over, vulva, vajina, meme,) ve bu kanserlere yönelik farkındalığı belirlemeye yönelik yapılan lisansüstü çalışmalarını incelemek amacıyla yapıldı.

Gereç ve Yöntemler: Bu çalışmada, 2015-2025 yılları arasında Türkiye’de hemşirelik alanında jinekolojik kadın kanserleri ile ilgili yapılan lisansüstü tezler incelenmiştir. Tezlere ulaşmak için Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi (Yöktez) veri tabanında "jinekolojik", "jinekolojik kanserler", "onkoloji", "kadın" ve "farkındalık" anahtar kelimeleriyle tarama yapılmıştır. Tarama sonucunda, hemşirelik dışındaki tezler, kadın kanserlerini içermeyen tezler, Türkçe olmayan tezler ve tam erişim sağlanamayan tezler elenmiş, kalan tezler yüksek lisans ve doktora olarak ayrılıp kronolojik sıraya göre incelenmiştir.

Bulgular:

Derlenen tezlerde; progresif kas gevşeme egzersizi, refleksoloji, cinsel danışmanlık, bireyselleştirilmiş bakım yaklaşımları, aile bireylerine yönelik destek programları ve farkındalık eğitimleri gibi çeşitli hemşirelik girişimlerinin uygulandığı görülmüştür. Bu girişimlerin, kadınların yaşam kalitesini artırmada, semptom yönetiminde, psikolojik ve sosyal uyumu desteklemede etkili olduğu saptanmıştır. Ayrıca farkındalık temelli girişimlerin, hastaların kendi bedenleriyle ilgili algılarını güçlendirdiği, düzenli tarama ve erken tanı davranışlarını artırdığı, bazı tezlerde ise toplum temelli farkındalık programlarının hedef kitleye bilgi kazandırmada etkili olduğu belirtilmiştir. Ayrıca bazı tezlerde, jinekolojik kanserlere yönelik farkındalık düzeyini ölçmek amacıyla ölçek geliştirme çalışmalarına da yer verildiği görülmüştür. Bu ölçekler, hem kadın bireylerin bilgi ve tutumlarını değerlendirmede hem de farkındalık temelli müdahalelerin etkinliğini ölçmede önemli bir araç olarak literatüre katkı sunmaktadır.

Sonuç ve Öneriler:

Sonuç olarak, jinekolojik kanserlerde hemşirelik bakımının yalnızca fiziksel değil, aynı zamanda psikososyal ve eğitsel boyutları da içerecek şekilde bütüncül bir yaklaşımla sunulması önem taşımaktadır. Hemşirelik müdahalelerinin kanıta dayalı yöntemlerle desteklenmesi ve farkındalık düzeylerini artırmaya yönelik girişimlerin yanı sıra bu alana özgü ölçme araçlarının geliştirilmesi, hasta sonuçlarını olumlu yönde etkilemektedir.

Bu çalışma, Türkiye’de hemşirelik alanında jinekolojik kanserleri (Uterus, Serviks, over, vulva, vajina, meme) ve bu kanserlere yönelik farkındalığı belirlemeye yönelik yapılan lisansüstü çalışmalarını incelemek amacıyla yapıldı.

Anahtar Kelimeler: Jinekolojik kanserler, farkındalık, hemşirelik, onkoloji, kadın

Awareness of Gynecological Cancers in Turkey: Systematic Review of Postgraduate Studies in Nursing

Nermin Odabaşı, Tülay Kavlak

Istinye University

Objective:

This study was conducted to examine postgraduate studies conducted in Turkey in the field of nursing, focusing on gynecological cancers (Uterus, Cervix, Ovary, Vulva, Vagina, Breast), and the awareness related to these cancers.

Materials-Methods:

In this study, postgraduate theses conducted in Turkey between 2015-2025 related to gynecological cancers in nursing were reviewed. To access the theses, a search was conducted in the Higher Education Council's National Thesis Center (YÖKTez) database using keywords such as "gynecological," "gynecological cancers," "oncology," "women," and "awareness." As a result of the search, theses outside of nursing, theses not involving women's cancers, theses not in Turkish, and theses for which full access was unavailable were excluded. The remaining theses were categorized as master's and doctoral theses and examined in chronological order.

Findings:

The collected theses showed that various nursing interventions, such as progressive muscle relaxation exercises, reflexology, sexual counseling, individualized care approaches, support programs for family members, and awareness training, were applied. These interventions were found to be effective in improving women's quality of life, symptom management, and supporting psychological and social adaptation. Moreover, awareness-based interventions were shown to strengthen patients' perceptions of their own bodies, increase regular screening and early detection behaviors, and in some theses, community-based awareness programs were found to be effective in providing information to the target audience. Additionally, some theses included scale development studies aimed at measuring the level of awareness regarding gynecological cancers. These scales contribute to the literature as an important tool in evaluating women's knowledge and attitudes, as well as assessing the effectiveness of awareness-based interventions.

Conclusion and Recommendations:

In conclusion, it is crucial that nursing care for gynecological cancers is provided with a holistic approach that includes not only the physical but also the psychosocial and educational dimensions. The support of nursing interventions with evidence-based methods, in addition to interventions aimed at increasing awareness levels, and the development of specific measurement tools for this field, positively impact patient outcomes.

This study was conducted to examine postgraduate studies related to gynecological cancers (Uterus, Cervix, Ovary, Vulva, Vagina, Breast) and awareness of these cancers in nursing in Turkey.

Keywords: Gynecological cancers, awareness, nursing, oncology, women

S-0515

Emziren Kadınlarda Cinselliğe Yönelik Tutum Ölçeğinin Geliştirilmesi

Neslihan Yılmaz Sezer, Ayten Şentürk Erenel, Menekşe Nazlı Aker, Güler Torun

Emziren Kadınlarda Cinselliğe Yönelik Tutum Ölçeğinin Geliştirilmesi

Amaç: Cinsellik, hayatın farklı evrelerinde değişiklik göstermektedir. Emzirme dönemi de bu evrelerden birisidir. Doğumun sonlanması ve laktasyonun başlamasıyla, fiziksel, fizyolojik ve psikolojik pek çok etkene bağlı olarak kadınların cinsel fonksiyonlarında değişiklikler meydana gelmektedir. Bu dönemde kadın cinselliğini etkileyen diğer önemli bir faktör cinselliğe yönelik tutumdur. Bu araştırma, emziren kadınların cinselliğe yönelik tutumlarını değerlendirmeye yarayacak olan Emziren Kadınlarda Cinselliğe Yönelik Tutum Ölçeğinin geliştirilmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Metodolojik türdeki bu araştırmaya Ankara'da bir aile sağlığı merkezine başvuran, 18 yaş üzerinde, okuma yazma bilen toplam 356 emziren kadın dahil edilmiştir. Araştırmanın yapılabilmesi için etik kurul onayı, kurum izni ve katılımcıların onamı alınmıştır. Literatür incelenerek hazırlanan taslak ölçek on uzmanın görüşüne sunulmuş ve kapsam geçerliği yapılmıştır. Veriler IBM SPSS Statistics 23 ve IBM SPSS AMOS 23 programlarında analiz edilmiştir. Araştırmanın verileri değerlendirilirken kategorik değişkenler için frekans dağılımı (sayı, yüzde), sayısal değişkenler için tanımlayıcı istatistikler (ortalama, standart sapma) kullanılmıştır. Ölçek geçerliliği için açımlayıcı faktör analizi ve doğrulayıcı faktör analizi, güvenilirlik için ise cronbach alfa değerinden ve test tekrar test uyumu için ICC analizinden yararlanılmıştır. Anlamlılık için $p < 0,05$ kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya dahil edilen kadınların %57,5'sin gelir getiren bir işte çalıştığı, %78,9'sinin gelir durumun orta düzeyde olduğu, %63,6'sının emzirme döneminde cinsellik konusunda bilgi almadığı, %10,1'inin cinsel aktiviteye devam etmediği belirlenmiştir. Analizler sonucunda toplam varyansın %41,912'sini açıklayan, 18 maddeli ve tek faktörlü bir ölçek elde edilmiştir. Ölçeğin Cronbach Alpha değeri 0,912 bulunmuştur. Test tekrar test puanları için uygulanan ICC analizi sonucunda ölçümler arasında istatistiksel olarak anlamlı derecede bir uyum olduğu tespit edilmiştir (ICC:0,955; $p < 0,001$). Ölçekten alınabilecek minimum puan 18, maksimum puan 90'dır.

Sonuç: Bu sonuçlar doğrultusunda Emziren Kadınlarda Cinselliğe Yönelik Tutum Ölçeği emziren kadınların bu dönemdeki cinselliğe yönelik tutumlarını değerlendirmede geçerli ve güvenilir bir araç olarak kabul edilmiştir. Ölçeğin doğum sonrası dönemde emziren kadınlara hizmet sunan hemşireler ve diğer sağlık profesyonelleri tarafından kullanılarak cinselliğe yönelik tutumların belirlenmesinde, olumsuz tutumların iyileştirilmesinde bir araç olarak kullanılması önerilmektedir. Ayrıca ölçeğin farklı sosyo-demografik, sosyo-ekonomik ve sosyo-kültürel özelliklere sahip örneklemelerde tanımlayıcı ve deneysel araştırmalarda kullanılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Emzirme, Cinsellik, Tutum, Hemşirelik

Development of the Attitude Toward Sexuality Scale in Breastfeeding Women

Neslihan Yılmaz Sezer, Ayten Şentürk Erenel, Menekşe Nazlı Aker, Güler Torun

Development of the Attitude Toward Sexuality Scale in Breastfeeding Women

Objective: Sexuality undergoes changes throughout different stages of life, and the breastfeeding period is one of these stages. With the completion of childbirth and the onset of lactation, women experience changes in sexual functioning due to various physical, physiological, and psychological factors. Another important factor affecting female sexuality during this period is the attitude toward sexuality. This study was conducted to develop the Attitude Toward Sexuality Scale in Breastfeeding Women, a tool designed to evaluate the attitudes of breastfeeding women toward sexuality.

Materials-Methods: This methodological study included 356 breastfeeding women over the age of 18, who were literate and applied to a family health center in Ankara. Ethical approval, institutional permission, and informed consent from all participants were obtained before data collection. A draft scale was developed based on a literature review and submitted to ten experts for content validity assessment. Data were analyzed using IBM SPSS Statistics 23 and IBM SPSS AMOS 23 software. Categorical variables were analyzed using frequency distributions (number and percentage), while numerical variables were evaluated using descriptive statistics (mean, standard deviation). For scale validity, exploratory factor analysis (EFA) and confirmatory factor analysis (CFA) were conducted. Reliability was assessed using Cronbach's alpha coefficient and intraclass correlation coefficient (ICC) for test-retest reliability. A significance level of $p < 0.05$ was accepted.

Results: Among the participants, 57.5% were employed in income-generating jobs, 78.9% reported a moderate income level, 63.6% had not received any information about sexuality during the breastfeeding period, and 10.1% had ceased sexual activity. The analyses resulted in an 18-item, single-factor scale explaining 41.912% of the total variance. The Cronbach's alpha coefficient of the scale was found to be 0.912. The ICC analysis conducted for test-retest scores revealed a statistically significant level of agreement between measurements (ICC: 0.955; $p < 0.001$). The minimum and maximum scores obtainable from the scale are 18 and 90, respectively.

Conclusion: Based on these findings, the Attitude Toward Sexuality Scale in Breastfeeding Women is a valid and reliable instrument for evaluating the attitudes of breastfeeding women toward sexuality during this period. It is recommended that the scale be utilized by nurses and other healthcare professionals providing postpartum care to identify attitudes toward sexuality and address negative perceptions. Furthermore, the use of this scale is encouraged in descriptive and experimental research involving samples with different socio-demographic, socio-economic, and socio-cultural characteristics.

Keywords: Breastfeeding, Sexuality, Attitude, Nursing

POSTER BİLDİRİLER

P-0091

Vajinal Yıkamanın Vajina PH'sına ve Kadınların Genital Hijyen Davranışlarına Etkisi

İmren Arpacı Kızıldağ¹, Feride Yiğit²

¹Şehitkamil İlçe Sağlık Müdürlüğü, Gaziantep

²Topkapı Üniversitesi, Plato Meslek Yüksekokulu, İstanbul

Amaç: Vajinal duş (VD)" olarak geçen bu uygulama; parmak, hortum veya bez kullanarak vajinanın sıvı bir materyal ile yıkanması şeklinde tanımlanmaktadır. Çalışmamız, VD hakkındaki bilinmezlere ışık tutarak mevcut faaliyetlerin desteklenmesi ve gelecekteki araştırmalara yol gösterici olması amacıyla ele alınmış, vajinal yıkamanın vajina pH'sına ve kadınların genital hijyen davranışlarına etkisini incelemek amacıyla uygulanmıştır.

Gereç-Yöntem: Vaka-kontrol tipteki çalışmamız, örneklem kriterlerine uyan 116 kadın ile yapılmıştır. Veriler araştırmacılar tarafından hazırlanan sosyo-demografik anket formu, Genital Hijyen Davranışları Envanteri ve vaginal pH kiti kullanılarak toplanmıştır. Katılımcılara önce araştırmanın amacı açıklanmış sözlü ve yazılı onamları alınmış ve yaklaşık on dakikalık bir sürede soru formları araştırmacı tarafından yüz yüze görüşme tekniği kullanılarak doldurulmuştur. Daha sonra vaginal pH'ı değerlendirmek için spekulum uygulanıp kit kullanılarak vajinal pH belirlenmiştir.

Bulgular: Çalışmada örnekleme alınan kadınların %35.3'ünün vaginal yıkama yaptığı tespit edilmiştir. Kadınların vajinal yıkama alışkanlıklarının süresinin dağılımına baktığımızda kadınların büyük çoğunluğunun (%.64,4) 20 yıldan fazla süredir, %15.6'sının 15-20 yıl arası, %8,9,4'unun 10-15 yıldır ve % 11,1'nin 10 yıldan az süredir vajinal duş yaptığı tespit edilmiştir. Kadınların vajinal yıkama alışkanlıkları ile vajen pH'ı karşılaştırıldığında, gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu (t=6,87, P< 0,00), vajinal duş yapan kadınların pH'larının daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Sonuç olarak, vajinal duş yapmanın vajen pH'ını olumsuz etkilediği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Geleneksel Uygulamalar, Vajinal duş, Vajinal pH, Kadın Sağlığı

The Effect of Vaginal Douching on Vaginal PH and Genital Hygiene Behaviors of Women

İmren Arpacı Kızıldağ¹, Feride Yiğit²

¹Sehitkamil District Health Directorate, Gaziantep

²Topkapi University, Plato Vocational School, Istanbul

Objective: This application, known as “Vaginal douche (VD)”, is defined as washing the vagina with a liquid material using a finger, a tube or a cloth. Our study was conducted to support current activities and guide future research by shedding light on the unknowns about VD, and was implemented to examine the effect of vaginal washing on vaginal pH and women's genital hygiene behaviors.

Materials-Methods: Our case-control study was conducted with 116 women who met the sample criteria. Data were collected using the socio-demographic questionnaire form, Genital Hygiene Behaviors Inventory and vaginal pH kit prepared by the researchers. The purpose of the study was explained to the participants first, their verbal and written consents were obtained and the questionnaires were filled out by the researcher using the face-to-face interview technique in approximately ten minutes. Then, a speculum was applied to evaluate vaginal pH and vaginal pH was determined using the kit.

Results: It was determined that 35.3% of the women included in the sample in the study performed vaginal washing. When we look at the distribution of the duration of women's vaginal washing habits, it was determined that the majority of women (.64.4%) had been doing vaginal douche for more than 20 years, 15.6% for 15-20 years, 8.9.4% for 10-15 years, and 11.1% for less than 10 years. When women's vaginal washing habits and vaginal pH were compared, it was determined that there was a statistically significant difference between the groups ($t=6.87$, $P< 0.00$), and that women who did vaginal douche had higher pH.

Conclusion: As a result, it was determined that vaginal douche negatively affected vaginal pH.

Keywords: Traditional Practice, Vaginal Douching, Vaginal Ph, Woman Health

P-0097

Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri Kapsamında İnfertilite

Gülşah Vural Aktan

Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

Küresel düzeydeki kalkınmanın 15 yıllık seyrini belirleyen Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri (SKH)'nin temel çerçevesini; ekonomik kalkınma, sosyal eşitlik ve çevreyi korumak oluşturmaktadır. Bu unsurların birleştirilmesi ile bireysel ve toplumsal refah için küresel bir kararlılık ve çok paydaşlı bir iş birliği gerekmektedir. 2030 yılına kadar ulaşılması planlanan toplam 17 ana hedef, 169 alt hedef bulunmaktadır. Bu hedeflerin çoğu kadının güçlenmesi, ilerlemesi ve bireysel hak ve menfaatlerine erişim sağlaması ile ilgilidir. Nitekim, bir ülkenin sürdürülebilir kalkınmayı başaran ülkeler arasında yerini alabilmesinin yolu, kadınların ekonomik ve sosyal olarak güçlenmesinden geçmektedir. Bu bağlamda SKH'nin bazıları doğrudan kadın sağlığını etkilerken bazıları ise dolaylı yoldan etkilemektedir. Bu hedeflerden birine ulaşmak, diğer hedeflere ulaşabilmek için olanak sağlamaktadır. SKH kapsamında, infertilitenin ele alınması cinsel sağlık ve üreme sağlığının önemli bir bileşeni olmasına rağmen çoğu ülkede yardımcı üreme teknikleri (YÜT) hizmetleri hakkındaki politika ve hizmetlerin yetersiz olduğu bilinmektedir.

İnfertilite, dünya çapında üreme çağındaki milyonlarca insanı etkileyen küresel bir sağlık sorunudur. Mevcut veriler, küresel olarak altı kişiden birinin yaşamı boyunca infertilite yaşadığını göstermektedir. İnfertilite sıklıkla ihmal edilebilen ve çözümlerine erişim konusunda özellikle de düşük ve orta gelirli ülkelerde karşılanamaz düzeyde olabilmektedir. Bu da YÜT hizmeti alabilmek için uygun fiyatlı, yüksek kaliteli doğurganlık bakımına erişimi artırmanın acil bir ihtiyaç olduğunu göstermektedir. Son yıllarda, DSÖ infertilitenin küresel yükünü hafifletmek için temel bir politika olarak "önlemeye" daha fazla dikkat çekmiştir.

Kadın sağlığının sadece anne ve çocuk sağlığını içeren bir durum olmayıp, cinsel ve üreme sağlığını da içeren yaşam boyu yaklaşımın dahil olduğu bir kavram olduğunu göz önüne alırsak, infertilitenin ele alınmasının SKH 3 (sağlık ve kaliteli yaşam) ve SKH 5 (toplumsal cinsiyet eşitliği ve tüm kadın ile kız çocuklarının güçlendirilmesi) için merkezi bir öneme sahip olduğu aşikardır.

SKH 3'ün alt hedefleri arasında cinsel sağlık ve üreme sağlığı, aile planlaması ve eğitime evrensel erişim, 2030'a kadar cinsel sağlık ve aile planlamasını da kapsayan üreme sağlığı hizmetlerine ve bu konuda bilgi ve eğitime evrensel erişimin sağlanması ve üreme sağlığının ulusal stratejilere ve programlara entegre edilmesi yer almaktadır. Bu bağlamda; infertilitenin ele alınması, ulaşılabilir en yüksek fiziksel ve ruhsal sağlık standardından yararlanma, çocuk sayısına, zamanlamasına ve aralığına karar verme; insan haklarının gerçekleştirilmesinde de merkezi bir öneme sahiptir. Yapılan çalışmalar, infertilitenin erkeklerin sosyal statüsünü korumak amacıyla göz ardı edildiğini ve infertilitenin tüm yükünü kadınların üstlendiğini, kadınların bu rolü yerine getiremedikleri için kendilerini eksik hissettiklerini belirtmesi ile SKH 5'in de bu konuda ne kadar önemli olduğunu göstermektedir. Sonuç olarak SKH, hükümetleri cinsel sağlık ile üreme sağlığı ve haklarına evrensel erişimi sağlamaya çağırılmaktadır. Doğurganlık bakımı, cinsel sağlık ve üreme sağlığının temel bir parçasıdır ve infertiliteye müdahale etmek toplumsal cinsiyeti eşitsizliğini azaltabilir. Bu nedenle 2030'a yaklaşırken sürdürülebilir kalkınma hedeflerine ulaşmayı hızlandırma konusunda, daha fazla etkili eylem ve politikalar oluşturulması gerektiği, küresel politikaların YÜT düzenlemelerine öncelik vermesi ve infertilite tedavisine erişimde eşitliği iyileştirmek için finansman mekanizmaları kurmasının kritik öneme sahip olduğu düşünülmektedir. Ayrıca SKH'nin kimseyi geride bırakmama vaadi, infertilite sorunu yaşayan kişilerin ihtiyaçlarına etkili bir şekilde cevap vermeden yerine getirilemeyeceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: İnfertilite, kadın sağlığı, sürdürülebilir kalkınma hedefleri

Infertility in the Scope of Sustainable Development Goals

Gülşah Vural Aktan

Hacettepe University health sciences institute

The basic framework of the Sustainable Development Goals (SDG), which determine the 15-year course of global development, consists of economic development, social equality and environmental protection. Combining these elements requires a global determination and multi-stakeholder cooperation for individual and social well-being. There are a total of 17 main targets and 169 sub-targets planned to be achieved by 2030. Many of these goals relate to women's empowerment, advancement and access to their individual rights and benefits. Thus, the way for a country to take its place among the countries that achieve sustainable development is through the economic and social empowerment of women. In this context, while some SDGs directly affect women's health, others affect them indirectly. Achieving one of these goals provides the opportunity to achieve other goals. Although addressing infertility is an important component of sexual and reproductive health within the SDGs, it is known that policies and services on assisted reproductive technologies (ART) are inadequate in most countries.

Infertility is a global health problem affecting millions of people of reproductive age worldwide. Current data suggest that one in six people globally experience infertility in their lifetime. Infertility is often neglected and access to solutions can be unaffordable, especially in low and middle-income countries. This shows that there is an urgent need to increase access to affordable, high-quality fertility care in order to receive ART services. In recent years, WHO has focused more attention on "prevention" as a key policy to alleviate the global burden of infertility.

Considering that women's health is not just a matter of mother and child health, but also a concept that includes a lifelong approach that includes sexual and reproductive health, it is clear that addressing infertility is of central importance for SDG 3 (health and quality of life) and SDG 5 (gender equality and the empowerment of all women and girls).

Among the sub-goals of SDG 3 are universal access to sexual and reproductive health, family planning, and education, ensuring universal access to reproductive health services, including sexual health and family planning, and information and education on these matters by 2030, and the integration of reproductive health into national strategies and programs. In this context, addressing infertility, enjoying the highest attainable standard of physical and mental health, and deciding on the number, timing and spacing of children are also central to the realization of human rights.

Ultimately, the SDGs call on governments to ensure universal access to sexual and reproductive health and rights. Fertility care is a fundamental part of sexual and reproductive health, and interventions for infertility can reduce gender inequality. Therefore, as we approach 2030, it is considered critical that more effective actions and policies be developed to accelerate the achievement of sustainable development goals, that global policies prioritize ART regulations, and that financing mechanisms be established to improve equality in access to infertility treatment. It is also believed that the SDG's promise of leaving no one behind cannot be fulfilled without effectively responding to the needs of people experiencing infertility.

Keywords: Infertility, women's health, sustainable development goals

P-0130

İklimle Birlikte Kadın da Değişiyor: İklim Değişikliğinin Kadın Sağlığı Üzerindeki Etkileri

Sevde Betül Gürsoy, Şenay Ünsal Atan

Ege Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

İçinde bulunduğumuz 21.yüzyılın en önemli sorunlarından biri iklim değişikliğidir. İklim değişikliği, aşırı sıcaklık, sel, fırtına ve kasırga gibi doğal afetlere neden olmaktadır. Doğal afetler sonucunda özellikle gelişmemiş ülkelerde seller sonucunda temiz suya erişim azalırken, aşırı sıcaklıklar tarımı etkileyerek gıdaya erişimi zorlaştırmaktadır. Bunların sonucunda iklim değişiklerinin direkt veya dolaylı yoldan etkilerini insanlar fizyolojik, psikolojik ve ekonomik olarak hissetmektedir. Toplumlarda kırılgan gruplar (kadınlar, gebeler, çocuklar, yaşlılar ve engelliler vb.), iklim değişikliğinin fizyolojik psikolojik etkilerini daha fazla hissetmektedir. Kadınlarda iklime bağlı menarş yaşında düşme, spontan abortus, preterm eylem, düşük doğum ağırlıklı bebek, ölü doğum, neonatal ölüm riskinde artışa, doğurganlığın azalmasına, kadınlarda psikolojik rahatsızlıkların (stres, anksiyete, depresyon) artışına neden olurken kadınların iklim değişikliği ile kadınların şiddet görme oranını da arttırmaktadır. Birleşmiş Milletler tarafından belirlenen Sürdürülebilir Kalkınma Araçlarından biri olan İklim Eylemi kapsamında, iklim değişikliğinin toplumun yarısını oluşturan ve diğer yarısının sağlığı üzerinde etkisi olan kadın üzerindeki etkilerinin daha fazla incelenmesi ve gerekli politikaların geliştirilerek, kadın sağlığının en üst düzeye çıkarılması gerekmektedir. Hemşireler, iklim değişikliğinin sağlık üzerindeki olumsuz etkilerini azaltmada kritik bir rol oynamaktadır. Bireysel, mesleki ve politik düzeyde sürdürülebilir uygulamaları benimseyerek, çevresel sağlığı koruma ve toplumu bilinçlendirme sorumluluğuna sahiptirler. Sağlık tesislerinde atık yönetimini iyileştirmek, yenilenebilir enerji kullanımını teşvik etmek ve iklim değişikliğiyle ilgili eğitimleri hemşirelik müfredatına entegre etmek temel görevler arasındadır. Ayrıca, iklim adaleti için savunuculuk yaparak, özellikle savunmasız toplulukların sağlık hizmetlerine erişimini güvence altına almalı ve politika geliştirme süreçlerinde aktif rol almalıdırlar. Hemşirelerin liderliği ve aktif katılımı, daha sağlıklı ve sürdürülebilir bir geleceğin inşasında hayati önem taşımaktadır. Bu derleme, iklim değişikliği gibi küresel bir problemin kadın sağlığı üzerindeki etkilerinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: iklim Değişikliği, Kadın Sağlığı, Üreme Sağlığı ve Çevresel Faktörler

Women Changing with the Climate: The Effects of Climate Change on Women's Health

Sevde Betül Gürsoy, Şenay Ünsal Atan

Ege University, Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Disease

Climate change leads to natural disasters such as extreme temperatures, floods, droughts, and hurricanes. As a result of these disasters, particularly in underdeveloped countries, access to clean water decreases due to floods, while extreme temperatures negatively impact agriculture, making access to food more challenging. Consequently, people experience the direct or indirect effects of climate change on physiological, psychological, and economic levels.

Vulnerable groups in society—including women, pregnant individuals, children, the elderly, and people with disabilities—are more affected by the physiological and psychological consequences of climate change. In women, climate change is associated with a decrease in the age of menarche, an increased risk of spontaneous abortion, preterm labor, low birth weight infants, stillbirth, and neonatal mortality. Additionally, it contributes to reduced fertility and an increase in psychological disorders such as stress, anxiety, and depression. Furthermore, climate change exacerbates the risk of violence against women.

As part of the United Nations' Sustainable Development Goals, particularly the Climate Action initiative, it is essential to further investigate the effects of climate change on women—who constitute half of the population and significantly impact the health of the other half. The development of appropriate policies is crucial to maximizing women's health and well-being.

Nurses play a critical role in mitigating the adverse health effects of climate change. They have a responsibility to adopt sustainable practices at individual, professional, and policy levels, protect environmental health, and raise awareness within communities. Key responsibilities include improving waste management in healthcare facilities, promoting the use of renewable energy, and integrating climate change-related education into nursing curricula. Additionally, nurses should advocate for climate justice by ensuring access to healthcare for vulnerable populations and actively participating in policy-making processes.

The leadership and active participation of nurses are essential in building a healthier and more sustainable future. This review aims to examine the effects of climate change—a global problem—on women's health.

Keywords: Climate change, Women's health, Reproductive health and environmental factors

P-0173

Jinekolojik Onkoloji Hastalarında Mobil Sağlık Uygulamalarının Etkinliği

Gamze İnal, Prof. Dr. Şenay Ünsal Atan

Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

Problem Tanımı ve Amaç: Jinekolojik kanser tanısı, hastalar üzerinde psikolojik ve sosyal etkiler bırakarak aile içi ilişkileri değiştirebilir ve semptomlarla başa çıkmayı zorlaştırabilir. Tıbbi tedavi tek başına yeterli olmadığından, hastaların psikososyal güçlenmesi ve baş etme becerilerini geliştirmesi önemlidir. Mobil sağlık (mHealth) uygulamaları, jinekolojik kanser hastalarının fiziksel ve psikososyal uyumunu destekleyen yenilikçi çözümlerden biridir. Bu derleme, bu uygulamaların etkinliğini incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma bir geleneksel derlemedir. Google Scholar ve Scopus veri tabanlarında, son 5 yıl içinde yayımlanmış araştırma makaleleri taranarak incelenmiştir.

Bulgular: Vardar (2023), kemoterapi alan jinekolojik kanser hastaları için geliştirilen mobil sağlık uygulamasının fiziksel ve psikososyal uyuma etkisini incelediği araştırmasında, semptomların hafiflediğini, anksiyete ve depresyonun azaldığını belirlemiştir. Song ve ark. (2024), serviks kanseri geçiren hastalar için geliştirilen eSağlık uygulamasının hasta bakım kalitesini artırabileceğini göstermiştir. Lee ve ark. (2021), CIN teşhisi konmuş kadınlarda mobil uygulama destekli sağlık eğitiminin kanser önleyici davranışlar ve sağlık okuryazarlığı üzerindeki etkisini değerlendirmiş, mobil uygulamanın kitapçık yöntemine göre daha etkili olduğunu, ancak iki yöntemin birlikte kullanımının en yüksek başarı oranına sahip olduğunu saptamıştır. Servikal kanser okuryazarlığı ise en fazla mobil uygulama kullanan kadınlarda artmıştır. Skorstad ve ark. (2022), hemşire liderliğinde yürütülen ve eSağlık teknolojileriyle desteklenen LETSGO takip modelinin jinekolojik kanser hastalarına etkisini incelemiştir. Model, hasta takibini iyileştirip semptom yönetimini desteklerken, fiziksel aktiviteyi teşvik etmiştir. Ancak bazı hastalar teknik sorunlar yaşadıklarını ve daha sık muayeneye ihtiyaç duyduklarını bildirmiştir. LETSGO modeli, hemşirelerin hasta takibindeki rolünü güçlendiren yenilikçi bir yaklaşım sunmaktadır. Kanjak ve ark. (2022), serviks kanseriyle ilgili mobil sağlık uygulamalarının içerik doğruluğu ve güvenilirlik açısından iyileştirilmesi gerektiğini ortaya koymuştur. Huang ve ark. (2024), kemoterapi gören 90 jinekolojik kanser hastasının mobil sağlık eğitim platformlarını sürekli kullanmalarını etkileyen faktörleri incelemiş, anlaşılabilirlik, bilişsel katılım ve medeni durumun önemli olduğunu, evli hastaların platformu daha uzun süre kullandığını belirlemiştir. Sun ve ark. (2022), jinekolojik kanserden sağ kalan hastalarda WeChat tabanlı bilişsel davranışçı terapi müdahalesinin anksiyete, depresyon ve hastalıkla ilgili semptomları iyileştirme üzerine etkisini değerlendirmiş, 10 haftalık terapi sonucunda müdahale grubunda yaşam kalitesinin daha yüksek olduğunu saptamıştır. Razzak ve ark. (2023), serviks kanseri farkındalığını artırmak ve tarama/tanı süreçlerini desteklemek amacıyla geliştirilen dört mobil uygulamanın kullanılabilirlik sorunlarını incelemiş, hata önleme mekanizmalarının yetersizliği, kullanıcı arayüzü ve tasarım hataları, etkileşim eksikliği ve erişilebilirlik problemlerini tespit etmiştir. Lee ve ark., kanser tedavisinde hastaların semptom yönetimine daha aktif katılımını sağlamak amacıyla geliştirilen PRO-CTCAE mobil uygulamasının etkinliğini değerlendirmiş, uygulama kullanan hastaların semptom yönetimine daha aktif katıldığını belirlemiştir. Doosti ve ark. (2024), jinekolojik kanser hastalarında akıllı telefon uygulaması destekli sürekli bakım modelinin yaşam kalitesi ve anksiyete üzerindeki etkisini incelemiş, müdahale grubunda yaşam kalitesinin anlamlı derecede arttığını ve anksiyetenin azaldığını saptamıştır. Hastalar, uygulamanın semptom yönetimini kolaylaştırdığını ve hemşirelerle iletişimi güçlendirdiğini ifade etmiştir.

Sonuç: Mobil sağlık uygulamaları ve dijital sağlık çözümleri, jinekolojik kanser hastalarının fiziksel ve psikososyal uyumlarını desteklemekte, tedavi süreçlerine aktif katılımlarını teşvik etmekte ve semptom yönetimini iyileştirmektedir. Özellikle hemşire liderliğindeki takip modelleri ve sürekli bakım

uygulamaları, hastaların yaşam kalitesini artırmada etkili olmuştur. Bununla birlikte, mobil sağlık çözümlerinin uzun vadeli etkilerinin daha kapsamlı çalışmalarla değerlendirilmesi ve kişiselleştirilmiş içeriklerin geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Jinekolojik onkoloji, mobil sağlık, semptom yönetimi

Effectiveness of Mobile Health Applications in Gynecologic Oncology Patients

Gamze İnal, Prof. Dr. Şenay Ünsal Atan

Ege University, Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, İzmir

Problem Definition and Aim: Gynecological cancer diagnosis impacts patients psychologically and socially, affecting family dynamics and complicating symptom management. As medical treatment alone is insufficient, enhancing psychosocial empowerment and coping skills is crucial. Mobile health (mHealth) applications offer innovative solutions supporting patients' physical and psychosocial adaptation. This review examines their effectiveness.

Materials-Methods: This traditional review analyzes research articles published in the last five years, retrieved from Google Scholar and Scopus databases.

Findings: Vardar (2023) assessed a mobile health application for chemotherapy patients, reporting reduced symptoms, anxiety, and depression. Song et al. (2024) found an eHealth application for cervical cancer patients improved care quality. Lee et al. (2021) compared mobile app-supported health education with booklets in CIN patients, concluding that the app was superior, though their combination was most effective. Cervical cancer literacy was highest among app users. Skorstad et al. (2022) evaluated the nurse-led LETSGO model, which improved follow-up, symptom management, and physical activity, though some patients faced technical issues and sought more frequent check-ups. Kanjak et al. (2022) highlighted the need for better content accuracy and reliability in cervical cancer apps. Huang et al. (2024) identified key factors influencing the sustained use of mobile health platforms among chemotherapy patients, including comprehensibility, cognitive engagement, and marital status, with married patients engaging longer. Sun et al. (2022) examined WeChat-based cognitive-behavioral therapy in survivors, finding improved quality of life after 10 weeks. Razzak et al. (2023) analyzed four cervical cancer awareness apps, identifying usability issues such as inadequate error prevention, interface flaws, low interactivity, and accessibility concerns. Lee et al. (2023) found the PRO-CTCAE app enhanced patient engagement in symptom management. Doosti et al. (2024) showed a smartphone-supported continuous care model significantly improved quality of life and reduced anxiety, with patients noting enhanced symptom management and nurse communication.

Conclusion: mHealth applications and digital health solutions support gynecological cancer patients' adaptation, encourage treatment participation, and enhance symptom management. Particularly, nurse-led follow-up and continuous care models effectively improve quality of life. However, further studies should assess long-term impacts and develop personalized content.

Keywords: Mobile health, gynecologic oncology, symptom management

P-0180

İnfertilitenin Psikoseksüel Etkileri ve Duyusal Odaklanma Egzersizleri

Tuba Güner Emül¹, Duygu Vefikuluçay Yılmaz¹, Demet Özer²

¹Mersin Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Mersin

²Toros Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, İlk ve acil tıbbi Pr., Mersin

Amaç: İnfertilitenin çiftler üzerindeki psikoseksüel etkilerinin belirlenmesi ve duyusal odaklanma egzersizlerinin (DOE) infertil çiftlerdeki biyolojik işlev tedavisi yönetiminde nasıl bir rol oynayabileceğinin ortaya konulmasıdır. Bu çalışmada, cinsel fonksiyonun yaygınlığı ve çeşitlerinin ele alındığı, hemşirelik bakımında psikoseksüel destek ve duyusal odaklanma egzersizlerinin önemi vurgulanmaktadır.

Yöntem: Bu derleme, infertilitenin psikoseksüel etkileri, infertil çiftlerde sık görülen cinsel işlev problemleri ve duyusal odaklanma egzersizleri üzerine yapılmış güncel literatür çalışmaları incelenerek hazırlanmıştır. İnfertil çiftlerde sıklıkla rastlanan cinsel işlev bozukluklarının (cinsel istek ve uyarılma bozuklukları, orgazm ve ejakülasyon bozuklukları, cinsel ağrı bozuklukları) varlığı, etiolojisi, tanı ve tedavi yaklaşımları değerlendirilmiştir. Ayrıca, Masters ve Johnson tarafından sunulan duyusal odaklanma egzersizlerinin temel aşamaları, infertil çiftler üzerindeki etkileri ve klinik bakım ile ilişkiler detaylandırılmıştır.

Bulgular: İnfertilite, çiftlerin cinsel yaşamlarını olumsuz yönde etkileyerek cinsel fonksiyon bozukluklarına yol açmaktadır. Kadınlarda hipoaktif cinsel istek bozukluğu, cinsel uyarılma bozuklukları, orgazm bozukluğu, disparoni ve vajinismus gibi durumlar daha sık görülürken; erkeklerde erektil disfonksiyon, prematür ejakülasyon, retrograd ejakülasyon ve anejakülasyon gibi sorunlar ön plandadır. İnfertilite sürecinde, cinsel ilişkinin planlı ve zorunlu hale gelmesi nedeniyle bireylerde cinsel kaygının artması, bu durumun çiftlerin cinsel doyumlarını ve ilişki özelliklerinin olumsuz etkilenmesi sıklıkla ortaya çıkmaktadır. Duyusal odaklanma egzersizleri, cinsel performans baskısını azaltarak çiftlerin cinsel hazza odaklanmasını sağlamakta ve psikoseksüel iyilik hallerini artırmaktadır. Hemşirelik bakımında bu egzersizlerin kullanımı, infertil çiftlerde cinsel işlev bozukluklarının bakımında etkili bir tedavi olarak değerlendirilmektedir.

Sonuç: İnfertilite tedavi süreçlerinde çiftlerin cinsel sağlıklarını desteklemek amacıyla bütünsel bir değerlendirme yapılmalı ve uygun müdahaleler planlanmalıdır. Duyusal odaklanma egzersizleri, infertil çiftlerde etkili bir terapi yöntemi olarak öne çıkmaktadır. Hemşirelerin, infertil çiftlerin psikoseksüel sağlıklarını değerlendirme, danışmanlık sağlama ve uygun egzersizleri önerme için yetkin olmaları gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: İnfertilite, Cinsel Fonksiyon Bozuklukları, Duyusal Odaklanma Egzersizi, Kadın sağlığı Hemşireliği

Psychosexual Effects of Infertility and Sensory Focus Exercises

Tuba Güner Emül¹, Duygu Vefikuluçay Yılmaz¹, Demet Özer²

¹Mersin University, Faculty of Nursing, Department of Nursing, Mersin.

²Toros University, Vocational School of Health Services, First and Emergency Department, Mersin

Aim: To determine the psychosexual impact of infertility on couples and to show how sensory focusing exercises (DOE) can play a role in the management of biological function treatment in infertile couples. This study discusses the prevalence and types of sexual dysfunction and highlights the importance of psychosexual support and sensory focusing exercises in care.

Method: This review was prepared by analysing recent literature studies on the psychosexual impact of infertility, common sexual function problems in infertile couples and sensory focusing exercises. The presence, aetiology, diagnosis and treatment approaches of common sexual dysfunctions (sexual desire and arousal disorders, orgasm and ejaculation disorders, sexual pain disorders) in infertile couples were evaluated. In addition, the basic stages of the sensory focusing exercises presented by Masters and Johnson, their effects on infertile couples and their relationship to clinical care were detailed.

Findings: Infertility adversely affects couples' sexual lives and leads to sexual dysfunction. While conditions such as hypoactive sexual desire disorder, sexual arousal disorder, orgasmic disorder, dyspareunia and vaginismus are more common in women, problems such as erectile dysfunction, premature ejaculation, retrograde ejaculation and anejaculation are more common in men. In the process of infertility, sexual anxiety increases in individuals due to the fact that sexual intercourse becomes planned and compulsory, and this situation negatively affects the sexual satisfaction and relationship characteristics of couples. Sensory focusing exercises enable couples to focus on sexual pleasure by reducing the pressure of sexual performance and increasing their psychosexual well-being. The use of these exercises in nursing care is considered an effective treatment in the care of sexual dysfunction in infertile couples.

Conclusion: A holistic assessment should be made and appropriate interventions planned to support the sexual health of couples undergoing infertility treatment. Sensory focusing exercises stand out as an effective therapy for infertile couples. Nurses should be competent to assess the psychosexual health of infertile couples, provide counselling and recommend appropriate exercises.

Keywords: Infertility, Sexual Dysfunctions, Sensory Focusing Exercise, Women's Health Nursing

P-0184

Jinekolojik kanserlerde farkındalık

Tayyibe İn, Nurcan Kırca

Akdeniz Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Hemşireliği Bölümü,
Antalya,Türkiye

Kanser, kadınlarda önemli bir mortalite ve morbidite nedeni olarak sağlık alanında kritik bir sorun teşkil etmektedir. Güncel tahminlere göre, her beş kadından biri yaşamı boyunca kanser tanısı almakta, her on iki kadından biri ise kanser nedeniyle hayatını kaybetmektedir. Dünyadaki jinekolojik kanserlerin görülme sıklığı incelendiğinde ise sırasıyla serviks, endometrium, over, vulva ve vajina kanseri olduğu, mortalite durumlarına bakıldığında ise sırasıyla serviks, over, endometrium, vulva ve vajina kanserleri olduğu görülmektedir. Türkiye'deki jinekolojik kanserlerin görülme sıklığı sırasıyla endometrium, over, serviks, vulva ve vajina iken, mortalite durumları sırasıyla over, endometrium, serviks, vulva ve vajina kanseridir. Bu veriler, kanserle mücadelede etkin stratejiler geliştirilmesinin ve uygulanmasının önemini ortaya koymaktadır. Kadınlarda yaygın olarak görülen jinekolojik kanserler hem bireylerin yaşam kalitesini düşüren hem de sağlık sistemleri üzerinde ciddi yükler oluşturan bir hastalık grubudur. Bu kanser türleri arasında endometriyum, over ve serviks kanserleri öne çıkmakta, erken teşhis ve korunma yöntemleri bu hastalıkların yönetiminde kritik bir rol oynamaktadır. Jinekolojik kanserlerden korunmada, bireylerin tarama programlarına katılımı ve sağlıklı yaşam alışkanlıklarını benimsemeleri hayati bir öneme sahiptir. Kanser farkındalığı, bireylerin risk faktörlerini tanıması, bu faktörleri azaltma yollarını öğrenmesi ve erken teşhis için gerekli adımları atması anlamına gelmektedir. Bu farkındalık, tarama programlarının etkinliğini artırarak, kanserin erken evrede tespit edilmesine ve bu sayede tedavi başarı oranlarının yükselmesine katkı sağlamaktadır. Kanser Erken Teşhis, Tarama ve Eğitim Merkezleri (KETEM) gibi birimlerde görev alan hemşirelerin eğitim ve farkındalık oluşturma kapasitelerinin geliştirilmesi, bu süreçteki etkinliklerini artırmaktadır. Özellikle birinci basamak sağlık hizmetlerinde görev yapan hemşireler, kanser farkındalığının artırılması, bireylerin tarama programlarına katılımının teşvik edilmesi ve koruyucu sağlık hizmetlerinin sunulmasında merkezi bir role sahiptir. Hemşireler, bireylerin tarama programlarına yönlendirilmesi ve bu programlara aktif katılım sağlamalarının teşvik edilmesi noktasında önemli bir araçtır. Kadınların jinekolojik kanserler hakkında bilinçlendirilmesi, erken tanı imkanlarının artırılması ve kanserle ilişkili risklerin azaltılması konularında hemşirelerin eğitici ve destekleyici yaklaşımları, toplum sağlığının güçlendirilmesine önemli katkılar sunmaktadır. Bu derlemenin amacı, jinekolojik kanserleri ve jinekolojik kanser farkındalığında hemşirelerin yaklaşımını açıklamak amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Farkındalık, Hemşirelik, Jinekolojik Kanser, Kadın

Awareness of gynecological cancers

Tayyibe İn, Nurcan Kırca

Akdeniz University, Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Antalya, Turkey.

Cancer poses a critical health challenge as a major cause of mortality and morbidity in women. According to current estimates, one in every five women will be diagnosed with cancer during her lifetime and one in every twelve women will die due to cancer. When the incidence of gynecologic cancers in the world is examined, it is seen that cervical, endometrial, ovarian, vulvar and vaginal cancers, respectively, and when the mortality rates are examined, it is seen that cervical, ovarian, endometrial, vulvar and vaginal cancers, respectively. The prevalence of gynecologic cancers in Turkey are endometrial, ovarian, cervical, vulvar and vaginal, while the mortality rates are ovarian, endometrial, cervical, vulvar and vaginal, respectively. These data reveal the importance of developing and implementing effective strategies in the fight against cancer. Gynecologic cancers, which are common in women, are a group of diseases that both reduce the quality of life of individuals and create serious burdens on health systems. Among these cancers, endometrial, ovarian and cervical cancers stand out, and early detection and prevention methods play a critical role in the management of these diseases. In the prevention of gynecological cancers, it is vital for individuals to participate in screening programs and adopt healthy living habits. Cancer awareness means that individuals recognize risk factors, learn ways to reduce these factors and take the necessary steps for early diagnosis. This awareness increases the effectiveness of screening programs, contributing to the detection of cancer at an early stage and thus increasing treatment success rates. Improving the training and awareness-raising capacity of nurses working in units such as Cancer Early Diagnosis, Screening and Education Centers (KETEM) increases their effectiveness in this process. Especially nurses working in primary health care services have a central role in raising cancer awareness, encouraging individuals to participate in screening programs and providing preventive health services. Nurses are an important intermediary in directing individuals to screening programs and encouraging their active participation in these programs. The educational and supportive approaches of nurses in raising women's awareness about gynecologic cancers, increasing early diagnosis opportunities and reducing cancer-related risks make important contributions to strengthening public health. The aim of this review is to explain gynecologic cancers and the approach of nurses in gynecologic cancer awareness.

Keywords: Awareness, Nursing, Gynecologic Cancer, Women

P-0187

Riskli Gebelik Yaşayan Kadınlar Doğuma Hazırlık Eğitimlerinde Göz Ardı Ediliyor Mu ?

Miray Akkus¹, Hande Yağcan²

¹Dokuz Eylül Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Doktora Programı, İzmir

²Dokuz Eylül Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği AD, İzmir

Amaç: Riskli gebelik yaşayan kadınların doğuma hazırlık eğitim ihtiyaçlarının göz ardı edilmesi durumunun saptanması amaçlanmıştır.

Yöntem: İlgili güncel literatür “risky pregnancy” ve “childbirth education ” anahtar kelimeleri ile Pubmed veri tabanında taranmış ancak riskli gebeliklere yönelik doğuma hazırlık eğitimleri ile ilgili herhangi bir makaleye rastlanılmamıştır. Veri tabanından anahtar kelimeler ayrı ayrı yazılarak yapılan tarama sonucunda aşağıdaki bilgiler elde edilmiştir.

Bulgular: Riskli gebelik; “anne ya da fetüsün doğum öncesinde, doğum sırasında veya sonrasında artmış morbidite ve mortalite riski taşıması” şeklinde tanımlanabilir.

Dünyada gebeliklerin %5-%20'sinde maternal veya fetal sağlığı olumsuz etkileyen riskli bir durumla karşılaşmaktadır. Türkiye Nüfus ve Sağlık Araştırmaları (TNSA) 2018 verilerine göre her üç gebelikten birisi (%35,2) riskli gebelik olarak değerlendirilmektedir. Riskli gebelikler, hem dünya genelinde hem de Türkiye’de anne ve çocuk sağlığı açısından en büyük sorunlardan biri olarak kabul edilmektedir.

Doğum öncesi bakım hizmetleri ile anne ve yenidoğanın sağlığının geliştirilmesi, mortalite ve morbititelerinin azaltılması sağlanabilir. Doğuma hazırlık eğitimi maternal ve fetal sağlık düzeyini geliştirmek, gebelik komplikasyonlarının zamanında tanı ve tedavisini sağlamak, gebeyi doğum ve doğum sonuna hazırlayabilmek için önemlidir. Bu kapsamda ülkemizde Sağlık Bakanlığının “Gebe Okulu, Gebe Bilgilendirme Sınıfı, Doğuma Hazırlık ve Danışmanlık Merkezleri” hakkında yayınladığı genelgesi ile doğuma hazırlık eğitimi resmi olarak hizmet kapsamına dâhil edilmiştir. Sağlık Bakanlığının 2014 yılında yayınladığı bir genelge ile devlet hastanelerine doğuma hazırlık sınıflarının açılması gerekliliği getirilmiş ve yıllar içerisinde eğitim sınıflarının yaygınlaşması sağlanmıştır. Bu genelge 2025 yılında güncellenmiş ancak hala yüksek riskli gebeleri kapsamamaktadır.

Dünyada ve ülkemizde riskli gebeler için ayrıca oluşturulmuş doğuma hazırlık eğitim sınıfları bulunmamaktadır. Var olan doğuma hazırlık sınıflarına da riskli gebeliği olan kadınlar kabul edilmemekte olup eğitim sırasında gebelikleri riskli duruma dönüşenler de hekim onayı ile eğitime devam edebilmekte ya da eğitim grubundan çıkarılmaktadırlar. Bu doğrultuda riskli gebelik tanısı olan kadınlar bu hizmetlerden yararlanamamaktadırlar. Genellikle kadın doğum uzmanları ve gebeler de gebelik sürecinde riskli durumlarla karşılaştıklarında sezaryen doğumu tercih etmektedir. Ancak literatürde riskli gebelikler iyi yönetildiğinde spontan vajinal doğum ile sonuçlanabileceği bildirilmektedir.

Dünya Sağlık Örgütü’nün risk yaklaşımında temel amacı, “herkese biraz, gereksinimi olana daha fazla” ilkesi ile yüksek riskli grupları ve gruplara özgü risk durumlarını belirlemek, risk etmenlerini önlemeyi amaçlayan stratejiler geliştirmektir. Bu doğrultuda riskli gebelik yaşayan kadınların gereksinimlerinin de karşılanması, ebeveynliğe hazırlanmaları, riskli durumları sağlıklı yönetebilmeleri ve spontan vajinal doğuma teşvik edilmeleri gerekmektedir.

Sonuç: Riskli gebeliklerde doğum eğitiminin spesifik yararlarını tespit edebilmek için daha fazla araştırma yapılması gerekmektedir. Birlikte, mevcut bulgular riskli gebelere yönelik doğuma hazırlık eğitimlerinin kadınlarda farkındalığı artırarak vajinal doğum korkusunu azaltabileceğini ve böylece sezaryen oranlarının düşürülmesine katkıda bulunabileceğini göstermektedir. Sağlık Bakanlığının Gebe Okulu Yönetmeliğine riskli gebelere özel sınıfları da dahil etmesi gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğuma Hazırlık Eğitimi, Gebe Okulu, Riskli Gebelikler

Are Women With Risky Pregnancies Ignored In Childbirth Education Classes ?

Miray Akkuş¹, Hande Yağcan²

¹Dokuz Eylül University, Institute of Health Sciences, Obstetrics and Gynaecology Nursing, İzmir

²Dokuz Eylül University, Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynaecology Nursing, İzmir

Objectives: Our aim was to determine whether the needs of women with risky pregnancies for childbirth education are ignored.

Methods: The relevant current literature was searched in Pubmed database with keywords 'risky pregnancy' and 'childbirth education', but no article on childbirth education for risky pregnancies was found. The following information was obtained as a result of search by typing keywords separately from database.

Findings: A high-risk pregnancy can be defined as 'an increased risk of morbidity and mortality for mother or foetus before, during or after delivery'.

In 5%-20% of pregnancies worldwide, a risky situation that adversely affects maternal or foetal health is encountered. According to Turkey Demographic and Health Surveys 2018 data, one in every three pregnancies (35.2%) is considered as a risky pregnancy. Risky pregnancies are recognised as one of biggest problems in terms of maternal and child health both worldwide and in Turkey.

Prenatal care services can improve maternal and newborn health and reduce mortality and morbidity. Prenatal education is important to improve maternal and fetal health, to ensure timely diagnosis and treatment of pregnancy complications, and to prepare pregnant woman for labour and delivery. In this context, childbirth education has been officially included in scope of service with circular issued by Ministry of Health on 'Pregnancy School, Pregnancy Information Class, Birth Preparation and Counselling Centres'. With a circular issued by Ministry of Health in 2014, necessity of opening prenatal classes in state hospitals was introduced and training classes have become widespread over years. This circular was updated in 2025 but still does not cover high-risk pregnant women.

In the world and in our country, there are no separately established prenatal education classes for high-risk pregnant women. Women with risky pregnancies are not accepted to existing prenatal classes, and those whose pregnancies become risky during training can continue training with approval of physician or are excluded from training group. Accordingly, women with a diagnosis of risky pregnancy cannot benefit from these services. Generally, obstetricians and pregnant women prefer caesarean section when they encounter risky situations during pregnancy. However, it is reported in literature that risky pregnancies may result in spontaneous vaginal delivery when managed well.

The main aim of WHO risk approach is to determine high-risk groups and risk situations specific to groups and to develop strategies to prevent risk factors with principle of 'a little for everyone, more for those in need'. In this direction, needs of women with high-risk pregnancies should be met, they should be prepared for parenthood, they should be able to manage risky situations in a healthy way and they should be encouraged to spontaneous vaginal delivery.

Conclusions: Although further research is needed to determine specific benefits of childbirth education in high-risk pregnancies, current findings suggest that childbirth education for high-risk pregnant women may increase awareness in women and reduce fear of vaginal delivery and thus contribute to reduction of caesarean section rates. It is thought that Ministry of Health should include special classes for high-risk pregnant women in Pregnancy School Regulation.

Keywords: Childbirth Education, Pregnancy School, Risky Pregnancies

P-0198

Afetlerin Perinatal Etkileri

Diyaş Güzelşeme¹, Gül Ertem², Oya Kavlak²

¹Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

²Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

Problem Tanımı ve Amaç: Afetler sırasında psikolojik ve fizyolojik stres, sağlık hizmetlerine sınırlı erişim ve doğum öncesi bakımın aksaması, gebe kadınlar için önemli riskler oluşturmaktadır ve gebelik ile ilgili komplikasyonların görülme sıklığını artırmaktadır. Bu derlemenin amacı çeşitli afetlerin perinatal etkilerini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma bir geleneksel derlemedir. Veriler, Google Scholar ve PubMed veri tabanlarında son altı yıl içinde yapılmış araştırmalar taranarak elde edilmiştir.

Bulgular: Kuraklık, dünya genelinde meydana gelmekte ve her yıl tahminen elli beş milyon insanı etkilemektedir; bu etkiler, özellikle gelişmekte olan ülkelerde daha şiddetli hissedilmektedir. Kuraklık nedeniyle temiz su kaynaklarına erişimin azalması ve tarımsal ürünlerin yetersizliği, anne adaylarında dehidratasyona ve malnütrisyona yol açabilir; ayrıca, su kaynaklı hastalıklara maruz kalma riskini artırabilir. Düşük doğum ağırlığı, prematüre doğum ve anemi, kuraklık koşullarında daha da şiddetlenebilir. İklim değişikliğinde ise, hava kirliliğine bağlı değişiklikler, preterm doğum, düşük doğum ağırlığı, ilk trimesterde spontan düşük, doğurganlık oranının azalması ile ilişkilendirilmiştir. Ayrıca artan sıcaklıklara maruziyet; doğum oranlarını azaltma, ölü doğum riskini artırma ve over rezervinde azalma ile ilişkilendirilmiştir. Orman yangınları, partikül madde, aromatik hidrokarbonlar, karbon monoksit, aldehitler ve diğer uçucu organik bileşikler gibi önemli hava kirlleticilerinin salınımına neden olmaktadır. Hava kirliliğinin gebelik üzerindeki etkileri arasında intrauterin büyüme geriliği, düşük doğum ağırlığı, erken doğum ve düşük yer almaktadır. Sıcaklık ve yangın dumanına maruziyetin erken doğum riski ile güçlü bir ilişkisini ortaya koyulmuştur ayrıca doğum ağırlığında azalmaya neden olduğu gösterilmiş, özellikle ikinci ve üçüncü trimesterde maruziyetin en büyük etkiye sahip olduğu bildirilmiştir.

Depremlerin ise gebe kadınlarda ilk trimesterdeki kilo alımı ve hemoglobin seviyelerini etkileyebileceğini, düşük ve prematüriteye neden olabileceği ve gebelik süresini kısaltabileceği, bunlarla beraber; yenidoğanların doğum ağırlığını, doğum boyunu ve baş çevresini de etkileyebileceğini bildirilmiştir. Depremlere ve volkanik aktivitelere bağlı olarak kapsamlı bakım hizmetlerinin sağlanabileceği merkezlere ihtiyaç ortaya çıkmaktadır. Fırtınalar ve seller temiz su miktarında azalma ve su kirliliğinde artış, toksik maddelere maruz kalma, göç, sağlık hizmetlerine erişimin kısıtlanması ve gıda azlığına neden olmaktadır. Sel ve fırtınaların, perinatal sonuçları arasında; düşük doğum ağırlığı, erken doğum, hipertansif bozukluklar, yetersiz beslenme, sezaryen doğum oranında artış, acil servis başvurularında artış ve psikolojik etkiler ile özellikle kırsal alanlarda yaşayan kadınların ilk prenatal ziyaretlerinin daha geç bir haftada yapıldığını ve yetersiz prenatal bakım alma olasılıklarının daha yüksek olduğunu bildirilmiştir.

Sonuç: Afet anlarında perinatal mortalite ve morbidite, preterm doğum riski, düşük doğum ağırlığı riski, enfeksiyonlar, hipertansiyon riski, diyabet riski, düşüklükler, psikolojik stres ve gebelik takibinin yetersiz kalması artış göstermektedir. Bununla beraber artan hijyen ihtiyacı, azalmış temiz su kaynakları ve güvenilir gıda kaynaklarının karşısında perinatal riskler yükselmeye devam etmektedir. Afet durumlarında sahada uygulanabilecek girişimlere ihtiyaç vardır. Bunlar arasında sağlıklı ve izole barınmanın sağlanması, çevresel toksinlere ve kirliliğe maruziyetin azaltılması, doğum öncesi takip hizmetlerinin her durumda sürdürülmesi, psikolojik stresin azaltılmasına yönelik acil ihtiyaçların karşılanması ve donanımlı ve kapsamlı sağlık hizmetlerinin afet durumlarında yeniden tesis edilmesine öncelik verilmesi perinatal olumsuz etkilenmeleri azaltacaktır.

Anahtar Kelimeler: Afetler, Etki, Gebelik, Perinatal Bakım

Perinatal Effects of Disasters

Diyap Güzelşeme¹, Gül Ertem², Oya Kavlak²

¹Ege University, Institute of Health Sciences, Department of Women's Health and Diseases Nursing

²Ege University Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing

Problem Definition and Aim: Psychological and physiological stress, limited access to healthcare services, and disruptions in prenatal care during disasters pose significant risks for pregnant women and increase the incidence of pregnancy-related complications. The aim of this review is to examine the perinatal effects of various disasters.

Materials-Methods: This study is a traditional review. Data were obtained by screening studies conducted in the last six years in the Google Scholar and PubMed databases.

Findings: Droughts occur worldwide, affecting an estimated fifty-five million people annually, with more severe impacts in developing countries. Reduced access to clean water and food shortages due to drought can lead to dehydration and malnutrition in pregnant women, increasing their susceptibility to waterborne diseases. Low birth weight, preterm birth, and anemia can be exacerbated under drought conditions. Climate change has also been linked to changes in air pollution, which are associated with preterm birth, low birth weight, spontaneous miscarriage during the first trimester, and decreased fertility rates. Moreover, exposure to rising temperatures has been linked to reduced birth rates, an increased risk of stillbirth, and diminished ovarian reserve. These fires release significant air pollutants, including particulate matter, aromatic hydrocarbons, carbon monoxide, aldehydes, and other volatile organic compounds. The effects of air pollution on pregnancy include intrauterine growth restriction, low birth weight, preterm birth, and miscarriage. Exposure to heat and wildfire smoke has been strongly linked to an increased risk of preterm birth and reduced birth weight, with the most significant effects observed during the second and third trimesters. Earthquakes have been reported to affect weight gain and hemoglobin levels in pregnant women during the first trimester, potentially leading to miscarriage, prematurity, and shortened gestational periods. Additionally, earthquakes may impact newborns' birth weight, birth length, and head circumference. There is a growing need for healthcare facilities capable of providing comprehensive care in response to earthquakes and volcanic activity. Storms and floods contribute to decreased clean water availability, increased water contamination, exposure to toxic substances, displacement, restricted access to healthcare, and food shortages. Perinatal outcomes associated with floods and storms include low birth weight, preterm birth, hypertensive disorders, malnutrition, increased cesarean section rates, higher emergency department visits, and psychological effects. Studies indicate that women living in rural areas affected by floods and storms tend to have their first prenatal visit at later gestational weeks and are more likely to receive inadequate prenatal care.

Conclusion: Disasters lead to increased perinatal mortality and morbidity, heightened risks of preterm birth, low birth weight, infections, hypertension, diabetes, miscarriages, psychological stress, and inadequate prenatal care. Additionally, rising need for hygiene, declining clean water sources, and limited access to reliable food supplies further elevate perinatal risks. There is a pressing need for field interventions during disasters, providing safe and isolated shelters, reducing exposure to environmental toxins and pollution, ensuring the continuity of prenatal care, addressing urgent psychological needs, and reestablishing well-equipped and comprehensive healthcare services. Prioritizing these measures can help mitigate the adverse perinatal effects of disasters.

Keywords: Disasters, Effect, Perinatal Care, Pregnancy

P-0202

Türkiye’de Gebelik, Doğum ve Doğum Sonrası Dönemde Yoga Uygulanarak Yapılan Hemşirelik Lisansüstü Tezlerinin İncelenmesi: Sistemik Derleme

Ayla Korkmaz, Nadire Kahyaoğlu

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

Giriş: Sanskritçe ‘yug’ kökünden gelmekte olan yoga sözcüğü “birleşmek ya da birlik” anlamlarında kullanılmaktadır. Yoga, kişi üzerinde birtakım etkiler oluşturarak bedeni, zihni ve duyguları düzenleyen egzersiz yöntemi olarak kabul edilmektedir. Kadın sağlığını kapsayan tüm dönemlerde (gebelik, doğum, menopoz vs.) yoga uygulamasının yapıldığı görülmektedir.

Amaç: Türkiye’de gebelik, doğum ve doğum sonrası dönemde yoga uygulanarak yapılan hemşirelik lisansüstü tezler incelenerek, yoga uygulamasının görünürlüğünün ve uygulanabilirliğinin artırılması amaçlanmaktadır.

Yöntem: Sistemik derleme türünde yapılan çalışmada, 01-10 Mart 2025 tarihinde Ulusal Tez Merkezi arama motorlarından “yoga” anahtar kelimesi kullanılarak yapılan tarama sonucunda dahil edilme kriterlerine uyan 9 lisansüstü tez incelenmiştir.

Bulgular: Tezlerden; %66,6’sı doktora tezi (n=6) ve %33,4’ü ise yüksek lisans tezi (n=3) düzeyindedir. Bu tezlerden 5’i deneysel (%55,5), 3’ü yarı deneysel (%33,3) ve 1’i karma desende (%11,2) yapılmıştır. Yoganın gebelikte; prenatal bağlanmayı artırdığı, stres düzeyini azalttığı ve gebelikte görülebilecek semptomların yönetiminde etkili olduğu saptanmıştır. Yoganın doğumda kullanımının doğum süresini kısalttığı, doğuma hazır oluşluğu ve doğumdan alınan doyumunu artırdığı bulunmuştur. Ayrıca doğum korkusunu, epizyotomi uygulamasını ve doğum ağrısı algısını azaltarak vajinal doğum oranlarını artırdığı belirlenmiştir. Doğum sonu dönemde yoganın kullanımı ise emzirme düzeyinde iyileşme sağlamak ve maternal bağlanmayı artırmaktadır. Özellikle kahkaha yogasının doğum sonu dönemde yaşanan anksiyete ve stres ile baş etmede etkili olduğu saptanmıştır.

Sonuç: Yoganın gebelik, doğum ve doğum sonu dönemde yaşanan sorunları azaltmada ve iyi oluşluğu artırmada etkili olduğu sonucuna ulaşıldı. Yoganın kadın sağlığında kullanımına yönelik kanıta dayalı uygulamaların artırılması için daha fazla çalışma yapılması, yapılan bu çalışmaların sahada uygulanabilirliğinin artırılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Doğum, Doğum Sonrası Dönem, Yoga, Hemşirelik

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Doğum, Doğum Sonrası Dönem, Yoga, Hemşirelik

A Review of Nursing Postgraduate Theses on Yoga in Pregnancy, Childbirth and Postpartum Period in Turkey: A Systematic Review

Ayla Korkmaz, Nadire Kahyaoğlu

Tokat Gaziosmanpasa University

Introduction: The word yoga, which comes from the Sanskrit root 'yug', means “union or unity”. Yoga is accepted as an exercise method that regulates the body, mind and emotions by creating a number of effects on the person. It is seen that yoga is practiced in all periods covering women's health (pregnancy, childbirth, menopause, etc.).

Objective: The aim of this study is to increase the visibility and applicability of yoga practice by examining the postgraduate nursing theses conducted by applying yoga during pregnancy, birth and postpartum period in Turkey.

Method: In this systematic review study, 9 graduate theses that met the inclusion criteria were examined as a result of a search using the keyword “yoga” from the National Thesis Center search engines between 01-10 March 2025.

Findings: Among the theses; 66.6% were doctoral dissertations (n=6) and 33.4% were master's theses (n=3). Of these theses, 5 were experimental (55.5%), 3 were quasi-experimental (33.3%) and 1 was mixed design (11.2%). In pregnancy, yoga was found to increase prenatal attachment, reduce stress levels and be effective in the management of symptoms that may be seen during pregnancy. The use of yoga in childbirth was found to shorten the duration of labor, increase readiness for birth and satisfaction with birth. It was also found to increase vaginal delivery rates by decreasing fear of labor, episiotomy application and perception of labor pain. The use of yoga in the postpartum period improves breastfeeding and increases maternal attachment. Especially laughter yoga was found to be effective in coping with anxiety and stress in the postpartum period.

Conclusion: It was concluded that yoga was effective in reducing problems experienced during pregnancy, labor and postpartum period and increasing well-being. More studies should be conducted to increase evidence-based practices for the use of yoga in women's health and the applicability of these studies in the field should be increased.

Keywords: Pregnancy, Birth, Postpartum Period, Yoga, Nursing

Keywords: Pregnancy, Birth, Postpartum Period, Yoga, Nursing

P-0203

Doğurganlık Çağındaki Kadınların Kişilik, Demografik ve Obstetrik Özelliklerinin Çocuk Doğurma Korkusuna Etkisi

Nuran Nur Aypar Akbağ, Ayşegül Eroğlu, Özlem Güner

Sinop Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Sinop

Amaç: Araştırma doğurganlık çağındaki kadınların kişilik, demografik ve obstetrik özellikleri ile çocuk doğurma korkusu arasındaki ilişkiyi belirlemek için yürütülmüştür.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma tanımlayıcı kesitsel türde bir çalışmadır. Araştırmanın örneklemini, 18-49 yaş aralığında, anlama ve algılama sorunu olmayan, doğurganlık döneminde olan ve araştırmaya katılmaya gönüllü 394 kadın oluşturdu. Veriler “Kişisel Bilgi Formu”, “Cervantes Kişilik Ölçeği”, ve “Doğurganlık Çağındaki Kadınların Çocuk Doğurma Korkusu Ölçeği” kullanılarak elde edildi. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, spearson korelasyon, Kruskal Wallis test ve Mann Whitney U test analizinden yararlanıldı.

Bulgular: Araştırmaya katılan kadınlar ortalama 22.27±6.20 yaşındadır. Katılımcıların %51.5 (n=203)’i ilköğretim düzeyinde eğitime sahiptir. Kadınların %64.7’si (n=255) evli, %62.4’ü (n=246) çalışıyor ve %42.9’unun (n=169) çekirdek aileye sahip olduğu belirlenmiştir. Kadınların Cervantes Kişilik Ölçeği Dışa/içe dönük olma, Duygusal denge/duygusal dengesizlik ve Tutarlı/tutarsız olma alt boyut puan ortalamaları sırası ile 11.57±3.49, 28.65±7.52 ve -6.92±7.66’dır. Doğurganlık Çağındaki Kadınların Çocuk Doğurma Korkusu Ölçeği (ÇDKÖ) alt boyut ve toplam puan ortalamaları ise sırasıyla 30.12±12.14, 10.69±6.37, 10.86±6.84 ve 51.67±8.40’dır. Yaş, eğitim durumu, yaşanılan yer, medeni hal, çalışma durumu, gelir düzeyi, aile tipinin doğurganlık korkusu ölçek alt boyut puan ortalamalarına anlamlı düzeyde etkisinin olduğu belirlenmiştir. Obstetrik özellikler özelinde değerlendirildiğinde de çocuk sahibi olma, doğum tercihi, gebelik sayısı ve düşük/küretaj sayısının doğurganlık korkusu ölçek alt boyut puan ortalamalarına anlamlı etki yarattığı saptanmıştır.

Sonuç: Nörotisizm ve tutarsız kişiliğine sahip gebe kadınların daha yüksek düzeyde doğum korkusu ile ilişki gösterdiği, dışadönüklük kişiliğine sahip gebelerin ise daha düşük düzeyde doğum korkusu ile ilişki gösterdiği sonucuna varılmıştır. Nevrotik ve tutarsız kişiliklerle karakterize edilen kadınların doğum korkusu açısından daha dikkatli değerlendirilmesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: Doğum, korku, kişilik, kadın

The Effect of Personality, Demographic and Obstetric Characteristics on Childbirth Fear in Women of Fertility Period

Nuran Nur Aypar Akbağ, Ayşegül Eroğlu, Özlem Güner

Sinop University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Sinop

Objective: The study was conducted to determine the relationship between personality, demographic and obstetric characteristics on childbirth fear of women in fertility period.

Materials-Methods: This study is a descriptive cross-sectional study. The sample of the study consisted of 394 women between the ages of 18-49, who had no comprehension and perception problems, were in fertility period and volunteered to participate in the study. The data were obtained by using the "Personal Information Form", "Cervantes Personality Scale", and "The Scale of Childbirth Fear". Descriptive statistics, spearson correlation, Kruskal Wallis test and Mann Whitney U test were used in the analysis of the data.

Results: The women who participated in the study were 22.27 ± 6.20 years old on average. 51.5% (n=203) of the participants had primary education. It was determined that 64.7% (n=255) of the women were married, 62.4% (n=246) were employed and 42.9% (n=169) had nuclear families. The mean scores of the Cervantes Personality Scale sub-dimensions of extroversion/introversion, emotional balance/emotional instability, and consistent/inconsistent were 11.57 ± 3.49 , 28.65 ± 7.52 and 6.92 ± 7.66 , respectively. The mean scores of The Scale of Childbirth Fear total score was 51.67 ± 8.40 , respectively. It was determined that age, educational status, place of residence, marital status, employment status, income level, and family type had a significant effect on the mean scores of The Scale of Childbirth Fear. When evaluated in terms of obstetric characteristics, it was found that having a child, birth preference, number of pregnancies and number of miscarriages/abortions had a significant effect on the mean scores of The Scale of Childbirth Fear.

Conclusion: It was concluded that pregnant women with neuroticism and inconsistent personalities were associated with higher levels of fear of childbirth, whereas pregnant women with extraversion personality were associated with lower levels of fear of childbirth. It is recommended that women characterized by neurotic and inconsistent personalities should be evaluated more carefully in terms of fear of childbirth.

Keywords: Childbirth, fear, personality, woman

P-0212

Doğum sonu dönemde yapay zeka kullanımı: Lisansüstü tezlerin doküman analizi

Mine Oruç

antalya bilim üniversitesi

Amaç: Yapay zeka cihazlar ve uygulamalar kullanılarak, insanların mantık yürütme, karar verme, problem çözme, algılama, hata yapma ve bilişsel işlevlerini taklit edebilme yeteneğidir. Yapay zeka araçları günlük yaşamda yaygın şekilde kullanılmaktadır. Bu çalışma, hemşirelik ve ebelik alanlarında doğum sonu dönemde yapay zeka uygulamalarının kullanımına ilişkin yapılan lisansüstü tezlerin incelenmesini amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Çalışma, Ulusal Tez Merkezi'nde 2015-2025 yılları arasında yapılan doğum sonu döneme ilişkin tezlerin taranması ve doküman incelemesi yöntemiyle yürütülmüştür. Nitel araştırma deseninde tasarlanan çalışma Ulusal Tez Merkezi'nde 2015-2025 yılları arasında doğum sonu döneme ilişkin yapılan çalışmaların taranması ve doküman incelenmesi şeklinde yürütülmüştür. Tarama yapılırken "doğum sonu dönem" "postpartum dönem" "yapay zeka" "simülasyon" "tele sağlık" anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Çalışmaya dahil edilen tezler ise yapıldığı uzmanlık alanı, yılı, türü, metodu, ele alınan konu ve örneklem özellikleri açısından incelenmiştir.

Bulgular: Ulusal Tez Merkezinde yapılan taramalar sonucunda hemşire ve ebelerin lisansüstü tezlerde doğum sonu dönemde tele sağlık, web tabanlı uygulamalar ve simülasyon uygulamalarını kullandıkları, ancak yapay zeka ile entegre olmuş bir araç kullanılmadığı belirlenmiştir. Çalışmalarda, yapay zeka ile entegre olmayan uygulamaların doğum sonu dönem eğitimlerinde kullanıldığı dikkat çekmektedir. Lisansüstü tezlerde teknolojik gelişmelere bağlı olarak doğum sonu dönemde teknolojik cihaz kullanımının arttığı ancak henüz ebelik ve hemşirelik bakımında yapay zeka araçlarının kullanımının yetersiz olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Bakımın sürekliliğini sağlamak ve gelişen teknolojilere uyum gösterebilmek adına, doğum sonu dönemde yapay zeka teknolojilerinin kullanımına yönelik multidisipliner bir yaklaşım benimsenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: ebelik, hemşirelik, postpartum dönem, yapay zeka

Use of Artificial Intelligence in the Postpartum Period: Document Analysis of Graduate Theses

Mine Oruç

antalya bilim university

Objective: Artificial intelligence is the ability to imitate human reasoning, decision-making, problem-solving, perception, error-making and cognitive functions using devices and applications. Artificial intelligence tools are widely used in daily life. This study aims to examine postgraduate theses on the use of artificial intelligence applications in the postpartum period in the fields of nursing and midwifery.

Materials-Methods: The study was conducted by scanning theses on the postpartum period conducted at the National Thesis Center between the years 2015-2025 and by document review. The study, designed in a qualitative research design, was conducted by scanning studies on the postpartum period conducted at the National Thesis Center between the years 2015-2025 and by document review. The keywords "postpartum period", "postpartum period", "artificial intelligence", "simulation", "telehealth" were used during the scanning. The theses included in the study were examined in terms of their specialization, year, type, method, subject and sample characteristics.

Results: As a result of the scans conducted at the National Thesis Center, it was determined that nurses and midwives used telehealth, web-based applications and simulation applications in the postpartum period in their postgraduate theses, but no tool integrated with artificial intelligence was used. It is noteworthy that in theses where applications not integrated with artificial intelligence were made, they were used in postpartum period trainings. In postgraduate theses, it was determined that technological devices increased in the postpartum period due to technological developments, but the use of artificial intelligence tools in midwifery and nursing care was not yet sufficient.

Conclusion: In order to ensure continuity of care and to adapt to developing technologies, a multidisciplinary approach should be adopted for the use of artificial intelligence technologies in the postpartum period.

Keywords: artificial intelligence, midwifery, nursing, postpartum period

P-0213

Mahkum Kadınlarda Üreme Sağlığı ve Cinsel Sağlık Sorunları

Bahar Aydın, Gamze Türk

İstanbul Atlas Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş: Hapishane koşulları, mahkum kadınların psikososyal ve fiziksel durumlarını doğrudan etkilemekte, özellikle üreme sağlığı ve cinsel sağlıkla ilgili problemlerin ortaya çıkmasına yol açmaktadır.

Amaç: Bu derlemenin amacı, mahkum kadınların üreme sağlığı ve cinsel sağlık sorunlarını ele alarak konunun önemini vurgulamaktır.

Yöntem: Mahkum kadınların üreme sağlığı ve cinsel sağlık sorunlarını ele alan çalışmalar, web sayfaları ve dergiler incelenmiştir.

Bulgular: Mahkum kadınlar kapalı ortamda olmaları, suçlu sıfatıyla orada bulunmaları sebebiyle hak ihlallerine maruz kalabilirler. Sağlık hizmetlerine erişim, üreme sağlığı, cinsel sağlık, yetersiz beslenme ve hijyen eksikliği gibi durumlar kadını doğrudan etkilemektedir. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ), üreme sağlığını güvenli bir cinsel yaşam ile kişinin kendi belirlediği miktarda ve zamanda üreme hakkına sahip olması gerektiğini vurgulamaktadır. Cinselliğin iyilik halinin yani cinsel sağlığın bozulması sadece fiziksel sağlığı değil, psikolojik olarak da partnerler arası ilişkiyi etkileyen faktörler arasında yer almaktadır. Ülkemizde yapılan bir araştırmada cezaevinde kalan kadınların kondom kullanımı hakkında yeterli bilgiye sahip olmaması onları cinsel yolla bulaşan enfeksiyonlara karşı savunmasız hâle getirmektedir. Ayrıca kadınların ihtiyaçlarının giderilmesinde eksiklikler görülmekle beraber yapılan çalışmalarda kişisel hijyen davranışlarının istenilen düzeye getirilmesinde de eksiklikler görülmüştür. Cezaevinde kalan kadınların rahim ağzı kanseri dahil birçok kansere yakalanma olasılığı cezaevinde olmayan bir kadına göre artmış bulunmaktadır. Üreme sağlığı sorunları arasında erken yaş evlilikler adolesan gebelikler, öğretilmeyen aile planlaması eğitimleri, maternal-fetal hastalıklar, cinsel yolla bulaşan enfeksiyonlar yer almaktadır. Yapılan çalışmalar incelendiğinde cezaevlerinde kalan kadınların savunmasız grup olarak adlandırıldığı ve bu gruptaki kadınların ihtiyaçlarını karşılama noktasında dezavantajlı olduğu görülmüştür. Cezaevindeki kadınların üreme sağlığı ve cinsel sağlık konularında sık sık problem yaşadıkları, bilgi düzeylerinin istenilen seviyede olmadığı, tarama programlarından tam anlamıyla yararlanamadıkları görülmüştür.

Sonuçlar: Mahkum kadınlara cinsel sağlık ve üreme sağlığı ile ilgili eğitim vermek, onların sağlık haklarına erişimini artırmak, bilinçlenmelerini sağlamak ve hapishane koşullarında karşılaşılabilecekleri sağlık risklerini en aza indirmek için kadının ihtiyaçlarına yönelik eğitim vermek önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Kadın, mahkum, cinsellik, üreme, sağlık

Anahtar Kelimeler: Kadın, mahkum, cinsellik, üreme, sağlık

Reproductive Health and Sexual Health Problems in Incarcerated Women

Bahar Aydın, Gamze Türk

İstanbul Atlas University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, İstanbul

Introduction: Prison conditions directly affect the psychosocial and physical conditions of women prisoners, leading to the emergence of problems, especially related to reproductive health and sexual health.

Purpose: The purpose of this review is to highlight the importance of this issue by addressing reproductive and sexual health problems of incarcerated women.

Method: Studies, websites, and journals focusing on the reproductive and sexual health issues of incarcerated women have been reviewed.

Findings: Incarcerated women may be exposed to human rights violations due to being in a closed environment and being there as offenders. Issues such as access to healthcare services, reproductive health, sexual health, inadequate nutrition, and lack of hygiene directly affect these women. The World Health Organization (WHO) emphasizes that reproductive health should include the right to a safe sexual life and the right to reproduce at the individual's chosen time and amount. The deterioration of sexual health, which is part of overall well-being, is not only a factor affecting physical health but also psychological well-being and relationships between partners. A study conducted in our country found that incarcerated women's lack of sufficient knowledge about condom use leaves them vulnerable to sexually transmitted infections. In addition, there are deficiencies in addressing women's needs, and studies have shown that personal hygiene behaviors have not been brought up to the desired level. The likelihood of incarcerated women developing cervical cancer and other cancers is higher compared to women who are not incarcerated. Among reproductive health issues, early marriages, adolescent pregnancies, lack of family planning education, maternal-fetal diseases, and sexually transmitted infections are common. When examining studies, it is evident that women in prisons are considered a vulnerable group and are at a disadvantage in meeting their needs. It has been observed that incarcerated women face frequent problems regarding reproductive health and sexual health, their level of knowledge is not at the desired level, and they do not fully benefit from screening programs.

Results: Providing sexual and reproductive health education to incarcerated women, increasing their access to healthcare rights, raising awareness, and offering education tailored to their needs is crucial to minimize the health risks they may face in prison conditions

Key words: Women, Convict, Sexuality, Reproduction, Health

Keywords: Women, Convict, Sexuality, Reproduction, Health

P-0221

Bakım Davranışları Kursu Alan Hemşirelik Öğrencilerinin Bakım Algısı: Kalitatif Bir Araştırma

Ayşe Metin¹, Nedime Gül Doğan Özdemir², Cansu Karadeniz Benli²

¹Erzurum Teknik Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı Erzurum

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı Samsun

Amaç: Bakım insan gereksinimlerinin karşılanmasını sağlayan kişilerarası bir süreçtir. Hemşirenin bireylerle etkileşiminde ortaya çıkan bireysel ve profesyonel hemşirelik eylem ve davranışlarını içermektedir. Bakım davranışları hemşirelerin kişilere bakım verme sürecinde yapılan tüm eylemleri içermektedir. Hemşirelerin bakım davranışlarını etkin kullanmaları bakımın önemli bir bileşenidir ve iyileşme sürecinin hızlanmasına olanak tanımaktadır. Dolayısıyla hemşirelik öğrencilerinin henüz mezun olmadan bakımı anlamaları ve bakım davranışlarını içselleştirmeleri önem arz etmektedir. Bu araştırmanın amacı, holistik ve hümanistik bir yaklaşım çerçevesinde hazırlanan bakım davranışları kursunu alan hemşirelik öğrencilerinin bakım algısını incelemektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada katılımcıların algı ve deneyimlerini keşfetme olanağı sağlaması bakımından nitel araştırma yöntemlerinden olan fenomenolojik yöntem kullanılmıştır. Çalışma verileri 11-12.05.2022 tarihleri arasında düzenlenen “Uluslararası Katılımlı V. Hemşireliği Güçlendirme Sempozyumu” kapsamında verilen online “Hemşirelikte Bakım Davranışları Kursu”na katılan 16 hemşirelik öğrencisiyle gerçekleştirilmiştir. Holistik ve hümanist bir yaklaşımla hazırlanan bakım davranışları kursu 4 saat sürmüştür. Kurs kapsamında empati, duyarlılık, şefkat, hazır bulunma, otantiklik, kabul, saygı, güven, umut, varlığını sunma ve uygun bakım ortamı oluşturma kavramları örnek iyi bakım uygulamaları üzerinden ele alınmıştır. Veriler araştırmacılar tarafından hazırlanan yarı yapılandırılmış soru formu kullanılarak, kurs sonunda öğrencilerin online olarak paylaşılan 12 soruluk formu doldurmalarıyla elde edilmiştir. Analizler içerik analizi yöntemi ile yapılmıştır.

Bulgular: Yapılan analizde fark edip fark yaratmak, iyileştirici güç ve karşılıklı bakım hazzı olmak üzere 3 ana tema ortaya çıkmıştır. Bakımın neye benzediğine ilişkin soruya yapılan metaforik çözümlemede bumerang, ışık, gece lambası ve çiçek vurguları sıklıkla tekrarlanmıştır.

Sonuç: Bakım davranışları kursunun bakımın doğasının anlaşılmasında hemşirelik öğrencilerinin ufkunu holistik ve hümanistik bir yaklaşımla geliştirdiği anlaşılmış ve bakımın iyileştirici gücüne vurgu yapıldığı görülmüştür. Bu doğrultuda hemşirelik öğrencilerine kongre, konferans, sempozyum gibi çeşitli bilimsel etkinlikler kapsamında bakım konusunda kursların artarak sürdürülmesinin bakımın holistik ve hümanistik boyutunun ve iyileştirici gücünün anlaşılmasını kolaylaştıracağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bakım, Bakım Davranışları, Hemşirelik, Hümanizm, Holizm, Kalitatif Çalışma

Care Perception of Nursing Students Taking Care Behaviors Course: A Qualitative Study

Ayşe Metin¹, Nedime Gül Doğan Özdemir², Cansu Karadeniz Benli²

¹Erzurum Technical University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing Women's Health and Diseases Nursing Department Erzurum

²Ondokuz Mayıs University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Women's Health and Diseases Nursing Department Samsun

Objective: Care is an interpersonal process that meets human needs. It includes individual and professional nursing actions and behaviors in the nurse's interaction with individuals. Care behaviors include all nurses' actions in giving care to individuals. Nurses' effective use of care behaviors is an important component of care and accelerates healing. Therefore, nursing students must understand care and internalize care behaviors before graduation. This study aimed to examine the perception of care of nursing students who took the caring behaviors course prepared within the framework of a holistic and humanistic approach.

Materials-Methods: In this study, the phenomenological method, one of the qualitative research methods, was used to explore the perceptions and experiences of the participants. The study data were collected from 16 nursing students who participated in the online "Caring Behaviors in Nursing Course" given within the scope of the "V. Nursing Empowerment Symposium with International Participation" held between 11-12.05.2022. The caring behaviors course, which was prepared with a holistic and humanistic approach, lasted 4 hours. Within the scope of the course, the concepts of empathy, sensitivity, compassion, readiness, authenticity, acceptance, respect, trust, hope, offering presence, and creating an appropriate care environment were discussed through sample good care practices. The data were obtained using a semi-structured questionnaire prepared by the researchers, and at the end of the course, the students filled out the 12-question form that was shared online. Analyses were made using the content analysis method.

Results: The analysis revealed three main themes: noticing and making a difference, healing power, and mutual pleasure of care. The emphasis on boomerang, light, night light, and flower was repeated frequently in the metaphorical analysis of the question about what care looks like.

Conclusion: It was understood that the caring behaviors course developed the horizons of nursing students with a holistic and humanistic approach to understanding the nature of care and emphasized the healing power of care. In this direction, increasing the continuation of courses on care for nursing students within the scope of various scientific activities such as congresses, conferences, and symposiums will facilitate understanding the holistic and humanistic dimension of care and its healing power.

Keywords: Care, Care Behaviors, Nursing, Humanism, Holism, Qualitative Study

P-0222

Endometriozis Tanılı İnfertil Kadınlarda Yaşam Kalitesi

Derya Can

Koç Üniversitesi Hastanesi, İstanbul; İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Yüksek Lisans, İstanbul

Endometriozis, üreme çağındaki kadınların yaklaşık %10'unu etkileyen kronik ve inflamatuvar bir hastalık olup, infertilite ile güçlü bir ilişki içerisindedir. İnfertil kadınların %25-50'sinde endometriozis görülmekte ve bu durum, bireylerin fiziksel sağlığını olduğu kadar psikososyal iyi oluşunu da olumsuz etkilemektedir. Endometriozis tanılı infertil kadınlar, çift yönlü bir sağlık sorunu ile mücadele etmekte; hem kronik ağrı semptomları hem de infertilitenin getirdiği psikolojik ve sosyal baskılar nedeniyle yaşam kalitelerinde belirgin bir düşüş yaşamaktadır. Endometriozis ile ilişkili infertilite, kadınlarda cinsel sağlık sorunlarına, beden algısında bozulmalara ve kendini yetersiz hissetme gibi psikolojik problemlere yol açmaktadır. Yapılan araştırmalar, bu hastaların depresyon ve anksiyete düzeylerinin sağlıklı kadınlara kıyasla anlamlı derecede yüksek olduğunu ortaya koymaktadır. Özellikle infertilite tedavi süreçleri, belirsizlikler, tekrarlayan başarısızlıklar ve uzun süren medikal girişimler nedeniyle bireylerin duygusal dayanıklılığını zorlamakta, çiftler arasındaki ilişkileri olumsuz etkilemektedir. Fiziksel ve psikolojik etkilerin yanı sıra, endometriozis tanılı infertil kadınlar ekonomik ve sosyal zorluklarla da karşı karşıya kalmaktadır. Tedavi sürecinin yüksek maliyetli olması, iş gücü kaybı ve çalışma hayatında verimliliğin azalması gibi faktörler, bireylerin yaşam standartlarını düşürmektedir. Ayrıca, toplumda infertilitenin bir eksiklik olarak algılanması, kadınların sosyal çevrelerinden uzaklaşmasına ve yalnızlık duygusunun artmasına neden olmaktadır. Endometriozis ve infertilitenin yaşam kalitesi üzerindeki etkilerini azaltmak için multidisipliner bir yaklaşım benimsenmelidir. Fertilite koruyucu tedavi seçenekleri, psikososyal destek programları ve bireyselleştirilmiş tedavi yaklaşımları ön planda olmalıdır. Aynı zamanda, bu hastalara yönelik devlet destekli sağlık hizmetlerinin yaygınlaştırılması ve bilinçlendirme çalışmalarının artırılması büyük önem taşımaktadır. Sonuç olarak, endometriozis tanılı infertil kadınların yaşam kalitesini artırmaya yönelik bütüncül sağlık politikaları geliştirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: endometriozis, infertilite, yaşam kalitesi

Quality Of Life In Infertile Women With Endometriosis

Derya Can

Koç University Hospital, İstanbul; İstanbul University Cerrahpaşa, Nursing of Women's Health and Diseases Department of Medical Sciences, İstanbul

Endometriosis is a chronic inflammatory disease affecting approximately 10% of women of reproductive age and is strongly associated with infertility. Endometriosis is seen in 25-50% of infertile women, and this condition negatively affects individuals' psychosocial well-being as well as their physical health. Infertile women diagnosed with endometriosis struggle with a bidirectional health problem; they experience a significant decrease in their quality of life due to both chronic pain symptoms and the psychological and social pressures of infertility. Endometriosis-related infertility leads to sexual health problems in women, impaired body perception and psychological problems such as feeling inadequate. Studies have shown that depression and anxiety levels of these patients are significantly higher compared to healthy women. In particular, infertility treatment processes, uncertainties, recurrent failures and prolonged medical interventions challenge the emotional resilience of individuals and negatively affect the relationships between couples. In addition to the physical and psychological effects, infertile women diagnosed with endometriosis also face economic and social difficulties. Factors such as the high cost of treatment, loss of labor force and decreased productivity in working life reduce the living standards of individuals. In addition, the perception of infertility as a deficiency in society causes women to withdraw from their social environment and increase their sense of loneliness. A multidisciplinary approach should be adopted to reduce the effects of endometriosis and infertility on quality of life. Fertility-sparing treatment options, psychosocial support programs and individualized treatment approaches should be at the forefront. At the same time, it is of great importance to expand state-sponsored health services for these patients and to increase awareness-raising efforts. In conclusion, holistic health policies should be developed to improve the quality of life of infertile women diagnosed with endometriosis.

Keywords: endometriosis, infertility, quality of life

P-0225

Üreme Çağındaki Kadınlarda Toplumsal Cinsiyet Rolü Stresinin Kontraseptif Yöntem Kullanımı Üzerine Etkisi

Esra Tavukçu¹, Nevin Şahin²

¹İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa, Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışma ile üreme çağındaki kadınlarda toplumsal cinsiyet rolü stresinin kontraseptif yöntem kullanımları üzerine etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel tipte planlanmış olan araştırmanın evrenini 15-49 yaş aralığındaki Türkçe bilen tüm kadınlar oluşturmaktadır. Çalışmanın örneklem büyüklüğü evreni bilinmeyen örnekleme formülü ile hesaplanmış olup %95 güven aralığında, % 5 hata payı ve %50 görülme sıklığı ile en az 385 kadına ulaşılması hedeflenmiş ve veri toplama süreci sonunda 387 kadına ulaşılmıştır. Araştırma verileri, kadınların sosyo-demografik bilgilerinin ve kontraseptif yöntem kullanım geçmişleri ile toplumsal cinsiyet algısına dair fikirlerinin de sorgulandığı 27 soruluk “Katılımcı tanılama formu” ve 20 madde ve beş faktörden oluşan “Kadın toplumsal cinsiyet rolü stresi ölçeği” (KTCRSÖ) kullanılarak 01.03.2024/01.06.2024 tarihleri arasında online olarak toplanmıştır. KTCRSÖ ölçeğinden alınabilecek puan 20 ile 100 arasında değişmektedir ve yüksek puan bireyin, toplumsal cinsiyet rolü stresini yaşadığını göstermektedir. Çalışma sonunda elde edilen verilerin istatistiksel analizleri SPSS 20 programıyla oluşturmuş veri tabanı üzerinden gerçekleştirilmiştir. Araştırma verilerinin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistiksel yöntemlerden (frekans, standart sapma, medyan, ortalama, minimum, yüzde, maksimum) yararlanılmış olup, üreme çağındaki kadınların tanımlayıcı özellikleri ile KTCRSÖ puan ortalamasının karşılaştırılması amacıyla Mann Whitney U, Kruskal Wallis testleri ile Spearman korelasyon analizi kullanılmış, sonuçlar %95’lik güven aralığında, anlamlılık p:0,05 düzeyinde değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya katılan üreme çağındaki kadınların yaş ortalamasının 30,95±9,67 olduğu, %65,9’unun İstanbul’da yaşadığı, %52,5’inin bekar olduğu, %63,3’ünün çocuk sahibi olmadığı, %56,3’ünün üniversite mezunu olduğu, %61’inin bir işte çalıştığı görülmüştür. Kadınların %46,8’i şimdiye kadar herhangi bir kontraseptif yöntem kullandığını, %40’ı ise kullandığı yöntemin kondom olduğunu belirtmiştir. Katılımcıların %62,3’ü kadın olmaktan dolayı kendini baskı altında hissettiğini, %49,4’ü annelik ve anne olma süreçleri ile ilgili kendini baskı altında hissettiğini bildirmiştir. Katılımcıların KTCRSÖ puan ortalaması 78,31±22,58 olarak hesaplanmıştır. En güvenilir doğum kontrol yönteminin ne olduğunu bilmediğini söyleyenlerin KTCRSÖ puan ortalaması herhangi bir yöntem bildirenlere göre anlamlı derecede yüksek bulunmuştur (p=0,035). Kadın olmaktan dolayı ve anne olma süreçleri ile ilgili kendini baskı altında hissedenlerin KTCRSÖ puan ortalamalarının anlamlı derecede yüksek olduğu belirlenmiştir (p<0,001).

Sonuç: Çalışmaya katılan kadınların toplumsal cinsiyet rolü stresleri ortalamanın üstünde yüksek bulunmuştur. Kontraseptif yöntemler hakkındaki bilgi düzeyleri zayıf olanların toplumsal cinsiyet rolü stresini daha yüksek düzeyde yaşadığı görülmüştür. Toplumsal cinsiyet rolü stresi ile kontraseptif yöntem kullanımı arasında ise istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır.

Anahtar Kelimeler: Cinsiyet Rolü, Doğum Kontrolü, Stres

The Effect Of Gender Role Stress On Contraceptive Method Use In Women Of Reproductive Age

Esra Tavukçu¹, Nevin Şahin²

¹Istanbul Medipol University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Istanbul

²Istanbul University Cerrahpaşa, Florence Nightingale Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, Istanbul

Objective: This study aimed to evaluate the effect of gender role stress on contraceptive method use in women of reproductive age.

Materials-Methods: The universe of the descriptive cross-sectional study consists of all women between the ages of 15-49 who speak Turkish. The sample size of the study was calculated with the unknown universe sampling formula, and it was aimed to reach at least 385 women with a 95% confidence interval, 5% margin of error and 50% incidence, and 387 women were reached at the end of the data collection process. The research data were collected online between 01.03.2024 and 01.06.2024 using the "Participant Diagnostic Form" consisting of 27 questions, which also questioned the women's socio-demographic information, their contraceptive method use history and their ideas about gender perception, and the "Female Gender Role Stress Scale" (FGRSS) consisting of 20 items and five factors. The possible score from the FGRSS scale ranges from 20 to 100, and high scores indicate that the individual is experiencing gender role stress. Statistical analyses of the data obtained at the end of the study were carried out on the database created with the SPSS 20 program. Descriptive statistical methods (frequency, standard deviation, median, mean, minimum, percentage, maximum) were used in the evaluation of the research data, and Mann Whitney U, Kruskal Wallis tests and Spearman correlation analysis were used to compare the descriptive characteristics of women of reproductive age with the FGRSS mean score, and the results were evaluated at a confidence interval of 95% and a significance level of $p:0.05$.

Findings: It was observed that the average age of women of reproductive age participating in the study was 30.95 ± 9.67 , 65.9% lived in Istanbul, 52.5% were single, 63.3% did not have children, 56.3% were university graduates, and 61% were employed. 46.8% of women stated that they had ever used any contraceptive method, and 40% stated that the method they used was condoms. 62.3% of the participants reported feeling pressured because of being a woman, and 49.4% reported feeling pressured about motherhood and the process of becoming a mother.

The participants' mean FGRSS score was calculated as 78.31 ± 22.58 . The mean FGRSS score of those who said they did not know the most reliable birth control method was found to be significantly higher than those who reported any method ($p=0.035$). It was determined that the mean GSTRS scores of those who felt pressured due to being a woman and regarding the process of becoming a mother were significantly higher ($p<0.001$).

Conclusion: The gender role stress levels of the women participating in the study were found to be higher than average. It has been observed that those with poor knowledge about contraceptive methods experience higher levels of gender role stress. No statistically significant difference was found between gender role stress and contraceptive method use.

Keywords: Gender Role, Contraception, Stress

P-0234

İklim Değişikliğinin Kadın Sağlığı Üzerine Etkisi

Hatem Yıldız¹, Çağla Çılğın¹, Nevin Hotun Şahin²

¹İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

²İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

Küresel iklim değişikliğini; Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) “21. yy.ın en büyük sağlık sorunu”, T.C. Sağlık Bakanlığı “Çağımızın en önemli çevresel ve ekonomik sorunları arasında ön sıralarda yer alan, bulunduğumuz coğrafyada sağlıktan tarıma, yaşamın her alanında olumsuz etkiler oluşturan son derece karmaşık bir sorundur.” şeklinde tanımlamıştır. Artan hava kirliliği, su ve gıda kalitesinin bozulması insanların genel sağlığını olumsuz etkilemektedir. Kadınların menstrüasyon, gebelik, menopoz gibi biyolojik özelliklerinin olması, fiziksel olarak erkeklere göre daha güçsüz olmaları, erkeklere göre alt düzey gelir sınıfında yer almaları, cinsiyete dayalı yoksulluk, göç ve afetlerde gerçekleştirilen yardım çabalarında yapılan cinsiyet ayrımcılığı kadınları bu etkilere karşı daha savunmasız ve kırılgan hale getirmektedir. Hava kirliliğine maruz kalan kadınlarda fertilite olasılığı azalmakta, infertilite artmaktadır. Aşırı hava olayları gebelerde; preeklampsi, kanama, EMR, preterm doğum, gestasyonel diyabete yatkınlık, İUGR, konjenital anomalilere sebep olmaktadır. Su baskını, suya bağlı yaralanmalar; bulaşıcı enfeksiyonlara, doğum öncesi/sonrası bakım yetersizliğine, aile planlaması hizmetine erişememeye, aşılama eksikliğine sebep olmaktadır. Kuraklık; anemiye, güçsüzlüğe sebep olmaktadır. Kontamine su ve gıda tüketimi gastrointestinal hastalıklara sebep olmaktadır. Sıcaklık artışları kadınlarda menstrüasyon döngüsünü etkilemekte, menopoz döneminde vazomotor semptomları arttırmakta, uyku kalitesini azaltmaktadır. Hava kirliliği kemik kaybını hızlandırmaktadır. Kadınların fiziksel semptomların yanı sıra; anksiyete, davranış bozuklukları, depresyon ve ölüm korkusu yaşamaları ruh sağlıklarını olumsuz etkilemektedir. İklim krizinin yarattığı ek streslere bakıldığında düşük-orta düzey gelir sınıfındaki kadınların geçim kaynağının tarım sektörü olması kadınların ekonomik hayatının da etkilediğini göstermektedir. Bazı bölgelerde kuraklık döneminde kadınların sığırlar karşılığında satıldığı, okyanuslarda balığın azalmasından dolayı balıkçılar kadınlardan cinsel ilişki talep etmektedirler. Afetler sonrasında kadınların taciz, tecavüz, insan ticareti, çocuk yaşta evlilik dahil şiddetin tüm biçimleriyle karşılaşmaları toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin yansıması olarak geçmişten günümüze artarak devam etmektedir. Genç kızlar; iklim nedeniyle yaşanan zorluklara karşı aileleri tarafından erken evlendirilerek bu durum hayatta kalma stratejisi olarak kullanılabilmektedir. Uluslararası Doğayı Koruma Birliği'nin yayınladığı iklim değişikliğinin sebep olduğu kadına şiddete yönelik tavsiyeleri şiddetle mücadele sektörleri arası stratejik ortaklıklar, iş birliğine teşviktir. Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Konferansı 29'un uzun vadeli etkileri; finansman mekanizmalarının genişletilmesi, toplumsal cinsiyet eşitliğinin entegrasyonu, karbon piyasalarının etkin kullanımıdır. Türkiye'nin Uzun Dönemli İklim Değişikliği Stratejisi; enerji tüketimini azaltıp enerji verimliliği yatırımlarını artırma doğrultusunda bu etkileri desteklemektedir. İklim değişikliğinin sebep olduğu kadın sağlığı sorunlarının çözüm yolları; toplumsal normları değiştirmek, fırsat eşitliği, sürdürülebilir kalkınma hedeflerine ulaşmak için cinsiyet temelli stratejiler geliştirmek, politikaların entegrasyonunu sağlamaktır. Kadınların dijital okuryazarlıkları geliştirilerek yapılacak inovasyon çalışmalarına katılımı, liderlik etmeleri, güçlendirilmeleri önemlidir. Hemşirelerin sorumlulukları; kaynakların kullanımı konusunda bilinçlenme, eğitim ve farkındalık yaratılması, sağlık sistemlerinin güçlendirilmesi, ekolojik okuryazarlığa teşvik edilmesi, doğal afetlere yönelik kriz planı geliştirilmesi, kadınlara psikolojik destek hizmetleri sağlanması, kadın haklarının savunulmasıdır.

Anahtar Kelimeler: İklim değişikliği, Kadın sağlığı, Hemşirelik

The Effect Of Climate Change On Women's Health

Hatem Yıldız¹, Çağla Çılğın¹, Nevin Hotun Şahin²

¹İstanbul University - Cerrahpasa Florence Nightingale Faculty of Nursing

²İstanbul University - Cerrahpasa Florence Nightingale Faculty of Nursing Department of Women Health And Gynecologic Nursing

Global climate change has been defined by the World Health Organization as “the biggest health problem of the 21st century” and by the Ministry of Health of the Republic of Turkey as “an extremely complex problem that ranks among the most important environmental and economic problems of our age and has negative impacts on all areas of life from health to agriculture in our geography.” Increasing air pollution and deterioration of water and food quality negatively affect people's general health. Women's biological characteristics such as menstruation, pregnancy and menopause, their physical weakness compared to men, their lower income class compared to men, gender-based poverty, gender discrimination in migration and aid efforts in disasters make women more vulnerable and vulnerable to these effects. The possibility of fertility decreases and infertility increases in women exposed to air pollution. Extreme weather events cause preeclampsia, bleeding, EMR, preterm delivery, susceptibility to gestational diabetes, IUGR, congenital anomalies in pregnant women. Flooding and water-related injuries cause infectious infections, inadequate antenatal/postnatal care, lack of access to family planning services, and lack of vaccination. Drought causes anemia and weakness. Consumption of contaminated water and food causes gastrointestinal diseases. Temperature increases affect the menstrual cycle in women, increase vasomotor symptoms during menopause and reduce sleep quality. Air pollution accelerates bone loss. In addition to physical symptoms, women experience anxiety, behavioral disorders, depression and fear of death, which negatively affect their mental health. When we look at the additional stresses caused by the climate crisis, the fact that the source of livelihood of women in the low-middle income class is the agricultural sector shows that women's economic life is also affected. In some regions, women are sold in exchange for cattle during droughts, and fishermen demand sexual intercourse from women due to the decrease in fish in the oceans. In the aftermath of disasters, women face all forms of violence including harassment, rape, human trafficking and child marriage, which continue to increase from past to present as a reflection of gender inequality. Young girls may be married off early by their families as a survival strategy against climate-related hardships. The International Union for Conservation of Nature's recommendations on climate change-induced violence against women include encouraging strategic partnerships and cooperation across sectors to combat violence. The long-term impacts of the United Nations Climate Change Conference 29 are the expansion of financing mechanisms, integration of gender equality, and effective use of carbon markets. Turkey's Long Term Climate Change Strategy supports these impacts by reducing energy consumption and increasing energy efficiency investments. Solutions to women's health problems caused by climate change include changing social norms, equal opportunities, developing gender-based strategies to achieve sustainable development goals, and integrating policies. It is important for women to participate, lead and be empowered in innovation efforts by improving their digital literacy. The responsibilities of nurses include raising awareness about the use of resources, education and awareness raising, strengthening health systems, promoting ecological literacy, developing crisis plans for natural disasters, providing psychological support services and defending women's rights.

Keywords: Climate change, Women's health, Nursing

P-0235

Türkiye’de Hemşirelik Alanında Motivasyonel Görüşme Yöntemi Kullanılarak Yapılan Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi: Sistematik Derleme

Esra Gökdağ Balcı¹, Melike Dişsiz²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi/Hamidiye Sağlık Bilimleri Enstitüsü/Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Doktora Programı

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi/Hamidiye Hemşirelik Fakültesi/Hemşirelik Bölümü/Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

Motivasyonel görüşme özellikle son yıllarda giderek önem kazanan bir teknik olarak öne çıkmaktadır. Danışanın motivasyonunu, güvenini ve değişimin önündeki engelleri araştıran bir tekniktir. Motivasyonel görüşme, hemşirelik alanında hastaların davranış değişikliği oluşturmalarına teşvik etmek ve tedaviye uyumlarını güçlendirmeye yönelik oldukça etkin olarak kullanılan bir yöntemdir. Madde kullanımı ve bağımlılık başta olmak üzere günümüzde kalp damar hastalıkları, diyabet, kronik ağrı, hipertansiyon, kolesterol yüksekliği, obezite, şiddet, kaygı ve obsesif kompulsif bozukluklar, intihar eğilimleri, depresyon, sağlıklı beslenme alışkanlığı kazandırma ve kazaların gelişimini önleme gibi birçok alanda yaygın olarak kullanılmaktadır. Motivasyonel görüşme, hemşireler ve hastalar arasında hasta merkezli bakım sunarak, özerklik ve kişisel sorumluluğa odaklanan işbirlikçi bir ortaklık sağlamaktadır.

Amaç: Bu sistematik derlemede Türkiye’de, hemşirelik alanında, motivasyonel görüşme tekniğiyle yapılan lisansüstü tezlerin sistematik olarak incelenmesi amaçlandı.

Gereç-Yöntem: Yapılan sistematik derlemede, Ulusal Tez Merkezine kayıtlı tezler Ocak 2020- 2025 (17 Mart) tarihleri arasında Türkçe “hemşirelik ve motivasyonel görüşme” sözcükleri kullanılarak tarandı. Buna gören veri tabanına kayıtlı 62 adet lisansüstü teze ulaşıldı. Araştırmaya dahil edilme kriterleri; metnin tamamına ulaşılabilir olması, hemşirelik alanında olması, tezin motivasyonel görüşme tekniği ile uygulanmış olması ve 2020- 2025 (17 Mart) tarihleri arasında yapılmış olmasıdır. Buna göre dâhil edilme kriterlerine uyan 62 tez yapıldığı yıl, araştırma türü, yöntemi ve anabilim dallarına göre dağılımı incelendi. Değerlendirme her araştırmacı tarafından ayrı ayrı yapıldı. Araştırma sonunda elde edilen verilerin istatistiksel analizinde SPSS for Windows Versiyon 26.00 paket program kullanıldı. Verilerin tanımlanmasında sayı ve yüzde değerleri kullanıldı.

Bulgular: Türkiye’de 2020-2025 tarihleri arasında hemşirelik alanında 62 adet tezde motivasyonel görüşme teknikleri uygulanmıştır. Tezlerin %20,97’si yüksek lisans tezi, % 79,03’ü ise doktora tezidir. Tezlerin %87,10’u ise randomize kontrollü araştırmalardır. Tezlerin yıllara göre dağılımı incelendiğinde, 2020 yılında % 12,90, 2021 yılında % 11,29, 2022 yılında %24,19, 2023 yılında %27,42, 2024 yılında %22,58, 2025 yılında %1,61, şeklindedir. Yürütüldüğü anabilim dallarına göre dağılımına bakıldığında ise Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı %3,23, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Bilim Dalı %1,61, Diyabet Hemşireliği Anabilim Dalı %1,61, Halk Sağlığı Hemşireliği Bilim Dalı %16,13, Hemşirelik Ana Bilim Dalı %41,94, Hemşirelik Esasları Anabilim Dalı % 3,23, İç Hastalıkları Hemşireliği Bilim Dalı %8,06, Kadın Hastalıkları ve Doğum Hemşireliği Ana Bilim Dalı %11,29, Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Bilim Dalı % 12,90 şeklindedir.

Sonuç: Çalışma sonucunda incelenen lisansüstü tezlerde motivasyonel görüşme teknikleri yönteminin sınırlı olduğu, sıklıkla doktora tezlerinde tercih edildiği belirlendi. Davranış değişikliği yaratma ve sürekliliğini sağlamada önemli rolü olan hemşirelerin, motivasyonel görüşme teknikleri eğitimini alarak alanda yaygın bir şekilde uygulamaları önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hasta Merkezli Bakım, Hemşirelik, Motivasyonel Görüşme

Examining Postgraduate Theses Using Motivational Interviewing Method in the Field of Nursing in Turkey: A Systematic Review

Esra Gökdağ Balcı¹, Melike Dişsiz²

¹University of Health Sciences/Hamidiye Health Sciences Institute/Obstetrics and Gynecology Nursing Doctorate Program

²University of Health Sciences/Hamidiye Faculty of Nursing/Department of Nursing/Department of Obstetrics and Gynecology Nursing

Objective: This systematic review aimed to systematically examine postgraduate theses prepared using motivational interviewing techniques in the field of nursing in Turkey.

Materials-Methods: In the systematic review, theses registered to the National Thesis Center were scanned using the Turkish words “nursing and motivational interview” between January 2020-2025 (March 17). The inclusion criteria for the study were; the entire text should be accessible, it should be in the field of nursing, the thesis should be applied with motivational interview technique and it should be done between 2020-2025 (March 17). Accordingly, the distribution of 62 theses that met the inclusion criteria according to the year they were done, research type, method and departments was examined. SPSS for Windows Version 26.00 package program was used in the statistical analysis of the data obtained at the end of the study. Number and percentage values were used in the definition of the data.

Results: Motivational interviewing techniques were applied in 62 theses in the field of nursing in Turkey between 2020 and 2025. 20.97% of the theses were master's theses and 79.03% were doctoral theses. 87.10% of the theses were randomized controlled trials. When the distribution of theses by year was examined, it was 12.90% in 2020, 11.29% in 2021, 24.19% in 2022, 27.42% in 2023, 22.58% in 2024, and 1.61% in 2025. When the distribution according to the departments in which it is carried out is examined, the Department of Surgical Diseases Nursing is 3.23%, Department of Child Health and Diseases Nursing is 1.61%, Department of Diabetes Nursing is 1.61%, Department of Public Health Nursing is 16.13%, Department of Nursing is 41.94%, Department of Nursing is 3.23%, Department of Internal Medicine Nursing is 8.06%, Department of Gynecology and Obstetrics Nursing is 11.29%, Department of Mental Health and Diseases Nursing is 12.90%.

Findings: Motivational interviewing techniques were applied in 62 theses in the field of nursing in Turkey between 2020 and 2025. 20.97% of the theses were master's theses and 79.03% were doctoral theses. 87.10% of the theses were randomized controlled trials. When the distribution of theses by year was examined, it was 12.90% in 2020, 11.29% in 2021, 24.19% in 2022, 27.42% in 2023, 22.58% in 2024, and 1.61% in 2025. When the distribution according to the departments in which it is carried out is examined, the Department of Surgical Diseases Nursing is 3.23%, Department of Child Health and Diseases Nursing is 1.61%, Department of Diabetes Nursing is 1.61%, Department of Public Health Nursing is 16.13%, Department of Nursing is 41.94%, Department of Nursing is 3.23%, Department of Internal Medicine Nursing is 8.06%, Department of Gynecology and Obstetrics Nursing is 11.29%, Department of Mental Health and Diseases Nursing is 12.90%.

Conclusion: As a result of the study, it was determined that motivational interviewing techniques were limited in the postgraduate theses examined and were frequently preferred in doctoral theses.

Keywords: Patient-Centered Care, Nursing, Motivational Interviewing

P-0240

Jinekoloji ve obstetri alanlarında çalışan ebe ve hemşirelerde cinsel sağlık okuryazarlığının belirlenmesi

Yeliz Yılmaz Karabulut¹, Tuba Özlem Kaplan², Zekiye Turan³

¹Derince Eğitim Araştırma Hastanesi, Kocaeli, Türkiye

²Sakarya Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi, Sakarya, Türkiye

³Sakarya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Sakarya, Türkiye

Problem Tanımı: Cinsel sağlık, bireylerin fiziksel, zihinsel, duygusal ve sosyal refahını etkileyen önemli bir sağlık bileşenidir. Hemşireler ve ebeler, bireylerin cinsel sağlığını koruma ve geliştirmede kritik bir rol oynar.

Amaç: Jinekoloji ve obstetri alanlarında çalışan ebe ve hemşirelerin cinsel sağlık okuryazarlık düzeylerini belirlemek ve cinsel sağlık okuryazarlık düzeylerinin demografik veri ve mesleki verilere göre değerlendirmek amacı ile yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı tipte olan bu araştırma, bir eğitim araştırma hastanesinin jinekoloji ve obstetri alanlarında çalışan ebe ve hemşireler üzerinde yapılmıştır. Verileri toplamadan önce etik kurul izni ve kurum izni alınmıştır. Araştırmanın verileri 5-15 Şubat 2025 tarihleri arasında yüz yüze toplanmıştır. Veri toplamada 'Kişisel Bilgi Formu' ve 'Cinsel Sağlık Okuryazarlık Ölçeği (CSOY)' kullanılmıştır. Araştırma verilerinin değerlendirilmesinde yüzde, standart sapma, frekans, ortalama minimum-maksimum değerler kullanılmıştır. İstatistiksel hesaplamalarda bağımsız gruplarda t testi, ANOVA ve Pearson korelasyon testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya 86 ebe, 40 hemşire olmak üzere toplam 126 kişi dahil edilmiştir. Örneklemi oluşturan ebe ve hemşirelerin cinsel sağlık okuryazarlık düzeylerinin orta seviyede olduğu (CSOY ortalama puanı 52 ± 9.17) belirlenmiştir. Cinsel bilgi alt boyut puan ortalaması 42 ± 9.21 , cinsel tutum puanı ortalaması 10 ± 4.10 ise olarak hesaplanmıştır.

Evli olanların cinsel tutum puanlarının, bekarlara kıyasla anlamlı olarak daha yüksek olduğu saptanmıştır ($p = 0,008$). Cinsel sağlık danışmanlığı yapmış olanların cinsel tutum puanlarının danışmanlık yapmayanlara göre anlamlı düzeyde daha düşük olduğu belirlenmiştir ($p = 0,03$). Cinsel tutum düzeyleri ile partnerle geçirilen süre ve çocuk sayısı arasında pozitif yönde anlamlı zayıf ilişki olduğu bulunmuştur ($p < 0,05$). CSOY toplam puanı ile yaş, eğitim durumu gibi demografik değişkenler arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır.

Sonuç: Katılımcıların cinsel sağlık okuryazarlık düzeylerinin orta seviyede olduğu tespit edilmiştir. Evli olmak ve cinsel sağlık danışmanlığı yapma durumu, cinsel tutum üzerinde belirleyici faktörlerdir. Danışmanlık veren ebe ve hemşirelerin olumlu cinsel tutuma sahip oldukları belirlenmiştir. Bireylerin cinsel sağlığını koruma ve geliştirmede kritik bir role sahip sağlık profesyonellerine yönelik cinsel sağlık eğitimlerinin yaygınlaştırılmasının önemli olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cinsel Sağlık, Ebelik, Hemşirelik, Obstetri, Jinekoloji

Determination of sexual health literacy in midwives and nurses working in Gynaecology and Obstetrics

Yeliz Yılmaz Karabulut¹, Tuba Özlem Kaplan², Zekiye Turan³

¹Derince Education Research Hospital, Kocaeli, Türkiye

²Sakarya Education Research Hospital, Sakarya, Türkiye

³Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Sakarya University, Sakarya, Türkiye

Problem Definition: Sexual health is an important health component that affects the physical, mental, emotional and social well-being of individuals. Nurses and midwives play a critical role in protecting and promoting the sexual health of individuals.

Aim: This study was conducted to determine the sexual health literacy levels of midwives and nurses working in the fields of gynaecology and obstetrics and to evaluate sexual health literacy levels according to demographic and professional data.

Materials-Methods: This descriptive study was conducted on midwives and nurses working in the gynaecology and obstetrics areas of a training and research hospital. Ethics committee permission and institutional permission were obtained before collecting the data. The data of the study were collected face-to-face between 5-15 February 2025. 'Personal Information Form' and "Sexual Health Literacy Scale (SHLS)" were used for data collection. Percentage, standard deviation, frequency, mean minimum-maximum values were used in the evaluation of the research data. Independent groups t test, ANOVA and Pearson correlation tests were used in statistical calculations. A total of 126 midwives and nurses, 86 of whom were midwives and 40 were nurses, were included in the study. It was determined that the sexual health literacy levels of the midwives and nurses constituting the sample were at a moderate level (mean score of SHLS was 52 ± 9.17). The mean score of sexual knowledge sub-dimension was 42 ± 9.21 and the mean score of sexual attitude was 10 ± 4.10 .

Results: It was found that the sexual attitude scores of married participants were significantly higher than single participants ($p = 0.008$). It was determined that the sexual attitude scores of those who provided sexual health counselling were significantly lower than those who did not provide counselling ($p = 0.03$). It was found that there was a positive and weak relationship between sexual attitude levels and the time spent with a partner and the number of children ($p < 0.05$). No significant relationship was found between the SHLS total score and demographic variables such as age and education status.

Conclusion and Recommendations: It was found that the sexual health literacy levels of the participants were at a moderate level. Being married and having sexual health counselling are determining factors on sexual positive sexual attitudes. It is thought that it is important to disseminate sexual health trainings for health professionals who play a critical role in protecting and developing the sexual health of individuals.

Keywords: Sexual Health, Midwifery, Nursing, Obstetrics, Gynecology

P-0241

Perinatal Dönemde Yapay Zekâ Kullanımı ve Hemşireni Rolü

Elif Özer Ekiz¹, Hamide Arslan Tarus²

¹Zeynep Kamil Kadın ve Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

²Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul

Perinatoloji, gebelik, doğum ve doğum sonrası dönemde anne, bebek ve aile merkezli bütüncül bir yaklaşım sağlayan önemli bir tıp dalıdır. Bu alanda, yapay zekâ (YZ) kullanımı, tanı ve tedavi süreçlerini iyileştirmek, riskli durumları erken tespit etmek ve hasta bakımını optimize etmek amacıyla hızla artmaktadır. Hemşirelerin bu yeni teknolojileri anlaması ve uygulamalara entegre etmesi, perinatal bakımın kalitesini artırmak için kritik öneme sahiptir. Bu derlemede, perinatal dönemde YZ kullanımı ve hemşirenin rolünü odaklanılmış ve yeni gelişen bu alanda farkındalık oluşturulmak amaçlanmıştır. Literatüre bakıldığında YZ uygulamalarının perinatolojide, özellikle fetal sağlık izleme, gebelik komplikasyonlarının (preterm doğum, doğum ağırlığı, gestasyonel diyabet, gestasyonel hipertansiyon, preeklampsi gibi) erken teşhisi ve gebelik sürecinin yönetimi gibi alanlarda etkili olduğunu belirlenmiştir. Bu süreçte hemşireler, YZ teknolojilerini anlayarak ve eğitim alarak bu sistemlerin klinik pratiğe entegrasyonunu sağlamaktadır. Ayrıca veri girişi ile YZ sistemlerinin doğru çalışmasını desteklemekte, yapay zekâ destekli karar sistemleri kullanarak erken teşhis ve tedavi planlarının oluşturulmasına katkıda bulunmaktadır. Bununla birlikte, elde edilen verilerle hastaların durumunu izleyerek, gerektiğinde müdahale etmekte, hasta ve ailelerle iletişim kurarak onların bakım süreçlerine aktif katılımını sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Perinatoloji, hemşire, yapay zeka

The Use of Artificial Intelligence in the Perinatal Period and the Role of Nurses

Elif Özer Ekiz¹, Hamide Arslan Tarus²

¹Zeynep Kamil Women and Children's Diseases Training and Research Hospital, Istanbul

²Marmara University Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Istanbul

Perinatology is a vital medical field that provides a holistic, family-centered approach to the care of mothers, babies, and families during pregnancy, childbirth, and the postpartum period. The use of artificial intelligence (AI) in this field is rapidly increasing to enhance diagnostic and treatment processes, detect risky conditions early, and optimize patient care. It is crucial for nurses to understand and integrate these new technologies to improve the quality of perinatal care. This review focuses on the use of AI in the perinatal period and the role of nurses, aiming to raise awareness in this emerging field. The literature indicates that AI applications in perinatology are effective, particularly in monitoring fetal health, early diagnosis of pregnancy complications (such as preterm birth, birth weight issues, gestational diabetes, gestational hypertension, and preeclampsia), and managing the pregnancy process. Nurses play a key role in understanding and integrating AI technologies into clinical practice. They support the accurate functioning of AI systems through data entry, contribute to early diagnosis and treatment planning by using AI-supported decision systems, monitor patients' conditions with the obtained data, intervene when necessary, and facilitate active participation of patients and families in the care process by maintaining communication.

Keywords: Perinatology, nursing, artificial intelligence

P-0243

Düz ve İçer Çökük Meme Uçlarına Sahip Annelerde Emzirme Süreci ve Yönetimi

Hatice Öztürk¹, Özlem Demirel Bozkurt²

¹Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Entitüsü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği A.D., yüksek lisans Programı İzmir

²Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği AD. İZMİR

Problem Tanımı ve Amaç: Anne sütü, bebeklerin sağlıklı büyümeleri için vazgeçilmez bir besin kaynağı olup, emzirme süreci anne-bebek arasındaki bağı güçlendiren önemli bir süreçtir. Dünya Sağlık Örgütü (WHO), ilk altı ay boyunca bebeklerin yalnızca anne sütü ile beslenmesini önermektedir. Ancak, düz ve içer çökük meme uçlarına sahip annelerde emzirme süreci zorluklarla karşılaşabilir. Bu durum, bebeğin meme kavramakta güçlük yaşamasına ve emzirmenin başarısızlıkla sonuçlanmasına yol açabilir. Bu derlemenin amacı, düz ve içer çökük meme uçlarına sahip annelerde emzirme sürecini kolaylaştırmak ve emzirme başarısını artırmak için kullanılan müdahale yöntemlerini incelemektir. Bu sayede, hemşire ve ebelerin bu anneleri doğru bir şekilde yönlendirebilmeleri konusunda farkındalık yaratmak hedeflenmektedir.

Bulgular: Literatüre göre, düz ve içer çökük meme uçlarına sahip annelerde emzirme başarısını artırmaya yönelik müdahalelerin önemli etkiler yarattığını göstermektedir. Özellikle Hoffman egzersizi, ters şırınga yöntemi ve lastik bant uygulamaları, meme ucunun şekillendirilmesinde etkili olmuş ve bebeğin meme ucunu daha kolay kavrayabilmesini sağlamıştır. Ayrıca, emzirme sırasında doğru pozisyonlandırma, bebeğin etkili bir şekilde emmesini destekleyerek meme ucunun belirginleşmesine yardımcı olmuştur. Yapılan bir araştırmada, Hoffman egzersizi, ters şırınga yöntemi ve lastik bant uygulamaları konusunda eğitim alan annelerin, doğum sonrası birinci, üçüncü ve altıncı aylarda yalnızca anne sütü ile beslenme oranlarında anlamlı bir artış gösterdiği saptanmıştır. Annelerin farklı müdahale seçenekleri arasından tercihte bulunabilmeleri, sürece uyum sağlamalarını ve emzirme deneyimlerinin başarılı olmasını desteklemiştir.

Sonuç ve öneriler: Düz ve içer çökük meme uçlarına sahip anneler, uygun müdahalelerle emzirme sürecinde karşılaştıkları zorlukları aşabilirler. Hoffman egzersizi, ters şırınga yöntemi, lastik bant uygulamaları ve doğru emzirme pozisyonlarının öğretimi, emzirme başarısını artırmak için etkili yaklaşımlar olarak öne çıkmaktadır. Bununla birlikte, annelere psikolojik destek sağlanmalı ve gerekirse alternatif besleme yöntemleri uygulanmalıdır. Bu bulgular, ebe ve hemşirelerin emzirme desteği sunarken kullanabileceği etkili stratejileri ortaya koymaktadır. Ayrıca, düz ve içer çökük meme uçlarına sahip annelerin emzirmesini destekleyen uygulamaların yaygınlaştırılması ve bu konuda daha fazla araştırma yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: emzirme, meme ucu, içer çökük, düz, hemşire

Breastfeeding Process and Management for Mothers with Flat and Inverted Nipples

Hatice Öztürk¹, Özlem Demirel Bozkurt²

¹Ege University Health Sciences Institute, Women's Health and Diseases Nursing Department, Master's Program Izmir

²Ege University Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, IZMIR

Problem Definition and Purpose: Breast milk is an indispensable nutrient source for the healthy growth of babies, and the breastfeeding process is an important process that strengthens the bond between mother and baby. The World Health Organization (WHO) recommends that babies be fed only breast milk for the first six months. However, breastfeeding may encounter difficulties in mothers with flat and inverted nipples. This may cause the baby to have difficulty grasping the breast and breastfeeding to fail. The aim of this review is to examine the intervention methods used to facilitate the breastfeeding process and increase breastfeeding success in mothers with flat and inverted nipples. In this way, it is aimed to raise awareness so that nurses and midwives can guide these mothers correctly.

Findings: According to the literature, interventions to increase breastfeeding success in mothers with flat and inverted nipples have significant effects. In particular, Hoffman exercise, reverse syringe method and rubber band applications were effective in shaping the nipple and enabled the baby to grasp the nipple more easily. Additionally, correct positioning during breastfeeding helped the nipple become prominent by supporting the baby to suck effectively. In a study, it was determined that mothers who received training on Hoffman exercise, reverse syringe method and rubber band applications showed a significant increase in the rate of breastfeeding with breast milk only in the first, third and sixth months after birth. Mothers' ability to choose among different intervention options supported their adaptation to the process and the success of their breastfeeding experience.

Conclusion and suggestions: Mothers with flat and inverted nipples can overcome the difficulties they encounter during the breastfeeding process with appropriate interventions. Hoffman exercise, reverse syringe method, rubber band applications and teaching correct breastfeeding positions stand out as effective approaches to increase breastfeeding success. However, mothers should be provided with psychological support and alternative feeding methods should be applied if necessary. These findings reveal effective strategies that midwives and nurses can use when providing breastfeeding support. In addition, practices that support breastfeeding of mothers with flat and inverted nipples need to be disseminated and more research needs to be done on this subject.

Keywords: breastfeeding, nipple, inverted, flat, nurse

P-0252

Adölesanlara Yönelik Dijital Cinsel Sağlık Bilgilendirme ve Destek Müdahaleleri

Merve Öksüz¹, Ebru Şahin²

¹Ordu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

²Ordu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

Dijital ortamlar, adölesan ve gençlere cinsellik hakkında çeşitli içeriklere erişim imkanı sağlayan alanlardır. Bu dijital alanlar, gençlerin anonim ve gizlilik içinde erişilebilirlik, okul ya da aile ortamından alamayacakları bilgilere erişim ve akran desteği imkanı sunmaktadır. Bu nedenle adölesan dönemde dijital cinsel sağlık hizmetleri yaygınlaştırılmalıdır. Adölesan dönem, gençlerin romantik bağları ve cinsel ilişkileri keşfetmesi adına önemli bir zaman dilimidir. Bu süreçte fiziksel, sosyal ve duygusal yönden önemli değişikliklere maruz kalan gençlerin, cinsel yolla bulaşan enfeksiyonlara yakalanma ve istenmeyen gebelikler yaşama riski daha yüksektir. Günümüzde birçok etken adölesan ve gençlerin cinsel sağlık üreme sağlığını etkilemektedir. Bu etkenler; erken yaşta cinsel ilişki, erken gebelik ve evlilik yaşı, kontraseptif kullanımı, menstrual hijyen, cinsel şiddet ve anne ölümleridir. Bu nedenle cinsel sağlık üreme sağlığı hizmetlerine erişimde, adölesanlara öncelik verilmelidir. Ancak adölesanların cinsel sağlık üreme sağlığı hizmetlerine erişim ve kullanım eşitsizliği ile karşılanmamış ihtiyaçları, günümüzde hala yaygın bir sorundur. Özellikle damgalanma korkusu, utanç ve bilgi eksikliği, sağlık hizmetlerine erişimde engeller oluşturmaktadır. Adölesanlar arasında cinsel sağlık üreme sağlığı ve ruh sağlığı sorunlarının artmasıyla cinsel sağlık eğitime yönelik eğitim araçlarına olan ihtiyaç, küresel boyutta artış göstermiştir. Dijital sağlık müdahaleleri, cinsel sağlık hizmetlerine erişimde eşitsizlikleri önleme adına önemli bir yere sahiptir. Kolay erişilebilir, uygun fiyatlı ve kişiye özgü planlanabilir özellikleri sayesinde topluluklara ulaşmada avantaj sağlamaktadır. Gençlerin cinsel sağlık bilgilerine ve desteğine erişimi artırma adına umut verici yenilikçi bir yaklaşım olan dijital sağlık müdahaleleri, çevrimiçi platformlar aracılığıyla adölesanlara doğum kontrolü, güvenli cinsel ilişki hakkında güvenilir bilgi sağlayabilir ve bu sayede istenmeyen gebelikler ve cinsel yolla bulaşan enfeksiyonların oranı azalabilir. Sonuç olarak, adölesan ve gençlerin cinsel sağlık üreme sağlığını geliştirmede dijital müdahale etkinlikleri cinsel eğitimlere entegre edilmeli, dijital cinsel okuryazarlığı artırılmalı ve yaygınlaşmalıdır.

Anahtar Kelimeler: adölesan dönem, cinsel eğitim, cinsel sağlık, dijital müdahale

Digital Sexual Health Information and Support Interventions for Adolescents

Merve Öksüz¹, Ebru Şahin²

¹Ordu University, Institute of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing

²Ordu University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing

Digital environments are spaces that provide adolescents and young people with access to a variety of content about sexuality. These digital spaces offer anonymous and confidential accessibility, access to information that young people cannot get from school or family environment, and peer support. For this reason, digital sexual health services should be expanded in adolescence. Adolescence is an important time period for young people to discover romantic ties and sexual relationships. Young people who are exposed to significant physical, social and emotional changes in this process are at higher risk of contracting sexually transmitted infections and experiencing unwanted pregnancies. Today, many factors affect the sexual and reproductive health of adolescents and young people. These factors are early sexual intercourse, early pregnancy and marriage age, contraceptive use, menstrual hygiene, sexual violence and maternal mortality. Therefore, adolescents should be prioritised in accessing sexual and reproductive health services. However, inequality in access and utilisation of sexual and reproductive health services and unmet needs of adolescents are still a common problem today. Especially fear of stigmatisation, shame and lack of information constitute barriers to access to health services. With the increase in sexual and reproductive health and mental health problems among adolescents, the need for educational tools for sexual health education has increased globally. Digital health interventions have an important place in preventing inequalities in access to sexual health services. They provide advantages in reaching communities thanks to their easily accessible, affordable and personalised planning features. Digital health interventions, which are a promising innovative approach to increase young people's access to sexual health information and support, can provide adolescents with reliable information on contraception and safe sex through online platforms and thus reduce the rate of unwanted pregnancies and sexually transmitted infections. In conclusion, digital intervention activities should be integrated into sexual education to improve the sexual and reproductive health of adolescents and young people, and digital sexual literacy should be increased and widespread.

Keywords: adolescence, digital intervention, sexual education, sexual health

P-0253

Jinekolojik Kanserlerde Biyolojik Temelli Yaklaşımlar

Merve Öksüz¹, Nülüfer Erbil²

¹Ordu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Doktora Programı, Ordu, Türkiye

²Ordu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Ordu, Türkiye

Tamamlayıcı ve alternatif tedavilerin dünya genelinde kullanım oranının arttığı bilinmektedir. Hastaların çoğu fiziksel ve duygusal iyilik hallerini sürdürmek, iyileştirmek ve hastalığa bağlı semptomlarla baş etmede alternatif terapilere başvurmaktadır. Tamamlayıcı ve alternatif tedaviler, temel sağlık bakımının dışında yer alan sağlık yaklaşımlarını içerir. Birçok hastalığın tedavi aşamasında başvurulmuş bir yöntem olan tamamlayıcı ve alternatif tedaviler, kişiler tarafından özellikle kanser tedavisinde yaygın olarak kullanılmaktadır. Gelişmiş ülkelerde mortalite açısından kalp hastalıklarından sonra ikinci sırada yer alan kanserler, her yıl milyonlarca insanın hayatını kaybetmesine yol açmıştır. Over kanseri, korpus uteri ve serviks kanseri kadınlarda en çok mortaliteye neden olan jinekolojik kanserlerdir. Günümüzde, gelişen teknoloji ve artan tedavi seçeneklerine rağmen diğer tüm kanserlerde olduğu gibi jinekolojik kanserlere de kesin bir çözüm bulunamamıştır. Erken teşhis ile elde edilen tedavi başarısı kadınların sağ kalım oranını artırmaktadır. Fakat jinekolojik kanserlerin türüne özgü semptomları ve uygulanan tıbbi tedavinin yan etkileri kadınların yaşam kalitesini düşürmektedir. Jinekolojik kanser tanılı kadınların tamamlayıcı ve alternatif tedavilere başvurma nedenleri arasında en sık kemoterapi ve radyoterapinin meydana getirdiği yan etkiler, hastalığın ruhsal yansımaları ile baş edebilme ve refah seviyesini yükseltme yer alır. Tamamlayıcı ve alternatif tedavi yöntemlerine dair birçok sınıflandırma mevcuttur. Literatürde jinekolojik kanserlerde, kadınların en sık biyolojik temelli yaklaşımları kullandığı bildirilmiştir. Jinekolojik kanser tanılı kadınlar arasında en sık kullanılan bitkisel yöntemler ve tedaviler, zencefil, yeşil çay, çörekotu ve zerdeçaldır. Kanser önlemede vitaminlerin rollerine yönelik kanıta dayalı çalışmalar devam etmekte olup jinekolojik kanser hastalarının vitamin ve mineral takviyesi kullandığı da bilinmektedir. Sonuç olarak, gelişen ve yenilenen dünyada tamamlayıcı ve alternatif tedavilerin kullanımının artış göstermesiyle birlikte, jinekolojik kanserlerde biyolojik temelli yaklaşımların etkinliğine yönelik kanıtlar ışığında daha fazla çalışmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: biyolojik temelli yaklaşımlar, jinekolojik kanserler, tamamlayıcı ve alternatif yöntemler

Biologically Based Approaches in Gynecological Cancers

Merve Öksüz¹, Nülüfer Erbil²

¹Department of Obstetrics and Gynecologic Nursing, Institute of Health Sciences, Ordu University, Ordu, Türkiye

²Department of Gynecologic and Obstetrics Nursing, Faculty of Health Sciences, Ordu University, Ordu, Türkiye

The use of complementary and alternative therapies is known to be increasing worldwide. Many patients turn to alternative therapies to maintain and improve their physical and emotional well-being, as well as to cope with symptoms related to their illnesses. Complementary and alternative therapies encompass health approaches that fall outside the scope of conventional medical care. These therapies, often used in the treatment of various diseases, are particularly popular among individuals undergoing cancer treatment. In developed countries, cancer is the second leading cause of mortality after heart disease, claiming millions of lives each year. Ovarian cancer, uterine corpus cancer, and cervical cancer are the gynecological cancers that cause the highest mortality rates among women. Despite advances in technology and the increasing availability of treatment options, a definitive solution for gynecological cancers, as with other types of cancer, has not yet been found. Early diagnosis improves treatment success and increases survival rates among women. However, the specific symptoms of gynecological cancers and the side effects of medical treatments can significantly reduce the quality of life for these patients. Women diagnosed with gynecological cancers often turn to complementary and alternative therapies to manage the side effects of chemotherapy and radiotherapy, cope with the psychological impacts of the disease, and enhance their overall well-being. There are numerous classifications of complementary and alternative treatment methods. In the literature, it has been reported that women with gynecological cancers most frequently use biologically based approaches. Among the most commonly used herbal methods and treatments by women with gynecological cancers are ginger, green tea, black seed, and turmeric. Evidence-based studies on the role of vitamins in cancer prevention are ongoing, and it is also known that gynecological cancer patients use vitamin and mineral supplements. In conclusion, as the use of complementary and alternative therapies continues to grow in our evolving world, more research is needed to evaluate the effectiveness of biologically based approaches in the context of gynecological cancers, guided by existing evidence.

Keywords: biologically based approaches, complementary and alternative methods, gynecological cancers

P-0259

Yeni Geliştirilen Erkek Aile Planlaması Yöntemlerinin Yaygınlaşmasındaki Engeller: Toplumsal Cinsiyet Bu Konunun Neresinde?

Emel Taşçı Duran¹, Ergena Demir²

¹SDÜ. SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ, DOĞUM VE KADIN HASTALIKLARI HEMŞİRELİĞİ AD.

²SDÜ. SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ, DOĞUM VE KADIN HASTALIKLARI HEMŞİRELİĞİ AD.

Problem Tanımı ve Amaç: Aile planlaması bireylerin arzu ettikleri sayıda çocuk sahip olmalarını ve gebelik aralıklarını belirlemelerini sağlamaktadır. Ayrıca aile planlaması istenmeyen gebeliklerin, isteğe bağlı düşüklerin ve güvenli olmayan düşüklerin önlenmesinde rol oynamaktadır. Aile planlaması yöntemlerinin geliştirilmesine yönelik çalışmalar 60 yıldır devam etmektedir. Bu çalışmalarda, kadın ve erkeklere yönelik yeni aile planlaması yöntemlerinin geliştirilme süreci farklılıklar göstermiştir. Kadınlar için çeşitli aile planlaması yöntemleri piyasaya sunulmuştur. Ancak erkekler için yeni bir yöntem sunulmamıştır. Son yıllarda erkeklere yönelik yeni aile planlaması yöntemlerinin geliştirilmesine yönelik çalışmalar ayrı bir önem kazanmasına rağmen erkeklerin gebelikten korunmak için uygulayabilecekleri mevcut yöntemler kondom, geri çekilme ve vasktomisi ile sınırlıdır. Bu derleme yeni geliştirilen erkek aile planlaması yöntemlerinin durumunu değerlendirmeyi ve bu yöntemlerin yaygınlaştırılmasında engel oluşturan faktörlerini incelemeyi amaçlamıştır.

Gereç-Yöntem: Bu derlemede, yeni geliştirilen erkek aile planlaması yöntemlerinin durumunu belirlemek için farklı veri tabanları kullanarak İngilizce ve Türkçe dilinde bir literatür taraması yapılmıştır. Bu literatür taramasında, erkekler için yeni geliştirilen aile planlaması yöntemlerinin tanıtılması ve yaygınlaştırılmasının önündeki engellere odaklanılmıştır.

Bulgular: Bu derlemede erkeklere yönelik geliştirilen ve geliştirmekte olan aile planlaması yöntemlerinin son durumu ortaya konulmuştur. Hormon içeren ve içermeyen yöntemlerin nasıl geliştirildiği, hangi araştırmacılar tarafından ortaya konulduğu, bu yöntemlerin nasıl kullanılması gerektiği, geliştirici çalışmaların hangi aşamalarda olduğu ve olası yan etkileri gibi bilgiler açığa kavuşturulmaya çalışılmıştır. Erkeklere yönelik yeni aile planlaması yöntemlerin yaygınlaştırılması farklı engeller ile karşılaştırdığı görülmüştür. Bu engeller; sağlık düzenleme otoriteleri, aile planlaması yöntemlerinin geliştirmesinde kullanılabilecek kılavuzların eksikliği, erkeklere yönelik yöntemlerin çalışmaları için finansmanların olmayışı, devletlerin pronatalist politikaları, etik kaygılar, yan etkileri ve bu yöntemlerin kullanımı ile ilgili erkeklerin tutumudur. Ayrıca ataerkil toplumlarda cinsiyet normlarının ve erkeklerin egemenliği, erkeklerin yeni yöntemlerini kullanmada büyük engel oluşturmaktadır.

Sonuç: Bu derlemede dahil edilen çalışmalar incelendiğinde erkeklere yönelik yeni aile planlaması yöntemlerin geliştirilmesinde önemli adımlar atıldığı görülmüştür. Ancak erkeklere yönelik yeni aile planlaması yöntemlerin geliştirilme süreci büyük engellerle karşılaşmaktadır. Bu engeller çok boyutlu değerlendirmesi gerekmektedir. Özellikle erkek egemenliği ve cinsiyet ayrımcılığının dikkate alınması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum kontrolü, Cinsiyet Eşitliği, İlaç Geliştirme

Obstacles To The Dissemination Of Newly Developed Male Family Planning Methods: Where Does Gender Stand?

Emel Taşçı Duran¹, Ergena Demir²

¹SDÜ. FACULTY OF HEALTH SCIENCES DEPARTMENT OF OBSTETRICS AND GYNECOLOGY NURSING.

²SDÜ.,INSTITUTE OF HEALTH SCIENCES, DEPARTMENT OF OBSTETRICS AND GYNECOLOGY NURSING.

Problem Definition and Purpose: Family planning allows individuals to decide the number of children they want and determine their pregnancy timing. In addition, family planning plays a role in preventing unwanted pregnancies, elective and unsafe abortions. Studies on the development of family planning methods have been ongoing for 60 years. These studies have shown differences in the development of novel family planning methods for women and men. While various family planning methods have been introduced to the market for women, no new methods have been introduced for men. Although studies on the development of novel family planning methods for men have gained particular importance in recent years, the current methods that men can use to prevent pregnancy are limited to condoms, withdrawal and vasectomy. This study aims to evaluate the status of newly developed male family planning methods and to examine the factors that prevent the dissemination of these methods.

Materials-Methods: In this study, a literature review was conducted in English and Turkish language using different databases to determine the status of newly developed male family planning methods and the ones who are currently developing. During this review, the obstacles to the introduction and dissemination of new family planning methods for men were also discussed.

Results: The latest status of male family planning methods that have been developed and are being developed has been presented in this review. Information such as how hormonal and non-hormonal methods were developed, which researchers developed them, how this methods should be used, the stages of development studies and their possible side effects were tried to be clarified. It has been observed that the dissemination of newly developed family planning methods for men faces with different obstacles. These obstacles are; health regulatory authorities, lack of guidelines that can be used in the development of family planning methods, lack of funding for the studies of methods for men, pronatalist policies of states, ethical concerns, side effects and attitudes of men toward the use of this methods. In addition, gender norms and male dominance in patriarchal societies represents a major obstacle to the use of new methods by men.

Conclusion: During the examination of the included studies in this review, it was seen that important steps were taken in the development of new family planning methods for men. However, the development process of new family planning methods for men faces major obstacles. These obstacles need to be evaluated multidimensionally. It is suggested that particularly male dominance and gender discrimination should be taken into consideration.

Keywords: Contraception, Gender Equity, Drug Development

P-0264

Gebe Kadınlarda Siberkondri ve Sağlık Okuryazarlığı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi: Kesitsel Bir Çalışma

İlknur Atasever¹, Emel Taşçı Duran¹, Sümeyye Metin², Fadimenur Şahin²

¹Süleyman Demirel Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Isparta

²Bağımsız Araştırmacı

Amaç: Gebe kadınlar sağlıkla ilgili bilgiler için giderek artan bir şekilde internete başvurmaktadır ve bu durum aşırı çevrimiçi sağlık aramalarından kaynaklanan kaygı, yani siberkondriye yol açabilir. Bu çalışmanın amacı, gebe kadınlar arasında siberkondri şiddeti ile e-sağlık okuryazarlığı arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Yöntem: Bu kesitsel çalışmaya, Mayıs 2023 ile Haziran 2024 tarihleri arasında bir üniversite hastanesi kadın doğum polikliniğinden seçilen 385 gebe kadın dahil edilmiştir. Veriler, Siberkondri Şiddet Ölçeği-Kısa Form (CSS) ve e-Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği (eHEALS) kullanılarak toplanmıştır. Veri analizi için tanımlayıcı istatistikler, parametrik olmayan testler (Mann-Whitney U ve Kruskal-Wallis) ve Spearman korelasyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcılar, orta düzeyde siberkondri (ortalama CSS: 34.48±6.23) ve yüksek düzeyde e-sağlık okuryazarlığı (ortalama eHEALS: 30.77±8.12) sergilemiştir. Siberkondri şiddeti ile e-sağlık okuryazarlığı arasında anlamlı bir korelasyon bulunamamıştır (p=0.412). Bilgileri öncelikle internetten edinen katılımcılar, aile ve arkadaşlarına güvenenlere kıyasla anlamlı derecede daha yüksek e-sağlık okuryazarlığı puanlarına sahipti (p=0.012). İnternetin sağlıkla ilgili kararlar üzerindeki algılanan faydası, hem siberkondri (p<0.001) hem de e-sağlık okuryazarlığı puanlarıyla anlamlı şekilde ilişkilidir (p<0.001).

Sonuç: E-sağlık okuryazarlığı, gebe kadınların sağlık bilgilerine etkin bir şekilde erişimini sağlasa da siberkondriyi tamamen ortadan kaldırmamaktadır. Bu bulgular, sağlık hizmeti sağlayıcılarının gebe kadınları güvenilir çevrimiçi kaynaklara yönlendirmesi ve aşırı çevrimiçi sağlık aramalarından doğan kaygıyı azaltmak için stratejiler geliştirmesi gerektiğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: E-sağlık okuryazarlığı, gebelik, internet kullanımı, sağlık kaygısı, siberkondri

Examining the Relationship Between Cyberchondria and Health Literacy in Pregnant Women: A Cross-Sectional Study

Ilknur Atasever¹, Emel Taşçı Duran¹, Sümeyye Metin², Fadimenur Şahin²

¹Süleyman Demirel University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Isparta

²Independent Researcher

Objective: Pregnant women increasingly rely on the internet for health-related information, potentially leading to cyberchondria—anxiety resulting from excessive online health searches. This study aimed to investigate the relationship between cyberchondria severity and e-health literacy among pregnant women.

Methods: This cross-sectional study included 385 pregnant women recruited from a university hospital obstetrics outpatient clinic between May 2023 and June 2024. Data were collected using the Cyberchondria Severity Scale-Short Form (CSS) and e-Health Literacy Scale (eHEALS). Descriptive statistics, non-parametric tests (Mann-Whitney U and Kruskal-Wallis), and Spearman correlation analysis were employed for data analysis.

Results: Participants demonstrated moderate cyberchondria levels (mean CSS: 34.48±6.23) and high e-health literacy (mean eHEALS: 30.77±8.12). No significant correlation was found between cyberchondria severity and e-health literacy ($p=0.412$). Participants who obtained information primarily from the internet had significantly higher e-health literacy scores compared to those relying on family and friends ($p=0.012$). Perceived usefulness of the internet for health-related decisions was significantly associated with both cyberchondria ($p<0.001$) and e-health literacy scores ($p<0.001$).

Conclusions: E-health literacy enables pregnant women to effectively access health information, but it does not completely eliminate cyberchondria. These findings emphasize the need for healthcare providers to guide pregnant women towards reliable online resources and to develop strategies to reduce anxiety stemming from excessive online health searches.

Keywords: Cyberchondria, e-health literacy, health anxiety, internet us. pregnancy

P-0265

Aromaterapi Ve Esansiyel Yağların Prenatal Bakımda Kullanımı: Kapsam inceleme Çalışması

İlayda Beyaz¹, Selda Özmen Öztunç¹, Oya Kavlak²

¹Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İzmir/Türkiye

²Ege Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İzmir/Türkiye

Amaç: Bu kapsam incelemenin amacı, doğum öncesi bakımda aromaterapi ve esansiyel yağların kullanımına ilişkin mevcut literatürü keşfetmek ve özetlemektir.

Giriş: Gebelikte oluşan bazı yapısal ve fonksiyonel değişiklikler kadının fiziksel ve ruhsal sağlığını olumsuz yönde etkileyerek kadının yaşam kalitesini azaltabilmektedir. Tamamlayıcı ve alternatif tıp yaklaşımları, özellikle aromaterapi ve esansiyel yağlar, gebelikte ilişkili semptomları yönetmek amacıyla giderek daha fazla kullanılmaktadır. Bu kapsam inceleme çalışması, aromaterapi ve esansiyel yağların doğum öncesi bakımda oynadığı rolü haritalandırmayı, temel temaları belirlemeyi ve gelecekteki araştırma yönlerini ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Yöntemler: Bu çalışma, aromaterapi ve esansiyel yağların doğum öncesi bakımdaki rolünün incelenmesi ve raporlanmasında PRISMA protokolünün kullanıldığı bir literatür taramasıdır. Taramalar 20 Şubat 2025 tarihinde Web of Science (WOS), Pubmed ve Scopus veri tabanlarında “gebelik, doğum öncesi bakım, aromaterapi ve esansiyel yağlar ” anahtar kelimeleri ile yapılmıştır. İnceleme sonucunda, anahtar kelimeler kullanılarak yapılan tarama sonucunda, Web of Science’da 136, Pubmed’de 176, Scopus’ta 448 olmak üzere toplamda 760 çalışma bulunmuştur. Araştırmaya alınacak olan çalışmalar dâhil edilme kriterlerine uygunluğu açısından değerlendirilerek incelenmiştir. Taranan çalışmaların araştırmaya dahil edilme ölçütleri; 2015-2025 yılları arasında yayımlanmış olan, tam metnine ulaşılabilen, açık erişimde olan, başlık ve özetle anahtar kelimelerle uyuşan ve dili Türkçe ve İngilizce olan tüm çalışmalar olarak belirlenmiştir. Çalışmadan dahil edilme kriterlerine uymayan 671 çalışma çıkarılmıştır. Kalan çalışmalar incelendiğinde tam metne ulaşılamayan 77 çalışma ve tekrar eden 4 çalışma elenmiştir. Çalışmaya dahil edilme kriterlerine uyan toplam 8 çalışmaya ulaşılmıştır.

Bulgular: İncelemeye dahil edilen çalışmaların üç tanesi sistematik derleme, iki tanesi meta analiz, bir tanesi tek körlü deneysel çalışma, bir tanesi randomize kontrollü çalışma ve bir tanesi de kesitsel çalışma olarak yapılmıştır. Çalışmalarda limon, nane, lavanta, narenciye, zencefil, portakal çiçeği, esansiyel yağları kullanılmıştır. Çalışmalar, aromaterapinin gebelik sürecinde en sık bulantı ve kusma yönetimi, anksiyete ve stresin azaltılması, doğum ağrısının hafifletilmesi ve doğum süresinin kısaltılması gibi etkilerini değerlendirmiştir. Çalışmaların bazılarında aromaterapilerin etkinliği saptansa da diğer bir kısmı aromaterapinin güvenliği konusunda bazı belirsizliklerin devam ettiğini bildirilmektedir. Özellikle, bazı esansiyel yağların yüksek dozlarda kullanımının cilt reaksiyonları veya solunum yolu tahrişine neden olabildiği belirtilmektedir.

Sonuç: Sonuç olarak, aromaterapinin gebelik ve doğum öncesi bakımda belirli semptomları hafifletmede potansiyel olarak etkili olduğunu göstermektedir. Ancak, etkinlik ve güvenlik konularında daha fazla randomize kontrollü çalışmaya ihtiyaç duyulmakta ve kullanılan esansiyel yağların uzun vadeli etkilerinin açıklığı kavuşturulması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: "Aromaterapi, doğum öncesi bakım, esansiyel yağlar, gebelik"

Use of Aromatherapy and Essential Oils in Prenatal Care: Scoping Review

İlayda Beyaz¹, Selda Özmen Öztunç¹, Oya Kavlak²

¹Ege University, Health Sciences Institute, Department of Women's Health and Diseases Nursing, Izmir/Turkey

²Ege University, Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, Izmir/Turkey

Objective: The purpose of this scoping review is to explore and summarize the existing literature on the use of aromatherapy and essential oils in prenatal care.

Introduction: Some structural and functional changes that occur during pregnancy can negatively affect the physical and mental health of the woman and reduce the quality of life of the woman. Complementary and alternative medicine approaches, especially aromatherapy and essential oils, are increasingly used to manage pregnancy-related symptoms. This scoping review aims to map the role that aromatherapy and essential oils play in prenatal care, identify key themes and reveal future research aspects.

Methods: This study is a literature review using the PRISMA protocol in the examination and reporting of aromatherapy and the role of essential oils in prenatal care. Scans were conducted on February 20, 2025 in the Web of Science (WOS), Pubmed and Scopus databases with the keywords “pregnancy, prenatal care, aromatherapy and essential oils”. As a result of the examination, a total of 760 studies were found, 136 in Web of Science, 176 in Pubmed and 448 in Scopus, as a result of the scan using keywords. The studies to be included in the research were evaluated in terms of compliance with the inclusion criteria. The criteria for including the scanned studies in the study; All studies published between 2015-2025, whose full text can be accessed, open access, consistent with the keywords in the title and abstract, and whose language is Turkish and English. And, 671 studies that did not meet the criteria for inclusion from the study were made. When the remaining studies were examined, 77 studies that could not be reached in full text and 4 repeated studies were eliminated. A total of 8 studies that meet the criteria for inclusion in the study were reached.

Results: Three of the studies included in the examination were systematic reviews, two were meta-analysis, one as a single-blind experimental study, one as a randomized controlled trial and one as a cross-sectional study. Lemon, mint, lavender, citrus, ginger, orange blossom, essential oils were used in the studies. Studies have evaluated the effects of aromatherapy during pregnancy, such as the most frequent nausea and vomiting management, reducing anxiety and stress, relieving labor pain and shortening the duration of labor. Although the effectiveness of aromatherapies is determined in some of the studies, it is reported that some uncertainties continue to be on the safety of aromatherapy in other parts. In particular, it is stated that the use of high doses of some essential oils may cause skin reactions or respiratory irritation.

Conclusion: In conclusion, it shows that aromatherapy is potentially effective in alleviating certain symptoms in pregnancy and prenatal care. However, more randomized controlled studies are needed in terms of efficacy and safety, and the long-term effects of the essential oils used need to be clarified.

Keywords: "Aromatherapy, prenatal care, essential oils, pregnancy"

P-0266

Endometriozis Bakımında Dijital Destek: mHealth Uygulamaları

Hamide Arslan Tarus, Nurdan Demirci

Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Amaç: Endometriozis, dünya genelinde üreme çağındaki kadınların yaklaşık %10'unu etkileyen kronik bir hastalıktır. Hastalık, ağrı ve infertilite gibi semptomlara neden olarak kadınların yaşam kalitesini olumsuz olarak etkileyebilmektedir. Günümüzde, hastalığın yönetiminde geleneksel yaklaşımların yanı sıra dijital sağlık teknolojileri, özellikle mobil sağlık (mHealth) uygulamaları, giderek daha yaygın olarak kullanılmaktadır. mHealth uygulamaları, semptom takibi, kişiye özel öneriler ve hasta eğitimi gibi özellikleriyle bireylerin hastalık yönetiminde aktif rol almalarını sağlamaktadır. Bu derleme ile, endometriozis bakımında mHealth uygulamalarının rolü ve etkilerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Bu çalışma, endometriozis bakımında mHealth uygulamalarının kullanımını ile ilgili çalışmaları ele alan geleneksel bir derlemedir.

Bulgular: Literatürdeki çalışmalar, mHealth uygulamalarının endometriozis yönetiminde semptomların takibini kolaylaştırdığını, bireysel farkındalığı artırdığını ve multidisipliner bakım süreçlerini desteklediğini göstermektedir. Kullanıcılar, ağrı yönetimi, ilaç kullanımı, beslenme önerileri ve psikososyal destek konularında uygulamalardan faydalanarak hastalıklarını daha etkin bir şekilde yönetebilmektedir. Ayrıca, bazı uygulamaların yapay zeka destekli analizler ve topluluk desteği sunarak kadınların yalnız hissetmelerini azalttığı ve psikolojik iyilik hallerini desteklediği belirtilmektedir. Sonuç: mHealth uygulamaları, endometriozisli kadınların hastalık yönetimini destekleyen önemli araçlardan biridir. Bu uygulamaların hastalık yönetimi konusunda eğitimi ve multidisipliner sağlık hizmetleriyle entegrasyonu, hastaların yaşam kalitesinin iyileştirilmesine katkı sağlayabilir. Gelecekte yapılacak araştırmalar, mobil sağlık uygulamalarının klinik etkinliğini ve uzun vadeli sonuçlarını daha kapsamlı bir şekilde değerlendirmelidir.

Anahtar Kelimeler: Endometriozis, m-health apps, dijital sağlık, bakım

Digital Support in Endometriosis Care: mHealth Applications

Hamide Arslan Tarus, Nurdan Demirci

Marmara University, Faculty of Health Sciences, Division of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Istanbul, Turkey.

Objective: Endometriosis is a chronic disease affecting approximately 10% of women of reproductive age worldwide. The condition significantly impacts women's quality of life by causing symptoms such as pain and infertility. In recent years, in addition to traditional management approaches, digital health technologies, particularly mobile health (mHealth) applications, have been increasingly utilized in disease management. mHealth applications facilitate symptom tracking, provide personalized recommendations, and offer patient education, empowering individuals to take an active role in managing their condition. This review aims to examine the role and impact of mHealth applications in endometriosis care.

Methods: This study is a traditional review of existing literature on the use of mHealth applications in endometriosis management.

Results: Literature suggests that mHealth applications improve symptom tracking, enhance individual awareness, and support multidisciplinary care processes in endometriosis management. Users benefit from these applications in various aspects, including pain management, medication adherence, dietary recommendations, and psychosocial support, thereby enabling more effective disease management. Additionally, some applications incorporate artificial intelligence-based analytics and community support features, which may reduce feelings of isolation and promote psychological well-being among women with endometriosis.

Conclusion: mHealth applications are valuable tools in supporting the self-management of endometriosis. Integrating these applications into patient education and multidisciplinary healthcare services may contribute to improving patients' quality of life. Future research should focus on evaluating the clinical efficacy and long-term outcomes of mobile health applications in endometriosis management.

Keywords: Endometriosis, mHealth applications, digital health, care

P-0269

Fetal ve maternal sağlığın korunmasında yapay zekanın yeri

Ayşe Gül Bursa

Fenerbahçe Üniversitesi

Giriş

Yapay zeka (YZ) son yıllarda gündemde olan ve sağlık alanında önemli gelişmelere imkan sağlayan bilgisayar kontrollü uygulamalar olarak tanımlanabilir. YZ algoritmaları büyük miktarda veriyi işleyebilir ve analiz edebilmektedir. Bu sayede geleneksel tıbbi testlerle fark edilemeyecek detayları ve sapmaları belirlemeye imkan sağlamaktadır (1).

Maternal sağlığın korunmasında gebelik öncesi bakım, gebeliğin erken tespiti, gebenin fiziksel, sosyal ve mental sağlığının korunması, doğum öncesi bakım, kronik hastalıkların yönetimi, gebeliğe bağlı gelişebilecek durumların ve komplikasyonların yönetimi gibi girişimler oldukça önemlidir. Fetüsün sağlığını korumak için ise fetal kalp hızı ve hareketlerinin takibi, fetüsün büyüme ve gelişmesinin takibi, sağlıklı ve işlevsel bir plasantanın varlığı, genetik tarama, anomalilerin engellenmesi ve var olan anomalilerin erken tespit ve girişimlerinin yapılması aşamaları gerekmektedir (1,2). Fetal ve maternal sağlığın korunmasında erken teshiş oldukça önem arz etmektedir (1). Bu sebeple teknolojinin gelişmesi ile beraber oldukça fazla verinin hızlıca işlenip değerlendirilmesinde başarılı sonuçlar elde edilen YZ araçlarının kullanımı gündeme gelmiştir (2).

Gebeliğinde hipertansiyon ve preeklampsi yaşayan gebelerde kalp hızı değişkenliklerinin izlendiği bir çalışmada, geliştirilen YZ uygulamasının etkili olduğu belirlenmiştir (3). YZ tabanlı sistemler, kan basıncı, glikoz seviyeleri ve kilo takibi gibi maternal sağlık parametrelerini sürekli olarak izleyebilmektedir. YZ algoritmaları verileri analiz eder ve normal aralıklardan sapmalar tespit edildiğinde sağlık hizmeti sağlayıcılarına gerçek zamanlı uyarılar sağlayabilmektedir (4,5,6). Literatür çalışmalarına göre anne yaşı, daha önceki doğum şekli ve sayısı ve ultrason verileri gibi bilgilerin işlendiği YZ temelli algoritmalarla erken doğum zamanını tespit etmek mümkün olmakta ve erken müdahale imkanı yaratmaktadır (7,8,9). Aynı zamanda ZK araçları, fetal kalp hızı takibi ve fetal yapısal anormalliklerin tanımlanmasını iyileştirme, doğruluk ve performans açısından ümit verici sonuçlar göstermektedir (10,11). Bu YZ temelli uygulamalar, perinatal morbidite ve mortalite oranlarının azalmasını ve gebelerin yaşam kalitesinin yükseltilmesini sağlamaktadır (2).

Sonuç

YZ kaynaklı teknolojik uygulamalar, hemşirelerin iş yüklerini azaltmakta, uzun süren karmaşık verilerin daha kolay işlenmesini sağlayarak zaman tasarrufu sağlamakta, tıbbi hataları azaltmakta, hasta ile ilgili bilgilere daha kolay ulaşarak zamanında ve daha kaliteli bakım sunma imkanı yaratmaktadır. YZ kullanımında oluşabilecek güvenlik açıklarına, veri hatalarına ve etik durumların ihlal edilmesine yönelik konularda dikkat etmek öncelikli konuları oluşturmaktadır (2). YZ uygulamalarının kolaylıklarının hemşirelerin bilgi, beceri ve donanımları ile birleştirilerek fetal ve maternal sağlığın korunmasında büyük katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fetal sağlık, hemşirelik, maternal sağlık, yapay zeka

The role of artificial intelligence in protecting fetal and maternal health

Ayşe Gül Bursa

Fenerbahçe University

Introduction

Artificial intelligence (AI) can be defined as computer-controlled applications that have been on the agenda in recent years and have enabled significant developments in the field of health. AI algorithms can process and analyze large amounts of data. In this way, they allow for the determination of details and deviations that cannot be detected with traditional medical tests (1).

Initiatives such as pre-pregnancy care, early detection of pregnancy, protection of the physical, social and mental health of the pregnant woman, prenatal care, management of chronic diseases, management of conditions and complications that may develop due to pregnancy are very important in protecting maternal health. In order to protect the health of the fetus, the stages of monitoring fetal heart rate and movements, monitoring the growth and development of the fetus, the presence of a healthy and functional placenta, genetic screening, prevention of anomalies and early detection and intervention of existing anomalies are required (1,2). Early diagnosis is very important in protecting fetal and maternal health (1). For this reason, with the development of technology, the use of AI tools that provide successful results in the rapid processing and evaluation of a large amount of data has come to the fore (2).

In a study monitoring heart rate variability in pregnant women who experienced hypertension and preeclampsia during pregnancy, it was determined that the developed AI application was effective (3). AI-based systems can continuously monitor maternal health parameters such as blood pressure, glucose levels, and weight monitoring. AI algorithms analyze the data and can provide real-time alerts to healthcare providers when deviations from normal ranges are detected (4,5,6). According to literature studies, it is possible to detect the time of preterm birth with AI-based algorithms that process information such as maternal age, type and number of previous births, and ultrasound data, and create the opportunity for early intervention (7,8,9). At the same time, AI tools show promising results in terms of improving fetal heart rate monitoring and identification of fetal structural abnormalities, accuracy, and performance (10,11). These AI-based applications reduce perinatal morbidity and mortality rates and improve the quality of life of pregnant women (2).

Conclusion

AI-based technological applications reduce nurses' workload, save time by enabling easier processing of long-term complex data, reduce medical errors, and provide the opportunity to provide timely and higher quality care by accessing patient-related information more easily. Paying attention to security gaps, data errors, and violations of ethical conditions that may occur in the use of AI constitute priority issues (2). It is thought that the convenience of AI applications, combined with the knowledge, skills, and equipment of nurses, will greatly contribute to the protection of fetal and maternal health.

Keywords: Artificial intelligence, Fetal health, maternal health, nursing

P-0270

Kozmetik Jinekolojinin Etik Boyutu

Ayşe Gül Bursa

Fenerbahçe Üniversitesi

Giriş

Kozmetik jinekoloji, kadın genital organlarının hem işlevsellik hem de estetik görünümünü geliştirmek amacı ile uygulanan cerrahi ve cerrahi olmayan işlemlerin tamamını kapsamaktadır. En sık uygulanan işlemler arasında labioplasti, vajinoplasti, radyofrekans tedavileri, dolgu enjeksiyonları ve lazer uygulamaları yer almaktadır (1).

Kozmetik jinekoloji, gittikçe artan popüleritesiyle birlikte psikolojik ve etik sorunları da beraberinde getirmektedir (1). İyilikseverlik ve zarar vermeme etik kavramları kozmetik jinekoloji işlemlerinde riske girmenin etik olup olmadığını sorgulatmaktadır (2). Kadınlar, tıbbi gereklilik ve özgüven arttırmak için kozmetik jinekoloji yöntemlerine başvururken birçok kadın kültürel normlardan, hayal ürünü beklentilerden ve toplumsal baskıdan dolayı başvurmaktadır. Aynı zamanda kozmetik jinekoloji işlemlerinde kâr amacı güdülerek gereksiz yapılan müdahaleler, cinsiyet hakları ihlali ve çıkar çatışmaları etik sorunlara eklenmektedir (1,3). 2021 yılında tıp öğrencileri ve uzmanlarla yürütülen bir çalışmada en çok etik sorunun himenoplasti ve G noktası amplifikasyonu işlemlerinde olduğu belirlenmiştir (2).

Bir kadın kozmetik jinekoloji talebi ile başvurduğunda, mutlaka psikolojik motivasyonu sorgulanmalıdır (3). Bazen derin köklü bir travma, çocukluk istismarı, kişilerarası ilişki sorunu ve vücut imajı bozuklukları ile ilişkili olabilir ve daha fazla değerlendirme ve tedavi gerektirmektedir (4). Yapılan girişimin tıbbi gerekliliği, kadının hayatını ne derece etkilediği ve olası durumlar mutlaka önceliklendirilmelidir (3). Kapsamlı olarak fizik ve jinekolojik muayene yapılması anatomik bir sorunu elemek için gereklidir. İşlem öncesinde kadına, genital organların normal görünümünün çok çeşitli olduğuna yönelik kapsamlı bir görüşme yapılmalı, normal olan genital görünüm anlayışı geliştirilmeli ve talep nedenleri detaylıca görüşülmelidir. Hem erkek hem de kadınlar için cinsel organların görünümü ile cinsel tatmin arasında kanıtlanmış bir ilişki olmadığı açıklanmalıdır (1,3). Kozmetik jinekoloji, kadının özerkliğine saygı gösterebilmeli ve kadın doğasının sınırlamalarını kabul edebilmelidir. Kadınların, talep ettiği prosedürlerin doğasını tam olarak anlamalarını ve sonuçlarıyla ilgili gerçekçi beklentilere sahip olmalarını garantilemek çok önemlidir. İşlem için başvuran kadınlara bazen sadece eğitim ve danışmanlık yeterli gelmekte, cerrahi bir girişime gerek kalmamaktadır (1,4). Talep edilen işlemlerin enfeksiyon, dispareni, skar izleri ve adhezyonlar gibi olası riskleri hakkında bilgi vermek gerekmektedir. Ayrıca bu alanda çalışan sağlık profesyonellerinin hastayı yönlendirme ve hasta ile etkili iletişim hakkında eğitim alması gerekmektedir (1).

Sonuç

Kadınların kozmetik jinekolojiyi seçme hakları saklı tutularak, kadınların psikososyal durumları, kültürel statüleri, bu işlemleri yaptırma isteği altında yatan neden ve bu konudaki eğitimsizliklerle beraber kozmetik jinekoloji işlemlerinin güvenilirliği en büyük etik sorunları yaratmaktadır (3). Kozmetik jinekolojik uygulamalarda, gelişen teknolojinin kadınların fiziksel ve ruhsal sağlığını korumak ve geliştirmek için kullanımında etik ilkelere uygun yönergelerin oluşturulması ve uygulanması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Etik, Kadın sağlığı, Kozmetik jinekoloji

Ethical Dimensions of Cosmetic Gynecology

Ayşe Gül Bursa

Fenerbahçe University

Introduction

Cosmetic gynecology covers all surgical and non-surgical procedures performed to improve both the functionality and aesthetic appearance of the female genital organs. The most frequently performed procedures include labiaplasty, vaginoplasty, radiofrequency treatments, filler injections, and laser applications (1).

Cosmetic gynecology, along with its increasing popularity, also brings with it psychological and ethical problems (1). The ethical concepts of benevolence and non-maleficence raise questions about whether it is ethical to take risks in cosmetic gynecology procedures (2). While women resort to cosmetic gynecology methods for medical necessity and to increase their self-confidence, many women do so due to cultural norms, imaginary expectations, and social pressure. At the same time, unnecessary interventions for profit purposes, violations of gender rights, and conflicts of interest in cosmetic gynecology procedures add to ethical problems (1,3). In a study conducted with medical students and experts in 2021, it was determined that the most ethical problems were in hymenoplasty and G-spot amplification procedures (2).

When a woman applies for cosmetic gynecology, her psychological motivation must be questioned (3). Sometimes it can be related to deep-rooted trauma, childhood abuse, interpersonal relationship problems and body image disorders and requires further evaluation and treatment (4). The medical necessity of the procedure, the extent to which it affects the woman's life and possible situations must be prioritized (3). A comprehensive physical and gynecological examination is necessary to rule out an anatomical problem. Before the procedure, the woman should be given a comprehensive interview about the wide variety of normal genital appearances, her understanding of normal genital appearance should be developed and the reasons for the request should be discussed in detail. It should be explained that there is no proven relationship between the appearance of the genitals and sexual satisfaction for both men and women (1,3). Cosmetic gynecology should be able to respect the autonomy of women and accept the limitations of female nature. It is very important to ensure that women fully understand the nature of the procedures they request and have realistic expectations about their results. Sometimes, education and counseling alone are sufficient for women who apply for the procedure, and a surgical intervention is not necessary (1,4). It is necessary to provide information about the possible risks of the requested procedures, such as infection, dyspareunia, scars and adhesions. In addition, health professionals working in this field should receive training on patient guidance and effective communication with the patient (1).

Conclusion

While women's right to choose cosmetic gynecology is reserved, the psychosocial status of women, their cultural status, the reason behind their desire to have these procedures, and the lack of education on this subject, along with the reliability of cosmetic gynecology procedures, create the greatest ethical problems (3). In cosmetic gynecological practices, it is necessary to create and implement guidelines in accordance with ethical principles in the use of developing technology to protect and improve the physical and mental health of women.

Keywords: Cosmetic gynecology, ethics, women's health

P-0272

Kadına yönelik siber şiddet ve sağlık üzerine etkileri

Seda Nur Koç¹, Nülüfer Erbil²

¹Ordu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Yüksek Lisans Programı, Ordu, Türkiye

²Department of Nursing, Institute of Health Sciences, Ordu University, Ordu, Türkiye

Şiddet, “fiziksel güç veya baskının tehdit oluşturacak derecede birine uygulanması sonucunda kişide meydana gelen yaralanma, ölüm ve psikolojik zarara yol açması durumu” olarak tanımlanmaktadır. Ayrıca, kişinin fiziksel, cinsel, psikolojik veya ekonomik olarak zarar görmesi ve buna yol açan tehdit, baskı, özgürlüğün kısıtlanması gibi özellikleri içeren davranışlar bütünü olarak da tanımlanmaktadır. Bilgi ve iletişim teknolojileri ve sosyal ağ sitelerinin büyümesi ve kullanımının yaygın hale gelmesiyle, siber zorbalık ve siber şiddet kavramları literatüre girmiştir. Literatürde, siber zorbalık, elektronik zorbalık, e-zorbalık, siber taciz, siber şiddet, dijital zorbalık, dijital şiddet kavramlarının eş anlamlı olarak kullanıldığı görülmektedir. Siber zorbalık, “bir birey veya grup tarafından bilgi ve iletişim teknolojileri aracılığıyla diğer bireylere zarar vermek amacıyla kasten, tekrarlayıcı bir biçimde ve kötü niyetle davranmak” olarak tanımlanmaktadır. Elektronik, çevrimiçi ve/veya siber zorbalık, anlık mesajlaşma uygulamaları, kameralar, sosyal web siteleri, sohbet odaları ve forumlar, resimli mesajlar, sesli mesajlar, blog, çevrimiçi oyunlar gibi teknolojileri kullanarak zorbalık ve tacizi tanımlamak için kullanılan terimlerdir. Bilgi ve iletişim teknolojileri ve sosyal ağ siteleri aracılığıyla meydana gelebilecek istismar türleri, siber zorbalık, çevrimiçi taciz, siber flört istismarı, intikam pornosu ve siber takip siber şiddet olgusunu temsil eder. Yapılan çalışmalarda kadınların %32’si çevrimiçi taciz veya siber takibe maruz kaldıklarını, %85,7’si ise bir başkası tarafından siber saldırıya uğradıklarını belirtmişlerdir. Teknoloji ile bir kadının hareketlerini izlemek veya iftira niteliğinde yorumlarda bulunmak olası hale gelmiştir. Bir kadının fotoğrafını ya da görüntüsünü dağıtmayı ucuz hale getiren teknolojinin ekonomikliği ve kadın düşmanı imgeler, yazılar yaratma ve yayma, dünyanın herhangi bir yerinden potansiyel kurban havuzunu genişletmiştir. Bir kişi hakkında internette yayılan içerik kişinin kimliğinin bir parçası haline gelmekte ve bu durum kişiyi siber şiddete maruz bırakmaktadır. Kadınlara yönelik siber şiddetin bu şekilde ortaya çıkmasını hem kadınlara karşı tehdit, hem de kadınların kendilerini güvende hissetmedikleri bir ortam yaratmak amacıyla kullanılmaktadır. Siber şiddet, olumsuz psikolojik, sosyal ve üreme sağlığı sonuçlarıyla ilişkili olması yanında orantısız bir şekilde kadınları etkileyen çevrimdışı şiddetle de bağlantılıdır. Siber zorbalık, giderek artan bir endişe olarak, genç kurbanlar arasında daha yüksek düzeyde depresyon, intihar düşünceleri, duygusal sıkıntı ve suç işlemeyle bağlantılıdır. Siber zorbalık, öğrencileri önemli ölçüde etkileyerek, konsantrasyon azalmasına, okul devamsızlığının artmasına, izolasyona ve olumsuz okul iklimi algılarına neden olur, özellikle kızları etkiler ve çocukluk ve yetişkinlik boyunca devam eder. Siber zorbalığın kadın mağdurları siber zorbalığa uğramayanlara kıyasla daha yüksek oranda depresyon yaşadığı belirlenmiştir. Siber şiddeti önleme ve mücadele etmede, farkındalık eğitimleri, yasal düzenlemeler, psikolojik ve hukuki destek sağlayacak kurumların güçlendirilmesi, sosyal medya platformlarının siber şiddet içeren içerikleri hızla kaldırması ve kullanıcıları koruyucu önlemleri alması önemlidir. Bu derleme çalışmada, kadına yönelik siber şiddet, sağlık üzerine etkileri ve siber şiddeti önleme ve mücadele etme incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Siber zorbalık, siber şiddet, sağlık, kadın

Cyber violence against women and its effects on health

Seda Nur Koç¹, Nülüfer Erbil²

¹Department of Nursing, Institute of Health Sciences, Ordu University, Ordu, Türkiye

²Department of Obstetrics and Gynecologic Nursing, Faculty of Health Sciences, Ordu University, Ordu, Türkiye

Violence is defined as "the situation in which physical force or pressure is applied to someone to the extent of posing a threat, resulting in injury, death, or psychological harm to the person." It is also defined as a set of behaviors that cause harm to a person physically, sexually, psychologically, or economically, including threats, pressure, and the restriction of freedom. With the growth and widespread use of information and communication technologies and social networking sites, the concepts of cyberbullying and cyber violence have entered the literature. In the literature, terms such as cyberbullying, electronic bullying, e-bullying, cyber harassment, cyber violence, digital bullying, and digital violence are used synonymously. Cyberbullying is defined as "the intentional, repetitive, and malicious behavior of an individual or group to harm others through information and communication technologies." Electronic, online, and/or cyberbullying are terms used to describe bullying and harassment using technologies such as instant messaging applications, cameras, social websites, chat rooms and forums, picture messages, voice messages, blogs, and online games. Types of abuse that can occur through information and communication technologies and social networking sites, such as cyberbullying, online harassment, cyber dating abuse, revenge porn, and cyberstalking, represent the phenomenon of cyber violence. Studies have shown that 32% of women have experienced online harassment or cyberstalking, while 85.7% have reported being cyber-attacked by someone else.. Technology has made it possible to monitor a woman's movements or make defamatory comments about her. The affordability of technology that facilitates the distribution of a woman's photos or images, as well as the creation and dissemination of misogynistic images and texts, has expanded the potential pool of victims from anywhere in the world. Content spread about a person online becomes part of their identity, exposing them to cyber violence. The emergence of cyber violence against women in this way is used both as a threat against women and to create an environment where women feel unsafe. Cyber violence is associated with negative psychological, social, and reproductive health outcomes and is also linked to offline violence, which disproportionately affects women. Cyberbullying, as a growing concern, is associated with higher levels of depression, suicidal thoughts, emotional distress, and criminal behavior among young victims. Cyberbullying significantly affects students, leading to decreased concentration, increased school absenteeism, isolation, and negative perceptions of school climate, particularly impacting girls, and persists throughout childhood and adulthood. Female victims of cyberbullying have been found to experience higher rates of depression compared to those who have not been cyberbullied. In preventing and combating cyber violence, it is crucial to raise awareness through training, implement legal regulations, strengthen institutions that provide psychological and legal support, ensure that social media platforms swiftly remove cyber-violent content, and take protective measures for users. In this review, cyber violence against women, its effects on health, and the prevention and combating of cyber violence will be examined.

Keywords: Cyberbullying, cyber violence, health, women

P-0275

Engelli Kadınlarda Perinatal Bakım Sorunları

Edanur Demir¹, Oya Kavlak², Gül Ertem²

¹Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

²Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Dünya’da engelli bireylerin sayısının artması ile birlikte sağlık hizmetlerine olan ihtiyacının da arttığı görülmektedir. Engel türüne ve derecesine bağlı olarak engelli bireyler sağlık hizmetlerine erişimde ve hizmet alımında ayrımcılık, damgalanma, ihmal gibi birçok zorlukla karşılaşmaktadır. Bunun yanı sıra engelli kadınların gebelik, doğum ve doğum sonu döneme özgü sağlık bakım hizmetlerinden yeterli düzeyde yararlanamadıkları ve birçok olumsuz sonuç ile karşılaştıkları bilinmektedir. Bu bilgiler ışığında derlemenin amacı, üreme çağındaki engelli kadınların perinatal dönemde yaşadıkları güçlükler ve çözüm önerilerini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma bir geleneksel derlemedir. Veriler, Google Scholar ve PubMed veri tabanlarında son on yıl içinde yapılmış araştırmalar taranarak elde edilmiştir.

Bulgular: Günümüzde toplum tarafından engelli kadınların gebe kalamayacakları, sağlıklı bir şekilde doğum yapamayacakları ve bir bebeğe bakamayacakları gibi yanlış düşünülmektedir. Oysaki yapılan çalışmalarda, engelli ve sağlıklı kadınlar arasında gebelik oranları açısından fark olmadığı belirtilmektedir. Engelli kadınların gebelik oranlarında giderek artma olduğu belirtilse de gebeliğe yönelik birçok risk olduğu da vurgulanmaktadır. Engelli kadınlarda gestasyonel diyabet, gestasyonel hipertansiyon, kanama, sezaryen doğum olasılığı, erken doğum, riski engelli olmayan kadınlara göre daha yüksek olduğu belirtilmektedir. Doğum her kadın için pozitif deneyimler ile sonuçlanması gereken doğal bir olaydır. Literatüre bakıldığında, engelli kadınların, tıbbi bir endikasyon olmaksızın sezaryenle doğum yapma oranlarının ve vajinal doğumda da tıbbi müdahalelere maruz kalma riskinin diğer kadınlara göre daha yüksek olduğu belirtilmektedir. Doğumda fiziksel engelli kadınlar yüksek muayene masalarına çıkmakta ve tekerlekli sandalyelerini dar kapılardan geçirmekte zorlanmaktadır. Görme ve işitme engelli kadınlar ise sağlık profesyonelleriyle iletişim kurmakta zorluk yaşamakta, tercüman desteği ve yardımcı cihaz ihtiyacı duymaktadır. Engelli kadınlar doğum sonu dönemde hem kendi hem de bebeklerinin bakımında zorluklar yaşamaktadırlar. Yapılan çalışmalarda fiziksel engelli kadınların hastanede kalma olasılıklarının yüksek olduğu, emzirme oranlarının düşük ve doğum sonrası bakımı olumsuz olarak değerlendirdikleri saptanmıştır. Görme engelli anneler ise bebekleri ile göz teması kuramadıkları için iletişimde sorun yaşamaktadırlar. Literatürdeki çalışmalarda zihinsel engelli kadınların üreme sağlığı konusunda bilgi yetersizliği nedeniyle hastanede kalış süresine uzama olduğu bildirilmiştir.

Sonuç: Tüm sağlıklı kadınlar gibi engelli kadınlarda göz ardı edilmeden, üreme sağlığı hizmetlerinden eşit yararlanmaları ve perinatal dönemde optimal bakımı almaları sağlanmalıdır. Hassas ve özel bir grup olan engelli kadınların engel türüne göre poliklinikler, doğum salonları ve obstetri servisi gibi hizmet verilen yerler uygun koşullara göre düzenlenmelidir. Sağlık personelleri engelli kadınlara perinatal dönemde verecekleri hizmet konusunda eğitilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Engellilik, gebelik, hemşire, perinatal bakım

Perinatal Care Problems in Women with Disabilities

Edanur Demir¹, Oya Kavlak², Gül Ertem²

¹Ege University, Institute of Health Sciences, Department of Women's Health and Diseases Nursing, İzmir

²Ege University Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, İzmir

Objective: It is observed that with the increase in the number of disabled people in the world, the need for health services is also increasing. Depending on the type and degree of disability, individuals with disabilities face many difficulties such as discrimination, stigma, neglect in accessing health services and receiving services. In addition, it is known that women with disabilities cannot benefit from pregnancy, childbirth and postpartum period-specific health care services at an adequate level and face many negative consequences. In the light of this information, the purpose of the review is to examine the difficulties experienced by women with disabilities of reproductive age during the perinatal period and solution proposals.

Materials-Methods: This study is a traditional review. Data were obtained by screening studies conducted in the last ten years in the Google Scholar and PubMed databases.

Findings: There is a misconception in society today that women with disabilities cannot conceive, give birth in a healthy way and take care of a baby. However, studies show that there is no difference in pregnancy rates between disabled and healthy women. Although it is stated that pregnancy rates of women with disabilities are gradually increasing, it is also emphasized that there are many risks associated with pregnancy. It is reported that women with disabilities have a higher risk of gestational diabetes, gestational hypertension, bleeding, cesarean delivery, and preterm birth than women without disabilities. Childbirth is a natural event that should result in positive experiences for every woman. The literature suggests that women with disabilities are more likely to have a cesarean section without medical indication and are at higher risk of medical interventions during vaginal delivery than other women. Women with physical disabilities at birth have difficulty getting to high examination tables and getting their wheelchairs through narrow doors. Women with visual and hearing impairments have difficulty communicating with health professionals and need interpreter support and assistive devices. Women with disabilities experience difficulties in caring for themselves and their babies in the postpartum period. Studies have found that women with physical disabilities are more likely to stay in hospital, have low rates of breastfeeding and evaluate postnatal care negatively. Visually impaired mothers have problems in communication because they cannot make eye contact with their babies. In studies in the literature, it has been reported that women with intellectual disabilities have prolonged hospitalization due to lack of information on reproductive health.

Conclusion: Like all healthy women, women with disabilities should be ensured to benefit equally from reproductive health services and receive optimal care in the perinatal period. Service areas such as outpatient clinics, delivery rooms and obstetrics services should be organized according to the type of disability of women with disabilities, who are a vulnerable and special group. Health personnel should be trained on the services to be provided to women with disabilities in the perinatal period.

Keywords: Disability, pregnancy, nurse, prenatal care

III. ULUSLARARASI VE IV. ULUSAL

KADIN SAĞLIĞI HEMŞİRELİĞİ KONGRESİ

1-3 MAYIS 2025

Atlas Üniversitesi

Dr. Ralph A. DeFronzo Oditoryumu, İstanbul

P-0277

Cinsiyet Değiştirme Sürecinde Hemşirelik Bakımı: Cinsiyet Onaylayıcı Yaklaşım

Diyaş Güzelşeme¹, Edanur Demir¹, Ruşen Öztürk², Zeynep Daşikan², Özlem Demirel Bozkurt²

¹Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

²Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

Amaç: Transseksüellik, kişinin, kendisini atanmış cinsiyetine ait hissetmeyerek farklı bir cinsiyet kimliğini benimsemesi durumudur. Transseksüel bireyler, azalmış sosyal destek ve yaygın ayrımcılık ile karşı karşıya kalmaktadırlar. Sağlık çalışanları, toplumda yaygın olan damgalanmaya karşı bilinçli bir tutum sergilemelidirler. Transseksüel bireyler toplumun yargılayıcı davranışlarına maruz kaldıkları için cinsiyet kimlikleriyle ilgili duygularını gizleyebilmektedirler. İstenilen cinsiyetin görünümünü kazanmaya çalışan transseksüel bireyler sağlık kuruluşlarına bir dizi tedavi ve cerrahi girişim için başvururlar. Hemşirelerin bakım verici ve hasta savunuculuk rolleri ile transseksüel bireylerin sağlık endişelerini bilerek cinsiyet onaylayıcı bakım sağlamaları gerekmektedir. Bu derlemenin amacı, cinsiyet değiştirme cerrahisi geçiren hastalara verilen bakımın niteliğinin geliştirilmesinde cinsiyet onaylayıcı yaklaşımın etkisini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma bir geleneksel derlemedir. Veriler, Google Scholar ve PubMed veri tabanlarında son 10 yıl içinde yapılmış araştırmalar taranarak elde edilmiştir.

Bulgular: Cinsiyet onaylayıcı bakım; trans bireylerin fiziksel, zihinsel ve sosyal sağlık ihtiyaçlarını ve esenliğini bütüncül bir şekilde ele alan, aynı zamanda onların cinsiyet kimliğini saygıyla onaylayan sağlık hizmeti olarak tanımlanmaktadır. Bu bakım, psikososyal desteği, tıbbi müdahaleleri, cerrahi müdahaleleri ve yasal desteği içeriyor olsa da trans bireylerin tıbbi bakım ve cerrahi müdahaleler ile karşılaştıklarında alacak oldukları hemşirelik bakımı da cinsiyet onaylayıcı temele dayandırılmalıdır. Cinsiyet onaylayıcı bakımın unsurlarından biri dildir. Hemşireler, hastaların kendilerini veya anatomilerini tanımladıkları dile dikkat etmeli hastaların uygunsuz bulduğu kelimeleri kullanmaktan kaçınmalıdırlar. Bunun için hastaların vücutlarını tanımlarken hangi kelimeleri kullanmayı tercih ettiklerini sormak önemlidir. Fiziksel muayene sırasında cinsiyetten bağımsız bir dil kullanırken "memeler" yerine "üst vücut" veya "penis/vajina" yerine "genital organlar" terimleri kullanılabilir. Cinsiyet onaylayıcı bakım veren hemşireler cinsiyet kimliği konusunda doğru ifadeleri tercih etmeli, onaylayıcı ve destekleyici iletişim teknikleri uygulayarak olumlu ve destekleyici terimler ve ifadeler kullanmalıdırlar.

Yine bakımın unsurlarından bir diğeri kültüredir. Kültürel olarak yetkin olmayan hemşireler ile karşılaşma kaygısı da transseksüel bireylerin sağlık kuruluşlarına başvurma durumlarını etkilemektedir. Hemşireler, kültürel olarak güvenli ve kapsayıcı bir bakım sunarak transseksüel bireylerin kimliklerini değerli görür ve bu bireyleri patolojik olarak değerlendirmekten kaçınır. Bulgular cinsiyet onaylayıcı girişimlerin ve bakımın transseksüel bireylerde iyilik halini yükselttiğini ve depresyon ile intihara eğilim riskini azalttığını göstermiştir.

Cinsiyet değiştirme cerrahisi, cinsiyet onaylayıcı yaklaşımın bir sonucudur. Ancak bu sonuca bir süreç olarak bakılması gerekmektedir. Bu sürecin sağlıklı ilerlemesi transseksüel bireylerin tüm tıbbi ve cerrahi girişimleri sürecinde bakım veren hemşirelerin de cinsiyet onaylayıcı bakımı verebilme yetkinliğine bağlıdır. Uzun yıllar boyunca toplumdan dışlanma, damgalanma ve ayrışma yaşayan hassas gruplara bakım verilirken tüm süreç göz önünde bulundurulmalı, tüm aşamalarda cinsiyet onaylayıcı yaklaşımın sürdürüldüğünden emin olunmalıdır.

Sonuç: Hemşirelerin, transseksüel bireylere tıbbi olarak onaylayıcı bakım sunabilmeleri için kendi bilgi ve donanımlarını geliştirmeleri, kültürel istek ve farkındalığa sahip olmaları gerekmektedir. Hemşirelik lisans eğitiminde cinsiyet onaylayıcı bakımın ele alınması, kliniklerde hizmet içi eğitimler ile hemşirelerin desteklenerek verilen bakımın kalitesinin geliştirilmesi sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Bakım, Cinsellik ve Cinsiyet Bozuklukları, Cinsiyet kimliği, Hemşirelik

Nursing Care in the Sexual Transition Process: A Gender Affirming Approach

Diyap Güzelşeme¹, Edanur Demir¹, Ruşen Öztürk², Zeynep Daşkan², Özlem Demirel Bozkurt²

¹Ege University, Institute of Health Sciences, Department of Women's Health and Diseases Nursing

²Ege University Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing

Aim: Transsexuality is the condition in which a person does not feel a sense of belonging to their assigned gender and adopts a different gender identity. Transsexual individuals face decreased social support and widespread discrimination. Healthcare professionals, should adopt a conscious attitude against the stigmatization prevalent in society. Due to society's judgmental behaviors, transsexual individuals may hide their feelings regarding their gender identity. Those seeking to attain the appearance of their desired gender visit healthcare facilities for a series of treatments and surgical interventions. Nurses must provide gender-affirming care by acknowledging transsexual individuals' health concerns through their caregiving and patient advocacy roles. The aim of this review is to examine the impact of the gender-affirming approach on improving the quality of care provided to patients undergoing gender-affirming surgery.

Materials-Methods: This study is a traditional review. Data were obtained by reviewing research conducted over the past 10 years in the Google Scholar and PubMed databases.

Findings: Gender-affirming care is defined as a healthcare service that holistically addresses the physical, mental, and social health needs and well-being of trans individuals while respecting and affirming their gender identity. Although this care includes psychosocial support, medical interventions, surgical procedures, and legal assistance, nursing care provided during medical treatments and surgical interventions must also be based on a gender-affirming foundation.

One of the elements of gender-affirming care is language. Nurses should pay attention to the language patients use to describe themselves or their anatomy and avoid using words that patients find inappropriate. To achieve this, it is essential to ask patients which terms they prefer when describing their bodies. During physical examinations, a gender-neutral language should be used; "upper body" instead of "breasts" and "genital organs" instead of "penis/vagina." Nurses providing gender-affirming care should use correct expressions regarding gender identity and apply supportive communication techniques, ensuring the use of positive and affirming terms and expressions. Another crucial element of care is culture. Anxiety about encountering nurses who lack cultural competence also affects transsexual individuals' willingness to seek healthcare services. By providing culturally safe and inclusive care, nurses can recognize and validate transsexual individuals' identities while avoiding pathologization. Findings indicate that gender-affirming interventions and care enhance the well-being of transsexual individuals while reducing the risk of depression and suicidal tendencies. Gender-affirming surgery is a result of the gender-affirming approach. This outcome should be viewed as a process. The healthy progress of this process depends on the competence of nurses in providing gender-affirming care throughout the medical and surgical procedures of transgender individuals. When caring for vulnerable groups who have experienced exclusion, stigmatization, and marginalization for many years, the entire process must be taken into account, ensuring that the gender-affirming approach is maintained at every stage.

Conclusion: Nurses need to enhance their knowledge and skills and develop cultural awareness and sensitivity to provide medically affirming care for transgender individuals. Incorporating gender-affirming care into nursing undergraduate education and supporting nurses through in-service training in clinical settings should be ensured to improve the quality of care provided.

Keywords: Care, Gender Identity, Nursing, Sexual and Gender Disorders

P-0282

Karşılanmamış Aile Planlamasında İki Uç Nokta: Engelleyiciler ve Kolaylaştırıcılar

Elif Köroğlu¹, Zeynep Öztürk¹, Ahmet Beler², Doç. Dr. Meltem Mecdi Kaydırak³

¹İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı Tezli Yüksek Lisans Programı, İstanbul

²Acıbadem Maslak Hastanesi; İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı Tezli Yüksek Lisans Programı, İstanbul

³İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

Aile planlaması, bireylerin doğurganlıklarını bilinçli ve sağlıklı bir şekilde yönetmelerine olanak tanıyan temel bir üreme sağlığı hizmetidir. Ancak dünya genelinde milyonlarca kadın, çeşitli nedenlerle aile planlaması hizmetlerine erişememekte ya da eriştiği hizmetleri kullanamamaktadır. Karşılanmamış aile planlaması gereksinimi, bir kadının çocuk sahibi olmak istemediği ya da doğumlar arasını açmak istediği halde herhangi bir modern veya geleneksel doğum kontrol yöntemi kullanmamasını ifade eder. Bu durum, bireylerin doğurganlık tercihleri ile kontraseptif yöntem kullanım davranışları arasındaki boşluğu yansıtarak, istenmeyen gebeliklerin ve sağlıksız düşüklerin artmasına neden olmaktadır.

Karşılanmamış aile planlaması gereksinimini belirleyen faktörler iki uç noktada ele alınabilir: Engelleyiciler ve kolaylaştırıcılar. Engelleyici faktörler arasında toplumsal cinsiyete dayalı kalıp yargılar, sosyo-kültürel normlar, ekonomik eşitsizlikler, eğitimsizlik, dini inanışlar, sağlık hizmetlerine erişim kısıtlılığı ve kontraseptif yöntemlere ilişkin yanlış inanışlar yer almaktadır. Özellikle kırsal bölgelerde ve düşük sosyo-ekonomik gruplarda bu engeller daha belirgin hale gelmektedir. Bunun yanı sıra, aile planlaması yöntemlerine yönelik yanlış etkilerle ilgili korkular, gebe kalma riskinin düşük olduğu algısı, sağlık çalışanlarının yetersiz bilgilendirmesi ve karar verme süreçlerinde kadınların etkisiz bırakılması, doğum kontrol yöntemlerinin kullanımını sınırlayan faktörlerdir.

Öte yandan, aile planlaması gereksinimlerini karşılamada etkili olan kolaylaştırıcı faktörler arasında kadınların eğitim düzeyinin artırılması, ekonomik desteklerin sağlanması, toplumsal farkındalık kampanyalarının yürütülmesi, sağlık hizmetlerine erişimin yaygınlaştırılması ve modern kontraseptif yöntemlerin çeşitlendirilmesi bulunmaktadır. Eğitimli kadınların modern doğum kontrol yöntemlerine daha fazla yöneldiği, ayrıca sağlık politikaları kapsamında ücretsiz veya düşük maliyetli kontraseptif yöntemlerin sunulmasının kullanım oranlarını artırdığı görülmektedir.

Türkiye’de yapılan araştırmalara göre, aile planlaması gereksinimleri en çok düşük gelirli, kırsal kesimde yaşayan ve eğitim seviyesi düşük kadınlar arasında karşılanmamaktadır. Türkiye Nüfus ve Sağlık Araştırması (TNSA) 2018 verilerine göre, halen evli kadınların %11,5’inin karşılanmamış aile planlaması gereksinimi olduğu, bu oranın 2013 yılına kıyasla yaklaşık iki kat arttığı belirlenmiştir. Bu artışın nedenleri arasında modern doğum kontrol yöntemlerinin kullanımındaki düşüş, toplumsal farkındalık eksikliği ve hizmetlere erişimde yaşanan sorunlar bulunmaktadır. Küresel veriler de düşük ve orta gelirli ülkelerde karşılanmamış aile planlaması gereksiniminin daha yüksek olduğunu göstermektedir.

Sonuç olarak, aile planlaması hizmetlerinin daha geniş bir kesime ulaşmasını sağlamak için kadınların sağlık hizmetlerine erişimini artıran, ekonomik ve sosyal bariyerleri azaltan bütüncül ve kapsayıcı politikalar geliştirilmelidir. Modern kontraseptif yöntemlerin erişilebilirliğinin artırılması, toplumsal

cinsiyet eşitliği temelli eğitimlerin yaygınlaştırılması ve sağlık çalışanlarının aile planlaması konusunda bilinçlendirilmesi, karşılanmamış gereksinimi azaltmada temel stratejilerden biri olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Sözcükler: Aile planlaması, karşılanmamış aile planlaması gereksinimi, engelleyici faktörler, kolaylaştırıcı faktörler

Two Extremes of Unmet Family Planning Needs: Inhibitors and Facilitators

Elif Köroğlu¹, Zeynep Öztürk¹, Ahmet Beler², Doç. Dr. Meltem Mecdi Kaydırak³

¹Istanbul University-Cerrahpaşa Florence Nightingale Faculty of Nursing Department of Women's Health and Diseases Master's Program with Thesis, Istanbul

²Acıbadem Maslak Hospital; Istanbul University-Cerrahpaşa Florence Nightingale Faculty of Nursing Department of Women's Health and Diseases Master's Program with Thesis, Istanbul

³Istanbul University-Cerrahpaşa Florence Nightingale Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases, Istanbul

Summary:

Family planning is a basic reproductive health service that allows individuals to manage their fertility in a conscious and healthy way. However, millions of women around the world cannot access family planning services or use the services they do access for various reasons. Unmet need for family planning refers to a woman who does not use any modern or traditional birth control method even though she does not want to have children or wants to space her births. This situation reflects the gap between individuals' fertility preferences and contraceptive method use behaviors, leading to an increase in unintended pregnancies and unhealthy abortions.

The factors that determine unmet need for family planning can be considered at two extremes: Obstacles and facilitators. Obstacles include gender-based stereotypes, socio-cultural norms, economic inequalities, lack of education, religious beliefs, limited access to health services, and false beliefs about contraceptive methods. These obstacles are especially evident in rural areas and low socio-economic groups. In addition, fears about the side effects of family planning methods, the perception that the risk of pregnancy is low, inadequate information provided by health workers, and women being left ineffective in decision-making processes are factors that limit the use of birth control methods.

On the other hand, facilitating factors that are effective in meeting family planning needs include increasing women's level of education, providing economic support, conducting public awareness campaigns, expanding access to health services, and diversifying modern contraceptive methods. It is observed that educated women tend to use modern birth control methods more, and that providing free or low-cost contraceptive methods within the scope of health policies increases their use rates.

According to studies conducted in Turkey, family planning needs are most often unmet among women with low income, living in rural areas, and those with low levels of education. According to the 2018 Turkey Demographic and Health Survey (TDHS) data, it was determined that 11.5% of currently married women have an unmet need for family planning, and this rate has approximately doubled compared to 2013. The reasons for this increase include the decline in the use of modern contraceptive methods, lack of public awareness, and problems in accessing services. Global data also show that unmet need for family planning is higher in low- and middle-income countries.

As a result, holistic and inclusive policies that increase women's access to health services and reduce economic and social barriers should be developed to ensure that family planning services reach a wider audience. Increasing the accessibility of modern contraceptive methods, expanding gender equality-based training, and raising awareness of health workers about family planning will be among the basic strategies to reduce unmet need.

Keywords: Family planning, unmet need for family planning, hindering factors, facilitating factors

P-0284

Premenstrüel sendrom yönetiminde kanıta dayalı uygulamalar

Zeynep Hancı¹, Ebru Şahin²

¹Ordu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Yüksek Lisans Programı, Ordu, Türkiye

²Ordu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Ordu, Türkiye

Tarih boyunca doğurganlığın en önemli işaretlerinden biri olan menstrüal siklus, kadının yaşamı boyunca etkilendiği psikolojik, biyolojik değişimlerin olduğu bir süreç olarak ifade edilmiştir. Birçok kadının da menstrüal siklustan önce rahatsızlık hissettiği görülmüştür. Premenstrüel Sendrom (PMS) herhangi bir psikiyatrik rahatsızlık olmaksızın rahatsızlık duyulan fiziksel, psikolojik, davranışsal semptomları ile kendini gösteren, birden fazla semptomun görüldüğü bir durumdur. Yirmili yaşların sonu ve kırklı yaşların ortası premenstrüel sendromun en sık görüldüğü dönemdir. Premenstrüel sendrom kadınların yaşam kalitesini bozmakta ve günlük yaşam aktivitelerini olumsuz etkilemektedir. Kadınlarda görülen en yaygın semptomlar ödem, göğüslerde hassasiyet ve ağrı, abdominal ağrı, bel ve baş ağrısı, yorgunluk, iştah değişiklikleri, uykusuzluk, irritabilite, öfke nöbetleri ve anksiyetedir. Premenstrüel sendrom yaşayan kadınlar semptomları hafifletmek ve gidermek için farmakolojik veya farmakolojik olmayan tedaviler kullanabilmektedir. Premenstrüel sendrom tanı ve tedavi aşamasında sağlık profesyonelleri önemli bir yere sahiptir. Sağlık profesyonelleri objektif ve subjektif veriler değerlendirilerek ayrıntılı anamnez almalı, premenstrüel sendrom ile baş edebilmek için yaşam tarzı değişiklikleri (diyet, egzersiz, sigara ve alkol kullanımı) hakkında danışmanlık yapmalı, premenstrüel sendromun farkında olmalı, tanı ve tedaviler hakkında bilgi sahibi olmalıdır. Tedavide amaç premenstrüel sendromun semptomlarını azaltma ve hayatta yarattığı etkilerini azaltmaktır. Premenstrüel sendrom semptomlarının tedavisinde kanıta dayalı uygulamalar arasında geleneksel ve tamamlayıcı tedavi (GETAT) uygulamaları içerisinde akupunktur, D vitamini ve kalsiyum, magnezyum, A ve B vitamini kullanımı yer almaktadır. Daha güvenilir ve daha az maliyetli olması sebebi ile kadınlar arasında kullanımı oldukça yaygındır. Biyolojik temelli uygulamalar arasında zencefil, kedi otu kökü ekstresi ve hayıt bitkisi kullanılmaktadır. Manüplatif, beden ve zihin temelli uygulamalar arasında aromaterapi, egzersiz, masaj, refleksoloji, hipnoz ve yoga uygulanmaktadır. Premenstrüel sendrom yönetiminde birinci basamakta premenstrüel sendromla ilgili farkındalık oluşturmak, kadınlara yaşam tarzı değişikliklerini, diyetini ve stresle baş etme yöntemlerini öğretmek, ikinci basamakta tamamlayıcı alternatif tedavi yöntemlerini ve bilişsel davranışsal tedaviyi, üçüncü basamakta farmakolojik tedaviyi, dördüncü basamakta ise cerrahi tedavi uygulanmaktadır. Hemşireler de bu tanı ve tedaviler hakkında bilgi sahibi olmalı ve danışmanlık yapmalıdır. Bu derlemenin amacı PMS yönetiminde kullanılan kanıta dayalı uygulamaları incelemek ve yaşam kalitesine etkisini değerlendirmektir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Kadın sağlığı, Kanıta dayalı uygulamalar, Premenstrüel sendrom

Evidence-based practices in the management of premenstrual syndrome

Zeynep Hancı¹, Ebru Şahin²

¹Department of Nursing, Institute of Health Sciences, Ordu University, Ordu, Türkiye

²Department of Obstetrics and Gynecologic Nursing, Faculty of Health Sciences, Ordu University, Ordu, Türkiye

The menstrual cycle, one of the most important signs of fertility throughout history, has been described as a process of psychological and biological changes that affect women throughout their lives. It has also been observed that many women feel discomfort before the menstrual cycle. Premenstrual Syndrome (PMS) is a condition that manifests itself with physical, psychological and behavioral symptoms of discomfort without any psychiatric discomfort. The late twenties and mid-forties is the most common period of premenstrual syndrome. Premenstrual syndrome impairs women's quality of life and negatively affects their activities of daily living. The most common symptoms in women are edema, breast tenderness and pain, abdominal pain, low back pain and headache, fatigue, changes in appetite, insomnia, irritability, tantrums and anxiety. Women experiencing premenstrual syndrome may use pharmacologic or non-pharmacologic treatments to alleviate and relieve symptoms. Health professionals have an important role in the diagnosis and treatment of premenstrual syndrome. Health professionals should take a detailed anamnesis by evaluating objective and subjective data, provide counseling about lifestyle changes (diet, exercise, smoking and alcohol use) to cope with premenstrual syndrome, be aware of premenstrual syndrome, and have knowledge about diagnosis and treatments. The aim of treatment is to reduce the symptoms of premenstrual syndrome and reduce its impact on life. Acupuncture, vitamin D and the use of calcium, magnesium, vitamin A and vitamin B, calcium, magnesium and vitamin D in traditional and complementary treatment (GETAT) practices are among the evidence-based practices in the treatment of premenstrual syndrome symptoms. Its use among women is quite common as it is more reliable and less costly. Biologically based practices include ginger, valerian root extract and chaste. Manipulative, body and mind-based practices include aromatherapy, exercise, massage, reflexology, hypnosis and yoga. In the management of premenstrual syndrome, raising awareness about premenstrual syndrome in the first step, teaching women lifestyle changes, diet and coping methods with stress, complementary alternative treatment methods and cognitive behavioral treatment in the second step, pharmacological treatment in the third step, and surgical treatment in the fourth step are applied. Nurses should have knowledge about these diagnoses and treatments and provide counseling. The aim of this review is to examine the evidence-based practices used in the management of PMS and to evaluate their effect on quality of life.

Keywords: Nursing, Women's health, Evidence-based practices, Premenstrual syndrome

P-0285

Menopoz Semptom Yönetimine Ayak Refleksolojisinin Etkisi

BETÜL ZEHRA YILDIRAN¹, NÜLÜFER ERBİL²

¹ORDU ÜNİVERSİTESİ, SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ, HEMŞİRELİK YÜKSEK LİSANS PROGRAMI ORDU TÜRKİYE

²ORDU ÜNİVERSİTESİ, SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, DOĞUM VE KADIN HASTALIKLARI HEMŞİRELİĞİ ANABİLİM DALI ORDU TÜRKİYE

Kadınların hayatında menopoz doğal bir fizyolojik olaydır ve yaşlanma sürecinin durdurulamaz yönünü temsil eder. Menopoz overlerin foliküler aktivitesinin kaybı nedeniyle, adet kanamasının kalıcı olarak kesilmesidir. Menopoz, kadının hormonal kontrasepsiyon kullanmaması koşuluyla, 12 ay süren amenore sonrasında klinik olarak teşhis edilir. Kendiliğinden ya da altta yatan koşullar nedeniyle meydana gelebilir. Tipik başlangıç 45 ila 55 yaş arasındadır. Menopoz yaşı, Türkiye’de ortalama 47-49 yaş aralığındadır. Menopoz yaşı doğum sayısı, sigara içme, yaşam kalitesi, düşük beden kütle indeksi ve erken menarşe göre değişiklik gösterebilmektedir. Menopoz, östrojen ve progesteron hormonlarının seviyelerinde belirgin bir azalmaya yol açtığı için, kadın bazı fiziksel ve emosyonel değişikliklerle karşı karşıya kalır. Bu değişiklikler vazomotor semptomlar (gece terlemesi ve ateş basması) ve genital semptomlar (vajinal kuruluk, disporeuni, genitouriner sendrom) ve uyku bozukluğu, aşırı kanama, anemi, üriner inkontinans, cinsel işlev bozukluğu ve depresyon gibi fiziksel ve fizyolojik semptomlardır. Bu semptomlar menopoza geçiş sürecinde kadınların yaklaşık %85’inde görülmektedir ve obezite, kardiyovasküler hastalıklar, diabetes mellitus ve osteoporoz gibi bazı kronik hastalıkların oluşma riskini artırmaktadır. Yaşanılan semptomların etkisini azaltıp, yaşam kalitesini artırmak için alternatif tedavi yöntemleri önerilmektedir. Sık kullanılan tamamlayıcı alternatif tedavilerinden biri ise ayak refleksolojisi. Refleksoloji, ayaklardaki sinir uçlarına özel bir basınç uygulanarak tüm bezlerin, organların ve vücudun tüm bölümlerinin uyarılması anlamına gelen, invaziv olmayan, güvenilir, bütüncül bir tamamlayıcı terapi yöntemidir. Vücudun rahatlamasına yardımcı olarak menopoz semptomlarını azaltır ve böylece sinir ve endokrin sistemlerinin yeniden dengelenmesi sayesinde menopoz dönemine yumuşak bir geçiş sağlar. Yapılan randomize kontrollü bir çalışmada ayak refleksolojisinin kullanılmasının kadınlarda menopoz semptomlarında ve yorgunlukta önemli bir azalma sağladığı bulunmuştur. Başka bir çalışmada refleksoloji grubundaki kadınların cinsel işlevinde anlamlı bir iyileşme görülürken kontrol grubunda herhangi bir iyileşme olmadığı, vazomotor problemleri azaltmada ve yaşam kalitesini artırmada etkili olabileceği bildirilmiştir. Menopozal kadınların uyku kalitelerinin refleksoloji uygulamasından sonra arttığı ve yorgunluğunun azaldığı belirtilmiştir. Sonuç olarak, yapılan çalışmalar menopozda ayak refleksolojinin kullanılmasının depresyon, kaygı ve yorgunlukta azalma, uyku kalitesinde artma, vazomotor semptomlarda azalma sağlayarak yaşam kalitesini arttırdığı yönündedir. Bu derlemede, menopoz semptom yönetiminde ayak refleksolojisinin etkisine yönelik çalışmaların incelenmesi amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Menopoz, semptom, ayak refleksolojisi

The Effect of Foot Reflexology on Menopause Symptom Management

BETÜL ZEHRA YILDIRAN¹, NÜLÜFER ERBİL²

¹ORDU UNIVERSITY INSTITUTE OF HEALTH SCIENCES NURSING MASTER PROGRAM ORDU TURKEY

²ORDU UNIVERSITY, FACULTY OF HEALTH SCIENCES, DEPARTMENT OF OBSTETRICS AND GYNECOLOGY NURSING ORDU TURKEY

Menopause is a natural physiological event in women's lives and represents an inevitable aspect of the aging process. Menopause is defined as the permanent cessation of menstrual bleeding due to the loss of follicular activity in the ovaries. It is clinically diagnosed after 12 months of amenorrhea, provided that the woman is not using hormonal contraception. It can occur spontaneously or due to underlying conditions. The typical onset is between the ages of 45 and 55. In Türkiye, the average age of menopause is between 47 and 49 years. The age of menopause can vary depending on factors such as the number of births, smoking, quality of life, low body mass index, and early menarche. Menopause leads to a significant decline in estrogen and progesterone levels, causing women to experience various physical and emotional changes. These changes include vasomotor symptoms (night sweats and hot flashes), genital symptoms (vaginal dryness, dyspareunia, genitourinary syndrome), as well as physical and physiological symptoms such as sleep disturbances, excessive bleeding, anemia, urinary incontinence, sexual dysfunction, and depression. These symptoms are observed in approximately 85% of women during the menopausal transition and increase the risk of developing chronic conditions such as obesity, cardiovascular diseases, diabetes mellitus, and osteoporosis. To reduce the impact of these symptoms and improve quality of life, alternative treatment methods are recommended. One commonly used complementary alternative therapy is foot reflexology. Reflexology is a non-invasive, reliable, holistic complementary therapy that involves applying specific pressure to nerve endings in the feet to stimulate glands, organs, and all parts of the body. It helps the body relax, reduces menopausal symptoms, and facilitates a smoother transition through menopause by rebalancing the nervous and endocrine systems. A randomized controlled study found that the use of foot reflexology significantly reduced menopausal symptoms and fatigue in women. Another study reported significant improvement in sexual function among women in the reflexology group, while no improvement was observed in the control group, suggesting that reflexology may be effective in reducing vasomotor problems and improving quality of life. It has also been noted that menopausal women experienced improved sleep quality and reduced fatigue after reflexology sessions. In conclusion, studies indicate that the use of foot reflexology during menopause reduces depression, anxiety, and fatigue, improves sleep quality, decreases vasomotor symptoms, and enhances overall quality of life. This review aims to examine studies on the effects of foot reflexology in managing menopausal symptoms.

Keywords: Menopause, symptom, foot reflexology

P-0287

Gebelikte Sigara Kullanımı: Bırakma Yöntemleri ve Hemşirelik Müdahaleleri

Ceyda Su Gündüz, Nurten Denizhan Kircan

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Fethiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Muğla

Amaç: Gebelik döneminde sigara kullanımı dünya çapında önemli bir sağlık sorunu olmaya devam etmektedir. Bu dönemde sigara kullanımı, hem anne hem de fetüs sağlığı üzerinde ciddi olumsuz etkilere neden olmaktadır. Yapılan çalışmalar gebelikte sigara içmenin abortus, erken doğum, düşük doğum ağırlığı, doğuştan gelen malformasyonlar ve ani bebek ölümü sendromu riskini artırdığını göstermektedir. Sigara içmenin olumsuz gebelik sonuçlarına yol açabileceği iyi bilinmesine rağmen, gebe kadınların genel olarak %13-25'i bu kritik dönemde sigara içmeye devam etmektedir. Bu derlemede, gebelerde sigara bırakma sürecindeki etkili yöntemlerin ve hemşirelerin bu süreçteki rolünün incelenmesi amaçlanmaktadır.

Gereç-Yöntem: Bu derlemede, gebelerde sigara bırakma motivasyonu ve etkili bırakma yöntemlerine dair güncel literatür taranmıştır. Google Akademik, PubMed, Science Direct ve Web of Science gibi veritabanlarında “gebelik”, “hemşirelik”, “motivasyon”, “sigara içme”, “sigarayı bırakma”, ve “tütün kullanımını kesme” anahtar kelimeleriyle yapılan araştırmalar değerlendirilmiştir.

Bulgular: Gebelikte sigara kullanımıyla ilişkili yüksek nikotin bağımlılığı, destekleyici olmayan partner, sigara içen bir eşe sahip olmak, bırakma konusunda düşük öz yeterlilik düzeyi, stres, ruhsal sağlık sorunları gibi çeşitli faktörler bulunmaktadır. Buna karşın, planlı gebelik, alkol kullanımından kaçınma, sosyal destek ve psikolojik iyilik hali sigara bırakma motivasyonunu olumlu yönde etkileyen faktörler arasındadır. Sigara bırakma sürecinde motivasyonel görüşme ve danışmanlık gibi psikososyal müdahalelerin başarı sağladığı görülmüştür. Mobil uygulamalar, kısa mesaj tabanlı destek sistemleri ve dijital sağlık platformları gibi teknolojik araçlar sigara bırakmada yardımcı unsurlar olarak belirlenmiştir. Farmakolojik tedavi, sadece diğer yöntemlerin yetersiz kaldığı durumlarda dikkatli bir şekilde uygulanmalıdır. Ayrıca, finansal teşviklerin sigara bırakma sürecinde önemli bir motivasyon kaynağı olduğu bulunmuştur. Hemşirelerin sigara bırakma sürecinde gebe ve partnerini bilgilendirme, danışmanlık verme ve psikososyal destek sağlama gibi rol ve sorumlulukları mevcuttur.

Sonuç: Gebelikte sigara bırakma sürecinde danışmanlık, motivasyonel görüşme ve finansal teşvikler etkili yöntemler arasında yer almaktadır. Hemşireler, gebelerde sigara bırakma sürecinin her aşamasında aktif rol alarak, eğitim, danışmanlık ve psikososyal destek sağlamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, hemşirelik, motivasyon, sigara içme, sigarayı bırakma, tütün kullanımını kesme

Smoking During Pregnancy: Cessation Methods and Nursing Interventions

Ceyda Su Gündüz, Nurten Denizhan Kircan

Muğla Sıtkı Koçman University, Fethiye Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Muğla

Objective: Smoking during pregnancy continues to be a significant health problem worldwide. Smoking during this period causes serious adverse effects on both maternal and fetal health. Studies show that smoking during pregnancy increases the risk of miscarriage, premature birth, low birth weight, congenital malformations and sudden infant death syndrome. Although it is well known that smoking can lead to adverse pregnancy outcomes, 13-25% of pregnant women continue to smoke during this critical period. This review aims to examine effective methods in the process of quitting smoking in pregnant women and the role of nurses in this process.

Materials-Methods: This review examines current literature on motivation to quit smoking in pregnant women and effective cessation methods. Studies conducted with the keywords “pregnancy”, “nursing”, “motivation”, “smoking”, “smoking cessation”, and “tobacco use cessation” in databases such as Google Scholar, PubMed, Science Direct, and Web of Science were evaluated.

Results: There are various factors associated with smoking during pregnancy, such as high nicotine dependence, unsupportive partner, having a smoking spouse, low self-efficacy level for quitting, stress, and mental health problems. On the other hand, planned pregnancy, avoiding alcohol use, social support and psychological well-being are among the factors that positively affect motivation to quit smoking. Psychosocial interventions such as motivational interviewing and counseling have been found to be successful in the smoking cessation process. Technological tools such as mobile applications, text message-based support systems and digital health platforms have been identified as helpful elements in smoking cessation. Pharmacological treatment should be applied carefully only in cases where other methods are insufficient. In addition, financial incentives have been found to be an important source of motivation in the smoking cessation process. Nurses have roles and responsibilities such as informing the pregnant woman and her partner, providing counseling and providing psychosocial support in the smoking cessation process.

Conclusion: Counseling, motivational interviewing and financial incentives are among the effective methods in the smoking cessation process during pregnancy. Nurses should take an active role in every stage of the smoking cessation process in pregnant women and provide education, counseling and psychosocial support.

Keywords: Pregnancy, nursing, motivation, smoking, smoking cessation, tobacco use cessation

P-0289

Spinal Anestezi Uygulanan Sezaryen Doğumlarda Sanal Gerçeklik Uygulamasının Etkisinin Değerlendirilmesi: Sistematik Derleme

Fatma Çelik¹, Sena Kaplan²

¹Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Cebeci Sağlık Uygulama ve Araştırma Hastanesi, Kadın Doğum Anabilimdalı, Ameliyathane Birimi, Ankara, TÜRKİYE

²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı, Ankara, TÜRKİYE

Giriş: Sezaryen doğum; abdomen ve uterus duvarına uygulanan insizyon ile fetüs, plasenta ve eklerinin çıkartılması olarak tanımlanmaktadır. Doğum distosi, yanlış prezentasyon ve malpozisyon, antepartum kanama, obstrüktif doğum, baş-pelvik uyuşmazlık, güven verici olmayan fetal kalp atım hızı, fetal makrozomi ve çoğul gebelikler ve plasental anomaliler sezaryen doğumun en yaygın endikasyonlarıdır. Ancak günümüzde perinatal endikasyon bulunmamasına rağmen, sezaryen doğum oranları çarpıcı biçimde artmaktadır. Sezaryen doğumda intraoperatif anksiyete ve ağrı düzeyinin, diğer cerrahi işlemlere göre daha yüksek olduğu gösterilmektedir. Yüksek intaoperatif anksiyete düzeyinin doğum sırasında ağrıya, hemodinamik değerlerde sapmalara, hospitalizasyon süresinin uzamasına, enfeksiyon riskinin yükselmesine, yenidoğanda düşük apgar skoruna ve doğum memnuniyetinde azalmaya neden olduğu bildirilmektedir. Yapılan çalışmalar spinal aneztesinin uygulandığı sezaryen doğumlarda nonfarmakolojik ağrı yöntemlerinin kullanılmasının annede hemodinamik parametlerde stabilizasyonu sağladığı, kaygısı düzeyini azalttığı, doğum memnuniyetini artırdığı belirtilmektedir. Gelişen teknoloji çağında sanal gerçeklik uygulaması nonfarmakolojik yöntem olarak kullanılmaktadır. Sanal gerçeklik, bireyi bulunduğu alandan düşünsel olarak uzaklaştırarak, sanal ortamın içerisindeymiş gibi hissetmesini sağlayan, müzik ve video içermesi sebebiyle duyguları uyaran etkileşimli bir özelliğe sahiptir. Yapılan çalışmalarda sanal gerçekliğin lokal anestezi ile yapılan sezaryen doğumlarda, gebelerde kaygı ve ağrı düzeyini düşürdüğü, kortizol seviyesini azalttığı, endorfin düzeyini artırdığı, aneljezi ve anestezi ihtiyacını düşürdüğü belirlenmiştir. Aynı zamanda çalışmalarda annelerde doğum memnuniyetinin arttığı ve doğum sonu anne ve bebek bağlanma sürecinin daha sağlıklı olduğu vurgulanmaktadır. Bu derlemenin amacı; uluslararası ve ulusal çalışmalarda spinal anestezi uygulanan sezaryen doğumlarda sanal gerçeklik uygulamasının etkinliğinin değerlendirildiği çalışmalarının sistematize edilerek sunulmasıdır.

Gereç-Yöntem: Çalışmada 2015-2025 yılları arasında spinal anestezi ile uygulanan sezaryen doğum sürecinde kullanılan sanal gerçekliğin etkinliğinin değerlendirildiği çalışmaların sistematik derlemesi yapılmıştır. Bu amaçla; Science Direct, Pub Med, Clinical Key, Cochrane Library, Medline ve ULAKBİM veritabanları üzerinden “cesarean section and virtual reality”, “virtual reality in cesarean section” anahtar kelimeleri kullanılarak tarama yapılmıştır. Çalışmalar sonuçlar ve sınırlılıklar bakımından değerlendirilmiştir. Çalışma kapsamında tam metin 3 çalışmaya ulaşılmıştır.

Bulgular: Sezaryen doğumda sanal gerçeklik uygulamasının etkinliğinin incelendiği sınırlı çalışmalar bulunmakla birlikte spinal anestezi uygulanan gebelerde sanal gerçeklik uygulamasının doğum sırasında annede kaygıyı ve ağrıyı azalttığı, doğum memnuniyetinin arttığı, yaşamsal bulguların stabil ilerlemesine yardımcı olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Sonuç olarak; Gebe kadınlara yönelik sınırlı farmakolojik müdahale seçenekleri sebebiyle kaygı ve stresi olumlu yönde etkileyecek alternatif, düşük riskli nonfarmakolojik yaklaşımlara ihtiyaç duyulmaktadır. Nonfarmakolojik yöntemlere karar verilmesi ve uygulanması, kanıt temelli yöntemlerle etkinliğinin değerlendirilmesi hemşirelik uygulamalarında önemli bir yere sahiptir. Literatür incelendiğinde sanal gerçeklik uygulamasının cerrahi alanlarda intraoperatif çıktıların incelendiği çalışmalar bulunmakla birlikte, sezaryen doğum sürecinde etkinliğinin incelendiği sınırlı çalışmalar bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: sezaryen doğum, spinal anestezi, sanal gerçeklik, sistematik inceleme

Evaluation of the Effect of Virtual Reality Application in Cesarean Section Births with Spinal Anesthesia: A Systematic Review

Fatma Çelik¹, Sena Kaplan²

¹Ankara University Faculty of Medicine, Cebeci Health Practice and Research Hospital, Department of Obstetrics and Gynaecology, Operating Room Unit, Ankara, Türkiye

²Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Maternity and Women's Health Nursing, Ankara, Türkiye

Introduction: Cesarean section (C/S) is defined as the removal of the fetus, placenta and appendages through an incision made in the abdominal and uterine walls. Birth dystocia, malpresentation and malposition, antepartum hemorrhage, obstructive labor, cephalopelvic disproportion, nonreassuring fetal heart rate, fetal macrosomia and multiple pregnancies and placental anomalies are the most common indications for C/S. However, despite the lack of perinatal indications today, C/S rates are increasing dramatically. It has been shown that intraoperative anxiety and pain levels in cesarean section are higher than in other surgical procedures. It has been reported that high intraoperative anxiety levels cause pain during delivery, deviations in hemodynamic values, prolonged hospitalization, increased risk of infection, low Apgar scores in the newborn and decreased birth satisfaction. Studies have shown that the use of nonpharmacological pain methods in C/S where spinal anesthesia's applied provides stabilization in hemodynamic parameters in the mother, reduces anxiety level, and increases birth satisfaction. In the developing technology age, virtual reality application is used as a nonpharmacological method. Virtual reality has an interactive feature that allows the individual to feel as if they are in the virtual environment by mentally distancing them from the area they are in, and can stimulate emotions due to the music and video it contains. Studies have determined that virtual reality reduces anxiety and pain levels in pregnant women, reduces cortisol levels, increases endorphin levels, and reduces the need for analgesia and anesthesia in C/S performed with local anesthesia. At the same time, studies emphasize that birth satisfaction in mothers increases and the mother-baby bonding process is healthier after birth. The purpose of this review is to systematize and present studies evaluating the effectiveness of virtual reality application in C/S where spinal anesthesia is applied in international and national studies.

Materials-Methods: A systematic review of studies evaluating the effectiveness of virtual reality used in C/S with spinal anesthesia between 2015 and 2025 was conducted. For this purpose, a search was conducted using the keywords "cesarean section and virtual reality" and "virtual reality in cesarean section" via Science Direct, Pub Med, Clinical Key, Cochrane Library, Medline and ULAKBİM databases. The studies were evaluated in terms of results and limitations. Three full-text studies were reached within the scope of the study.

Results: Although there are limited studies examining the effectiveness of virtual reality application in C/S, it was concluded that virtual reality application in pregnant women who underwent spinal anesthesia reduced anxiety and pain in the mother during birth, increased birth satisfaction and helped the stable progression of vital signs.

In conclusion; Due to limited pharmacological intervention options for pregnant women, there is a need for alternative, low-risk nonpharmacological approaches that will positively affect anxiety and stress. Deciding on and implementing nonpharmacological methods and evaluating their effectiveness with evidence-based methods have an important place in nursing practices. When the literature is examined, although there are studies examining the intraoperative outcomes of virtual reality applications in surgical areas, there are limited studies examining their effectiveness during C/S.

Keywords: cesarean section, spinal anesthesia, virtual reality, systematic review

P-0291

Multiple Skleroz Hastalarında Gebelik Planlaması ve Kontraseptif Seçimi: Hemşirelik Yaklaşımı

Zeynep Öztürk¹, Elif Köroğlu¹, Ahmet Beler², Doç. Dr. Meltem Mecdi Kaydırak³

¹İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Tezli Yüksek Lisans Programı, İstanbul

²Acıbadem Maslak Hastanesi; İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Programı, İstanbul

³İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

Multiple skleroz (MS), merkezi sinir sistemini etkileyen otoimmün bir hastalıktır ve doğurganlık çağındaki bireylerde yaygın olarak teşhis edilmektedir. MS hastalarında gebelik planlaması, hastalığın seyrini etkileyebilecek faktörler ve kullanılan hastalık modifiye edici tedaviler (DMT) dikkate alınarak özenle yapılmalıdır. MS'in gebelik sürecine etkileri kesin olarak bilinmemekle birlikte, çalışmalar gebeliğin özellikle üçüncü trimesterde relaps oranlarını azalttığını göstermektedir. Bunun yüksek östrojen düzeylerine bağlı bağışıklık baskılanmasıyla ilişkili olduğu düşünülmektedir. Ancak postpartum dönemde, özellikle ilk üç ayda relaps riskinin arttığı bildirilmektedir. Bu nedenle doğum sonrası hastaların yakından takip edilmesi ve uygun tedavi stratejilerinin belirlenmesi gerekmektedir. Geçmişte MS hastalarında gebelikten kaçınılması önerilirken, güncel araştırmalar bu yaklaşımın artık geçerli olmadığını ortaya koymaktadır. Gebeliğin MS hastalarında dikkatle planlanması önerilir ve bu süreçte hastalığın stabil olduğu, en az iki yıl boyunca relaps yaşanmamış bir dönemin tercih edilmesi gereklidir. Hastalık modifiye edici tedaviler (DMT) ve immünosupresif ajanların teratojenik etkileri nedeniyle, gebelik planlamasında ilaç değişimlerinin zamanlaması kritik öneme sahiptir. Özellikle bazı immünomodülatör tedavilerin gebelik süresince güvenli olmadığı bilinmekte olup, ilaçların vücuttan tamamen arındırılabilmesi için gebelik öncesinde belirli bir süre tedaviye ara verilmesi gerekmektedir. Doğum sonrası emzirmenin MS üzerinde koruyucu etkisi olabileceğini öne süren bazı çalışmalar bulunmaktadır, ancak emzirme sürecinde kullanılan DMT'lerin güvenliği bireysel bazda değerlendirilmelidir.

MS hastalarında gebelik planlaması ve kontraseptif seçimi, hastalık aktivitesi, tedavi protokolleri ve bireysel risk faktörleri doğrultusunda multidisipliner yaklaşımla yönetilmelidir. Çoğu kontraseptif güvenli olsa da, belirli klinik durumlar ve tedavi etkileşimleri dikkate alınmalıdır.

Multiple skleroz (MS) hastalarında kontraseptif yöntem seçimi, hastalık modifiye edici tedaviler (DMT) ile etkileşimleri ve semptomlar göz önünde bulundurularak değerlendirilebilir.

1. Hastalık Modifiye Edici Tedaviler (DMT) ile Etkileşimler:

- Çoğu hormonal kontraseptif, DMT'lerin etkinliğini azaltmaz. Ancak kladrinin gibi bazı immünosupresif ajanlarla birlikte kullanımda dikkatli olunmalı ve gebelikten korunma süresi tedavi protokollerine uygun şekilde planlanmalıdır.
- Teratojenik DMT'ler (örn. teriflunomid) kullanan hastalarda, etkili kontrasepsiyon zorunludur ve ilaç kesildikten sonra yıkama süresi tamamlanana kadar devam ettirilmelidir.

2. Hareket Kısıtlılığı ve Tromboembolik Risk:

- Uzun süreli immobilizasyonu olan hastalarda kombine hormonal kontraseptifler (östrojen + progesteron) venöz tromboemboli (VTE) riskini artırabileceğinden önerilmez. Bu grupta progesteron tekli yöntemler veya uzun etkili geri dönüşümlü kontraseptifler (LARC) tercih edilmelidir.

3. Nörolojik Semptomlar

- Bilişsel disfonksiyon veya el becerisi kaybı olan hastalarda günlük tablet gerektiren yöntemler (örn. yalnızca progesteron içeren haplar) uygun olmayabilir. Bu durumda deri altı implantları veya intrauterin sistemler (IUS) gibi LARC'lar daha uygundur.

Multiple skleroz (MS) hastalarında kullanılacak kontraseptif yöntemlerin avantaj ve dezavantajları Tablo 1'de özetlendi.

MS hastalarında gebelik planlaması ve kontraseptif yöntem seçimi sürecinde hemşireler, hasta eğitimi ve danışmanlık hizmetleriyle önemli bir rol oynar. Hastaların kontraseptif yöntemler ve DMT'lerle olan etkileşimleri hakkında bilinçlendirilmesi, bireysel ihtiyaçlara göre uygun yöntemlerin belirlenmesi ve düzenli takiplerin sağlanması hemşirelik bakımının temel unsurlarıdır. Ayrıca, postpartum dönemde relaps riskinin yönetimi için hasta ve ailesine rehberlik edilmesi, destekleyici bakım yaklaşımlarının uygulanması gerekmektedir.

Sonuç olarak, MS hastalarında aile planlaması, hastalığın yönetimi ve gebeliğin risklerini en aza indirmek için kritik öneme sahiptir. Gebelik, hastalığın stabil olduğu dönemde planlanmalı, ilaç kullanımı buna uygun şekilde düzenlenmeli ve postpartum dönemde relaps riski göz önünde bulundurularak hasta yönetimi dikkatle planlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Aile planlaması, gebelik, kontrasepsiyon, multiple skleroz, teratojenik etki

Pregnancy Planning and Contraceptive Selection in Patients with Multiple Sclerosis: A Nursing Approach

Zeynep Öztürk¹, Elif Köroğlu¹, Ahmet Beler², Doç. Dr. Meltem Mecdi Kaydırak³

¹İstanbul University-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases, Thesis-Based Master's Program, İstanbul

²Acıbadem Maslak Hospital; İstanbul University-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases, Master's Program, İstanbul

³İstanbul University-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases, İstanbul

Multiple sclerosis (MS) is an autoimmune disease affecting the central nervous system and is often diagnosed in individuals of childbearing age. Pregnancy planning in MS patients should be done carefully, considering factors that may influence disease progression and the disease-modifying treatments (DMTs) used. Although MS's effects on pregnancy are not fully known, studies show that relapse rates, especially in the third trimester, decrease. This is believed to be due to immune suppression from high estrogen levels. However, relapse risk increases in the postpartum period, especially in the first three months. Therefore, close monitoring and proper treatment strategies are necessary after birth.

In the past, pregnancy was discouraged in MS, but recent research shows this is no longer valid. Pregnancy should be planned carefully during stable periods with no relapses for at least two years. Due to the teratogenic effects of DMTs and immunosuppressants, timing of drug changes is critical. Some immunomodulatory drugs are unsafe during pregnancy, and they must be stopped in advance for complete elimination. Some studies suggest breastfeeding may protect against MS, but DMT safety during this period must be evaluated individually.

Pregnancy planning and contraceptive choice in MS patients should follow a multidisciplinary approach, based on disease activity, treatment protocols, and individual risk factors. Most contraceptives are safe, but specific clinical situations and treatment interactions must be considered.

Contraceptive method selection in MS patients can be evaluated based on DMT interactions and symptoms.

1. Interactions with Disease-Modifying Treatments (DMTs):

- Most hormonal contraceptives don't reduce DMT effectiveness. But with drugs like cladribine, care is needed, and contraception duration must match the treatment plan.
- For teratogenic DMTs (e.g., teriflunomide), effective contraception is essential and must continue until the drug is fully cleared.

2. Mobility Limitation and Thromboembolic Risk:

- For patients with long-term immobility, combined hormonal contraceptives (estrogen + progesterone) are not recommended due to increased VTE risk. Progestogen-only or long-acting reversible contraceptives (LARC) are preferred.

3. Neurological Symptoms:

- In patients with cognitive issues or hand skill loss, daily pills (e.g., progestogen-only) may not be suitable. In such cases, subdermal implants or intrauterine systems (IUS) like LARC are more appropriate.

The advantages and disadvantages of contraceptive methods in MS patients are summarized in Table 1.

Nurses play an important role in pregnancy planning and contraceptive choices by offering patient education and counseling. Informing patients about methods and DMT interactions, choosing suitable options, and regular follow-up are key parts of nursing care. Also, in the postpartum period, guiding the patient and family on relapse risk and providing supportive care is needed.

In conclusion, family planning in MS is crucial to manage the disease and minimize pregnancy risks. Pregnancy should be planned during stable phases, drug use adjusted, and postpartum care organized considering relapse risk.

Keywords: Family planning, pregnancy, contraception, multiple sclerosis, teratogenic effect

Tablo 1: Multiple skleroz (MS) hastalarında kullanılacak kontraseptif yöntemlerin avantaj ve dezavantajları

YÖNTEM	AVANTAJLAR	DEZAVANTAJLAR
Kombine oral kontraseptif	Yüksek etkinlik, ovülasyonu baskılar.	Bazı DMT'lerle etkileşebilir, damar hastalığı riski olanlarda dikkatli olunmalıdır. Uzun immobilizasyonda VTE riski vardır.
Progesteron	Östrojen içermez, tromboz riski düşüktür.	Düzenli kullanım gerektirir, bilişsel fonksiyon bozukluğu olanlarda zorluk yaratabilir.
LARC (implant/IUS)	Uzun süreli koruma sağlar, kullanıcı bağımlılığı düşüktür.	Bazı immünmodülatör tedavilerle etkileşebilir, hormonal içerik olabilir.
Bariyer yöntemler	Hormon içermez, ek risk oluşturmaz, kolay erişilebilir.	Tek başına etkinliği düşüktür, ek bir yöntemle kullanılması önerilir.
Depo Medroksiprogesteron Asetat (DMPA)	Uzun süreli koruma sağlar, östrojen içermez.	Uzun süreli kullanımda kemik mineral yoğunluğunu azaltabilir, depresyon semptomlarını artırabilir.
Cerrahi Sterilizasyon	Kalıcı yöntemdir, hormonal ve farmakolojik etkileşim yoktur.	Geri dönüşü yoktur, hasta detaylı bilgilendirilmelidir.

Table 1: Advantages and disadvantages of contraceptive methods in multiple sclerosis (MS) patients.

METHOD	AVANTAGES	DİSADVANTAGES
Combined Oral Contraceptive	High efficacy, suppresses ovulation.	May interact with some DMTs, should be used cautiously in individuals with vascular disease risk. Increased VTE risk in prolonged immobilization.
Progesterone	Does not contain estrogen, low thrombosis risk.	Requires regular use, may be challenging for individuals with cognitive impairment.
LARC (Implant/IUS)	Provides long-term protection, low user dependency.	May interact with some immunomodulatory treatments, may contain hormones.
Barrier Methods	Hormone-free, does not pose additional risks, easily accessible.	Lower efficacy when used alone, recommended to be combined with another method.
Depot Medroxyprogesterone Acetate (DMPA)	Provides long-term protection, does not contain estrogen.	Long-term use may reduce bone mineral density, may increase depression symptoms.
Surgical Sterilization	Permanent method, no hormonal or pharmacological interactions.	Irreversible, patient must be thoroughly informed.

P-0320

İklim Krizinde Dezavantajlı Bir Grup: KADIN

Esra Nur Deretam, Ebru Şahin

Ordu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Bölümü, Kadın sağlığı ve doğum hemşireliği

İnsan kaynaklı sera gazları dolayısıyla dünyanın küresel ortalama sıcaklıkları artmakta ve iklim krizi her alanda etkilerini göstermektedir. Uzun süreli kuraklık, daha sık ve şiddetli hava olayları, sıcak hava dalgaları, okyanus sularının ısınması ve asitlenmesi, felakete yol açan orman yangınları ve yükselen deniz seviyeleri gibi iklimsel felaketlerin, insanların sağlığı üzerinde etkileri yadsınamaz.

İklim krizi sadece çevresel bir etkisi olmadığı gibi çeşitli dezavantajlı grupları da etkilemektedir.

Özellikle dezavantajlı grupta yer alan kadınların iklim krizinden etkilenmesi kaçınılmaz olacaktır.

Özellikle düşük gelirli kadınların iklim krizinden daha çok etkilendiği görülmüştür. Kadınların tarım, su ve enerji gibi kaynaklara erişiminin kısıtlı olması kadınları iklim krizinde daha savunmasız hale getirmektedir. Bunun nedenleri arasında ise doğal felaketler yaşandığında kadınların annelik rolü gereği çocukların kurtarılmasına öncelik vermesi, gündelik yaşamda giydiği geleneksel kıyafetlerin rahat hareket edebilmesine engel olması, ev içinde olduğundan kamusal alandaki uyarı ve çağrılardan haberdar olmaması gibi nedenlerden yaşanan birçok felakette kadınların daha fazla hayatını kaybetmesinin sebepleri olduğu anlaşılmıştır. Gıda üretiminde kadın çiftçilerin etkin olduğu ve kuraklık ve azalan su kaynaklarına bağlı olarak kadınların geçim kaynaklarını tehdit etmektedir. Ayrıca afet sonrasında kadınların, aile içi şiddet ve cinsel saldırı riskleriyle daha fazla karşı kalabileceği vurgulanmaktadır. Küresel ısınma nedeniyle gebelikte aşırı ısının bebeklerin erken doğmasına, üreme çağındaki kadınların hormonal değişikliklere ve menopoz döneminde sıcak hava dalgalarının semptomlardaki artışa neden olabileceği vurgulanmıştır. İklim kaynaklı doğal afetler ve sürekli değişen çevresel koşullar nedeniyle kadınlarda artan stres, anksiyete, depresyon ve travma sonrası stres bozukluğu gibi ruhsal sağlık sorunlarına neden olabilmektedir.

Kadınların iklim kaynaklı kriz dönemlerinde sağlık hizmetlerine erişimlerinin artırılması gerekmektedir.

İklim krizinin kadınlar üzerindeki olumsuz etkilerini azaltmak ve desteklemek, buna yönelik çeşitli politikalar ve hedefler koymak gerekmektedir. Ayrıca iklim krizinde kadınların sağlığını koruyabilmesi ve sürdürebilmesi için hemşireler kritik öneme sahiptir. Özellikle hemşirelerin eğitici, savunucu, rehabilite edici gibi çeşitli rolleri ile iklim kriziyle mücadelede önemli bir rol üstlenmektedir. Bu derlemede amaç, iklim değişikliğinin kadın sağlığı üzerindeki etkilerini değerlendirmektir.

Anahtar kelimeler: iklim krizi, kadın sağlığı, iklim, hemşirelik

Anahtar Kelimeler: iklim krizi, kadın sağlığı, iklim, hemşirelik

A Disadvantaged Group in the Climate Crisis: WOMEN

Esra Nur Deretam, Ebru Şahin

University of Ordu, Institute of Health Sciences, Department of Nursing, Women's Health and Maternity Nursing

Due to anthropogenic greenhouse gases, global average temperatures are rising and the climate crisis is affecting all areas. Climate disasters such as prolonged droughts, more frequent and severe weather events, heat waves, warming and acidification of ocean waters, catastrophic forest fires and rising sea levels have undeniable impacts on people's health.

The climate crisis not only has an environmental impact but also affects various disadvantaged groups. Especially women in disadvantaged groups will inevitably be affected by the climate crisis. It has been observed that especially low-income women are more affected by the climate crisis. Women's limited access to resources such as agriculture, water and energy makes them more vulnerable to the climate crisis. Among the reasons for this, it has been understood that women lose their lives more in many disasters due to reasons such as prioritizing the rescue of children due to their maternal role when natural disasters occur, the traditional clothes they wear in daily life prevent them from moving comfortably, and they are not aware of warnings and calls in the public sphere because they are at home. Women farmers are active in food production and drought and diminishing water resources threaten women's livelihoods. In addition, women may face more risks of domestic violence and sexual assault in the aftermath of disasters.

It has been emphasized that excessive heat during pregnancy due to global warming may cause premature birth of babies, hormonal changes in women of reproductive age, and heat waves during menopause may cause an increase in symptoms. Increased stress in women due to climate-induced natural disasters and constantly changing environmental conditions can cause mental health problems such as anxiety, depression and post-traumatic stress disorder.

It is necessary to increase women's access to health services in times of climate-induced crisis. It is necessary to reduce and support the negative impacts of the climate crisis on women and to set various policies and targets for this purpose. In addition, nurses are critical for women to protect and maintain their health in the climate crisis. In particular, nurses play an important role in combating the climate crisis with their various roles such as educator, advocate and rehabilitator. The aim of this review is to evaluate the effects of climate change on women's health.

Key words: climate crisis, women's health, climate, nursing

Keywords: climate crisis, climate, nursing, women's health

P-0327

Meme Kanseri Beden Algısı ve Cinsellik

Hande Özdemir¹, Mehtap Gümüşay²

¹Ordu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü

²Ordu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Kanser, kontrolsüz şekilde büyüme ve anormal hücre yayılımı özelliği gösteren insanı biyolojik, psikolojik, sosyal ve ekonomik yönleri ile tehdit eden hastalıklar için kullanılan bir terimdir. Meme kanseri, kadınlarda dünyada en fazla görülen ve ölüm oranı olarak akciğer kanserinden sonra ikinci sırada yer alan kanser çeşididir.

Meme, kadınlarda dişiliği ve cinselliği sembolize etmektedir ve bu nedenle meme kanseri kadının ruhsal durumunu daha çok etkilemektedir. Kanser tanısı nedeniyle cerrahi girişim yapılması kadının çekicilik, annelik, cinsellik ve beden algısı duygularına karşı bir tehdit oluşturmaktadır. Meme kanseri ve tedavisinin, genellikle vücut imajı kendini kabul etme, cinsellik ve yaşam kalitesi ile ilişkili sorunlara yol açan, memenin tamamen veya kısmen kesilmesinden kaynaklanan sonuçları vardır.

Meme kanserinin cerrahi tedavisi sonrasında yaşanan meme dokusunun alınması kadınlığın, dış görünüşteki çekiciliğin ve cinselliğin kaybı olarak algılanmaktadır. Kadınlarda bu durum vücut algısı ve benlik saygısında bozulmalara sebep olarak cinsellikle ilgili problemlere neden olabilmektedir.

Mastektomi ve kemoterapi bir kadının cinsel yaşam kalitesinde önemli azalmaya ve daha kötü vücut imajına neden olurken, vücudun bilişsel, öznel ve davranışsal yönlerindeki değişiklikler kadınlık ve çekicilikte azalmaya, daha az cinsel aktiviteye ve daha az zevk almaya neden olmaktadır. Meme kanserinde, meme rekonstrüksiyonunun hemen yapılması hastaların beden algılarına bozulmayı azaltarak, yaşam kalitesini iyileştirmektedir.

Sherman ve ark.'nın (2017) meme kanserli kadınlardaki vücut imajıyla ilgili sorunları araştırdıkları çalışmalarında, meme kanseri tedavisi sonrası kadınların vücut imajıyla ilgili sorunlar meydana geldiği saptanmıştır. Yan ve ark (2020) çalışmasında meme cerrahisi geçirmiş kadınların cinsel olarak yaşamlarından memnun olmadıklarını ve kendilerini daha az çekici bulduklarını ifade etmişlerdir. Bazı çalışmalar da ise meme kanserinin beden algısı ve cinsellik üzerine anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Yapılan bir sistematik derlemede çalışmaların %69,3'ü mastektominin beden imajı, cinsel yaşam ve yaşam kalitesi üzerine olumsuz etkileri olduğunu ortaya koymuştur (Faria ve ark., 2021). Aynı çalışma meme rekonstrüksiyonunu cerrahi etkileri azaltmak için bir alternatif olduğunu belirtmiştir. Lu ve ark. (2022) meta analiz çalışmasında meme kanserli hastalarda hemşirelik girişimlerinin cinsel yaşam kalitesi üzerinde olumlu etkileri olduğunu göstermiştir.

Meme kanseri ile ilgili yapılan çalışmaların çoğunda, kadınlara yapılan cerrahi girişimlerin kadınlarda doğurganlık, meme kaybı, kadınlık kaybı ve cinsellik özelliklerini kaybetme gibi olumsuz duygu ve düşüncelere neden olduğu bildirilmiştir. Bu durum ile başedebilme konusunda bireylerin güçlendirilmesi, destek sağlanması gibi çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Bu süreçte hemşirelik bakımı güçlendirilerek, cinsel danışmanlık ve eğitimlerin verilmesi kadınların cinsel sağlığını ve yaşam kalitesini iyileştirecektir.

Anahtar Kelimeler: meme kanseri, beden algısı, cinsellik

Body Image and Sexuality in Breast Cancer

Hande Özdemir¹, Mehtap Gümüşay²

¹Ordu University, Institute of Health Sciences

²Ordu University, Faculty of Health Sciences

Cancer is a term used for diseases that threaten people biologically, psychologically, socially and economically, showing uncontrolled growth and abnormal cell spread. Breast cancer is the most common type of cancer in women in the world and is the second most common type of cancer after lung cancer in terms of mortality.

Breasts symbolize femininity and sexuality in women, and therefore breast cancer affects women's mental state more. Surgical intervention due to cancer diagnosis poses a threat to a woman's feelings of attractiveness, motherhood, sexuality and body image. Breast cancer and its treatment generally have consequences resulting from the complete or partial removal of the breast, which leads to problems related to body image, self-acceptance, sexuality and quality of life.

The removal of breast tissue after surgical treatment for breast cancer is perceived as a loss of femininity, attractiveness in appearance, and sexuality. This situation can cause deterioration in body image and self-esteem in women, which can lead to problems with sexuality. While mastectomy and chemotherapy cause a significant decrease in a woman's sexual life quality and worse body image, changes in the cognitive, subjective, and behavioral aspects of the body cause a decrease in femininity and attractiveness, less sexual activity, and less pleasure. In breast cancer, immediate breast reconstruction reduces the deterioration in patients' body image and improves their quality of life.

Sherman et al. (2017) found that women with breast cancer experience body image problems after breast cancer treatment. Yan et al. (2020) reported that women who had breast surgery were not satisfied with their sexual lives and found themselves less attractive. Some studies found no significant relationship between breast cancer and body image. In a systematic review, 69.3% of studies found that mastectomy had negative effects on body image, sexual life, and quality of life (Faria et al., 2021). The same study stated that breast reconstruction was an alternative to reduce surgical effects. Lu et al. (2022) showed that nursing interventions in patients with breast cancer had positive effects on the quality of sexual life.

In most studies conducted on breast cancer, it has been reported that surgical interventions performed on women cause negative feelings and thoughts such as loss of fertility, breast loss, loss of femininity and loss of sexuality. Studies such as empowering individuals and providing support are needed to cope with this situation. In this process, strengthening nursing care and providing sexual counseling and education will improve women's sexual health and quality of life.

Keywords: breast cancer, body image, sexuality

P-0338

Yardımcı Üreme Teknikleri ve Etik Sorunlar

Nur Fidan Varlık¹, Nülüfer Erbil²

¹Ordu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Doktora Programı, Ordu, Türkiye

²Ordu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Ordu, Türkiye

Etik, iyi ve doğru kavramlarının ne anlama geldiğini ve mutlak doğruya ulaşmanın mümkün olup olmadığını araştıran zihinsel bir süreç olarak tanımlanmaktadır. İnsan toplumsal çevrenin etkisi altında olan biyopsikososyal bir varlıktır. Aile yapısının temeli toplumsal kurallarla şekillenmektedir. Aile bireylerin evlilik yoluyla oluşturduğu sosyal bir bağdır. Aile, insan neslinin devamlılığını sağlamaktadır. İnfertilite, milyonlarca insanı, aileleri ve toplumları etkileyen ve insan yaşamındaki amaçlardan biri olan üremenin engellendiği önemli bir sağlık sorundur. Yardımcı Üreme Teknikleri (YÜT) infertilite tedavisinde kullanılan çeşitli teknikleri içerir. Bunlar arasında in vitro fertilizasyon (IVF), embriyo transferi, donör kullanımı ve taşıyıcı annelik gibi uygulamalar yer almaktadır. YÜT'ün tarihsel gelişimi, Louise Brown'un 1978'de doğumu ile başlamış ve günümüzde embriyo dondurma, genetik tarama ve cinsiyet seçimi gibi daha ileri teknikler ortaya çıkmıştır. Bununla birlikte, bu uygulamalar etik tartışmaları da beraberinde getirmektedir. YÜT'nin etik sorunları, genetik müdahale, donör kullanımı ve embriyo bağı gibi konularda yoğunlaşmaktadır. YÜT'nin etik boyutları, özerklik, fayda ve adalet gibi sağlık etiği ilkeleriyle şekillenmektedir. Ancak, her toplumun etik anlayışı, kültürel, dini ve felsefi inançlara göre farklılık gösterebilmektedir. Türkiye'de embriyo bağı yasaklanmışken, bazı ülkelerde bu uygulama yasal ve yaygındır. Embriyo bağı, özellikle donörler ile genetik bağın olmaması nedeniyle etik sorunlar yaratmaktadır. Ayrıca, çocukların gelecekte donör hakkında bilgi edinme hakkı ve embriyo bağışının refah üzerindeki olumsuz etkileri de tartışma konusudur. Preimplantasyon genetik tanı ve cinsiyet tayini, genetik hastalıkların önlenmesi amacıyla kullanılsa da, bu konuyla ilgili cinsiyet tercihi gibi etik dışı uygulamalar da gündeme gelebilmektedir. Bu durum, toplumsal cinsiyet dengesizliğine yol açabilir ve etik sorunları artırabilmektedir. Benzer şekilde, oosit ve embriyo dondurma uygulamaları da etik açıdan tartışılmaktadır. Bu süreçlerde, embriyonun gelecekteki kullanımı ve rıza konusu, önemli etik problemler arasında yer almaktadır. Taşıyıcı annelik, infertilite tedavisinde bir seçenek olarak sunulmakla birlikte, ekonomik baskılar ve etik sorular, bu uygulamanın kabul edilebilirliğini zorlaştırmaktadır. Hem genetik hem de taşıyıcı anne açısından birden fazla 'anne' olgusu, çocuğun kimliğine dair belirsizlikler yaratmaktadır. YÜT tedavisinde birden fazla embriyonun anne rahmine nakledilmesi sonucu oluşan çoğul gebelikler, anne ve bebek sağlığı üzerinde riskler taşımakta ve bu durum, fetüs hakları açısından etik bir sorun yaratmaktadır. Sonuç olarak, yardımcı üreme tekniklerinin etik boyutları, sağlık profesyonelleri için önemli bir sorumluluk alanı oluşturmaktadır. Hemşireler, YÜT sürecinde çiftlere doğru bilgi sunmalı ve etik konularda rehberlik yapmalıdır. Etik ilkelere saygı gösterilmesi, özerklik ve adaletin sağlanması, çiftlerin bilinçli kararlar almasına yardımcı olacaktır. YÜT sürecinde hemşirelerin rolü tıbbi tedavi sağlamakla sınırlı kalmayıp, aynı zamanda etik ilkelere dayalı bir danışmanlık hizmeti sunmak olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yardımcı üreme teknikleri, etik, hemşirelik

Assisted Reproductive Technologies and Ethical Issues

Nur Fidan Varlık¹, Nülüfer Erbil²

¹Ordu University, Institute of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecologic Nursing PhD Program, Ordu, Türkiye

²Ordu University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecologic Nursing, Ordu, Türkiye

Ethics is defined as a mental process that investigates what the concepts of good and right mean and whether it is possible to reach absolute truth. Humans are biopsychosocial beings under the influence of the social environment. The foundation of the family structure is shaped by social rules. Family is a social bond formed by individuals through marriage. Family ensures the continuity of the human race. Infertility is an important health problem that affects millions of people, families and societies and prevents reproduction, which is one of the goals of human life. Assisted Reproductive Techniques (ART) include various techniques used in the treatment of infertility. These include in vitro fertilization (IVF), embryo transfer, donor use and surrogacy. The historical development of ART began with the birth of Louise Brown in 1978 and today more advanced techniques such as embryo freezing, genetic screening and gender selection have emerged. However, these applications also bring ethical discussions. The ethical problems of ART focus on issues such as genetic intervention, donor use and embryo donation. The ethical dimensions of ART are shaped by health ethics principles such as autonomy, benefit and justice. However, the ethical understanding of each society may differ according to cultural, religious and philosophical beliefs. For example, while embryo donation is prohibited in Turkey, this practice is legal and widespread in some countries. Embryo donation creates ethical problems, especially due to the lack of genetic ties with donors. In addition, children's right to learn about donors in the future and the negative effects of embryo donation on well-being are also subjects of debate. Although preimplantation genetic diagnosis and sex determination are used to prevent genetic diseases, unethical practices such as gender preference can also be brought to the agenda. This situation can lead to gender imbalance and increase ethical problems. Similarly, oocyte and embryo freezing practices are also discussed from an ethical perspective. In these processes, the future use of the embryo and the issue of consent are among the important ethical problems. Although surrogacy is presented as an option for infertility treatment, economic pressures and ethical questions make it difficult to accept this practice. The fact of having more than one 'mother', both genetically and in terms of the surrogate mother, creates uncertainties regarding the identity of the child. Multiple pregnancies resulting from the transfer of more than one embryo to the mother's womb during ART treatment pose risks to the health of the mother and the baby, and this situation creates an ethical problem in terms of fetal rights. As a result, the ethical dimensions of assisted reproductive techniques constitute an important area of responsibility for health professionals. Nurses should provide accurate information to couples during the ART process and provide guidance on ethical issues. Respecting ethical principles, ensuring autonomy and justice will help couples make informed decisions. In this context, the role of nurses should not only provide medical treatment but also provide a consultancy service based on ethical principles.

Keywords: Assisted reproductive techniques, ethics, nursing

P-0340

İnfertilite Danışmanlık Süreci: Tedavi Edici ve Destekleyici Yaklaşımlar

Nur Fidan Varlık¹, Ebru Şahin²

¹Ordu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Doktora Programı, Ordu, Türkiye

²Ordu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Ordu, Türkiye

İnfertilite, dünya genelinde üreme çağındaki milyonlarca çiftin yaşamını etkileyen, tıbbi, psikolojik ve sosyal sorunlara yol açan bir kriz dönemidir. Çiftler, gebelik arzusuna ulaşamadıklarında moral bozukluğu yaşamakta ve bu durum, bireylerin özsayıgılarına zarar verebilmektedir. Bu durum çiftin infertil olarak tanımlanmasına neden olacak boyuta erişirse kişilerin özsayıgılarına ve kendileri hakkında kadınlık erkeklik algılamalarına ciddi bir şekilde zarar verecek duruma gelmektedir. İnfertilite, bireylerde yaşam kontrolünü kaybetme duygusu ve duygusal stresle ilişkilendirilmektedir. Yardımcı üreme teknikleri, infertilite sorunu yaşayan çiftler için çözüm sunarken, bu süreç duygusal olarak stresli, ekonomik olarak pahalı ve bazen acı verici olabilmektedir. Başarısız tedavi süreçleri, çiftlerin içinde çıkılmaz bir döngüye girmesine yol açmaktadır. Bu bağlamda, eğitim ve psikolojik danışmanlık hizmetlerinin önem kazandığı bir süreç ortaya çıkmaktadır.

İnfertilite danışmanlığı, tıbbi yardım isteyen birey ve çiftlere yönelik destek mekanizmalarını içeren bir süreçtir. Bu süreçte, danışmanlık hizmetlerinin hedefleri arasında doğru bilgi sağlamak, çiftlerin bilinçli kararlar almasına yardımcı olmak, stresle başa çıkmalarını desteklemek ve ebeveynlik rolünü anlamalarına yardımcı olmak yer almaktadır. Danışmanlık, yardımcı üreme teknikleri, genetik ve perinatoloji alanlarında verilen desteklerle şekillenmektedir.

İnfertilite danışmanlığı uygulamalara ilişkin danışmanlık, destekleyici danışmanlık ve tedavi edici danışmanlık olarak üç şekilde yapılmaktadır. Uygulamalara ilişkin danışmanlık, gamet bağıışı, taşıyıcı annelik ve evlat edinme gibi konularda karar destek sunmaktadır. Destekleyici danışmanlıkta güvence, açıklama, rehberlik, cesaretlendirme ve duygusal rahatlama için güvenli bir alan sağlanır ve bireylerin yeteneklerini güçlendirerek stresli durumlara daha iyi uyum sağlamalarına yardımcı olmak amaçlanmaktadır. Tedavi edici danışmanlık ise, çiftlerin sorunları üzerinde düşüncelerini ve alternatif yaşam seçenekleri oluşturabilmelerini amaçlamaktadır.

Danışmanlık, aynı zamanda tedavi sürecinde psikolojik ve duygusal desteği güçlendirmektedir.

Hemşireler, tedavi sürecinde danışmanlık hizmetlerinin önemli bir parçasıdır ve infertil çiftlere eğitim, destek ve rehberlik sağlar. İnfertilite hemşireliği hizmetlerinin yürütülebilmesi için hemşirelerin; bakım uygulamaları, kişilerarası ilişki, iletişim, eğitim verme, danışmanlık ve yönetim becerisi özelliklerine sahip olması gereklidir. Tedavi sürecinde çiftlere gerekli açıklamaları yapmak, öngörülen tedavileri nasıl uygulayacaklarını göstermek, emosyonel destek sağlamak, finansal, yasal, etik ve güncel konulara yönelik rehberlik etmek hemşirenin danışmanlık rolleri arasındadır. İnfertilitede hemşire desteği tedaviye uyumu artırır, stresi azaltır ve psikolojik iyilik halini desteklemektedir.

Bu derlemenin amacı infertilite danışmanlığının, çiftlerin tedavi süreçlerini daha sağlıklı bir şekilde yönetmelerini sağlamada ve psikolojik açıdan yaşam kalitelerini iyileştirmedeki önemini literatür doğrultusunda incelemektir.

Anahtar Kelimeler: infertilite, danışmanlık, hemşirelik

Infertility Counseling Process: Therapeutic and Supportive Approaches

Nur Fidan Varlık¹, Ebru Şahin²

¹Ordu University, Institute of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecologic Nursing PhD Program, Ordu, Türkiye

²Ordu University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecologic Nursing, Ordu, Türkiye

Infertility is a crisis period that affects the lives of millions of couples of reproductive age worldwide, causing medical, psychological and social problems. When couples cannot achieve their desire to conceive, they experience demoralization and this can damage the individuals' self-esteem. If this situation reaches a level that causes the couple to be defined as infertile, it can seriously damage the individuals' self-esteem and their perceptions of femininity and masculinity. Infertility is associated with a feeling of losing control of life and emotional stress in individuals. While assisted reproductive techniques offer a solution for couples experiencing infertility, this process can be emotionally stressful, economically expensive and sometimes painful. Unsuccessful treatment processes cause couples to enter an inextricable cycle. In this context, a process emerges in which education and psychological counseling services gain importance.

Infertility counseling is a process that includes support mechanisms for individuals and couples who seek medical help. In this process, the goals of counseling services include providing accurate information, helping couples make conscious decisions, supporting them in coping with stress and helping them understand the role of parenting. Counseling is shaped by the support provided in the fields of assisted reproductive techniques, genetics and perinatology.

Infertility counseling is provided in three ways: counseling regarding applications, supportive counseling and therapeutic counseling. Counseling regarding applications provides decision support on issues such as gamete donation, surrogacy and adoption. In supportive counseling, a safe space is provided for assurance, explanation, guidance, encouragement and emotional relaxation and it is aimed to help individuals adapt better to stressful situations by strengthening their abilities.

Therapeutic counseling aims to help couples think about their problems and create alternative life options.

Counseling also strengthens psychological and emotional support during the treatment process.

Nurses are an important part of counseling services during the treatment process and provide education, support and guidance to infertile couples. In order for infertility nursing services to be carried out, nurses must have the characteristics of care practices, interpersonal relationships, communication, education, counseling and management skills. The counseling roles of the nurse include making the necessary explanations to couples during the treatment process, showing them how to apply the prescribed treatments, providing emotional support and providing guidance on financial, legal, ethical and current issues. Nursing support in infertility increases compliance with treatment, reduces stress and supports psychological well-being.

The purpose of this review is to examine the importance of infertility counseling in enabling couples to manage their treatment processes in a healthier way and improving their quality of life from a psychological perspective, according to the literature.

Keywords: infertility, counseling, nursing

P-0343

Perinatolojide Hasta Güvenliği: Risklerin Yönetimi ve İyileştirme Stratejileri

Sirvan Özçelik¹, İlkay Güngör Satılmış²

¹Süreyyapaşa Göğüs Hastalıkları ve Göğüs cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul

Hasta güvenliği, sağlık hizmetlerinin temel bileşenlerinden biri olup, perinatoloji alanında büyük bir öneme sahiptir. Perinatal dönemde anne ve yenidoğan sağlığını tehdit eden başlıca riskler arasında ilaç hataları, enfeksiyon kontrol sorunları, cerrahi hatalar, iletişim eksiklikleri ve hasta kimlik doğrulama hataları bulunmaktadır. Özellikle yüksek riskli gebelikler, maternal ve neonatal morbiditeyi artırarak hasta güvenliği açısından kritik bir alan oluşturmaktadır. Bu derleme, perinatolojide hasta güvenliğini tehdit eden faktörleri tanımlamayı ve bu riskleri en aza indirmek için uygulanabilecek stratejileri incelemeyi amaçlamaktadır. Risk yönetimi kapsamında, standart protokollerin uygulanması, multidisipliner ekip çalışmasının teşvik edilmesi, hasta güvenliği kültürünün güçlendirilmesi ve sağlık çalışanlarının sürekli eğitimi gibi önlemler önerilmektedir. Ulusal ve uluslararası düzeyde geliştirilen hasta güvenliği sistemleri, perinatal bakımın kalitesini artırmayı hedeflemektedir. Dünya Sağlık Örgütü'nün Güvenli Doğum Kontrol Listesi ve Joint Commission International akreditasyonu gibi uygulamalar, hasta güvenliğinde küresel standartları belirlemektedir. Gelecekte, yapay zeka, robotik cerrahi, tele-sağlık ve simülasyon teknolojilerinin hasta güvenliği alanında yaygınlaşarak tıbbi hata oranlarını azaltması beklenmektedir. Bu bağlamda, perinatolojide güvenli sağlık hizmetleri sunumunu sağlamak için multidisipliner ve kanıta dayalı yaklaşımların benimsenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hasta güvenliği, perinatoloji, risk yönetimi, anne sağlığı

Patient Safety In Perinatology: Risk Management and Improvement Strategies

Şirvan Özçelik¹, İlkay Güngör Satılmış²

¹Sureyyapasa Chest Diseases and Chest Surgery Training and Research Hospital, Istanbul

²Istanbul University-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, Istanbul

Patient safety is one of the fundamental components of healthcare services and holds great importance in the field of perinatology. The primary risks threatening maternal and neonatal health during the perinatal period include medication errors, infection control issues, surgical complications, communication failures, and patient identification errors. Particularly, high-risk pregnancies increase maternal and neonatal morbidity, making patient safety a critical concern. This review aims to identify the factors threatening patient safety in perinatology and examine strategies to minimize these risks. Risk management strategies include the implementation of standardized protocols, the promotion of multidisciplinary teamwork, strengthening the culture of patient safety, and continuous education for healthcare professionals. National and international patient safety systems aim to improve the quality of perinatal care. Initiatives such as the World Health Organization's Safe Childbirth Checklist and the Joint Commission International accreditation set global standards for patient safety. In the future, the widespread use of artificial intelligence, robotic surgery, telemedicine, and simulation technologies is expected to reduce medical errors in patient safety. Therefore, adopting multidisciplinary and evidence-based approaches is essential to ensure the safe delivery of healthcare services in perinatology.

Keywords: Patient safety, perinatology, risk management, maternal health

P-0346

Huzursuz Bacak Sendromu Gelişen Preeklamsili Gebede Gordon'un Fonksiyonel Sağlık Örüntüleri Modeline göre Değerlendirilmesi: Bir Olgu Sunumu

Ezgi Nur Acer, Sena Kaplan

Huzursuz Bacak Sendromu Gelişen Preeklamsili Gebede Gordon'un Fonksiyonel Sağlık Örüntüleri Modeline göre Değerlendirilmesi: Bir Olgu Sunumu

Amaç: Preeklamps, 20.gebelik haftasından sonra başlayan endotel disfonksiyonu ile tanımlanan yeni başlangıçlı 140/90 mmHg $\geq$ kan basıncı yüksekliğine ek olarak proteinüri, uteroplasental disfonksiyon ve maternal organ disfonksiyonu varlığında preeklamps tanısı konulmaktadır. Huzursuz Bacak Sendromu, uykuda veya dinlenme halinde genellikle alt ekstremitelerde meydana gelen kramp, karıncalanma gibi hoş olmayan his sonrasında hareket ettirme dürtüsüyle karakterize sık görülen motor bozukluktur. Gebe kadınlarda huzursuz bacak sendromunun görülme sıklığının, diğer kadınlara göre iki ila üç kat daha yüksek olduğu ifade edilmiştir. Özellikle riskli gebeliklerde maruz kalınan stresörlere bağlı olarak huzursuz bacak sendromu daha fazla görülmektedir. Bu durum riskli gebelik süreci geçiren gebe kadının yaşam kalitesini olumsuz etkilemektedir. Bu çalışmanın amacı, huzursuz bacak sendromu gelişen preeklamsili bir olgunun verilerinin Gordon'un fonksiyonel sağlık örüntüleri modeline göre sistematize edilerek, hemşirelik bakım sürecinin yönetilmesidir.

Olgu: Çalışma verileri Gordon'un Fonksiyonel Sağlık Örüntülerine göre hazırlanan Bireysel Bilgi Formu, Huzursuz Bacak Sendromu (HBS) Tanı Kriteri Formu, HBS Hastalık Şiddet Skalası ve Pittsburg Uyku Kalitesi Ölçeği (PUKÖ) kullanılarak toplanmıştır. Çalışma kapsamında, olgudan yazılı izin alınmıştır. 31 yaşında 33h+4. gebelik haftasında bulunan olgu, poliklinik kontrolünde kan basıncı değerinin 160/100mmHg çıkması üzerine Perinatoloji Servisine gebelikte Anemi + Preeklamps tanısı ile yatışı yapılmıştır. Öyküsünde Gravid:3, Parite:1, Abort:1, Yaşayan çocuk sayısı:1 olan olgunun daha önceki gebeliğinde şiddetli preeklams tanısı aldığı belirlenmiştir. Laboratuvar değerleri incelendiğinde; 25-Hidroksi Vitamin D: 11 μ g/L, Ferritin: 6 μ g/L, Demir: 58 μ g/L, Folat: 3.2 μ g/L, TSH: 3.56 mIU/L, T3: 3.40 ng/L, T4:1.06 ng/dL,Hgb: 11 g/dL, Magnezyum:1.62 mg/dL, Kalsiyum: 9.10 mg/dL. Tedavisinde, Nidilat 10mg 1x1, Cales ampul 1x2 (1.doz), MgSO4 (6gr yükleme,idamesi saatte 2gr) olacak şekilde düzenlenmiştir. Saatlik aldığı çıkardığı takibi yapılmaktadır.

Sonuç: Huzursuz bacak sendromu tanı kriterlerine göre olguda huzursuz bacak sendromu olduğu ve HBS Hastalık Şiddet Skalası'na göre 30 puan yani şiddetli olduğu belirlenmiştir. Gordon'un fonksiyonel sağlık örüntüleri modeline göre sağlığı algılama ve sağlığın yönetimi, beslenme-metabolik durum, boşaltım, aktivite -egzersiz, uyku - dinlenme, bilişsel ve algısal durum, kendini algılama - benlik kavramı, rol-ilişki, cinsellik-üreme, baş etme-stres toleransı basamaklarında sorun alanları belirlenmiştir. Bu kapsamda hemşirelik süreci kapsamlı bir şekilde ele alınmıştır. Sonuç olarak, preeklamps tanısı almış ve huzursuz bacak sendromu semptomları görülen olgulara bakım verirken, Gordon'un Fonksiyonel Sağlık Örüntüleri Modelinin hastayı kapsamlı bir şekilde değerlendirmede ve sorun alanlarını belirlemede rehber olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Preeklamps, Gebelikte Huzursuz Bacak Sendromu, Hemşirelik Bakımı, Gordon'un Fonksiyonel Sağlık Örüntüleri

Assessment of Restless Legs Syndrome in a Pregnant Woman with Preeclampsia According to Gordon's Functional Health Patterns Model: A Case Presentation

Ezgi Nur Acer, Sena Kaplan

Assessment of Restless Legs Syndrome in a Pregnant Woman with Preeclampsia According to Gordon's Functional Health Patterns Model: A Case Presentation

Objective: Preeclampsia is diagnosed with new-onset hypertension 140/90 mmHg $\geq$ that begins after the 20th week of pregnancy, accompanied by proteinuria, uteroplacental dysfunction, and maternal organ dysfunction, which is defined by endothelial dysfunction. Restless Legs Syndrome (RLS) is a common motor disorder characterized by an irresistible urge to move the legs, often accompanied by unpleasant sensations such as cramping or tingling, typically in the lower extremities during sleep or rest. The frequency of RLS in pregnant women is reported to be two to three times higher than in non-pregnant women. Particularly, in high-risk pregnancies, RLS is more commonly observed due to the stressors encountered during pregnancy. This condition negatively affects the quality of life of pregnant women experiencing high-risk pregnancy. The aim of this study is to systematize the data of a case with preeclampsia who developed RLS, using Gordon's Functional Health Patterns Model, and manage the nursing care process. It is expected that this study will contribute to the literature in this regard.

Case: Data for the study were collected using the Individual Information Form, Restless Legs Syndrome (RLS) Diagnostic Criteria Form, RLS Disease Severity Scale, and Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI), all based on Gordon's Functional Health Patterns. Written consent was obtained from the patient for the study. The case involved a 31-year-old pregnant woman at 33+4 weeks of gestation, whose blood pressure measured 160/100 mmHg during a clinic visit, leading to hospitalization in the Perinatology Department with a diagnosis of Anemia + Preeclampsia. The patient's obstetric history was Gravida: 3, Para: 1, Abortus: 1, with one living child, and it was determined that she had been diagnosed with severe preeclampsia during a previous pregnancy. Laboratory values were as follows: 25-Hydroxy Vitamin D: 11 μ g/L, Ferritin: 6 μ g/L, Iron: 58 μ g/L, Folate: 3.2 μ g/L, TSH: 3.56 mIU/L, T3: 3.40 ng/L, T4: 1.06 ng/dL, Hgb: 11 g/dL, Magnesium: 1.62 mg/dL, Calcium: 9.10 mg/dL. Her treatment included Nidilat 10 mg 1x1, Cales ampule 1x2 (1st dose), MgSO₄ (6g loading, 2g maintenance hourly). Hourly intake and output were monitored.

Conclusion: According to the RLS diagnostic criteria, the patient was found to have Restless Legs Syndrome, with a severity score of 30 points on the RLS Disease Severity Scale, indicating severe RLS. According to Gordon's Functional Health Patterns Model, problem areas were identified in the following steps: Health Perception and Health Management, Nutrition-Metabolic Pattern, Elimination, Activity-Exercise, Sleep-Rest, Cognitive-Perceptual Pattern, Self-Perception-Self-Concept, Role-Relationship, Sexuality-Reproductive Pattern, and Coping-Stress Tolerance. In this context, the nursing process was comprehensively addressed. As a result, it is believed that using Gordon's Functional Health Patterns Model will serve as a guide to comprehensively assess the patient and identify problem areas when providing care for cases diagnosed with preeclampsia and experiencing Restless Legs Syndrome symptoms.

Keywords: Preeclampsia, Restless Legs Syndrome in Pregnancy, Nursing Care, Gordon's Functional Health Patterns

P-0348

Hemşirelik Öğrencilerinin Sağlık Algısının Kozmetik Ürün Tüketim Davranışlarına Etkisi

Betül Bülbül¹, Buse Güler²

¹Dokuz Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı Yüksek Lisans Programı İzmir/Türkiye

²Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı İzmir/Türkiye

Giriş: Günümüzde kozmetik ürünlerin içerikleri ve sağlık üzerindeki potansiyel etkileri, tüketiciler için giderek daha önemli hale gelmiştir. Güzellik anlayışı ve toplumsal baskılar, bireylerin bilinçli tüketim alışkanlıklarını değiştirerek, sağlık risklerine rağmen kozmetik ürünleri kullanmaya yönlendirmektedir. Sağlık algısı, bireylerin sağlıklarını nasıl değerlendirdiğini ve buna bağlı olarak tüketim alışkanlıklarını nasıl şekillendirdiğini belirleyen önemli bir faktördür. Sağlık eğitimi alan bireylerin, sağlık bilgileri doğrultusunda daha bilinçli kozmetik seçimleri yapmaları beklenirken, bu durumun her zaman geçerli olup olmadığı belirsizdir. Sağlık algısı yüksek bireyler, genellikle doğal ve organik içerikli kozmetik ürünleri tercih ederken, sosyal medya ve güzellik endüstrisinin baskısı, bu tercihleri farklı yönere çekebilmektedir. Ayrıca, ekonomik faktörlerin de tüketim davranışları üzerinde önemli bir etkisi olduğu belirlenmiştir. Bir çalışmada hemşirelik öğrencilerinin sağlık algılarının sağlıkla ilgili kararlarını şekillendirdiği ve kozmetik tüketim alışkanlıklarında belirleyici bir faktör olduğu gösterilmiştir. Başka bir çalışmada ise, hemşirelik öğrencilerinin organik ve doğal ürünlere yönelim oranının %65 olduğu, ancak bu tercihlerinin ekonomik durum ve erişilebilirlik gibi faktörlerle sınırlandığı görülmüştür. Sağlık algısı yüksek hemşirelik öğrencilerinin bilinçli tüketim eğiliminde oldukları belirlenmiştir. Ancak sosyal medya etkisi ve güzellik endüstrisinin yönlendirmeleri, bireylerin sağlık bilgileri doğrultusunda seçim yapmasını zorlaştırabilmektedir. Kadınların kozmetik ürünler içerisinde yer alan zararlı maddeleri tanımamaları da kozmetik ürün tüketimini etkilemektedir. Birçok öğrenci paraben, sülfat ve alkol içeren ürünleri bilinçli şekilde tercih etmemekle birlikte, bu içerikleri tanıma konusunda eksiklikler yaşadığını ifade etmiştir. Hemşirelik öğrencilerinin %55'i dermatologlar tarafından önerilen ürünleri daha güvenli bulduklarını ve bu nedenle tıbbi kaynaklardan gelen bilgilere öncelik verdiklerini belirtirken, başka bir çalışmada kadın %30'nun, güzellik endüstrisinin reklamlarının sağlık algıları üzerinde belirleyici olduğunu ve bilimsel bilgilere rağmen, pazarlama stratejilerinin etkisiyle karar aldıklarını belirtmiştir. Kozmetik ürün içerikleri hakkında yapılan farkındalık girişimleri, tüketici davranışlarını olumlu yönde etkilemekte ancak uzun vadede kalıcılığı tartışmalıdır.

Sonuç ve Öneriler: Sağlık eğitiminin kadınların kozmetik ürün tüketim bilincini artırmada önemli bir rol oynadığı görülse de, tüketim davranışları sosyal medya, ekonomik faktörler ve güzellik algısı gibi birçok dış etken tarafından şekillenebilmektedir. Kullanılan kozmetik veya kişisel bakım ürünlerinin içeriğinin okunması, doğal veya doğala yakın ürünlerin tercih edilmesi zararlı kimyasallardan uzak durmak veya etkilerini azaltmak açısından önemlidir. Geleceğin sağlık profesyonelleri olan ve hastalarla en sık iletişim kuracak grup olan hemşirelik öğrencileri kozmetik ve kişisel bakım ürünleri içerisinde doğala yakın ürünleri tercih etmesi ve ürünlerin içeriklerini okuması konusunda mutlaka bilinçlendirmelidir. Ayrıca kozmetik ürünler içerisinde yer alan zararlı maddelerin neler olduğu konusunda da farkındalığını geliştirici kamu spotları ve broşürler hazırlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Bilinçlilik, Hemşirelik, Kadın, Kozmetikler, Sosyal medya

The Effect of Nursing Students' Health Perception on Cosmetic Product Consumption Behavior

Betül Bülbül¹, Buse Güler²

¹Dokuz Eylül University Institute of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing Master's Program Izmir/Turkey

²Dokuz Eylül University Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing Izmir/Turkey

Introduction: The contents of cosmetic products and their potential effects on health have become increasingly important to consumers today. Beauty standards and societal pressures have altered individuals' conscious consumption habits, leading them to use cosmetic products despite potential health risks. Health perception is a crucial factor in determining how individuals assess their health and shape their consumption habits accordingly. While individuals with health education are expected to make more informed cosmetic choices based on health information, it remains uncertain whether this is always the case. Individuals with a high health perception generally prefer natural and organic cosmetic products, yet the influence of social media and the beauty industry's pressure can redirect these preferences. Moreover, economic factors have been shown to have a significant impact on consumption behaviors. A study has demonstrated that nursing students' health perceptions shape their health-related decisions and play a decisive role in cosmetic consumption habits. Another study showed that 65% of nursing students preferred organic and natural products, but their choices were limited by factors such as economic status and accessibility. It has been identified that nursing students with high health perceptions tend to engage in conscious consumption. However, the influence of social media and the guidance of the beauty industry can complicate individuals' ability to make choices based on health information. Women's lack of recognition of harmful substances in cosmetic products also affects their consumption. Many students stated that they consciously avoid products containing parabens, sulfates, and alcohol, yet they admitted to a lack of knowledge regarding these ingredients. 55% of nursing students find products recommended by dermatologists safer and prioritize information from medical sources. However, another study indicated that 30% of women found beauty industry advertisements to be a decisive influence on their health perceptions and, despite scientific information, made decisions based on marketing strategies. Awareness initiatives regarding cosmetic product contents positively affect consumer behaviors, but their long-term effectiveness is debatable.

Conclusion and Recommendations: Although health education plays a crucial role in raising women's awareness about cosmetic product consumption, consumption behaviors can be shaped by various external factors such as social media, economic factors, and beauty perceptions. Reading the contents of used cosmetic or personal care products and choosing natural or near-natural products is important for avoiding harmful chemicals or minimizing their effects. Nursing students, who are future healthcare professionals and will have the most frequent contact with patients, should be educated to prefer products with natural ingredients and read the contents of products. Furthermore, public service announcements and brochures that raise awareness about harmful substances in cosmetic products can be developed.

Keywords: Awareness, Cosmetics, Nursing, Social media, Women

P-0352

Anne Dostu Hastane Uygulamasının Emzirmeye Yansıması

Aylin Tozluoğlu¹, Başak Demirtaş²

¹Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Bölümü, Ankara

²Ankara Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Ankara

Anne sütü bebek beslenmesinde ideal besindir. DSÖ, 2025 yılına kadar ilk 6 ayda sadece anne sütü ile beslenme oranını %50'nin üzerine çıkarmayı hedeflemektedir. Dünyada ve ülkemizde emzirme oranları artış gösterse de hedeflerin altında olduğu görülmektedir. Annelerde sadece anne sütü ile beslenmeyi teşvik etmek amacıyla, 1991 yılında “Bebek Dostu Hastane Girişimi” ile başlatılan uygulamalar daha sonra “Anne Bebek Dostu Hastane Girişimi” olarak genişletilmiştir. Ülkemizde de “Anne Dostu Hastane” programı 2010 yılında geliştirilmiş ve 2015 yılında pilot uygulama ile başlanmıştır ve 2025 yılı verilerine göre, devlete bağlı hastanelerden 155 tanesinin anne dostu hastane unvanı almıştır.

Anne Dostu Hastane Programı'nın temel felsefesi, gebelik döneminden başlayarak doğum ve doğum sonrası dönemde kadın ve bebeğine odaklanmasıdır. Sağlık Bakanlığı, Anne Dostu Hastane Programı'nın uygulaması için 10 adet ulusal kriter belirlenmiştir. Zorunlu kriterler arasında hastanenin “Bebek Dostu Hastane” olması, gebe okulunun olması ve aktif eğitimlerin yapılması ve hastanenin primer sezaryen oranının ülkenin primer sezaryen oranının eşit yada altında olması yer almaktadır. Doğum şekli emzirmenin erken başlatılmasını sağlayan en önemli faktörlerden biridir. Sezaryen sonrası yaşanan en önemli sorunlardan biri de anne ve yenidoğanın birlikteliğinin ve emzirmeye başlama süresinin gecikmesidir.

Zorunlu kriterler arasında yer alan sezaryen oranlarına baktığımızda, TNSA 2018 verilerine göre %52 olan sezaryen ile doğum oranının, Sağlık İstatistikleri Yıllığı 2023 verilerine göre %61,5'e yükseldiği ve uluslararası karşılaştırması yapıldığında en yüksek oranda sezaryen ameliyatı gerçekleşen ülke konumunda olduğu görülmektedir. Primer sezaryen oranı, Sağlık Bakanlığı'na bağlı hastanelerde %20,1 iken, Özel Hastaneler'de bu oran %48,4'tür. Ufa ve ark.'larının (2023) çalışmasında vajinal doğum yapan annelerin sezaryen doğum yapan annelere kıyasla daha yüksek oranda emzirmeye başlama eğiliminde olduklarını göstermektedir. Çelikel'in çalışmasında (2022), gebe okuluna başvuran gebelerin, normal doğum oranı %62,70 iken sezaryen oranının % 37,30 olduğu, 6-9 ay emzirme oranları ise %30,27 olduğu belirtilmiştir. Doğum şekline göre emzirme oranlarında istatistiksel olarak anlamlılık bulunmamasına rağmen 6-9 ay arasında emzirme oranları normal doğum yapanlarda (%20.7) sezaryen doğuma (%10) göre iki kat fazla olduğu görülmektedir. Bilgin'in anne dostu olan ve olmayan hastanelerde yürüttüğü çalışmasında doğumdan hemen sonra emzirme oranları anlamlı derecede yüksek bulunmuştur ($p<0.05$).

“Anne Dostu Hastane” uygulaması emzirmeyi olumsuz etkileyen koşulları da iyileştirmeye odaklanmaktadır. Ülkemizdeki sezaryen oranlarının yüksekliği ve emzirme oranlarının hedeflerin altında olduğu göz önüne alındığında “Anne Dostu Hastane” uygulamasının yaygınlaşmasının emzirme oranlarında da artış sağlayacağı düşünülmektedir. Anne dostu hastanelerde emzirme sürecinin değerlendirildiği çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Anne Dostu, Emzirme, Hemşirelik

The Impact of the Mother-Friendly Hospital Initiative on Breastfeeding

Aylin Tozluoğlu¹, Başak Demirtaş²

¹Ankara University, Graduate School of Health Sciences, Department of Nursing, Ankara

²Ankara University, Faculty of Nursing, Department of Nursing, Ankara

Breast milk is the ideal food for infant nutrition. The World Health Organization (WHO) aims to increase the rate of exclusive breastfeeding during the first six months to over 50% by 2025. Although breastfeeding rates have shown improvement both globally and within Turkey, they remain below the targeted goal. In order to promote exclusive breastfeeding, the "Baby-Friendly Hospital Initiative" was launched in 1991, which later evolved into the "Mother-Baby Friendly Hospital Initiative." In Turkey, the "Mother-Friendly Hospital" program was developed in 2010, with pilot implementation beginning in 2015. According to data from 2025, 155 government hospitals are expected to have received the "Mother-Friendly Hospital" designation.

The core philosophy of the Mother-Friendly Hospital Program focuses on the woman and baby from pregnancy through childbirth and the postpartum period. The Ministry of Health has established 10 national criteria for the implementation of the program. Among the mandatory criteria are the hospital being designated as a 'Baby-Friendly Hospital,' providing prenatal classes, conducting active training programs, and the hospital's primary cesarean section rates being equal to or lower than the national primary cesarean section rate. Delivery type is one of the most important factors influencing the initiation of breastfeeding. One of the major challenges following a cesarean section is the delay in the mother and newborn's bonding time and the initiation of breastfeeding.

Looking at the required cesarean rates, according to the 2018 TNSA data, the cesarean section birth rate was 52%. By 2023, this rate had increased to 61.5%, positioning Turkey as the country with the highest cesarean section rate globally. The primary cesarean section rate in Ministry of Health hospitals is 20.1%, while in private hospitals, the rate is 48.4%. A study by Ulfa et al. (2023) demonstrated that women who gave birth vaginally were more likely to initiate breastfeeding compared to women who had cesarean sections. In a study by Çelikel (2022), it was reported that among women attending pregnancy schools, the normal delivery rate was 62.7%, compared to a cesarean rate of 37.3%, and the breastfeeding rate for 6-9 months was 30.27%. Although no statistically significant differences were found in breastfeeding rates by delivery method, women who had vaginal births were twice as likely to breastfeed for 6-9 months compared to those who had cesarean deliveries (20.7% vs. 10%). In Bilgin's study, which compared mother-friendly and non-mother-friendly hospitals, breastfeeding rates immediately after birth were significantly higher in mother-friendly hospitals ($p<0.05$).

The "Mother-Friendly Hospital" initiative also focuses on improving conditions that negatively affect breastfeeding. Given the high cesarean rates and the insufficient breastfeeding rates in Turkey, it is anticipated that the widespread implementation of the "Mother-Friendly Hospital" program will contribute to increased breastfeeding rates. There is a need for further studies that evaluate the breastfeeding process within mother-friendly hospitals.

Keywords: Mother Friend, Breastfeeding, Nursing

P-0358

İnternette Yaygınlaşan İncel Gruplarının Kadına Yönelik Şiddetteki Rolü

Esra Özdemir, Nevin Hotun Şahin

İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı incel (istemsiz bekar) olarak adlandırılan grupların kadına yönelik şiddet üzerindeki etkisini analiz etmek, rolünü değerlendirmek ve toplumsal farkındalığı artırmak adına yapılacak çalışmalara katkı sağlamaktır.

Yöntem: Çalışma için Pubmed, EBSCO, Google Scholar arama motorları kullanıldı. 110 makaleye erişim sağlandı. Arama motorlarında araştırılmak üzere “incel”, “şiddet”, “kadına karşı şiddet” ve “internet” anahtar kelimeleri Türkçe olarak, “involuntary celibate”, “violence”, “violence against women” anahtar kelimelere İngilizce olarak aratıldı. Çalışma Ocak 2020-Ekim 2024 tarihleri arasında yapılan, yayın dili İngilizce ve Türkçe olan tam metnine erişilebilen araştırmalar dahil edildi.

Bulgular: Çalışma içeriğiyle uygunsuz olan çalışmalar dışlandı. PRISMA (2009) bildirimi kriterleri esas alınarak analiz edildi. Yapılan analizde dahil etme kriterlerine uymayan 101 makale dahil edilmemiştir. Araştırma makaleleri dahil edilmiştir.

Sonuç: İncel grupları özellikle internet ortamlarında son derece aktif faaliyetler göstermektedir. Bu alanlarda konuşulan konular ve eylemler kadınların güvenliğini etkileyebilecek ve hatta kadına yönelik şiddeti artırabilecek güce sahiptir.

Anahtar Kelimeler: incel, kadına yönelik şiddet, şiddet, internet, dijital şiddet, kadın düşmanlığı

Anahtar Kelimeler: incel, kadına yönelik şiddet, şiddet, internet, dijital şiddet, kadın düşmanlığı

The Role of Incel Groups, Which are Common on The Internet, in Violence Against Women

Esra Özdemir, Nevin Hotun Şahin

Istanbul University-Cerrahpasa, Women's Health and Diseases Nursing, Istanbul

Aim: The purpose of this study is to analyze the impact of groups called incel (involuntary celibate) on violence against women and to contribute to studies to be conducted to increase social awareness.

Method: Pubmed, EBSCO, Google Scholar search engines were used for the study. 110 articles were accessed. The keywords "incel", "violence", "violence against women" and "internet" were searched in Turkish and "involuntary celibate", "violence", "violence against women" were searched in English in search engines. The study included studies conducted between January 2020 and October 2024, whose full texts were accessible in English and Turkish.

Results: Studies that were inappropriate with the content of the study were excluded. The analysis was based on the PRISMA (2009) notification criteria. 101 articles that did not meet the inclusion criteria were not included in the analysis. Research articles were included.

Conclusion: Incels are particularly active in the internet environment. They have the power to increase the details of the topics and actions discussed in these areas and even increase violence against women.

Keywords: incel, involuntary celibate, violence against women, violence, internet

Keywords: incel, involuntary celibate, violence against women, violence, internet

P-0360

İnfertilite Deneyimi Yaşarken Çalışan Kadın Olmak

Gülşah Vural Aktan

Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

İNFERTİLİTE DENEYİMİNİ YAŞARKEN ÇALIŞAN KADIN OLMAK

İnfertilite deneyimi yaşayan kadın; yaş, cinsiyet, eğitim düzeyi, ekonomik gelir ve çalışma durumu gibi kişisel özelliklere, infertilite süresine, daha önce uygulanan tedavi planına ve bunun etkilerine, infertiliteyle başa çıkma durumuna, toplumun gösterdiği tepkiye, sosyokültürel ve psikolojik etmenlerden büyük ölçüde etkilenir. Ayrıca çocuk sahibi olamama çiftin her ikisini de etkilemekle birlikte kadınların erkeklerden daha fazla olumsuz psikososyal sıkıntı yaşadıkları görülmektedir. Çünkü infertilite erkeğe ait nedenlerden kaynaklansa bile karmaşık girişimsel tanı-tedavi yöntemlerine ve toplum baskısına kadınlar daha fazla maruz kalmaktadır.

İnfertilite deneyimi yaşayan kadınlar gebe kalabilmek için üremeye yardımcı tedavi yöntemlerine başvurmaktadır. Kadınlar tedavi sürecinde klinik muayeneler (kan hormonu testi, transvajinal ultrasonografi vb.) ve çok sayıda prosedür (histerosalpingografi, oosit toplama, embriyo transferi vb.) ile karşılaşmaktadır. Bu süreç boyunca da tüm işlemlerin kadın üzerinden sürdürüldüğünü söylemek mümkündür. Dolayısıyla uygulanan testler, kullanılan yardımcı üreme tedavileri ile bu test ve tedavilerin daha çok kadınlar üzerinde gerçekleştirilmesi de kadınlarda ek duygusal strese ve infertilite için kendilerini sorumlu tutmalarına neden olmaktadır. Bu anlamda çalışan infertil kadınların çalışma hayatları ile tedavi sürecinin eş zamanlı sürdürülmesinde kadını etkileyen olumsuz faktörler söz konusudur.

Çalışma hayatı ve infertilite tedavisini birlikte sürdürmedeki en önemli zorluk, klinik randevuları için işten izin alma ihtiyacıdır. İnfertil kadınların infertilite ile ilişkili sıkıntı yaşadığı faktörleri belirlemek amacıyla yapılan bir çalışmada infertilite tedavisi alan kadınların, tedavi için izin almakta zorlanma yaşamalarından dolayı sıkıntı düzeylerinin artırdığı belirtilmiştir. Bu durum infertilite tedavisi için sık sık izin talebinde bulunan kadınları işlerini kaybetme riskiyle karşı karşıya bırakmaktadır. Hem iş kaybı riskinin hem de iş kaybı sonucunda oluşabilecek tedavi ile ilgili maddi kaygıların kadınlarda sıkıntı ve stres düzeyini artırdığı düşünülmektedir.

Yapılan çalışmalar, kadınların infertilite tedavisi sırasında yapılan işlemlerden dolayı yöneticisinden izin isteme sorunu yaşadıkları, yönetici korkusuna bağlı olarak işine odaklanamama, meslektaşları tarafından anlaşılmama, kariyerini olumsuz etkileme, iş stresinin artması ve bu sebeplerden dolayı istifa ettikleri kadınlar tarafından bildirilen sorunlar olarak belirtilmiştir.

Bu bağlamda kadınların infertilite stresini azaltmak için infertilite tedavi sürecini destekleyici çalışma politikalarının olması ya da tedavilerin mesai saatleri dışında da esnek bir şekilde devam ettirilebilmesi için düzenlemeler yapılmasında fayda olduğu düşünülmektedir. Dolayısıyla infertilite ve tedavi sürecinde hemşirenin rolleri çok yönlüdür. Yapılan değerlendirmelerin özellikle infertilite tedavisi gören kadınlara psikososyal destek sağlayabilmek için önemli bir adım olduğu düşünülmektedir. İnfertilite tedavisi deneyimini araştıran çok sayıda araştırma olmasına rağmen, tedavi süreci ve çalışma hayatını birleştirme deneyimlerini inceleyen sınırlı sayıda araştırma bulunmaktadır. Çalışan infertil kadınların farklı düzeylerde infertilite sürecinde birçok psikososyal soruna maruz kaldığı düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: Çalışan Kadın, infertilite

Anahtar Kelimeler: Çalışan Kadın, fertilite, infertilite

Being a Working Woman Experiencing Infertility

Gülşah Vural Aktan

Hacettepe University Institute of Health Sciences

BEING A WORKING WOMAN EXPERIENCING INFERTILITY

Women experiencing infertility are greatly affected by personal characteristics such as age, gender, education level, economic income and employment status, duration of infertility, previous treatment plan and its effects, coping with infertility, community reaction, sociocultural and psychological factors. In addition, although the inability to have children affects both members of the couple, women experience more negative psychosocial distress than men. Because even if infertility is due to male causes, women are more exposed to complex interventional diagnostic and treatment methods and social pressure.

Women experiencing infertility seek assisted reproductive treatment to conceive. During the treatment process, women face clinical examinations (blood hormone testing, transvaginal ultrasonography, etc.) and numerous procedures (hysterosalpingography, oocyte collection, embryo transfer, etc.). During this process, it is possible to say that all transactions are carried out through the woman. Therefore, the tests, assisted reproductive treatments and the fact that these tests and treatments are mostly performed on women cause additional emotional stress in women and cause them to blame themselves for infertility. In this sense, there are negative factors affecting working infertile women in the simultaneous continuation of their working life and the treatment process. A major challenge in combining work life and infertility treatment is the need to take time off work for clinic appointments. In a study conducted to determine the factors that infertile women experience distress related to infertility, it was reported that the distress levels of women receiving infertility treatment increased due to the difficulty in obtaining permission for treatment. This puts women who frequently request leave for infertility treatment at risk of losing their jobs. It is thought that both the risk of job loss and financial concerns related to the treatment that may occur as a result of job loss increase the level of distress and stress in women.

The studies reported that the problems reported by women were that they had problems asking permission from their managers due to the procedures performed during infertility treatment, not being able to focus on their work due to fear of managers, not being understood by their colleagues, negatively affecting their career, increasing work stress and resigning due to these reasons. In this context, it is thought that in order to reduce women's infertility stress, it would be beneficial to have working policies that support the infertility treatment process or to make arrangements for flexible continuation of treatments outside of working hours. Therefore, the roles of nurses in infertility and treatment process are multifaceted. It is thought that these evaluations are an important step in providing psychosocial support to women undergoing infertility treatment. Although there is a large body of research exploring the experience of infertility treatment, there is a limited body of research exploring the experience of combining treatment and working life. It is thought that working infertile women are exposed to many psychosocial problems in the infertility process at different levels.

Keywords: Working Woman, infertility

Keywords: Working Woman, fertility, infertility

P-0365

Kadınlarda Emzirme Mitleri ve Etkileyen Faktörler

Melisa Çetiner¹, Sevgi Özsoy²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum-Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Yüksek Lisans Programı, Aydın

²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum-Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Aydın

Giriş-Amaç: Mitler, bilimsel temele dayanmayan, toplumun hayal gücünün etkisiyle biçimlenen ve geleneksel olarak aktarılan bir halk anlatımıdır. Emzirme mitleri ise emzirme ile ilgili kültürel olarak yerleşmiş yanlış anlamalardır ve emzirme davranışlarını olumsuz yönde etkilemektedir. Emzirmenin anne ve bebek sağlığına birçok faydası bulunmaktadır. Bu faydaların en yüksek seviyede olması için ilk altı ay sadece anne sütü ve en az iki yıl süreyle emzirmeye devam edilmesi önerilmektedir. Ancak birçok sosyodemografik faktör ve mitler emzirme sürecini olumsuz etkilemektedir. Emzirme mitleri ve yarattığı sorunlar önemli bir konu olup, mitlerin ortadan kaldırılması için çeşitli çözüm önerileri, toplum sağlığı stratejileri ve daha fazla çalışma yapılması gerekmektedir. Bu derleme çalışmasının amacı, kadınlarda emzirme mitleri ve etkileyen faktörleri incelemektir.

Bulgular: Yapılan çalışmalar, emzirme mitlerinin kadınlar arasında yaygın olarak bulunduğunu ve emzirmeyi olumsuz etkilediğini kanıtlamıştır. Çalışmalarda, küçük memeli ve zayıf kadınların yetersiz süt ürettiği, annelerin bebeklerinin ishal olması durumunda emzirmeyi kesmeleri gerektiği, gece emzirmemeli, emzirme öncesi meme uçları yıkanmalı, anneler hasta ve ilaç kullanırken emzirmemeli gibi inançların olduğu görülmüştür. Ayrıca, emzirmenin memeleri sarkıtacağı, anne sütünün çocuğa yetmediği, sütün gün içinde azaldığı, kolostrumun sağılıp atılması gerektiği, doğum şeklinin süt üretimini etkilediği, cinsel ilişkinin sütü bozduğu, gebelikte emzirmenin durdurulması gerektiği, silikonlu memenin süt üretemeyeceği, kız bebeklerin erkek bebeklerden daha az emzirilmesi gerektiği, emzirmenin miyop derecesini artırdığı ve saç döktüğü gibi mitler yaygındır. Kadınlar arasında; tatlı yemenin, bol süt ve bira içmenin, iki kat yemek yemenin sütü artırdığı mitleri de mevcuttur. Bu mitler, özellikle aile üyeleri ve büyükanneler tarafından nesilden nesile aktarılmakta ve kadınların emzirme uygulamalarını olumsuz yönde etkilemektedir. Emzirme mitlerine inanma düzeyi, kadınların eğitim seviyesi, çalışma durumu, gelir düzeyi, aile yapısı, ikamet yeri ve gebelik sayısı gibi faktörlerden etkilenmektedir. Literatür, düşük eğitim düzeyine sahip, çalışmayan, gelir durumu yetersiz, geniş ailede yaşayan, küçük yerleşim yerlerinde yaşayan ve multipar kadınların emzirme mitlerine daha fazla inandıklarını göstermektedir.

Sonuç: Kadınlar arasında emzirme mitleri yaygındır ve pek çok sosyodemografik faktör mitlere inanmayı etkilemektedir. Toplamların istenilen emzirme oranlarına ulaşabilmesi için bu faktörlerin düzeltilmesi gerekmektedir. Bu nedenle hemşirelerin eğitimler düzenleyerek kadınları bilinçlendirmesi gerekmektedir. Ancak çalışmalar, hemşirelerin de emzirme mitlerine sahip olduğunu göstermektedir. Öncelikle okul öncesi eğitimden başlayarak tüm eğitim programlarında emzirme konusu müfredatta yer almalıdır. Ayrıca kadınların en önemli bilgi kaynağı olan sağlık personellerinin de eğitimlerle emzirme bilgisi desteklenmelidir. Hemşireler, kadınların ve ailelerinin sosyokültürel yapısını, korkularını ve beklentilerini anlayarak mitleri açığa çıkarabilir ve emzirmenin etkili uygulanmasını sağlayabilir. Ayrıca, araştırmacı rolleriyle yeterince bilinmeyen veya keşfedilmemiş emzirme mitleri üzerine çalışmalar yapmaları gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Emzirme, Emzirme mitleri, Kadın, Mitler

Breastfeeding Myths and Influencing Factors in Women

Melisa Çetiner¹, Sevgi Özsoy²

¹Aydın Adnan Menderes University, Institute of Health Sciences, Obstetrics and Gynecology Nursing Master Program, Aydın

²Adnan Menderes University, Nursing Faculty, Obstetrics and Gynecology Nursing Department, Aydın

Introduction and Objective: Myths are folk narratives that are not based on a scientific basis, shaped by the influence of the imagination of the society and traditionally transmitted. Breastfeeding myths are culturally ingrained misconceptions about breastfeeding and negatively affect breastfeeding behaviors. Breastfeeding has many benefits for mother and baby health. To maximize these benefits, exclusive breastfeeding for the first six months and continued breastfeeding for at least two years is recommended. However, many sociodemographic factors and myths negatively affect the breastfeeding process. Breastfeeding myths and the problems they create are an important issue, and various solutions, public health strategies and further studies are needed to dispel myths. The aim of this review study was to examine breastfeeding myths and influencing factors in women.

Findings: Studies have shown that breastfeeding myths are widespread among women and negatively affect breastfeeding. Studies have shown that there are beliefs such as women with small breasts and thin women produce insufficient milk, mothers should stop breastfeeding if their babies have diarrhea, mothers should not breastfeed at night, nipples should be washed before breastfeeding, and mothers should not breastfeed when they are sick or taking medication. In addition, misconceptions such as breastfeeding makes the breasts sag, breast milk does not satisfy the child, milk decreases during the day, colostrum should be expressed and discarded, the type of delivery affects milk production, sexual intercourse spoils milk, breastfeeding should be stopped during pregnancy, silicone breasts cannot produce milk, girls should be breastfed less than boys, breastfeeding increases myopia and causes hair loss are also common. There are also myths among women that eating sweets, drinking lots of milk and beer, and eating at least twice as much food increases milk production. These myths are passed down from generation to generation, especially by family members and grandmothers, and can negatively affect women's breastfeeding practices. The level of belief in breastfeeding myths is influenced by factors such as women's education level, employment status, income level, family structure, place of residence and number of pregnancies. The literature shows that women with low education level, not working, having insufficient income, living in large families, living in small settlements and multiparous women are more likely to believe in breastfeeding myths.

Conclusion: Breastfeeding myths are widespread among women and many sociodemographic factors influence belief in myths. These factors need to be corrected for societies to reach the desired breastfeeding rates. Therefore, nurses need to raise women's awareness by organizing trainings. However, studies show that nurses also have breastfeeding myths. First of all, breastfeeding should be included in the curriculum in all education programs starting from preschool education. In addition, breastfeeding knowledge of health personnel, who are the most important source of information for women, should be supported with trainings. By understanding the sociocultural structure, fears and expectations of women and their families, nurses can reveal myths and ensure effective implementation of breastfeeding. In addition, in their role as researchers, they should conduct studies on breastfeeding myths that are not sufficiently known or explored.

Keywords: Breastfeeding, Breastfeeding myths, Myths, Woman

P-0373

Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri Çerçevesinde Kuzey Kıbrıs'ta Kadın Sağlığının Durumu

Damla Erdem

Yakın Doğu Üniversitesi, Doğum ve Kadın Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı, KKTC

Problem Tanımı: Sürdürülebilir kalkınma hedefleri, sağlık ve eğitim başta olmak üzere kadınların yaşam kalitesinde önemli iyileşmeler sağlamaktadır. Bu hedefler arasında yer alan 'sağlık ve kaliteli yaşam', 'yoksulluğa son', 'nitelikli eğitim' ve 'toplumsal cinsiyet eşitliği' kadın sağlığını doğrudan ve dolaylı olarak etkilemektedir. Kuzey Kıbrıs'taki kadınların sağlığının sürdürülebilir kalkınma hedefleri çerçevesinde incelenmesi kadın sağlığının korunma ve geliştirilmesi yönündeki çalışmalara yol gösterici olabilecektir.

Amaç: Çalışmanın amacı, sürdürülebilir kalkınma hedefleri çerçevesinde Kuzey Kıbrıs'ta kadın sağlığının güncel durumu hakkında bilgi ve farkındalık kazandırmaktır.

Yöntem: Araştırma derleme tipinde hazırlanmış olup, çalışmanın verileri Kuzey Kıbrıs'ta kadın sağlığı ile ilgili yapılmış son beş yıla ait (2019-2025) bilimsel yayınlar ve Ulusal düzeyde yayınlanmış kadın sağlığı verilerinden elde edilmiştir.

Bulgular: Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti (KKTC)'de kadın istatistik verilerine (2025) göre, kadınlar toplam nüfusun %46'sını oluşturduğu ve kadınların işsizlik oranının %5.8 olduğu açıklanmıştır. Ülkede yoksulluk ile ilişkili kadın sağlığı hizmetlerinin (kontrasepsiyonel bakım, aile planlaması, küretaj vs) kamuda yeterli olmaması özel hastanelere eğilimi arttırmakta, bu durum yoksul kadınların sağlık erişimini önemli derecede olumsuz etkileyebilmektedir. KKTC'de emzirme oranları ile ilgili ulusal veri olmamakla birlikte, 2023 yılında yapılan bir çalışmaya göre, kadınların sadece %58'inin ilk 6 ay ve %16'sının ise 24 ay veya daha uzun süre emzirdiği bulunmuştur. Ayrıca ülkede isteğe bağlı küretaj vakalarının fazla olmasının yanı sıra, yasal olmayan kürtaj vakalarının da olduğu bildirilmektedir. KKTC Kadın İstatistik verilerine göre (2025); kadınlardan beklenen yaşam süreleri 83,5 olarak belirlenmiş, kadın ölümlerinin en fazla %47.9 ile dolaşım sistemi hastalıklarından kaynaklandığı saptanmıştır. Ülkede cinsel yolla bulaşan enfeksiyon sıklığının yüksek olması kadınları çok etkileyebilecek bir sağlık sorunu olarak görülmektedir. Ayrıca meme kanseri görülme sıklığının Türkiye ve Dünya verilerinin üstünde olması oldukça önemli kadın sağlığı göstergeleridir. 2022 İşgücü anketi sonuçlarına göre KKTC'de en son bitirilen eğitim durumu "Doktora ve Yüksek lisans" (5 veya 6 yıllık fakülteler dahil) olan kadınların oranı 47,0 olarak hesaplanmıştır. Ayrıca, 2023 – 2024 yılında ülkemizde kayıtlı toplam 108 190 üniversite öğrencisinden 46 675 kişisi yani %43,1'i kadın olduğu belirtilmektedir. Kuzey Kıbrıs'ta kadınlarda ortalama evlenme yaşı 2023 yılı için 32,5 olarak açıklanmış ve kadınlarımızın eğitim seviyelerinin önceki yıllara oranla artması ve işgücüne katılım oranlarındaki yükselmesi dikkat çekici bir durum olarak görülmektedir. KKTC'de 2023 yılı için istihdam oranı erkeklerde %58,9 iken, kadınlarda bu oran %36,1 olarak açıklanmıştır. İstatistik Kurumu'nun açıkladığı 2024 yılı verilerine göre; ülkemizde kadınların en fazla maruz kaldığı şiddetin fiziksel şiddet (% 45,3-darp) olduğu bildirilmiştir. Yapılan bir derleme çalışmasında, ülkede aile içi şiddet, fiziksel şiddet, cinsel şiddet vakalarının az olmadığı ve kadın ticaretinin önemli bir sorun olduğu belirtilmiştir. Sonuç: Sürdürülebilir kalkınma hedefleri doğrultusunda, ülkedeki kadınların üreme sağlığı hizmetlerine erişiminin kolaylaştırılması, kadın istihdam oranlarının artırılması, kadın ticareti önde olmak üzere kadına yönelik yapılan her türlü şiddetin önüne geçilmesi yönünde önlemlerin alınması ve politikaların geliştirilmesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: Kadın, Kıbrıs, Sağlık, Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri

The Situation of Women's Health in Northern Cyprus within the Framework of Sustainable Development Goals

Damla Erdem

Near East University, Department of Obstetrics and Women's Health Nursing, TRNC

Problem Statement: Sustainable development goals provide significant improvements in the quality of life of women, especially in health and education. Among these goals, “health and quality of life”, “end to poverty”, “quality education” and “gender equality” directly and indirectly affect women's health. Analyzing the health of women in Northern Cyprus within the framework of sustainable development goals can be a guide for studies on the protection and improvement of women's health.

Objective: The aim of the study is to provide information and awareness about the current status of women's health in Northern Cyprus within the framework of sustainable development goals.

Method: The study was prepared as a review type and the data of the study were obtained from scientific publications on women's health in Northern Cyprus for the last five years (2019-2025) and women's health data published at the national level.

Findings: In the Turkish Republic of Northern Cyprus, according to women's statistical data (2025), women constitute 46% of the total population and the unemployment rate of women is 5.8%. The lack of adequate public provision of women's health services (contraceptive care, family planning, curettage, etc.) associated with poverty in the country increases the tendency towards private hospitals, which can have a significant negative impact on poor women's access to health. Although there is no national data on breastfeeding rates in TRNC, a study conducted in 2023 found that only 58 per cent of women breastfeed for the first 6 months and 16 per cent for 24 months or longer. In addition to the high number of voluntary curettage cases in the country, it is also reported that there are cases of illegal abortion. According to TRNC Women's Statistics data (2025);t That the most common cause of female mortality was circulatory system diseases with 47.9%. The high prevalence of sexually transmitted infections in the country is seen as a health problem that may affect women very much. In addition, the fact that the incidence of breast cancer is above the data of Turkey and the world are very important women's health indicators. The average age of marriage for women has been announced as 32.5 for 2023 and the increase in the education level of our women compared to previous years and the increase in labour force participation rates are seen as a remarkable situation. The employment rate in the TRNC for 2023 is 58.9 per cent for men and 36.1 per cent for women. In a review study, it was stated that domestic violence, physical violence, sexual violence cases are not rare in the country and trafficking in women is an important problem.

Conclusion: In line with sustainable development goals, it is recommended that measures be taken and policies be developed to facilitate women's access to reproductive health services, increase women's employment rates, and prevent all forms of violence against women, especially trafficking in women.

Keywords: Women, Cyprus, Health, Sustainable Development Goals

P-0374

Değişime İlham Veren Diyaloglar: Kadın Sağlığında Motivasyonel Görüşme Yaklaşımı

Hamide Arslan Tarus

Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Motivasyonel görüşme, bireyin kendi içsel motivasyonunu keşfetmesini ve davranış değişikliğine yönelik isteğini arttırmayı hedefleyen danışmanlık temelli bir yaklaşımdır. Kadın sağlığı hemşireliği alanında, özellikle sağlığı geliştirme, hastalık önleme ve tedaviye uyum gibi konularda etkili bir iletişim aracı olarak kullanılmaktadır. Kadınların sağlık davranışlarını etkileyen sosyo-kültürel, psikolojik ve çevresel faktörler göz önünde bulundurulduğunda, motivasyonel görüşme bireyselleştirilmiş ve güçlendirici bir yaklaşım sunmaktadır. Bu çalışmanın amacı, kadın sağlığı hemşireliğinde motivasyonel görüşmenin kullanım alanlarını ve etkilerinin incelenmesidir. Yöntem: Bu çalışma, kadın sağlığı hemşireliğinde motivasyonel görüşmenin kullanıldığı çalışmalarını değerlendiren geleneksel bir derlemedir.

Bulgular: Literatürdeki çalışmalar, motivasyonel görüşmenin doğum öncesi bakım, emzirme, aile planlaması, cinsel sağlık, HPV aşısı kabulü, menopoz yönetimi ve kronik hastalıklarla baş etme gibi birçok kadın sağlığı alanında olumlu etkiler sağladığını göstermektedir. Görüşme sürecinde bireyin kararlarına saygı gösterilmesi ve değişime yönelik içsel motivasyonun desteklenmesi, hemşire-hasta ilişkisini güçlendirmekte ve bakım sonuçlarını iyileştirmektedir. Ayrıca motivasyonel görüşme, kadınların sağlıkla ilgili karar alma süreçlerine daha aktif katılımını teşvik etmektedir.

Sonuç: Motivasyonel görüşme, kadın sağlığı hemşireliğinde davranış değişikliğini destekleyen etkili ve empatik bir yaklaşımdır. Kadının bireysel ihtiyaçlarına duyarlı, bütüncül ve güçlendirici bir bakım anlayışı sunar. Bu yaklaşımın hemşirelik eğitiminde daha fazla yer bulması ve uygulamada sistematik biçimde kullanılması, kadın sağlığına yönelik bakım kalitesini artırabilir. Gelecek çalışmalarda, motivasyonel görüşmenin kadın sağlığındaki spesifik alanlara etkisinin daha ayrıntılı incelenmesi ve hemşireler için yapılandırılmış eğitim programlarının geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Motivasyonel görüşme, kadın sağlığı, hemşirelik, sağlık davranışı

Inspiring Dialogues for Change: The Motivational Interviewing Approach in Women's Health

Hamide Arslan Tarus

Marmara University Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Istanbul

Aim: Motivational interviewing is a counseling-based approach that aims to help individuals explore their intrinsic motivation and enhance their willingness to change behavior. In the field of women's health nursing, it is utilized as an effective communication tool, particularly in areas such as health promotion, disease prevention, and treatment adherence. Considering the socio-cultural, psychological, and environmental factors that influence women's health behaviors, motivational interviewing offers a personalized and empowering approach. The aim of this study is to examine the application areas and effects of motivational interviewing in women's health nursing.

Method: This study is a traditional literature review that evaluates studies involving the use of motivational interviewing in women's health nursing.

Results: The literature indicates that motivational interviewing has positive effects in various domains of women's health, including prenatal care, breastfeeding, family planning, sexual health, HPV vaccine acceptance, menopause management, and coping with chronic diseases. Respecting the individual's autonomy in the interview process and supporting their internal motivation for change strengthens the nurse-patient relationship and improves care outcomes. Furthermore, motivational interviewing encourages women to actively participate in decision-making processes regarding their health.

Conclusion: Motivational interviewing is an effective and empathetic approach that supports behavior change in women's health nursing. It offers a holistic and empowering care model that is sensitive to the individual needs of women. Increasing the presence of this approach in nursing education and implementing it systematically in practice may enhance the quality of care in women's health. Future studies should examine the impact of motivational interviewing in more specific areas of women's health and develop structured training programs for nurses.

Keywords: Motivational interviewing, women's health, nursing, health behavior

P-0393

Küresel Isınmaya Karşı Kadın Gücü

Mukaddes Turan Miral

İstanbul Kültür Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, İstanbul

Küresel ısınmanın sonuçlarından en yoğun etkilenen gruplar arasında kadınlar ve çocuklar yer almaktadır. Aynı zamanda kadınlar küresel ısınmanın yavaşlatılması ve uyum çalışmalarında önemli bir güçtür. Bu çalışmanın amacı mevcut literatür ışığında küresel ısınmaya karşı mücadelede kadının gücünü ortaya koymaktır.

Kadınların küresel ısınmaya inanma, küresel ısınma hakkında bilgi toplama, küresel ısınmayı azaltmaya yönelik tüketici davranışları sergileme ve iklim değişikliğinin azaltılmasına yönelik politikaları destekleme olasılığı daha yüksektir. Mevcut çalışmalar küresel ısınma ile mücadelede kadınların bilgi ve deneyimlerinden yararlanılmasının, karar alma süreçlerine dahil edilmelerinin etkili iklim müdahaleleri ve müdahale sonuçlarının dengeli dağılımı için kritik öneme sahip olduğunu göstermiştir. Ulusal parlamentolarda kadın temsiline artırılmasının daha katı iklim değişikliği politikalarının benimsenmesine yol açtığı ve bunun da daha düşük karbondioksit emisyonlarıyla sonuçlandığı görülmüştür. Bahreyn'deki parlamento üyesi kadın oranının %2'den %37'e çıkarılması ülkenin iklim değişikliği politikalarının katılığında 6 kat artışa yol açabileceği çalışmalar ile gösterilmiştir. Kadınların daha yüksek siyasi ve sosyal statüye sahip olduğu ülkeler genellikle daha küçük iklim ayak izlerine sahiptir. İlk on karbon yayan şirketin hiçbirinde kadın CEO veya Yönetim Kurulu Başkanı bulunmamaktadır. Kadın yöneticiler, şirketlerinin kurumsal, sosyal ve çevresel görevleri konusunda daha fazla farkındalığa sahiptir. Şirket yönetim kurullarında daha yüksek oranda kadın bulunması, karbon emisyonu bilgilerinin ifşa edilmesiyle pozitif korelasyon göstermiştir. Ayrıca kadınların doğal kaynak yönetimine katılımı ile kaynakların korunması ilişkili bulunmuştur. Kadınların üretim kaynaklarına erişimini kolaylaştırmak, tarımsal üretimi ve gıda güvenliğini artırarak, karbondioksit emisyonlarını azaltabilmektedir. Kadınlar, kuraklığa hazırlık önlemlerinin alınması, ürün/geçim kaynaklarının çeşitlendirilmesi stratejilerini daha fazla benimsemektedir. Ayrıca kadınların öncülük ettiği iklim müdahaleleri toplumsal cinsiyet kalıplarını ortadan kaldırarak, kadınları topluluklarındaki karar alma süreçlerine katılımını desteklemektedir. Cinsiyet eşitliğinin sağlanması küresel ısınmayı 2 santigrat dereceyle sınırlamak için önerilen 76 strateji arasında ikinci sırada yer almaktadır. Mevcut çalışmalar, kadınların güçlendirilmesinin toplam sera gazı emisyonlarını önemli ölçüde düşürdüğünü, uzun ve kısa vadede küresel düzeyde ekolojik kaliteyi yükselttiğini vurgulamaktadır. Sonuç olarak, kadınlar küresel ısınmaya karşı mücadelede önemli bir aktördür. Bu gücün farkında olunmalı ve kadınların bu gücünden yararlanmak için kadınlar desteklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: kadın, küresel ısınma, yönetim

Women's Power Against Global Warming

Mukaddes Turan Miral

Istanbul Kültür University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Istanbul

Women and children are among the groups most affected by the consequences of global warming. At the same time, women are an important force in the slowdown of global warming and adaptation efforts. The aim of this study is to reveal the power of women in the fight against global warming in the light of the existing literature.

Women more likely to acknowledge the reality of global warming, actively seek information on climate change, engage in environmentally conscious consumer behaviors, and support policies aimed at mitigating climate change. Existing studies have shown that utilising women's knowledge and experience in combating global warming and including them in decision-making processes are critical for effective climate interventions and balanced distribution of intervention results. Increasing female representation in national parliaments has been shown to lead to the adoption of stricter climate change policies, resulting in lower carbon dioxide emissions. Studies have shown that increasing the proportion of female members of parliament in Bahrain from 2% to 37% could lead to a 6-fold increase in the stringency of the country's climate change policies. Countries where women have higher political and social status generally have smaller climate footprints. None of the top ten carbon emitting companies have a female CEO or Chairman of the Board of Directors. Female executives are more aware of their companies' corporate, social and environmental duties. A higher proportion of women on company boards is positively correlated with disclosure of carbon emission information. In addition, women's participation in natural resource management was found to be associated with resource conservation. Facilitating women's access to production resources can reduce carbon dioxide emissions by increasing agricultural production and food security. Women are more likely to adopt drought preparedness measures and crop/livelihood diversification strategies. In addition, women-led climate interventions support women's participation in decision-making processes in their communities by eliminating gender stereotypes. Ensuring gender equality ranks second among the 76 strategies proposed to limit global warming to 2 degrees Celsius. Existing studies highlight that women's empowerment significantly reduces total greenhouse gas emissions and improves ecological quality at the global level in the long and short term. In conclusion, women are an important actor in the fight against global warming. This power should be recognised and women should be supported to utilize their power in this feilds.

Keywords: women, global warming, management

P-0402

Türkiye’de Hemşirelik Alanında Aromaterapiyle İlgili Yapılan Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi: Sistemik Derleme

Esra Gökdağ Balcı¹, Melike Dişsiz²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi/Hamidiye Sağlık Bilimleri Enstitüsü/Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Doktora Programı

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi/Hamidiye Hemşirelik Fakültesi/Hemşirelik Bölümü/Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

Aromaterapi, belirli bitkisel kaynaklardan elde edilen uçucu yağların, bireyin sağlığını iyileştirmek amacıyla kullanılmasıdır. Terapötik etki sağlayan yağlar, aromatik bitkilerin yaprak, gövde, çiçek, meyve, kabuk ve tohumlarından elde edilmektedirler. Aromaterapik yağların kişinin nörolojik, psikolojik ve fiziksel sağlığı üzerine faydalı etkileri bulunmaktadır.

Multidisipliner sağlık ekibinin en önemli üyelerinden biri olan hemşireler, aromaterapiyi en etkin biçimde kullanabilecek kişilerdir. Hemşirelikte ilk aromaterapi uygulaması Florence Nightingale’nin Kırım savaşında lavanta yağı kullanmasıyla başlamış ve aromaterapi kavramı önemli bir hemşirelik girişimi olarak kabul edilmiştir. Hemşirelik girişimleri sınıflama sistemi olan NIC’te (Nursing Interventions Classification/Hemşirelik Girişimleri Sınıflaması) aromaterapi yer almıştır. Holistik bir hemşirelik girişimi olarak konforu sağlamada, stresle başa çıkmada, ağrı ve anksiyeteyi azaltmada, tat ve koku sorunlarında kullanılabilir. Aromaterapi güvenilir ve kullanımının kolay olması nedeni ile hemşireler tarafından sıklıkla tercih edilebilmektedir.

Amaç: Bu sistemik derlemede Türkiye’de, hemşirelik alanında aromaterapiyle ilgili yapılan lisansüstü tezlerin sistemik olarak incelenmesi amaçlandı.

Gereç-Yöntem: Yapılan sistemik derlemede, ulusal tez merkezine kayıtlı tezler Türkçe “Hemşire ve Aromaterapi” sözcükleri kullanılarak tarandı. Buna gören veri tabanına kayıtlı toplamda 79 adet lisansüstü teze ulaşıldı. Araştırmaya dahil edilme kriterleri; metnin tamamına ulaşılabilir olması, hemşirelik alanında olması, tezin aromaterapiyle ilgili olmasıdır. Buna göre dâhil edilme kriterlerine uyan 79 tez yapıldığı yıl, araştırma türü, yöntemi ve örneklem grubu özelliklerine göre değerlendirildi. Değerlendirme her araştırmacı tarafından ayrı ayrı yapıldı. Araştırma sonunda elde edilen verilerin istatistiksel analizinde SPSS For Windows versiyon 26.00 paket program kullanıldı. Verilerin tanımlanmasında sayı ve yüzde değerleri kullanıldı.

Bulgular: Türkiye’de 2006-2024 tarihleri arasında hemşirelik alanında yapılmış 79 adet tez aromaterapi ile ilgili yapılmıştır. Tezlerin %40,51’i yüksek lisans tezi, % 59,49’u ise doktora tezidir. Tezlerin %69,2’si ise randomize kontrollü araştırmalardır. Tezlerin yıllara göre dağılımı incelendiğinde, 2006 yılında %1,27, 2007 yılında %2,53, 2011 yılında %3,80, 2012 yılında %3,80, 2013, yılında %1,27, 2014 yılında %1,27, 2015 yılında %6,33, 2016 yılında %10,13, 2017 yılında %8,86, 2018 yılında %5,06, 2019 yılında %10,13, 2020 yılında %7,59, 2021 yılında %3,80, 2022 yılında %7,59, 2023 yılında %15,19, 2024 yılında %11,39 şeklindedir.

Tezler örneklem grubuna göre sınıflandırıldığında ise; %75,95’inin hasta bireylerle, %18,99’nun sağlıklı bireylerle ve %5,06’ının ise sağlık profesyonelleri ile yapıldığı belirlenmiştir.

Sonuç: Çalışma sonucunda aromaterapinin lisansüstü tezlerde sınırlı sayıda olduğu ve sıklıkla doktora tezlerinde tercih edildiği belirlendi. Bireye bütüncül yaklaşma, tedavi süresince destekleyici olma, sağlığın yükseltilmesi ve hastanın bakımına aktif katılma süreçleri nedeniyle hemşirelik felsefesiyle benzer temel felsefeye sahip olan aromaterapinin, hemşireler tarafından uygulanması desteklenmelidir. Hemşirelikte güvenli aromaterapi uygulaması özel bilgi ve beceri gerektirdiğinden lisans ve lisansüstü hemşirelik müfredatına aromaterapik yağlarla ilgili eğitim konuları eklenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Aromaterapi, Aromaterapik Yağ, Hemşire

Examining Postgraduate Theses on Aromatherapy in the Field of Nursing in Turkey: A Systematic Review

Esra Gökdağ Balcı¹, Melike Dişsiz²

¹University of Health Sciences/Hamidiye Health Sciences Institute/Obstetrics and Gynecology Nursing Doctorate Program

²University of Health Sciences/Hamidiye Faculty of Nursing/Department of Nursing/Department of Obstetrics and Gynecology Nursing

Aromatherapy is the use of essential oils obtained from certain plant sources to improve the health of the individual. Therapeutic oils are obtained from the leaves, stems, flowers, fruits, peels and seeds of aromatic plants. Aromatherapy oils have beneficial effects on the neurological, psychological and physical health of the person. Nurses, who are one of the most important members of the multidisciplinary health team, are the people who can use aromatherapy most effectively. The first aromatherapy application in nursing began with Florence Nightingale's use of lavender oil during the Crimean War, and the concept of aromatherapy was accepted as an important nursing intervention. Aromatherapy is often preferred by nurses because it is reliable and easy to use.

Objective: This systematic review aimed to systematically examine postgraduate theses on aromatherapy in the field of nursing in Turkey.

Materials-Methods: In the systematic review, theses registered in the national thesis center were scanned using the Turkish words "Nurse and Aromatherapy". Accordingly, a total of 79 postgraduate theses registered in the database were reached. The criteria for inclusion in the study were; the entire text must be accessible, it must be in the field of nursing, and the thesis must be related to aromatherapy. Accordingly, 79 theses that met the inclusion criteria were evaluated according to the year they were conducted, type of research, method, and sample group characteristics. The evaluation was carried out separately by each researcher. SPSS For Windows version 26.00 package program was used in the statistical analysis of the data obtained at the end of the study. Number and percentage values were used in the definition of the data.

Result: In Turkey, 79 theses were written in the field of nursing between 2006 and 2024 and were related to aromatherapy. 40.51% of theses were master's theses and 59.49% were doctoral theses. 69.2% of theses were randomized controlled trials. When the distribution of theses by years is examined, it is 1.27% in 2006, 2.53% in 2007, 3.80% in 2011, 3.80% in 2012, 1.27% in 2013, 1.27% in 2014, 6.33% in 2015, 10.13% in 2016, 8.86% in 2017, 5.06% in 2018, 10.13% in 2019, 7.59% in 2020, 3.80% in 2021, 7.59% in 2022, 15.19% in 2023, and 11.39% in 2024. When theses were classified according to the sample group, it was determined that 75.95% were conducted with patients, 18.99% with healthy individuals, and 5.06% with health professionals.

Conclusion: As a result of the study, it was determined that aromatherapy was limited in postgraduate theses and was frequently preferred in doctoral theses. Aromatherapy, which has a similar basic philosophy to nursing philosophy due to the processes of holistic approach to the individual, support during treatment, promotion of health, and active participation in the patient's care, should be supported to be applied by nurses. Since safe aromatherapy application in nursing requires special knowledge and skills, it is recommended that training topics on aromatherapy oils be added to the undergraduate and graduate nursing curriculum.

Keywords: Aromatherapy, Aromatherapy Oil, Nurse

P-0403

Erkek kondomu kullanımı hakkında merak edilen sorular ve cevapları

Nihal Esra Koparal¹, Sevgi Özsoy²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum- Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Öğrencisi, Aydın, Türkiye

²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum- Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Prof. Dr., Aydın, Türkiye

Prezervatifler, gebelikten korunma ve cinsel yolla bulaşan enfeksiyonların (CYBE) önlenmesi açısından en yaygın kullanılan bariyer yöntemlerdendir. Ancak koruma, yalnızca doğru ve düzenli kullanım halinde etkilidir. Sağlık personeli bireylere danışmanlık verirken merak edebilecekleri ancak ifade edemedikleri soruları da yanıtlamalıdır. Bu nedenle bu derlemede, Dünya Sağlık Örgütü'nün Aile Planlaması rehberinde erkek kondomu kullanımı ile ilgili merak edilen sorular bilimsel araştırmalarla desteklenerek cevaplanmıştır.

Prezervatifler gebeliği önlemede etkili midir?

Evet. Prezervatifler sürekli ve doğru kullanıldığında gebeliği önlemede etkilidir ve 100 kadından yalnızca 2'si kullanımının ilk yılında gebe kalır ancak birçok kişi her cinsel ilişkide prezervatif kullanmaz veya doğru şekilde kullanmaz, bu da gebeliğe karşı korumayı azaltır.

Prezervatifin ara sıra kullanılması HIV dahil CYBE'lere karşı bir koruma sağlar mı?

Çalışmalarda, prezervatifin HIV'e karşı koruyuculuğu %70-80 arasında olduğu bulunmuştur. Ara sıra prezervatif kullanan bireylerde HIV bulaşma riskinin, hiç kullanmayanlara kıyasla anlamlı bir azalma göstermediği saptanmıştır. Bir sistematik derlemede, klamidyaya, gonore ve sifiliz gibi CYBE'lere karşı prezervatif kullanımının etkinliğini incelenmiş ve tutarsız kullanımın CYBE bulaşını azaltmadığı belirtilmiştir.

Lateks alerjisi yaygın mıdır?

Hayır. Lateks alerjisi nadirdir. Lateks eldivenlere veya balonlara reaksiyon gösteren kişilerde prezervatiflere karşı da benzer reaksiyonlar görülebilir.

Prezervatif kullanmak anal seks sırasında CYBE bulaşma riskini azaltır mı?

Evet. Penisin, vücudunun herhangi bir yerine penetrasyonunda veya herhangi bir cinsel eylemde CYBE bulaşabilir. Bazı cinsel davranışlar daha riskli olabilir. Korunmasız anal sekste HIV olma riski, korunmasız vajinal sekse göre 5 kat daha yüksektir. Anal seks için lateks prezervatif kullanımı önerilmektedir.

Seks sırasında prezervatifin kayması veya yırtılması durumunda erkek ve kadınlar gebelik ve CYBE riskini azaltmak için ne yapabilir?

Acil kontrasepsiyon, korunmasız cinsel ilişkiden sonra gebeliği önlemek amacıyla kullanılan yöntemleri kapsar. Ancak HIV'e maruz kalma riski mevcutsa, antiretroviral ilaçlarla tedavi HIV bulaşma riskini azaltabilir. Penisi yıkamak, vajinal duş; gebelik ve enfeksiyonu önlemede etkili değildir. Kadının HIV dahil CYBE'lere ve PID yakalanma riskini artırır.

Bir erkek daha fazla korunma sağlamak için aynı anda 2-3 prezervatif takabilir mi?

Birden fazla kullanımın faydalarına ilişkin çok az araştırma bulunmaktadır ve prezervatifler arasındaki sürtünme yırtılma olasılığını artırabileceğinden önerilmemektedir.

Prezervatifler ereksiyonu zorlaştırıp iktidarsızlığa neden olur mu?

Ereksiyonu etkileyen birçok sebep vardır. Ancak bazı erkekler prezervatif kullanırken ereksiyonu sürdürmede sorun yaşayabilir.

Prezervatifler ilişki sırasında sıklıkla yırtılır veya kayar mı?

Hayır. Ortalama olarak, prezervatiflerin yaklaşık %2'si ilişki sırasında yırtılır veya kayar, bunun başlıca nedeni yanlış kullanılmalarıdır. Doğru kullanıldığında, prezervatifler nadiren yırtılır. Bu nedenle,

insanlara prezervatifleri açmanın, takmanın ve çıkarmanın doğru yolunu öğretmek ve ayrıca yırtılma riskini artıran uygulamalardan kaçınmak önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Cinsel sağlık, cinsel yolla bulaşan enfeksiyonlar, erkek kondomu, gebelikten korunma

Frequently asked questions and answers about male condom use

Nihal Esra Koparal¹, Sevgi Özsoy²

¹Aydın Adnan Menderes University, Institute of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Master's Degree Student, Aydın, Türkiye

²Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Prof. Dr., Aydın, Türkiye

Condoms are one of the most widely used barrier methods for contraception and prevention of sexually transmitted infections (STIs). However, protection is only effective when used correctly and regularly. While counseling individuals, health personnel should also answer the questions they may have but cannot express. Therefore, in this compilation, questions about male condom use in the World Health Organization's Family Planning Guidelines have been answered with scientific research.

Are condoms effective in preventing pregnancy?

Condoms are effective in preventing pregnancy when used consistently and correctly, and only 2 out of 100 women become pregnant in the first year of use. However, many people do not use condoms for every sexual activity or do not use them correctly.

Does occasional use of condoms provide protection against STIs, including HIV?

Studies have found that condom protection against HIV is between 70-80% when it used correctly and consistently. The risk of HIV transmission was not significantly reduced in individuals who used condoms occasionally compared to those who never used condoms. A systematic review examined the effectiveness of condom use against STIs such as chlamydia, gonorrhea and syphilis and found that inconsistent use does not reduce STI transmission.

Is latex allergy common?

Latex allergy is rare. People who react to latex gloves or balloons may also have similar reactions to condoms.

Does using a condom reduce the risk of STI transmission during anal sex?

STIs can be transmitted during penetration of the penis to any part of the body or during any sexual act. Some sexual behaviors may be riskier. The risk of contracting HIV during unprotected anal sex is 5 times higher than unprotected vaginal sex. The use of latex condoms is recommended for anal sex.

What can men and women do to reduce the risk of pregnancy and STIs if a condom slips or tears during sex?

Emergency contraception refers to methods used to prevent pregnancy after unprotected sex.

However, if there is a risk of exposure to HIV, treatment with antiretroviral drugs can reduce the risk of HIV transmission. Washing the penis and vaginal douche are not effective in preventing pregnancy and infection. They increase a woman's risk of STIs, including HIV, and PID.

Can a man wear 2-3 condoms at a time for added protection?

There is little research on the benefits of using multiple condoms, and it is not recommended because friction between condoms can increase the likelihood of them tearing.

Do condoms make it harder to get an erection and cause impotence?

There are many factors that affect erections. However, some men may have trouble maintaining an erection while using condoms.

Do condoms often tear or slip during sex?

No, they do not. On average, about 2% of condoms tear or slip during sex, mainly due to improper use. With correct use, condoms rarely tear. Therefore, it is important to teach people the correct way to open, put on and remove condoms, and also to avoid practices that increase the risk of tearing.

Keywords: Contraception, male condom, sexual health, sexually transmitted infections

P-0420

Doğumda Kanıta Dayalı Uygulamalar ve Aktif Yönetimin Maternal ve Neonatal Sonuçlara Etkisi

Rabia Kılıçak¹, Seda Karaçay Yıkar²

¹Çukurova Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Balcalı Hastanesi, Hemşirelik

²Çukurova Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik

Doğum, maternal ve neonatal sağlık açısından kritik bir süreçtir ve bu süreçte etkili yönetim, anne ile bebeğin sağlığını doğrudan etkiler. Hemşirelik, doğumda bakımın temel taşlarından biridir ve kanıta dayalı uygulamalar (KDU) ile aktif yönetim, gereksiz müdahaleleri azaltarak doğal doğumu desteklemeyi amaçlar. Bu derleme, doğum eyleminin fizyolojisi ve mekanizmasını anlamayı, KDU'nun ve aktif yönetimin maternal ile neonatal sonuçlara katkısını literatür ışığında değerlendirmeyi hedefler. PubMed, Cochrane ve Scopus gibi veri tabanlarında 2015-2025 yılları arasında yayımlanan randomize kontrollü denemeler ve meta-analizler sistematik bir şekilde taranmıştır. Bulgular, birinci evrede sürekli desteğin sezaryen oranını %26 azalttığını, ikinci evrede perineal masajın epizyotomi riskini %22 düşürdüğünü, üçüncü evrede ise aktif yönetimin postpartum kanama riskini %40 oranında azalttığını göstermektedir. Gecikmiş kordon klemplemesi gibi uygulamalar da neonatal hemoglobin düzeylerini iyileştirerek yenidoğan sağlığına katkı sunar. Türkiye'de Anne Dostu Hastane ve Normal Doğum Eylem Planı gibi politikalar, bu yaklaşımları desteklese de, aktif yönetimin yaygınlığına dair ulusal veri eksikliği dikkat çeker. Literatür taraması, doğumda KDU'nun hemşirelik bakımında henüz yeterince entegre edilmediğini ve bu alanda araştırmaların sınırlı olduğunu ortaya koymaktadır. Bu derlemenin amacı, doğum sürecinde KDU ve aktif yönetimin önemini vurgulamak, hemşirelik pratiğinde kullanımını tartışmak ve Türkiye bağlamında uygulanabilirliğini değerlendirmektir. Kadın sağlığı hemşireliği açısından, bu uygulamaların maternal memnuniyeti artırdığı ve komplikasyonları azalttığı görülmekle birlikte, sağlık profesyonellerinin eğitimi ve ulusal düzeyde sistematik veri toplanması ihtiyacı öne çıkmaktadır. Bu çalışma, doğumda hemşirelik bakımının kalitesini artırmak için bir farkındalık oluşturmaya ve gelecekteki araştırmalara yön vermeyi amaçlar.

Anahtar Kelimeler: aktif yönetim, hemşirelik, kanıta dayalı uygulamalar, maternal sağlık, neonatal sonuçlar, Travay

Evidence Based Practices and Active Management in Labor: Effects on Maternal and Neonatal Outcomes

Rabia Kılıçak¹, Seda Karaçay Yıkar²

¹Çukurova University, Faculty of Medicine, Balcalı Hospital, Nursing

²Çukurova University, Faculty of Health Sciences, Nursing

Labor is a critical process for maternal and neonatal health, where effective management directly influences outcomes. Nursing plays a foundational role in labor care, and evidence-based practices (EBP) alongside active management aim to minimize unnecessary interventions while promoting natural birth. This review seeks to understand the physiology and mechanisms of labor and evaluate the contributions of EBP and active management to maternal and neonatal outcomes based on current literature. A systematic review of randomized controlled trials and meta-analyses published between 2015 and 2025 was conducted using PubMed, Cochrane, and Scopus databases. Findings reveal that continuous support in the first stage reduces cesarean rates by 26%, perineal massage in the second stage lowers episiotomy risk by 22%, and active management in the third stage decreases postpartum hemorrhage risk by 40%. Practices like delayed cord clamping further enhance neonatal hemoglobin levels, supporting newborn health. In Turkey, policies such as the Mother-Friendly Hospital and Normal Birth Action Plan align with these approaches; however, a lack of national data on the prevalence of active management stands out. The literature suggests that EBP in labor is not yet fully integrated into nursing practice, with limited research in this domain. This review aims to highlight the significance of EBP and active management, explore their application in nursing care during labor, and assess their feasibility within the Turkish context. In women's health nursing, these practices enhance maternal satisfaction and reduce complications, yet the need for healthcare provider training and systematic national data collection remains evident. This work intends to raise awareness about improving the quality of nursing care in labor and guide future research in this field.

Keywords: active management, evidence-based practices, Labor, maternal health, neonatal outcomes

P-0421

Toplumsal Cinsiyet Perspektifinden Bulaşıcı Olmayan Hastalıklar ve Çözüm Önerileri

Asude Aslıhan Karpuz¹, Sevil Şahin²

¹Ankara Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ankara, Türkiye.

²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ankara, Türkiye.

Problem Tanımı ve Amaç: Toplumsal cinsiyet; kadın erkek arasındaki doğal, biyolojik farklılıkların ötesinde, toplum tarafından erkeklik kadınlık rollerine yönelik kültürel görüşler, inanç sistemleri, imajlar ve beklentilerle şekillenmiştir. Cinsiyet rolleri bireylerin tüm yaşamlarını ve toplum içindeki konumlarını belirlemektedir. Cinsiyet rolleri aynı zamanda kişinin karşılaşacağı fırsatları, sağlık ve sosyal ilişkilerini etkilemektedir. Biyolojik farklılıkların yanında cinsiyet rolleri ve sosyal konum kadın ve erkeklerin bulaşıcı olmayan hastalık (BOH) ile karşılaşmalarını, tedaviye erişim ve etkinliğini belirlemektir. Bu derleme toplumsal cinsiyet perspektifinden bulaşıcı olmayan hastalıkları açıklamak ve çözüm önerileri sunmak amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu derleme literatür taramasına bağlı güncel öneriler sunmaktadır.

Bulgular: Günümüzde gelişmiş ülkeler bulaşıcı olmayan hastalık (BOH) ile mücadele ederken, gelişmemiş ülkeler hala ağırlıklı olarak bulaşıcı hastalıklar ile mücadele etmektedir. Gelişmekte olan ülkelerde ise çifte hastalık yükü söz konusudur. Bulaşıcı olmayan hastalık (BOH)'lar da dâhil olmak üzere sağlığı ilgilendiren olay ve durumlar sağlığın sosyal belirleyicilerinin, dolayısıyla da hem ekonomik durumun ve insani gelişmişliğin hem de toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin etkisi altındadır. Fakat son yıllarda yaşanan hızlı kentleşme, yaşam tarzlarının değişimi, kaynakların yetersizliği gibi nedenlerle düşük ve orta gelirli ülkelerde bulaşıcı olmayan hastalık (BOH) mortalite ve morbidite hızında artış olduğu görülmektedir. Bulaşıcı olmayan hastalık (BOH)'lar her yıl 41 milyon insanı ölümüne sebep olmakta; bu da dünya çapındaki tüm ölümlerin %74'ünü içermektedir. Kardiyovasküler hastalıklar, yılda 17,9 milyon

kişiyle BOH ölümlerinin çoğunu oluştururken, bunu kanserler (9,3 milyon), kronik solunum yolu hastalıkları (4,1 milyon) ve diyabet (2,0 milyon) takip etmektedir. Tütün kullanımı, fiziksel hareketsizlik, zararlı alkol kullanımı, sağlıksız beslenme ve hava kirliliğinin tümü bulaşıcı olmayan hastalıklar (BOH) ölme riskini artırmaktadır. Günümüz ve gelecek sağlık hizmetlerini planlarken bulaşıcı olmayan hastalıklar (BOH) açısından korunma stratejilerinin geliştirilmesine öncelik vermek gerekmektedir. Bulaşıcı olmayan hastalıkların risk faktörleri ile mücadele edilerek, ulusal politikalar ve uzun vadeli stratejiler geliştirilerek başarıya ulaşılabilir. Yoksuldan yana cinsiyet duyarlı sağlık politikaları, temel sağlık hizmetlerinin kullanımı, kadınlara kız çocuklarına ve sağlıklarına yatırım yapılması gibi müdahaleler bulaşıcı olmayan hastalıkları azaltma, kontrol altına alma konusunda yapılacak önemli müdahaleler arasındadır.

Sonuç: Toplumsal cinsiyete duyarlı bulaşıcı olmayan hastalıklar (BOH) konusunda toplumsal farkındalık oluşturma, önleme stratejilerini planlama, sürecini yönetme ve temel sağlık hizmetlerini yürütme aşamasında doğum ve kadın sağlığı hemşirelerine önemli görevler düşmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cinsiyet, toplumsal cinsiyet, bulaşıcı olmayan hastalık

Non-Communicable Diseases from a Gender Perspective and Suggestions for Solutions

Asude Aslıhan Karpuz¹, Sevil Şahin²

¹Ankara Medipol University, Faculty of Health Sciences, Ankara, Turkey.

²Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Health Sciences, Ankara, Turkey.

Problem definition and Purpose: Beyond the natural, biological differences between men and women, gender is shaped by society's cultural views, belief systems, images and expectations about the roles of masculinity and femininity. Gender roles determine individuals' entire lives and their position in society. Gender roles also affect the opportunities, health and social relations that a person will encounter. In addition to biological differences, gender roles and social position determine women's and men's encounters with non-communicable diseases (NCDs), access and effectiveness of treatment. This review was conducted to explain NCDs from a gender perspective and to offer solutions.

Materials-Methods: This review provides current recommendations based on a literature review.

Results: Today, while developed countries are struggling with non-communicable diseases (NCDs), underdeveloped countries are still predominantly struggling with communicable diseases. In developing countries, there is a double burden of disease. Health events and conditions, including NCDs, are influenced by the social determinants of health, including economic status and human development as well as gender inequality. However, in recent years, due to rapid urbanization, changes in lifestyles and inadequate resources, NCD mortality and morbidity rates have increased in low- and middle-income countries. NCDs kill 41 million people each year, accounting for 74% of all deaths worldwide. Cardiovascular diseases account for the majority of NCD deaths at 17.9 million people per year, followed by cancers (9.3 million), chronic respiratory diseases (4.1 million) and diabetes (2.0 million). Tobacco use, physical inactivity, harmful alcohol use, unhealthy diets and air pollution all increase the risk of dying from non-communicable diseases (NCDs). In planning current and future health services, it is necessary to prioritize the development of prevention strategies for NCDs. Success can be achieved by combating the risk factors of NCDs and developing national policies and long-term strategies. Interventions such as gender-sensitive health policies in favor of the poor, the use of basic health services, investing in women and girls and their health are among the important interventions to reduce and control NCDs.

Conclusion: Maternity and women's health nurses have important roles in raising social awareness about gender-sensitive non-communicable diseases (NCDs), planning prevention strategies, managing the process and providing primary health care services.

Keywords: Gender, non-communicable disease, sex

P-0422

Kadın doğum hemşireliğinde kanıta dayalı uygulamaların yeri ve önemi

Seda Karaçay Yıkar, Mürüvvet Fidan Yalçın

çukurova üniversitesi sağlık bilimleri fakültesi doğum ve kadın sağlığı hemşireliği ana bilim dalı

“Türk Dil Kurumu’na” göre kanıt kelime anlamı olarak; “Bir şeyin doğruluğu, gerçekliği konusunda kanaat verici belge, delil, iz, argüman” olarak tanımlanmaktadır. Bilimsel kanıtın anlamı ise bir inancı doğrulayan veya çürüten bilgi (sözsüz bilgi, uzman görüşü, deneysel bilgi) olarak tanımlanmaktadır. Son yıllarda, sağlık bakım hizmetlerinin sunumunda, sağlık profesyonellerinden hasta merkezli bakım yaklaşımını kullanmaları ve uygulamalarını kanıta dayandırmaları beklenmektedir. KDU, sağlık profesyonellerinin güncel kalmasına, sağlıklı/hasta bireyin gereksinim ve tercihlerini de göz önünde bulundurarak etkili klinik kararlar almasına yardımcı olan bir süreçtir. Ayrıca KDU, klinik kararların alınmasında problem çözme yaklaşımı olarak tanımlanmaktadır. Kanıta Dayalı Hemşirelik (KDH) uygulama süreci, araştırmalar ile elde edilen kanıtların klinik tecrübe ve hasta değer ve tercihleriyle birleştirildiği problem çözme yaklaşımıdır. bu araştırmalardan elde edilen sonuçlar, tedavinin belirlenmesi ve gerekli bakımın verilmesi açısından çok önemlidir. Günümüz sağlık bakım sisteminde maliyet ve hataların artması, KDU’ya verilen önemin artmasına sağlamış ve sağlık bakım sisteminin verimliliğini arttırmak ve maliyeti azaltmak için kullanımı zorunlu hale gelmiştir. KDU’nun önem kazanmasında; sağlık alanında ortaya çıkan gelişmelerin hızlı olması, geleneksel bilgi kaynaklarının yetersiz kalması ve var olan bilgilerin güncelliğini yitirmesi, hemşire ve ebelerin yabancı dil becerilerinin yetersiz olması nedeniyle araştırma makalelerini okuyamamaları ve literatür takip edememeleri, doğru bilgiye ulaşımın kolaylaşması gibi faktörler etkilidir. Kanıta dayalı bakım verme, kadın sağlığı alanında çalışan sağlık profesyonelleri için de bir gereklilik haline gelmiştir. Çünkü bu alanda gerçekleştirilen uygulamaların birçoğu, geleneksel ve bireysel deneyimlere dayalı uygulamaları içermektedir. Bu nedenle bu uygulamaların temelini; randomize kontrollü araştırmalara, bu araştırmaların sistematik derlemelerine ve meta analizlerine dayandırmak, uygulayıcılar arasındaki bireysel farklılıkları azaltarak bakım ve tedavinin etkinliğini ve standardını arttıracaktır. Ülkemizde de kadın sağlığı açısından KDU’ların değerlendirilmesine ve sağlık politikalarının, araştırma sonuçlarından elde edilen kanıtlarla bağlantılı olarak iyileştirilmesine ve geliştirilmesine gereksinim bulunmaktadır. Sağlık bakım hizmeti verenlerin uygulamalarının yapılan araştırmalar ile desteklenmesi, mevcut kanıtlar içerisinde en iyisinin seçilmesi ve kullanılması; bakımın kalitesini ve standardını sağlayarak, uygulamaların nitelik ve niceliğini geliştirecek ve sonuç olarak anne ve bebek sağlığını yükseltecektir.

Anahtar Kelimeler: Kadın sağlığı, hemşire, kanıta dayalı uygulama, kanıt

The place and importance of evidence-based practices in obstetrics and gynecology nursing

Seda Karaçay Yıkar, Mürüvvet Fidan Yalçın

Cukurova University Faculty of Health Sciences Department of Obstetrics and Gynecology Nursing

According to the “Turkish Language Association”, evidence is defined as “a document, evidence, trace, argument that gives an opinion about the truth and reality of something”. The meaning of scientific evidence is defined as information (nonverbal information, expert opinion, experimental information) that confirms or refutes a belief. In recent years, health professionals are expected to use a patient-centered care approach and base their practices on evidence in the provision of health care services. CSC is a process that helps health professionals to stay up to date and make effective clinical decisions by taking into account the needs and preferences of healthy/patient individuals. In addition, EBN is defined as a problem-solving approach in making clinical decisions. Evidence-Based Nursing (EBN) application process is a problem-solving approach in which evidence obtained through research is combined with clinical experience and patient values and preferences. The results obtained from these researches are very important in terms of determining the treatment and providing the necessary care. The increase in costs and errors in today's health care system has led to an increase in the importance given to the GDU and its use has become mandatory in order to increase the efficiency of the health care system and reduce costs. Factors such as rapid developments in the field of health, inadequacy of traditional information sources and outdated information, inability of nurses and midwives to read research articles and follow the literature due to inadequate foreign language skills, and easy access to accurate information are effective in the importance of KDU. Evidence-based care giving has become a necessity for health professionals working in the field of women's health. Because many of the practices in this field include practices based on traditional and individual experiences. Therefore, basing these practices on randomized controlled trials, systematic reviews and meta-analyses of these studies will increase the effectiveness and standard of care and treatment by reducing individual differences between practitioners. In our country, there is also a need for the evaluation of KDUs in terms of women's health and the improvement and development of health policies in line with the evidence obtained from research results. Supporting the practices of health care providers with research, selecting and using better evidence from the available evidence will improve the quality and standard of care, improve the quality and quantity of practices and ultimately improve maternal and infant health.

Keywords: Women's health, nurse, evidence-based practice, evidence

P-0423

Gebelik döneminde kanıta dayalı uygulamalar

Seda Karaçay Yıkar¹, Hacer Nur Günay², Evşen Nazik¹

¹Çukurova Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve kadın hastalıkları hemşireliği ana bilim dalı, Adana

²Çukurova Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum ve kadın hastalıkları hemşireliği tezli yüksek lisans, Adana

Gebelik dönemi; bir kadının yaşamında en önemli, danışmanlığa en ihtiyacı olduğu dönemlerden birisidir. Gebelik, kadının biyolojik, fizyolojik, bedensel ve ruhsal yönden etkilendiği bir durumdur. Gebelik anatomik ve fizyolojik olarak olağan bir süreç olsa da %5-20 oranında gebe ve bebeğin sağlığını tehdit eden durumlara maruz kalınabilir. Bundan dolayı gebelik izlemlerinde anne ve fetüs değerlendirilerek gebelik sürecinde ortaya çıkabilecek olumsuz durumlara karşı önlem alınmalıdır. Kadınların gebelik döneminde beslenmelerine dikkat etmesi gerekir. Çünkü gebelik döneminde yeterli ve dengeli beslenme hem maternal hem de fetal sağlığı korumak için önemlidir. Gebelikte vitamin ve mineral desteğine ilişkin öneriler rehberlere göre farklılıklar göstermektedir. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ); gebelikte yeterli ve dengeli beslenme sağlandığı durumda A, B6, C, D, E vitaminleri ile çinko ve iyot desteğini gebelere rutin olarak önermezken, Amerikan Obstetrik ve Jinekoloji Koleji (ACOG), Royal Obstetrik ve Jinekoloji Koleji (RCOG), Amerika Tıp Enstitüsü (IOM), NICE (İngiltere Ulusal Klinik Uygulamaları Mükemmeliyet Enstitüsü) ve Sağlık Bakanlığı gebelikte vitamin ve mineral desteğine ilişkin farklı önerilerde bulunmaktadır. Beslenmeye bağlı oluşan problemlerde ise ulusal ve uluslararası rehberlere göre farklılık göstermektedir. Örneğin Dünya Sağlık Örgütü bulantı ve kusmalarda zencefil önermiştir. Gebelikte bağışıklama konusuna bakacak olduğumuzda ise kanıt temelli yaklaşımlarda aşılama ikinci trimesterde başlamak başka nedenlere bağlı gelişebilecek doğum kusurlarının aşılama bağlanması önleyeceği görülmüştür. Günümüzde, kanıt temelli yaklaşımla bilimsel bilgiyi oluşturmak ve tüm sağlık profesyonellerinin bu bilgiye ulaşabilmesi ve standart düzeyde uygulayabilmesi amacıyla klinik uygulama rehberleri ve protokoller oluşturulmuştur. Maternal ve fetal mortalite ve morbiditeyi azaltmaya dair küresel stratejiler, gebelik döneminde kanıta dayalı yaklaşımlar ile sağlık hizmetlerinin standartlaşmasına, tanı, tedavi ve bakım sürecinde karar verirken en iyi kanıtların dikkatli ve özenli kullanılmasına ağırlık vermektedir. Literatür incelendiğinde; kadın sağlığında gebelik döneminde kanıt temelli yaklaşımları inceleyen çalışmalar az sayıdadır. Bu derlemenin amacı; gebelikte kanıt temelli yaklaşımların incelenmesi ve kadın sağlığı alanına katkıya bulunmaya yönelik yazılmıştır. Yapılan literatür taramasında bununla ilgili yeterince araştırma olmadığı ve araştırmaların artırılması gerektiği gözlenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar sözcükler: gebelik, prenatal dönem, kanıt temelli yaklaşımlar, beslenme, rehberler

Evidence-based practices during pregnancy

Seda Karaçay Yıkar¹, Hacer Nur Günay², Evşen Nazik¹

¹Çukurova University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Adana

²Çukurova University, Institute of Health Sciences, Obstetrics and Gynecology Nursing, Master's degree with thesis, Adana

Pregnancy is one of the most important periods in a woman's life and the period when she needs counseling the most. Pregnancy is a condition in which a woman is affected biologically, physiologically, physically and mentally. Although pregnancy is an anatomically and physiologically normal process, 5-20% may be exposed to conditions that threaten the health of the pregnant woman and the baby. Therefore, the mother and fetus should be evaluated during pregnancy follow-up and measures should be taken against adverse conditions that may occur during pregnancy. Women need to pay attention to their nutrition during pregnancy. Because adequate and balanced nutrition during pregnancy is important to protect both maternal and fetal health. Recommendations regarding vitamin and mineral supplementation during pregnancy vary according to the guidelines. While the World Health Organization (WHO) does not routinely recommend vitamins A, B6, C, D, E, zinc and iodine supplementation in pregnant women, the American College of Obstetrics and Gynecology (ACOG), the Royal College of Obstetrics and Gynecology (RCOG), the Institute of Medicine (IOM), NICE (UK National Institute for Clinical Practice Excellence) and the Ministry of Health have different recommendations regarding vitamin and mineral supplementation in pregnancy. Nutrition-related problems differ according to national and international guidelines. For example, the World Health Organization recommends ginger for nausea and vomiting. When we look at immunization during pregnancy, evidence-based approaches have shown that starting vaccination in the second trimester will prevent birth defects that may develop due to other causes from being attributed to vaccination. Today, clinical practice guidelines and protocols have been established to create scientific knowledge with an evidence-based approach and to enable all healthcare professionals to access and apply this knowledge at a standard level. Global strategies to reduce maternal and fetal mortality and morbidity emphasize evidence-based approaches and standardization of health services during pregnancy, and the careful and rigorous use of the best evidence in decision-making in diagnosis, treatment and care. When the literature is examined; there are few studies examining evidence-based approaches in women's health during pregnancy. The aim of this review is to examine evidence-based approaches in pregnancy and to contribute to the field of women's health. In the literature review, it is observed that there is not enough research on this issue and research should be increased.

Keywords: pregnancy, prenatal period, evidence-based approaches, nutrition, guidelines

P-0425

Kadın Cinsel Sağlığını Değerlendirmede Modellerin Kullanımı: 5N 1K Yaklaşımıyla Bir Derleme

Seydanur Bulut¹, Sevil Şahin²

¹Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Doktora Programı, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, ANKARA YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ

²Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği, Sağlık Bilimleri Fakültesi, ANKARA YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ

Problem Tanımı ve Amaç: Kadınların cinsel sağlığı, genel sağlıkları ve yaşam kaliteleri üzerinde önemli bir etkiye sahip olan karmaşık bir bileşendir. Özellikle kronik hastalıklar, tedavi süreçleri ve yaşam tarzı değişiklikleri, kadınların cinsel sağlıklarını doğrudan etkileyebilmektedir. Kadınların cinsel sağlıklarını değerlendirmek, bu alandaki sağlık sorunlarını belirlemek ve etkili müdahaleler geliştirmek, hemşirelik pratiğinde önemli bir yer tutmaktadır. Bu derlemenin amacı, kadınların cinsel sağlıklarını değerlendiren ve hemşirelerin bu süreçteki rollerini iyileştirmeyi hedefleyen çeşitli cinsel sağlık değerlendirme modellerini incelemektir. Ayrıca, bu modellerin hemşirelik bakımı ile nasıl entegre edilebileceği konusunda öneriler sunulması hedeflenmiştir.

Gereç-Yöntem: Bu derlemede, kadınların cinsel sağlıklarını değerlendiren ve hemşirelerin bakım stratejilerinde kullanabileceği beş ana model ele alınmıştır. Bu modeller; IMB (Information-Motivation-Behavioral Skills) Modeli, KAPLAN Modeli, P-LI-SS-IT Modeli, ALARM Modeli ve BETTER Modeli olarak sıralanabilir. Derlemede, her modelin temel bileşenleri ve bu modellerin hemşireler tarafından nasıl kullanılabileceği, 5N 1K (Ne, Ne Zaman, Nerede, Nasıl, Neden, Kim) soruları çerçevesinde incelenmiştir. Bu yaklaşım, modellerin anlaşılabilirliğini artırmayı ve hemşirelerin cinsel sağlık değerlendirmelerinde pratikte nasıl uygulayabileceklerini göstermeyi amaçlamaktadır.

Bulgular: Derleme sonucunda, her bir modelin cinsel sağlık değerlendirme sürecine katkıları ortaya konmuştur. IMB Modeli, bireylerin bilgi düzeylerini, motivasyonlarını ve davranışsal becerilerini analiz ederek, sağlık eğitimi ve danışmanlık süreçlerinde önemli bir araç sunmaktadır. KAPLAN Modeli, kişisel inançlar ve davranışlar arasındaki ilişkiyi analiz ederek, bireylerin cinsel sağlıkla ilgili tutum ve davranışlarını anlamaya yardımcı olmaktadır. P-LI-SS-IT Modeli, özellikle cinsel sağlıkta etkili iletişim becerilerinin önemini vurgulamakta ve hemşirelerin hasta ile iletişim süreçlerini güçlendirmelerine olanak tanımaktadır. ALARM Modeli, sağlık profesyonellerinin rolünü ve hasta-yakın ilişkilerini ele alarak, bu ilişkilerin cinsel sağlık değerlendirmesinde nasıl bir etki yarattığını açıklamaktadır. BETTER Modeli ise, özellikle tedavi sonrası bakımda etkili müdahalelere odaklanarak, hemşirelerin bireyselleştirilmiş bakım sağlama becerilerini artırmaktadır.

Sonuç: Bu derleme, kadınların cinsel sağlıklarını değerlendirirken kadın sağlığı hemşirelerin kullanabileceği çok çeşitli modellerin mevcut olduğunu ortaya koymuştur. Her bir model, cinsel sağlıkla ilgili farklı yönleri ele almakta ve hemşirelerin bireylerin ihtiyaçlarına uygun bakım sunmalarını sağlamaktadır. Modellerin etkili bir şekilde kullanılması, hemşirelerin cinsel sağlık bakım süreçlerini daha verimli hale getirebilir ve kadınların cinsel sağlıklarının iyileştirilmesine katkıda bulunabilir. Bu bağlamda, hemşirelerin bu modelleri uygulayarak, kadınların cinsel sağlıklarının korunmasına ve iyileştirilmesine önemli bir katkı sağlayabilecekleri sonucuna varılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Sözcükler: Cinsellik, Hemşirelik, Hemşirelik değerlendirmesi

The Use of Models in Assessing Women's Sexual Health: A Review with the 5W 1H Approach

Seydanur Bulut¹, Sevil Şahin²

¹Obstetrics and Gynecology Nursing Doctorate Program, Institute of Health Sciences, ANKARA YILDIRIM BEYAZIT UNIVERSITY

²Obstetrics and Gynecology Nursing, Faculty of Health Sciences, ANKARA YILDIRIM BEYAZIT UNIVERSITY

Problem Definition and Purpose: Women's sexual health is a complex component that has a significant impact on their general health and quality of life. Especially chronic diseases, treatment processes and lifestyle changes can directly affect women's sexual health. Assessing women's sexual health, determining health problems in this area and developing effective interventions have an important place in nursing practice. The purpose of this review is to examine various sexual health assessment models that assess women's sexual health and aim to improve the roles of nurses in this process. In addition, it is aimed to provide suggestions on how these models can be integrated with nursing care.

Material-Method: In this review, five main models that assess women's sexual health and that nurses can use in their care strategies are discussed. These models; The IMB (Information-Motivation-Behavioral Skills) Model can be listed as the KAPLAN Model, the P-LI-SS-IT Model, the ALARM Model and the BETTER Model. In the review, the basic components of each model and how these models can be used by nurses are examined within the framework of the 5W 1H (What, When, Where, How, Why, Who) questions. This approach aims to increase the comprehensibility of the models and to show how nurses can apply them in practice in sexual health assessments.

Findings: As a result of the review, the contributions of each model to the sexual health assessment process are revealed. The IMB Model provides an important tool in health education and counseling processes by analyzing the knowledge levels, motivations and behavioral skills of individuals. The KAPLAN Model helps understand individuals' attitudes and behaviors regarding sexual health by analyzing the relationship between personal beliefs and behaviors. The P-LI-SS-IT Model emphasizes the importance of effective communication skills, especially in sexual health, and allows nurses to strengthen their communication processes with patients. The ALARM Model addresses the role of health professionals and patient-relative relationships, explaining how these relationships affect sexual health assessment. The BETTER Model, on the other hand, focuses on effective interventions, especially in post-treatment care, increasing nurses' ability to provide individualized care.

Conclusion: This review has revealed that there are a wide variety of models that women's health nurses can use when assessing women's sexual health. Each model addresses different aspects of sexual health and enables nurses to provide care appropriate to the needs of individuals. Effective use of models can make nurses' sexual health care processes more efficient and contribute to the improvement of women's sexual health. In this context, it is concluded that nurses can make a significant contribution to the protection and improvement of women's sexual health by applying these models.

Keywords: Sexuality, Nursing, Nursing assessment

P-0426

Engelli Bireylerde Cinsel Sağlık ve Üreme Hakları: Hemşirelik Perspektifinden Bütüncül Bir Yaklaşım

Beyza Uçar¹, Nevin Çıtak Bilgin²

¹Karabük Üniversitesi

²Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi

Engellilik, bireylerin yaşamını fiziksel, zihinsel ve sosyal olarak etkiler. Dünya Sağlık Örgütü verilerine göre, dünya nüfusunun yaklaşık %16'sını engelli bireyler oluşturmaktadır. Bu bireyler, özellikle cinsel sağlık ve üreme hakları söz konusu olduğunda çeşitli engellerle karşılaşmaktadır. Engelli bireylerin cinsel sağlık konusunda yaşadığı zorlukların temelinde toplumsal önyargılar ve yanlış inanışlar yatmaktadır. Toplumda yaygın olan "engellilerin cinsel ihtiyaçları yoktur" gibi yanlış düşünceler, bu bireylerin cinsel sağlık hizmetlerine erişimini kısıtlamaktadır. Oysa engelli bireyler de herkes gibi cinsel kimliklerini ifade etme, ilişki kurma ve üreme haklarına sahiptir. Ancak sağlık çalışanlarının bu konudaki bilgi eksiklikleri ve önyargılı tutumları, hizmete erişimi daha da zorlaştırmaktadır. Türkiye'de engelli kadınların oranı erkeklerden daha yüksek olup, engelli kadınların karşılaştığı sorunlar daha karmaşıktır. Engelli kadınlar, cinsel istismar ve şiddet riskiyle daha sık karşılaşmakta, cinsel yolla bulaşan enfeksiyonlar konusunda yeterli bilgiye ulaşamamakta ve gebelik sürecinde çeşitli komplikasyonlar yaşayabilmektedir. Ayrıca, engelli kadınların düzenli jinekolojik muayenelere erişiminde fiziksel engeller önemli bir sorundur. Aile planlaması hizmetleri açısından da engelli bireylerin özel ihtiyaçları göz önünde bulundurulmalıdır. Zihinsel engelli bireyler için karar verme sürecine aile üyelerinin dahil edilmesi, fiziksel engelliler için uygun muayene koşullarının sağlanması ve tüm engel gruplarına yönelik erişilebilir eğitim materyallerinin hazırlanması gerekmektedir. Engelli bireylerin cinsel sağlık ve üreme haklarına erişimini iyileştirmek için öncelikle toplumsal farkındalığın artırılması gerekmektedir. Bununla birlikte sağlık kuruluşlarının engelli bireylerin erişimine uygun hale getirilmesi, engelli bireylere yönelik danışmanlık hizmetlerinin yaygınlaştırılması ve sağlık çalışanlarının farkındalığının artırılması önemlidir. Hemşireler, engelli bireylerin üreme sağlığına yönelik ihtiyaçlarını değerlendirmede, eğitim vermede ve sağlık hizmetlerine erişimlerini kolaylaştırmada kilit rol oynarlar. Engelli bireylerin cinsel sağlık ve üreme haklarının korunması, temel bir insan hakkı olmasının yanı sıra hemşirelik mesleğinin bütüncül bakım anlayışının da gereğidir. Hemşirelik yaklaşımı, engelli bireylerin fiziksel, psikolojik ve sosyal ihtiyaçlarını bütüncül olarak ele almayı gerektirir. Hemşireler, engelli bireylerle iletişim kurarken sabırlı ve anlayışlı olmalı, bireylerin ihtiyaçlarını doğru şekilde anlamaya çalışmalıdır. Hemşireler, klinik uygulamalarda engelli dostu yaklaşımlar geliştirerek, aile planlaması danışmanlığı vererek ve toplumdaki önyargıları azaltmaya yönelik çalışmalar yaparak bu bireylerin yaşam kalitesini artıracırlar. Bu süreçte multidisipliner ekiplerle iş birliği içinde çalışmak, hemşirelik bakımının etkinliğini daha da güçlendirecektir.

Anahtar Kelimeler: Cinsellik, engelli kişiler, hemşirelik, üreme sağlığı

Sexual Health and Reproductive Rights in Individuals with Disabilities: A Holistic Approach from a Nursing Perspective

Beyza Uçar¹, Nevin Çıtak Bilgin²

¹Karabuk University

²Bolu Abant İzzet Baysal University

Disability affects individuals' lives physically, mentally and socially. According to the World Health Organization, approximately 16% of the world's population consists of individuals with disabilities. These individuals face various obstacles, especially when it comes to sexual health and reproductive rights. The difficulties experienced by individuals with disabilities in terms of sexual health are based on social prejudices and false beliefs. Common misconceptions in society, such as "disabled people do not have sexual needs", restrict these individuals' access to sexual health services. However, individuals with disabilities have the right to express their sexual identities, establish relationships and reproduce just like everyone else. In addition, the lack of knowledge and prejudiced attitudes of healthcare professionals on this issue make access to services even more difficult. The rate of women with disabilities in Türkiye is higher than men, and the problems faced by women with disabilities are more complex. Women with disabilities face the risk of sexual abuse and violence more frequently, cannot access sufficient information about sexually transmitted infections and may experience various complications during pregnancy. In addition, physical obstacles are an important problem for women with disabilities in accessing regular gynecological examinations. The special needs of individuals with disabilities should also be taken into consideration in terms of family planning services. Family members should be included in the decision-making process for individuals with mental disabilities. Appropriate examination conditions should be provided for individuals with physical disabilities. Accessible educational materials should be prepared for all disability groups. In order to improve the access of individuals with disabilities to sexual health and reproductive rights, it is necessary to first increase public awareness. In addition, it is important to make health institutions accessible to individuals with disabilities, to expand counseling services for individuals with disabilities, and to increase the awareness of health workers. Nurses play a key role in assessing the reproductive health needs of individuals with disabilities, providing training, and facilitating their access to health services. Protecting the sexual health and reproductive rights of individuals with disabilities is not only a basic human right but also a requirement of the nursing profession's holistic care approach. The nursing approach requires addressing the physical, psychological and social needs of individuals with disabilities in a holistic manner. Nurses should be patient and understanding when communicating with individuals with disabilities and should try to understand the needs of individuals correctly. Nurses can improve the quality of life of these individuals by developing disability-friendly approaches in clinical practices, providing family planning counseling and working to reduce prejudices in society. Collaborating with multidisciplinary teams throughout this process will further strengthen the effectiveness of nursing care.

Keywords: Sexuality, people with disabilities, nursing, reproductive health

P-0430

Kadın Sağlığında İki Yönlü Bir Tehdit: Diyabet ve Menopozun Etkileri ve Yönetimi**Dilek Bilgiç¹, Melissa Sıdan²**¹Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İzmir²Dokuz Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı Yüksek Lisans Programı, İzmir

Diabetes mellitus (DM) çeşitli organ sistemlerinde komplikasyonlara yol açabilen anormal glikoz metabolizması ile karakterize edilen bir sorundur. Menopoz ise kadınlarda over fonksiyonlarının azalmasıyla birlikte adet döngüsünün kalıcı olarak sona erdiği biyolojik bir süreçtir. Bu dönem, her kadın için doğal ve fizyolojik olmasına rağmen sonuçları düşünüldüğünde patolojik kabul edilebilmektedir. DM ve menopoz, kadın sağlığını etkileyen ve birbirleriyle yakından ilişkili olan süreçlerdir. Dünya ortalaması tahminlerine göre 20-79 yaş arası kadınlarda DM prevalansı %10,2 olarak belirlenmiştir. Türkiye'de 2017 yılında yapılan Beslenme ve Sağlık Araştırması'na göre kadınlarda diyabet prevalansı %14 olarak bulunmuştur. Dünya genelinde menopoz yaşı genellikle 49-52 arasında değişirken, yapılan araştırmalar T1DM ve T2DM'nin menopoz yaşını erkene çekebileceğini göstermektedir. Bazı çalışmalar T1DM'li kadınların daha erken menopoza girdiğini gösterirken, diğerleri menopoz yaşında belirgin bir fark olmadığını belirtmektedir. Bununla birlikte, mikrovasküler komplikasyonlar ve kötü glisemik kontrolün erken menopoz ile ilişkili olabileceği öne sürülmektedir. T2DM ve erken menopoz arasında çift yönlü bir ilişki olup, T2DM over fonksiyonlarını bozarak menopozun daha erken başlamasına yol açabilirken, menopozun neden olduğu hormonal değişimler ise insülin direncini artırarak T2DM gelişimi riskini arttırabilir. Menopozda östrojen düşüşü, vücut yağ dağılımında değişikliklere ve insülin direncinde artışa yol açarak kardiyometabolik sağlık olumsuz etkileyebilir ve DM ve kardiyovasküler hastalık (KVH) riskini arttırabilir. Ayrıca, menopoz ve DM'nin kemik sağlığına olumsuz etkileri osteoporotik kırık riskine yol açabilir. Yapılan çalışmalar, menopozda vazomotor semptomları (VMS) şiddetli olan kadınlarda T2DM gelişme riskinin daha yüksek olduğunu, gelişen ürogenital semptomların da (özellikle üriner inkontinans) DM'nin etkisiyle daha da artabileceğini göstermektedir. Aynı zamanda DM ve menopoz birlikteliği östrojen seviyelerindeki düşüş ve DM'nin neden olduğu sinir hasarı, menopozal kadınların vajinal kuruluk yaşamasına ve doku incelmeye neden olarak dispareniye ve cinsel işlev bozukluklarına sebep olabilir. Bu faktörler birlikte incelendiğinde, menopoz ve DM'nin birleşik etkileri kadın sağlığı üzerinde önemli sonuçlar doğurur.

Hormon replasman tedavisi (HRT) ve yaşam tarzı değişiklikleri, bu süreçlerin olumsuz etkilerini hafifletmek için önemli stratejiler arasında yer almaktadır. HRT, menopozdaki kadınlarda T2DM riskini %30 oranında azaltarak insülin direncini düşürür ve glisemik kontrolü iyileştirir. Özellikle DM'li kadınlarda HRT, HbA1c seviyelerini iyileştirir ve kardiyovasküler risk faktörlerini olumlu etkiler. Yaşam tarzı değişiklikleri, düzenli egzersiz ve sağlıklı beslenme ile kilo kontrolü sağlanmalıdır. Ayrıca, menopoz semptomlarının yönetimi ve uygun farmakolojik tedavi, cinsel sağlık ve psikolojik destekle birlikte önemlidir. Hemşireler DM'li postmenopozal kadınlarda, glukoz düşürücü ilaçların kardiyovasküler sonuçlar, vücut ağırlığı ve kırık riski üzerindeki etkilerini dikkate alarak, yaşam tarzı ve tıbbi yönetim ile ilgili güncel kılavuzlar doğrultusunda danışmanlık vermelidir. DM'li hastalar arasında postmenopozal kadınların yüzdesi artmaya devam ettikçe, bu kadınlarda menopoz semptomlarının ve DM'nin yönetimine yaklaşım; yaşam kalitesini ve optimal metabolik, kardiyovasküler sağlık, ürogenital sağlık, cinsel sağlık ve kemik sağlığını hedefleyerek bütüncül olmalıdır. Bu derlemede, diyabet ve menopoz arasındaki karşılıklı etkileşim ele alınarak, kadın sağlığına etkileri ve diyabet ve menopoz birlikteliğinin yönetimi literatür doğrultusunda incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Diyabet, Kadın Sağlığı, Menopoz

A Two-Way Threat to Women's Health: Effects and Management of Diabetes and Menopause

Dilek Bilgiç¹, Melissa Sıdan²

¹Dokuz Eylül University Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, İzmir

²Dokuz Eylül University Institute of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Graduate Program, İzmir

Diabetes mellitus (DM) is a disorder characterized by abnormal glucose metabolism, leading to complications in various organ systems. Menopause, a biological process marked by the decline of ovarian function, results in the permanent cessation of menstruation. While menopause is a natural phase for women, its consequences can sometimes be considered pathological. DM and menopause are closely linked, significantly impacting women's health. Globally, the prevalence of DM among women aged 20–79 is estimated at 10.2%. In Turkey, the 2017 Nutrition and Health Survey reported a 14% diabetes prevalence among women. The average age of menopause worldwide ranges from 49 to 52 years. Research suggests that both type 1 (T1DM) and type 2 diabetes mellitus (T2DM) may contribute to earlier menopause onset. Some studies report that women with T1DM experience menopause earlier, while others find no significant difference. However, poor glycemic control and microvascular complications are linked to early menopause. T2DM and early menopause share a bidirectional relationship. T2DM can impair ovarian function, causing menopause to occur earlier, while hormonal changes during menopause increase insulin resistance, raising the risk of developing T2DM. The decline in estrogen levels during menopause leads to changes in body fat distribution and increased insulin resistance, negatively affecting cardiometabolic health and elevating the risks of DM and cardiovascular disease (CVD). Both menopause and DM also impair bone health, increasing the risk of osteoporotic fractures. Severe vasomotor symptoms (VMS) during menopause are associated with a higher risk of developing T2DM. Additionally, urogenital symptoms, such as urinary incontinence, may worsen due to DM. The combination of menopause and DM, coupled with declining estrogen levels and DM-related nerve damage, can cause vaginal dryness and tissue thinning, leading to dyspareunia and sexual dysfunction. These combined effects pose significant challenges to women's health.

Hormone replacement therapy (HRT) and lifestyle modifications are key strategies to mitigate the adverse effects of DM and menopause. HRT has been shown to reduce the risk of T2DM in menopausal women by 30%, improve insulin sensitivity, and enhance glycemic control. In women with DM, HRT lowers HbA1c levels and positively influences cardiovascular risk factors. Lifestyle modifications, including regular physical activity and a balanced diet, are essential for weight management and overall health. Managing menopausal symptoms, ensuring proper pharmacological treatment, and providing psychological and sexual health support are also crucial. Nurses, particularly nurses, play a vital role in counseling postmenopausal women with DM. They should consider the effects of glucose-lowering medications on cardiovascular outcomes, body weight, and fracture risk while following the latest clinical guidelines for medical and lifestyle management. As the percentage of postmenopausal women with DM continues to rise, a holistic approach is necessary to manage the coexistence of these conditions. This approach should focus on improving quality of life while optimizing metabolic, cardiovascular, urogenital, sexual, and bone health. This review explores the interaction between DM and menopause, their effects on women's health, and strategies for effective management based on current literature.

Keywords: Diabetes, Menopause, Women's Health

P-0431

Beslenme Okuryazarlığı ve Kadın Sağlığı

Özge Dalgalar¹, Duygu Vefikuluçay Yılmaz²

¹Mersin Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum- Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Mersin

²Mersin Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Doğum- Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Mersin

Amaç: Bu derlemede beslenme okuryazarlığının kadın sağlığına etkisi ile ilgili literatürün taranarak incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırma “Beslenme okuryazarlığı” ve “Kadın sağlığı” anahtar kelimeleri kullanılarak “Google Scholar, Medline/PubMed, Cochrane Library” arama motorlarında güncel literatür taraması yapılarak hazırlanmıştır.

Bulgular: Beslenme, sağlığın temel yapı taşlarından biridir ve bireylerin yaşam kalitesini doğrudan etkilemektedir. Beslenme okuryazarlığı, gıda ve beslenme ile ilgili bilgilere erişebilme, analiz edebilip değerlendirebilme, doğru kararlar alarak uygulayabilme, sağlıklı beslenmeyi sürdürebilme, uygun miktarda sağlıklı olan besinleri seçebilme ve tüketebilme, gıda sisteminin işleyişini değerlendirebilme ve gıda güvencesinin sağlanması için gerekli olan istek, bilgi, beceri, tutum, davranış ve yeteneklerini gösterebilmesi olarak tanımlanmaktadır. Kültür, medya, yaş, eğitim seviyesi, gelir düzeyi, yaş ve cinsiyet beslenme okuryazarlığını etkileyen önemli faktörlerdendir.

Ataerkil yapıya sahip olan toplumumuzda yemek yapma kadının sorumluluğu olarak görüldüğünden beslenme okuryazarlığı özelde kadın sağlığı genelde toplum sağlığı ile ilişkili olarak görülmektedir. Kadınlar özellikle kırılgan yaşam evrelerinde (gebelik, emzirme, yaşlılık gibi) beslenme ihtiyaçlarını doğru tanımlayabilmesi hem kadının hem de toplumun sağlığını doğrudan etkilemektedir. Gebelerin beslenme okuryazarlık düzeyi hem kendi sağlıkları hem de bebeklerinin sağlığı açısından büyük önem taşımaktadır. Doğumdan sonra annenin beslenme okuryazarlık düzeyi bebeğini emzirmesini, ek gıdaya başlama zamanını ve ek gıda verirken tercih ettiği besinleri, çocuğu okula başladığında beslenme çantasına hazırladığı yiyecekleri etkilemektedir. Ayrıca yaşlı kadınların ise kronik hastalıkların yönetiminde beslenme okuryazarlığının önemi büyüktür.

Hemşireler beslenme eğitimi ile okuryazarlık düzeyi düşük olan bireylerin beslenme okuryazarlığı düzeyini ve dolayısı ile diyet kalitelerini arttırabilmektedir. Sağlıklı beslenme alışkanlıkları obezite, tip 2 diyabet, kalp-damar hastalıkları ve bazı kanser türleri gibi kronik hastalıkların, protein enerji malnütrisyonunun ve vitamin-mineral yetersizlikleri gibi sağlık sorunlarının görülme riskinin azalmasında önemli rol oynamaktadır.

Sonuç: Beslenme okuryazarlığı, kadın sağlığının korunmasında ve iyileştirilmesinde kritik bir öneme sahiptir. Hemşireler eğitici rolü ile kadınların beslenme okuryazarlık düzeyini arttırarak, sadece kadın sağlığını değil, çocukların ve diğer aile üyelerinin sağlığını olumlu yönde etkileyebilmekte, dolayısı ile sağlıklı bir toplumun oluşmasına büyük katkılar sağlayabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Beslenme okuryazarlığı, hemşirelik bakımı, kadın sağlığı

Nutrition Literacy and Women's Health

Özge Dalgalar¹, Duygu Vefikuluçay Yılmaz²

¹Mersin University Health Sciences Institute, Department of Obstetrics and Gynecology, Mersin

²Mersin University Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology, Mersin

Objective: The aim of this review is to examine the literature on the impact of nutrition literacy on women's health.

Materials-Methods: The research was prepared by reviewing the current literature using the keywords "Nutrition Literacy" and "Women's Health" through search engines such as Google Scholar, Medline/PubMed, and the Cochrane Library.

Findings: Nutrition is one of the fundamental pillars of health and directly affects individuals' quality of life. Nutrition literacy is defined as the ability to access, analyze, evaluate, and apply information related to food and nutrition, sustain healthy eating, choose and consume healthy foods in the right amounts, evaluate the functioning of food systems, and demonstrate the necessary willingness, knowledge, skills, attitudes, behaviors, and abilities to ensure food security. Culture, media, age, education level, income level, and gender are significant factors influencing nutrition literacy.

In our patriarchal society, where cooking is considered a woman's responsibility, nutrition literacy is seen in relation to women's health and, in general, public health. Women, especially during vulnerable life stages (such as pregnancy, breastfeeding, and old age), must be able to accurately identify their nutritional needs, as this directly affects both their health and the health of the community. The level of nutrition literacy among pregnant women is of great importance for both their health and the health of their babies. After childbirth, a mother's level of nutrition literacy influences her breastfeeding decisions, when she introduces solid foods, and the types of foods she chooses to give her child. Additionally, for elderly women, nutrition literacy plays a significant role in managing chronic diseases.

Nurses can increase the nutrition literacy level of individuals with low literacy levels through nutrition education, thereby improving their dietary quality. Healthy eating habits play an essential role in reducing the risk of chronic diseases such as obesity, type 2 diabetes, cardiovascular diseases, certain cancers, protein-energy malnutrition, and vitamin-mineral deficiencies.

Conclusion: Nutrition literacy is crucial for maintaining and improving women's health. By enhancing women's nutrition literacy, nurses, in their educational roles, can positively affect not only women's health but also the health of children and other family members, thus making significant contributions to the creation of a healthier society.

Keywords: Nutrition literacy, nursing care, women's health

P-0463

Menopozal Semptomlarda Lavanta Aromaterapisinin Etkinliği

Mehtap Gümüşay

ORDU ÜNİVERSİTESİ

PROBLEM TANIMI VE Amaç: Menopozla birlikte kadın vücudunda meydana gelen biyokimyasal ve hormonal değişiklikler fiziksel ve psikolojik birçok semptomu neden olmaktadır. Menopozal semptomlarla baş edebilmek için bu dönemde hormonal ve davranışsal tedaviler sıklıkla kullanılmaktadır. Bunun dışında menopozal semptomları hafifletmek için alternatif tedavi yöntemleri de kullanılmaktadır. Aromaterapi menopozal semptomların azaltılması kullanılan yöntemlerden biridir. Bu derlemenin amacı, lavanta aromaterapisinin menopozal dönemdeki kadınlarda fiziksel ve psikolojik semptomlar üzerindeki etkilerini sistematik olarak değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma bir sistematik derleme şeklinde hazırlanmıştır. Konuya ilişkin literatur taraması Scopus, MEDLINE (PubMed), Cochrane Central Register of Controlled Trials, EBSCO Host CINAHL, Proquest, Web of Sciences ve Google Scholar veri tabanları üzerinden gerçekleştirilmiştir. Menopozlu kadınlarda lavanta ile aromaterapinin menopozal semptomlar üzerine etkisini inceleyen çalışmalar dahil edilmiştir. Lavanta ve diğer aromaların birlikte kullanıldığı çalışmalar, lavantanın etkinliğinin değerlendirilmesi amaçlandığı için dışlanmıştır. Randomize kontrollü çalışmalar ve yarı deneysel çalışmalar bu sistematik incelemeye dahil edilmiştir. Tarama sonucunda on çalışmaya ulaşılmıştır.

Bulgular: Elde edilen çalışmaların 2012-2024 yılları arasında İran, Çin, Brezilya, Türkiye'de yapıldığı belirlenmiştir. Yapılan çalışmalar farklı menopozal semptomlara yönelik olarak gerçekleştirilmiştir. Yapılan on çalışmadan üçünün menopoza özgü yaşam kalitesi puanlarını iyileştirdiği belirlenmiştir. Çalışmalardan üçü aromaterapinin kadınların uyku kalitesini artırdığı bulunmuştur. Çalışmalardan ikisinde kaygı, anksiyete ve depresyon gibi emosyonel belirtilerde iyileşme olduğu görülmüştür. Çalışmaların ikisinde aromaterapi ile kadınların cinsel işlevlerinde iyileşme olduğu belirlenmiştir. Diğer bir çalışma sıcak basmalarında azalma olduğunu belirtmiştir. Diğer bir çalışmada fiziksel, psikolojik, vazomotor ve cinsel menopozal semptomlarda iyileşme olduğunu bildirilmiş ancak placebo grubunda da bu semptomlarda iyileşme olduğu gözlenmiştir.

Sonuç: Menopozal dönemdeki kadınlarda lavanta aromaterapisinin kullanımının menopozal semptomlar üzerinde etkisi olduğu belirlenmiştir. Özellikle uyku kalitesinin incelendiği çalışmalarda semptomlarda etkili olduğu görülmüştür. Yapılan çalışmalar semptomlarda azalma ile birlikte yaşam kalitesi, cinsel işlev ve uyku kalitesinde iyileşmeler olduğunu göstermiştir. Farklı semptomlara ilişkin yapılacak randomize kontrollü çalışmalar lavanta aromaterapisinin menopozal semptomlar üzerine etkinliğini değerlendirmek açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Menopozal semptom, aromaterapi, lavanta

Effectiveness of Lavender Aromatherapy for Menopausal Symptoms

Mehtap Gümüşay

ORDU UNIVERSITY

DEFINITION OF THE PROBLEM AND Aim: Biochemical and hormonal changes that occur in the female body with menopause cause many physical and psychological symptoms. Hormonal and behavioral treatments are frequently used in this period to cope with menopausal symptoms. In addition, alternative treatment methods are also used to alleviate menopausal symptoms. Aromatherapy is one of the methods used to reduce menopausal symptoms. The purpose of this review is to systematically evaluate the effects of lavender aromatherapy on physical and psychological symptoms in women in the menopausal period.

MATERIAL-Methods: This study was prepared as a systematic review. The literature search on the subject was conducted via Scopus, MEDLINE (PubMed), Cochrane Central Register of Controlled Trials, EBSCO Host CINAHL, Proquest, Web of Sciences and Google Scholar databases. Studies examining the effects of lavender and aromatherapy on menopausal symptoms in menopausal women were included. Studies using lavender and other aromas together were excluded because the aim was to evaluate the effectiveness of lavender. Randomized controlled trials and quasi-experimental studies were included in this systematic review. Ten studies were found as a result of the search.

Results: It was determined that the studies obtained were conducted in Iran, China, Brazil, and Turkey between 2012 and 2024. The studies were conducted for different menopausal symptoms. Three of the ten studies were determined to improve menopause-specific quality of life scores. Three of the studies found that aromatherapy increased women's sleep quality. Two of the studies found that emotional symptoms such as anxiety, worry, and depression improved. Two of the studies found that women's sexual functions improved with aromatherapy. Another study reported a decrease in hot flashes. Another study reported improvements in physical, psychological, vasomotor, and sexual menopausal symptoms, but these symptoms were also improved in the placebo group.

Conclusion: It has been determined that the use of lavender aromatherapy in women in the menopausal period has an effect on menopausal symptoms. It has been seen that it is effective on symptoms, especially in studies examining sleep quality. Studies have shown that there is a decrease in symptoms and improvements in quality of life, sexual function and sleep quality. Randomized controlled studies on different symptoms are important in terms of evaluating the effectiveness of lavender aromatherapy on menopausal symptoms.

Keywords: Menopausal symptom, aromatherapy, lavender

P-0471

Genital Kozmetiklerin Kimyasal Etkilerinin Kadın Sağlığı Açısından İncelenmesi

Cansu Mine Aydın¹, Özlem Karabulutlu²

¹Kafkas Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü, Kars

²Kafkas Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Sağlığı Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Bölümü, Kars

Özet

Günümüzde güzellik sektöründe, teknoloji alanında ve sağlık alanında yaşanan gelişmeler kadınların değişimlerini ya da güzellik anlayışlarını etkileyerek genital kozmetik kavramının yaygınlaşmasına neden olmuştur. Bu derlemenin amacı kadınların genital kozmetikte kullandıkları ürünlerin kimyasal etkilerinin sağlık açısından incelenmesini sağlamaktır. Eski çağlardan itibaren günümüze gelerek ulaşan kozmetik ürünlerinin genital bölgede kullanımı genital kozmetik kavramının ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Kadınların beden imajında değişime neden olması, benlik saygısını arttırması ve güzelliğe önem vermesi ile birlikte kozmetik ürünlerin kullanımı artmaktadır. Ayrıca kullanılan ürünlerinin çeşitli olması, erişimin kolay olması, etkisi ve kalıcılık süresi ürünün tercih edilmesini etkilemektedir. Kadınlar sağlıklarını olumsuz etkileyen kimyasal maddeler içeren kozmetik ürünlerin tüketiminde yalnızca ürün içeriği yerine ürünün etkisine ve kalıcılık süresine dikkat etmektedir. Bu durum kozmetik ürün satış oranını arttırarak kadınların sağlıklarını olumsuz etkilemektedir. Kimyasal madde içeren ürünler; alınma şekline, vücutta kalma süresine ve diğer maddelerle etkileşimine bağlı olarak farklı etkileri bulunmaktadır. Ağır metal bulunan kozmetik ürünlerin ağız, solunum ile deri yoluyla alımı vücutta toksik özelliklere neden olarak metabolik süreçleri etkilemektedir. Bu metaller; kadmium, krom, çinko, kurşun ve arsenik gibi metallerdir. Örneğin; şampuan gibi temizleme ürünlerinde civa, vücut ve genital bölge kremlerinde kadmium ile paraben, duş ürünlerinde arsenik, banyo köpüğü, sabun, losyon gibi ürünlerde ise 1-4 dioksan kullanımı görülmektedir. Kimyasal kozmetik ürünlerde kullanılan metaller kadınlarda kızarıklık, döküntü, karaciğer, böbrek ve akciğer sorunlarına, genital bölgede ödem, alerji, infertilite ve kanser gibi birçok soruna neden olup sağlıklarını kısa süreli ya da uzun süreli olarak olumsuz etkilemektedir. Ayrıca teratojenik etkisi olan ürünlerin gebelik sürecinde kullanımı ise abortuslara, konjenital anatomik anomalilere, ölü ya da erken doğumlara, intrauterin gelişme geriliklerine, düşük doğum ağırlıklı bebek doğmasına neden olmaktadır. Sonuç olarak kadınların genital kozmetik ürünlerin kimyasal etkilerini araştırarak içerikleri hakkında bilgi sahibi olmaları gereklidir. Yaşanılan gelişmeler hızlı ürün tüketimine neden olarak sağlıklarını olumsuz etkilemektedir. Bu açıdan kadınlara kadın sağlığı hemşirelerinin ya da diğer sağlık profesyonellerinin eğitimler vermesi ve eksik ya da yanlış bilgilerinin düzeltilmesi açısından sorumlulukları bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: genital kozmetik, hemşire, kadın sağlığı, kimyasal madde

Investigation of Chemical Effects of Genital Cosmetics in terms of Women's Health

Cansu Mine Aydın¹, Özlem Karabulutlu²

¹Kafkas University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Kars

²Kafkas University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Department, Kars

Summary

Nowadays, developments in the beauty industry, technology and health have affected the changes in women or their understanding of beauty and caused the concept of genital cosmetics to become widespread. The aim of this review is to examine the chemical effects of the products used by women in genital cosmetics in terms of health. The use of cosmetic products that have developed from ancient times to the present day in the genital area leads to the emergence of the concept of genital cosmetics. The use of cosmetic products is increasing as women cause a change in body image, increase self-esteem and attach importance to beauty. In addition, the variety of products used, easy access, effect and duration of permanence affect the preference of the product. Women pay attention to the effect and lasting time of the product instead of only the product content in the consumption of cosmetic products containing chemicals that adversely affect their health. This situation negatively affects women's health by increasing the sales rate of cosmetic products. Products containing chemicals have different effects depending on the way they are taken, the duration of their stay in the body and their interaction with other substances. The intake of cosmetic products containing heavy metals through mouth, respiration and skin causes toxic properties in the body and affects metabolic processes. These metals are cadmium, chromium, zinc, lead and arsenic. For example, mercury is used in cleaning products such as shampoo, cadmium and paraben in body and genital area creams, arsenic in shower products, and 1-4 dioxane in products such as bath foam, soap and lotion. Metals used in chemical cosmetic products cause many problems such as rashes, redness, liver, kidney and lung problems, oedema in the genital area, allergies, infertility and cancer in women and adversely affect their health for short or long term. In addition, the use of products with teratogenic effects during pregnancy causes abortions, congenital anatomical anomalies, stillbirths or premature births, intrauterine development retardation, and low birth weight babies. As a result, women should be informed about the chemical effects of genital cosmetic products and their contents. Current developments cause rapid product consumption and negatively affect their health. In this respect, women's health nurses or other health professionals have responsibilities in terms of providing training to women and correcting incomplete or incorrect information.

Keywords: genital cosmetics, nurse, women's health, chemicals

P-0479

Jinekolojik Kanserlerde Cinsellik ve Beden İmajında Değişim: Psikososyal Süreçlere Genel Bir Bakış

Selcan Zeynep Ergöz Aksoy¹, Dilek Bilgiç², Deniz Güneş³

¹İzmir Ekonomi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

²Dokuz Eylül Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

³Samsun Takev Anadolu Lisesi

Jinekolojik kanserler, kadınların yalnızca fiziksel sağlığını değil, aynı zamanda beden imajı, cinsel yaşam ve psikososyal iyilik halleri gibi yaşamın çok boyutlu alanlarını etkileyen ciddi bir sağlık sorunudur. Serviks, over, endometrium, vajina ve vulva gibi üreme organlarını etkileyen bu kanser türleri; cerrahi müdahaleler, radyoterapi, kemoterapi ve hormonal tedaviler gibi tedavi yaklaşımlarını gerektirmektedir. Bu süreç, kadınların beden algısı, cinsel yaşamı ve psikososyal yaşamı üzerinde çok yönlü değişimlere yol açabilmektedir.

Kanser tedavileri sırasında ve sonrasında karşılaşılan hormonal değişiklikler, organ kayıpları, fertilitenin sona ermesi ve fiziksel görünümdeki değişiklikler, kadınların beden imajını olumsuz etkileyerek özgüven kaybına yol açabilmekte bu durum da cinsel yaşam üzerinde olumsuz etkilere neden olabilmektedir. Aynı zamanda kanser teşhisi ve tedavi süreci, birçok kadın için yoğun stres, kaygı, depresyon ve sosyal izolasyon gibi psikolojik ve sosyal sorunlarla iç içe geçmektedir. Bu nedenle jinekolojik kanser deneyimi, kadının benlik algısı, kadınlık rolü, partner ilişkisi ve sosyal işlevselliği gibi birçok temel yaşam alanında hassasiyetler yaratabilmektedir.

Yapılan çalışmalar, jinekolojik kanser tanısı alan kadınların çoğunluğunun cinsel yaşamlarında sorunlar yaşadığını, partner ilişkilerinin ve genel yaşam kalitesinin olumsuz etkilendiğini göstermektedir. Ayrıca, bu kadınların önemli bir kısmında depresyon, anksiyete, sosyal izolasyon ve yalnızlık gibi psikolojik sorunlar da gözlenmektedir. Yaşam kalitesi üzerindeki bu önemli etkilere rağmen beden imajı ve cinsellik gibi konular, çoğu zaman sağlık profesyonelleri tarafından yeterince ele alınmamakta ve kadınlar bu konuları konuşmaktan çekinmektedir. Literatürde, hemşire odaklı danışmanlık ve eğitim programlarının kadınların psikoseksüel iyilik halini desteklemede etkili olduğu bildirilmektedir. Jinekolojik kanser tanısı almış kadınların çok boyutlu ihtiyaçlarını karşılayabilmek adına, hemşireler güvene dayalı bir iletişim ortamı sağlayarak bütüncül bakım sürecinin etkinliğini artırmalıdır.

Sonuç olarak, jinekolojik kanserli kadınların bakımında yalnızca fiziksel sağlığa odaklanmakla kalmayıp beden imajı, cinsellik ve psikososyal ihtiyaçların da dikkate alınması gerekmektedir. Bu bağlamda, sağlık profesyonellerine yönelik farkındalık eğitimleri ve yapılandırılmış bakım modelleri geliştirilmesi önemlidir. Kadınların jinekolojik kanser sonrası karşılaştıkları çok boyutlu sorunlarla başa çıkabilmeleri için hem klinik uygulamalarda hem de bilimsel araştırmalarda psikososyal desteğin öncelikli bir alan olarak ele alınması gerekmektedir.

Bu derleme, jinekolojik kanserli kadınların beden algısı, cinsel yaşamı ve psikososyal sağlığı üzerindeki etkilerini güncel literatür doğrultusunda değerlendirmeyi; ayrıca sağlık profesyonellerinin bu alanlara yönelik sorumluluklarına ve bütüncül bakım yaklaşımlarına dikkat çekmeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Beden imajı, Cinsellik, Hemşirelik bakımı, Jinekolojik kanser, Psikososyal etki

Changes in Sexuality and Body Image in Gynecological Cancers: An Overview of Psychosocial Processes

Selcan Zeynep Ergöz Aksoy¹, Dilek Bilgiç², Deniz Güneş³

¹Izmir University of Economics, Faculty of Health Sciences, Department of Gynecological and Obstetrical Nursing, Izmir

²Dokuz Eylul University, Faculty of Nursing, Department of Gynecological and Obstetrical Nursing, Izmir

³Samsun Takev Anatolian High School

Gynecological cancers represent a serious health concern that affects not only women's physical health but also multiple dimensions of their lives, including body image, sexual life, and psychosocial well-being. These cancer types—affecting reproductive organs such as the cervix, over, endometrium, vagina, and vulva—require various treatment modalities including surgical interventions, radiotherapy, chemotherapy, and hormonal therapies. The entire treatment process can lead to multifaceted changes in women's body perception, sexual functioning, and psychosocial health.

Hormonal changes, organ loss, the cessation of fertility, and alterations in physical appearance experienced during and after cancer treatment may negatively affect women's body image, often resulting in decreased self-esteem. This, in turn, can have a detrimental impact on their sexual lives. In addition, the diagnosis and treatment process can be accompanied by intense stress, anxiety, depression, and social isolation for many women. Therefore, the gynecological cancer experience creates vulnerabilities across multiple aspects of women's lives, including self-perception, gender identity, partner relationships, and social functioning.

Current studies show that a significant proportion of women diagnosed with gynecological cancer experience sexual dysfunction, negatively affecting their intimate relationships and overall quality of life. Furthermore, many of these women report psychological difficulties such as depression, anxiety, loneliness, and social withdrawal. Despite these substantial impacts, issues related to body image and sexuality are often neglected by healthcare professionals, and women may feel reluctant to discuss these sensitive topics. However, the literature highlights that nurse-led counseling and educational programs are effective in promoting psychosexual well-being. To meet the complex needs of women diagnosed with gynecological cancer, nurses should foster a safe and empathetic communication environment, thereby enhancing the effectiveness of holistic care practices.

In conclusion, the care of women with gynecological cancer should go beyond physical treatment and address concerns related to body image, sexuality, and psychosocial well-being. In this context, it is essential to develop awareness-raising programs for healthcare professionals and to establish structured care models. Addressing the multifaceted challenges faced by women following gynecological cancer requires prioritizing psychosocial support in both clinical practice and research. This review aims to examine the impact of gynecological cancer on women's body image, sexual life, and psychosocial health in light of current literature, while also drawing attention to the roles of healthcare professionals and the significance of holistic care approaches in this context.

Keywords: Body image, Gynecological cancer, Nursing care, Psychosocial impact, Sexuality

P-0481

İklim Değişikliğinin Üreme Sağlığı Üzerine Etkisi ve Sürdürülebilir Çözüm Önerileri

Burcum Cebe¹, Serap Tekbaş²

¹Tınaztepe Üniversitesi, Ebelik Bölümü, Lisans Programı

²Tınaztepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

Amaç: Bu çalışmada iklim değişikliğinin üreme sağlığı üzerine etkilerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Derleme yöntemi ile hazırlanmış çalışmada son beş yıla ait literatür bilgileri kullanılmıştır. Artan küresel sıcaklıklar, aşırı hava olayları ve çevresel bozulmalara yol açan iklim değişikliği insan sağlığını ciddi düzeyde etkilemektedir. Dünya Sağlık Örgütü, 2030 ile 2050 yılları arasında iklime duyarlı hastalıklardan dolayı tahmini 250.000 ek ölüm öngörmektedir. İklim değişikliğinin yol açtığı etkiler tüm insanları etkilemesine rağmen dezavantajlı grupta yer alan kadınlar ve kız çocukları daha fazla etkilenmektedir. Bunun nedeni, doğal tehlikelere ve iklimle ilgili hasarlara daha fazla maruz kalmaları ve baş etmede güçlük yaşamalarıdır. Bunlara ek olarak kültürel ve toplumsal normların neden olduğu etkiler de kadınların yaşadıkları iklim kaynaklı sorunların şiddetini arttırabilmektedir. Kadınlar tüm yaşam dönemlerinde farklı risk faktörleri ile karşılaşmaktadır. İklim değişikliği bu risk faktörlerinin şiddetini arttırarak sağlık sorununa dönüşmesine yol açabilmektedir. İklim değişikliği nedeniyle spontan abortus, preterm eylem, gebelikte hipertansif bozukluklar, menopoz sürecinde vazomotor değişikliklerde artış ortaya çıkabilmektedir. İklim değişikliğinin menstrual siklus düzenine etki etmesi, çevresel faktörlerin hormonal değişimlere yol açması infertilite oranlarındaki artışa neden olabilmektedir. İklim değişikliği toplumların ekonomik düzeylerini etkilerken tüm dünyada daha düşük gelire sahip kadınları yoksullaştırmakta ve kadınların toplumsal cinsiyete dayalı daha fazla ayrımcılığa uğramasına, daha fazla şiddete maruz kalmasına yol açmaktadır.

Tüm bu sorunların daha fazla görülmesinin yanı sıra, aile planlaması yöntemine, doğum öncesi ve doğum sonrası bakım almaya erişim güçleşmektedir. İklim değişikliğiyle artan afet durumlarında ise tüm üreme sağlığı hizmetlerinin bulunabilirliğini ve bunlara erişim azalabilmektedir. Bunların sonucunda ise kadın sağlığını korumak güçleşmekte, morbidite ve mortalite oranları artmaktadır.

Sürdürülebilir Çözüm Önerileri

Kadınların iklim değişikliği nedeni ile yaşayabilecekleri sağlık sorunlarını içeren sağlık politikalarının oluşturulması oldukça önemlidir.

İklim değişikliğinin neden olduğu afet durumları için üreme sağlığı hizmetlerini kapsayan, uygulanabilir ve sürdürülebilir planlamalar oluşturulmalıdır.

Üreme sağlığı hizmetlerinin planlama, yürütme ve değerlendirme aşamalarına kadınların dahil edilmesi kendi sağlık süreçleri ile ilgili karar verme ve sorumluluk alabilmelerini sağlayacaktır.

Sağlık profesyonellerinin hasta savunuculuk ve eğitici rolünü kullanarak iklim değişiklikleri ve insan sağlığına etkileri konusunda yeterli düzeyde bilgi sahibi olması ve konuyla ilgili gelişmeleri takip etmesi süreç yönetimi için elzemdir.

Sağlık profesyonelleri tarafından iklim değişikliğinin kadın sağlığına etkileri konusunda düzenli eğitimler yapılarak ortaya çıkabilecek olumsuz etkilerin önlenmesi ya da azaltılabilmesi sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: İklim değişikliği, üreme sağlığı, kadın

Impact of Climate Change on Reproductive Health and Sustainable Solutions

Burcum Cebe¹, Serap Tekbaş²

¹Tinaztepe University, Department of Midwifery, Undergraduate Program

²Tinaztepe University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery

Aim: This study aimed to evaluate the effects of climate change on reproductive health.

Method: In the study prepared with the compilation method, literature information from the last five years was used.

Climate change, with increasing global temperatures, extreme weather events, and environmental degradation, is having a serious impact on human health. The World Health Organization predicts an estimated 250,000 additional deaths from climate-sensitive diseases between 2030 and 2050.

Although the impacts of climate change affect all people, women and girls in disadvantaged groups are more affected. This is because they are more exposed to natural hazards and climate-related damage and have more difficulty coping. In addition, the effects of cultural and social norms can also increase the severity of climate-related problems experienced by women.

Women face different risk factors in all life stages. Climate change may increase the severity of these risk factors and turn them into health problems. Spontaneous abortion, preterm labor, hypertensive disorders during pregnancy, and an increase in vasomotor changes during menopause may occur due to climate change. The impact of climate change on menstrual cycle patterns and hormonal changes caused by environmental factors may lead to an increase in infertility rates. While climate change affects the economic levels of societies, it impoverishes women with lower incomes all over the world and leads to more gender-based discrimination.

In addition to the increased incidence of all these problems, access to family planning methods, prenatal and postnatal care becomes more difficult. In disaster situations that increase with climate change, the availability of and access to all reproductive health services may decrease. As a result, it becomes difficult to protect women's health, and morbidity and mortality rates increase.

Sustainable Solution Proposals

It is very important to create health policies that include the health problems that women may experience due to climate change.

Feasible and sustainable plans that include reproductive health services should be developed for disaster situations caused by climate change.

Involving women in the planning, execution, and evaluation stages of reproductive health services will enable them to make decisions and take responsibility for their health processes.

It is essential for process management that health professionals have sufficient knowledge about climate change and its effects on human health and follow developments on the subject by using their role as patient advocates and educators.

Regular training on the effects of climate change on women's health can be provided by health professionals to prevent or reduce the negative effects that may arise.

Keywords: Climate change, reproductive health, women

P-0486

Cinsel Sağlık Danışmanlığında EX- PLISSIT Modelinin Kullanılması

Emine Temizkan Sekizler

Doğu Akdeniz Üniversitesi

Cinsellik temel insan gereksinimlerinden biridir ve cinsel sağlık, sağlığın önemli bir parçasıdır. Cinsel sorunları belirlemek ve konu ile ilgili danışmanlık sağlamak, cinsel sağlık bakımının iyileştirilmesinde önem taşımaktadır. Son yıllarda EX-PLISSIT modeli, cinsel sağlık değerlendirmesinde ve danışmanlığında öne çıkmıştır. EX-PLISSIT, PLISSIT modelindeki bazı sınırlılıklar nedeniyle geliştirilmiş ve bu modelin temel ilkeleri üzerine kurulmuştur. EX-PLISSIT modeli, dört aşamadan oluşmakta ve her aşama cinsel kaygılara yanıt vermek için yaklaşımlar önerilmekte ve bireyin geri bildirimi esas alınmaktadır. Cinselliği olumsuz etkileyen, gebelik ve doğum gibi fizyolojik süreçlerde, jinekolojik kanser tedavisi ve histerektomi gibi jinekolojik operasyon sonrasında, orgazm bozukluklarında, Multipl Skleroz ve Sistemik Lupus Eritematozus gibi hastalıklarda ve infertilite sorunu yaşayan çiftlerde EX-PLISSIT modeli ile verilen cinsel danışmanlığın, cinsel tutum, cinsel işlev ve cinsel yaşam kalitesi üzerine olumlu etkileri olduğu bildirilmiştir. Bu anlamda hemşirelerin EX-PLISSIT modelini rehber alarak cinselliği ve cinselliğe bağlı gereksinim ve sorunları ele alması, cinsel sağlığın geliştirilmesinde etkili bir strateji olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cinsellik, cinsel sağlık, danışmanlık, hemşire, kadın sağlığı, EX-PLISSIT modeli

Use of the EX-PLISSIT Model in Sexual Health Counseling

Emine Temizkan Sekizler

Eastern Mediterranean University

Sexuality is one of the basic human needs and sexual health is an important part of health. Determining sexual problems and providing counseling on the subject is important in improving sexual health care. In recent years, the EX-PLISSIT model has come to the fore in sexual health assessment and counseling. EX-PLISSIT was developed due to some limitations in the PLISSIT model and is based on the basic principles of this model. The EX-PLISSIT model consists of four stages and approaches are suggested to respond to sexual concerns at each stage and the feedback of the individual is taken as a basis. It has been reported that sexual counseling given with the EX-PLISSIT model has positive effects on sexual attitude, sexual function and sexual life quality in physiological processes such as pregnancy and birth, gynecological cancer treatment and after gynecological operations such as hysterectomy, orgasm disorders, diseases such as Multiple Sclerosis and Systemic Lupus Erythematosus and couples experiencing infertility problems, which negatively affect sexuality. In this sense, it is thought that nurses addressing sexuality and sexuality-related needs and problems by taking the EX-PLISSIT model as a guide is an effective strategy in improving sexual health.

Keywords: Sexuality, sexual health, counseling, nurse, women's health, EX-PLISSIT model

P-0491

Hormonal Kontraseptif Yöntemler

Merve Karadağ Dursun¹, Sevil Şahin²

¹Atılım Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yükselokulu

²Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

Giriş: İnsanlar, gebeliğin cinsel birleşme sonrasında oluştuğunu anladıkları andan itibaren, bunu önlemek için çeşitli yöntemler geliştirmeye başlamışlardır. Gebeliği engellemeye yönelik bu yöntemler genel olarak "kontrasepsiyon" olarak adlandırılmakta, bu amaçla geliştirilen uygulamalar ise "kontraseptif yöntemler" olarak bilinmektedir. Kontraseptif yöntemlere dair hizmetler, aile planlaması (AP) hizmetleri kapsamında sunulmaktadır. Ülkemizde nüfus artış hızının, plansız gebeliklerin ve anne-bebek ölümlerinin yüksek olması nedeniyle, aile planlaması hizmetleri temel sağlık konularından biri olarak kabul edilmektedir (Çayan, 2009).

Birçok farklı doğum kontrol yöntemi bulunmaktadır ve doğru kullanıma bağlı olarak etkinlik oranları değişmektedir, ayrıca her doğum kontrol yöntemi her durum için uygun değildir. En uygun doğum kontrol yöntemi; bir bireyin genel sağlığına, yaşına, cinsel aktivite sıklığına, cinsel partner sayısına, çocuk sahibi olma isteğine ve mevcut hastalıklara göre seçilmelidir. Bazı yöntemler reçetesiz temin edilebilirken, bazıları tıbbi olarak önerilebilir veya cerrahi müdahale gerektirebilir. Sağlık profesyonelleri, bireylerin hem etkili hem de kabul edilebilir bir yöntem bulmalarına ve kullanmalarına yardımcı olmakta önemli bir rol oynamaktadır (DSÖ, 2023).

Modern kontrasepsiyon yöntemlerinden; hormonal kontraseptifler (kombine oral kontraseptifler, acil kontraseptif haplar, mini haplar, deri altı implantları, enjektabl yöntemler ve kombine "patch" (transdermal yöntem)), rahim içi araçlar (bakırlı IUD ve levonorgestrel içeren rahim içi sistem (Mirena)), bariyer yöntemler (kondom, diyafram, spermisitler, kombine vajinal halka, servikal başlık), cerrahi sterilizasyon yöntemleri (kadında gönüllü cerrahi sterilizasyon, erkekte gönüllü cerrahi sterilizasyon) olarak sıralanmaktadır (DSÖ, 2023).

Hormonal kontraseptifler, gebeliği önlemede etkili ve yaygın olarak kullanılan modern yöntemler arasında yer almaktadır. Bununla birlikte, kullanım oranları bölgesel ve kültürel farklılıklar nedeniyle değişkenlik göstermektedir. Kombine oral kontraseptifler (KOK) başta olmak üzere hormonal yöntemler, düşük yan etki profili ve etkinlikleri nedeniyle tercih edilse de, kullanıcıların yan etkiler, sağlık endişeleri ve alternatif yöntemlere geçme isteği gibi nedenlerle bırakma oranları yüksektir. Dünya genelindeki veriler incelendiğinde, hormonal kontraseptiflerin kullanım oranlarının bölgeler arası farklılıklar gösterdiği ve gelişmiş ülkelerde daha yaygın olduğu görülmüştür. Ancak, bilgilendirme eksikliği, eğitim düzeyi ve sosyal faktörler kullanım oranlarını etkileyen temel unsurlar arasındadır.

Problem Tanımı: Gebeliği önlemek amacıyla kullanılan kontraseptif yöntemler, bireylerin üreme sağlığını koruma ve aile planlamasını sağlama açısından büyük önem taşımaktadır. Modern kontraseptifler arasında yer alan hormonal yöntemler, yüksek etkinlik oranları nedeniyle yaygın olarak tercih edilmektedir. Ancak, bu yöntemlerin kullanım oranları coğrafi, kültürel ve sosyo-ekonomik faktörlere bağlı olarak değişmektedir. Kullanıcıların hormonal kontraseptifleri tercih etmelerine rağmen, yan etkiler, sağlık kaygıları ve alternatif yöntemlere yönelme isteği nedeniyle kullanım bırakma oranları yüksektir. Ayrıca, bilgilendirme eksikliği, eğitim düzeyi ve sosyal faktörler, bireylerin doğru kontraseptif yöntemleri seçmelerini ve düzenli olarak kullanmalarını etkileyen temel unsurlar arasında yer almaktadır.

Araştırmanın Amacı: Bu çalışma, hormonal kontraseptif yöntemlerin kullanım oranlarını, hangi koşullarda kullanılabileceğini veya kullanılamayacağını göstermektedir. Elde edilen bulgular doğrultusunda, hormonal kontraseptif kullanımını artırmaya yönelik stratejiler geliştirmek, bireylere daha bilinçli seçim yapmalarında rehberlik etmek ve aile planlaması hizmetlerinin etkinliğini artırmak

amaçlanmaktadır. Böylece, toplumsal bilinçlendirme faaliyetleri ve sağlık politikaları daha etkili hale getirilerek bireylerin üreme sağlığına yönelik bilinçli tercihler yapmaları desteklenebilecektir. Sonuç: Sonuç olarak, hormonal kontraseptiflerin etkin ve yaygın bir şekilde kullanılabilmesi için toplumsal bilinçlendirme, erişim kolaylığı ve bireysel danışmanlık hizmetlerinin yaygınlaştırılması büyük önem taşımaktadır. Bu sayede, hem bireylerin sağlığı korunacak hem de aile planlamasına yönelik bilinçli tercihler artacaktır.

Anahtar Kelimeler: Aile Planlaması, Kontraseptif Yöntemler, Hormonal Yöntemler

Hormonal Contraceptive Methods

Merve Karadağ Dursun¹, Sevil Şahin²

¹Atılım University, Vocational School of Health Services

²Ankara Yıldırım Beyazıt University, Department of Nursing, Faculty of Health Sciences

Introduction: Since the realization that pregnancy occurs following sexual intercourse, people have developed various methods to prevent it. These methods are generally referred to as "contraception," and the practices developed for this purpose are known as "contraceptive methods." In Turkey, due to the high rate of population growth, unplanned pregnancies, and maternal-infant mortality, family planning services are considered a fundamental public health concern (Çayan, 2009).

There are many different birth control methods, and their effectiveness varies depending on correct use. Moreover, not every method is suitable for every individual or situation. The most appropriate method should be selected based on a person's overall health, age, frequency of sexual activity, number of sexual partners, desire to have children, and any existing medical conditions. While some methods can be obtained without a prescription, others require medical consultation or surgical intervention. Healthcare professionals play a vital role in helping individuals find and use effective and acceptable contraceptive methods (WHO, 2023).

Modern contraceptive methods include hormonal contraceptives (combined oral contraceptives, emergency contraceptive pills, progestin-only pills, subdermal implants, injectable methods, and combined patches transdermal methods), intrauterine devices (copper IUDs and the levonorgestrel-releasing intrauterine system Mirena), barrier methods (condoms, diaphragms, spermicides, vaginal rings, cervical caps), and surgical sterilization methods (voluntary sterilization for both women and men) (WHO, 2023).

Hormonal contraceptives are among the most effective and widely used modern methods for preventing pregnancy. Although hormonal methods—especially combined oral contraceptives (COCs)—are preferred for their low side-effect profiles and effectiveness, discontinuation rates are high due to concerns about side effects, health issues, and a desire to switch to alternative methods. Global data reveal significant regional differences in hormonal contraceptive use, with higher rates observed in developed countries. Nevertheless, lack of information, educational level, and social factors are among the primary determinants affecting usage rates.

Problem Statement:

Contraceptive methods used to prevent pregnancy are critically important for protecting reproductive health and ensuring effective family planning. Among modern contraceptives, hormonal methods are widely preferred due to their high effectiveness. Despite the preference for hormonal contraceptives, high discontinuation rates are observed due to side effects, health concerns, and the pursuit of alternative methods. Furthermore, lack of adequate information, varying education levels, and social influences affect individuals' ability to choose and consistently use the most appropriate contraceptive methods.

Purpose of the Study:

This study aims to examine the usage rates of hormonal contraceptive methods and identify the circumstances under which they are suitable or unsuitable for use. Based on the findings, the goal is to develop strategies that enhance the use of hormonal contraceptives, guide individuals in making more informed choices, and improve the effectiveness of family planning services. In this way, public awareness efforts and health policies can be made more effective, ultimately supporting individuals in making informed reproductive health decisions.

Conclusion:

In conclusion, effective and widespread use of hormonal contraceptives requires increased public awareness, improved access, and expanded individual counseling services. This will help protect individual health and increase conscious choices regarding family planning.

Keywords: Contraceptive Methods, Family Planning, Hormonal Methods

P-0501

Esansiyel Tansiyonu Olan Gebe Hastaya WİEDENBACH Kuramına Göre Hemşirelik Yaklaşımı: Bir Olgu Sunumu

Helin Kalır, Ümran Sevil

Hasan Kalyoncu Üniversitesi Hemşirelik Anabilim Dalı, Gaziantep

Esansiyel Tansiyonu Olan Gebe Hastaya WİEDENBACH Kuramına Göre Hemşirelik Yaklaşımı: Bir Olgu Sunumu

Amaç: Gebelik fizyolojik olarak annede sistemlerin farklılaştığı komplike bir süreçtir. Özellikle kardiyovasküler sistem değişikliklerinden olan; toplam kan hacminin %30-50 artması, volümün artmasına bağlı olarak taşikardi gelişme riski ve periferik kanlanmayı arttırmak amacıyla damar tonüsünde meydana gelen değişiklikler anne adayını beklenmedik kan basıncı değişimlerine açık hale getirebilir. Esansiyel tansiyon ise; kişide ikincil bir kronik rahatsızlık olmamasına rağmen sebebi açıklanamayan hipertansiyon olarak tanımlanmaktadır. Esansiyel hipertansiyon uzun vadede venöz hasarlara ve kardiyak problemlere sebep olabilmektedir. Gebelikte hipertansiyona bağlı uteroplesantal kanlanmanın azalması ve fetüsün yeterli oksijen ve besine ulaşmasını engelleyebilmektedir. Bu sebeple intrauterin gelişme geriliği ve düşük doğum ağırlığına sebep olabilir. Gebelikte hipertansiyonun erken teşhisi ve uygun şekilde yönetimi anne ve bebek sağlığını korumak açısından hayati öneme sahiptir.

Ernestine Wiedenbach'ın "Klinik Hemşirelikte Yardım Sanatı Kuramı" hasta merkezli ve hastanın iyiliğini esas alan girişimleri temel alan bir bakım modelidir. Bu olguda gebelik döneminde esansiyel tansiyon yaşayan bireye Wiendenbach'ın; kuramına dayalı olarak hazırlanan hemşirelik bakım planının uygulanması amaçlanmıştır.

Olgu: Şanlıurfa'da bir üniversite hastanesinin Kalp ve Damar Cerrahisi servisinde yatarak tedavi gören, 6 haftalık gebe ve esansiyel hipertansiyon tanısı almış 29 yaşındaki E.D. adlı hasta bu çalışmanın olgusunu oluşturmuştur. Hasta evli, iki çocuk annesi ve ev hanımıdır. Aile içi bir sorun sonrasında fenalaşarak hastaneye başvurmuş, ilk ölçülen tansiyon değeri 203/137 mmHg olarak kaydedilmiştir. İkinci gebeliğinde de doğum sırasında tansiyonun 200/130 mmHg'ya ulaştığı bilinmektedir. Doğum sonrası 5 gün hastanede tedavi gören hasta, 8 ay medikal tedaviye devam etmiş ancak hipertansiyonu kontrol altına alınamamıştır. Psikiyatri kliniği desteğiyle tedavisine devam edilen hastanın, ilaç tedavisi 6 ay sonunda kademeli olarak sonlandırılmış ve üçüncü gebeliğine kadar herhangi bir tansiyon problemi yaşamamıştır.

Sonuç: Esansiyel tansiyon tanılı gebe hasta Wiedenbach'ın holistik yaklaşımı ile değerlendirilmiş ve hasta merkezli bir yaklaşım benimsenmiştir. Gebe hastanın esansiyel tansiyon hakkında bilgi eksikliği giderilmiş ve yaşam şeklinde değişikliğe gitmesi gereken konular hakkında bilgilendirilmiştir. Planlanan hemşirelik bakımı sonunda kontrole gelen hastanın tansiyon değerlerinin düşmeye başladığı kaydedilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Esansiyel Hipertansiyon, Hemşirelik Bakımı, Wiedenbach Kuralcı Teorisi

Nursing Approach to a Pregnant Patient with Essential Hypertension According to Wiedenbach Theory: A Case Report

Helin Kalır, Ümran Sevil

Hasan Kalyoncu University Department of Nursing, Gaziantep

Nursing Approach to Pregnant Patient with Essential Hypertension According to WIEDENBACH Theory: A Case Report

Purpose: Pregnancy is a complicated process in which physiological systems in the mother are different. Especially cardiovascular system changes; 30-50% increase in total blood volume, risk of tachycardia development due to increased volume and changes in vascular tone in order to increase peripheral blood flow may make the expectant mother vulnerable to unexpected blood pressure changes. Essential hypertension is defined as hypertension whose cause cannot be explained even though the person does not have a secondary chronic disease. Essential hypertension can cause venous damage and cardiac problems in the long term. Decreased uteroplacental blood flow due to hypertension in pregnancy may prevent the fetus from reaching sufficient oxygen and nutrients. For this reason, it can cause intrauterine growth retardation and low birth weight. Early diagnosis and appropriate management of hypertension in pregnancy is of vital importance in terms of protecting the health of the mother and the baby.

Ernestine Wiedenbach's "Theory of the Art of Helping in Clinical Nursing" is a care model based on patient-centered and patient-oriented interventions. In this case, it is aimed to apply the nursing care plan prepared based on Wiendenbach's theory to an individual who experiences essential hypertension during pregnancy.

Case: The patient named E.D., aged 29, who was receiving inpatient treatment in the Cardiovascular Surgery ward of a university hospital in Şanlıurfa, was 6 weeks pregnant and diagnosed with essential hypertension. The patient is married, a mother of two and a housewife. She applied to the hospital after feeling unwell due to a family problem, and her first measured blood pressure value was recorded as 203/137 mmHg. It is known that her blood pressure reached 200/130 mmHg during delivery in her second pregnancy. The patient, who was treated in the hospital for 5 days after delivery, continued medical treatment for 8 months, but her hypertension could not be controlled. The patient, whose treatment was continued with the support of the psychiatric clinic, had her medication treatment gradually terminated after 6 months and did not experience any blood pressure problems until her third pregnancy.

Conclusion: The pregnant patient diagnosed with essential hypertension was evaluated with Wiedenbach's holistic approach and a patient-centered approach was adopted. The pregnant patient's lack of knowledge about essential hypertension was eliminated and she was informed about the issues that required changes in her lifestyle. It was noted that the patient's blood pressure values began to decrease when she came for a check-up at the end of the planned nursing care.

Keywords: Essential Hypertension, Nursing Care, Wiedenbach's Prescriptive Theory

ORGANİZASYON SEKRETERYASI

Koşuyolu Mah. İsmailpaşa Sok. No:42/1, 34718 Kadıköy / İstanbul / Türkiye
+90 (216) 235 06 85 | info@bosporusmice.net | www.bosporusmice.net